

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000213272

OLD
885.01
ΔΗΜ
1543

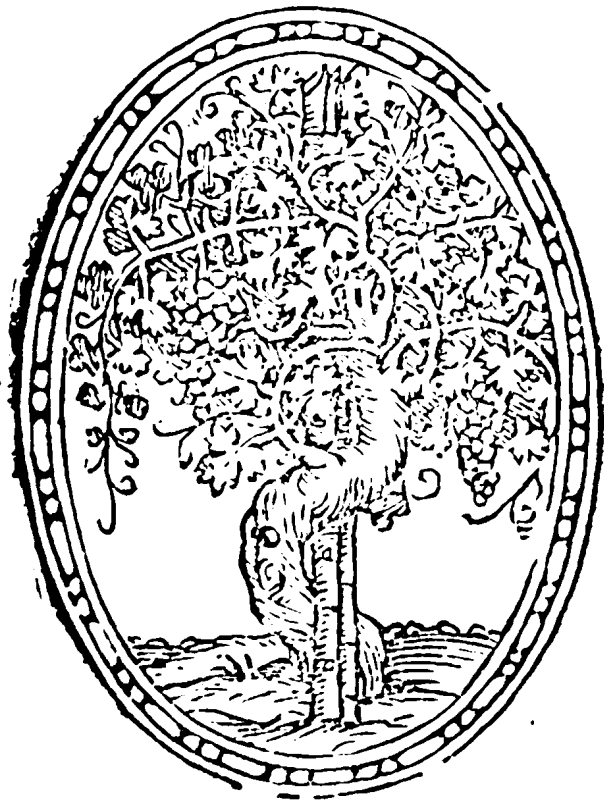
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

DEMOSTHENIS ORATIONVM
nunc diligenti recognitione
emendatarum

PARS PRIMA.

IN QVA ET VITA IPSIVS ORA
toris, & deliberatiuæ sexdecim eius
orationes unà cū exordiis deli
beratiuis, & duæ demon
stratiuæ cōtinentur.

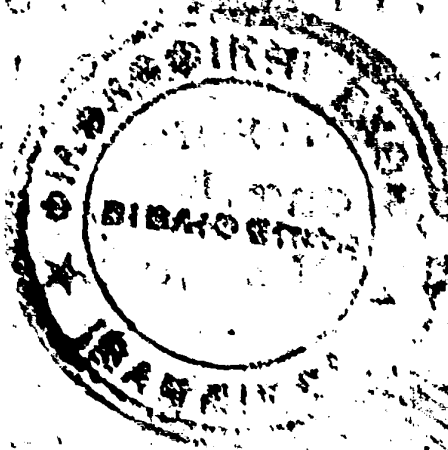
VENETIIS. M. D. XLIII.

153

Ap. Bibl. Class.

15648

ILLVSTRI AC REVERENDO

Abbati diuæ Mariæ Vangaditiæ

Francisco Lauretano Io. Bern

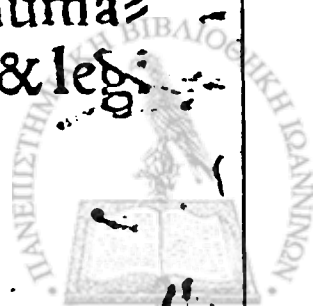
nardus Felicianus. S.

VM SUPERIORIBVS diebus Abbas clarissime Demosthenis oratorū omnium facile principis orationes collectis quibusdā antiquis codicibus recognoscēdas suscepissem, quo ad studiosorū utilitatem castigatiores aliquantulo excuderentur, memini ex te audiuisse, cum nonnulli docti uiri apud te essent, quorū consuetudine sūmopere delectaris, ex huiusce rei occasione sermonem de eloquentia incidisse. ita ut alii supra modum eam extollerent, omnibusq; & artibus & scientiis anreponendā arbitrarentur. alii nō mō id nō approbarent, uerū etiā eā uituperarent, & ut suspectā uitandā omnino cēserent. Id autem licet absurdū, nouū tamē mihi esse nime uidebatur. Cum enim mecum confidero multos ex grauissimis simul atq; an-

tiq̄uissimis auct̄oribus qui eloquētiam uel
laudare uel uituperare studuerunt, eos cō
perio uel plura q̄ par erat, ei attribuisse,
uel plura detraxisse, q̄ res ipsa postulabat,
atq̄ ita utrosq̄ dum eius uel pr̄stantiam
nimis admirantur, uel abusum nimis deui
tandum censent, multis de tota re non re
cte sentiendi ansam pr̄buisse. Nam qui eā
commendant, ferè uno consensu omnes
bonorum omnium humanorum causam
ei ascribunt. eam congregasse a principio
homines, cum in syluis ferarum more uitā
traducerent, atq̄ ad urbes cōdendas indu
xisse. eam leges instituisse, sine quibus com
munis uita esse nulla posset. eam mansue
tos e feris, ciuiles e rusticis homines reddi
disse. eam demum esse qua sola a bestiis dif
feramus. Quod cum dicunt, non male illi
quidē se gerere cēsendi sunt, si uel loquuti
pro occasione, uel eloquentiæ nomine sa
pientiam omnem complexi esse intelligen
tur. Re enim uera non oratio est, sed raz
tio & intelligentia quæ a brutis hominem
distinguat. nec eloquentia est, sed sapientia
& prudentia, quæ dispersos ac uagantes ho
mines in unum collegerit, ac uitam huma
nam omnem & urbibus condendis, & legi

bus instituēdis excoluerit. sermo enim po-
stea tanq̄ minister, & eloquentia tanquam
ancilla subsequuta necessario est. Sed si ita
absolute quæ dicunt, accipiamus, q̄ recte
id fiat, alii uiderint. mihi certe psuaderi nō
potest, quo pacto recte illi sentiant, q̄ horū
scriptorum auctoritate permoti in eā opi-
nionem uenerunt, ut nulli rei nisi faciūdiæ
studendum esse credant, nullosq; esse qui
scire quippiam possint, nisi et dicendi periti-
tia præditi fuerit. Adde q̄ hi quoq; omnes
eos scriptores qui non ita eleganti stilo de
præclarissimis rebus & uerissimis monu-
menta posteris reliquerunt, uel tanquam
indoctos & imperitos abiiciendos cēsent,
quasi uerborum lepore & fucis rerum co-
gnitio, & peritia metienda sit. uel licet earū
scientiarū quas tradunt, de quibusq; disse-
runt, etiam peritissimos fuisse cōfiteantur,
tanquam barbaros tamen & ineptos negli-
gendos putant. plurisq; faciendū asserunt
eum qui de quibuslibet uel leuissimis re-
bus eleganter, & copiose tractarit, quàm
q̄ de grauissimis, & maxime seriis, generiq;
humano utilissimis infacunde & ieiune di-
sputarit. remq; hanc non secus atq; in artia-
ficum ac statuariorum operibus spectandā

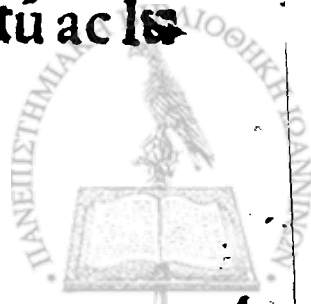
esse aiunt, in quibus forma longe maiorem
quàm materia laudem, & gloriam sine con-
trouersia mereatur. Ac p̄p̄ea assiduum bar-
baris bellum indixere, ita enim appellant
om̄nes eos qui cultum orationis & lenoci-
nia nō persequuntur, licet ueritatis subtilissi-
mi & acutissimi indagatores alioqui sint. ut
si q̄do in santissimos theologos, & doctissi-
mos philosophos incidat, eos omnino ab-
horreāt, & quasi inculto sermone nihil uere
& recte explicari potuerit, sed oīa p̄uersa &
falsa dici necesse sit, statim reiiciunt, ac dam-
nant. Neq̄ uident si formæ eloquētiæ com-
parare uoluerimus, statuariorum exemplū
minime hic esse accommodatum. quippe
cum materia extrinsecus artifici huic sup̄-
peditetur, scriptor ipse sibi eam plerunq̄ fa-
ciat, & materia artifici p̄p̄ formam exhibea-
tur, in rerum explicatione & dissertatione
forma ob materiam illustrandam & patefa-
ciendam adhibeatur, ut uidelicet quod ani-
mo concepimus, id eloquendo ita exprima-
mus, ut alteri innotescat. Quocirca si mō
facere id uolunt, longe meliorē & accom-
modatiorem ueritati cōparationem sume-
re nūmis possent, quibus forma materiæ
causa imprimi consueuit, quo signo fit, ut

quid & q̄ti ualeat materia, cognoscentes ea
ad necessarias res uti facile possimus. Qui
igitur n̄m̄ uel plumbeū uel alioqui adul
terinum sibi carum p̄pea habet, quia signū
in eo artificiose factum admiratur, neq̄ eū
ēt si maxime legitimus sit, maximeq̄ ipse in
digeat, ad uitæ usus imp̄dere uult, is n̄mo
abutitur, utilitatemq̄ eius ob quā signū illi
inditum est, nullam percipit. At nobis ita fa
ciendum nō est, sed sicut qui uel necessaria,
uel diuitias sibi comparare uult, omnes uel
quā pessime signatos nummos, mō boni
sint, nō ueretur admittere. sic nos qui in
telligentia indigemus, committere non de
bemus, ut uel barbare admodum scriptos
libros, si bonarum rerum scientiam polli
ceantur, ullo modo repudiandos, uel q̄ di
fertissime compositos si de inutilibus & ua
nis rebus tractent, magni faciendos cēsea
mus. quin ēt si de seriis, & utilibus maxime
differāt, nō temere admittendos putemus,
ne quemadmodū illorū oculos monetæ
forma ita præstringebat, ut uti ea in necessa
rios ēt sumpus nō paterentur, sic animum
nostrum ornatus orationis, & dicendi ele
gantia extrinsecus adeo occupatum deti
neat, ut ad sensa ipsa considerāda penetra

re nō sinat. Nam si neglectis rebus, id quod
facimus, non tā cum eas prorsus non disci-
mus, quā cum non ab iis discimus, qui eas
docent, sed ab iis qui eas tantummodo es-
loquuntur, sermoni excolendo uacare
uoluerimus, uerendum est, ne dum in ea
re cæteris hominibus præstare conamur,
qua homines brutis antecellere credimus,
picis & psytacis similiōres euadamus. si re-
cte quidem fortasse ad imitationem loqua-
mur, quod ratione carentibus ē animalibus
aliq̄do contingit, sapiamus autē, quod
propriū hominis est, parum recte. At ue-
ro quæ eloquentiā uituperant, ut cætera omit-
tam, artem eius inter adulationum spēs re-
ponūt, atq̄ id esse animæ dicunt, quod cor-
pori est obsonatrix. sicut enim illa uariis
condimentorum illecebris gustum fallit,
nec permittit, ut ciborum naturalis & syn-
cerus sapor percipiatur, ita hanc uariis uer-
borū lenociniis turpibus & iniustis rebus
honestatis & iustitiæ specie obducta iudicio-
rum rectitudinem omnem distorquere ac
peruerrere. ut qui his assentiantur, contra-
quā priores illi faciebāt, nihil admittere
sine suspitione uelint, quod aliquod in se
uel mediocre eloquentiæ ornamentū ac la-

mē præ se ferre uideatur, eloquentiãq; om-
nium penè malorum in causa esse homini-
bus arbitrentur. quippe cū ea, praua ex se cū
sit, non nisi prauè uti quispiã possit. Nã si ad
ueras res quas in animo habemus, exyris
mendas, nō ad figendas falsas & fucãdas ea
uti uellemus, satis unūquemq; in ea re quã
bene nouit, esse eloquētē posse. Sed miror
si hæc re uera, & nō ad hominū petulantia
quibus cum loquebatur, exagitandam dice-
ret Socrates, quippe q̄ eã turpē sanè doctri-
nã gloriose profiteretur, qua causa inferior
dicendo superior efficeretur, cur medicinã
laudaret, cū ipsa quæ ad salutē hominū in-
uenta est, ad perniciem nōnulli interdum
abutantur. non. n. quod electionis & homi-
nis uitium est, arti est attribuendum. Nam
eloquēdi, & dicendi ars quæ rhetorica est,
cum instrumentum sit, ac similis dialecticæ,
laudabilis ac uitæ humanæ perq̄ necessaria
facultas, quæ non secus atq; illa non alis
quã definitam ac certam materiam habet,
in qua uersetur, sed in unaquaq; re proba-
bilitatem indagat, atq; inuenit, tã destruitur
ac tollitur, si in eius rei præstantiam transmu-
tetur, cui applicatur, q̄ si eius qui ea utitur,
prauitas ipsi ascribatur. Quemadmodum

enim dialectica si decipiendi proposito distorqueatur, dialectica non amplius est, sed sophistica & captiosa, cuius non in arte, sed in abutentis uoluntate uitium est. sic rhetorica quæ fallit ac decipit, licet nomen aliud distinctum non habeat, sed rhetorica est ipsa appelletur, rhetorica tamen non est, sed captiosa, & falsa rhetorica uitio utentis peruersa. quæ merito quidem uituperatur, modo cum id fit, hominum prauitatem tunc, non artem reprehendi non ignoremus. Ars. n. ipsa ad imperitos homines, eosque omnes qui in subtilibus rationibus percipiendis non sunt exercitati, docendos, persuadendosque necessaria admodum est. Quod enim dialecticæ inter philosophos, id inter ciuiles munus rhetoricæ est. Nam si in ciuitatibus hæc non esset quæ an utile aliquid esset, aut iutile, inter consultores, an iustum aut iniustum, apud iudices, an honestum aut turpe, apud spectatores ostenderet, confusa omnis uitæ traditio, atque administratio haberetur. Cum. n. pro sua quisque opinione facile decipi possit, & segnes natura ad discenda bona homines sint, tum est si sciuerint, facile affectu aliquo ita deprauentur, ut ad non agenda bona procliuius euadant, ille qui hac facultate est

præditus, tria huiusmodi gerendarum re-
rum impedimenta ex animis hominum au-
fert tribus ad persuadendum idoneis modis
adhibitis. Ne. n. plerique an utile sit, quod ag-
gendū uideatur, an iustum, quod iudicandū
est, an honestum, quod est approbandum,
ignorant, iis orator eloquentiæ artifex ras-
tionibus non subtilibus illis quidem, sed
ad ciuiliū hominum captū accomodatis
docendo in tribus causarum generibus ue-
ritatem manifestat. ne item ad discendum
segnes sese exhibeant homines, delectando
allicit. ne quis uerum sciant, uitio tamē de-
prauati aliud facere uelint, mouēdo afficit,
atq; ita ad agendum quocūmodo compel-
lit. Nam si quis hæc tanq̄ suspectas artes, &
uiolentas machinas euitandas censeret, is au-
ditorum inscitiā si uult, dānare pōt, qui nul-
lo alio modo intellectu erant, eum uero
qui ad illorum imbecillitatē orationē suā
accōmodat, nisi laudare certe non debet.
Tantam siquidem auctoritatem, dignitatē,
& excellentiam apud omnes obtinet, ut si-
cut uituperādus nullo modo est, ita laude
& gloria ex sese adeo abundet, ut laudibus
extrinsecus petitis minime indigeat. Nam
quis aliis sciētiis, & disciplinis instructus ad

persuadendum accedat, propria tamē lau-
de esse contētus potest. Sicut orator hic no-
ster qui clarissimus inter omnes hoc in ge-
nere est, quē præ manibus habemus, licet
aliquis disciplinis fuisset eruditus, & ex Plato-
nis schola multa præclara didicisset, & Thu-
cydidi scriptori Atheniensi tantū studium
adhibuisset, ut octies sibi eius historias de-
scribendas putarit, nullius eorum gloriam
sibi uideretur affectasse, nisi eius rei, quæ huius-
us tāmmodo artis sine dubio propria est.
Cū. n. quinque hæc partes habeat, inuentionē,
dispositionem, eloquutionem, memoriam
& pronunciationē, ab Andronico histrioz-
ne interrogatus quid in rhetoricā primum
esse existimaret, pronunciationem dixit. &
secundo, & tertio idem respondit, quoad
desiit ille interrogare. ut nō tam præcipuā
quā solam rhetoricæ propriam partem pro-
nunciationem esse significaret. propea uideli-
cet quod cæteræ omnes ita aliarum rerum co-
gnitionē interdū innexā habēt, aliisque om-
nibus etiā philosophicis disputationibus
communes sunt, ut aliarum, si quis recte nō
aduertat, uideri scientiarum possint, hæc so-
la sine ulla controuersia non alteri quā huic
arti ascribi queat. atque iccirco tantam ope-

ram sibi ei adhibendā duxit, ut non tā orationes eius & scripta, q̄ industria & exercitatio in ore omnium sit, & apud omnes celebretur. Quis. n. est qui meditationes eius in cubiculo subterraneo nō admiretur, cū inæqualem tonsuram ēt capiti adhibuisset, ne sibi aliquando inde exeūdum esset, atq; ita studiū intermitteretur? Quis lecti eius angustiam non decantat, quā id consequi procurabat, ut incommoda cubatione occasio ei surgēdi tempestiuus exhiberetur? Quis id non celebrat, cum se antelucanis fabrorum uigiliis superari ægre ferebat? Quem illa eius diligentia nō mouet, cum ad phalericum profectus ad undarum fragores calculis ēt in ore sumptis pronunciare orationes asuescebat, quo postea & clarius uerba proferret, & tumultibus populi non exturbaretur? Quid, cum gladiis de resto suspensis ita penē ut humeros attingerent, domi se ad dicendū exercebat, ne gestu humeri incōposito actionem corrumpere? non ne animos hominum capit? Hanc igitur pronunciationem cui præcipue sibi incumbendum censuit hic auctor, cuiusq; præcipue gloriam uidetur appetuisse, præcipuum quoq; in eius orationis

bus locum obtinere existimandum est. ut
cum eas legimus, non modo cæteris alio-
rum omnium anteponamus, sed quia pro-
nunciationē auctoris animo concipimus,
ipsis se ipsis quoque esse admirabiles iudi-
cemus, & plus quàm legamus, intelligamus. & li-
cet uox eius non audiatur, semper tamen
aduersarii eius uoce illa aures nostræ per-
sonent, quid si ipsū audiremus? Ut non im-
merito macedonum rex Philippus contra
quem acriter semper inuehebatur, cum ei
recitatae orationes aliquae eius essent, neque
se alium quēpiam quàm ipsum in bello aduersus
se cōsultorem fuisse electurū dixerit.
orationesque ipsas ob uim actionis quā prae-
se ferebāt, cum Isocratis quasdam athleticis
e palæstra similes sibi uideri asseruisset, mili-
tibus cōpararit. quippe cū ita urgeant rem
semper, ita instēt, ita uero certamine, & nō
umbratili semper utantur, ut terrere uerita-
te ipsa & cogere uideantur. Tametsi mihi quod
dē etiā dū lego Demosthenē, arrogans illa
Gorgiae, & Protagorae aliorūque ueterū so-
phistarum professio non admodū absurda
apparet, qua discipulis suis pollicebātur se
eos arte sua ciuiliū agendarūque rerū peris-
tos esse effecturos. nam si id intelligere uos

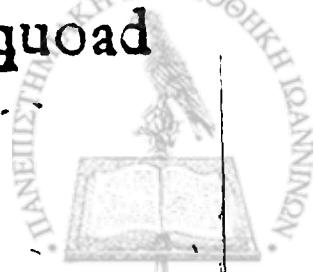

lebant, si quis recte præcepta artis fuisset se-
quutus, atq; ex eorū præfinitione in ciuita-
tibus opportune deliberationes, & iudicia
uel et demonstrationes pertractasset, eū nō
mediocrē ciuilē peritiā in orationibus suis
præ se laturū, quis non uidet, ut omittā inte-
rim inuentionis acumē, dispositionis apta
momenta, eloquutionis diluciditatē, & gra-
uitatē, ac demū actionis sumā uim, qua tāq;
spiritu quodā reliqua oīa noster hic orator
animauit, tātā in scriptis eius ad uitæ huma-
næ actionē pertinentium sententiarū copiā
inesse, ut sapientissimi philosophi munere
fungi uideatur? tantā morū ciuitatū, & rerū
publicarū administrationis peritiā, unde sa-
lus ipsis comparetur, unde periculū & per-
niciēs impēdeat, ut ex eius lectione, si quis
diligenter aduertat, tam, penē dixerim, ad
res agēdas instructus unusq; possit disce-
dere, q̄ ex quouis accuratissimo historico?
Sed hæc hactenus, ne ineptus existimer, si
laudes eius dicēdo illustrare uidear uelle,
qui dicēdo omnium penē laudes obscurauit.
Hæc. n. ea de causa dicta a me sunt, ut elo-
quentiā sicut propria laude fraudandā nō
esse, ita sua tantū posse esse contentā osten-
derē. & egregiū hunc oratorē et si non ali-

unde quod ex arte eloquentiae gloriam ei attribua-
mus, ex ea adeo clarum ac celebrum apud om-
nes esse, ut aliam laudem, quam adeptus sit,
non multum tamen desiderarit. Cum igitur
praesul optime hic tibi non immerito adeo pla-
ceat, ut in aliorum et grauiorum studiorum
occupationibus lectionem eius tibi nunquam in-
termittendam censueris, postea quod excus-
iam est, eum tibi dicendum duxi, ut sub eius
nomine in manus hominum prodiret, qui
illius esset studiosissimus. tum est ut, cum ego in
eo excudendo operam nonnullam impende-
rim, labore hoc qualicumque tibi oblato
obseruationem in te meam qua multis de causis
iandiu te prosequor, significandae occasio
mihi in praesentia daretur. Nam praeter quam
uestra ista familia tum morum integritate ac uir-
tutum splendore, tum imperatorum quorum copia
maxime floruit, gloria & rerum gestarum am-
plitudine, tum Leonardi aui tui Principis op-
timi praesentia, ac dignitate illustrata adeo
clara ac celebris semper fuit, ut conciliare
sibi animos omnium facile potuerit, atque ob
id ipse est communi nomine propenso erga
eam animo semper fuerim, priuata tamen cas-
sa atque illa quidem tam grauis beneuolentiae
mihi accessit, ut nunquam eam ex animo meo

quoad

quoad uixero, ulla deletura obliuio sit, An-
tonius oibus quidem qui illū nouerūt, nō
sine præfatione nominandus frater tuus. q̄
cū adolescentiæ annos nondū excessisset,
& abbas electus tanta ingenii perspicacia
esset præditus, tanto scientiarū, & literarū
præcipue sacrarum amore inflammatus,
tāta in negociis tractandis instructus, ut ex
ista familia prodiisse quasi præcipuū ger-
mē agnosceretur, & sacerdotii istius præsul
dignissimus iam haberetur, me a quo sum-
mopere obseruabatur, maxima prosequen-
batur beneuolentia, atq; inter eos delege-
rat, quibuscum sæpenumero uersaretur,
ac de literarū studiis colloqueretur. ut tem-
perare a dolore interdum uix possim, cum
memoria repeto, q̄ repente morte præuen-
tus ex hominum cōsuetudine maxima om-
nium cum iactura & mærore subbatus fue-
rit. in tantā enim spem omnes induxerat,
ut nemo esset qui dubitaret, quin ubi matu-
rior ætas accessisset, & eruditionis & sancti-
tatis nostris tēporibus singulare exemplū
esset futurus. Nam ex eius obitu licet boni
oēs iacturam maximā fecisse censendi sint,
speq; omni quā summam de eo habebant,
frustrati iacuerint, ego non tam moleste tu

β

li, quod eius sanctissima consuetudine tam res-
pente caruerim, & si id mihi contigit mole-
stissimum, quod quod cum ex eius familiaritate spe-
cimam quasi quoddam & probitatis & amici-
tiae concepissem, ubi ipse decessit, ita animam
desponderim, ut quia quod simile ei esset,
non facile reperiebatur, probitatem ampli-
us huiusmodi ullam inuenturum me esse
diffidere. Nunc uero cum tu clarissime Fra-
ncisce qui in locum eius successisti, & ingenio,
& studiis plane eum referas, eandemque mo-
rum probitatem praeter te feras, ut non tam
dignitatis quam propositi atque animi est eius suc-
cessor fuisse uidearis, nihil uereor, quin eam
expectationem quam ille de se apud omnes
concitauerat, sustinere ac tueri est magnifi-
ce possis. Suscipies igitur in praesentia Dem-
osthenem, ac quoties eum in manus sumes,
frequenter autem id facturum te esse non
dubito, non tam summum oratorem, quam maximum
etiam amoris in te mei indicium sumere te
existimabis. Vale.

CVM DEMOSTHENIS orationes ad commodum ueſtrum parua hac forma excuderentur, in tres partes eas diuidendas cenſuimus, ne ſi uno uolumine omnes fuiſſent comprehenſæ, in tam magnitudinem excreſceret liber, ut uana omnis utilitas fieret, quã ex forma hac eratis habituri. Apte autẽ incidit, ut abſq; ulla niſi parua admodum ueteris ordinis mutatione facta diuiſio ſit. Nam in prima parte deliberatiuæ omnes poſitæ ſunt, eo, quo prius erant ordine collocatæ. atq; id merito quidem, p̄pea q̄ par erat, ut conſultandi, & deliberãdi rhetoricæ ſpecies, quæ prima & grauiſſima, maximeq; ad ciuitates regendas neceſſaria eſt, primum eſt in ordine locũ obtineret. His & deliberatiua exordia, & duas demonſtratiuas orationes ſubiunximus, quæ in ſinem libri in ueteri impreſſione reiecta fuerant, illa quia ad idem genus ſpectabant, has quia cũ adeo pauca eſſent, ut nullum uolumen conſicere per ſe poſſent, ſed alicui ex aliis tanq̄ appenſæ

dix annexendæ essent, et annexi cōmode
posse uidebantur, quod minimum omniū
erat futurum. Secūda pars iudicialibus
iis tantum dicata est, quæ uel de decretis &
légibus præter léges latis, uel de legationi-
bus male actis, uel huiusmodi aliis publicis
causis scriptæ sunt. Tertia cæteras oēs cō-
plexa est, quæ ad tutelas, hæreditates, mer-
caturas, atq; id genus priuata commercia
attinent. Hæc. n. tertium, quemadmodum
publica secundum, locum sibi merito uen-
dicant. nām sicut priuata publicis, ita iudi-
cia esse inferiora deliberationibus debent.
quippe cum iudicia sint, quæ non tam ea
quæ ex legibus, q̄ quæ ex deliberationibus
constituta sunt, si recte gerantur, honori-
bus, si male, pœnis ciues afficiant. Tres autē
hæ partes diuersas lectiones quæ in con-
textu asterisco notatæ sunt, suas quæq; in
calce repositas habet. Errata uero
quæ inter excudendum contig-
ere, in calce tertiæ omnia
omniū partiū restituē-
da curauimus.

Valete.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΒΙΟΣ, ΚΑ-
τὰ πλουτάρχον.

Μετὰ γράψας τὸ βῆσι τῆν νί-
κη ὀλυμπιάσιν ἰσσοδρομί-
αυ εἰς ἀλιβιάδω ἐγκώμι-
ον, εἶτ' ἀειπίδης ὡς ὁ πολὺς
κρατεῖ λόγος, εἶθ' ἐτρός τις
ὡς σόσιε: φησὶ χρῆναι τῷ δὲ
δαίμονι, πρῶτον ὑπάρξαι τὰν πόλιν δὲ δύκι-
μον. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν δὲ δαιμονήσειν μέλλοντι τῷ
ἀλιθινῷ δὲ δαιμονίαν, ἧς εἰ ἕθει καὶ διαδέ-
σει τὸ πλείστον ὄσιν, οὐδὲν διαφύγειν ἢ γούμαι
ἀδόξου καὶ ταπεινῆς πατείδος, ἢ μηζὸς ἀμόρ-
φου καὶ μικρᾶς γενέσθαι. χελσῖον γὰρ εἰ τις
οἴοιτο τῷ ἰουλίδα, μέγος μικρὸν οὐσαν ἔμε-
γάλης νήσου τῆς κέω, καὶ τῷ αἰγίαν, ὡς τῶν
ἀπικῶν τις ἐκέλευεν, ὡς λήμω ἀφαιρῆν τῆ
πειραῶς, ὥσπερ καὶ τὰς μὲν ἀγαθοὺς γρέφειν καὶ
ποιητὰς, ἀνδρα δ' οὐκ ἀν' ποτε διώσθαι δί-
καιον καὶ αὐτάρκη, καὶ νοῦν ἔχοντα μεγαλό-
ψυχον προσκεγκεῖν. τὰς γὰρ ἄλλας τέχνας
εἰκὼς ὄσιν πρὸς ὄργασίαν, ἢ δόξαν σωισταμείας
εἰ ταῖς ἀδόξοις καὶ ταπειναῖς πόλδοσιν ἀρ-
μαραίνεσθαι: τῷ δ' ἀρετῷ, ὡς πρὸ ἰσχυρὸν ἢ
διαρκὲς φυτὸν εἰ ἀπαντὶ ῥίζουσθαι τόπω, φύ-

σέως γε χριστῆς, ἢ φιλοπόνου ψυχῆς (ὡς λαμ-
βανομένη. ὁθεν οὐδ' ἡμεῖς εἶ τι τῆ φρονεῖν ὡς
διδί, καὶ βιοῦ ἑλμεί πομπη, ὅτι τῆ σμικρότητι
τῆς παλίδος, ἀλλ' αὐτοῖς δικαίως ἀναθήσμεν.
τῶ μέντοι σωτάξιν ὑποβεβλημένῳ καὶ ἰσο-
είαν, ὅς οὐ προχείρων οὐδ' οἰκείων, ἀλλὰ ξέ-
νων τε τῶν πολλῶν καὶ διεσπαρμένῶν ἐν ἑτέ-
ροις σωιοῦσαν ἀναγνωσμάτων, τῶ ὄντι χρῆ-
πρῶτον ὑπάρχειν καὶ μάλιστα τῶ πόλιν διδῶ-
κιμον καὶ φιλόκαλον καὶ πολυάνθρωπον, ὡς
βιβλίων τε παντοδαπῶν ἀφθονίαν ἔχειν: ἢ
ὅσα ὅς γράφοντες διαφύγοντα σωθῆαι ἀμνή-
μης, (ὡς φαίνεται εἰληφε πίστιν, ὑπολαμ-
βάνων ἀκοῆ, καὶ ὄρα πωθανόμενος, μὴ πολ-
λῶν, μὴ δ' ἀναγκαίων ἐνδεὲς ἀχθιδίη τὸ ὄρ-
γον, ἡμεῖς δὲ μικρὰ οἰκοῦντες πόλιν, καὶ ἵνα
μὴ μικροτόρα γένηται, φιλοχωροῦντες, ἐν δὲ
ῥώμῃ καὶ ταῖς πρῶτα τῶ ἰταλίαν διατειβαῖς
ἔσχατοῦ οὔσης γυμνάζεσθαι πρὸς τῶ ῥωμαῖ-
κῶν διάλεκτον, ὑποχρεῖων πολιτικῶν, καὶ
τῶν ὄρα φιλοσοφίαν πηλοισιζόντων, ὅς ἔποτε
καὶ πρὸ ῥώ τῆς ἡλικίας ἠψάμεθα ῥωμαῖκοῖς
γράμμασιν ἐτυχεῖν. ἢ πρῶτα θαυμα-
στὸν μὲν, ἀλλ' ἀληθὲς ἐπάχομεν. ἔσχατοῦ οὔτως
ἐκ τῶν ὀνομάτων τὰ πρῶτα συνιδίαι, καὶ
γινώσκου σωέβαινον ἡμῖν: ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων

των ἄμωσ γέ πως εἶχομην ἔμπειρίασ, ἔπακο-
λουθεῖν δὲ τῶν ταυ καὶ τοῖς ὀνόμασι κάλους
δὲ ῥωμαϊκῆς ἀπαγγελίασ καὶ τάχους αἰδοῦ
νεῶτα, καὶ μεταφορᾶς ὀνομάτων καὶ ἀρμονί-
ασ, ἢ τῶν ἄλλων οἷς ὁ λόγος ἀγάλλεται, χά-
ειν μὲν ἢ γούμεθα καὶ οὐκ ἄτορπές: ἢ δὲ πρὸς
εἴσο μελέτη καὶ ἀσκησις οὐκ οὐχ ῥῆς: ἄλλ'
οἷς πσι πλείων τε ἀολή καὶ τὰ τῆς ὥρασ ἔπι
πρὸς τὰς τοιαύτας ἑπιχωρεῖ φιλοτιμίασ.

Διὸ καὶ γράφοντες ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ τῶν
παραλλήλων βίων ὄντι πέμπῳ πρὸς δὲ δὴμο-
σθένους καὶ κικέρωνος, ἀπὸ τῶν πράξεων καὶ
τῶν πολιτειῶν τὰς φύσεις αὐτῶν καὶ τὰς δια-
θέσεις πρὸς ἀλλήλασ ἑπισκεψόμεθα. τὸ δὲ
εἶσο λόγους αὐτέξετάζειν, καὶ ἀρφαίνεσθαι
πὸ τῶν ἰδίων ἢ δεινὸ τῶν εἰπεῖν, ἐάσομην.
καὶ κῆ γὰρ ὡς φησιν ὁ ἴων, δελφίνος ἐν χέρσω
βία. ἡ δὲ πρὸς ἐν ἅπασι κῆκίλιος ἀγνοή-
σας ἐναντιούσα το σύγκεισιν τῷ δὴμοσθένους ἢ
κικέρωνος ἔβουεγκεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως, εἰ παν-
τὸς ἡ τὸ γῶθι σαυτὸν ἔχειν πρόχειρον, οὐκ
αὐ ἐδύκει πρόσταγμα θεῖον εἶναι. Διμοσθένω
δὲ καὶ κικέρωνα ὁ αὐτὸς εἰοικε πλάττων ἀπ'
ἀρχῆς ὁ δαίμων πολλάς μὲν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν
φύσιν αὐτῶν τῶν ὁμοιοτήτων: ὡς πρὸ τὸ φιλό-
τιμον ἢ φιλελεύθερον ἐν τῇ πολιτείᾳ, πρὸς

δὲ κινδύους καὶ πολέμους ἀτόλμων: πολλὰ
δ' ἀναμίξαι καὶ τῶν τυχερῶν. δύο γὰρ ἐτέ-
ρους οὐκ ἀνδύρεθωαι δοκῶ ῥήτορας ἐκ μὲν
ἀδρόνων καὶ μικρῶν ἰσχυροὺς καὶ μεγάλους γε-
νομένους: προσκρούσαντας δὲ βασιλεύσι καὶ
τυράννοις: θυγατρῶσ' δ' ἀρχαλόντας: ἐκπε-
σόντας δὲ τῆς πατρίδος: κατελθόντας δὲ με-
τὰ τιμῆς: ἀρχιδραύτας δ' αὖθις, καὶ λιφθέν-
τας ὑπὸ τῶν πολεμίων: ἅμα δὲ πανσαμνή-
τῃ τῶν πολιτῶν ἐλευθερία τόν βίον συγκατα-
σχέψαντας. ὥστε εἰ γένοιτο τῇ φύσει καὶ τῇ
τύχῃ καθάπερ τεχνίταις ἀμίλλα: χαλεπῶς
μὲν ἀνδύρεθωαι πύττον αὐτῇ τοῖς ζόποις
ἢ τοῖς πράγμασιν ἐκείνι γὰρ ἀνδραὶ ὁμοιοτέ-
ρους ἀπείργασαι. λεκτέον δὲ πρὸς τὴν πρεσβυ-
τέρου πρόττον. Δημοσθένις ὁ πατὴρ δῆμο-
σθένους. ὡς μὲν τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀν-
δρῶν, ὡς ἰσχυρῆ θεόπομπος: ἐπεκαλεῖτο ὃ μα-
χαροποιός, ἰσχυρῆσιον ἔχων μέγα, καὶ δούλης
τεχνίτας γὰρ γὰρ πράττοντας. ἀδ' αὐαχίνης ὁ
ῥήτωρ εἴρηκε πρὸς τῆς μητρὸς ὡς ἐκ γύλωνός τι-
νος ἐπ' αὐτῆς προσδοσίας φυγόντος ὃς ἄστος ἐ-
γεγόνει, καὶ βαρβαρόν γυναικός: οὐκ ἔχομεν
εἰπεῖν, εἴτ' ἀληθῶς εἴρηκεν, εἴτε βλασφημῶν
κατὰ ψευδομένους. ἀρχλειφθεὶς δ' ὁ δῆμοσθέ-
νης ὑπὸ τῆς πατρὸς ἐπῆσθέτης ἐν δὲ ποεία, μι-

κρὸν γὰρ ἀπέλιπεν ἢ: σύμπασα τίμησις αὐτῆς
τῆς οὐσίας πεντεκάδεκα ταλαίων, ὑπὸ τῆς
Σωζόπων ἡδικήθη, τὰ μὲν νοσοισαμένων, τὰ
δ' ἀμελισάντων: ὡς τε καὶ τῶν διδοσκάλων
αὐτῆς τὸν μισθὸν ἀρσερῆσαι. διὰ τε δὴ τῶν
παιδῶν ἐμμελῶν καὶ προσηκόντων ἐλευθέρω
παιδί μαθημάτων ἀπαίδυτος. δοκεῖ γενέ-
σθαι καὶ διὰ τὴν τῆς σώματος ἀδένειαν ἢ θρύ-
ψιν, οὐ προεμένους τοῖς πύνοις τῆς μικρῆς αὐ-
τῶν, οὐδὲ προσθιαζομένων τῶν παιδῶν γωγῶν.
ὡς γὰρ ἐξ ἀρχῆς κάπνος καὶ νοσώδης. διὸ
καὶ τὴν λοιδορομένην ἐπωνυμίαν τὸν βάτα-
λον, εἰς τὸ σῶμα λέγεται σκωπτόμενος ὑπὸ
τῶν παιδῶν λαβεῖν. ὡς δὲ ὁ βάταλος, ὡς μὲν
ἐνιοὶ φασιν, αὐλιτῆς τῶν ἡατεαγόντων: καὶ
δραμάτιον εἰς αὐτὴν κωμῶδῶν αὐτὸν; ἀντι-
φάνης πεποίηκεν. ἐνιοὶ δὲ τινὲς ὡς ποιητῆς ζυ-
φῶρα καὶ πρόνια γράφοντος τῆς βάταλος μέ-
μνηται. δοκεῖ δὲ καὶ τῶν οὐκ οὐπρεπῶν τί-
λεχθῆναι τῆς σώματος μοείων πρὸς τοῖς ἀπὸ
κοῖς τότε καλεῖσθαι βάταλος. ὁ δ' ἀργός, καὶ
αὐτὸς γὰρ φασὶ τῶν δημοθέλει γενέσθαι πρῶ-
νυμον, ἢ πρὸς τὸν ζόπον, ὡς θειώδη ἢ πικρὸν
ἐτέθη: τὸν γὰρ ὄφιν ἐνιοὶ τῶν ποιητῶν ἀργῶν
ὀνομάζουσιν: ἢ πρὸς τὸν λόγον ὡς ἀνιῶντα αὐτῆς
ἀκρωμένους. καὶ γὰρ ἀργῶς τοῦνομα ποιη-

τῆς ἰσότητος νόμων πανηγυρῶν καὶ ἀργαλέων. ἢ ταῦ-
τα μὲν ταύτη, κατὰ πλάτωνα. τῆς δὲ πρὸς
τοῦ λόγου ὁρμῆς ἀρχὴ αὐτῶ. φασι τοιαύτω
γεγέσθαι. Καμισῆάτου τῆς ῥήτορος ἀγωνίζε-
σθαι τῷ πρὸς ὠρωπού κείσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ
μέλλοντος ἰσότητος προσδοκίᾳ τῆς δίκης μεγάλης,
οὐδέ τι τῷ ῥήτορος διώαμιν, ἀνθουῶτος τότε
μάλιστ' αὐτῆς, καὶ διὰ τὴν πρῶτην οὐσαν πε-
ριβόητον. ἀκούσας οὖν ὁ δημοθένης τῶν διδα-
σκάλων καὶ τῶν παιδαγωγῶν σωτηριεμέ-
νων τῆς δίκης παρατυχῆι, ἔπεισε τὸν ἑαυτῆς
παιδαγωγόν, ἢ προθυμούμενος, ὅπως αὐτὸν
ἀγάγει πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ὁ δὲ ἔχων πρὸς τοὺς
ἀντίστοιχους τὰ δικαστήρια δημοσίους σωθήθει-
αν, οὐδέ ποτε χώρας, ἐν ἧς καθήμενος ὁ παῖς ἀ-
δύλως ἀκούσεται τῶν λεγομένων. οὐδέ μὲν
σαντος δὲ τῆς καμισῆάτου καὶ θαυμαδέντος
ἰσοφύως, ἐκείνου μὲν ἐξήλωσε τὴν οὐσαν
ὁρῶν προσεμπίμπλον ἰσοφύων πολλῶν καὶ μα-
καρίζομενον: τῆς δὲ λόγου μάλλαν ἐθαύμαζε
καὶ κατειόησε τὴν ἰσότητά, πάντα χροῦσθαι ἢ
πθασθῆναι πεφικότες. ὁ δὲ ἐάσας τὰ λοιπὰ
μαθήματα, καὶ τὰς παιδικὰς διατειβάς αὐ-
τὸς αὐτὸν ἠσκει καὶ διεπύνει ταῖς μελέταις:
ὡς αὖ τῶν λεγομένων ἐσόμενος ἢ αὐτὸς. ἐχρή-
σατο δὲ ἰσοφύ πρὸς τὸν λόγον ὑψηλῆς, καὶ

πρὸ Ἰσοκράτους τότε ἀχολάζοντος, εἴτε ὡς πι-
νὸς λέγουσι τὸν ὠεισμένον μωθὸν Ἰσοκράτει
τελέσαι μὴ διωάμενος ταῖς δέκα μνάς διὰ
τῷ ὀρφανίαν: εἴτε μᾶλλον τῷ Ἰσαίου τὸν λό-
γον, ὡς δραστήριον καὶ πανούργον, ὡς τῷ χρεῖ-
αν ἀποδεχόμενος. Ἐρμῆ πρὸς δὲ φησὶν ἀδε-
πότοις ὑπομνήμασιν ἐντυχεῖν, ἐν οἷς ἐγγρα-
πῆο τὸν δημοθένην σωμαχολακέναι πλάτῳ-
νι, καὶ πλείστον εἰς τοὺς λόγους ὠφελῆσθαι: κτῆ-
σιβίου δὲ μέμνηται λέγοντος, παρὰ καμίου
τοῦ συρακουσίου, καὶ πινῶν ἄλλων ταῖς Ἰσοκρά-
τους τέχνας, καὶ ταῖς ἀληθινὰς ἀμειψίας κρύφα
λαβόντα τὸν δημοθένην καταμαθεῖν. ὡς γὰρ
ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος τοῖς ὡς ἰσοκράτης ἤρξατο δι-
κάζεσθαι, καὶ λογογραφεῖν ἐπ' αὐτῶν πολλὰς
διαδύσεις, καὶ παλινδικίας θείσκειντας: ἐπι-
μνασάμενος κατὰ τὸν θουκυδίδη ταῖς μελέ-
ταις, οὐκ ἀκινδυνῶς, οὐδ' ἀγῶως κατευτυχί-
σας, ἐκ πρῶτον μὲν, οὐδὲ πολλοσὸν ἡδωθήθη μέ-
ρος τῶν παρῶν: τόλμαν δὲ πρὸς τὸ λέγειν
καὶ σωήθειαν ἱκανῶς λαβῶν, καὶ χυσαίμε-
νος τῆς πρὸς αὐτῶν φιλοτιμίας καὶ δυ-
νάμεως, ἐπεχείρησεν εἰς μέσον πρῆταίαι, καὶ τὰ
κοινὰ πράττειν. καὶ καθὰ πρὸ λαομέδοντα τὸ
ὀρχομάνιον λέγουσι, καὶ χεῖρα τινὰ ἀπλωρῶς
ἀμωόμενον δρόμοις μακροῖς κρηῖται τῶν

ἰαζῶν κελυθσάντων: εἴθ' οὕτω διαπονήσαντά
τῷ ἔξιν, ἔπειθ' εἶδαι τοῖς σεφανίταις ἀγῶσι, ἢ
τῶν ἀκρῶν γενέσθαι δούλιχοδρόμων: οὕτω τῷ
δηρῶσθ' ἐνεὶ σωέβη τὸ πρῶτον ἐπανορθώσεως
ἐνεκα τῶν ἰδίων ἀφροσύνη πρὸς τὸ λέγειν, ἐκ
τούτου κτησαμένω δεινότητά ἢ δυνάμιν, ἐν
τοῖς πολιτικοῖς ἤδη καθάπερ σεφανίταις ἀγῶ
σι, πρωτεύειν τῶν ἀπὸ τῆς βήματος ἀγωνιζομέ
νων πολιτῶν. Καί τοι τότε πρῶτον ἐν τυγ
χαίων τῷ δήμῳ, θορύβοις ἀδριπέπτε, καὶ κα
τεγελᾶτο δι' ἀήθειαν τῆς λόγου, συγκεχύσθαι
ταῖς ἀδριόδοις, καὶ βεβασανίσθαι τοῖς ἐνθυμή
μασι, πικρῶς ἀγαν καὶ κατακόρως δοκιοῦτος.
ὡς δέ τις ὡς εἴοικε, καὶ φωνῆς ἀσθένεια, καὶ
γλώττης ἀσάφεια, καὶ πνύματος κολοβότης
ἔπειτα ῥά τ' ἵονσα τὸν νοῦν τῶν λεγμένων, τῷ
διασπάσθαι ταῖς ἀδριόδοις. τέλος δ' ἀφροσύνη
τα τῆς δήμου, καὶ ῥεμβόμενον ἐν πειραιῇ δι
ἀθυμίαν, δύνωμος ὁ θειάσιος ἤδη πάνυ γέρον
δεασάμενος ἐπετίμησεν: ὅτι τὸν λόγον ἔχων
ὁμοίωτατον τῷ ἀδρικλέους, προσδίδωσιν ὑπὲρ
ἀτολμίας καὶ μαλαχίας ἑαυτὸν, οὔτε γὰρ
ὄχλους ὑφιστάμενος ἀθαρσῶς, οὔτε τὸ σῶμα
πρὸς γὰρ ἀγῶνας ἐξαρτυόμενος, ἀλλὰ ῥυφῆ
ἀδριῶν μαραινόμενον. πάλιν δέ ποτέ φασιν
ἐκπεσόντος αὐτῆς, καὶ ἀπρόντος οἵκαδε συγκε

καλυμμένου, καὶ βαρέως φέροντος, ὑπακούει
θῆσαι σάτυρον τὸν ὑποκειτῶ ἑπιθήδειον ὄν-
τα καὶ σωελθεῖν. ὁδύρομένου δὲ τῶ δημοθέ-
νους πρὸς αὐτὸν ὅτι πάντων φιλοπονώτατος
ὢν τῶν λεγόντων, καὶ μικροῦ δέων κατανα-
λωκίαι τῶ τῶ σώματος ἀκμῶ εἰς γῆρας, χά-
ειν οὐκ ἔχει πρὸς τὸν δῆμον: ἀλλὰ κραυγαλῶν
τες ἀνθρώποι ναῦται καὶ ἀμαθεῖς ἀκούονται
καὶ κατέχουσι τὸ βῆμα, πρὸρᾶσαι δ' αὐτὸς:
ἀληθῆ λέγεις ὡς δημοθένης φαῖται τὸν σάτυ-
ρον: ἀλλ' ἐγὼ τὸ αἴτιον ἰάσομαι ταχέως, ἀν-
μοι τῶν δι᾿ ἐπίδου τινὰ ρήσεων ἢ σοφῶκλέους
ἐξελήσῃς εἰπεῖν. ἀπὸ σώματος δὲ τῶ δημοθέ-
νους, μεταλαβόντα τὸν σάτυρον οὕτω πλά-
σαι καὶ διεξελεῖν εἴ ἴθι πρὸς ποντι καὶ διαδέ-
σει τῶ αὐτῶ ῥῆσιν, ὡς θ' ὄλως ἐτόλμαν τῶ δι-
μοθένει φακίῳ. πειοθέντα δ' ὅσον ἐκ τῆς
ὑποκείσεως τῶ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος
πρόσει, μικρὸν ἠγήσασθαι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι
τῶ ἀσκησιν ἀμελοῦντι τῆς περφορᾶς ἢ δια-
δέσεως τῶν λεγομένων. ἐκ τούτου κατάγειον
μὲν οἰκοδομῆσαι μελετήειον, ὃ δὲ διεσώζετο ἢ
καθ' ἡμᾶς. εἴ ταῦθα ἢ πάντως μὲν ἐκάσῃς ἡμέ-
ρας προσίοντα πλάθειν τῶ ὑποκείσιν, δια-
πονεῖν τῶ φωνῶ: πολλάκις δὲ καὶ μιλῶσιν ἐξῆς
δύο καὶ ζεῖς σωάπειν ξυρούμενον τῆς κεφα-

λῆς μῦθος ἕως τῆς μὴ δὲ βουλομένῳ πάνυ
προελθεῖν εὐδέχεσθαι δι' αἰχμύλω. οὐ μὲν,
ἀλλὰ καὶ πρὸς εἶδος ἐκτὸς εὐτεύξεως καὶ λόγους
καὶ ἀχολίας, ἕως δέσεις ἢ ἀφορμὰς ἐποιεῖ·
τοῦ φιλοπονείν. ἀπαμαγείς γὰρ αὐτῶν τά-
χιστα κατέβαινον εἰς τὸ μελετήσιον· καὶ διεξή-
κτας τε πράξεις ἐφεξῆς, καὶ εἶδος ἕως αὐτῶν
ἀφρολογισμούς. ἐπὶ δὲ εἶδος λόγους οἷς πρὸς τύχῃ
λεγομένοις, ἀναλαμβάνων εἰς ἑαυτὸν, εἰς γνώ-
μας αὐτῆς ἢ ἐπιδοσίου· ἐπανορθώσεις τε παν-
τοῦτα πᾶς ἢ μεταφράσεις ἐμεινοτόμει τῆς εἰρη-
μένων ὑφ' ἑτέρου πρὸς ἑαυτὸν, ἢ ὑφ' αὐτῶν πάλιν
πρὸς ἄλλον. Ἐκ τούτου δόξαν εἶχεν ὡς οὐκ εὐ-
φυῆς ὢν, ἀλλ' ἐκτόνος συγκλημένη διάνοητι ἢ δυ-
νάμει χρώμενος. ἐδύκει τε τούτου σημεῖον εἶναι
μέγα, τὸ μὴ ὀχδύως ἀκοῦσαί τινα διημοθένης
Σοῦ κρηνοῦ λέγοντος· ἀλλὰ καθήμενος εὐ ἐκ-
κλησία πολλάκις τῆς δήμῃς καλοῦντις ὀνομα-
στὶ μὴ παρελθεῖν, εἰ μὴ τύχοι πεφροντικῶς καὶ
παρεσκδυασιμύος· εἰς εἶδος ὃ ἄλλοι τε πολλοὶ
τῶν διημαγωγῶν ἐχλεύαζον αὐτὸν, καὶ πῦθρέ-
ας Σοισικώπλων, ἐμυχνίων ἐφίτην ὄζειν αὐ-
τῆς τὰ εὐθυμήματα. εἶδος μὲν οἷον ἡμείψατο
πικρῶς ὁ διημοθένης· οὐ ταυτὰ γὰρ, εἶπεν,
ἔγωγε καὶ σοὶ ὡς πῦθρέα ὁ λύχνος σιωοιδε. πρὸς
δὲ εἶδος ἄλλους, ὃ πάντα πασιν ὡς ἔξαρκος· ἀλλ'

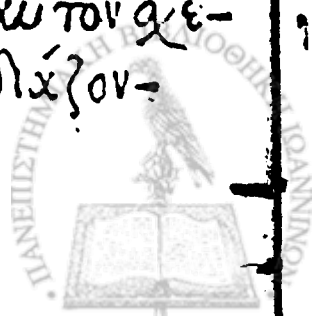

οὔτε γράψας, οὔτ' ἀγράφα κομιδῆ λέγειν,
ὡμολόγει. καὶ μὲν τοι δημοτικὸν ἀπέφαινον
ἀνδρα, τὸν λέγον μελετῶντα: δευρα πείσασ' γρ
εἶναι αἴσῃ δῆμου παρασκιδνύ. τὸ δ' ὅπως ἔβη
σιν οἱ πολλοὶ πρὸς τὸν λόγον ἀφροντισεῖν, ὀλι-
γαρχικοῦ καὶ βία μάλλον, ἢ πειθοῖ προτέχον-
τος. τῆς δὲ πρὸς καιρὸν ἀτολμίας αὐτῆ καὶ
αἴσῃ ποιουῶται σημεῖον: ὅτι δῆμάδης μὲν ἐκεί-
νω θορυβηθέντι πολλάκις ἀνάσας ἐκ προχεί-
ρου σιωεῖπεν. ἐκεῖνος δ' οὐδέποτε δῆμάδης. πό-
θεν οἴω φαίητις ἀν' ὁ αἰαχίνης πρὸς τῷ ἐν τοῖς
λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατον ἀπεκάλειτ'
ἀνδρα; πῶς δὲ πύθωνι τῷ βυζαντίῳ θρασυω-
μένῳ καὶ ῥέοντι πολλῶ κατὰ τῶν ἀθλωαίων
ἀνάσας μόνος ἀντέειπεν, ἢ λαμάχου τῆ μυσ-
ρίωαίου γεγραφότος ἐγκάμιον ἀλεξάνδρου
καὶ φιλίππου τῶν βασιλέων, ἐν ᾧ πολλά θι-
βείους καὶ ὀλυθίους εἰρήκει κακῶς, καὶ ἀνα-
γνώσκοντος ὀλυμπάσι, πρᾶνασας ἢ διεξελε-
θῶν μεθ' ἰσθμίας καὶ ἀροδείξεως ὅσα θιβαίοις
καὶ χαλκιδύσιν ὑπέρχει καλὰ πρὸς τῷ ἐλ-
λάδα, καὶ πάλιν ὅσων αἵτιοι γεζόνασι κη-
κῶν οἱ κολακιδύοντες μάκεδύνας, οὔτως ἐπέ-
σχεψε αἴσῃ παρόντας, ὥστε δέισαντα τῷ θορύ-
βῳ τὸν σοφιστὴν ὑπεκιδνῶαι τῆς πανηγύρεως.
ἀλλ' εἰσικεν ὁ ἀνὴρ τῆ παρικλέους τὰ μὲν ἄλ

ἀλλὰ μὴ πρὸς αὐτὸν ἠγῆσάσθαι, τὸ δὲ πλάσμα
καὶ τὸν ἀχιματισμὸν αὐτῶ, καὶ τὸ μὴ ταχέ-
ως, μὴ δὲ πᾶσι παντὸς ἐκ τῶ πρῖσταμίου λέ-
γειν, ὡς πᾶρ ἐκ τούτων μεγάλου γεγονότος, ζη-
λῶν καὶ μιμούμενος οὐ πάνυ προσέειπαι τῷ
ἐν τῷ καιρῷ δύξαν, οὐδ' ὡς τύχη πολάκις
ἐκὼν εἶναι ποιῆσαι τῷ δυνάμιν. ἐπεὶ τόλ-
μαν γε ἢ θάρσος εἰλεχθέντες ὑπ' αὐτῶ λό-
γοι τῶν γραφέντων μάλλον εἶχον, εἴ τι δεῖ πι-
σθῆναι ὁρᾶτο δένει καὶ διημιτέω τῷ φαληρεῖ
καὶ τοῖς κωμικοῖς. ὧν ὁρᾶτο δένεις μὲν φησὶν
αὐτὸν ἐν τοῖς λόγοις πολάχου γεγονέναι πα-
ράβηκχον. ὁ δὲ φαληρεὺς, τὸν ἐμμεζον ἐκεῖ-
νον ὅρῳ ὁμῶσαι ποτε πρὸς τὸν δῆμον, ὡς πᾶρ
ἐνθουσιῶντα. Μὰ γῶ, μὰ κριώας, μὰ νάμα-
τα. πῶν δὲ κωμικῶν, ὁ μὲν τις αὐτὸν ἀρχικα-
λεῖ, ὅπως πᾶρ ἤθραν. ὁ δὲ παρασκευῶν, ὡς
χρώμενον τῷ κῆτι δὲ τῷ φησὶν, οὐτως ἀπέλα-
βεν, ὡς πᾶρ ἔλαβεν. ἠγάπησε γὰρ τὸ ὄμμα
εἶς παραλαβὴν διημοθένης. ἐκτὸς εἰ μὴ νῆ-
δία πρὸς τὸν ἑσπῶν ἄλοννήσου λόγον ὁ ἀντι-
φάνης καὶ τουτὶ πέπαιχε. ἢ ἀθλωαίοις διημο-
θένης σιωπῆ βούλῃ μὴ λαμβάνειν, ἀλλ' ἀρ-
λαμβάνειν πρὸς φιλίππου. πᾶρ τὸν γε δῆ-
μάλλω πάντες ὡμολόγησαν τῇ φύσει χρώμε-
νον ἀνίκητον εἶναι, καὶ παραφέρειν αὐτὸν ἀε-
δίχον-

δίχον-

διάζοντα τὰς τῶν δημοσθένους σκέψεις καὶ πα-
ρασκευάς. αἰείτων δ' ὁ χῖος, καὶ θεοφράσου
τινα δόξαν ἰσόρηκε πρὸς τῶν ῥητόρων. ὁ δὲ ὠτη
θέντα γὰρ ὁ ποῖός τις αὐτῷ φαίνεται ῥήτωρ
ὁ δημοσθένης, εἰπεῖν ἀξίος τῆς πόλεως: ὁ ποῖός ὃ
δημάδης, ἔπειτα πρὸς πῶλον. ὁ δ' αὐτὸς φιλόσο-
φος πολυδύκτον ἰσореῖ σφίτιον ἕνα ἢ τότε πο-
λιτευομένων ἀθλίωσιν, ἀρφαίνεσθαι μέγιστον
μὲν εἶναι ῥήτορα δημοσθένω, δυνατότατον δὲ
εἰπεῖν φωνίωνα: πλεῖστον γὰρ ἐν βραχυτάτῃ
λέξει νοῦν ἐκφῆρειν. καὶ μὲν τοι καὶ τὸν δημο-
σθένω φασὶν αὐτὸν, ὅσακις ἀν' ἀντερωῶν αὐτῷ
φωνίων ἀναβαίνοι, λέγειν πρὸς αὐτὸν σωήθεις,
ἢ τῶν ἐμῶν λόγων κοπίς ἀνίσταται. αὐτῶν μὲν
οἰῶ ἀδελφον, εἴτε πρὸς τὸν λόγον τῶν ἀνδρῶν ὁ
δημοσθένης, εἴτε πρὸς τὸν βίον ἢ πρὸς δόξαν ἐπε-
πόνθη, πολλῶν πάνυ ἢ μακρῶν πειρίδων ἐν ῥῆ-
μα ἢ νοῦμα πίσειν ἔχοντος ἀνθρώπου κνείωτε-
ρον ἢ γούμνος. τοῖς ὃ σωματικοῖς ἐλαππώμα-
σι, τοιαύτως ἐπῆγεν ἀσκησιν, ὡς ὁ φαληρεὺς
δημήτριος ἰσореῖ, λέγων αὐτῶν δημοσθένους
ἀκούειν πρεσβύτου γεγονότος: πῶ μὲν ἀσάφει-
αν καὶ τραυλότητα τῆς γλώττης ἐκβιάζεσθαι
καὶ διαρθρωῶ, εἰς τὸ σῶμα ψήφους λαμβάνον-
τα, καὶ ῥήσεις ἅμα λέγοντα. πῶ δὲ φωνῶν ἐν
τοῖς δρόμοις γυμνάζεσθαι, καὶ ταῦς πρὸς τὰ σι-

μαὶ προβάσσει διαλεζόμενον, καὶ λόγους τι-
νάς, ἢ σίχους ἅμα τῷ πνύματι πυκνουμένη
προφρόμενον: εἶναι δ' αὐτῆ μέγα καὶ τοπῆρον.
οἴκει, ἢ πρὸς αἴτιον τὰς μελέτας ἕξ ἐναντίας
ἰσάμενον πδραίνειν. λέγει δ' αὐτῷ που προσ-
ελθόντος δευμένου σωηγοείας, καὶ διεξιόν-
τος ὡς ὑπό του λάβοι πληγὰς, ἀλλὰ σύ γε
φαῖται τὸν δημοθένην, τούτων ὧν λέγεις οὐ-
δὲν πέπονθα: ὥτι τείναντας δὲ τῷ φωνῷ τῆ
αὐτῷ που καὶ βοῶντος, ἐγὼ δημόθενες οὐδὲν
πέπονθα; νὴ δία φαῖται νῦν ἀκούω φωνῷ ἀδι-
κουμένου ἢ πεποιθότος. οὕτως ὤετο μέγα πρὸς
πίστιν εἶναι τὸν τόνον καὶ τῷ ὑπόκεισιν τῶν λε-
ζόντων. Τοῖς μὲν οἴω πολλοῖς ὑποκεινόμε-
νος ἤρεσκε θαυμαστῶς. οἱ δὲ χείριτες ταπει-
νὸν ἠγοῦτο, καὶ ἀγενὲς αὐτῆ τὸ πλάσμα, ἢ
μαλακόν, ὧν καὶ δημήτειος ὁ φαληρδύς ὄβρι.
ἀππίωνα δὲ φησὶν ὄρμι πωπὸς ὄρωτη δέντα
πδρὶ τῶν πάλαι ρητόρων καὶ τῶν καθ' αὐτόν,
εἰπεῖν, ὡς ἀκούων μὲν αὐτὸς, ἐθαύμασεν ἐκεί-
νους οὐκ ὀσμῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς τῷ δήμῳ
διαλεζομένους: ἀναγνωσκόμενοι δ' οἱ δημο-
θέτους λόγοι, πολὺ τῆ κατασκευῆ καὶ δυνα-
μει διαφῆρουν. οἱ μὲν οἴω γεγραμμένοι τῶν
λόγων ὅτι τὸ αὐτῆρον πολὺ καὶ πυκνὸν ἔχου-
σι, τί αὐτὸ λέγει τίς; ἐν ᾗ ταῦς ἀπαντήσεται ταῦς

π
δου μὲν γὰρ εἰπόντος, ἐμὲ δὴμοσθένει, ἢ ὕς
τῷ ἀθλωαῖ: αὐτῆ, εἶπεν, ἢ ἀθλωαῖ πρῶτω ἐν
κῶλυτῷ μοιχθύσσα ἐλήφθῃ. πρὸς δὲ τὸν
κλέπῃω ὃς ἀπεκαλεῖτο χαλκοῦς, καὶ αὐ-
τὸν εἰς τὰς ἀγρυπνίας αὐτῆ καὶ νυκτογρα-
φίας πειρώμενός τι λέγειν, εἶδα εἶπεν, ὅτι σε-
λυπῷ λύχρον καίων: ὑμεῖς δὲ ὡς ἀνδρῶν ἀθη-
ναῖοι μὴ θαυμάζετε τὰς γενομένας κλοπὰς,
ὅταν οὐ μὲν κλέπῃω χαλκοῦς, οὐ δὲ τοί-
χους πηλίνης ἔχομεν. ἀλλὰ πρὸ μὲν τούτων
καὶ πρὸ ἐπιπλείω λέγειν ἔχοντες, ἐν ταῦθα
πασόμεθα. τὸν δ' ἄλλον αὐτῆ τρόπον καὶ τὸ
ἦθος, ἀπὸ τῶν πράξεων ἢ τῆς πολιτείας θεω-
ρεῖσθαι δέησιν ὅτι. Ωρμησε μὲν οὖν ἑὸν
τὸ πράττειν τὰ κοινὰ τῆ φωνικοῦ πολέμου συ-
νεσῶτος, ὡς αὐτὸς τέ φησι, ἢ λαβεῖν ὅστιν ἀπὸ
τῶν φιλιππικῶν δημογυαίων. αἱ μὲν γὰρ ἤδη
διαπεπραγμένων ἐκείνων γεγονάσιν: αἱ ἢ πρεσ-
βύταται τῶν ἐπίστα πραγμάτων ἀπῆονται.
δῆλος δ' ὅτι ἢ τῷ κατὰ μετρίως πρῶσ κλυασιᾶ
μηνος εἰπεῖν δίκλω δύνῃ μὲν ἑὸν τοῖς τεράκον-
τα γεγονῶς ἔτη, μηδέ πω δ' ἔχων ἰσχυρὸν ἐν τῇ
πολιτείᾳ, μὴ δὲ δύξαν: ὃ καὶ μάλιστ' αἱ μοι δο-
κεῖ δείσας ἐπ' ἀρνησίῳ καταδέσθαι τῷ πρὸς
τὸν ἀνθρώπον ἔχθραν. οὐ γάρ τι γλυκύθυμος.

αὐτὸς ἴσως, οὐδ' ἀγανόφρων, ἀλλ' εὐτόνος, καὶ εἰς
οὐδὲ τὰς ἀμύσας ὄρων δ' οὐ φαῦλον, εἰ δὲ
τῆς αὐτῆς διωάμεως ἔργον ἀνδρα καὶ πολυ-
τῶν καὶ λόγῳ καὶ φίλοις οὐ πεπραγμένον κα-
θελεῖν τὸν μεϊδίαν, εὐέδωκε τοῖς ὑποδ' αὐτῆ
δεομένοις. αἱ δὲ τραίλια καθ' ἑαυτὰς οὐκ
ἀν' μοι δοκοῦσι πῶς διημοθέτους ἀμβλυῶσαι
πικρίαν ἐλπίζοντος καὶ διωαμένου πορευ-
νέσθαι. λαβὼν δὲ τῆς πολιτείας καλῶς ὑπο-
θεσιν, πῶς πρὸς φίλιππον ὑποδ' τῶν ἐμύων
δημιολογίαν, καὶ πρὸς ταύτῃ ἀγωνιζόμενος
ἀξίως, ταχὺ δόξαν ἔλαβε, ἢ πρόβλεπτος ὑπο-
τῶν λόγων ἦρθη, ἢ τῆς παρ' ὁμοίως, ὡς τε θαυ-
μάζεσθαι μὲν εὐ τῆς ἐμάδι, θεραπύεσθαι δ'
ὑποδ' τῆς μεγάλου βασιλέως, πλείστον δ' αὐτῆ
λόγον εἶναι πρὸς τῷ φίλιππῳ τῶν δημογω-
γούτων, ὁμολογεῖν δὲ καὶ οὐδ' ἀπεχθασμέ-
νης, ὅτι πρὸς εὐδοξον αὐτοῖς ἀνθρώπων ὁ ἀγὼν
ἔστι. καὶ γὰρ αἰαχίνης καὶ ὑποδ' ῥίθης τοιαῦτα
ὑποδ' αὐτῆς κατηγοροῦντες εἰρήκασιν. ὁ δὲ
οὐκ οἶδ' ὅπως πρὸς θεοπόμῳ, λέγειν, αὐ-
τὸν ἀβέβαιον τῷ πρόπῳ γεγονέναι, καὶ μί-
τε πράγματα, μήτ' ἀνθρώποις πολὺν χρό-
νον τοῖς αὐτοῖς ὑπομείνειν δυνάμενον. φαίνε-
ται γὰρ εἰς τὴν ἀπ' ἀρχῆς τῶν πραγμάτων
μερίδα καὶ τάξιν αὐτὸν εὐ τῆς πολιτείας κα

ἔτευσεν, ταύτῳ ἄχρι τέλους διαφυλάξαι·
καὶ οὐ μόνον ἐν τῷ βίῳ μὴ μεταβαλλόμενος,
ἀλλὰ καὶ τὸν βίον ἐπὶ τῷ μὴ μεταβαλέσθαι
προέμενος. οὐ γὰρ ὡς δήμαρχος ἀχολογοῦμε-
νος, δηρὰ τῷ ἐν τῇ πολιτείᾳ μεταβολῇ ἔλε-
γεν, αὐτῷ μὲν αὐτὸν τὰναντία πολλάκις εἰρη-
κύναι, τῇ δὲ πόλει μηδέποτε· καὶ μελαίνωπος
ἀντιπολιτευόμενος καλίστῳ τῷ, καὶ πολλά-
κις ὑπ' αὐτῆς χήμασι μετατιθέμενος εἰώθει
λέγειν πρὸς τὸν δῆμον· ὁ μὲν ἀνὴρ, ἐχθρὸς, τὸ
δὲ τῆς πόλεως νικάτω συμφέρον· νικόδημος δὲ
ὁ μεσσηνίου κασάνδρου προτιθέμενος πρότε-
ρον, εἴτ' αὐτῆς ἕσθῃ τῆς δημητείου πολιτευό-
μενος, οὐκ ἔφη τὰναντία λέγειν, αἰεὶ γὰρ εἶναι
συμφέρον ἀκροᾶσθαι τῶν κρατούτων· οὕτω
καὶ πρὸς δημόθενους ἔχμεν εἰπεῖν, οἷον ἐκβε-
πομύνου ἢ πωλαγάζοντος ἢ φωνίῳ, ἢ πράξιν·
ἀλλ' ὡς πρὸς ἐφ' ἐνός καὶ ἀμεταβλήτου δια-
γράμματος τῆς πολιτείας εὐατόνον ἔχων ἐν
τοῖς πράγμασιν αἰεὶ διετέλεσε· πάναίτιος δὲ ὁ
φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτῆς οὕτω
γεγράφθαι ἑὸς πλείστους, ὡς μόνου τῆς καλοῦ
δι' αὐτὸ ἀρετῆ ὄντος· τὸν πρὸς τῆς σεφάνου, τὸ
κατὰ ἀειστῶν κράτους, τὸ ἕσθῃ τῆς ἀτελεῶν, ἑὸς
φιλιππικῆς· ἐν οἷς πᾶσιν ἔστι πρὸς τὸ ἡδίστον, ἢ ῥαῖ-
στον, ἢ λυσιτελέστατον ἀγει ἑὸς πολίτας· ἀλλὰ

ἑπιλαχού τῶν ἀσφάλειαι καὶ τῶν σωτηρίων
οἷου. δέησι δὲ δυνάμει τῆς καλοῦ ποιῆ
οἷου, καὶ τὸ πρὸς ποιητοῦ, ὡς εἶγε τῆ δυνάμει τῆς ἰσχυ
δύναμις αὐτῆς ὀλιθυμίας καὶ τῆ τῶν λόγων
δύναμις πρῶτον ἀνδρείου τε πολεμηθῆτος, καὶ
τὸ καθεστὸς ἐκαστα πρῶτον, οὐκ ἐν τῷ κατὰ
μυθῶ κλέει καὶ πῶλυθουκτοῦ καὶ ἰσχυρίδην ἀ-
ειδήσι τῶν ῥητόρων, ἀλλ' αὖτις μετὰ κίμωνος, καὶ
θουκιδίου, καὶ περικλέους ἀξίως, ὡς τίθε-
σθαι τῶν γυνῶν κατ' αὐτοὶ ὁ φωκίων οὐκ ἐπὶ
νομιμῆς ποσειδάμωνος πολιτείας, ἀλλὰ δὲ-
κῶν μακεδονίαν, ὅμως δι' ἀνδρείου καὶ δικαιο-
σύνης οὐδὲν οὐδένα μὴ γέροντος ἐδύνατο ἐπιβάλ-
του καὶ ἀεισέειδος καὶ κίμωνος ἀνὴρ γενέσθαι.
ὁ δὲ δυνάμει δὲ καὶ τῶν ὀλιθυμίας ἀξίωτος,
ὡς φησὶν ὁ δυνάμει, οὐδὲ πρὸς τὸ λαμβανῆναι
παντὰ πῶν ἀπὸ γυναικῶν. ἀλλὰ τὸ μὴ πα-
ρὰ ὀλιθυμίας καὶ μακεδονίας ἀνάλυτος ὡς,
τὸ δὲ ἀνάλυτος ἐκ σούτων καὶ ἐκ βασιλείων ὅτι
βασιλεὺς χρυσίου γεγονώς, καὶ κατακεκλυσμέ-
τος, ἐπαινέσαι μὴ ἰκανώτατος ὡς τὰ τῶν προ-
γόνων καλῶν, μὴ μῦσταται δὲ, οὐχ ὅμοιος. ἐπεὶ
τοὺς γε καὶ αὐτῶν ῥητόρων, ἔξω δὲ λόγου τί-
θεμαι φωκίαν, καὶ τὸ βίον πρῶτον. φαίνε-
ται δὲ καὶ μετὰ παρόνσις μάλιστα τῷ δή-
μῳ διαλεγόμενος, καὶ πρὸς τὰς ἑπιθυμίας

τῶν πολλῶν ἀντιτείνων, καὶ τοῖς ἀμαρτήμασι
σὺν αὐτῶν ᾧ φυτόμενος, ὡς ἐκ τῶν λόγων λα-
βεῖν ὄσιν. ἴσασθε δὲ καὶ θεόπομπος, ὅτι τῶν
ἀθλωαίων ἐπί τινα προβαλομεσίων αὐτῶν κα-
τηγείων, ὡς οὐχ ὑπήκουε, θορυβούντων, ἀνα-
σας εἶπεν: ὑμεῖς ἐμοὶ ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι, συμ-
βούλω μὲν, καὶ μὴ θέλιτε χρίσεσθε: συνο-
φάντη δὲ, οὐδὲ ἀν' θέλιτε. σφόδρα δ' αἰ-
σοκρατικὸν αὐτῶ πολίτευμα, καὶ τὸ ποδῶ
ἀντιφῶντος: ὃν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀφεθέν
τα συλαβῶν, ᾧ τῶ ἐξ ἀρείου πάγου βου-
λιῶ ἀνήγαγε, καὶ πρ' οὐδὲν τὸ προσκρούσαι
τῶ δῆμῳ θέμενος ἤλεγξεν, ὑπερχιμείον τι-
λίππω τὰ νεώεα ἐμπρήσσειε καὶ παραδο-
θεὶς ὁ ἀνθρώπος ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἀπέθανε.
κατηγόρησε δὲ καὶ τῆς ἰδρείας θεωείδος, ὡς
ἀλλά τε ῥαδιουργούσης πολλά, καὶ αὐτὸν δού-
λους ἐξ απατῶν διδασκούσης θανάτου τιμι-
σάμενος, ἀπέκτεινε. λέγεται δὲ ἢ τὸν κατὰ
τιμῶ θεοῦ τῶ στρατηγῶ λόγον, ὡ χριστάμενος
ἀρχιμόδιωρος εἶλε τὸν ἀνδρα τ' ὀφλήματος,
δημοσθένους γράψαι τῶ ἀρχιμόδιῳ. καθά-
πὸρ καὶ αὐτὸν πρὸς φορμίωνα καὶ γέφανον, ἐφ'
οἷς εἰκότως ἠδόξεσε. καὶ γὰρ ὁ φορμίων ἠγωνί-
ζετο λόγῳ δημοσθένους πρὸς τὸν ἀρχιμόδι-
ρον, ἀτεχνῶς καθάπὸρ ἐξ ἐνὸς μαχαιροπω-

λίου τὰ κατ' ἀλλήλων ἐγχεῖται πωλου-
τος αὐτῆ τοῖς ἀντιδίοις. τῶν δὲ δημοσίων ὁ
μὲν κατ' ἀνδροτίωνος, καὶ τιμοκράτους καὶ
ἀετιοκράτους, ἐπίροις ἐγράφησαν, οὐ πω τῆ
πολιτεία πορπελιλυθός. δοκεῖ γὰρ δυδίν
ἢ περὶν δέονια ἔτη τιμεικοντα γιγνούς. ὅτε
νεγκίον ἄλλοι λόγους ἐκείνους. τὸν δὲ κατὰ ἀει-
σὸ γέγονος αὐτὸς ἠγωνίσσατο, καὶ τὸν πατὴρ τῶν
ἀτελειῶν, δὲ τὸν γὰρ οὐ πατέρα κτήσιπ-
πον, ὡς φησιν αὐτός, ὡς δ' αἰοιοι λέγουσι, τὴν μη-
τέρᾳ τῆ νεανίσκου μνώμενος: οὐ μὲν ἔγχε-
ταύτω, ἀλλὰ σαμῶν τινὶ σωώκησεν, ὡς ἴσο-
ρῆι δημήτριος ὁ μάγνης εὐ τοῖς πατὴρ σωωνύ-
μων. ὁ δὲ κατ' ἀεισίου τῆς παραπρεσείας ἀ-
θληλον εἰ λέλεκται. καί τρι φησιν ἰδομενδὺς
πῆρὰ τιμεικοντα μόνως τὸν ἀεισίου ἀρφυ-
γῆν. ἀλλ' οὐκ ἔοικαν οὕτως ἔχειν τὰ λιθῆς, εἰ
δεῖ τοῖς πατὴρ σεφάνης γιγραμμένοις ἐκατέρων
λόγους τε κριμῆρῶνται μῆμνηται γὰρ οὐδέ τε-
ρος αὐτῶν ἐναργῶς, οὐδὲ φρανώς ἐκείνης τῆ ἀ-
γῆνης ὡς ἀχρὶ δίκης πορπελθόντος. ταυτὶ μὲν
οἶον ἐπίροι διακρηνουσι μᾶλλον. Ἡ δὲ τῆ δι-
μοσθένους πολιτεία, φανδρὰ μὲν ἴω, ἔτι καὶ
τῆς ἀρλώνης ὑπὲρ γούσης, οὐδὲν ἐῶντος ἀνεπί-
μιτον τῶν προσηομένων. ἐπὶ τῆ μακεδόνος,
ἀλλ' ἐφ' ἐκείνω παρὰ ἦοντος ἐδὲ ἀθλωαίους καὶ

διαχέοντος ἑὸν τὸν ἀνθρώπον. διὸ καὶ παρὰ
Φιλίππῳ πλείστος ὡς λόγος αὐτῷ, ἢ ὅτε πρεσ-
βύων δέκατος ἦκεν εἰς μακεδονίαν, ἤκουσε
μὲν πάντων Φιλίππου, ἀντέειπε δὲ μετὰ πλεί-
στης ἑπιμελείας πρὸς τὸν ἐκείνου. λόγον. οὐ-
μὲν, ἐν γὰρ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς καὶ φιλοφρο-
σιύαις ὁμοιον αὐτὸν τῷ δημοθέτει πρῆϊχεν.
ἀλλὰ προσήγετο εὖς πρὸς αἰχίνην ἢ φιλοκρά-
τιν μάλλον. ὅθεν ἐπαινοῦται ἐκείνων τὸν Φί-
λιππον, ὡς καὶ λέγειν διωατώτατον ἢ κάλ-
λιστον ὀφθῆναι, καὶ νῆ δία συμπεῖν ἰκανώτα-
τον, ὡς ἀγκάζετο βασιλείων ἑπισκόπειν: ὡς
τὸ μὲν, σοφιστῷ, τὸ δὲ, γυσιμῶς, τὸ δὲ, ἀποπιάς
εἰς βασιλείας δ' οὐδὲν ἐγκώμιον. ἐπεὶ δ' εἰς τὸ
πολεμεῖν ἔρρεπε τὰ πράγματα, τῆ μὲν Φί-
λίππου μὴ διωαμένου τῷ ἡσυχίαν ἄγειν, τῆ
δ' ἀθωαίων ἐγειρομένων ὑπὸ τῆ δημοθέ-
τους, πρῶτον μὲν εἰς ὕβοιαν ἐξώρμησε εὖς ἀθι-
ναίους καταδεδουλωμένῳ ὑπὸ τῶν τυραν-
νων Φιλίππῳ. καὶ διαβαίντες ἐκείνου τὸ ψή-
μα γράψαντες, ἐξήλασαν εὖς μακεδόνας.
δεύτερον δὲ βυζαντίοις ἐβοήθησε καὶ πέρρι-
δίοις, ὑπὸ τῶν μακεδόνας πολέμουμύοις,
πέισας τὸν δῆμον, ἀφύτα τῷ ἔχθραν, καὶ τὸ
μεμνήσθαι τῶν πρὸς τὸν συμμαχικὸν ἡμαρ-
τημύων ἐκατέροις πόλεμον, ἀρσείλαι δύ-

να μιν αὐτοῖς, ἀφ' ἧς ἐσώθησαν. ἔπειτα πρεσ-
βύων, καὶ διάλεγόμενος τοῖς ἔλλησι καὶ παρο-
ξιώνων σωέσθησε πολλῶν ὀλίγων, ἀπαντασὶ ἐπι-
τῆφι φίλιππον ὡς τε σωτάξιν γενέσθαι πεζῶν
μὲν μυριάων καὶ πεντακχιλίων, ἵππέων δὲ,
διχιλίων, αὐτῶν τῶν πολιτικῶν διωάμεων·
χρήματα δὲ, καὶ μισθοὺς τοῖς ξείνοις εἰσφύρε-
σθαι προθύμως. ὅτε καὶ φησὶ θεόφραστος ἀξι-
ουώτων τῶν συμμάχων οἰοσθῆναι τὰς εἰσφο-
ράς, εἰπεῖν κρωβύλον τὸν δημαγωγὸν, ὡς οὐ-
τεταγμένα σιτεῖται πόλεμος. ἐπιρροῆς δὲ
τῆς ἐμάδος πρὸς τὸ μέλλον, καὶ σωισαμένων
κατ' ἔθνη καὶ πόλεις, Ὀβσέων, ἀχαιῶν, κερυνθί-
ων, μεγαρέων, λυκαθίων, κερκυραίων, ὁ μέγ-
στος ὑπελείπετο τῶν δημοσθένει τῶν ἀγώνων,
θηβαίους προσαγγέσθαι τῆι συμμαχίᾳ, χῶ-
ραν σωσφροντῆς ἀπικῆς, καὶ διώαμεν εὐαγώ-
νιον ἔχοντας, καὶ μάλιστα τότε τῶν ἐλλιώνων
δυσδοκίμοι τὰς εὐ τοῖς ὅπλοις. ἡ δ' οὐ ράδιον
ἐπιπροσφάτοις ὁδὸν γεθήμασι τοῖς πόδεσι τὸν
φωκικὸν πόλεμον τετιθασθαι μισθούσας ὑπὸ τῆς
φιλίππου μεταστῆναι εἰς θηβαίους· καὶ μάλι-
στα τοῖς δὲ τῶν γειτνιάσιν ἀψμαχίαις ἀνα-
ίξαινομένων ἐκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλ-
λήλους διαφορῶν. ὁ μὲν, ἀλλ' ἐπεὶ φίλιππος
ὑπὸ τῆς πόδεσι τῶν ἀμφοῖν ὁ δὲ τυχίαις ἐπα-

ῥομενος εἰς τὴν ἐλάτφαια ἐξαίφνης ἐπέπεσε, καὶ
τὴν φωκίδα κατέχευεν, ἐκπεσλιγμένον τῶν Ἀ
θηναίων καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀναβαίνειν ἐπὶ
τὸ βῆμα, μὴ ἔχοντος ὅτι χεὶρ λέγειν, ἀλλ' ἄλλο
εἰσὸς οὐσίας ἐν μέσῳ καὶ σωπῆς, πῦρ λθὼν μόνος
ὁ δῆμος ἀένης σικυεβούλου τῶν θηβαίων ἔχε-
σθαι. καὶ τὰλλα παραθαυρῶν ἰσώσθη καὶ μετῴρ-
σας ὡς πόρ εἰώθη τὸν δῆμον ταῖς ἐλπίσιν ἀπε-
σάλην πρὸς βουτῆς μεθ' ἐτόρων εἰς τήβασον. ἔπεμ-
ψε δὲ καὶ φίλιππος ὡς μακροῖσιν φησὶν ἀμύ-
των μὲν καὶ κλέαρχον μακεδόνων, δαίσχον
δὲ, καὶ δεσπάλων, καὶ θρασυδαιῶν ἀντὶ τοῦ οὐν-
τας. τὸ μὲν οὖν συμφέρον οὐ διέφλυχε τοῖς τῶν
θηβαίων λογισμοῖς: ἀλλ' ἐν ὄμμασιν ἕκαστος
εἶχε τὰ τῶν πολέμου δεινὰ, ἐπὶ τῶν φωκικῶν
ἰσχυρῶν νεαρῶν πῦρ ἀμνόντων. ἡ δὲ τῶν ῥή-
τορος διώαμις ὡς φησὶ θεόπομπος, ἐκείπιζου-
σα τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ διακαίονσα τὴν φιλο-
τιμίαν, ἐπεσκόπησε τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, ὥστ'
καὶ εἰς φόβον καὶ λογισμὸν καὶ χάριν ἐμβαλεῖν.
καὶ ὡς εἰς ἐνθουσιῶντας ὑπὸ τῶν λόγων πρὸς τὸ
καλόν. οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη
τὸ τῶν ῥήτορος ὄργον, ὥς τε τὸν μὲν φίλιππον
οὐθὺς ἐπὶ κηρυκείᾳ δεόμενον εἰρήνης: ὀρθῶς
δὲ τὴν ἐμάδα γενέσθαι, καὶ σωεξαναστῆναι
πρὸς τὸ μέλλον: ὑπηρετεῖν ἢ μὴ μόνον αὐτὸν στρα-

τηγούς τῶ δημοθέτει ποιῶντας τὸ προσάτθον
μνον, ἀλλὰ καὶ εὖ βοιωτάρχας: διοικεῖσθαι
δὲ τὰς ἐκκλησίας ἀπάσας, οὐδὲν ἢ τὸν ὑπὲρ
ἐκείνους τότε τὰς θηβαίων, ἢ τὰς ἀθωαίων ἀγέ-
πωμὸν πρὸ ἀμφοτέρωθεν καὶ διωκασέοντος
οὐκ ἀδίκως, οὐδὲ πρὸ ἀξίαν ὡς πρὸ ἀρχαί-
νεται θεόπομπος, ἀλλὰ καὶ πάνυ προσηκόν-
τως. τύχη δὲ τις ὡς ἔοικε δαιμόνιος ἐν πρὸρι-
φορᾷ πραγμάτων, εἰς ἐκεῖνο καιροῦ συμπε-
ραίνουσα πῶ ἐλθὺς θεείαν τῆς ἐμάδος ἐναν-
τιοῦσθαι τοῖς προσηκόντοισι, καὶ πολλὰ σημεῖα
τῆς μέλλοντος ἀναφάνειν. ἐν οἷς ἢ τε πυθία διδ-
νὰ προῦφαινε μαντεύματα, καὶ χρησμός ἢ δε-
το παλαιὸς ἐκ τῶν σβυλείων. Τῆς ἑσπέρης
θερμώδοντι μάχης ἀπάνδουδε γενόμενῳ.
Αετὸς ἐνεφέεσσι, ἢ ἢ εἰ, θειήσασθαι. Κλαίει
ὁ νικηθεὶς, ὁ δὲ νικησας ἀπόλωλε. Τὸν δὲ
θερμώδοντα φασὶν εἶναι πρὸ ἡμῶν ἐν χαιρω-
νείᾳ ποτάμιον μικρὸν εἰς τὸν κηφισὸν ἐμβάλ-
λον. ἡμεῖς δὲ νῦν μὲν, εἰδὲν οὕτω τῶ ῥυμμάτων
ἴσμεν ὀνομαζόμενον, εἰκάζομεν ὅτι καλούμε-
νον αἴμονα, θερμώδοντα λέγεσθαι τότε: ἢ γὰρ
πρὸ χρῆσθαι τὸ ἡράκλειον, ὅπου κατέστρατο
πέδον οἱ ἐμῶν. ἢ τεκμαίρομεθα τῆς μά-
χης γενομένης, αἴματος ἐμῶν ὄντων καὶ νε-
κρῶν τὸν ποταμὸν ταύτῃ διαμάξαι πῶ προ-

πηγοείαν. ὁ δὲ δοῦεις, οὐ ποταμὸν εἶναι φησι·
τὸν θερμώδοντα, ἀλλ' ἰσάντας τινὰς σκλιωὴ
καὶ πῶριόρυπτοντας, ἀνδριαντίσκον δὲ εἶναι λῆ-
θινον ὑπὸ γραμμάτων τινῶν διασημαίνόμε-
νον, ὡς εἶναι θερμώδων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀμα-
ζόνα φέρων τεζωμείω· ἑστὶ δὲ τούτῳ χρη-
σιμὸν ἄλλον ἀδεῖσθαι λέγοντα· Τὴν δ' ἑστὴν
θερμώδοντι μάχην μένε παμμέλαν ὄρνι.
Τὴν δὲ κρέα πολλὰ παρέσεται ἀνθρώποι
π. Ταῦτα μὲν οἷον ὅπως ἔχει διατῆσαι, χα-
λεπόν. ὁ δὲ δημοθένης λέγεται τοῖς τῶν ἐμλί-
νων ὄπλοις ἐκτεθαυρόντως ἢ λαμπρῶς ὑπὸ
δύμης καὶ προθυμίας ἀνδρῶν τοσούτων προ-
καλουμένων ὅς πολεμίους αἰρόμενος οὔτε
χρηστοῖς ἔαν προχέειν, οὔτε μαντείᾳ ἀκού-
ειν, ἀλλὰ ἢ τῷ πυθίαν ὑπονοεῖν ὡς φιλιππί-
δου, ἀναμνήσκων ἐπαμνώνιδου ὅς θυβαί-
ου, ἢ πῶρι κλέους ὅς ἀθωαίους, ὡς ἐκείνοι τὰ
ποικίλα διφλίας ἢ γούμνοι προφάσεις ἐχρῶν
το τοῖς λογιμοῖς μέχρι μὲν ἔν τούτων ἀνὴρ ἴσως
ἔγαθός. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ, καλὸν ἔδεν οὐδ' ὁμο-
λογούμνον δρῶν οἷς εἶπεν ἀφρδιεξάμνος, ὡ-
κετο λιπὼν τῷ τάξειν ἀφρδράς αἰχίστα, καὶ
τὰ ὄπλα ρίψας, οὐ δὲ τῷ ἑστὶ γραφῆ τῆς ἀ-
πίδος ὡς ἔλεγε πῶρι εἰς αἰχμηθεῖς ἑστὶ γε-
γραμμένης γράμμασι χρυσοῖς, ἀγαθῆ τύχῃ.

παραυτίκα μὲν οἷω ὁ φίλιππος ἑστί τῆ νίκῃ
διὰ τὴν χαρὰν ἐξυβείσας, καὶ καμάσας ἑστί
τοῖς νεκροῖς, μεθυσὼν ἠδὲ τὴν ἀρχὴν τῆ δημο-
σθένους ψηφίσματος πρὸς πόδα διαίρων καὶ
ὑποκρῶν: δημοσθένης δημοσθένος παιανιδύσας
τάδ' εἶπεν. ἐκνήψας δὲ, καὶ τὸ μέγεθος τῆ πόρ-
σάντος αὐτ' ἀγῶνος ἐν νῶ λαβῶν ἐφειπτε τὴν
δεινότητα ἢ τὴν δυνάμιν τῆ ῥήτορος, ἐν μὲν δὲ
μικρῶ μᾶς ἠμύρασ τὸν ὑπόρ τῆς ἡγεμονίας
ἢ τῆ σώματος ἀναρῶσαι κίνδυνον ἀναγκα-
σθεῖς ὑπ' αὐτῆ. διῆκτο δ' ἡδύξα μέχρι τ' πόρ-
σῶν βασιλέως. καὶ κείνος ἐπέμψε τοῖς σαρά-
παις ἑστί θάλασσαν γράμματα δημοσθένη
διδόναι κελύων, καὶ προσέχειν κείνῳ μάλι-
σα τῶν ἐμύων, ὡς πεισῶσαι δυναμείω,
καὶ καταχεῖν ταῖς ἐμύικαῖς ταραχαῖς τὸν
μακεδόνα. ταῦτα μὲν οἷω ὑπερον ἐφώρασεν
ἀλέξανδρος, ἐν σάρδεσιν ἑστί πολὰς τινὰς ἀ-
νδρῶν τῆ δημοσθένους, καὶ γράμματα τῶν
βασιλέως στρατηγῶν δηλοῦντα τὸ πλῆθος τ'
δυσθέντων αὐτῶ χρημάτων. Τότε δὲ τῆς
ἀτυχίας τοῖς ἐμύσι γενομένης οἱ μὲν ἀντιπο-
λιτευόμενοι ῥήτορες ἐπεμβαίνοντες τῶ δη-
μοσθένη κατεσκήυαζον αὐθιῶσ καὶ γραφὰς
ἐπ' αὐτὸν. ὁ δὲ δῆμος, οὐ μόνον τούτων ἀπέ-
λυσεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προκα-

λοῦμένος αὐθις εἰς τῷ πολιτείαν· ὡς τε καὶ
τῶν ὀσέων ἐκ χαιρωνείας κομμαθέντων ἠθάππο
μύων, τὸν ἑστὶ τοῖς ἀνδράσιν ἔπαινον εἶπεν
ἀπέδωκεν, οὐ ταπεινῶς, οὐδ' ἀγενῶς φέρων
τὸ συμβεβηκός, ὡς γράφει καὶ τραγωδίῃ Διό-
πομπος· ἀλλὰ τῷ τιμᾷ μάλιστ' ἀκασιμῆν
τὸν σύμβουλον ἀφεικνύμενος, τὸ μὴ μετα-
μέλειται τοῖς βεβηλομύοις. τὸν μὲν οἰῶ λό-
γον εἶπεν ὁ δημοθένης, τοῖς δὲ ψηφίσμασιν, ἔχ-
οντα αὐτὸν, ἀλλ' οὐ μέρει τῶν ὀρίων ἕκαστον ἐπέ-
γραψεν, ἔξοικονίζομενος τὸν ἴδιον δαίμονα, καὶ
τῷ τύχῃ, ἕως αὐθις ἀνεθάρρησε, φιλίππου
τελευτήσαντος. ἐτελεύτησε δὲ, τῆ παρὲς χαι-
ρωνείαν οὐτυχία χρόνον οὐ πολὺ ἑστὶ βιώ-
σας, ἢ ὅτι δοκεῖ τῷ τελευταίῳ τῶν ἐπῶν ὁ
χρισμὸν ἀρθεπίσαι. Κλαίει ὁ νικηθεὶς ὁ ὅ νικη-
τῆς ἀπόλωλεν. Εἰνω μὲν οἰῶ κρύφα τῷ τῆ
φιλίππου τελευτῷ ὁ δημοθένης. προκατα-
λαμβάνων δὲ τὸ θαρρῆν ἑστὶ τὰ μέλλοντα
ὅς ἀθωαίους, προῆλθεν φαιδρὸς εἰς τῷ βου-
λῷ ὡς ὄναρ ἑώρακας, ἀφ' οὗ τι μέγα προσδο-
κᾶν ἀθωαίοις ἀγαθόν, καὶ μετ' οὐ πολὺ πα-
ροῆσαν οἱ τὸν φιλίππου θάνατον ἀπαγγέλλον-
τες. οὐθὺς οἰῶ ἔθνος οὐαγέλια, καὶ στεφανοῦν
ψηφίσαντο παύσαντιαν. καὶ προῆλθεν ὁ δη-
μοθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον ἐστεφανωμέ-

νος, ἐβδὸμῳ ἡμῶν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τεθι-
κῆσθαι, ὡς ὁ ἀρχίνης φησὶ, λαιδρῶν ἐπὶ τούτοις
καὶ κατηγορῶν αὐτῆς μεσοτεκνίαν, αὐτὸς ὡς
ἀγενὴς καὶ μαλακός, εἰ τὰ πένθη ἢ εὖ οὐδὲ οὐδὲ
μοῦς ἡμέρου καὶ φιλοσόφου ψυχῆς ἐποιεῖται
σημεῖα: τὸ δὲ ἀλύπως φέρειν ταῦτα καὶ πρὸς
ὡς, ἀπεδοκίμαζον. ἐγὼ δὲ ὡς μὴν ἐπὶ θανάτου
βασιλέως ἡμῶν ἔτω ἢ φιλανθρώπως εὐοί-
ητύχητε, χρηταμείου πῆσασιν αὐτοῖς σε-
φανηφορεῖν καλῶς εἶχε, ἢ θύειν, οὐκ ἂν εἶπο-
μι. πρὸς γὰρ τῷ νεμεσητῷ, καὶ ἀγενὴς, ζῶντο
μὴ τιμᾶν καὶ ποιεῖσθαι πολιτῶν: πεσόντος δὲ
ὕφ' ἑτέρου, μὴ φέρειν τῷ χαρὰν μετείως, ἀλλ'
ἐπισκιδεῖν τῷ νεκρῷ ἢ παυνοῖσθαι ὡς πρὸς
αὐτῶν ἀνδραγαθήσαντας. ὅτι μὲν τοὶ τὰς οἴκων
τύχας, ἢ δάκρυα, καὶ οὐδὲ μόνον ἀσπιπῶν
ταῖς γυναιξίν ὁ δὲ ἡμοσθένης, ἀπὸ τῆ πόλει συμ-
φέρειν ὡς το ταῦτ' ἐπραΐεν, ἐπαυνοῦν: καὶ τίθη-
μαι πολιτικῆς ἢ ἀνδρώδους ψυχῆς, ἀεὶ πρὸς
τὸ κοινὸν ἰσάμενον, καὶ τὰ οἰκεία πάθει ἢ πρὸς
γῆματα τοῖς δημοσίοις ἐπανέχοντα τηρεῖν ἀξίω-
μα πολὺ μᾶλλον, ἢ εὖ ὑποκειτὰς τῶν βασι-
λικῶν, καὶ τυραννικῶν κερσώπων, οὓς ὁρῶ-
μεν οὔτε κλαίοντας ἐν τοῖς δεύροις ὡς αὐτοῖς
δέλουντι, ἀλλ' ὡς ὁ ἀγὼν ἀπαιτεῖ πρὸς τῷ
ἐσπόμενον. χωρεῖς δὲ τούτων, εἰ δεῖ τὸν ἀτυχῆ-

σάμενον

παντα μη πειροαν ἀπαρηγόρητον ἐν τῷ πά-
θει κείμενον, ἀλλὰ καὶ λόγοις χρῆσθαι κοι-
νοῖσι, καὶ πρὸς ἡδῖω πράγματα φρέπεν τῷ
διανοίαν, ὡς πῶρ εἰ οὐκ ὀφθαλμῶντας ἀπὸ τῆ
λαμπρῶν καὶ ἀντιτύπων ἐπὶ τὰ χλωρὰ ἢ
μαλακὰ τῷ ὄψιν ἀπάγειν κελθόντας: πό-
θεν ἀνὴρ τις ἐπαχάριτο βελτίω πῆριχρείαν, ἢ
πατείδης ἀτυχούσης ἐπὶ τῶν κοινῶν παθῶν
ἐπὶ τὰ οἰκεία σύγκρασιν πειζόμενος τοῖς βελ-
τίοσιν ἀφανίζουσαν τὰ χείρω; ταῦτα μὲν οἷω
εἶπεῖν περὶ χθιμῶν ὁρῶντες ἐπὶ κλῶντα πολ-
λοὺς ἢ ἀρθιλωόντα τὸν ἀγαθὸν τῷ λόγῳ
τούτῳ πρὸς οἶκτον. Αἱ δὲ πόλεις πάλιν τῆ δῆ-
μοσθένους ἀναρριπίζοντος αὐτὰς, σωίσαντο.
καὶ θηβαῖοι μὲν ἐπέθεντο τῇ φρουρᾷ, καὶ πολ-
λοὺς ἀεῖλλον, ὅπλα τῆ δῆμοσθένους αὐτοῖς
συμπαρασκηδάσαντος. ἀθιβαῖοι δὲ ὡς πολε-
μήσοντες μετ' αὐτῶν παρεσκηδάζοντο, καὶ τὸ
βῆμα κατέειχεν ὁ δῆμοσθένης, καὶ πρὸς τοὺς ἐν
Ἀσία στρατηγούς τῆ βασιλέως ἔγραφε, ἵ ἐκεῖ
θεν ἐπεγείρων πύλεμον ἀλεξάνδρῳ, παῖδα,
καὶ μαργίτῳ ἀρχικαλῶν αὐτόν. ἐπεὶ μὲν τοι
τὰ πῶρ χῶραν δέμανος πῆρι αὐτὸς μετὰ τῆς
διωάμεως εἰς τῷ βοιωτίαν, ἐβεκένοπτο μὲν ἢ
θρασύτης τῶν ἀθιβαίων, καὶ ὁ δῆμοσθένης ἀ-
πεσθήκει. θηβαῖοι δὲ προσδέντες ὑπὸ ἐκείνων,

ἠγωνίσαντο καθ' αὐτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἀπέβη-
λον. θορύβος ἡμεγάλος ἐστὶ ἀθλωμάτων περιεστῶπι-
σάσθη μὲν ὁ δημοσίων ἀρεταῖς μεθ' ἑτέ-
ρων περιεστῶπις πρὸς Ἀλέξανδρον. δεισασθὲν
τὴν ὄργην ἐκ τῆς κίρκωνος ἀνεχώρητε ὀπίσω
ἢ τὴν πρεσβείαν ἀφῆκεν. οὐθὺς δ' ὁ Ἀλέξανδρος
ἐζήτητὶ πέμπων τῶν δημογωγῶν δέκα μὲν
ὡς ἰδομενεὺς καὶ δοῦναι εἰρήκασιν: ὁκτὼ δ' ὡ-
οὐ πλείστοι καὶ δοκιμώτατοι τῶν συγγραφέων
τούςδε: δημοσίου, πολύδουκτον, ἐσχάλλτω,
λυκοῦργον, μυροκλέα, δήμωννα, κάλλιαν, ἐ-
πὶ, χαεῖδημον. ὅτε καὶ τὸν πόρτῳ τῶν προβα-
των λόγον ὁ δημοσίου ὡς τοῖς λύκοις ἐστὶ
κίρκος ἐξέδωκε διηγήσαμενος, αὐτὸν μὲν εἰκο-
σε καὶ ἐστὶ σωὸ αὐτῆς κυσὶν ὑπόρτῳ τῆς δήμου
μαχομένοις: Ἀλέξανδρον δὲ τὸν μακεδόνα μα-
κόλυκον προσήγορεύτην. ἐπὶ δ' ὡς πόρτῳ, ἔφη, ἐστὶ
ἐμπόρους ὁρῶμεν: ὅταν ἐν ρυβλίῳ δαίγμα πε-
ριφύωσι δι' ὀλίγον πυρῶν ἐστὶ πολλὰς πιπρά-
σκοντας, οὕτως ἐν ἡμῖν λαμβάνετε πάντας αὐ-
τοὺς σωεκδιδόντες. ταῦτα μὲν οἷω ἀεὶ σόβου-
λος ὁ κασαυδὸς ἰσόρηκε. βουλευμένων δὲ
τῶν ἀθλωμάτων καὶ διαπορευμάτων, ὁ δημόσιος
λαβὼν πέντε τάλαντα παρὰ τῶν ἀνδρῶν,
ὡμολόγησε πρεσβύειν, καὶ δεῖσεται τῆς βα-
σιλείας ὑπόρτῳ αὐτῶν, εἴτε τῆς φιλίας πεισῶν,

ἦτε προσδοκῶν μετὸν οὐρανόν, ὡς πρὸς λέον-
τα φόβου κεκορησμένον. ἔπειτα δὲ οἱ αὐτοὶ πα-
ρητήσατο τὸν ἀνδραὸς ὁ δῆμαδης, καὶ διήμει-
σαν αὐτῶν τῷ πόλιν. ἀπελθόντος δὲ τῆς ἀλε-
ξάνδρου μεγάλοι μὲν ἦσαν οὗτοι: ταπεινά δὲ
ἐπραΐεν ὁ δῆμοσθενος. κινουμένη δὲ ἄγχι τῆς
παρτάτη, βραχέα σωεκινήθη πάλιν, εἴτ'
ἔπληξε: τῶν μὲν ἀθλιωτάτων οὐ σωεξαναπάντων,
τῆς ἄγχι πεσόντος, καὶ τῶν λακεδαίμωνίων
ταπεινώντων. Εἰσήχθη δὲ τότε καὶ ἡ πόλις
τῆς σεφάνου γραφὴ κατὰ κτησιφώντος, γρα-
φείσα μὲν ἐπὶ χαίρωνδου ἀρχόντος μικρὸν ἐ-
πάνω τῶν χαίρωνικῶν, κειθεῖσα δὲ ὑστερον ἔτε-
τι δέκα ἐπὶ ἀεισοφώντος: γενομένη δὲ ὡς οὐδε-
μία τῶν δημοσίων ἀεισοφώντος διὰ τε τῷ δύ-
σαν τῶν λαγόντων, καὶ τῷ τῶν δικαζόντων οὐ-
γένειαν, οἱ τοῖς ἐλαχίστοις τὸν δῆμοσθενος τὰ
τε ἀλλοτρίων διαμαρτύροις καὶ μακεδονίζουσι οὐ
προήκοντο τῷ κατ' αὐτῆς ψήφον: ἀλλ' οὕτω
λαμπρῶς ἀπέλυσαν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος
τῶν ψήφων ἀχίντω μὴ μεταλαβεῖν. ἐκεῖνος
μὲν οἱ αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἔχετ' ἀπὸν, καὶ
τῆς πόλεως, καὶ ἰωνίαν σοφιστῶν κατεβίωσε.
Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀπὸ πάλος ἦκεν ἐξ ἀσίας εἰς
τὰς ἀθλιωτάτας ἀφ' ἑσθίας ἀλέξανδρον, αὐτῶν τε
πράγματα σωεβίως πονηρὰ δὲ ἀσωτίαν, καὶ

κείνον ἢ διη χαλεπὸν ὄντα τοῖς φίλοις δεδου-
κώς· καταφυγόντος δὲ πρὸς τὸν δῆμον αὐτῆ
καὶ μετὰ τῶν χρημάτων καὶ τῶν νεῶν αὐτῶν
πῶραδιδόντος, οἱ μὲν ἄλλοι ῥήτορες δούτως ἐπι-
φθαρμασάντες πρὸς τὸν πλεῖστον ἐβοήθουν,
καὶ σωέπειθον τῶν ἀθωαίως δέχεσθαι καὶ σώ-
ζειν τὸν ἱκέτην. ὁ δὲ δημοσθένης πρῶτον μὲν ἀ-
πελασθεῖν σωεβούλδου τὸν ἀρ' πᾶλον, καὶ
φυλάττεσθαι μὴ τῷ πόλιν ἐμβάλωσιν εἰς πό-
λεμον ἐξ οὐκ ἀναγκαίως καὶ ἀδίκου προφά-
σεως. ἡμερᾶς δ' ὀλίγαις ὑστερον ἐξεταζομένων
τῶν χρημάτων ἰδὼν αὐτὸν ὁ ἀρ' πᾶλος ἠθένη-
τα βαρβαρικῆ κύλικι, καὶ καταμανθάνοντα
τῷ τε τορῆϊ καὶ τῷ εἶδος, ἐκέλευσε διαβα-
σάπαντα τῷ ὀλικῷ τῆ χρυσοῦ σκέψασθαι·
θαυμάσαντος δὲ τῆ δημοσθένους τὰς εἰρήνας, ἢ
πυθομένης πόσον ἄγει, μειδιάσας ὁ ἀρ' πᾶλος,
ἄξει σοί φησιν εἰκοσι τάλαντα· καὶ γενομένης
τάχιστα τῆς νυκτὸς ἐπεμψεν αὐτῷ τῷ κύλι-
κα μετὰ τῶν εἰκοσι τάλαντων. ἡ δ' ἀρ' αἰ δει-
νὸς ὁ ἀρ' πᾶλος ἠρώτικοῦ πρὸς χρύσιον ἀνδρὸς
ὄψιν, καὶ διαχύσει, καὶ βολαῖς ὀμμάτων ἀνδρ-
ρεῖν ἦθος. οὐ γὰρ αὐτὸς ὁ δημοσθένης, ἀλλ-
ὰ πλιγείς ὑπὸ τῆς δωρῆδουκίᾳ, ὡς πῶρ πα-
ραδεδωμένος φρουρᾶν, προσκεχωρήκει τῷ ἀρ'
πάλω· καὶ μεθ' ἡμέραν δὲ καὶ καλῶς ὀρίοις ἢ

τουίναις κατὰ τῆς ραχίλου κατελιξάμενος
εἰς τὴν ἐκκλησίαν προσῆλθε· καὶ κελυόντων
αὐτίσταται καὶ λέγειν, δικάσειν, ὡς ἀρκενομή-
μεινς αὐτῶ τῆς φωνῆς. οἱ δὲ ὑφνεῖς χιλυάζον
τες, οὐχ ὑπὸ συνάγκης ἐφραζον, ἀλλ' ὑπὸ ἀρ-
γυράγκης εἰληφθαι νύκτωρ τῶν διμαγωγόν.
ὑστερον δὲ τῆς δήμευ παντὸς ἀδομομένη τὴν δὴ
ροδοκίαν, καὶ βουλόμενον ἀρλογοεῖσθαι, καὶ
πειθεῖν ἐκ ἐῶντος, ἀνάσας τις ἐσκαψεν εἰπὼν:
οὐκ ἀκούσεσθε ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι τῆς τὴν κύ-
λικα ἔχοντος; τότε μὲν οὖν ἀπέπεμφαν ἐκ
τῆς πόλεως ἀρπάλον. δεδιότες δὲ μὴ λόγον
ἀπαιτῶνται χρημάτων, ὧν διηρπάκεσαν οἱ ῥή-
τορὸς, ζήτησιν ἐποιουῶτο νεανικῶ, ἢ τὰς οἰκί-
αο βωπρόντες ἠρδύων, πάλῳ τῆς καλικλέους
τῆς ἀρρακίδου. μόνῳ γὰρ τὴν τούτου νεωστὶ γε-
γαμικότος οὐκ εἶασαν ἐλεγχθῆναι, νύμφης
ἐνδον οὔσης, ὡς ἰστρεῖ θεόπομπος. ὁ δὲ δημό-
δοκίης ὁμόσε χωρῶν, εἰσῆνεγκε ψήφισμα τὴν
ἐξ ἀρείου πάγου βουλιῶ ἐξετάσαι τὸ πρᾶ-
γμα: καὶ οὗς ἐκείνη δύξαντας ἀδικεῖν, δοῦναι
δίκῳ. ἐν δὲ πρώτοις αὐτῆς τῆς βουλής ἐκείνου
καταψήφισαμένη· κείσῃλ θε μὲν εἰς τὸ δικα-
σῆειον, ὄφλων, τελέπεντήκοντα ταλαίτων δί-
κῳ: καὶ παραδοθεῖς εἰς τὸ δικασῆειον αἰγυῆ
τῆς αἰτίας φασί, καὶ δι' ἀδοκίειαν τῆς σώμα

τοῖς οὐ δυναμείου φέρειν τὸν εἰρημὸν, ἀποδρῖ-
ναι, οὐ μὲν, λαθόντα, τῶν δὲ, λαθεῖν ἕξουσία
ἀφύοντων. λέγεται γὰρ ὡς οὐ μακρὰν τῆς ἀ-
σείως φύγων ἀΐθοιτό πινας τῶν διαφόρων ἀε-
τῶ πολιτῶν ἐπιδιώκοντας, καὶ βούλοιο με-
αὐτὸν ἀποκρύπτειν. ὡς δ' ἐκείνοι φεγεγῆμε-
νοι τοῦνομα ἢ παρελθόντες ἐπύς, ἐδέοντο λα-
βεῖν ἐφόδια πρὸ αὐτῶν, ἐπὶ αὐτὸ οὕτως κομί-
ζοντες ἀργύριον οἴκοθεν, ἢ τούτου χάριν ἐπι-
διώξαντες αὐτὸν, ἅμα δὲ θαρρῆν παρεκά-
λου καὶ μὴ φέρειν ἀνικαρῶς τὸ συμβεβηκός,
ἐπιμᾶλλον ἀνακλάσασθαι τὴν δημοσίῳ,
ἢ εἰπεῖν: πῶς δ' οὐ μέλω φέρειν βαρέως, ἀπο-
λιπὼν πόλιν ἐχθροῦς τοιούτους ἔχουσαν, οἷος
εὐ ἐτόρα φίλους δῦρειν ἔραδιόν ἔστιν. ἠέ γε
δὲ τῷ φυγῆν μαλακῶς, εὐ αἰγίη καὶ βῶσι (ῶν)
καθεζόμενος τὰ πολλὰ, ἢ πρὸς τῷ ἀπικλῶ
ἀρβλέπων δεδαρκυμένος: ὡς τε φωνὰς οὐκ
ὀγνώμονα, οὐδὲ ὁμολογούσας τοῖς εὐ τῆς πο-
λιτείας νεανιδύμασιν ἀρμημοιδύεσθαι. λέγε-
ται γὰρ ἔκ τ' ἄσεος ἀπαλαττόμενος, καὶ πρὸς
τῷ ἀκρόπολιν ἀνακτεῖναι τὰς χεῖρας εἰπεῖν:
ὦ δέσποινά πολιάς, τί δὲ τεισὶ τοῖς χαλεπῶ
τά τοις χείρεσι θηείοις, γλαφκί. καὶ δράκοντι,
καὶ δήμῳ; οὐ δὲ προσιόντας αὐτῷ, καὶ σω-
διατεῖβοντας νεανίσκους ἀπέζεπε τῆς πολι-

τέρας, λέγων, ὡς εἰ δυοῖν προκειμένων ὁδῶν
ἀπ' ἀρχῆς τῆς μὲν, ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τῷ ἐκ-
κλησίᾳ, τῆς δ' αὐτίκρυς εἰς τὸν ὄλεθρον, ἐπὶ τῷ
ἔχονε προειδῶς τὰ κατὰ τῷ πολιτείαν κα-
κὰ, φόβους, καὶ φθόνους, ἢ διαβολὰς, ἢ ἀγῶ-
νας, (ὡς ταύτῃ αὐτὸν ὁρμηῆσαι τῷ θυτῷ τῆς θα-
νάτου τείνονσαν. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιφύγοντος
αὐτῆς τῷ εἰρημύτῳ φυγὴν, Ἀλέξανδρος μὲν
ἔτελεύτησε, τὰ δ' ἐμλιτικά σωίσαντο πά-
λιν, λεῶσθ' αἰῶνους ἀνδραγαθοῦτος, καὶ πῶρι-
τειχίζοντος ἀντίπαρον ἐν λαμῖα πολιορκού-
μενον. πῦρ δ' αὖ μὲν οἷον ὁ ρήτωρ καὶ καλλιμέ-
δων ὁ κάραβος ἐξ ἀθλων φύγοντες ἀντίπα-
ρῶν προσεγένοντο, ἢ μετὰ τῶν ἐκείνου φίλων
καὶ πρέσβων πῶριόντες οὐκ εἴων ἀφίστασθαι
οὐδ' ἐνέμνησεν, οὐδὲ προσέχειν τοῖς ἀθλοαἰοῖς.
δημοσθένους δὲ τοῖς ἐξ ἀσέως πρὸς βούσσι προ-
σμίξασθ' ἐαυτὸν, ἠγωνίζετο, καὶ σωέπρασεν.
ὅπως αἱ πόλεις σωεπιθήσονται τοῖς μακεδῶ-
σι, καὶ σωεκβαλοῦσιν αὐτῶν τῆς ἐμάδος. ἐν
δ' ἀρκαδίᾳ, καὶ λαιδορείᾳ τῆς πῦρ δ' αὖ καὶ τῆς
δημοσθένους γενέσθαι πρὸς ἀμύλους εἰρηνικῶν,
ἐφίλαρχος, ἐν ἐκκλησίᾳ, τῆς μὲν, ἔσθ' τῶν
μακεδόνων, τῆς δ' ἔσθ' τῶν ἐμλιτῶν λέγον-
τος. λέγεται δὲ τὸν μὲν πῦρ δ' αὖ εἰπεῖν, ὅτι κα-
τὰ πῶρ οἰκίαν εἰς λῶν ὄνειον εἰσφέρει γάλα, κα

κόν τι πάντως ἔχει νομίζομεν: οὕτω καὶ πόλις
ἀνάγκη νοσεῖν, εἰς ᾧ ἀθλωαίων πρὸς βεία πρ
ρᾶ γίνεται. τὸν δὲ δημόσφιον σχέψαι τὸ πρ
ράδειγμα, φήσαντα: ἢ τὸ γάλα τὸ ὄνειον ἐφ
ύγεια, καὶ τοὺς ἀθλωαίους ἐπὶ σωτηρία παρο
γίνεσθαι τῶν νοσοῦτων. ἐφ' οἷς ἡσθεῖς ὁ τῶ
ἀθλωαίων δῆμος, ψηφίσει τῶ δημόσφιου κα
θοδόν. τὸ μὲν οὖν ψήφισμα δῆμων ὁ παιανίδι
ἀνεμὸς ὡν δημόσφίους εἰσήνεγκεν. ἐπέμφθη
δὲ τεύχεος ἐπ' αὐτὸν εἰς αἴγιον. ἐκ δὲ πειραμ
ῶς ἀνέβαιναν, οὐτε ἀρχόντος, οὐτε ἰδρύως ἀφ
λειφθείτος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ὁ
μοῦ πάντων, ἀπαντῶντων ἢ δεχομένων πρὸς
θύμως. ὅτε καὶ φησὶν αὐτὸν ὁ μέγιστος δῆμῆτε
ος ἀνατείναντα τὰς χεῖρας, μακαίσει τῆ
ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλπτον ἀδελφείας
κατόντα: πεπεισμένους γὰρ οὐ βεβιασμένους
ὑπ' αὐτῶν δέχεσθαι τοὺς πολίτας. τῆς δὲ χρη
ματικῆς ζημίας αὐτῶ μνήσης, ὅ γ' ἔβλιω χάρ
πι λῦσαι καταδίκη, ἐσοφίσαντο πρὸς τὸν νό
μον. εἰωθότες γὰρ εἰ τῆ θυσία τῆ δὸς τῆ σωτή
ρος ἀρχέειον τελεῖν τοῖς κατασκευάζουσι καὶ
νοσοῦσι τὸν βωμὸν, ἐκεῖνο τότε ταῦτα ποιῆ
σαι καὶ πρᾶξεῖν πενήκοντα ταλαίων ἐβέ
δωκαν, ὅσον ἰὼ τίμημα τῆς καταδίκης. ὅ μιν
ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπέλαυσε τῆς πατρίδος

κατελθῶν, ἀλλὰ ταχὺ τῶν ἐλλωικῶν πρᾶ-
γματων σωτει βούτων, μεταγφτινιῶνος μιν,
πῆ πδρι κραυῶνα μάχη σωέπεσε: βοιδραμ
φνος ὃ, παρῆλθεν εἰς μοιουχίαν ἢ φρξρά: πυάνε
φῶνος ὃ διημοσθένις ἀπέθανε τόνδε τ' ἰόπον.
Ὡς ἀντίπαζος καὶ κρᾶ τδρὸς ἠφέμοντο προ-
σιόντες ἑπὶ ταῖς ἀθλώσῃ, οἱ μὲν πδρι τὸν δι-
μοσθένις φθάσαντες ὑπεξῆλθον ἐκ τῆς πό-
λεως. ὁ δὲ δῆμος αὐτῶ θάνατον κατέγνω δι-
μάδου γράψαντος. ἄλλων δὲ ἀμαχοῦ δια-
σπαρσίτων ὁ ἀντίπαζος πδριέπεμπε εἰς συλ-
λαμείοντας. ὧν ἠγεμῶν κω, ἀρχίας ὀκλιθεῖς
φυγαδδθήρασ. εἴσων δὲ θούειον ὄντα τῶ γένει
λόγος ἔχει βαγωδίασ ἕποκείνεαταί ποτε: ἢ
τὸν αἰγνήτιω πῶλον τὸν ἕδρβαλόντα τῆ
τέχνη πῶντας, ἐκείνου γερονέαι μαθητῶ ἰσο-
ροῦσιν. Ἐμ πῶος δὲ τὸν ἀρχίασ εἰ τοῖς λα-
κείτου τῶ ρήτορος μαθητῶ ἀναγράφει. διμή-
τειος δὲ τῆς ἀνᾶξιμείους διατειβῆς μετεχει-
κείναι φισὶν αὐτόν. οὔτος οἰῶ ὁ ἀρχίας ἕδρρί-
διῶ μὲν τὸν ρήτορα καὶ ἀεῖσόνικον τὸν μαρα-
θῶνιον, ἢ τὸν διημιτείου τῶ φαληρέως ἀδελ-
φὸν ἰμεραῖον ἐν αἰγῆ καταφυγόντας ἑπὶ τὸ
κίάκειον ἀρσπᾶσῃς ἔπεμψεν εἰς κλεωνᾶς
πρὸς ἀντίπαζον, καὶ κεί διεφθάρησαν. ὑπεεί-
δου ὃ ἢ πῶ γλῶπῃαν ἐκτμηθῶαι λέγουσι. τ'

δὲ ἀμιλλοῦσθην πύθμονος ἰκέτω ἐν κἀλα
ξία ἐν τῷ ἰδῶ ποσειδῶνος κα δέξασθαι, δια
πύθμονος ὑπηρετικοῖς καὶ ἀρχίας μετὰ ἐρα
κῶν ὄφρυφῶν, ἔπειθεν ἀναστάντα βασιλεῖ
μετ' αὐτῶ πρὸς αὐτὴν πύθμον, ὡς θυγατρὸς πε
σομονον οὐδέεν. ὁ δὲ ἀμιλλοῦσθης ἐτύχουσε
ὄψιν ἐωρακῶς κατὰ τὸ ὑπὸ πύθμονος ἐκείνης τε
νικτὸς ἀλλόκοτον. ἐδύκει γὰρ αὐτὰ γυναιξὶ (εἰσα)
τῷ ἀρχία βασιλεῖα ὑποκεινόμενος. ὑπὸ με
ρῶν δὲ καὶ κατέχων τὸ δέξασθαι ἐνδεία παρο
σχολῆς καὶ χρονηγίᾳ κρατέσθαι. διὸ τῶ ἀρ
χίου πολλὰ εὐλαβήσθη διαλεχθέντι, ἀνα
βλέψας πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸ ἐτύχουσε κατὰ
μῦθος, ὃ ἀρχία εἶπεν, οὐτε ὑποκεινόμενος με
ἔπεισας πώποτε, οὐτε κῶ πείσας ἐπαπέμω
μῦθος. ἀρξάμενον δ' ἀπειλεῖν τῶ ἀρχίᾳ μετ'
ὄφρυφῶν, κῶ, ἔφη, λέγεις τὰ ἐκ τοῦ μακεδονικοῦ
τείποδος, ἀρ' τι δὲ ὑπὸ κείνου: μικρὸν οὖν ἐπι
χρῶ, ὅπως ἐπιείλω τί τοῖς οἰκοῖ καὶ ταῦτ'
εἰ πῶν, ἐντὸς ἀνεχώρησε τοῦ κῶ. καὶ λαβὼν
βιβλίον ὡς γράφει μέλων προσέειπε τῷ σῶ
ματι τὸν κάλαμον καὶ ὄρα κῶν ὡς πρὸ ἐν τῷ
διανοεῖσθαι καὶ γράφει τῶν κῶ, χρονον πῶ κα
τέχου. εἶτα συγκάλυψάμενος ἀπέκλιπε τῶ
κεφαλῶ. οἱ μὲν οὖν τῶν τῶν κῶ εἰσῶτες
ὄφρυφοι, κατεγίλων ὡς ἀρξάμενος αὐ

του, και μαλακων απεκαλεσεν και ανανδρον.
ο δε αρχιας προσελθων ανιστασθαι παρεκαλει
αυτους αυτους ανικυκλων λογους αυθις επιγυ-
μετο, διαμαχας προς τον αντιπατρον. ηδη
δε σωηθημενος ο διημασθεικς εμπεφυκτος
αυτω τς φαρμακον και κρατωτος, εξεκα-
λυψατο: και διαελεψας προς τον αρχιαν.
αυτου αν φθαοις ειπεν ηδη, τον εκ της τραγω-
δισιω υποκεινομενος κφεοντα, και το σωμα
αυτου ριπων αταφον. εγω δε ω ειλε πυσειδον
επιζων εξανισταμαι τς ιδρου. τω δε αντιπα-
τω και μακεδουσιν ε δι ο σος ναος καθαρως αρ-
λελειπται. ταυτ ειπων, και κελδυσας υπο-
λαβειν αυτον ηδη φρεμοντα και σφαλομε-
νον αμα τω προσελθειν η παραμαξαι τον εω-
των επροε: και σεναξασ αφηκε τω ψυχω. το
δε φαρμακον αειπων μνη εκ του καλαμα λα-
βειν φησιν αυτον, ως ειρηται. παππος δε τις ε-
πι τω ισορειαν ερμιππος ανειληφε, φησι, πεσον
αυτου παρι τον βωμων, εν μνη τω βιβλιω
εγεγραμμενης (επισολης αρχιω διεθλωαι, διη-
μασθενης αντιπατω και μηδεν αμο. θαυμα-
σμενης δε της παρι τον θανατον οξυτητος διη-
μασθαι της παρι. τς θυραις θεακασ, ως εκ τι-
νης ρακίου λαβων εις τω χειρα προσοιτο τω
ματι και καταπιει το φαρμακον. αυτοι δε

ἀρ' α χρυσὸν ᾤθησαν εἶναι τὸ καταπιόμνον
ἢ δ' ὕπερ τοῦσα παιδίσκη, πωθαομένων
ᾧ δ' ἰ τὸν ἀρχίαν φαίη πλω χρόνον εἶναι, ἔ
οὐ φοροῖν τὸν ἀπύθεσμον ἐκείνον ὁ δημοσθέ
νης, ὡς φυλακτικέον. ἐρὰ τοσθένης δέ, καὶ αὐ
τὸς ἐν κείκω φησὶ κοίλω τὸ φάρμακον φυ
λάσειν. τὸν δὲ κείκον εἶναι εἶναι αὐτῷ φό
ρημα πῶρι βραχιόνιον. τῶν δ' ἄλλων ὅσοι γ
γράφασι πῶρι αὐτοῦ, πάμπομοι δέ εἰσι, τα
διαφορὰς ἔκ ἀναγκαῖον ἐπεξελεθῆν. πλω ὁ
δημόχαρις ὁ τοῦ δημοσθένους οἰκείος, οἰκασ
φησιν αὐτ' ἔχ' ὑπὸ φαρμάκῳ, θεῶν δὲ τιμ
καὶ προνοία τῆς μακεδόνων ὠμότητος ἔξαρτι
ῆται, σωτόμως καταστῆσαντα καὶ ἀλύ
πως. κατέστρεψε δὲ ἔκτη ἑπὶ δέκα τοῦ π
νεμῶνος μιλῶς ἐν ἡ πλὴ σκυθῶν ποταμῷ τ' ἔ
σμοφορίων ἡμῶν ἀγνοῦσαι πρὸ τῆ θεῶν
εὐδουσι αἰ γυαῖκῶν. τούτω μιλί, ὀλίγον ὕπε
ρον, ὁ τῶν ἀθλωαίων δῆμος ἀξίαν ἀφροδι
τικῶν, εἰκόνα τε χαλκῶν ἀπέστησε. καὶ τε
πρεσβύτατον ἐψηφίσασατο τῶν ἀφ' ἰέτους ἐ
πρυτανείῳ σίτησιν ἔχειν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα
τὸ θρυλούμενον. ἐπεγράθη τῆ βασί τοῦ α
δευαίτος. εἰ πῶ ἴσθη γ' ὡμῶν ἀώμῳ δημό
αδενδῶ εἶχῶν,

ἔ ποτ' αὖ ἐμύων ἤρξον ἀφ' ἡς μακεδόνων.

οὐ γὰρ αὐτὸν τὸν δημοθένην ὄϊον ποιῆσαι
λέγοντες ἐν καλαυρία, μέλλοντα τὸ φάρ-
μακον προσφέρειν, νομιδῆ φλυαροῦσι.
Μικρὸν δὲ πρόθεν, ἢ παραβαλεῖν ἡμᾶς ἀθή-
αζε, λέγε. καὶ τι τοῖονδε συμβῶαι. στρατιώτης
καὶ κείσιν τινα καλούμενος ὑφ' ἡγεμόνος, ὅ-
που εἶχε χρυσίον εἰς τὰς χεῖρας ἀνέθηκε τοῦ ἀν-
τιβλήσαντος. ἔθηκε δὲ ὄϊον δακτύλους σιπέλων
καὶ ἀμύλων, καὶ παραπέφυκεν οὐ μεγάλη
ὄσπλάτανος: ἀπὸ ταύτης πολλαὶ τῶν φύλων,
καὶ τε πνύματος ἐκ τύχης καταβαλόντος, εἴτε
καὶ τὸς ὁ θεὸς ἐκάλυψε, πύρρην καὶ συμ-
πύρρην λαθεῖν τὸ χρυσίον ἐποίησεν οὐκ ὀλί-
γον χρόνον. ὡς δ' ὁ ἀνθρώπος ἐπανελθὼν ἀνδύ-
σασκε καὶ διεδύθη λόγος ὑπὲρ τούτου. πολλοὶ τῶν
ἀφύων ὑπὸ θεσιν λαβόντες εἰς τὸ ἀδωροδό-
τικτον τοῦ δημοθένου, διημῶντο τοῖς ἑσπέρ-
αμμοσι. Δῆμαδιν δὲ, χρόνον οὐ πο-
λλὴν ἀφλάσαντα τῆς φουμένης δόξης ἢ δι-
μοθένου δίκη κατήγαγεν εἰς μακεδονίαν, ἧς
ἐπολάκουσεν ἀγχεῶς, ὑπὸ τούτων ὑβουλούμε-
νον δικαίως, ἐπαχθῆ μὲν ὄντα καὶ πρότερον αὐ-
τοῖς, τότε δ' εἰς αἰτίαν ἀφυκτον ἐμπεσόντα.
ἀμμοσιν γὰρ ὑβουλούμενον αὐτοῦ, δίων πῆρε-
ἄλλει πύρρην καὶ ἑσπέρην μακεδονίαν καὶ
πύρρην ὄϊον ἐμίωσεν, ὡς ἀπὸ σαπρού καὶ πα-

λαοῦ σήμερον, λέγω τὸν αὐτίπαζον ἡρτημέ-
ρους. ἐφ' οἷς δεινάρχου τοῦ κωρινθίου κατηγο-
ρήσαντος παροξωθεὶς ὁ κάσανδρος, ἐγκατέ-
σφαξεν αὐτοῦ ὡς κόλῳ τὸν ὕδον, εἶτα ἔτα-
ξεῖνον ἀνελεῖν προτέταξεν, ἐν τοῖς μεγί-
στοις διδασκόμενον ἀτυχήμασιν, ὅτι πρῶτου
ἑαυτοῦ οἱ πρόσδοται πωλοῦσιν: ὁ πολὺς δὲ
δημῶδ' ἐνὸς προαγορεύοντος, οὐκ ἐπίσδνε.

Τὸν μὲν οὖν δημῶδ' ἐνὸς ἀπέχεις

σὸς ἵε βίον, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἀνέ

γνωμὴν ἢ δικού-

σαμεν.

21

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΣ

ἀνθύπατον μόντιον ἀξιόσαντα αὐτοῖς

γράψαι οἱ τὸν τε δημοθέδην βί

ον, ἢ τὰς ἀπάντων τῶν λό

γων αὐτῶν ὑποθέσεις.

ΠΕΙΔὴ κρᾶτισε ἀνθυπάτων
μόντιε, κατὰ τὸν ὀμηρικὸν ἄγε
ρῶπαῖον ποσειδέξιος τὰ εἰς λό
γους ὧν πρωτεύεις μὲν εὐ τῆ
ὀωμαίων φωνῆ καὶ τῆς παρ
ἐκείνοις παιδείας ὁμολογου
μένως τὸ πρὸς βεῖον ἀνῆρι
αι, ἀμελεῖς δὲ οὐδὲ τῆς ἐμλιωκῆς, ἄτε ἢ εὐ
ὕτῃ δὲ τὸ τῆς φύσεως μέγεθος ὑπερέχειν
ὕναμνος, ἀλλὰ πρὶ τε αὐτῶν ἀλλοιους διατεί
εις, καὶ ποσει τὸν τελειώτατον τῶν ἐμλιωκῶν
ἠτόρων τὸν δημοθέδην, καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ἢ βῆ
ἠθις τὰς ὑποθέσεις τῶν τούτου λόγων ἀνα
γράψαι σοι δεχόμεθα μὲν ἄσμενοι τὸ πρὸ
ἔργμα. ἴσμεν γὰρ ὅτι πλείω τῶν τιμῶν, ἢ πό
ν ἔχει. ἤρξομεθα δὲ τῶ σωμαγματος ἀπὸ
ἰβίου τῶ ρήτορος, ἔχ ὅλον αὐτὸν διεξιόντες,

παιδίον γὰρ εἶσθε, ἀλλὰ τοσοῦτον μνημονεύ-
σαντες ὅσα δοκεῖ καὶ πρὸς κατάληξιν ἀκεί-
βηξέραν τῶν λόγων σωτελεῖν.

Δημοθέτει τοίνυν τῷ ῥήτορι πατὴρ ὡς δ-
μοθέτης ἀντίλιπτος τῷ γένει δοκῶν ὡς καὶ
ἀρχίνης ἐχθρὸς ὧν μαρτυρεῖ. εἴρηται γὰρ
οὕτως ἀπὸ τοῖς ῥήμασι: τούτῳ πατὴρ ὡς δ-
μοθέτης ὁ πατριάρχης ἀνὴρ ἐλπίθερος, οὐ γὰρ
δεῖ ψεύσασθαι. Ἐργασίον δὲ οἴκετῶν μαχα-
ροποιῶν κεκτημένος, ἐπὶ τούτῳ τῷ τῆ μαχα-
ροποιῶ κληῖσιν ἔλαβε. τὸ μὲν τοι μικρῶν γ-
νος τῆ ῥήτορος οὐκ ὡς φασί, καθαρῶς ἀπὸ
κόν: ἡλωνὸς τῆ πά ππου τῆ δημοθέτους φ-
γόντος μὲν ἐξ ἀθλων ἐπὶ προσδοκίᾳ ἐγκλί-
ματι, οἰκήσαντος δὲ πρὸ τὸν πόντον, καὶ κεί-
ναῖκα ἀγομέου σκυθῖν τὸ γένος, ἐξ ἧς ὡς
δημοθέτους ἢ μήτηρ κλεοβούλη. εἰς αὐ-
τοῦν ἄλλοι τε λελοισθρήκασι, καὶ ἀρχίνης εἰ-
πὼν, ὡς ἄρα εἶη σκύθης βασιλεὺς ἐμλιζο-
τῆ φωνῆ. πρὸ μὲν τῆ γένους ἀπὸ τῆ τοσαῦτ
εἰρήδω. Ὀρφανὸς δὲ καταλεφθεὶς ἐπὶ
πατρὸς κομίδῃ νέος, ὡς μὲν ὡς φασιν ἀθενῆς
σώματι καὶ νοσώδης: ὡς τε μὴ δὲ εἰς παλαι-
σραν φοιτῆσαι καθά πρὸς πάντες οἱ τῶν ἀθη-
ναίων παῖδες εἰώθεσαν. ὅθεν καὶ ἀνδραγα-
θῶν τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκάπητο,

βάπταλος

ἀπάλος ἐπωνυμίαν ἔχεν. ἰσόρηται γάρ τι-
να βιάπᾱλλον ἐφέσον αὐλιτικῶ γενέσθαι, ὅς
πρῶτος ὑποδήμασι γυναικείοις ἐπὶ τῆς βασι-
λῆς ἐχρήσατο, καὶ μέλεσι κατεαγός, καὶ ὅλως
ἐν τῷ τέχνῳ ἐμάλαθᾱξεν. ἀπὸ τούτου δὲ οὗτος ἐ-
κλύτους καὶ ἀνὰ ἀνδρῶν βαπᾱλους ἐκάλεσεν.
λέγεται δὲ τῷ πολλῷ καὶ σφροδραῖν ἐπὶ
τῶν λόγων ὁρῶν τὸν δημόσιον ἐν τῷ δῶρον χεῖν
καλλίστρατος ἢ ἀθλιωαῖος ρήτωρ ἐν δόξῳ: οὐ-
κέντος ἐμελλε δημοσίαν τινὰ δίκην ἀγωνίζεσθαι,
ἵφρασιν, εἶμαι, τῷ πρὸ ὁρώπου. ὁ τοίνυν δῆμο-
σίου πᾶσι ὧν ἐδίδετο τῶ ἐφεσῶτος οἰκέτου
ἐπυγνώρησαι παραβαλεῖν αὐτῷ τῆ δίκῃ. καὶ
ἐπὶ ἐπέρεψεν. ἀκούσας δὲ οὕτω διετέθη, ὡς τε
ἐπὶ ἐκείνης τῆς ὥρᾳ πάντα πάροργα πρὸς
τῶν λόγων θέσθαι. διδασκάλῳ γε χρυσάμε-
νος ἰσαίῳ μάλα δεινῶ ρήτορι, εἰς ἀνδρῶν ἐγ-
γραφεῖς, δὴθὺς ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπιβόπων
ἐπέσθησάτο κακῶς δικηκικότων τῷ οὐσίαν αὐ-
τῶ. καὶ εἶλε μὲν αὐτούς, οὐ μὲν ἠδυνήθη πάν-
τα ἀπὸ λαβεῖν ὅσα ἀπὸ λώλεκε. οὗτος δὲ λόγους
τῶ ἐπιτροπικούς εἰσὶν, οἱ φασιν ἰσαίου καὶ οὐ-
δημοσίου εἶναι ἵνα τῷ ἡλικίαν τῶ ρήτο-
ρος ἀπὸ τῶν τε: ὁ κτῆν καὶ δεκα γρ ἐτῶν ἴω, ὅτε
πρὸς τούτους ἠγωνίζετο: καὶ ὅτι δοκοῦσιν οἱ λό-
γοι τὸ τῶ ἰσαίου πῶς ἐπιφαίνειν εἶδος. ἐτῶρι

ὁ δὲ νομίζουσι σωτετάχθαι μὲν ὑπὸ δῆμοσθ
νοῦς: διορθοῦσθαι δὲ ὑπὸ τῆ ἰσαίου. οὐδὲν ἐ
θελμασόν, εἰ ὁ δῆμοσθ εἴνευ ἡδυνάτο μὲν κ
ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡλικίας συγγραφεῖν τοιούτου
λόγους: ἢ γὰρ ὑστερον ὑποδροχὴ καὶ εἴσα πι
σοῦται. ἀπὸ δὲ νεαρῶς ἐπι τῆς ἀσκήσεως τῆ
ὑπὸ διδασκάλῳ, τὸν ἐκείνου χαρακτῆ
ρα πολλαχῆ μεμίμηται. μετὰ μὲν τοι τού
τους εἴς ἀγῶνας βραχὺ τῆ ἡλικία παρελ
θὼν σοφιστεῖν ἐχειρίσεν. εἶτα ἀπαλα
γεῖς τούτου σωηγόρετεν ἐ δικαστηρίῳ. τού
τοις δὲ ὡς πρὸ γυμνασίοις χρητάμενος εἴ
τὸ διημαγωγεῖν καὶ τὰ τῆς πόλεως πράτ
τειν ἤλθεν. ἐπὶ καὶ ἐκείνων μνημονυτέον, ὅτ
εραυλὸς μὲν ἰσὺ τῷ γλῶτταν ἐκ φύσεως, τὸ δ
πνεῦμα ἀτονώτερος: ἐξ ὧν ἀμφοτέρων σω
βαινε φαυλοτάτῳ αὐτὸν τῷ ὑπόκεισιν πε
ρεχόμενον οὐκ εὐδοκίμειν τὸ καταρχὰς εἴ
τοις λόγοις. διὸ καὶ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα τί
ἔστι ρητορικὴ, ἀπεκρίνατο ὅτι ὑπόκεισις: δυα
εῖνων ὅτι εἴς τὰύτῳ τῆ χειρόνων ἢ τῶν ἐφαι
νετο. ἀλλὰ καὶ ταῦτα μελέτη κατώρθωσε,
καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πρὸς διημαγωγίαν ὑπῆλ
ἐλαττώματα. καὶ γὰρ δεξιὰς ἰσὺ τὸ πρῶτον
πρὸς εἴς τῆ δῆμον θεοῦ βους καὶ δικατάωλυ
κτος, ὡς τε εὐζύς ἐξίστασθαι. εἴς δὲ εἴσα φασί

αὐτὸν ἄνεμον ραγδαῖον τηροῦντα ἢ κινεμένω
τροφῶν πῶς θάλατταν, πρὸς αὐτοὺς αἰγιαλοὺς
βαδίζοντα λέγειν: ἢ ὡς τῆς θαλάττης ἤχος εἰσε-
πίσει φέρειν τὰς τῆς δῆμον καταβοάς. μνη-
στεινόνονται δὲ αὐτῶν, καὶ οἰκίσεις κατάγειοι, ἢ
εὐρήσεις ἀπεπείεις, ἵνα δι' αἰχμύλω μὴ περὶ οἰ-
κίας τῆς οἰκίας δωματίου: καὶ ὡς οὐδὲ τὰς νύ-
κτας ἐκάθουθεν, ἀλλὰ διεπονείτο πρὸς φῶς
κατὰ λόγους. ὅθεν καὶ πῦθ' ἀσκήτων, ἐφί-
κτος λόγους τοῦ δημοσθένους λύχνων ἀπύ-
ζειν. πρὸς ὃν ὁ δημοσθένης ἀσείως ἄμα καὶ π-
κρῶς, οἶδα εἶπεν ὅτι σε λυπῶ λύχνον καίων.
διεβέβλιτο γὰρ ὡς λωποδυτῶν νύκτωρ ὁ
πυθίας. καὶ μὴ ὅτι τε ὕδωρ ἐπετήδουε πί-
νειν, ἵνα ἐγρηγορήσῃ μάλλον πρὸς χητὴ πῶς διά-
νοιαν, ἀποσιν ὡμολόγηται. πρὸς ἡλίφαμην δὲ
καὶ κείνο ὡς ἢ ξίφος ποτὲ ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπὴρ-
τησε, καὶ ἰσάμενος ὑπὸ αὐτῶν, ἔλεγεν. ἐπίει-
δὲ αὐτῶν δι' αἰτίαν τοιαύτην: ἐν τῇ λέγειν ἀ-
πεπείεις πῶς τὸν ὄμιον εἰώθει κινεῖν. ὑπὸ κρέμα-
σεν οἶω τῶν ὄμιον τὸ ξίφος ἐν χρῶ, καὶ οὕτω τῶ
δέει τῆς πλιγῆς ἐδωμήθη καταχεῖν ἐαυτὸν
ἑαυτῶν τῶν πρὸς ποντος, ἰσχυμάτος. Αναγκαῖον
δὲ διηγήσασθαι, καὶ ὅπως εἶχε τὰ τῶν ἀθλωαί-
ων πράγματα, ὅτε ἑαυτῶν τὸν δημαγωγεῖν ἤλθε
δημοσθένης. θηβαῖοι λακεδαιμονίους ἀρχον-

τας τῶν ἐμλιῶν καὶ μεγίστην διώαμεν ἔχον-
τας αὐτοὺς τῆς βοιωτικῆς μάχης νικήσα-
τες καὶ τοὺς παρῆλθον εἰς ἰσχυρὰ· καὶ μετ' ὀλί-
γον πρὸς φωκέα πόλεμον ἐζώεγκαν. ἦσαν
δὲ οἱ φωκεῖς ἔθνος ὁμορον τῆ δὲ βοία πόλεις ἔ-
χον δύο καὶ εἴκοσι. οὗτοι δὲ καταλαβόντες
τὸν τῆ πυθίου ναὸν πλιπὸν ὄντα ἐσύλησαν.
αὐτ' ὅτου καὶ οἱ θηβαῖοι πόλεμον ἐζώεγκαν
πρὸς αὐτούς. ἐπολέμουν δὲ καὶ ἀθλωαῖοι τοῖς
συμμαχικὸν κληθέντα πόλεμον. χῆροι γάρ, καὶ
ρόδοι, καὶ βυζάντιοι πάλαι ποτε ὄντες ὑπή-
κοοι ἀθλωαίων, τότε μετ' ἀλλήλων συστάντες
καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι πρὸς αὐτοὺς ἐπο-
λέμουν. καὶ οὕτω μὲν ἡ ἑλλάς εἰς πολλὰ μέ-
ρη διήρητο. ἀθλωαίων πολεμούντων πρὸς αὐτοὺς
περσειημέσους, καὶ θηβαίων πρὸς φωκέα, καὶ
λακεδαιμονίων πρὸς πελοποννησίους. κατὰ
ἧ ὅσων τὸν καιρὸν φίλιππος ὁ ἀμύτου παῖς
εἰς τῶν μακεδόνων βασιλείαν πῆρῆλθεν. ἀ-
μύτῃ γάρ τῶ μακεδονίῳ βασιλεῖ βεῖς ἐγέν-
οντο παῖδες ἐξ ἑρυνδίκης τῆς ἰμνειδος, ἀλέ-
ξανδρος, πῆρδίκκος, φίλιππος. τούτων ὁ μὲν
πρεσβύτερος ἀλέξανδρος δολοφονηθεὶς ἐτε-
λεύτηεν· ὁ δὲ πῆρδίκκος πρὸς ἰμνειοὺς μα-
χόμενος. φίλιππος δὲ ὁ νεώτατος, ἐτύχχανε
μὲν ἄφ' ὀπίσθαις ὁμηροῦν· ὡς δὲ ἐπύθετο τὸν πῆρ-

Δίηκου θάνατον, ὑπεξελθὼν λάθρα, καὶ ὄξέως
εἰς μακεδονίαν ἀφικόμενος κατέσχε τὴν ἀρ-
χήν. ἀθλωαῖοι δὲ ἔτρεψον τινα γένους μὲν ἄντα
τοῦ βασιλικοῦ, φυγάδα δὲ ἐκ μακεδονίας
ἐπὶ βασιλείαν κατήγον μετὰ πολλοῦ πλῆθους
στρατιωτῶν. τούτοις ὁ φίλιππος ἐπιθέμενος,
ἐνίκησε μάχη· καὶ ὅσους σκέλαβεν αἰμα-
λώτους τῶν ἀθλωαίων, ἀφῆκεν ἀνδρῶν ἰσχυρῶν,
οὐ κατ' οὐνοίαν τῆς πόλεως, οὐδὲ δι' ἐπιείκει-
αν ζόπου.

Τῆς ρητορικῆς μέγιστος, ἐπιδεικτικόν,
συμβουλευτικόν, καὶ δικανικόν. τοῖν μὲν δυ-
οῖν, ἄκρος ἀγωνιστὴς γέγονε, τῆ τε δικανικοῦ
καὶ συμβουλευτικοῦ: ἐπιδεικτικὸς δὲ οὐκ
ἔχμεν αὐτοῦ λόγους: εἰς γὰρ φόρομείους
οὐ πισυτέον εἶναι δῆμοσθένους, τὸν ἐπιτά-
ξιον καὶ τὸν δρωτικόν: πολὺ γὰρ τῆς ἐκείνου
διωάμεως ἀφλείπονται. καὶ οὐχ ἡμετέρων
 γνώμῃ λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ διονυσίῳ τῷ ἀλι-
καρνασεί εἰς σιωδοκεί. ὅτι μὲν γὰρ εἶπεν
ἐπιτάξιον λόγον δῆμοσθένους, ὡμολόγηται:
οὐ μὲν εἰς εἰκὸς εἶναι τὸν ὑπ' ἐκείνου ρηθέν-
τα, πάνυ φαύλως καὶ ἀδενῶς ἔχοντα. τῶν
δὲ συμβουλευτικῶν αὐτοῦ λόγων, οἱ μὲν, αὐ-
τὸ εἰς ἔχουσιν ἐπίγραμμα συμβουλευτικοί. οἱ
δὲ, οὐδὲν μὲν ἢ τῶν εἰς συμβουλευτικοί: φιλιπ

πικοί δὲ οἶδε βωγράφονται, ἐκ τοῦ ποδὶ τῶν
πραγμάτων εἰρηθεῖν τῶν κλησιν λα-
χόντες. καὶ τῶν φιλιππικῶν ἕκα
βωγράφονται, ἰδίαν τινὰ βωγρα-
φῶν ἔχει κατὰ τῶν
τῶν πραγμά-
των ἕκα
των ιδιότητα.

ἰδίαν τινὰ βωγρα-
φῶν ἔχει κατὰ τῶν
τῶν πραγμά-
των ἕκα
των ιδιότητα.

ΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

συμβουλευτικῶν ἑκ καὶ δεκά, καὶ ἐπι-
δεικτικῶν δύο λόγων πίναξ.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ.

Ὀλυθιακὸς πρῶτος.	1
Ὀλυθιακὸς δεύτερος.	7
Ὀλυθιακὸς τρίτος.	13
κατὰ Φιλίππου πρῶτος.	21
πρὸς τῆς εἰρῆναι.	30
κατὰ Φιλίππου δεύτερος.	37
πρὸς τῆς ἄλκονήσου.	44
πρὸς τῶν ἐν χερσὶ ῥονήσω.	53
κατὰ Φιλίππου τρίτος.	69
κατὰ Φιλίππου τέταρτος.	79
πρὸς τὴν Φιλίππου ὧσι σωλῶ	92
ὧσι σωλῆ Φιλίππου.	96
πρὸς τῆς σωτάξεως.	100
πρὸς τῶν συμμοειῶν.	106
πρὸς τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας.	117
πρὸς τῶν μεγαλοπολιτῶν.	124
πρὸς τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον σωθικῶν.	130
προσίμα δημογραφικά.	135

ΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
Ὀλυθιακοῦ πρώτου λόγου.

ΛΥΝΘΟΣ ὡς πόλις
(ὡς θράκης, ἐμλιωκὸν δὲ
τὴ τῶν εὐοικούντων τὸ
γένος ἀπὸ χαλκίδος τῆς εὐ
δύβοια. ἡ δὲ χαλκίς ἀθη-
ναίων ἀποικος, πολλοὶ δὲ πό-

εῖμοι καὶ εὐδύβοιοι τῆς Ὀλυθίου. ἀθιωμαίοις τε
καὶ ἐπολέμητεν ἀρχουσι τῶν ἐμλιωκῶν τὸ
ἐμλιωκὸν, καὶ αὐθις λακεδαίμοις. χρόνον τε
ἴσως διώκων προῆλθε μεγάλῳ, καὶ τῶν συγ-
γενῶν πέλεων ἑσθρῆιχεν. ὡς γὰρ ὡς θράκης
πολύ τι γένος χαλκιδιῶν. φίλιππος δὲ τῶ
λακεδόνων βασιλεῖ συμμάχιαν οἱ Ὀλυθιοὶ
ποιήσαντο ἢ πολεμουῦντες μετ' αὐτοῦ πρὸς
ἀθιωμαίους τὸ κατ' ἀρχαίς, καὶ εὐθις μὲν, ἀν-
τιπολεμουῦντα πρὸς τοῦ μακεδόνος εἰληφότες, πό-
λεμον ἀμφοσβιτήσιμον μακεδόσι ἢ Ὀλυθίοις,
ἔσθρ' ἀποτίδαιαν, ὡς ἀθιωμαίων ἐχόντων ἐκ
πολεμικήσασ' ὁ φίλιππος Ὀλυθίοις πρὸς δω-
κον: ὑστερον ἑσθρ' ἀποπύθειν ἤρξαντο τὸν βασιλέα,
καὶ ὡντες αὐτοῦ ταχέϊαν καὶ πολλῶ τῶ αὐξή-
σασαν, οὐ πύθειν δὲ τῶ γνώμῳ, ἀποδημοῦντα δὲ
πύθεισαντες αὐτὸν, πέμψαντες πρέσβεις πρὸς

ἀθλωαίους κατελύσαντο τὸν πρὸς αὐτοὺς πό-
λεμον : ποιῶντες ἄλλο παρὰ τὰς σωθήκας
ταῖς πρὸς φίλιππων. σωετέθειντο γὰρ καὶ κα-
τὰ τὴν πόλιν πολεμεῖν πρὸς ἀθλωαίους, καὶ ἄλλο τι δεί-
ξι, κοινῆ ἀείψασθαι. ὁ δὲ φίλιππος πάλαι μὲν
προφάσεως ἐπ' αὐτοὺς δεόμενος, τότε δὲ τὰς
πύλας λαβὼν ὡς τὰς σωθήκας πρᾶβεβηκόσ
καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐχθροὺς αὐτοὺς ἐαυτοῦ φίλιαν ἐπι-
στροφῆς, πόλεμον ἐπήνεγκεν. οἱ δὲ πεπόμενοι
σι πρέσβεις εἰς ἀθλωαίους πρὸς βοθείας : οἷς ὁ δὲ
μορθάνης συναγορεύει, βοθεῖν κελύων τὰς
ὀλωθίους. καὶ φησὶ τὴν ὀλωθίων σωθείαν
ἀσφάλειαν τῶν ἀθλωαίων εἶναι : σωζομένων γὰρ
τῶν ὀλωθίων οὐδέποτε ἔξεν εἰς τὴν ἀτίκην
φίλιππον, ἀλλὰ τοῖς ἀθλωαίοις ἐβουόσαν ἐπι-
στροφῆς πρὸς τὴν μακεδονίαν, καὶ κεί ποιεῖν
ἔπειτα τὸν πόλεμον. εἰ δὲ ὑποφίλιππῳ γένηται
ἡ πόλις αὕτη, ἀνείψασθαι τὴν πόλιν αὐτοὺς ἀθλω-
αίους ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ. φησὶ δὲ δύσμάχτην εἶ-
ναι τὸν φίλιππον, οὐχ ὡς ὑπέλιπται : θαρ-
σύνων ἐπ' αὐτὸν αὐτοὺς ἀθλωαίους. δειλέκτο
δὲ καὶ πρὸς τῶν δημοσίων χρημάτων, συμβου-
λεύων ποιῆσαι αὐτὰ στρατιωτικὰ ἀντὶ δε-
ρκαίων. καὶ τὸ ἔθος οὐ πρόδηλον ὄν ὡς ἐχθρῶν
οἱ ἀθλωαῖοι, ἀνάγκη σαφωίσαι. οὐκ ὄντος τῶν
παλαιῶν θεάξον λιθίνου πρὸ αὐτοῖς, ἀλλὰ

πλίνων συμπιγνυμένων ἰκείων, καὶ πάντων
καταλαμβάνειν τὸ πονωδύτων, πληγαὶ
ἐγένοντο καὶ πονηρὰ ζαύματα. οὗτοι καὶ
ἐκβληθέντες εἰς προεστῶτες ἄθλων, ὧν
ἐποίησαν τοὺς τόπους. ἢ ἕκαστον ἔδωκε διδόν
δύο ὀβολούς: καὶ καταβαλόντα θεῖαν ἐ-
λαβεῖν. ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν εἰς πένιτες τῶ ἀναλώ-
ματι λυπεῖσθαι, ἐκ τοῦ δημοσίου λαμβάνειν
ἐκάστον ἐτάχθη οὗτοι δύο ὀβολούς. ἐν τούτῳ μὲν
τῷ ἔθῳ ἤρξατο: προῆλθε δὲ εἰς τοσοῦτον,
ὅτι οὐκ εἰς οὗτον μόνον ἐλάμβανον, ἀλλὰ
καὶ πᾶσι πάντα τὰ δημόσια χρήματα διενέ-
μενον. οὗτοι ἢ πᾶσι ταῖς στρατείαις ὀκνηροὶ κα-
τέστησαν. πάλαι μὲν γὰρ στρατιώται μί-
κρον πρὸς τῆς πόλεως ἐλάμβανον: τότε δὲ ἐν
ταῖς δευτέραις καὶ ταῖς ἐορταῖς οἴκοι μένον-
τες διενέμενον τὰ χρήματα. οὐκ ἐπὶ οἷῳ ἢ θε-
ρασίῳ, ἢ ζυγίῳ, καὶ κινδυνεύειν. ἀλλὰ καὶ νόμον
ἐθετέοντο πᾶσι τῶν δευτέρων τούτων χρημά-
των, θαύματα ἀπειλοῦντα τῶ γραφάντι με-
ταθεθῆναι ταῦτα εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἢ
ἐνέσθαι στρατιωτικά. ἢ ὁ δημοσίου δὴλα
ὡς ἀπῆται τῆς πᾶσι τούτου συμβουλῆς. καὶ
πᾶσι τῶν ἐαυτὸν, ὅτι οὐ γράφεις ταῦ-
τα εἶναι στρατιωτικά; ὡς φησὶ, μὰ δὲ οὐκ
ἔγωγε. τοσαῦτα μὲν πᾶσι τῶν δευτέρων. διὰ

λεχται δὲ ὁ ρήτωρ καὶ περὶ πολιτικῆς διω-
μεως, ἀξιών αὐτοῦ στρατεύεσθαι, καὶ μὴ δι-
ξείων ὡς περ εἴωθεσαν ποιῆσθαι τιῦ
βοήθειαν. οὗτος γὰρ αἴτιον εἶναι ἔφη
τοῦ τὰ πράγματα ἀ-
πόλλυσθαι.

ΔΗΜΟ

[The following text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a continuation of the speech or a dialogue.]

ΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΡΗΤΟΡΟΣ, ΟΛΥΝΘΙΑ-
ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, Α΄.

ΝΤΙ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝ
ὡ ἀνδρες ἀθλωαῖοι χρημά-
των ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ
φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον
σωοίσειν τῇ πόλει, ὡδὲ ὧν
νωὶ σκοπεῖτε. ὅτε τοίνυν

εἴθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν
κίσειν τῆ βυλομείων συμβουλεύειν. εἰ γὰρ μό-
νον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἦκει τις, οἷον αὐ-
κίσαντες λάβοιτε: ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας
τύχης ὑπολαμβάνω, πολλά τῆ δέοντων ἐκ τῆ
πραχῆμα εἰσίοις αὐτῶν ἐπελθεῖν εἰπεῖν: ὥστ' ἐξ
πάντων βραδύαν τὴν τῆ συμφέροντος ὑμῖν
εἴρεσιν γενέσθαι. ὁ μὲν οὖν πρῶτον καιρὸς ὡ ἀν-
δρες ἀθλωαῖοι, μονονοχὶ λέγει φωνῶν ἀφίεις,
πὶ τῆ πραγμάτων ὑμῶν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντι-
ηπτόν εἶναι, εἰ πῶρ ὑποδρῶ σωθείας αὐτῶν
βροντίζετε: ἡμεῖς δὲ οἱ οἶδ' ὄντινά μοι δοκῶμεν
χρὴν βόπον πρὸς αὐτά. Ἐστὶ δὲ τά γ' ἐμοὶ δοκῶν
α, ψηφίσασθαι μὲν ἢ δὴ τὴν βοήθειαν, ἢ πρῶτα
κινάσασθαι τὴν ταχίστην, ὅπως εὐθεία δε βοήθ

α

Δημοσθένους.

οἴτε· καὶ μὴ πάθῃτε τὰ αὐτὸν, ὁ πόρ καὶ πρότ-
ρον· πρεσβείαν δὲ πέμπειν, ἥ τις τῶν τούτων ἔσται,
πρῆσαι τοῖς πράγμασιν. ὡς ὅτι μάλιστα οὗτος
θεός, μὴ πανδύρος ὢν, ἢ δεινὸς ἀνθρώπου πρά-
γμασι χρῆσθαι, τὰ μὲν εἰκῶν, κίλικα αὖ τύχη,
τὰ δὲ ἀπειλῶν, ἀξιόπιστος δὲ αὖ εἰκότως φαίνε-
ται· τὰ δὲ ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τῷ ἀχρυσίᾳ
τῷ ἡμετέρῳ, φέρεται, ἢ πρᾶσπασίται τῶν
τῶν ὄλων πραγμάτων. ἔμω, ἀλλ' ἐστὶν οὕτως
ἀνδρες ἀθλωαῖοι, τῶν ὅπερ δισημαχώτατόν ἐστι
τῶν φιλικότατον πραγμάτων· καὶ βέλτιστον
ὑμῖν. τὸ γὰρ εἶναι πάντων ἐκείνον· εὐα ὄντα κί-
κων καὶ ῥητῶν, καὶ ἀχρῶ ῥητῶν, ἢ ἄμα στρα-
τηγόν, καὶ δεσπότην, καὶ ταμίαν, καὶ παντα-
χοῦ αὐτὸν πρῆναι ὡς στρατὸν ἡμῶν, πρὸς μὲν
τὸ τὰ τῶν πολέμων ταχὺ ἢ κατὰ καιρὸν πρά-
τῆσθαι, πολλῶν προέχει· πρὸς δὲ ταῖς καταλ-
λαγὰς αἷς αὖ ἐκείνος ποιήσασθαι ἄσμενος πρὸ
ὀλιωθίοις, ἐναντίως ἔχει. δῆλον γάρ ἐστι τῶν
ὀλιωθίοις, ὅτι νῦν ἐπὶ πόλει δόξης, ἐπὶ ἑσπέρῳ μι-
κροῦς χώρος πολέμουσιν· ἀλλ' ἀναστάσεως, καὶ
ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος· ἢ ἴσασιν ἄτ-
ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε αὐτὸν παραδόντας αὐ-
τῷ τῷ πύλιν, καὶ πιδναίων αὐτὸν ὑποδεξαμέ-
νους. καὶ ὅπως ἀπίστον, οἶμαι, ταῦς πολιτείας
ἢ τυραννίς, ἄλλως τε καὶ ὁμορον χώρην ἔχει

ταῦτ' οἷω ἐγνωκότας ὑμᾶς ὡς ἄνδρες ἀθλι-
 αῖοι, καὶ τὰ μ' ἅ' προσήκει πάντα ἐνθυμουμέ-
 νους φημι δεῖν ἐσελθεῖν, καὶ παροξυνθῆναι,
 τῷ πολέμῳ προσέχειν, εἴ πορ ποτε, ἢ νῦν
 ῥήματα εἰσφρόνοντας προθύμως, ἢ αὐτῶν ἐξι-
 ντας, ἢ μηδὲν ἐλλείποντας. οὐδὲ γὰρ λόγος ἔ-
 σκῆψις ἐστ' ὑμῖν τῶ μὴ τὰ δέοιτα ποιεῖν ἐθέ-
 ρειν, ἔπολείπετα. νῦν γὰρ ὁ πάντες ἐθρυλεῖ
 εὖ ὡς Ὀλυθηακὸς ἐκπολεμῶσαι δεῖ φιλίππῳ,
 ἔργον αὐτόματον. καὶ ταῦτα, ὡς ἀν' ὑμῖν ὁ
 ἀλιστα συμφέρει. εἰ μὲν γὰρ ὑφ' ἡμῶν πεισθέν-
 τες ἀνείλοντο τὸν πόλεμον: σφαλεροὶ σύμ-
 μαχοι, ἢ μέγιστον ταῦτ' ἀν' ἐγνωκότες ἦσαν
 σως. ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν πρὸς αὐτῶν ἐγκλημά-
 των μισοῦσι: βεβαίαν εἰκὸς τῷ ἔχθραν αὐτῶν
 πρὸ ὧν φοβουῦμαι καὶ πεπόνθασι, ἔχειν. οὐ
 δεῖ δὲ τοιοῦτον ὡς ἄνδρες ἀθλιαῖοι, πῶρα πεπῶ-
 ῶτα καιρὸν ἀφεῖναι: οὐδὲ παθεῖν ταυτὸν, ὅ-
 τ' ἤδη πολάκις πρό τῶρον πεπόνθατε. εἰ γὰρ,
 ἢ ἡκόμην ὑβοῦσι βεβοηθηκότες, καὶ πῶρ ἦσαν
 ἀμφοπολιτῶν ἰέρᾱξ, ἢ στρατοκλῆς ἑστὶ τουτὶ
 ὁ εἴμα, κελδύοντες ὑμᾶς ἐκπλεῖν, καὶ πῶρα
 ἀμβάνειν τὴν πόλιν. τὴν αὐτὴν πῶρ χόμεθ' ἢ
 εἰς ἢ πρὸ ἡμῶν αὐτῶ προθυμίαν, ἢ πρὸ
 πρὸ τῆς τῶ ὑβοέων σιτηείας: εἴχετ' ἀν' ἀμ-
 ῶν πόλιν τότε, ἢ πάντων τῶ μετὰ ταῦτα ἀν' ἢ

Δημοσθένους

τε ἀπὸ πηλαγμοῖοι πραγμάτων . ἢ πάλιν ἰ-
 νίκα πύδνα, ποτίδαια, μεθώνη, παγασαί, τὰ
 λα, ἵνα μὴ καθέκαστα λέγων διατείβω, πο-
 ὄρκου μὲνα ἀπὸ πηλέμετο, εἰ τότε τούτων εἰς
 πρῶτω προθύμως καὶ ὡς προσήκον, ἐβοηθήσο-
 μεν αὐτοῖ: ῥάονι καὶ πολὺ ταπεινοτέρω νυ-
 αὐ ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ· νῦν δὲ, τὸ μὲν πρῶ-
 ἀεὶ προϊέμενοι, τὰ δὲ μέλλοντα αὐτόματ-
 οῖομενοι χήσειν καλῶς, καὶ ἠνεξήσαμεν ὡς αὐ-
 δρεῖς ἀθλωαῖοι Φίλιππον ἡμεῖς, ἢ κατεγήσα-
 μεν τηλικούτον, ἢ λίκος οὐδεὶς πω βασιλευ-
 γέγονε μακεδονίασ· νῦν δὲ καιρὸς ἦκει: τίς;
 τος, ὁ τῶν ὀλωθῆτων αὐτόματος τῆ πέλει, εἰ
 οὐδενός ὅστιν ἐλάττων τῶν πρότερον ἐκείνων
 καὶ ἔμοιγε δοκεῖ τις αὐτῶν ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι, δ-
 ημιος λογιστῆς τῶν πρὸ τῶν δεῶν ἡμῖν ὑπὸ
 γμοῖων κατασῆς, καὶ πρὸ ἕκ ἐχόντων ὡς δι-
 πολῶν, ὅμως μεγαλύτερον αὐτοῖς χά-
 ειν, εἰκότως: τὸ μὲν γὰρ πολλὰ ἀχλωλεκέ-
 ναι κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμελε-
 αὐτῶν τις θεῖη δικαίως: τὸ δὲ μήτε πάλαι
 εἴσθαι πεπονθῆναι, πεφινθῆναι τέ τινα ἡμῖν συμ-
 μαχίαν τούτων ἀντίρροπον, αὐτῶν βουλώμεθα
 χρῆσθαι, τῆς πρὸ ἐκείνων δύνοιας οὐδὲ γέ τιμ' αὐ-
 ἐγωγε θείλω· ἀλλ' οἶμαι, πρόμοιον ὅστιν, ὁ πρὸ
 ἢ πρὸ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως· αὐτῶν μὲν γὰρ

α αὐτὸς λάβη, καὶ σῶσις: μεγαλιωτὴ ἔχει
 τύχη πτωχάειν: αὐτὸς δὲ ἀναλώτας λάθη:
 ἀναλώσει καὶ τὸ μεμνησθαι τῆς τύχης πτω-
 χάειν. καὶ πᾶσι τῶν πραγμάτων οὕτως. οἱ μὴ
 πιστάμνοι τοῖς χειροῖς ὀρθῶς, οὐδὲ εἰ συνέβη τί-
 ρα τῶν θεῶν χρηστὸν, μνημονόουσι. πρὸς γὰρ
 τελευτῶν ἐκβαλὼν ἕκαστον τῶν προὔπαρ-
 κόντων ὡς τὰ πολλὰ κείνεται. διὸ καὶ σφό-
 δρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς ὡς ἀνδρες ἀθληταῖοι,
 προντίσαι: ἵνα ταῦτ' ἐπανορθωτόμνοι πτω-
 χῶσι τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀρτεψώμε-
 θαι. εἰ δὲ προησόμεθα ὡς ἀνδρες ἀθληταῖοι, ἢ του-
 τῶν τοῦ ἀνθρώπου, εἴτ' ὀλωθον ἐκεῖνος κατα-
 κέψεται: φρασάτω τίς ἐμοί, τί τὸ καλύον
 αὐτὸν ἔσαι θαδίξειν ὅποι βούλεται; ἀρὰ
 λογίξεται τις ὑμῶν ὡς ἀνδρες ἀθληταῖοι, ἢ
 ἠωρεῖ τὸν βόπον, δι' ὃν μέγιστος γέγονεν ἀσθενεί-
 ας τὸ κατ' ἀρχὰς φίλιππος; τὸ πρῶτον ἀμεί-
 ποντι λαβὼν, μετὰ ταῦτα πύδινον, πάλιν πρῶ-
 ταιαν, μεθῶντι αὐτῶν, εἴτα θετῆρας ἐπέ-
 ρα. μετὰ ταῦτα φόρας, παχασάς, μαγνησίαν,
 ἀνθ' ὃν ἐβούλετο δύρειπίσας βόπον, ὡς τ' εἰς
 ἀκλίω. εἴτ' ἐκεῖ τῶν ἐκβαλῶν, τῶν δὲ κατα-
 κέψας τῶν βασιλέων ἠσθενήσε. πάλιν ῥαῖσας
 καὶ τὸ ῥαθυμῆν ἀπέκλινεν: ἀλλ' οὐθὺς ὀλω-
 χῶσις ἐπεχείρησε. τὰς δὲ ἐπ' ἰμνεῖς, ἢ παῖο

Δημοσθένους

ν καὶ αὐτῶ καὶ πρὸς ἀθύρματα, καὶ ὅπως τις ἀ
εἴποι, πρῶτα λέγω στρατείας. τί οὖν τις ἀνὴρ
ποιταῦτα λέγει ἡμῖν νῦν; ἵνα γινώτε ὡς οἱ
διδασκῶντες ἀθληταῖσι, ἢ ἀδάσκατοι ἀμφοτέρωθεν: ἢ
προΐεσθαι καθεκάστον αἰεί τι τῶν πραγμάτων
ὡς ἀλυσιτελεῖς: καὶ τῷ φιλοπραγμοσύνῳ,
πρὸς ἅπαντας χρῆται, καὶ συζῆ φίλιωσιν
ὑφ' ἧς οὐκ ἔστιν ὅπως ἀγαπήσας τοῖς πεπραγ
μένοις ἡσυχίαν ἀήσει. εἰ δ' ὁ μὲν, ὡς αἰεί τι με
ζον τῶν ὑπάρχοντων δεῖ πράττειν ἐγνωκῶς ἔ
σαι: ὑμεῖς δὲ, ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτόν ἐρῶσα
μένως τῶν πραγμάτων: σκοπεῖσθε εἰς τί πο
τε ἐλπίς ταῦτα τελευτήσῃ. πρὸς θεῶν τ'
οὕτως οὐκ ἔστιν ὅτιν ὑμῶν, ὅς τις ἀγνοεῖ τὸν ἐκ
θεοῦ πόλεμον δεῦρο ἕξοντα, ἀν' ἀμελήσωμεν
ἀλλὰ μὲν εἰ εἴσο γενήσεται, δεῦρο ὡς ἀνδρῶν
ἀθληταῖσι, μὴ τ' αὐτὸν χρόνον, ὡς πρὶν εἰδέναι
ζῆμενοι ῥαδίως εἴσο. τοῖς μεγάλοις τόκοις μ
κρὸν δὲ προήσαντες χρόνον ὑστερον καὶ τῶν αὐ
χαιῶν ἀπέσταν: οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀν' εἴσο πολ
λὸν φανώμεν ἐρῶσαθυμικότες, καὶ ἅπαντες
πρὸς ἡδονὴν ζητοῦμεν: πολλὰ καὶ χαλεπὰ
ἔκ' ἡβουλόμεθα, ὑστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθ
μεν ποιεῖν, καὶ κινδυνόσμεν πρὸς τῶν αὐτῶ
τῆ τῆ χώρα. Τὸ μὲν οὖν εἴσο τιμᾶν, ἴσως φη
σαι τίς ἀνὴρ ῥαδίον, ἢ παντὸς εἶναι: τὸ δ' ἔσο

πρὸντων ὅ, τι δεῖ πράττειν ἀρφαίνεσθαι, τὸ
 εἶναι συμῶν λ. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὡς αὐ-
 ρες ἀθλωαῖοι, πρὸ ὅτι πολλάκις ὑμεῖς οὐ εὖ
 εἰπίους, ἀλλὰ εὖ ὑσάτους ἐπὶ τῶν πραγμά-
 των εἰπόντας ἐγὼ ῥῆ ποιείσθαι, ἀντιμὴ κα-
 χὲ γνώμῃ ἐκῶ. οὐ μὲν οἶμά γε δεῖν τῷ ἰδί-
 ῳ ἀσφάλειαν σινοποιῶθ' ὑποσεῖλασθαι, ἐπὶ
 ἡμῖν συμφύειν ἢ γούμαι. φημὶ δὲ διχῆ βοή-
 θητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε ταῖς
 πόλεις τοῖς ὀλιωθῆσι σώζειν, ἢ εὖ εὖσσο ποι-
 οντας στρατιώτας ἐκπέμπειν: καὶ ὡς τῷ ἐκεί-
 νου χώρου κακῶς ποιεῖν, καὶ τῶν ἡρεσι, ἢ στρα-
 τιώτας ἐτέρους. εἰ δὲ θατέρω τούτων ὀλιγορή-
 τετε, ὀκνῶ μὴ μάταιος ἡμῖν ἢ στρατεία γένη-
 ται. εἴτε γὰρ ὑμῶν τῷ ἐκείνου κακῶς ποιού-
 των ὑπομείνοσ' εὖσσο ὀλιωθον παρασῆσεται,
 ἀδίκως εὖσσο τῷ εἰκίαν ἐλθὼν ἀμωεῖται. εἴ-
 τε βοθησάντων μόνον ὑμῶν εἰς ὀλιωθον ἀκιν-
 δῶως ὀρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι πρὸς καθεδεῖται
 ἢ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασιν: ἐπὶ εἶσαι ὡς
 ῥόνω τῶν πολιορκουμένων. δεῖ δὲ πολλῶν ἢ
 ἰχῆ τῷ βοήθειαν εἶναι. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς
 βοθείας ταῦτα γινώσκω: ἐπὶ ὅ χημάτων
 πόρος, ἔστιν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι χρήματα ὑμῖν,
 ἔστιν, ὅσα οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων στρατι-
 οπικά: ταῦτα δὲ ὑμεῖς, οὕτως ὡς βούλεσθε,

Δημοσθένους

λαμβάνετε. εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατιω-
μένοις ἀφιδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖται
πόρου: εἰ δὲ μὴ, προσδεῖται: μᾶλλον δ' ἅπαντος
προσδεῖται πόρου. τί οὖν ἄν τις εἴποι, σὺ γράφεις
ταῦτα εἶναι στρατιωτικά; μὰ Δί', ἔκ' ἐγώ γε
γινώσκω μὲν γὰρ ἡγεῖμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευά-
σασθαι, ἢ ταῦτα εἶναι στρατιωτικά: ἢ μίαν
ἀσπίδα εἶναι πρὸς αὐτὴν ἵππευσι λαμβανέαν, ἢ
ἄλλ' ἅτις ποιεῖν τὰ δεόντα. ὑμεῖς δὲ οὕτω πως ἀνθρώπων
πραγμάτων λαμβάνετε εἰς τὰς ἐορτάς. εἰς
δὲ λοιπὸν, οἶμαι, πάντας εἰσφύσειν, ἀνὴρ πολ-
λῶν δέη, πολλὰ: ἀνὴρ ὀλίγων, ὀλίγα. Δεῖ δὲ
χρημάτων, ἢ ἀνθρώπων τούτων οὐδέν ἔστι γενέσθαι
τῶν δεόντων. λέγουσι δὲ ἢ ἄλλους τινὰς ἄλλοι
πόρους: ὧν ἔλεοθε, ὅσους ὑμῖν ἀνὴρ συμφέ-
ρειν δοκῆι: καὶ ἕως ἔτι ημερῶν, ἀνὰ πλάθειαν
πραγμάτων. Ἄξιον δὲ ἐπιθυμηθῆναι καὶ λογι-
σασθαι, τὰ πράγματα ἐν ᾧ καθέστηκε νυνὶ τοῦ
ἐπιλήθους, οὐτε γὰρ ὡς δοκῆι, ἢ φήσεται τις ἀ-
μνηστικῶν ἀκείῳ, οὐπρεπῶς ἔδιδως ἀνὰ κά-
λισα αὐτῷ τὰ παρόντα ἔχει: οὐτ' ἀνὴρ ἐβίωε γ-
κετὸν πόλεμον περὶ ῥοῖον ἐκεῖνος, εἰ πύλε-
μεῖν ὠήθη δεήσειν αὐτὸν: ἄλλ' ὡς Ῥωμαίων ἅπαν-
τα τότε ἠλπίζε τὰ πράγματα ἀναμνήσεσθαι
καὶ τα διέψυξαι: αἴτιον δὲ πρῶτον αὐτὸν το-
ρά τῆι πρὸ ἀγνώμῳ γεγονόσ, καὶ πολλῶν ἀθι-

αὐτῶν αὐτῶ παρέχει. εἶτα τὰ τῶν δετῶν.
αὐτὰ γὰρ ἄπιστα μὲν ἢ δῖπου φύσει ἢ αἰ
αἴσιν ἀνθρώποις: νομιδῆ δ' ὡς πρὸς αὐτῶν, ἢ ἐστ
αὐτῶ τούτῳ. καὶ γὰρ παχασαὶς ἄπει τεῖν αὐτόν
ἐπισημασμένοι: ἢ μαγισίαν κεκωλύκασι
καίχρην. ἢ κούον δ' ἐγώ γε τινων, ὡς οὐδέ αὖ
αἰμεία, καὶ τὰς ἀκράς ἐπι δώσοιν αὐτῶ
αὐτοῦται: τὰ γὰρ κοινὰ τῶν δετῶν, ἀ
αὐτῶν δέ οἱ διοικεῖν, οὐ φίλιππον λαμβά
εἶν. αὐτῶ δὲ τούτων ἀχρησθητῶν χρημάτων:
αὐτῶν νομιδῆ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξείνοις αὐ
αὐτῶ καταστήσεται. ἀλλὰ μὲν τὸν γε γαίονα, ἢ
αὐτῶν ἰλμειὸν, καὶ ἀπὸ τῶν τούτοις ἄπαντας ἢ
αὐτῶν γὰρ αὐτονόμος ἢ δῖον αὐτῶ καὶ ἐλδὸν δέ
αὐτῶ, ἢ δούλως εἶναι. καὶ γὰρ αἴθεις τῶ κατα
αὐτῶν πινός εἶσι: καὶ ἀνθρώπος ὑεραπῆς, ὡς φα
αὐτῶ καὶ μὰ δῖ οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. Τὸ γὰρ δῖ
αὐτῶ τῆν πῖνὰ τῶ ἀξίαν ἀφορμὴ τῶ κακῶς φρο
αὐτῶ τῶν ἀνθρώποις γίνεται. διότι πρὸς πύλας
αὐτῶ τὸ φυλάξαι τὰ γὰρ τῶ κτήσαται χα
αὐτῶ πῶ τῶν εἶναι. δεῖ τοίνυν ὑμῶν ὡς ἀνδρῶν
αὐτῶ τῶ ἀκαίαν, τῶ ἐκείνου κακῶν ἢ μέ
αὐτῶν νεμίσαντας ἐτοίμως σιωπῶσαι τὰ
αὐτῶ τῶν, ἢ πρὸς αὐτῶν εἶναι, ἢ δεῖ, ἢ δεῖ
αὐτῶ τῶν αὐτῶ, ἢ πρὸς αὐτῶν αὐτῶ ἀλλῶ
αὐτῶ τῶν: λογισμοὺς εἰ φίλιππος λάβει

Δημοσθένους

καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν, καὶ πόλεμος γέ-
το πρὸς τῆς χώρας: πῶς αὖ καὶ τὸν οἶεσθε, ἐπο-
μῶς ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν. εἴ τ' ἔκ ἀιχμώεσθε, εἴ μ-
δ' ἀπαθοῖτ' αὖ εἰ διώαιτ' ἐκεῖνος, ταῦτα τ-
ῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ τολμήσετε; Ἐπι-
νωθὲ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, μὴ δὲ τῶ ὑμᾶς λαν-
νέτω, ὅτι νικῶ αἵρεσίς ὅστιν ὑμῖν, πύτονον ὑμῶν
ἐκεῖ χρὴ πολεμεῖν, ἢ πρ' ὑμῖν ἐκεῖνον. εἰ μ-
γρ' αὐτέχη τὰ τῶν ὀλιωθῶν, ὑμεῖς ἐκεῖ-
λεμήσετε, ἢ τῶ ἐκεῖνος κακῶς ποιήσετε, τ-
ὑπάρχουσιν, καὶ τῶ οἰκείαν ταύτῃ ἀδελ-
καρπούμενοι: αὖ δ' ἐκεῖνα φίλιππος λάβη: τ-
αὐτὸν ἔτι καλύσει δούρο βασιλεῖν; θηβαῖοι
μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἢ, καὶ σωεῖσθαι οὐκ
ἐτοίμως. ἀλλὰ φωκείς. οἴτῃ οἰκείαν ἔχ' οἰο-
ῦντες φυλάττειν, εἰ μὴ βοηθήσῃτε ὑμεῖς. ἢ ἄ-
λλοσ τις; ἀλλ' ὧ τὰν οὐχὶ ἐβλήτεται; τῶν ἀ-
πρωτάτων μὲν τ' αὖ εἴη, εἴ ἄν νικῶ ἀνοίαν ὀφί-
σκανῶν ὁμῶς ἐκλαλεῖ, ταῦτα διωηθεῖς μ-
πρὸς ἑξῆς. ἀλλὰ μὴ ἡλίκα γ' ὅτι τὰ διάφορα
θάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, οὐδὲ λόγου προσδι-
ῆσαι. εἴ γρ' ὑμᾶς φείσειεν αὐτῶν τειάρι-
τα ἡμέρας μόνον ἔξω γενέσθαι. ἢ ὅσα ἀνο-
κη στρατοπέδῳ χρωμένους, τῶν ἐκ τῆς χώρας
λαμβάνειν, μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ τῇ πολεμ-
λέγω: ὡπλίον αὖ οἶμαι ζημιωθῆναι ὅσον καὶ

οὐκ ἔστιν ἡμῶν, ἢ ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τῆς
 ἔλεμον δεδαπάνηται. εἰ δὲ δεῖ πόλεμος τις
 εἶναι: πόσα χρὴ νομίσαι ζημιώσεσθαι; ἢ προ-
 σῆσαι ἢ ὑβρῆσαι, ἢ ἐπιτῆναι τῶν πραγμάτων αἰσχρῶς
 οὐδεμῶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σφόδρα.
 Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ σιωπῶντας ἅπαν-
 τας βουθεῖν, ἢ ἀπωθεῖν ἐκείσε τὸν πόλεμον:
 ἢ μὲν δὲ πύρους, ἢ ἕσθ' ἢ τῶν πολλῶν ὧν κα-
 τὰ τὴν φύσιν ποιῶντες ἔχουσι, μικρὰ ἀναλίσκεντες
 καὶ λοιπὰ καρπῶν τῆς ἀδεῶς: οὐδὲ δὲ ἐν ἡλικίᾳ,
 ἀπὸ τῆς πολυετίας ἐμπειρίας ἐν τῇ τῆς φι-
 λωπόρου χώρα κτητόμενοι φόβοι φύλακες
 οἰκείου ἀκράτου γένωνται: οὐδὲ δὲ λέγον-
 τες, ἢ αἰ τῶν πεπολιτευμένων αὐτοῖς θυ-
 νει ῥάδιαι γένωνται: ὡς ὅποι' ἄτ' ἂν
 ὑμᾶς ἀδελφῆ τὰ πράγματα, τοῖ
 οὔτοι κεί τὰ καὶ τῶν πε-
 πραγμένων αὐτοῖς
 ἔσεσθε. χρυσὰ δὲ
 εἶναι παντὸς
 εἴνεκα.

Δημοθένους
ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΟ-
γυ Ὀλυθιακοῦ. β΄.

Προσέκωντο μὲν τῷ περὶ βίαν τῶν Ὀλυθίων
οἱ ἀθλοῦται, καὶ βουθεῖν αὐτοῖς κεκρίκασι
μέλουσι δὲ πρὸς τὴν ἔξοδον, καὶ δεδύσιν ὡς
δυνατοῦς λεμῆτος ὄντος τῆς Φιλίππου πρὸς
ὁ Δημοθένης πειρᾶται θαρσύνειν τὸν δῆμον
ὡς δεικνύς ὡς ἀδενῆ τὰ τῆς μακεδόνος πρὸς
γῆματα. καὶ γὰρ τοῖς συμμάχοις ὑποπῆον αὐ-
τὸν εἶναι φίλ; καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμι-
οὐκ ἰσχυρόν. τοῖς γὰρ μακεδόνων ἀδενεῖς εἶ-
ναι καθ' ἑαυτοῦς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑ-
ΚΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Πῶς πολλῶν μὲν αὐτοῖς ἰδεῖν
ἀνδρες ἀθλοῦται δοκεῖ μοι τῆ
πρὸς τῶν θεῶν δύνοισαν φανερὰ
γενομένη τῆς πέλει δ' ἔχῃ κί-
δὲ, αὐτοῖς πρὸς πρᾶγμασι
γὰρ τοῖς πολεμήσαντας Φιλί-
ππου γεγενῆσθαι ἢ χάραν ὁμορον, ἢ δυνάμιν
να κεκτημένους, ἢ τὸ μέγιστον ἀπάντων, τῷ
ἑαυτῶν τῶν πολέμων γνώμῳ τοιαύτην ἔχοντα

0. πτε τὰς πρὸς ἐκεῖνον διαμαχὰς πρῶτον μὲν
 πίστευς, εἶτα τῆς ἐαυτῆ πατείδος νομίζην ἀνά-
 σιν εἶναι δαιμονία τινί, καὶ θεία παντὰ πα-
 τειέοικεν δὲ ὀργασία. δεῖ τοίνυν ὡς ἀνδρὸς ἀ-
 θλῶται, τῆς ἡδὴ σκοπεῖν αὐτῶν, ὅπως μὴ χεί-
 νος παρὲς ἡμᾶς αὐτῶν εἶναι δύξωμεν τῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν. ὡς ἐστὶ τῶν ἀγρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰ-
 ῶν, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμῶν
 ἴτε κίριοι, φαίνεσθαι προΐεμένους: ἀλλὰ καὶ
 ὧν ὑπὸ τῆς τύχης πρᾶσκαθαδίστων συμ-
 χῶν τε, καὶ κερῶν. Τὸ μὲν οὖν ὡς ἀνδρὸς
 ἀθλῶται, τὴν φιλίππου ῥώμῃ διεξιείαι, καὶ
 καὶ τούτων τῶν λόγων προζέπειν τὰ δέοντα
 ποιῆν ὑμᾶς, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. δια-
 ῖ ὅτι μοι δοκεῖ πάνθ' ὅσα ἀνείπῃ τις ὑπὲρ
 ἡμῶν, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινά, ἢ
 μὴ δὲ οὐχὶ καλῶς πεπεῖσθαι: ὁ μὲν γὰρ ὅσω
 πλείονα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτῆ,
 τοσούτω θαυμαστότερος πρὸς πάντας νομίζεται:
 οἱ δὲ ὅσω χεῖρον ἢ προσῆκε κέχησθε τοῖς
 ἀγῶμασι, τοσούτω πλείονα ἀγῶνι ὡφλή-
 ῖτε. ταῦτα μὲν οὖν ἡραλείψω. καὶ γὰρ εἰ-
 μετ' ἀλιθείας τίς ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶται σκοπεῖ
 εὐθύδι' αὐτὸν μέγαν αὐτὸν ἰδοὶ γεγενημέ-
 νον, οὐχὶ πρὸς αὐτῶν. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφεί-
 ῖ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν πεπολιτευμένοις χάειν,

Δημοσθένους

ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν, τούτων οὐχ
νωῦ ὄρω τὸν καιρὸν τῆς λέγειν. ἅ δὲ καὶ χεῖρ
τούτων ἐνί, ἢ βέλτιστόν ὅστιν ἀκίκοσται πά
τας ὑμᾶς, καὶ μέγιστα ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖσι
κατ' ἐκείνου φαίνοιτ' ἀν' ὀνειδῆ βουλομένους
ὀρθῶς διημιμάζειν, ταῦτ' εἰπεῖν περὶ ἅσπερ
τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον ἢ ἄπιστον καλεῖν ἀνδρῶν
τὰ πεπραγμένα δεικνύειν λαιδοῦσαν εἶναι
τις ἀν' φήσειε κενὴ δικάως. τὸ δὲ πάνθ' ὅσα
πῶ ποτ' ἐπραξε διεξιόντα ἐφ' ἅπασιν τούτοις
ἐλέγχειν, καὶ βραχίος λόγου συμβαίνει δεῖ
σθαι, ἢ δυοῖν ἀνεκα ἠζούμαι συμφέρον εἶναι
σθαι: τῆς, τ' ἐπεῖνον, ὅπερ καὶ ἀλιθὲς ὑπάρχει
φάλλον φαίνεσθαι καὶ τῆς, ὅτι ἐπὶ κριτικῶν
ζυγίων ὡς ἄμαχόν τινα τὸν φίλιππὸν, ἰδεῖν
ὅτι πάντα διεξελήλυθεν οἷς πρότερον πῦρ
κρουόμενος μέγας νωῦ ἠνυθῆθη: καὶ περὶ αὐτῶν
ἠκείτω τελευτῶν τὰ πράγματα: αὐτῶν ἐγ
γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖσι, σφόδρα ἀν' ἠζούμαι
καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶναι καὶ θαυμαστὸν τὸ
φίλιππὸν, εἰ τὰ δίκαια πράττονται ἑώρων αὐ
τὸν ἠνυθιζόμενον: νωῦ δὲ, ῥεωφῶν ἢ σκοπῶν οὐδὲ
σκει τὴν μὲν ἠμετέραν οὐκ ἠθῆσαν τὸ κατ' ἀρχαίως
ὅτε ὀλωθίους ἀπίλαινον τινῶν ἐνθεῖδι
βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῶν πῶν ἀμ
φίπολιν φάσκειν πῦρ ἀδῶσειν, καὶ τὸ θρυλα

ἄν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο κατασκυιάσειν,
 αὐτῷ προσάγειτον: πῶ δὲ Ὀλυθίων φίλι
 μετὰ ταῦτα, τῷ ποτίλαιαν οὔσαν ἡμετέ
 μ ἐξελεῖν: ἢ ἑμὴν πρότερον συμμάχους
 μᾶς ἀδικῆσαι, πῶ δουῖναι δὲ ἐκείνοις: θεῖα
 δὲ νῦν τὰ τελευτῶνα, ὡ μαγνησίαν πῶ
 ῶσειν ὑποχέσθαι, ἢ τὸ φωνικὸν πόλεμον ὑ
 ῶν αὐτῷ πολεμήσειν ἀναδέξασθαι. ὅλως δὲ
 βίαις ὄσιν, ὄντιν οὐ πεφανάμικεν ἐκεῖνος τῶν
 ῶ χρησιμῶν. πῶ γὰρ ἐκάστων ἀνοιαν ἀεὶ
 ἀγνοώτων αὐτῷ ἐξαπατῶ, ἢ προσλαμβά
 ν, ὅπως ἠνέθη. ὡσπερ σὶν δὴ τούτων ἦρθι
 ηγας, λῶίκα ἐκάσοι συμφῶν αὐτῷ ἑαυτοῖς
 εντό τι πράξειν: οὕτως ὀφείλει δὴ τῶν αὐ
 ῶν τούτων, καὶ καθαιρεθῶναι πάλιν, ἐπειδὴ
 ῶν ἐνεκα ἑαυτῶ ποιῶν ἐξελέγηθη. καὶ
 ῶ μὴ δὴ ὡ ἀνδρῶν ἀθωῶσι πρὸς ῶσιν πά
 ῶ φίλιππῶ τὰ πράγματα, ἢ παρελθῶν τις
 ῶν, μάλλον δὲ ὑμῶν δειξάτω, ἢ ὡς οὐκ ἀλη
 ῶ αὐτῷ ἐγὼ λέγω: ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἐζητήσα
 ῶ μὲν οἱ τὰ λοιπὰ πειθῶσιν αὐτῶ: ἢ ὡς οἱ
 ῶν τῶν αὐτῶν ἀξία: δεδουλωμένοι θεῖα
 ῶν, νῦν οὐκ ἀνὲλθῶσιν γένοιτο ἄσμενοι.
 ῶ μὴ εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὴ οὕτως ἔχειν
 ῶνται, οἷε τῶν δὲ βία καθεῖν αὐτὸν τὰ πρά
 ῶντα, ὡ τὰ χρεῖα, καὶ λιμῶναι, καὶ τὰ τοῖ

Δημοσθένους

αὐτὰ προειληφεία: οὐκ ὀρθῶς οἶεταί. ὅταν
μὲν γὰρ ὑπ' οὐνοῖα τὰ πράγματα συσῆ, καὶ
πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσιν τῆς π
λέμου: καὶ συμπονεῖν, καὶ φέρειν τὰς συμφ
ρὰς, καὶ μένειν ἐθέλουσιν οἱ ἀνθρώποι. ὅταν δ'
ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις, ὡς πρὸς ἔπι
στάσι: ἢ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πῆλα
σμα ἅπαντα ἀνεχάτισε, καὶ διέλυσεν. οἱ
γὰρ ὅστιν, ἔκ' ἔστιν ὡς ἀνδρες ἀθλοῦται, ἀδικουῦ
τα, καὶ ἐπιπορευόμενοι, ἢ ψευδομένον δυνάμι
βεβαίαν κτήσασθαι: ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ε
μὲν ἄπαξ, καὶ βραχυὸν χρόνον ἀντέχει: κα
σφόδρα γε λύθητεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἀν' τύ
χη: τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ πρὸς αὐτὰ κ
ταρρεῖ. ὡς πρὸς γὰρ οἰκίας, οἶμαι, ἢ πλείους,
τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρ
τατα εἶναι δεῖ οὕτω ἢ τ' πράξεων τὰς ἀρχα
καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς ἢ δικαίας εἶναι
προσέχει. οὕτω δὲ οὐκ ἐνὶ νυῖ ἐν τοῖς πᾶσι
μένοις ἐπιλίππω. Φημὶ δὲ δεῖν ἡμᾶς ἀμ
τοῖς μὲν ὀλιωθίοις βοηθεῖν: καὶ ὅπως τις λέ
γει, κάμισα, καὶ τάχιστα, * ἔτις ἀφέσκει με
πρὸς δὲ δεπάλους πρεσβείαν πέμπειν, ἢ ἄ
μὲν διδάξει ταῦτα, οὕτω δὲ, πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἢ
νυῖ εἶσιν ἐπιπορευόμενοι παγκρατῆς ἀπαιτεῖν,
πρὸς μαγισίας λόγους ποιῆσαι. σφοπτεῖται

μένοι τοι

ἴντοι εἴς ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λό-
 γος ῥοῦσι μόνον οἱ πρὸ ἡμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ
 εἴ ἔρχεν τι δεικνύειν ἔξοισιν, ἕβελιλυθότως
 ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως, καὶ ὄντων ἐπὶ τοῖς
 ἀγμάσιν. ὡς ἅπας μὲν λόγος, ἀν' ἀπῆ τὰ
 ἀγμάτα, μάτ' ὄν τι φαίνεται καὶ κενόν:
 ἡλίσα δὲ ὁ πρὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως. ὅσω
 ἔτοιμότατ' αὐτῶ δοκοῦμεν χρῆσθαι, το-
 σούτω μάλιστα ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῶ. πολ-
 λὴ δὲ πῶ μετὰ γασιν, καὶ μεγάλῳ δεικτέον
 οὐ μεταβολῶν εἰσφρόντας, ἕβρίοντας, ἅπαν
 ποιῶντας ἐτοίμως, εἴπερ τις ὑμῶν προσέ-
 τὸν νοῦν. καὶ ταῦτα ἐβελήσητε ὡς προσή-
 καὶ δεῖ περαινέιν, οὐ μόνον ὧ ἀνδρες Ἀθη-
 ναῖοι τὰ συμμαχικὰ ἀδενῶς, καὶ ἀπίσως ἐ-
 φάνησε ται φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ
 οἰκείῳ ἀρχῆς ἢ διωάμεως κακῶς ἔχον
 ἕβελεγχθήσε ται. ὅλως μὲν γρ' ἢ μακεδονι-
 αδιώαμης ἢ ἀρχῆς ἐν μὲν προαθήκης μέρ' ἔστ
 οὐ μικρὰ: οἶον ὑπῆρξέ ποθ' ὑμῶν ἐπὶ τιμο-
 κλον πρὸς Ὀλυθίας. πάλιν αὖ, πρὸς ποτίδια
 Ὀλυθίοις ἐφάνητι εἴς σωμαφότρον.
 καὶ ὁ θεπάλοις νοσοῦσι ἢ γασιάζοσι, ἢ τετα-
 ραχμῆοις ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε.
 ἡ ὀπητις ἀν' οἶμαι, προαθῆ καὶ μικρὰν διώα-
 κην, πάντ' ὠφελεί. αὐτὴ δὲ καθ' αὐτῶ ἀδενῶ

Δημοσθένους

νῆς καὶ πολλῶν κακῶν ὄβρι μεσῆ· καὶ γὰρ οὐ
τὸς ἀνίστασι τούτοις, οἷς αὐτὸς μέγαν αὐτὸν
ἦσαί τε, τοῖς πολέμοις, ἢ ταῖς στρατείαις ἐ
ἐπιπεραλέστεραν αὐτῷ, ἢ ὑπέρχε φύσει,
πεσοῦντα ἑαυτῶ· μὴ γὰρ οἶεσθε ὡ ἀνδρα
ἀθλιωταῖοι τοῖς αὐτοῖς φίλιππὸν τε χαίρειν
ἐκὶ ἀρχομένους: ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ἐπιθυμεῖ,
αἴτιον ἐξήλωκε, καὶ προήρηται πράττων ἢ
διωδύων, αὐτὸ συμβῆτι παθεῖν, τῷ τῆς διαπρα
ξασθαι ταῦτα, ἀμνηστὶς πώποτε ἄλλος μα
κεδόνων βασιλεὺς, δόξαν αὐτῷ τῆς ζῆν ἀσφα
λεως ἠρημαῖος: τοῖς δὲ, τῆς μὲν φιλοτιμίας π
ἀπὸ τούτων, οὐ μέτεστι: κατὰ δόμοι ὅ αἰεὶ το
στρατείαις ταύταις ταῖς ἀνω τε ἢ κάτω τ
πυῖνται καὶ σιωπεχῶς ταλαπωροῦσιν, οὐ
ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὐτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἡ
μενοὶ διατρέχειν, οὐδ' ὅσ' αὐτὸς πείσωσιν οὐτ'
ὅπως αὐτὸς διώωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθ
κελευσμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώ
δὲ τὸν πόλεμον. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακεδ
νων πᾶσι ἔχουσι φιλίππων; ἐκ τούτων αὐτ
σκέφαιτο οὐ χαλεπῶς: αἱ δὲ δὴ πᾶσι αὐτ
ὄντες ξυνοί, καὶ πιζαίτοροι δόξαν μὲν ἔχουσ
ὡς εἰσὶ θαυμαστοί, ἢ συγκεκριμένοι τὰ τ
πόλεμου: ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ
γενημάτων τινὸς ἤκουον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς δι

ψύδασθαι, οὐδένων εἰς βελτίους. εἰ μὲν
 ἄρτις ἀνὴρ ὅστις ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος ᾖ.
 μου, καὶ ἀγώνων: τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ
 πίντας ἀπώθειν αὐτὸν ἔφη, βυλόμενον πάν
 αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα. πρὸς γὰρ αὐ
 εἰς ἄλλοις καὶ τῷ φιλοτιμίαν ταύτης ἀνυ
 βλητον εἶναι. εἰ δέ τις σώφρων, ἢ δίκαιος
 ἢ ἄλλως τῷ καθ' ἡμέραν ἀκρᾶσίαν τῆς βίου, ἢ
 θιν, ἢ καρδιασμούς οὐ διωάμενος φέρειν:
 πρὸς ἄσθεναι, ἢ ἐν οὐδενὸς εἶναι μᾶρτι τ' τοῖς
 ν. λοιπὸν δὲ πρὸς αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ
 λακας, καὶ τοιούτους ἀνούς, οἷους μεθυθὲν
 ἢ ὀρχεῖσθαι. τοιαῦτα, οἷα ἐπὶ νῦν ὀκνῶ πρὸς
 ἢ ὀνομάσαι. δῆλον δὲ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀλη
 : καὶ γὰρ οὐς ἐνθεῖδε πάντες ἀπὴλωνον
 : πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγετέρους
 πτας, καμῖαν ἐκείνον τὸν δημόσιον, καὶ τοιού
 ἢς ἀνούς μίμους γελόϊων, ἢ ποιητὰς ἀχρῶν
 σμάτων, ὧν εἰς τὸ σωόντας ποιοῦσιν ἔνεκα
 ἢ γελᾶσθαι: τούτους ἀγαπᾶ, καὶ πρὸς
 ἢ τὸν ἔχει. καίτοι ταῦτα εἰ καὶ μικρὰ τις ἦ
 ἢται, μεγάλα ὡς ἀνδρες ἀθλαῖοι δείγμα
 χ τῆς ἐκείνου γώμης, καὶ καρδιαμονίᾳ
 ἐπὶ τοῖς οὐ φρονοῦσιν. ἀλλ', οἷμαι, νῦν μὲν ἐπι
 ποτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν. αἱ γὰρ εὐπραξίαι
 εἶναι συγκρούσαι, ἢ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα

Δημόσθενος

ὄνειδῆ. εἰ δέ τι πᾶσαιε, τότε ἀκριβῶς αὐτὴ
 πάντ' ἐξετασθήσεταί. ὁδοὶ δ' ἔμοιγε ὡς ἀν-
 δρες ἀθιναῖοι, δείξειν οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' οἷτι
 θεοὶ θέλωσι, ἢ ὑμεῖς βύλησθε. ὡς περ γὰρ ἐν τοῖς
 σώμασιν ἡμῶν ἕως μὲν ἀν' ἐρῶμαίς ἢ τις,
 δὲν ἐπαισθάνετ' ἢ καθέκαστα σαθρῶν: ἐπαι-
 δὲ ἀρῶσθιμά τι συμβῆ, πάντα κενεῖτ', καὶ ἐξ-
 ἡμᾶ, καὶ σθένεμα, καὶ ἄλλοτι ἢ ὑπαρχόντων
 σαθρῶν ἢ: οὐτῶ καὶ τῶν πόλεων, ἢ τ' τυραν-
 νῶν. ἕως μὲν ἀν' ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κη-
 καὶ τοῖς φλοῖς ὅτι: ἐπειδὴ δὲ ὁμορος πόλι-
 μος συμπλακῆ, πάντα ἐποίησεν ἐκδηλα. εἰ δ'
 τις ὑμῶν ὡς ἀνδρες ἀθιναῖοι τ' φίλιππον εὐτ-
 χῶντα ὄρωντάς τῃ φοβδρὸν προσπολεμῆ-
 σαι νομίζῃ: σῶφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμὸς
 χρῆται. μεγάλη γὰρ ῥοπή μαῶλον δὲ ὅλον
 τύχη παρά πάντ' ὅτι τὰ τῶν ἀνθρώπων πρῶ-
 γματα. οὐ μὲν ἄλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἵρεσιν με-
 δοίη, πῶ τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἀν-
 λείμω ἐθελόντων ἂ προσήκει φριεῖν: ὑμῶν
 αὐτῶν, καὶ κατὰ μικρὸν, ἢ πῶ ἐκείνου. φλοῖ
 γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ πῶ πρᾶ τῶν
 ὧν εὐνοίαν ἔχειν ὄρω ὑμῖν ἐνούσας, ἢ ἐκείνω
 ἄλλ' οἶμαι, καθήμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες. οὐκ αἰ-
 δ' αὖ τὸν ἀρῶντα οὐδὲ φίλοις ἐπιτάττει
 ὑπὸ αὐτῶν τι ποιεῖν, μή τι γέ δῆ τοῖς θεοῖς. αἰ

θαυμασὸν ὄσιν εἰ στρατιώμενος, καὶ ἔπει-
 ῶν ἐκεῖνος αὐτὸς, καὶ πρῶν ἐφ' ἅπασιν, καὶ
 ἁλόντων καὶ ἁλόντων μὴ δ' ὄραν πρᾶλείπων ὑμῶν
 ἁλόντων, καὶ ψευδομένων, καὶ πτωχομένων
 ὑμῶν. περιγέγεπ. οὐδὲ θαυμάζω ὅτι ἐγὼ. τοῦ
 ἁλόντων γὰρ αὐτῶν θαυμασὸν, εἰ μηδὲν ποι-
 οῦντες ἡμεῖς ὦν τοῖς ἁλόντων προσήκει, τῶν
 ἁλόντων ποιούντων ἅδιε, ἁλόντων. ἀλλ' ἐκεῖ
 θαυμάζω, εἰ λακεδαίμονις μὲν ἔπειτα ὦ. αὐ-
 τῶν ἀθηναῖοι, ὑπὸ τῶν ἐλλωθιακῶν δικαίων
 ἁλόντων: ἢ ἔπειτα ἴδια πλεονεκτῆσαι ἁλ-
 ὄντων ὑμῶν ἔξον, οὐκ ἔπειτα ἁλόντων, ἀλλ' ἵνα οἱ
 ἁλόντων τύχῃ τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερα αὐ-
 τῶν ἀνιήσκετε εἰσφύροντες, καὶ προσκινῶ-
 ῶντες στρατιώμενοι: νωὶ δὲ ὁκνεῖτε ἐξιστάμε-
 ῶν μέλετε εἰσφύρειν ὑπὸ τῶν ὑμετέρων
 ἁλόντων κτιμάτων: καὶ ὅτι μὴ ἄλλους σεσώ-
 ῶντες ἁλόντων πάντας, καὶ καθ' ἕκαστον εἰ-
 ἁλόντων τὰ δὲ ὑμέτερα αὐτῶν ἀπολωλενότες
 ἁλόντων: ταῦτα θαυμάζω. καὶ ἐπι πρὸς τοῦ-
 ῶν, εἰ μηδὲ εἰς ὑμῶν ὦ ἀνδρῶν ἀθηναῖοι δύ-
 ῶνται λογιῶνται, πόσον ἁλόντων χρόνον ἁλ-
 ὄντων ἁλόντων, καὶ τί ποιούντων ὑμῶν, ἅπασ ὁ χρό-
 ῶν διελήλυθεν οὕτως; ἴσε γὰρ δὴ ἁλόντων τοῦθ' ὅτι
 ἁλόντων ὑμῶν, ἐπὶ τῶν τινὰς ἐλπίζόντων
 ἁλόντων, ἀπώμενων ἀλλήλους, κεινόντων, πᾶ-

Δημοσθένους,
θεόντων ὑμῖν οὐδὲν σὶ καιρῶ· τὸ γὰρ ἡδία
μόνον αἰεὶ μῦθος ἐλείψει, εἴθ' ὑμῖν τούτους
λάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν πειέσαι. Δέ-
δη κεφάλαιον, πάντας εἰσφύειν ἀφ' ὧν ἐ-
-πτος ἔχει τὸ ἴσον· πάντας ἐξίέναι κατὰ μῦθον
-έως αὐτῶν ἀπαντες στρατεύσοσθε· πᾶσι τοῖς π
οῦσι λόγον δίδόναι· καὶ τὰ ἐέλπιτα ὧν αὐτῶν
κούσητε, αἰρεῖσθαι, μὴ ἅ αὐτῶν ὁδεῖνα ἢ ὁδεῖ
εἶπῃ. καὶ ταῦτα ποιῆτε, οὐ τὸν εἰπόντα
νον πρᾶχρημα ἐπαινέσεσθε· ἀλλὰ καὶ ὑμῶν
αὐτῶν ὑστερον, πολλῶν ἐέλπιον τῶν ὄλων προ-
μάτων ἡμῖν ἐχόντων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΟΓΟΥ ΟΛΥΜ- ΘΙΑΚΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

Επεμφαν βοήθειαν τοῖς ὀλωθίοις οἱ ἀθη-
ναῖοι· καὶ πικατορθοῦ ἔδρασαν δι' αὐτῆς· ἡ
ταῦτα αὐτοῖς ἀπηγέμετο· οὐδὲ δῆμος π
ειχαρῆς, οἷτε ῥήτορες πρᾶκαλοῦτες ἐπὶ τ
μωρίαν τοῦ φιλιππου· οὐδὲ δημοσθένους δεδρα-
κῶς, μὴ θαρσύναντες ὡς τὰ πάντα νενικη-
τες, καὶ ἰκανῶς βοήθειαν πεπειμμένοι τοῖς
λωθίοις τῶν λοιπῶν ὀλιγωρήσωσι· διὰ δὲ
πρᾶελθῶν ἐπικόπηι τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν
καὶ πρὸς δούλῳ βίαν σῶφρονά τῷ γώμῳ
δίσησι· λέγων, οὐ πρὸς τῆς φιλιππου τιμῆς

ἡ νῦν αὐτοῖς εἶναι τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς
 τῶν συμμάχων σωτηρίᾳ. οἶδε γὰρ ὅτι
 ἀθλωαῖοι, ἢ ἄλλοι που τινὲς τῶ μὴ μὴ πα
 εἶα πρῦεσθαι, ποιῶντες φροντίδα: πρὸς δὲ
 πτωρίσασθαι εὖ ἐναντίους ἢ τὸν αὐτοῦ
 τισιν. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῆς πρὸς τῶν
 κεικῶν χρημάτων συμβουλῆς φανερῶτε
 ἄπειται: καὶ ἀξιοῖ λυθῆναι εὖ νόμους εὖ
 τιθῆναι τὰς ζημίαν τοῖς γράψασιν αὐτὰ γε
 ἔσθαι γραπτικὰ, ἵνα δειχθῆ τὸ συμβουλεύ
 εἶτα βέλτιστα. πρᾶνεί δὲ ὅλως πρὸς τὸν τ
 ῶν ζῆλον ἀναστῆναι, καὶ στρατεύεσθαι
 ἡμασιν οἰκείοις. καὶ ἐπιτιμήσει πολλῇ κέρη
 κατὰ τῶ δήμου, τέως ἐκλελυμένου, καὶ
 ἡν δημαγωγῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς προϊσταμένων
 πόλεως.

ΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑ
 ΑΚΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΥΧΙ Ταῦτα παῖτα τοῖ
 μοι γινώσκων ὡ ἀνδρῶν ἀ
 θλωαῖοι, ὅταν τε εἰς τὰ πράγ
 ματα ἀποβλέψω, ἢ ὅταν
 εἰς εὖ λόγους, οὓς ἀκούω.
 εὖ μὲν γὰρ λόγους πρὸς τῶ
 ῶν εἶναι εὖ ἡλικίαν ὄρω γινόμενους: τὰ

Δημόθλους

πράγματα εἰς αὐτὰ προήκοντα, ὥστε ὅπως
πεισώμεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκέψασθαι
δέον. οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν οἱ ἄλλοι
τοιαῦτα λέγοντες, ἢ τὴν ὑπόθεσιν ἀδελφῶν
λύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν πᾶσι πάντες ὑμῖν
μαρτάνειν. ἐγὼ δὲ ὅτι μόνποτε ἐβλήθην τῆ
λει καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς, ἢ θλίψιν
πον τιμωρήσασθαι, καὶ μάλιστα ἀκείως οἶδεν
ἐπ' ἐμοῦ γὰρ οὐχὶ πάλαι γέρονε ταῦτα ἀφ
φότῳ. νῦν μόντοι πέπεισμαι τῆ θ' ἱκανὸν π
λαβεῖν * ἡμῖν εἶναι τὴν πρώτην, ὅπως αὐτὸ σ
μάχους σώσομεν. εἰάν γ' αὖτε βεβαίως ὑπ
ξῆ: τότε καὶ ἀδελφῶν τῶν τῶν τρόπον τιμωρή
ταί τις ἐκείνον, ἐξέσαι σκοπεῖν. πρὶν δὲ τὴν
χὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον ἢ γυῖμαι ἀδ
τῆς τελευτῆς ὄντινοῦν ποιῆσαι λόγον.
μὴ οὖν πρῶτον κερὸς ὡς ἀνδρῶν ἀθλιῶται, ἐ
πρὸς ἄρτε καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος καὶ βο
λῆς δεῖται. ἐγὼ δὲ οὐχ ὅτι χὴν ἀδελφῶν τῶν π
των συμβουλεύσαι, χαλεπώτατον ἢ γυῖμαι
ἀλλ' ἐκεῖνο ἀπερῶ, τίνα χὴν τρόπον ὡς ἀνδρῶν
ἀθλιῶται, πρὸς ὑμῶς ἀδελφῶν αὐτῶν εἰπεῖν. π
πεισμαι γὰρ ἐβλήθην πρῶτον καὶ ἀκούων σύνο
δον, τὰ ἀδελφῶν τῶν πραγμάτων ὑμῶς ἐκπ
φρυγέειν τῶ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιῆ
οὐ τῶ μὴ σωθῆναι. ἀξιῶ δὲ ὑμῶς, ἀν' μετὰ π

ἰσὸ ποιῶμαι εἰς λόγους, ὑπομένειν, εἴτε
 προῦντας εἰ τὰ λιθῆ λέγω, καὶ εἴτε εἴτε ἵνα
 ἄλλοι πὰ ἐελτίω γένηται. ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἐκ τῆ
 ἑαυτοῦ χάειν δημιγορεῖν εἰς πάν προελί
 θε μοχθηρίῳ τὰ πῶντα πράγματα. ἀναγ
 ρον δὲ ὑπολαμβάνω μικρὰ τῶ γενημένων
 εἰς τὸν ὑμᾶς ὑπομνήσαι. μέμνησθε ὡ ἀνδρῶ
 ἑωαῖοι, ὅτ' ἀπηγγέλθη φίλιππος ὑμῖν ἐν
 Βηκη, Ζίτον, ἢ τέταρτον ἔτος τουτὶ, ἡραῖον τεῖ
 ἡ πολιορκῶν. τότε τοίνυν μὴ μὴ ἦν μαίμα
 κειῶν. πολλῶν ἢ λόγων ἢ θορύβου γηνομένων
 εἰ ὑμῖν ἐψηφίσασθε τετάρκοντα κρίσεις κα
 ἢ λειν, ἢ τοὺς μεχρὶ πέντε ἢ τετάρκοντα
 εἰ αὐτοὺς ἐμβάινειν, καὶ τάλαντα ἐξήκοντα
 ἐφάρειν. ἢ μετὰ ταῦτα διελθόντος τῶ εἰσῆ
 ἡτούτου, ἑκατομβαιῶν, μεταγφτινῶν, βοιδρο
 ρόν, τούτου τῶ μὴ μὴ μόλις μετὰ τὰ μυσή
 ρε. δέκα ναῦς ἀπεσείλατε ἔχοντα χαρίδη
 ρικενὰς, ἢ πέντε τάλαντα ἀργυρίων. ὡς γὰρ
 ἡ ἐλθῆ φίλιππος ἀδενῶν, καὶ τεθνεῶς, ἡλ
 θῆ αὐρ ἀμφοτέρω: οὐκέτι κερῶν οὐδὲν αὐτῶ
 εἰθεῖν νομίσαντες ἀφίκατε ὡ ἀνδρῶ ἀθη
 νοι τῶ ἀπόστολον. ἰὼ δ' οὗτος, ὁ κερῶς αὐτός.
 εἴτε τότε ἐκείσε ἐβοιθήσαμεν, ὡς πρὲ ψηφισά
 μα προθύμως, οὐκ αὐτῶ ἡνώχλει νῦν ἡμῖν ὁ φί
 λιππος τότε σωθεῖς. τὰ μὴ δὴ τότε πραχθεῖ

Δημοσθένους

τα, οὐκ αὖ ἄλλως ἔχοι. νῦν δ' ἑτέρου πολέμου ἡμεῖς ἴκται. τίς; οὗτος, δι' ὃν καὶ πάλιν τούτου ἐμνήσθην, ἵνα μὴ ταυτὰ πάθῃτε. τί δὴ χρὴ μεθ' ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τούτου; εἰ γὰρ μὴ ἐθήσῃτε παντὶ ἀδένει κατὰ τὸ διωχτὸν, θεῶν δὲ ὄν τρόπον ὑμεῖς ἐσφραθηκότες πάντας σεαυτὲ ὑπὲρ Φιλίππου ὑπὲρ ἰσχυροῦ Ὀλυμπίου ἐναμύνειν τινα κεκτημένοι, καὶ δέκεσθ' οὕτω τὰ πράγματα, οὐτε Φίλιππος ἐθάρσει τούτου οὐδ' οὗτοι Φίλιππον. ἐπράξαμεν ἡμεῖς, καὶ κήρυνοι πρὸς ἡμᾶς εἰρήνω. καὶ οὕτως ὡς πρὸ ἐμπεδοκλήτου τῷ Φιλίππῳ, καὶ δυσχερὲς, πόλεμον ἐφορμῆν τοῖς ἑαυτῶν κρημαῖς διηλαζόμενοι πρὸς ἡμᾶς. ἐκπολεμῶσαι δεῖν ἡμεῖς μεθ' ὧ ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου: καὶ πάντες ἐθρύλλοιμεν τέως, οὕτως πέπρακται νῦν πρὸς δὴ πότε. τί οὖν ὑπόλοιπον ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, πάλιν βουθεῖν ἐράμεν ἢ πρὸς ἡμᾶς ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω. χωρὶς γὰρ τῆς πειραστικῆς ἡμᾶς αἰαύνης, εἰ καθυφείμεθα τὰ τὰ πράγματα, οὐδὲ τὸ φόβον ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, μηδὲ ὄρω τὸν τῶν μετὰ ταῦτα, ἐχόντων μὲν ὡς χουσι βιβαίων ὑμῖν, ἀπειρηκότες δὲ χηρῶν σιφωκέων, μηδενὸς δὲ ἐμποδῶν ὄντος Φιλίππου τὰ πρὸντα κατασφραγμαμένω πρὸς ταῦτα ἐπιπλῖναι τὰ πράγματα. ἀλλὰ μὲν εἰ

ὄνεις ἄλλοι ἀναβάμεται ποιήσιν τὰ δέον
 ἰδεῖν ἐγγύθεν βούλεται τὰ δεινὰ, ἕζον ἄ
 κειν ἄλλοι γινόμενα: καὶ βουθὸν αὐτὸν ζην
 ν, ἕζον νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτὸν βουθῆϊν. ὅτι μὲν
 οὐ εἰς ἄλλο πεισθήσεται τὰ πράγματα, εἰαν
 παρόντα προώμεθα, αὐτὸν ἴσμεν ἅπαντες
 πον. ἄλλ' ὅτι μὲν δὴ δεῖ βουθῆϊν εἴποι τις
 πάντες ἐγνώκαμεν καὶ βουθήσομεν: τὸ δὲ
 οὐκ, ἄλλο λέγει. μὴ τὸίνω ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι
 μάσητε, αὐτὸν πρῶτον εἴπω τι τοῖς πολ-
 λισ. νομοθέτας καθιστᾶτε. ἐν δὲ τούτοις τοῖς
 θεταῖς μὴ θῆθε νόμον μηδὲν: εἰσὶ γὰρ ὑ
 ἱκανοὶ ἄλλ' οὐ εἰς τὸ πρῶτον βλάπτοντας
 οὐκ ἔλυσάτε: λέγω δὲ οὐκ ἐπὶ τῶν θεωρι-
 σαφῶς οὐτως, καὶ οὐκ ἐπὶ τῶν στρατιω-
 τῶν εὐρίους: ὧν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἰ-
 κεινοῖσι διανεμόνσι θεωρικά: οἱ δὲ, οὐκ ἀ-
 πταῦτας ἀθῶους καθιστᾶσιν: εἴτα ἢ οὐκ τὰ
 ἄλλα ποιεῖν βουλομένους, ἀθυμοτέρους ποι-
 οῦν. ἐπειδὴν δὲ ταῦτα λήσῃτε, καὶ τὴν τοῦ
 πᾶσι λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφα-
 λητικαῦτα τὸν γράψοντα ἅπαντες ἴσε-
 ἴσχυμα φέρει, ζητεῖτε. πρὶν δὲ ταῦτα πράξαι:
 οὐκοπῆτε τίς εἴπων τὰ βέλτιστα ὑπὲρ ὑ-
 μῶν ἀπολέσθαι βουλήσεται. οὐ γὰρ
 ἔσεται: ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου πειρή-

Δημοσθένους

γέσθαι μέλλοντος, τῶ παθεῖν ἀδίκως τί καὶ
τὸν ταῦτ' εἰπόντα καὶ γράψαντα, μηδὲν
ὠφελῆσαι τὰ πράγματα: ἀλλὰ ἢ εἰς τὸ λ
πὸν μάλλον ἐπιήνυτο τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν
φοβώτορον ποιῆσαι. καὶ λύνει γε ὡς ἀνδρῶν
ἀθλωαῖοι οὗ νόμους δεῖ τούτους αὐτοὺς ἀ
οῦν, οἳ πόρ ἢ τεθείκασιν. οὐ γὰρ ὅστι δίκαιον τ
μὲν χάειν, ἢ πᾶσαν ἐβλάψεν τὴν πόλιν, τ
τότε θεῖσιν ὑπάρχειν: τὴν δ' ἀπέχθειαν δὲ ἢ
παντες ἀν' ἀμφοῖν πράξαμεν, τῶ νῦν τὰ β
πια εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι. πρὶν δὲ ταῦτ'
δύτρεπίσαι, μηδαμῶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
δένα ἀξιοῦτε τιλικούτον εἶναι παρ' ὑμῶν
ὥστε οὗ νόμους τούτους παραβαίντα μὴ
ναί δίκην: μηδ' οὕτως ἀνόητον, ὥστε εἰς π
πῶν κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν. οὐ μὲν οὐδ' ἐκ
νόγ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν δεῖ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι,
ψήφισμα οὐδενός ὅστιν ἀξίον, ἀν' μὴ προσ
ται τὸ ποιεῖν ἐθέλειν τά γε δόξαντα προθύ
ἡμᾶς. εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψήφισματα ὡς ἡ
μᾶς ἀναγκάζειν ἀ' προσήκει πράττειν, ἢ α
ῶν γράφει, διαπράξασθαι: οὐτ' ἀν' ὑμεῖς
λὰ ψηφισμένοι μικρὰ, μάλλον δ' οὐδέ
πράττετε τούτων: οὐτε φίλιππος τοσοῦ
ὑβρίκη χρόνον. πάλαι γὰρ ἀν' ἐνεκά γε ψηφισ
των ἐδέδωκε δίκην. ἀλλ' ἔχ' οὕτω ταῦτ'

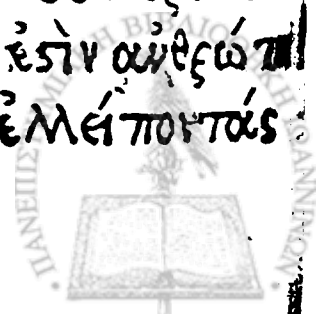
καὶ πρᾶξαι τὸ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὅσε
 ἔστι τῆ τάξει πρότερον τῆ δυνάμει καὶ κρεῖτ
 ἔστι. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑ
 ρχει. καὶ γὰρ εἰπεῖν τὰ δέοντα παρ' ὑμῶν εἰ
 ἄνδρες ἀθηναῖοι, δυνάμενοι: καὶ γὰρ
 πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα, καὶ
 εἴθε δὲ δυνήσεσθε νῦν, εἰάν ὀρθῶς ποιῆτε.
 καὶ γὰρ χρόνον, ἢ τίνα καιρὸν ὡς ἄνδρες ἀθη
 ναῖοι, τὸ παρόντος βελτίω ζητεῖτε; ἢ πότε ἄ
 πρᾶξετε, εἰμὴ νῦν; οὐχ ἅπαντα μὲν ἡμῶν
 χωρία προέλιπον ἀνθρώπος; εἰ δὲ καὶ ταύ
 τικύειος τῆς χώρας γενήσετ', πάντων ἀγα
 πεισόμεθα. οὐχ οὐς εἰ πολεμήσαιεν, εἰ τοί
 α σώσειν ὑπὸ χνούμεθα, οὗτοι νῦν πολε
 μῶνται; οὐκ ἐχθρὸς; οὐκ ἔχων τὰ ὑμέτερα;
 ἀρβάρους; οὐχ ὅ, τι αὐτὸ εἰποι τις; ἀλλὰ πρὸς
 ἡμῶν ἅπαντα ταῦτα ἔασαντες, καὶ μονονου
 κληπυγκατασκιδιάσαντες αὐτῶ, τότε εἴθε αἰ
 κτισ οἵτινές εἰσι τούτων, ζητήσομεν; οὐ γὰρ
 αἱ τοὶ γ' αἵτιοι φήσομεν εἶναι: σαφῶς οἶδα
 ἔστ' ἐγώ. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς τῶ πολέμου κιν
 ηλοῖς τῶν φυγόντων αὐδεῖς ἑαυτῶς κατηγο
 ροῦν. ἀλλὰ καὶ τῶ στρατηγοῦ, καὶ τῶν πλισί
 πη καὶ πάντων μάλλον. ἢ τίλωται δ' ὅμως δὲ
 πητας τοὺς φυγόντας δήπου. μένδιν γὰρ ἐξελῶ
 ῥα κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων. εἰ δὲ τῶτ' ἐποίη

ἕκαστος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ νῦν οὐ λέγει τις τὰ βέλ-
 τινα; ἀλλὰ τίς ἄλλος εἰπάτω; μὴ οὖν αὐτῷ
 οὐδὲν εἰπὼς λέγει τις βελτίω; ταῦτα ποιεῖ
 ἀγαθῆ τύχῃ. ἀλλ' οὐχ ἡδέα ταῦτα; οὐκ ἔ-
 τδ' ὁ λέγων ἀδικεῖ. πῶς εἰ δέον δῦξαοθαί,
 βραλείπει. δῦξαοθαί μὲν γὰρ ὡς ἄνδρες ἀθλῶν
 βράδιον εἰς τὸ πᾶνθ' ὅσα βούλεται τις
 θεοῖσιντα εὐ ὀλίγω; ἐλέσθαι δὲ ὅταν πᾶ-
 ντων πραγμάτων προτεθῆ σιωπῆν, οὐκ ἔθ' ὁμοῖ-
 οῦ πρῶτον, ἀλλὰ δεῖ τὰ βέλτινα αὐτῶν τῶν ἡ-
 ῶν, αὐτῶν μὴ ἀμφοτέρωθεν ἔσθῃ, λαμβάνειν. εἰ δέ-
 ἡμῶν ἔχοι τὰ θεακτικὰ ἔσθῃ, καὶ πόρους ἐπί-
 λέγειν συζητητικούς, οὐχ οὗτος κείτῳ; εἴ-
 τις αὐτῷ φησὶ ἔγωγε, εἴ πορ' ὅστιν ὡς ἄνδρες
 ἀθλῶν. ἀλλὰ θαυμάζω εἴ ποτε ἀνθρώ-
 πων, ἢ γέροντων, ἢ γενήσεται, αὐτῶν τὰ πρῶτον
 ἀναλώσει πρὸς ἄμην δι᾿, τῶν ἀπόντων δῦ-
 ρῆσαι πρὸς ἄμην. ἀλλ' οἶμαι μέγα τοῖς π-
 ρύτοις ὑπάρχει λόγος ἢ παρ' ἑκάστου βού-
 λησι. διὸ πορ' ὅστιν ἅπαντων ἐστὶν αὐτὸν ἔ-
 πατησάτω γὰρ βούλεται, τῶν ἕκαστος κη-
 ταί. τὰ δὲ πράγματα πολὺ οὐχ οὐ-
 τέφυκον. ὅσα τε οἶν ὡς ἄνδρες ἀθλῶναι τὰ
 οὕτως, ὅπως καὶ τὰ πράγματα αὐδέχει
 καὶ διωθήσεσθε ἔσθῃ, καὶ μηδὲν ἔξετε.
 τοῖσιν σφρόνων, οὐδὲ γυνάων ἐστὶν ἀνθρώπων

ἐλείποντας

χ

εἰποντάς τι δι' εὐδαιαν χρημάτων τῶ πο-
 μου δὲ χερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνειδή φέρειν·
 καὶ ἐπὶ μὲν κορινθίους, ἢ μεγαρέας, ἀρπά-
 πτας τὰ ὄπλα πορθεῖσθαι, φίλιππον δ' ἐ-
 πόλεις ἐμλιῖδας ἀνδραποδίζεσθαι, δι' αὐ-
 ρείαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις. καὶ ταῦ-
 τὺ χί' ἀπέχθωμά τισιν ὑμῶν, τῆν ἄλλως
 πῆριμαι λέγειν· οὐ γὰρ οὕτως ἀφρων οὐ-
 δετύχης εἰμι ἐγὼ, ὥστε ἀπεχθαίνεσθαι βού-
 λουσαι, μηδὲν ὠφελεῖν νομίζων· ἀλλὰ δικαίως
 γίγνεται κείνῳ τῶ τῶν πραγμάτων σωθεῖ-
 σθαι τὴν εὐδαιαν λέγειν χάριτος αἰφείσθαι.
 καὶ γὰρ οὐδὲ ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμῶν λέγον-
 ται· ἀκούω, ὡς περὶ ἴσως καὶ ὑμεῖς, οὐς ἐπαι-
 μῆ μὲν οἱ παειόντες ἅπαντες, μιμουῦται
 οὐ πάντῃ, τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ τῷ ἔθει τῆς
 πικτείας χεῖσθαι· τὸν ἀριστίδω ἐκείνον, τὸν
 ἡμῶν, τὸν ὁμώνυμον ἐμανῶ, τὸν περὶ κλέα.
 οὐδὲ δὲ οἱ διόρωτωντες ὑμᾶς οὗτοι πεφύνασι
 διορωσ, τί βούλεσθε; τί γράψω; τί ὑμῖν χα-
 ρισμαί; προσέποται τῆς πῆραι τῆς ἡδονῆς
 καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. καὶ
 τῶν τῶν συμβαίνει. καὶ τὰ μὲν τούτων πάντα
 κελῶς ἔχει, τὰ δὲ ὑμέτερα ἀγαθῶς. καὶ
 πισκέψασθε ὡς ἀνδρῶς ἀθιωμαῖοι, ἅ τις αὐ-
 τῶν ἀλάμα εἰπεῖν ἔχοι, τῶν ἐπὶ τῶν προγόν-

Δημοσθένους

φων ἔργων, καὶ τῶν ἐφ' ὑμῶν. ἔσαι δὲ βραχὺ
 καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος. οὐ γὰρ ἀλλοτρίως
 ὑμῖν χρωμένοις πρᾶξιμασιν, ἀλλ' οἰκείοις
 ἀνδρῶν ἀθιωαῖοι, εὐδαιμόσιν ἔξεσι γενέσθαι
 ἔκείνοι τοίνυν οἷς οὐκ ἐχαίρονθ' οἱ λέγοντες
 οὐδ' ἐφίλωσιν αὐτοὺς ὡς πρὸ ὑμᾶς οὗτοι νῦν
 πέντε μὲν καὶ τεττάρηκόντα ἔτη τῶν ἐμλιωῶν
 ἤρξαν ἐκόντων: πλείω δ' ἢ μύρια τάλαντα
 εἰς τὴν ἀκρόπολιν σιγήγαγον: ὑπήκουε δὲ οὐ
 ταύτῃ ἔχων τὴν χώραν αὐτοῖς βασιλεύσας
 ὡς πρὸ ὅτι προσῆκον βαρβαρον ἔλλησι: πο
 λά δὲ ἢ καλὰ ἢ περὶ καὶ νομαχοῦτες
 σῆσαν ἑρόσσια, αὐτοὶ στρατευόμενοι μόνοι
 ἀνθρώπων, κρείττω τῶν ἐπὶ τοῖς ἔργοις οὕτως
 τῶν φθονοῦντων κατέλιπον. ἐπὶ μὲν δὲ τῶν
 ἐμλιωκῶν ἦσαν τοιοῦτοι. οὐ δὲ τοῖς κατὰ τὴν
 πόλιν αὐτῶν, θεάσασθε ὁμοῖοι οὔτε τοῖς κ
 νοῖς, καὶ τοῖς ἰδίοις. δημοσίᾳ μὲν τοίνυν οἴκη
 δομήματα καὶ κάλλιπαια καὶ τσαῦτα
 κατεσκόψασαν ἡμῖν ἱερῶν ἢ τῶν ἐν τούτοις
 ναθημάτων, ὡς τε μηδενὶ τῶν ἐπιγνομένων
 ὑπὲρβολῶν λελεῖφθαι: ἰδίᾳ δ' οὕτω σώφ
 νοῖς ἦσαν καὶ σφόδρα ἐν ᾧ τῆς φιλιτείας
 θειμένοντες, ὡς τε τῶν ἀφισείδου, καὶ τῶν μι
 πιάδου, καὶ τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαν εἰσι
 ρα οἶδεν ὑμῶν ὁμοῖα ἑστῆν, ὁρᾷ τῆς τοῦ γο

οὐδὲν σεμνοτόραν οὖσαν. οὐ γὰρ εἰς πόρι
 κίαν ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πέλεως, ἀλλ
 τὸ κοινὸν αὐξεν ἕκαστος ὡς εἶπετο δεῖν. ἐκ δὲ
 τὰ μὲν ἐλλυικὰ πτωχῶς, τὰ δὲ πρὸς οὖν δε
 τερωσ, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν, με
 λλω εἰκότως ἐκπήσαντο δι' ἑλαμονίαν. τό
 τιν δὲ δεῖν τὸν βόθρον εἶχε τὰ πράγμα
 ἐκείνοις χρωμένοις, οἷς εἶπον, προσάτους. νυ
 πὼς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χριστῶν τῶν νῦν τὰ
 ἐργατα ἔχει; ἀρά γε ὁμοίως, καὶ παραπλη
 ρῶς; καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, ἔσ' ἂν ἔχων
 εἶν: ἀλλ' ὅσους ἅπαντες ὄρατε ἐρημίᾳ ἐπει
 λυμένοι, καὶ λακεδαμονίων μὲν ἀφελωλό
 γων, θηβαίων ἢ ἀχόλων ὄντων, τῶν δ' ἄλλων
 πένος ὄντος ἀξιόχρεω πρὸς τῶν πρωτείων ἢ
 ἀντιτάξασθαι: ὕβρον δ' ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέ
 ρια αὐτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν, καὶ τὰ τ' ἄλλ
 λαν δῖνα βραβύειν, ἀπεσδρήμεθα μὲν χώ
 ρι οἰκείας: πλείω δ' ἢ χίλια ἢ πεντακόσια τά
 λυτα ἀνιλώκαμεν εἰς ἑδὲν δέον: ἔς δ' ἐν δε
 πλέμῳ συμμάχους ἐκτινάμεθα, εἰρήνης οὐ
 ἀπολωλέκασιν οὗτοι: ἐχθρὸν δ' ἐφ' ἡμαῖς
 ἀπὸς τηλικούτων ἠσκήκαμεν. ἢ φρασάτω τίς
 ἐπὶ παρελθῶν, πόθεν ἄλλοθεν ἰαχυρὸς γέγον
 νι ἢ παρ' ἡμῶν αὐτ' ὀλιππος; ἀλλ' ὡ τὰν,
 εἰχῦτα φαύλως, τὰ γ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει

Δημοσθένους

πῶ ἄμεινον ἔχει; καὶ τί αὖ τις εἶπεν ἔχει τὰ
 ἐπάλλεσθαι ἄς γονιῶμεν; καὶ τὰς ὁδοὺς ἄς ἐ-
 σκηνάζομεν, καὶ κρήνας, καὶ λήξους; ἀφελ-
 ψατε ὁὖν πρὸς αὐτὰ τὰ τοιαῦτα φλιτευσμέ-
 νους, ὧν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γέγονα-
 σιν. οἱ δ' ἄλλοι ἀπόρων ἐντιμοὶ. οἱ δὲ τὰς ἰδι-
 οὺς οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σε-
 νατόρως εἰσὶ κατεσκευασμένοι. ὅσῳ δὲ τὰ π-
 πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτω τὰ τούτων
 ἤνεθηται. τί δὴ τὸ πάντων ἀπίον τούτων, κα-
 τί δὴ ἔφτε ἅπαντ' εἶχε καλῶς τότε, καὶ νῦν
 οὐκ ὀρθῶς; ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ στρατιώ-
 ονται πολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος δεσπότης τῶν π-
 λιττομένων ἦν, ἢ κύριος αὐτὸς ἅπαντων τῶν
 ἀγαθῶν. καὶ ἀγαπή τὸν ἑαυτοῦ δῆμον ἢ
 ἄλλων ἐκείνων, καὶ τιμῆς, καὶ ἀρχῆς, καὶ ἀγα-
 θαῦ τινος μεταλαβῆν. νῦν δὲ τοῦ ἀντίστοιχου, κ-
 εἰοί μὲν τῶν ἀγαθῶν οἱ φλιττομένοι; καὶ
 οὐκ ἔστι τούτων ἅπαντα πράττεται. ὑμεῖς δὲ ὁ δ-
 μος ἐκνευθισμένοι, καὶ πῶρημένοι χρήμα-
 τα, συμμάχος, ἐν ὑπέρει του καὶ προσδέχης με-
 ρει γέγενηθε, ἀγαπῶντες ἐὰν μεταδιδῶσθε
 δεωεικῶν ὑμῖν, ἢ βοῖδία πέμψωσιν οὐτα
 καὶ τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων
 αὐτῶ χάριν προσφέετε. οἱ δ' ἐν αὐτῇ π-
 πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς * ὑπάγουσιν ἐπ-

ταῦτα, καὶ πῶς αὐτοὶ χειροῦθαι αὐτοῖς.
 οὐκ ἔστι δ' οὐδέ ποτ' εἶμαι μέγα καὶ νε-
 κρὸν φρόνημα λαβεῖν μικρὰ καὶ φαῦλα
 ἀπέπροντας· ὅποι' ἄτ' αὖτ' ἐπιτεθού-
 μετα τῶν ἀνθρώπων ἢ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ
 φρόνημα ἔχειν. ταῦτα μὰ τῷ δήμῳ οὐκ
 θαυμάσομαι, εἰ μείζων εἰπὲντι ἐμοὶ γίνου-
 ῖν παρ' ὑμῶν βλάβη, τῶν πεποιηκότων αὐ-
 τῶν γενέσθαι. οὐδὲ γὰρ παρρησία ποδὶ πάν-
 τῶν αἰεὶ παρ' ὑμῖν ἔστιν. ἀλλ' ἔγωγε ὅτι καὶ
 γέρονε, θαυμάζω. εἰ μὲν οὖν ἄλλὰ νῦν γ' ἐπι-
 σταλαγαίτες τούτων τῶν ἐθνῶν ἐσελήθη-
 τιστρατεύεσθαι τε καὶ πράττειν ἀξίως ὑμῶν
 ἑαυτῶν, καὶ τοῖς πρῶτον ταῖς οἰκίαις ταύ-
 ταις, ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρή-
 σθαι· ἴσως αὖ ἴσως ὡς ἀνδρῶν ἀβλυαῖοι, τέ-
 λον τι καὶ μέγα κτήσασθε ἀγαθόν· καὶ τῶν
 τούτων λιμμάτων ἀπαλαγείητε, ἃ τοῖς
 ἀπονοῦσι παρὰ τῶν ἰατρῶν στίσις διδόμε-
 ναι ἔοικε. καὶ γὰρ οὔτε ἰατρὸν ἐκεῖνα εὐτίθη-
 σιοῦτ' ἀπθνήσκουσιν ἔα. καὶ ταῦτα ἃ νέμε-
 σθαι νῦν ὑμεῖς, οὔτε ποσσῶντα ἔστιν, ὡς τε ὠφέ-
 λην ἔχειν πινὰ διαρκῆ, οὔτ' ἀπογόνους ἄλλ-
 ῶν τι πράττειν ἔα· ἀλλ' ἔστι ταῦτα τῷ ἐκά-
 στῳ· ῥαθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. Οὐκ ἔστι
 σμαδοφορὰν λέγεις; φήσει τίς. καὶ παρα-

Δημοσθένους

χρήματά γε τῷ αὐτῷ σώταξιν ἀπάντων ὧν
δρες ἀθλωαῖοι, ἵνα τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μ
ρος λαμβάνων ὅτου δέοιτο ἢ πέλις, εἰς τῶν
τοίμως χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχοι. ἔξοισιν ἀγ
ἡσυχίαν; οἴκοι μένων εἰ βελτίων τῶ δὲ αἰδέ
ἀνάγκη τι ποιῆν ἀχρὸν ἀπηλαγμένους. ο
βαίνει τί τοιοῦτον, οἶον ἢ τὰ νῦν; στρατιώ
αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶ αὐτῶν τύτων λι
μάτων ὡς πέρ ὄβι δίκαιον, ὑπὲρ τῆς παρ
δος. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν; ὅσα οὐ
ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελῆ, ταῦ
ὡν ἴση τάξει λαμβανέτω, πάντ' ἐφορῶν κ
διοικῶν ἀχρὶ πράττειν. ὅλας δὲ οὐτ' ἀφ
λῶν, οὔτε πρῶτοις πλὴν μικρῶν, τῷ ἀτάκ
αν ἀελῶν, εἰς τάξιν ἡγαγόν τῷ πέλιτι
αὐτῷ, τῶ λαβεῖν, τῶ στρατεύεσθαι, τῶ δικ
ζειν, τοῦ ποιῆν τῶ ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκασ
ἔχει. καὶ ὅτου κούρος εἴη, τάξιν πειύσας οὐκ
στιν ὅπου τοῖς μηδὲν ἐγὼ ποιούσι τὰ τῶν π
σόντων εἶπον ὡς δεῖ νέμειν: οὐδ' αὐτῶ μὴ
γεῖν, καὶ χολάζειν, καὶ ἀπορεῖν: ὅτι δὲ οἱ
δεινὸς νικῶσι ξείνοι, ταῦτα πωθαίεσθαι. π
τα γὰρ νῦν γίνεται. καὶ οὐχὶ μέφομαι τ
ποιούσά τι τῶν δεόντων ὑπὲρ ὑμῶν: ἀλλ
καὶ ὑμᾶς αὐτῶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀξ
πράττειν ταῦτα, ἐφ' οἷς ἐτόλμους τιμᾶτε: κ

παρὰ χειρῖν ὧ ἀδελφοί ἀθλωαῖσι τῆς πα-
 τῆς, ὡς ἡμῖν οἱ πρέσβυτοι τῆς ἀρετῆς μετὰ
 τῶν κενδιώων κτητάμενοι κατέλιπον.
 εὐδὸν εἶρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν. ὑμεῖς δὲ
 εὐχασθε ὅ, τι καὶ τῆ πόλει καὶ ἅπασιν ὑμῶν
 βουόισιν μέλει.

ΕΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
 ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΡΩ-
 ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Ὡς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Φίλιππον οἱ
 ἀθλωαῖοι φερόμενοι συνεληλύθασι εἰς ἐκκλη-
 σίαν ἀθυμοῦτες. ὁ τοίνυν ῥήτωρ τῷ τε ἀθυ-
 κῶν πειρᾶται παύειν, λέγων οὐδὲν εἶναι θαυ-
 μῶν, εἰ ἀθυμοῦτες κεκράτῳται: καὶ εἰση-
 γῶται, πῶς αὖ ἄριστα ὧ πολέμῳ προτενεχθεῖ
 ἀκελεύει δὴ δύο δυνάμεις πρᾶσθαι ἀσπασθαι,
 μὴ μὲν μείζω πολιτικῶν, ἢ τις οἴκοι μένουσα
 πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας ἔτοιμος ὑπάρ-
 ξῆτο: ἀλλὰ ἐλάττωνα, ξυμῶν ὄντων τῶν στρα-
 τιομένων, παραμεμνημένων δὲ, καὶ κελεύει
 οὐδὲν ἀμύνειν μὴ ἀθήνησι μένειν, μὴ δὲ ἐκ τῆς
 πλεως ποιεῖσθαι τὰς ἐπιθεσίας, ἀλλὰ πρὸς
 τὰ μακεδονίαν ἀναστῆναι ἐφεσθαι ἐπὶ ἐπιθεσίας
 ἀλλείπτως: ἵνα μὴ ὅτε ἐπιθεσίας πνέοντος

Δημοσθένους

ἐπιτηρήσας ὁ Φίλιππος, ἢ ἢ τὸν χειμῶνα, ἢ
κα ἀθλιώθεν εἰς μακεδονίαν πλεῖν οὐ δύναται
τὸν, ἐπιχειρῆ τοῖς πράγμασι: καὶ παρὰ τῶν
θυοῖαν τῶ τῶν ἀθλιωαίων ἀπάντων κρατῶν
ἀλλ' ἐγγύς ἢ πρὸς αὐτὸν ἀντιταξομένη δύναμις
πρὸς αὐτὸν ὑπάρχει.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΛΟΓΟΣ Α΄.

Ἰ μὲν ποδὶ καινοῦ τινος πρά
γματος προὔτιθετο ὡς αἰ
δρῶν ἀθλιωαῖοι, λέγειν, ἐπι
γῶν ἀν' ἕως οἱ πλεῖστοι πε
εἰωθότων γνώμῃ ἀπιφίνοι
το, εἰ μὲν ἤρεσκε τί μοι πε
ὑπὸ τούτων ῥηθέντων, ἢ σι
χίαν ἀν' ἤρον: εἰ δὲ μὴ, τότε ἀν' αὐτὸς ἐπειρ
μῶ ἀγνώσκω λέγειν. ἐπειδὴ ὁ ποδὶ ὧν πε
λάκεις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον, συμβαίνει
νωὶ σκοπεῖν: ἢ γούμαι ἢ πρῶτος ἀναστὰς εἰ
τως ἀν' συγνώμης τυγχάνειν. εἰ γὰρ ἐκ τῆς
ρεληλυθότος χρόνου τὰ δέοντα αὐτοὶ συμβούλευσαν,
οὐδὲν ἀν' ἡμῶς νῦν ἔδει βουλεύσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον ὡς ἀνδρῶν
ἀθλιωαῖοι, τοῖς παροῦσι πράγμασι, οὐδ' εἰ τὸν
ον φαύλως ἔχειν δοκεῖ: ὁ γὰρ ὅτι χεῖριστον θ

ἐκ τῆς παρεληλυθόσης χρόνος, οὕτως πρὸς
 μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. τί οὖν ὄβρι-
 οῦσιν; ὅτι οὐδὲν ὡς ἄνδρες ἀθικαῖοι τῶν θεόν-
 ποιούτων ὑμῶν κακῶς τὰ πράγματα ἐ-
 πέποιθε εἰ πάνθ' ἅ' προσῆκε, πρᾶττοντων
 πως εἶχεν, εἰδ' ἂν ἐλπίς ᾧ αὐτὰ βελτίω
 γένοιτο. ἐπειτα εὐθυμητέον, καὶ παρ' ἄλλων
 αἰύχοι, ἢ τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς ἀναμνησικο-
 ροῖς, ἢ λίκῳ πύτ' ἐχόντων διώκαμεν λακε-
 δαιμονίων, ὅς οὖν χρόνος οὐ πολὺς, ὡς καλῶς
 προσηκόντως οὐδὲν ἀνάξιον ὑμεῖς ἐπρά-
 ξετε τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπεμείνατε ὑπὲρ τῶν
 δίκαιον τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον. τίνοσ οὖν
 ἔτι λέγω; ἴν' εἰδῆτε ὡς ἄνδρες ἀθι-
 κτικοὶ καὶ δίασθε, ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαττο-
 μικοῖς ὑμῶν ὄβριον, οὔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε,
 πρῶτον, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλησθε, πρᾶδειγμα
 πρῶτοι, τῆς τότε δόξης τῶν λακεδαιμονί-
 κων ἐκρατεῖτε ἐκ τῆς προσέχειν τοῖς πράγ-
 μασι τὸν νοῦν, καὶ τῆς νουῦ ὑβρεῖς τούτου, οἱ ᾧ
 πρᾶττομεθα ἐκ τῆς μηδὲν φροντίζόντων ἐχίῳ.
 εἴ τις ὑμῶν ὡς ἄνδρες ἀθικαῖοι δυνατὸν
 οἶεταί τὸν Φιλίππον εἶναι, σκοπῶν τὸ
 πρᾶττον τῆς νουῦ ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνά-
 μως, καὶ τὸ τὰ χεῖρα πάντα ἀπολωλέναι
 τὴν πόλιν: ὀρθῶς μὲν οἶεταί. λογισάσθε μὲν

Δημοθρύους'

τοὶ οὖν, ὅτι εἶχμεν * ποτε ἡμεῖς ὡς ἄνδρες
ἀθλαῖοι, πύδναι, καὶ ποτίδαιαι, καὶ μεθ
νῶ, καὶ πάντα τὸν τόπον οὐκ εἶον κα
κλῶ: καὶ πολλὰ τῶν μετ' ἐκείνου νῦν ὄντων
ἔθνῶν αὐτονομούμενα καὶ ἐλεύθερα ὑπῆ
χον, καὶ μάλλον ὑμῖν ἐβούλετ' ἔχειν οἰκ
ως, ἢ ἐκείνῳ. εἰ τοίνυν ὁ φίλιππος τότε τα
τῶν ἔαρε τῶν γνώμων, ὡς χαλεπὸν πολε
μεῖν ὅτιν ἀθλαῖοις ἔχουσι τοιαῦτα ἐπιτε
χίσματα τῆς αὐτοῦ χώρας, ἔφημον ὄντι
συμμάχων: οὐδὲν αὖ, ὧν νῦν ἰπεποιήσαν, ἰ
πραξεν, οὐδὲ τοσαύτῳ ἐκτίσατο δυνάμει
ἀλλ' οἶδεν ὡς ἄνδρες ἀθλαῖοι τῆτο καλα
ἐκείνος, ὅτι ταῦτα μὲν ὅτιν ἅπαντα τὰ χ
εἶα ἀθλα τῆ πολέμου κείμενα εἰ μέσῳ: φ
σει δ' ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπὸ
των, καὶ τοῖς ἐθέλουσι πνεῖν καὶ κινδυνώ
ειν, τὰ τῶν ἀμελοῦντων. καὶ γὰρ τοι ταῦ
τη χρησάμενος τῆ γνώμῃ πάντα κατέσρα
πῆαι καὶ ἔχει, τὰ μὲν, ὡς αὖ ἐλὼν τις ἔχει
πολέμῳ, τὰ δὲ, σύμμαχα καὶ φίλα ποιη
σάμενος. καὶ γὰρ συμμαχεῖν καὶ προσέχε
τὸν νοῦν τούτοις ἐδέλουσιν ἅπαντες, οὓς α
ὀρῶσι παρεσκλασμένους, καὶ πράττειν ἐδέ
λοντας ἀχρή. αὖ τοίνυν ὡς ἄνδρες ἀθλαῖοι
καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐθελήσητε γὰρ

γινώσκεις νῦν, ἐπειδὴ πρὸ οὐ πρότερον,
 καὶ ἕκαστος ὑμῶν οὐ δεῖ καὶ διώαιτ' αὐτὸν πα-
 ρεῖν αὐτὸν χηρῶν τῆ πόλει, πᾶσαν
 εἰς τὴν εἰρωνείαν ἐτοίμως πράττειν ὑπάρ-
 χοντα ἢ μὲν χηρὰ ἔχων, εἰσφέρειν, ὁ δὲ οὐ
 κηρὰ, συσταθῆναι: σιωπῶντι δὲ ἀπολιπὼς
 εἶναι, ἢν ὑμῶν αὐτῶν ἐξελεύσιντε γονέ-
 ρα, καὶ παύσιντε, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκα-
 στὸ ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ ἐπιήλιον πάνθ'
 ὅσ' αὐτῆς πράξειν: καὶ τὰ ὑμέτερά αὐ-
 τῶν κομείσθε αὐτὸς θεὸς θελή, καὶ τὰ κα-
 τὰ βουλήματα πάλιν ἀναλήψασθε, καὶ κεί-
 νων τιμωρήσασθε. μὴ γὰρ ὡς θεῶ νομίζετ'
 ἔσονται τὰ παρόντα πεπηγμένα πράγμα-
 τὰ πάθαινατα: ἀλλὰ μισεῖ τις ἐκεῖνον καὶ
 φθονεῖ ὡς ἀνδρὸς ἀθικῶν, καὶ φθονεῖ, καὶ
 τὸ πάνυ νῦν δικαιοτέρων οἰκείως ἔχειν αὐ-
 τῶν καὶ ἅπανθ' ὅσα πρὸ καὶ ἐν ἄλλοις πι-
 πτικῶν ἀνθρώποις ἐνί, ταῦτα καὶ τοῖς μετ' ἐκεί-
 νου χηρῶν νομίζειν οἰεῖναι. κατέπειχε μὲν
 ταῦτα πάντα νῦν οὐκ ἔχοντα ἀπο-
 σφύσσει, δεῖα τὴν ὑμέτεραν βραδυτῆ-
 τιν καὶ βραθυμίαν, ἵνα ἀποθῆσθαι φημι
 ἡμεῖς ἡδὴ. ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἀνδρὸς ἀθι-
 κῶν, τὸ πράγμα, οἱ προελήλυθεν
 ἀλλοτρίως ἀνθρώπου: ὅς οὐ δὲ αἴρεσιν

Δημοσθένους

ὑμῖν δίδωσι τὴν πρᾶξιν, ἢ ἀγειν ἡσυχίαν, ἢ
ἀπειλεῖ, καὶ λόγους ὑπερηφάνους ὡς φη-
σι, λέγει: καὶ οὐχ οἷός τέ ἐστιν ἔχων ἅ κατὰ
στραπῆαι μένειν ἐπὶ τούτων. ἀλλ' αἰεὶ τι περὶ
πρόβλημαται, καὶ κύκλω πανταχῆ μέλλου-
σας ὑμᾶς καὶ καθημένους προβοηθεῖται.
Πότ' οἶώ ὡς ἄνδρες ἀθωαῖοι, πότε ἄχρη πη-
ξετε; ἐπειδὴν τι γίνηται; ἐπειδὴν νῆδία σι-
νάγκη τίς ἦ; νῦν δὲ τί χρὴ τὰ γινόμενα ἠγ-
νοῦν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις με-
σὴν ἀνάγκην τῶν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀ-
σχώλῳ εἶναι. ἢ βούλεσθε, εἰπέ μοι, προνοήσαν-
τ' αὐτῶν σωθῆναι κατὰ τῶν ἀγορῶν, λέ-
γεται τι κανόν; γίνοιτο γὰρ ἀντί κρινόντων, ἢ
μακεδῶν ἀνὴρ ἀθωαῖος κατὰ πολέμων, καὶ
τὰ τῶν ἐμλιῶν διοικῶν; τέθνηκε φίλιππος
οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀθηνεῖ. τί δὲ ὑμῖν διαφέρει;
γὰρ ἀν' οὗτός τι πάθη, ταχέως ὑμεῖς ἐτόρξεν
φίλιππον ποιήσετε, ἀν' ὑπὲρ οὕτω προσέχη-
τε τοῖς πράγμασι τ' νοῦν. ἔδ' ἔδ' οὗτος παρὶ
τῶν αὐτῶν ῥώμῳ τοσούτον ἐπὶ νύξιν, ὅσον πρὸς
τῶν ὑμετέρων ἀμέλειαν. καίτοι καὶ οὕτως εἴ-
πάθοι: καὶ τὰ τῆς τύχης ὑμῖν ὑπάρξει, ἢ πᾶσι
αἰεὶ βέλπιον, ἢ ὑμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελο-
μεθα. ἢ γὰρ ἐξήργασαίτο, ἴδ' ὅτι πλεονέκτη-
μῶν ὄντες ἅπασιν ἀνὰ τοῖς πράγμασι τεταρά-

οἱ ἐπιπάντες ὅπως αὐτὸν βέλυσθε, διοικήσαι
 ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἔδὲ διδόντων ὑμῖν τῶν
 ἀπορῶν ἀμφοτέρωθεν, δέξασθαι διώμασθ', αὐτὸν ἀ-
 πηθήμενοι ἢ ταῖς πρᾶσκαυαῖς καὶ ταῖς γνώ-
 μαις. Ὡς μὲν ἔν δει τὰ προσήκοντα ποιεῖν
 ἔχοντα ὑπάρχον ἀπαντας ἐτοιμούς, ὡς ἐ-
 νότων ὑμῶν ἢ πεπεισμένων παύομαι λέ-
 γει τὸν δὲ ζόπον τῆς πρᾶσκαυαῖς, ἡ ἀπαλ-
 λασθαι αὐτῶν τοῖστων πραγμάτων ὑμῶν ἢ
 αἰα, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους οὓς τι
 χρημάτων, ἢ τὰ μὰ ὡς αὐτὸν μοι βέλυσαι
 ἀτάχιστα δοκῆ παρασκαυαῖσθ' ἡναῖ, ἢ διὰ πει-
 ἴομαι λέγειν: δευθεῖς ὑμῶν ὡς ἀνδρῶν ἀ-
 κίοι, τοσοῦτον, ἐπειδὴ αὐτὰ πάντα ἀκέρσητε,
 ἴετε, ἢ μὴ πρότερον προλαμβάετε μὴ δὲ
 ἢ ἀρχῆς δοκῶ τινι καυνὴ πρᾶσκαυαῖν λε-
 γοῦν ἀβάμεσθ' αἰε ταῖς πράγματα ἡγείσθω.
 ἢ οἱ ταχὺ ἢ τήμερον εἰπόντες μάλιστα εἰς
 εἰλέγουσιν: οὐ γὰρ αὐτὸν τά γε ἡδὴ γεγενημέ-
 κενωὶ βοηθεῖα καλύσαι διωιθῆμεν: ἀλλ'
 ἢ δειξῆ, τίς ποιᾶσθ' εἶσα πρᾶσκαυαῖ, ἢ πό-
 κη πόθεν, διαμείναι διωιθῆσε) ἔως αὐτὸν ἢ διαλυ-
 ὡσθαι πεισθέντες τὸν πόλεμον, ἢ πρᾶσκαυαῖ
 ἢ τῶν ἐχθρῶν. οὕτω γὰρ οὐκέτι τ' λοιποῦ
 ἴοιμεν αὐτὸν κακῶς. Οἶμαι τίνω ἐγὼ ταῦ
 κ' εἶπειν ἔχειν, μὴ καλύων εἴ τις ἄλλος ἐπαγ

Δημοσθένους

ζέμεται π. ἢ μὴ οὖν ὑπάρχεις οὕτω μεγά-
λη: τὸ δὲ πρῶμα, ἢ δὴ τὸν ἔλεγχον δώσει:
ταὺ δ' ὑμεῖς ἔσεσθε. Πρῶτον μὴ τοίνυν ὡς
δρες ἀθιωταῖοι, ζήρεις πενήκοντα παρασχο-
σασθαι φημι δεῖν: εἴτ' αὖ τοὺς οὕτω τὰς γνά-
μας ἔχειν, ὡς εἴαν τι δέη, πλουσέον εἰς ταῦτα
αὐτοῖς ἐμβᾶσι. πρὸς δὲ τούτοις εἰς ἡμέσων
τῶν ἵππέων ἵππαγωγούς κρήρεις, καὶ πλοῖ-
σικανὰ δὲ κρεπίσαι κελύω. ταῦτα μὴ οἶμαι
δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ τὰς ἐξάφνης ταύτας ἀ-
πὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτῆς στρατείας, ἐ-
πίλασ, καὶ χερρόνησον, καὶ Ὀλυμπον, καὶ
ποιβούλεται. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ ὄντι εἰς τῆς γῆ-
μι παρασιῶσαι, ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας
ταύτης τῆς ἀγαν, ὡς πορ εἰς Ὀβσοιαν, καὶ πρὸ
πρόν ποτέ, φασιν, εἰς ἀλίαν, καὶ τὰ τε-
λευταῖα πρῶτον εἰς επίλασ, ἴσως ἀν' ὀρμήσει-
τε. οὐτι παντελῶς οὐδ' εἰμὴ ποιήσαίτ' ὄ-
ντι, ὡς ἐγὼ γέ φημι δεῖν, δὲ καταφρόνι-
σθαι: ἴν' ἢ δὴ τὸν φόβον εἰδὼς δὲ κρεπίσει-
μας, εἴσεται γὰρ ἀκλειβῶς, εἰσὶ γὰρ εἰσὶν ἐ-
πάντ' ἐξυγγέμοντες ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν αἰ-
τῶν πλείους τῆς δέοντος: ἡσυχίαν ἔχει: ἢ ποι-
εἰδὼν ταῦτα ἀφύλακτος ληφθῆ, μηδενὸς οἰ-
τος ἐμπροσθῶν πλεῖν ἐπὶ τῷ ἐκείνου χώρῳ ἡ-
μῶν, ἀν' εἰδῶ καιρός. ταῦτα μὲν ὄντι ἀπὸ

ἰδοῦσθαι φημι δεῖν, καὶ προσκυνᾶσθαι προσ-
 εῖν οἶμαι. πρὸς δὲ ζύτοις, διωάμην τι-
 νὰ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι φημι προχειείσασθαι
 ὑμῶς, ἢ συνεχῶς πολεμήσει, καὶ κα-
 τὰ ἐκείνον θοιήσει. μή μοι μυείους μὴ δὲ
 ἰμνείους ξένους, μὴ δὲ τὰς ἐπιστολιμαί-
 νηπαύτας διωάμεις: ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἐ-
 κείαν ὑμεῖς ἕνα, καὶ ὠλείους, καὶ τὸν δεῖ-
 ναι καὶ ὄντινουῶ χειροζνήσητε στρατηγὸν,
 ὅπως πείσεται καὶ ἀπολουθήσει. καὶ προ-
 σκεταύτη ποείσαι κελύω. Ἔσαι δὲ
 εἰ τίς ἢ διωάμης, καὶ πόση, ἢ πόθεν τὴν
 οὐκ ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσετε ποι-
 ῆσαι ἐγὼ φράσω, καθ' ἕκαστον τούτων διε-
 ῖνω. ξείνους μὴ λέγω: ἢ ὅπως μὴ ποιῆ-
 ῖν τῶν ὅ πολλὰ κίς ὑμᾶς ἔβλαψεν. ἀπαντ'
 ἀπὸ νομίζοντες εἶναι τῶ δέοντος, καὶ μέ-
 γιστον τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι ἐπὶ τῶ
 ἔθελον οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. ἀλλὰ τὰ με-
 γιστοποιήσαντες καὶ ποείσαντες, τούτοις προ-
 σκεταύτη, καὶ ἐλάττω φαίνεται. λέγω δὲ ὅτι πάν-
 τα στρατιώτας διαχιλίους: τούτων δὲ, ἀθιναῖ
 οὐκ ἰδοῦσθαι εἶναι πεντακισίους, ὅσους ἂν τι-
 νὰ μὴ ἡλικίᾳ καλῶς ἔχῃν δοκῆ, χρόνον τα-
 πειστρατευμένους, μὴ μακρὸν οἶον, ἀλλ' ὅ-
 σους ἂν δοκῆ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλή-

Δημοσθένους

λοισ. τούς δ' ἄλλους ξείλους εἶναι κελύω·
μετὰ τούτων ἰππέας διακοσίους καὶ τού-
πεντήκοντα ἀθηναίους τοῦλάχιστον, ὥσ-
τούς πεζοὺς τὸν αὐτὸν χρόνον στρατομέ-
καὶ ἰππαστῶν τούτοις εἶεν. τί πρὸς τού-
ἐπι; ταχεῖα ῥήσεις δέκα. δεῖ γὰρ ἔχειν
ἐκείνων καὶ πῶν καὶ ταχειῶν ῥήσεων ἡμῶν
ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δυνάμις ἐπλή. πόθεν
τούτοις ἡ ἰσχυρὴ γενήσεται; ἐγὼ καὶ εἴπα
σω καὶ δείξω· ἐπειδὴν, διότι τῆλικαὶ τῆ-
πορῆν οἶμαι πῶ δυνάμην ἢ πολίτας εὖ
τενομένους εἶναι κελύω, δειδέξω. τὸ αὐτὸ
μὲν ὡς ἄλλοις ἀθληταῖσι δεῖ ταῦτα, ὅτι οὐκ
καὶ ἡμῶν πείσασθαι δυνάμην πῶ ἐκείνων
ραταξομεῖν· ἀλλὰ ληστὴν ἀνάγκη, ἢ
τῶ πῶ ἰσχυρὸν τῶ δὲ λείμου χρῆσθαι πῶ
τῶ. εἴτα, καὶ εἴ ὅτι ἄλλοι οὐκ αὐτῶν, εἴ γὰρ
μειδῶς, εἴ ὅτι ῥοφή, εἴ ὅτι παντελῶς ταπει-
ναί εἰσι. πολίτας δὲ παρεῖναι ἢ συμπλεῖν
ταῦτα κελύω, ὅτι ἢ πρότερόν ποτ' ἀνεύ-
νηδὸν βέβηκεν οὐνοῖν πῶ πόλις, εἴ ποὺς
τις ἢ εἴτα, καὶ ἰσχυρῆς, ἢ χαβείω, ἢ
λαίπης, καὶ ὑμῶς αὐτῶν στρατομέ-
εἴδη ἀνεύων ὅτι λακεδαιμονίους παρὰ
τόμοιαι μετ' ὑμῶν οἴκων οὔτοι εἰ ξείνοι, καὶ
μεῖς μετ' ἐκείνων. εἴ οὐ δ' αὐτὰ τὰ ξεί-
ὑμῶν

ἢ στρατεύεται, ὅς τις φίλους νικᾷ, ἢ ὅς τις συμ-
 βλους, οἱ δὲ ἐχθροὶ μείζους τῆς δέοντος γεγόν-
 ος: καὶ παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως
 κέμον πρὸς ἀρτάβαζον, καὶ πανταχοῦ
 κέμον οἴχεται πλεόντα: ὁ δὲ στρατηγὸς ἀ-
 νουθεῖ: εἰκότως. οὐ γὰρ ὅστιν ἀρᾶν, μὴ δι-
 ῖτα μάθον. τί οὖν κελύω; τὰς προσφάσεις
 ἐλεῖν καὶ τῆς στρατηγού, καὶ τῶν στρατιω-
 τῶν, μάθον πορίσαντας, ἢ στρατιώτας οἰκεί-
 ῶς πρὸ ἐπὶ πᾶσι τῶν στρατηγουμένων πα-
 ρατασήσαντας. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ' ὡς
 ἡμεθα τοῖς πράγμασιν. εἰ γὰρ ἔροίτο τις ὑ-
 μῶν, εἰρήνω ἄγετε ὧ ἀνδρες ἀθηναῖοι; μαρδὶ
 ἡμεῖς γε, εἴποιτ' αὖ, ἀλλὰ Φιλίππῳ πολε-
 μεῖν. οὐκ ἐχειροτονεῖτε δὲ ἕβ' ὑμῶν αὐτῶν
 ἢ ταξίαρχους, καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρ-
 χους, καὶ ἱππάρχους δύο; τί οὖν οὗτοι ποιοῦ-
 σι πάλιν ἑνὸς ἀνδρὸς ὃν αὖ ἐκπέμψητε ἐπὶ τῷ
 κέμον; οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑ-
 μῶν ἐπὶ τῷ ἱεροποιῶν. ὡς πρὸ γὰρ οἱ πλάττον
 τὸς πηλίνους, εἰς πλὴν ἀγορᾶν χειροτονεῖτε
 πταξίαρχους, καὶ ὅσους φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ
 τῷ πόλεμον. οὐ γὰρ ἔχρω ὧ ἀνδρες ἀθηναῖοι
 πιαρχους παρ' ὑμῶν, ἱππάρχους παρ' ὑ-
 μῶν, ἀρᾶντας οἰκείους εἶναι, ἵν' ἴω ὡς ἀλη-
 θῆ τῆς πόλεως ἢ διώαμεις; ἀλλ' εἰς μὴν λῆ-

Δημοθρύους

μενον τὸν παρ' ὑμῶν ἵππαρχον δεῖ πλεῖν, τὸ
δ' ὑπὲρ τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνιζομένῳ
μενέλαον ἵππαρχεῖν; καὶ οὐ τὸν ἀνδρα με-
φόμενος ταῦτα λέγω: ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει καὶ
χειροτονημένον εἶναι αἴσαν, ὅστις αὐτῆς. Ἰστέ
δὲ ταῦτα μὴ ὀρθῶς ἠγείσθε λέγεσθαι: τὸ
τῶν χρημάτων, πόσα καὶ πόθεν εἶσαι, μάλλι-
ποθεῖτε ἀκούσαι: αἴσα δὴ καὶ περὶ αὐτῶν. χρημα-
τα ταῖντι, ἐστὶ μὴ ἡ σοφία, σιτηρέσιον τοῖς στρα-
τευομένοις μόνον τῆς δωσάμεναι ταύτης, τάλα-
τα ἐννεήκοντα, καὶ μικρόν τι πρόσ: δέκα μ-
νασὶ ταχέαις τε πᾶράκοντα τάλαντα, εἰ-
σιν εἰς τὴν ναῦν μναῖ τ' ἑκάστου. στρατι-
ταις δὲ διαχίλις τὸσαῦτα ἔτδρα: ἵνα δὲ κα-
ἕκαστος τ' ἑκάστου ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτη-
ρέσιον λαμβάνῃ. τοῖς δ' ἵππῶσι διακοσίοις
σιν, εἰὰν κρίκοντα δραχμὰς ἕκαστος λαμβά-
νῃ τῶν μναῶν, δεκάδεκα τάλαντα. εἰδέ τις οἴου-
μιραν ἀφορμῶν, σιτηρέσιον τοῖς στρατευομέ-
νοις ὑπάρχειν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκεν. ἐγὼ γὰρ οὐ
διασφαδῶς, ὅτι εἰ τῶντο γένηται, προσποσειεῖ
λοιπὰ αὐτὸ τὸ στρατεύμα ἀπὸ τῶν πολέμων
οὐδένα τῶν ἐλλυίων ἀδικοῦν, οὐ δὲ τῶν συμ-
μάχων, ὥστ' ἔχειν μισθὸν οὐτελλῆ. καὶ γὰρ οὐ
πλέων ἐδελοντῆς πάρειν ὅποιον ἔτοιμος
αὐτὸν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχει. πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν

μαίων, ἃ παρ' ὑμῶν κελύω, γενήσεται;
ἢ ἤδη λέξω.

Πόρον ἂ πόλεις.

Ἐπεὶ οὖν ἡμεῖς ὡς ἄνδρες ἀθλῶαῖοι δεδιωήμεθα οὐ
καὶ ταῦτά ὅστιν ἐπειδὴν δι' ἐπιχειροτονῆτε
τῆ γνώμας, ἃ ἀν' ὑμῶν ἀρέσκη, χειροτονήσα-
τε ἵνα μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐ-
πιλαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἄλλοις. δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον ἀν' ὧδε
ἐπιπέλεμον, καὶ ὅλης τῆς παρασκυῆς βου-
λευσασθαι, εἰ τὸν τόπον ὡς ἄνδρες ἀθλῶαῖοι,
ἐκχώρασθε πρὸς ἡμῶν πολεμήσετε, εὐθυμηθείη-
τε καὶ λογίσασθε, ὅτι τοῖς πνεύμασι, καὶ
τῆς ὥρας τῆς ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων
ἐπιπέλεται Φιλίππου: καὶ φυλάξασθε τοὺς
ὅστις ἢ τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, ἢ νῦν ἡμεῖς
ἐπιπέλεσθε ἐκεῖσε ἀφικέσθαι. δεῖ τοίνυν ὑ-
μῶν ταῦτα εὐθυμουμένους μὴ βοηθείαις πολε-
μεῖν, ὡς ὄριον γὰρ ἅπαντων, ἀλλὰ παρα-
σκήσασθε, καὶ διωάμεν. ὑπάρχει δ' ὑμῶν
ἐπιπέλεται μὴ χεῖρα τῆ διωάμεν, λήμνω, ἢ
ἐπιπέλεται, καὶ σιμάθω, ἢ ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τοῦ
ἐπιπέλεται τῶ νήσοις, ἐν αἷς καὶ λιμένεσσι, καὶ
ἐπιπέλεται, καὶ ἅ καὶ στρατεύματα, πάνθ' ὑπάρχει.
ἐπιπέλεται ὡραν τῆς ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῆ γῆ γε-
νησάμεν ῥάδιον, καὶ τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφα-

Δημοσθένους

λές πρὸς αὐτῆ τῆ χώρα, ἢ πρὸς τοῖς τῶν
 πορείων σώμασι, ὅσα δ' ὡς ἔσαι. ἅ μὲν οὖν χρεῖσται,
 καὶ πότε τῆ δυνάμει, πρὸ τὸν καιρὸν
 τούτων κύριος καταστάς ὑμῶν βουλούσετα
 ἅ δ' ὑπάρξαι δεῖ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ὄειν ἅ ἐξ
 γέγραφα. Ἄν ταῦτα ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι
 ποείσητε τὰ χρήματα, πρῶτον ἅ λέγω, εἴ
 ἢ τὰλλα πάντα παρασκηλεύσαντες, οὓς στρα
 τιώτας, τὰς ζήρεις, τοὺς ἰππέας, εὐτελή τι
 σαν τῷ δυνάμιν νόμῳ κατακλείσητε ἐπὶ τῆ
 πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοῖς τι
 μίαι, καὶ πρῆσαι γιγόμενοι, τῶν δὲ πράξεων
 πρὸ τῆ στρατηγῶν τὸν λόγον ζητουῶτες: πα
 σεαθ' αἰεὶ παρὰ τῶν αὐτῶν βουλούμενοι,
 ὧ πλέον οὐδὲν ποιῶντες: καὶ ἐπι πρὸς τοῖς
 πρῶτον μὲν ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι, τὸν μέγιστον
 τῶν ἐκείνου πόρων ἀφαιρήσεσθε. ἔστι δ' οὐτ
 τίς; ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμεῖ συμμε
 χων, ἀγῶν καὶ φέρων οὓς ὧ πλέοντας τῷ θα
 λατῆαν. ἐπειτα τί πρὸς τούτῳ; τῆ πάρα
 αὐτοῖ κακῶς ἔξω γενήσεσθε. οὐχ ὡς πορ τῆ
 πρὸελθόντα χρόνον εἰς λῆμνον καὶ ἱμβρον ἐμ
 βαλὼν αἰχμαλώτους πολίτας ὑμετέρους
 χετ' ἀγῶν: ἢ πρὸς τῷ γερασῶ τὰ ὧλοῖα σὺ
 λαβὼν ἀμύθητα χρήματα ἕξέλεξε: τὰ τε
 λουταῖα δ' εἰς μαραθῶνα ἀπέβη, καὶ τῷ ἰσ

αἰὰ πὸ τῆς χώρας ὧχε τ' ἔχων φιλίππου. ὑμεῖς
 τε ταῦτα ἡδυνώσαθε κωλύειν, οὐτ' εἰς εὐ-
 χροὺς οὓς ἀν' προσέλοισθε, βοηθεῖν. καίτοι τί-
 ποτε ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖοι νομίζετε, πῶ μὲν
 ἢ παναθλωαίων ἐορτῶν ἢ πῶ τῶν διονυσί-
 ων καὶ τῶ καθήκοντος χρόνου γίνεσθαι, ἀν' τε
 οἱοὶ λάχουσιν, ἀν' τε ἰδιώται οἱ τούτων ἑκα-
 τῶν ἐπιμελησόμενοι, εἰς ἅ' τοσαῦτα ἀνα-
 ληκετε χρεῖματα, ὅσα οὐδ' εἰς ἓνα τῶν ἀπο-
 σκευῶν, καὶ τοσοῦτον ὄχλον ἢ τοσαύτῳ πα-
 ρικλιῶ, ὅσῳ οὐκ οἶδ' εἴ τις τῶν ἀπάντων ἔ-
 χ' τοὺς δὲ ἀποσόλους πάντας ὑμῶν ὑπεεί-
 ζι τῶν κραιῶν, τὸν εἰς μεθώνῳ, τὸν εἰς πα-
 γγῆς, τὸν εἰς ποτίδαμιν; ὅτι ἐκεῖνα μὲν ἀ-
 πῆτα νόμῳ τέτακται, καὶ προεῖδεν ἕκαστος
 ἑὸν ἐκ πολλοῦ, τίς χορηγός, ἢ γυμνασίαρχος
 τιφυλῆς, πότε, καὶ πρὸ τῶ, καὶ τί λαβόν-
 τι τί δεῖ ποιεῖν. οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόει-
 σιὸν τούτοις ἡμέλιται. ἐν ᾧ τοῖς πᾶσι τ' πο-
 λίου ἢ τῆς τούτου παρασκηλῆς ἀτακτα, ἀό-
 ρα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. τοιγαροῦν ἅμα ἀ-
 κέα μὲν τι, ἢ φηρέαρχους καθίσταμεν, ἢ τού-
 τος ἀντιδόσεις ποιούμεθα, καὶ πᾶσι χρημά-
 τι πόρου σκοποῦμεν. καὶ μετὰ ταῦτα ἐμ-
 βνεῖν εὐδ' μετοίκους ἐδύξε, καὶ εὐδ' χρεῖς οἰ-
 κντας: εἴτ' αὐτοὺς πάλιν ἀντεμβιβάζειν.

Δημοσθένους

ἦ θελε, ἢ μηδὲν ἐπραΐεν ἐπι, ἀποχρῶν εἰς
ὑμῶν ἀν' μοι δοκεῖ, ὅζων αἰχμῶν καὶ ἀν-
δρείων καὶ πάντα τὰ αἰχμῶν ὠφληκότες
ἡμεῖς δημοσίαι. νῦν δ' ἐπιχειρῶν ἀείπινι, ἢ
πλείονος ὀρεζόμενος ἴσως ἀν' ἐκκαλέσαι ὑ-
μαῖς, εἴ πορ μὴ παντάπασιν ἐαυτῶν ἀπε-
κατεθαυμάζω δι' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μή-
εὐθυμεῖται, μήτε ὀρῆζεται, ὅζων ὡς ἀνδρῶν
ἀθλωαῖοι, πῶ μὴ ἀρχῶν τῶ πολέμου γεγεν-
μένω πῶρ τῶ τιμωρήσασθαι φίλιων, πῶ
ἢ τελευτῶ οὔσαν ἢ δὴ ὑπὸ τῶ μὴ παθεῖν αὐ-
τοὺς κακῶς ὑπὸ τῶ φίλιων. ἀλλὰ μὴ ὅ-
γε οὐ γήσεται, δῆλον, εἰ μή τις αὐτὸν καλῶ-
σει. εἴτα ὅτ' ἀναμεινοῦμεν, ἢ ζήρεις κενῶν
καὶ τὰς παρὰ τῶ δεινὸς ἐλπίδα εἰ ἀπο-
σείλητε, πάντ' ἔχειν οἶεσθε καλῶς; οὐκ ἐκ-
σόμεθα; οὐκ ἔξιμεν αὐτοὶ μὴδ' ἔτι τι στρα-
τῶν οἰκείων νῦν, εἰ ἢ μὴ πρότερον; οὐκ ἐπὶ τῶ
ἐκείν' εὐλοσοῦμεθα; ποῖ δὴ προσεμμεθα
ἢρετό τις. δῆρῃσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πρ-
γμάτων ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι αὐτὸς ὁ πλεί-
μος, ἀν' ἐπιχειρῶμεν. ἀν' μέντοι καθώμεθα οἰ-
λοδοξομένων ἀκρόντες ἢ ἀπιωμένων ἀμι-
λυστῶ λεγόντων, ὅδε ποτ' ὅδεν ἡμῖν οὐ μὴ γ-
νηται τῶ θεοῖτων. ὅποι μὴ γὰρ ἀν' οἶμαι μέ-
τι τῆς πόλεως σιωποσκαλῆ, καὶ μὴ πῶ

καὶ τὸ τῶν θεῶν ὕμνους, ἢ τὸ τῆς τύ-
 χῆς ἡμῶν σωμαγωνίζεσθαι. ὅποι δ' αὖ στρατηγὸν
 κίβδημα κενὸν ἢ τὰς ἀπὸ τῆς βήματος ἐλ-
 λείας ἐκπέμψετε, οὐδὲν ἡμῶν τῶν θεόντων
 ἔσται: ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελοῦσιν,
 καὶ σύμμαχοι τεθνήσκει τῷ δέῃ τοὺς τοιοῦτους
 ἐπάλους. οὐ γὰρ ὅτι οὐκ ἔστιν ἓνα ἀνδρῶν
 ἠνωθηῶν ἀποτεταῦθ' ὑμῶν πρῶτον ἀπανθ'
 ἀβούλεσθε: ὑποχέσθαι μὲν τοι ἢ φῆσαι,
 ἢ τὸν δεινὰ ἀπάσασθαι, ἢ τὸν δεινὰ, ἔστι.
 καὶ πράγματα ἐκ τούτων ἀπόλωλεν. ὅταν
 ἢ τῆται μὲν ὁ στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομί-
 ξιν: οἱ δ' ὑπὲρ ὧν αὖ ἐκεῖνος ἐκεῖ πρῶ-
 τος ὑμῶν ψυδύμενοι ὁραδίως ἐνθεύδε ὦ-
 ται μῆς δ' ὅζων αὖ ἀκούσητε, ὅ, τι αὖ τύχη,
 καὶ ὡς ψηφίζησθε: τί ἢ χρεὶ προσδοκᾶν; πῶς
 ἡγαῦτα παύσεται; ὅταν ὑμεῖς ὦ ἀνδρῶν
 ἐλαῖοι, τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξετε στρατιώ-
 ται καὶ μάρτυρα τῶν στρατηγουμένων, καὶ
 δεῖσας οἴκαδε ἐλθόντας τῶν δούλων. οὐ γὰρ
 εἶναι μόνον ὑμῶς τὰ ὑμέτερά αὐτῶν, ἀλλ'
 καὶ παρόντας ὁραῖν, δεῖν. καὶ δ' εἰς τῶν ἡκει-
 ποτῶν ἀχύνεις, ὥστε τῶν στρατηγῶν
 ἕκαστος δις ἢ τρίς κείνεται παρ' ὑμῶν παρὶ θα-
 λασσοῦ. πρὸς ἢ τοὺς ἐχθροὺς ἔδει οὐδὲ ἀπαξ
 αὖ ἀγωνίσασθαι παρὶ θανάτου πολμᾶ: ἀλλ'

Δημοσθένους

Λὰ τὸν τῶν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυ-
θάναντων μάλλον αἰροῦνται τῆ προσήκοντι
κακούργου μὴ γὰρ ὄσι, κειθύντα ἀποθανέ-
σθαι τοῦ δὲ, μαχόμενον τοῖς πολέμοις.
μῶν δὲ οἱ μὴ, πειρῶντες, μετὰ λακεδαίμων-
ων φασὶ φίλιππον πράττειν τῶ θεαίων κα-
τάλυσιν, καὶ τὰς πολιτείας διασῶν: οἱ δὲ
ὡς πρέσβεις πέπομφεν ὡς βασιλέα: οἱ δὲ εὐ-
λυσιόεις πόλεις τειχίζειν οἱ δὲ, λόγους πλά-
τοντες ἕκαστος ἀδιδόχουμεθα. ἐγὼ δὲ οἱ μὴ
μὴ ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι νῆ τοὺς θεοὺς ἐκεῖ
μεθύειν τῶ μεγέθει τῶν πεπραγμένων, ἢ πῶ
λὰ τοιαῦτα ὄνειροπολεῖν ἐν τῆ γνώμῃ τῶν
ἐρημίαν τῶν καλυπόντων ὀρώντα ἢ τοῖς
πραγμένοις ἐπηρμένον: οὐ μέντοι γε μαὶ δι-
οὔτω προαιεῖσθαι πράττειν, ὡς τε τοὺς ἀνα-
τοτάτους τῶν παρ' ὑμῶν εἰδέναί, τί μέλει τῶ
εἶν ἐκεῖνος. ἀνοητότατοι γὰρ εἰσιν οἱ λογοπο-
οῦντες. Ἀλλ' ἐὰν ἀφείτε ταῦτα ἐκεῖνοι
δεῶμεν, ὅτι ἐχρὸς ἀνθρώπος, καὶ τὰ ἡμέτε-
ῦμας ἀποσερεῖ, καὶ χρόνον πολὺν ὑβείκε: ἢ
παντα ὅσα πῶπιτε ἢ λ. πῖσαμὲν τίνα πράττει
ὑπὸ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν δύριτη, ἢ τὰ λοιπὰ
ἡμῶν νοῦ τοῖς ὄσι, καὶ μὴ νῦν ἐδέλωμεν ἐ-
πολεμεῖν αὐτῶ, ἐνθάδ' ἴσας ἀναγκασθῶ-
θα ἴσως ποιεῖν: ἀν' ταῦτα εἰδεῶμεν: καὶ τὰ

ἢ ἔσόμεθα ἐγνωτότεσ, καὶ λόγων ματαῖ
 ἠπιμαχόμενοι. οὐ γὰρ ἄτ' ἄ ποτ' ἔσαι δεῖ
 εἶναι, ἀλλ' ὅτι φαῦλα, εἰ μὴ προσέχητε
 εἰς πράγμασι τὸν νοῦν, καὶ τὰ προσήκοντα
 οὐκ ἐθέλιτε, οὐκ εἰδέναι. Ἐγὼ μὲν ἔν, ἔτ'
 ἄτε πώποτε πρὸς χάριν εἰλόμην λέγων,
 ἢ μὴ καὶ σωθῆσιν ὑμῖν πεισμένος ὧ:
 ἴτε ἂ γινώσκω, πάνθ' ἀπλῶσ οὐδὲν ὑπο-
 χέμενος πεπαρόησ' ἰασμα. ἐβουλόμην δ'
 εἶς ποτ' ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὸ τὰ ἐέλπιστα
 εἶναι οἶδα, οὕτως εἰδέναι σωθῆσιν καὶ τῶ
 ἐέλπιστα εἰπόντι: πολλῶ γὰρ ἀν' ἡδίων εἰ-
 ποίω δ' ἐπ' ἀδήλοισ οὐσι τοῖσ ἀπὸ τούτων
 καὶ τῶ γενησομένοισ, ὁμῶσ ἐπὶ τῶ σωθῆ-
 σιν ὑμῖν εἰ μὴ πρᾶξιτε ταῦτα, πειθῆσαι, λέ-
 γειν ἴρομαι. νικῶν δ' ὅ, τι πᾶσιν ὑμῖν μέλει
 εἴσθαι.

ΙΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ ΠΡὸς τῆσ εἰρήνισ λόγου.

Πρωτόμηνον τῶ πολέμου τῶ πρὸς ἀμφιπό-
 ρου εἰρήνισ ἐπιθύμησασ', τε Φίλιππος, καὶ
 ἄλλοι: οἱ μὲν ἀθλωαῖοι, κακῶσ ἐν τῶ πο-
 λέμῳ φερόμενοι, ὁ δὲ Φίλιππος, βουλόμενος
 εἶς ποτ' εἶναι τῶσδε τῶσδε, καὶ θηραίοισ ἐπιτε-
 ρεῖν. ὑπέχετο δὲ τοῖσ μὲν θηραίοισ ὀρχομε-

Δημοσθένους

ὄν παραδώσειν, καὶ κορώνειαν πόλεις βι-
τίασθαι: ἀμφοτέρωσι δὲ, τὸν φωνικὸν κατα-
σειν πόλεμον. οὗτο δὲ καὶ ἀδύνατον αὐτῶν
λεμίων ὄντων ἀθωαίων. καὶ γὰρ πρότ-
βουληθεὶς εἰσβαλεῖν εἰς τὴν φωνίδα τῶν
θωαίων πῆρι πλουσάντων ταῖς ναυσὶν εἰς
καλουμένην πύλασθαι, ὑπὲρ ἐνίων δὲ Σερμ-
λασθαι, ἀπεκαλύθη τῆς εἰσόδου. νῦν τοίνυν
νῦν ποιητάμενος πρὸς τοὺς ἀθωαίους, μι-
νὸς καλύσαντος παρελθὼν εἰσωπυλῶν τῶν
κίων ἔθνος ἀνάστατον πεποίηκε: καὶ τὴν φων-
ων ἐν τοῖς ἀμφοτέρωσι χώραν, ἢ τὰς ἐκεί-
νην τῶν σκεδρῶν ψήφους παρὰ τῶν ἄλλων
λήνων εἴληφε. πέπομφε δὲ καὶ πρὸς ἀθω-
ους πρέσβεις ἀξίων καὶ αὐτοὺς ταῦτα σ-
χωρεῖν. καὶ ὁ δημοσθένης παραινεῖ συγ-
ρεῖν, οὐ τῶν πράγματι σωζόμενος ὡς
θῶς ἔχοντι, οὐδὲ δίκαιον εἶναι λέγων μι-
χειν ἑλληνικοῦ σκεδρῶν τὸν μακεδόνα:
λαὸν δεδύναται φάσκων, μὴ καταναγκασ-
κοινὸν πόλεμον πρὸς ἅπαντας οὗτο ἑλλη-
ἔχειν. προσκεκρουκέναι γὰρ λέγει τοῖς ἀθω-
οις, ἄλλους δι' ἄλλοσθαι τινὰς αἰτίασθαι, τούτοι
κοινήν πολεμήσειν αὐτοὺς. δῶσθαι σφίσι φησι
νὴν αἰτίαν ταύτην καθ' ἡμῶν, ὅτι μόνοι
τῶν ἀμφοτέρων ἐνιστάμεθα δόγμασθαι.

ἕμιον τὴν εἰρήνην τηρεῖν, καὶ ταῦτα Φιλίπ-
 που πατριάρχου ἐῖσω πύλων, ἢ ἐπελθεῖν
 ὑμῶν τῆ ἀπικῆ: ἢ πρὸ μικροῦ τηλι-
 πον κίνδυνον ἀρχατα. οὗτος δὲ ὁ λόγος πα-
 τριάρχου μὲν, ἔμω εἰρηάται μοι δοκεῖ. κατη-
 γιν γὰρ ὁ ῥήτωρ ἀγχινοῦ, ἢ εἴσω μετὰ τῶν
 ἄλλων αὐτῶ διαβάλλει, ὅτι σωεβούλου εἰ-
 ρην ἀμφοκτύονα εἶναι ψεύσασθαι μη-
 τὴ ἄλλου πολμῶντος εἴσω εἰσηγήσασθαι, μη-
 τὴ λοκράτους τῶ πάντων ἀναιδεστάτου. οὐκ
 εἶπω αὐτὸς πρὸς τούτων συμβουλοῦσιν
 ἀγχινοῦ ἐπ' αὐτοῖς διέβαλλεν. ἀλλὰ δη-
 κτι τὴν ὑπόνοιαν ἐδεισε, μὴ δόξη Φιλίππῳ
 εἰ, ἢ χρέμασιν ὑπὸ τῆ βασιλέως πεισθῆς,
 αὐτῶ γνώμῳ ἀποφύνασθαι. ἐπεὶ ἢ εἴσω
 πρὸς τοιαύτῳ τινὰ ὑπόνοιαν ἰσάμενος
 ῥεταί, σωιστὰς ἐαυτὸν ὡς εὔνοια τῆ πό-
 λει ἀδωροδόκητον.

ΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΛΟΓΟΣ.

Ρῶ μὲν ὡ ἀνδρες ἀθλωαῖοι
 τὰ παρόντα πράγματα
 πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα
 ἢ ταραχὴν, οὐ μόνον ὡ πολ-
 λά περῆσθαι, ἢ μηδὲν εἶναι

Δημοσθένους

προὔργου παρὶ αὐτῶν λέγειν· ἀλλὰ ἢ ὅτι
τῶν πολλῶν κατὰ ταῦτα, μὴ δὲ καθ' ἑ
συμφέρον πάντας ἡγεῖσθαι· ἀλλὰ τοῖς μ
δὲ, τοῖς δὲ, ἑτέρως δοκεῖν· δύσκολον δὲ
φύσει ἢ χαλεποῦ τῶν βουλευέσθαι ἐπιπ
λῶν χαλεπώτερον ὑμεῖς αὐτὸ πεποιήκ
ωὶ ἀνδρῶν ἀθωαῖοι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πᾶ
ἀνθρώπων πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι
σθαι τῶν βουλευέσθαι, ὑμεῖς δὲ, μετὰ τὰ
γινώσκοντες· εἰ δὲ τούτου συμβαίνει πρῶτον
τὸν χρόνον, ὃν οἶδ' ἐγὼ, τὸν μὲν οἷς ἀν' ἅμ
τε ἐπιτιμῶντα δύσδοκίμειν, ἢ δοκεῖν δύλ
τὰ δὲ πράγματα ἢ παρὶ τῶν βουλευέσθ
φύγειν ὑμᾶς· οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῖ
ἕως ἐχόντων οἶμαι ἢ πεπεικῶς ἐμαυτ
σηκα, ἀν' ἐβελήσητε τῶν θορυβεῖν ἢ φιλον
ἀπὸ πάντων ἀκούειν, ὡς ὑπὲρ πόλεως βεβ
μένοις, ἢ τηλικούτων πραγμάτων προσ
ἔξιν ἢ λέγειν, ἢ συμβεβληῖν, δὲ ὧν ἢ το
ρόντα ἔσαι βελτίω, καὶ τὰ προειμένα σ
σεται· Ἀκριβῶς δὲ εἰδὼς ὡς ἀνδρῶν
ναῖοι τὸ λέγειν παρὶ αὐτῶν αὐτὸς εἶπέ τις, ἢ
εἰ αὐτῶν παρ' ὑμῶν αἰετῶν πάνυ λυσιτε
των τοῖς πολέμοισιν ὃν, οὕτως ἢ γυμνασ
κὸν καὶ ἐπαχίης, ὡς τε ἀνάγκη οὔσαν ὁ
ἴμως ἀποκινῶ· νομίζω δὲ ἀμεινον αὐτῶν ὑμᾶς

ὡς νῦν ὁρῶ κρῖναι, μικρὰ ἤ πρότερόν ποτε
τῶν ὑπ' ἐμοῦ μνημονύσαντας. ἐγὼ γὰρ
ἀθλωαῖοι πρῶτον μὲν ἠνίκη' ἐπειθὸν
ὑμᾶς τῶν ἐν δὺβόια ταραττομένων πρα-
γμάτων βοηθεῖν πλοῦτάρχῳ, καὶ πόλεμον ἀ-
φεῖν, ἢ διαπανηρὸν ἀραῶσαι, πρῶτος, καὶ μό-
νος παρελθὼν αὐτῆς ἔειπον. καὶ μονοῦ διεσπά-
σθαι ὑπὸ τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι πολλὰ
ἰσχυρά. ὑμᾶς ἀμαρτάνειν πεισάτων. ἢ
ἐξουεραχέας διελθόντος μετὰ τῆς προσό-
λου ἀιχμύλου ἢ παθεῖν οἷα τῶν ὄντων ἀν-
θρώπων οὐδένας πώποτε πεπόνθασι ὑπὸ τοῦ
ποιοῦς ἐβοήθησαν: πάντες ὑμεῖς ἐγώ τε, πῶ
εἶν ταῦτα πεισάντων κακίαν, καὶ τὸν τὰ
ἄλλα εἰρηνικότα ἐμέ. Πάλιν τοίνυν ὡς ἀν-
τι ἀθλωαῖοι, κατιδὼν νεοπτόλεμον τὸν ὑ-
ποπῶδὲ μὲν τῆς τέχνης προσηματι τυγ-
νῶντα ἀδείκασθαι, κακὰ δ' ἐργαζόμενον τὰ μέ-
γιστα πόλιν, καὶ τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα
ἀλλήλων, ἢ πρυτανεύοντα, παρελθὼν εἶπον
ὑμᾶς, οὐδέμας ἐνεκα οὐτ' ἐχέρασθαι, οὔτε
προαντίασθαι ἰδίᾳ, ὡς ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα
ἔργῳ γέγονε δῆλον. ἢ οὐκ ἔτ' ἐν τούτοις ἀ-
κούμασθαι οὐδ' ὑπὸ νεοπτόλεμου λέγοντας,
εἰς γὰρ πῶ, ἀλλ' αὐτὸς ὑμᾶς. εἰ γὰρ ἐν
ἰσχυροῦς βαρῶν ἀδεάσαθε, ἀλλὰ μὴ πε

Δημοσθένους

ρὶ σωθείωσ ἢ κοινῶν πραγμάτων ὡς λ
οὐκ ἀν' οὕτως οὐτε ἐκείνου πρὸς χάριν,
ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούετε. καὶ τοι
γε ὑμᾶς οἶμαι νῦν ἀπαντας ἠδὲ ἠσθαι ὅτ
τότε ἀσπίδι εἰς αὐτὸν πολέμους ἐποίησατο ἵ
πὺ τὰ ἐκεῖ χρεῖματα ὀφειλόμενα, ὡς ἐφ
μίσας δεῦρο λειτουργεῖν: καὶ τούτω τῶ
γῶ πλείω χρητάμενος, ὡς δεινὸν εἴ τις ε
λεῖ τοῖς ἐκεῖθεν εὐθάδε τὰς εὐποιείας ἀ
σιν: ἐπειδὴ δ' ἄ τῳ εἰρῳίω ἀδείωσ ἐπ
ὡ εὐθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανδράν, το
ῖς ἀργυρίσας, πρὸς ἐκείνον ἀπάγων ὡ
δύο μὲν δὴ ταῦτα ὧν προεῖπον ἐγὼ, μο
ρεῖ τοῖς τότε γεγεννημένοις λόγοις ὀρθῶς
καίως οἰά περ ὡ, ἀποφανθέντα ὑπ' ἱ
Τείτον δι' ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι ἢ μόνον
τ' εἰπὼν ἐπὶ, ἢ δὴ ἢ ἀδελφῶν παρελήθ
δ' ὡ. ἠνίκα αὖτ' ὄρκους τοὺς ἀδελφῶν τῆς εἰρ
πειληφότες ἠνομεν οἱ πρέσβεις, τότε θε
πινῶν ἢ πλάταιας ὑπάρχοντων οἰκί
σθαι, ἢ αὖτ' ἢ μὲν φωκέωσ τὸν φίλιππον, ε
νιται κύειος, σώσειν, τῷ δὲ θηβαίων πόλ
οικεῖν, ἢ τὸν ὠρωπὸν ὑμῖν ὑπάρξειν, ἢ
βοιοῦν αὐτ' ἀμειπόλεως ἀποδοθήσεσθ
τοιαύτας ἐλπίδας, ἢ φανακισμοὺς, οἱ
χρεῖστες ὑμεῖς, οὐτε συμφρόντως, οὐτε

οὐτε

καλῶς προεῖθε φωνέασθε οὐδὲν τούτων
 ἕξασπατήτας, οὔτε σιγήσας ἐγὼ φωνήσα-
 ἄλλα προεῖπὼν ὑμῖν, ὡς οὐ οἶδ' ὅτι μνη-
 σίετε, ὅτι ταῦτα, ἅ τε οἶδα, οὔτε προσδο-
 κᾶζω δὲ τὸν λέγοντα ληρεῖν. Ταῦτα
 οἶμι πάντα ὅσα φαίνομαι βέλτιον τῶν ἄλλ-
 ον προεῖπὼν, οὐδ' εἰς μέγαν ὧ ἀνδρες ἀθιωαῖ
 ἢ τε δεινότητα, οὔτε ἀλαζονείαν ἐπανοί-
 κω οὐδὲ προεποιήσασμαι δι' οὐδὲν ἄλλο γινώ-
 σκων, καὶ προκινῶ ἀνεοσθαι, πάλιν δι' ἅ' αὐτὸ ὑ-
 πὸν δύο. ἐν μὲν ὧ ἀνδρες ἀθιωαῖοι, δι' οὐ-
 ναν, ὡς συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις
 ἰσχυροῦς δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατούσων·
 ἔκον δὲ, ὅτι προεῖκα τὰ πράγματα κείνω, καὶ
 ἔλεγχον, καὶ οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς αὐτῶν ἔχει
 οἷοις ἐγὼ πεπολίτθηναι καὶ λέγω, δεῖξαι
 ἑμὲ κερτημένον. ὁρθὸν οἶω ὅ, τι αὐτὸ ποτε ἀπὸ
 τῶν ὑπάρχοντων πραγμάτων, τὸ συμφέρον
 ἔλεγεταί μοι. ὅταν δ' ἐπὶ θά τῶρα ὡς πῶρ εἰς
 κείνῳ ἀρχίειον προσενέγκης, οἷχεται φέ-
 ρει καὶ καθείλκυσε τὸν λογισμὸν ἐφ' αὐτὸ·
 οἷνεκ ἔτ' αὐτὸ ὁρθῶς, οὐδ' ὑγιῶς ὁ ὁρῶ ποιή-
 σαι οὐδενὸς αὐτῶν λογίσαιτο. ἐν μὲν οἶω
 ἔλεγε πρῶτον ὑπάρχειν φημὶ δεῖν, ὅπως εἰ-
 πελώταξιν, εἴτε συμμάχους, εἴτ' ἄλλοτι βῆ-
 σαι καὶ τις κατασκυλεύσῃ τῇ πόλει, τῶν ὑπάρ-

Δημοθρύους

χουσαν εἰρῶν μὴ λύων ἄρα ποιήσῃ. οὐχ
 θαυμαστὴν, εἰδὼς ἀξίαν εἶσαν ὑμῶν: ἀλλ' ὅτι
 πύτ' ὅστιν αὐτῇ, μὴ γενέσθαι μάλλον εἴχετο
 πράγμασι κερῶν, ἢ γεννημένη νυῦ δι' ὑμῶν
 λυθῶαι. πολλὰ γὰρ περὶ μέγα, ὧν ὑπαρ
 των τὸ τ' αὖ, ἢ νυῦ, ἀσφαλές ὄρος ἢ ῥάων
 ἡμῖν ὁ πόλεμος. δούτερον δὲ ὄραν, ὅπως
 προαξώμεθα ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωαῖοι εἰς σω
 λυθότας τούτους, ἢ φάσκοντας ἀμειψύου
 νυῦ εἶναι, εἰς ἀνάγκη, καὶ πρόφασιν κοί
 πόλεμον πρὸς ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ εἰ γένοιθ' ὑμῶν
 πρὸς φίλιππον πάλιν πόλεμος δι' ἀμείψυ
 λιν, ἢ τι τοιοῦτον ἐγνημα ἴδιον, οὐ μὴ με
 χουσι θετῆαλοὶ, μὴ δ' ἀργεῖοι, μὴ δὲ θηβαῖοι.
 οὐκ αὖ ἡμῖν οἴομαι τούτων οὐδένα πολεμῶ
 σαι, ἢ πάντων ἡμεῖς, καί μοι μὴ θορυβήσῃ
 δεῖς πρὶν αὖ ἀκούσῃ, θηβαίους: οὐχ ὡς ἡμεῖς
 ἔχουσι ἡμῖν, οὐδ' ὡς εἴη αὖ χεῖροι το φίλι
 πω: ἀλλ' ἴσασι ἀκείβω, εἰ καὶ πάνυ φήσῃ
 τις αὐτὸν ἀναιδήτους εἶναι, ὅτι εἰ γενήσῃ
 πόλεμος πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν, τὰ μὲν κακὰ πρὸ
 θ' ἔξουσιν αὐτοῖ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύουσιν
 τῶρος καθελεῖται. οὐνοῦ προεῖντο αὖ ἔστι
 εἰς ἄρα μὴ κοινῆς τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς αὐτῆς
 αὐτῆς οὐσῆς τοῦ πόλεμου. οὐδέ γε εἰ πάλιν πο
 εἰς θηβαίους πολεμήσασιν, δι' ὠρωπὸν, ἢ

ὁ δὲ τῆς εἰρήνης λόγος. 34

ὡιδίων, οὐδὲν αὐτῶν ἡμᾶς παθεῖν ἢ γούμαι.
καὶ ἡμῖν. καὶ κείνοις δὲ βοηθήσοντασ ἀν-
τις εἰς τὴν οἰκείαν εἴτις ἐμβάλοι, βοηθεῖν,
ὕβωε πειρατεύσειν οὐδετέρους. καὶ γὰρ αἱ
μαχίαι αὐτῶν ἔχουσι τὸν ζόπον * ὧν καὶ
κρίσειν αὐτῶν. ἢ τὸ πρᾶγμα φύσει τοιοῦ-
τον. οὐκ ἄχρι τῆς ἴσης ἕκαστός ὅστιν δύνης,
ἡμῶν, οὔτε θηβαίοις, ὡς τε εἶναι, καὶ κρα-
τέων ἄλλων: ἀλλὰ σὺ μὲν εἶναι ἅπαν-
των βούλοιντο ἕνεκα ἑαυτῶν, κρατήσαν-
τες δὲ αὐτῶν ἐπίρους δεσπότας ὑπάρχειν αὐ-
τοῦδὲ εἰς. τί οὖν ἡ γούμαι φοβερόν, καὶ τί
πρόφασι φημι δεῖν ὑμᾶς; ὅπως μὴ κοι-
νὸν ἔγκλημα ὁ μέλων
πρὸς ἅπαντας λάβῃ. εἰ γὰρ ἀργεῖοι
καὶ μεσσηνιοὶ, ἢ μεγαλοπολίται, καὶ τῶν
λοιπῶν πελοποννησίων ὅσοι γε δὴ
καὶ τούτοις φρονοῦσι, δεῖν τὴν πρὸς λα-
κεμονίους ἡμῶν ἐπικηρυκείαν ἐχθρῶς χή-
σαι, καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τι τῶν ἐκεί-
να πεπραγμένων: θηβαῖοι δὲ ἔχουσι μὲν ὡς λέ-
κην, ἀπεχθῶς, ἐπὶ δὲ ἐχθροτέρως χήσου
πρὸς τὴν παρ' ἐκείνων φύγοντας σώζομεν,
καὶ ἅπαντα ζόπον τὴν δυσμένειαν ἐδεικνύμε
θαυτοῖς: δεπάλοι δὲ, ὅτι αὐτῶν φωκέων φυγὰς
δὲ σώζομεν: εἰλιπῶς δὲ, ὅτι κωλύομεν αὐτῶν.

Δημοσθένους

κοινοῦν τῆς ἀμεικτυονίας: φοβούμενοι
 πάντες ὡδὲ τῶν ἰδίων ἕκαστος ὀργίζοντο
 νὸν ἐφ' ἡμᾶς ἀγάγωσι τὸν πόλεμον τὰ
 ἀμεικτύων δόγματα προσήσαντο: εἰ
 παπαδῶσιν ἕκαστοι πρὸς τὰ συμφέροντα
 ἑαυτοῖς ἡμῖν πολεμήσαι, ὡς πρὸς καὶ τὸ
 φωκείων. ἴσε γὰρ δὴ πού τις ὅτι νῦν θηβαῖοι
 καὶ φίλιππος, καὶ δετῆαλοι, οὐχὶ τὰ αὐτῶν
 μάστιγα ἕκαστοι ἐσπουδακότες τὰ αὐτῶν
 τὴν ἐπὶ πρᾶξιν. οἷον θηβαῖοι, τὸν μὲν φίλιππον
 παρελθεῖν, καὶ λαβεῖν τὰς παρόσθους οὐκ
 διώκοντο κωλύσαι, οὐδέ γε τῶν αὐτοῖς πε-
 νημένων ὑστατον ἐλθόντα τὴν δόξαν ἔχειν: καὶ
 γὰρ θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν ἔχειν,
 κηκομῆσθαι, κάλλιπα πέπρακται: πρὸς δὲ
 μὲν καὶ δόξαν, αἰχίσια. εἰ γὰρ μὴ παρῆλθε
 φίλιππος, οὐδὲν αὖτ' αὐτοῖς ἐδύκει εἶναι. τα-
 ῦτα δ' οὐκ ἐβούλοντο: ἀλλὰ τῷ τὸν ὀρχομε-
 νὸν, καὶ τὴν κορώνειαν λαβεῖν ἐπιθυμῆσαν
 διώκασθαι δὲ, ταῦτα πάνθ' ὑπέμειναν. φίλι-
 ππον τοίνυν τινὲς μὲν δὴ πού τις τολμῶσι λέγειν
 ὡς οὐκ ἐβούλετο θηβαίοις ὀρχομενὸν, καὶ κο-
 ρώνειαν παραδιδῶναι, ἀλλ' ἠναγκάσθη: ἐγὼ
 τούτοις μὲν ἐδύωμαι λέγω: ἐκείνο δὲ εἶδον
 τί οὐ μᾶλλον γε ταῦτ' ἐμελεν αὐτῷ, ἢ τὴν
 παρόσθους λαβεῖν ἐβούλετο, καὶ τὴν δόξαν

ἄλλοι, τῶ δὲ δοκεῖν δι' αὐτὸν κείσιν εἰληφέναι
 τὰ πύθια θείναι δι' ἑαυτῶν· ἢ ταῦτ' ἰὼ
 ἡμέλις ἐγλίχθητο. θεῖα δὲ οὐδέτε
 χεῖν οὐλοντο τούτων, ἔτε θηβαίως, οὔτε τὸν
 ἄσπον μέγαν γενέσθαι· πάντα γὰρ ταῦτα
 πικρῶς ἠγνώστο εἶναι· τῆς πυλαίας δὲ ἐπε
 ἤμω, ἢ τ' εὐδελφοῖς πλεονεκτημάτων, δυ
 νάσθαι γενέσθαι. τῶ δὲ τούτων γλίχθησθαι
 ἐσυχνατέπραξαν. τῶν τοίνυν ἰδίων ἐνε
 ακαστον δὲ ῥήσατε εἰς τὰ πολλὰ πεποιημέ
 νων οὐδὲν ἐβούλετο πράξαι. οἷον μὲν τοί
 νηπι τοιοῦτόν ἐστι, φυλακτέον ἡμῖν. Τὰ
 εὐλόμνα ἡμᾶς ἄρα δεῖ ποιεῖν ταῦτα φο
 βένους; καὶ σὺ ταῦτα κελύεις· πολλοῦ
 εἶμι δέω. ἄλλ' ὡς οὔτε πράξομεν οὐδὲν ἀνά
 ἰσμων αὐτῶν, οὔτ' ἔσαι πύλεμος, νοῦν τε
 ἡμῶν πᾶσιν ἔχειν, καὶ τὰ δὲ ἡμῶν λέγειν,
 οἷον δεῖξαι. πρὸς δὲ οὗθρασέως ὅτι
 ἡμῶν οὐκ ἐπιμένον δειν, καὶ μὴ πεσοφω
 ῖν τὸν πόλεμον ἐκείνα βούλομαι λογι
 σάσθαι. ἡμεῖς θηβαίους ἐῶμεν ἔχειν ὠρωπόν.
 ἢ τις ἔροίτο ἡμᾶς κελύσας εἰπεῖν τὰ λιθῆ,
 ἢ ἵνα μὴ πολεμῶμεν φαίμεν αὐτῶν. ἢ φη
 σίτω νωὶ κατὰ τὰς σωθήκας ἀμφιπόλε
 ῖν ἀφρακεχωρήκαμεν, ἢ καρδιακούς ἐῶμεν
 ἔξαι ῥόνησι τῶν ἄλλων τετάχθαι, καὶ

Δημοσθένους

τὸν κᾶρὰ τὰς νήσους καταλαμβάνειν,
καὶ κῶ, καὶ ῥόδον, καὶ βυζαντίους κατάγει
πλοῖα: δηλονότι τὴν ἀρχὴν τῆς εἰρήνης ἢ
ἀνὰ πλείονων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζο
ἢ τὸ προσκρούειν, ἢ φιλονεικεῖν πρὸς τοὺς
οὐκ οὐκ ὄντας, ἢ κομιδῆν χεῖρον πρὸς
τοὺς καθ' ἓνα οὕτως ἢ δὴ προσεννεγκ
πρὸς τῶν οἰκείων, καὶ ἀναγκασιότατων,
ἀπαντὰς πρὸς τῆς εὐδελφοῦς σμαῖς νω
λεμῆσαι.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, Τ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΔΕΥ ΤΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Παραίνει δὲ τούτου τῆς λόγου τοῖς ἀθλι
οῦ ῥήτωρ, πολέμον ὑπεπιδείξει τὸν φίλιον
ἢ τῆ εἰρήνη μὴ πάνυ πιστεύειν: ἀλλὰ ἐγείρει
καὶ προσέχει τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι, κα
ρεπίζεσθαι εἰς πόλεμον. ἐπιβουλὴν γ
πιᾶται καὶ τοῖς ἀθηναίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐ
τὸν φίλιον. καὶ εἶπε αὐτοῦ καταμα
ροῦντες, πράξειν φησὶν. ἐπαγγελμεται δι
ἀποκρίσεις δώσειν πρὸς τινὰς πρέσβεις ἢ
τας ἀπορούντων τῶν ἀθλιῶν ὅποτε ἀ
κείναται δεῖ. πόθεν δὲ οὗτοι, καὶ πρὸ
ἴων ἠκούσιν, εἰ τῷ λόγῳ μὴ οὐ δηλοῦται

τῶν Φιλιππικῶν ἰσθειῶν μαθεῖν διωα-
 πῶν γὰρ εἶσεν τὸν καιρὸν ἔπεμψε πρὸς
 Φίλιππος πρὸς τοὺς ἀθλωαίους, αἰτιώμε-
 νον τι διαβάλλουσιν αὐτὸν μάτῳ πρὸς τοὺς
 ἄλλους, ὡς ἐπαγγειλάμενον αὐτοῖς πολ-
 ριστὰ μεγάλα, ψυσάμενον δὲ. οὐδὲν γὰρ
 πικῆσαι φησιν, οὐδὲ ἐφεῦσαι. καὶ πάλι
 τῶν ἐλέγχους ἀπατεῖ. ἔπεμψαν δὲ με-
 τὰ Φιλίππου καὶ ἀργεῖοι καὶ μεσσηνιοὶ πρὸς
 τοὺς ἀθηνῶν αἰτιώμενοι ἢ οὗτοι τὸ δῆμον,
 Πλακεδαιμονίοις καταδουλονμένοις τῷ
 περὶ πόνησον εὐνοῦς τέ ὅτι ἢ συγκροτεῖ, αὐ-
 τοὺς δὲ πάλι ἐλευθερίᾳ πολεμοῦσιν ἐναν-
 τισταί. ἀποροῦσιν οὖν οἱ ἀθλωαῖοι καὶ πρὸς
 τὸν Φίλιππον ἀποκείσεως, καὶ πρὸς τοὺς πό-
 λεις, ὅτι οὗνοι μὲν εἰσι Πλακεδαιμονίοις, καὶ
 τῶν ἀργείων καὶ μεσσηνίων μετὰ Φιλίπ-
 πους αἰσῶσιν, καὶ μεσοῦσι καὶ ὑποπῆδύουσιν: οὐ-
 κὲν ἀποφῆνασθαι διώκονται δίκαια πρὸς τὴν
 Πλακεδαιμονίους. πρὸς δὲ τὸν Φίλιππον,
 Πλακεδαιμονίᾳ μὲν ὧν ἠλπίσαν: οὐ μὲν ὑπὲρ
 ἰσθμὸν γε αὐτῶν δυκοῦσιν ἐζηπατῆσθαι. οὐτε
 καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπέγραψεν ὁ Φίλιππος
 ἀγγελίαν οὐδεμίαν, οὐτε διὰ τῶν ἰδίων
 ἀγγελοῦν ἐποίησά τινά ὑπέχεσιν, ἀλλὰ
 ἀθλωαίων τινὲς ἦσαν οἱ τὸν δῆμον εἰς ἐλπίδα

Δημοσθένους

κατασχέσαντες, ὡς Φίλιππος φωκέας σὺν
καὶ τῷ θιβαίων ἕξειν καταλύσει. διὰ δὲ τῶν
δημοσθένους τῶν ἀποκρίσεων μνηστῆρες, ἐπὶ
γέλλετο μὲν αὐτὰς δῶσειν: φησὶ δὲ, ὅτι δη-
μιον ὡς οὐ τῷ δουλέριον πεποιηότας ἐ-
νοὺς καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀπαιτεῖσθαι, οὐδὲ
πατήσαντάς φησι τὸν δῆμον, καὶ ἀνοίξαντι
Φιλίππῳ πύλας. ταῦτα δὲ εἰς τὸν ἀγαθὸν
ἀνιτήσθαι προκατασκηζόμενος, ὡς φησι, τῶν
κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν τῆς παραπρεσβείας
ὡς ἕτερον ἐνεστήσατο, καὶ προδιαβάλλων
τὸν πρὸς οὐδὲ ἀθλωαίους.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ταν ὡς ἀνδρες ἀθλωαίους
καὶ γίνονται πρὸς τὸν Φί-
λιππος πράττει, καὶ βιάσθαι
ταὶ παρὰ τῷ εἰρῶνι ἀ-
σὺν ἑαυτῶν ἡμῶν λόγους,
δικαίους καὶ φιλανθρώπων
ὄρω φαινομένους, ἢ λέγειν μὲν ἀπαντας ἀ-
τὰ δέοντα δικαιοῦτας τοὺς κατηγοροῦντας
Φιλίππου, γινόμενον δ' ἄλλ' ὡς ἔπος εἰπεί
τῶν δέοντων, οὐδ' ὧν εἴνεκα ταῦτα ἀκού-

ἡ: ἄλλ' εἰς τὰ τοῦ ἡδὴ προηγουμένου τυχαί-
 πάντα τὰ πράγματα τῆ πόλει, ὡς τε ὁ-
 ριστὸν ἀνὸς μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐβελέγ
 Φιλίππον, καὶ τῷ πρὸς ὑμᾶς εἰρῶν πα
 εἰνόντα, καὶ πᾶσι τοῖς ἔλλησιν ἐπιβουλεύ
 ἔποσούτω τὸ τί χρὴ ποιεῖν, συμβουλεύ-
 σαλεπώτερον εἶναι. αἴτιον δὲ τούτων, ὅτι
 ἄσας ὡς ἀνδρες ἀθλιᾶοι, τοὺς πονεκεκτεῖν
 καὶ ὑπὸ τὰς ἐργῶν καλύειν καὶ πράξεσιν, οὐχὶ
 ἄσας δέον, πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παειόντες
 αἰων μὲν ἀφέσταμεν καὶ γράφειν καὶ συμ-
 σιδύειν, δὲ τῷ πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν ὁκ
 οἰτες: οἷα ποιεῖ δὲ, ὡς δεινὰ καὶ χαλεπὰ
 αἰσθητὰ διεξέρχομεθα: ἐπειθ' ὑμεῖς οἱ κα
 ἡνοιοι, ὡς μὲν ἀνὸς εἰποιτε δικαίους λόγους ἢ
 εἰντος ἄλλου σωίητε, ἀμεινον Φιλίππου
 αἰσθητὰτε: ὡς δὲ καλύσαιτ' ἀνὸς ἐκείνον
 πρῆεν ταῦτα, ἐφ' ὧν ὅτι νῦν, παντελῶς
 ἔφθον ἔχετε. συμβαίνει δὲ πρᾶγμα ἀναγκαῖ
 ἡμα καὶ ἴσως εἰκός, ἐν οἷς ἐκάτῃ οἱ διαζί
 βε, καὶ πρὸς ἃ ἀπεινοδάζετε, ταῦτ' ἀμει-
 οσκατόοις ἔχειν: ἐκείνῳ μὲν, αἰ πράξεις, ὑ-
 αἰλοῖ λόγοι. εἰ μὲν οἷον ἢ νῦν λέγειν δικαιο
 γὰ: ὑμῶν ἐξαρκεῖ, ῥάδιον καὶ πένος οὐδεὶς
 πρῆσι τῷ πρᾶγματι. εἰδὲ ὅπως τὰ παρόντα
 αἰνορθώθησεν, δεῖ σκοπεῖν, καὶ μὴ πρῶ-

Δημοσθένους

ελθόντα ἔτι πορρωτέρω λήσει πάντας ἡμῶν
 μὴ δὲ ἐπιήσεται μέγεθος δυνάμεως, π
 ῶ οὐδ' ἀντάρα δυνησόμεθα: οὐχ ὁ αὐ
 ρόπος, ὅς περ πρότερον τῆ βουλῆσκαθ
 ἀλλὰ καὶ τοῖς λέγουσιν ἅπανσι, καὶ τοῖς ἀ
 ουσιν ὑμῖν τὰ βέλπιστα καὶ τὰ σώσοντ' α
 τῆράτων ἢ ἡδίστων προαιρετέον. Πρῶτον
 οἶν εἴ τις ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι θαρρῆι ὄρων
 λίνος ἡδὴ καὶ ὄσων κύειός ὅστι φίλιππος,
 μηδένα οἶεται κύνδιων φέρειν εἴη τῆ
 λει, μήδ' ἔφ' ὑμᾶς πάντα ταῦτα παραστ
 ἀξεσθαι, θαυμάζω. καὶ δευθῶαι πάντων ὁ
 ως ὑμῶν βούλομαι, τοὺς λογισμοὺς ἀκούσ
 μου διὰ βραχέων, δι' οὓς τὰ εἰαίτια μοι π
 ρέσθηκε προσδοκᾶν, καὶ δι' ὧν ἐχθρόν ἡγοῦ
 φίλιππον. ἴν' εἰ μὴ ἐγὼ δοκῶ εἰλπιον π
 ἄλλων προσρᾶν, ἐμοὶ πεισθῆτε: εἰάν δ' οἱ
 ροῦντες καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ, τούτοις π
 αθαθε. ἐγὼ τοίνυν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι λ
 ζοίμαι τίνων ὁ φίλιππος κύειος πρῶτον, μετ
 τῷ εἰριώλῳ κατέσθ, πυλῶν, καὶ τῶν ἐν φα
 κούσι πραγμάτων. τί οἶν; πῶς τούτοις ἐχθ
 το; ἀθλωαῖοις συμφέρει, καὶ οὐχ ἅ τῆ πόλε
 πρᾶτῆν προείλετο. τί δὴ ποτε; ὅτι πρὸς π
 νεξίαν, οἶμαι, καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσ
 αθαι τοὺς λογισμοὺς ὑξετάζων, καὶ οὐ π

ἢ ἄλλω, οὐδ' ἡσυχίαν, οὐδὲ δίκημον οὐδὲν οἷ-
 ον ὀρθῶς, ὅτι τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει,
 καὶ τοῖς ἡμετέροις ἡγετοῖσιν οὐδὲν ἀν' ἐνδείξαι-
 κιστοῦτον, οὐδὲ ποιήσκειν, ὑφ' οὗ πειραθέν-
 τες, τῆς ἰδίας ἐνεκα ὠφελείας ἢ ἄλ-
 λουτινὰς ἑλλήνων ἐκείνων πρόειθε: ἀλλὰ ἢ
 τοῦ δικαίου λόγον ποιούμενοι, καὶ τῷ προ-
 σέθεν ἀδοξίαν τῷ πράγματι φύγοντες, ἢ
 τὸ ἄπροσῆκει προσορώμενοι ὁμοίως ἐναν-
 τισθε, ἀν' τι τοιοῦτον ἐπιχειρῆ ἢ πράττειν, ὡς
 εἴθε εἰ πολέμου ἦτε τυχοῖτε. τοὺς δὲ θη-
 ραυτοὺς ἡγεῖτο, ὅπως σωέσθαι, ἀντὶ τῶν ἑαυ-
 τῶν ἠηνομένων τὰ λοιπὰ ἐάσειν ὅπως βί-
 βου πράττειν αὐτὸν, καὶ οὐχ ὅπως ἀντι-
 στῆναι καὶ διακωλύσειν, ἀλλὰ ἢ συστρατεύ-
 σθαι αὐτῶν κελύβη. καὶ νῦν οὖν μεσσωί-
 νισι οὖν ἀργείους ταῦτα ὑπειληφώς δι-
 ποῖ: ὅ καὶ μέγιστον ὅστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον,
 ἡμετέροις ἀθλωαῖοι. κέκεισθε γὰρ ἐκ τούτων
 ὡς ἕνα μόνον τῶν πάντων μηδενοῦς ἀν' κέρ-
 οῖτα κοινὰ δίκημα τῶν ἑλλήνων προέσθαι,
 ἢ ἀνταλλάξασθαι μηδεμιᾶς χάριτος μὴ
 ὠφελείας τῷ εἰς οὗ ἐλλήνας δύνοισαν. καὶ
 κατ' εἰκότως καὶ πρὸς ὑμῶν οὕτως ὑπέλη-
 ναι, κατ' ἀργείων καὶ θηραίων ὡς ἐπὶ τῶν,
 ὅτινον εἰς τὰ παρόντα ὄρων, ἀλλὰ καὶ τὰ

Δημοσθένους

πρὸ τούτων λογιζόμενος. οὐδέ σκει γὰρ οἴμαι
καὶ ἀκούει, τοὺς μὲν ὑμετέροισι προγόνουσι
ἔξον αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἀρῆσαι ἑλλήνων,
τ' αὐτοὺς ὑπακούειν βασιλεῖ, οὐ μόνον οἴμαι
ἀναχόμενος τὸν λόγον εἶπεν, ἠνίκα ἦλθε
Ἀλέξανδρος ὁ τούτων πρόγονος παρὰ τούτου
κῆρυξ, ἀλλὰ καὶ τῶ πάλιν ἐκλιπεῖν προγόνου
μένους, καὶ παθεῖν ὅτι οὖν ὑπομείναντας,
μετὰ ταῦτα πράξαντας ταῦτα, ἀπάντη
μὲν αἰεὶ γλίσχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν
δεῖς δεδιώηται. διόπερ καὶ γὰρ παραλείπει
δικαίως. ἔστι γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα, ἢ
τῷ λόγῳ τίς αὖ εἰποι. οὐδὲ θεαίων καὶ ἀγα
γείων προγόνους, οὐδὲ μὲν συστρατεύσαντας
βαρβάρῳ, τοὺς δ' οὐκ εἰς ἀντιπώθεντας. οἴμαι
οἷω ἀμφοτέροισι ἰδίᾳ τὸ λυσιτελοῦν ἀγα
πήσοντας, οὐχ ὅτι σωθῶσι κοινῇ τοῖς ἑλλη
σκεφόμενοι. ἠγεῖτο οἷω εἰ μὲν ὑμᾶς ἑλλήνων
φίλους, ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἀφέσεισθαι. εἰ δ' ἐπι
νοῖς πρόσθετο, σωδργόνους ἔξειν τῆς αὐτῆς
νεξίας. διὰ ταῦτ' ἐκείνους ἀνθ' ὑμῶν καὶ τῶν
καὶ νῦν αἰρεῖται. οὐ γὰρ δὴ κρίσεις γε οὐ
πλείους αὐτοῖς ἢ ὑμῖν εἰσούσας, οὐδ' ἐν
τῇ μεσογείᾳ πινὰ ἀρχὴν ὕψηκε, τῆς δ' ἐπὶ τῆ
θαλάτῃ, καὶ τῶν ἐμπείων ἀφῆσεν. οὐδὲ
ἀμνημονεῖ οὐδὲ λόγους οὐδὲ τὰς ὑποχέσται

ἄς τῆς εἰρήνης ἔτυχεν. Ἀλλὰ νῆδία εἶ-
 πός αὐτῶν, ὡς πάντα ταῦτα εἰδὼς οὐ πλεο-
 ξῆσ' ἔνεκεν, οὐδ' ὧν ἐγὼ κατηγορῶ, τότε
 αὐτὸν ἔπραξεν, ἀλλὰ τῷ δικαιοτάτῳ ἀξι-
 οτάτῳ θεοτάτῳ ἢ ἡμᾶς, ἀλλὰ ἄριστον καὶ μύ-
 ρον λόγων πάντων, οὐκ εἴς' αὐτῷ νυῖ
 τῷ οὐδ' ἀφ' ἐμοῦ λακεδαιμονίοις ἀφίε-
 ρεσθῶν, πῶς αὐτὸν ὄρχομενὸν καὶ κορυφῶν-
 ῶν τε θεοτάτοις παραδούς, τῷ δίκαια νομί-
 μῳ αὐτὸ εἶναι πεποικέναι, σκήψετο; ἀλλ'
 εἰθε νῆδία: ἄριστον γὰρ ἔσθ' ὑπόλοιπον: καὶ
 καὶ γνώμῳ τῶν δεπάλων ἰππέων, καὶ τῶν
 κείων ὀπλιτῶν εἰ μέσῳ ληφθεῖς, σιωχῶ-
 νταῦτα; καλῶς. οὐκοῦν φασὶ μὲν μέλ-
 λει πρὸς τοὺς θεοτάτους αὐτὸν ὑπόπῳ εἶ-
 ναι καὶ λογοποιούσι τινὲς ἀδελφίοντες, ὡς ἐ-
 λπίαν τειχεῖ. ὁ δὲ ταῦτα μὲν μέλει, καὶ
 εἰσείγε, ὡς ἐγὼ κείνω: τοῖς μεστωίοις δὲ
 καὶ ἀργείοις ὅτι τοὺς λακεδαιμονίους
 ἀπὸ βάλαι οὐ μέλει, ἀλλὰ καὶ ξένους
 στυπεί, καὶ χρήματ' ἀποσέλει, καὶ διῶα
 ἐν ἐγγύθῳ ἔχων αὐτὸς ἔστι προσδόκιμος.
 καὶ οὐκ οἶω ὄντας ἐχθροὺς θεοτάτων λακε-
 δαιμονίους ἀναίρει: οὓς δ' ἂν πώλεσεν αὐτὸς
 ἄριστον φωκέαδ', νυῖ σώζει. καὶ τίς αὐτῶν
 κτερεύσει; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' αὐτὸν ἠγοῦμαι εἶ-

Δημοσθένους

λιπών, οὐτ' εἶτα πρῶτα βιασθεῖς ἄκων ἐ-
 ξεν, οὐτ' αὖ εἰ νῦν ἀπεγίνωσκε θηβαίους,
 ἐκείνων ἐχθροῖς σιωχῶς ἐναντιοῦσθαι. αὐ-
 τὰ φῶν νῦν ποιῆι, καὶ κείνα ἐκ προαιρέσεως
 λόσ' ὄβρι ποιήσας. ἐκ πάντων * δ' αὖτε ὄ-
 ρωσθροίη ὅτι πάντα πραγματεύεται κατὰ
 πόλεως σωτῆρων. καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης
 πον τινὰ αὐτῶ νῦν γε δὴ συμβαίνει. λογί-
 σθε γάρ. ἀρχὴν βούλεται. τούτου δ' ἀντα-
 νισταὶ μόνους ὑπέλιπον ὑμᾶς. ἀδικεῖ πο-
 ῖδη χρόνον. καὶ εἴτω αὐτὸς ἀεὶ σὺννοιδεῖ
 αὐτῶ οἷς γὰρ οὕσιν ἡμετέροισι ἔχει χηῖσθαι
 τοῖς πάντα τὰ ἄλλα ἀσφαλῶς κέκμηται
 γὰρ ἀμφὶ πόλιν καὶ ποτίδαιαν πρόειτο, ὅ-
 αὐ οἶκοι μένειν βεβαίως ἠγείτο. ἀμφό-
 σίτω οἶδε, ἢ ἑαυτὸν ὑμῖν ἐπιβουλῶντα,
 μᾶς ἀποσπασθένους. οὐ φρονεῖν δ' ὑμᾶς ὑ-
 λαμβάνων, δικαίως αὖ αὐτὸν μισεῖν νομῖ-
 καὶ παρώξεται, πείσεσθαι τι κακὸν πε-
 κῶν, εἰάν κερὸν λάβητε, εἰάν μὴ πρό-
 φθάσῃ ποιήσας. δὴ τὰ αὐτ' ἐγρήγορον, ἐφ-
 κεν ὡς τῆ πόλει, θεραπεύει τινὰς θηβαί-
 καὶ πελοποννησίων τοὺς ταυτὰ βουλομέ-
 τούτοις: οὐς δὴ μὴ πλεονεξίαν τὰ παρ-
 ἀγαπήσειν οἶεται, δὴ δὲ σικαίότητα ζῶ-
 τῶν μετὰ ταῦτα οὐδὲν προσέφεσθαι. καὶ

θεοῦ σίγη καὶ μεζίως εὐαργῆ παραδείγ
 αἱ εἶναι ἰδεῖν, ἀλλὰ πρὸς μεσσησίους καὶ
 ῥαχρῆσιους ἐμοίγ' εἰπεῖν σωέβη. βέλπιον
 ἴσθι καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰρηθεῖν. πῶς γὰρ
 εἴ, ἐφλω, ὡς ἀνδρες μεσσησῖοι, δυσχερῶς ἀ
 νήστωθίς, εἴτις λέγει κατὰ Φιλίππου
 καὶ κείνους τοὺς χρόνους, ὅτ' ἀνθεμοῦτα
 ληθῆναι τοῖς ἡφίει, ἧς πάντες οἱ πρότερον μα
 ρτυροῦσθε βασιλεῖς ἀν. ἐποιοῦντο: ποτίδαιαν
 ἰσθῆναι, καὶ ἀθλωαίων, ἐποίκους, ἐκβαλῶν:
 ἢ μὲν, ἐχέραν τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τὸς ἀνή
 τητῶν χώραν δι' ἐκείνοις ἐδεδώκει καρποῦ
 ἀπὸ πρὸς περὶ αὐτοὺς, τοιαῦτα πείσε
 πῶς λέγοντος ἀπὸ τινος πσεῦσαι; οὐκ οἴε
 ἴσθι. ἀλλ' ὅμως, ἐφλω ἐγὼ, μικρὸν χρόνον τὴν
 ἀπὸ πρὸς καρπώσανοι πολὺν τῆς ἐσω
 ἡπὲρ ἐκείνου σέρονται, ἀπὸ πρὸς ἐκπεσόντες:
 ἡκατηθέντες μόνον, ἀλλὰ καὶ προδεδέν
 εἰπὲρ ἀμύλων, καὶ προδεδέντες. οὐ γὰρ ἀσ
 καίς τοῖς πολιτείαις αἱ πρὸς αὐτὸς τυραν
 νικῶνται λίαν ὁμλία. τί δ' οἱ δεπάλοι;
 ῥαθε, ἐφλω, ὅτε αὐτῶν τοὺς τυράνους
 θέλε, καὶ πάλιν νίκαιαν καὶ μαγνησίαν
 ἴσθι, πρὸς περὶ αὐτὸς καθεστῶσαν νηὶ δεκα
 αἰσίαν ἐσεσθαι παρ' αὐτοῖς; ἢ τὸν τὴν πυ
 ρῶν ἀπὸ πρὸς, αἴσθι τὰς ἰδίαις αὐτῶν

Δημοσθένους

προσόδους πρᾶξι τεσθαι; ἔκ' ἐστὶ ταῦτο
λα μὴ γέρονε ταῦτα, καὶ πᾶσιν ὄσιν
να. ὑμεῖς δὲ, ἔφω ἐγώ, διδύοντα μὲν καὶ
αχνούμενον θεωρεῖτε φίλιππον: ὄζει πα-
τα δ' ἡδὴ καὶ πρᾶκεκρουσμένον, ἃ π' ὑξί-
αὺ σωφρονῆτ', ἰδεῖν. ἔπ' τοίνω νῆ δὴ, ἔ-
γώ, παντοῦα πὰ δύρημένα ταῖς πόλεσι
φυλακῶ καὶ σωθείαν, οἷον χαρᾶκώμ
ἢ τείχη, ἢ τάφροι, ἢ τὰ ἄλλα ὅσα τοιαῦ-
ταῦτα μὲν ὄσιν ἅπαντα χειροποίητα,
πάνης πολλῆς προσδεῖται. ἐν δέ τι κοινὸν
σις τῶν δὲ φρονοῦντων ἐν ἑαυτῇ κέκτη-
λακτῆριον, ὃ πᾶσι μὲν ὄσιν ἀγαθὸν καὶ
ειον, μάλιστα δὲ τοῖς πλείοσι πρὸς ἑσ-
νοῦς. τί οἶω ὄσι ἑσῶν: ἀπίστια. ταύτῃ φ-
τετε: ταύτης ἀντέχεσθε. ἐοὺ ταύτῃ
τε, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε. τί οἶω ζητέ-
φω, ἐλευθερίαν; εἴτ' οὐχ ὄρατε φίλι-
ἀλοζιωτάτας ταύτη καὶ ταῖς προση-
ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος
ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος.
λάξεσθε, ὅπως, ἔφω, μὴ πολέμου ζητο-
ἀπαμαγῶσαι, δεσπότην δὴ ρητε; Τ-
ἀκούσαντες ἐκείνοι καὶ θορυβοῦντες ὡς
λέγεται, καὶ πολλοὺς ἐτόρους λόγους
τῶν πρέσβεων καὶ παρόντος ἐμοῦ, καὶ ὄ-
ύσει

τὲν ἀκούσαντες, ὡς εἴκειν, οὐδὲν μᾶλλον
 πικρήσονται τῆς φιλίππου φιλικῶς, οὐδ'
 καταγγέμεται. καὶ οὐ τὸ τόδε ἔστιν ἄτοπον,
 ῥασιώιοι ἢ πελοποννησίων π. ἐς, παρ' ἃ ὦ
 ἀπὸ μὲν ἐβέλτιον ὄρωσι, τί πράξουσιν: ἀλλ'
 αὐτοὶ οἱ καὶ σωσίτες αὐτοὶ, καὶ τῶν
 ἐκείνων ἀκούοντες ἡμῶν, ὡς ἐπιβουλεύε-
 τε ἰσχυροὶ ἀποστοιχίζεσθε, ὡς ἐκ τῶ μηδὲν ἦδη
 οὐ λήσετε ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πάντα ὑπολεί-
 πτε. οὐτως ἢ παρὰ τὴν ἡδονὴν καὶ ῥασιώ-
 μιζον ἰσχυρὸν τὸ ποτ' ὑσέρων σωσίσειν μέλ-
 λουσιν. ἀλλ' ἂν μὲν δὴ τῶν ὑμῶν πρακτέων,
 καὶ μᾶς αὐτοὺς ὑσέρων βουλεύεσθε, ἀν' σω-
 σάτε. ἃ δὲ νῦν ἀποκρινάμενοι τὰ δέοντ'
 εἰπὲν ἔψηφισμένοι, ταῦτ' ἦδη λέξω. μὲν μὲν
 πρὸς ἡμᾶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖσι, οὐδὲν ἐνεργόν
 ἔσθ' ὑποχέσεις, ἐφ' αἷς ἐπέσθητε ποιούσα
 κατὰ εἰρήνην, καλεῖν. οὔτε γὰρ αὐτοὺς ἀν'
 ὑπέμεινα πρὸς βδύειν, οὔτε ἀν' ὑμεῖς οὐ
 οὐτ' ἐπαύσατε πολεμουῦτες, εἰ τοιαῦτα
 εἴαν τυχόντα εἰρήνης φίλιππον ᾤεσθε. ἀλλ'
 ἡ πολλὴ τούτων ἀφελιχότα τὰ τύτε λε-
 γομεν. καὶ πάλιν γ' ἐτόρους καλεῖν. τίνας;
 ἐγὼ γὰρ γεροντῶν ἦδη τῆς εἰρήνης ἀπὸ τῆς
 πέρας ἡκῶν πρὸς βείωσ' τῆς ἐπὶ οὐδὲν ὄρκους
 ἀδικῶν φανακισμένῳ τῷ πόλιν, προὔ-

Δημοσθένους

λεον καὶ διεμαρτυρόμην, καὶ οὐκ εἶων πρὸς
αὐτοὺς πύλας, οὐδὲ φωκέας, λέοντας, ὡς ἐχ-
μὲν ὑδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος ἢ δύσμη-
πος εἰμὶ τις ἀνθρώπος· φίλιππος δὲ ὁ πρῶτος
ξαισθ' αὐτῶν ὑμεῖς, εἰὰν παρέλθῃ, πράξει, ἢ θε-
αὶς μὲν καὶ πλαταιαῖς τειχεῖ, θηβαίους ἢ πα-
σει τῆς ὑβρεως, χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτῶν πύ-
λασι διορύξει, οὐβόισαν ἢ καὶ τὸν ὠρωπὸν αὐ-
ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει. ταῦτα γὰρ
παντα ἐπὶ τῷ εἴματι ἐνταυθοῖ μνημονού-
οἶδ' ὅτι ὀρθότατα, καὶ πρὸ ὄντες οὐ δεινοὶ εἰς
δικουῶτας μεμνήσθαι. ἢ τὸ πάντων ἀγαθόν
ἢ τοῖς ἐφόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας τῶν αὐτῶν
βρώτων εἶναι ταύτῃ προσεψηφίσασθε. οὐτὶ
τελέως ὑπήχθητε. τί δὴ ταῦτα νῦν λέγε-
καὶ καλεῖν φημι δεῖν τούτους; ἐγὼ νῦν εἰς
οὐς τὰ ληθῆ μετὰ παρ' ὀρθοσύνης ἴδω πρὸς ὑμᾶς
καὶ οὐκ ἀρκρῦφομαι. οὐχ ἵνα εἰς λαιδραῖαν
ἐμπεσὼν ἐμαυτῶ μὲν ἕξ ἴσου λόγον παρῆ-
μῖν ποιήσω, τοῖς δ' ἐμοὶ προσκρούσασιν ἕξ
χῆς· καὶ νῦν παράχω πρόφασιν τῶν πάλ-
γέ τι λαβεῖν παρὰ φίλιππου: οὐδ' ἵνα τῶν
νάλλως ἀσθλεαῶ ἀλλ' οἰμάποθ' ὑμῶς ληθ-
σειν ἀφίλιππος πράττει μάλλον, ἢ τὰ νῦν
τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα, καὶ
χίλονλοίμην μὲν αὐτῶν εἰκάζειν ὀρθῶς: φοβῶ

καὶ μὴ λίαν ἐγγὺς ἢ τῆς τῆς ἡδῆ. ὅταν οἷωμι
 ἡμῶν ἀμελεῖν ἐξουσία γίνηται τῶν συμ-
 κεινῶν, μὴ δὲ ἀκούετε ὅτι ταῦτ' ἐφ' ὑ-
 οῦσιν ἐμοῦ, μὴ δὲ τῆς δεινός, ἀλλ' αὐτοῖ
 αὐχ' ὁρᾶτε, καὶ οὐ εἰδῆτε, ὁργίλους καὶ ἴα-
 ῖμας ἐσεσθαι νομίζω. φοβοῦμαι ὃ μὴ τῶν
 αἰῶν σεσωπηκότων, ἐφ' οἷς αὐτοῖς σωῖσα
 ἀποροδοκῆσι, τοῖς ἐπανορθοῦσι τί πειρω-
 ῖται τῶν δὲ τούτους ἀχλωλότων, τῆ παρ
 ἀποργῆ ἀδελπεσῖν συμβῆ. ὁρῶ γὰρ ὡς τα-
 πὶχ' ἐπίους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς
 ἡμῶν χεῖρα μάλιστα τὴν ὁργὴν ἀφικν-
 κείως οἷω ἐπι μέλει ἢ σωῖται ταῖς πράγ-
 ας, καὶ κατακούομεν ἀλλήλων, ἕκαστον ὑ-
 οῦ καὶ παρ' ἀκείως εἰδύτα, ὅμως ἐπιανα-
 ῖμι βούλομαι, τίς ὁ φωκεία καὶ πύλας
 αἰς ὑμᾶς προσεσθαι: ὧν κατασὰς ἐκείνος
 ἡς τῆς βῶσι τὴν ἀπικλὴ ὁδοῦ καὶ τῆς εἰς
 ἐλπόννησον κύριος γέγονε, καὶ πεποίηκεν ὑ-
 ἐνήτε παρὰ τῶν δικαίων, μήθ' ὑπαρὶ τῶν
 ἀπραγμάτων εἶναι τὴν βουλὴν. ἀλλ' ὑπαρὶ
 οὐκ τῆς χώρα καὶ τῆς πρὸς τὴν ἀπικλὴ πο-
 ῖται, ὅς λυπήσει μὲν ἕκαστον, ἐπειδὴν πα-
 ῖ, γονε δ' ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. εἰ γὰρ μὴ πα-
 κεύσθητε τὸ ὑμεῖς, οὐδὲν ἀν' ὑμῶν τῆ πόλει
 βῶμα. οὐτε γὰρ νομοὶ δήπου κρατήσεαι εἰς

Δημοσθένους

πῶς ἄττικῶς ἦλθεν ἀν' ποτε εὐλῶ φίλιπ-
ποῦτε περὶ ἡμετέρας πόλεως καὶ τὰς πόλεις καὶ
κέκοι. ἀλλ' ἢ τὰ δίκαια ἀν' ἐποίησεν, καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν ἠτύχιστον εἶχεν, ἢ παραχρημα-
τικῶς ἐν ὁμοίῳ πολέμῳ, δι' ὃν τότε πρότερον
εἰρήνης ἐπεθύμητε. Ταῦτ' οἶω, ὡς μὲν
μνησθῆναι, νῦν ἱκανῶς εἴρηται: ὡς δ' ἀν' ἕξει
θεῖα μάστιγα ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο, ὡς πά-
ρθεός. οὐδένα γὰρ βουλοίμην ἀν' ἐγώ γε,
εἰ δίκαιός ἐστιν ὑπολωλέναι, μετὰ τῆς πά-
ρθεοῦ, καὶ τῆς ζημίας δίκης ὑποχρεῖ

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, Τῆς ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΟΝΗΣΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Οὗτος ὁ λόγος ἐπιγράφεται μὲν πρὸς αἰ-
νήσου: τάχα δὲ ὀρθότροπον ἐπιγράφειν, τὴν
πρὸς ἐπιστολὴν πρὸς φίλιππον. πέποιθε
πρὸς τοὺς ἀθωαίους ἐπιστολὴν πρὸς πον-
διαλεγόμενος, ὡς ἐν ὅτι καὶ τὸ κατὰ πρὸς
λόνησον: ἢ τις μὲν τῶν ἀθωαίων ἀρχι-
κτῆμα, κατὰ δὲ πρὸς φίλιππου κερδὸν ὑ-
λητῶν κατέειχετο, οὓς ἐκβαλὼν ὁ φίλιππος
ἀπαιτοῖσι μὲν τοῖς ἀθωαίοις πρὸς νῆσον οὐκ
πολίτευσιν, ἑαυτῆς γὰρ εἰσάφησιν: αὐτοὺς
ὑπαχνεῖται δόσειν. ὁ δὲ λόγος οὐ δοκεῖ

ὁ δὲ τῆς ἀλονήσου λόγος.

43

ἑαυτοὺς εἶναι. δηλοῖ δὲ ἡ φράσις, καὶ ἡ
ὡδὲ σεως ἀρμονία πολὺ τὸν δημοθε-
πεφυγῆα τύπον ἀνειμίη τε, καὶ δια-
μικήν παρὰ τῷ ἰδέαι τούτου τῆς ῥήτο-
χί μὴν, καὶ τὸ (ὡς ἔδει) τέλει ὁμολογῆν, οὐ με-
μαρτύειον τὸ νόθον εἶναι τὸν λόγον, εἴπερ
τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ
ταῖς πηλύναις καταπ. πατημείον φο-
... ὁ μὲν γὰρ δημοθένης εἰώθε παρρησία
ταῖς οἰσὶν δὲ ὑπερβ. καὶ λοιδορία μέ-
εἶναι ἔχουσα. οὐ τέλειά τε αὐτὸς δεινὴ πρό-
κατὰ τῷ ἐρμηνείαν. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ
... τίς τι νομίζεται, τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις ἐ-
... τοὺς ἀνθρώπους τὸν ἐγκέφαλον. ὑπώ-
... κταν δὲ ἢ οἱ πρεσβύτεροι τὸν λόγον, ὡς ἔ-
... ῥήτορος: καὶ πεφωράκασί γέ τινας ὄντα ἢ
... πῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἰδέας τῶν λόγων, τοι-
... ἢ γὰρ κέχρηται, καὶ ἀπὸ τῶν πραγμά-
... κατὰ καμίπῶν γὰρ τῆς παιανίως φη-
... τὸν λόγον κγραφῶς ἀπειλοχέναι γρα-
... κτησιόμων. φαίνεται δὲ οὐχ ὁ δημοθέ-
... ἢ ὅτι γίσι πῶς τῷ κατὰ τῆς καμίπῶν
... κήν ἐνσησάμενος. ἢ δία, ἀλλ' ὁ λόγος συμ-
... οὐδ' ὡς τῆς ἀλονήσου τοῖς ἀθηναίοις μὴ
... αἰεὶν αὐτῷ, ἀλλ' ἀπὸ λαμβάνειν, καὶ
... ἀρῆς τῶν ὀνομάτων. ταῦτα δὲ

¶ III

Δημοσθένους

τα οὐδὲν δίκαια λέγων. ἀλλ' εἰ καὶ τις ἄλλος
ἐπιτάμεινος παρεκτροπύῃαι αὐτῶν ὑμῶν εἴ-
ποι ὑπὸ τῶν ταύτων δίκαιον με-
λόντων, ὡς αὐτὸς ἐκεῖνος εὐόλιπτος, γὰρ
πρὶν ὑπερχυμένων, καὶ νῦν δὲ περὶ τούτων. ἀ-
λλὰ μὲν, οὐδὲ ἐκεῖνό γε λαμβάνει αὐτὸν, ὅτι
δι' ἀμφοτέρων τῶν ὄνομαιων ὁπερ εἶπε
χρησθε ὑμεῖς, ἔξετε τῶν νῆσον, αὐτὸν τε λάβετε
αὐτὸ ἀρχολάειτε. τί οὖν αὐτῶν διαφέρει, μὴ
δὲ δίκαιον ὄνοματι χρυσάμεινον ἀρχολάει
μῆν, ἀλλὰ δωρεῶν δέδωκεν, ὃ ἀδίκον οὐκ
ἴνδου δὲ γένηται καταλόγησθαι πρὸς ὑμῶν
γλοῖον γὰρ αὐτῶν εἶναι ὅτι γε τὸ δὲ γένηται ἀλλ'
ἴνδου δὲ γένηται πᾶσι τοῖς ἔλλησιν, ὅτι ἀέλωσι πᾶ-
σι τῆς θαλάττης γαίᾳ ἀγαπῶσι παρὰ τῆς με-
κεδόνος λαμβάνοντες. ὅτι δὲ ὑμῶν οὐ πᾶσι
τέσιν ὅτι ἄλλοι ἀέλωσι. ὅταν δὲ λέ-
γῃ τούτων ὡς ἐδέλει διαδικάζεσθαι, οὐ
δὲν ἄλλο, ἢ γὰρ θάξει ὑμῶν. πρῶτον μὲν ἀέλω-
αέλωσι οὐκ ὄντος πρὸς τὸν ἐκπέλλης ὄνομαι-
νον πᾶσι τῶν νῆσον διαδικάζεσθαι, πᾶσι
ὑμέτεροι, ἢ ἐκεῖνοι εἰσίν. ἔπειτα δὲ εἴτε ἢ
ναμὲν ἢ ὑμετέρῳ ἢ ἐλθὺν δεφώσασθαι τοὺς ἔλλη-
νας μὴ δικάσθαι ὑμῶν τὰ γαίᾳ εἰ τῆς θα-
λάττης διασώζειν. οἱ δὲ δικασαὶ οἱς αὐτῶν
ψητε, οἱ κύνειοι τῆς ψήφου, οὗτοι ὑμῶν σῶσι

ὁ πῶς τῆς ἁλονήσου λόγος. 45

μὴ μὴ φίλι πῶς αὐτῶν πρὶν: πῶς ὑμεῖς
χολοζομένως, ὅταν ταῦτα διαπράτ-
τῶν ἐν τῇ ἡπίεσσι ἅ πάντων ἀφελήκα
καὶ ἐπιδείκνυτε ἅ πασιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἐπὶ ἐνὸς αὐτῶν διαγωνίζησθε, εἰ ἕως
ἐν τῇ θαλάτῃ, οὐ φατέ ἰχθύειν, μὴ δια-
πύθε, ἀλλὰ διαδικάζετε. Ἐπὶ πῶς
μύλων φησὶ πετομφύαι πρὸς ὑμᾶς τοὺς
πιπόμενος: ταῦτα δὲ κύρια ἐσεῶσαι, οὐκ
πᾶν ἐπὶ δικασκείω ἐπαρῶν κυρωθῆ,
πρόμος κελθῆ: ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν
πενεχῆ, ἐφέσιμον τῷ παρ' ὑμῶν γενομέ-
νων ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος. βούλεται
ἐπὶ μῶν ὅσα προλαβεῖν, καὶ ὁμολογούμε-
νῶν τοῖς συμβόλοις καταστῆσαι, ὅτι τῶν
ἐπιποτίδαιαν γεγενημένων ἀδικημάτων
ἐπι ἐγκαλεῖτε αὐτῶ ὡς ἀδικούμενοι: ἀλ-
λα βεβαιώτε, δικαίως αὐτῶ ἐκείνον, καὶ λα-
βεῖν καὶ κεκτῆσθαι. καὶ τοὶ ἀθωαίων οἱ ἐν πο-
τίδαια κατοικεῖσσι οὐκ ὄντος αὐτοῖς πο-
τίδαια πρὸς φίλι πῶν, ἀλλὰ συμμαχίαι, ἢ
καὶ ὁμωμοσμένων, ἕως φίλι πῶν τοῖς οἰκοῦ-
σιν ἐπιποτίδαια ὁμωσεν, ἀφελήθησαν ὑπ' αὐ-
τῶν κτήματα. ταῦτα δὲ βούλεται τὰ ἀ-
δικα πάντα χόσε παρ' ὑμῶν βεβαιώσα-
ναι: οὔτε ἐγκαλεῖτε αὐτῶ, οὔτε ἡγεῖ-

Δημοσθένους

ὅθεν ἀδικεῖσθαι. ἐπεὶ ὅτι γε συμβόλων οὐδὲ
δέονται μακεδόνες πρὸς ἀθλιώτους, ὅπως
ληλυθὼς ὑμῖν χρόνος τεκμήριον γυγῆσθαι.
τε γὰρ ἀμώτατος πατήρ ὁ Φιλίππου, οὐτε
ἄλλοι μακεδονίασ βασιλεῖς, οὐδέ πώποτε
σύμβολα ἐποίησαντο πρὸς τῷ Πίλιν τῷ
μετόδῳ. καὶ τοὶ πλείους γε ἦσαν αἱ ἑσπε-
ρία τότε πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν εἶπιν. ἐφ' ἡμῶν
γὰρ ἡ μακεδονία, καὶ φόρους ἡμῖν ἐφάρ-
καυτο τοῖς ἐμπορείοις τότε μάλλον, ἢ νῦν, ἡμεῖς
τε τοῖς ἐκεῖ, καὶ κείνοι τοῖς παρ' ὑμῖν ἐχῶντες
καὶ ἐμπειροὶ δίκῃ· οὐκ ἦσαν ὡς πρὸ νῦν ἀ-
κλειβεῖς, αἱ κατὰ μῶνα ποιῶσαι μηδὲν
δεῖσθαι συμβόλων τοὺς τοσοῦτον ἀμύ-
λων ἀπέχοντας. ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς τοιοῦτον
ὄντος τότε, οὐκ ἐλυσιτέλει σύμβολα ποιη-
μένους, οὐτ' ἐκ μακεδονίασ πλεῖν ἀθλιώ-
τικῶσ ληψομένους, οὐθ' ἡμῖν εἰς μακεδονίαν
ἀλλ' ἡμεῖς τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις, ἐκείνοί τε πρὸ
παρ' ἡμῖν τὰς δίκῃσ ἐλάμβανον. μὴ οὐκ
γινώσκετε, ὅτι τὰ σύμβολα ταῦτα γίνεσθαι
εἰς ὑποδοχὴν τῶν μὴ δ' ἀμφισβητῆσαι ὑμῶν
δύλογος ἐστὶ πρὸς τῆσ πετιδαίασ. Περὶ
τῶν ληστῶν, δίκαιόν φησιν εἶναι κοινῇ φυλά-
τειν τοὺς, οἳ τῆ θαλάτῃ κακουργῶντας, ἡ-
μοῖσ τε καὶ αὐτῶν. οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτ' ἀ-

ὁ δὲ τῆς ἁλονήσου λόγος. 46

ἄλλων εἰς τὴν θάλατταν κατασθῆναι, καὶ
προσδοκῆσαι ὑμᾶς, ὡς ἀνὴρ Φιλίππου οὐδὲ
μὴ τῆς θαλάττης φυλακῆς διωατοῖ ἐσε φυ-
λάειν. ἔτι δὲ καὶ δευθῆναι αὐτῷ ταύτῃ τῷ
ἄλλων περιπλέοντι καὶ ὀρμιζομένῳ εἰς τὰς
ἡμέρας ἐπιπροφάσει τῆς τῶν ληστῶν φυλα-
κῆς ἀφείρην τοὺς νησιώτας, ἢ ἀφιστάναι ἀφ'
αὐτοῦ καὶ μὴ μόνον τοὺς φυγάδας τοὺς παρ'
αὐτοῦ εἰς θάσον κεκομμέναι δὲ τῶν ὑμε-
τέρων στρατηγῶν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας νήσους
ἐκκῶσαθαι, συμπέμπων τοὺς συμπλοσο-
τάς μετὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων,
ἐπινοήσοντας τῆς κατὰ θάλατταν φυλα-
κῆς αὐτοῦ οὐ φασὶ πινδῶ αὐτὸν προσδεῖσθαι
ἡσυχιάτῃς. ὁ δὲ οὐδὲν δεόμενος ζήρεις κα-
κιδυάζεται, καὶ νεωσσίκους οἰκοδομεῖται,
καὶ πρὸς τοὺς ἀρσέλλειν βούλεται. καὶ δὲ
ἀλλ' οὐ μικρὰς δαπανᾶν εἰς τοὺς κατὰ θά-
λατταν κενδύουσ. ὧν οὐδὲν προτιμᾶ. ταῦ-
τα ὡς οἶκατε ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι Φιλίππου
εἶσθαι ἀπὸ ὑμᾶς συγκωρηθῆσαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὑ-
μῶν κατεφρόνει, οὐς δὲ εὐθὰ δε προήρηται
ἴσθαι κεκτῆσθαι, τούτοις διεπίσθαι, οἳ οὐκ
ἐξέρχονται Φιλίππῳ ζῶντες, καὶ οὐτῆ ἔα
ἰσθίσι, καὶ τὰς παρ' ἐκείνου εὐρεῖας λαμ-
βάντες οἶοντα οἶκατε λαμβάνειν, τὰ οἶκοι.

Δημοθένους

πωλουῶτες. Ἰδρὶ δὲ τῆς ἐπανορθώσεως τῆς
εἰρήνης, ὡς ἔδοσαν ἡμῖν οἱ πρέσβεις οἱ παρ' ἐ-
κείνου πρὸς φθύντες ἐπανορθώσασθαι, ὅτι ἐπι-
νωρθωσάμεθα ὁ παρὰ πᾶσι ἀνδρώποισ ὁμοθυ-
μηῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν
ἔχειν: ἀμφοισβητεῖ μὴ δεδωκέναι, μὴ δὲ τοῖς
πρέσβεις ταῦτα εἰρηκεῖναι πρὸς ὑμᾶς: οὐδὲ
ἄλλο ἢ πεισμένους ὑπο' τούτων, οἷς χρεῖται
φίλοις, ὡς ὑμεῖς οὐ μνημονεύετε τὰ ἐν τῷ
μὲν εἰρηκέναι. μόνον δὲ ἄρα οὐχ οἰόντες ὅτι ἡ-
μῖν ἀμνημονῆσαι. ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ
καὶ οἱ πρέσβεις ὑμῖν οἱ παρ' ἐκείνου ἤκουσαν
διελέγοντο, καὶ τὸ ψήφισμα ἐγράφη. ὡς
οὐχ οἰόντες ὅτι παραχρημα τῶν λόγων εἰ-
μένων, καὶ οὐθὺς τῷ ψήφισματος ἐπαναγ-
σκομένου τῷ καταψυδομένῳ γνώμῳ τῶν
πρέσβεων ταύτῃ ὑμᾶς χειροτονῆσαι. ὡς
τῷ μὲν ἔκατ' ἐμοῦ, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐπέστα-
κεν, ὡς ὑμεῖς ἄλλων οὐκ ἠκούσατε, ἄλλων
τῶν ἀρκεϊνάμενοι τῷ γνώμῳ ἀπισείλαται
καὶ οἱ μὲν πρέσβεις αὐτοὶ, ὧν κατεψύδατε
τὸ ψήφισμα, ὅτι ἀπὸ κείνων αὐτοῖς ἀνα-
νώσκοντες, καὶ ἐπὶ ξενίαν αὐτῶν ἐκαλεῖ-
τε, οὐκ ἐτόλμησαν παρελθεῖν, οὐδ' εἶπεῖν, ὅτι
κατεψύδατε ἡμῶν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι, κα-
φὰ τὴν ἡμᾶς εἰρηκεῖναι, ἀ' οὐκ εἰρήκαμεν, ἀλ-

ὁ δὲ τῆς ἀλονῆς λόγος. | 47
ἀνωπῆ ἀπόντες ᾤχοντο. βούλομαι δ' ὑ-
μῶν ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, καὶ γὰρ διδοίμε-
ναι πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ὁ τό-
τε σβύων, αὐτῶν δὲ λόγους, οὓς ἔλεγε
ἀνῆσαι. οἶδα γὰρ ὅτι μέμνηθε. παρα-
πλοιοὶ δὲ ἦσαν, οἷς καὶ νῦν ἐπέσαλκε φίλιπ-
πεγκλῶν καὶ ὑμῖν τοῖς διαβάλλουσι τὸν
ἰσάπτον, καὶ ὑμῖν ἐμέμφετο, ὅτι ὠρμηκός
ἦν δὲ ποιεῖν ὑμᾶς, καὶ προηρημένου μάλι-
κίν ἐμύων φίλως κεκτῆσθαι αὐτοὶ κω-
λύε ἀφδεχόμενοι αὐτῶν λόγους τῶν συνο-
κουῶτων, ἢ χήματα ἐκείνων αὐτουῶτων,
μαβαλόντων. αὐτῶν γὰρ τοιούτους λόγους
τῶν παγγελόντων ἀκούη, ὅτι κακῶς ἤκου-
σθε δὲ ἀφδέχεσθε, μεταβάλλει αὐτῶν
ἰσάπτον, ὅταν ἀπίστη φαίνεται τούτοις, ὡν
δοιοται δὲ ἰσάπτης εἶναι. ἐκέλευτε οὖν αὐτῶν
ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ τῇ μὲν εἰρήμῃ μὴ ὄπι-
σθαι, οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι εἰρήμῃ λυεῖν· εἶδὲ
μακρῶς γέγραπται ἐν τῇ εἰρήμῃ, αὐτῶν ἐ-
κνύσασθαι, ὡς ἀπαντα φίλιππον ποιήσον-
τες, ἵνα αὐτὸς ὑμεῖς φησίσθητε. εἰὰν δὲ διαβάλλω-
μι, αὐτοὶ δὲ μηδὲν γράφωσι, δι' οὗ ἢ μὲν
ἰσάπτης, παύσεται ἡ ἀπιστούμενος φίλιπ-
πεγκλῶν ἢ προσέχειν τὸν νομῶν τοῖς τοιούτοις ἀν-
δράσιν. καὶ τούτους αὐτῶν λόγους ὑμεῖς ἀκούον

Δημοσθένους

σαντο ἢ ὁμολογήκασιν ὑμετέραν εἶναι, τὴν
πῶς φησὶν ἑαυτῶν, καὶ οὐχ ὑμετέραν εἶναι.
Πρὸ δὲ τῶν ἑτέρου ἐπανορθώματος, ὃ ὑμεῖς
τῆ εἰρήνῃ ἐπιλωρθώσατε, τοὺς ἄλλους ἐπι-
λωρθεῖτε ὅσοι μὴ κοινωνῶσι τῆς εἰρήνης, ἐλευ-
θέρους καὶ αὐτόνομους εἶναι. καὶ εἰάν τις ἐπι-
τοὺς στρατῶν, βουθεῖν τοὺς κοινωνοῦντας
εἰρήνης, ἢ γούμενοι καὶ δίκαιον εἶναι εἶναι,
φιλανθρώπων, μὴ μόνος ἡμᾶς, καὶ τοὺς συμ-
μάχους εἶναι ἡμετέρους, ἢ φίλιππων, ἢ τοὺς συμ-
μάχους εἶναι ἐκείνου ἄγειν πῶς εἰρήνην, εἶναι ὅ-
τε ἡμετέρους ὄντας, μὴ τε Φιλίππου συμ-
μάχους εἶναι μέσω κείνου, καὶ ὑπὸ τῶν κρείττο-
νων ἀπόλυται. ἀλλὰ καὶ τούτοις διὰ τῶν
ἡμετέραν εἰρήνῃ ὑπάρχειν σωτηρίαν, καὶ
ὄντι εἰρήνῃ ἡμᾶς ἄγειν καταδεμένους
ὄσπλα. εἶναι δὲ τὸ ἐπανόρθωμα ὁμολογῶν
τῆ ἐπιτολῆ ὡς ἀκούετε, δίνοντες εἶναι
δέχεσθαι, φεραίων τε μὴ ἀφήρητες πῶς πόλιν
καὶ φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει κατέστητε,
δὴ αὐτόνομοι ὄσιν: ἐπιτολῆ δὲ ἀμβρακίαν στρα-
τεύεται: τὰς δὲ ἐν κασσωπία ἴεις πόλιν,
δοσίαν, καὶ βούχεταν, καὶ ἐλάτειαν ἡλ-
ἀφρικήαν, κατακαύσας πῶς χώραν, καὶ
πόλεις βιασάμενος, παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ
ἐκ κηδεσῆ ὡς ἑαυτῶν δουλεύειν. καὶ σφόδρα

βούλεται

ὁ παρὰ τῆς ἀλονήσου λόγος 49
λέγεται τοὺς Ἑλλήνας ἑλευθέρους εἶναι, καὶ
ἐνόμους, ὡς δηλοῖ τὰ ἔργα. Περὶ δὲ τῶν
παχέσεων ὧν ὑμῖν διατελεῖ ὑπαχνούμε-
ναις, μεγάλα ὑμᾶς διόρυγέτησιν, καταψύ-
σά μ' ἐφισιν αὐτοῦ διαβάλλοντα πρὸς
Ἑλλήνας. οὐδὲν γὰρ ἡμῖν πρότε φησιν
παρὰ τούτου. οὕτως ἀνακτῆς ὄντων, ὁ ἐν Ἑπι-
στολῇ γραφῶς, ἢ ὅτι νῦν ἐν τῷ βουλευτη-
ρίῳ Ἑπιτομῆν ἡμᾶς ἐφί τοὺς αὐτῶ ἀν-
τιθέμεναι, εἰ μὴ εἰρήνη γένηται, τοσαύτα
καὶ ὑμᾶς ποιήσειν, ἀγράφειν αὐτῶν, εἰ μὴ
εἰ μὴ εἰρήνη ἐσομένη; δῆλον ὡς προκε-
κλιμένων, καὶ ἐτοίμων ὄντων τῶν ἀγαθῶν
ἐπιτομῆν πείσεσθαι, τῆς εἰρήνης ἐσομένης.
ἐπιτομῆν δὲ τῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἡμεῖς ἐμέλο-
μεθα ἀγαθὰ πείσεσθαι, ἐκ ποδῶν ὅτι: φθορὰ γὰρ
ἡμῶν τοσαύτη γέγονεν, ὅστω ὑμεῖς
ἐμῶν δι' ἐν τῇ νῦν Ἑπιτολῇ ὑπαχνεῖται, ἐ-
πιτομῆν μὲν αὐτῶ φίλοις καὶ ἑσπέρῳ αὐτῶ λέ-
γουσιν, ὑπασπείτε, ἡμᾶς ὅτι τοὺς διαβάλλοντας αὐ-
τῶν πρὸς ὑμᾶς πτωρήσασθε, ὡς μεγάλα ὑ-
μῶν διόρυγέτησιν. τὰ μὲν τοι διόρυγέτηματα
εἰσὶν ἔσονται. οὐτε τὰ ὑμέτερά ὑμῖν ἀφαι-
ρήσονται, ὡς γὰρ φησιν εἶναι: ἔτε ἐν τῇ οἰκουμέ-
νῳ ἄνωρα ἐσονταί, ἵνα μὴ διαβληθῆ πρὸς
Ἑλλήνας: ἀλλ' ἄλλη τις χώρα, καὶ ἄλλος

Δημοσθένους

τις τόπος ὡς ἔοικε, φανήτεται, οὐ ὑμῖν αἰδου-
 ρεῖα δόξῃσιν. Περὶ δὲ ὧν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπι-
 φεχωρέων ὑμῶν ἐχόντων παραποδῶν τι-
 λύων τῷ εἰρήνῳ, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ, πῆρ
 ἀλλ' ἀδικῶν φανδρῶς ἐβλέγχεται: (ἐπι-
 πειν φησὶ περὶ τούτων ἔτοιμος εἶναι ἴσως καὶ
 κοινῶ δικαλείᾳ. περὶ ὧν μόνων οὐδὲν ἐβ-
 λῶν προπῆς, ἀλλ' ἀειθμὸν ἡμῶν ὅτιν ὁ κεί-
 νων. ἅπαντες γὰρ ἴσμεν τίνι μινί, καὶ πᾶσι
 ἡμῶν ἢ εἰρήνῃ ἐγίνετο. ὡς περὶ δὲ ταῦτα
 μιν, καὶ κείνῃ ἴσμεν, τίνι μινί, καὶ τίνι ἡμῶν
 σέ ὄριον τείχος, καὶ ἡρῆσκη, καὶ ἰδρὸν ὄρεσι
 λω. οὐδὲ ἀφανῆ ὅτι ταῦτα οὕτω πρᾶχθη-
 τα, οὐδὲ κείτεως δεόμενα. ἀλλὰ πᾶσι γνώ-
 μα, πρὸ τῶρος μὴν ὅτιν, ἐν ᾧ ἢ εἰρήνῃ ἐγίνε-
 ἢ ἐν ᾧ τὰ χεῖρα ἐάλω. Φησὶ δὲ τοὺς ἐ-
 χμαλώτους ὑμῶν ὅσοι ἐν τῷ πολέμῳ ἐάλ-
 σαν, ἀφροδεδωκέναι. ὅς τὸν μὲν καρύπτοντι
 πρόξενον τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἵππῶν οὐκ
 μῆς σρεῖς πρὸς βείας ἐπέμψατε εἶσαν ἀπο-
 τοῖντες τὸν ἀνδρα, ἐκείνος οὕτω σφόδρα
 μῖν ἐβούλετο χεῖρα ἰδοῖν, ὡς τε ἀπέκτε-
 καὶ οὐδὲ ἀνείρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῆ. Π-
 ὅ γε ὄριον σου, ἅτε ἐπιπέσει πρὸς ὑμᾶς, ἐ-
 ὄν ὅτιν ἐβεβάσαι. ἐπι δὲ καὶ ἀπράτῃ, καὶ
 ταῦτ' εἰδέναι. τὸν μὲν γὰρ τόπον ἀπαιτοῦσι.

ὁ ποδὶ τῆς ἄλωνί σου λόγος. 50

ἔξαρᾶς, ὡς ἔσται τῶν ὄντων, καὶ ὑμῖν οὐδὲν
κλήνοντα, δέδωκε καρποῦνται ἅ πολωνί-
νην καρδιανῶ. καὶ τοὶ χερσῶν σου οἱ ὄροι εἰ-
πὺν ἄγορᾶ, ἀλλ' ὁ βωμὸς τῷ Διὸς τῷ ὄρει,
ἔσται μετὰ ξυπέλεου, καὶ λουκῆς ἀκτῆς: οὐ-
κ ἐρυχθὲν ἔμελλε χερσῶν σου ἔσεσθαι, ὡς χε-
ρσὶν ἡραμμοῦ τὸ (ὡς τῶν βωμοῦ τῶν Διὸς τῶν
ἱερῶν δηλοῖ ἔστι δὲ τουτί.

εἰ δὲ καθὶ δρύσαντο θεῶν ποδὶ καλέα βωμὸν,
καρδιῆς καὶ πέλεου μέγιστον ὄρον δέμενοι
ἔσται χώρας σιμῆϊον. ἀμμοείης δὲ

ὡς τὸς ἀναξ μακάρων ὅτι μέσος κρονίδης.
Ἔτι τῶν μύθοι τῶν χώραν τοσαύτῶν οὐσαν,
ὡς εἰ πολλοὶ ὑμῶν ἴσασιν, ὡς ἔσται τῶν οὐσαν,
καὶ τὸς καρποῦται: τῶν δὲ, ἄλλοις δὲ
καὶ δέδωκε. καὶ ἅπαντα τὰ κτήματα τὰ ὑ-
μετέρᾳ ὑφ' ἑαυτῶν ποιεῖται. καὶ οὐ μόνον τῶν
ἔξαρᾶς χώραν σφετερίζεται: ἀλλὰ καὶ
καρδιανούς, οἱ οἰνοῦσιν ἔσται ἄγορᾶς, (ὡς
εἰσὶν ἐν τῇ νυῖ (ὡς πολλῆ, ὡς δεῖ ὑμᾶς διαδι-
κάζουσαι, πρὸς καρδιανούς τοὺς οἰνοῦτας ἐν
τῇ μετῶν, εἴ τι πρὸς αὐτῶν διαφύρατε.
καὶ βρονταὶ ἢ πρὸς ὑμᾶς, σιέψαθε εἰ ποδὶ
μου. ἔσται τῶν φασὶ τῶν χώραν οὐσαν οἰ-
κοῦν οὐχ ὑμετέρᾳ εἶναι: καὶ τὰ μὲν ὑμέ-
τερά εἶναι ἐγκτήματα φασὶν ὡς ἐν ἀμοιβῆς:

Διμολογίους

τὰ δὲ αὐτῶν, κτήματα ὡς ἐν οἰκείᾳ: καὶ ταῦτα ὑμέτερον πολίτῳ γράψαι ἐψηφίσαντο πικρὰν πικρὴν παιανίαν. καὶ τὸ γε ἄλλοι δὲ λέγουσιν. ἔγραψε γὰρ. ἢ ἐμοῦ γε αὐτὸν γραφασίου παρανόμων γραφῶν ὑμεῖς ἀπεψηφίσασθε. τοιγάρτοι ἀμφοσβιτήσιμον ὑμῶν τῶν χώρων κατεσκήυακεν, ὅποτε δὲ πῶρὶ τούτου πολμήσετε πρὸς καρδιανούς διαδικάζεσθαι. εἴθ' ὑμέτερά ὅστιν εἴτ' ἐκείνων ἢ χώρα: διατῶν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους χερσὸν ἰσότηας τὸ αὐτὸ δίκημόν ὅστι; καὶ οὕτως ὑβριστικῶς ὑμῶν κήρυξ, ὡς τε φησιν, εἰ μὴ δέλωσι διαδικάζεσθαι οἱ καρδιανοὶ, αὐτὸς ἀναγκάσειν, ὡς ὑμῶν γε οὐκ ἀνδιωμένων οὐδὲ ἀναγκάσειν καρδιανούς τὰ δίκημα πρὸς ὑμᾶς ποιέσθαι. ἐπειδὴ δὲ ὑμεῖς οὐ διώσαθε, αὐτὸς φησὶ οὐκ ἀναγκάσειν αὐτοὺς ποιῆσαι. ἄρ' οὐ μέγα ὑμᾶς φαίνεται διῶγετῶν; καὶ ταύτῃ τῷ ἑσπρωτῶν τινος δὲ ἔφασαν γε γράφθαι: οἱ τὸν αὐτὸν δίκημόν ὑφ' ὑμῶν, ἢ οἱλί πῶσιντα. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐαυτῷ κτώμενος δόξα καὶ μέγαλα ἀγαθὰ ἅπαντα καθ' ὑμῶν πρᾶττει: ὅσοι δὲ ἀθλωαῖοι ὄντες μὴ τῇ παρὰ ἄλλὰ οἱλί πῶσιντα οὐνοῖαν διδείκνυσται, περὶ αὐτῶν ὑφ' ὑμῶν κακοὺς κακῶς ἀπολαύσαι, εἴ πορ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς

ἄρισ, καὶ μὴ εὖ ταῦς πῖρ' ἔναι καταπεπατη-
εν φορεῖτε. ὕπολοι πόν μοι ὄσιν ἔτι, πρὸς
ἔτι τῷ ἑσπολῷ δὲ ἔχουσαν, ἢ ὄσιν λό-
γῶν πρὸς βεων γράψαι τῷ ἀπόκεισιν,
ἡ γούμαι δικαίαν τε εἶναι, καὶ συμφέρου-
σὶ μῖν.

ΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΧΕΡΡΟ-
ΝΗΣΩ ΛΟΓΟΥ.

ὁ λόγος οὗτος ἑστὶν δι' ὁπίθους εἰρηται, καὶ
ἡ κείνος παρὰ ἀθλωαίοις κατηγόρητο. ἡ μὴ
ἡ χερρῶν ἡ τὸς ἢ πρὸς θράκῳ τῶν ἀθλωαί-
ἡ τῆμα ἀρχαῖον. εἰς δὲ ταύτῳ ἀπέσειλαν
καὶ ὄσιν φιλί πῶρὸν καμρῶς κληρῶν ἔσιν ἔσιν.
ἡ ἡ ὄσιν παλαιὰ τοῖς ἀθλωαίοις, ὅσοι πένη
ἡ τῶν αὐτῶν, ἢ ἀκτῆμονδὸς οἴκοι, τούτους
ἡ πένη ἐποίκους εἰς τὰς ἔξω πόλεις τὰς ἔσιν
ἡ. καὶ ἐλάμβανον πεμπόμενοι ὄσιν ἔκ
ἡ ἡμοσίον, καὶ ἐφόδιον. καὶ νῦν τοίνυν ὄσιν
ἡ. καὶ πεμπόμενοι ἐποίκους εἰς τῷ χερρῶ
ἡ ἡ σφακτῶν αὐτοῖς δόντες δι' ὁπίθου. οἱ
ἡ ἡ ἄλλοι χερρῶν σῖται τοὺς ἐπιθόντας
ἡ ἡ, ἢ μετέδωκαν αὐτοῖς, καὶ οἰκῶν,
ἡ ἡ: καρδιανοὶ ἢ οὐκ ἐδέξαντο: λέγοντες,
ἡ ἡν χώραν οἰκεῖν, καὶ οὐκ ἀθηνάϊον. εὖ τε ὕ

Δημοσθένους

ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ δῖο πείθεις ἐπιλέγει καρδιανοῖς. οἱ δὲ
παρὰ φίλιππων καταφύγουσι. ἢ ὅς, ὡς ἐλ-
λει τοῖς ἀθωαίοις μὴ βιάζεσθαι καρδιανούς,
ὡς αὐτῶν προσήκοντας: ἀλλὰ δικάσασθαι πρὸς
αὐτῶν, εἴ τί φασιν ἠδικῆσθαι. ὡς ὅτι οὐκ ἔκονοι
τούτων οἱ ἀθωαῖοι, βούθειαν τοῖς καρδιανοῖς
ἐπέμψεν. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας ὁ δῖο πείθεις
τοῦ φίλιππου πρὸς τὴν μεσόγειον τὴν ἀνα-
θράκην πλεμούντος πρὸς τὴν ὀδρυνησίων
βασίλειαν, τὴν παράλιον θράκην ὑπέκρουσε
οὔσαν τῆς μακεδόνος κατέδραμε, καὶ ἐπρόσθε-
σε. καὶ ἔφθη πρὶν φίλιππων ἐπανελθεῖν, ἀνα-
χωρήσας εἰς τὴν χερρόνησον, ἢ εἰς ἀσφαλῆαν
γενόμενος. διότι πρὸ φίλιππου οὐκ ἠδυνάσθη ὁ
πλοῖς αὐτῶν ἀμύνασθαι, πέπομφεν ὡς σολή-
προς αὐτῶν ἀθωαίους κατηγορεῖν τῆς στρατηγίας
ἢ λέγων αὐτὸν παραβέβηκεν τὴν εἰρήνην
ἀντικρυσ. ἢ οἱ φίλιπποι ἰζόντες τῶν ῥητόρων κατα-
δέχουσι τῆς δῖο πείθεις, ἢ κολάζειν ἀξιοῦσιν αὐ-
τὸν: πρὸς οὓς ὁ δημοσθένης εἰς ἀντιούμενος δι-
χῆ ἔσθ' ἡ δῖο πείθεις ἴσταται: οὔτε γὰρ ἀδικα-
φισιν αὐτὸν πεποιθήσει, φίλιππου γὰρ πο-
λὺ πρότερον παραβάντος τὴν εἰρήνην, καὶ ἀ-
δικούντος τὴν τῶν ἀθωαίων πόλιν, εἰκότως
καὶ αὐτῶν ἔργα πολέμικα διαπράττειν: οὐ πρὸς
συμφέρειν λέγει τοῖς ἀθωαίοις κολάσαι τὸν

ἡ ἀπορία τῶν ἐν χερσὶν ἰσὺ λόγος. 52

κατηγόν, καὶ διαλυσαί τῷ ὑπ' ἐκείνου δυνάμει
καὶ τῆς νῦν ἀρχαίου ἐπι χερσὶν ἰσὺ φίλιπ
ποτὸ δὲ ὅλον, ὡς πύλεμον παρακαλεῖ. καὶ
ἐπιλίπῳ πολὴν ποιῆται κατηγορίαν,
καὶ δίκον καὶ παρασώζοντα, καὶ τοῖς ἀθλοῦ
καὶ τοῖς ἐλπίσιν ὡς οὐ λυθόντος,

Γοίου εἶδους ὁ λόγος.

οἱ ἐνόμισαν τὸν λόγον δικανικοῦ εἶδους.
λέγοντες, ὅτι ἀρχολογίαν ἔχει διόπεθες, καὶ κα
καίαν ἐπιλίπῳ. ὁ ὅ ἐπιφανίς ὁ τεχνικός
ἐπιλυτικοῦ λέγει αὐτὸν εἶδους εἶναι, ἐπει
καὶ τῆς κατηγορίας πλείονα τῷ συμβου
καίει. τὸ ὅ ἀληθές ὄν, οὕτως. εἰ γὰρ ὡς πα
εἰς ὅ, τε κατηγορούμενος, καὶ ὁ διώκων,
καὶ ὡς αὐτὸς ἐν δικασθείῳ, καὶ κείσει αὐτῶν
καὶ ἐλέγμεν εἶναι τὸν λόγον εἶδους δι
καίου. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐτε δικασθῆεν ὡς, ἔτε
καὶ ἐπιθῆς πῶ, οὐτε ἐπιλίπῳ, ἀλλ' ὅ ὅ ἄ τω
καὶ κόπῳ ἔτε τὴν ἀρχολογίαν διόπεθες, ἔτε
καὶ κατηγορίαν ἐπιλίπῳ, ἀλλὰ τῆς πύλεως
καὶ ἀφ' ὅσον σκεβέλυσε, καλῶς αὐτὸν λόγον
καὶ εἶδους εἶναι συμβουλυτικοῦ. τὸ ὅ
καὶ μὲν ἀπὸ δυνάμει, ἀπὸ συστάσει τῶν οἰκείων
καὶ ὡς ἐπειδὴ γὰρ τῶ μὲν κατηγορεῖ, τῶ ὅ ὅ
καὶ πολογῆται, τῷ ὡς ψῆσαν ἀρχαίῳ τῆς
καὶ ἔρα καὶ τῆς δυνάμει διὰ τῆς πρὸς ἑτέρας
καὶ σεως.

8 1111

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΕΝ ΧΕΡΡΟΝΗΣΩΙ
ΛΟΓΟΣ.

Δει μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι
οὓς λέγοντας ἅπαντας οὐ
μῖν μήτε πρὸς ἕχ' ρου πρὸς
αὐτοὺς λόγον μηδένα, μήτε
πρὸς χάριν: ἀλλ' ὅ βέλπυς
στον ἑκάστος ἠγάτο, τῶν τ' ἀφ' ἑ
φάνεσθαι: ἄλλως τε, ἢ πο

κοινῶν πραγμάτων ἢ μεγάλων ὑμῶν βουλή
ομένων. ἐπειδὴ δ' εὖ οἱ, τὰ μὲν, φιλονεικία ταύ
ἢ τινὶ δὴ ποτ' αἰτία προἶον) λέγειν: ὑμῶν
ἄνδρες Ἀθηναῖοι οὓς πολλὰς δεῖ πάντα τὰ μ
ἀφείτας, ἀ τῆ πόλει νομίζετε συμφέρει
ταῦτα ἢ φησίζεσθαι καὶ πράττειν. ἢ μὲν οὐ
αὐτοδὴ, ἀλλὰ τῶν ἐν χερρόνησῳ πραγμάτων
ὅσιν ἢ τῆς στρατείας, ἢ ἐνδέκατον μῖνα τα
τονὶ θίλι πῶς ἐν θράκη πειῖται. τῶν δὲ λό
γων οἱ πλείστοι, ἀλλὰ ὧν δι' ὀπίθης πράττει, κα
μέλει ποιεῖν, εἰρήνεται. ἐγὼ δὲ ὅσα μὲν τις
πᾶταί τινα τούτων, οὓς κατὰ οὓς νόμους ἐ
ὑμῖν ὅστιν ὅταν βούλησθε κολάζειν, καὶ ἢ
δοκῆ, καὶ ἢ μικρὸν * ἑστία οὔσι, ἀλλὰ αὐτῶν
σκοπεῖν ἐγχορεῖν ἡγοῦμαι. καὶ οὐ πάντως

ἰσθὲν τῶν ἐν χερσὶν ἡσώ λόγος. 53
οὐδὲν οὐτ' ἐμὲ, οὐτ' ἄλλον οὐδένα δι-
ψύχουσι. ὅσα δ' ἐχθρὸς ὑπάρχων τῆ πόλει
λασπος, καὶ διωάμει πολλῆ πόλι ἐμῆ-
στον ὦν πειρᾶται προλαβεῖν, καὶ ἄπαξ
εἰπωμεν, οὐκ ἔθ' ἔξομεν σῶσαι. πόλι τού-
τον οἶμαι πῶ ταχίστω συμφέρειν, καὶ βε-
βαιῶσαι, καὶ παρεσκυάσθαι: καὶ μὴ τοῖς
θετῶν ἄλλων θορύβοις, καὶ ταῖς κατηγεί-
ραρ τούτων ἀχρόδρᾶναι. Πολλὰ δὲ θαυ-
μαζόντων εἰωθότων λέγεσθαι παρ' ὑμῖν, οὐ-
κὲν ἴσον ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι τεθαύμακα, ὅ-
τι ἐρώλω τινὸς ἠκουσα εἰπόντες ἐν τῆ βου-
λῆς ἀρ' αὖ δεῖ τὸν συμβουλεύοντα, ἢ πολε-
μῆ: πῶλως, ἢ ἄγειν πῶ εἰρώλω συμβουλεύ-
οντα, εἰ μὴ ἡσυχίαν φίλι πῶσος ἄγει, καὶ
ἡσυχίαν ἡμετέρων ἔχει πρὸς πῶ εἰρώλω μι-
νήτε συσκυάξεται πάντας ἀνθρώπους
ἀπᾶς: οὐδὲν δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀπῶλως εἰρή-
νη κτέον: ἢ τὰ γε ἀφ' ὑμῶν ἔτοιμα ὑπάρ-
χοντα ὄρω. εἰ δ' ἄ μὴν ἡμεῖς ὡμώσαμεν, ἢ ἐφ'
εἰρώλω ἐποιησάμεθα, ἔστιν ἰδεῖν, καὶ γε
καίμενα κείτοι: φαίνεται δ' ἀπ' ἀρχῆς ὁ φί-
λος, πρὶν διόπειθλω ἐκπλῦσαι καὶ οὐδὲν
κινύχους, οὐς νῦν ἀπῶνται πεποιήκοντα
ἐκπλεμον, πολλὰ μὴ τῶν ἡμετέρων ἀδί-
ως ληφῶς, ἰσθὲν ὦν ψηφίσμαθ' ὑμέτερον

Δημοσθένους

ἐγκαλοῦντα κύρια ταῦτι: πάντα ἢ τὸν ἄλλο
λον χρόνον σιωχῶς τὰ τῶν ἄλλων ἐλλείπει
καὶ λαμβάνων, καὶ ἐφ' ἡμᾶς συσχυαζόμε-
νος: τί ὄντι λέγουσιν ὡς πολεμῆν ἄτι ὡς,
ἀγειν εἰρήνῃ δει; οὐ γὰρ αἴρεσις ὅτι νῦν ἡμῶν
τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὑπολείπεται τὸ ὄντι
τατον, καὶ ἀναγκασίον τῶν ἔργων, ὅτι
πρὸ βραίνουσι ἐκόντες οὗτοι. τί οὖν ὅτι ὄντι
ἀμύεσθαι τὸν πρότερον πολεμουῦθ' ἡμῶν
ὡλὴ εἰ μὴ ὄντι λέγουσι νῦν δία, ἕως ἀν' ἀπέ-
χητου τῆς ἀτικῆς, καὶ τὸ πειραιῶς ὁ φίλιπ-
πος, οὐτ' ἀδικεῖ τῷ πύλιν, οὐτε ποιεῖ τὸν πο-
λεμον. εἰδ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται
καὶ τῷ εἰρήνῃ ταῦτα οὐρίζονται: ὅτι μὴ ἐ-
πουθεν οὐθ' ὅσα, οὐτ' ἀνεκτὰ λέγουσιν, οἱ
ὑμῖν ἀσφαλῆ, δῆλόν ὅτι νῦν ἀπασιν. ἔμω, ἀ-
λλ' ἐναντία συμβαίνει ταῖς κατηγορίαις ἀσ-
πέθους κατηγοροῦσι, νῦν αὐτὰ ταῦτα λέ-
αὐτούς. τί γὰρ δήποτε ὅ μὴ φίλιππῳ πάντα
τὰ μὰ ποιεῖν ἐξουσίαν δώσωμεν, ἀν' τῆς ἀ-
τικῆς ἀπέχηται: τῷ δὲ πείθει δὲ οὐδὲ βου-
τοῖς θραξὶν ἐξέσαι, ἢ πύλεμον ποιεῖν αὐ-
φήσομεν; ἀλλὰ νῦν δία ταῦτα μὴ ἐβελί-
χονται, δεινὰ ποιῶσιν αἱ ξείνοι ποδηνόπιοι
τὰ ἐν ἐμῶν, νῦν δὲ πείθει ἀδικεῖ κα-
γων τὰ ὡλοῖα: καὶ δεῖ μὴ ὄντι ἔπειν αὐτῶν

Ἰσοῦ τῶν ἐν χερσὶν ἡσώ λόγος. 54
καὶ γινώσκω ταῦτα, οὐδὲν ἀντιλέγω. οἶμαι
ὅτι δεῖν, εἴ πορ ὡς ἀληθῶς ἐπὶ πᾶσι δικαί-
αῦτα συμβουλεύουσιν, ὡς πορ τῶν ὑπάρ-
χοντων τῆ πόλει διώαμιν καταλύσαι ζητῶ-
ντες ἐφεσθηκότα, καὶ πείζοντα χεῖματα
καὶ διαβάλλοντες ἐν ὑμῖν: οὐ τῶ τῶ φη-
σάντων διώαμιν δεῖξαι διαλυθησμένῳ, ἀν-
τιλέγω ταῦτα πειθῆτε. εἰ ὅ μὴ, σκοπεῖτε ὅτι
δι᾿ ἄλλο ποιοῦσιν, ἢ καθίστησι τῶν πόλιν εἰς
ἐν τὸν ἴσον, δι᾿ οὗ τὰν παρελθόντα πρᾶ-
ξα ἀπαντᾷ ἀπόλωλεν. ἴσα γὰρ δὴ πῦ τῶ,
τὸ δὲν τῶ ἀπάντων πᾶσι ἐόν κεκράτηκε τῆς
πόλεως φίλιππος, ἢ τῶ πρῶτοντος πρὸς τοῖς
ἀλλοῖσι γίγνεσθαι. ὁ μὲν γὰρ ἔχων διώα-
μινησθηκῶν ἀεὶ πορ αὐτὸν, ἢ πρῶτοντος
καλεταὶ πρᾶξαι, ὅζαι φησὶς ἐφ᾿ οὓς ἀν-
τιλέγω, παρέσιν. ἡμεῖς δὲ ἐπειθῶν πρῶτοντος
καὶ κνον, τῶν καὶ τα θορυβούμεθα, καὶ πα-
ραχόμεθα. εἴ τ᾿ οἶμαι συμβαίνει, τῶ μὲν,
καὶ ἂν ἔλθῃ, ταῦτ᾿ ἔχειν κατὰ πολλῶν ἡσῶ
καὶ μῖν δι᾿ ὑσθρίξιν, καὶ ὅσα ἀνδραπανήσω
καὶ, παντα μάτῳ ἀνιλωκῶναι καὶ τῶ μὲν
ἐμν, ἢ τὸ βλάσθαι κελύειν εἰ δεδεῖξαι
φροντας ὅ τ᾿ ἔργων αἰσώμῳ προσφλισ-
θε. Μὴ τοίνυν ἀγισεῖτε ὡς ἀνδρες ἀθη-
ναῖοι καὶ νῦν τὰ μακάρι δὲ λόγοι ταῦτα

Δημοσθένους.

καὶ ποσφάσεις: πρῶτ' ἔτεται δὲ εἶσα, καὶ κα-
σκαυάξεται, ὅπως ὑμῶν μὴ οἴκει μόνοντε
ἔξω δὲ μηδεμῶς οὔσης τῆ πόλει δύναμιν
μετὰ πλ εἰσῆς ἡσυχίας πάνθ' ὅσα εὐόλετη
λὶ πποσ διοικήσεται. θεωρεῖτε γάρ τὸ π
ρὸν πρῶτον, ὃ γίνεται. νωὶ δ' ὡάμιν μεγ
λιν ἐκείνος ἔχων ἐν θράκη διακρίσει, καὶ με
ταπέμπετ, πολλὴν ὡς φασιν οἱ παρόντες, ἀ
μακεδονίᾳ, καὶ θεσσαλίᾳ. ἐὰν οἷώ π
μένονα εἰς ἐπίσῃα εἰς εὐζάντιον ἐλθὼν
λιορκῆ, πρῶτον μὴ οἴεσθε εἰς βυζαντίους με
νεῖν εἰς τῆς αὐτῆς ἀνοίᾳ ὡς πρὸ νωὶ, καὶ
τε παρακαλέσειν ὑμᾶς, οὔτε βοηθεῖν αὐτῷ
ἀξιώσειν; ἐγὼ μὴ οὐκ οἶμαι. ἀλλὰ καὶ εἰ
μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἢ ἡμῖν, καὶ τούτους εἰσα
σεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνω πῖραδῶσειν τῷ π
λιν, ἀν' πρὸ μὴ φθάσῃ λαβὼν αὐτούς. οὐκ
ἡμῶν μὴ μὴ δυναμένων ἐνδεῖδ' ἀναπλη
σαι, ἐκεῖ δὲ μηδεμῶς ὑπαρχούσης ἐπι
βοηθείας εἰδὲν αὐτῶς ἀφ' ἡλωλάναι καλῆ
νὴ δ' ἄ, κακοδαιμονοῦσι γάρ ἀνθρώποι, κα
πρὸ βάλμουσιν ἀνοίᾳ; πάννυγε. ἀλλ' ὅμως
εἰς δεῖ σῶς εἶναι. συμφέρει γάρ τῆ πόλει
μὴ, οὐ δὲ ἐκείνό γε δῆλόν ἐστιν ἡμῖν, ὡς
γε ῥρόνησον εἰς ἡξεί: ἀλλ' εἶγε ἐκ τῆς εἰσῆ
δεῖ σιωπεῖν, ἡ ἐπεμπε πρὸς ὑμᾶς, ἀμῶ

ἐπὶ τῶν ἐν χερσὶν ἡμῶν λόγος. 55
καὶ οἱ ἐν χερσὶν ἡμῶν. αὐτὸ μὲν τοίνυν ἡ
ἀρετὴ καὶ ἡ δόξα, καὶ τῆς χώρας
καὶ τῶν ἐκείνου τί κα-
ταστῆσαι: εἰ δ' ἄπαξ διαφθαρήσεται, καὶ
κινήσεται, τί ποιήσομεν, αὐτὸ ἐν χερσὶν
ἡμῶν; κεινοῦμεν διὸ πείθω νῦν δία; ἢ τί τὰ
κατὰ ἐσθλὴν βελτίω; ἀλλ' ἐνθάδε βοηθήσο-
μεν ἡμῶν; αὐτὸ δ' ἐπὶ τῶν πονημάτων μὴ
μελεῖται; ἀλλὰ μὰ Διὸς οὐχ ἤξει; καὶ τίς ἐγ-
γίγνεται τούτου; ἀρ' ὁρᾶτε, καὶ λογίζεσθε ὡς
καὶ οἱ ἀθλῶνται τῶν ἐπιούσαν ὥραν τῶν ἐ-
πιούσαν εἰς τὴν ἐρημὸς τινὲς οἴονται δεῖν τὸν
κίτοντον ὑμῶν ποιῆσαι καὶ παραδιδῶναι
ἡμῶν; τί δὲ αὐτὸ ἀπελθὼν ἐκ θράκης,
καὶ μὴ δὲ προσελθὼν χερσὶν ἡμῶν, μὴ δὲ
ἐπιτίω, ἢ γὰρ ταῦτα λογίζεσθε, ἐπὶ χαλ-
κῆν μέγαρα ἤκη, τὸν αὐτὸν τὸν εὐπορ-
τῶν ἐπὶ ὄρεον; πύργον κρείττον ἐνθάδε αὐ-
τῶν κινῶν, καὶ προσελθεῖν τὸν πόλεμον
ἐπὶ τῶν ἀπικλῶν ἔσσει, ἢ κατασκηλεύειν ἐκεῖ
καὶ χολίαν αὐτῶ; ἐγὼ μὲν οἶμαι οὕτως.
καὶ τα τοίνυν ἀπαντας εἰδύτας καὶ λογιζο-
μένους, χρὴ μὰ Διὸς οὐχ ἡμῶν διὸ πείθεις πειράσθαι
καταδιδῶναι * κατασκηλεύειν, ταύτῃ
στένειν, καὶ διαλύειν πειράσθαι: ἀλλ' ἐ-
πὶ αὐτῶν προσπαρὰ σκηλεύειν, καὶ σωθῆ-

Δημοσθένους

ποροῦντας ἐκείνω χρημάτων, ἢ τὰ Ἰλα οἰκ
ως σωμαγωνιζομένους. εἰ γάρ τις ἐξοίτο
λιπῶν, εἶπέ μοι, πύττω ἀν' βούλοιο τούτ
ῶς εὖ πρῶτα, οὐς δὴ πείθεις νῦν ἔχει οὐ
ποιουσιν αὖτις, οὐδὲν γὰρ ἀντιλέγω, οὐδ
νεῖν καὶ παρ' ἀθωαίοις οὐδέξεῖν, ἢ πλείους
γεῖσθαι τῆς πόλεως σωμαγωνιζομένης, ἢ
βαλόντων τιῶν, καὶ κατηγορούντων δι
σπαθίῳ, καὶ διαφθαριῳ; τῶτ' ἀν' οἰ
φήσειν. εἶδ' ἂν φίλιππος ἀν' οὕξαιτο τοῖς
ταῦθ' ἡμῶν πινύσσι ἀθάδε πράττεισιν; εἶτα
ζητεῖτε πόθεν τὰ τῆς πόλεως ἀπόλωλα
παντα; Βούλομαι τοίνυν πρὸς ὑμᾶς με
παρρησιασάμενος ἐξετάσαι τὰ πρόντα πράγμα
τῆ πόλεως: καὶ σκέψασθαι τί ποιῶμεν αὖ
τις, ἢ ὅπως χρώμεθα αὐτοῖς. ἡμεῖς οὐτε
ματα εἰσφύειν ἐβουλόμεθα, οὐτε αὐτοῖς
τρυφεῖν τολμῶμεν, οὐτε τῶν κρινῶν ἀπ
οῦσαι διωάμεθα, οὐτε τὰς σωτάξεις δισ
θει δίδομεν, οὐδ' ὅσα ἀν' αὐτοῖς αὐτῶς πεί
εἰ παινοῦμεν, ἀλλὰ βασκαίνομεν, ἢ σπ
μεν, πόθεν ἢ τί μέλει ποιῆν, καὶ πάντα
τοιαῦτα. οὐτ' ἐπειδὴ πρὸ οὕτως ἔχουσι,
ἡμέτερά αὐτῶν πράττειν ἐδέλομεν. ἀλλ
μὲν τοῖς λόγοις οὐδὲ τῆς πόλεως λέγονται
ξια, ἐπαινοῦμεν: αὐτὰ δὲ τοῖς ἔργοις τοῖς αὐ

ὁδοὶ τῶν ἐν χερσὶ ῥησὶ λόγος. 56
ἀφ' οὗ τούτοις σωχωνίζομεθα. ὑμεῖς μὲν
ὡς εἴθε ἐκάστοτε τὸν παρόντα ὡ-
ς εἴπω χρὴ ποιεῖν; ἐγὼ δὲ ἡμῶς ῥωτῆσαι
ὡς εἴπω χρὴ λέγειν; εἰ γὰρ μήτε εἰ-
ρήτε, μήτε αὐτοὶ στρατεύεσθε, μήτε τῶν
ἐν ἐξέτασθε, μήτε τοὺς σωτάξεις διόπει-
θετε, μήτε ὅσ' αὐτὸς αὐτῶν ποίση,
μήτε τὰ ὑμέτερόν αὐτῶν πράξειν ἐθε-
ύστε: οὐκ ἔχω τί λέγω. εἰ γὰρ ἤδη τοσαύ-
την ἀπορίαν τοῖς ἀπίστοις, καὶ διαβάλλειν
ἐπιμένουσιν διύετε, ὥστε καὶ ἀδελφῶν ἀν-
ταγωνιστῶν ποιεῖν, καὶ ἀδελφῶν προ-
πορούντων ἀκροῦσθαι: τί αὖτις λέγοι;
τί νυν διώεται ταῦτα ποιεῖν, ἐπίσης ὑ-
ποχρεῖται δεῖ. λέξω δὲ μετὰ παρρησίας, ἢ
ἄλλως φημι. πάντες ὅσοι
ἐκπεπληθύνθητε παρ' ὑμῶν στρατηγοὶ,
καὶ πάσης ὁποῦν τιμῆς, καὶ παρὰ χί-
λια παρὰ δυνάμεων, ἢ παρ' ὧν αὐτὸς ἐκάστοι
εἴπη, τούτων τῶν πτωχῶν οἰκιστῶν
ἐκρήματα λαμβάνουσι. λαμβάνουσι ὅ-
σοι χεντες μίαν, ἢ δύο ναῦς, ἐλάττονα: οἱ
μικρῶν δυνάμεων, πλείονα. καὶ διδάσκειν οἱ δι-
δάσκοντες τὰ μικρὰ, οὐτε τὰ πολλὰ ἀντ-
ίθεον, ἔρχονται οὕτω μαίονται: ἀμύνομενοι
ἀντιθέτου οὐδὲ παρ' αὐτῶν ἐκπλέοντας ἐμ-

Δημοσθένους

πόρους, μὴ δὲ συλαῖσθαι, παραπέμπεσθαι
 τὰ πλοῖα τὰ αὐτῶν, τὰ τοιαῦτα φασὶ
 νοῖα δίδόναι, καὶ οὕτως τούνομα ἔχει τὰ
 ματα ταῦτα. ἢ δὴ καὶ νῦν τῷ δῖο πείθει
 τούμ' ἔχοντι σαφῶς ὅτι οὕτως δῆλον, ὅτι
 σουσι χρήματα πάντες οὕτοι. πύθην γὰρ
 ἄλλοθεν, τὸν μῆτε λαβόντα παρ' ὑμῶν
 δὲν, μῆτε αὐτὸν ἔχοντα ὁπόθεν μισθοσ
 σει, στρατιώτας γρέφειν; ἐκ τῆς οὐρανοῦ
 εἶσι ταῦτα. ἄλλ' ἀφ' ὧν ἀγείρει, ἢ προσε
 καὶ δανείζεται, ἀπὸ τούτων διάγει. οὐδὲ
 ἄλλο ποιοῦσι οἱ κατηγοροῦντες ἐν ὑμῖν,
 λέγουσι ἅπανσι, μισθοποιῦν ἐκείνῳ δίδόναι
 καὶ τῆς μελλῆσαι δώσουσι δίκην, μῆτι
 σαντί γε, ἢ καταπραξαμένῳ. τοῦτ' εἰσι
 γοι, μέλει πολιορκεῖν: οὕτως ἐμλωσ' ἐκ
 σι: μέλει γάρ τινι τούτων ἢ τῷ Ἀσίαν
 των ἐμλώων; ἀμείνους μόντ' αὖ εἰς
 ἄλλων, ἢ τῆς πατρίδος κηδεσθαι. ἢ τόχει
 ἐμλωσυντον ἐκπέμπειν ἔτδρον στρατη
 τ' ἐστίν. εἰ γὰρ δεινὰ ποιεῖ δῖο πείθης, καὶ
 γει τὰ πλοῖα, μικρὸν ὧ ἀνδρῶν ἀθλοσ
 κρὸν πινάκιον ταῦτα πάντα καλύσαι
 τ' αὖ. καὶ λέγουσιν οἱ νόμοι ταῦτα οὕτως
 κοῦτας εἰσαγέμεν: ὁ μὰ δῖο ὄντα π
 καὶ κρίσεις τοσαύτας ἡμᾶς αὐτοῖς φ

ἰσθὲν τῶν ἀντιθέτων λόγος. 57

ἰσθὲν τὸ γ' ὅτι νῦν πρὸς ἡμᾶς ἔστιν ἡ μανία. ἀλλ' ὅτι μὴ εἴδω ἐχθρούς, οὓς οὐκ ἔστι λαβεῖν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ στρατιώτας φέρειν, καὶ κρητὸν ἐκπέμπειν, ἢ χρήματα εἰσφέρειν δεῖ, ἀναγκαῖόν ὅτι. ὣς δ' ἡμᾶς αὐτῶν, ψήφισαν ἀποφασίζουσα, πάραλος: ταῦτ' ὅτιν ἰκα-
νῶν δὲ φρονούντων ἀνθρώπων: ἐπι-
κρίτων δὲ, καὶ διαφθειρόντων τὰ πράγματα
ἐν αὐτοῖς οὗτοι ποιοῦσι. καὶ τὸ μὴ τούτων τι-
σῶν τοὺς δεινὸν ὄν, οὐδὲν ὅτιν. ἀλλ'
ὅτις οἱ καθήμενοι οὕτως ἤδη διάκεισθε, ὡς
ἢ μὴ τις εἶπεν πρὸς ἡμᾶς ὅτι διδοίτε
ἐκ τῶν κακῶν αἴτιος, ἢ χάρις, ἢ ἀρε-
τή, ἢ ὅν ἀν' εἶπεν τις τῶν πολιτῶν, οὐδέ-
ποτε, καὶ θορυβεῖτε ὡς ὀρθῶς λέγει. ἀν' δὲ
ἐλθὼν λέγει τις τῶν ἀλλοθῶν, ὅτι ληρεῖτε ὡς
οἱ ἀθλοῦται, πάντων τῶν κακῶν, ἢ τῶν
κακῶν τούτων φίλῳ πρὸς ὅτιν αἴτιος, εἰ
ἀρκεῖνος ἢ γεν ἡσυχίαν, οὐδὲν ἀν' ἰσθὲν πρὸς ἡμᾶς
ἢ πόλει: ὡς μὴ οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' ἔστιν,
καὶ τε ἀντιλέγειν: ἀχθεῖσθε δέ μοι δοκεῖ
ἢ: ὡς πρὸς ἀχθῶναι τί νομίζετε. αἴτιον
ἢ, καὶ μοι πρὸς θεῶν ὅταν ἐνεκα
ἢ λέγω, ἔσω παρρησία: παρεσ-
τάξιν ἡμᾶς ἐκ πολλοῦ τῶν πολιτῶν
ἢ οἱ εἰ μὴ, ταῦς ἐκκλησίαις, φοβηροῦς

b

Δημοσθένους

ἢ χαλεπούς: ἐν ᾧ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς
πολέμου ῥαθυμίαις, ἢ δὴ καταφρονήτους. αὐ-
τοῖσι τὸ αὐτὸν εἶπε τις, ὃν ἴσε, ὅτι λήψεσθε
ὑμῖν αὐτοῖς, φατέ ἢ ἐκούλεσθε: αὐτὸ δὲ τοιοῦ-
τόν τις, ὃν κρατήσαντας τοῖς ὄπλοις, ἀλλ-
οὐκ ἔστι κολάσαι, οὐκ ἔχετε οἶμαι τί πο-
τε: ἐβλεγχόμενοι δὲ, ἀγέεσθε. ἐχθρῶ δὲ
ἀνδρῶν ἀθλωαῖσι τὸναντίον ἢ νῦν ἀπαντα-
τοὺς πολιτῶν ἐκκλησί-
ασι πρᾶξουσιν καὶ φιλανθρώπων ὑμᾶς ἐθίζειν ἐπι-
πρὸς γὰρ ὑμᾶς αὐτοὺς, καὶ τοὺς συμμάχ-
ους ταύτας ὅτι τὰ δίηται: ἐν δὲ ταῖς πρ-
οσκευαῖς ταῖς τῶν πολέμου φοβερύτους καὶ χα-
λεπούς ὡς δεικνύνασι: πρὸς γὰρ τοὺς ἐχθ-
ροὺς καὶ τοὺς ἀντιπάλους ἐν ἐκείναις ἐστὶ ὁ ἀγ-
νοῦν δὲ δημαγωγῶντες ὑμᾶς, καὶ χειροῖμα-
καθ' ἑαυτοῦ βολῶν οὕτω διατεθείκασι, ὡς τ-
μὲν ταῖς ἐκκλησίαις βυφᾶν ἢ κολακδεῖν
πάντα πρὸς ἡδονὴν ἀκούοντάς: ἐν δὲ τοῖς
ἔργοις καὶ τοῖς γιγνομένοις ὡς τῶν ἐχθ-
ρῶν ἢ δὴ κενδρωθῆναι. φέρει γὰρ πρὸς διός, εἰ-
ζον ὑμᾶς ἀπαιτήσειαν ὀρέμελλωες, ὧν νῦν
ρήκατε καιρῶν διὰ ῥαθυμίαν, ἢ ἐροῖνθ' ὑμ-
οἰ ἀνδρῶν ἀθλωαῖσι, πέμπετε ὡς ὑμᾶς ἐκά-
στε πρέσβεις, καὶ λέγετε ὡς ὡς βουλευσῆ-
σθε λιπῶς ὑμῖν, καὶ ἀπαντα τοῖς ἔλλησι, καὶ ὡς

ἀεὶ δὲ τὸν ἀνθρώπον, καὶ ἅπαντα τὰ
κατὰ ἀνάγκη φάσκειν καὶ ὁμολογεῖν, ποι-
εῖν γὰρ ταῦτα. εἴ τ' ὦ πάντων ἀνθρώπων
κλότατοι, δέκα μῆνας ἀφ' ἑξαμεσίου τὰν
ἰού, καὶ νόσῳ, καὶ χειμῶνι, καὶ πολέμοις
πληθύντος, ὥστε μὴ ἀνδύσασθαι ἐπανελ-
θῆναι καθεύετε, οὔτε τῶν δούλων ἡλυθῆσθε, οὔτε
οὔτε ὑμετέρων αὐτῶν οὔδεν. ἐνομίσατε.
Μικεῖνος μὲν ὑμῶν οἴκοι μερόντων, χολιῶ-
ν, ὑγιαίνοντων, εἰ δὲ ὅς ταῖς τοιαῦτα
κρίσεις ὑγαίνειν φῆσαι, δύο ἐν δούλοισι κα-
τέπε τυραννοῦς, τὸν μὲν, ἅπαντι κερὺ τῆς ἀτ-
τικῆς τειχίσας, τὸν δὲ ἐπὶ σκιάθῳ. ὑμεῖς
οὐδὲ ταῦτ' ἀπλύσατε, εἰ μηδὲν ἄλλο
ἔβλεπατε, ἄλλ' εἰάκατε καὶ ἀφέσατε δηλο-
γικῶς τῶν καὶ φανερὸν πεποιθήκατε, ὅτι οὐ
δὲ δεκάκις ἀφ' ἑσθάνῃ, οὔδεν μᾶλλον ὑμεῖς
ἐπίτεσθε. τί οἴω πρῆσβύετε, καὶ κατηγο-
ρεῖσθε, καὶ πράγμαθ' ἡμῶν πᾶρέχετε; αὐτῶν
ἔγωγε, τί οἴω οὔμεν, ἢ τί φήσομεν ὡς ἀν-
θρώποι ἀθλαῖοι ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὄρω. Εἰσὶ
οἱ τινὲς οἱ τὸτ' ἐβλέγχειν τὸν παριόντα
οἴκα, ἐπειδὴν ἐρωτήσωσι, τί οἴω χρὴ ποι-
εῖν; ἐγὼ μὲν τὸ δικαιότατον, καὶ ἀληθέςτα-
τον ἔχω ἀφ' ἑκείνουμαι, ταῦτα μὴ ποιεῖν, ἀ-
λλὰ ποιεῖτε. οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ καθεύετε καὶ ἀ-

Δημοσθένους

κειβώς ὄρω: καὶ ὅπως ὡς πρὸ ὄρω τῶσι πρὸ
θύμως, οὕτω, καὶ ποιεῖν ἐθελήσωσι: πρῶτον
μὲν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, ὅτι παρ' ὑμῖν αὐταῖς
βεβαίως γινώσκαι, ὅτι τῆ πόλει θύλι πῶτος πε-
λεμεῖ, καὶ τῷ εἰρῶνι λέλυκε, καὶ πάσαι-
σθε πρὸς τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων
καὶ κακόνους μὲν ὄντι, καὶ ἐχθρὸς ὅλη τῆ πό-
λει, καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει, προσθήσει
δὲ καὶ τοῖς ἐν τῆ πόλει πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ
τοῖς μάλιστα οἰομένοις αὐτῷ χαίρειν. εἰδὲ
μὲν, σκεψάσθωσαν οὐθὺν κρᾶτι, καὶ λαοφέν-
τους ὀλιωθίους, οἱ δοκοῦντες οἰκειότατ' αὐτῷ
διακείσθαι, ἐπειδὴ τῷ πόλιν προὔδωσαν, πᾶ-
σαν κάμει ἀχρλώλασιν. οὐδενὶ μὲντοι μά-
λλον, ἢ τῆ πολιτεία πολεμεῖ: ὅδ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ'
καὶ σκοπεῖ μάλλον οὐδὲ ἐν τῶν πάντων, ἢ ὅ-
πως ταύτῃ κατάλυση. καὶ τοῦτ' εἰκότα
τρόπον τινὰ νῦν γε δὴ πράττει. οἶδε γὰρ ἀκε-
βώς, ὅτι οὐδ' αὖ πάντων τῶν ἄλλων γέννη-
κύριος, οὐδὲν ἔσαι αὐτῷ βεβαίως ἔχειν, ἐπὶ
αὖ ὑμεῖς δημοκρατήσατε. ἀλλ' ἐάν ποτε συμ-
βῆ τι πᾶσιμα, ἀπομά γένοιτ' αὖ ἀνθρώπων
ἢ ξει πάντα τὰ νῦν συμβεβιασμένα, καὶ κατ-
φύξεται πρὸς ὑμᾶς. ἐσὲ γὰρ ὑμεῖς ἔκ αὐτῶν
πλεονεκτῆσαι καὶ καταχεῖν ἀρχίω οὐ πρὸ
κότες: ἀλλ' ἐτόρον λαβεῖν κωλύσαι, καὶ

καὶ τῶν ἐν χειρὶ ῥονήσω λόγος. 59
καὶ ἀφελῆσθαι δεινοί, καὶ ὅλως ἐνοχλή-
σασθε ἀρχὴν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀν-
θρώπους εἰς ἐλθουθεΐαν ἐξ ἀφελῆσθαι ἐτοι-
μῶν ἐλθουθεΐαν ἐφελθῆναι, οὐδὲ πολ-
σιλεί; οὐ κακῶς οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογι-
σθε. πρῶτον μὲν δὴ διὰ τοῦτο δεῖ ἐχθρὸν
πιπτεῖν τῆς πολιτείας, ἢ τῆς δημοκρα-
τίας ἀδιάλλακτον ἐκείνον: εἰ γὰρ μὴ τοῦτο
εἰρήσεσθε ταῖς ψυχαῖς, οὐκ ἐθελήσετε
καὶ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι. οὐδὲ τὸν
εἶναι σαφῶς, ὅτι πάνθ' ὅσα πραγματεύε-
σθε κατασκηθάζετε νῦν, ὅτι τῶν ἡμετέρων
οὐκ ἐπι * κατασκηθάζεται. καὶ ὅπου τις ἐκεί-
νη κινῶνται, ἐν ταῦθ' ἔσονται ἡμῶν ἀμυνεῖ-
σθε γὰρ οὕτω γ' οὐδέ τις δεῖν ὑμῶν οὐδεὶς,
οὐκ ἐπιλαμβάνειν τὸν φίλιππων τῶν μὲν
ἐκείνη κακῶν: τί γὰρ ἄλλο τις ἀν' εἶποι
πύλλον, καὶ καβύλλω, καὶ μάσειραν, καὶ
καὶ ἐξαιρεῖ, καὶ κατασκηθάζεται; τούτων
καὶ σιθυμῆν, καὶ ἔσονται τῶν ταῦτα λαβεῖν,
καὶ ὄνους, καὶ χειμῶνας, καὶ οὐκ ἐλάτους
καὶ ἰνῶνας ἐπιμένειν: τῶν δὲ ἀθλίωσι λιμέ-
σθε καὶ νεωείων, καὶ ζήτων, καὶ τῶν ἔργων
καὶ ἰσχυρείων, καὶ τοσούτων προσόδων οὐκ
ἐπιμένειν: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσειν ὑμᾶς ἐ-

Δημοθρύους

χειν, ὑποδὲ τῶν μελιῶν καὶ τῶν οἰ-
φῶν τῶν ἐν τοῖς θρακίοις σπόροις, ἐν τῷ βα-
θρῷ χειμάζειν. οὐκ ἔστι ταῦτα. ἀλλὰ καὶ κέ-
ὑποδὲ τῆς ἰούτων γενέσθαι κύριος, καὶ τὰ
πάντα πράγματ' αὐτοῦ. Τί οὖν; οὐ φρο-
τῶν ἀνθρώπων ὅτιν, εἰδύτας ταῦτα καὶ ἔ-
νότας πῶ μὲν ὑποδὲ βάλουσαν, καὶ αὐ-
σον τὰ πῶ ῥαθυμίαν ἀφ' ἑαυτῶν: χρημ-
δι' εἰσφέρειν, καὶ τῶν ξυμμάχους ἀξιοῦν, ἵ-
πως τὸ σωετηκὸς αὐτῶν συμμακεί σῆατ' αὐ-
δρᾶν καὶ πράττειν. ἵν' ὡς πῶρ ἐκεῖνος ἐπο-
ἔχει διώαμιν πῶ ἀδικήσουσαν καὶ καπ-
λωσομὲν ἅπαντας τῶν ἐμλωσῶ: οὐτ' αὖτε
σώσουσαν ὑμεῖς καὶ βοηθήσουσαν ἅπασ-
τοίμω ἔχητε. οὐ γὰρ ὅτι βοηθείαις χρωμι-
οὐδέ ποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πράξει. ἀλλ'
τασθιάσαντας δεῖ διώαμιν, καὶ βοφίω
τῆ ποιήσαντας, καὶ ταμίωσ' δημοσίους, κα-
πως ἐνὶ πῶ τῶν χρημάτων φυλακίω ἀ-
σάτ' αὐτῶν γενέσθαι, οὐτ' αὖτε ποιήσαντας, τὸν μ-
χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβέ-
τὸν δὲ τῶν ἔργων, παρὰ τῆς σῆατηγῶ
οὐτ' αὖτε ποιήσητε, καὶ ταῦτ' ἐδελήσητε: οὐ
ληθῶς ἀγειν εἰρλίω δικαίαν, καὶ μείει-
τῆς αὐτοῦ φίλιωσῶν ἀναγκάσετε, οὐ μ-
οὐδὲν ἀν' γένοιτ' ἀγαθόν, ἢ πολεμήσητ' ὅσ

ἰδοὺ τῶν ἐν χερσὶν ἡσώ λόγος. 60
ὁ δὲ δοκεῖ ταῦτα καὶ διαπάνης μεγάλης,
ἰόντων πολλῶν, καὶ πραγματεύεσθαι εἶναι,
μὴ ἀρθῶς δοκεῖ. ἀλλ' ἐὰν λογιῶνται τὰ
ἄλλα μετὰ ταῦτα γενησόμενα, ἀνὰ ταῦτα
εἰ ἐθέλη ποιεῖν: οὐρήσει λυσιτελοῦν τὸ
δικῆς ποιεῖν τὰ δέοντα. εἰ μὲν γὰρ ἐσὶ τις
μητρὸς ἡμῶν θεῶν, οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐ
ἐστὶν γένοιτο ἀξιοχρεῶς τηλικούτου πράγ-
ματος, ὡς ἀνὰ ἀγνῆς ἡσυχίας, καὶ ἄπαντα πρόη-
κε, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡμῶς τελευτῶν ἐκείνος ἦ-
κε, ἄχρον μὲν νῆ τὸν δία, καὶ πάντοτε τοὺς
θεοὺς, καὶ ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόν-
των πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγό-
νοις ἰδίᾳς ἐνεκα ῥαθυμίας τοῦ ἄλλοις ἐμνη-
σθῆναι πάντας εἰς δουλείαν προσέειπεν. καὶ ἔγω-
γε οὐκ ἀνὰ τεθναῖναι μάλλον, ἢ ταῦτα εἶ-
πε καὶ βουλόμην: ἔμω ἀλλ' εἴ τις ἄλλος λέ-
γει, ἢ ὑμῶς πείθει, ἔγωγε μὴ ἀμυνέσθε: ἄπαν-
τα γέσθε. εἰ δὲ μηδενὶ μὲν οὕτω δοκεῖ, τοῦ ναυ-
τοῦ προΐσμεν ἄπαντες, ὅτι ὅσῳ ἀνὰ πλείον-
ον ἴσμεν ἐκείνον γενέσθαι κύριον, τοσοῦ-
τον ἡλεπτοδῶ καὶ ἰαχυροτέρῳ χρησόμεθα
ἡμῶν: ποῖ ἀναδύομεθα; ἢ τί μέλομεν; ἢ πό-
τε ἄνδρες ἀθλιωταῖοι τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθέ-
λομεν; ὅταν νῆ δι' ἀνάγκη τις ἦ; ἀλλ' ὡ μὲν
τελευτῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη εἴποι,

οὐ μόνον ἤδη πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ πάλαι πα-
 λήλυθε : τίω δὲ τῶν δούλων, ἀπύχασ-
 δήπου μὴ γενέσθαι δεῖ. διαφέρει δὲ τί· ὅτι
 σὺν ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ μεγίστη ἀνάγκη
 ἢ ὑπὸ τῶν γιγνομένων πραγμάτων αἰχμάλω-
 καὶ μείζω ταύτης, οὐκ οἶδ' ἕω' τιν' ἀν' εἰποιτο
 δούλῳ δὲ, πλὴν γαῖ; καὶ ὁ τῆς σώματος αἰσθη-
 σμος, ἀμὴν τε γένοιτο, οὔτε λέγειν ἄξιον. πάν-
 τα τοίνυν τὰ ἅμα εἰπὼν ἀν' ἡδέως, καὶ δειξά-
 ῶν βόπον ὑμᾶς εὖιοι καταπολιτεύονται, τὴν
 μὲν ἅμα ἑάσω· ἀλλ' ἐπειδὴν τι τῶν πρὸς ἐ-
 λιπῶν ἐμπέσῃ, οὐθὺς ἀναστὰς τις λέγει, τί
 τίω εἰρνώω ἀγειν, ὡς ἀγαθόν· καὶ τὸ γρέφο-
 διώαμιν μέγα λω, ὡς χαλεπὸν· καὶ διαφρα-
 ζειν τινὲς τὰ χήματα βούλονται· καὶ πο-
 τοὺς λόγους, ὅζων ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς,
 συχίαν δὲ ποιούσιν ἐκείνω, πράττειν ὅ, τί χα-
 λεπὰ. ἐκ δὲ τούτων ἀδειγνέται ἡμῖν μὴ
 σχολή, καὶ τὸ μηδὲν ἤδη ποιεῖν· ἀδεδίχ' ὅτι
 μὴ ποθ' ἠήσοσθε ὥσ' πολλῶν γεγενησθαι· το-
 τοῖς δὲ, αἰχμαῖτες καὶ ὁ μῦθος ὁ τούτων. ἐγ-
 δ' οἶμαι, τίω μὲν εἰρνώω ἀγειν, οὐχ ὑμᾶς δε-
 πείθειν, οἱ πεπεισμένοι κάθησθε, ἀλλὰ τὸν
 τῆς πολέμου πράττοντα. ἀν' γὰρ ἐκεῖνος πε-
 ρσῆ, τὰ γ' ἀφ' ὑμῶν, ἐπιμα ὑπάρχει νομῆ
 εἶναι χαλεπὰ, οὐχ ὅσ' ἀν' εἰς σωθῆσαν

ἰδοὺ τῶν ἐν χερσὶν ἡμῶν λόγος. 61
ἴσμεν, ἀλλ' ἂν πεισόμεθα, ἀνὰ ταῦτα μὴ ἐ-
πιμενεῖν ποιῆν: καὶ τὸ διαρπαδικῶς ἄρ-
πάξαι, * ὡς φυλακῶν διῆς σω-
τεριὰ κωλύειν, * οὐχὶ ὡς τῶν συμφέροντος ἀ-
δικαί. καὶ τοὶ ἐγὼ γε ἀγανακτῶ, καὶ αὐτὸ
ἐπὶ ἀνδρῶν ἀθλῶν, εἰ τὰ μὲν χεῖρα
ἐπιτιμῶν, εἰ διαρπαδικῶς ἄρ-
πάξαι, καὶ κολάζειν τοὺς ἀδικῶντας ἐφ'
ἑαυτῶν: τῶν δὲ ἐλάθρα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτω
ἐπιτιμῶν ἀρπάξων οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ'
ἐπιτιμῶν ἀρπάξων. Τί ποτ' οἶω ὅτι τὸ ἀί-
σθησιν ἀνδρῶν ἀθλῶν, τῶν, τὸν μὲν οὕτω φα-
ρμακῶν ἀδικῶντας, πόλεις κατὰ
ἐπιτιμῶν, μηδένα πώποτε τούτων εἰ-
σὶν ἀδικεῖ καὶ πόλεμον ποιεῖ: τοὺς δὲ μὴ
ἐπιτιμῶν, μὴ δὲ προῖεσθαι ταῦτα συμβου-
λεύσας, τούτους τὸν πόλεμον ποιῆν ἀπι-
στώσως διδάξω. ὅτι τῶν ὀργῶν ἡμῶν εἰκός ὅτι
ἐπιτιμῶν παρ' ὑμῶν, ἀνὰ τι λυπεῖσθε τῶν πολέ-
μων τοὺς παρ' ὑμῶν λέγοντας τὰ ἐέλπι-
σθαι βούλονται, ἵνα τούτους κείνητε, μὴ
ἐπιτιμῶν ἀμύνησθε: καὶ κατηγορεῖσθε μὲν αὐ-
τῶν, ὅτι δίκῃ δὲ δῶσιν ὧν ποιοῦσι νῦν. τοῦτ'
ἐπιτιμῶν δῶσται, τὸ λέγειν ὡς ἀπὸ βούλωνται
ἐπιτιμῶν τινος ποιῆσαι παρ' ὑμῶν: καὶ ἰδοὺ
ἡ διαδικασία αὐτῆ ἐστίν. ἐγὼ δὲ οἶδα

Δημοσθένους

ἀκρεβῶς, ὅτι οὐ γράφαντος ἀθωαίων οὐδενὸς
πόλεμον ἢ ἄλλα πομπὰ φίλιππῶς ἔχει τῶν
τῆς πόλεως, ἢ νῦν εἰς καρδίαν πέπομφε βα-
θειαν. εἰ μὲν τοι βουλόμεθ' ἡμεῖς μὴ προσπι-
ῶσαι πολεμεῖν αὐτὸν ἡμῖν, ἀνσιτότατος πάν-
των ἀν' εἰη τῶν ὄντων ἀνθρώπων, εἰ τῶν ὄν-
τέων λέγχοι. ἀλλ' ἐπειδὴν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἴη-
φήσμεν τότε; ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐ πολεμεῖ
μῖν ὁδεῖ, ὡς πῶρ οὐ δ' ὠρείταις τῶν στρατι-
ῶν ὄντων ἐν τῇ χώρᾳ: οὐδὲ φέραισις πρότε-
ρον, πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν αὐτῶν
οὐδ' ὀλωθείσις ὄβρα; χῆς, ἕως ἀν' ἐν αὐτῇ
χώρᾳ τὸ στρατόμα παρῶν ἔχων: ἢ καὶ τὸ
εἶδος ἀμύεσθαι κελύοντας πόλεμον ποιε-
φήσομεν: οὐκοῦν ὁ πόλοιπον δουλεύειν. οὐ γὰρ
ἄλλο γ' οὐδὲν δεῖ μεταξὺ τῶν μὴ τ' ἀμύεσθαι
μὴ τ' ἀγειν ἡσυχίαν ἐάσθαι. καὶ μὲν, οὐχ ἴσως
τῶν ἴσων ἡμῖν τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ὁ κί-
δωτος. οὐ γὰρ ὅφ' αὐτῶ τῶν πόλιν ποιήσασθαι
βούλεται φίλιππῶς, ἀλλ' ὄλιος ἀνελεῖν. οὐ γὰρ
γὰρ ἀκρεβῶς, ὅτι δουλεύειν μὲν ἡμεῖς, οὐτ-
ἐδελήτε τε, ἕτε ἀν' ἐδελέσθητε, ἐπίστασθε ἀ-
χειν γὰρ εἰώθητε: πράγματα δ' αὐτῶ παρ-
χεῖν ἀν' καιρὸν λάβητε, πλείω τῶν ἄλλων
ἀνθρώπων ἀπάντων διωθήσεσθε. ὡς οἱ αὐτῶ
τῶν ἐχάτων ὄντος τῶ ἀγῶνος, οὐτῶ προσ-

ἄποδι τῶν ἐν χερσὶν ἡσώ λόγος. 62
ὄκειν, καὶ οὖν πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνως
εἴτε ἢ ἂ ποτυμπανίσαι. οὐ γὰρ ὅστιν ἐκ
τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν
ἢ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσιτε ἐχθρούς
κίτουτας ἐκείνως: ἀλλ' ἀνάγκη τούτοις
τὸ προβόλοισ προσπῆαίοντας ὑσεῖζειν
εἶν. πόθεν γὰρ οἶεσθε νῦν αὐτὸν ὑβεῖζαν
ὑεῖς; οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν
εἶ, καὶ οὖν μὲν ἄλλους οὕτως ποιοῦντα, εἰ μη-
δα, ἔβαπατᾶν ὑμῖν εἰ ἀπειλεῖν ἤδη;
κατὰ τοὺς πάλαι δούς ὑπηγάγετο εἰς τὴν
ἐπιούσαν δουλείαν. οὐδ' αὖ εἰπεῖν θιῶαι-
σέως, ὅσα οὖν ταλαιπώρους ὀλιωσίους
εἶπον δούς ποτίδαιαν ἐζηπάτησε, καὶ πόλ-
λα α. θιβαίους τε νῦν ὑπάγει, τὴν βιοτή-
αυτῆς πρᾶσθους, καὶ ἀπαμάξασ' πλέ-
ροῦ καὶ χαλεπού. ὥστε καρπώσα-
σθονα ἕκαστοι τούτων πλεονεξίαν, οἱ μὲν
ἐπὶ πόνθασιν, ἂ δὲ πάντες ἴσασιν: οἷδι' οὐ, τι
πε συμ. βῆ, πείσονταν. ὑμεῖς δὲ ὦν, μὲν αὐ-
εἶθε, σιωπῶ. ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ τῇ εἰρή-
τήσασθαι, πόσα εἰς ὑπάτησθε πύσων ἀπε-
ιο; οὐχὶ φωκέωσ; οὐ πύλωσ; οὐχὶ τὰ
ἐκείνης, δεείσκειν, σέ ῥ' ἴον, τὸν κέρσελέ-
μύτόν; εἰ νῦν τὴν πύλιν τῶν καρδιαῶν
καὶ ὁμολογεῖ; τί ποτ' οἶω ἐκείνως. τοῖς

Δημοσθένους

ἄλλοις, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν ζόπον ὑμῖν πε-
 ρεταί; ὅτι εἰ μόνῃ τῶν πασῶν πόλεων ἡ
 μετὰ ἄδεια ἔσθ' τῶν ἐχθρῶν λέγει
 δοταί: καὶ λαβόντα χρῆματ' αὐτὸν ἀσ-
 φαλές ὅστι λέγειν παρ' ὑμῖν, καὶν ἀφῆρη
 τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἦτε. οὐκ ἔω ἀσφ-
 λέγειν εἰ ὀλυύθη τὰ Φιλίππου, μὴ σι-
 ποιθότων τῶν πολλῶν ὀλυύσιων τῶν πε-
 αν καρπύσθαι. οὐκ ἔω ἀσφαλές λέγ-
 δεπιαλία τὰ Φιλίππου, μηδὲν οὐ πετ-
 τος τῆς πλῆθους τῶν δεπιαλῶν, τῶν οὐ
 ραίνους ἐκβαλεῖν Φιλίππου αὐτοῖς, κα-
 πυλαίαν ἀφροδῶσαι. οὐκ ἔω εἰ θήβαισι
 λές, πρὶν τῶν βουκίαν ἀπέδωκε, καὶ οὐ
 κέως ἀνείλεν. ἀλλ' ἀθλίωσιν οὐ μόνον
 πολιν καὶ τῶν καρδιαῶν χώραν ἀπε-
 κότος Φιλίππου, ἀλλὰ καὶ κατασκηδύ-
 ὑμῖν ἑπιτείχισμα τῶν δούρειαν, καὶ νυ-
 βυζάντιον παιόντος, ἀσφαλές ὅστι
 ἔσθ' Φιλίππου. τειγάρτοι, τούτων
 οἱ ἐκ πῆλῶν ταχὺ πλούσιοι γέγονασιν,
 ἀνώμων, καὶ ἀδύξων ἐκδοξοί, καὶ γιν-
 ὑμεῖς δὲ τῶν αὐτῶν, ἐκ μὲν ἐκδοξῶν
 ἐκ δὲ οὐ πόρων ἀποροί. πύλεως γὰρ ἔγω-
 τον ἠγοῦμαι, συμμάχους, πίστιν, δύνωια
 πάντων ἐσθ' ὑμεῖς ἀποροί. ἐκ δὲ τῆς,

ἰσθδὲ τῶν ἐν χερῶν ἡσῶ λόγος. 61
ὡς ὑμῶς ἔχειν, καὶ ἔαν * τούτων δέρε-
μῶν, οὐδαιμῶν καὶ μέγας καὶ φοβδρὸς.
πέλλησι καὶ βαρβάροις γέγονεν: ὑμεῖς δὲ
μὴ καὶ ταπεινοὶ, τῆ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθο-
ρα μπεοὶ, τῆ δὲ ὠν περοσῆκε, πῖρασκηῆ κα
μάσοι. Οὐ τὸν αὐτὸν δὲ εἶδος πῖρι
ὑμῶν, καὶ πῖρι αὐτῶν ἐπίους τῶν λεζόν-
ναῶ βουλομένων. ὑμῶς μὲν γὰρ, ἡσυχί-
αν φασὶ δεῖν, καὶ ἂν τις ὑμῶς ἀδικῆ: αὐ-
τὸν δὲ δυνάμει παρ' ὑμῶν ἡσυχίαν ἀγειν
πῖρι αὐτῶν ἀδικουῶτος. εἶτα φησιν ὅς αὐ
ὑπαρελθῶν, οὐ γὰρ ἐθέλεις γράφειν, οὐ
ἀκωδύειν, ἀλλ' ἀτολμος εἶ καὶ μαλα-
κῶ δὲ θρασύς μὲν καὶ βδελυρὸς, καὶ ἀ-
δουτ' εἰμὶ, μήτε γενόμην. ἀνδρείότητον
πολλῶ πάνυ τῶν ἰταμῶς πολιτῶν-
τα παρ' ὑμῶν ἐμαυτὸν ἡγοῦμαι. ὅς τις μὲν
καὶ ἀδρῶς ἀθλωαῖοι παρδῶν ἀστωί-
τήτολει, κείνει, δημύει, δίδωσι, κατηγο
ρεμαῖ ταῦτ' ἀνδρία ποιεῖ, ἀλλ' ἔχων
κῆν τῆς αὐτῆς σωθείας τὸ πρὸς χάειν
μῆγειν, ἢ πολιτῶν ἀσφαλῶς, θρα
δῶν. ὅς τις δ' ἰσθδρ τῆ βελτίσου πῖρι
ἐπίοις ἐναντιοῦται βουλήμασι, καὶ
ἐλέγει πρὸς χάειν, ἀλλὰ τὸ βέλτισον
καὶ τῶ τοιαύτῳ πολιτείαν προαιρεῖται,

Δημοσθένους

οὐδ' ἡ πλείονων ἢ τύχη κρείσσει, ἢ ἀ-
ρισμοί, τούτων δ' ἀμφοτέρων ὑπερβύθη
μῶν ἔχει τὸν παρέχει οὗτος ὅστιν ἀνδρεῖς
χρήσιμός γε πολίτης ὁ τοιοῦτός ὅστιν οὐχ
παρ' ἡμῶν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς π
ἀφρολενότες: οὗς ἐγὼ τοσούτου δέ-
λου, ἢ νομίζω ἀξιόους πολίτας τῆς π
εἶναι, ὡς τ' εἴ τις ἔροιτό με, εἰπέ μοι, σὺ δὲ
τὴν πόλιν ἡμῶν ἀγαθὸν πεποιήκως: ἔ-
αὐδρεῖς ἀθιναῖοι, καὶ Ἰησαρχίω εἰπέ
χρηζίω καὶ χρημάτων εἰσφορᾶς, ἢ ἰ-
αίχμαλώτων, καὶ τοιαῦτας ἄλλων
βρωπίω, οὐδὲν αὖ τούτων εἰποιμι: ἀ-
τῶν τοιούτων πολιτικῶν οὐδὲν
τῶμα. ἀλλὰ θωάμενος αὖ ἴσως ὡς
ἔπος κατιτρέψω, καὶ εἰδέσθαι, καὶ
εἶναι, καὶ τῶμα, ἀποιούσιν οὗτοι, ποιῶ
ἔφ' ἐνὶ τούτων πῶ ποτ' ἔμαυτὸν ἔπερα
περὶ ἄλλω οὐδ' ὑποκέρδους, οὐδ' ὑπο-
μῆσθαι: ἀλλὰ διαμαρῶ λέγων, εἰς ὧν
πολλῶν ἐλάττων εἰμι παρ' ὑμῖν, ὑμεῖς
θωδέ μοι, κείρους αὖ εἴητε. οὐτὼ γὰρ ο
κατέπρωτον εἰπῶν. οὐδέ γ' ἐμοὶ ὁδεῖ
τῶν εἶναι πολίτου, τοιαῦτα πολιτῶ
εἴσκειν, εἰς ὧν ἐγὼ μὲν πρῶτος ὑμῶν
οὐδέως, ὑμεῖς δ' τῶν ἄλλων ὑσταταί: αἰ

ἀδὲ τῶν ἐν χερσὶν ἡσὼ λόγος. 64
ἔρεσθαι δεῖ πῶ πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν
ἀγαθῶν πολιτῶμασι: καὶ τὸ βέλτιστον αἰεὶ,
πρῶτον ἅπαντας λέγειν. ἐπ' ἐκείνο μὲν
ἡ φύσις αὐτὴ βαδίζει, ὥσπερ δὲ τῶ
δε δεῖ περὶ ἀγαθῶν διδάσκοντα τὸν ἀγα-
θολίτῳ. Ἰδὲ δὲ τοίνυν τινὸς ἠκούσα τοι-
πῆτι λέγοντος, ὡς ἄρα ἐγὼ λέγω μὲν αἰεὶ
βέλτιστα, ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ λόγος, τὰ
ἔμοῦ: δεῖ δὲ ἔργων τῆ πόλει, καὶ πράξε-
τος. ἐγὼ δ' ὡς ἔχω περὶ τούτων, λέξω
σοι μᾶς, καὶ οὐκ ἀρκυφύομαι. οὐκ εἶναι
αὐτῶ συμβουλεύοντος ὑμῖν ἔργον οὐδὲν,
ἀλλ' εἰπεῖν τὰ βέλτιστα. καὶ τοῦθ' ὅτι ὄψον
εἶναι ἄροπον, ῥαδίως οἶμαι δείξειν. ἴσε γὰρ
πῆ τοῦθ', ὅτι τῆμό θεός ποτ' ἐκείνος ἐν ὑ-
πὸ κημῶν, ὡς δεῖ βοηθεῖν, καὶ οὐδὲν ὑβο-
εῖν, ὅτε θηλαῖοι κατεδουλοῦντο αὐτοῦ:
ἔργων, εἶπεν οὕτω πως: εἰπέ μοι, Βηλδύε
ἡμῶν, θηλαίους ἔχοντες ἐν νήσῳ, τί χρήσε-
ται; τί δεῖ ποεῖν; οὐκ ἐμωλήσε τε πῶ θά-
λασσαν ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι θύρων; οὐκ ἀνα-
στήδη πορύσεσθε εἰς τὸν πειραιᾶ; οὐ κα-
λίτε τὰς ναῦς; οὐκοῦν, εἶπε μὲν ταῦτα
ἡ θεός: ἐποίησα τε δ' ὑμεῖς. ἐκ δὲ τούτων
ἀγέρων τὸ πρῶτον ἐπράχθη. εἰδ' ὁ μὲν εἰ-
σοῖόν τε τὰ ἀρίστα ὡς πρὶν εἶπε τότε, ὑ-

Δημοσθένους

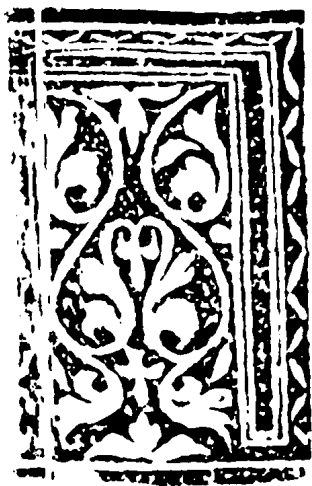
μεις δ' ἄπερ ῥ' αθυμήσατε, καὶ μηδὲν ὑπηκού-
 σατε, ἄρ' αὖτις γεγονός τι τῶν τότε συμβαί-
 των τῇ πόλει; οὐχ οἷόν τε. οὕτω τοίνυν καὶ
 παρὶ ὧν αὖ ἐγὼ λέγω νῦν, καὶ παρὶ ὧν αὖ
 δεῖνα εἶπη, τὰ μὲν ἔργα παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἴ-
 τεῖτε: τὰ δὲ βέλτιστα βωσιγήμη λέγειν παρὰ
 τῶν παριόντων. Ἐν κεφαλῶν δ' ἄ λέγω φη-
 σας, κατὰ βωσιγῆς ἐξέλονται χρήματα εἰς φη-
 σίμην δεῖν: τὴν ὑπάρχουσαν διώαμιν σιμ-
 χεῖν, ἐπανορθοῦντας εἶτι δοκεῖ μὴ καλῶς ἔ-
 χεῖν, μὴ οἷς αὖ τις αἰτιάσῃται, τὸ ὅλον κατα-
 λύοντας: πρῆσθεις ἐκπέμπειν πάντα χοῖνῶν
 διδάξοντας, νοσητήσοντας, πρῆσθοντας ὅσα
 αὖ διώωνται τῇ πόλει: παρὰ πάντα ταῦ-
 τα, ὅς ἐστι βωσι τοῖς πράγμασι δωροδοκοῦντας
 λάθειν, καὶ μισεῖν αἰεὶ καὶ πανταχοῦ, ἴν' οἱ
 βίαιοι, καὶ δικάους ἐαυτοῦ παρέχοντες, οὐ βί-
 βουλοῦνται δοκῶσι, ἢ τοῖς ἄλλοις, ἢ ἐαυτοῖς
 καὶ οὕτω τοῖς πράγμασι χρῆσθε, ἢ παύσθητε
 ὀλιγωροῦντες ἅπαντων: ἴσως αὖ ἴσως ἢ καὶ
 εἶτι τὰ λοιπὰ βελτίω γένοιτο, εἰ μὴ τοῖς κα-
 θεδέσθαι ἄχρι τῶν θορυβῆσαι καὶ ἐπαινε-
 σσεν ἀδύνατοι, εἰ δὲ δέη τί ποιεῖν ἀνάδύ-
 νατοι: οὐχ ὁρῶ λόγον, ὅς τις αὖτις τῶν ποι-
 ῶν ὑμῶν ἄ προσήκει, διωθήσεται τὴν πόλιν σέ-
 σαι.

ΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
 ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΡΙ-
 ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

Ἡ δὲ τῆς λόγου τούτου ἡ ὑπόθεσις. Φιλίπ-
 πος γὰρ λόγῳ μὲν εἰρήνῳ ἄγοντος, ἔργῳ δὲ
 πᾶσι ἀδικουῶντος, συμβουλεύει τοῖς ἀθηναί-
 κισι ῥήτωρ ἀνασιῶσαι καὶ ἀμύνασθαι τὸν βα-
 σίλειον, ὡς κινδύων μεγίστων καὶ αὐτοῖς ἑσθιότε-
 ροῦ κινδύνου, καὶ πᾶσι κοινῆ τοῖς Ἕλλησιν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ
 ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΟΣ
 ΤΡΙΤΟΣ.

Θομῶν δὲ ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι
 λόγων γινομένων ὀλίγου
 δεῖν καθ' ἑκάστῳ ἐκκλησί-
 ῳν παρὰ τῶν Φιλίππου, ἀφ'
 οὗ τῷ εἰρήνῳ ἐπειήσατο, οὐ
 μόνον ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας ἀδικεῖ καὶ πάντων

ἡ δὲ ὅτι φησάντων γ' αὖ, εἰ καὶ μὴ ποιούσι
 οὐδὲν, καὶ λέγειν δεῖν καὶ πράττειν ἅπανσι προ-
 σέειν, ὅπως ἐκείνος πᾶσι σε τοῖς τῆς ἕβρεως καὶ
 ἡμῶν δώσει: εἰς οὗτοια ὑπηγμένα πάντα τὰ
 πηματα καὶ προειμένα ὄρω, ὡς τε δέδοι-

Δημοσθένους

κα, μὴ βλάσφημον μὲν εἶπεν, ἀληθὲς δὲ ἢ
 εἰ καὶ λέγειν ἅπαντες ἐβούλοντο οἱ παειόν-
 τες, καὶ χειροτονεῖν ὑμεῖς, ἐξ ὧν ὡς φαυλότα-
 τα ἔμελλε τὰ πράγματα ἔξειν, οὐκ ἀν' ἡγοῦμαι
 διώσασθαι χεῖρον, ἢ νῦν διατεθῆναι. Πολλὰ
 μὲν οἶμαι ἴσως ὅτι τὰ αἴτια τῶν ταῦθ' οὕτως ἔ-
 χειν, ἢ οὐ παρ' αὐτῶν οὐδὲ δύο εἰς αἴτιον τὰ πράγ-
 ματα ἀφίηται: μάστιγα δ' ἀνὰ πᾶσιν ἐξετάζει
 ὀρθῶς, δὴρῆστε τε δὴ καὶ οὐ χαίρεισθε μάλλον,
 ἢ τὰ βέλτερά λέγειν προαιρουμένους. ὧν πι-
 νὲς μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι ἐν οἷς δὴ δημιού-
 σιν αὐτοὶ ἢ διώσονται, ταῦτα φυλάττοντες
 οὐδεμίαν ἀδελφίαν τῶν μελλόντων πρόνοιαν ἔχου-
 σιν, οὐνοῦ οὐδ' ὑμᾶς οἴοντα ἔχειν: ἔτι οἱ δὲ
 οὐδὲν ἴσως τοῖς πράγμασιν ὄντας αἰτιώμενοι, ἢ
 διαβάλλοντες, οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν, ἢ ὅπως ἴ-
 μιν πόλις αὐτὴ παρ' αὐτῆς δίκῃ λήψεται,
 καὶ ἀδελφίαν τῶν τ' ἔσαι: Φιλίππῳ δ' ἐξέσαι καὶ
 λέγειν καὶ πράττειν ὅ, τι βούλεται. αἱ δὲ τα-
 αῦται πολιτεῖαι σωθήεις μὲν εἰσιν ὑμῖν, αἴ-
 τια δὲ τῆς παραχῆς καὶ τῶν ἀμαρτημάτων
 ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, εἰάν τι τῶν
 ἀλιθῶν μετὰ παρρησίας λέγω, μηδεμίαν
 μοι διὰ αἴτιον παρ' ὑμῶν ὀργὴν γενέσθαι. σπο-
 πείτε γὰρ ὡς δὲ: ὑμεῖς τὴν παρρησίαν αἰσίου
 τῶν ἄλλων οὕτω κοινῶς οἴεσθε δεῖν εἶναι πᾶ-

λέγου. ὁ τοίνυν Φιλίππος ἐξ ἀρχῆς ἀρτί-
 ἡμερώως γεγονώς, οὐ πω διῶπείθους στρα-
 τῆως, οὐδὲ τῶν ἐν χερσὶ ῥονήσων νυῶντων
 στρατιῶν, σέρριον καὶ δουρίσιον κατε-
 βάναε, καὶ τοὺς ἐκ σερρίου τείχους καὶ
 διῶπείθους στρατώτας ἐξέβαλεν, οὓς ὁ ἡμέ-
 ρος στρατηγὸς κατέστησε. καίτοι ταῦτα
 ῥῆτων τί ἐποίει; εἰρήνω μὲν γὰρ ὠμωμό-
 ρα μὴδεις εἶπη, τί ὃ ταῦτ' ὄσιν, ἢ τί τού-
 ακέλει τῆ πόλει; εἰ μὲν γὰρ μικρὰ ταῦ-
 ἄστιν, ἢ μὴδὲν ὑμῖν αὐτῶν ἔμελεν, ἄλλος
 μὴ λόγος οὗτος. τὸ δ' οὐσεβὲς καὶ τὸ δι-
 κῆ, ἢ αὐτ' ἑστὶ μικροῖς τις, αὐτ' ἑστὶ μείζο-
 ντα βραβείνη, πῶ αὐτῶν ἔχει διαύαμιν. φέρε
 ἢ ὠ, ἢνίχ' εἰς χερσὶ ῥονήσον, ἢ βασιλῆος καὶ
 ἄλλοι οἱ ἔλληες ἡμετέρων ἐγνώκασιν εἶναι,
 εἰς εἰσπέμπει καὶ βοηθεῖν ὁμολογεῖ ἢ ἑστὶ
 λι ταῦτα, τί ποιεῖ; φησὶ μὲν γὰρ οὐ πο-
 εἶν. ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ταῦτα ποιῶν-
 κ εἶνον ὁμολογεῖν ἄγειν πῶ πρὸς ὑμᾶς εἰ-
 ῶ, ὥστε καὶ μεγάρων ἀπτόμενον, καὶ ἐν
 ἢ κ τυραννίδε κατασκυιάζοντα καὶ νυῶ
 πρᾶκτω παειόντα, ἢ τὰ ἐν πελοποννήσῳ
 εὐρούμενον, ἢ πάνθ' ὅσα πράττει μετὰ τῆς
 κλειως ποιῶντα, λύειν φημὶ πῶ εἰρήνω,
 ἢ ἡλεμεῖν ὑμῖν. εἰ μὴ καὶ οὗ τὰ μηχανή

Δημοσθένους

ματα ἐπισάντας εἰρῶλω, ἄγειν φήσετε, ἔως
αὐτὰ τὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσάγωσιν. ἀλλ'
λ' ἔφητε τε. ὁ γὰρ, οἷς αὐτὸ ἐγὼ ληφθείω, τὰ
τα πρᾶττων ἢ κατασκηδάζομενος οὗτος ἐμοί
πολεμῆ, καὶ μὴ πω βάλῃ, μὴ δὲ τοξόη. πῶ
σιν οἷω ὑμεῖς κινδυνύσαιτ' αὐτὸν, εἴ τι γένοιτο,
τῶ, τὸν ἐμῆσποντον ὑμῶν ἀμοσρωθῶαι: τῶ,
μεγάρων καὶ τῆς δὺβόιασ τὸν πολεμουῶν ὑ-
μῖν γενέσθαι κύειον: ὦ, πελοποννησίους τὰ κεί-
νου φρονῆσαι. εἴτα τ' ἄτῃσ τὸ μηχανημα ἄτῃ
τῶ πόλιν ἐπισάντα καὶ κατασκηδάζοντα,
ἄτῃσ εἰρῶλω ἄγειν ἐγὼ φῶ πρὸς ὑμᾶς; πολ-
λου γέ ἢ δει. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἡμῶσ ἀνείλεσ
κέασ, ἀπὸ τῶ τῆς ἐγὼ γ' αὐτὸν πολεμῆ ὑ-
μῖν οἰζομαι. ὑμᾶς δὲ, ἐὰν καὶ ἀμύνοσε ἤδη
σφρονήσειν φημί: ἐὰν δὲ ἀναβάλῃσε, οὐκ
ἄτῃσ ὅταν βούλεσε, διωθήσεσε ποιῆσαι. καὶ
ποσοῦτον γέ ἀφέσθηκα τῶν ἄλων ὦ ἀνδρῶσ
ἀθλωαῖοι τῶν συμβουλοπόντων, ὡς τε οὐδέ
κεῖμοι ἀδρῆ γέ ῥ' ὀνήσου νῶσ σιοπεῖν, οὐδέ
ζαντίου: ἀλλ' ἐπαμῶσαι μὲν τούτοις καὶ δια-
ρῆσαι μὴ τι πάθωσι, καὶ τοῖς οὖσιν ἐκείνῃ
στρατηγῶσι πάνθ' ὅσων αὐτὸν δέωνται, ἀπὸ σείλε
βουλεύεσθαι μόντοι ἀδρῆ πάντων τῶν ἐμῶσ
των, ὡς εὐκινδυνῶσ μεγίστω κατισηκότων.
Βούλομαι δ' εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς ἔξ ὧν ἔσθαι

πολεμοῦ, τοῖς δ' ἔργοις αὐτὸς τοῖς τῶν πολλῶν
 ἐπιχειροῦναι: τί λοιπὸν ἄλλο, πλὴν ἀμύνε-
 σθαι; φάσκειν δὲ εἰρῴως ἄγειν εἰς βούλεσθε,
 ἵνα οὐδέ τις ἐκείνος, οὐ διαφύρομαι. εἰ δέ τις ταύ-
 τῶν εἰρῴως ὑπολαμβάνει, ὅβρις ἐκείνος πάσ-
 ας ἄλλα λαβὼν ἐφ' ἡμᾶς ἕξει: πρῶτον
 ἀδικεῖται: ἔπειτα ἐκείνῳ παρ' ὑμῶν, οὐχ
 ἵνα παρ' ἐκείνου τῶν εἰρῴως λέγει. οὕτως δὲ
 οἱ τῶν ἀναλισκομένων χρημάτων ἀπάν-
 τα Φιλίππος ὠνεῖται, αὐτὸς μὲν πολεμεῖν
 οὐκ ἐπιθυμῶν, ὑφ' ὑμῶν δὲ μὴ πολεμεῖσθαι. καὶ μὴ εἰ-
 κέναι τούτου προμνησκόμενοι, ἕως αὖ ἡμῖν ὁμο-
 κλήσει πολεμεῖν, πάντων ἐσμὲν διηθέσατοι.
 οὐ γὰρ αὖ ἐστὶ τῶν ἀπικλῶν αὐτῶν βασιλευ-
 σάντων Πειραιᾶ, τοῦτ' ἄρ' εἰ εἴ ποτε οἱς πρὸς οὕ-
 τῳ μὴ πεποιήκε δεῖ τε κμαίρεσθαι. οὕτως μὲν,
 Λυδίῳις τε Πάρακοντ' ἀπέχων τῆς πόλεως
 ἰάκω εἶπεν, ὅτι δεῖ δυοῖν θά τῶρον, ἢ ἐκείνοισ
 ἐκλύθω μὴ οἰκείν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονία:
 ὅτι τὰ τὸν ἄλλον χρόνον, εἴ τις αὐτὸν ἀπία-
 σαι ὅτι τοιοῦτον, ἀγανακτῶν καὶ πρέσβεις
 ἔμπων οὕτως ἀχρηλογησμένους. οὕτως δὲ, εἰς
 ἡμέας, ὡς πρὸς συμμάχους ἐπορεύετο καὶ
 ἡμεῖς, καὶ πρέσβεις φωκέων ἦσαν, οἱ παρηκο-
 ῦσιν αὐτῶν πορευομένων: καὶ παρ' ἡμῖν ἦε
 οὐκ ἔστιν ἡμῶν, θηβαίοις οὐ λυσιτελήσειν τῶν ἐκεί-

Δημοθρύους

νον πάροδον . καὶ μὲν, καὶ φόρ' ἀς πρώω, ὡς
 φίλος καὶ σύμμαχος εἰς θεπάλιαν ἔλθων,
 ἔχει καταλαβών . καὶ τὰ τελευταῖα τοῖς πα-
 λαιπώροισι ὠρείταις τουτοισὶ ἐπίσκεψόμε-
 νους ἔφη τοῖς στρατιώταις πεπομφεῖναι κατ'
 οὐνοῖαν : πωθανέσθαι γὰρ αὐτοῖς, ὡς νοσοῦσα
 καὶ σασιάζουσιν ἐν αὐτοῖς : συμμάχων δ' εἶναι
 καὶ φίλων ἀληθινῶν, ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς
 παρεῖναι . εἰθ' οἴεσθε, οἱ μὲν οὐδὲν ἀν' αὐτὸν ἐ-
 διωήθησαν ποιῆσαι κακόν, μὴ παθεῖν δ' ἐφυ-
 λάξαντ' ἀν' ἴσως τούτους μὲν ἕξ' ἀπατᾶν ἀ-
 ρεῖσθαι μάμον, ἢ προλέγοντα εἰάζεσθαι, ὑ-
 μῖν δ' ἐκ προῤῥήτεως πολεμήσειν : καὶ ταῦτ'
 εἰς ἀν' ἐκόντες ἕξ' ἀπατᾶσθε ; οὐκ ἔστι ταῦτα
 καὶ γὰρ ἀν' ἀβελτῶν ὄψατος εἶναι πάντων ἀν-
 θρώπων, εἰ τῶν ἀδικομένων ὑμῶν μηδὲν ἐγ-
 καλούντων αὐτῶ, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν πινᾶς
 ἀτιμωμένων καὶ κείναι βουλομένων, ἐκεῖνος
 ἐκλύσας πῶς πρὸς ἀμύλους εἶναι ὑμῶν καὶ
 φιλονεικίαν ἐφ' αὐτὸν προείποι εἰεπαθεῖν : καὶ
 τῶν παρ' ἐαυτῶ μεθοφορούντων αὐτῶ λόγους
 ἀφέλοιτο, οἷς ἀναβάμουσιν ὑμᾶς, λέγοντες,
 ὡς ἐκεῖνος γε οὐ πολεμεῖ τῇ πόλει . ἀλλ' ἐπι-
 ῶ πρὸς τῶ δῖος, ὅς τις δὲ φρονῶν ἐκ πῶν ὀνομα-
 τῶν μάμον, ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἀγόντ'
 εἰρῶν ἢ πολεμῶν ἐαυτῶ σκέψαιτ' ἀν' ἀν'

τς ἐν τῇ πόλει, ὡς τε καὶ τοῖς ξείνοις καὶ
 οἰκιστοῖς αὐτοῖς μεταδεδώκατε: ἢ πολ-
 λὰ καὶ τις οἰκέτας ἴδοι παρ' ὑμῖν μετὰ πλείο-
 σι βεβαιοσά ο, τι θέλοντα, λέγοντας, ἢ πολί-
 ται ἐνείκεις τ' ἄλλων πέλεων: ἐκ δὲ τ' συμ-
 βολοῦ εἰν παντὰ πασιν ἐβεληλάκατε. εἴθ' ὑ-
 πὸ πρὸς βέβαιον ἐκ τούτου, ἐν μὲν ταῖς ἐκ-
 λήσις κρυφᾶν καὶ κολακτεύεσθαι πάντα
 καὶ ἡδονῶν ἀκούουσιν: ἐν δὲ τοῖς πράγμασι
 καὶ τοῖς γιγνομένοις πρὸς τῶν ἐλάτων ἡδὴ
 ἐκινῶσιν. εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν οὕτω διάκει-
 τε οὐκ ἔχω τί λεγῶ: εἰδὲ ἅ συμφέρει τοῖς
 πράγμασι χρεῖς κολακείας ἐδελήσετε ἀ-
 γνοῖν, ἔτοιμος λέγειν. καὶ γὰρ εἰ πάνυ φαι-
 ἀτα τὰ πράγματα ἔχει, καὶ πολλὰ προεἴ-
 ταί μως δεῖν, ἐὰν ὑμεῖς τὰ δεόντα ποιῆν βού-
 λησθε, πάντα ταῦτα ἐπανορθώσασθαι. ἢ
 κί ποτε μὲν ἴσως δεῖν ὁ μέλλω λέγειν, ἀ-
 γνοῖς δὲ τὸ χείριστον ἐν τοῖς παρεληλυθόσι,
 καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. τί
 μὲν οὖν; ὅτι οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα οὐ-
 δὲ τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ
 θεήματα ἔχει. ἐπίτοι γὰρ εἰ πάνθ' ἅ προσή-
 κει ἁπτόντων ὑμῶν οὕτω δέκετο, οὐδ' αὖ-
 τος ἴσως αὐτὰ γενέσθαι βελτίω. νῦν δὲ τῆς
 ἀνεκθυμίας τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἀμελείας

Δημοσθένους

αὐτὴ κεκράτηκε φίλιππος, τῆς πόλεως δ' οὐ κεκράτηκεν: οὐδ' ἡγήθηθε ὑμεῖς, ἀλλ' οὐδὲ κινήθηθε. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ὁμολογοῦμεν φίλιππον τῆ πόλει πολεμεῖν, καὶ τῷ εἰρηνῶν παραβαίνειν, οὐδὲν ἄλλο ἔδει τὸν παριόντα λέγειν καὶ συμβουλεύειν, ἢ ὅπως ἀσφαλέστατα καὶ ῥᾶστα αὐτὸν ἀμυνόμεθα. ἐπειδὴ οὕτως ἀτόπως ἐπίοι διάκεινται, ὥστε πόλεις καταλαμβάνοντος ἐκείνου, καὶ πολλὰ τῶν ὑμετέρων ἔχοντος, καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀδικούντος, ἀνέχεσθαι τινῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις λεχόντων πολέμους, ὡς ἡμῶν τινὲς εἰσὶν αἱ ποιοῦντες τὸν πόλεμον: ἀνάγκη φυλάττεισθαι καὶ διορθοῦσθαι περὶ τούτου. ἐστὶ γὰρ θεὸς μὴ ποθ' ὡς ἀμυνόμεθα, γράψας τίς καὶ συμβουλεύσας εἰς τῷ αἰτίαν ἐμπέσει τῶν πεποιηκέναι τὸν πόλεμον. ἐγὼ δὲ ὅτι πρῶτον ἅπαντων λέγω ἢ διορίζομαι: εἰ ἐφ' ἡμῶν ὅτι τὸ βούλευσθαι περὶ τῶν πόλεμον εἰρηνῶν ἢ πόλεμον ἀγειν δεῖ. εἰ μὲν οὖν ἔξεστιν εἰρηνῶν ἀγειν τῆ πόλει, καὶ ἐφ' ἡμῶν ὅτι ὅτι, ἵν' ἐν τεύθει ἀρξώμαι: φημὶ ἐγὼ γε ἀγειν ἡμᾶς δεῖν, καὶ τὸν ταῦτα λέγοντα γράφειν, καὶ πράττειν, καὶ μὴ φρονεῖν ἀξιώ. εἰδ' ἔτιδος τὰ ὄπλα αὐταῖς χερσὶν ἔχων καὶ διώαμιν πολλῶν περὶ αὐτὸν τὸν τῶν ὀνομα, μὲν τὸ τῆς εἰρήνης ἡμῶν πε-

κατὰ Φιλίππου γ. 69

ὀν βραχμάτων οὕτω φοβοῦμαι: ἴν' εἰ μὴν ὁ
ἐπιζομαι, μετὰ αἴητε τῶν λογισμῶν, ἢ
ὁ αὐτὸν ὑμῶν γε αὐτῶν, εἰ καὶ μὴ τῶν
ἢ ἀφ' αὐτῶν βούλεσθε, ποιήσατε: αὐτὸν δὲ λι-
ἢν τε τυφῶσαι δοκῶ, μήτε νῦν, μήτ' αὐ-
ἢν ὑγαίνοντί μοι προσέχητε. ὅτι μὴν δὴ
ἢ: ἐκ μικροῦ ἢ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχαῖς
Φιλίππου ἠνεύχεται, καὶ ἀπίσως καὶ σασιαστ-
ἢν χουσι πρὸς αὐτῶν: οἱ ἐμίωσθε: ἢ ὅτι πολ-
ἢ παραδεδότῳ ὑμῶν τοσοῦτον ὄψ' ἐκείνου
ἢνται, ἢ νῦν ὅθ' οὕτω πολλὰ προσέλιφε, ἢ
ἢν οἱ πὰ ὑφ' αὐτῶν ποιήσασθε, καὶ πάνθ' ὅσα
ἢντ' αὐτῶν ἐχοίμι διεξελεῖν, παραλείψω.
ἢν ὑμῶν συγκεχωρηκότας ἀπαντας ἀνθρώ-
ἢν ἀφ' ὑμῶν ἀρχαμείους αὐτῶν, ἐπεὶ οὐ-
ἢν μόνον ἀπαντα χρόνον ἀπαντες οἱ πόλε-
ἢν γόνασιν οἱ ἐμίωκί. τί σῖν δὲ εἴη; τὸ
ἢν οἱ, τι βούλεται, καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον οὐ-
ἢν οἱ ποικιλόπῃεν ἢ λωποδυτεῖν τὰ τῶν ἐλ-
ἢν μιν, καὶ καταδουλοῦσθαι τὰς πόλεις ὅσας
ἢν καὶ τοὶ προσάτοι μὴν ὑμεῖς ἐβδμήκον
ἢν ἢ καὶ κρία τῶν ἐμίωων ἐγένεσθε: προσά-
ἢν καὶ διακοντα ἐνὸς δέοντα λακεδαμόνιοι:
ἢν καὶ δὲ τι καὶ θηβαῖοι εἰς τελευταίους του
ἢν χρόνους μετὰ τῶν ἐν λούκροισι μάχῃς:
ἢν καὶ ὡς, οὐθ' ὑμῖν οὔτε θηβαίοις, οὔτε λα-

Δημοθρύου

κεδαιμονίοις οὐδὲ πώποτε ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖοι
σιωχωρήθη ἄρα ὑπὸ τῶν ἐλθόντων, ποιῆναι
τι ἐθύλαθε. οὐδὲ πομποῦ δεῖ. ἀλλὰ ἄρα μὴ
ὑμῖν, μάλλον δὲ τοῖς τότε οὖσιν ἀθλωαίοις, ἐπι
δήπιον οὐ μετρίως ἐδύκωσεν προσφύρασαι,
πάντες ὄντο δεῖν πολεμεῖν, καὶ οἱ μηδὲν ἐ
καλεῖν ἔχοντες αὐτοῖς μετὰ τῶν ἡδικημέ
νων, καὶ πάλιν λακεδαιμονίοις ἀρξασί καὶ π
ρελθοῦσιν εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτῆν ταύ
την ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονάζειν ἐπεχείρουν, καὶ
πύρα τῆς μετρίας τὰ καθεστηκότα ἐκίνοι,
πάντες εἰς πόλεμον κατέστησαν, καὶ οἱ μηδὲν
ἐγκαλοῦντες αὐτοῖς. καὶ τί δεῖ ἄλλοις
λέγειν; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ λακεδαιμόνια
οὐδὲν ἄν εἰπεῖν ἔχοντες ἕξ ἀρχῆς ὅτι ἡδικη
μεθ' ὑπὸ ἀμύλων, ὅμως ὑπὸ τῶν ἄλλοις
ἀδικουμένων ἐωρῶμεν, πολεμεῖν ὡς ἔθιμον
δεῖν. καίτοι πάνθ' ὅσα ἐζημάρτηται καὶ λα
κεδαιμονίοις ἐν τοῖς κρίκοντ' ἐκείνοις ἔπε
καὶ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις ἐν τοῖς ἐβδμη
κοντα, "ἐλάττω ἐστὶν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
φίλιππος ἐν βίῳ καὶ δέκα οὐχ ὅλοις ἔπε
οἷς ἄρα πλάζει, ἡδίκηκε ἄλλω, μάλλ
λον δὲ, εἰδὲ πομποσὸν μέρος τούτων ἐκείναι
ἄρα ἐκ βραχέων ζημάτων ῥάδιον δεῖξαι
λωθον μὴν δὲ, καὶ μεθώλω, καὶ ἀπολωθῆναι

ἡδεμία ἴω, οὐδὲ συγγνώμη τὸν οὐκ ἔχον-
 τος κάτου τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη καὶ
 ἡ ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων, καὶ
 ἡμιδὲν ἐθέλουσι ποιεῖν κατὰ τῶν πάντα
 προσήκη, πράττοντων πολάκις παρασκυά-
 κη ἴω πρίσασθαι παρὰ τῶν λεγόντων, οὐ-
 κὲν σχετηγούτων: οὐδὲ τίω πρὸς ἀλή-
 θεις ὁμόνοιαν, οὐδὲ τίω πρὸς εὖ βαρβαρούς
 καὶ τυραίνους ἀπίσταν, οὐδ' ὅλως τῶν τοι-
 λων οὐδέ νυῶ δι' ἀπανθ' ὡς πρὸ ἐξ ἀγορᾶς
 ἐπραπτι ταῦτα. ἀντεισῆκται δὲ ἀντι-
 κτων, ὑφ' ὧν ἀπόλωλε καὶ νεόσκηκε ἡ ἐλ-
 κταῦτα δι' ἑστί; ζῆλος, εἴ τις εἴληφέ τι-
 ῶς, ἀν' ὁμολογῆ συγγνώμη τοῖς ἐλεγχ-
 εῖς μῦσος, ἀν' τούτοις τίς ἔστι τιμᾶ. τὰλλα
 ὅσα, ὅσα ἐκ τῆ δουροδοκείν ἤσθηται. ἐπεὶ,
 εἰδήρεις γε καὶ σωμάτων πλῆθος, καὶ χρη-
 στων πρόσσθι, καὶ τῆς ἀλλης κατασκυῖς
 φινία, καὶ τὰλλα οἷς ἀν' τις ἰαύειν τὰς πό-
 σκεῖνοι, νυῶ ἀπαντα καὶ πλείω καὶ μείζω
 τῶν τότε πολῶ: ἀλλ' ἀπαντα ταῦτα
 ῶσα, ἀπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πω-
 στων γίνετα. Ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἐ-
 κ μὲν νυῶ, ὁρᾶτε δήπου καὶ οὐδὲν ἐμοῦ
 ἐδείσθε μάρτυρος. τὰ δ' ἐν τοῖς ἀνώθεν
 ῶσι, ὅτι τὰναντία τούτων εἶχεν, ἐγὼ δη-

Δημοσθένους

λώσω ἔ λόγους ἑμαυτῶ λέγων, ἀλλὰ γράμ-
 ματα τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων δεικνύ-
 ων, ἀ' ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς σήλω χαλκῶ
 γράψαντες εἰς ἀκρόπολιν: οὐχ ἵνα αὐτοῖς ἡ
 χρήσιμα, ἢ γὰρ αὐτοῦ τούτων τῶν γραμμα-
 των τὰ δέοντα ἐφρόνουν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς ἔχα-
 τε ἑπομνήματα καὶ παραδείγματα, ἵνα
 ὑποὶ τῶν τοιούτων αὐτοῦ δάξιν προσήκει. τί
 σὺ λέγει τὰ γράμματα; Ἀρθμῖος, φησὶ,
 ὁ πυθῶνακτος ὁ ζελεΐτης, ἀτίμος ἔγω ἢ πολί-
 μος τῶ δήμου τῶν ἀθλωαίων ἢ τῶν συμμα-
 χων, αὐτὸς καὶ γένος. εἴθ' ἢ αἰτία προσζέγρα-
 πται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο. ὅτι ἢ χρυσὸν τὸν ἡ
 τῶν μίθων εἰς τὸν πελοπόννησον ἡγάγει, ἢ
 ἀθλώαζε. ταῦτ' ἔστι τὰ γράμματα. λοζίξεν
 δὴ πρὸς Διὸς ἢ θεῶν, ἢ θεωρεῖτε παρ' ὑμῶν
 αὐτοῖς, τίς ἡ ποτε ἢ διάνοια τῶ τότε ἀθλω-
 ων τῶν ταῦτα ποιούτων, ἢ τί τὸ ἀξίωμα.
 κεῖνοι ζελεΐτω τινὰ ἀρθμῖον δοῦλον βασι-
 ως, ἢ γὰρ ζελεῖα ἔστι τῆς ἀσίας, ὅτι τῶ δεσπο-
 τη διακονῶν χρυσίον ἡγάγει εἰς πελοπόννησον
 οὐκ ἀθλώαζε, ἐχέρων αὐτῶν ἀνέγραψαν
 τῶν συμμαχων, αὐτὸν ἢ γένος, ἢ ἀτίμου-
 ναι. οὕτω δ' ἔστιν, οὐχ ἡ αὐτῶ οὕτως τις φήσῃ
 ἀτίμιαν: τί γὰρ τῶ ζελεΐτη τοῦτ' ἐμελλοῖ
 τῶ ἀθλώασι κοινῶν μὴ μεδέξειν ἐμελλεν: αὐ

οὐ οὕτω

ἡ δὲ πόδιον ἀπουδαιῶν οὐδὲν ἰσχυρότερον
 ἔσται; καὶ τοι τί τῆς ἐχάτης ὑβρεως ἀπο-
 φει; οὐ πρὸς τῶ πόλεις ἀνηρικείαι, τίθισι
 ἀπὸ πύθια τὸν κοινὸν τῶν ἐμιώων ἀγῶ-
 νιστῶν αὐτὸς μὴ παρῆ, εἰς δούλους ἀγωνο-
 τήσοντας πέμπει: κύριος δὲ πυλῶν καὶ τῶ
 εἰς ἐμιώων παρόδων εἰς: καὶ φρουραῖς
 ἰσχυροῖς εἰς τόπους τούτους κατέχει ἔχει δὲ
 τῶν περὶ ἀντιόχειαν τῶ θεοῦ παρώσας ἡ-
 ἰα καὶ θεπάλους, καὶ δευειέας, ἢ εἰς ἄλ-
 λους ἀμφοκτύονας, ἢς οὐδὲ τοῖς ἐμιῶσιν ἀπα-
 ρτεσι; γράφει δὲ θεπάλους, ὅτι πῖνα χρῆ-
 σι τὸν πολιτεύεσθαι. πέμπει δὲ ξένους, εἰς
 οὓς πορθμὸν τὸν δῆμον ἐκβαλοῦντας τῶν
 ἐμιώων, εἰς δὲ ἐπ' ὠρεὸν φιλισίδω τύραν-
 ναταγήσοντας; ἀλλ' ὅμως ταῦθ' ὀρώντες
 ἀλλοθι ἀνέχονται: καὶ τὸν αὐτὸν ζόπον,
 ἡρ οἱ τῶν χάλαζαν ἐμοιγε δοκοῦσι θεω-
 ρεῖσθαι, οὐχ ὅμοιοι μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γενέ-
 σθαι, κωλύειν δὲ οὐδεὶς ἐπιχειρῶν οὐ μόνον
 οὐδὲ οἱς ἢ ἐμὰς ὑβείζεται ὑπ' αὐτῶν, οὐδεὶς
 ἀντιτάσσεται, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτῶν ὅτι αὐτὸς ἕκαστος
 ἀντιτάσσεται: εἰς γὰρ ἡδὴ τοῦ ἀγαθόν εἶναι. οὐ
 ἔστι δὲ ἐπ' ἀμβρακίαν ἐλήλυθε ἢ λυκά-
 ρουκ ἀχαιῶν ναύπακτον ἀφελόμενος ὁ-
 μοικον αὐτῶν παραδώσειν; οὐχὶ θηβαί-

Δημοσθένους

7-ων ἐχθρον ἀφήριται; καὶ νῦν ἑπὶ Βυζαντίους
 πρῶτον συμμάχους ὄντας οὐχ ἡμῶν; ἐὼ
 πάλαι. ἀλλὰ χερσὶν ἡμῶν τὴν μέγιστον ἔχει
 πόλιν καρδίαν. ταῦτα τοίνυν πάσχοντες ἀ-
 παντες μέλομεν καὶ μαλακίζομεθα, καὶ πρὸς
 οὓς πολλοὺς ἐλέπομεν ἀπιστοῦτες ἀλλήλοις
 οὕτω φανερῶς πάντας ἡμᾶς ἀδικοῦντος. καί
 τοι τὸν ἅπαντα ἀσελγῶς οὕτω χρώμενον τί
 εἶδατε, ἐπειδὴν καθ' ἓνα ἡμῶν ἐκάστου κύρια
 γένηται, ποιήσιν; Τί οἶώ ἀπίον τουτωνί; ὁ
 γὰρ ἀνὸς λόγου καὶ δικαίας ἀτίας οὐτε τοῦ
 οὕτως εἶχον ἐτοίμως πρὸς ἐλθούσαν ἀπαι-
 τες οἱ ἐμίωθε, οὐτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν.
 ἢ τί τότε, ἢ ὡς ἄνδρες ἀθλοῦσι ἐν ταῖς ταῖς
 πολλῶν διανοίας, ὁ νῦν οὐκ ἔστιν, ὁ καὶ τὰ πρῶ-
 τῶν ἐκράτησε πλοῦταν, καὶ ἐλθούσαν ἡκ-
 τὴν ἐμάδα, καὶ οὐτε ναυμαχίας, οὐτε πρῶ-
 τῆς μάχης οὐδεμιᾶς ἠπείχετο: νῦν δ' ἀφλω-
 λὸς ἀπαντα λελύμενται, καὶ ἄνω καὶ κά-
 τω πεποίηκε τὰ τῶν ἐμίωτων πράγματα. τί
 οἶώ ἢ οὐκ; οὐδὲν ποιῶν οὐδὲ σφόν: ἀλλ'
 ὅτι οὓς παρὰ τῶν ἀρχαίων ἀεὶ βουλευμένων,
 καὶ διαφθείρειν τὴν ἐμάδα χρήματα λαμ-
 βάνοντας ἀπαντες ἐμίσω. καὶ χαλεπώτε-
 ρον ἢ τὸ δουροδοκίοντα ἐβλεπόμεθα. καὶ
 πικρὰ μέγιστη οὐκ ἐνόλαζον. καὶ παρὰ

αὐτοὶ καὶ κρίνοντα πόλεις Ἰσθμίου θράκας,
 ὅς τις ἀπάσας οὕτως ὠμῶς ἀνήρικον, ὡς τε
 ἰδὲ μὴ δὲ εἰπὼ ποτ' ὠκιάθησαν, εἶναι ῥα-
 ῖον προτελθόντα εἰπεῖν. καὶ τὸ φωκέων ἔθνος
 σιτον ἀνήρικόν σιωπῶ. ἀλλὰ θετῆραλία
 ἔχει; οὐχὶ τὰς πόλεις καὶ τὰς πλι-
 κῆς αὐτῶν ἀφήριται, καὶ τετραδραχμίου
 εἴησε παρ' αὐτοῖς, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πό-
 λιν ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσιν. αἱ δ' ἐν
 Ἰσθμίου πόλεις οὐκ ἔτι τυραννοῦνται, καὶ ταῦ-
 τ' ἐννήσω πλοσίον θηκῶν καὶ ἀθλωῶν; οὐ διαρ-
 ῖ δ' ἐν ταῖς Ἰσθμίου γράφει, ἐμοὶ δὲ ὅτι νῦν
 ἔτι πρὸς τοὺς ἀκούειν ἐμοῦ βουλομένους;
 καὶ γράφει μὲν ταῦτα, ταῖς ἔργοις δὲ οὐ-
 κ' ἐμ' ἐφέμῳσι τονοῖται. πρότερον
 αὐτὸν ἀμβρακίαν. ἦλιν ἔχει τηλικαύτω
 ἅπαντα πλοπνῆσω. μεγάρους ἐπιβούλου
 πόλι. οὐθ' ἢ ἐμάς, οὐθ' ἢ βαρβαρὸς τῶ
 κενεξίαν χωρεῖ τὰνθρώπου. καὶ ταῦτ' ὄρων
 αὐτῶν μωδὸς ἀπαντες καὶ ἀκούοντες οὐπέμ-
 ναι πρέσβεις πρὸς τούτων πρὸς ἀλήλους
 ἀνακτοῦμεν. οὕτω δὲ κακῶς διακείμε-
 ῖσθι ὁρωρῦμεθα κατὰ πόλεις, ὡς τ' ἀχρῖ
 ἰτεδρον ἡμῶν, οὐδὲν οὐτε τῶν συμφε-
 ρει, οὐτε τῶν δεόντων πρᾶξαι διωάμεθα.
 ἰσθμίου, οὐδὲ κοινωνίαν βοηθείας, καὶ φι-

Δημοσθένους'

λίσσ' οὐδεμίαν πειήσασθαι ἀλλὰ μείζω γηθό-
 μνον τὸν ἀνθρώπον πῶριόρῳμεν : τὸν χρόνον
 κερδαῖναι εἶσεν, ὃν ἄλλος ἀπόλυται, ἕκαστος
 ἐγνωκὼς ὡς γέ μοι δοκεῖ, οὐχ ὅπως σωθήσεται
 τὰ τῶν ἐμλιῶν, σιοπῶν οὐδὲ πρᾶτῶν. ἐπὶ
 ὅτι γε ὡς πῶρ πῶριόρῳς, ἢ καταβολὴ πύρε-
 τοῦ, ἢ τινος ἄλλου κακοῦ καὶ τῷ πάννυ πόρῳ
 δοκίωπτι νῦν ἀφεσῶναι προσέρχεται, οὐδέτις
 ἀγνοεῖ δὴ πῦν. καὶ μὴ, καὶ κείνός γε ἴσεν, ὅτι ὅσα
 μὴ ὑπὸ λακεδαιμονίων, ἢ ὑφ' ἡμῶν ἐπαχθῶ-
 οἱ ἐμλιῶν, ἀλλ' αἰὶν ὑπὸ γηθῶν γε ὄντων
 τῆς ἐμάδος ἡδικοῦτο. καὶ τὸν αὐτὸν ζόπι
 αὐτὸς ὑπέλαβε εἶσεν, ὡς πῶρ αὐτὸς εἶπεν ἕως
 οὐσία πολλῆ γερωνὸς γηθῶν δῶκει τί μὴ κα-
 λῶς μὴ δ' ὀρθῶς, κατ' αὐτὸ μὴ εἶσεν ἀξί-
 μέμψεως εἶναι καὶ κατηγείασ', ὡς δ' οὐ πῶ-
 σήκων, ἢ ὡς οὐ κληρονόμος τούτων ὢν ταῦτ'
 ἐποίησεν, οὐκ εἶναι λέγειν. εἶδέ γε δεῦλος, ἢ ὑ-
 βολιμαῖς τὰ μὴ προσήκοντα ἀπώλυε κα-
 ἐλυμαίνετο, ἢ ῥά κλεις ὅσω μάλλον δεινόν,
 πολλῆς ὀργῆς ἀξίον πάντες αὐτὸς εἶπεν εἶναι
 ἀλλ' οὐχ ὑπὸ φιλίππου ἢ ὢν ἐκείνος πῶ-
 τει νῦν οὐχ οὕτως ἔχουσιν; οὐ μόνον οὐχ ἐ-
 λῖως ὄντες οὐδὲ προσήκοντος οὐδὲν τοῖς ἐ-
 λῖσι, ἀλλ' οὐδὲ βαρβάρων εἰ τεῦθεν ὀθεν
 λὸν εἶπειν, ἀλλ' ὀλέθρου μακεδόνος, ὀθεν

λέγει. ἄλλ' ἐν τοῖς φονικῆς γέγραπται
 οἷς, ἔσθ' ὧν ἀν' μὴ δίδω' δίκαις, φόνου δι-
 κασταί: ἄλλ' οὐα γὰρ ὡς τὸ ἀρκτεῖναι, ἢ ἄπι-
 φησι, τεθνάτω. οὗτος δὲ λέγει, καθαρὸν τ'
 πων τινὰ ἀρκτεῖναιτα εἶναι. οὐκ οὐ ἐν ὅ-
 κιν ἐκείνοι τῆς ἀπάντων τῶν ἐμλιύων σωτη-
 ρεσ' αὐτοῖς ἐπιμελιτέον εἶναι. οὐ γὰρ ἀν'
 ἄποῖς ἐμελεν, εἴτις ἐν πελοποννήσῳ τινὰς
 ἀίτη: ἢ διαφθείρει, μὴ τοῦθ' ἔσθ' λαμβάνου
 πικρόλαζον δι' ἔτῳ ἢ ἐπιμωροῦτο, οὐς ἀν' αἰ-
 ἴντο θεωροδοκωῶτας, ὥστε καὶ σηλίτας
 πῆν. ἐκ δὲ τούτων, εἰκότως τὰ τῶν ἐμλιύων
 ἐπὶ βαρβάρῳ φοβῆναι, οὐχ ὁ βαρβάρῳ τοῖς
 ἴσιν. ἄλλ' οὐ νῦν. οὐ γὰρ οὕτως ἔχ' ὑμεῖς,
 πρὸς τὰ τοιαῦτα, οὔτε πρὸς τὰ ἄλλα:
 ἀ πῶς; ἴτε αὐτοῖς. τί γὰρ δεῖ πᾶν-
 ὑμῶν κατηγορεῖν: καὶ παραπλησίως δὲ
 οὐδὲν βέλτιον ὑμῶν ἀπαντες οἱ λοιποὶ
 λωδσ. διόπερ φημι ἐγώ γε, καὶ αὐτοῦδ' ἡς
 πλῆς, καὶ βουλής ἀγαθῆς τὰ παρόντα πρά-
 κτα προσδεῖσθαι. τίνας εἶπω; κελθετε, ἢ
 ὀρνεῖσθε; ἐκ τοῦ γραμματείου ἀνάγνω-
 σι. Ἀνάγνωσις γραμματείου. Ἔστι τοίνυν
 οὐκ ἄλλο λόγος παρὰ τῶν παραμυθεῖσθαι
 φιλομείων πρὸς πόλιν, ὡς ἄρα εἶπω Φίλιπ-
 πος: οἷοί ποτ' ἦσαν λακεδαιμόνιοι,

Δημοσθένους

οὐκ ἔστιν ἡμεῖς μὲν ἤρχον, καὶ γῆς ἀπάσης, βασι-
 λέα δὲ σύμμαχον εἶχον, ὑφίστατο δ' οὐδὲν αὐ-
 τούς: ἀλλ' ὅμως ἠμύνατο καὶ κείνους ἡ πόλις,
 καὶ οὐκ ἀνῆρπάσθη. ἐγὼ δὲ, ἀπάντων, ὡς ἔ-
 πως εἶπεῖν, πολλῶν εἰληφόντων ἐπίδοσιν, ἢ οὐ-
 δὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐ-
 δὲν ἠγούμαι πλέον, ἢ τὰ τῶν πολέμων κεκι-
 νῆσθαι, καὶ ἐπιδεδωκέναι. πρῶτον μὲν γὰρ
 ἀκούω λακεδαιμονίους τότε, καὶ πάντας ὅσους
 ἄλλους ἐμύνατο τέτταρα μύρια, ἢ πύτυ-
 πῶν ὡφείλαν αὐτῶν στρατεύεσθαι, ἢ ἴσως τοῖ
 χρόνον ἐμβαλόντας αὐτὰ καὶ κακίσαντας τῶ
 τῶν ἀντιπάλων χώραν ὁπλίταις, καὶ πολυ-
 τικοῖς στρατεύμασιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἴκου πά-
 λιν. ἔτι δ' ἀρχαίως εἶχεν, μᾶλλον δὲ πολιτι-
 κῶς, ὥστε εἶναι χρηματικῶν ὠνεῖσθαι παρ' ἑδραίων
 ἔδραίων: ἀλλ' εἶναι νόμιμον τινα ἢ περὶ φανῆ τ' ἢ
 λεμον. νῦν δ' ὄρατε μὲν δήπου τὰ πλεῖστα ὅσα
 προσδότης ἀφελωλεχότας, οὐδὲν δὲ ἐκ παρα-
 τάξεως οὐδ' ἐκ μάχης γινόμενον. ἀκούετε δὲ
 φίλιππων, οὐχὶ τῶν φάλαγγας ὁπλιτῶν ἀ-
 γειν, βασιζονθ' ὅποι βούλεται, ἀλλὰ τῶν ψι-
 λούσιν ἰππέσιν, τοξότας ξένους, τοιοῦτον ἐξήρη-
 σθαι στρατόπεδον. ἐπειδὴ δὲ τούτοις κρατῶν
 πρὸς νοσοῦντας εἰ αὐτοῖς καὶ τεταραγμένους
 προσέσθαι, καὶ μηδεὶς ὑπὲρ τῆς χώρας διὰ

πᾶν ἔζη, μηχανήματα ὤπισθ' ἄσας πολιορκί-
 ας, καὶ πῶ πῶ θέρους καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν
 αὐτῷ διαφέρει, οὐδ' ἔστιν ἕξαιρετος ὥρα τίς,
 ὡς ἀλείπει. ταῦτα μὲν δὴ πάντας * εἰδόν-
 τε δεῖ ἢ λογιζομένους μὴ προέσθαι τὸν πό-
 λιμον εἰς τὴν χώραν· μὴ δ' εἰς τὴν οὐρανὴν τὴν
 τότε πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμου βλε-
 πτάς ἐκτραχηλιθῶσαι· ἀλλ' ὡς ἐκ πλεί-
 στου φυλάττειν τοῖς πράγμασι, καὶ ταῖς πα-
 ροικθυαῖς, ὅπως οἴκοσθαι μὴ κινήσεται σφο-
 δρῶντας, ἔχῃ συμπλακείας διαγωνίζεσθαι.
 τὸς μὲν γὰρ πόλεμον πολλὰ φύσει πλεο-
 νηματα ὑμῖν ὑπάρχει, αὐτὸν πρὸς ἄνδρες ἀ-
 μάσιοι ποιεῖν ἐθέλωμεν ἢ δεῖ· ἡ φύσις τῆς ἐκεί-
 νου χώρας, ἧς ἀγειν καὶ φέρειν ὅτι πολλῶν, ἢ
 οὐκ οὕτως ποιεῖν· ἀλλὰ μωρία· εἰς δὲ ἀγῶνα ἀμεί-
 νων ἐκείνος ἡσκηται· ἔ μόνον δὲ δεῖ ταῦ-
 τὰ γινώσκειν, οὐδὲ τοῖς ἔργοις ἐκείνον ἀμύε-
 σθαι τοῖς τῶν πολέμου, ἀλλὰ ἢ τῶν λογισμῶν,
 καὶ τῆς διανοίας, τῶν δὲ παρ' ὑμῖν ἔσθαι αὐτῶν
 κεντὰς μωρία, ἐνθυμονομένους ὅτι οὐκ
 ἐπὶ τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι,
 ἀλλ' αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσσητε ὑπὸ
 τῶν ἐκείνων· ὁ μὰ τὸν Δία, καὶ οὐδ' ἄλλ-
 οῦ θεοῦ οὐδ' ἀνθρώπου ὑμεῖς ποιῆσαι, οὐδὲ
 ἀλλοτρίου· ἀλλ' εἰς οὐρανὸν ἀφίχθε μωρία, ἢ παρ'

Δημοθρύους

ρανοίαισ', ἢ, οὐκ ἔγω τί λέγω: πολλάκις γάρ
 ἔμοι γ' ἐπελήλυθε καὶ ὄϊσ' φοβεῖσθαι, μήτι
 δικιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ: ὡς τε λοι-
 δοζίασ', ἢ φθόνου, ἢ σκώμματος εἴηκ ἢς τινος
 αὐ' τύχητε αἰτίασ', ἀνθρώπους μοθωσῶν, ὧν
 οὐδ' αὐ' ἀρνηθεῖεν εἴοι ὡς ἔκ εἰσὶ τοιοῦτοι, λέ-
 γειν κελύετε, καὶ κελᾶτε αὐ' ποσι λοιδορησῶ-
 σι. κὴ οὐχὶ τῶτό πω δεινόν, καὶ πῶρ ὄν δεινόν.
 ἀλλὰ καὶ μετὰ πλείονος ἀσφαλείασ' πλι-
 τούεσθαι δεδῶκατε τούτοις, ἢ τοῖς ἕσθ' ὑ-
 μῶν λέγουσι. καὶ τοι θεάσαθε ὅσας συμφο-
 ρὰς πῆρασκουάζει, τὸ τῶν τοιούτων ἐδέλειν
 ἀκροᾶσθαι. λέξω δὲ ἔργα, ἀ πάντες εἴσεσθε.
 ἦσαν εὐ ὀλιώθῃ τῶν εὐ τοῖς πράγμασι, τινὲς
 μὲν τὰ φιλίππου φρονοῦντες, καὶ πάνθ' ὑπηρε-
 τωῦτες ἐκείνῃ: τινὲς τῆ' ἕσθ' τῶ βελτίστου,
 κὴ ὅπως μὴ δουλεύουσιν οἱ πολῖται πράττον-
 τες. πότῳοι δὲ πῶ παρρίδα ἀ πώλεσαν; ἢ
 πότῳοι ὄϊσ' ἰππέασ' προῦδυσαν, ὧν περδοθεῖ-
 των ὀλιωθος ἀ πώλετο; οἱ τὰ φιλίππου φρο-
 νοῦντες, κὴ ὅτ' ἔγω ἢ πόλις, ὄϊσ' τὰ βέλτισα λέ-
 γοντας συμφοραν τοῦτες κὴ διαβάλλοντες οὐ-
 πως, ὡς τε τὸν γ' ἀρομῶνίδην καὶ ἐκβαλεῖν
 ὁ δῆμος ὁ τῶν ὀλιωθῶν ἐπέσθη. οὐ τοίνω
 πῆρὰ τούτοις μόνοις τὸ ἔθος ὄϊσ' πάντα κακὰ
 εἰργάσατο, ἀλλοθι δὲ οὐδα μοῦ. ἀλλ' εὐ ὄϊε-

ἄρα, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀπαλαγνύσις τῶν πλουτῶν
 οὐκ ἐγένετο, καὶ τῶν ξείνων ὁ δῆμος εἶχε τὴν πόλιν, καὶ
 οὐκ ἐπὶ πορθμὸν, οἱ μὲν ἐφ' ὑμῶν ἦγον τὰ πράγματα
 οἱ δὲ ἐπὶ Φιλίππων· ἀκούοντες τούτων τῶν
 πραγμάτων, μάλλον δὲ πάντα οἱ ταλαίπωροι καὶ
 οὐκ ἐπιτυχεῖς οὐκ ἐπιβουλεύοντες ἐπειθήσαν
 ὑμῶν ὑπὸ τῶν λέγοντας ἐκκαλεῖν. καὶ γὰρ
 οὐκ ἐπὶ πέμψας ἰσχυρὸν ὁ σύμμαχος, καὶ φίλος
 οὐκ ἐπὶ τοῖς Φιλίππων, καὶ ξείνους χιλίους, τὰ τε
 ἑκείνη ἐπέειλε τῶν πορθμῶν, καὶ ζεῖς κατέστησε
 ἰσχυρὸν, ἰππαρχὸν, αὐτῶν ἐμέδοντα, κλείταρον
 καὶ μετὰ ταῦτ' ἐβεβήλασαν ἐκ τῆς χώ-
 ρος δις, ἡδη βουλομένους σώζεσθαι, τότε μὲν
 πέμψας οὐκ ἐπὶ ὑρῦλόχου ξείνους, πάλιν
 οὐκ ἐπὶ μετὰ παρμενίωνος καὶ τί δεῖ τὰ πολ-
 λα λέγειν; ἀλλ' ἐπὶ ἕρως, Φιλισείδης μὲν ἐ-
 πὶ τῆς Φιλίππου, καὶ μενίππων, καὶ στωκρά-
 τος, καὶ θόας, καὶ ἀγαπῆστος, οἱ πᾶσι νῦν ἔχουσι
 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἠδεσαν ἅπαντες διφραῖ-
 ας ἐξέτις ἀνθρώπος, καὶ παρ' ὑμῖν πότ' ἐνθάδε
 κεύσας, ὅπως ἐλθῶντες, καὶ μηδενὸς οὐδὲ
 ἐπιβουλεύοντα. οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ὡς ὑβρίζετο, καὶ
 ἠσέπηλακίζετο ὑπὸ τῷ δήμῳ τῶν τῶν ὠρε-
 ῶν, πολλὰ ἀν' εἶν λέγειν. ἐνισχυτῶ δὲ πρότε-
 ρον τῆς ἀλώσεως ἐπέδειξεν ὡς προσῦττω τὸν
 Φιλισείδην, καὶ οὐκ ἐπὶ μετ' αὐτῶν αἰδομένων ἀ-

Δημοσθένους

πράττονσι. συσραφύτες δὲ ἀνθρώποι πολλοὶ
καὶ χρηγὸν ἔχοντες φίλιππων, καὶ πρυταν-
ούμενοι παρ' ἐκείνου, ἀπάγουσι τὸν Δυφραῖον
εἰς τὸ δεσποτικόν, ὡς σωταράττοντα τῷ πό-
λιν. ὁρῶν δὲ ταῦθ' ὁ δῆμος ὁ τῶν ὠρειτῶν ἀν-
τι τῶ τῶ μὲν βουθεῖν, τοὺς δ' ἀρχτυμπανίσαι
τοῖς μὲν οὐκ ὠργίζετο, τὸν δ' ὧσιθῆδειον εἶναι
ταῦτα παθεῖν ἔφη, ἢ ἐπέχαιρε. μετὰ ταῦθ'
οἱ μὲν ἐπ' ἕξουσίας ὁπόσης ἠβούλοντο, ἔπρατ-
τον ὅπως ἢ πόλις λιφθήσεται ἢ κατεσκληά-
ζοντο τῷ πράξειν. τῶν δὲ πολλῶν εἴτις αἰδοί-
το, ἔσίγα ἢ κατεπέπληκτο, τὸν Δυφραῖον οἷα
ἐπαθε μεμνημένος. οὕτω δ' ἀθλίως διέκειντο,
ὥστε οὐ πρότερον ἐτύλμησεν οὐδεὶς τοῖς του
κακοῦ προσόντος ὄψεαι φωνῶν, πρὶν διασκληα-
σάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσήεσαν οἱ πολέ-
μοι. τῆνικαῦτα δ' οἱ μὲν, ἠκυῶντο, οἱ δὲ, προῦ-
δίδουσαν. τῆς δὲ πόλεως οὕτως ἀλούσης αἰσ-
χεῶς καὶ κακῶς οἱ μὲν ἀρχευσί, ἢ τυραννοῦσι
οἷς τότε σώζοντας αἰοῦν, καὶ τὸν Δυφραῖον, ἐ-
ποίμους ὄντας ὁποῦ ποιεῖν, οἷς μὲν, ἐκβαλόν-
τος, οἷς δὲ, ἀρχκτεῖναντες. ὁ δ' Δυφραῖος ἐ-
κεῖνος ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν. ἔργον μαρτυρήσας,
ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ἕως τῶν πολιτῶν
ἀνθειήκει φίλιππων. τί οἶω ποτ' αἶπιον, θαυ-
μάζετ' ἴσως, τῶ καὶ οἷς ὀλωθίους, ἢ οἷς ὄρε

αἶς, καὶ οὗ ὠρείτας ἡδὸν πρὸς οὗ ἕωρ
 Φιλίππου λέγοντας ἔχειν, ἢ οὗ ἕωρ αὐτῶν,
 ἢ ἢ παρ' ὑμῖν; ὅτι, τοῖς μὲν ἕωρ τῶ βελ
 πη λέγουσιν ἔδὲ βυλομύοις εὐεσιν εὐίστε
 πρὸς χάειν ἔδὲ εἰπεῖν. τὰ γὰρ πράγματ' ἀνάγ
 κωπεῖν, ὅπως σωθήσεται. οἱ δ' εὐ αὐτοῖς
 εὐχαρίζονται, Φιλίππου συμπράττουσιν. εἰσ-
 κριν ἐκέλευον: οἱ δ' οὐδὲν. δεῖν ἔφασαν πο
 λεῖν καὶ μὴ πιδύειν: οἱ δ' ἄγειν εἰρῶλω, ἕως
 καταλήφθισαν. τὰ μὰ τὸν αὐτὸν ἑρόπων
 καὶ πάνθ', ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγω. οἱ μὲν,
 οἱ ἡδὲ χειουῶται, ταῦτ' ἔλεγον. οἱ δ' ἔξ
 ἔμελλον σωθήσεται. περὶ δὲ καὶ τὰ τε-
 ταῖα, οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάειν, οὔτε
 ἀγνοίαν οἱ πολλοὶ προέβητο: ἀλλ' ἕωρ κα
 κλινομένοι, ἐπειδὴ εὐίς ὅλοις ἢ τῶ αὐτῶ εὐ
 μ' ὄν. ὅ νη τὸν Δία, καὶ τ' ἀπόλω, δέδοικα ἔ
 κε μὴ πάθῃτε ὑμεῖς, ἐπειδὴ εὐίς ἔκ λω
 μου μὴδὲν ὑμῖν εὐόν. καὶ οὗ εἰς τῶ ὑπά-
 ντας ὑμᾶς ὄρων οὐκ ὀρῶδω, ἀλλὰ δυσω
 πῆμαι: ἢ γὰρ ἔξεπίτηδες, ἢ δι' ἀγνοίαν εἰς χα
 ἕπον πρᾶγμα ὑπάγουσι τῶ πύλιν. καί τῶ
 εὐεσιν τοῦ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, τὰ πρᾶγματ'
 εὐότα. τεθναῖναι γὰρ μνεάκῃς κρεῖττον, ἢ κα
 κεία τί ποιῆσαι Φιλίππου, ἢ περὶ εὐαυτῶ
 ἕωρ ὑμῶν λεγόντων τινάς. καλὴν γ' οἱ πολ

Δημοσθένους

λοι νῦν ἀπειλήφασιν ὠρειτῶν χάειν, ὅτι τοῖς
 φιλίππου φίλοις ἐπέβησαν αὐτοῦ, τὸν δὲ δύ-
 φραῖον ἐώθου. καλήν γ' ὁ δῆμος ὁ ἄρετριέων,
 ὅτι αὐτὸς ὑμετέτους μὲν πρέσβεις ἀπήλασε,
 κλειτάρχω δὲ ἐπέδωκεν αὐτόν. δουλοῦσά-
 γε ματιγούμενοι, καὶ σφεβλούμενοι. καλῶς
 ὀλυθίων ἐφείσατο, τῶν τὸν μὲν λαοσθένω
 ἵππαρχον χειροτονησάντων, τὸν δὲ ἀφρω-
 νίδην ἐκβαλόντων. μωεῖα, καὶ κακία τὰ τοῖ
 αὐτὰ ἐλπίζειν, καὶ κακῶς βυβλομεσίους αὐ-
 τοῦ, ἢ μηδὲν ὧν προσήκει ποιεῖν ἐθέλοντας,
 ἀλλὰ τῶν ἑσθῶ τῶν ἐχθρῶν λεζόντων ἀ-
 κρωσίους, τηλικαύτην ἡγεῖσθαι πόλιν οἰ-
 κεῖν τὸ μέγεθος, ὡς τε μὴ δ' αὖ ὅποιον ἢ δει-
 νὸν πείσεσθαι. ἢ μὲν ἐκεῖνό γε ἀχρὸν ὕσδρον
 ποτ' εἶπεν συμβαῖντος. τίς γὰρ αὖ ὦνθη
 ταῦτα γενέσθαι; ἢ τὸν Δία, ἐδὲ γὰρ τὸ, ἢ τὸ,
 ποιῆσαι, ἢ τὸ, μὴ ποιῆσαι. πολὰ αὖ εἶπεν
 χοικὸν ὀλυθίοι νῦν, ἀτότε εἰ προείδοντο, οὐκ
 αὖ ἀπώλοντο: πόμ' αὖ ὠρεῖται: πολὰ φωκίης:
 πολὰ τ' ἀφρωλότων ἕκαστοι. ἀλλὰ τί τού-
 των ὄφελος αὐτοῖς: ἕως αὖ σῶξεται τὸ σκά-
 φος, αὖ τε μεῖζον, αὖ τ' ἐλαττον ἢ, τότε χῆ ἢ
 ναύτιω, καὶ κυβήνητην, καὶ πάντ' ἀνδρα ἐ-
 φεξίης πρόθυμον εἶναι, ἢ ὅπως μήθ' ἐκὼν, μήτ'
 ἀκων μηδὲις ἀναγρέψῃ αὐτοῦ, σφοπεῖσθαι: ἐπὶ

ἐν δὲ ἡθάλαττα ὑπὸρᾶν, μάταιος ἡ αὖτον
 Καὶ ὑμεῖς τοίνυν ὡς ἄνδρες ἀθληταῖοι,
 ἔσμεν σῶοι, πύλιν μεγίτην ἔχοντες, ἀφορ-
 μὴς πλείστας, ἀξίωμα κάμιστον, τί ποιῶμεν,
 πλὰ τίς ἡδέως ἀν' ἰσως δ' ὠτήσων κἀθη-
 η: ἐγὼ νὴ Δί' ἴδῶ καὶ γράψω δὲ, ὡς τε οὐ
 ἀύληθε, χειροτονήτε τε. αὐτοὶ πρῶτον ἀμυ-
 νασσοί, καὶ πρᾶσθυσσόμενοι βίηρεσι, χεῖμα-
 τισσὶ ἀσπύτοις λέγω: καὶ γὰρ ἀν' ἀπαντες
 ἀλλύειν δὴ που συγκωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν
 ὑπὸρᾶτῆς ἐλευθερίας ἀγωνισέον, ταῦτα δὲ
 πάντα πρᾶσθυσσόμενοι ἢ ποιήσαντες τοῖς
 ἀλλοῖσι φανερά οὐκ ἄλλως ἢ δὴ πρᾶκαλωμεν,
 καὶ τοὺς ταῦτα διδάξοντας ἐκπέμπωμεν
 εἰς Βεῖς πανταχοῦ, εἰς τηλοπόννησον, εἰς ὄ-
 ρυ, εἰς χίον, ὡς βασιλεὺς λέγω, οὐδὲ γὰρ τῶν
 ἄλλων συμφορῶντων ἀφέτηκε. τὸ μὴ εἶσθον ἔα
 πάντα κατασχεψασθαι: ἴν' ἔαν μὲν πεί-
 τε, κοινωνοὺς ἔχητε καὶ τῶν κενδυῶων, καὶ
 τῶν ἀνελωμάτων, ἀν' τι δέη: εἰ δὲ μὴ, χρο-
 νισγε ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασιν. ἐπειδὴ γὰρ
 ἀπὸς ἀνδρα, καὶ οὐχὶ σωεσώσης πόλεως
 οὐκ ὁ πόλεμος, εἰδὲ τῶν ἀχρηστον. οὐδ' αἰπέ-
 ρη πρεσβεῖαι πρὸς τὴν πελοπόννησον ἐκείναι
 κατηγοίαι, ἃς ἐγὼ, καὶ πολύθυκτος ὁ
 τισσὶς ἐκείνοσι, καὶ ἡγήσασσος, καὶ κλειτό-

Δημοσθένους

μαχος, καὶ λυκοῦργος, καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις
πρόβηλθομεν, καὶ ἐποίησαμεν ἑπιχεῖν ἐκεί-
νον, καὶ μήτ' ἐπ' ἀμβρακίαν ἐλθεῖν, μήτ' ἐς πε-
λοπόννησον ὀρμηῆσαι. οὐ μὲν τοι λέγω μηδὲν
αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναγκαῖον ἐθέλοντας
ποιεῖν, ὅτις ἄλλους πῦρα καλεῖν. καὶ γὰρ οὐκ ἴ-
σθες τὰ οἰκεῖα αὐτῶν περιεμύους τῶν ἄλλο-
τείων φάσκειν κήδεσθαι, ἢ τὰ παρόντα πρὸς
ῥῶντας ὑπὲρ τῶν μελλόντων ὅτις ἄλλους φο-
βεῖν. οὐ λέγω ταῦτα. ἀλλὰ τοῖς μὲν εἰς χεῖ-
ρόν ἴσσω χρήματ' ἀχρεῖται φημι δεῖν, ἢ τὰ ἄλ-
λα ὅσα ἀξιοῦσι, ποιεῖν: αὐτῶν δὲ πῦρα σκιδνάζε-
σθαι, καὶ πρῶτους ἢ χεῖρ ποιούντας, τότε καὶ
ὅτις ἄλλους ἐμνησθῆσθαι συγκαλεῖν, σωάγειν, δι-
δάσκειν, νοουθετεῖν. ταῦτ' ὅτι πόλεως ἀξίω-
μα ἐχούσης, ἡλίθιον ἔστιν ὑπάρχει. εἰδὲ οἴεσθε
γαλιμαδέασθαι ἐμάδα σώσειν, ἢ μεγαρέασθαι,
ὑμεῖς δ' ἀχρεῖταισεσθε τὰ πράγματα, οὐκ ὀρ-
θῶς οἴεσθε. ἀγαπητὸν γὰρ αὐτῶν σῶζωντες
τούτων ἕκαστοι. ἀλλ' ὑμῖν ὅτις πῦρα κτερόν. ὑ-
μῖν οἱ πρόγονοι ὅτις τὸ γέρας ἐκτήσαντο, καὶ
κατέλιπον μετὰ πολλῶν, καὶ καλῶν, ἢ με-
γάλων κινδύων. εἰδὲ οἴεσθαι, ζητῶν ἕκα-
στος καθεδέϊται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιή-
σῃ σκιδνάων, πρῶτον μὲν, οὐδὲ μή πρὸς οὐκ ὅτις
ποιήσοντας: ἐπειτὰ δέδοικα, ὅπως μὴ πάντα

οὐ βουλόμεθα, ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γενή-
 σθαι. εἰ γὰρ ἦσαν, οὐρῶντ' αὖ πάλαι, ἕνεκα
 τοῦτο ἡμῶς αὐτοῦ ποιεῖν ἐθέλειν. ἀλλ' ἔτι
 οὐκ. Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα λέγω, ταῦτα,
 ἵνα οἴομαι καὶ νῦν ἔτι ἐπανορθωθῆναι
 τὰ πράγματα τούτων γηγομένων. εἴδέ τις
 τούτων τί βελτίω, λέγέτω. καὶ συμβου-
 λέτω. ὅ, τι δὲ ὑμῖν δόξειε, τὰ τ' ὧ πάντες θεοὶ
 ποιανέγκοι.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΕΤΑΡ-
 ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

ὁ λόγος τῷ αὐτῷ ὑπόθεσιν ἔχει τῶ
 ἰσχυρόντι, καὶ πλέον ἐσθλόν, οὔτε ἴδιον, πλὴν
 ἐπὶ τῆς ὁμονοίας πολιτίουμα. Διαφερο-
 ῶν γὰρ τῶν πλουσίων πρὸς αὐτὸς πονηρίας
 ἰσοθένης καταπαύειν πειρᾶται τῷ σώ-
 κτῳ μὲν δήμῳ πρᾶινῶν, μὴ δημόσειν τὰς
 πλουσίων οὐσίας: τοῖς δὲ πλουσίοις, μὴ
 εἶν τοῖς ἀπόροις τῆς δημοσίου λήμματος.
 πείθει δὲ αὐτὸς ἀθλοαίους καὶ πρὸς τὸν
 πρῶτον βασιλέα πρὸς συμ-
 μαχίαν πρεσβύε-
 σθαι.

Δημοσθένους
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΛΟΓΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΑΙ ἄπειρα νομίζων ὡς ἀν-
δρῶν ἀθλιῶσι, πῶς ἴω βε-
λούεσθε, ἢ ἀναγκαῖα τῆ πό-
λεως, πειράσομαι πῶς ἴω
εἶπεν, ἃ νομίζω συμφέρεται.
οὐκ ὀλίγων δ' ὄντων ἀμαρ-
τημάτων, οὐδέκ' μικροῦ χρο-
νίου σπειλεγεμνῶν, ὅς ἴω φάσιν ταῦτ' ἔ-
χει, οὐδέν ὅστιν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιῶσι, τῶν πάν-
των δυσκολώτατον εἰς τὸ πᾶν, ἢ ὅτι ταῖς νό-
μας ὑμεῖς ἀφελήκατε τῶν πραγμάτων, καὶ
ποσῶν χρόνον ἄπειρα ζήτετε, ὅσον ἀν' καθήκον
ἀκούοντες, ἢν προσαγγελθῆτι νεώτερον: εἴτ'
ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδέν φροντί-
ζει πῶς ἴω, ἀλλ' οὐδέ μέμνηται. Εἰ μὴ
οἶω ἀτέλεια, καὶ πλεονεξία, ἢ πρὸς ἀπα-
τας ἀνθρώπους φίλιππος χρηστὸς, ποσῶν τῆ
πλήθος, ὅσῃν ἀκούετε: ὅτι δ' οὐκ ἐνὶ ταῦτ'
ἐκείνον ὥσπερ εἶν' ἐκ λόγου καὶ δημογραφίας
οὐδείς ἀγνοεῖ δήπου. καὶ γὰρ εἰ μὴ δ' ἀφ' ἐν-
τῶν ἄλλων ὅσῃ μαθεῖν διώαιτό τις, ὡς ἴω
γινάσκω. ἡμεῖς οὐδ' ἀμῶν πώποτε, ὅτι πῶς ἴω

αδικαίων εἰπεῖν ἐδέησεν, ἢ πῆθιμην, οὐδ' ἄδικ-
 ἐδέξαμην, ἀλλὰ πάντων πανταχοῦ κρα-
 τῆν, καὶ πῶριεσμην τῷ λόγῳ. ἄρ' οἷω δὲ
 οὐτ' ἐκείνῳ φαύλως ἔχει τὰ πράγματα, ἢ
 ἵππολει καλῶς; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἐπειδιαν-
 ῶ δ' ἴσμεν, λαβὼν μετὰ ταῦτα βαδίξῃ τὰ ὄ-
 ρα πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐτοίμως κενδρωθῶν, ἢ
 ἢ καθώμεθα, οἱ μὲν, εἰρηνότερες τὰ δίκαια,
 ἀκικνοότες εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοῦ λό-
 γου πρῶτον. καὶ προσέχουσιν ἅπαντες,
 οἱ οἷς εἰ ποικύ ποθ' ἡμεῖς δικάοις, ἢ νῦν ἀν-
 ῶ μὲν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. ἔστι δὲ ταῦτα, οὐ-
 τῶν ἀδικουμένων σώζειν διωάμενα. οὐ-
 γὰρ δεῖ πλείω πῶρι αὐτῶν λέγειν. τοι-
 οῦτοι διεπικτότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν
 αἰσῶν πόλεμ, τῶν μὲν, εἰς τὸ μήτε ἀρχειν
 βούλεσθαι μηδενός, μήτε δουλεύειν ἄλ-
 λ' ἀλλ' εἰ ἐλθουδεῖα, ἢ νόμοις ὅσ' ἴτου πο-
 λυέσθαι: τῶν δ' εἰς τὸ ἀρχειν μὲν τῶν πο-
 λυῶν ἐπιθυμεῖν, ἐτόμῳ δ' ὑπακούειν, δι' ὅ-
 ποτ' ἀν' οἷωνται τοῖς διωήσεσθαι ποιῆ-
 οἰ τῆς ἐκείνῳ προαιρέσεως, οἱ τυραννίδων
 κληωασειῶν ἐπιθυμοῦντες, κεκρατήκασιν
 οὐταχοῦ. καὶ πόλις δημοκρατουμένη βε-
 βως, οὐκ οἶδ' εἰ τίς ὅστι τῶν πασῶν λοιπῆ,
 πὺ ἢ ὑμετέρῳ. καὶ κεκρατήκασιν οἱ δι' ἐκεί

Δημοσθένους

λέγοντος ἀπαλαγῶσι. δεῖ δ' ὁμῶς εἰπεῖν, ὅτι
 χρὴ ποιεῖν. πρῶτον μὲν ὧ ἀνδρῶν ἀθλιωταῖσι
 οὗτοι παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γινῶναι, ὅτι τῆ
 πόλει φίλιππος πολεμεῖ, ἢ τῷ εἰρῶνι λέ-
 λυκε. καὶ κακίονους μὲν, καὶ ἐν ἑσὶν ὅλη
 τῆ πόλει, καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει, περὶ δὲ
 τοῦ δέ, καὶ τοῖς ἐν τῆ πόλει θεοῖς, οἱ πᾶσι αὐ-
 τὸν ἔξολέσειαν. οὐδὲν ἰμῶτοι μάλλον, ἢ τῆ πο-
 λιτείας πολεμεῖ. οὐδ' ἐπιβουλεύει καὶ σκοπεῖ
 μάλλον οὐδὲν τῶν ἀπάντων, ἢ ὅπως ταύτη
 καταλύσῃ. καὶ τῆτ' ἔξ ἀνάγκης βόπον τινα
 νῦν γε δὴ ποιεῖ. λογιζέσθε γὰρ: ἀρχὴν βούλεται
 τούτου δι' ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπέληφεν ὑ-
 μᾶς. ἀδικεῖ πολὺν ἤδη χρόνον. καὶ τοῦτ' αὐ-
 τὸς ἄριστα σιῶσιν εἴα τῶ οἷς καὶ οὐσιν ὑμε-
 τῶσις ἔχει χρῆσθαι, καὶ οὗτοις ἀπαντα τὰ μα-
 βεβαίως κέκτηται. εἰ καὶ ἀμφὶ πόλιν, καὶ π-
 τίδαιαν πρόσσιτο, οὐδ' αὖ ἐν μακεδονίᾳ μὴ
 ἀσφαλῶς ἠγεῖτο. ἀμφὸ τῶ αἰῶ οἶδε, ἢ αὐ-
 τὸν ὑμῖν ἐπιβουλεύοντα, καὶ ὑμᾶς αἰσθ' ἀνο-
 μέτους. οὐ φρονεῖν δι' ὑμᾶς ὑπολαμβάνων,
 καίως μισεῖν αὐτὸν ἠγεῖται. πρὸς δὲ τούτοις
 τοσοῦτοις οὐσιν οἶδεν ἀκείβῳς, ὅτι οὐδὲ ἀν-
 πάντων τῶν ἄλλων γένηται κύριος, οὐδὲν ἔ-
 αὐτῷ βεβαίως ἔχειν, ἕως ἄν ὑμεῖς δημοκρα-
 τῆσθε: ἀλλ' ἐάν ποτε συμβῆ τι πᾶσισμα, πολ-

λά δ' αὖ

δ' αὖ γένοιτο ἀνθρώπων, ἢ ἐξ πάντων τὰ νῦν
 διασμίνα, καὶ καταφύξεται πρὸς ὑμᾶς.
 γὰρ ὑμεῖς οὐκ αὐτοὶ πλεονεκτῆσαι, καὶ
 καταχεῖν αἰχλὴν οὐ πρυκότες: ἀλλ' ἔτδρον
 κωλύσαι, καὶ τὸν ἔχοντ' ἀφελῆσαι,
 ὅπως ἐνοχλήσῃσι τοῖς ἀρχεῖν βουλομέ-
 νων, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν
 ἀφέλῃσι δεινοί. οὐκ οὐκ βούλεται τοῖς αὐτῶν
 ἀροῖς τῷ παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἄλλως ταῦτα λογιζόμενος. πρῶ-
 τῶν μὲν δὲ, τὰς δὲ δεῖ χάειν ἐχθρὸν ὑπειλιφέ-
 ρου τῆς πολιτείας, ἢ τῆς δημοκρατίας ἀδι-
 ακτον ἐκείνον. διὸ τδρον ὃ εἰδέναι σαφῶς,
 ἢ πάνθ' ὅσα πραγματεύεται, ἢ κατασκαυά-
 σσιν, ὅτι τῷ ἡμετέρῃ πόλιν πρᾶσκαυά-
 σσιν. οὐ γὰρ οὕτως δύηθις ὅτιν ὑμῶν οὐδεὶς, ὡς
 ἐπολαμβάνειν τὸν Φιλίππον, τῶν μὲν ἐν
 ἐκῆ κακῶν, τί γὰρ αὖ ἄλλο τίς εἴποι, δρογ-
 ῶν, καὶ καβύλλων, καὶ μάσειραν, καὶ αἰ νῦν
 ἄπιν αὐτὸν ἔχειν, τούτων μὲν ὅτι θυμῶν, ἢ
 ὅτι τῶν, ταῦτα λαβεῖν, καὶ πόνους, καὶ χει-
 ριασῶν, καὶ ὅτι ἔχοντες κινδύους ὑπομέ-
 νων δὲ ἀθήνησι λιμνῶν, καὶ νεωείων, καὶ
 ἄλλων, καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀργείων, καὶ το-
 πῶν προσόδων, ἢ τόπου, ἢ δόξης, ὧν μήτ'
 ἄλλω, μήτ' ἄλλω γένοιτο μηδενὶ χειρωσαμέ-

Δημοσθένους

να τῷ πόλιν τῷ ἡμετέρῳ κτεινῆσαι, οὐκ ἐπιθυμῶν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑμᾶς εἶσιν ἔχειν, ἔπειθ' ὁ δὲ τῶν μελιῶν, καὶ τῶν ὀλυβῶν τῶν ἐν τοῖς θρηκίοις σιρῶσι, ἐν τῷ βαράθρῳ χειμάζειν. οὐκ ἐστὶ ταῦτα· ἀλλὰ καὶ κείνα ἔπειθ' ἴ, τούτων γενέσθαι κύριος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα πραγματεύεται. ταῦτα τοίνυν ἕκαστον εἶδόντα, καὶ γινώσκοντα παρ' αὐτῷ δεῖμα δὶ οὐ γράψαι κελύειν πόλεμον τὸν τὰ βέλτιστῶν ἐπὶ πᾶσι δικαίοις συμβουλεύοντα· οἷον μὴ γὰρ ὅστιν ὅτι * πολεμήσετε λαβεῖν βουλομένων, οὐχ ἂν τῇ πόλει συμφέρει, πράττειν. ὁρᾶτε γὰρ, εἰ δὲ ἂν πρῶτα παρεστίνδητε φίλιππος, ἢ δούτορα, ἢ ζίτα, πολλὰ γὰρ ὅστιν ἐφεξῆς, ἔγραψέ τις αὐτῷ πολεμῆν· ὅστις ὁμοίως ὡς πῶρ νῦν οὐ γράφοντος ἀθηναίων οὐδενὸς πόλεμον, καρδιανοῖς ἐβοήθει· οὐκ ἀνηρπασμένος ἀν' ἑαυτῶν ὅ ταῦτα γράψας, καὶ διὰ οἷον ἅπαντες ἠπιῶντο ἀν', αὐτὸν καρδιανοῖς βοηθηκῆναι; μὴ τοίνυν ζητεῖτε ὄντινα, ἀν' ὅτι φίλιππος ἐξαμαρτάνει, μισήσετε, καὶ τοῖς παρ' ἐκείνῃ μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι πρᾶ βαλεῖτε. μήδ' αὐτοὶ χειροτονήσαντες πόλεμον, βούλεσθε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς ὀρίξειν, εἰ δέου, ἢ μὴ δέου ὑμᾶς οἷον πεποιθῆναι· ἀλλ' ὅτι ἐκείνος * πολεμῆσθαι, οἷον ἀμύεσθε, τῷ

καὶ ἀμωμοσίοις ἤδη χήματα καὶ τὰλλα, ὧν
 κινδύνου, διδόντες: αὐτοὶ δ' εἰσφρόντες ὡς
 κινδύους ἀθωαῖοι, ἢ κατασκυαζόμενοι στρα-
 τία, ζήτης ταχείας, ἵππους, ἵππαγωγούς,
 ἢ τὰλλα ὅσα εἰς πόλεμον. ἐπεὶ νῦν γε γέλωσ
 εἰ ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι. ἢ ἑλιπῶν
 αὐτὸν οἶμαι, οὐδὲν αὖ ἄλλο μὰ τοὺς θεοὺς
 βλάσαι ποιεῖν τῷ πύλιν, ἢ ταῦτα, ἀνῶ
 εἴτε. ὑσδρίζετε, ἀναλίσκετε, ὅτω πρᾶδῶ
 ὅτε τὰ πράγματα, ζητεῖτε, διαχεράνετε,
 ἀλλήλους ἀπᾶσθε. ἀφ' οὗτου δὲ ταῦτα γίνε-
 ται, ἐγὼ διδάξω. καὶ ὅπως παύσεται, λέξω.
 οὐδὲν πώποτε ὡς ἀνδρῶν ἀθωαῖοι τῶν πραγ-
 ματων ἐξ ἀρχῆς ἐνεσήσαθε, εἴ ἢ κατασκυα-
 ζαθε ὀρθῶς: ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον ἀεὶ διώκετε.
 ἐπειδὴ ὑσδρίσητε, παύεσθε. ἐτόρον πά-
 ρι ἐὰν συμβῆ τι, πρᾶσκυαζαθε, καὶ θορυ-
 ζαθε. τῶν οὐχ οὕτως ἔχει. οὐκ ἐστὶ βουθέ-
 ια χρωμένους οὐδὲν τῶν δεόντων πώποτε
 πᾶσαι. ἀλλὰ κατασκυαζαντας δεῖ διώα-
 σθαι, καὶ εὐφρῶν ταύτη πείσαντας, καὶ τα-
 ῖς δημοσίους, καὶ ὅπως ἐνὶ τῷ τῶν * χρι-
 ματων φυλακῆ ἀκείβεσθαι γενέσθαι, οὐ-
 πποιήσαντας, τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον,
 τὰ τούτων λαμβάνειν: τὸν δὲ τῶν ἔργων,
 τὰ τῶν στρατηγῶν: καὶ μηδεμίαν πρόφασιν

Δημοσθένους

τὸ πλεῖν ἄλλοσε, ἢ πράττειν ἄλλοτι τῷ στρα-
 τηγῷ καταλείπειν. ἀν' δ' οὕτω ποιήσητε, καὶ
 εὖσθε ἐθελήσητε: ὡς ἀληθῶς ἄγειν εἰρῴω δι-
 κείαν, καὶ μένειν ὥσπερ τῆς αὐτῆς φίλιτων ἀ-
 ναγκάσετε, ἢ πολεμήσετε ἴσου. καὶ ἴσως
 ἀν' ἴσως ὧ ἀνδρες ἀθωαῖοι, ὡσπερ ἡμεῖς νῦν
 πωθάνεσθε τί ποιῆ φίλιτων, καὶ ποῖ πορεύε-
 ται; οὕτως ἐκεῖνος φροντίσει, ποῖ ποτε ἢ τῆς
 πόλεως ἀπῆρκε δυνάμεις, καὶ ποῦ φανήσε-
 ται. εἰδέτω δοκεῖ ταῦτα, καὶ διαπάνυς πολ-
 λῆς, καὶ πόνων πολλῶν, καὶ πραγματείῃς εἶ-
 ναι: καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. ἀλλ' ἐὰν λογιῆται
 τὰ τῆ πόλει μετὰ ταῦτα γενησόμενα, ἐὰν
 ταῦτα μὴ ἐθέλη ποιῆν, οὐρήσει λυσιτελοῦν
 τὸ ἐκόντας ποιῆν τὰ δέοντα. εἰ μὴ γὰρ ἐστὶ τις
 ἐπίσημος ὑμῖν θεῶν, σὺ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐ
 δεῖς ἀν' ἔνοστο ἀξιοχρεῶς τηλικούτου πράγμα-
 τος, ὡς ἐὰν ἀγνοῖ ἡσυχίαν, καὶ ἅπαντα προῖ-
 σθε, οὐκ ἐπ' αὐτῶν ὑμᾶς τελευτῶν ἐκεῖνος ἦ-
 ξει: αἰαχρὸν μὲν, νῆ τὸν δία, καὶ πάντας αὐτῶν θε-
 οὺς, καὶ ἀνάξιον ὑμῶν, ἢ τῶν ὑπάρχοντων τῆ
 πόλει, καὶ τῶν πεπραγμένων τοῖς προγόνοις,
 τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα αὐτῶν ἄλλους ἐμι-
 νασθ' ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. ἢ ἔγω-
 γε αὐτὸς μὴ τεθναῖν μάλλον ἀν', ἢ ταῦτ' ἐ-
 ρηκῆναι βουλοίμην. οὐ μὲν, ἀλλ' εἴ τις ἄλλος

ληγει, καὶ ὑμᾶς πείθει, ἔγω· μὴ ἀμύνεσθε, ἀ-
 πέντα πρόεσθε. εἰ δὲ μηδενὶ ὄσισθ' δοκεῖ, τοῦ-
 νητίον ἢ πρόισμην ἅπαντες, ὅτι ὅσω αὐτῶν
 ὄν ἐάσωμεν ἐκείνον γενέσθαι κύνιον, τοσού-
 τῳ χαλεπωτέρῳ καὶ ἰσχυροτέρῳ χρисόμε-
 θε κέρῳ, τί ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλομεν, ἢ πό-
 ῳ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τὰ δέοντα ποιῆν ἐδε-
 ῖσμεν; ὅταν νῦν δι' ἀνάγκη τίς ἦ; ἀλλ' ὡς μὲν
 οἱ τις ἐλθὺν δέρον ἀνθρώπων ἀνάγκην εἴποι,
 μόνον ἤδη πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ πάλαι παρε-
 ῖπυθε. τῷ δὲ τῶν δούλων, ἀποδύχασθαι δεῖ
 οὐ μὴ γενέσθαι δεῖ. διαφέρει δὲ τί; ὅτι ἐστὶν
 ἐλευθέρῳ μὲν ἀνθρώπῳ μέγιστη ἀνάγκη, ἢ
 ἢ τῶν γηγομένων ἀγύνη καὶ μείζω ταύ-
 τος οὐκ οἶδα, ἢν τινα αὐτῶν εἴποι τις; δούλῳ δὲ;
 ἀμύνη, καὶ ὁ τῆς σώματος ἀκισμός. ὁ μὴ τε
 νοίτο, οὐτε λέγειν ἀξίον. τὸ μὲν τοίνυν ὡς αὐ-
 τῶν ἀθλωαῖοι πρὸς τὰ τοιαῦτα ὀκνηρῶς δια-
 κείσθαι, ἀδελφοὶ τοῖς σώμασι, καὶ τοῖς οὖσι λει-
 πηργῆσαι ἕκαστον, ἐστὶ μὲν οὐκ ὀρθῶς ἔχον· οὐδ'
 ἔμοιβε δεῖ: οὐ μὲν, ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφα-
 σίς ὁμοίως. τὸ δὲ μὴ δι' ὅσα ἀκούσαι δεῖ, μὴ δι' ὅ-
 σα βουλεύσασθαι προσήκει, μὴ δὲ ταῦτ' ἐδε-
 ῖσθαι ἀκούειν, τῆς τ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κα-
 τὰ κρίσιν. ὑμεῖς τοίνυν οὐτ' ἀκούειν πρὶν αὐτῶν,
 ἢ πρὶν αὐτῶν αὐτὰ πρῆν τὰ πράγματα, οὐτε

Δημοσθένους

βουλόμεθα πρὸς οὐδενὸς εἰώθατε ἐφ' ἡσυχίᾳ. ἀλλ' ὅταν μὲν ἐκείνος πρᾶσιν ἀξίητες ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τῆς ποιῆν ὄψιν, καὶ ἀπὸ πρᾶσιν ἀξίηται, ῥαθυμείτε· καὶ ἐάν τι λέγη τις, ἐκβάλλετε. ἐπειδὴ δὲ ἀφελωλὸς, ἢ πολιορνούμενον τι πύθιοιθε, τῆνικαὶ τ' ἀκροῶσθε ἢ πρᾶσιν ἀξίησθε. ὡς δ' ἀκηνοσίαι μὲν, ἢ βεβουλόμεθα τότε καμρὸς, ὅθ' ὑμεῖς οὐκ ἠδελήσατε· πρᾶσιν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, νῦν ἡνὶκ' ἀκούετε. τοιχοξοῦν ἐκ τῶν τοιούτων ἐθῶν μόνοι τῶν πάντων ἀνθρώπων ὑμεῖς τὸναντίον τοῖς ἄλλοις ποιεῖτε. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ἀνθρώποι πρὸς τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι ὡς βεβουλόμεθα· ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πρᾶγματα. Ὅ δὲ λοιπὸν ὅστι, καὶ πάλαι μὲν ἔδει, διαφρῆει δὲ οὐδὲ νῦν, τῆ τ' ὄψιν οὐδενὸς τῶν πάντων οὕτως ὡς χρημάτων δεῖ τῆ πόλει πρὸς τὰ νῦν ἐπιόντα πρᾶγματα. συμβέβηκε δ' οὐ τυχήματα ἀπὸ ταυτομάτου. οἷς, ἀν' χρῆσώμεθα ὀρθῶς, ἴσασιν αὖ γένοιτο τὰ δέοντα. πρῶτον μὲν γὰρ, οἷς βασιλεὺς πιστεύει, καὶ οὐδ' ἄρ' ἕτασ ὑπέληφον αὐτῆς, οὐτοιμισοῦσι, καὶ πολεμοῦσι φίλιππων. ἐπειθ' ὁ πρᾶσιν, ἢ σωειδῶς πάνθ' ὅσα φίλιππος κατὰ βασιλέως πρᾶσιν ἀξίηται, οὗτος ἀνάργατος γέγονε, ἢ πάσας τὰς πράξεις βασιλεὺς,

ἐκ ἡμῶν κατηγορούντων ἀκούσεται, οὐς ὑ-
 πὲρ τῆς συμφέροντος ἀν' ἡγήσασατο τῆς ἰδίας λέ-
 γων, ἀλλὰ τῆς πράξαντος αὐτῆς, καὶ διοικοῦν-
 ται: ὡς τ' εἶναι πιστὰς τὰς κατηγορίας, καὶ λοι-
 πὸν λόγον εἶναι τοῖς παρ' ὑμῶν πρέσβεσιν, ὅν-
 ται σιλθὺς ἡδιστα ἀν' ἀκούσασατο ὡς τὸν ἀμφο-
 τήρους ἀδικοῦντα κοινῇ τιμωρήσασαται δεῖ. ἢ
 ἢ πολὺ ᾧ βασιλεῖ φοβερῶς τὸρος ἔσθ' ὁ Φί-
 λίππος, ἀν' πρότερος ἡμῶν ἐπίθεται. εἰ γὰρ ἐγ-
 οῦμαι λειπόμηνόι τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδελῶς
 εἰ ἐκεῖνον ἡδὴ πορθύσεται. ἕσθ' ὁ δὲ τούτων
 πάντων, οἶμαι δεῖν ὑμᾶς πρεσβείαν ἐκπέμ-
 ναι, ἢ τις ᾧ βασιλεῖ διαλέξεται: καὶ τὴν ἀ-
 νεικίαν ἀποδέσσει, δὴ ἰὺ πολάκις ἡλατ-
 τήσεται: καὶ δὴ βαρβαρὸς, καὶ κοινὸς ἀπάσιν
 ἔσθ' ὁ, ἢ ἀπαντα τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ γὰρ, ὅταν
 ἴδω τινὰ τὸν μὲν ἐν σοῦ σοῖς ἢ ἐν ἑκβατανοῖς,
 ἢ δικότα, ἢ κανόνου εἶναι τῆς πόλεως φάσκον-
 ται ὅς ἢ πρότερον σωεπηνώρθωσε τὰ τῆς πό-
 λεως πράγματα, ἢ νῦν ἐπιπέλετο εἰ μὴ ἐ-
 κείν' ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψήσασαθε, ἔταξε ἐκεῖ-
 νὰ πια: ἕσθ' ὁ δὲ ἐπὶ ταῖς θύραις ἐπὺς ἔτω
 ἢ μέση τῆς ἐμάδι ἀν' ξαννομένης ληστοῦ τῶν
 κλέπτων, ἀλλοτι λέγοντα: θαυμάζω, καὶ δέ-
 ξασα τῆτον, ὅς τις ἀν' ἢ ποτ' ἐγὼ, ἐπειδὴ
 οὗτος Φιλίππου. Ἐστὶ τοίνυν τί πρᾶ-

Δημοσθένους

μα καὶ ἄλλο, ὃ λυμαίνεται τῷ πόλιν, ἕως
 βλασφημίας ἀδίκου, ἢ λόγων οὐ προσωπικών
 των διαβεβλημένων: εἶτα τοῖς μηδὲν τῶν δι-
 καίων ἐν τῇ πόλει βουλομένοις ποιεῖν πρό-
 φασιν παρέχει. ἢ πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέ-
 ον παράτου ἄρα γίνεσθαι, ὥτι τῶν δὲ ῥήσετε
 τῷ αἰτίαν ἀναφορομένη. ὡς δὲ οὐ πάνυ μὲν
 φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὲν, ἀλλ' ἔρω. οἶμαι γὰρ
 ἔξειν, καὶ ἕως τῶν ἀπόρων τὰ δίκαια ὥτι
 τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἀ-
 πόρους, καὶ ἕως τῶν κεκτημένων τὰς οὐσί-
 ας πρὸς τοὺς ὥτι δεῖς: εἰ ἀνέλοιμην ἐκ μέσων
 τὰς βλασφημίας, ἄς ὥτι τῷ θεωρικῷ ποι-
 οῦνταί τινος, οὐχὶ δικαίως: καὶ τὸν φόβον, ὡς
 οὐ γήσεται ἄρα ἀνδρὸς μεγάλου τινὸς κακοῦ.
 οὐ οὐδὲν ἀν' εἰς τὰ πράγματα μείζον εἰσενεγ-
 κάμεθα. εἰ δ' ὅ, τι κοινῇ μάλλον ἀν' ὅλῳ ὥτι
 ῥώσκει τῷ πόλιν. οὐ τωσὶ δὲ σκοπεῖτε. ἔρω δέ,
 ἕως τῶν ἐν χρεία δοκούντων εἶναι πρὸς
 ῥων. ἵνα ποτ' οὐ πάλαι παρήμῃν, ὅτ' οὐ προσωπικῶν
 τῇ πόλει τάλαντα ἕως ζιάνοντα, καὶ ἐ-
 κατόν. καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν ζιναρχεῖν διαμα-
 μύων, οὐδὲ τῶν εἰσφέρειν, ὅς τις οὐκ ἠξίως τὰ
 καθήκοντα ἀφ' ἑαυτῶν ποιεῖν, ὅτι χρήματα οὐ
 ὡς δὲ: ἀλλὰ καὶ ζιήρεις ἔωλεον, καὶ χρήμα-
 τα ἐγίγετο, καὶ πάντα ἐποιούμην τὰ δέοντα.

καὶ ταῦτα ἢ τύχη καλῶς ποιῶσα πολλα
 ποίηκε τὰ κοινὰ : καὶ τετρακόσια ἀντὶ τῶν
 τὸν ταλαύτων προσέρχεται, οὐδενὸς οὐ-
 ζημιουμένων τῶν τὰς οὐσίας ἔχόντων, ἀλλ
 ἢ προσλαμβανόντων. οἱ γὰρ οὐ ποιοῦν πάν
 ἔρχονται μεδέξοντες τούτου, καὶ καλῶς
 ποιῶσι. τί οἶω παθόντες, ὅσῳ ὀνειδίζομεν ἀλλ
 ἄλλοις; καὶ προφάσει χρώμεθα τῶ μηδὲν τῶν
 ἰντων ποιεῖν; ὁπλὴ εἰ μὴ τῆ παρὰ τῆς τύ
 βοηθεία γεγονήα τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν.
 οὐτ' ἀν' αἰτιασάμεθα ἔγωγε, οὐτ' ἀξιῶ. οὐ
 γὰρ ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις ὄρω τὸν ἐν ἡλι-
 κὰ πρὸς ὅσῳ πρεσβυτέρους ἔτω διακείμενον,
 οὐτὼς ἀγώμονα, οὐδ' ἄτοπον τῶν ὄν-
 οὐδένα, ὥς τε εἰ μὴ ποιήσουσιν ἅπαντες
 ἀν' αὐτὸς, οὐ φάσκοντα ποιήσειν οὐδὲν οὐ
 κωτόν. καὶ γὰρ ἀν' τοῖς τῆς κακώσεως εἶη
 οὗτος τότε ἐνόχος. δεῖ γὰρ, οἶμαι, τοῖς
 οὐσι τὸν ὠεισμένον ἕξ ἀμφοτέρων ἔρα-
 ῖ, καὶ πρὸ τῆς φύσεως καὶ παρὰ τῶ νόμου
 αἰῶς φέρειν, καὶ ἐκόντα ὑποτελεῖν. ὥσπερ
 ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου τίς ὄσι γονδὺς, οὐτὼ
 κτήσεως τῆς πόλεως κοινούς δεῖ γενέασθ' ὅσῳ
 ἅπαντας ἡγεῖσθαι. καὶ προσήκει τούτους
 ὅπως ὧν ἢ πόλις διδῶσιν ἀφελέσθαι τί-
 εἰ μὴ μηδὲν ἰὼ τούτων, ἄλλοθεν σκοπεῖν

Δημοσθένους

ὅπως μηδενὸς ὄντες εὐδεῖς ἀποδοθῆσονται.
 ἄλλ' ἢ μὲν τοίνυν δι' ἴππους ταύτην χρωμένης τῆ
 γνώμῃ ἔμνον ἢ γούμαι τὰ δίκαια ποιεῖν αὐτῶν,
 ἀλλὰ ἢ τὰ λυσιτελεῖ. τὸ γὰρ τῶν ἀναγκαίων
 τινὰς ἄρ' ἔδει κοινῆ κακόνους δεῖ ποιεῖν πολ-
 λούς ἀνθρώπους τοῖς πράγμασι. τοῖς δὲ εὐ εὐ-
 δεία, δι' ὃ δυσχεραίνουσι τὸ πρᾶγμα οἱ τὰς δ'
 οἴασι ἔχοντες, καὶ κατηγοροῦσι δικαίως, τούτ'
 ἀφελεῖν αὐτῶν συμβουλεύσασθαι. δίδωμι δὲ ὡς-
 πόρ' ἄρ' τι, τὸν αὐτὸν βόπον καὶ ἕωρ' τῶν δι-
 πόρων ἔκατοκνήσας εἰπεῖν τὰ ληθῆ. ἐμοὶ γὰρ
 ἔδει οὕτως ἀθλιος, οὐ δὲ ὡμὸς εἶναι δοκεῖ τῷ
 γνώμῳ, οὐκοῦν ἀθλωαίων γε οἶμαι, ἀλλ' οὐ δὲ
 τῶν ἄλλων, ὥστε λυπεῖσθαι ταῦτα λαμ-
 βαίνοντας ὁρῶν ἄλλ' ἢ ἴππους, ἢ τῶν ἀναγκαί-
 ων εὐδεῖς ὄντας. ἀλλὰ ποῦ σωφρίετα τὸ
 πρᾶγμα, καὶ ποῦ δυσχεραίνεται; ὅταν τὸ ἀρ-
 τῶν κοινῶν ἔθος ἴσῃ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας
 ὁρῶσι τινὰς, ἢ μέγαν μὲν ὄντα παρ' ὑμῖν δι-
 δέως τὸν λέγοντα, ἀθανάτον δὲ ἐνεκ' ἀσφα-
 λείως, ἔτ' ἄν δὲ τῷ κρύβδῳ ψῆφον τῆ φα-
 νερώς θορύβου. ταῦτ' ἀπίσταν, ταῦτ' ὀργλῶ ἔ-
 χει. δεῖ γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι δικαίως ἀλ-
 λήλοισι τῆς πολιτείας κοινωεῖν. ἄλλ' ἢ μὲν δι' ἴ-
 ππους, εἰς μὲν τὸν εἶον τὸν ἑαυτῶν ἀσφαλῶς ἔ-
 χειν νομίζοντας, καὶ ἄλλ' ἢ τούτων μὴ δεδουκό-

τι εἰς δὲ τοὺς κινδύνους κοινὰ ἔσονται τῆς σω-
 τησῶν τὰ ὄντα τῆ παρτίδι παρέχοντας. τοὺς
 λοιπούς, τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ
 παρέχοντας τὸ μέρος: τὰ δὲ ἑκάστου, ἴδια τοῦ
 κτημένου. οὕτω καὶ μικρὰ πόλις μεγάλη
 ἔεται, καὶ μεγάλη σώζεται. ὡς μὲν οἷον εἶ-
 πη τις ἀν' ἅ παρ' ἑκατόνων εἶναι δεῖ, ταῦτ'
 ἔστιν. ὡς δὲ καὶ γένοιτ' ἀν' ἐνόμως, διορ-
 γασθαι δεῖ. τῶν δὲ πρῶτων πραγμά-
 τῶν, καὶ τῆς παραχῆς, πολλὰ πόρρωθεν ὄσι
 ταῦτα. ἃ εἰς βυλομοίσις ὑμῶν ἀκούειν ὄσιν,
 ἡλὼ λέγειν. ἐξέστητε ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι
 πύλο δέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόσκοι κα-
 πιπον, ἢ τὸ μὲν προστάσθαι τῶν ἐμύων,
 ἐδιδάμην σωεσηκῆσαν ἔχοντας πᾶσι τοῖς
 κωμύοις βοηθεῖν, πόρρωθεν ἐπέωητε εἰ-
 ρην καὶ μάταιον ἀνάλωμα, ὑπὸ τῶν ταῦ
 πολιτῶν κωμύων: τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν,
 καὶ δὲ τῶν δεόντων πράττειν, ἀλλὰ προῖε
 εἰς καθ' ἑκάστον πάντα ἐτόνους ἐᾶσαι
 μείν, θαυμασιῶ δ' αἰμονίαν, καὶ πολλῶ
 εὐαλείαν ἔχειν οἴεσθε. ἐκ δὲ τούτων πρῶτ'
 ἡσυχίᾳ τάειν, ἐφ' ἧς ὑμῶν τετάχθαι προ-
 στάσθαι, ἔτονος, οὕτως δυνάμει, καὶ μέγας, καὶ
 τῶν κύνειος γέγονεν, εἰκότως. πρῶτα γὰρ
 ἔμεινον, καὶ μέγα, ἢ λαμπρὸν, καὶ ὁδοῦ οὐ

Δημοσθένους

πάντα τὸν χρόνον αἰ μέγισται ἤ πόλεων πρὸς
 αὐτὰς διεφέροντο: Λακεδαιμονίων μὲν ἡ τυ-
 χηκότων, θηβαίων δὲ ἀχόλων διὰ τὸν φωκι-
 κὸν πόλεμον γενομένων, ἡμῶν ἡ ἀμελούντων
 ἔρημον ἀνείλετο. τοιγάρτοι, τὸ μὲν φοβεῖσθαι,
 τοῖς ἄλλοις: τὸ ἡ συμμάχους πολλούς, ἢ δυνά-
 μιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ παρὰ γέροντες: ἢ το-
 σαῦτα πράγματα, ἢ τοιαῦτα ἡδὴ παρὰ γέροντες
 κεσῶς ἐλλίπωσ' ἀπαντας, ὥστε μὴ δῖ' ὅ, τι χρεῖ-
 συμβουλεύειν δύ' πορον εἶναι. ὄντων δ' ὡς ἀν-
 δρες ἀθλῶται τῶν παρόντων πραγμάτων πᾶ-
 σιν ὡς ἐγὼ κείνῳ φοβερῶν, οὐδέν τι εἰ μείζον
 κενδύει τῶν πάντων εἰσὶν ὑμῶν: οὐ μόνον τῶ
 μάλιστ' ὑμῖν συμβουλεύειν φίλιππων, ἀλλὰ
 ἢ ὅ πάντων ἀρ' ἄριστά τε αὐτοὶ διακείσθαι. εἰ
 ποίνω τὸ ἤ ὠνίων πλῆθος ὄρωντες, ἢ τῶν δι-
 θεῖαν τῶν κατὰ τῶν ἀγροῶν τούτοις κεκλή-
 λησθε, ὡς εἰ οὐδενὶ δεινῶ τῆς πόλεως οὐσης
 οὔτε προσηκόντως, οὔτ' ὀρθῶς τὸ πρᾶγμα κεί-
 νετε. ἀγροῶν μὲν γὰρ ἀν' τις ἢ πανήγειν ἐκ
 τούτων ἢ φαύλως, ἢ καλῶς πρᾶσθαι ἀνάσσει
 κείνοι: πόλιν δ' ὡς ὑπέληφεν ὅς ἀν' τῶν ἐλλ-
 λιών ἀρ' χεῖν ἀεὶ βούληται, μόνῳ ἀν' εἶναι
 πωθῆναι, ἢ τῆς πάντων ἐλευθερίᾳ προ-
 σθῆναι, οὐ μὰ δῖ' ἐκ τῶν ὠνίων, εἰ καλῶς ἔχει,
 οδοιμαζεῖν δεῖ ἀλλ' εἰ συμμάχων δύ' οἷα πᾶ-

εἰ, καὶ τοῖς ὄπλοις ἰσχύει: ταῦθ' ἕως τῆς
 πλεως δεῖ σιοπεῖν. ἄφωλως ὑμῖν, ἢ ἔκα
 μ: ἅπαντ' ἔχει. γνῶντε δ' αὖ εἰ σκέψασθε ἔ
 ρως: πότε μάλιστα ἐν ταξιαρχίᾳ τὰ τῶν ἑλ
 λήνων γέγονε πράγματα; οὐδένα γὰρ χρόνον
 ἔβλον, ἢ τὸν νυνὶ παρόντα, οὐδ' αὖ εἰς εἴποι. τ'
 ἴστω γὰρ ἄλλον ἅπαντα, εἰς δύο ταῦτα διήρη
 τὰ τῶν ἑλλήνων, λακεδαιμονίους, καὶ ἡ
 μῶν: τῶν δ' ἄλλων ἑλλήνων, οἱ μὲν, ἡμῖν, οἱ δὲ,
 ἐνοῖς ὑπήκουον: βασιλεὺς ὅ, καθ' αὐτὸν μὲν
 ἔκασιν ὁμοίως ἄπιστος ᾧ, ὅθεν ὅ κρατουμένης
 ἐπολέμω προσλαμβάνων, ἄχρις οὗ τοῖς ἐ
 ποῖς ἐβ' ἴσου ποιῆσαι, διεπιστεύετο. ἔπειτ' ἔχ
 ῃν αὐτὸν ἐμίσειω οὐς σώσειε, τῶν ὑπὲρ γέν
 ῃ ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς. νυνὶ δὲ, πρῶτον μὲν ὁ
 βπλὸς ἅπασιν τοῖς ἑλλησιν οἰκείως ἔχει, καὶ
 τιτων ἡμεῖς ἡμῖν, ἀντι μὴ νυνὶ ἐπανορθωσώ
 μαι. ἔπειτα προσασίαι πολλαὶ, καὶ πανταχό
 ῃ γίνονται, καὶ τῆς πρωτεύειν μὲν ἀντιποι
 ὑτα ἅπαντες, ἀφρασι δ' ἐνίοι, καὶ φθονοῦ
 ῃ καὶ ἀπιστοῦσιν ἐαυτοῖς οὐχ ὡς ἔδει. ἢ γε γό
 ρι καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι, ἀργεῖοι, θηβαῖοι, κορίν
 θοὶ, λακεδαιμόνιοι, ἀρκάδες, ἡμεῖς. ἄλλ' ὁ
 μῶν εἰς τοσαῦτα μέρη, καὶ τοσαύτας διωα
 εἰς διηρημένων τ' ἑλλήνων πραγμάτων,
 καὶ τὰ λιθῆ μετα παρρησίας εἰπεῖν, τὰ παρ

Δημοσθένους

οὐδενὶ τούτων ἀρχεῖα καὶ βουλευθῆαι ἐρη-
μότ' ἔρα αὐτῶν ἴσοι τῶν ἐλλεικῶν πραγμά-
των, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν, εἰκότως. οὔτε γὰρ φίλων,
οὔτε πισύων, οὔτε φοβέμενος οὐδεὶς ὑμῖν δια-
λέγεται. αἴτιον δὲ τούτων οὐχ εὖ ὡς ἀνδρῶν ἀ-
θιωταῖοι: ῥ' ἄξιον γὰρ αὐτῶν ἡμῖν μεταθεῖσθαι: ἀλ-
λὰ πολλὰ καὶ παντοῖα πὰ ἐκ παντὸς ἡμῶν
τιμωρία τῶν χρόνων τὸ κατ' ἕκαστον ἐάσας, εἰ
εἰς ὃ πάντα γε σωτῆρι, λέγω: δεηθεὶς ὑμῶν
αὐτῶν λέγω τὰ λιθῆ μετὰ παρ' ὀφείσας, μηδὲν ἀχ-
θισθῆναι μοι. ἐκπέπρατ' τὰ συμφέροντα ἐφ'
ἐκάστου τῶν ἡμερῶν: ἢ μετειλίφατε ὑμεῖς μὴ
τῶν σχολῶν, καὶ τῶν ἡσυχίαν, ὑφ' ὧν κεκλι-
μένοι τοῖς ἀδικουῖσιν οὐ πικρῶς ἔχετε: ἔτ' ἔρα
δὲ τὰς τιμὰς ἔχουσιν. ἢ τὰ μὲν πρὸς τὰ μα-
οὐκ ἀξιὸν ἐξετάσαι νῦν: ἀλλ' ἐπειδὴν τι τῶν
πρὸς φίλιππων ἐμπέση, οὐθὺς ἀναστὰς τις λέ-
γει, ὡς οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον,
πρὸς θεῖς οὐδέως ἐξῆς, τὸ τῶν εἰρήνῃ ἀγῆν ὡς
ἀγαθὸν, καὶ τὸ εὐφραίνειν διώαμιν μεγάλῃ ὡς
χαλεπὴν, ἢ διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα ἐ-
λον: ἢ ἄλλους λόγους, ὡς οἷον, ἀλιθῆσάτα
λέγουσιν. ἀλλὰ δεῖ δὴ πρὸς τῶν μὲν εἰρήνῃ ἀγῆν
οὐχ ὑμᾶς πείθειν, οἷγε πεπεισμένοι καὶ θεοὶ
ἀλλὰ τὰ τὰ πόλεμον πράττοντα. αὐτῶν γὰρ ἐκ-
νος πεισθῆ, τὰ γε ἀφ' ὑμῶν ὑπάρχει νομίζου

οὐ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα αὐτὸν εἰς σωτηρίαν δεῖ
 ἔσθαι, ἀλλ' ἀπεισοίμεθα, αὐτὰ ταῦτα μὴ ἐ-
 τρωμένῳ ποιῆν. ἢ τὸ διαρπασθῆναι τὰ
 ἄλλα, ὃ φυλακῆν δὲ εἶναι δι' ἧς σωθήτε, τῆς
 ἀύσειν: οὐχὶ τῷ τῆς συμφέροντος ἀφίσταται.
 οἱ ἐγὼ γε ἀγανακτῶ ἢ αὐτὸ τὸ εἶδος, εἰ τὰ
 ἀκρήματα λυπεῖ τινὰς ὑμῶν εἰ διαρπα-
 σθῆτε, ἀ ἢ φυλάττειν, καὶ κολάζειν τοὺς ἀρ-
 ποντας ἐφ' ὑμῖν ὅτι: πῶς ἢ ἐμάδα ἀπασαν
 τῆς οὐ τὴν Θίλιππου ἀρπάζων οὐ λυπεῖ,
 ἀλλὰ ταῦτα ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάζων. τί ποτ' οἰῶ ὡς
 ἄλλοι ἀθλοῦσιν τὸν μὲν οὕτω φανερῶς ἀδι-
 κήματα, ἢ πόλεμος καταλαμβάνοντα ἑαυτοὺς πῶ-
 τε εἶπεν ὡς ἀδικεῖ, ἢ πόλεμον ποιῆι:
 ἢ μὴ εἰσφέρειν, μὴ ἢ προΐεσθαι ταῦτα
 ἑσθλύνοντας τούτους πόλεμον ποιῆν φα-
 νῆτι πῶς αἰτίαν ἢ ἐκ τῆς πολέμου συμβησο-
 ρον δυσχερῶν, ἀνάγκη γὰρ ἀνάγκη πολλὰ
 κηρὰ ἐκ τῆς πολέμου γίνεσθαι, τοῖς ἑσθλῶν ὅ-
 ῦτα βέλτιστα λέγειν. εἰ δὲ σμύνοις ἀπαντες
 κηρῶν βάλοντες. ἢ γουῶν γὰρ ἐὰν μὲν ὑμεῖς
 κηρῶν ἐκ μᾶς γνώμης Θίλιππου ἀμύ-
 ναι: καὶ κείνον κρατήσιν ὑμᾶς, καὶ αὐτοῖς
 κηρῶν μεθ' ἀρνεῖν. αὐτὸ δ' ἀπὸ τῆς πρώτων
 κηρῶν ἀπασάμενοι τινὰς πρὸς τὸ κείναι
 κηρῶν: αὐτοὶ μὲν τούτων κατηγοῦντες ἀμ-

Δημοσθένους

φόδρα ἔξειν, καὶ παρ' ὑμῖν δοκιμήσειν, καὶ
 παρ' ἐκείνου χεῖματα λήψαται. ὑμῶς δ'
 ἕως ἄν δεῖ παρὰ τούτων δίκην λαβεῖν, πα-
 ρὰ τῶν ἕως ἄν ὑμῶν εἰρηκότων λήψαται. αἰ-
 μὴ ἐλπίδες αἰ τούτων, αὐταί: καὶ τὸ κατα-
 σκύεσθαι τὸ τῶν αἰτιῶν, ὡς ἄρα βούλονται
 πινύς πόλεμον ποιῆσαι. ἐγὼ δ' οὐ οἶδα ἄκε-
 βῶς, ὅτι οὐ γράφαντος ἀθωαίων οὐδενὸς πό-
 λεμον ποιῆσαι, ἢ ἄλλα πολλὰ φίλιππος ἔχ-
 τῶν τῆς πόλεως: καὶ νῦν εἰς καρδίαν πέπομ-
 φε τὴν βοήθειαν. εἰ μὲντοι βουλόμεθ' ἡμεῖς μὴ
 προσειῶσαι πολεμεῖν ἡμῖν ἐκείνον, ἀνοητό-
 ταιος πάντων αὐτῶν εἶναι, εἰ τοῦτ' ἐβελέγχοι. ὅ-
 ταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, τί τῷ ἀδι-
 κοῦντι προσήκει; ἄλλ' ἐπειδὴν ἐφ' ἡμῶς αὐ-
 τὸς ἴη, τί φήσομεν τότε; ἐκείνος μὲν γὰρ οὐ πο-
 λεμεῖν, ὡς παρ' ἑδὲ ὠρείταις τῶν στρατιωτῶν
 ὄντων ἐν τῇ χώρᾳ: οὐδὲ φεράοις πρόδρο-
 πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν: οὐδὲ ὀλι-
 θίοις ἐξ ἀρχῆς, ἕως αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τὸ
 στρατόμα παρῶν ἔχων: ἢ καὶ τότε εἰς ἀμύν-
 θαι κελδύοντα πόλεμον, ποιεῖν φήσομεν; οὐ
 κοῦν ὑπόλοιπον δουλεύειν, οὐ γὰρ ἄλλογε οὐ-
 δὲν ἐνί. Καὶ μὲν, οὐδὲ ἕως τῶν ἴσων ὑμῖν,
 καί ποισι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐστ' ὁ κίνδυνος.
 οὐ γὰρ ὑφ' αὐτῷ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βού-
 λεται

3 Φιλίππος ἡμῶν, οὐκ ἄλλ' ὅλως ἀνελεῖν.
 4 γὰρ ἀκείβωσ, ὅτι δουλεύειν μὲν ὑμεῖς οὔτε
 5 θέτετε, ἔτι αὖ ἐθέλιτε, ἑπίσησθε. ἀρ'
 6 γὰρ εἰώθατε. πράγματα δὲ πῶρα χεῖν αὐ
 7 αὐτὸν ἡμεῖς λάβετε, πλείω τῶν ἄλλων αὐ
 8 τῶν ἀπάντων διωήσεσθε. διὰ ταῦτα ὑ
 9 μῖν οὐχὶ φείσεται, εἴ πορ ἐγκρατὴς γενήσε
 10 τ. ὡς οἴω ἕσθ' τῶν ἐχάτων ἐσομένου τῆ
 11 ἰσχύος ὑμῖν, οὕτω προσήκη γνώσκειν: ἢ γὰρ
 12 ἰσχυρότας αὐτὸν ἐκείνω φανερῶς μισεῖν,
 13 ἔχου τυμπανίσαι. οὐ γὰρ ὅστιν οὐκ ἔστι τῶν
 14 τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν αὐ
 15 τὸν αὐτῆ τῆ πόλει κολάσῃτε ἐχθρούς: ἀλ
 16 λ' ἀνάγκη τούτοις ὡς πορ προβόλοις προσ
 17 τίοντας ὑσφρίζειν ἐκείνων. ἐπεὶ, πόθεν οἴε
 18 σθε νῦν αὐτὸν ὑβείζειν εἰς ὑμᾶς; οὐδὲν γὰρ
 19 ἔστιν ἄλλο δοκεῖ ποεῖν, ἢ γὰρ: ἢ γὰρ μὲν ἄλ
 20 λ' οὐ ποιοῦντα, εἴ μηδὲν ἄλλο, ἔξαπατᾶν,
 21 ἢ μὲν δὲ ἀπειλεῖν ἤδη; οἷον δεπάλους πομά
 22 τας ὑπηγάγετο εἰς τῶν νῦν παροῦσαν δουλεί
 23 ας δ' αὖ εἰπεῖν διώαιτο ἔδεῖς, ὅσα γὰρ ταλαι
 24 πρως ὀλωθίς πρότερον δούς ποτίδαιαν ἐξη
 25 ρησε, ἢ πολλα ἐτόξα. θηβείους ταυῶν ὑπά
 26 κει. τῶν βοιωτῶν αὐτοῖς παραδούς, καὶ ἀ
 27 τλάξασ' πολέμου πομοῦ καὶ χαλεποῦ:
 28 ἢ καὶ ποσάμφοί τινα ἕκαστοι τούτων πλεο

Δημοσθένους

νεξίαν, οἱ μὲν, ἤδη πεπύθησιν, ἀ δὴ πάντες ἴσα
 σιν: οἶδ' ὅ, τι αὖ ποτε συμβῆ, πείσονταί. ὑμεῖς
 ὅτων μ' ἀπεσέρισθε, σιωπῶ. ἀλλ' ἐν αὐτῷ ᾧ τῷ
 εἰρώλω ποιήσασθαι, πόσα ἐξηπάτησθε; πίστων
 ἀπεσέρισθε; ἔχι φωκέας; ἔχι πύλας; ἔχι τὰ ἐ-
 πὶ θράκῃς; δοείσκον; σέριον; τ' κερσοβλέπῃ
 αὐτόν; ἔχι νῦν καρδίαν ἔχει ἢ ὁμολογεῖ; τί πο-
 τ' οἶω ἐκείνως τοῖς ἄλλοις, ἢ ὑμῖν οὐ τ' αὐτ'
 ζόπον προσφέρει; ὅτι ἐν μόνῃ τ' πασῶν πό-
 λεων τῇ ἡμετέρᾳ ἀδεια ἕσθ' τῶν ἐχθρῶν
 λέγειν δέδοται: καὶ λαβόντα χεῖματα αὐ-
 τὸν ἀσφαλές ὅστι λέγειν παρ' ὑμῖν, καὶ ἀφι-
 ρημένοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἦτε. οὐκ ἔω ἀσ-
 φαλές λέγειν ἐν ὀλυμπῷ τὰ φίλιππου, μὴ
 σιωδουπεπονθῶτων τῶν πολῶν ὀλυθίων τῷ
 ποτίδαιον καρπούσθαι. οὐκ ἔω ἀσφαλές λέ-
 γειν ἐν δετῆαλίᾳ τὰ φίλιππου, μὴ σιωδουπε-
 πονθῶτος τῆς πλείθους τῶν δετῆαλῶν, τῷ εὖ
 τυράννοισ ἐκβαλεῖν φίλιππον αὐτοῖς, ἢ τῷ
 πυλαίαν ἀφροδῶσαι. οὐκ ἔω ἐν θήβαις ἀσφα-
 λές, πρὶν ἢ τῷ βοιωτίαν ἀπέδωκε, ἢ εὖ φο-
 κέας ἀνείλεν. ἀλλ' ἀθλώηεν οὐ μόνον ἀμφίπο-
 λιν, καὶ τῷ καρδιανῶν χώραν ἀπεσερικότος
 φίλιππου, ἀλλὰ καὶ κατασκαυάζοντος ἡμῖν
 ἐπιτείχιμα τῷ δὺβοίαν, καὶ νῦν ἐπι βυ-
 ζάντιον παιρόντος, ἀσφαλές ὅστι λέγειν ὑπερ

ἐπιλόγου. καὶ γὰρ τοὶ τούτων μὲν ἐκ πῶ-
 ροὶ ἐπίοι ταχὺ πλούσιοι γέγονασι, ἢ ἔξ ἀνώ-
 γων ἢ ἀδύξων ἐνδύξοι καὶ γνώεμοι: ὑμεῖς
 οὐκ ἐναντίον: ἐκ μὲν ἐνδύξων ἀδύξοι. ἐκ δ' οὐ-
 πίων ἀποροί. πόλεως γὰρ ἔγωγε πλουῦτον
 οὐκ ἔμα, συμμάχους, πίστιν, δύνοισιν, ὧν πάν-
 τ' ἐσὲ ὑμεῖς ἀποροί. ἐκ δὲ τῶν τούτων ὀλιγώ-
 τιστον ὑμᾶς ἔχειν, καὶ ἐὰν ἄριστον τὸν τρόπον τα-
 κτήματα φέρεσθαι, ὁ μὲν οὐδ' ἀλάμων καὶ μέ-
 γαλον, καὶ φοβερὸς πᾶσι τοῖς ἔλλησι καὶ βαρβά-
 ροις ἐστίν: ὑμεῖς δ' ἔρημοι, καὶ ταπεινοί: τῇ μὲν
 κατὰ πῶν ἀγροῦν οὐκ ἐπιεία λαμπροί: τῇ δ'
 ἐπιεία προσῆκε, παρασκευῆ κατὰ γέλαστοι. οὐ τὸν
 οὐκ ἐπιεία τὸν δὲ τρόπον πᾶσι τε ὑμῶν, καὶ πᾶσι αὐ-
 τῶν ἐπίοις τῶν λεγόντων ὁρῶ βουλευομέ-
 νους. ὑμᾶς μὲν γὰρ ἡσυχίαν ἀγειν φασὶ δεῖν,
 καὶ τίς ὑμᾶς ἀδικῆ. αὐτοὶ δ' ἔξ ἀδύξων παρ-
 ἑνὴν ἡσυχίαν ἀγειν, οὐδενὸς αὐτῶν ἀδικοῦ-
 ντων. Καί τοι λοιδορίας χεῖς εἴ τις ἔροίτο,
 καὶ μοι, τί δὴ γνώσκων ἀκείβως ἀεισόδημε,
 καὶ εἰς γὰρ τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, τὸν μὲν τῶν ἰ-
 σχυῶν βίον ἀσφαλῆ, καὶ ἀπράγμονα, καὶ
 ἀνδρῶν ὄντα, τὸν δὲ τῶν πολιτῶν, καὶ
 ἀπείρονον, καὶ σφαλῆρον, καὶ καθ' ἑκάστω ἡ-
 συχίαν ἀγῶνων καὶ κακῶν μετὸν, οὐ τὸν ἡσυχ-
 ῶν καὶ ἀπράγμονα, ἀλλὰ τὸν ἐν τοῖς κεν-

Δημόστρεος

δειώοις αἰρή; τί αὖ εἶποις; εἰ γὰρ ὁ βέλτιστον
 εἰπεῖν αὖ ἔχοις, τοῦτό σοι συγχωρήσαιμεν ἄλλοι
 δὲς λέγειν, ὡς ἔποδ' φιλοτιμίᾳ καὶ δόξης
 πάντα ταῦτα ποιεῖς: θαυμάζω τί δήποτε
 σὺ τῶ μὲν ἔποδ' τούτων ἅπαντα ποιητέον
 εἶναι νομίζεις, καὶ πονητέον, καὶ κινδυνωτέον:
 τῇ πόλει δὲ προέσθαι ταῦτα διὰ ῥαθυμίας
 συμβουλεύεις. οὐ γὰρ ἐκεῖνό γ' αὖ εἶποις, ὡς σὲ
 μὲν εὖ τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, τὴν πό-
 λιν δ' εὖ τοῖς ἔλλησι μηδενὸς ἀξίαν εἶναι. καὶ
 μὲν οὐδ' ἐκεῖνό γε ὄρω, ὡς τῇ πόλει μὲν ἀσ-
 φαλὲς τὰ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δὲ ἑσθιέν-
 διωσον, εἰ μηδὲν τῶν ἄλλων πλεόν ποδεργά-
 σθι: ἀλλὰ τούναντίον, σοὶ μὲν εὖ ὧν ἐργάζῃ καὶ
 ποδεργάθῃ, εὖ ἑκάτους ὄντας κινδιώους, τῇ
 πόλει δὲ ἐκ τῆς ἡσυχίας. ἀλλὰ νῦν Δία, παπ-
 πῶα, καὶ παρῶα δόξα σοὶ ὑπάρχει, καὶ αἰσ-
 χρόν ὅστις εὖ σοὶ καταλύσῃ, τῇ πόλει δ' ὑπὲρ
 ξεν ἀνώνυμα, καὶ φαῦλα τὰ τῶν προζόνων;
 ἀλλ' οὐδὲ τῶθ' οὕτως ἔχει. σοὶ μὲν γὰρ καὶ καλὴ
 πῆξις ὁ πατήρ, εἰ πόρ ἦν ὁμοίος σοι: τῇ πόλει δὲ
 ἡμῶν, ὡς πάντες ἴσασιν ὁ ἔλλησθ' δις ἐκ τῶν
 μεζίστων κινδιώων ἔποδ' τῶν προζόνων ἡμῶν
 σεσωσμένοι. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτῶν
 καὶ εὖιοι τὰ καθ' ἑαυτῶν, καὶ τὰ κατὰ τὴν πό-
 λιν πολιτεύονται. πῶς γὰρ ὅστις ἴσον, τούτων

τί τινος ἐκ τῆ δεσποτικῆ προίοντας ἐ-
 κδοῦ ἀγοεῖν: τὴ πόλιν δ' ἢ πειρήσει τῶν
 φιλίων ἐλλύων τέως, καὶ τὸ πρωτεῖον εἶχε,
 καὶ ἐν ἀδελφείᾳ πάσῃ, καὶ ταπεινότητι καθε-
 σταί; Πολλὰ τοίνυν ἔχων ἔτι, καὶ πολλὰ πολ-
 λὴν εἰπεῖν, παύσομαι. καὶ γὰρ οὐ λόγων ἐν-
 δια μοι δοκεῖ τὰ πράγματα οὔτε νῦν, οὔ-
 τε ἄλλοτε πώποτε φαύλως ἔχειν: ἀλλ' ὅταν
 γίντ' ἀκούσαντες ὑμεῖς τὰ δέοντα, καὶ ὁμο-
 νόμον οὖς ὀρθῶς λέγεται, γενόμενοι, τῶν
 ὑμείνεσθαι, καὶ διασφάξαι τὰ ταῦτα βουλο-
 μένων, ἐξ ἴσου κἀθησθε ἀκροώμενοι, οὐκ ἀ-
 ποῦντες αὐτοῦ: ἴσε γὰρ οὐθὺς ἰδόντες ἀκε-
 ρῆς, τίς μεθοῦ λέγει, καὶ τίς ἔσθ' ἑπιφίλιππον
 ἐπιτιθέται, καὶ τίς ὡς ἀληθῶς ἔσθ' τῶν
 ἐπιφίλιπων: ἀλλ' ἵνα ἀπιασάμενοι τούτους, καὶ
 τὰ πράγματα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίας ἐμβα-
 λήντες μηδὲν αὐτοῖ τῶν δέοντων ποιῆτε.
 Ἐκ τ' ἐστὶ τὰ ληθῆ μετα πάσης παρρησίας ἀ-
 γῶς οὐνοῖα τὰ βέλτιστα εἰρημῶνα: οὐ καλα-
 ρίας, καὶ βλάβης, καὶ ἀπάτης λόγος μεσῶς,
 οὐ γέρον μὲν τὰ λέγοντι ποιήσων, τὰ δὲ
 πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχει-
 ρήσων. Ἡ οὖν παυσέον τούτων τῶν ἐθῶν, ἢ μη-
 νῶνα ἄλλον ἀπιατέον τῆ πάντα φαύλως ἔ-
 χειν, ἢ ὑμᾶς αὐτούς.

Δημοσθένους
ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΛΟΓΟΥ.

Ὁ Φίλιππος πρὸς τοὺς ἀθωαίους πέποιθε
Ἐπιστολῶν, κατηγορῶν αὐτῶν, καὶ πόλεμον
προκηρύττων αὐτίκως. ἔκ' ἐπισημῶν ὁ ῥήτωρ πεί-
θει τοὺς ἀθωαίους πολεμεῖν, ἀνάγκη γάρ· ἀλ-
λὰ θαρσύνει πρὸς τὸν κίνδυνον δικαίως
λέγων τὸν μακεδόνα. Τὸ περὶ τὸν
μεσὸν πρᾶμυθίασ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΡΟΣ
τὴν Φιλίππου Ἐπιστολῶν Λόγος.

Τι μὲν ὡς ἀνδρὸς ἀθωαῖοι
Φίλιππος ἔκ' ἐποίησατο τὴν
ἐπιστολὴν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ' ἀνε-
βάλετο τὸν πόλεμον, πᾶ-
σιν ὑμῖν φανερόν γε γενεῖ.
ἔπειδ' ἂν γὰρ φαρσαλίοις ἄ-
λλον παρέδωκε, καὶ τὰ πρὸς φωκέας διώκη-
σατο, καὶ τὴν θράκην κατεσχέψατο πᾶσαν,
αὐτίκ' οὐκ οὐσας πλάττειν, καὶ προφά-
σεις ἀδίκους ἐβουρῶν: τῷ μὲν ἔργῳ πάλαι πο-
λεμεῖ πρὸς τὴν πόλιν, τῷ δὲ λόγῳ νῦν ὁμο-
λογεῖ διὰ τῆς Ἐπιστολῆς, ἧς ἐπέμψεν. ὅτι δὲ
χρήμ' ἴτε ὁρῶδειν ὑμᾶς τὴν ἐκείνῃ διώαμιν

ἔπειθ' ἐπὶ τὴν ἐπιπέδου ἑταίρου λόγος. 92
καὶ ἀγεννῶς ἀντίπα χεῖραι πρὸς αὐτὴν, ἀλλ'
καὶ σώμασι, καὶ χρήμασι, καὶ ναυσὶ, καὶ πᾶσιν,
ὡς πᾶσι εἰπεῖν, ἀφειδῶς ὀρμῆσαι πρὸς τὸν
πυρρον, ἐγὼ πειράσομαι διδάσκειν. Πρῶτον
ὅτι γὰρ εἶκός ἐστι ἀνδρες ἀθλῶν οἱ οὗτοι θεοῦ
ἰσχύος ἡμῖν ὑπάρχειν συμμαχίας, καὶ βοηθίας,
καὶ κείνος τὰς πίσεις ὑποδράσας, καὶ οὗτος ὀρκίους ὑ-
ποδρῶν λέλκεν ἀδίκως τὴν εἰρήνην. ἔπειθ'
ὑπὲρ τῶν ἡνέθη, φρονίζων ἀείτινας, καὶ με-
τὰ ἐπαγγελμόμηνος οὐδὲν γένησιν, πάντα
τῶντα διεξελύθειν ἡδὲ. καὶ γινώσκει τὴν μὲν
ἐκ τῶν ἀδελφῶν, καὶ βυζαντίων καὶ τῶν ἐκείνοις
ἐμαχούτων, ὡς ἑταίρου μεῖ προσενεχθῆναι
πρὸς αὐτὴν ἑτάρον, ὅν ποδὲ ὀλωθείσις πρὸ
τοῦ. οὐκ ἀγνοεῖται δὲ ὑπὸ θετῶν δει-
κνύειν, ἀλλ' οὐκ ἠγεῖσθαι τῶν συμμαχῶν πρὸ
ἑαυτοῦ. ὑποπῆσθαι ἢ ὑπὸ τῶν θηβαίων, νίκα
καὶ φραγῶν κατέχων, εἰς ἣν τὴν ἀμφοτερονί-
κῃσδε δυνάμεις, τὰς ἣν πρεσβείας τὰς ἐκ πελο-
πόννησος πρὸς αὐτὴν ἀγῶν, καὶ τὴν ἐκείνων συμμα-
χῶν παραρούμηνος. ὥστε τῶν αὐτῶν πρὸ τοῦ
ἡνέθων ὄντων, οὗτος μὲν, νῦν πολεμῆν ἀκαταλ-
ήκτως, οὗτος ἢ, μηκέτι προθύμους εἶναι σωαπω-
νίας. ἀπαντας ἢ ὑφορᾶσθαι, καὶ διαβεβλήσθαι
πρὸς αὐτὴν. Ἐπιπίνω, ἔστι γὰρ τὸ τ' ἐστὶ μικρὸν,
κατὰ τὴν ἀσίαν σαζάπαι καθεστῶτες, εἴα γ

Δημοσθένους

χος μὲν ξείνους μαθοφόρους εἰσπέμφαντες
 ἐκώλυσαν ἐκ πολιορκηθῆναι πόρινθον. νυκτὶ δὲ
 τῆς ἑχθροῦ ἀπὸ τοῖς ἐνεσώσης, καὶ τῆς κενδύου
 πλοισίον ὄντος, εἰ χειρωθήσεται βυζάντιον, οὐ
 μόνον ἀπὸ τοῖς προθύμως συμπαλεμήσουσιν, ἀλλ
 ἅ καὶ βασιλέα τῶν πόρων χρήματα χρ-
 ρηγεῖν ἡμῖν προρέψονται: ὅς τοσοῦτον μὲν
 κέκτηται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες
 τηλικαύτην δ' ἔχει βῶμω πρὸς τὰς εὐθάδε
 πράξεις, ὥστε ἢ πρό τῶρον ἠνίκα λακεδαιμο-
 νίοις ἐπολεμοῦμεν, ὁποτέρους πρόσδοιτο, τού-
 τους ἐπείκει κρατεῖν τῆς ἐτέρων: καὶ νυκτὶ μεθ' ἡ-
 μῶν γενόμενος βραδύως καταπολεμήσει τὴν ἑ-
 λίππου διώχμεν. Πρὸς τούτοις τοίνυν τηλι-
 κούτοις οὖσιν, οὐκ ἔρω μὲν ὡς οὐδ' ἅ τὴν εἰρή-
 νῃ πολὺν προέλιπον ἡμῶν χρεῖα, ἢ λιμέ-
 νας, ἢ τοιαῦθ' ἐτέρα χρήσιμα πρὸς πόλεμον.
 ὁρῶ ἢ, ὡς ὅταν μὲν ὑπ' ἀνοίξω τὰ πράγματα
 σωέχηται, καὶ ταυτὰ πᾶσι συμφέρει τοῖς με-
 τέχουσι τῶν πολέμων, μένει τὰ συσπέντα
 βεβαίως: ὅταν δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς, καὶ πλεονεξί-
 ας ἀπάτη, ἢ βία κατέχηται, καθά πορ ἕπο
 τούτου νυκτὶ, μικρὰ πρόφασις, ἢ τὸ τυχὸν πᾶσι
 σμα ταχέως ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε.
 καὶ πολλὰ κίς διείσχω λογιζόμενος οὐ μόνον
 ὅ ἀνδρῶν ἀθλαῖοι τὰ συμμαχικὰ ὡς ἑλίπ

+

ἰπὸς τῷ φίλιππου Ἐπιστολὴ λόγος. 93
πρὸς ἕνα ψίαν ἦγοντα, καὶ δυσμένειαν,
ἀλλ' ἢ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ σωτηριώδεις
καλῶς, ἔδ' οἰκείως, ἔδ' ὡς οἴεται τις. ὅλως
ἢ γὰρ ἡ μακεδονικὴ δυνάμις εὐ μὲν προση-
γυμῆται, ῥοπῶν ἔχει τινὰ, ἢ χρεῖσιν: αὐτὴ δὲ
αὐτῷ ἀδελφῆς ἔστι, καὶ πρὸς τηλικούτου
τον πραγμάτων ὑκαταφρόνιτος. ἔτι ἢ αὐ-
τοῦτος αὐτὸς τοῖς πολέμοις, καὶ ταῖς στρα-
τηαῖς, καὶ πᾶσιν οἷς αὐτὸς τις μέγαν εἶναι νομί-
μα, σφαλῶν ὄντων αὐτῷ πεποίηκε. μὴ γὰρ
ἴσθαι ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι τοῖς αὐτοῖς χαίρειν
ἰππῶν τε, καὶ ἄλλοι ἀρχομένους: ἀλλ' εἴνοε
ὡς ὁ μὲν, Ἐπιθυμῆι δόξης, οἱ δὲ, ἀσφαλεί-
ῃ ἢ αὐτῷ μὲν οὐκ ἔστι τυχεῖν ταύτης ἀκιν-
δύως: οἷδι ἔδ' ἐν δέονται κατὰ λιπύντες οἴκοι
πύνα, γονεῖς, γυναικῶν φθείρεσθαι, καὶ καθ' ἑ-
κάστην ἡμέραν κινδυνεύειν ἕως αὐτῶν. ὥστε,
εἰ μὲν πολλοὺς τῶν μακεδόνων ἐκ τούτων ἀν-
τιῖδι πῶς διάκεινται πρὸς τὸν φίλιππον:
ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν ὄντας ἑταίρους, καὶ ἄλλοι ἢ
ἄλλων ἢ γεμόνασ' εὐρήσετε δόξαν μὲν ἔχοντας
ἀνδρεία, πρὸς θεῶς ἢ μάλλον τῶν ἀδύξων
ἑταῖρας. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς ἄλλοις πολεμίους μό-
λις πάσχει κίνδυνος: οἱ δὲ, ἄλλοι κόλακας, καὶ
ἄλλοι ἀβάλλοντας αὐτοῖς μάλλον, ἢ ταῖς μά-
χαις δεδίασι. κακῆνοι μὲν, μετὰ πάντων ἀγώ-

Δημοσθένους

νίζονται πρὸς τοὺς ἀντιπαχθείτας: τοῖς δὲ, καὶ
 τῶν ἐν τοῖς πολέμοις κακῶν οὐκ ἐλάχιστον
 μέρος μέτεπ, καὶ χεῖς ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν
 φόπον τὸν τῆς βασιλείως συμβέβηκεν. ἔτι δὲ,
 τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὴν ἀμαρτή τις, ζημίαν
 κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφεν: οἶδ' ὅταν μέγιστα κα-
 τορθώσωσι, τότε μάλιστα σαρρακίζοντες ἢ προ-
 πηλακίζονται παρὰ τὸ προσήκεν. ἢ τούτοις,
 οὐδ' αὖ εἰς οὗ φρονῶν ἀπισήσειεν. οὕτω γὰρ
 αὐτὸ φιλότιμον εἶναι φασιν οἱ σωδιακρίψαν-
 τες, ὥστε βουλόμενον τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων
 πάντα αὐτῆς ὀθεῖν εἶναι, μᾶλλον ἀχθεσθαι
 τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἀξιονέ-
 πειστον τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ὀχρυχοῦσι.
 Πῶς οὖν εἰ πρὸς ταῦτα τοιαῦτα, πῶς ἦδη
 πολὺν χρόνον αὐτῶ πᾶραμύουσιν; ὅτι νῦν μὲν
 ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, τὸ κατορθοῦν αὐτῶν, ἔπι-
 σκαστέει πᾶσι τοῖς τοιούτοις. αἱ γὰρ οὐπραξίαι
 † δεινὰ συγκρῦψαι, ἢ συσκιᾶσαι τὰς ἀμαρτί-
 ας εἰς τῶν ἀνθρώπων. εἰ δέ τι πᾶσαι, τότε
 ἀκρεβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. συμ-
 βάνει γὰρ ὡς πρὸς ἐν τοῖς σέμασιν ἡμῶν, ὅταν
 μὲν ἐρρωμένος ἦ τις, οὐδὲν ἐπαμοθάνει τῆς κα-
 θέκασα σαθρῶν. ἐπὶ δὲ ἀρρωθῆσιν, πάντα κενεῖ-
 σι, καὶ ῥῆγμα, καὶ σείσμα, καὶ ἀλοπι τῆς ὑ-
 πάρχοντων ἢ μὴ τελείως ὑγεινόν: ἔτω ἢ τῆς βα-

πρὸς τὴν ἑλίππου ἑστρωμένω λόγος. 94
καὶ τῶν ἢ πασῶν τῶν διασσειῶν: ἕως μὲν αὖ
τοῖς πολέμοις κατορθῶσιν, ἀφανῆ τὰ κα-
κοῖς πολλοῖς ὅστιν: ἐπὶ δὲ τι πῆλαισιν, ὅ
εἰκὸς παθεῖν ἐκείνον μείζον φορτίον, ἢ καθ'
κτὸν ἀράμνον, γίνεται φανερὰ τὰ δυσχερῆ
πῆλαι τοῖς ἀπασιν. Εἰ δὲ τις ὑμῶν ὡς ἄνδρες
ἀθηναῖοι τὸν ἑλίππου ὄρων δι' τυχεῦντα φο-
βὸν εἶναι νομίζει, καὶ δύσκολον: σώ-
κωνος μὲν ἀνδρὸς χρηστῆς προνοίας. μεγάλη γὰρ
ἡ μάχου δὲ τὸ ὅλον ἢ τύχη ὅτι πρὸς ἀ-
πῆλαι τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. κατὰ
πῆλαι μάλιστα εἰσὶν εἰσὶν αὖτις οὐχ ἡτ-
τῆ τὴν ἡμετέραν δι' τυχήν, ἢ τὴν ἐκείνου. πα-
ρὰ γὰρ τῆ προγόνων ἐκ πλείονος χρόνου πα-
ρὰ φάμεν τὴν ἡγεμονίαν, οὐ τούτου μόνον,
ἀλλὰ σωελόντι φράσαι, πάντων τῆ εὐμακε-
ρῆ βασιλευσάντων. καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἀθωαίοις
ἡγεμονίαν ἔνεγκαν. ἢ δὲ ἡμετέρα πόλις ἔδενίπω τῆ
ἡγεμονίαν ἀνθρώπων. ἔτι δὲ τοσούτω πλείονος
ἡγεμονίαν αὐτοῦ πρὸς τὴν τῆ θεῶν δύνοιαν εἶ-
ναι, ὅσω διατελοῦμεν δι' σεβέσδρα, καὶ δι-
κῆ τῶν πράττοντες. τί ποτ' οἴου ἐκεῖνος εὐδῶ
τῶν πολέμοις πλείω κατέρωσεν ἡμῶν;
ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι, παρρησιασάσθαι γὰρ πρὸς
ἡμῶν, ὅ μὲν αὐτὸς στρατεύει, ἢ ταλαιπωρεῖ,
ἢ κινδύοις πάρεστιν, οὔτε κινδύον παρῆλαι,

†

Δημοθρύους

οὔτε ὄραν ἔτους παραλείπων οὔδεμίαν· ἡ-
 μῆς δὲ εἰρήσεται γὰρ τάλιθες, οὔδὲν ποιῶν-
 τες εὐθάδε καθήμεθα, μέλλοντες αἰεὶ, ἢ ψη-
 ζόμενοι, καὶ πιωθανόμενοι κατὰ τὴν ἀγορᾶν,
 εἴ τι λέγεται νεώτερον· καὶ τοι, τί γένοιτ' αὖ νεώ-
 τερον, ἢ μακεδῶν ἀνὴρ καταφρονῶν ἀθλιώ-
 ων, ἢ τολμῶν ἑπιτολὰς πέμπειν τοιαύτας,
 οἷα σὺ ἠκούσατε μικρῷ πρότερον· καὶ ὧ μὲν ὑ-
 πάρχουσι μισθοφόροι στρατιῶται· ἢ νῆ Δία
 πρὸς τούτοις τῶν παρ' ἡμῶν ῥητόρων τινές, οἱ
 τὰς παρ' ἐκείνους δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνοντες
 οὐκ ἀχίωοντα θιλίππῳ ζῶντες, οὔδ' αἰσθά-
 νονται πάντα ἢ τὰ τῆς πόλεως, ἢ τὰ σφῶν
 αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες· ἡμεῖς
 δὲ, οὔτε τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὔδὲν σασιά-
 ζειν πρᾶσκαθάρομεν, οὔτε ξυνοβοφεῖν ἐθέλο-
 μεν, οὔτε αὐτοὶ στρατεύεσθαι τολμῶμεν· οὐ-
 κουν ὅστιν οὔδὲν θαυμαστὸν, εἴ τι πεπωλεονέκτη-
 κεν ἡμῶν κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον· ἀλλὰ
 μάλλον, εἰ μηδὲν ποιῶντες ἡμεῖς, ὧν προσή-
 κει σὺς πολемоῦτας, νομίζομεν κρατήσεν ἢ
 πάντα πράττοντος, ἢ δὲ σὺς πλεονεκτήσει
 μέλλοντος· ὧν ὧ ἀνδρῶν ἀθλιῶσι, καὶ λα-
 βόντας εὐνοίαν, καὶ λογιζαμένους, ὡς οὔδ' ἐφ'
 ἡμῖν ὅτι τὸ φάσκειν ἀγεῖν εἰρήλιον, ἢ δὴ γὰρ
 ἐκείνος, καὶ πεσηγέρθηκε τὸν πόλεμον, ἢ τὰς

πρὸς τὴν φιλιππου ἑπιστολὴν λόγος. 93
οὐκ ἐβουλόχε : μηδενὸς μὲν φειδέσθαι, μή
τῶν δημοσίων, μή τε τῶν ἰδίων: στρατεύ-
εσθαι, ἢ, εἰ πού τις καὶ προσθύμῳ ἀπαντας:
ἀπαντα δὲ στρατηγῶν ἀμείνοσιν ἢ πρότερον.
καὶ ὑπολάβοι τις ὑμῶν, δι' ὧν ἐκ χριστῶν
καὶ το πρᾶγματα χεῖρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ
καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλήψασθαι, καὶ γενή-
σεται ἐελτίω. μὴ δὲ νομίσητε ῥαθυμοῦτων
ἢν ὡς πρότερον, ἑτέρουσ ἑσθ' ὧν ὑ-
ποδίων ἀγωνιῆσθαι προσθύμῳ. ἀλλ' ἐνοεῖ-
σθε αἰαχρόν ὅτι, ὅσους μὲν πατέρας ὑμῶν πολ-
ύς πόνους, καὶ κινδύους μεγάλους ὑπο-
μαλακελαιμονίσις πολεμουῦντας: ὑμᾶς ἢ,
ἀλλ' ἑσθ' ὧν ἐκεῖνοι δικαίως κτησάμενοι πα-
ροσαν ἡμῖν, ἐθέλειν ἐρῶμένως ἀμύεσθαι:
καὶ τὸν μὲν ἐκ μακεδονίας ὀρμώμενον οὐ-
τε εἶναι φιλοκένδιστον, ὡσθ' ἑσθ' ἢ μείζω
ἢσαι τὴν ἀρχὴν κατατεζῶσθαι πᾶν τὸ
μα τοῖς πολεμίοις μαχόμενον: ἀθλαίους
ὅτις πάτριόν ὅτι μηδενὸς ὑπακούειν, ἀπάν-
τα δὲ κρατεῖν τοῖς πολέμοις, τούτους διὰ μα-
κρίαν, ἢ ῥαθυμέαν ἐγκαταλιπεῖν τά τε ἢ
πρόνων ἔργα, καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πα-
τρίδος. Ἴνα δὲ μὴ μακρολογῶ, φημι χρεῖναι
ὑμῶν παρασκιάζεσθαι μὲν πρὸς τὸν
πολεμον: παρακαλεῖν ἢ ὅσους ἄλλους ἐμίνας,

Ἐπιστολῆ

μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πρὸς τὴν
καρδίαν ἡμῶν συμμαχίαν. ὡς ἅπασιν ἐστὶ λό-
γος μάταιος πρᾶξεων ἀμοιβος γενόμενος. το-
σούτῳ δὲ μάλιστα ὁ πρὸ τῆς ἡμετέρας πόλε-
ως, ὅσω δουλοῦμεν αὐτῶν προχειρότατα χιῆσθαι
τῶν ἄλλων ἐκλιῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Ἰλιπὸς ἀθλωαίων τῆ βελῆ,
ἢ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἐπειδὴ
πολλάκις μου πρέσβεις ἀρ-
σείλαντος, ἵν' ἐμμένωμεν τοῖς
ῥήμασι καὶ ταῖς ὁμολογίαις, οὐ
δέμειν ἐποιήσατε Ἐπιστολῶν.
ὡμὸν δεῖν πέμψαι πρὸς ὑ-
μᾶς καρδίαν ἀδικεῖσθαι νομίζω. μὴ θαυμάσι-
τε δὲ τὸ μῆκος τῆς Ἐπιστολῆς. πολλῶν γὰρ ὑπὸ
χρόνων ἐγκλημάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ἅ-
παντων δηλῶσαι καθαρώς. Πρῶτον μὲν γὰρ
νικίου τῆ κήρυκος ἀρπαγέντος ἐκ τῆς χώρας
τῆς ἡμῶν, ἔτι τοῖς πρᾶνομοῦσιν ἐπετιμήσατε ὅτι
παρὰ τὴν δίκην, ἀλλὰ τὸν ἀδικοῦμενον εἴρξα-
τε δέκα μιλῶν: ἅς δι' ἔφθρε παρ' ἡμῶν Ἐπι-
στολάς, ἀνέγνωτε Ἐπιστολῆς τῆς βίβλου. Ἐπειτα
θασίων ἔτι δεχομένων τὰς βυζαντίων ζήτης,
ἢ τῶν ληστῶν καὶ βουλομένων, οὐδὲν ἐφρον-
τίζετε τῆ σωθικῶν διαρρήθην λεγούτων, πολλοί

οὐκ εἶναι οὗτοι ταῦτα ποιοῦντας. Ἐπὶ τοῖ-
 σιν οὖν οὗτοι αὐτοὺς χρόνους διόπειθις ἐμβα-
 σὲν εἰς τὴν χώραν κρωβύλλω μὲν, ἢ τὴν πρὸς
 τὴν ἑξωδρα ποδίσατο: τὴν δὲ προσεχῆ θρά-
 κην, ἐπόρθησε: τέλος ἡ εἰς οὗτος ἦλθε πῆρανομί-
 α, ὥστε ἀμφίλοχον ἔσθ' ἢ ἀχμαλώτων
 ἴκοντα πρεσβυτέρω συλαβῶν, καὶ τὰς ἐχά-
 ρα ἀνάγκας ὡπιθεῖς ἀπελύζωσε ταλανῶν
 ἡ ἀ. ἢ ταῦτα ὡς δῆμῳ οὗ δοκοῦντα ἐποίησε.
 οὗτοι τὸ πῆρανομεῖν εἰς κήρυκα, ἢ πρέσβης, ἢ
 ἢ ἄλλοις τε πᾶσιν ἀσεβῆς εἶναι δοκεῖ, ἢ μά-
 λιστα ὑμῖν. μεγαρέων οὖν ἀνθεμόκει τον ἀνελόν
 πρὸς οὗτος ἐλήλυθεν ὁ δῆμος, ὥστε μυσθεῖ-
 σθαι εἰργεῖν αὐτούς: ἔσομνήματα ἡ τῆς ἀδι-
 κῆς σῆσαι, ἀνδριάντα πρὸ τῆς πυλῶν καὶ τοῖ-
 σιν ἔδειξεν, εἰ ἐφ' οἷς παθόντες ἔτις ἐμσήσα-
 ντες δρᾶσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιῶν-
 τας: καὶ λίσσ' τοίνυν ὁ παρ' ὑμῶν στρατηγός,
 εἰ μὲν πόλεις τὰς ἐν ὡς παγασίτη κόλπω κα-
 τὰ μένας ἔλαβεν ἀπάσας, ὑμῖν μὲν ἐνόρηξας,
 ἢ ἢ συμμαχίδας οὐσας: οὗτος δ' εἰς μακεδονί-
 ας πλέοντας, ἐπώλει, πάντας πολέμους κεί-
 νη δὲ ταῦθ' ὑμεῖς ἐπηνεῖτ' αὐτῷ ἐν τοῖς ψη-
 φισίν ὥστε ἐγὼ γε ἀχρῶ, τί ποτ' ἔσαι καὶ
 ἴσον, ἐὰν ὁμολογήσητέ μοι πολεμεῖν. καὶ
 ἢ ἢ τε φανερώς διεφθόρομεθα, ληστὰς ἐξεπέμ-

Δημοσθένους

πετε : καὶ οὖν πλεοντάς ὡς ἡμᾶς ἐπωλείτε·
 τοῖς ἐναντίοις ἐβοηθεῖτε· τῶν χώρων μὲν κακῶς
 ἐποιεῖτε. Χωρὶς τοίνυν τούτων, εἰς οὖσαν πα-
 ρανομίαν ἀσπίχρε καὶ δυσμενείαν, ὥστε καὶ
 πρὸς τὸν πόρσιν πρέσβεις ἀπεσάλκατε, πεί-
 στοντας αὐτὸν ἐμοὶ πλεμῆν, ὃ μάλιστα αὐ-
 τὸς θαυμάσειε. πρὸ μὲν γὰρ τῆς λαβεῖν αὐ-
 τὸν αἴτησιν, καὶ φοινίκῳ, ἐψηφίσασθε, αὐ-
 τὸν ἐκείνους πινεωτοδίῃ, παρακαλεῖν ὁμοίως ἐμῆ,
 καὶ οὖν ἄλλους ἐμίλων ἀπαντας ἐπὶ αὐτοῖς
 νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν πρόβρισι τῆς πρὸς ἐμὲ μί-
 σους, ὥστε πρὸς ἐκείνον διαλέγεσθαι πρὸς τῆς
 ἑσπασμαχίας. καίτοι τὸ παλαιὸν οἱ πα-
 τέρους ὑμῶν ὡς ἐγὼ σωθάνομαι, τοῖς πει-
 στρατίαις ἐπέτιμων, ὡς ἐπάγουσι τὸν πόρσον
 ἑσπασμαχίας. ὑμεῖς δὲ ἴσχυεσθε ταῦ-
 τα ποιοῦντες, ἀδιετελεῖτε τοῖς τυραννοῖς ἐ-
 καλοῦντες· ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ γρά-
 φετε ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ἐμοὶ προσάτιοντες
 τήρῳ, καὶ κερσὸβλέπῳ ἐάνθρακῆς ἀπὸ χει-
 ῶς ὄντας ἀθιναίους. ἐγὼ δὲ τούτους οὔτε τῶν
 πρὸς τῆς εἰρήνης σωθῆκαῶν ἤδη μεταχόντων
 ὑμῖν, οὔτ' ἐν ταῖς σήλαις ἀναγεγραμμένους,
 οὔτ' ἀθιναίους ὄντας : ἀλλὰ τήρῳ μὲν, μετ'
 ἐμοῦ στρατοῦ μὲν ἐφ' ὑμᾶς : κερσὸβλέπῳ
 δὲ, τοῖς παρ' ἐμοῦ πρεσβυταῖς ἰδίᾳ μὲν οὖν

ὄρκους

αἰφῶδες: τοῖς δὲ λέγουσιν οὐκ ἐλυσιτέλει·
 οἱ γὰρ οἱ τῆς πολιτείας τῆς παρ' ὑμῶν ἐμ-
 πι, τὴν μὲν εἰρήνην, πόλεμον αὐτοῖς εἶναι,
 ἀλλὰ πόλεμον, εἰρήνην: ἢ γὰρ συναγωνιζομέ-
 τι τοῖς στρατηγῶσι, ἢ συκοφαντοῦντας * αἰ-
 ἰαμβάειν παρ' αὐτῶν: ἔτι δὲ τῶν πολι-
 τῶν τοῖς γνωμιωτάτοις, καὶ τῶν ἔξωθεν τοῖς
 ἀριστοτάτοις λοιδορουμένους Ἐπί τῶ βήμα-
 τισι ποιεῖσθαι παρὰ τῶ πλίθους δύξαι, ὡς
 δημοτικοί. ῥάδιον μὲν οἷώ ἐστι μοι παῦσαι
 τὴν βλασφημίαν αὐτῶν μικρὰ πάνυ πορε-
 ῖω, καὶ ποιῆσαι λέγειν ἐπαίνους ἕκαστῶ ἡ-
 ἰ. ἀλλ' αἰχμνοίμην αὖ, εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς
 ἡμῶν παρὰ τούτων φαινοίμην ὠνούμενος, οἱ
 οὐκ εἰς τοῖς ἄλλοις, εἰς ὧν τόλμης ἤκουσιν, ὡς
 οὐκ ἀμφοπόλεως πρὸς ὑμᾶς ἀμφοσβι-
 τῶν Ἐπί χειροῦσιν, ἕκαστῶ ἡς, τῶν ἀντιποικμέ-
 τῶν αὐτῆς, οἶμαι πολὺ δικαιότερα αὖ λέγειν
 ἑκτός. εἴτε γὰρ τῶν ἐξ ἀρχῆς κρατησάντων
 ἡμετέων, πῶς οὐ δικαίως ἡμεῖς αὐτῶν ἔχομεν;
 ἕξ ἀνδρῶν τῶ προγόνου πρώτου καταχόν
 τὸν τόπον, ὅθεν καὶ τῶν αἰχμαλώτων μὴ
 ἀπαρχὴν ἀνδριάντα χρυσοῦ ἀνέστησεν
 ἑλφούς. εἴτε τούτων μὲν ἀμφοσβιτήσεί
 ἀξιοῖ δὲ γίνεσθαι τῶν ὑστερον γενομένων
 ἡμῶν, ὑπάρχει μοι καὶ ὧν τὸ δίκαιον. ἐκπο

Ἐπιστολὴ Φιλίππων.

Λιορκήσας γὰρ ὄντες ὑμᾶς μὲν ἐκβαλόντας,
ὑπὸ λακεδαιμονίων δὲ κατειμαθέντας, ἔλα-
βον τὸ χεῖρον. καί τοι πάντες οἰκοῦμεν τὰς
πόλεις, ἢ τῶν προγόνων προδόντων, ἢ κατὰ
πόλεμον κύριοι κατασάντες. ὑμεῖς δὲ οὔτε
πρῶτοι λαβόντες, οὔτε νῦν ἔχοντες, ἐλάχισ-
τον δὲ χρόνον ἐν τοῖς τόποις ἐμμένοντες, ἀπὸ
ποιεῖσθε τῆς πόλεως, καὶ ταῦτα πίστευε ὑποδὸν
ἡμῶν ἀπὸ τοῦ βεβαιωτάτην ἔσσι δέντες. πολλά-
κις γὰρ ἐμοῦ γράφοντος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς
ὑποδὸν αὐτῆς, ἐγνώκατε δικαίως ἔχειν ἡμᾶς,
τότε μὲν ποιησάμενοι τῷ εἰρῶν ἔχοντος ἐ-
μοῦ τῷ πόλιν κατὰ συμμαχίαν ἔσσι ταῖς
αὐταῖς ὁμολογίαις. καί τοι πῶς ἀν' ἐτόρα γέ-
νοιτο βεβαιωτόρα ταύτης κτήσις, τῆς τὸ μὴ
ἔξαρχῆς καταλειφθείσης ἡμῖν ὑπὸ τῶν προ-
γόνων, πάλιν δὲ κατὰ πόλεμον ἐμῆς γεγενη-
μένης, τέλει δὲ συγχωρηθείσης ὑφ' ὑμῶν τῷ
εἰρησυχίῶν ἀμφοσβιτεῖν, καὶ τῶν οὐδὲν ἡ-
μῖν προσηκόντων. Ἄ μὲν οἶν ἐγκαλῶ, ταῦ-
τ' ἐστίν. ὡς δὲ προὔπαρχόντων, καὶ διὰ τῷ ἐ-
μῷ οὐ λάβειαν μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς πράγμασι
ἔσσι τιθεμένων, καὶ καθόσον ἀν' διώκοιτε κα-
κοποιούντων, ὑμᾶς ἀμωοῦμαι μετὰ τῆς δι-
καίου. καὶ μάρτυρας ὄντες θεοῦ ποιησάμενοι
διαλήφομαι ὑμῶν καθ' ὑμᾶς.

αὐτῆς παρέχοντος ; τοσαύτῳ δέ μου ποιου-
 σεν πρόνοιαν τῆς ὑμετέρας πόλεως ἢ δι-
 κός αὐτῆ τῷ νῆσον, οἱ ῥήτορες λαμβά-
 νουσι οὐκ εἶων, ἀρλαβεῖν ἢ σωεβούλδον:
 οὐκ ἔστιν ἔπι μὲν τὸ προσασόμενον τῷ
 ἄλλοζίαν ἔχειν ὁμολογῶ : μὴ προειμένος δὲ
 ἄλλοζιον ὑποπίπτος γένωμα τῷ πλῆθει. γνοὺς
 ταῦτα προῦκαλούμεν κειθῆναι πρὸς
 ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς : ἴν' εἰ μὲν ἐμὴ γνωσθῆ, παρ
 ἡμῶν δρθῆ τὸ χρεῖων ὑμῶν : ἐὰν δὲ ὑμετέρας
 εἴη, τότε ἀρδῶ ὡς δῆμῳ . ταῦτα δέ μου
 ἀλλάκεις ἀξιούντος, ὑμεῖς μὲν οὐ προσείχετε,
 ἀλλ' ὀρθῆσι δὲ τῷ νῆσον κατέλαβον. τί οὖν
 ἡμῶν με ποιεῖν ; οὐ δίκῳ λαβεῖν πρᾶ τῶν
 ἄλλοζιαν ὀρθῆσι δὲ ὀρκούς ; οὐ τιμωρήσασθαι
 οὕτως ἄδριφάνως ἀσελγαίνοντας ; καὶ
 εἰ πεπαρῶν τῶν ἡ νῆσος, τί προσῆκον
 ἀπαιτεῖν ἀθλωμάους ; εἰ δὲ ὑμετέρας, πῶς οὐκ
 ἄλλοζιαν ὀρθῆσι δὲ καταλαβοῦσι τῷ ἄλλοζί-
 οῦς εἴη ἢ προεβήκαμιν ἔχθρας, ὥστε βου-
 κίλδος ταῖς ναυσὶν εἰς τὸν ἐλλήσποντον πρᾶ
 κείν, ἢναγκάσθῃ αὐταῖς παραπέμψαι
 ἡμῶν χερῶν σου τῆ στρατιᾶ : τῶν μὲν κληρού-
 οῦς, κατὰ τὸ πολυκράτους δόγμα πολεμῶν
 ἡμῶν, ὑμῶν δὲ τοιαῦτα ψηφισμένων,
 εἰ δὲ στρατηγῶν, βυζαντίους τε πρᾶκαλοῦν

Θιλίωπον.

τος, καὶ διαφέροντος πρὸς ἅπαντας, ὅτι πολυ-
 μῆν αὐτῷ προστάτετε, ἀν' ἡμερὸν λάβη. τοι-
 αῦτα δὲ πάχων ὅμως τῆς πόλεως, καὶ τῶν
 ζιήρων, καὶ τῆς χώρας ἀπεχόμην, ἱκανὸς ὢν
 τὰ πλεῖστα λαβεῖν, ἢ πάντα. καὶ διατετέλε-
 κα προκαλούμενος ὑμᾶς εἰς κείσιν ἐλθεῖν,
 ἕως ὃν ἠπιώμεθα ἀμύλους. καὶ τοι σκοπεῖ-
 σθε, πότρον κάμμιόν ὄσιν, ὄπλοις, ἢ λόγοις δια-
 κείνεσθαι: ἢ πότρον αὐτῶν εἶναι βραβυτάς,
 ἢ πείσαι τινας ἑτόρους. ἢ λογίζεσθ' ὡς ἄλο-
 γόν ὄσιν ἀθωαίους, θασίους μὲν καὶ μαρωνέ-
 τας ἀναγκάσαι πᾶσι σχύμης διακειθῆναι λό-
 γοις, αὐτῶν ὃ πρὸς ἐμὲ μὴ διαλύσασθαι, πᾶσι
 ὢν ἀμεισβητῆσι, τὸν βόπον αὐτῶν: ἄλλως τε,
 καὶ γινώσκοντας, ὅτι νικηθέντες μὲν, οὐδὲν
 ἄρβαλεῖτε: κρατήσαντες δὲ, λήψεσθε τὰ
 νῦν ὑφ' ἡμῶν ὄντα. πάντων δὲ μοι δοκεῖ παρα-
 λογώτατον εἶναι, διότι πέμψαντος ἐμὲ πρέσ-
 βεις ἀπὸ τῆς συμμαχίας πάσης, ἵν' ὧσι μάρτυ-
 ροι, καὶ βουλομένου ποιήσασθαι πρὸς ὑμᾶς
 δικαίως ὁμολογίως ἕως ὃν τῶν ἐμύων, οὐ-
 δὲ αὐτῶν πᾶσι τούτων λόγους ἐδέξασθε παρὰ τῶν
 πρεσβυόντων: ἕξ ὃν ὑμῶν, ἢ τῶν κινδύων ἀ-
 παλλάξαι αὐτῶν δυσχερὲς ἕως ὃν πιδύοντάς τι καὶ
 ἡμῶν, ἢ φανόρως ἐξελέγξαι με φανλώτατον
 ὄντα τῶν ἁπάντων. ὧ μὲν οἶω δήμεν ταῦτα

πως ὁμῶσαι προθυμούμενον, κωλυθέντα δὲ
 ἢ ὑμετέρων στρατηγῶν, ἀρφαινόντων αὐ-
 τῶν ἀνδρῶν ἐχθρόν. καὶ τοι πῶς ὅτι τῆς ἰσον,
 ἡμίον, ὅταν μὲν ὑμῶν συμφερεῖ, πολέμιον εἶ-
 ναι ἀσκειν αὐτὸν τῆς πόλεως. ὅταν δὲ ἐμὲ συ-
 ναντεῖν βούλησθε, πολίτῳ ἀρδείκνυσθαι
 αὐτὸν ὑμῶν; καὶ σπάλιν μὲν ἀρθαινόν-
 τῶν μετέδοτε τῆς πολιτείας, οὐθὺς ποιήσα-
 τῶν πρὸς τὸν ἀρκτηίναντα οὐλίαν: ἕως δὲ ἵ-
 σῶ βλέπῃς πόλεμον αἰρεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς;
 οὐτὰρ σαφῶς εἰδύτας, ὅτι τῶν λαμβά-
 νων τὰς εὐρεὰς τὰς τοιαύτας, οὐδεὶς οὐ-
 γῶν νόμων, οὐτε τῶν ψηφισμάτων οὐδὲν
 οὐντίζει ἢ ὑμετέρων. οὐ μὲν, ἀλλ' εἰ δεῖ πάν-
 τα ἄλλα παραλιπύντα σωτόμως εἰπεῖν, ὑ-
 μῶν ἔδοτε πολιτείαν οὐκ ἀγόρα τῶν κυπρίων, ἢ
 οὐσίω ἢ συρακουσίω, καὶ τοῖς ἐκγόνοις τοῖς
 κίνων. εἰὰ οἷω πείσητε τῶν ἐκβαλόντας ἐκα-
 τὸν οὐσ αὐτῶν ἀρδύναι πάλιν τὰς ἀρχὰς
 ἐκπεσοῦσι, κομίζεσθε ἢ παρ' ἐμοῦ τῶν θρα-
 κῶν, ὅσης τήρης, καὶ κερσῶ βλεπῆς ἤρχεν. εἰ
 τοῖς μὲν ἐκείνων κρατήσασι μήδ' ἐγκαλεῖν
 εἴτε μηδὲν, ἐμοὶ δὲ ἄνοχλ' εἴτε: πῶς οὐ δικαί-
 ῶς ὑμᾶς ἀμωσίμῳ αὐτῶν; Πρὸς μὲν οἷω τούτων
 ἀλλὰ λέγειν ἔχων ἔτι δίκημα παραλιπεῖν
 καιροῦμαι: καρδιαρῶς δὲ φημι βοηθεῖν γε

Θιλίωπον.

γονῶς αὐτοῖς πρὸ τῆς εἰρήνης σύμμαχος, οὐκ
 ἔθελόντων ὑμῶν ἐλθεῖν εἰς κείσιν, πολλάκις
 μὴ ἐμοῦ δεηθέντος, οὐκ ὀλιγάκις δ' ἐκείνων.
 ὥστε πῶς οὐκ αὖ εἶναι πάντων φαυλότατος,
 εἰκαταλιπὼν ὅδ' ἑσμεύουσι μάλλον ὑμῶν
 φροντίσοιμι, τῶν πάντα μοι ζόπον ἀνοχλοῦν
 των, ἢ τῶν βεβαίως μοι θίλων ἀεὶ μελόντων;
 εἰ τοίνυν δεῖ μὴ δὲ ὅσον παραλιπεῖν, εἰς το-
 σοῦτον ἐληλύθατε ὡλεονεξίασ', ὥστε πρότε-
 ρον μὴ ἐνεκαλεῖτέ μοι τὰ προειρημόνια μόν-
 ον: τὰ δ' ὑπογυότατα, πεπαρρηθίων φα-
 σκάντων δεινὰ πεπονθέναι, προσεταξάτε ὁ-
 στρατηγῶ δίκῃ παρρημοῦ λαβεῖν ὑποδ' ἐκεί-
 νων, οὓς ἐγὼ μὴ ἐτιμωρητάμην ἀδεεσέρος, ἢ
 προσῆκον. ἐκείνοι δὲ εἰρήνης οὔσης καταλα-
 βόντες ἀλόνησον, οὔτε τὸ χωεῖον, οὔτε ὅδ'
 φρουροὺς ἀπεδίδοσαν πέμψαντος ὑποδ' αὐ-
 τῶν ἐμοῦ πολλάκις ὑμεῖς δ' ὦν μὴ ἠδίκησαι
 ἐμὲ πεπαρρηθιοί, τούτων μὴ οὐδὲν ἐπεσκή-
 ψαθε: τίω δὲ τιμωείαν, ἀκειῶς εἰδότεσ', ὅ-
 τι τίω νῆσον οὔτ' ἐκείνους, οὔτε ὑμᾶς ἀφειλό-
 μην, ἀλλὰ τ' λησιῶ σῶσράτων. εἰ μὴ οἶω αὐ-
 τοί φατε πῶσθαι σῶσράτω, λησιᾶς ὁμο-
 λογεῖτε καταπέμπειν: εἰ δὲ ἀκόντων ὑμῶν
 ἐκείνος κατεκράτει, τί δεινὸν πεπόνθατε λα-
 βόντος ἐμοῦ, καὶ τὸν τόπον, τοῖς ὡλέουσιν ἀσ-

ΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΛΟΓΟΥ.

λόγος οὗτος οὐκ ἐστὶ φιλιππικός ὅστιν· ἀλλὰ
καὶ ὡς συμβουλευτικός. ἐκκλησίαν γὰρ ἀγόντων
ἀθληαίων ἀπὸ τῶν θεωρικῶν χρημάτων
πρὸς τὸν ὄχι δὲ δημοσθένους πείθει σωταχθῆναι
αὐτῶν, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀναλαβεῖν ἀξίω-
σεως αὐτονομίους, καὶ τῶν ἐλλώων περιου-
σιάζοντες, καὶ συγκείνει τὰ νῦν τοῖς ἑσθῆτι
ἀγόνων, πολὺ φαιλότῳ καὶ ταπεινότε-
ρα τῶν παλαιῶν δεικνύς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥ-
ΛΕΥΤΙΚΟΣ, ΗΤΟΙ Ο ΠΕ-
ΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΛΟΓΟΣ.

ΕΡΙ μὲν τῶν πρῶτοντος ἀφ' ἡ-
λείου, καὶ ὧν ἕνεκα τῶν ἐκκλη-
σίαν ποιῆτε ὡς ἀνδρῶν ἀθη-
ναῖοι, οὐδέ τῶν μοι δοκεῖ ἔ-
χαιλεπῶν εἶναι· οὐτ' ἑσθῆτι
μήσαντα τοῖς νέμοσι, καὶ δι-
δοῦσι τὰ κοινὰ διδοκιμῆσαι
τοῖς ἐλάττωσιν ἕνεκα τούτων ἡγουμένους

Δημοσθένους

πῶ πόλιν: οὔτε σιωπῶντα, καὶ πρᾶνέσαν
τα, ὡς δεῖ λαμβάνειν, χαίρειν τοῖς σφό-
δρα εὐχρέια τῶ λαβεῖν οὔσιν. οὔδ' ἄν τῶροι γὰρ
πρὸς τὸ τῆ πόλει συμφέρον σκοποῦντες οὔτ'
ἐπαινοῦσιν, οὔτε δυχεραίνουσι τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ὡς ἐκάτῳροι χρέιασ' ἢ πρᾶνέσαν ἔχου-
σιν. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν, οὔτ' ἄν εἰσηγησάμενος, ἔτ'
ἀντίποιμι, ὡς οὔ δεῖ λαμβάνειν: παραινῶ
μένοι σκοπεῖν, καὶ λογίζεσθαι πρὸς ὑμᾶς
αὐτοῖς, ὅτι τὸ ἀρῆγειον μέν ὅτι ὅτι, πρᾶνέ-
βουλεύεσθε, μικρὸν, τὸ δὲ ἔθος, μέγα, ὃ γίγνε-
ται μετὰ τούτου. εἰ μὲν οἶν μετὰ τῶ πρᾶτ-
τειν ἂ προσήκει, ἢ τὸ λαμβάνειν κατασκοπεύ-
σεσθε, οὐ μόνον οὐ βλάψετε, ἀλλὰ καὶ ταῖς
μισα ὠφελήσετε πῶ πόλιν, ἢ ὑμᾶς αὐτοῖς.
εἰ δὲ τῶ μὲν λαμβάνειν, καὶ ἡ ἑορτή, ἢ πᾶσα
ἀρκέσει πρόφασις, τῶ δ' ἂ πρὸς τούτοις δε-
ποιεῖν, μὴ δὲ ὅτι λόγους ἀκούειν ἐδελήσετε
ὄρατε μήποτε, ἂ νῦν ὀρθῶς ἠγείσετε πρᾶνέ-
σφοδρα ἡμαρτηκῆναι νομίσητε. ἐγὼ δὲ φημι
δεῖν, καὶ μοι μὴ θορυβήσητε ἐφ' ὧ μέλω λέ-
γειν; ἀλλ' ἀκούσαντες κείνατε: ὡς πρὸ τῶ λα-
βεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδέκαμεν, οὔτω καὶ πρᾶνέ-
τῶ σωταχθῆναι, καὶ παρὰ σκοπεῖν τῶ
πρὸς τὸν πόλεμον ἐκκλησίαν ἀρδουῶναι: καὶ
πρᾶνέειν ἕκαστον αὐτὸν μὴ μόνον ταῦτ' ἀκού-
με

ὁ δὲ τῆς σωτῆριότητος λόγος. 101
ἵπποιεν ἄξια, ὡς πόρ' ἐκείνοι: τὸν δῆμον δ'
ἔλαττον τούτων καταλύεσθαι. ἀλλὰ πῶς κα-
ταλύεσθαι, οὐδεὶς λέγει, οὐδὲ παρρησιασάξει: ἐγὼ
εἰπάσω. ὅταν ὑμεῖς ὡς ἄνδρες ἀθλοῦσθε φά-
σθε ἡγεμόνοι πολλοὶ, ἢ ἄποροι, ἢ ἄσοφοι, καὶ
ἄτακτοι, ἢ μὴ τὰ αὐτὰ γινώσκοντες ἢ τε:
ἢ ἢ τε στρατηγὸς, μὴ τ' ἄλλος μηδεὶς, ὧν αὖ ὑ-
ποψήσασθε, φροντίζη: ἢ τὰ αὐτὰ μηδεὶς λέ-
γεῖ θέλη, μὴ ᾧ ἐπανορθοῦν, μὴ ᾧ, ὅπως πᾶσι
ἐκ τοιαῦτα ὄντα πράττει: ὀνομαστικῶς συμβαίνει.
ἢ δὲ δὴ ὡς ἄνδρες ἀθλοῦσθε, ἐπὶ τοῖς γε λό-
γοις παρρησιασάξει πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ βλάπτοντες, οἷον ἐν
δικαστηρίοις ὑμῶν ὅτιν ἢ σωτηρία, καὶ δεῖ
ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ ὑμᾶς φυλάττειν. ἐ-
πεὶ οἶδα, ὅτι ταῦτα μὲν ὑμῶν τὰ δικαστή-
ρια πρὸς ἀλλήλους δικαίων ὅτι κοινά: ἐν ᾧ
ὅσοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν: καὶ δεῖ
ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς πολιτείας. οὐ γὰρ
ἐπιψήσασθε ὅτι ἐν τοῖς ὄσοις ποιήσει νι-
κη: ἀλλ' οἱ μετὰ τούτων κρατουῦσθε ὅτι ἐ-
πὶ τῇ πολιτείᾳ, καὶ ἄλλο ὅ, τι βούλε-
ται ποιεῖν ὑμᾶς, ὅσον σίαν καὶ ἀδελφίαν παρα-
στήσει. δεῖ καὶ ἐν μὲν τοῖς ὄσοις φοβε-
σθαι, ἐν ᾧ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶ-
ναι: δεῖ πρὸς ὁδοῦ μείζονος ἢ κατ' ἐμαυτὸν λέ-

Δημοσθένους

γειν λόγους, αὐτὸ δὲ ἄλλο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῶν δο-
 κῶ. τὸν γὰρ ἕσθ' ἡλικαύτης πόλεως ῥη-
 θισόμηνον λόγον, καὶ τοιούτων πραγμάτων,
 παντὸς ἑνὸς τῶν λέγοντος αἰεὶ μείζω φαίνεται
 δεῖν, καὶ τῆς ἀξίας τῆς ὑμετέρῃ αὐτῶν εἶναι
 μὴ τῆς τῶν λέγοντος. ὅτι δὲ οὐδεὶς τῶν ὑφ' ὑ-
 μῶν τιμωμένων ταύτας λέγει τὰς προφά-
 σεις, ἐγὼ δὲ λέξομαι ὑμῖν. οἱ μὲν πρὸς ἀρχαίρε-
 αν, ἢ τὰ τὴν τῶν τάξιν προσιόντες, δοῦλοι τῆ
 ἑσθ' τὸ χειροτονεῖν χάριτος ἀδελφῶν χοντα
 τελευτῶναι στρατηγὸς ἕκαστος ἀπουδάξω
 ἕκ ἀνδρὸς ἔργου οὐδὲν πρᾶξαι. εἰ δέ τις τοιο-
 τός ὄσιν, οἷος ἐγχειρεῖν ἔργῳ τῷ, νῦν μὲν ἡγε-
 ται, τῶν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμῶν ἔχων
 τοῦνομα, τῆς τῶν ἐναντιωσομένων δὲ ἡμῶν
 ἀφλαύων, τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ἕσθ' εἶναι
 ἄλλο δ' οὐδὲν, κληρονομήσειν αὐτὸς τῶν ὑμ-
 πόρων ἀγαθῶν, ὅπῃ ὄσιν. αὐτῶν δὲ ὑμεῖς δι' ὑμῶν
 αὐτῶν ἕκαστα πράττειτε, τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις
 ὡς πρὸ τῶν ἔργων αὐτῶν, οὕτω καὶ τῆς ἑ-
 τῶν τιμῆς ἔξειν. οἱ ἄλλοι πολιτὸν μὲν, ἢ ἀδελ-
 ταῦτα ὄντες, τὸ τὰ βέλτερα λέγειν ὑμῖν
 ἀφύτῳ, προσκεχωρήκασιν πρὸς τούτους
 καὶ πρὸ τῶν μὲν κατὰ συμμοσίαν εἰσεφά-
 τε, νῦν δὲ πολιτὸν κατὰ συμμοσίαν.
 τῶν ἡγεμῶν, καὶ στρατηγὸς ἕσθ' αὐτῶν. καὶ

ὁ πῶς τῆς σωτήξεως λόγος. 102
αὐτοὶ ποῖα τίς ἀν' ἅπανσι γένοιτο κοινή. ὁ δὲ
σπλίστην ἀθυμίαν ἅπάντων παρέσχεν,
ἔπειθ' ὑμᾶς, ἢ ἔκ ἀρχῆ κρύψομαι: ὅτι πολ-
αὶ, καὶ καλῶν, καὶ μεγάλων ὄντων τούτων
πνυτων, τῶν μὲν ἄλλων, οὐδενὸς ἔδειξέ με
ἡτοῖν δυοῖν δι' ὅσολοῖν ἅπαντες. καὶ τοιού-
των ἔστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὅσολοῖν ἀξίους εἶ-
πετα δὲ ἄλλα ἅμετὰ τούτων ὧν εἶπον, τῶν
αλέως ἀξιά ἔστι χρημάτων, πύλιν τοσού-
τοι ὁπλίτας ἔχουσιν, καὶ κρίσεις, καὶ ἱππέ-
μαὶ χρημάτων πρόσδοτον, συντετάχθαι, ἢ
τεσκδυάσθαι. τί ἔν φαίνετις, ἀν' ταῦτα νῦν
πῶ; ὅτι φημὶ δεῖν ὑμᾶς, ἔπειθ' ἡ τὸ μὲν ἄ-
γεται μαθοφορεῖν δυαχεφαίνουσί τινος, τὸ
ἐπιταχθῆναι, καὶ παρασκδυαθῆναι, πα-
ρὰ πάντων χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται: ἐν τού-
τοις ἀγῶνι τῶ πράγματι, καὶ προθεῖναι
εἰ τούτων τῶ βουλομένῳ γλώμῳ ἀρχή-
ται. ὡς οὕτως ἔχει: ἐάν μὲν ὑμεῖς νῦν πει-
θετε, τούτων κωρὸν εἶναι νομίσαντες, ὅταν
πείαν αὐτῶν ἔλθῃτε, ἔτοιμα ὑπάρξει. ἐάν
ἡμεῖαν ἡγησάμενοι παείδητε, ὅταν δέ ἡ-
θῆται, τότε ἀναγκαθῆσεθε παρασκδυά-
σθαι. Ἡ' δὲ τίς εἶπεν ὧ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοί
λέγων, ἔχ' ὑμῶν τῶν πολλῶν, ἄλλα τῶν
ἐρηγνυμένων, εἰ ταῦτα γινήσεται: τίδ' ἢ

Δημοθένους

μῖν ἄρ' τῶν δημοθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν, ὅς παρελθὼν ὑμῶν ὅταν αὐτῷ οὕξη, εὐεπίητε τὰ ὤτα λόγων, καὶ δέσυρε τὰ παρόντα, καὶ εἰς προγόνους ἐπαινέσας, καὶ μετεωρίσας, καὶ φύσισας ὑμᾶς κατέβη. ἐγὼ δὲ εἰ μὴν ὑμᾶς δικαίμω ὦν λέγω τι πείσαι, τιλικαῖτ' αὐ' οἶμαι τῷ πόλιν προᾶξαι ἀγαθὰ, ὥς τ' εἰ λέγειν νῦν εἴποι χειρήσαιμι, πολλοὺς αὖ ἀπῆσαι ὡς μείζοσιν, ἢ διωατοῖς οὐ μὲν, οὐδὲ εἴποι μικρὸν ὠφελεῖν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα κούειν ὑμᾶς σωεδίζω. δεῖ γὰρ ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι, τὸν βουλόμηνόν τι ποιῆσαι τῷ πόλιν ἡμῶν ἀγαθόν, τὰ ὤτα πρώτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γὰρ οὕτω πολλὰ καὶ ψαδῆ, καὶ πάντα μάλλον, ἢ τὰ βέλτιστα ἀκόνεσιν εἰδιδεοῖον, ὅπως δὲ μὴ θορυβήσῃ μοι μηδεῖς, πρὶν ἅπαντα εἶπω: ἀνέωξάν τινος περὶ δὴ πού τὸν ὀπιοδόδομον. οὐκαὶ οἱ παειότες τὸν δῆμον καταλελυῶσαι, εἰς νόμους οὐκ ἔτ' εἶναι, τοιαῦτα ἔλεγον. καὶ τοι ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι * σκοπεῖτε αὐ' ἀληθῆ λέγω: οἱ μὲν ταῦτα ποιῶντες ἀξία ἐπίουν θανάτου. ὁ δὲ μὲν οὐδ' ἄρ' τούτων καταλύεται. πάλιν, καὶ πᾶς τίς ὑφείλετο. μασιγῶ, σχεβλοῦν πάντες ἐβόων, λέγοντες καταλύεσθαι τὸ δῆμον. ἐγὼ δὲ, τί φημι; τὸν μὲν ὑφαιρούμενον θανάτου

κλέγοντα, ἀλλὰ καὶ πράττειν βελόμωνον:
 οὗ ἀνδρὸς ἀθλῶαῖοι τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλ-
 τίς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχῃτε, καὶ μὴ τὸν δεῖ-
 κὴ δὲ τὸν δεῖνα πωθάνηθε, τί πράττει. καὶ
 αὐτὸν προσόντα τῇ πόλει πάντα, καὶ ἄνω
 τῶν ἰδίων προσαναλίσκετε εἰς ἕδρὸν δέον,
 ἡγεῖσα ἐκ τῶν συμμάχων ὑπάρχει, λαμβά-
 σαι μᾶς φημι χρίωαι τὸ ἴσον ἕκαστον. οὗ μὴ
 ἠλικία, στρατιωτικόν: οὗ δὲ ἕδρὸν τὸν κα-
 τὰ λογόν, ἕξεταστικόν, ἢ ὅπως αὐτὸς ὀνομάσαι
 οὗ: στρατεύεσθαι ἢ αὐτὸν, καὶ μηδενὶ τού-
 τῳ πρᾶχωρεῖν: ἀλλὰ τὴν δυνάμιν τῆς πόλε-
 οὗ κείαν εἶναι, καὶ κατεσκευασμένην ἀπὸ τού-
 τῳ, ἵν' οὗ πορῆτε, καὶ τὰ δέοντα ποιῆτε. καὶ
 οὗ στρατηγὸν ἡγεῖσθαι ταύτης. ἵν' ὑμῖν ὡ αὐ-
 τῶν ἀθλῶαῖοι μὴ ταῦτα ἀπὸρνωτὶ συμετά-
 οὗ δὲ στρατηγὸς κείνητε: καὶ πόρῃεσθαι ὑμῖν
 τῶν πραγμάτων, ὁ δεῖνα τῶ δεῖνος τὸν δεῖ-
 οὗ κείαν εἶναι, ἀλλο δὲ οὐδὲν: ἀλλὰ τί ὑμῖν
 εἴται; πρῶτον μὴ οἱ σύμμαχοι μὴ φρου-
 οὗ, ἀλλὰ τῶ τὰ αὐτὰ συμφῆρῃν ἡμῖν τε
 οὗ εἶναι ὡσπν οἰκεῖοι: ἔπειθ' οἱ στρατηγὸι μὴ
 οὗ εἶναι ἔχοντες, οὗ μὴ συμμάχοις ἀγνοῖ-
 οὗ ἔσθαι, οὗ ἢ πολεμίους μὴ δὲ ὀρῶσιν: ἀφ'
 οὗ μὴ ὡφέλεια τούτων εἰσὶν ἴδια, τὰ δὲ
 οὗ, καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλλω ἔρχετῃ

Δημοσθένους

τῷ πόλιν: ἀλλὰ πολίτας ὧς ἀκολουθοῦ-
 τας ἔχοντες, ὧς ἐχθρούς, ἀ νῦν ὧς συμμά-
 χους καὶ φίλους ποιῶσι. χωεῖς ἢ τούτων, πολ-
 λά τῶν πραγμάτων τῷ ὑμετέρῳ ἀν ποθεῖ πα-
 ρουσίαν. καὶ ἀνδρὶ γὰρ τῷ πρὸς ὧς οἰκείους τε-
 λέμον οἰκεία χρῆσθαι διωάμει συμφέρει. καὶ
 πρὸς τὰ ἄλλα πράγματα, ἀναγκαῖόν ὄστιν ἐ-
 μνὴ γὰρ ἡσυχίαν ἔχειν ὑμῖν ἀπέχρη, καὶ μη-
 δὲ τῶν ἐμίσηκῶν ἀδιδόργαζεσθαι ὅπως ἔ-
 χει, ἄλλος ἀνὴρ ὡς λόγος οὗτος. νῦν δὲ πρῶτον
 εἰν μὴ ἀξιοῦτε, ἢ τὰ δίκαια οὐκ εἶναι τοῖς ἄλ-
 λοις: τῷ ἢ ταῦτα ἐποπιδύσουσαν, ἢ φυλάξ-
 σαν διώαμιν, οὔτε κατεσκόδατε, οὔτε παρ-
 σκιδάξεσθε. ἀλλ' ὧς πολλῆς μὴ ἡσυχίας, κα-
 *ὄρημιάσ ὑμῶν ὁ μυτυλῶαίων δῆμος κατ-
 λέλυται, ὧς πολλῆς δὲ ἡσυχίας, ὁ ῥοδῶα
 ἐχθρός γε ὧν ἡμῖν φαίη τίς ἀν; ἀλλὰ μεί-
 χρῆ νομίζειν ὧς ἀνδρῶν ἀθῶαῖοι τῷ πρὸς τὰ
 ὀλιγαρχίας ἔσθ' αὐτῆς τῆς προαιρέσεα
 ἐχθραν, ἢ τῷ πρὸς ὧς δῆμους ἔσθ' ὧν πο-
 αὐτῆ. Ἀλλ' ἴν' ἐκείσε ἐπανεέλθω, φημὶ δὲ
 ὑμᾶς σωτετάχθαι, καὶ τῷ αὐτῷ τῷ, τε λ-
 βεῖν, καὶ τῷ ποιεῖν ἀ προσήκει, σῶταξιν, εἶναι
 διελέχθω δὲ ὑμῖν ἀδιδό τούτων καὶ πρῶτον
 καὶ διεξῆλθον, ὧς ἀν σωταχθεῖητε οἱ τε ὄσθ' ὄ-
 ται, καὶ οἱ ἰππεῖς, καὶ ὄσοι τούτων ἐκτὸς ἐστῶα

μιῶν μεθ' ἑκατόρων, διακῶσι. οἱ δ' ἄλλοι
οὐκ ἔσονται ἐκείνοι: οἱ μὲν, ὡς τούτους, οἱ δ' ὡς
αὐτοὺς. τοιγαροῦν ὑμῖν πῶδὲ ἐκ τούτων,
ἀναχαικοῦς, καὶ ὁ δεινὰ δουρακῶν, εἰς ἡ
ἐκ τούτων δουρακῶν κάθησθε, τῆς καθ' ἡ
ἐν βραθυμίας, πολλῶν ἢ μεγάλων ὑπάρ
καὶ ὑμῖν δουρακῶν τούτοις παρέμνησι.
καὶ σκέψασθε ὅπως ἐπὶ τῶν προγόνων
αὐτῶν εἶχεν. οὐ γὰρ ἄλλοις ὑμῖν παραδείγ
μα χρυσαιμένοις, ἀλλ' οἰκείοις ἐβέβαια ἢ προ
πράξειν, εἰδέναι. ἐκεῖνοι δεμίσοκλέα τ
ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν στρατηγήσαντα,
ἐκ μιλτιάδην τὸν ἡγεμόνον ἐν μαραθῶνι,
ἐπὶ τοὺς ἄλλους, οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατη
γῶν ἀγαθὰ εἰργασαμένους, μαδρί, οὐ χαλ
κῶν ἴσασαν, οὐδ' ἐκ τούτων: ἀλλ' ὡς οὐδὲν
ἐπὶ κρείττους ὄντας ἐκ τούτων. ἢ γὰρ
ἐπὶ ἔργων οὐδενὸς ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι τ
ἐκ τούτων ἐπέρισαν ἑαυτοῦς: οὐδ' ἔστιν ἕδεις ὅς τις
ἐπὶ τῶν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν δεμί
σοκλέους, ἀλλ' ἀθλαίων: οὐδὲ τῶν ἐν μαραθῶ
ν ἐκ μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως. νῦν
ἐπὶ τοὶ οὗτοι λέγουσιν, ὡς κέρκυραν εἶλε
ἐκείνος: καὶ τῶν μόραν κατέκοψεν ἰσχυρά
καὶ τῶν πῶδὲ νάξον ἐνίκα ναυμαχίαν χα

Δημοσθένους

Βείας. δοκείτε γὰρ αὐτοὶ τῶν ἔργων τούτων πρᾶχωρεῖν τῶν τιμῶν ταῖς ἐπιβολαῖς ἀεὶ δεδωκάτε ἐπ' αὐτοῖς ἐκάσω τούτων. τὰς μὲν δὲ πολιτικὰς δωρεάς, ἐκείνοί τε καλῶς ἐδίδοσαν, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς: τὰς δὲ τῶν ἔργων, πῶς; ἐκείνοι μὲν τῷ φαρσαλίῳ δώδεκα μὲν τάλαντα ἀρνεύεσθόντι πρὸς τὸν ἐπιθύοντι τῆ πρὸς ἀμφοτέροι πόλει πόλεμον, διακοσίους δὲ ἱππύσι πένεσαις ἰδίῳις βοηθήσαντι, οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον: καὶ πρότερον τούτου, πρὸ δίκη καὶ κατὰ τὴν τῆ βαρβαρίων ποτὲ ἑσπερίαν βασιλεύοντι μακεδονίᾳ, οὓς ἀναχωροῦντας ἐκ πλαταγέων τῶν βαρβαρίων ἀπὸ τῆς ἡτῆς διαφθείραντι, καὶ τέλειον τὰ τύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον: μεγάλα δὲ οἶμαι καὶ τιμίαν, καὶ σεμνὴν τὴν αὐτῶν περὶ τῶν ἡζούμενοι, καὶ πάσης μείζονα δύσχεσθαι. καὶ δὲ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, φθόρους ἀνθρώπων, οἰκοφίτων οἰκόζιβασ τιμῶν ὡς πρὸ ἀλλήλων πινὸς τῶν ὠνίων λαμβάνοντες ποιῶντες πολίτας. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπελήλυθε πράττειν, οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστέ χείρους τῶν περὶ τῶν ἡζόντων: ἀλλ' ὅτι τοῖς μὲν ἐφ' ἑσμε τοῖς πρᾶσι καὶ μέγα φρονεῖν, ὑμῶν δὲ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι καὶ

εἰρήνεται

ἦντα ἄρα. ἔστι δὲ οὐδέ ποτ' οἶμαι διωα-
νικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ
δίκον φρόνιμα λαβεῖν, ὡς πῶρ ἔδε καλὰ
εἰς πρᾶ πράττοντας μικρὸν ἢ ταπεινὸν φρο-
νιμῶν ποῖ ἄτ' αὖ γὰρ αὖ τὰ βωπιτηδύματα τ'
ἠώπων ἢ, τοιοῦτον ἀνάγκη ἢ τὸ φρόνιμα
σκέψασθε δὲ ἅ τις κεφάλαια αὖ ἔχει
πραγμάτων εἰπεῖν ὡδὲ τῶν τε ἐκείνοις
πραγμάτων, ἢ τῶν ἡμῶν αὖ ἄρα ὑμῶν αὖ
ἐκ τούτων γε διωήσεσθε κρείττους γενέ-
σθαι. πύτε μὲν τοίνυν καὶ τετραράκοντα ἔτη
ἐμλώων ἤρξαν ἐκείνοι ἐκόντων: πλείω δ'
ἡμεῖς τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν σὺνήγα-
μεν πομπὰ δὲ καὶ καλὰ, καὶ πεζοῖ, καὶ ναυ-
μαχοῦντες ἐστισαν ἄρ' ὡσαυτα, ἐφ' οἷς ἔτι καὶ
φιλοτιμούμεθα. καὶ τοι ταῦτα νομίζετε
ἄρα σῆσαι, οὐχ ἵνα θαυμάζομεν μόνον ἢ
αὖ τὰ θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μισώ-
μεν τὰς τῶν ἀναθούτων ἀρετὰς. ἐκείνοι μὲν
ἡμεῖς ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ὅσους ἅπαντες ὁρᾶτε ὄντες
ἢ ἐπειλημμένοι, σκέψασθε εἰ πρᾶ πλεί-
ον ὡπλείω μὲν ἢ χίλια, καὶ πεντακόσια τὰ
ἡμεῖς ἀνήλωται μάτρω εἰς τοὺς τῶν ἐμῶν
ἀποσόλους; ἢ ἀνήλωνται δὲ οἷτε ἴδιοι
ἢ οἷνοι, καὶ τὰ κοινὰ τῆ πόλει, καὶ τὰ
ἢ τῶν συμμάχων; οὐς δὲ αὖ τῶ πολέμῳ

Δημοφρόνους

συμμάχους ἐκτητάμεθα, οὗτοι νῦν ἐν τῇ ἐ-
 ρώῃ ἀφλώλασιν; ἀλλὰ νῦν δία, ταῦτα μά-
 νον τὸτ' εἶχε βέλτιον ἢ νῦν, τὰ δὲ ἄλλα χεί-
 ρον; πολλὰ γέ καὶ δεῖ. ἀλλ' ὅ, τι βούλεσθε, ὅσ-
 τάσωμεν. οἰκοδομήματα μὲν γέ, καὶ κόσμη-
 τῆς πόλεως ἱερῶν, καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀ-
 λούθων τούτοις τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον κατέ-
 πον ἐκείνοι, ὡς τε μηδενὶ τῶν ἐπιγεγενημένων
 ἐπαρβολῶν λελείφθαι. προπύλαια ταῦτα
 νεώσοικαι, σοαὶ, τὰ μάλ', οἷς ἐκείνοι κοσμήσαι-
 τας τῷ πόλιν ἡμῶν πᾶρέδωκαν. ταῖς δὲ ἰδι-
 αῖς οἰκίαις τῶν ἐν διωάμει τότε γενομένων
 τῶ μετρίαισ', καὶ τῶ τῆς πολιτείας ὀνόματι
 ἀκολούθους, ὥστε τῷ θεμιστοκλέους, τῷ κί-
 μωνος, καὶ τῷ ἀεῖσίδου, καὶ μιλτιάδου, καὶ
 τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαισ', εἴ τις ἄρα οἰδο-
 μῶν ὁποῖα ποτ' ὄσιν, ὅρα τῆς τῆς γείτονος οἰ-
 δὲν σεμνοτόραν οὔσαν. νῦν δ' ὡς ἀνδρῶν ἀ-
 ναῖοι, δημοσίαι μὲν ἢ πόλις ἡμῶν ταῖς ὁδοῖσιν
 γὰρ ἅ κατασκυιάζουσα, καὶ κρήναισ', καὶ κη-
 νιάματα, καὶ λήρους. καὶ οὐ τοῖς εἰσηγησαμέ-
 νοις ταῦτ' ἐπιτιμῶ: πολλὰ γέ καὶ δέω: ἀν-
 ὑμῶν, εἰ ταῦτα ἱκανὰ ὑμῶν αὐτοῖς ἐπιλα-
 βάνετε εἶναι διοικεῖν. ἰδίαι δ' οἱ τῶν κοινῶν ἐπι-
 τῶ γεγενημένοι, οἱ μὲν τῶν δημοσίων οἰκοδο-
 μῶν τῶν σεμνοτόραισ' ταῖς ἰδίαισ' οἰκίαισ' κατε-

εἰκάσιν, οὐ μόνον τῶν πολλῶν ἰσοδυναμίας
μέσος: οἱ δὲ γῆν σωεωνημένοι κωροῦσιν,
ἐν δ' ὄναρ ἤλπισαν πῶποτε. τούτων δ' αἰ
ἀπάντων, ὅτι τότε μὲν ὁ δῆμος ἰσοδυναμίας
ἀπὸ κύριος ἀπάντων: καὶ ἀγαπῆτον ἰσοδυναμίας
ἐκ τῶν ἄλλων ἐκάστω καὶ τιμῆς, καὶ ἀρ-
χῆ καὶ ἀγοροῦ πινος μεταλαμβάνειν: νυνὶ
ἐξ ὁμοίων: κύριοι μὲν τῶν ἀγαθῶν οὗτοι,
καὶ τούτων ἀπαντα πράττειται: ὁ δὲ δῆ-
μος ὑπὸ πῆρετος καὶ προσθήκης μὲν καὶ ὑ-
ποκατάστατε, ἀντι αὐτοῖ μεταδιδῶσι, λαμ-
βάνουσιν. τοιχοροῦν ἐκ τούτων τοιαῦτα ταῖς
ἐπισηματὰ τῆς πύλεως ὅσιν ὥστε εἴ τις ἀνα-
στῆται ταῖς ψήφισματὰ ὑμῶν, καὶ ταῖς πράξεις ἐ-
κείνης διέλθοι, καὶ ἀν' εἰς πισύσειε τῶν αὐτῶν
ταῦτα, καὶ κείνα. οἷον, ἀπὸς τοῦ κατα-
στασῆς μεγεθῆς ἐψηφισαθε, ἀφ' ἑμνομέ-
ται τῶν ὄργων ἐξιστοῦναι: καλύειν μὴ ἑστῆ
ἀπὸς φλιασίους ὅτε ἐξέπεσον τὸ ἐναγ-
γοῦσθαι μὴ ἑστῆ πρέπειν τοῖς σφραγῶσι: ἡ
ἐπιλοποννήσω τοῦ βουλομένων παρακα-
ταστάσει. ἀπαντα καλὰ ὡς ἀνδρες ἀλλοδαποὶ ταῦ
καὶ τῆς πύλεως ἀξία. ταῖς ἔργα δ' ἀπὸ τού-
των, οὐδὲ μοῦ. ἐνοῦν τῶν μὲν ἀπέχθειαν δὲ
καὶ ψήφισμάτων ἐκφύσειε: τῶν δ' ἔργων
ἐκείνων κύριοι γίγνεσθε. ταῖς μὲν γὰρ ψήφισ-

Δημοσθένους

μάλιστα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψεύζε-
 σθε, πῶ δὴ δυνάμει δ' οὐκ ἀκόλουθον, ὧν ψεύζε-
 σθε, ἔχετε. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμι ἀν' ὑμῶν, καί
 μοι μηδεὶς ὀργισθῆ, ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑ-
 μέτερα αὐτῶν ἀγαπᾶν πρᾶττοντας, ἢ μείζω
 δύναμει πρᾶσκηδύζεσθαι. εἰ μὲν οὖν σιφνίοις,
 ἢ τισὶν ἄλλοις τοιούτοις οὔσι σωθήσειν ὑμῶν, ἔ-
 λαττον φρονεῖν σωεβούλδον ἀν'. ἐπειδὴ δὲ ἔ-
 στε ἀθλωαῖοι, τὸ πῶ δὴ δυνάμει παρασκηδύζεσθαι
 παραινῶ. αἰχρὸν γὰρ ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι αἰσ-
 χρὸν, λιπεῖν πῶ τῆ φρονήματος τάξιν, ὡς ὑμῶν
 οἱ πρόγονοι παρέδωκαν. πρὸς δὲ τούτοις, οὐδὲ
 ἔστιν ἐφ' ὑμῶν, οὐδ' ἐὰν ἀρσῆναι τῶν ἐμλιώων
 βούλησθε: πομπὰ γὰρ ὑμῶν ἐκ παντὸς τῆ χρό-
 νου πέπρακται: καὶ οὐ μὲν οἴλους οὐδὲ ὑπὸ
 χρόνους αἰχρὸν προέσθαι: τοῖς δ' οὔσιν ἐχθροῖς
 οὐκ ἐνὶ πισθῆσαι, καὶ μεγάλους εἶσαι γενέ-
 σθαι. ὅλως δὲ, ὅπῃ οἱ πολιτθούμωκοι πεπόν-
 θασιν πρὸς ὑμᾶς, ἔκ ἐν ἐσ' αὐτοῖς ὅταν βούλω-
 νται, παύσασθαι, οὐδὲ καὶ ὑμῶν πᾶσι δέσσηκε. πε-
 πολίτθουσθε γὰρ ἐν τοῖς ἐμλιωσιν. Ἔστι δὲ ὧ
 ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι κεφάλαιον ἀπάντων τῶν
 εἰρημνύων: οὐδέ ποθ' ὑμᾶς οἱ λέγοντες, οὔτε πε-
 νηροῦς, οὔτε χρυσοῦς ποιήσασιν: ἀλλ' ὑμεῖς τῶν
 τοῦσ οἱ ποίους ἀν' ἐβλήσθε. ἔ γὰρ ὑμεῖς ὧν οὔτω
 βούλωνται, σοχάζεσθε, ἀλλ' οὔτοι ὧν ἀν' ὑμᾶς

ὁ πῶδὲ τῆς σωτάξεως λόγος. 105
συμῆν οἴωνται. ὑμῶς οἶω ὑπάρξαι δεῖ χρη-
στὸν δουλομύους, καὶ πάνθ' ἔξει καλῶς. ἢ γὰρ
ὅς δρῆ φαῦλον οὐδέν: ἢ οὐδὲν αὐτῷ πλέ-
λαι μὴ ἔχοντι τοὺς πεισομύους.

ΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡ-
ΩΝ ΛΟΓΟΥ.

ἡς γενομένης τὸν πρῶτων βασιλέα πρῶ-
τάζεσθαι στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας, ὁ
τῶν ἀθηναίων δῆμος κενύνηται, καὶ συγκα-
λέσθηται τοὺς Ἑλλήνας, καὶ τὸν πόλεμον
κέρειν ἤδη. ὁ δὲ δημοσθένης συμβουλεύει
παραξενίσασθαι, ἀλλὰ ἀναμύειν τὸν βασι-
λέα νεωτερίσαι. νῦν μὲν γάρ φησιν, οὐ πείσο-
ντο τοὺς Ἑλλήνας συμμαχεῖν ἡμῖν ἐπὶ ἀδείκασ-
τοι δοκοῦντας: τότε δὲ αὐτοὺς ὁ κίνδυνος
ὅς συστήσεται. παραινέει τοίνυν ἡσυχάζον-
τας σωτάξασθαι, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον πα-
ρακινύσασθαι, καὶ διέξεισιν ὅν ῥόπον αὐτῶν
παχθεῖν: ὅθεν καὶ πῶδὲ συμμοειῶν ὁ
λόγος ἐπιγράφεται. συμμοεία
γὰρ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, τὸ
τῶν λειτουργούτων
σώταγμα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ
ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΛΟΓΟΣ.

Ἰ μὲν ἐπαινοῦντες ὧ ἀνδρες
ἀθλωαῖοι ὅς προγόνους ὑμῶν
λόγον εἶπεν μοι δοκῶσι περὶ
αρεῖαθαι κε χειρισμῶν, οὐ
μὲν συμφέροντά γε ἐκείνοις
οὐς ἐγκαμιάζουσι, ποιῆι.
πῶδὲ γὰρ πραγμάτων ἐπιχειροῦντες λέγειν,
ῶν οὐδ' αὖ εἰς ἀξίως ἐπιθέσθαι διώαιτο ὧ λο
γῶ, αὐτοὶ μὲν τῶ δοκεῖν οὐ λέγειν δύξαν ἐκφ
ρονται: τὴν δὲ ἐκείνων ἀρετῶν ἐλάττω τῆς ὑ
πειλημμένης πρὸς τοῖς ἀκούσσι φαίνεσθαι πε
σοῦσιν. ἐγὼ δ' ἐκείνων μὲν ἐπαινον τὸν χρόνον ἠ
γοῦμαι μέγιστον εἶναι: οὐ πολλοῦ γε γνησιμῶν
μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδὲν οὐ
ἄλλοι πρὸς ἀδέξιαθαι δεδιώλωται. αὐτὸς ὃ πε
ράσομαι τὸν τρόπον εἶπεν, ὃν αὖ μοι δοκεῖτε
μάλιστα διώασθαι παρασκυάσασθαι. καὶ γὰρ
οὕτως ἔχει: εἰ μὲν ἡμεῖς ἅπαντες οἱ μέλλον
τες λέγειν δεινοὶ φανείημεν ἅντες: οὐδὲν αὖ
τὰ ὑμέτερά οὐ οἶδ' ὅτι βέλτιον χροίη. εἰ δὲ πα
ρελθὼν εἰς ὅσπισοῦ διώαιτο διδάξαι καὶ
πείσαι, τίς παρασκυή, καὶ πόση, καὶ πόθεν
ποιεσθῆσαι χρήσιμος ἔσαι νῦν τῇ πόλει: πῶς

πῶν φόβος λέλνται. ἐγὼ ἢ εἴη, αὐτὰρ ἄρα
 σε ὦ, πειράσομαι ποιῆσαι, μικρὰ προει-
 δῆμιν, ὡς ἔχω γνώμης πρὸς τῶν πρὸς τὸν
 εἰς. Ἐγὼ νομίζω κρινόν ἐχθρὸν ἅπαν
 οὐτῶν ἐμῶν εἶναι βασιλέα: οὐ μὲν δὲ
 κτα πρᾶνέσαιμ' αὐτῶν μόνοις τῶν ἄλλων ὑ-
 πύλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρασθαι. οὐδὲ γὰρ
 οὐδ' ἔμῳ ὄρω κοινούς ἄλλήλοισι ὄν-
 ούλους: ἀλλ' ἐπίουσι μάλλον ἐκείνῳ πισεύ-
 οῦσι, ἢ τῶν αὐτῶν. ἐκ δὲ τούτων τοιούτων
 ἐν νομίζω συμφέρειν ὑμῖν, τῶν ἀρχῶν τῶ
 οἰόμενον τηρεῖν, ὅπως δικαία γενήσεται: πα-
 ρεσῶσθαι δὲ, ἃ προσήκει πάντα, ἢ εἴη
 κείσθαι τῆ γνώμῃ. ἢ γούμαι γὰρ ὦ αὐ-
 οἰ ἀθλαῖοι οὐδ' ἐμῶν, εἰ μὲν ἐκέρχες
 νοιτο καὶ σαφές, ὡς βασιλεύς αὐτοῖς εἴη
 εἴη, καὶ συμμαχήσειν, καὶ μέγαλιν χείειν
 οἰοῖς πρὸ αὐτῶν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκείνον
 οἰοῖς. εἰ δέ τι ἀδήλου τούτου καθεστῆ
 οἰοῖς, ἢ προαπεχθῆσομεθα ἡμεῖς, δέδικα ὦ αὐ-
 οἰ ἀθλαῖοι, μὴ τούτοις μετ' ἐκείνου πολε-
 οἰοῖς ἀναγκασθῆμεν, ἢ πρὸ ὧν προνοσοῦμεθα.
 οἰοῖς γὰρ εἴη ὧν ὧν ὠρμικεν, εἰ ἄρα ἐγχει-
 οἰοῖς γινώκε τοῖς ἔμῳ, χρήματα δώσει τῶν
 οἰοῖς, καὶ φιλίαν προτενεῖται. οἰοῖς δὲ οὐδ' ἰδί-
 οἰοῖς πολέμους ἐπανορθώσασθαι βουλόμενοι,

Δημοθρύους

καὶ τῶτον τὸν νοῦν ἔχοντες, πῶ κοινῶς ἅπαν-
 των σωτηρίαν παρόψονται. εἰς δὲ πῶ παρα-
 χύω ταύτῃ, καὶ πῶ ἀγνωμοσύνη παραινῶ
 μὴ προκαθεῖναι πῶ πύλιν ἡμῶν. οὐδὲ γὰρ ἐ-
 πίσης ὁρῶ τοῖς τε ἄλλοις ἔλλησι καὶ ἡμῖν πρὸς
 τὸν βασιλέα πῶ βουλήν οὔσαν. ἀλλ' ἐκείνοι
 μὲν πολλοῖς εὐδὲ χάσται μοι δοκεῖ τῶν ἰδία-
 τί συμφερόντων διοικουμένοις τῶν ἄλλων ἑλ-
 λῶν ἀμελήσαι. ὑμῖν δὲ, οὐδὲ ἀδικουμέ-
 νους παρὰ τῶν ἀδικουμένων καλὸν ὅτι λαβῆ-
 ταύτῃ πῶ δίκῃ, ἔασαι τινὰς αὐτῶν καὶ
 τῶ βαρβάρῳ γενέσθαι. ὅτε δ' οὕτω ταῦτ' ἔ-
 χει, σκεπτόμενος ὅτιν ὅπως μήτ' ἡμεῖς ἐν τῶ πο-
 λέμῳ γενησόμεθα οὐκ ἴσοι, μήτ' ἐκείνος ὄν-
 ῃ μῆς βουλεύειν ἢ γούμεθα τοῖς ἔλλησι, πῶ
 τῶ φίλος αὐτοῖς δοκεῖν εἶναι πῶ πῶ λήψεται.
 πῶς οἶω ταῦτα ἔσαι; ἀν' ἢ μὲν διώαμις τῆς
 πόλεως ἐξιστασμένη, καὶ παρεσκυασμένη
 πᾶσιν ἢ φανδρᾶ, φαίνεται ἢ δίημα φρονεῖ
 βῶ ταύτῃ ἀίρονμένη. Τοῖς δὲ θρασυ-
 μένοις καὶ σφόδρα ἐτοίμως πολεμῆν κελεύ-
 ουσιν, ἐκείνο λέγω: ὅτι οὐκ ἔστι χαλεπὸν, οὐδ'
 ὅταν βυλῦεσθαι δέη, δόξαν ἀνδρείου λαβεῖν,
 οὐδ' ὅταν κίνδυνός τις ἐπύς ἢ, δεινὸν εἰπεῖν φα-
 νῶναι. ἀλλ' ἐκείνο καὶ χαλεπὸν, καὶ προσήκον.
 βῶ μὲν τῶν κινδυνῶν πῶ ἀνδρίαν βῶ δέει.

ἔπειτα· εἴ ἢ τῶ συμβουλεύειν φρονιμώτερα
ἢ ἄλλων εἶπεν ἔχειν. ἐγὼ δὲ ὡς ἀνδρῶν ἀ-
γαθοὶ, νομίζω τὸν μὲν πόλεμον τὸν πρὸς βα-
ρβάρους, χαλεπὸν τῇ πόλει· τὸν δὲ ἀγῶνα τὸν
ἐν πόλεμον, ὁπόσον ἀν' συμβαίη. διὰ τί;
ἐπεὶ μὲν πολέμους ἀπαντας ἀναγκαίως ἵ-
σταται βίβρων, ἢ χρημάτων, ἢ τόπων δείσθαι·
ἔπειτα ἢ πάντα ἀφθονώτερα ἐκείνον ἔχοντα
τὸν δειέσκω· ἐπεὶ ἢ ἀγῶνας οὐδενὸς οὕτω τῶ
ἐν πόλεμον ὁρῶ δεομένους, ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν· τοῦ
ἐπεὶ ἢ ἡμῖν ἢ τοῖς μεθ' ἡμῶν κινδυνύουσι πλεί-
στον ὑπάρχειν νομίζω. τὸν μὲν δὲ πόλεμον, διὰ
τῶν παραίνων μὴ δ' ἕξ ἑνὸς βίου προτε-
ροῦ ἀνελεῖσθαι· ὅτι δὲ τὸν ἀγῶνα ὁρθῶς φη-
σὶν πρᾶσκαυσιμῶν ὑπάρχειν χρῆσθαι. εἴ μὲν
ἢ ἕτερος ἢ τις ἄλλος διωάμεως, ἢ ἄλλος βαρ-
βάρους οἷόν τε ἢ ἀμύαθαι, ἕτερος δὲ τις ἢ
ἢ ἄλλος· εἰκότως ἀν' ἴσως φανέροι. πρὸς
ἐκείνον ἐγινόμεθα ἀντιπατόμενοι. ἐπεὶ δὲ πά-
ντα πρᾶσκαυσιμῶν ὅτιν ὁ αὐτὸς βίος, καὶ δεῖ τα-
ύτα εἶναι κεφάλαια τῆς διωάμεως, ὅτιν ἔχ-
ουσι ἀμύαθαι, διώαθαι, τοῖς οὖσι συμβα-
ῖν βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν· τί ὅτιν
ἐκείνων ἐχθρῶν ἔχοντες ἐπὶ τῶν ἢ ἡμῶν;
οὐ πρᾶσκαυσιμῶν μὲν πρὸς τοὺς, ἀ-
λλὰ ἐκείνον, εἰ ἀδικεῖν ἡμῶν ὅτιν

Δημοσθένους

χειρῆ; καὶ νῦν μὲν καλεῖτε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς
 αὐτῶν ἐπιλωσῶ. εἰ ἀν' ἧ ἀκελεύουσιν οὗτοι, μὴ ποι
 ἦτε, οὐχ ἡδέως ὑμῖν ἐνίων ἐχόντων, πῶς χεῖ
 προσδοκᾶν τινα ὑπακούσασθαι; ὅτι νῦν δὲ αὖ
 κούσονται παροήμων ὅτι ἑπιβυλῶν βασιλεύς
 αὐτοῖς, αὐτῶν ἧ ἔπροσῆν; ὧ πρὸς τῷ θεῷ, οἷ
 αὐτῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι. ἀλλ' οὐ πῶ μεί
 ζων οὗτος ἐστὶ ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ πρὸς
 ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν. ἔδεν οἶν ἀλλ' ἢ ῥα
 ψωδῆσουσιν οἱ πρέσβεις ἀδελφόντες. τότε δὲ
 ἀν' ἄρα ἀνῶ οἰόμεθα ἡμεῖς, πρᾶττε, οὐδεὶς
 δὴ πῶ τῶν ἀπάντων ἐπιλωσῶν τηλικῶτον ἐφ'
 ἑαυτῷ φρονήσει, ὅς τις ὄρων ὑμῖν χιλίους μὲν
 ἱππέας, ὀπλίτας δὲ, ὅσους ἀν' ἑλίη τις, ναῦς
 δὲ ῥιανασίας, οὐχ ἡξεί ἢ δεισέται, μετὰ τῶ
 των ἀσφαλέστατ' ἀν' ἡ γούμνος σωθῆναι. οὐκ
 οἶν ἐκ μὲν τῶ καλεῖν ἡδὴ, τὸ δεῖσθαι, καὶ μὴ
 τύχητε, ἀφ' ἡμαρτεῖν. ἐκ δὲ τῶ μετὰ τὸ πῶ
 σκευάσασθαι, τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἑπιχρῆν,
 δεομένους σώζειν, καὶ δὲ εἰδέναι πάντας ἡξεί
 τὰς ὅτι. Ἐγὼ τοίνυν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖ
 τῶν τε, καὶ τὰ πῶ ἀλήθεια τούτοις λογι
 ζόμενος λόγον μὲν οὐδεὶα ἐβυλόμην θρασύν,
 οὐκ ἐμάτομον ἔχοντα μῆκος διρεῖν: τῶ μόντοι
 πῶ σκευῶ ὅπως ὡς ἀρίστα, καὶ τάχιστα γιή
 σετ, πάνυ πολλὰ πρᾶγματα ἔχον στοπῶν.

ὁ παρὰ τῶν συμμοριῶν λόγος. 112
καὶ δὴ δεῖν ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτὴν, αὐτὴν ἀ-
παρῆ, ψηφίζεσθε. ἔστι τοίνυν πρῶτον μὲν τῆς
ἐκκλησίας ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι καὶ μέγιστον,
καὶ διχθεῖσθε τὰς γνώμας ὑμῶν, ὡς ἕκα-
στὸν κόντα προσύμωσ ὅ, τι αὐτὸν δεῖ, ποιήσονται.
καὶ γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι; ὅτι ὅσα μὲν
ἐπὶ ἅπαντες ὑμεῖς ἐβουλήθητε, καὶ μετὰ
τοῦτο πρᾶττεν αὐτὸς ἕκαστος ἐαυτῷ προ-
σῆν ἠγάσαστο, οὐδὲν πῶ ποθ' ὑμᾶς ἐξέφυγεν:
καὶ ἐβουλήθητε μὲν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀπε-
λθῆτε πρὸς ἀλλήλους, ὡς αὐτὸς μὲν ἕκα-
στὸν ποιήσων τὸν δὲ πλιησίον πρᾶξαστα; οὐ
ἐπώποτε ὑμῖν ἐγένετο. Ἐχόντων δὲ ὑ-
ποκούτω ἢ παροξωμομένων ὡς διακρίσεις ἢ
ἀλλήλους ἀναπληρῶσαί φημι χιλῶν καὶ ποιῶν
καὶ χιλίους, ὀκτακοσίους αὐταῖς προσνεί-
μασ. ἐὰν γὰρ τῶν ἀχθδείξητε τὸ πλιηθες, ἢ
καὶ τῶν ἐπικληθῶν, ἢ τῶν ὀρφανῶν, ἢ τῶν κλη-
ρονομηθῶν, ἢ τῶν κοινωνικῶν, ἢ εἴ τις ἀδιώματος, ἀ-
κατέντων, ἔσθεσσι χίλια, ἢ διακόσια ταῦ-
τα μὲν σώματα. ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν
εἶναι συμμορίαν εἴκοσιν, ὡς πρὸ νῦν εἰσιν,
καὶ ἵνα σώματα ἔχουσιν ἕκαστω. τούτων ὁ
ἀριθμοῦν ἕκαστω διελεῖν κελεύω πέντε
καὶ δεκά ἀνδρῶν, ἀνταναπληρῶν
πρὸς τὸν εὐπορώτατον αἰεὶ, ὡς ἀχθρωτά-

Δημοθρύους

τους. Καὶ τὰ μὲν σώματα, οὐ τὼ φημι δεῖ
 σωτετάχθαι. δι' ὃ δέ, εἴσεσθε, ἐπειδὴν ὅλοι
 τὸν βόπον τῆς σωτάξεως ἀκούσητε. τὰς ὃ βί
 ρεις, πῶς; τὸ ἅπαντα ἀριθμὸν κελδύω βια
 σίως ἀφείξαντας, κατὰ τὴν πεντεκαιδεκα
 νάων εἰκοσι ποιῆσαι μέρη, τῶν πρώτων ἑκα
 τὸν, πέντε, καὶ τῶν δευτέρων ἑκατὸν, πέντε,
 καὶ τῶν τρίτων ἑκατὸν, πέντε ἕκαστω μέρει δι
 δύντας: εἶτα συγκληρώσαι συμμορίαν σώμα
 των ἑκάστη τὴν πεντεκαιδεκανάων: τὴν δὲ συμ
 μορίαν ἕκαστω τῶ μέρει σφῶν αὐτῶν φῶ
 ἀφειδύωαι βίρεις. Ἐπειδὴν ἔξ τούτων
 τως ἔχοιτα ὑπάρχη, κελδύω, ἐπειδὴ τὸ τίμη
 μά ὅτι τὸ τῆς χώρας ἑξακαχιλίων ταλάν
 των, ἵν' ὑμῖν καὶ τὰ χρήματα ἢ σωτεταχῆ
 να, διελθῆν ἴσως, ἢ ποιῆσαι καθ' ἐξήκοντα τα
 λαντα ἑκατὸν μέρη: εἶτα πύτε ἐξήκοντα τα
 λαντέως εἰς ἕκαστω τῶν μεγάλων τῶν εἰ
 κοσι συμμοριῶν ἐπικληρώσαι: τὴν δὲ συμμ
 ορίαν ἕκαστω τῶν μέρων μίαν ἐξήκοντα ταλα
 ντείαν ἀφειδύωαι. ὅπως εἰάν μὲν ὑμῖν ἑκατὸ
 δέη βίρων, τὴν μὲν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαν
 τα σωτελῆ, κρίθραρχοι δ' ὡσι δώδεκα: εἰάν
 δεη διακοσίων, βιάκοντα μὲν ἢ τάλαντα τα
 τὴν δαπάνην σωτελοῦντα, ἔξ ὃ σώματα β
 ραρχοῦντα: εἰάν δὲ βιακοσίων, εἰκοσι μὲν ἢ τῶ

ἅπαντα τῷ δευτέρῳ διαλύοντα, τέσσαρα δὲ
 μεταβιβάσονται. ἡ αὐτὴν ἡ δόξα ὡς
 αἱ ἀθροῦσαι, ἡ γὰρ τὰ νῦν ὀφειλόμενα τῶν
 ἑσθίων ἑστὶ τὰς βίβλους τιμήσαντας, ἅπαντα
 διαγράμματος νεύειν κελύβω, μέρη εἰ-
 σὶ: ἔπειτα τοῖς μεγάλοις ἑσθίοντες
 ἑσθίοντες μέρη ἐν χρυσῷ ἐκάστη: τῷ δὲ συμ-
 μω ἐκάστῳ διανεῖναι τῶν ἐαυτῆς μέρων
 ἑσθίοντες τὸ ἴσον: ἑσθίοντες δὲ δεκά ἑσθίοντες
 ἑσθίοντες τῷ εἰσπράξαντας, τὰς βίβλους αἱ
 ἑσθίοντες λάχως πρεσβυασιμῶν παρέχειν.
 ἑσθίοντες δὲ πάντως, καὶ τὰ σκάφη, ἡ γὰρ βίβ-
 λους, καὶ τῷ τῶν σκιδῶν εἰσπράξιν, οὐ-
 κὲν ἀειδῆ γούμαι, καὶ ποιῶμαι, καὶ
 σκιδῶμαι. πλήρως δὲ ἡ σαφῆς ὅθεν
 ἡ γὰρ δία μετὰ ταῦτα λέγω. φημί ἑσθί-
 οντες δεῖν διανεῖναι τόπος δέκα ἡ νεώ-
 σκεψαμένους ὅπως ὡς ἐπύτατα ἀλλή-
 κατὰ βιάκοντα ὡς νεώσοικοι. ἔπειτα δὲ
 ἑσθίοντες ποιήσωσι, δύο συμμοεῖα καὶ βιάκον
 βίβλους τούτων ἐκάστῳ προσνεῖναι τῶν τό-
 πων εἰτ' ἑσθίοντες τὰς φυλάς: τῶν δὲ
 ἑσθίοντων ἑκάστον, καθ' ἑκάστον νεώριον: ἵνα
 συμμοεῖα δύο, βίβλους βιάκοντα, καὶ φυ-
 λία. ὅν αὖ ἡ φυλὴ τόπον λάχη, διελεῖν βί-
 βλους καὶ τὰς ναῦς ὡσαύτως: εἰτ' ἑσθίοντες

Δημοσθένους

σαι τοὺς ζιτῆν. ὅπως αὖ τῶν μὲν ὄλων νεω-
 ῶν εἴ κ' ἕκαστη μέρος ἢ τῶν φυλῶν: τὰ δὲ μέγιστα
 ἕκαστου τὸ τρίτον μέρος ἢ τρίτους ἔχη: εἰδὴ τι
 δὲ αὖ τι δέη, πρῶτον μὲν τῷ φυλῶ, ὅπου τέ-
 τακται: μετὰ ταῦτα δὲ τῷ ζιτῶ. εἴτα βί-
 ραρχοὶ πίνον, καὶ βίβρεις πόσαι: καὶ κρίνει
 τα μὲν ἢ φυλῆ, δέκα δὲ ἢ ζιτῶν ἕκαστη βί-
 βρεις ἔχη. εἰ αὖ γὰρ ταῦθ' οὕτως εἰς ὁδὸν κατα-
 σῆ, εἴ τι καὶ πρὸ ἐλίπουδων, πάντα γὰρ ἀ-
 κειβῶς πως δύναι οὐ δ' ἄξιον, αὐτὸ τὸ πρῶ-
 μα εἰ αὐτῶ δύναι: καὶ μίαν σὺνταξιν καὶ π-
 σῶν τῶν νεῶν, καὶ μέρους ἔσαι. Ὑ' πρὸς ἡ-
 χρημάτων καὶ πόρον φανεροῦ τινος ἢ δὴ πρ-
 ὁδον μὲν οἶδα λόγον ὃν μέλω λέγειν: ὁμο-
 δι' εἰρήσεται. πιστεύω γὰρ, εἰ αὖ τις ὀρθῶς σκε-
 πῆ, μόνος τὰ λιθῆ καὶ τὰ γενησόμενα εἰρηκ-
 φανήσεται. ἐγὼ φημι χεῖρα, μὴ λέγειν νε-
 ῶν χρημάτων: εἶναι γὰρ πόρον αὖ δέη, μέ-
 γαν, καὶ καλὸν, καὶ δύναι, ὃν εἰ αὖ μὲν ἢ δύναι
 τῶ μὲν, οὐδ' εἰς τόθ' ὑπάρχειν ἢ γινώσκου ἡμῶν
 οὕτω πολὺ τὰ πείσαι νεῶν ἀφ' ἡσμεν: κα-
 δὲ ἐῶ μὲν, ἔσαι. τίς οἶα ἔσθ' αὖτος; ὁ νεῶ μὲν ἢ
 ὦν, ὑπάρξων δὲ τότε; ἀνίγματι γὰρ ὁμοιον
 τό γε: ἐγὼ φράσω. ὁρᾶτε τῷ πόλιν ὡς αὖ δύναι
 ἀθλωαῖοι πᾶσαν ταυτῶν; εἴ ταύτην χρεῖ-
 τα εἴστιν, ὀλίγου δέω πρὸς ἀπάσας τοὺς ἀλλ-

αἰεὶ εἶπεν πόλεις: ταῦτα δ' οἱ κεκτημένοι
ἔχουσι τὸν νοῦν, ὡς τ' εἰ πάντες οἱ ἐν
ἀλλοῖ λέγοντες φοβοῖεν, ὡς ἤξει βασιλεὺς,
ἄφραστον, ὡς οὐχ οἷόν τε ταῦτ' ἄλλως εἶ-
ναι καὶ μετὰ τῶν λεγόντων ἴσοι τὸ πλῆθος
ἰσοῖς χρισμωδεῖεν: οὐ μόνον οὐκ αὖ εἰσενέγ-
κον, ἀλλ' οὐδ' αὖ δείξαιεν, οὐδ' αὖ ὁ μολο-
ῦναι κεκτηῖσθαι. εἰ μὲντοι τὰ νῦν διὰ τῶν
ἄλλων φοβῶν ἔργῳ πράττομενα αἰδοῖντο,
οὕτως ἠλίθιος ὄσιν, ὅς τις οὐχ ἱκανὸν
καὶ πρῶτος εἰσενέγκοι. τίς καὶ αἰρήσετ'
ὅλον αὐτὸς, καὶ τὰ ὄντα πάντ' ἀφλωλέ-
κε μέρος τῶν ὄντων ἑαυτῷ καὶ τῶν
ἄλλων προτενεγκεῖν; χρήματα μὲν δήφημι
τότε, αὖ ὡς ἀληθῶς δέη: πρότερον ὅ, οὐ.
οὐδ' ὅ ζητεῖν πρᾶνῶ. ὅσα γὰρ νῦν πείσαι
οὐκ εἰσπρόελοιοθε ποιεῖσθαι, πλείων ὅτι χίλις
εἰδένος. φέρε γὰρ, ἕκαστος ὡς τις εἰσφέρειν
εἰς οὐκοῦν ἐξήκοντα τάλαντα ἐρεῖ. ἀλλὰ
οὐκοῦν τίς ἐρεῖ, τὸ διπλοῦν; οὐκοῦν ἕκα-
τοντὸν εἴκοσι. καὶ τί τῶν τ' ὅτι πρὸς διακοσί-
ων χιλιάσιν καὶ μύλους, ἄς βασιλεῖ τὰ χρή-
ματα ἀγειν φασὶν οὗτοι; ἀλλὰ θῶ, βούλεοθε
εἰς ἑκάτω ὑμᾶς εἰσοίστην, πεντακόσια τάλ-
αντα; ἀλλ' οὐτ' αὖ ἀνάγκοιοθε, οὐτ' αὖ εἰ κα-
τέχετε, ἀξία τῶν πολέμων τὰ χρήματα. δεῖ

Δημοσθένους

τοίνυν ὑμᾶς πάντα παρασκευάσασθαι. τὰ
 χρήματα, νῦν μὲν ἔαν ὅτε κερτημύους ἔχειν,
 οὐδ' αὖ μοῦ γὰρ αὖ ἐν καλίονι σώζοιτο τῆ πό-
 λει ἔαν ὅ ποθ' ὁ καιρὸς οὗτος ἔλθοι, τό τε ἐκόν-
 των εἰσφερόντων αὐτῶν λαμβάνειν. Ταῦ-
 τα δὲ καὶ δυνατά ἐστίν ὡς ἀνδρῶν ἀθιωταῖοι,
 καὶ πράττειν καλὰ, καὶ συμφέροντα, καὶ βα-
 σιλῆϊ πρὸς ὑμῶν ἐπιτήδεια ἀπατελεύωσαι
 καὶ φόβος οὐκ ὀλίγος γένοιτ' αὖ ἐκείνω διὰ
 τούτων. οἶδε μὲν γε βιακασίας βιήρεσιν, ὧν ἐ-
 κατὸν πρᾶχόμεθ' ἡμεῖς, ὅς προζόνους αὐτῆ
 χιλιάσ' ἀφλέσαντας ναῦς. ἀκούσεται δὲ
 βιακασίᾳ αὐτῶν ὑμᾶς παρεσκευασμένους
 βιήρεις. ὡς τε μὴ κομιδῆ, μὴ δ' εἰ πάνυ μάλιστα
 το, νομίσει ῥαδίον εἶναι, τὸ τῶν ἡμετέρων πό-
 λιν ἐχθρὰν ποιήσασθαι. ἀλλὰ μὲν, εἴ γε ἐπι-
 χρήμασιν αὐτῶν μέγα ἐπὶ γέται φρονεῖν: ἢ
 ταύτῃ ἀδενεσέρων ἀφορμῶν τῆς ὑμετέρας
 διεήτε. ὁ μὲν γε χρυσίον ὡς φασιν, ἄγει: ὅσα
 δὲ αὖ διαδῶ, ζητήσεται. ἢ γὰρ τὰς κελύκας, ἢ
 τὰ φρέατα ἐπιλιπεῖν πέφυκεν, ἔαν τις ἀπὸ
 αὐτῶν ἀθρόα, ἢ πολλὰ λαμβάνῃ. ἡμῖν δὲ τῆ
 τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχον ἀφορμῶν ἕξαι
 χίλια πάντα ἀκούσεται: ἔσθ' ἢς ὡς μὲν
 * τὸν ἐπιόντα ἐκείνον ἀμωούμεθα, οἱ ἐν μα-
 ραθῶνι τῆ προζόνων αὐτῆ μάλιστα αὖ εἰδέσεται.

ἕως

ὁ δὲ τῶν συμμοριῶν λόγος. 113

οὐδ' αὖ κρατῶμεν, οὐκ εἴη δὴ πού χρῆμα θ'
εἰς ἑσπλιπεῖν. Καὶ μὴ οὐδ' ὅτινες δε-
ῖται, μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσεται χρήματα
καὶ ἀλιθὲς εἶναι μοι δοκεῖ, ἐγὼ γὰρ ἠγοῦμαι
εἰς ἑσπλιπεῖν, καὶ ὀρθόν τι, καὶ τινὰς
ἄλλων βαρβάρων πολλοὺς αὖ ἐθέλει-
ν ἡμῶν μεθοφορεῖν παρ' ἐκείνῳ: ὅχι
ἐκεῖνος ἔλη τινὰ τούτων, ἀλλ' ἵν' οὐ ποείαι
ἐκαστος αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλαγῆ τῆς
ἐρχούσης πενίας. Ἐπὶ δὲ τῷ ἄλλῳ ἐμά-
λα ἔμλω οὐδένα αὖ ἐθέλειν ἠγοῦμαι. ποῖ
αὐτὸς ζέψεται μετὰ ταῦτα; εἰς φρυγί-
αν ἰλθὼν δουλεύσει; ὅχι γὰρ ἑσπλιπεῖν ἄλλου πινός
ἢ ὁ πρὸς τὸ ἑσπλιπεῖν πόλεμος, ἢ ἡ δὲ χῶ-
ρα, ἢ βίβη ἢ ἐθῶν, ἢ ἐλθούσῃ, ἢ πάντων
ἐπιούτων. τίς οὖν οὕτως ὅτι δυσυχῆς, ὅς τις
εἴη, γονέας, τάφους, πατρίδα ἕνεκα κέρδους
ἐκείνου προέσθαι ἐθέλει; ἐγὼ μὲν ὅτι οὐδένα ἠ-
γοῦμαι. καὶ μὴ, οὐδ' ἐκεῖνον συμφέρει, ἕνεκα
ἐθέσαι τὸ ἑσπλιπεῖν. οἱ γὰρ ἡμῶν κρατήσαν
ἐκείνου γε: πάλιν αὖ κρείττους ἦσαν. βού-
λομαι δ' ἐκεῖνος, ὅχι ἀνελῶν ἡμᾶς, ἐπὶ ἄλλοις
καὶ: ἀλλὰ μάλιστα μὲν πάντων, εἰ δὲ μὴ, τὸ
ἐπαρχόντων δούλων ἑαυτῶν νῦν ἀρῆσαι.
καὶ ποῖντι τίς οἶεταί θηβαίους ἐσθαι μετ' ἐ-
σθαι, ἔστι μὲν χαλεπὸς πρὸς ἡμᾶς ὁ δὲ τού-

P

Δημοσθένους.

των λόγους: ἴσθ' γὰρ τὸ μισεῖν αὐτοῦ, οὐδ' αὖ
 ἀλιθὲς ἢ δέως, οὐδ' αὖ ἀγαθὸν τι πρὸς αὐτῶν
 ἀκούσαίτε: οὐ μὲν, ἀλλὰ δεῖ σὺν πρὸς πρην
 μάτων μεγάλων σκοπεῖσθαι μηδένα συμ-
 φέροντα λογισμὸν παραλιπεῖν ἴσθ' μηδεμίαν
 πρόφασιν. ἐγὼ τοίνυν οἶμαι τοσοῦτον ἀπέχεσθαι
 θηβαίους τῶ μετ' ἐκείνου πότ' αὖ ἐλθεῖν ὥσθι
 ὅσθ' ἐλλωσῶ, ὡς τε πολλῶν ἀν' χρημάτων εἰ-
 χοῖεν δοῦναι, πρίσασθαι, γενέσθαι τινὰ αὐτοῖς
 κερδόν, δι' οὗ τὰς περὶ τῶν * διαλύσοντα
 πρὸς ὅσθ' ἐλλωσῶ ἀμνηστίασ'. εἰ δ' ἄρα παν-
 τὰ πασί τις οὕτως οἶεται φύσει δυσυχεῖς θη-
 βαίους εἶναι· ἐκεῖνό γε δὴ πουθεν ἅπαντες ἐ-
 πίστασθε, ὅτι θηβαίων τὰ ἐκείνου φρονούντων,
 ἀνάγκη τούτων ἐχθροὺς τὰ τῶν ἐλλωσίων φρε-
 νεῖν. ἢ γούμαι τοίνυν ἐγὼ ταύτην τὴν τάξιν τῆ
 δικαίου, καὶ ὅσθ' μετ' αὐτῆς ὄντας, τῶν περὶ
 τῶν κρείττους καὶ τῶ βαρβαρίου ἔσεσθαι πρὸς
 ἅπαντας. ὥστ' οὔτε φοβεῖσθαι φημι δεῖν πρὸς
 ῥα τῶ μεζίου, οὐδ' ὑπαχθῆναι περὶ τῶν ἐκ-
 φέρειν τὸν πόλεμον. Καὶ μὲν, οὐδὲ τῶ
 ἄλλων οὐδὲν αὖ εἰκότως ἐλλωσίων φοβηθεῖ-
 τα τὸν πόλεμον ὅσθ' ὄρεσθ'. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν
 αὐτῶν, ὅτι ἕως μὲν ἐκείνον κοινὸν ἐχθρὸν ὑπε-
 ληφότες ὡμονόουν ἀλλήλοις: πολλῶν ἀγαθῶν
 ἦσαν κύριοι. ἐπειδὴ δὲ φίλον αὐτὸν νομίσαν-

ὁ πῶς τῶν συμμοριῶν λόγος. 114
ὡς τοῖς ὑπάρχειν, πῶς τῶν πρὸς αὐτοὺς δι-
φορίας διαφρεῶν: ὅσα αὖ οὐκ ἐκαταρώ-
σιν οὐδέ τις αὐτοῖς, τοσαῦτα πεπόνθησι κα-
ὲ εἰδὼν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν
σπελίῃ, συμφρόντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζῃ;
τὴν ἡμεῖς φοβούμεθα, μηδ' ἀμῶς. ἀλλὰ μὴ
κακῶς μὲν, ἡμῶν αὐτῶν ἕνεκα, ἢ τῆς τῶν ἄλ-
λιῶν ἐμύων ταραχῆς καὶ ἀπίστω. ἐπεὶ, εἴ γε
ἐπιμαδὸν ὡς μετὰ πάντων ἔσι θέσθαι μό-
νον δ' ἀδικεῖν αὖ ἡμῶς ἔθνη ἐκείνων: ἐπει-
θεὶ τὸ τ' οὐχ οὕτως ἔχει, φυλάττεσθαι φημι
καὶ, μὴ πρόφρασιν δῶ μὲν βασιλεῖ τῶν δι-
φορίας πῶς τῶν ἄλλων ἐμύων ζητεῖν. ἡσυχί-
αν μὲν γὰρ ἔχόντων ὑμῶν, ὑποπίτες αὖ εἴη
τοῦτο τι πράττων: πόλεμον δὲ ποιησαμένων
καὶ τῶν, εἰκότως αὖ δοκίμη δὲ πῶς πρὸς ὑ-
μῶν ἐχθρα, τοῖς ἄλλοις φίλος εἶναι βέλεσθαι.
καὶ ὅτι λέγετε ὡς κακῶς ἔχει τὰ ἐμύων
καὶ συγκαλοῦντες ὅτε οὐ πείσετε, καὶ πολε-
μοῦτες, ὅτε οὐ διωθήσεσθε: ἀλλ' ἔχετε ἡσυχί-
αν ὁρῶντες ἢ παρὰ σκιδναζόμενοι: καὶ βέλε-
σθαι πᾶσι βέλεσθαι πῶς ὑμῶν πρὸς βασιλέα;
καὶ δία ὡς ἀφροῦσιν, ἢ φοβοῦνται, ἢ θορυ-
οῦνται πάντες οἱ ἐμύων, καὶ οἱ ἀθλωαῖοι:
καὶ γὰρ καὶ δει: ἀλλ' ὅτι, εἰ μὴ τοῖς ἐμύων
ὡς αἰσχρὸν ὡς τὸ φεύγεσθαι καὶ ἔσθαι

Δημοσθένους

κείν, ὡς πρό ἐκείνω καλόν, πάλαι αὐ ὑμεῖς
 ἔω ἐκείνον ἐπεθύεσθε: νῦν δὲ οὐκ αὖ
 ποιήσατε ὑμῶν ἐνεκα αὐτῶν: οὐχ ἄθε δὲ πᾶ
 σι τοῖς θεοῖς τιῶ αὐτῶ λαβεῖν παρὰ τοῖσιν ἐ
 κείνον, ἢν πρό ποτε οὐκ ἐπρόβουλον αὐτῶ. καὶ
 ταῦτ' αὖ ἐπίη σκοπεῖν αὐτῶ, οὐκ ὀλιγώρως
 ὑμᾶς βαλθουμένους ὑξήσει. ἐκ μὲν γε τ' πρὸς
 οὐκ ἔσσι τῶ ἐπρόβουλον πολέμων σώσοι δὲ τῶ
 πόλιν οὐδ' αἶμονα, καὶ μεγάλῳ γεγενημένῳ.
 ἔκ δὲ τῆς ἡσυχίας, καὶ ἡγεῖτο τούτων, οὐδὲ
 μᾶς τῶν ἄλλων ἐμλίθων πόλεων τοσού
 τον, ὅσων νῦν ἐπρόβουλονσαν. καὶ μὲν, καὶ οὐκ
 ἐμλίθων ὄρα δεομένων, ἢτοι τινὸς ἐκουσίον, ἢ
 ἀκουσίον διαμακτῶ: οὐκ ἔστιν δ' αὐτὸν οἶδον
 αὐ φανείτα αὐτοῖς, εἰ πόλεμον κενόη. ὥστε
 καὶ γνώμια, καὶ πᾶσιν αὐτῶ τῶν ἀπαρτεμέ
 των ἀκούειν ἔσαι. ἵνα δ' ὡ ἀνδρῶν ἀθλιωαῖ
 μὴ μακρὰ λέγων λίαν ἐνοχλῶ, τὰ κεφα
 λαῖα ὧν συμβουλεύω φράσας ἀπειμ. παρὰ
 σκοπεῖσθαι μὲν πρὸς οὐκ ὑπάρχοντα ἐχ
 θροὺς κελύω: ἀμύεσθαι δὲ καὶ βασιλέα, ἢ
 πάντας, αὐ ἀδικεῖν ὥσπερ χειρῶσι, ταύτη τῆ
 θωάμει φημὶ δεῖν: ἀρχεῖν δὲ μηδενὸς, μήτε λ
 γου, μήτε ἔργου ἀδίκου, τὰ δὲ ἔργα ὑμῶν ὅ
 πως ἀξία τῶν ἐπρόβουλον ἔσαι, σκοπῶμεν, μὲν
 οὐκ ὥσπερ τῶ βήματος λόγους. καὶ ταῦτα πᾶ

ὁ πρὸς τῶν συμμεριῶν λόγος. 218.
καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἢ τοῖς τὰναντία πείθουσιν
φέροντα πράξετε· ἔγὰρ ὀργισθήσεσθε αὐ-
τῶν ἰσθρον, νικῶν ἁμαρτόντες.

ΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΛΟΓΟΥ.

ἡ συμμαχικὸν κλιθεῖν τὰ πόλεμον ἤσαντο
αἱ ἀθιωμαῖοι χῆροι, καὶ ῥόδιοι, καὶ βυζάντιοι,
καὶ ἄλλοι μὲν αὐτῶν ὑπήκοοι γεγονότες, τότε
ἐκ τῶν μὴλοισι συμμαχίαν πεποιημένοι κατὰ
ἀθιωμαίων. γείτονες δὲ ὄντες οἱ ῥόδιοι τῇ κα-
ταπρὸς τὸν ταύτης ὑπαρχόν μαύσωλον οἱ
ἐξ ἑαυτῶν ἔδουκον. ὁ δὲ κατ' ὀλίγον πεισθού-
σας ὑπ' αὐτῶν ἐπιβούλην κατὰ τῆς δήμου
ἐπέσχετο· καὶ πρὸς δημοκρατίαν τῶν ῥοδί-
ων ἀφελόμενος, ὀλίγοις τοῖς δυνατωτέροις
ἐπιπόλιν κατεδούλωσε. Συμβουλεύει τοίνυν
καταπραΐναι, μὴ προτιορᾶν ταῦτα, ἀλλὰ βοη-
θεῖν τῷ δήμῳ τῶν ῥοδίων, συμφέρειν τοῖς ἀθιωμαῖ-
οις δημοκρατεῖσθαι λέγων τὰς πόλεις. εἰ δὲ
ἀρνησάντων ὑμᾶς ῥόδιοι, φησὶν, ἀλλὰ πρέπει
ἵνα ἡμῖν, καὶ σωθῆδες, τὸ, καὶ εἴς τι λιπή-
σαντας τι τῶν ἐμῶν ἐλθούσε-
ροῦν, ἢ μὴ μνησικακεῖν ἁμαρ-
τανουσιν εἰς τὴν πόλιν.

ΑΛΛΩΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Συνομάχου ἀθωαίοις ποτὲ οἱ νησιῶται, καὶ οἱ τῷ παραλίαν οἰκοῦντες ἄχρι τῆς Βυζαντίας. ἀλλ' ἀρχάντες ἐπολέμισαν ἀθωαίοις. ἢ μηκνωμοσίης τῆς πολέμου, ἢ ἀγκάθησαν εἰς σιωθίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς ἀθωαῖοι, ὥστε αὐτονόμους εἶναι καὶ ἐλευθέρους. μετὰ ταῦτα βασιλέως γνώμῃ βοηθούσης ἀρτέμισίαν τοῖς κατὰ τῷ ῥόδον δὺπύροις ἐπιτίθενται ὡς δῆμος οἱ θωατοί. κατέφυγεν οἰῶ ὁ δῆμος ἐπὶ τῶν ἀθωαίων πόλιν ἀξίων ἕως ἐλευθερίας. δημοσθένης παραινεῖ βοηθεῖν τῷ δήμῳ ῥοδίων. εἰ δέ τις ἄλλος ἀθωαίους ἐλύπησεν ἐπὶ τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ, ἢ τῷ ἀπόστασιν ἐργάσατο, μάλλον πέφηνεν ὁ ῥοδίων δῆμος. διὰ πρὸς αὐτοὺς ἔοικε χαλεπαίνειν ἕξαιρέτως ἢ πόλις. χαλεπὸς οἰῶ ὁ λόγος τῷ συμβῆλαι λέγοντι ἕως ἀνδρῶν ἀφρηκώτων καὶ λελυπηκώτων πολλὰ τῷ πόλιν. καὶ οὐδὲν μόνον λυπεῖ τὸ δημοζόρον, ἀλλὰ ἢ ὁ πρὸς τῆς βασιλέως φόβος. δοκεῖ γὰρ ἔμικρον, ἔδὲ ἀκίθων εἶναι, τὸ προσκρούειν βασιλεῖ ἡ εὐδὲν κατελιφότι τῷ νῆσιν δὲ τῶν δὺπύρων. πρὸς ἑκάτερον οἰῶ τούτων ἀντέθηκεν ἰαυρότατα δύο. πρὸς μὲν τῷ τῶν ῥοδίων ἀπιστίαν, τῷ μὲν χαλοφροσώλω τῆς πόλεως, καὶ τὸ σωήδης

ἔτι τῆς ἑξήκοντος ἐλευθερίας λόγος. 118
ἔδοξε τοῖς ἀδικημένοις ἑμίλων διότι
ἦτες εἰς αὐτοὺς ἀρχιτέλειον, εἰ δὲ ποιή
α. πρὸς ἧ τὸ παρὰ βασιλέως φόβον, τὸ δὲ
καὶ τὸ διωκτὸν ἀντέθηκε, καὶ κρίτον, τὸ
ἕτερον. διωκτὸν μὲν, ὅτι κακῶς πράττοντος
βασιλέως ἀπὸ τῆς αἰγυπτιῶν, καὶ ἡττωμένου,
ἀρτεμισία ἐκοιμήσει τοῖς ὀλιγαρχοῦσι ῥο
, οὐτε αὐτὸς βασιλεύς. δίκαιον δὲ, ὅτι
ἔχοντα μεταποιήσαιτο βασιλεύς τῶν μὴ προ
πυτων αὐτῶ. ἑμίλων τε γὰρ εἰσι ῥόδιοι,
καὶ μεμεσμένοι εἰς τὴν βασιλέως ἀρχήν.
ἔμφρον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἀποδορᾶν δεῖσι, καὶ
εἰ ποιῆται βασιλεύς τῶν ῥοδίων. σύμβου
καὶ γὰρ ἔστι τὸ γνωμόμενον, τὸ μὴ μόνον ῥοδί
ἀποθυμῆν ἐκείνον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἑμί
ων. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, τὴν δὲ λάβειαν καὶ ἑ
επὸς τὴν ὑπόθεσιν διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐν
ενυτη. οὐ γὰρ ἔχει παρρησίαν εἰπεῖν, ὑπο
ῶν δοκῶντων πολλὰ καὶ μεγάλα τὸν δὲ
οἰδικηκίαι. διὰ δὲ τῆς ἐξῆς ἐννοίας τῆς αὐ
προσμίτου, προσκαταλαμβάνει τὸν ἀκροα
καὶ βούλεται λαβεῖν ὁμολογηῶτα, ὅτι
εἶπε τὰ συμβουλόμενα. ὥστ' αὐτὸ διαι
ῶσαι διὰ τῆς δύο ἐννοιῶν, τό, τε ἀναγεί
ῶσαι λέγοντος, καὶ τὸ πειθῆναι τοῖς
λεγομένοις, ἀμα καὶ πράξει.

Δημοσθένους
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ Ε-
ΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

Ἰμαί δεῖν ὑμᾶς ὡς ἀνδρῶν
ἀθλῶται, ὡς δὲ τηλικύτων
βυλδομείους διόσια πα-
ρησίαν ἐκάσω τῶν συβου-
λουόντων. ἐγὼ δὲ οὐδέ πο-
ποτε ἠγασάμην χαλεπῶς
διδάξαι τὰ βέλπιστα ὑμᾶς, ὡς γὰρ εἶπεν ἀ-
πολλῶς, ἅπαντες ἐγνωκότες ὑπάρχειν μοι δόξα-
τε· ἀλλὰ τὸ πρᾶ τῆν πείσαι ταῦτα. ἐπειδὴ
γὰρ τι δόξη, καὶ ψηφισθῆ, τοσοῦτον τῆ πρᾶ-
θῶμαι ἀπέχει, ὅσον πρὶν δόξαι. Ἔστι μὲν οὖν
ἐν ὧν ἐγὼ νομίζω χάειν ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὀφε-
λεῖν, τὸ, ὅτι δὴ πῶ αὐτῶν ὑβείν ὑμῖν πολ-
μήσαντας οὐ πάλαι, νῦν ἐν ὑμῖν μόνοις τῶ
αὐτῶν σωθείας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. ἄξιον
δὲ ἠσθῆναι τῶ παρόντι καιρῷ. συμβήσεται
γὰρ ὑμῖν εἰὰ ἄχρη βουλεύσηθε ἑσθῶρ αὐτῶν,
τὰς παρὰ τῶν διαβαλόντων πῶ πόλιν ἡ-
μῶν βλασφημίας ἔργω μετὰ δόξης καλῶς
ἀφλύσσαται. ἠπίασαντο μὲν γὰρ ἡμᾶς ἑσθῶ
βουλεύειν αὐτοῖς χῆροι, καὶ βυζάντιοι, καὶ ἑσθῶ-
διοι καὶ διὰ ταῦτα σωέτησαν ἐφ' ἡμᾶς, τῶ

καὶ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθείας λόγος. 117
ταῦτον τουτονὶ πόλεμον. φανήσεται δὲ,
ἀπυτυχεύσας ταῦτα ἢ πείσας μαύσω
σύλλογος εἶναι φάσκων ῥοδίων, τὴν ἐλευθερίαν
καὶ τῶν ἀφρημεύσας: οἱ δὲ ἀφρημεύσαντες
οὐκ ἐπὶ συμμάχους χῆροι, καὶ βυζάντιοι, τοῖς
ἐπὶ τῆμασιν αὐτῶν οὐ βεβαιωτικότες: ὑμεῖς ὅ
ἐπιβουλεύοντο, μόνοι τῶν πάντων τῆς σωτηρίας
καὶ τοῖς ἀπυτυχεύσας ἢ τῶν ταῦτα ὑπὸ πάντων
ἐπιβουλεύοντες, ποιήσετε τοῖς πολλοῖς ἐν ἀπά-
ρτη ταῖς πόλεσι τοῖς ποιεῖσθαι σύμβολον
καὶ τῶν σωτηρίας, ἐὰν ὑμῖν ὡς φίλοι: οὐ
οὐδὲν ἀνὲν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθόν, ἢ παρὰ
ὑμῶν ἐκόντων ἀνυπόπτου τυχεῖν δύνοιας.
καὶ μάζω δὲ ὅτι τοῖς αὐτοῖς ὄρω ὑπὲρ μὲν αὐτῶν
καὶ πάντων πρᾶττειν βασιλεῖ τὴν πόλιν
καὶ τῶν, ὑπὸ τῶν ῥοδίων δήμου φοβουμέ-
νον αὐτὸν ἀνδρα γῆσεν. καὶ τὰ τοῖς μὲν,
καὶ ὄντας ἀπαντες ἴσασι: τοῖς δὲ ἐν τῇ ἀρ-
χῇ ἐκείνον μεμελεσμένους. οἶμαι δὲ ὑμῶν
ἐπιβουλεύοντες, ὅτι ἡνίκα ἐβυζάντιον ἐβυζάντιον
βασιλικῶν, παρελθὼν ἐγὼ πρῶτος πῆρ-
η οἶμαι δὲ ἢ μόνος, ἢ δεύτερος εἶπεν, ὅτι
ἐπιβουλεύοντες ἀνὲν ὁδοῖτε, εἰ πρόσφασι τῆς πα-
ρῆς, μὴ τὴν πρὸς ἐκείνον ἔχθραν ποιῶ-
μεν, ἀλλὰ παρασκηλάζοιτε μὲν πρὸς τοῖς ὑ-
μῶν ἐχθρῶν, ἀμύνοισθε δὲ καὶ ἐκείνον, ἐ-

Δημοσθένους

αὐτοῖς ἀδικεῖν ἑσθ' ἔχειν· καὶ οὐκ ἐγὼ μὲν
ταῦτα εἶπον, ὑμῖν δὲ οὐκ ἐύκωσθ' ὀρθῶς λέ-
γειν· ἀλλὰ καὶ ὑμῖν ἤρεσκε ταῦτα· ἀκόλου-
θος τούτῳ λόγος ἐστὶ μοι τῷ τότε ρηθέντι· ἐγὼ
γάρ εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτὸν ὄντα με σύμβου-
λον ποιοῖτο, ταῦτ' αὖτ' αὐτῷ πᾶσι κείσομαι, ἀ-
πὸρ ὑμῖν· ἔσθ' ἂν μὲν τῶν ἐσθ' ἄλλων πολεμείν, ἐ-
άν τις ἐναντιῶται τῶν ἐμῶν· ὧν δὲ μηδὲν
αὐτῷ προσήκει, τούτων μὴ δὲ ἀντιποιεῖσθαι
τιῷ ἀρχῇ· εἰ μὲν οὖν οὕτως ἐγνώκατε ὡς ἀν-
δρῶν ἀθλῶαῖοι, ὅσων αὖτ' βασιλεὺς ἐγκρατῆ-
γένηται, φθάσας καὶ παρακρουσάμενον τινα
τῶν ἐν ταῖς πόλεσι παραχρῆει· οὐ καλῶς
ἐγνώκατε, ὡς ἐγὼ κείνω· εἰ δὲ ὑπὲρ γε τῶν δι-
κείων, ἢ πελεμείν' αὖτ' οὗτου δέη, ἢ πάσῃ
ὁποῦν αὖτ' οἴεσθε χρεῖαι· πρῶτον μὲν ὑμῖν ἥτ-
τον δείσει τούτου, ὅσω μᾶλλον αὖτ' ἐγνωκότες ἦ-
τε ταῦτα· ἐπειθ' ἂν προσήκει φρονεῖν δύξετε·
Ὅτι δὲ οὐδὲν κρινόν οὐτ' ἐγὼ λέγω νεώτε-
ρόν ῥοδίου ἐλευθεροῦν, οὐθ' ὑμεῖς αὖτ' πα-
σθῆτέ μοι, ποιήσετε, τῶν γεγενημένων ὑμῖν
τι καὶ τῶν σωκλινοχότων ἄπομνήσω· ὑμεῖς
ἐξεπέμφατε τὴν πρόθεσιν ποτε ὡς ἄνδρες ἀθη-
ναῖοι, βοηθήσοντα ἀειοεαυζαίῃ, προσγράψαν-
τες τῷ ψήφισματι, μὴ λύοντα ταῖς σπονδαῖς
ταῖς πρὸς βασιλέα· ἰδὼν δὲ ἐκείνος τὸν μὲν αὖ

καὶ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας λόγος. 118
ἐρζάνω φανδρῶς ἀφεσῶτα τῆ βασιλείως,
καὶ ἡ φρεσὸν μείνω ὑπὸ κῦπερσέμεδος, ὃν
ἔπη τε πηγαίης ὁ βασιλέως ὑπαρχος, τῶ
ἡπέγνω βουθεῖν, τῶ ἡ προσκαθεζόμενος ἡ
ἐθήσας ἡλυθέρωτε. καὶ μέχρι τῆς τήξε-
ἡέροισ' ἔ γέγονε πόλεμος διὰ ταῦθ' ὑμῖν.
ὁμοίως οὐδεὶς ὑπὲρ τε τῶ πλεονεκτεῖν
ἡμήσειν αὐ, καὶ ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶ. ἀλλ'
ἡ μὲν ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τῶ διωατῶ
ἡτες πολεμοῦσιν: ὑπὲρ ἡ τῶ πλεονεκτεῖν,
ἡτάς ἀλλ' ἐθίον' ἡ μὲν, εἰάν τις ἐα' ἐαὺ ἡ καὶ
ἡσιν, ἡδὴν ἡδικηκίαι αὐ ἐναυπωθέντας αὐ
ἡ γουῶτ. Ὅτι ἡ οὐδ' αὐ ἐναυπωθῶαί μοι
ἡ τῆ πρᾶξί ταύτη νῦν ἀρτεμσία τῆς πό-
ἡ οὔσης ὡπὶ τῶν πραγμάτων. μικρὰ ἀκού-
ἡτες σκοπεῖτε, εἴτε ὀρθῶς ἐγὼ λογιζομαι
ἡτα, εἴτε ἡ μὴ. ἐγὼ νομίζω πρᾶττοντος μὲν
ἡ γῆπω πάντα, ὅα' ὤρμηκε, βασιλέως,
ἡρα αὐ ἀρτεμσίαν πειραθῶαί ὡπὶ πηῖ
ἡ οὔδον αὐ τῶ: οὐ τῆ βασιλέως δυνάτια, ἀλλ'
ἡ τῶ βούλεσθαι πλεονέκτον αὐ τῆς διαβίβον-
ἡ εἴνου, μέγαλλω δυνάτια κατὰ δῖοσαι
ἡ αὐ τὸν, ἡ ὡς οἰκειότατ' αὐ τῶ ἀρτεμσί
ἡ τῶντος δὲ ὡς λέγεται, καὶ διημαρτηκῶ
ἡς ἐπεγείρησεν, ἡ γείωσαι τῶ νῆσον ταύ-
ἡ πῶρ ὅτιν, ἀλλο μὲν οὐδὲν εἶναι βασιλείῃ
ἡ τῶ ἐν τῶ παρόντι, τῆς δὲ αὐ τῆς ἀρχῆς

Δημοσθένους

Ἐπιτίμημα πρὸς τὸ μηδοποιῦν παρακινεῖται
ὥστε μοι δοκεῖ, μᾶλλον αὖ ὑμῶς ἔχειν μὴ φ
ν ἄρως αὐτῆς εὐδούσης, ἢ ἐκείνον λαβεῖν βου
λεοθαί. οἷμαι μὲν οὖν οὐδὲ βοηθήσειν αὐτῷ
αὖ δι' ἄρ' αὖ εὖ ποιῆ, φάυλως καὶ κακῶς. ἐ
πεὶ καὶ βασιλέα ὅ, τι μὲν ποτε ποιήσει, μ
δί' οὐκ αὖ εἶποιμι ἔγωγε, ὡς οἶδα: ὅτι μὲν τ
συμφέρει τῇ πόλει δῆλον ἢ δὴ γενέσθαι, π
τέρ' αὖ τι ποιήτεται τῆς πόλεως τῆς ῥοδίου
ἢ οὐ, ταῦτα αὖ ἰσχυρῶς αἰμῶ. οὐ γὰρ ἰσ
ῥοδίων βουλευτέον, αὖ ἀντιποιῆται μόνον, α
λλ' ἰσχυρῶ ὑμῶν αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ἐλ
λυῶν. Οὐ μὲν, οὐ δὲ αὖ εἰ δι' αὐτῶν εἶχι
τῷ πόλιν εἰ νῦν ὄντες ἐν αὐτῇ ῥόδιοι, πῆ
σα αὖ ὑμῖν τούτους ἐλέσθαι, εἰ δὲ εἰ πάντα ἴ
αχνοῦντο ὑμῖν ποιήσειν. ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς τὸ μ
πρῶτον, ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσ
λαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν: ἐπειδὴ δὲ τα
τ' ἐπραξάν, πάλιν ἐκβαλόντας τούτους. α
οἷω μὲν εἰ τῶν τοῖς πῶς κεχρημένους, οὐδὲ
ὑμῖν βεβαίους ἢ γούμαι γενέσθαι συμμάχους
καὶ ταῦτα, οὐδέ ποτ' εἶπον αὖ, εἰ τῷ ῥοδίῳ
δῆμῳ μόνον ἢ γούμαι συμφέρειν: εἴτε γὰρ π
ξείους τῶν ἀνδρῶν, οὔτε ἰδία ξείους αὐτῶν
δεῖς ἐστὶ μοι. οὐ μὲν, οὐδὲ εἰ ταῦτα ἀμφότε
ἢν, εἰ μὴ συμφέρειν ὑμῖν ἢ γούμαι, εἴ ποιν αὖ

καὶ τῆς τῆς ῥοδίων ἐλευθερίας λόγος. 119
ῥοδίοις γε, εἰ οἶόν τε τοῦτ' εἰπεῖν τῷ σωα-
σάντι τῆς σωτηρίας αὐτῶν, συγχαίρω τῶν
ῥοδίων: ὅτι τῆς κομίσασθαι τὰ ὑμέτερον
ἔφρονήσαντες τῷ αὐτῆς ἐλευθερίαν ἀφ-
ῆκασι. καὶ παρὸν αὐτοῖς ἔλπιον καὶ βελ-
λοῦσθαι ὑμῖν αὐτῶν ἕξ ἴσου συμμαχεῖν, βαρ-
βάρους, καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις
ἔλαβον, δουλεύουσιν. ὀλίγου δὲ δέω λέγειν,
ἵνα ἑκείνοι αὐτοῖς ἐθέλωσιν βοηθεῖν, ὡς καὶ
ἔλεγον τὰ αὐτῶν αὐτοῖς. οὐ μὲν γὰρ πρῶτα
ἔλεγον, οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' οὐ φρονῆσαι ἢ θέλωσαν
ἔλεγον: ἔργον δὲ πειραθέντες καὶ διδα-
κταί, ὅτι πολλῶν κακῶν ἢ ἀνομιῶν πολλοῖς
ἵκεται, τάχα ἀνὰ εὐτυχίαν, σωφρο-
σύνην πρὸς τὸ λοιπὸν τῆς χρόνον γένοιτο. οὐκ
ἔστι μικρὸν αὐτοῖς ὠφέλημα ὑποῦμαι. φη-
σὶ γὰρ πειράσθαι σώζειν οὐκ ἀνδραγαθῶς,
ἢ μνησκαχεῖν, ἐνθυμουμένους, ὅτι πολ-
λοὶ καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῆς ἐπιβουλεύσαντων ἕξιν
ἔσθε, ὧν οὐδενὸς αὐτοῖς δίκῃ δουῶσαι δίκ-
ῃ ἀνὰ εἶναι φήσατε. ὁρᾶτε δὲ κακῆνο ὧ.
ἔλεγον ἀθλαῖον, ὅτι πολλοὺς ὑμεῖς πεπολε-
μασθε πολέμους, καὶ πρὸς δημοκρατίας,
καὶ πρὸς ὀλιγαρχίας. ἢ οὐκ ἴστε μὲν καὶ αὐ-
τὸν ἔλεγον ὧν πρὸς ἑκατόμους ἔσθ' ὑμῖν ὁ
ἴσμος, τῆς ἴσως ὑμῶν οὐδεὶς λογίζεται.

Δημοσθένους

ἑστὶν ἴσων οἰῶν ὅτι ; πρὸς μὲν εἰς δήμους, καὶ πρὸς τῶν ἰδίων ἐγκλημάτων, ἃ διωκτέωνται δημοσίᾳ διαλύσασθαι τὰ κῶτα, ἢ πρὸς γῆς μέτρους, ἢ ὄρων, ἢ φιλοτιμίᾳ, ἢ τῆς ἡγεμονίᾳ πρὸς δὲ τὰς ὀλιγαρχίας, ἑστὶν μὲν τούτων οὐδενός, ἑστὶν δὲ τῆς πολιτείας, καὶ τῆς ἐλευθερίας. ὥστε ἔγωγε, οὐκ αἰὸν ὀκνήσωμι εἰπεῖν, μάλλον ἡγεῖσθαι συμφέρειν δημοκρατουμένους εἰς ἔμνησθαι ἅπαντας πολεμῆσαι ἡμῖν, ἢ ὀλιγαρχουμένους φίλους εἶναι. πρὸς μὲν γὰρ ἐλευθερούς ὄντας οὐ χαλεπὸς αἰὸν ὑμᾶς εἰρήνω ποιήσασθαι νομίζω ὁπότε βουληθείητε πρὸς δὲ εἰς ὀλιγαρχουμένους οὐδὲ τὴν φιλίαν ἀσφαλῆ νομίζω. οὐ γὰρ ἔστι ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς, καὶ ζητουῦτες ἀρχεῖν τοῖς μετ' ἰσηγορίᾳ ζῶν ἡρημένοις δύνοι γένοιτ' αἰσθητά. μάζω δὲ εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἡγεῖται, χίων ὀλιγαρχουμένων, καὶ μυτιλωαίων, καὶ νυῶ ὀδίων, καὶ πάντων ἀνθρώπων ὀλίγου δέω λέγειν, ἐστὶν ταύτῃ τὴν δουλείαν ὑπάγεμενων, συγκαταδιωκτέων τὴν παρ' ὑμῖν πολιτείαν. μὴ δὲ λέγεταί τῶν ὅτι οὐκ ἔστιν ὅπως, εἰ δὲ ὀλιγαρχίας ἅπαντα συστήτεται, τὸν παρ' ὑμῖν δῆμον ἑάσουσιν. ἴσασιν γὰρ οὐδένας ἄλλους πάλιν εἰς ἐλευθερίαν τὰ πράγματα αἰὸν ἐπανάξοντας. ὁ δὲν δὴ κακὸν αἰὸν τοῖς αἰὸν τι γένεσθαι προσδο-

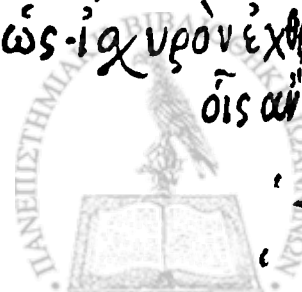

ἐπὶ τῆς ἤρωδίων ἐλευθερίας λόγος. 120
τούτους ἀγγεῖν βουλήσονται. εὖ μὲν
ἄλλους εὖ ἀδικωῦτάς τινες αὐτῶν ἤ-
πε πονθῶτων ἐχθροὺς ἠγεῖσθαι χρεῖ: εὖ
πολιτείας καταλύοντας, καὶ μεδισάν-
ὀλιγαρχίαν κοινούς ἐχθροὺς παραινῶ-
μιν πάντων τῶν ἐλευθερίας ἐπιθυμοῦ-
ππειτα καὶ δίκημον ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
κρατουμένους αὐτοῖς τοιαῦτα φρονοῦν-
εἰνεσθαι περὶ τῶν ἀτυχούντων δῆμων,
ἄλλους ἀξιώτετε φρονεῖν περὶ ὑμῶν,
πε, ὅ μὴ γένοιτο, τοιοῦτό τι συμβαίη. καὶ
ἢ δίκη ἀπὸς αὐτῶν φείτῃε ὁδοίς πε πονθῶ-
κα ἐπιτήλειος ὁ καιρὸς ἐφιασῆσθαι. δι᾿
ἢ δὲ οὐ τυχεύοντας περὶ τῶν ἀτυχούντων
εἰνεσθαι ἐλευθεροῦσθαι τὰ βέλτιστα: ἐ-
περ ἀδελφον τὸ μέλλον ἀπασιν ἀνθρώ-
Ακούω δὲ ἔγωγε πολέμιος εὐταμοῖ
ἢ μιν τινῶν λεγόντων, ὡς ὅτε ἡ τύχη τὴν ἡ-
ἢ ἡμῶν, σιωπεβουλεύσασθαι τι: εὖ αὐτῶ
ἢ: ὡς ἐγὼ, μόνον ἀγγείων εὐ τῷ πρῶντι
εἰσομαι βραχύ τι: οὐ γὰρ αὐτῶν ἡμῶν βου-
εὖ δόξαν ἔχοντας τῶν σώξειν εὖ ἀτυχί-
ἢ αἰ, χείρας ἀγγείων εὐ ταύτῃ τῇ πρᾶ-
ἢ ἡμῶν οἱ χώραν ὁμορον τῇ λακεδαιμο-
κοῦντες ὁρῶντες ἐκείνους γῆς καὶ θα-
ἢ ἀρχοντας, οὐκ ἀπώκνησαν, οὐ δὲ ἔφο-

Δημοθρύους

βήθισαν θυνοίηως ὑμῖν ἔχοντες φανίωαι : ἀ
λά καὶ πρέσβεις ἐλθόντας ἐκ Λακεδαιμό
ως φασι, ἔβαιθῆσοντάς τινας τῶν φυγάδων
τῶν ὑμετέρων ἐψηφίσαντο, εἰ μὴ πρὸς ἡλι
δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολέμιους κείνε
εἶτα οὐκ ἀγρὸν ὡς ἀνδρὸς ἀθωαῖοι, εἰ τὸ μ
ἀργείων πλῆθος οὐκ ἐφοβήθη τῷ Λακεδαιμό
νίων ἀρχῷ ἐν ἐκείνοις τοῖς καιροῖς, οὐδὲ τ
δῶμω. ὑμεῖς δὲ ὄντες ἀθωαῖοι βαρβαροει
θρωπῶν, καὶ ταῦτα γυναικὰ φοβηθήτε δε
μῶ, εἰ μὴν, ἔχοιεν ἀν' εἰπεῖν ὅτι πολλάκις ἠ
πύται ὑπὸ Λακεδαιμονίων : ὑμεῖς δὲ νοση
κατεμῆν πολλάκις βασιλέα, ἢ τῆσδε δὲ οὐκ
ἀπείε, οὔτε τῶν δέλων τῆ βασιλέως, οὔτε β
τῆ ἐκείνου. εἰ γάρ τι που ἢ κεκράτηκε τῆς
λεως βασιλεύς, ἢ οὐκ ἐπονηροτάτους τῶν ἐμ
νων ἢ προσύτας αὐτῆ χρέμασι πείσας, ἢ ὅς
μῶς ἄλλως κεκράτηκε : ἢ ἔδὲ οὐκ αὐτῶ σπ
νλώσων. ἀλλὰ μὴ δυρήσετε αὐτὸν, τῷ
πόλιν διὰ Λακεδαιμονίων ἀσθενῆ ποιήσα
τα, ἢ πρὸς τῆς αὐτῆ βασιλείας κινδυνώσα
τα πρὸς κλέαρχον, καὶ κῦρῶν. οὔτ' οἷω ἐκ
φαιδρῶ κεκράτηκεν, οὔτ' ἐπιβουλεύσ
σωνλώσων αὐτῶ. ὁρῶ δὲ ὑμῶν κύριους ἐ
λίππου μὴ ὡς ἀρὰ οὐδενὸς ἀξίου πολλά
ὀλιγωροῦντας. βασιλέα ἢ ὡς ἰσχυρὸν ἔχον
οἷς αὐ

καὶ τῆς τῆς ῥαδίων ἐλευθερίας λόγος. 121
καὶ παρέλιπται, φοβουμένους. εἶδὲ τὸν μὲν,
καὶ ἄλλον οὐκ ἀμωσύμεθα, ὡς δὲ ὡς φοβερῶς
καὶ πείσομεν, πρὸς τίνας ὡς ἄνδρες ἀθλῶν
καταξόμεθα; Εἰσὶ δὲ τινες οἱ παρ' ἡμῶν
καὶ ταῖς δίκαια λέγειν ὑπὲρ τῶν ἄλλων
πρὸς ὑμᾶς. οἷς παραίνεσαι μὲν ἂν ἔγωγε
καὶ τὸν μόνον ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς ἄλλους
καὶ ταῖς δίκαια λέγειν, ἵνα αὐτοὶ ταῖς προσή-
κουσται φαινῶνται ποιῶντες. ὡς ἔστιν ἂν
καὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκῃν αὐ-
τοὺς δίκαια ποιῶντα. οὐ γὰρ ὅτι δίκαιον
ἐπιπολίτω καὶ καθ' ὑμῶν λόγος, ἀλλὰ μὴ
καὶ ὑμῶν ἐσκέφθαι. φέρε γὰρ πρὸς θε-
οποεῖτε, τί δή ποτε ἐν βυζαντίῳ οὐδεὶς
ἐκ διδασκῶν ἐκείνους μὴ καταλαμβά-
νει κληροῦνα, ἢ βασιλέως μὲν ἦσιν, εἶχε τε
καὶ αὐτῶν, ἐκείνοις δ' οὐδα μόνον προσή-
κουσται δὲ συλημαβείαν πόλιν ὑμετέραν πο-
λεμαχὸν οὔσαν, ὡς αὐτῶν σωτελῆ ποι-
εῖ βυζαντίους οὐδεὶς πῶ τούτων χώρων
καὶ τοὺς ὄρκους, καὶ τὰς σωθήκας, ἐν αἷς αὐ-
τοὺς εἶναι ἀέγραπται; οὐδὲ μαῶσῳλου
καὶ, οὐδὲ τελευτήσαντος ἐκείνου, πῶ ἀρτε-
ρίῳ οὐδεὶς ἔσθ' ὁ διδάξων, μὴ καταλαμ-
βάνων, καὶ ῥόδιον, καὶ ἄλλας πόλεις ἐν
τῇ ἐπιπολίτι, ὧν καὶ βασιλεὺς ὁ ἐκείνων

Δημοσθένους

θεώσης ἐν ταῖς σωθήκαις ἀπέστη τοῖς Ἕλλη-
 σι καὶ πᾶσι ὧν πολλοὺς κινδύους, ἢ καλοὺς
 ἀγῶνας οἱ κατ' ἐκείνους ὅτε χρόνους Ἕλλησες
 ἐποίησαντο; εἶδ' ἄρα ἢ λέγει τις ἀμφοτέροις
 αὐτοῖς, ἀλλ' οἷγε πεισύνῃσι τούτοις ὡς εἶκα,
 οὐκ εἰσὶν; ἐγὼ δὲ δίκημον μὴ εἶναι νομίζω κα-
 τάγειν τὸν ῥοδίων δῆμον: οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ
 μὴ δίκημον ἴσῃ, ὅταν εἰς ἅ' ποιούσιν, βλέψω,
 προσήκειν οἷμαι παραινεῖσαι κατάγειν. διὰ τί;
 ὅτι πάντων μὲν ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖσι τὰ δίκημα
 ποιεῖν ὡς μνηκῶν αἰαχρὸν ὑμᾶς μόνους μὴ ἐ-
 θέλειν. ἀ πάντων δὲ τῶν ἄλλων ὅπως ἀδι-
 κείν διωθήσονται, παρασκευασμένων μόνους
 ἡμᾶς τὰ δίκημα προτείνεσθαι μηδενὸς ἀντι-
 λαμβανομένης, οὐ δημοσύνῃσι, ἀλλ' ἀνα-
 δειάν ἡγοῦμαι. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν
 παροῦσαν διώαμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιου-
 μένους: ἢ πρᾶδειγμα τούτου λέγειν ἔχω πε-
 σὶν ὑμῖν γνώσιμον. εἰσὶ σωθήκαι διτταὶ ταῖς
 Ἕλλησι πρὸς βασιλέα: ἅς ἐποίησατο ἢ πόλις
 ἢ ἡμετέρα, ἅς ἅπαντες ἐγκωμιάζουσι: καὶ με-
 τὰ ταῦτα ὑσῶρον λακεδαίμονιοι, ταύτων
 ὧν δὴ κατηγοροῦσι. καὶ ταύτας οὐχὶ ταύ-
 τὰ δίκημα ἀμφοτέροις ὄψασαι. τῶν μὲν γὰρ
 ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι
 κοινῶ τῷ μετουσίῳ ἔδρασαν καὶ ἴσῃσι ἢ ταῖς

καὶ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας λόγος. 122
λέσει, καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. τῶν δ' ἐμλιωικῶν δι-
οὐκ οἱ κρατοῦντες δεῖσαι τοῖς ἡπλοῖσι γίνον-
ται. πειδὴ τοίνυν ὑμῖν ἐγνωκίαι τὰ δέοντα
ποιεῖν ὑπάρχει, ὅπως καὶ πράξαι ταῦτα
ἴσῃν ἔσαι, δεῖ σιοπεῖν. ἔσαι δὲ ταῦτα, ἐ-
πολιφθῆτε κοινοὶ προσάται τῆς πάντων
ἐλευθερίας εἶναι. Εἰκότως δὲ μοι δοκεῖ χα-
ρίστατον ὑμῖν εἶναι πράξαι τὰ δέοντα. τοῖς
ἡμῶν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις εἰς ἀγῶν ἐ-
πὸς τοὺς προδήλους ἐχθρῶν: ὧν ἐὰν κρα-
τοῦσιν, οὐδὲν ἐμποδῶν αὐτοῖς κρείοις τῶν
ἐναντίων εἶναι, ὑμῖν δὲ ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, δύο:
καὶ τε ὁ καὶ τοῖς ἄλλοις: καὶ πρόσθε ἔτε-
ρα τούτου πρότερος καὶ μείζων. δεῖ γὰρ ὑμᾶς
ἀπομύους κρατῆσαι τῶν ἀναντία τῆ
ἐναντίας παρ' ὑμῖν πράξαι προηρημένων. ὅταν
ἴδῃν ἢ δὴ τούτους ἀκονίτι τῶν δεόντων
ἔσθαι, πολλῶν διαμαρτάνειν ὑμᾶς εἰκότως
καί τινι. τῶ μόντοι πολλοὺς ἀδεῶς ταύτῃ
ἀξίον ἀρεῖσθαι τῆς πολιτείας, ἴσως μὲν
ἡμῶν τῶν μεθοδοτῶν αὐτοῖς ὠφέλεια μά-
λλον εἶται: οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὖ τις ἐ-
κείνους ἀπαιτῶν. ἐχρῶ γὰρ ὧ ἀνδρες
ἀθλωαῖοι, τῷ αὐτῷ ἔχον διανοίαν ὑμᾶς πρὸς
τῆς πολιτείας τάξεως, ὡς πρὸς τῆς
ἐκείνης τάξεως ἔχετε. τίς οὐκ ὄσιν αὐτῆ;

Ἰ Δημοσθένους

ὑμεῖς τὸν Λέπωνα τῷ Ἰππὸ τῆ Στρατηγῶ τα
ξίν τα γὰ εἶπαν ἀτίμων οἶεθε προσήκει εἶναι
καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν . καὶ τοίνυν
καὶ εἰς τῷ Ἰππὸ τῶν ποργόνων τάξιν οἱ τι
πολιτεῖα παραδεδομένω λιπόντας, καὶ τι
λιτθουσιῶν ὀλιγαρχικῶς, ἀτίμους τῆ συμ-
βουλεύειν ὑμῖν αὐτοῖς ποιέεσθαι . νῦν δὲ τίς
μὴν συμμάχων εἰς αὐτοῖς ἐχθροὺς καὶ οἴω
ὑμῖν ὁμωμονότας, νομίζετε δύνοτάτου : τῶν
δὲ πολιτθουσιῶν οὐς ἴσε, σαφῶς εἰς τῆς πό-
λεως ἐχθροὺς ἠρημότας, τούτους πιστοτάτους
ἡγείθε . ἀλλὰ καὶ οὐχ ὅ, τι τίς κατηγορήσε
τούτων, ἢ τοῖς ἄλλοις ὑμῖν ἐπιπλήξει, γὰρ λι-
πὸν δύρειν : ἀλλ' ἀφ' ὁποίων λόγων, ἢ πῶς
πράξεις ἐπανορθώσε τίς αὐτῶν οὐχ ὁρῶν
ἔχει, τῆ τ' ἔργον δύρειν . ἴσους μὴ οἴω, οὐδὲ τίς
παρόντος καιροῦ πᾶσι πάντων λέγειν : ἀλλὰ
αὐτῶν ἀπορήθε, διώθετε ἐπικυρώσαι συμ-
βουλήν τι πρᾶξει : καὶ τὰ μ' αὐτῶν ἴσους καθ' ὅ
αὐτῶν ἐέλπιον οἴω . Ἐγὼ μὴ οἴω οἴμαι εἶναι
ὑμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι τούτων τῶν πραγ-
μάτων ἐρρωμένως, καὶ πράττειν ἀξία τῆς πό-
λεως : εὐθυμισμόνους, ὅτι χαίρετε ἀκούοντες
ὅταν τις ἐπαίνῃ εἰς ποργόνους ὑμῶν, καὶ τι
πεπραγμένα ἐκείνοις διεξίη, καὶ τὰ εὐόπια
λέγει . νομίζετε τοίνυν ταῦτα ἀναδείναι :

ἡ δὲ τῆς ἑξ ῥοδίων ἐλευθερίας λόγος. 123
ῥόνους ὑμῶν, οὐχ ἵνα θαυμάζητε ταῦτα
ἐροῦντες μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμῆσθε τὰς
ὑμῶν ἀρετῶν ἀρετάς.

ΙΑΝΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
ΠΕΡ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟ-
ΛΙΤΩΝ ΛΟΓΟΥ.

Ἰακωβαῖοι νικηθέντες ὑπὸ θηβαίων
ἐκβίβοντες τῆς βιοτίας εἰς κινδιων μέγαν
ἐκέστησαν, ἀρχόντων ἀρκάδων, ἢ προση-
κόντων τοῖς θηβαίοις, ἀθωαῖοι σύμμαχοι λα-
κεδαιμονίοις γενόμενοι διέσωσαν αὐτούς. ὕστε-
ρὸν δὲ λακεδαιμόνιοι τῶν κινδιῶν ἀπαλ-
κύντες καὶ προΐοντες πάλιν εἰς διώαμιν,
ἐκ μεγάλης πόλιν τῆς ἀρκადίας ἤρχοντο·
καὶ οὐκ ἀθωαῖοι παρεκάλου διὰ πρῆσθει-
αν ἰσχυρῶν αὐτοῖς τὸν πόλεμον. πεπόμφασιν
καὶ οἱ μεγαλοπολιῖται πρῆσθεις ἀθωάζε-
σθαι καλοῦντες ὑπὸρ ἑαυτῶν. ὁ τοίνυν δημο-
κρατίας συμβουλῆει μὴ ἀδιορθῶν ἀρεθεῖσαν
ἐκείνην πόλιν, μὴ δὲ εἰς ἰσχὺν προελθόντας
Ἰακωβαῖοις: συμφέρειν λέγων τοῖς
ἀθωαίοις, τὸ μὴ φοβῆσθαι εἶ-
ναι τῷ λακεδαί-
μονα.

Δημοσθένους
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΥΠΕΡ
 ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΡΟΛΙ-
 ΤΩΝ ΛΟΓΟΣ.

Μφότῶροι μοι δοκῶσιν ἀ-
 μαρτάνειν ὡς ἀνδρες ἀ-
 ναίοντες, καὶ οἱ τοῖς ἀρκέσι, καὶ
 οἱ τοῖς λακεδαίμονίοις σω-
 ρηκότες. ὡς πῶρ γὰρ ἀφέ-
 κατῶρων ἦγοντες, ἐχρήμα-
 ὄντες πολῖται, πρὸς οὓς ἀμφότῶροι πρεσβε-
 ονται, κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσιν ἀμ-
 λους. ἡ δὲ εἴη μὲν, τῶν ἀφαιρέσεων ἔργων·
 δὲ κοινῶς ὑπὲρ τῶν πραγμάτων λέγειν, καὶ
 τὰ βέλτιστα ὑπὲρ ὑμῶν σκοπεῖν ἀνδραγα-
 θείας, τῶν εὐθάρδεως συμβουλεύειν ἀξιούντων·
 νῦν δ' ἔγωγε, εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώ-
 κεσθαι, καὶ τὸ τῆ φωνῆ λέγειν ἀτίκτως, πολλοὺς
 αὐτοῖς εἶη μὲν, ἀρκέσας, τοῖς δὲ, λάκωναι
 αὐτῶν εἶναι νομίσει. ἐγὼ δ' ὄρω μὲν ὡς γαλεπὸν
 τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν ἐστὶ σωφρονοῦν· τιμῆναι
 γὰρ ὑμῶν, καὶ τῶν μὲν, ταυτὶ ἐσθλοῦς μόνον, τῶν
 ταυτὶ εἰδὼν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῆ λέγειν, καὶ
 μεῖς μὴ πειμείνιτε μαθεῖν χειεῖται μὲν ἐπὶ
 τῶροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους
 οὐ μὲν, ἀλλ' αἰρήσομαι μάλλον αὐτὸς, ἀν' ἄ-

Ἐπὶ τῶν μεγαλοπολιτῶν λόγος. 124
ἔσο πάθω, δοκεῖν φλυαρεῖν, ἢ πῶρ ἂ βέλ
νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι πιν ὑμᾶς
στατῆσαι. Τὰ μὲν αἰὼ ἄλλα, ὑδὸς, αὐ
βουλομένοισι ἢ, λέξω. ἀπὸ δὲ τῶν ὁμοιο
κένων ὑφ' ἀπάντων ἀρξομαι, ἀκράτιστοι
κω διδάσκειν. οὐκοῦν, οὐδ' αὖ εἰς ἀντεί-
κῶς οὐ συμφέρει τῇ πόλει καὶ λακεδαι-
μονίαι ἀδενεῖς εἶναι, καὶ θηβαίους τουτουσί-
τοίνω εὐ πιν καμρῶ τοιούτῳ τὰ πράγμα
κῶ, εἴ τι δεῖ τοῖς εἰρημένοισι πολλάκις παρ
λόγοις τεκμήρασθαι, ὥστε θηβαίους μὴ
ποιμῶν, καὶ δεσπῶν, καὶ πλάταιων οἰ-
κιστῶν ἀδενεῖς γενέσθαι: λακεδαιμονίαι
ποιήσονται, ἀρκασίαν ὑφ' ἑαυτοῖς, καὶ
ἄλλω πόλιν αἰρήσουσι, πάλιν ἰσχυροὺς γε-
σονται. σκεπτόντο τῶν μὴ πρότερον τούσ-
νέσθαι φοβεροὺς καὶ μεγάλους ἐάσωμεν,
εἴνοι μικροὶ γενήσονται: καὶ λάθωσιν ἢ
πλείονι μείζους οἱ λακεδαιμόνιοι γενόμε-
νὸσθαι εὐ θηβαίους ἐλάττους συμφέρει γε-
σονται. οὐ γὰρ ἐκεῖνό γ' αὖ εἴποιμεν, ὡς αὐτὰ λ-
εῖσθαι βραβύμεθα ἀντιπάλους λακε-
μονίους ἀπὸ τῶν θηβαίων: οὐδὲ τῶν ἐσθ' ὅσθου
ἔμεν, ἀλλ' ὅπως μηδέ τῶροι διωθήσονται μη-
μᾶς ἀδικεῖν. ἔτ' ἔγω γ' αὖ ὑμεῖς μετὰ πλεί-
ονεῖς δέσσειμεν. Ἀλλὰ νῆ δία, ταῦτα μὲν

Δημοσθένους

οὕτω δεῖν ἔχειν φήσμεν, δεινὸν δὲ, εἰ πρὸς ἑ
 παρετατόμεθα εἰ μαντινεία, τούτους συμμά
 χος αἰρησόμεθα: εἶτα βοηθήσμεν τούτοις ἐναν
 τία ἐκείνοις, μεθ' ὧν τότε ἐκινδυνώσμεν; καὶ
 μοι ταῦτα δοκεῖ: προσδεῖσθαι δὲ τι τὸ πα
 δίηγμα ποιεῖν ἐθελόντων τῶν ἑτέρων. εἰ μὲν
 τοίνυν ἐθελήσουσι πάντες εἰρήνῃ ἄγασθαι, οὐ
 βοηθήσομεν τοῖς μεγαλοπολίταις: οὐδὲν γὰρ
 δεήσει. ὥστε οὐδετιοῦν ὑπεναντίον ὑμῖν ἔσται
 πρὸς τοὺς πᾶραταξαμένους: σύμμαχοι δ' ἡμῖν αἰ
 μὲν ὑπάρχουσιν ὅς φασι, οἱ δὲ, προσγενήσουσιν
 νωί, καὶ τί αὖ ἄλλο βουλοίμεθα; εἰάν δὲ ἀδι
 κῶσι καὶ πολεμεῖν οἴωνται δεῖν, εἰ μὲν ἑσθλῶ
 τούτου μόνον βουλυτέον, εἰ χεὶρ μεγάλῃ πᾶ
 λιν ἡμᾶς προσέσθαι Λακεδαιμονίοις, ἢ μὴ εἰ
 καιον μὲν οὐ, συγχωρῶ δ' ἔγω γ' ἔασαι, καὶ μὴ
 δὲν ἐναντιωθῆναι τοῖς τότε τῶν αὐτῶν μετα
 χουσί κινδυνῶν. εἰ δ' ἅπαντες ἐπίστασθε ὅτι
 ταύτῃ αὐτῶν ἔλωσιν, ἴασιν ἑσθλῶ μεστώλω: φρα
 σάτω τίς ἐμοὶ τῶν νωῦ χαλεπῶν τοῖς μεγα
 λοπολίταις, τί τόθ' ἡμῖν συμβουλεύσει ποι
 εῖν; ἀλλ' οὐδεὶς ὁρᾷ. καὶ μὲν, πάντες ἐπίστασθε
 ὡς καὶ πᾶλαινοῦντων τούτων καὶ μὴ, βοηθητέ
 ον, καὶ διὰ τοῦ ὅρκου οὐς ὁμωμόκαμεν μεστω
 νίοις, καὶ διὰ τὸ συμφέρον εἶναι κατοικεῖσθαι
 ταύτῃ τῇ πόλιν. σιοπεῖσθαι δὲ πρὸς ὑμᾶς

ἰσοδῶν τῶν μεγαλοπολιτῶν λόγος. 125
... ποτόειαν τὴν ἀρχὴν καλίονα καὶ φι-
... πρῶτοτόειαν ποιήσεσθε τῶ μὴ ἑσθίειν
... ἀδικεῖν Λακεδαιμονίοις, τὴν ἰσοδῶν με-
... πύλεως, ἢ τὴν ἰσοδῶν μεσσηνίας. νῦν μὲν
... ποιθεῖν δόξετε ἀγκάσι, καὶ τὴν εἰρῶν
... ἀξίον εἶναι βεβαίαν, ἰσοδῶν ἧς ἐκινδύ-
... τε ἢ παρετάξασθε: τότε δ' οὐδὲλοι πᾶ-
... εσθε, οὐ τῶ δικαίως μάλλον ἔνεκα μεσση-
... ναίον βουλόμενοι, ἢ τῶ πρὸς Λακεδαιμονί-
... ούβου. δεῖ δὲ σκοπεῖν μὲν αἰεὶ καὶ πρὸς τὴν
... ἰσότητα, συμπαραθερεῖν δὲ, ὅπως ἅμα ἢ
... κέρροντα εἶσαι ταῦτα. Ἔστι τίνων καὶ
... τὸς τις λόγος παρὰ τῶν ἀντιλεγόντων,
... κόμισσασθαι τὸν ὄρωπὸν ὑμῶς ἐγχειρεῖν
... ἢ ὅσους βοήθῃσόντας ἀν' ἡμῖν, ἐχέροὺς ἐπὶ
... νῦν κτησόμεθα, οὐκ ἔξομεν συμμάχους.
... τὸ μὲν κόμισσασθαι ὄρωπὸν, πειράσασθαι
... ρεῖν καὶ αὐτός: τὸ δ' ἐχέροὺς ἡμῖν ἔσε-
... Λακεδαιμονίους νῦν, εἰὰ ποιησόμεθα
... μάχους ἀγκάδων καὶ βουλομένων ἢ
... ναίον φίλους μόνοις, οὐδ' εἰπεῖν εἶναι νο-
... τοῖς πείρασιν ἡμᾶς, ὅτ' ἐκινδυνώθουσι Λα-
... κιδαιμονίαι, βοήθειν αὐτοῖς. οἱ γὰρ ταῦτα λέ-
... εἶπεν ἡμᾶς, πάντων πηλοποννησίων
... τῶν ὡς ὑμᾶς, καὶ μεθ' ὑμῶν ἀξιούντων
... Λακεδαιμονίους εἶναι, καὶ μὲν, μὴ

Δημοθρύους

προσδέξασθαι: καὶ διὰ τῆθ' ὅτι ἰὼ ὑ πόλι
 πον αὐτοῖς, ὅτι θησαύους ἤλθον: ἔπειτα δὲ
 λακεδαιμονίων σωτηρίας καὶ χρήματα εἰσ-
 φέρειν, καὶ τοῖς σώμασι κινδυνώθειν. καὶ τοῖς
 δ' αὖ ὑμεῖς ἠδελύσατε δήπου σώζειν αὐτοὺς,
 εἰ ὅτι προύλεγον ἡμῖν, ὅτι σωθήτε, εἰ μὴ
 ποιῆν, ὅτι βούλονται, πάλιν αὐτοὺς εἶναι, ἢ
 ἀδικεῖν, ἔδεμίαν χάριν ὑμῖν ἔξοσι τῆς σωτη-
 ρίας. ἢ μὴ εἰ ἢ σφόδρα ἐναντίον ὄσει τοῖς λα-
 κεδαιμονίων ὅτι χρήματα, τὸ δὲ ἀρκάδας ἡ
 μᾶς συμμάχους ποιήσασθαι, προσήκει δήπου
 πλείω χάριν αὐτοῖς ἔχοντων ἐσώθισαν ὑφ' ὑ-
 μῶν εἰς τοὺς ἀχάτους ἐλθόντες κινδυνώσας, ἢ ὧν
 ἀδικεῖν κωλύοντι νῦν, ὁρῆζεσθαι. ὥστε πῶς ὅτι
 βοηθήσουσιν ὑμῖν ἐπ' ὠρωπόν; ἢ, κάκιστοι πά-
 των ἀνθρώπων δόξουσιν εἶναι: ὁ μὰ τοὺς θεοὺς,
 γωγε οὐχ ὄρω. Θαυμάζω τοίνυν τῶν λεγι-
 των τὸν λόγον ὅτι, ὡς εἰ συμμάχους ποιησά-
 μεθα ἀρκάδας καὶ ταῦτα πράξομεν, μετα-
 βάλλεσθαι δόξει, ἢ ἔδεν ἔχειν ἴσον ἢ πόλις.
 μοι πρᾶδοκεῖ τῶν ἐναντίων ὧ ἀνδρες ἀθλιωταῖοι.
 διὰ τί; ὅτι τῶν ἀπάντων οὐδέμια ἀντειπεῖν ἡ-
 μαι, ὡς οὐ καὶ λακεδαιμονίος, ἢ πρότερον
 εἰσούς καὶ τὸ τελευταῖον διβόεω ἐσωσεν ἡ
 πόλις, καὶ μετὰ ταῦτα συμμάχους ἐποίησα-
 το, εἴ τι καὶ τὸ αὐτὸ αἰὲν βυλομένη πρᾶξομεν.

ἡ δὲ τῶν μεγαλοπολιτῶν λόγος. 128
ἡ δὲ τῶν τί; τὸν ἀδικουμένους σώζειν. εἰ τοί-
κῳ οὕτως ἔχει, οὐκ ἔτ' αὖ ἡμεῖς εἴημεν οἱ
πεβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες τοῖς δι-
κῳ ἐμμένειν. καὶ φανήσεται τὰ πράγμα-
τα τὸν αἰὶ πλεονεκτεῖν βελομένους μετα-
κείμενα, οὐχ ἡ πόλις ἡμῶν. Δοκοῦσι δὲ
μακεδαιμόνιοι μᾶλα δεινῶν ἔργων αὐ-
τῶν ποιεῖν. νικῶν γὰρ φασιν ἐκεῖνοι δεῖν, ἡ-
μεῖς μὲν τῆς κριφυλίας τινὰ νομίσασθαι:
οἱ δὲ τὸ κρικάρωνον: ἄλλος δὲ τινὰς
ἰσχυράδων τῶν αὐτῶν: καὶ τὸν ὤρωπὸν ἡ-
μεῖς οὐχ ἵνα ἐκάστους ἡμῶν ἴδωσιν ἔχοντας
αὐτῶν: οὐδὲ ὀλίγου δεῖ: ὅψε γὰρ αὐ' αἰ-
ρωπῶν κηρονίτες εἶεν: ἀλλ' ἵνα πᾶσι δο-
κῶσι πράττειν, ὅπως αὐ' ἕκαστοι νομίσωνται
ἢ, ἃ φασιν αὐτῶν εἶναι: ἵν' ἐπειδὴ ἴωσιν
ἡμεῖς αὐτῶν ἢ αὐτοῖς, συστρατεύων ἢ πάντες
οἱ οὗτοι, ἢ βοηθῶσι προσθύμως, ἢ δεκῶσιν
ἵν', ὡς ἔφασαν ἕκαστοι σφῶν αὐτῶν
κρημνίσας λαβόντες ἐκείνους, μὴ τῶν ὀ-
κῳ αὐτοῖς χάειν ἀφιδύοντες. ἐγὼ δὲ νομῶ
τι πόλιν πρῶτον μὲν καὶ χρεῖς τῶν καθυ-
πεβαλλόμενοις τινὰς αἰσχυράδων ὤρω-
πῶν νομίσασθαι, καὶ μετ' ἐκείνων, αὐτὰ δι-
κῳ ποιεῖν ἐθέλωσι, βοηθούτων, καὶ μετὰ
ἡμῶν τῶν οὐκ οἰομένων δεῖν θηβείας εἶ-

Δημοσθένους

ἄν' ἔχειν τὰ ἄλλοτρια. εἰδ' ἀρ' αὖτ' ὅθ' ἴδηλα
μῖν γένοιτο, ὅτι μὴ Λακεδαιμονίους ἑὼντες
Πελοπόννησον κατασχεψάσθαι, οὐκ οἶοί τε
σόμεθα ὠρωπὸν λαβεῖν, αἰρετώτερον εἰ οἶοί
τ' εἶπῃν, ἢ γούμαι τὸν ὠρωπὸν ἑἶναι, ἢ Λακεδα
μονίοις μεσσίω περῆσαι ἢ Πελοπόννησον.
οὐ γὰρ ἀν' ἢ γούμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν
εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους: ἀλλ' ἔασω τὸν
ἑπελθὸν εἶπῃν μοι: περὶ πολλῶν δ' ἀν' οἶμαι
κίνδυνον ἡμῖν γενέσθαι. Ἀλλὰ μὲν, ἀ' γέ φασ
πεπερᾶσθαι δὴ θηβαίους τοῖς μεγαλοπολί
ταις ὑπεναντία πρὸς ὑμᾶς, ἀ' τοπὸν νῦν μὲν
ἐν κατηγείᾳ μᾶρ' εἰ ποιῆσθαι βυλομενίων
γενέσθαι φίλων αὐτῶν, ἵνα τούτων τῶν δὲ π
ῶσιν ὑμᾶς, βασκαίνῃν καὶ σκοπεῖν, ὅθ' ὅτου
που μὴ γενήσονται: καὶ μὴ γινώσκειν, ὅτι
σὺ ἀν' ἀπουδαιότερος τούτους περὶ θηβαίους
γεγενημένους ἀφ' αἰετῶσι, τοσούτω πλείονος
γῆς αὐτοὶ δικαίως ἀν' τυγχάνοιεν, εἰ τοιούτοις
συμμάχων πλὴν πόλιν, ὅτ' ἐφ' ὑμᾶς περὶ
ἦλθον, ἢ θηβαίους, ἀ' περῆσαν. ἀλλ' οἶμαι τα
τα μὲν ὅτι * δούτερον ἀνθρώπων βυλομενίων
ἐτόρων ποιῆσαι τούτους συμμάχους. ἐγὼ δέ
σα ἀν' ἐκ λογισμοῦ σκοπῶν τις εἰκάσαι, καὶ
πολλὰς ὑμῶν οἶμαι ταῦτα φῆσαι. ὅτι εἰ
φονται μέγαλιν πόλιν Λακεδαιμόνιοι, καὶ

ἰσοδῶ τῶν μεγαλοπολιτῶν λόγος. 127
ἴσκει μεσλήν. εἰ δὲ ἢ ταύτῃ λήψοντες,
ἡμᾶς ἔσεσθαι συμμάχους θηβαίων. πο-
τὴν κάλλιον καὶ ἀμεινον, τῷ θηβαίων συμ-
μαχῶν αὐτοῦ πᾶρα λαβεῖν, τῇ δὲ λακεδαι-
μονίῃ πλεονεξία μὴ ἴσκει. ἴσκει δὲ πειν: ἢ νῦν ὁκνεῖν
καὶ τοῦ θηβαίων σώσωμεν συμμάχους, τοῦ
ἐπιβουλεύοντες, πάλιν δὲ σώζειν αὐτοῦ τοῦ
ἐπιβουλεύοντες, καὶ προσέτι ἐν φόβῳ καθεστάναι πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν. ἔστι γὰρ ἔγωγε ἀδελὸς οὗτος ἰσο-
δοῦν τῇ πόλει, τὸ λαβεῖν μέγα λῶν πό-
λεως λακεδαιμονίης, καὶ πάλιν γενέσθαι μεγὰ
ἐπιβουλεύοντες. ὁρῶ γὰρ αὐτοῦ καὶ νῦν, οὐχ ἰσοδῶ τῆ
ἐπιβουλεύοντες τι κακὸν πόλεμον ἀραμείνης ἀλλ'
καὶ τῆ νομίσασθαι τῷ πρότερον οὐσαν ἑαυ-
τοῦ ἀλλοτρίων. ὅτι ἐκείνῳ εἶχον ὠρέγοντο,
καὶ ὑμεῖς μάλλον ἴσως εἰδότες, ἢ ἐγώ, φο-
βησθεῖσθε αὐτῶν εἰκότως. Ἡδέως δ' αὖ πῦθοίμην
ἐπιβουλεύοντων, ἢ τοῦ θηβαίους μισεῖν φασκόν-
των καὶ τοῦ λακεδαιμονίης: πότερα δὴ ἐκά-
στη μισοῦσιν, οὐς δὴ μισοῦσιν, ἰσοδῶ ὑμῶν
καὶ ἔστι συμφέροντος ὑμῖν, ἢ ἰσοδῶ μὲν λακε-
δαιμονίων θηβαίους, ἰσοδῶ δὲ θηβαίων λακε-
δαιμονίην; ἢ ἐκείνῳ; εἰ μὲν γὰρ ἰσοδῶ ἐκεί-
νῳ, ἢ τοῖς ὡς μαινομένοις πείθεσθαι προ-
σέτι εἰ δ' ἰσοδῶ ἡμῶν φήσουσι, τί πᾶρα τῆ
καὶ ἡμῶν ἔστι τῶν ἐπιβουλεύοντων; ἔστι γὰρ ἔστι θη

Δημοσθένους

βαίεις ταπεινούς ποιείν, ἀνδρῶν τε λακεδαι-
νίους ἰσχυρούς καὶ δεσάνας: καὶ πάνυ γε ῥαίον
ὡς δι' ἐγὼ πειράσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἴσμε
ἅπαντες τῆθ', ὅτι τὰ μὴ δίκημα πάντες, ἐ-
ὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τού γε ἀσχύνη-
ται μὴ πράττειν: τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν εὐαγγελί-
ται φανδύως: ἄλλως τε καὶ ἂν τινὲς βλάβη
ται. καὶ εἴσω, τὸ λυμαινόμενον πάνθ' ὀφεί-
μην, καὶ ταύτην ἀρχὴν οὔσαν πάντων τῶν κα-
κῶν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκημα πράττειν ἀπὸ τῆς
ἴνα τοίνυν μὴ εἴσω ἐμποδῶν γένηται, τῶν
θηβείων γενέσθαι μικρούς, τὰς μὴ δεπία
καὶ τὰ ὄργουμνον, καὶ τὰς πλαταιὰς κατα-
κίεσθαι φῶμην δεῖν: καὶ συμπράττωμεν αὐτῶν
καὶ εἰς ἄλλους ἀξιόμην: ταῦτα γὰρ καλὰ
καὶ δίκημα, μὴ πᾶσι πόλεις ἀρχαῖα ὄ-
νετώσασθαι: πῶς ὁ μέγιστος πόλιν καὶ πῶς με-
νῶ μὴ προώμεθα τοῖς ἀδικοῦσι: μὴ δ' ἐπὶ τῇ
προφάσει τῆς δεπίων καὶ πλαταιέων, τὰς θη-
βείων καὶ κατοικουμένων πόλεις ἀναρθεῖν
πᾶσι δὴ μὴν. καὶ ἢ πρόδηλα ταῦτα, οὐδέ
ὅς τις οὐ βουλήσεται πᾶσι πᾶσι θηβείοις
χόντας πῶς ἀλλοτρίαν. εἰ δὲ μὴ πρῶτον μὴ
εὐαγγελίως ἐξομῶν πρὸς ἐκείνους, εἰκότως
ὅταν ἡγῶνται πῶς ἐκείνων κατοικήσιν ἑαυτῶν
ὄλεθρον φέρειν: εἴτ' ἀνιόντα πράγματα ἐξ-

ἡ δὲ τῶν μεγαλοπολιτῶν λόγος. 130
ἰτοί. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς ἔσαι πόρῳ, ὅ-
τι τὰς μὲν οὐσας πόλεις ἔωμην ἀναρεῖν,
ἀνηρημένῳ ἀξιῶμην οἰκίσειν; Λέγουσιν
ὅτι οἱ μάλιστα δοκῶντες δίκαια λέγουσιν,
ὅτι τὰς πόλεις κατελείβουσι τὰς πρὸς θηβαίους.
ἡ δὲ πόρῳ ἡμεῖς πόρῳ βεβαίως ἔσονται σύμμαχοι.
ἡ δὲ, φασὶ μὲν αὐτοῖς οὐκ εἶναι πόλεις,
ὅτι τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φι-
λῶν δὲ βουθῶντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζουσι
σύμμαχους. ἐγὼ δὲ εἶ ταῦτα μάλιστα εἶσι τοῖς
ἡ πόρῳ πῶς ἔχω. φησὶ δὲ εἶναι ἅμα τούτους
ποιοῦν καθαρεῖν τὰς πόλεις, καὶ Λακεδαι-
μόνιος ἀγειν εἰρήνην. ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλωσι ποι-
ῶντες ταῦτα, τότε ἤδη μετὰ τῷ ἔλθόν-
τος γίνεσθαι. εἴτε γὰρ εἰρήνης γηνομένης
ἡ πόρῳ, οἱ μεγαλοπολιτῆς ἔτι τῆς θηβαίων συμ-
μῶν ἔξονται, φανεροὶ δὲ ἡ πόρῳ πᾶσιν ἔσονται
ἡ πόρῳ ἐξίαν τὴν θηβαίων οὐ τὸ δίκαιον αἰ-
νοῦσι: εἴτε σύμμαχοι ἀδύλως ἡμᾶς τῶν
πολιτῶν ποιομένων, μὴ ἐθελήσουσιν ἀ-
πώλῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι, δῆλοι δὲ ἡ πόρῳ πᾶ-
σιν, οὐχ ἵνα θεποικαὶ κατοικηθῶσι ποιού-
μεν ἡ πόρῳ, ἀλλ' ἵνα τῷ πολέμου τού-
του μεσηκότος θηβαίοις, τὴν πελοπόννησον
ἡ πόρῳ ποιήσωνται. θαυμάζω δὲ ἐνίων, εἰ
θηβαίων σύμμαχοι εἶναι τοῖς Λακεδαι-

Δημοσθένους

μονίων ἐχθροὺς φοβοῦνται: εἰδὲ καταστρέψαι
τη λακεδαιμόνιοι τούτους αὐτοὺς, μηδὲν ἢ γοῦν
ται φοβερὸν: καὶ ταῦτ' ἔργῳ πείραν ἡμῶν
δεδωκότος τῷ χρόνῳ, ὅτι θηβαῖοι μὲν τούτους
συμμάχοις ὥτι λακεδαιμόνιους αἰεὶ χρωῖνται.
λακεδαιμόνιοι δὲ ὅτ' εἶχον αὐτοὺς, ἐφ' ἡμᾶς ἐ
χρωῖντο. Οἷμαι τοίνυν ἔγωγε καὶ κείνο εὐθυμεί
σθαι δεῖν, οἷ τι μὴ προσδεξαμένων μ' ὑμῶν τοῦ
μεγαλοπολίτας, εἰ μὲν ἀνααιρεθῶσι ἢ διοί
σθωσιν, ἰανυροῖς λακεδαιμόνιοις διθύς ὄστιν ἐ
ναί: εἰ μὲν δὲ σωθῶσιν ἀρ' α, ὡς ἤδη τι καὶ παρ
ἐλπίδας ἐξέβη, βέβαιοι: σύμμαχοι θηβαῖοι
δικαίως ἔσσονται: εἰ μὲν δὲ προσδέξησθε, τούτοις
μὲν ὑπάρξει ἤδη πωθῆναι δι' ἡμῶν. τὰ δὲ συμ
βησόμενον καὶ τὸν τῷ κινδύου λογισμὸν με
τενεγκόντες, σφοπῶμεν ὥτι θηβαίων καὶ λα
κεδαιμονίων. εἰ μὲν τούτων καταπολεμη
σιν οἱ θηβαῖοι ὡς πρὸ αὐτοὺς δεῖ, ἔκ' ἔσονται με
ζῆς τῷ δέοντος οἱ λακεδαιμόνιοι, τούτους ἔχο
τες ἀντιπάλους τοὺς ἀρκάδας ἐφ' οὓς σινοῦ
ται: εἰ μὲν δὲ ἀνεγένωσιν ἀρ' α οἱ θηβαῖοι ἢ σω
θῶσι καὶ μὴ πέσωσιν, ἀλλ' οἷω καὶ ἀσθενέσθωσι
ἔσονται, ἡμῶν συμμάχων γε γενήσονται τῶνδε
ἢ δι' ἡμᾶς σεσωσμένων. ὥστε πανταχῆ σφο
φῶσι μήτε προέσθαι τοὺς ἀρκάδας, μήτε δι
αυτοὺς, ἀλλ' ἀρ' α σωθῶσι, πῶς γε γονεῖται δοκεῖ.

μηδὲ

ἄλλοι τῶν μεγαλοπολιτῶν λόγος. 129
ἢ δι' ἄλλους πινὰς, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Ἐγὼ
καὶ ἄλλοι ἀθλωαῖοι μὰ τῶν θεῶν, οὔτε
οὔτε πόρους, οὔτε μισῶν ἰδίᾳ, εἴρηκα:
ὁ νόμος συμφέρειν ὑμῖν. καὶ παραινῶ,
ἀνάστα μεγαλοπολίτας, μὴ δι' ἄλλων ἅ
μικροδύναται τῶν ἐλαττόνων τῶ μείζονι.

ΠΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣ Α-
ΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΣΥΝ-
ΘΗΚΩΝ ΛΟΓΟΥ.

Ἐάνθρωπος τῆς μακεδόνος καταγαγόντος εἰς
ἑλπίδι τῶν ἐπιπέδου τῆς τυραννὸς παῖδας
ἵσταται πρὸς τὰς σωθῆκας εἶναι τῶν τὰς
ἀθλωαῖοις, καὶ ἐλπίδι γενομένης. πρὸς βε
καὶ ἢ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τὰς σωθῆκας
τῶν μακεδόνων. καὶ μὴ ἀποδορᾶν ταῦτα
καί. Ὁ δὲ λόγος, φθουρὸς πῆγρος εἶναι
οὐ γὰρ ἔοικε κατὰ τὴν ἰδέαν τοῖς ἄλλ-
οῖς τῆς δημοθένης. ἀλλὰ ὡς ἑσπέρου
καὶ τῶν μᾶλλον προχωρεῖ τά τε ἄλλα,
ἕξεις πινὰς ἔχει κατ' ἐκείνον μᾶλλον εἴρη
καὶ τὸν δημοθένην. οἷον, νεόπλουτοι, καὶ
εὐρύσειται.

Δημοσθένους
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΕΡΙ
 ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝ-
 ΔΡΟΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ
 ΛΟΓΟΣ.

ΣΙΟΝ ἀφ' ἧς ἀπέβησαν οἱ
 ἀνδρες ἀθλοῦσθαι σφόδρα
 τῶν τοῖς ὄρκοις, ἢ ταῖς σω-
 θήκαις διακελευομένων ἐπι-
 μέειν, εἴ πορ αὐτὸ πεπε-
 μέυοι ποιοῦσιν. οἶμαι γὰρ ὅτι

δὲν οὕτω τοῖς δημοκρατουμένοις πρέπει, ὡς
 πρὸς τὸ ἴσον, καὶ τὸ δίκαιον ἀπουδαίνει. δὲ
 τοίνυν εἰς λίαν ἐπ' αὐτὸ παρακαλοῦντας,
 μὴ τῷ μὲν λόγῳ καταχρωμένους εὐσεβεῖν,
 πάντα δὲ μάλλον πράττειν: ἀλλ' ὑπομείναν-
 τας νωτὴν τὸν ἕξετασμόν, ἢ καὶ τὸ λοιπὸν πε-
 θομένους ὑμᾶς ἔχειν πρὸς αὐτῶν, ἢ πρᾶξι-
 ρήσαντας εἴαν συμβουλεύειν εἰς ἀλιθέστερα
 πρὸς τῶν δικαίων ἀφρανομένους. ἵνα ἢ ἐκεί-
 ντες ἀδικοῦμενοι ἀνέχησθε, καὶ αὐτὸ εἴσο χα-
 εῖζησθε τῷ ἀδικοῦντι: ἢ παρελόμενοι πρὸς
 πλείστου ποιήσασθε τὸ δίκαιον, ὡς ἐγγλήτω
 πρὸς ἅπαντας χρῆσθε τῷ συμφέροντι μηκέτι
 μέλλοντες. εἰς αὐτῶν ὅ τῶν σωθικῶν, ἢ τῶν
 ὄρκων σκοποῦμένοις τῶν πρὸς τῆς κοινῆς εἰρή-

πλ ἢ πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν λόγος. ἢ οὐ
ἐστὶν ἰδέσθαι ἢ δὴ τίνας εἰσὶν οἱ παραβεβηκό-
τες; δὲ πρὸς μεγάλων σωτόμως διδάξω-
σιν ἢ ὠπτήσιν ὑμᾶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωτῶν
τί τινὶ ἀνμάλιτα ἀγκυκλήσητε; εἴ ποί-
ησάμεθα πάντες, εἴ τις ἀναγκάζοι αὐτὸν. εἴ ἢ-
κατὰ τὸν νῦν χρόνον οἱ πεισιπρατίδαι, ἢ
ἐβιάζετο κατὰ γιν αὐτῶν δουρῶν, ἀρπά-
ξας ἀπὸ ὑμᾶς τὰ ὅπλα πάντα κίνδυνον ὑ-
μῶν ἀντὶ τῆς πρᾶξαι, ἢ πειθεμένους
ἐπιλύειν ἀντὶ τῶν ἀργυρώνητων. καὶ το-
σοῦτον μᾶλλον, ὅσω τὸν μὲν οἰκέτην, οὐδεὶς ἀν-
τιδικτείνει. οὐδὲ δὲ τυραννομένους ἀ-
λλὰ οὐδὲ ὄραν ἀρλυμένους ἀμα, καὶ ὑ-
ποτάσσουσιν εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας. παρα-
δοκίμους τοίνυν ἢ τὰς σωθήκας τὰς ἐν τῇ
εἰρήνῃ γεγραμμένας ἀλέξανδρος εἰς
ἐμὴν καταγαγὼν οὐδὲ φιλιάδου παῖδας
καὶ τυράντους, ἀρὰ ἐφρόντισε τῆς δικαίας;
ἢ οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτῆς ἢ θεί τῷ τυραννι-
στῶν φροντίσας ὑμῶν, καὶ τῆς κοινῆς ὁμο-
νοίας; οὐδὲ ἢ δει εἰ μὲν τις ὑμᾶς ἐνταῦθα
ἔπειθε, μάλιτα ἀγκυκλήσει. εἰδὲ τὸ ῥῶθι
ἢ οὐδὲ πρᾶ οὐδὲ ὄρκους οὐδὲ πρὸς ὑμᾶς,
ἢ οὐδὲ ὑμᾶς ἔχειν, ἢ ὄρκους μὴ φυλάξασθαι:
ἢ μὲν μὲν διακελεύεσθαι τινὰς ἐνταῦθα
ἢ οὐδὲ μὲν τοῖς ὄρκοις: τοῖς δὲ αὐτῶν οὐτῶ πει-

Δημοσθένους

βούτως ἀνηρηκόσι καταλιπεῖν ταύτῃ τῷ
ξουσίαν. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε ταῦθ' οὕτως ἔχει,
εἰὰ βούληθε τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. καὶ γὰρ ἔ-
προσγέγραπται ἐν ταῖς σωθήκαις, πολεμι-
σὸν εἶναι τὸν ἐκείνα ἄπὸρ Ἀλέξανδρος ποιούν-
τα, ἅπανσι τοῖς τῆς εἰρήνης κοινωνούσι, καὶ τῷ
χώρῃ αὐτῶν: καὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ αὐτὸν ἅ-
παντας. οὐκοῦν εἰὰ ποιῶμεν τὰ συγκείμενα,
πολεμῶ χρῆσόμεθα τῷ καταγαζόντι. Ἀλ-
λά γὰρ εἶποιν αὐτοὶ οἱ τυραννίζοντες οὗτοι, ὅ-
τι πρὶν τὰς σωθήκας γενέσθαι, ἐτυράννοντ
μεσσιῶν οἱ Φιλιάδου παῖδες, διὸ καὶ κατα-
γεῖν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτούς. ἀλλὰ καταγέ-
λαστος ὁ λόγος: οἷον μὲν ἐκ Λέσβου τυράννης
οἷον ἕξ ἀντίσθης ἢ αἰρέσου ἐκβαλεῖν, ὥς ἀδι-
κήματος ὄντος τὸ πολιτεύματος, οἷον πρὸ τῶν
ὁμολογιῶν τυραννήσαντας: ἐν δὲ μεσσιῶν
δὲν οἰεῖσθαι διαφύρειν, τῆς αὐτῆς διαφύρειαι
ὑπάρχουσης. ἔπειτα καὶ βούτῃ τῆς σωθήκας
δύθῃς ἐν ἀρχῇ, ἐλθούσης εἶναι καὶ αὐτοῖ-
μοις οἷον ἐμίωσθαι. διὸ καὶ πῶς οὐχ ὑποδρά-
τοπον, ἢ γέσθαι μὲν τῶν σωθηκῶν τὸ αὐτοῖ-
μοις εἶναι καὶ ἐλθούσης: τὸν δὲ ἐπὶ ἀθλιῶν
ἀγόντα, μὴ οἰεῖσθαι τὰ ἐναντία ταῖς κοινῶν
μολογίαις διαπεπράχθαι; οὐκοῦν ἀναγκαῖ-
όν ὅστιν ἡμῖν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιῶν, εἰπὸν τοῖς ἑ-

ὡς ἴπρος ἀλέξαν. συνθηκῶν λόγος. ἵζη
ὡς ταῖς σωθήκῃς ἐμμενοῦμεν, ἢ τὰ δι
ἵποιήσμεν, ἐφ' ἃ ὑμᾶς πρᾶκαλοῦσι, κα
τὰ ἄρτι εἶπον, λαβοῦσι, τὰ ὅσα στρα
ταῖς ἐσὶ ἐπὶ παραβεβηκότας μετὰ τῶν
νομίστων. ἢ νομίζετε τὸν μὲν καιρὸν ποτ'
ἴναι, ἢ ἀνδρῶν τῶν δικαίων τὸ συμφέρον πράτ
τεναι, ἢ δ' ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ
ἴπρος ἢ τὸ συμφέρον σωδεδράμηκεν, ἀλλ'
ἴπρος πινὰ χρόνον ἀναμνηθεῖτε τῆς ἰδίας ἐ
πείρας, ἅμα καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἐπιλύσεων
λαβέσθαι; Ἐπ' ἄλλο δὲ δίκαιον ἔρχο
μεν κατὰ τὰς σωθήκῃς. ἐστὶ γὰρ γεγραμ
μένον, εἰάν τις τὰς πολιτείας τὰς παρ' ἐ
αυτοῦ οὔσας, ὅτε ἐσὶ ὄρκους ἐσὶ πρὸς τῆς εἰ
ρήνης ἀμνηστῶν, καὶ ἀλύσει, πολεμίους εἰ
ρήνῃσι τοῖς εἰρῆνῃς μετέχουσι. σκέψασθε δὲ
καὶ οἱ ἀθηναῖοι, ὅτι ἀχαιοὶ μὲν οἱ ἐν τῇ
ἐπιπονήσῃ δημοκρατωῦτο. τούτων δὲ ἐν
ἐπιπονήσῃ καταλέλυκε τὸν δῆμον ὁ μακε
δονικὸς ἐκβαλὼν τῶν πολιτῶν ἐσὶ πλείους
ἐκείνων τοῖς οἰκέταις δέδωκε: χαίρωντα ἔ
κλειστην τύραννον ἐγκατέστησεν. ἡμεῖς δὲ
ἐπιπονήσῃ μετέχουσι τῆς προστάξεως πολε
μίας ἢ γείσθαι ἐσὶ ταῦτα πράττοντας. ἐκ δὲ
ἐπιπονήσῃ, πότῃρον πειθώμεθα τοῖς κοινοῖς προ
τάξεσι πολεμίους αὐτοῖς χρώμενοι, ἢ βδελυ

Δημοσθένους

ρύσει τάς τις ἔφασκεν τούτων ἤ μωροφρο-
των πρὸς τῶν μακεδόνας ἢ καθ' ὑμῶν πτω-
τικώτων; οὐ γὰρ δὴ λέλινθε ἕως αὐτῶν ἔδεν το-
των: ἀλλ' εἰς τῶν ὑβριεῶς ἤκουσιν, ὥστε δευρο-
ρούμενοι τοῖς τῶν τυραννῶν στρατοπέδοις, εἰ μὴ
τοῖς πρᾶξι βασιμείοις ὄρκοις ἐμμενέειν ὑμῖν δε-
κελεύοντες, ὡς καὶ τῆς ἑσπορησίας αὐτοκρά-
τος ὄντος ἐκείνου: εἰ δὲ ἰδίως ὑμᾶς νόμους ἀ-
ναγκάζουσι λύειν: εἰς μὴν κεκομείους εἰς τὰ
δικασκείοις ἀφύτλις, ἔτι δὲ αἰ παμπληθῆ πα-
αὐτὰ βιαζόμενοι πρᾶνομεῖν: εἰκότως τοῖς ἡ-
πεπρακόσιν ἑαυτῶν εἰς τὰ ἐναντία τοῖς τῆς πα-
κρίδι συμφέρουσιν, οὐκ εἰ μὲν νόμων, οὐκ
ὄρκων: τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν μόνοις ἀρχυ-
μενοι παρακρούονται εἰς παρρηγῶς εἰσπα-
θοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας, καὶ
μίζοντας τῷ πρᾶυτίκα ἡσυχίαν ἔκ' ἐσεῶν
ποτε αἰτίαν ταραχῆς ἀτόπου καὶ μεγάλης κα-
λύω δ' ἔγωγε, καθάπερ εἰ ἀρχὴ περὶ εἴποι,
πέθεσθαι τούτοις τοῖς φάσκουσι δεῖν εἰ τὰς
κοινὰς ὁμολογίας ἐμμενέειν, εἰ μὴ ἐκεῖνο νομί-
ζουσιν, ὅταν μὴ λέγωσι ὡς ἐμμενετέον τοῖς ὄρ-
κοις, οὐ λέγειν αὐτῶν τὸ μηδὲν ἀδ' ἐφίεσθαι: ἔδει
να-δὲ οἷον τῶν αἰσθήσεσθαι τυραννίδων ἀντιδη-
μοκρατικῶν καὶ διαμείνων, καὶ τῶν πολιτῶν κα-
ταλυομένων. εἰ δὲ ὅτι καταγελαστότατοι.

καὶ τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν λόγος. 132
τὸ ἐν ταῖς σωθήκαις, ὡς μελεῖσθαι τοὺς
ἐρδύοντας καὶ τοὺς ὡς τῇ κοινῇ φυλακῇ
παιδίους, ὅπως ἐν ταῖς κεινωνοῦσαις πό-
λεως εἰρήνης, μὴ γίνωνται θάνατοι ἢ φυ-
γάδες τοὺς κειμένους ταῖς πόλεσι νόμους,
καὶ χρημάτων δημύσεις, μὴ ἢ γῆς ἀνάστασις
ἢ δὲ χρεῶν ἀρροπαί, μὴ δὲ δούλων ἀ-
φαιρέσεις, ὡς νεωτέρω. οἱ δὲ τοσού-
τοι οὗτοι τί καλύειν, ὥστε καὶ συγ-
κινῶσιν: ὅς πῶς οὐ προσήκει ἀρρω-
στῆσι; οἱ πληκτώταται συμφορὰς πρᾶσιν
ἐν ταῖς πόλεσι, ἅς διὰ τὸ μέγεθος αὐ-
τῶν τοῖς ὅσι μὴ πειρορᾶν ἐπέταξαν. Ἐπὶ
τοῦτον δείξω τὸ λελυκὸς τὰς σωθήκας. ἔστι
ἡ ἀρχαία, ἐκ τῶν πόλεων τῶν κοινῶν
τῆς εἰρήνης μὴ εἶναι φυγάδας ὁρμή-
τας ὅσα ὡς φέρειν ὡς πολέμῳ μηδε-
πόλλοι τὸ μετεχυσῶν τῆς εἰρήνης: εἴ ἢ μὴ,
ἀλλὰ εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς αὐτὸ ὁρμήσωσιν
ἢ τὸ ποίνω ῥαδίως τὰ ὅσα ἐπίνεγκαν
κεδῶν, ὥστε ὅς ἢ κατέθετο πῶποτε, ἀλλ'
ἢ νῦν ἔχων ἀδελφῆτε καθ' ὅσον διώα-
σιν ἢ νῦν μάλλον ἢ πρότερον, ὅσα ἐκ
μακροῦ ἀλλοῦς τε ἐτέρωθεν, ἢ τὸ παιδο-
μαρτυρῶν εἰς σικυῶνα κατήγαγεν. οὐκοῦν, εἰ δεῖ
ἔσθαι ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις, καθά-

Δημοθρύους

πρὸς οὗτοί φασιν: ἔκαστονδοι ἡμῖν εἰσιν αὐτὰ
αἱ πόλεις, αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι: εἰ μὴ
οὐκ δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τὰ λιβή, οὐδὲν δεῖ λέ-
γειν ὅτι εἰσὶν αἱ μακεδονικαί. εἰ δὲ οὐκ ἀνιᾶ-
σιν οἱ καθ' ὑμῶν τῶ μακεδόνι ὑπὲρ τῆς περὶ τῶν
τοντες πράττειν τὰ ἐν ταῖς κοιναῖς ὁμολογί-
αις, πεισθῶμεν αὐτοῖς, ἐπειδὴ τὰ δίκημα λέ-
γουσι: καὶ καθὰ πρὸς κελύει ὁ ὄρκος, ἔκαστον-
δους αὐτῶν ποιήσαντες βουλευσώμεθα πῶς
δεῖ χρῆσθαι τοῖς δεσποτικῶς ἢ ἀσελγῶς δια-
κειμένοις, καὶ δεῖ τῶν τέλους, τὰ μὴ, ἐπιβουλεύ-
ουσι, τὰ δὲ, πράττειν, ἢ καταγελῶσι τῆς και-
νῆς εἰρήνης. διὰ τί γὰρ οὐ φήσουσιν οὗτοι δεῖν
ταῦθ' οὕτως ἔχειν; ἢ τὴν μὴ ὁμολογίαν τὴν
κατὰ τῆς πόλεως οὐσαν βεβαίαν ἀξιῶσιν εἶ-
ναι: τὴν δὲ σώζουσαν οὐ συγχωροῦσιν; ἀρά γε
δοκεῖ δίκημα γίνεσθαι; καὶ μὴ τίς πρὸς τῶν
ἐχθρῶν κατὰ τῆς πόλεως ὡς ἐν τοῖς ὄρκοις,
οὐκ μὴ ἰσχυρὸν ἀεὶ ποιήσουσιν. εἰ δὲ τίς ὑμέ-
τερον ἢ κατ' ἐκείνων ἀμα καὶ δίκημον καὶ συμ-
φέρον, πρὸς οὐκ διαμαχομένους οὐδέποτε
πᾶσαι οἰήσονται δεῖν ἑαυτοὺς. Ἴνα δὲ
εἰδῆτε ἔτι σαφέσθρον, ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ἐγκα-
λέσει ποτὲ τῶν ἐλλύων, ὡς ἀρὰ πρὸς ἑκάστη
τῶν κοινῆ ὁμολογηθέντων, ἀλλὰ καὶ χείνῃ
ξουσιν, ὅτι μόνοι ἐβηλέγεατε οὐκ ταῦτα ποι-

ἄλλοι τὸ πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν λόγος. 138
ἡσυχίας : μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι πρὸς αὐτῶν,
καλῶν ὄντων. ἔστι γὰρ πού τις ἐν ταῖς σωθήναις,
καὶ θάλατταν πλεῖν οὐ μετέχοντας τῆς εἰρή-
νης καὶ μηδὲν καλύειν αὐτῶν, μὴ δὲ κατὰ
τὸ πλοῖον μηδὲν τούτων : ἐὰν δὲ τις πρῶ-
τον ταῦτα ποιῇ, πολέμιον εἶναι πᾶσι τοῖς τῆς εἰ-
ρήνης μετέχουσιν. οὐκοῦν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι,
οἱ μὲν ἐν ἀργέσι ταῖς ἴσιν τῶν ὑπὸ τῶν μα-
κρόνων γεγενημένον. εἰς τῆστο γὰρ πρᾶνομι-
αὶ ἦλθον, ὡς τε εἰς τένοδον ἅπαντα τὰ ἐκ τῆ-
στοντου κατήγαγον : καὶ σκδυωρούμενοι πρὸς
ταῦτα, οὐ πρότερον ἀφείσαν, πρὶν οὐ ὑμεῖς ἐ-
θέσασθε ζήτης ἕκαστον πληροῦν, ἢ καθελ-
θῆναι οὐθὺς τότε, καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτοῖς ἐτά-
ξαιτε μὴ ἐθέα. πῶς οἱ οὐκ ἄτοπον τοσαῦτα
εἶναι καὶ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα ἕτε-
ροι : οὐδὲ δ' αὐτῶνθα φίλους αὐτῶν, μὴ ἐκεί-
νοις ἀχρεῖ πειν οὐδὲ πρᾶβαίνοντας, ἀλλ' ἡμῖν
παραβουλεύειν ἐμμένειν τοῖς οὕτως ὀλιγωρη-
μένοις ; ὡς πρὸς καὶ τούτου προσγεγραμμένον,
οἱ μὲν ἐξείναι πλημμελεῖν, τοῖς δὲ, μὴ δ' ἄ-
πονεῖσθαι. πῶς δὲ οὐχ ἅμα πρᾶνομοῦ ἐκεί-
νοι καὶ οὐκ ἀδικοῖ ἦσαν ; οἷον τηλικούτον παρέ-
σταν : τῶν ὀρκων, ὅ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησαν
οὐδὲ ἀφαιρεθῆναι δικαίως τὴν κατὰ θάλατ-
ταν ἡγεμονίαν. ἢ νῦν ἐπὶ πρᾶνομοῦ κασι εἴσιν

Δημοθρύους

τὸ δίκαιον ἀνεγκλήτως ἡμῖν, ὅταν βουλευθῶ-
μεν πράττειν. οὐ γὰρ ὅτι ἐπαύσαντο ἁμαρ-
τάνοντες, ἢ τὸν δῆπον πῶρα βεβήκασι τὰς κοι-
νὰς ὁμολογίας: ἀλλ' οὐ τυχεῦσιν, ὅτι εὐαπο-
χρῶνται τῆ ὑμετέρᾳ βραθυμίᾳ, τῆ οὐδὲν τῶν
δικαίων ἔχλαύειν προαιρουμένη. καὶ ὑβρι-
στικώτατον συμβέβηκεν, εἰ οἱ μὲν ἄλλοι ἔλλη-
νός τε καὶ βαρβάρους ἅπαντες τῷ πρὸς ὑμᾶς
ἔχ' ἔσαν φοβούμενοι, οὗτοι δ' οἱ νεώπολις τοὶ μό-
νοι καταφρονεῖν ὑμᾶς ὑμῶν αὐτῶν ἀναγκάζου-
σι, τὰ μὲν, πείθοντες, τὰ δ' ἢ, βιαζόμενοι, ὡς πρὸ
εὐ ἀβδελύταις, ἢ μαρωνείταις, ἀλλ' οὐκ εὐ ἀθη-
ναίοις πολιτθόμενοι. ἢ ἅμα μὲν μικρὰ τὰ ὑ-
μέτερα πράγματα παιδισι: τὰ δ' ἢ τῶν ἐχθρῶν,
ἰσχυρὰ: ἅμα ἢ λαιθάνουσιν ἐαυτοῦ ἀνυπόστατοι,
τῷ πύλιν ὁμολογουῦτες εἶναι, διακελευόμε-
νοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν, ὡς δ'
συμφέροντί γε πεσελομένῳ χρῆσθαι, κρατεῖν
αὐτῶν τῶν πολεμίων βραδείως διωιθεῖσαν. εἰκότως δ'
αὐτὸ πέπνυθασιν. ἕως γὰρ αὐτῶν ἕξη τῶν κατὰ θά-
λατταν, ἢ μόνων ἀναμφοσείτως εἶναι κρείοις,
τοῖς γε κατὰ γῆν πρὸς τῆ ὑπαρχούσῃ διωά-
μει ἐστὶ προσβολὰς ἐπὶ τῶν δὲ βεβήκασι: ἄλλως
τε καὶ πεπαισμένων ὑπὸ τῆς τύχης τῶν δο-
ρυφορξμένων ὑπὸ τῶν τυραννικῶν στρατοπέ-
δων: καὶ τῶν μὲν, ἐφθαρμένων: τῶν δ' ἢ, ἕξελι

ἡ πόλις ἔτι πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν λόγος. 134
κινουμένων, οὐδενὸς ἀξίων ὄντων. Τὸ μὲν οὖν
καὶ τὰ πλοῖα πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῖς πειρη-
μένοις ὁ μακεδὼν τηλικούτον πᾶρ᾽ ἔβη. τὸ δὲ ὑ-
περβατικώτατον καὶ ὑπερσοπτικώτατον τῶν μα-
κεδόνων, τὸ πρῶτον γεγενημένον ἐστὶ: τὸ τολμῆ-
σαι εἰσπελάσαι εἰς τὸν πειραιᾶ πᾶρ᾽ αἰτῆς κοι-
νῆς ἡμῶν πρὸς αὐτῶν σωθήκῃ. καὶ εἴτα ὡς
καὶ οἱ ἀθλαῖοι, οὐχ ὅτι μία κρίσις ἦν, μ-
εταὶ ὑπερλιπῆρον, ἀλλ' ὅτι ἀπύπειρα ἐγένε-
το ἡ ἀποψόμεθα, ἵνα δὲ πλείονων αὐτοῖς
ἐπιβιβαίηται εἴτα πρᾶττείν: καὶ ὅτι οὐκ ἐφρόντι-
σαν τῶν κοινῶν δογμάτων, καθάπερ οὐδὲ τῶν
πειρημένων. ἐπεὶ ὅτι γε εἴτα παράδυσις ἦν
καὶ μικρὸν, καὶ ἐπισμὸς τῆς ἀνέχουσαι ἡ-
μεῖς εἴτα τοῖς τοῖς εἰσπλάσαι, καὶ κείθεν δῆλον. τὰ
καὶ τὸν τότε εἰσπελάσαντα εἴτα τῆς νεῶς, ὅν
καὶ οὐθὺς μετὰ τῆς κρίσεως ὑφ' ὑμῶν ἀφῆλω-
σαι, αὐτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα
καὶ τοῖς ἡμετέροις λιμέσι, πῶς οὐ καταφανές
ἐστὶν, ὅτι ἀντὶ τῆς εἰσπλάσαι, τὸ οὐθὺς εἴδον εἰ-
σπλάσαι ἐμνηχανῶντο; καὶ εἰ λεπτὰ πλοῖα ὑπε-
ρσοπτικώτατον, ὀλίγον ὑπερσον καὶ κρίσεις; καὶ εἰ τὸ
καὶ τὸν ὀλίγον, μικρῶν ὑπερον πολλάς; οὐ γὰρ
ἐστὶν γε εἰπεῖν, ὡς ἀθλήσει μὲν ἀφθόνων ὄντων
καὶ ναυπηγισμῶν ξύλων, τῶν πόρρωθεν καὶ
καὶ εἰσνομιζομένων, εἰ ἢ τῆς μακεδονίας ἐπι

Δημοσθένους

λελοιπότων, τῆ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βυλλομέ-
νοισ ὅτε λέσαστα καθισαμένη. ἄλλ' ὄντο ἄ-
μα τεναυ πηγηθήσεσθαι ἐν ταῦθα, καὶ πωλι-
ρώσεσθαι ἐν τῷ λιμένι τῷ προειρημένῳ: ἐν
ταῖς κοιναῖς ὁμολογίαις διεξημένον μηδὲν τοι
οὔτον εἰσδέχεσθαι. καὶ ταῦτα ἐξέσαι ἐπι-
πλέον ἀεὶ ποιεῖν. οὔτω πάντοθεν καταπεφρο-
νηκότως ἐκείνοι χρώνται, δὲ καὶ ἐν τούτῳ δεν δι-
δασκάλους, τοὺς ὑπαγερούοντας αὐτοῖς ἀ-
δεῖ ποιεῖν. οὔτω δὲ κατεγνώκασι μετὰ τού-
των ἀδύνητόν τινα τῆς πόλεως ἐκλυσιν καὶ
μαλακίαν, ἢ οὔτε πρόνοιαν ἐπὶ τῶν μελ-
λόντων εἶναι, οὔτε λογισμόν οὐδένα πράξι-
γεσθαι, τίνα τρόπον χρῆται ὁ τύραννος ταῖς
κοιναῖς ὁμολογίαις: αἷς ἐγὼ διακελεύομαι ὡς
ἀνδρὸς ἀθλιῶσι πείθεσθαι, καθάπερ ἐδί-
δαξα καὶ διεβεβαιώσαμην αὐτῶν, ὡς τῶν ἡλικί-
ασ ἔχων, ἄμα καὶ τῷ δικαίῳ ἡμᾶς ἀνεγκλί-
τως, καὶ τοῖς καιροῖς ἀσφαλέςαστα χρῆσθαι
τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον καταπέγουσι. καὶ γὰρ
ἐπιπροσγέγραπται ταῖς σωθήκαις, ἐὰν ἐου-
λώμεθα τῆς κοινῆς εἰρήνης μετέχειν. τὸ δὲ, ἐ-
ὰν βουλώμεθα, ἐστὶν ἄμα καὶ τοῦ ναυτίου: ἐ-
ὰρ ποτὲ δεῖ πάύσεσθαι ἀχρῶς ἐπὶ τοῖς ἀ-
κολαθουῶτας, ἀλλὰ μὴ δι' ἀναμνησθῆναι μηδε-
μᾶς φιλοτιμίασ τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ

ἄρτι ἵππος ἀλέξανδρου συνθηκῶν λόγος. 135
πίστου, καὶ μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ὑ-
περσῶν. Ἐὰν οὖν κελύετε ὡς ἀνδρὸς
βαῖοι, γράψω καθάπερ αἱ σωθῆκα κε-
κονησι, πολεμῆν τοῖς παραβεβηκόσιν.

ΩΝ ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜ-
ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΤΕΛΟΣ.

Δημοσθένους
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΟΙΜΙΑ
ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΑ .

Ἰμὼν δὲ καὶνῶ πινος πράγ-
ματος προτίθετο ὡς ἄνδρες
ἀθλωαῖοι λέγειν, ὥσπερ ἄν
ἕως οἱ πλείστοι τῶν εἰωθότων
γώμῳ ἀπεφλώοντο: εἰ μὴ
ἤρεσκε τί μοι τῶν ὀνηθέντων,
ἢ συχίαν ἢ ἦρον: εἰ δὲ μὴ, τὸ
τ' αὖ καὶ αὐτὸς ἐπειρώμῳ ἀγνώσκω λέ-
γειν. ἐπειδὴ δὲ ἑσθὲρ ὧν πολὺν εἰρήκασιν οὐ
τοι πρότερον, δὲ τούτων νωῖσιν οὐκ εἴτε, ἢ γῶ
μαι καὶ πρῶτος ἀνάστασιν εἰκότως ἢ μετὰ τού-
τους δοκεῖν λέγειν. εἰ μὴ οἷον εἶχε καλῶς τὰ
πράγματα, ἔδεν ἢ εἰδὲ συμβαλῶν. ἐπειδὴ
δὲ ὡς ἅπαντες ὄρατ' ἔχει δυσκολίαν, ὡς ἐκ
τοιούτων πειράσομαι συμβαλῶν ἢ κράτισ-
τεῖν νομίζω. πρῶτον μὲν οἷον ὑμᾶς ἐκείνο ἐ-
γνωκέναι δεῖ: ὡς ἔδεν ὧν ἐποιεῖτε ὥσπερ τὴ πο-
λεμῶν ὄντες, τ' λοιποῦ πρακτέον ὅστιν, ἢ μὴ
πάντα ταῦναντία. εἰ γὰρ ἐκείνα φαῦλα πε-
ποίηκε τὰ πράγματα, ταῦναντία εἰμὲς βελ-
τίω ποιῆσαι. ἐπειτα νομισέον οὐχ ὅς ἢ ὑμῶν,
ἢ μηδὲν, ἢ μικρὰ προστάτῃσι τούτων, ὅρθως
λέγειν: ὄρατε γὰρ ὡς ἐκ τῶν τοιούτων ἐλπῖ

ἢ τῶν λόγων εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηεῖ
 κατὰ πρόντα· ἀλλ' ὅς ἀν' τὸ χαρίζεσθαι παρῆς
 καὶ κατὰ δίκην παυσάμεθα ἀχαιῶν ὄφλι
 ἴκοντες, καὶ ζημούμενοι ταῦτα λέγει. καὶ
 ὡς ἀληθῶς εἰ μὴ ὅσα ἀν' τῷ λόγῳ τίς
 ἐδρβῆ λυπήσαι μὴ βουλόμενος ἢ τὰ πρά
 τα ἑσθέρησετοι, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημο
 κῆν. εἰ δ' ἢ τῶν λόγων χάρις ἀν' ἢ μὴ προ
 σῆσα δ' ἔγω ζημία γίνεται, ἀχαιῶν ὅτι φε
 ρεῖται ἐαυτῶν, καὶ μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀνάγ
 κῆς πρᾶξι ταῦτα, ἀπάλαι ἐδέλοντας προ
 ποιεῖν.

Ὅχι ταῦτα γινώσκουσιν ὡς ἄνδρες ἀθλοῦ
 κῆσαι ταί μοι, ὅταν τό, τε τῆς πολιτείας ὅ
 κῆ ὑμῶν ἀκούσω, καὶ ὅταν τὸν ζόπον ὄν
 κῆ φέρονταί τινα ὑμῶν τοῖς ἑσθέρησετοι
 κῆ λέγουσιν ἴδω. τὴν μὲν γὰρ πολιτείαν δη
 κῆ αἰτία ὡς πρὸ πάντες ἴσε, ὀνομάζετε:
 κῆ δὲ τὰναντία ταύτη λεγόντων εἰς
 κῆ ἀκούοντας ὄρω. ὅ καὶ θαυμάζω, τίς ποτε
 κῆ ὄφασις. πότῳρον προῖκα λέγειν ταῦτ'
 κῆ οἶεσθε; ἀλλ' οἱ τῶν ὀλιγορρχῶν ἑσθέρη
 κῆ τοι λέγουσι, κύριοι ἢ πλείω σιωπῆ μάλ
 κῆ ὄδοιεν. ἀλλὰ βελτίω ταῦτ' εἶναι τῶν
 κῆ ὑπειλήφατε; βελτίων ἄρα ὑμῖν ὄ
 κῆ ρχία δημοκρατία φάνετα. ἀλλ' αἰ-

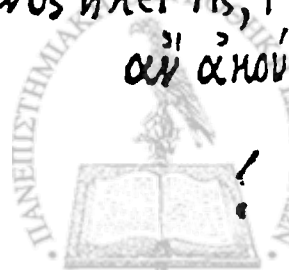

Δημοσθένους

οὐκ εἶναι βελτίους ἡγεῖσθε ; καὶ τίς ἀνὴρ ὑφ' ὑ-
μῶν χρῆστος νομίζοιτο εἰκότως, ἐναντία τῇ κα-
θυστάσει πολιτείας δημοκρατῶν ; οὐκοῦν λοιπὸν
ἀμαρτάνειν ὑμᾶς, ὅταν οὕτως ἔχητε τῷ γνώ-
μῳ. οἷον τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν ὡς ἀν-
δρῶν ἀθλωαῖοι : ὅπως μὴ ποτε τοῖς βουλευ-
σὶ λαβὴν δώσετε· εἴτα τότε ἀμαρτήσεσθε
ἡμαρτυκότες, ἡνίκα οὐδ' ὅτι οὖν ὑμῖν πλείον
ἔσαι. τὸ μὲν οἷον ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι μὴ πάνθ'
ὡς ἀνὴρ ἡμεῖς βουλοίμεθα ἔχειν μήτε παρ' αὐ-
τοῖς ὑμῖν, μήτε παρὰ τοῖς συμμάχοις, ἴσως
οὐδὲν ὅτι θαυμαστὸν : πολλῶν γὰρ τὸ τῆς τύ-
χης αὐτόματον κρατεῖ : καὶ πολλὰ προφά-
σεις, τὰ μὴ πάντα κατὰ γνώμῳ συμβαίνει
ἀνθρώποις οὕσι. τὸ δ' οὐ μὴ δ' ὅτι οὖν μεταλαμβάν-
ειν τὸν δῆμον, ἀλλὰ οὐκ ἀντιπράττοντας πᾶσι
εἶναι, οἷον καὶ θαυμαστὸν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι,
καὶ φοβερὸν τοῖς δὲ φρονοῦσιν ὡς ἐγὼ κείνων·
μὲν οἷον ἀρχὴ πάντος ὅτιν αὐτῇ μοι τ' λόγος.

Ἀντὶ πολλῶν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι χρημά-
των, εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον σωθίσειν,
πᾶσι ὧν νωὶ τυγχάνετε σιοποιῶντες, οἷμαι
πάντας ὑμᾶς ἐλέσθαι. ὅτε τοίνυν τὰ οὕτως
ἔχει, προσήκει ἐθέλοντας ἀκούειν ὑμᾶς αὐ-
τοῖς τῶν βουλομένων συμβουλεύειν. οὐ γὰρ
μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἦκει τις, τὴν

ἀν' ἀκού

κούσαντες λάβοιτε : ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμε-
 ρῆς τύχης ὑπολαμβάνω πολλά τῶν θεῶν
 καὶ τῆς παραχρῆμα ἐπίοις ἐπελθεῖν αὐτῶν εἰ-
 ῶστί ἕξ ἅπάντων ῥαδίαν τῷ τῆς συμ-
 ντος ὑμῶν αἵρεσιν γενέσθαι.

Ἐν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι δίνουσι, ἐπειδὴ ἐφ'
 ὅτι ἐλέσθαι τῶν ῥηθέντων ὅ, τι αὐτῶν βῆ-
 με, ἅπάντων ἀκούσαι. καὶ γὰρ πολλάκις
 φαίνοι τὸ αὐτὸν ἄνθρωπον εἶναι μὴ μὴ λέ-
 γειν, ἐπὶ τὸν δὲ π. ἐκ μὴν οὖν τῆς θορυβεῖν,
 ἀλλ' ὀδυχεραῖαντες πολλῶν χρησίμων ἀπο-
 εῖναι. ἐκ δὲ τῆς μετὰ κόσμου καὶ σιγῆς ἀ-
 και καὶ τὰ καλῶς ἔχοντα ἅπαντα ποιῆ-
 ναι, καὶ ὁδοῖ τις πῶς ἀλιεῖν, παραλείψετε.
 καὶ μὴ οὖν οὐτ' εἶωθα μακρολογεῖν, οὐτ' αὖ-
 τιν ἄλλον εἰώθει χρόνον, νῦν αὖ ἐχρησάμην
 ἡμῶν, ἀλλὰ ἅ συμφέρειν ὑμῶν νομίζω, ταῦ-
 τῶν αὖ διώωμαι, διὰ βραχυτάτων ὁρῶ
 ὑμῶν. ὁρῶν μὴ γὰρ ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
 τὰ πασι πρόδηλον ὄν, οὓς τε αὐτῶν ἀκούσητε
 οὓς ἡδέως, καὶ πρὸς οὓς οὐκ οἰκείως ἔχε-
 ῖν ὑμῶν ἀλλὰ τὸ μὴ λέγειν ἅ τις οἶεταί χα-
 ρισθαι, τῶν πῶς ἀκέραια τι βυλομένων εἰ-
 νομίζω: τὸ δ' ὑφίστασθαι πρὸς ὧν πέπεικον
 τὸν συμφέρειν τῇ πόλει καὶ ἂν θορυβηθῆ-
 καὶ ἂν ἄλλο τι βούλησθε ὑμεῖς, οὖνον καὶ δι-

Δημοσθένους

καίου πολίτου εἶς κείνω. βουλοίμην δ' αὖ
ὑμᾶς εἰ καὶ μὴ δὲ δι' αὐτῶν ἄλλων, δι' ἐκεί-
νο ὑπομείναι εἰς λόγους ἀμφοτέρων. ἴν' ἐὰν
μὴ ὀρθότροπον φανῆ τις λέγων ὧν ὑμεῖς ὠρμή
κατε, χρῆσθε τούτῳ: αὖ δ' ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μὴ
διώηται διδάξαι, δι' αὐτὸν ἄλλὰ μὴ δι' ὑ-
μᾶς οὐκ ἐθέλοντας ἀκούειν εἶς πεπονημένοι
δοκῆ. ἐπὶ δ' οὐδὲ πάθοιτ' αὖ ἀνδρῶν τοσοῦτον, εἰ
πολλά τις λιρωῶτος ἀκούσετε, ἢ εἰ τῶν δὲ
όντων τί λέγειν ἔχοντά τινα εἰπεῖν κωλύσε-
τε. ἢ μὴ οὐκ ἀρχὴ τῆς δοκιμάζειν ὀρθῶς ἀπαί-
τ' ὅτι μὴδὲν οἶεσθαι πρότερον γινώσκειν πρὶν
μαθεῖν: ἄλλως τε καὶ σιωπῶντας πολλάκις ἢ
δη πολλοὺς μετεγνωκότας. αὖ τοίνυν ὑμεῖς
ταῦθ' ὑπάρξετε νῦν πεπεισμένοι, οἶμαι μετὰ
βραχέων λόγων καὶ αὐτὸς αὖτι λέγειν εἰκό-
τως δόξειν, καὶ ὑμῖν τὰ βέλτιστα φαίνεσθαι
λέγων.

Πολλῶν δ' ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι λόγων εἰρη-
μένων πρὸ πάντων τῶν συμβεβηκότων, οὐ-
δὲν ὑμᾶς νῦν ὀφείδοντες ἐπυτόρω τ', τί πρᾶκ-
τέον διρῆσθαι, ἢ πρὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀνα-
βιῶναι. αἴτιον δὲ τούτου, ταυτὸ οἶμαι τῶν
κακῶς ἔχειν τὰ ὅλα. οὐ γὰρ πρᾶινοῦσιν ὑμῖν
ὑπόρ τῶν πρόντων οἱ λέγοντες: ἀλλ' ἐαυ-
τῶν κατηγοροῦσι καὶ λοιδοροῦνται, ὡς μὴ ἐγώ.

σωεθίζοντες ὑμᾶς ἀνδρὶ κείσεως ὅσων
 ἄποιοι, κακῶν ἀκούειν: ἴν' αὖ ποτ' ἄρα εἰς
 κακὰ καθίστωνται, μηδὲν ἠγούμενοι καυνόν.
 εἶναι, ἀλλ' ὑποδρῶν ὄρησθε πολλάκις, πρᾶ-
 ξαι δίκασαι, καὶ κειταὶ γήγησθε τῶν πε-
 ριμένων αὐτοῖς. τί μὲν οἴω αἰτίαν δι' ἣν
 οὗτα ποιοῦσιν, ἴσως ἀνόητον ἀκριβῶς ζητεῖν
 οὐδ' αὖ τῷ πρόντι. ὅτι δὲ ὑμῖν οὐχὶ συμφέ-
 ρα ὅτι οὕτω βίβωσι. ἐγὼ δ' οὔτε κατηγορή-
 σαι ἡμέρον οὐδενός, οὔτε ὑποχίσομαι τοι-
 οῦδ' οὐδὲν ὅ μὴ πρᾶχῆμα βίβωσι δείξω. οὐδ' ὅ-
 τι τῶν αὐτῶν τούτοις οὐδὲν ποιήσω: ἀλλ' ἂν
 ἴσπισα μὲν τοῖς πράγμασι, συμφέροντα δὲ
 βουλευομένοις ὑμῖν ἠγούμαι, ταῦθ' ὡς
 ἀνώωμαι δὲ βραχυτάτων εἰπὼν κατα-
 πύωμαι.

Δι' μὲν ἐπαινοῦσιν ὡς ἀνδρὶ ἀθλωαῖοι
 ἀπορόνους ὑμῶν, λόγον εἰπεῖν μοι δοκοῦσιν
 ἀρεῖσθαι κεχαισμένον, οὐ μὲν συμφέρον
 εἶναι ἐκείνοις οὐδ' ἐγκωμάζουσι, ποιεῖν. ἀλλὰ
 τὰ πράγματων ἐγχειροῦσιν ὡς οὐδ' αὖ εἰς
 ὅπως ἐθικέσθαι διώαιτο τῷ λόγῳ, αὐτοὶ μὲν
 ἀνώωσθαι λέγειν δύξαν ἐκφέρονται: τί μὲν
 ἐκείνων ἀρετῶν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης
 οὐκ οἴω τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ
 μὲν ἐκείνων ἀρετῆς μέγιστον ἐπαινον ἠγού-

Δημοσθένους

μαί τὸν χρόνον : οὐ πολλοῦ γεγενημένου, μείζω
τῶν ὑπὸ ἐκείνων πραχθέντων οὐδένοσ ἀλλοι
πρᾶξάδαται δεδιώλωται. αὐτὸς δὲ πειράσο
μαί τὸν βόπον εἶπεῖν, ὃν αὐτὸ μοι δοκῆτε μάλι
σα διώααται πρᾶσκηδύααται. καὶ γὰρ οὐ
τως ἔχει: εἰ μὲν ἡμεῖς ἀπαντες οἱ λέγοντες διε
νοῖ φακείημεν, εἰ δὲν αὐτὰ ὑμέτερά αὐ οἶδ' ὅτι
βέλτιον οχοίη. εἰ δὲ πρᾶελθὼν ὅσπισοω διώα
τά τις διδάξει καὶ πείσαι, τίς πρᾶσκηδύη, καὶ
πόση, καὶ πόθεν ποιεσθεῖσα χρήσιμος ἔσται τῇ
πόλει, πᾶς ὁ παρῶν λέλυται φόβος. ἐγὼ δὲ
εἶπα, αὐτὰρ αὐτὸς οἷός τε ὦ, πειράσομαι, ποιῆσαι,
μικρὰ πρᾶσιπὼν ὑμῖν ὡς ἔχω γνώμης πρᾶ
τῶν πρὸς τὸν βασιλέα.

Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν ἀμαρτάνειν ὡς αὐ
τῶν ἀθλωαῖοι, καὶ οἱ τοῖς ἀρκάσι, καὶ οἱ τοῖς
λακεδαιμονίοις σωφρονικότες. ὡς πρὸ γὰρ ἀφ'
ἐκατέρων ἦγοντες, οὐχ ὑμῶν ὄντες πρὸς οὐ
ἀμφότεροι πρᾶσβύονται, κατηγοροῦσι καὶ
διαβάλλουσιν ἀλλήλους. ἡ δὲ εἶπα μὲν τῶν
ἀφαιγμένων ὄργην: τὸ δὲ κοινῶς ὑπὸ τῶν πρᾶ
γμάτων λέγειν καὶ τὰ βέλτισα ὑμῶν
σκαπεῖν αὐτὸ φιλονεικίασ, τῶν εὐθὰ δὲ συμ
βουλεύειν ἀξιούντων. νῦν δ' ἐγὼ γε εἰ τις αὐ
τῶν ἀφέλοιτο, τὸ γινώσκεισθαι, καὶ τὸ τῇ φ
νῆ λέγειν ἀπικιστὶ, πολλοὺς αὐτὸ οἶμαι εἶναι μ

έδρας, οὓς δὲ λάκωνας αὐτῶν εἶναι νομίζω
 δι' οἷδα μὲν, ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλτε
 εἶναι ὅτι. σωεξηπατημένων γὰρ ὑμῶν, ἢ
 καὶ ταυτὶ, τῶν δὲ ταυτὶ βουλομένων,
 καὶ μεταξύ τις ἐγχειρῆ λέγειν, καὶ ταῦθ'
 μὴ ἀδελφείνιτε μαθεῖν, χαλεπὸν μὲν
 πόροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφο-
 τήνους. ὁ μὲν ἄλλ' αἰρήσομαι μᾶλλον αὐτὸς,
 ἢ ἄρα ὅσα πάθω, δοκεῖν φλυαρεῖν, ἢ πρὸς ἅ-
 τιστα νομίζω τῆ πόλει, προέσθαι πρὸς ὑ-
 μᾶς ἀπατήσαι. τὰ μὲν οἷω ἄλλα, ὑστερον ἐ-
 μῖν βουλομένοις ἢ, λέξω. ἐκ δὲ τῶν ὁμο-
 ρουμένων ὑπὸ αὐτῶν, ἀρξομαι ἀκράτιστα
 ζῶ διδάσκειν.

Ὁὐχὶ ταυτὰ γινώσκων ἐνίοις τῶν εἰρηνῶ
 ἀνέστηκα ὡς ἀνδρῶς ἀθλωαῖοι. οὐ μὲν οὐ
 οὐτούς αἰτιάσομαι κακίᾳ τὰναντία τοῖς
 τίσοις εἰρηνένοι: ἄλλ' ὅτι πολλοὶ τῶν τὰ
 ἔργα κείναι ἀμελήσαντες, οὓς λόγους
 πρὸς οὓς ὁρῶσιν, εἰώθασι: καὶ τούτοις ἀφ-
 ἑρῶς ἐν τύχῳσιν, ἐτοίμως δημογορεῖν νομίζου-
 ῶν οὐκ ὀρθῶς ἐγνωκότες: οὐδὲ λογιζόμενοι πρὸ
 τοῖς ὅτι πολλῶν πράξεων ἐν πολλῷ χρόνῳ
 πεπραγμένων, καὶ διὰ οὓς καιροὺς ἐνί-
 ὑπεναντίων αὐταῖς, ἀντὰς προτέρων
 ἐπιδείκναι τὰς ὑστερῶς λέγει, λήσει τὸ ῥᾶ

Δημοσθένους

λείν τῶν ἑπι ταῖς κοινὰ προσίοντων, ὥστε τῇ
τῆ πόλει βελτίστου μηδὲν φροντίζειν, ἀλλὰ
τὰ μὲν πρὸς ἐπήρειαν, τὰ δὲ, πρὸς φιλονεικί-
αν δημηγορεῖν: ἀποιούσιν οὖν τῶν διδουμένων
πειόντων. ἐγὼ δὲ τούτοις μὲν τοσοῦτον ἀνείπα
μι, ὅτι μοι δοκοῦσιν οὐδὲ εἶπι πεποιθήκασθαι
τον, μέγιστα ἡμαρτηκέναι: ἀλλ' ὅτι δηλοῦσιν ὅτι
δέ ποτ' οὐδὲ πάσαις πᾶρεσκασι μὲν οἱ.
μῖν δὲ παραινῶ μὴ προτεμένους ὑμᾶς αὐτῶν
ἱκανὸν εἶσα νομίζειν, δίκην ὅταν ὑμῖν δόξῃ
πρὸς τούτων λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ τούτους ὅσοι
ὄσιν εἰ ὑμῖν, καλύειν, ἢ αὐτῶν ὡς πῶρ ὑμῶν
πόλεως προσήκει βουλευομένους, τὰς ἰδίαις
ἀνελόντας φιλονεικίαις, τὸ κοινῆ βέλτισται
σκοπεῖσθαι: ἐθυμουμένους ὅτι οὐδεὶς οὐδὲ ἀ-
μα πᾶντες οἱ πολιτὸν ὄμνηοι τῶν νόμων ἐφ'
οἷς ὑμεῖς ἐσε, ἀξιοχρεώ εἰσι διαφθορῶν δι-
κῶ δουῶαι.

Ἴσως ἐπίφθονον ἀνείπιν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιώ-
οι δόξαι εἶναι, εἴ τις ὦν ἰδιώτης καὶ τῶν πολ-
λῶν ὑμῶν εἷς, ἐπὶ τῶν συμβεβηλτοκότων, οἱ καὶ
τῶ πάλαι πολιτεύεσθαι, καὶ τῶ παρ' ὑμῖν δι-
ξαι εἶχειν πρὸς ἐχρῶσι, πᾶρεσθῶν εἶποι ὅτι μόν-
ον αὐτῶ, δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ' οὐ
διεφύς εἶναι τῶ τὰ δέοντα γινώσκειν. οὐ μὲν
ἀλλ' ἐγὼ γε οὕτω σφόδρα οἶμαι μάλλον ὑ-

συμφέροντα δρῆν τούτων, ὥστε οὐκ ὀκνή-
 ῃ πάντα ἅ τυχάνουσι εἰρηνότες, ἀξία μὴ
 εἶναι φῆσαι. νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς ὀρθῶς
 ποιῆν, εἰ μὴ τὸν λέγοντα, ἀλλὰ τὰ συμβε-
 βήματα σκοπεῖτε. δεῖ γὰρ ὡς ἀνδρὸς ἀθι-
 γῆ, πῶ παρ' ὑμῶν δύνοιαν μὴ πίνῳσ πρό-
 ρείους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτισα ἀεὶ λέγου-
 ντάρχειν.

βουλόμην ἀν' ὑμᾶς ὡς ἀνδρὸς ἀθιωαῖοι
 ἐσέχοντας ἅ μέλλω λέγειν ἀνοῦσαι. καὶ
 ἴδσιν οὐ μικρὰ. ἐγὼ θαυμάζω τί δὴ ποτε
 μὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναβῶμαι, ὅτῳ τις
 ὑμῶν εὐτύχη, οὗτος δὲ πρόως εἰπεῖν ἔχει,
 ἴδον ἀν' τὰ πρόντα πράγματα βελτίῳ γέ-
 νησιν; καὶ πάλιν αὐτίκα δὴ μάλα εὐὰν ἀπέλ-
 λει, ὁμοίως ἕκαστος ἴδῃ τὰ δέοντα. εἰ δὲ τῶ
 ἅ τούτων σκοπεῖν ὄντες ἢ σιωπειλεγμένοι,
 πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα λεγόντων τινῶν ἀ-
 γασσέτε; ἄρα γε ὡς ἀνδρὸς ἀθιωαῖοι γινώσκαι
 ἴδσιν ἕκαστος τὰ δέοντα ὑμῶν, καὶ τὰ τῶν
 ἄλλων εἰπεῖν ἐπίσταται, ποιῶν δ' αὐτὸς ἕκα-
 στοῦ χειεῖται; ἢ ἰδίᾳ μὴ ὡς ἄρα αὐτὸς
 ἴδῃ μὴ τὰ βέλτισα πράττειν δύνειν τοῖς ἄλλ-
 οῖς ὡς τιμᾶ κοινῇ δ' οὐλαεῖται τὰ τοιαῦ-
 τὰ φησίζεσθαι, διῶν εὐὰ λειτουργεῖν τι τῶν
 εἰρηνότων ἅπαντες ἔσεσθαι; εἰ μὴ τοίνυν μὴ

Δημοσθένους

δένα καιρὸν οἶεσθε ἡξείν ὅς εἴσω τῆς εἰρωνείας
ἀφίξεται ταύτης, καλῶς αὖ ἔχει τῆτον τὸν
τρόπον διάγειν: εἰ δὲ τὰ πράγματα ὁρᾶτε ἐπι-
τόρῳ προσάγοντα, δεῖ σκοπεῖσθαι ὅπως μη-
δελισίον αὐτοῖς μάχησθε, ἀπὸ ῥῶθεν ἔστι
φυλάξασθαι: καὶ οὖν νυῦ παροφθέντας, ἐ-
φιδομένους ὑπερον ἔχετε οἷς αὖ πάσχετε.

Γεεὶ μὲν τῶν πρῶτων ὡς ἀνδρῶν ἀθλωμένων
πραγμάτων τῆ πόλει, καὶ πόρ οὐκ ἔχοντα
ὡς ἔδει, οὐ πάνυ μοι δοκεῖ τῶν χαλεπῶν ἐ-
ναζητῆσαι, τί αὖ τις πράξασθαι βέλτιω πείσθε-
σιν: ὅντινα ἢ χεῖρ τρόπον πρὸς ὑμᾶς εἶπεν παρὰ
αὐτῶν, οὖν παμπέλω δυσκολίαν ἔχειν ἡ-
μίω: οὐχ ὡς οὐ σωησόντων, ὅτι αὖ τις λέγει
ἀλλ' οὐτὼ πολλά καὶ ψευδῆ καὶ πάντα μά-
λον, ἢ τὰ βέλτιστα τοῖς πράγμασι σωείσθαι
μοι δοκεῖτε ἀκούειν, ὥστε δέδοικα μὴ τῶν
νυῦ βέλτιστα εἰπόντι ἡ τοῖς ἐξηπατηκόσι πε-
σῆκεν ἀπέχθειαν ὑπάρχον πρὸ ὑμῶν, ταύτη
ἀπενέγκασθαι συμβῆ. ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς πελο-
κῆς οὐ οὖν ἀπίους τῶν πραγμάτων μεσοῦ-
τας, ἀλλὰ οὖν ὑστάτους παρὰ αὐτῶν εἰπόντας
τι πρὸς ὑμᾶς. οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ πόρ οὐτὼ
ἀκείως ταῦτα λογιζόμενες, ὅμως οἶμαι πα-
τα πρὸς τὰλλα παρὰ αὐτῶν τῶν πρῶτων
ἀκρίβεια νομίζω, λέγειν.

βουλόμην ἂν ὑμῶς ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι
 πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντες εἰώθατε προσφέ-
 ρει φιλάνθρωπια, ταύτη καὶ πρὸς ὑμῶς
 ἔχρησθαι. νυνὶ δὲ ἀμένεις ἐσὲ τὰ τῶν ἄλλ-
 ῶν δεινὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῶν αὐτοῖς
 ἐκβαίνοντων φροντίζειν. ἴσως μὲν οἷώ αὐτὰ
 ἕστις ἂν φήσειε μέγιστον ἔπαινον φέρειν τῆ
 πόλει, τὸ μηδενὸς ἐνεκα κέρδους ἰδίου πολ-
 λὰς κινδύους ὑποδρῶν αὐτῆς τῆ δικαίου προη-
 γαμίας: ἐγὼ δὲ ταύτῃ τὰ ληθῆ τὴν δόξαν εἶναι
 ἴστω κατὰ τῆς πόλεως καὶ βούλομαι. κα-
 τὰ δὲ ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων
 ἴστω εἶναι, ἴστω πρόνοιαν τῶν αὐτοῖς οἰκεί-
 ῶν ἴστω παρὰ τῶν ἄλλοτριῶν ποιεῖσθαι. ἵνα
 ἴστω ἀλάθροποι μόνον, ἀλλὰ καὶ νυνὶ ἔχον-
 ται φράνησθε.

ἴσως ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι προσήκει τῷ βου-
 λούμην ἐνὸς πρᾶινεῖν ὑμῶν, οὕτω πειράσθαι
 εἶναι, ὡς καὶ διωθήσεσθε ὑπομείναι: εἰ δὲ μὴ
 εἴη, ἀφείτα τοὺς ἄλλους ἅπαντας λόγους
 καὶ αὐτῶν ὧν σκοπεῖτε, συμβουλεύειν, καὶ
 οὐθ' ὡς δὲ βραχυτάτων. οὐ γὰρ εὐδεία μοι
 ἔστι λόγων, οὐδὲ νυνὶ ὄρεάν τὰ πράγματα
 ἴστω λελυμασμένα: ἀλλὰ τῶν τοῦ μὲν, ἐ-
 πὶ τῶν ἐνεκα δημηγορεῖν, καὶ πολιτεύεσθαι:
 οὐδὲ, μή πω τούτου δεδωκότας πείραν μάλλ.

Δημοσθένους

λον ὅπως οὐδὲξοῦσι λέγειν, ἀπουδάξειν, ἢ πῶς
 ὁρῶν ὅτων λέγουσί τι συμφέρον πραχθήσε-
 ται. ἐγὼ δὲ ἵνα μὴ λάθω τοῦναντίον οὐ φιμω-
 δεῖν αὐτὸς ποιῶν, ἢ πλείω πρὸ τῶν ἄλλων
 λέγω, ἢ πρὸ τῶν ἀνέσιω ὁρῶν: ἀφείς τὰ μὲν
 πάντα ἅ πρῶτα, καὶ δὴ πειράσομαι ἵνα
 μᾶς εἰπεῖν.

Δοκεῖτέ μοι δικαίως ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι πε-
 σέχειν τὸν νοῦν, εἴ τις ὑπόχοιτο ὑμῖν ταῦτα
 δίημα καὶ συμφέροντα δείξειν ὄντα, ὑπο-
 ῶν βουλεύομεθα. ἐγὼ τοίνυν οἶμαι ὅτι ποιή-
 σειν οὐ χαλεπῶς, ἀν' ὑμεῖς βραχὺ τι μοι πε-
 ρῶντε. πάνυ, μὴ παύθῃ ὡς ἕκαστος ἔχει γνώμη
 ὑμῶν πρὸ τῶν πρῶτων ὀρθῶς ἐγνωκίαι
 πείσθω: ἀλλ' ἐὰν πρῶτα ταῦτά τι συμβαίη ἡ-
 γασθαι, σιοπέτω πάντα ὑπομείνοισ' ἀκού-
 σαι. εἴτ' ἐὰν ὀρθῶς εἰρησθῆαι τι δοκῆ, χρήσθω. οὐ
 γὰρ ἢ τίον ὑμέτερον ἔσαι τῶν χρησομένων τῶν
 κατορθωθῆν, τῶ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος. ἢ μὲν σι-
 ἀρχὴ τῶ σιοπεῖν ὀρθῶς ὅστι, μὴ βεβουλεύσθαι
 πρὶν ὅτων δεῖ βουλεύσασθαι ἀκούσαι. οὐ γὰρ
 αὐτὸς οὔτε καιρὸς, οὔτε βόπος τῶ, τ' ἑστικυ-
 ρῶσαι τὰ δοκοῦντα, ἢ τῶ σκέψασθαι τί πρὸς
 τον δοκεῖ συμφέρειν.

Μεθ' ὑμῶν ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι πρὸ ἐλήλυ-
 θα, βεβουλεύομενος πότμον χρή με λέγειν, ἢ μὴ

αὐτὸς τῆς ἀρετῆς κείναι, φράσω πρὸς
 ἀναγκαῖον εἶναι μοι δοκεῖ τῷ μῆτι αὐτῷ
 πρὸς χαίρειναι βυλομείω, ἀλλ' ἔπειθ'
 εἰπεῖν ἅπερ πεικνῆσαι τὸν μάλιστ' αὐτῷ
 ν, καὶ σιωπῆσαι ἅπερ καλῶς λέγουσιν ἀμ-
 βροῖ, καὶ τὸνναντίον ἀντειπεῖν ὅσα μὴ δὴ
 ἀξιοῦσιν. εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς ὑπομείνετε ἀ-
 νὰ ταῦτ' ἀμφοτέρωθεν βραχέων, πολ-
 λὲς ἐλπίον ἀνὰ πρὸς τῶν λοιπῶν βουλεύσε-
 ῖ δὲ πρὶν μαθεῖν ἀρξάμεν, γένοιτ' ἀνὰ ἐ-
 κείνῃ δ' ἐπὶ τῶν ἀδικοῦντι πρὸς ἀμφοτέρωθεν
 βεβλήσθαι. οὕτω δ' οὐχὶ δίκησιός εἰμι πα-
 ρὰ ἀνὰ μὲν οὖν κελύθει, ἔτοιμός εἰμι λέγειν.
 καὶ σιωπῆσαι ἅπερ μοι καλῶς.
 καὶ δίκησιον ὡς ἀνὰ ἀρετῆς ἀθλοῦσιν ἢ συμφέ-
 ρειν ἢ γοῦμαι, ταῖς μὲν αἰτίαις ἢ ταῖς κατη-
 γόροις ὅταν βεβλήσθαι, δέη, πρὸς ἀλιπείν: περὶ
 τῶν δὲ λέγειν, ὅτι ἐέλπισον ἕκαστος ἡ-
 ἑαυτοῦ. ὅτι μὲν γὰρ τινῶν αἰτίων ὄντων κακῶς
 πράγματα ἔχει, πάντες βραχέμεθα, ὅτι
 δὲ τῶν βελτίων διώκειτ' ἀνὰ γενέσθαι,
 τῆς συμβουλεύοντος ἄρ' ἔχον εἰπεῖν. ἔπειθ'
 καὶ νομίζω καὶ κατηγοροῦσιν εἶναι τῶν ἀδι-
 κῶν χαλεποῦς, οὐδὲν οὐ τοιούτοις κα-
 τὰ βεβλήσθαι τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδε-
 ῖ δώσουσι δίκην: ἀλλὰ οὕτω τοιούτῳ τι συμ-

Δημοσθένους

βουλύσαι δὴ ἡ δυνάμεις, ἀφ' οὗ βελτίω
πρόντα γένοιτ' αὖ. ὁ γὰρ τούτους ἐφ' ἡσυχίαν
αὐτῶν καὶ παρ' ἐκείνων ἐβούλοιστ' αὖ ὑμῖν δίκην
λαβεῖν. οὐ μὲν οὖν αἰὶν ἄλλος λόγος πάντας
εἰέρους ἢ γούμαι· ἀλλ' αὖ οἶμαι σωστικῆ
εἰδῶν νωὶ σκοπεῖτε, ταῦτ' εἰπεῖν πείρα
μαι, τοσοῦτον ἀξιώσας μόνον, αὖ ἀρὰ του
μνημαὶ τῶν πεπεραγμένων, μὴ κατηγοί
με εἴνεκα ἢ γείθε λέγειν· ἀλλ' ἵνα δείξασθ
τε ἡμάρτετε, νωὶ ἀποφύγω ταῦτα παρ

Εἰ καὶ τὸ ἄλλο χρόνον ὡς αὖ δρῶσθ ἀθ
οι μηδενὶ συμπολιτῶν μὲν τοσαύτω ἰ
μὲν ἡσυχίαν ὅσῳ παρ' εἰδῶ παρόντι, οὐτ
νωὶ αὖ γεγενημένα συμβῶναι νομίζω, τῶ
ἄλλων οἶμαι πολλὰ ἔελπον αὖ ὑμῖν ἐ
νωὶ δ' ὑπὸ τῆς ἐνείων ἀσελγείας οὐτε π
θεῖν, οὐτε εἰπεῖν, οὐθ' ὅλως λόγου τυχεῖν
ὁ δὲν συμβαίνει πολλὰ καὶ οὐκ ὅσῳ τῆδε
σως. εἰ μὲν οὖν δεῖ ταῦτα σωθῆναι
σκοπεῖν ὅτι χρὴ ποιῆσαι, καὶ πάσχειν, οἶ
νωὶ βούλεσθε, ψηφισάθε, ἀπὸρ' ἐκ τῶν
λιλυθῶτων χρόνων, καθελεῖν ζήσεις, ἐ
νειν, εἰσφέρειν· πάντα ταῦτ' ἤδη, ἀ ζιῶν
ρῶν, ἢ πείτε, αὖ σιωπηθῆ ταὶ παρὰ τῶν
μίων, καὶ ὁ ὡσιν ἡσυχίαν ἐκείνοι, πάλιν
πικρὸν εἶναι πρῶτ' εἶν ὑπολήψασθε.

κ' ἐπιπρόντων φίλιππων ἠκούσαμεν,
 βί. καὶ πάλιν ἠνίκα εἰς μαραθῶνα Ζιῆρεις
 ἠδρῖδες προσέχον. ὡς γὰρ αὐτὸν χρῆσαι τῷ τις.
 ἀλλ' ἄθλα αἰοὶ καλῶς διωάμει παρεσκε
 μένη, οὕτως ἡμεῖς εἰώθατε ὡς ἐβλάθεσθαι
 ἄλλοι ὄξεως. δεῖ ὅτι ἐβλάθεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίᾳ
 ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ ἀποουδῆς. καὶ
 σαθὰ τῶν ὅτι εἰ μὴ καὶ Ζοφὴν ἰκανὴν
 εἶτε, καὶ στρατηγὸν τινὰ τῶν πολέμων νοῦν
 τα προσήσατε, ἢ μείνει, ὡς τῶν οὕτω
 ἄντων ἐβελήσατε. ψηφισμὰ ὑμῶν ἀδριέ
 καὶ παραναλώσατε μὲν πάντ' ὅσ' αὐτὸν εἶ
 ἤσητε: βελτίω δ' οὐδ' ὅτι οὐ τὰ πράγ-
 ματα εἶσαι. κείνετε δὲ ὧν αὐτὸν βούλοσθε ὄργι-
 πτες, ἐγὼ δὲ βούλομαι ὡς ἐχθροὺς ὑμᾶς
 ἰσομείους ὀφθῶμαι πρότερον, ἢ ὡς πολί-
 τείνοντας: οὐ γὰρ ἡμῶν αὐτοῖς πολεμεῖν
 ἔμελλον, ἢ ἐκείνοις ἐσμὲν δίκαιοι. ἴν' οἴω μὴ τὸ
 ἅπαντων ὡς τιμήσω μόνον, ὃν εὖρον
 ἡ δόκητε ταῦτα ποιῆσαι, διδάξω: δεη-
 τῶν, μὴ θορυβῆσαι: μὴ δ' ἀναλαβεῖν νο-
 ῦμα καὶ χρόνον ἐμποιεῖν. οὐ γὰρ οἱ ταχὺ
 ἡμέρον εἰπόντες, μάλισ' εἰς τὸ δέον λέ-
 γον: οὐ γὰρ αὐτὰ γ' ἤδη γεγενημένα καλύ-
 πτωσι βίη μὲν τῆς βουβείας: ἀλλ' ὡς αὐτὸν δείξει,
 ἡμεῖς εἶσα πρᾶσκα μὴ νικῶν διαμεῖναι δυ-

Δημοσθένους

νήσεται, ἕως αὐτῶν, ἢ ἀδελφηνόμεθα τῶν ἐχθρῶν
ἢ πειθεῖντες διαλυσώμεθα τὸν πόλεμον. οἱ
τῷ γὰρ οὐκέτι τῷ λοιποῦ πάχομιεν αὐτῶν κακὰ

Οἶμαι πάντας αὐτῶν ὑμᾶς ὡς ἀνδρῶν ἀφ
ναῖοι, ὁμολογήσαι, ὅτι δεῖ τῷ πόλιν ἡμῶν,
τῶν μὲν ἀδελφῶν τῶν ἰδίων τινὸς τῶν αὐτῆς,
λύηται, ἴσῃ πρόνοιαν ἔχειν τῶν συμφέροντι
ὅσῳ ἔσθ' ἔτι δικαίου: ὅταν δ' ἔσθ' ἔτι
συμμαχικῶν, ἢ τῶν κοινῶν οἷον καὶ τὸ νωπ
ρὸν, μηδενὸς οὕτως ὡς τῶν δικαίου φροντί
αὐτῶν μὲν γὰρ ἐκείνοις, τὸ λυσιτελεῖς ἔβαρκε
δὲ τοῖς τοιούτοις, καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι
τῶν μὲν γὰρ πράξεων εἰς οὓς αὐτῶν ἠκασί, κί
καθίστανται: τῆς δ' ἔσθ' τούτων δόξης οἱ
τηλικούτος ἔσθ' ὅς τις ἔσαι κύριος: ἀλλ' ὅτ
αὐτῶν τινὰ τὰ πράχθεντα ἔχῃ δόξαν, τοια
οἱ πολλοὶ ἀδελφῶν τῶν πραγμάτων διήκει
διὸ δεῖ σκοπεῖν καὶ προσέχειν, ὅπως δι
φανεῖται. καὶ μὲν οὕτως ἀπαντας
τῷ δianoίαν ἀδελφῶν τῶν ἀδικουμένων, ὡς
αὐτῶν εἴ τι γένοιτο, ὁ μὴ συμβαίη, ὅς ἄλλου
σειε πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν. ἐπειδὴ δὲ
εἰς τῷ αὐτῷ γνώμῳ ἐναντιοῦνται τ
μικρὰ πρὸς τούτους εἰ πῶν ἂ βέλτισθ
ἔσθ' ἀπολαμβάνω, ταῦτ' ἡδὴ συμβουλεύ
· Ὅν μικρὰν αὐτῶν μοι δοκῆτε ὡς ἀνδρῶν

ζημίαν νομίσει, εἴ τις ἀειδὴς δόξα ἢ μὴ
 πῆκουσα τῇ πόλει πρὸς τοῖς πολλοῖς ᾤρι-
 σιτο. ὅτῃσ' τοίνυν οὕτω καλῶς ἐγνωότες
 ἀκόλουθα ποιεῖτε τὰ λοιπά. ἀλλ' ὑπάγε-
 κάστοτε πρὸς τὴν εὐία, ἀ' ἔδ' αὖ αὐτοὶ φή-
 καλῶς ἔχθην. ἐγὼ δ' οἶδα μὲν τῶσ' ὅτι ὅσ' ἔ-
 νοῦνταις ἡδίων προσδέχοντες πάντες τῶν
 πμῶντων : ἔ μὲν οἶομαι δεῖν ταύτῃ τῷ
 ἀνθρωπίαν διώκων, λέγειν παρ' ἅ συμφέ-
 ρει μὲν ἢ γούμαι. τίῳ μὲν οὐκ ἀρχὴν εἰ κα-
 ἐγνώσκετε, οὐδὲν ἔδει κοινῇ ποιεῖν ἕπο-
 ρέον εἶναι, ὧν ἰδίᾳ μέμφεσθε, ἵνα μὴ σωέ-
 ῃσιν ὅπῃρ νωὶ γίγνεται. ᾤριων μὲν ἕκα-
 στος ἀαχρὰ καὶ δεινὰ λέγει. καὶ μέχρι τῶ
 ῆτε τοι τὰ πράγματα. συγκαθεζόμενος
 ἡτὸς ἕκαστος ὅστι τῶν τὰ τοιαῦτα ποιοῦν
 ἐγὼ μὲν οὐκ ἐβουλόμην αὖ ὥσ' ἄν ὅτι
 συμφέροι τῶ τὰ βέλτιστα λέγοντος ἀ-
 ν οἶδα, οὕτως εἰδέναι τὸ σωοῖσον καὶ τῶ
 ἔλτιστα εἰπόντι: πολλῶ γὰρ αὖ ἡδίων εἶπε.
 ἐ φοβοῦμαι μὲν, ὅμως δ' ἄγε πιστεύω χρη-
 κνεῖσθαι, καὶν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀ-
 ψομαι λέγειν.

καὶ μηδὲν ἄλλο τις ὡ ἀνδρῶν ἀθλῶαῖοι
 ἡδον παρ' ὑμῖν εἰρηκῶς εἶη, νωὶ δὲ λέγων
 ῶν οὐκ ὀρθῶς ἐγκαλοῦσιν οἱ πρέσβεις τῇ

Δημοσθένους

πόλει, πρὸ πάντων αὐτοῖς μοι δοκεῖ δικαίως συ-
 γνώμης τυχεῖν. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις μὲν πο-
 ῖη πᾶσαι τῶν ἐναντίων, οὐχ οὕτως ὄνειδος ἢ
 αὐτύχημα αὐτοῖς φαίη. καὶ γὰρ τῆς τύχης καὶ τοῦ
 ἔφεσηκόσι καὶ πολλοῖς μέτεσι τῶν καλῶς ἢ
 πρὸ τῶν ἀγωνίσασθαι: ἐν δὲ τῷ τὰ δίκαια
 ἔσθ' αὐτῶν μὴ ἔχειν ἀξίως τῶν ὑπαρχόν-
 των, αὐτῆς τῆς γνώμης τῆς τῶν ὄντων παθόντων
 τὸ ὄνειδος δὴρήσομεν. εἰ μὲν οὖν ἔτ' οἱ πινά-
 ῖσαν ἐν οἷς ἐγίνοντο οἱ λόγοι περὶ ὑμῶν, οὐ-
 τε τούτους αὐτοῖς οἶμαι ῥαδίως οὕτω ψεύδεσθαι
 οὔτε ὅς ἀκούοντας πολλὰ τῶν εἰρημονίῶν
 ναχέσθαι. νῦν δὲ τὰ μά τε οἶμαι τῆς ὑμετέ-
 ρου πλεονεκτοῦσιν ὑνόοισα ἅπαντες, ἢ δὴ
 ὄντων, νῦν οὕτοι. ἀκροαταῖς γὰρ ἐχρήσασθαι
 καθ' ὑμῶν ὑμῖν, οἷοις οὐδέ τις αὐτῶν ἄλλο
 ἀκείως οἶδα τῶν ἐγώ. ἀξίον δ' εἶναι μοι δι-
 κεῖν δὴ τὰ ταῦτα τοῖς θεοῖς χάειν ὑμᾶς ἔχε-
 ῶ ἄνδρες ἀθλῶται, καὶ τούτους μισεῖν. τὸ μ-
 γρ' ὄραν τούτους ῥαδίως δῆμον τὸν πολὺ τῶν
 των ποτ' ἀσελγέστερος λόγους λέγοντα πε-
 ῦμας ἰκέτω ὑμέτερον γεγενημένον, οὐτύχ-
 μα εἶναι νομίζω τῆς πόλεως: τὸ δὲ ὅς ἀνα-
 τους τούτους μήτε ὄντων λογιζέσθαι παρόν-
 τως ἐναργεῶς ἰδεῖν, μήθ' ὅτι πολλάκις καθ' ἑ-
 αὐτῶν ἕκαστον ὑμεῖς σεσώκατε καὶ πλε-

ἡματ' ἐχθήκατε, τῷ τούτων θρασυτήτα
 κακοδαιμονίαν ἐπανορθοῦντες, ἐπειδὴ
 αὐτῶν ἀνέλωνται πόλεμον, ἢ τὰ ὑμέτερά
 κτῶν πράττοντες: οὕτω παμπόλῳ ὑμῖν ὄρ
 εἰκότως ἀν' πρᾶξῃσαι μοι δοκῆ, ἔ μὴν ἀλ
 πτωσ τούτοις μὲν εἰμαρῶ μὴδέ ποτ' οὐ πράτ
 τῃν, οὐ φρονῆσαι: ἡμῖν δὲ προσήκει καὶ δι
 οῦσ αὐτοῦ καὶ δεῖ τὰ μ' ἀπέπρακται τῆ
 ρει, ἀπουδῆσαι δεῖξαι πᾶσιν ἀνθρώποις,
 καὶ πρό τῶρον καὶ νῦν ἢ αἰεὶ ἡμεῖς μὲν τὰ
 χια προαιρούμεθα πράττειν: ἐ τῶροι δὲ τι
 καταδουλοῦσθαι βυλομοῖοι οὐσ αὐτῶν
 κίτας διαβάλουσι πρὸς ἡμᾶς.

εἰ μετὰ τῆς αὐτῆς γνώμης ὡ ἀνδρες ἀθη
 ναι, τοὺς τε λόγους ἠκούετε τῶν συμβουλου
 κων ἢ τὰ πράγματα ἐκείνετε, πάντων ἀσ
 λέστατον ὡ τὸ συμβουλῶν. καὶ γὰρ οὐ
 κῶς καὶ καλῶς πράξασι, λέγειν γὰρ οὐφί
 πᾶντα δεῖ: κοινὰ ἀν' ὡ τὰ τῆς αἰτίας ὕ
 καὶ τῶ πείσαντι. νῦν δ' ἀκούετε μὲν τῶν
 βούλεσθε λεγόντων ἠδιστα: αἰτίασθε δὲ πολ
 κισ ἔξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτοῦ, ἀν' μὴ πάνθ'
 ἀν' ὑμεῖς ἴσῃπον βούλησθε, γένηται: οὐ λο
 γημένοι τῶσ, ὅτι τῶ μὲν ζητῆσαι καὶ λογίσα
 τὰ βέλπιδ' ὡσ ἀνθρώπος ἢ πρὸς ὑμᾶς
 ἦν, αὐτὸς ἕκαστος ὄβι κύειος: τῶ δὲ πρα-

Δημοσθένους

χρῆναι ταῦτα ἢ σωενεγκεῖν, εἴ τῃ τύχῃ τὸ
πλεῖστον μέρος γίγνεται. ἔστι δὲ ἀνθρώπων ὄντα
ἀγαπῆτὸν τῆς αὐτῆς διανοίας λόγον ὑπέχθη·
τῆς δὲ τύχης προσυποχεῖν εἴ τι τῶν ἀδωά-
των. εἰ μὲν οὖν δὴρμετόν κω, πῶς αὖ τις ἀσ-
φαλῶς ἀνδρὸς κινδύου δημηγοροῖη, μανία πα-
ραλείπει τοῦτον κω τὸ ζόπον· ἐπεὶ δ' ἀνάγκη
τὸν πόδι τῶν μελλόντων πραγμάτων γινώμην
ἀρφαίνόμενον κοινωνεῖν τοῖς ἀπ' αὐτῶν γινώ-
μείοις, καὶ μετέχειν τῆς ἀρ τούτων αἰτίας,
αἰσχρόν ἢ γούμαι λέγειν μὲν ὡς δύνους· μὴ ἔπι-
μένειν δὲ εἴ τις ἐκ τούτου κινδύου ἔσαι. οὐχ
μαί δὲ τοῖς θεοῖς ἀ καὶ τῇ πόλει ἢ ἐμοὶ συμ-
φέρην μέλλει, ταῦτ' ἐμοὶ τε εἰπεῖν ἔλθειν ἑπι-
νοῦ, καὶ ὑμῖν ἐλέεσθαι, τὸ γὰρ πάντα ζόπον
ζητεῖν νικῆσαι, δυοῖν θά τῶρον, ἢ μανία, ἢ κέ-
δος εἴνεκα ἐπινοήσας φήσαιμ' αὖ εἶναι.

Εἴη μὲν ὡ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, ἢ πόδι ὧν ναι
τυχεαῖε τε ἐκκλησιαζόντες, καὶ πόδι τῶ
ἄλλων ἀπάντων ταῦτα καὶ δοκοῦντα βέλ-
πιδ' ὑμῖν εἶναι, καὶ ὄντων ἀληθῶς. δεῖ μὲν
πόδι πραγμάτων μεγάλων βουλευομένων
ἢ κοινῶς ἀπάντων ἐδέλειν ἀκούειν τῶν συ-
βουλομένων ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· εἴθυμομένους,
αἰσχρόν ὅτιν ὡ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, ναῦ μὲν β-
λομένων τι πῆρνεῖν εἴων θορυβεῖν, ἢ σερον.

πηροῦντων τῶν αὐτῶν τούτων πεπραγ-
 ῶν, ἡδέως ἀκούειν. ἐγὼ γὰρ οἶδα, νομίζω
 καὶ ὑμᾶς, ὅτι νῦν μὲν ἀρέσκουσι μάλιστα
 οἱ ταῦτα οἷα ὑμεῖς βούλεσθε, λέγοντες:
 εἴ τι συμβῆ πρὸ ἡμῶν οἴεσθε, ὁ μὴ συμβαίη,
 τοὺς μὲν ὀζιπαθηκῆναι νομιεῖτε ὑμᾶς: ὧν
 ἡμῶν οὐκ ἀνέχεσθε, τότε ὀρθῶς σύξουσι λέ-
 γοντες: εἴ τι δὲ τοῖς μάλιστα πιπρῶσιν ὑμῶν ταῦ-
 τὰ, ἐφ' ὧν νῦν ἐσέ, τούτοις καὶ μάλιστα συμ-
 βῆναι τὸ ἴδιον λόγον τυχεῖν οὐκ ἀντιλέγοντας.
 καὶ μὲν γὰρ διδάξαι διωκῶσιν ὡς οὐκ ἐστὶν ἀ-
 δικὰ αὐτοῖς δοκεῖ, ὅτ' οὐδὲν ἡμάρτηται πω-
 ῶν πράξαντες, ἀθῶους οὐκ κινδυνῶσιν ποιήσασ-
 θαι τοῖς. ἐὰν δὲ μὴ διωκῶσιν, οὐκ οὐκ ὑσε-
 ρῆσιν ὡς τιμᾶν ἔξουσιν. ἀλλ' ὅσα ἀνθρώπων
 ἔργων ἀκούσαι, τούτων τε τυχηρότερες, ἀν-
 τὶ ὄνται, δικαίως σύξουσι: καὶ μεθ' ἀπάντων
 ἁρβανόντων ὁποῖ ἅτι ἂν ᾖ, κοινωήσουσιν.
 οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι πε-
 ρηλικύτων βουλευομένων, διδύναμι παρ-
 ῶν ἐκάστω τῶν συμβουλευόντων. ἐγὼ δὲ
 ἐπὶ πώποθ' ἡγησάμην χαλεπὸν τὸ διδάξαι
 ἐξελπίσθαι ὑμᾶς. ὡς γὰρ ἀπλῶς εἶπεν, πάν-
 τῶν πᾶρχειν ἐγνωτότερος ἔμοιγε δοκεῖτε, ἀλλ'-
 ὅτι τὸ πείσαι πρᾶξαι ταῦτα. ἐπειδὴ γὰρ
 ἔρη καὶ ψηφισθῆ, τότε ἴσον τῶν πραχθῶναι

Δημοσθένους

ἀπέχει, ὅσον πρὸς πρὶν δύξαι. ἔστι μὲν οἷω ὧν
ἐγὼ νομίζω χάειν ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὀφείλειν,
τῷ δὲ δὴ πῶ αὐτῶν ἤβειν ὑμῖν πολεμήσαν-
τας πάλαι, νῦν δὲ ὑμῖν μόνοις τῆς αὐτῶν σω-
τηρίας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. ἄξιον δὲ ἡδὲ ἰσχυρῶς
τῷ παρόντι καιρῷ: συμβήσεται γὰρ ὑμῖν, αἰ-
εὶ ἤδη βουλεύσασθε ἑαυτοῦ αὐτῶν, τὰς παρὰ
τῶν διαβαλλόντων πῶ πόλιν ἡμῶν βλασφη-
μίας ὄρω μετὰ δύξιν καλῆς ἀφελύσασθαι.

Αἱ μὲν ἐλπίδες ὧ ἀνδρῶν ἀθλοῦσι μεγά-
λαι ἢ καλαὶ τῶν πεπειρημένων, πρὸς αἷσι
μαὶ δὲ πολλοὺς ἀνὸς λογισμοῦ τι πεπον-
θέναι. ἐγὼ δὲ οὐδὲ πῶποτε ἔγνω ἑνεκα τῶ
πρᾶχρῆμα ἀρέσαι λέγειν τί πρὸς ὑμᾶς, ὅτι
αἰ μὴ καὶ μετὰ ταῦτα σωθῶσιν ἡγῶμαι. ἔστι
μὲν οἷω τὸ κοινὸν ἔθος τῶ πλείων, ὅτι μὲν σω-
παινοῦντας ἑαυτοῖς ὅτι αἰ πρᾶ τῶσι, φιλεῖν
πρὸς ἡ δὲ ὅτι πρᾶ τῶντας ἀνδρῶν ἔχειν. οὐ μὴ
ἀλλὰ δεῖ τὸν δὲ φρονοῦντα τὸν λογισμὸν αἰ
τῶν ὅτι θυμῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν. ἐγὼ
δὲ ἡδέως ἑώρων, αἰ καὶ σωθῶσιν ἡμελλε, ταῦ
τ' αἰ ἡδονῆ πρᾶ τῶν ὄνθ' ὑμῖν: ἵνα καὶ χειρὸ-
μῶν καὶ χρυσὰ λέγων ἐφαινόμην. ἐπειδὴ δὲ
ταῖναντία ὄρω τούτων ὅτι χειροῦντας ὑμᾶς,
οἶομαι δεῖν ἀντειπεῖν εἰ καὶ ποῖ μέλλω ἀπε-
χθήσεσθε. αἰ μὲν οἷω μὴ δὲ ἑαυτοῦ μένιτε ἀκού-

αὐτὴ δὲ εἰ, οὐ τῷ δοκιμάζοντες διαμαρ-
 τή, ἀλλὰ ὡς φύσει πονηρὰ ἑπιθυμῆν πράτ-
 τε τοιαῦτα προαιρέσασθαι δύξετε. εἰ δὲ ἀ-
 νήκετε, τυχὸν μὲν ἴσως ἢ μεταπεισθήητε,
 ἢ ἄλλιστα ἐγὼ νομίζω σωσνευκεῖν ἀν' ὑμῖν:
 εἰ μὴ, οἳ μὲν ἀγνοεῖν τὸ συμφέρον, οἳ δὲ οἳ τὸ
 ἀκούονται, τῶν τ' ἄρ' εἶ.

Ἐρῶτον μὲν οὐδὲν ὅτι κρινόν ὡς ἀνδρῶν ἀ-
 νήκοι τοῖς δύξασι παρ' ὑμῖν εἶναι τινος, εἴ τι
 ἀντεροῦσιν, ἐπειδὴ ἀν' πράττειν τί δέη. εἰ
 ἀπὸ ἀχρόντων ὑμῶν λόγον αὐτοῖς ὅτ' ἐ-
 λθέσθε, τῶν τ' ἐποίησαν, τούτων ἀν' ἡμῶν ἀξίον κα-
 τέρειν, εἰ πᾶσι ὧν ἠήλωτο, ἐβιάζοντο πάλιν
 εἶναι. νῦν δὲ τούτους μὲν οὐδὲν ἔσ' ἄτοπον εἰ-
 πὲν βουλευθῶμαι ταῦτα, ἀ' τότε οὐχ ὑπεμέ-
 λησθε ἀκούσαι: ὑμῖν δ' ἀν' τις εἰκότως ἑπιπι-
 πτεσκὼν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, ὅτι ὅποτε πᾶσι
 ἐβουλεύσασθε, οὐκ ἔατε λέγειν ἕκαστον ἀ-
 νήκει, ἀλλ' ἀν' ἑτέροι ὡς λόγῳ προλάβωσιν
 εἰς, οὐδὲν ἀν' τῶν ἐτέρων ἀκούσετε. ἐκ δὲ
 τοῦ συμβαίνει πρᾶγμα ἀνεὶς ὑμῖν: οἳς γὰρ
 ἀμαρτεῖν ἐξὼ συμβουλεύουσι πείθε-
 σθαι, τούτους ὑπερον κατηγοροῦντας ἐπαινεῖ-
 σθαι δὲ, τῶν τ' μοι πάλιν δοκεῖτε πείσε-
 σθαι εἰ μὴ πάχοντες ἴσους ἀκροατὰς πάν-
 τῶν ὑμᾶς αὐτῶν εἰ τῷ παρόντι, καὶ ἑτέρῳ

Δημοσθένους

τὸν πόνον ὑπομείναντες, ἐλόμηναι τὰ κρά-
τις αὐτῶν ὅπουν τούτοις ἑσπιτιμῶντας φά-
λους νομείτε.

Εγὼ μὲν δὴ δίημιον ὑπέλιφα πρῶτον
πάντων αὐτοῖς εἰπεῖν, τί μοι δοκεῖ ἀδελφοί
σκοπεῖσθε: ἵνα αὐτῶν μὲν ὑμῖν ἀρέσκη, ἢ τὰ λ-
πὰ διδάσκω· εἰ ὅ μὴ, μήθ' ὑμῖν ἐνοχίω, μη-
ἐμαυτὸν κόπιω.

Εἰ μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιῶσι πρὸ τῆς π-
λεμῆν ἐσκέφθαι, τίς ὑπάρξει πρᾶσκη δὲ ὡς
νησομνῶ πολέμῳ: εἰ δ' ἄρα μὴ πρόσθιλος
ὅτε πρῶτον ἐβουλεύεσθε ὑπὸ αὐτῆς φαν-
ροῦ γινομένου, τότε καὶ ἀδελφῶν τῆς πρᾶσκη
ἐσκέφθαι. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς ἐγκεχεικ-
να δυνάμεις, ἅς λελυμένα αὐτῶν ἑσπιτάνται
οὐκ ἀρδέξεται τῆς ὑμῶν οὐδεις. οὐ γὰρ ὅ-
των αὐτῶν αὐτῶν ἑσπιτῶν πραγμάτων ἀρ-
εῖν ἢ λέγειν, ὡς δὲ τούτους κακῶς ταῦτ' ἔ-
χει. ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν πρᾶσκηλιθότα οὐκ ἄ-
λλως ἔχει, δεῖ δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐπαμύ-
νοις πράγμασι, τῆ μὲν κατηχεῖν οὐδένα κα-
ρὸν ὄρω: πειράσομαι δ' ἂν κράτις νομίζω σα-
βλῦσαι. πρῶτον μὲν αὐτῶν ὑμῶν ἐκείνο ἐγώ
να δεῖ, ὅτι πῶ ἴσω ὑπερβολὴν τῆς αὐτῶν
καὶ φιλονεικίαν ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' αὐ-
δρα παραχέσθαι δεῖ, ὅσπιν πρὸ ἐκ τῶν αὐτῶν

φρόνων ἀμελείας. μόλις γὰρ οὕτως ἔλ-
 κ πολλοῦ διώκοντας, τὰ προφρονία ἐλεῖν
 ἠθλοῦμαι. ἔπειτ' οὐκ ἀθιμιτέον τοῖς γεγενη-
 ραις. ὁ γὰρ ὅτι τῶν πῦρελιλυθῶτων χείρι-
 κῶτα πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρ-
 τί οἱ ὡ τῆτ' ὅτι ἢ ὡ ἀνδρῶν ἀθλοῦται; ὅτι
 ἢ ὑμῶν τῶν δεόντων ποιούτων κακῶς ἔ-
 κ πράγματα. ἔπει εἰ γε πάνθ' ἀπεροῦκε,
 πόντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἂν ἔλπις ὡ αὐ-
 κενέσθαι βελτίω.

ἢ ὡ ἀνδρῶν ἀθλοῦται χαλεπῶ-
 ν, ἢ τοῖς αὐτοῖς ἔδρουν βῶσι τιμᾶν τε καὶ
 κῶτα δὲ δημογοροῦτας. τὸ γὰρ σασιάζειν
 αὐτῶν, ἢ κατηγορεῖν ἀμύλων ἀνδρῶν κεί-
 ρ, οὐδέεις ὅτι οὕτως ἀγνώμων, ὅς τις ἔ φη-
 ἢ ἂν βλάβη εἶναι τοῖς πράγμασι. ἐγώ
 κῶτα τούτους μὲν ἂν εἶναι βελτίους, εἰ τῶν
 αὐτῶν φιλονεικίαν βῶσι δὲ τῆς πύλεως
 οὐς κρέψαντες ἐδημογοροῦν. ὑμῶν δὲ πα-
 ρ, μὴ σασιάζειν μὴ δ' ἔδρουν τούτων. μὴ
 ὡς ἂν ἔδρουν κρητήσουσι σιοπεῖν. ἀλλ' ὅ-
 ἢ μῆεις ἂν πάντες τῶν ἐν ἡρώων ἀδριέσεσθε.
 κῶτα δὲ τοῖς θεοῖς, δὲ ἢ φιλονεικίαν, ἢ ἔ-
 κῶτα, ἢ πινὸς ἀλλης ἐνεκα αἰτίας ἀλλο-
 κῶτα ἢ πῶ ἢ κῶτα συμφέρειν λέγοντας,
 κῶτα: τὸ γὰρ καταρῶσαται συμβου-

Δημοσθένους

Λύοντι, ἴσως ἔς ἄτοπον.

Αἰτιασάμενος μὲν οὖν ἔγωγ' ἀν' οὐδενὸν
ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, τῶ κακῶς τὰ πράγματα
χειν, ἀλλ' ἢ πάντας τούτους. οἶομαι δὲ δεῖν
ῥὰ μὲν τούτων ἐφ' ἡσυχίᾳ λόγον ὑμᾶς
βεῖν: νῦν δ' ἕως ἴσως τῶ πρῶτον ὅπως ἔσται
τίω, σικπεῖν.

Ἡβουλόμενος ἀν' ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
ἴσως ἀπουδὴν ἐπίους τῶν λεγόντων ποιῆσαι
ὅπως τὰ εἰληπτικὰ δ' οὖσιν, ὅσων πρὸ ὅπως
ξοῦσι λέγειν: ἴν' οὗτοι μὲν ἀντὶ τῶ δεινοῖ
γειν, ὥσπερ εἰς ἐνομιζόντες εἶναι: τὰ δ' ὑμέ
ρα, ὡς πρὸ ὅτι περὶ σῆκον, βέλπιον εἶχε. νῦν
ἐπίοι μοι δοκοῦσι πάντα πασι πῶ ἀφ' ἡ
γου δόξαν ἡγαπητότερες τῶν μετὰ ταῦτα
βισομείων ὑμῖν οὐδὲν φροντίζειν. καὶ δ
θαυμάζω, πότῳ ἂν πῶ οἱ τοιοῦτοι λόγοι
λέγονθ' ὁμοίως πεφύκασιν ἕξαπατᾶν, ὡς
πρὸς οὐς ἀν' λέγωνται, ἢ σωικίτες οὗτοι
ναντία τοῖς δοκοῦσιν ἑαυτοῖς εἶναι βελτί
δημιγοροῦσιν. εἰ μὲν γὰρ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὸν
λοντα πράξειν τὰ δέοντα οὐκ ὥσπερ τῶν
γων θρασυῶ, ἀλλ' ὥσπερ τῆς πρᾶσκαυῆς ἰαχ
εἶνα δεῖ: οὐδ' ὥσπερ τῶ ὅτι ἐχθρὸς μὴ δει
σθαι θαρρῆν, ἀλλ' ὥσπερ ὅτι καὶ δυνάστη κρ
σαι, τὰ τῶ λόγων ἀσεία ὡς εἶοικε, τῶ τὰ μέ

αίεσθαι κενώλυκον αὐτούς. εἰ ἢ ταῦτα
 ἢ δ' αὖ φήσασιν ἀγνοεῖν: πρόσφασις. δι' ἄλ-
 λους ὑπέστι, δι' ἡ τὰ ταῦτα προαιρουμένη, πῶς
 φαύλω ταύτῃ ὑπολαμβάνειν ἢ τίς
 ἔστιν. ἐγὼ δ' οὐκ ἀφ' ἑρέφουμαι λέγειν ἅ-
 μοι, καὶ πρὸ ὄρων ἡγουμένους ὑμᾶς.
 ἀρ' οὐκ ἴδεις λόγῳ ψυχὰ γωγηθέντων ὑ-
 πὸ ὀρθῶς, λόγον αὖ τὸν μέλλοντα βελ-
 λύνειν, καὶ μᾶλλον συμφέρονθ' ὑμῖν κατα-
 κει. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ὑπομείναι ἐνθυμι-
 κός ὅτι οὐδὲ τὰ νῦν δοκούντα ἔδοξεν αὖ
 εἰμὴ αὖ λόγους ἡκούσατ', ὅζων ἐπείδη
 ὅσπρ' αὖ τοίνυν εἰ νόμισμα ἐκείνετο ὅ-
 τί ποτ' ἔστι, δοκιμάσαι δεῖν αὖ ὡς ἠδῆ-
 τω καὶ τὸν λόγον ἀξιῶ τὸν εἰρημειόν, ὅζων
 τειπεῖν ἡμεῖς ἔξομην σκεψαμένους: εἰ αὖ
 συμφέροντα δὴρήσητε, ἀγαθῇ τύχῃ πείθε-
 αὖ δ' ἄρ' ἕκαστα λογιζομένοις ἀλμοιότε-
 κῆ πρὶν ἀμαρτεῖν μεταβουλεύσαμέ-
 οῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρεῖσασθαι.

ἄλλιστα μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀθλῶαῖοι βουλοί-
 ἢ ὑμᾶς ἀ μέλω λέγειν πειθῶμαι: εἰ δ'
 ἔστ' ἄλλῃ πῆ συμβαίνοι, ἐμαυτῶ γ' αὖ
 κί ποτ' παντὸς αὖ τὸ δεξιὰ μ. ἔστ' δὲ ἢ
 ὅς δοκεῖ τὸ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν χαλεπὸν
 ἴντα, ἀλλὰ καὶ καθ' αὐτὸν σφοδρῶς

Δημοσθένους

νον δὲ εἶναι. γοίη δ' αὖ τις εἰ μὴ τ' λόγον ἔχει
 ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐφ' ὧν ὅτι σκέψασθαι
 μίση, καὶ πλείω σπουδὴν τῆς δοκεῖν εἶναι,
 ἢ τὸ δὴν ὡς εἰπεῖν φανῶμαι ποιῶτο.
 γ' οὐκ οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο, εἰπεῖθι
 εἰ μὴ παρόντων ἐπ' ἡμῶν σκηπτῆν, λόγον
 μάλ' ἀφθόνοισι οὐς οὐκ ἀν' ἀνδρῶν ἢ καὶ
 μῆτις ἐντύχωνον. καὶ γὰρ ὡς δηλοῖται
 ἐμῶν ἐσέ, πολλά εἰπεῖν καὶ ἑώρων καὶ
 καὶ ὡς ἀρίστων προγόνων, καὶ πολλά τοιαῦτα
 ἀλλὰ ταῦτα μὴ τὸν χρόνον ἠδ' ἰσχυρῶς πο
 τα ὅσον ἀν' ῥηθῆ: μετὰ δὲ ταῦτ' οἴχ. του
 δὲ πράξεώς τινος τ' λέγοντα φανῶμαι σ
 λον, δι' ἡμῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἀγορεύει π
 μῖν ἔσαι παρυσία. ἔπειθ' ἡ δὴ καὶ σπάν
 χαλεπὸν πεπειραμένους οἶδα ὅν δὲ εἶναι. δ
 αὐτὰρ κίβ. τὸ ἰδεῖν ὅτι τὰ τοιαῦτα, κα
 καὶ πείσαι τις εἶς σωμαρομένους ὑμῶν
 θῆ. ε' μὴν ἀλλ' ἐμὸν μὴ δρ' ἔργον εἰπεῖν ἰσχυ
 πεικ' ἐμοὶ τὸν συμφέρειν: ὑμέτερον δὲ, κα
 σάντας κεῖναι, καὶ ἀρέσκη, χεῖρα. οὐ
 λον ἡμῶν ἀνδρες ἀθλαῖοι πρῶτω ὅτε τ
 πλέγην βουλομένων οἷς ὁ δεῖνα ἔλεγε
 ὡεθε ἀκούειν χρωῖαι. ὅτι συμβήσεται τ
 νωὶ γίγνετ' ὅτι οἱ τότε κωλυθέντες δρ' ἔ
 ἐτόραν ἐκκλησίαν. ἀν' τοίνυν ταῦθ' ἀπὶ

ποιήσητε, ἢ τῶν τοῖς τότε δόξασιν σωφρο-
 σλομείων μὴ θελήσητε ἀκοῦσαι, πά-
 ῶτα εἰς τὴν ἐπίστασιν ἐκκλησίαν οὗτοι
 ντες, τούτων κατηγορήσουσιν.
 α μὴ ὡς ἂν ἄνδρες ἀθλαῖοι ἕτε τὰ πρᾶ-
 κείνῳ χεῖρω γένοιτο, οὐδ' ὑμεῖς ἀτοπώτεροι
 γίνεσθε, εἰ μὴ τε τῶν δοξασάντων ὑμῖν πρᾶ-
 κείνῳ ἔχειν δοκίμην, μὴ δ' ἀφύστες ἀσυνφέρῳ
 ἐν ὁδοῦ τι πράττειν, εἴητε δ' ὡς πρᾶ-
 κείνῳ δέσποτα καταλαμβάνοντων. μηδὲ
 ἂν ἄνδρες ἀθλαῖοι, ἀλλὰ ποιήσαντες
 ἴσον ἄριστον, καὶ πρᾶχόντες ἴσους ἀκρο-
 ασιφοτέροις ὑμᾶς αὐτοῖς, πρῶτον μὲν εἴ-
 ποτε καὶ ποιήτε τε: ἔπειθ' ὑπολαμβάνετε
 τίς ἐναντιῶται τοῖς ἀπαξ οὕτω δοκι-
 μῆσι, πονηρὸν καὶ κανόνον ὑμῖν. τὸ μὲν
 λόγου μὴ τυχόντα πεπεισθαι. βέλτιον
 ἢ δοκίμῳ ἀπὸ τὸν ἐντεθυμῆσθαι, συγ-
 κριτὸν δὲ ἀκουσάντων ὑμῶν ἢ διακεινάν
 ἀναγκασθῆναι, ἢ μὴ συχωρεῖν ἐνδύντα
 ἢ πλείονων γνώμη, ἄλλῳ τινὰ ὑποψίαν
 καίαν ἔχειν φανείη. ἐγὼ μὲν δὲ σιωπᾶν
 μὲν ἐν ᾧ παρόντι, εἰ μένοντα ὑμᾶς ἐώ-
 ρων ἐδοξεν εἰμὲ καὶ τῶν ἐκεῖνα πεπεισ-
 ῶν ἀσυνφέρῳ ὑμῖν ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τῶν πα-
 ρόντων λόγων μεταβεβλήσασθαι μοι τινὲς

Δημοσθένους

δοκῶσιν ὡς οὐτ' ἀληθῆ λέγουσιν, οὐθ' ὑμῖν
φέροντα: ἴσως μὲν εἰδότες, οὐ μὲν ἀλλ' ἐ-
τυγχάνετε ἀγνοοῦντες, διδάξω.

Εἰσι μὲν ἀνδρες ἀθλωαῖοι καὶ δῆμοιοι
τότε πείθην ὑμῶς ὅτι ἀρίστον ἕκαστος ἡγήσθη
τε ἐβουλεύεσθε τὸ πρῶτον πρὸς τούτων
μὴ σωέεσθαι ἀδὴ δύο πάντων ὅτιν ἂν
τελέσεται τῇ πόλει: μήτε πέρας μηδὲν
τῶν ὑμῖν δεξαμένων, πρᾶνοίαις θ' ὑμεῖς κα-
γιγνώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλεύοι
ἐπειδὴ δὲ σιωπήσαντες τότε νῦν ἔστι πρ-
τινός, βούλομαι μικρὰ πρὸς αὐτοὺς εἰ-
γὼ γὰρ θαυμάζω τὸν τρόπον τῆς πολι-
τῆς τούτων, μᾶλλον δ' ἡγοῦμαι φαῦλα
γὰρ ὅβρων παρενεῖν ὅταν σκοπῆτε, βου-
λευμένων κατηγορεῖν ἀροῦνται, συκο-
φάντων ἄρ' ἔστιν οὐχ ὡς φασίν, θύνων ποιούσιν
θρώπων ἡδέως δ' αὖ ὁμοίω αὐτοῖς καὶ
μῶς λοιδορεῖσθαι ὁ μέγιστος λέγειν ἀρχὴν
ὄστω, τί δὴ τὰ μάλιστ' ἐπαινοῦνται Λακεδαι-
μόνους, ὁ μάλιστα ἀξιότιμος ὅτι τῶν παρ' ἐκεί-
νοις γίνονται, ἔστι οὐ μμοῦνται, μᾶλλον δ' οὐ
τοῦναντίον ποιούσιν; φασὶ γὰρ ὡς ἀνδρες
ναῖοι παρ' ἐκείνοις μέχρι μὲν τῆς δόξης γὰρ
ὡς αὖ ἕκαστος ἔχη, λέγειν ἐπειδὴ δ' ἔ-
ρωθῆ, ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν ἢ συμ-

καὶ οὐκ ἀντὶ πάντας· τοιγάρτοι πολλοὶ
 οὐ πολλοὶ ἀδελγίζονται. λαμβά-
 δεὸς ἄν μὴ τῷ πολέμῳ διώωνται, τοῖς
 οὐδείς δι' αὐτῶν ἐκφύγει χρόνος οὐδέ
 οὐδὲ τὰ συμφέρονθ' ἔσται τοῖς πρᾶνείν. οὐ
 οὐχ ὡς περ ἡμεῖς καὶ διὰ τούτους καὶ
 μοίους τούτοις ἀλλήλων ἀδελγίζόμενοι,
 ἵχι τῶν ἐχθρῶν, πάντα ἀνιλωκάμεν τ'
 καὶ μὴν εἰρῴω τις ἐκ πολέμου ποιή-
 σον μισοῦτοσ: ἀν' δ' ἔσθ' εἰρῴης πόλε-
 υς λέγη, τούτῳ μαχόμενοι: ἀν' δ' ἔχην ἡ-
 μεις τις πρᾶνῆ, καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν
 εἶναι, οὐδέ οὐκ ὀρθῶς λέγειν φάσκοντες:
 δι' αὐτῶν καὶ κενῶν ἐλπίδων ὄντες ἀλή-
 τί οὐκ ἄν τις εἴποι σὺ παραινεῖς, ἐπειδὴ
 οὐκ ἔστι τιμᾶς; ἐγὼ νὴ Διὸς ἰδῶ.

ἔσθ' ὅσον μὴν ὡς ἀνδρῶσ ἀθλωαῖοι, οὐ πάν-
 τῳ κεί τις ἀν' εἰκότως ἀδελι ὑμῶν δεῖσαι,
 ἀλλὰ τὸ τῶν συμβουλιόντων οὐκ ἐδέλην
 εἶναι, χείρῳ βουλδύσηθε. πρῶτον μὴν γὰρ
 καλῶσ ποιοῦσα πολλά τῶν πραγμά-
 τῳ εἶναι αὐτόματα ὡς ἀν' οὐδέσθε, πρῖν ἢ σιν:
 ἢ γε τῶν παρεστηκότων προνοία βραχέα
 ἢ εἶχαν ἀν' καλῶσ: ἐπειθ' ὑμεῖς οὐ μόνον
 ἄλλοσ οὐσ ἀν' ἕκαστος εἴποι, περίσθ, ἀλλὰ
 καὶ ἕκ' αὐτῶν ἕκαστος δημογορεῖ. εἰ δὲ μὴ

Δημοσθένους

φιλαπεχθίμων ἦν, εἶπον αὖ καὶ πόσου. τὸ
δὴ τῶ φενακίζεσθαι χρόνον ὡς εἰς μικρότατον
σωάζοντες, σωφρονεῖν ἔμοιγε δοκεῖτε. εἰ μὴ
δὴ τι τῶν αὐτῶ ἔμελλον τοῖς ἄλλοις εἶρεν, οὐ
αὖ ἄλλω δεῖν λέγων ἐνοχλεῖν. νῦν ὅτι συσφέρεται
τα μὲν ὑμῖν ἀκούσαι, παντάπασι δὲ ἀφελῆ
κότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδωκασίμων
νων, οἴομαι λόγον ἔχειν. βραχὺς δ' ἔσαι χρόνος
σκέψασθε δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑμῖν ἀρέσκον
χρήσασθε. καὶ βραχεῖαν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖαν
καὶ δικαίαν ποιήσομαι τῷ ἀρχῆν τῶ λόγου
καὶ οὐδὲ τὰ πάντα ἄνω. ἡγοῦμαι γὰρ ἔξαι
τῶν μὲν εἶναι βουλομένου, σκοπεῖν ὅτι πᾶσι
μεῖς ἴσοπον τῶν ἀκούοντας καὶ τὰ τῶ πράγματος
διασφραξίῃ ὡς λόγῳ συγκρῦψιτε. ἀπὸ ὧν
πεπληκότος αὐτῶ ὑμῖν προσφέρεσθαι, ὅτι πᾶσι
τον εἶναι εἰπεῖν, πότῳρα ἐγνωκῆς πρὸς ἡλί
θου: ἴν' εἰ μὲν ἀκρόσαντες ὅτι οὐδὲ μετὰ το
τα λόγους βούλησθε ἀκούειν, καὶ διδάσκει
καὶ φράζει τὰ θέλῃσθα αὐτῷ δοκῶνται:
ἀφροδιμασίητε, ἀπὸ μαγαμέδος ἦ, καὶ μῆτι
ὑμῖν ἐνοχλεῖ ἢ, μέτε αὐτὸν κόπῃ. ἐγὼ δὲ ὅτι
πρῶτον ἄνω. ἐμοὶ δοκεῖ μετὰ τῶν αἰῶν ὁ δὴ πᾶσι
ἡδίκησθαι, καὶ δίκῃ ὑμῖν ὑπὸ αὐτῶ πᾶσι
κειν λαβεῖν. καὶ ὅπως λήψασθε, ἔχω λέγειν
ἐπειδὴ αὐτῶ ἡδίκησται καὶ ὑμῖν προσήκει βου
θεῖν. ὅτι

ὡς δὲ εἶξω. πρῶτον μὲν οὐ πανυθαυμαστὸν
 ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, τὸ μὴ ῥαδίους τοῖς
 βουλῶν βουλομένοις εἶναι τοῦ λόγου.
 καὶ γὰρ τὰ πράγματα ἔχει φαύλως. ὡς δὲ
 εἴ σιοπεῖν, δυσχερεῖς ἀνάγκη ὡς αὐτῶν
 καὶ τὰς συμβουλίας. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς
 θέλει ἀκούειν ἐλπίς ταῦτα γενέσθαι
 τίω, ὅτι καὶ πρᾶττειν. εἰ δὲ χείρω μὲν αἰ-
 ῖα, βέλτιον δ' οὐδὲν ἐκ τούτων γενήσε
 τί δὲ πρὸς τὸν φαυλότατον ἐλθεῖν ἐά-
 τας ἐκ πλείονος ἢ νῦν, ἢ χαλεπώτερον
 ἢν πειραῖσθαι, ὅσον ἐκ τῶν παρόντων ἐπι-
 κω ἐπανορθώσασθαι, καὶ προαγαγεῖν ὡς
 ἔλπιον; τὸ μὲν οὖν ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν
 ὅτι ταῦτα πάχοντας: τὸ δὲ μὴ τοῖς αἰ-
 ῖα, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς ὀργίζεσθαι, ὅτι οὐ-
 εἰκὸς, οὐδ' ὀρθῶς ἔχον ὅτιν. οἱ γὰρ μηδε-
 ἴαν αἰτίοι τῶν παρεληλυθότων, τὰ δὲ λοι-
 πῶς ἔσαι βελτίω λέγειν ἔχοντες, χάνειν
 ἵπτε χθίαν νομίσαντ' ἀν' δικαίως παρ' ὑ-
 οὖς ἐκὼν ἀκαίρως δυσκολαίνετε, ὅκνεῖν
 ποιήσετε. καὶ τοι ἐγὼ γε οὐκ ἀγνοῶ
 πολλάκις οὐ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ τοῖς ἐμπο-
 οὔπι τοῖς ὀργιζομένοις, ἀνεδὲς τι παθεῖν
 ἔβη. ὅμως δ' ἀνέστη συμβουλῶν. πιστεύω
 ἐγὼ γε ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι φλαύρα μὲν

Δημοσθένους

μηδενός αἴτιος ὢν δὲ ἐθέσεισθε: βελτίω δὲ
 ῥων ὑμῖν ἔχον συμβουλεύσει.

Τὰ μὲν γεγενημένα ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωτά
 τοιαῦτα, οἷα πάντες ἀκηκόατε. δεῖ δ' ὑμῶν
 μηδὲν ἐκπεσληγμένους διακείσθαι, λογίζο
 νους ὅτι πρὸς μὲν τὰ παρόντα ἀθύμως ἔχ
 οὔτε τοῖς πράγμασι συμφέρει, οὔθ' ὑμῶν ἀξί
 ὅστι: τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθοῦν αὐτοῦς ἢ γεῖν
 προσῆκον, καὶ τῆς ὑμετέρου δόξης ἀξιο
 φανείη. χρὴ δὲ τοῦ ὄντος οἷον φήσεται ἂν ὑμ
 εῖναι, ἐν τοῖς δεινοῖς ἐτέρων διαφέροντας φ
 νεῖσθαι. ἐγὼ δὲ οὐδαμῶς μὲν ἂν ἢ βουλόμ
 ταῦτα συμβῶναι τῇ πόλει, οὐδ' ἀτυχεῖν
 μάς οὐδέν: εἰδ' ἄρα ἔδει γενέσθαι, καὶ π
 μόνιον τ' τ' ἀπέκλιτο, ὡς πῶρ πέπρακται τ
 γενημένα λυσιτελεῖν οἴομαι. τὰ μὲν γὰρ
 τύχης, ὁξεία ἔχει τὰς μεταβολὰς, καὶ π
 νὰς ἀμφοτέρωσι τὰς παρουσίας: ἀλλ' ἂν διτ
 τῶν κακίαν πράξει, βεβαίους ποιῆται
 τας. οἴομαι μὲν οὖν οὐδὲ τοῦ κεκρατηκότα
 γνοεῖν, ὅτι βουλή δέντων ὑμῶν καὶ παρὰ
 δέντων ὃ γεγενημένω, οὐ πάνυ πω δῆλοσ
 τὸρον εὐτύχημα, ἢ καὶ τούναντίον αὐτῶν
 τὸ πεπραγμένον, εἰδ' ἄρα ἐπῆρκε τὸ πρᾶγ
 αὐτοῦ θρασιύεσθαι, εἰάν τις πρὸς ὑμῶν
 γίνοιτο. ὅσω γὰρ ἂν μάλλον καταφρονήσ

τούτω θᾶπρον ἁμαρτήσονται.
 Ὑμοὶ δοκεῖτε ὡς ἄνδρες ἀθλῶνται ποδῶν
 ὅθεν πόλεως νικῶν μόνον βουλόμεθα, ἀλλ'
 ἔπειθ' ἅπασων τῶν συμμαχιῶν. ὅπως γὰρ
 ἴδωμεν ταύτης γινώσκοντες, πρὸς ταῦτ' εἰκὸς ἄρ-
 τοντας οὐδ' ἄλλους, ἢ οὐδ' τῶν αὐτῶν τού-
 τιν νομίζουσιν. ὥστε δεῖ καὶ τῆς βελτίστου καὶ
 μετρίτου αὐτῶν ἐνεκα δόξης ἀπουδᾶ-
 ῖν ὅπως ἅμα καὶ συμφέροντα καὶ δίκαια
 ἴσως βουλομένοι. ἢ μὲν οὖν ἀρχὴ
 ποιούτων πραγμάτων ἁπάντων ὅτι τῶν
 πηγῶν: ὧν οἱ πλείστοι τῶν παρ' ὑμῶν ἐκ-
 ἴκοντων, οὐδ' οὐδ' ὑμετέρους φίλους οὐδ' ἄλλοι
 πρὸς τῆς χρόνου τῶν αὐτῶν κινδύων με-
 τεικότας παρελήφασιν, θεραπεύειν τού-
 τιν οὐκ οἴονται δεῖν, ἀλλὰ καὶ ἰδίους φίλους ἐ-
 ἴσως ἐαυτῶν κατασκηδάσας, ὑμᾶς ἀξιοῖ οὐδ'
 ἴσως κόλασας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι θε-
 ραπεύειν οὐδ' ἅπαν ὅτι τούτων. οὐτε γὰρ ἐχθρο-
 ῦς, οὐτ' ἀναγκαίως μάλλον ἐχθροῦς αὐ-
 τῶν οὐροῖτε. ὅσῳ γὰρ πλείω πρᾶκρομέ-
 νων ἐκτοῦσι, τοσούτω πλείον ὄφλειν ἡ-
 ἴσως δίκαιον δοῦναι. οὐδεὶς δ' αὖν γένοιτο
 τούτοις, ὑφ' ὧν ἀντι κακῶν πείσεσθαι
 ἴσως. τῆς μὲν οὖν κατηγορεῖν, ἴσως οὐχ
 ἴσως ἡμετέροις: ἀλλ' ἡγοῦμαι συμφέρον ὑμῖν,

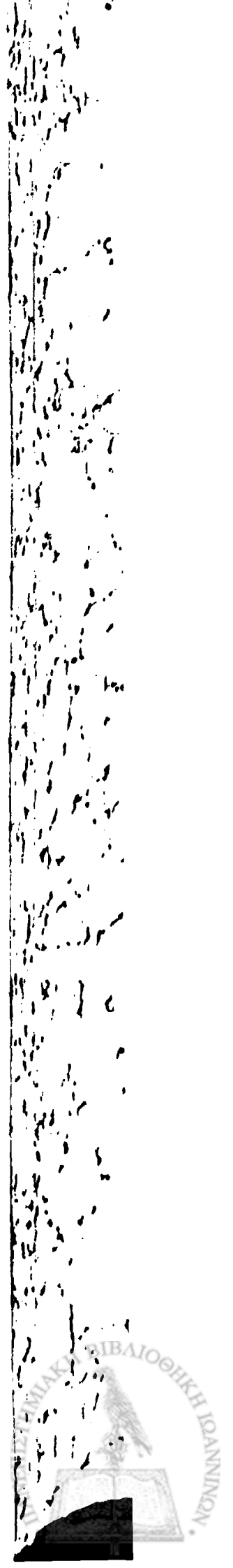
ταῦτα συμβουλεύσω.

Οὐδένα ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι τῶν πάντων
 μῶν οἶομαι κακόνου εἶναι τῇ πόλει, ὥστε
 δὲ λυπεῖσθαι τοῖς γεγενημένοις. εἰ μὲν τοῖς
 ἀγανακτουῦτας ἢ ἀπρακτόν τι ποιῆσαι
 των, τῶντ' ἀν' ἐγὼ γε παρήνοισι ὑμῖν ἀπασιν
 πειθὴ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἀλλῶς ἔχοι,
 δι' ἑσθ' τῶν λοιπῶν προνοηθῆναι, ὅπως
 ταῦτα πείσεσθε: ὡς πῶρ ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι
 νῦν γεγενημένων ἀγανακτεῖτε, ἔτιω χρὴ ἀ
 δάσαι ἑσθ' τῶν μὴ πάλιν ταῦτα συμβῆναι
 ἢ νομίζειν μηδεὶς ἔχον λόγον εἰπεῖν ἢ συμ
 λυόντων τοιῶτον, ὅς διωθήσεθ' σῶσαι τὰ π
 τα μηδεὶς ὑμῶν μηδὲν σωμαραμείως: ἔτιω
 λόγος, ἀλλὰ θεὸς ὁ τοιοῦτος εἶη. ἢ μὲν οὐκ
 χὴ τῶν ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ἐκείθεν ἤρτηται,
 τῶν τῆς πῶρα χῆμα πρὸς ὑμᾶς ἐνεκα χάρι
 οῦτος τῶν λεγόντων ἐνταυθοῖ δημοκρα
 ὡς οὔτε εἰσφέρειν, οὔτε στρατεύεσθαι δεῖ, π
 τα δὲ αὐτόματ' ἔσαι. ἔτιω μὲν οὐκ ταῦθ'
 ἀλλοῦ τινὸς ἐξελέγχεσθαι, μετὰ τῶν λυσι
 λουῶτος ἐλέγχεσθαι τῇ πόλει. δοκεῖ δέ μοι βί
 τινὰ καὶ νῦν ἀμείνων ἢ τύχη πῶρ ὑμᾶς
 ἐφεσηκότων εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ἕκαστα ἀπ
 ασαι, τῆς τῶν ἐπιμελουμένων κακίας σ
 ον προσήκει ποιεῖσθαι. τὸ δὲ μὴ πάλαι π

ωλείαι τῆς ὑμετέρας τύχης διεργέτη
 ογε κείνω. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει,
 εἰς ἐχθρὸν ἀνέχει, τῶν λοιπῶν ἑσπιμε-
 τε. εἰ δὲ μὴ σκοπεῖτε, ὅπως μὴ ἅμα εἰς
 ὧτας ἐκαστοῖς ὑμεῖς κείνητε, καὶ τὰ πρᾶ-
 ῖ ὑμῶν ᾧ ἀνδρὶ ἀθηναῖοι κλινεῖ. οὐ γὰρ
 ὅπως ταῦτ' ἀνθυμεγάλῃ τινὸς γήσεται,
 κινὸς ἀντιλαμβανομένου.

οὐδὲν ὅτιν ᾧ ἀνδρὶ ἀθηναῖοι εἶσα ἀ-
 ν, εἰς αἰὲν ἢ σιωπῶς ἑσπὸ τῶν ὀλιγαρχ-
 πολιτδομῶν, καὶ νῦν ταῦτα ποιοῦν
 βελέγχεσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνο μάλλον ἀν-
 τως θαυμάσαι, τὸ εἶδὸς ὑμᾶς ταῦ-
 πολλάκις ἴδον τούτων ἀκούειν, ἢ τ' ἑσπὸ
 λεγόντων. ἴσως μὲν οἶω ὡς πρὸ οὐδ' ἴ-
 ἀδιδόν ὅτιν ἅπαντ' ὀρθῶς πράττειν, οὐ-
 οὐδὲ κοινῇ. ἀλλ' εἰ δὴ τὰ μέγιστα γε χρὴ πα-
 ν. τὰ μὲν οἶω ἅλλα πάντ' ὅτιν ἐλάττω-
 ἰ δ' ἑσπὸ πολιτείας, καὶ σφαγῶν, ἢ δὴ
 καταλύσεως οὐχερῶς ἀκούετε; πῶς οὐκ
 εἰς τῆ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοῖς ἠγεῖσθαι; οὐ
 ἀλλοῖ πάντες ἀνθρώποι τοῖς ἐτέρων
 πλείμασι χρώμενοι, μάλλον οὐλαβεῖς αὐ-
 γνοντες; ὑμεῖς δὲ οὐδὲ τὰ τοῖς ἄλλοις συμ-
 νίτα ἀκούοντες, φοβηθῆναι δύνασθε. ἀλλ'
 ἴδ' ἰδίᾳ παρμενόντας ἀβελτῶρους νο-

Δημοσθένους

μύζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀ-
μύνειν παθόντες αἰδέεσθαι.

Οὐδεὶς πώποτε ἴσως ὑμῶν ἐζήτησαν
ἀνδρες ἀθλωαῖοι, τί δή ποτε οἱ κακῶς πράτ-
τες ἀμεινον παρὰ τῶν πραγμάτων ἢ οὐκ ἐπι-
τόντων βουλεύονται. ἔστι δ' οὐχ ἑτέρωθεν τῶν
θεῶν οὐκ γινόμενον: ἀλλ' ὅτι συμβαίνει τοῖς
μήτε φοβεῖσθαι μηδὲν, μήθ' ἄ τις αὐτὸν
δεινὰ προσήκοντ' αὐτοῖς ἡγεῖσθαι: οὐδ' ὅτι
ὄντας τῶν ἀμαρτημάτων, ὅταν εἰς τὸ κα-
κῶς πράττειν ἀφίκωνται, σώφρονος πρὸς
λοιπὰ καὶ μεζίους πᾶν ἔχει. ὡς οὐδ' αἰών τῶν
ὄσιν ἀνθρώπων ὅταν βελτίστη τῆ παρῆσιν
χῆ χρῶνται, τότε πλείω τῶ ὡσούδην πρὸς
σωφρονεῖν ἔχειν. οὐδὲν γὰρ οὔτε φυλακῶν
νοῖς οὐτὼ δεινὸν, ὥστ' ἀφύλακτον εἶναι, ὅ-
τε ὀλιγοροῦσιν ἀπεσσύχοντον παθεῖν. λέ-
γεται δὲ ταῦτα, οὐχ ἵνα τιμᾶλως ὑμᾶς δεδι-
μαι: ἀλλ' ἵνα μὴ δὴ τῶ παροῦσαν οὐκ ἐπι-
αἰνεῖται ἀγένοιτ' αὐτὸν εἰ μὴ προνοήσατε, τῶν πραγ-
μάτων δεινὰ ἀκούοντες καταφρονῆτε, ἀλλ' αὐ-
τῶν παθεῖν ὡς πρὸ ὄσιν προσήκον, φάσκοντες
γε μηδέων ἀφλείπεσθαι, τῶ σωφρονεῖν
λάξεσθε.

Οὐχὶ τὸν αὐτὸν εἶναι καιρὸν ὑπέλιφα
ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τῶ χαίρειναι καὶ τῶ τῶ

τά μοι βέλπιστα πᾶν εἶναι. πολὺ γὰρ
 τὸ χαίρειναι τι πρὸ γνώμῃ πλείονα ἀ-
 ρεῖαν εὐεχθόν, ἢ τὸ πρῶτον εὐανθιῶσαι.
 οὐδ' οὐδ' ἅπαντες ἐγνώσκετε ταῦτα, οὐτ'
 οἱ τὰ δέοντα ἐδοκίμειτε προαιρεῖσθαι, οὐ
 παρήλθον πῶς ἔργον ἠγούμηνος τοῖς ἀφ'
 ἑσῶν ἀχρὴ ποιῶσι λέγειν ὅταν ἢ τούτων
 ἑμᾶλλον γὰρ αὐτὴ ἠγούμηνος εὐαδόντα ἐμα-
 ρησῶν τὰ κράτιστα, ἢ πάντας ὑμᾶς. ἐπεὶ
 ὁρῶ τινὰς ὑμῶν ταῦτα μὲν γινώσκον
 ἡμεῖς, τὰναντία δ' ἄλλοις, πειράσομαι με-
 τὰ τῶν εὐδίων ἐπίσταται. εἰ μὲν οὖν οἴη-
 σθε μὴ ἐθέλει ἀκούειν, ὅκ' ὀρθῶς ποιῆ-
 ῖν αὐτὸν δ' ἀκούσθητε σωπῆ καὶ τῶν ἑπομέ-
 νων ἀγαθῶν θάλασσαν ὑμῖν ὑπάρξει· ἢ γὰρ
 εἴσεσθε αὐτὸν τι δοκῶ μὲν λέγειν συμφέρον,
 καὶ ὅτιρον πᾶσι ὧν ἐγνώκατε, ἐσεσθε πε-
 ρισσοί. αὐτὸν γὰρ οἷς τι διαμαρτάνειν οἴομεθ'
 ὑμᾶς, ταῦτα μηδενὸς ἀξία φανῆ μετ'
 ἑσῶν τὰ δεδουμένα νῦν ὑμεῖς ἐσεσθε ἡ-
 οἱ.

λοίμῃ αὐτῶ ἀνδρῶν ἀθλαῖοι πᾶσι ὧν
 ἡμεῖς λέγων παρ' ὑμῖν ὁ δεινὰ ἑσῶν τῶν
 ἡμεῶν πρᾶξιμονίων, ἴσον αὐτῶ τὸν ἔπαι-
 νῶσαι. οὐτε γὰρ τούτω κακόνους εἰμὶ
 ἢ θεοὺς, ὑμῖν τε ἀγαθὸν βούλομαι αὐ-

Δημοσθένους

γενέσθαι. ἀλλ' ὁρᾶτε ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι,
κεχωρισμένον ἢ, λόγον εἰπεῖν δύ' καὶ προσελ-
ῶσαι πράγματα συμφέροντα: καὶ τὸ μὲν, ῥή-
μα ἴσον ἢ, τὸ ἕ, νοῦν ἔχοντος ἀνθρώπου. ὑμῶν
τοίνω σὶ πολλοὶ ἢ μάλισθ' οἱ πρεσβύτατοι,
λέγειν μὲν ἔκ' ὀφείλετε ὁμοίως διώασθαι τῶν
δεινοτάτοις: τῶν γὰρ εἰρησμένων ὅσων τὸ πρῶ-
τον: νοῦν δ' ἔχειν ὀφείλετε ὁμοίως ἢ μάλισθ'
τούτων. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολὺ ἐπι-
κέναι, τῶν ἐμποιούσι. μὴ τοίνω ὧ ἀνδρῶν
ἀθλωαῖοι φανείτε ἀγνοοῦντες ἐν τῷ παρόντι
νοῦ ὅτι αἱ δὲ τῶν λόγων ἀνδείαι ἢ θρασυ-
τες, εἰ μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὧσι πρᾶσκη
καὶ ῥώμης, ἀκοῦσαι μὲν εἰσὶν ἠδύται, πράξι
δὲ ὧσιν ἐκείνοι. αὐτίκα γὰρ τὸ μὴ ὧσιν ἐκεί-
νοις ἀδικοῦσιν, ὁρᾶτε ὧς καλὸν τὸ ῥήμα: ὁ
ἐλέψατε δὴ πρῶτον πρὸς τὸ ἴσον αὐτό: ἢ
κρατῆσαι μαχομένους τῶν ἐχθρῶν ὧσιν ἐκεί-
νοις ῥήματος τοῦτο σεμνότητά δὲ γὰρ λιπομέ-
νειν εἰπεῖν μὲν γὰρ ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι πάντα
φυκε ῥάδιον: πρᾶξαι δὲ ἔχ' ἅπαντα. ἔ γὰρ ἢ
πόνος ἢ ἰδρῶς πρῶτε τῶ λέγειν, καὶ πρῶτον
πράττειν ὅτι ν. ἐγὼ δὲ οὐ χείρους ὑμᾶς ἢ γὰρ
φύσει θηβαιῶν, καὶ γὰρ αὐτὸ μαινόμενος: ἀλλ'
παρασκηνοτόρους. φημὶ δὲ δεῖν τῶ πρᾶσκη-
ζεσθαι νοῦ ποιεῖσθαι τῶ ἀρχῶν: ἐπειδὴ τῶ

εἴτε τῶν διαγωνίζεσθαι. οὐ γὰρ ἀντιλέ-
 γον ὅλον: ἀλλ' ἕως τῶν βόπου τῆς ἐγχειρή-
 σαι ἀντιοῦμαι,

ὅστω μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι πεποιῶται
 πρὸν οἱ πρέσβεις κατηγορεῖσθαι τῆς πόλε-
 ων, ἀπαντες ἐωράκατε. πλὴν γὰρ οὐκ ἔ-
 κίνος εἶπω. τὰ μάλ' ὅσα ὑμῖν ἀναδίνα
 πρᾶνται. εἰ μὲν οὖν ἦσαν αὐτῶν ἀλιθεῖς αἰ-
 χροίαι, χάριν τε εἶχετε εἰκότως αὐτῶν εἰ-
 ἰ ὑμᾶς οὕτως ὑμῶν κατηγοροῦμαι καὶ μὴ
 ἄλλους: ἐπειδὴ δὲ διασχεψάντες τὰ λι-
 γὰ τὰ μὲν πρᾶβαίνοντες ἀφ' ὧν αὐτῶν μεγά-
 ἐπαίνους νομίσατε δικαίως, τὰ δ' αὖτ' αἰ-
 νοῖ φθιδίη καὶ οὐ προσήκονθ' ὑμῖν κέχρη-
 ῶ λόγῳ: πονηροὺς δίησιμον αὐτῶν, ἐπει-
 βελεγχθῶσι ταῦτα πεποιηότες, νομί-
 γὰρ ῥήτορες δεινοὶ μάλ' ἔστιν εἶναι δοκεῖν,
 ἀλιθείας ὡς εἰκῆς ἀνθρώποι νομίζε-
 προείλοντο, οὐδ' αὐτοὶ καλοκἀγαθία
 εἶοικεν, ἀμφοσβιτοῖσιν.

ὅ μὲν οὖν χαλεπὸν τὸ πρὸ ὑμῖν ἕως ἡ-
 ῶστω ἀνεσηκῆσαι, ὡς πρὸν ῥάδιον τὰ
 ἰδῶν. ἐγὼ γὰρ μὰ τῷ ἀθλωαῖο ὀδέναισ
 ἰδῶν ἀνθρώπων οὕτως οἶμαι τὰ προσόν
 ἰστοῖς ἀνοῦσαι νεφετουμένους, ὡς ὑμεῖς
 ἰπροσόντα κακῶς ἀνοῦετε. ὃ μὲν οὐδέ

Δημοσθένους

τούτῃς θρασέως ἀν' ἑτάως ἢ γυῖμαι ψεύδεσθαι
 εἰ μὴ σωήδεσαν ταῦτα: ἢ πρόδηλον ὡς ὁ
 δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἔσε ἀκούειν ὅτι
 τις καθ' ὑμῶν λέγῃ. εἰ μὲν οἶω ταύτης τῆς
 θείας δίκῃς ὑμᾶς δεῖ διδόναι, λόγους οὐ
 σήκοντας κατὰ τῆς πόλεως ἀκούειν τῆς
 εἰη. εἰδ' ἑσθ' τῶν ἀληθῶν εἰ τι δίκαιον ῥη
 ον, ὥσθι τῆς ἐγὼ πῦελήλυθα πιδύων οὐκ
 τὸς ἀξίως τῶν ὑμῖν πεπραγμένων εἰπεῖν δια
 σεσθαι: ἀλλὰ τὰ πράγματα ὅπως ἀν' τις
 πῃ, δίκαια φανεῖσθαι. βουλοῖμαι δ' ἀν' ὑμᾶ
 ὦ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι, ἴσους ἀκροατὰς ὑμῶν
 ὑμῶν ἀπὸ τῶν γενέσθαι, καὶ μὴ τῶν περὶ
 οὗ λόγους ἐπαινέσαι ὡς τούτων φιλο
 κείν. οὐ γὰρ ἀν' ὑμετέρων κακίαν οὐδεὶς
 κείναι, εἰ λέγοντός τινος οὐ παρεκρῆσθη τε
 λά τῶν ὥσθι τούτω στυγρῆν ποιησαμένων
 πως ὑμᾶς ἕξαπατήσωσιν.

Οἶμαι πάντας ἀν' ὑμᾶς ὡς ἀνδρὸς ἀθλω
 φῆσαι, ἀ βέλτισα ἕκαστος ἡγεῖται τῆ πόλι
 λεσθαι, ταῦτα πραχθῶναι. συμβαίνει δέ
 μὴ κατ' αὐτὸ κεκείσθαι πρᾶ πᾶσι τὸ βέλ
 στον. ἔ γὰρ ἀν' ὑμῶν οἱ μὲν λέγειν, οἱ δὲ μὴ
 γειν ἐκέλευον. πρὸς μὲν τοίνυν ὡς ὑπειληφ
 τας ταῦτα συμφέρειν, οὐδενὸς δεῖ λόγου
 μέλλοντι λέγειν: πεπεισμένοι γὰρ ὑπάρχει

ὅς δὲ οὗ ταύαντία συμφέρειν ἡγουμέ-
 βραχία εἰπεῖν βούλομαι. μὴ θέλουσι
 αὐτὸν ἀκούειν οὐκ ἐνὶ δήπου μαθεῖν οὐδὲν
 ἢ σὺ πῶσι μηδενὸς λέγοντος. ἀκού-
 ῖδυσθαι ἀγαθοῖν ἔκ ἐνὶ θατρίσ διαμαρτεῖν.
 ὁ πειθεύωντες πάντες καὶ ταῦτ ἔγνωκώ
 οἰνότῃον βουλεύσεσθε : οὐ μείζον εἰς τὰ
 πρᾶ οὐδὲν αὐτὸ γένοιτο ἀγαθόν : ἢ μὴ διωπι-
 ος τῆ λέγοντος διδάξαι βεβαίότῃον τοῖς
 γμύνοις πσεύσετε. χεῖς ὅ τούτων, οὐδὲ
 ἴν ὑποψίαν ἔχει, ἢ κεν μὴ εἰς τὴν ἐκκλη-
 ῖος ἐκ τῶν ῥηθισομένων τὸ κρέτισον ἐλέ-
 γον : φανῶμαι δὲ πρὶν ἐκ τῶν λόγων δοκι-
 με παρ' ὑμῖν αὐτοῖς τί πεισιμύους καὶ
 ἴσως ἰσχυρόν, ὥστε μὴ δι' ἐθέλειν πρᾶ
 ἢ ἀκούειν.

ὅς ὁ ἄλλος ὡς ἀνδρὸς ἀθλαῖοι πσὶν ὑ-
 κῖναι δοκῶ, πολλάκις λέγων πρὸς τὸ αὐ-
 τὸν εἰ. ἀλλ' ἐὰν ὀρθῶς σνοπῆτε, οὐκ ἐγὼ φα-
 και τούτου δίκαιος ὢν ἔχειν τὴν αἰτίαν,
 μὴ πειθόμενοι τοῖς ἡμετέροις ψηφίσμα-
 γὰρ ἐκεῖνοι τὸ πρῶτον ἐποίησαν ἀ ὑμεῖς
 ἰτάξετε, ἔδὲν αὐτὸ δούτῃον ἡμᾶς ἔδει-
 : οὐδ' εἰ τὸ δούτῃον αὐτὸς. νῦν δ' ὅσω
 ἴκεις τὰ προσήκονθ' ὑμῖν ὑμεῖς ἐψηφίσα-
 σούτω μοι δοκοῦσιν ἢ ἦον ἐκεῖνοι παρε-

Δημοσθένους

σκηδύαθαι ποιεῖν. πρό τῶρον μὲν οἷώ' ἐγωγε μὲν
οὐδὲ θεοὺς, οὐκ ἠδὲν πρὸς τί ποτ' εἶναι τὰ τ' εἶ
μένον, ἀρχὴν ἀνδρῶν δεικνυσι: νῦν δὲ καὶ ἄλλ
λον μοι δοκῶ διδάξαι. οἱ γὰρ ἀρχόντες, ἢ π
νὲς αὐτῶν, ἵνα μὴ πάντας λέγω, τῶν μὲν ἡ
μετέρων ἡμερισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότα
τον φροντίζουσιν: ὅπως δὲ λήθονται. εἰ
οἷώ' ἐνὶ ὄρωι δαῦναι, δικαίως αὖτ' αὐτὸ τὸ τῶρον
τίς ἐπληξεν, εἰδὼς μικρὸν ἀνάλωμα, οἷ
χλεῖν ὑμῖν ἡξούμην: νῦν δὲ οὐκ ἐνί, καθ
πὸρ οὐδὲ τούτους λέλθον. εἰ δ' ἔτι ἄλλων
μῖν λήθουργεῖν δεῖ προσθήσειν αὐτοῖς οἷον
με, ληροῦσι. καὶ ταῦτα ἴσως βούλοντες ἀ
προσδοκῶσιν. ἐγὼ δ' οὐ ποιήσω ταῦτα. αἰ
εὖ ἀνὰ μὲν δεῶσι, κατέλεξω τῶν νοῦν, ἢ τὰ
σῆκοντα ποιήσω: εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ αἰτίους ὑμ
ἀρφανῶ.

Οὐδένα αἰεὶ δὲ φρονουῶντα ἀντειπεῖν ὡς
δρῶν ἀθλωαῖσι νομίζω, ὡς οὐκ ἀπάντων ἀ
σὸν ὅτι τῆ πόλει, μάλιστα μὲν ἐξ ἀρχῆς
διὰ τὸ ἀσύμφορον πράττειν: εἰ δὲ μὴ, πρῆναι
θὺς οὐδὲ ἐναντιωσομένους. δεῖ μὲν τοὶ τῶρον
προσεῖναι καὶ θέλοντας ἀκούειν ὑμῶν κα
δάσκεσθαι: οὐδὲν γὰρ πλεονεῖναι τὸν ὄρ
τα τὰ βέλπιστα, αὖτ' ἢ οὐδὲ ἀκουσομένους
οὐ μὴν οὐδὲ ἐκεῖνο ἀλυσιτελὲς μετὰ τῶ

κενεῖν, ὅς αὖ τις ὑμᾶς, ἢ διὰ καιρὸν, ἢ διὰ
 ἡμέραν, ἢ δι' ἄλλω τινὰ αἰτίαν πρᾶ-
 σσεται, ταῦθ' ὅταν ποτὲ βούλησθε ὑμῶν
 ὄντες ἀκούειν, εἶναι τὸν ἐξετάσοντα·
 ἵνα ἐὰν μὲν ὡς φασὶν οἱ τότε πείσαν-
 τανῆ, προθυμότηρον πράττειτε ὡς ἔλεγ-
 κενότατα· ἐὰν δ' ἄρ' αὖ μὴ τοιαῦτα δύρε-
 σιν προῤῥωτῆρω προελθεῖν, ἐπίσχετε. καὶ
 αὖ δεινὸν εἴη εἰ τοῖς τῶ κρατίστου διαμαρ-
 τῶ χείριστον ἀνάγκη πράττειν, ἢ εἰ καὶ μὴ
 πύττον ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξείη μεταξου-
 χασθαι. πῶς μὲν οὖν αἰῶν ἀλλοιους ἀπαντας ἐγω
 πῶ τῶ ἀειλογία προτεινομένων, ὅταν
 πῶσι δίκαιως αὐτοῖς πεπράχθαι· οὗτοι
 πῶ τῶν ἐγκαλοῦσιν, εἰ πῶσι ὦν ἡ-
 τετε νῦν ἀναδέσθαι βούλεσθε, πῶ ἀπά-
 νειωτῆραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετα-
 νόου βασιάνου. πῶ μὲν οὖν τούτων αἰου
 πῶ δ' ὑμῶν ἴσως ἀγνοοῦσιν οἱ πολλοί· δεῖ
 πῶ τῶν πραγμάτων ἐπειδή πῶρ γέγο-
 τῶν τυχεῖν, ἂ τις ἡγεῖται κράτιστα λέ-

ἵπτι μὲν μέλει σωοίσειν πάση τῆ πόλει,
 καὶ λέγειν δύχομαι πάντας ὡ ἀνδρῶν
 οἱ, καὶ ὑμᾶς ἐλέσθαι. ἐγὼ δ' οὖν ἂ πε-
 ρὲς ἐμαυτὸν τυχαίω μάλιστα συμφέρειν

Δημοσθένους

ὑμῖν, ταῦτ' ὄρω, δεηθεὶς ὑμῶν τοσούτον, μή
 οὐδ' ἐξικύει κελθόντας ὑμᾶς διὰ τῆσ' νομ
 ζήν ἀνδρείως, μήτε οὐδ' ἀντιλέγην ἑσπεύου
 τας διὰ τῆσ' κακούς. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλε
 χος ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶται τῶν τε λόγων καὶ
 πραγμάτων εἶναι. ἀλλὰ δεῖ νῦν οὐ βεβουλη
 μένους ἡμᾶς φανῶναι: τότε δὲ ἀν' ἀρ' αὐτὰ
 τα δοκῆ, τὰ τῆσ' ἀνδρείως ἀφ' ἀδείξασθε. ἢ
 οὐκ ὑμετέρ' αὖ περθυμία, πάντος ἀξία. καὶ
 αὐτὴ παρέστιν, οἷαν ἀν' τις θυξάτο θυνοὺς ὡ
 πόλει. νῦν δ' ὄσω τυχαίει ἀπονομοτοδῶ
 σούτῳ δεῖ μᾶλλον προῖδεῖν, ὅπως εἰς ὅσον
 ταχρήτεσθε αὐτῆ. οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν μεῖ
 γματος ἢ προάρεσις, ἀν' μὴ καὶ τὸ τέλος
 φέρον καὶ καλὸν λάβῃ. ἐγὼ δὲ οἶδά πο
 ἀνδρες ἀθλῶται παρ' ὑμῖν ἀνούσας ἀνδρῶ
 τε ἀνοήτου δοκουῦτος εἶναι, οὐτ' ἀπείρου
 μετ' ἰσχυράτους λέγω, ὅς ἐφη δεῖν οὕτω
 ρεῖσθαι καὶ διωδύην τὸν στρατηγόν, ὅπως μὴ
 ἢ τὰ γενήσεται: ἀλλ' ὅπως τὰ οὕτω γάρ
 τῷ ῥήματι: ἡ δὲ τῆσ' γνώριμον, ὅτι ὅπως
 λῶς ἀγωνιῆται ἔλεγον. ἐπειδὴ μὲν τα
 ἐξέλθητε, ὅς ἀν' ἡγήται, κύριος ὑμῶν εἶ
 δι' ἕκαστος ὑμῶν αὐτῶν στρατηγεί. δεῖ δὲ
 ποιαῦτα φανῶναι βεβουλημένους δι' ὧν
 ταχῶς σωθῆται τῆ πόλει: καὶ μὴ μελλοῦ

ἐλπίδων τῆς παρούσης οὐδαιμονίᾳ χεῖ-
 ρα ποίησέτε.

Ὑδὸν αὖ ὡμίω ὡς ἀνδρὸς ἀθιωαῖοι, πι-
 πτα τοῖς πεπραγμένοις ἐγκαλέσαι τοῖς κα-
 τὰ τὴν εἰς λόγον ταῦτα ὄσω γὰρ αὖ πλεο-
 νεξέταζητις αὐτὰ, ἀνάγκη γὰρ τούτων
 εἰς οὐδοικεῖν. οὐ μὲν ἀλλά μοι δοκοῦσιν
 φανερόν κατὰ τὴν πόλιν, οὐκ ἔστι τῶν τῆ πό-
 λις ἀμφοτέρων πράξαντες. οἱ γὰρ ἔβελέγ-
 κτα μέλλοντες, αὖ πάλιν εἰς λόγον ἔλθω-
 σιν ἡμῶν καὶ δεινὰ ποιεῖν ὑμᾶς φασί. καὶ
 ἔτι γὰρ ἔβελέγχειν βουλομένους, δεινὰ
 αἰτιάσθε, ἢ ἡμεῖς γὰρ ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπι-
 πτότας, τι καὶ ταῦτα λέγομεν.

Ὁ μὲν οὖν σὺ δίκαιον ὡς ἀνδρὸς ἀθιωαῖοι,
 ἡμῶν ἔχειν παρ' ὑμῶν ὄργην τοῖς ἔστι χειρῶ-
 ν ἡμῶν πρὸς τοῖς διωθηθεῖσιν ἐξαπατήσαι. ὁ
 γὰρ ὡς ἔστι τούτοις, πεποιήνται, καὶ προη-
 κούμεν ὑμᾶς: τὸ ἢ μὴ τέλος ταῦτα ἔχειν, ἢ τύ-
 χη βέλτιον νῦν ὑμᾶς φρονεῖν, ἢ ὅτι ἐξή-
 κασθε τούτων γέροντι αἰτία. ὁ μὲν ἀλλ'
 ἡμῶν πόρρω νομίζω τὴν πόλιν εἶναι τῶν
 ἔστι τῶν ἀδικοῦντων λαμβάνειν, ὡς ἀ-
 ρεῖν αἰτία μοι δοκεῖν, αὖ ὅπως μὴ πείσεσθε
 ἡμᾶς. τοσαῦτα τέχνη, ἢ γρητῆσαι,
 ἢ ὑπηρεσίαι τινές εἰσιν ἐφ' ὑμᾶς κατε-

Δημοσθένους

βουλασμέναι. τῆς μὲν οὖν τούτων κακίας, αὐτὸν ἐν τῷ πρόντι τίς ἐν δέοντι μάλιστα καταγορήσει. βούλομαι δ' ἕκαστον ὧν ἀνέειπεν, ἀλλὰ μίζω συμφέροντ' εἰπεῖν.

Ἡ μὲν οὖν εἰωθῆσα πάντα τὸν χρόνον βλαπτεῖν ὡς ἀνδρῶν ἀθλῶαίσι τὴν πόλιν λαιδοῦναι ἢ παραχρῆμα, ἢ νυκτὶ γέγονε πρῶτον ἢ αὐτῶν ἀεί. ἀξίον δ' οὐχ οὕτω τούτοις ἐπιτιμῆσαι, σὺν καὶ ὀργῇ ἢ φιλονεικίᾳ ταῦτα πράττειν. καὶ τὸ μέγιστον ἀπάντων, ὅτι συμφέροντα ποιεῖν αὐτοῖς. ἀλλ' ὑμῖν εἰ ἕκαστον κοινῶν ἀνδρῶν ἀθλῶαίσι πραγμάτων καὶ μεγάλῃ σπειλεγεμένοι τὰς ἰδίας λαιδοῦναι ἀκροαταί, μὲνοι κάθησθε, καὶ οὐκ ἀποστρέψετε πρὸς ὑμᾶς τὰς λόγους, ἀλλ' ὅτι αἱ τῶν βληπτῶν ἀπάντων ἀνδρῶν κείσεως πρὸς ἀλλήλους λαιδοῦναι ὡς ἀνδρῶν ἀλλήλους ἐξελέγεωσιν, ὑμᾶς τὰς θύσας δίδουσι ποιῶσιν. πᾶσι γὰρ ὀλίγου σὺν ἵνα μὴ πάντας εἰπεῖν, οὐδεὶς αὐτῶν κερδοῦσιν ἢ ἀποστρέψεται, ἵνα ἐέλπιδόν τι πρὸς μετῶν γίγνεται, πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ. ἀλλ' ἂν τὸν δεινὰ φασί ποιῶντα ἀνδρῶν δεινὰ ἀνθρώπων ποιεῖν, ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πόνου ἢ συχίας διαπράττειται. ὅτι δ' οὕτω τὰ τ' ἔχει, μὴ ἐμοὶ πισεύσητε, ἀλλ' ἐν βραχείᾳ σαθεῖ. ἔστιν ὅπου τις ἀναστὰς εἶπε παρ' ἡμῶν

πῶ ποτε

τε βουλόμηνός τι λαβεῖν τῶν ὑμετέρων
 ἤλυθα ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, ἔχ ἕωρ ἢ
 δεῖς δῆπου, ἀλλ' ἕωρ ὑμῶν καὶ δι' ὑ-
 καὶ ταύταις ταῖς προφάσεϊς λέγουσι.
 ἢ σκέψασθε τί δῆ ποτε ὡς ἄνδρες ἀ-
 καὶ ἕωρ ὧν ἅπαντες λέγουσιν, ἔδ' ἐν βέλ-
 λῆς ὄλοις νῦν, ἢ πρότερον πράττετε: οὔτοι
 ἀνθ' ἕωρ ὑμῶν, ἕωρ αὐτῶν δι' οὐδεῖς
 ἐπώποτ' εἰρηκῶς ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γε-
 ν; ὅτι φασὶ μὲν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι φι-
 λῶμας, φιλοῦσι δ' ἔχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτούς.
 κάσαι, καὶ θορυβῆσαι, καὶ ποτ' ἐλπίσαι
 ἔωκαν ὑμῖν: λαβεῖν δὲ, ἢ κτήσασθαι τῆ
 κινείως ἀγαθόν, οὐδ' ἐν αὐτῶν βούλοιντο. ἢ
 ἢ ἡμέρα τῆς λίαν ἀρρώσεως ἀπηλλά-
 κταύτη τούτους οὐδ' ὄρωντες ἀνέξεοθε.
 ἀδραχμῆ καὶ χοῆ ἢ τέτταρσιν ὀβολοῖς,
 ἀδενουῶτα τὸν δῆμον διάγουσιν, ὅμοι-
 ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι τοῖς πρὸ τῶν ἰα-
 πίοις δίδόντες ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖνα οὐ
 οὐδ' ἐν τίθεισιν, ἔτε ἀχρηνήσκεν ἐα: ἢ ταῦ
 ἀχρηνόντας ἄλλοτι μείζον πράττην ἐα,
 ἢ τὰ ἔβαρκεῖν διώαται.
 ἢ δῆμιον ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, καὶ κα-
 ἀσπουδαῖον, ὅπῃ ὑμεῖς εἰώθατε καὶ ἢ
 ἢ φροεῖν, ὅπως τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δισε-

Δημοσθένους

αὐτὸν ἀδριέλθοι τῷ λόγῳ, καὶ πολλοὶ αὐτὸν ἀσει-
ποιοῦσι ἄλλως τε, καὶ ὡς πρὸς τούτων ἐνίοισι θ-
υῶν ὄντων. ἄλλ' εἰ μὴν ῥημάτων ἤκετε ἀκοι-
μηνοὶ, ταῦτα λέγειν, καὶ ἀκούειν χρεῖσθαι· ἐ-
πεὶ δὲ πραγμάτων αἰρέσεως βουλευσόμε-
σιν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ πρᾶνῶν τὰ πράγματα
μάλιστα κείναι, ἀφελόντας ὅσοι λόγοι τε-
κασιν ἕξασπατᾶν. εἰ μὴν οἷώσῃς λέγω. ο-
τὸν δὲ ὅτι πῶς ἴσως πρᾶξομεν ἔσται, περὶ
τῶν λόγων ἐλάττωσθαι εἶναι σιωπῶντας ἀκοι-
μηνοὶ μὴ γὰρ τὰ ταῦτα, ἢ ἐκεῖνα συμφέροντα
πῶς δὲ διηγήσασθαι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἢ πόλιν
τῶν εἰσὶ λόγοι πολλοὶ μὴ βουλομένων οὐκ ἀπο-
δολεαεῖν, οὔτε πάλιν τίς αὐτὸν αὐτῶν εἰπε-
χοι. ὡς δὲ καὶ διηγήσασθαι ἀκούειν, καὶ πρὸς τὸ
εὐβρον ἀρκέμενασθαι, καὶ λόγον ἐκ λόγου
γίνεσθαι, οὐδείς ὅς τις οὐχὶ διώκει αὐτὸν. ἐκ δὲ τῶν
εὐβεῖν οὐκ ἀπαλλάττωσθαι λόγων, ἀλλὰ
πρὸς τῶν οὐδὲν εἰς χρεῖαν ἐπαναγκάσειν
κούειν. ἢ μὴ οἷώσῃς ἐμὴ γνώμη πρὸς τῶν βου-
λομένων, ἢ δὲ ὅτιν.

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟ-
ΟΙΜΙΩΝ ΔΗΜΗΓΟΡΙ-
ΚΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΜΙΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΤΑ-
ΦΙΟΣ.

ΠΡΕΙΔΗ οὖν ἐν τῷ τάφῳ
κειμένους ἀνδρῶν ἀγαθῶν
ἐν ταῦδε τῷ πολέμῳ γεγενη-
μένους, ἔδωξε τῇ πόλει δημο-
σία θάπτην, καὶ προσέταξεν
ἐμοὶ τὸν νομιζόμενον λόγον
εἰπεῖν ἐπ' αὐτοῖς, ἐσκόποιω
θεὸς ὅπως τῆ προσηκόντος ἐπαίνου τῶν
ἐξετάζων ἢ ἢ σινοπῶν ἀξίως εἰπεῖν τῷ τε
εὐτηκότων, ἐντι τῶν ἀδωχάτων δι' εἰσὸν
καὶ τῷ ὑπάρχουσιν πᾶσιν ἐμφυτον τῆ
ἐπιδείδον ζωθυμίαν, ἢ τελευτήσαι κα-
κῶμον ἢ βουλήθισαν, ἢ ζῶντες τῷ ἐμά-
κλειν ἀτυχοῦσαν, πῶς οὐκ ἀνυπὸρ βλη-
κτικὸν λόγῳ τῷ αὐτῶν ἀρετῶν καταλε-
πίσιν; ὁμοίως μὲν τοι διαλεχθῶμαι τοῖς
πρόν ποτε εἰρηκόσιν ἐνθάδ' εἶναί μοι δο-
κῶ μὲν οἶω ἢ πόλις ἀπουδάξει ἀδρι οὖν ἐν
λέμῳ τελευτῶντας, ἔκ τε τῶν ἄλλων
κεῖν, καὶ μάλιστα ἐκ τῆδε τῆ νόμου, καθ'
εἶται τὸν δροῦντα ζωὶ ταῖς δημοσίαις
εἰς. εἰδὴ γὰρ πρὸ τοῖς χρυσοῖς ἀνδρά-
κεῖν τῶν χρημάτων κτήσεις καὶ τῶν κα-

Δημοθεσίους

Ἐρατὸν ἐλθόντα ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἡ
φάσιδος ἐκβαλεῖν: καὶ τὸν θυμόλπου καὶ
πολλῶν ἄλλων σόλον ἔμνονον ἐκ τῆς οἰκείας
ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐλμῆνων χώρου ἐβίβ
σαν: οὐς οἱ πρὸ ἡμῶν οἰκουῦτες πρὸς ἐπι
πάντες οὐδ' ὑπέμειναν, οὐτ' ἠδωθήσασιν
λύσαι. καὶ μὴν καὶ τῶν ἡρακλέους παι
ὄς οὐδ' ἄλλους ἐσώζε, σωτήριον ὠνομάσθη
ἡνίκα ἦλθον εἰς τήνδε τῶ γλῶ ἰκέται, φη
τες θυρῶδέα. καὶ πρὸς πᾶσι τούτοις καὶ πα
λοῖς ἄλλοις καὶ καλοῖς ἄρ' ἔχοις τὰ τῶν κα
χομένων νόμμοις ἔδειξον ὑβριζόμενα
οὐδ' ἐπὶ τῶν θήσασ θάππειν ἐκάλυε κρεί
τῶν μὲν οὐδ' εἰς μύθους ἀνηγεγμένων ἄρ'
πολλὰ παραλιπὼν τούτων ἐπεμνήσθη
τως ἕκαστον θυρῶ ἡμονασ καὶ πολλοὺς ἔχε
γους, ὥστε καὶ οὐδ' ἐμμέρους καὶ οὐδ' τῶ
δομένων ποιητὰς καὶ πολλοὺς τῶν συγγρα
φῶν ὑποθέσεις τὰ ἐκείνων ἄρ' ἔχει τῆς αὐτῆ
σικῆς πεποιῆσθαι. ἅ δὲ τῆ μὲν ἀξία τῶν
γων οὐδέν ὅστι τούτων ἐλάττω, ὅ δ' ὑπομ
τῶν εἶναι τοῖς χρόνοις οὐ πῶ μεμνηθολόγη
οὐδ' εἰς τῶ ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν, τῶ
ἡδη λέξω. ἐκείνοι τὸν ἔξ ἀπάσης τῆς ἀσίας
λον ἐλθόντα μόνοι δις ἡμύσαντο καὶ κα
γλῶ καὶ κατὰ θάλατταν: καὶ διὰ τῶν ἰδῶν

ὧν κοινῆς σωθείας πᾶσι τοῖς ἔλλησιν
 κατέστησαν. καὶ προείρηται μὲν ὁ μέλ-
 λειν ὑπ' ἄλλων πρότερον: δεῖ δὲ μὴ δὲ
 δικαίον καὶ καλῶς ἔχοντος ἐπαίνου
 ἄλλοις ἐκείνους σεσηθῶσι. τοσοῦτον γὰρ
 εἰς τῶν ὧν ἰσοῖαν σερατευσσάμενων νο-
 ῦσαν εἰκότως, ὅσον οἱ μὲν ἔβ' ἀπάσης τῆς
 οὐδὲ ἀριστεῖς δὲ κ' ἔτι τῆς ἀσίας ἐν-
 ῖς πολιορκουῦτες μόλις εἶλον: οὗτοι δὲ
 ἀπάσης τῆς ἡπείρου σόλον ἐλθόντα μό-
 λιστα πάντα κατέστραμμένον; οὐ μό-
 λωσαντο, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν ὑπερῶν
 ἡδύκοι ἐπέθηκαν. ἔτι τοίνυν τὰς
 οἷς ἔλλησι πλεονεξία κωλύοντες, πάν-
 τος σωέβη γενέσθαι κινδύους ὑπέ-
 ρεπε το δὲ δίχαιον εἶν τεταγμένον, ἐν τῶν
 ἐνέμοντες ἐαυτοῦ, ἕως εἰς τὴν νῦν ζω-
 ῖαν ὁ χρόνος προήγαγεν ἡμᾶς. μηδεὶς
 ἄλλω με ἀφροῦτα, ὅτι καὶ περὶ τού-
 τῃ ἐν ἑκάστου, ταῦτα τὰ πραχθέντα ἀ-
 κύναι. εἰ γὰρ ἀπάντων ἀμνηχανώτατος
 ἢ λέγειν ποείσασθαι, ἢ ἐκείνων ἀρετῆ
 καλὰ δίδωσιν εἰπεῖν καὶ πρόχρησθαι, ἀ-
 κύν' ὅτι διελθεῖν. ἀλλὰ προαιρῶμαι τῆς
 οὐκ ἢ τ' πρὸς τοῖς προζήνοισι μεγίστων μνη-
 στάχιστα σωάψαι τὸ λόγον πρὸς τὰ

Δημοσθένους

τοῖςδε πεπραγμέναις ἴν' ὥσπερ τὰς φύσεις
συγγενεῖς, οὕτω δὲ ἐπαίνους ἐπ' αὐτῶν
νοὺς ποιήσωμαι: ὑπολαμβάνων ταῦτ' ἀν-
να κεχαισμένα καὶ κείνοις, καὶ μάλιστα ἀρ-
τόδοις εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον πρὸς
σευ μεταίχοιεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαινοῖς.
Ἀνάγκη δ' ἐν τῷ μεταξύ διαλαβεῖν, καὶ
τῶν τὰ τοῖςδε πεπραγμένα τοῖς ἀνδράσι
λουῶ, καὶ δὲ ἐξω τῶν γένους πρὸς τὸν τάφον
κολουθηκότας πρὸς δύνοισιν παρακαλέσαι
γαρ εἰ μὴ εἰς χρημάτων δαπάνῃ ἢ πινυ-
λῷ θωρείαν ἱππικῶν, ἢ γυμνικῶν ἀθλο-
τάχῃ κοσμηῖσαι τὸ τάφον, ὅσω πρὸς ἀν-
θυμότηρον καὶ ἀφειδέστερον ἄνθρωπον παρεσκε-
σάμην τοσούτω μᾶλλον αὐτὸν προσήκοντα ἐ-
ξα πεποιθήσασθαι: λόγῳ δ' ἐπαινέσαι τὸν
δὲ ἀνδρῶν ἀρετῆς, εἰ μὴ δὲ ἀκούον-
συμβουλομένους λάβω, φοβοῦμαι μὴ
προθυμία τούναντίον ἔδει, ποιήσω. ὁ μὲν γὰρ
πλουῦτος ἢ τὸ τάχος καὶ ἡ ἰσχύς καὶ ὅσα
λα τούτοις ὅμοια, αὐτὰρ κείνους ἔχει τὰς οἰκί-
τοῖς κεκτημένους, καὶ κρατεῦσιν ἐν αὐτοῖς
αὐτὸν παρῆ, καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων βούληται
δὲ τῶν λόγων πειθῶ τῆς τῶν ἀκούοντων
αὐτὸν προσδεῖται. καὶ μετὰ μὲν ταύτης καὶ
τείως ῥηθῆ, δέξασθαι ἢ νεγκε ἢ χάειν προσπ-

ταύτης, καὶ ἔπειθ' ἔβραβη τῷ λέγειν
 προσέειπεν τοῖς ἀκούουσι. Πολλὰ τοί-
 κων εἶπεν ὧν οἶδε πράξαντες δικαίως ἐ-
 γίνοντο, ἐπειδὴ πρὸς αὐτοῖς εἰμι τοῖς
 ἀπορῶν τί πρῶτον εἶπω. προῖτά μιν
 πάντα εἰς εὐαγγελιστὸν δύσκειται κα-
 τὰ τὴν αἴρεσιν αὐτῶν. ὁ μὲν ἄλλα πει-
 ραὴ τὴν αὐτὴν ποιήσασθαι τῶ λόγῳ τὰ
 ἑρμηνεύει τῶ βίβλου τούτοις. οἶδε γὰρ ὅτι
 εὐαγγελιστῶν παίδευσιν ἦσαν ὡς φα-
 ρμακῶν καὶ ἡλικίαν ἀσχοῦντες ἐ-
 γίνοντο πάντες ἀρέσκοντες οἷς χεῖρ, γονυῖσι,
 οἰκείοις. τοιχοῦν ὡς πρὸς ἴχνη γυναι-
 κῶν ἢ τῶν οἰκείων αὐτοῖς καὶ φίλων μνή-
 σταν ὡς φαν ὡς τούτους φέρεται τῷ πό-
 λιν ἔπειθ' ἐμνήματα λαμβάνονσα εὐ οἷς
 τούτοις αἰετοῖς οὖσιν. ἐπειδὴ δὲ εἰς αὐ-
 τὸν ἦσαν, οὐ μόνον τοῖς πολίταις γνώ-
 κων αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις ἐπέστησαν. Ἔστι γὰρ ἔστιν ἀπάσης ἀρε-
 τῆς μὲν, σωῆσις: πέρι δὲ ἀνδρείαν καὶ
 ἀνδραγαθίαν, τί πρακτέον ὅτι: τῆ δὲ σώ-
 τῶν τοῖς ἀμφοτέρωθεν οἶδε πολὺ διώγει
 καὶ γὰρ εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος
 ἦσαν, οὗτοι πρῶτοι περὶ εἶδοντο, καὶ πολ-
 λὰ σωθείαν ἅπαντας πρὸς ἑκάλεσαν.

Δημοσθένους

ὁ πόρ' γνώμης ἀπόδειξις ὅτιν δὲ φρονούσης
τῆς πρὸς τοῖς ἔλλησιν ἀγνοίας μεμιγμένης
κία, ὅτ' ἐνὶ ταῦτα καλύειν ἀσφαλῶς
μὴν οὐ προορώσης, τάδ' εἰρωνυομένης. ὁμοίως
νίχ' ὑπήκουσαν καὶ τὰ δέοντα ποιεῖν ἠθέλησαν,
οὐκ ἐμνησικάκησαν. ἀλλὰ προσάντες
παρὰχρόντες ἀπαντα προθύμως, καὶ σάματα,
καὶ χτήματα, καὶ συμμάχους, εἰς πᾶσι
ἦλθον ἀγῶνος, εἰς ὃν οὐδὲ τῆς ψυχῆς ἐφέθετο.
ἕξ ἀνάγκης δὲ συμβαίνει ὅταν μάχηται,
τοῖς μὲν, ἢ πᾶσιν, τοῖς δὲ, νικᾶν. ὅμοίως
νῆσαιμι δ' εἰπεῖν ὅτι μοι δοκεῖσιν οἱ τελευτῶντες
ἐκαστῶν ἐν τάξει, τῆς μὲν ἢ τῆς οὐ μὴν
χειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρω. τὸ μὴν
κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν ὡς αὐτὸ δαίμων τῶν
δῶ κείνεται. ὅδ' εἰς ἑκάστον ἔδει πρᾶσθαι,
πᾶς ὁ μένων ἐν τάξει πεποιήκων. εἰ δὲ
τὸς ὦν τῶν εἰμαρμένῳ ἔχει τῆς τύχης, πέπαι
τὸ συμβαῖνον, οὐχὶ τῶν ψυχῆν ἢ τῆς τιμῆς
ναντίων. νομίζω τοίνυν ἢ τῆς τῆς χώρας
μὴ ἐπιβῆναι ἑὸς πολέμιους πρὸς τῆς τιμῆς
ναντίων ἀγνωμοσύνη, τῶν τούτων ἀρετῆς
τίαν γενεῖσθαι. κατ' ἀνδρα γὰρ πείρω
φότες οἱ τότε συμμέξαντες ἑκεῖ, οὐκ ἐβλήθησαν
λοντο αὐτοῖς εἰς ἀγῶνα κατὰ δίσταται τοῖς
νων οἰκείοις: ὑπολαμβάνοντες τοῖς μὴ

τῶν ὁμοίων ἀπαντήσεσθαι, τύχῳ δὲ ἔχει
 εἶναι πῶς ὁμοίαν λαβεῖν. δηλοῖ ὅτι ἔχει
 ἐπι ταῦτα οὕτως ἔχει, καὶ τὰ τῆς γε-
 νεῖας. οὐ γὰρ εἴς ἐπὶ οὐτ' ἄλλο
 εἶναι, οὔτε καμῖω πρόφασιν τῆς τῶν
 εὐτηνότητων ἀγαθόντα ἀρετῆς τὸν τῶν
 κακοῦ κύνειον φίλον γενέσθαι τοῖς ἐκείνων
 ἐξέλεσθαι μάλλον, ἢ πάλιν τὸν ἑσθλῶν
 κύνειον ἀφῆσθαι. οἶμαι δὲ ἂν εἴ τις
 εὐδὲ παραταξαμένους ὀρωθήσειε πό-
 ῳται τοῖς αὐτῶν ἀρεταῖς, ἢ τῆ πα-
 ρακαὶ χαλεπῆ τύχῃ κατωρθώσεται ἢ
 εὐφρονηκότος αὐτῶν ἐμπειρία καὶ τόλ-
 μη ψυχῆ, οὐδένα οὐτ' ἀνάγκη λυτον, οὔτε
 ὅτι ἔτι εἶναι, ὅτι πῶς ἀντιποιήσεσθαι τῶν
 ἐκείνων. ἀλλὰ μὲν ἑσθλῶν ὅσων ὁ πάντων
 λαίμων ὡς ἠβούλετο, εἴημε τὸ τέλος,
 ἀφῆσθαι κακίας ἀνάγκη εὐδὲ λοιπῶς
 εὐδὲ γε ὄντας. περὶ ὧν δὲ ὅτι εἰς ἀντίων ἢ γε
 ὀρῆρε εὐδὲ Ἐπι τούτῳ ταχθέντας οὐχὶ
 εὐδὲ ἔτι ἐκείνων, ἔθ' ἡμῶν ἀπιάσαιτ' ἀν-
 τῶς. εἰ δὲ ἄρα ἐστὶ τις ἀνθρώπων ὅτω
 πύτων ἐγκαλέσαι προσήκει τοῖς Ἐπι
 ταχθεῖσι θηβαίων, ἔτι τοῖς πολλοῖς οὐθ'
 οὐτ' ἐκείνων ἐγκαλέσειεν ἂν τις εἰκό-
 ῳ δυνάμην λαβόντες ἔχουσαν θυμὸν ἀ

Δημοθρόνη

τὸν δὲντα ἀναλῶσαι. αἰχρὸν οἴῳ ὑγρῶν
μὲν ἀπ' ἀθανάτων πεφυκότα πάντα. πε
νεκα τῆ τῶ πατρίδα ἐλθου. θερῶσαι, α
ῶ φανῶσαι θνητ' σῶμα ποιούμενοι πῶρι
νος, ἢ δὲ ξαν ἀθάνατον. Οὐκ ἠγνόουν αἰ
δαι θῆτέα τὸν αἰ γέως πρῶτον ἰσηγρῶσαι
σητάμενον τῆ πόλει. δεινὸν οἴῳ ἠγρῶτοι
κείνου προσδύσαι πεσαίρεσιν: καὶ τε
μᾶλλον ἠροῦντο, ἢ καταλυομένης αὐτῆ
ρὰ τοῖς ἐλπίσι ζωῆ φιλοφυγίσαντες.
βριλήφρασαν πανδίωνίδα προκνήω καὶ
μήλας τὰς πανδίωνος θυγατῶν ὡς ἐπ
ρήσαντο τῆρέα δὲ τῶ εἰς αὐτὰς ὑβριῶ
τὸν οἴῳ εἰόμενον αὐτοῖς, εἰ μὴ συφενεῖσθ
θυμὸν ἔχοντες ὁμοιον ἐκείναις φανήσονται
οἷς τῶ ἐλλάδα ἐώρων ὑξειζομένης. Ἡ
κόεσαν λεοντίδα μυθολογική καὶ τῶ
κόρκα, ὡς αὐτὰς ἔδσαν σφάγον τοῖς π
τοῖς ἑπὶ τῆς χώρας. ὅτε δὲ οἴῳ γυναικ
κείναι τοιαύτῳ ἔχον ἀνδρῶν, οὐ δει
αὐτοῖς ὑπελάμβανον χείροσιν ἀνδρῶσ
σιν ἐκείνων φανῶσαι. Ἐμέμνητο ἀκα
τίδα τῶν ἐπῶν ἐν οἷς ὁμοῖος εἴεκα τῶ
ζός φησιν ἀθρῶς ἀκάμαντα εἰς κροῖα
λα. ὁ μὲν οἴῳ παντὸς ἐπειρᾶτο κινῶν
σῶσαι τῶ ἑαυτῆς μητόρα εἴεκα. οἱ δὲ ἦ

ἵππαντας γονέας εὐεκα τῆ σωσαι, πῶς
 θέλλον πάντα κίνδυνον ὑπομένειν.

Λάβανεν οἰνείδης ὅτι κάδμου μὲν σέ
 ἴπῃσδε ἕον ὄντα, ὃν οὐ πρόπον ὄσιν ὄνο-
 ῶσι τῆδε τῆ τάφου, τῆ δὲ οἰνίδης γέγο
 ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐκαλεῖτο. κοινού δι' ὄν-
 ῶσδε ταῖς πόλεσι τῆ παρόντος κιν-
 ῶσδε ἀμφοτέρων ἀπασαν ὄντο δειν-
 ῶσδε κτίνα. Ἡίδεσαν κεκροπίδαι τὸν ἐ-
 ἀρχηγόν, τὰ μὲν ὡς ἐστὶ δράκων, τὰ δὲ
 ἀνθρώπος λεγόμενος οὐκ ἄλλοθεν πο-
 ῶσδε τῶ σωέσιν αὐτῆ προσομοιού ἀ-
 ῶσδε, τῶ ἀλκὴν δὲ δράκοντι. ἀξία δὴ τού-
 ῶσδε ἴπῃν ὑπελάμβανον αὐτοῖς προσήκον.
 ῶσδε ἴπῃσδε τῶν ἀλώπῃς γὰ
 ῶσδε ἴπῃσδε ἔφυ, καὶ τὸν ἀρχηγόν ἢ
 ῶσδε τὸ πρόπον φυλάττων ἐγὼ τῶδε τῶ
 ῶσδε σαφὲς εἶπεν ὑποβρίνω. ἀξία δὴ
 ῶσδε ὄντο δειν προσήκειν ποιούτες ὄφθῃ-
 ῶσδε ἐλάβανεν ἀαντίδης ὅτι τῶν ἀρ-
 ῶσδε κερθεῖς αἰαὶ ἀβίωτον ἐσμετῶ ἠρήσατο
 ῶσδε. ἠνίκα οἶν ὁ δαίμων ἄλλω ταειεῖα
 ῶσδε τότε οἶν ἐχθρὸς ἀμωόμενοι τεθναῖαι
 ῶσδε ὄντο, ὥστε μηδὲν ἀνάξιον αὐτῶν πα-
 ῶσδε. Οὐκ ἠμνημόνοισι ἀντιοχίδαι ἠρακλέ
 ῶσδε ἀντιοχῶν. δειν οἶν ἠήσαντο, ἢ ζῶσδε

Δημοσθένους

Ἠράκλει, ἀλλ' ὅπως τὰ λιβῆ: ὑμεῖς δὲ ἀφ' ἑ
ράκλει, καὶ τὰ προσήκοντα ὡς χρῆ. καὶ νό
μα ποιήσαντες, ἀπίτε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΡΩΤ
ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ ἀκούει
λει τῶ λόγου, δείξω σα
ἀναγνώσομαι. δεῖ δέ σε
προαίρεσιν αὐτῶ πρώτ
δένα. βούλεται μὲν γὰρ
γον ποιῶν ἐπαινεῖν ὡς

τιμῶν, ὃν ὤετο πολλῶν ἢ καλῶν ἢ ἀγαθῶν
των νέων ἐν τῇ πόλει χαιρέσατον εἶναι, ἢ
ον τῇ σωέσει παρέχειν, ἢ τῶ κάλει τῶν
κωτῶν. ὁρῶν δ' ὡς ἔπος εἶπεν, τὰ πλεῖστα
δρωτικῶν σωταγμάτων ἀχρῶν μᾶλλον
ἢ τιμὴν ἀδριάζονται τούτοις ἀδριῶν ὅτι
γραμματεῖα, ὅπως μὴ πείσεται, πεφύ
κται. ἢ ὅπρ καὶ πεπείσθαι φησι τῇ γὰρ
εἶτα καὶ γέγραφε: ὡς δήμιος, δρασθῆς οὐ
ποιήσῃ οὐδὲν ἀχρῶν, οὐτ' ἀξιώσῃ.
εἶπὼ ὡς πρὸ εἰ μάλιστα αὐτὸ δρωτικὸν λα
λόγου, ἀδριῶν τ' ὅτι: ὅτι ἄλλος λόγος τῶ
αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸν νεανίσκον: τὰ δὲ, αὐτῶ
βελλῆ ἀδριῶν παιδείας τὴν ἢ προαίρεσι-

πάντα ὅτα ἄτα γέγραπται τὸν βόπον,
 εἰς βιβλίον κατὰθοιτο. τοῖς μὲν γὰρ
 τοῖς τῶν λόγων ἀπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς
 καὶ πρῶτα χημά τις εἶποι, πρέπει γεγρά-
 ραῖς δὲ εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθισομύοις
 τῶς καὶ πῶς τῶς ἀρμόττει συγκεῖσθαι
 εἰ γὰρ πθανοῦς: οὗ δὲ βωιδεικτικὸς εἶ-
 ρήκει. ἴν' οὖν μὴ πρῶτὸν τὸν λόγον σοι λέ-
 γει δὲ ἀπὸρ γινώσκω πῶς τούτων, αὐ-
 τῶν: πρόσεχ' ὡς αὐτῶ τῶ λόγου ἡδὴ ἀ-
 λλος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἡκεὶ ὄν ἡβουλή-
 οῦεν βωιδεικτικῆς. Ὁρῶν εἰς τὸν τῶν
 ἔρων καὶ κάλους μετεχρηστικῶν, οὐδε-
 ῖ τῶν δὲ τυχιῶν τούτων ὀρθῶς χρωμέ-
 λ' βωιδεικτικῆ τῆς ὄψεως δὲ πρεπεία σε
 κύνους, πῶ δὲ πρὸς οὗ ἐραστὰς ὁμιλία
 ἴκοντα, ἢ τοσοῦτον διημαρτηκότηας τῶ
 λπια κείνιν, ὥστε δὲ οὗ λυμαιο-
 πτῶ πρῶτα καὶ πρὸς οὗ μετὰ σω-
 ης πλοισιάζην ἀξιοῦντας δυσκόλως εἶ-
 κειμένους: ἡγασάμην οὗ μὲν τοιούτους
 ἢ αὐτοῖς ἀλυσιτελῶς ἔχειν, ἀλλὰ ἢ
 οἷς μοχθηρὰς σωιθείας ὀρῶ γάζεσθαι:
 καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολυθητέον
 τούτων ἀφροῖα: μάλιστ' αὖ μὲν εὐθυμῶ
 ἢ τῶν πραγμάτων, οὐτε καλῶν, ἔτ'.

Δημοσθένους

εὐχρῶν ἀχρότως ὄντων, ἀλλὰ παρὰ κοινούς τὸ πλείστον διαματῶντων, ἀλλὰ μὲν γνῶμη πρὸς ἀμφοτέρων χρεῖσται: ἔτι πάντων ἀτοπώτα τὸν ὄσιν, ζηλοῦν μὲν πλείστους φίλους καὶ βεβαιωτάτους ἔχει ἀχρότητα δὲ πρὸς ἐρασίας: οἷς μόνον ἔθος ἔχει ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σὺσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν. ἔτι δὲ τοῖς μὲν μίαν πω τοιούτῳ φιλίαν ἐωρακόσι καὶ ἀρβᾶσαν, ἢ σφόδρα κατεγνωκόσιν αὐτῶς οὐκ αὖ διωιθεῖεν σωφρόνως τοῖς ἐπιχαίουσιν ὁμιλεῖν. ἴσως οὐκ ἄλογον τὸ ἔχειν πῶ διαύοισιν: τοῖς δ' ὡς πρὸς σὺ διακρίνοισι, καὶ μήτε παντάπασιν ἀνηκόοις οὐκ εἶσαι δὴ χρεῖται δι' ὄρωτος χρεῖς ἀναγκασθῆσαν, καὶ μετὰ τῆς ἀκείρεσθαι τῆς δούλοσιν τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν, οὐδ' ἂν ἂν ἔχειν δούλογον, ὡς αὖ τι πράξειαν αὐτῶν. διὸ δὴ καὶ μάλλον ἐπήρβλιω πρὸς τὴν γράψαι λόγον, ἢ γούμηνος δυοῖν τοῖν καμίστιν οὐ μαρτήσεσθαι. τὰ μὲν γὰρ ὑπάρχοντά τινεσιν γὰρ διελθῶν, ἀλλὰ σέ τε ζηλωτὸν, καὶ τὸν οὐκ ἀνόητον πρὸς δειξείν ἐλπίζω, εἰσὶν οὗτον ὄντα ἀγαπῶ. συμβουλεύσας δ' ἀλλοτρίως κατεπέγχει, νομίζω, τῆς μὲν δυνόιας ἐμῆς δειγμά, τῆς δὲ κοινῆς φιλίας ἀφ' ἧς

ἑδραίοις εἰσοίσειν. καὶ τοι μ' οὐ λέλιθεν, ὅ
 κεν πὸν μού ὅτι ἢ τῷ σὴν φύσιν ἀξίως τῶ
 ὄντων διελθεῖν. ἔτι ἢ ἑστὶ κινδυνώτερον
 βουλεύειν μέλλοντα αὐτὸν ὑπεύθυνον
 εὐθύτι καταστῆσαι. ἀλλὰ νομίζω τοῖς
 αἰῶς ἐγκαμίων τυχαίονοσι πῶς γενέ
 ται τῶν ἐπαινούντων διωάμεως προσή-
 κτικῆς ἀληθείας ἑσθ' ἐβολῆ. τῆς δὲ συμ-
 βολῆς οὐ διαμαρτήσεσθαι, σωείδως ὅτι δὲ
 ὁρήτων καὶ πᾶντελῶς ὑπὸ ἀκράσιας
 ἰσχυρίων, οὐδὲ τῶν καθ' ἐσθ' ἐβολὴν ὁρ-
 ῶν ἀποδέντων οὐδὲν αὐτῶν καλῶς ἔξενε-
 ῶν δὲ τῶν σωφρόνως ἢ καθαρῶς ζῶν ἀε-
 ῶν, οὐδὲ τὰ μετεῖως ἐσκεμμένῃ δια-
 κινεῶσαι πέφυκε. τὰς μὲν οὖν ἐλπίδας
 ἀκούσας, ἐγχειρῶ ἑλλόγω. Ἡ γοῦμαι ἢ
 ἢς αὐτῶν ὁμολογήσασί μοι τοῖς τηλικούτοις
 ἢς πρέπειν, κάλλος μὲν ἑστὶ τῆς ὀψέως,
 ἀνώγει δὲ ἑστὶ τῆς ψυχῆς, ἀνδρίαν δὲ ἐπὶ
 ἑστῶν τούτων, χάειν δὲ ἑστὶ τῶν λό-
 γων τελεῖν ἔχοντας. ὧν τὰ μὲν τῆς φύσε-
 ῶς καλῶς ἢ τύχη σοι παραδέδωκεν, ὧς
 ἢς βλεπῶν ἢ θαυμαζόμενον διατελεῖν.
 ἢς τὸς πρὸ τῷ ἑστὶ μέλλον εἰς ἑστῶς προσ-
 ἢς ἢς, ὥστε μηδέ ἢ αὐτῶν σοι τῶν δὲ φρο-
 ἢς ἢς τιμῆσαι, καὶ τοι χεὶ τὸν μεγίστων

Δημοσθένους

ἐπαινῶν ἀξίον ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν ἡγάπητον φαίνεσθαι, παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ δι' αὐτὸν, τὰ δὲ, διὰ τὴν τύχην θαυμάζει καθόλου μὲν τοίνυν τῶν ὑπαρχόντων σοφία ἀρετῇ ἴσως ὑπερον ἀρόμοτι τὰ πλείω θεῖν: ἀ' δ' ἑκάστου τούτων ἐγκώμια εἰπεῖν ταῦτα δηλώσαι πειράσομαι μετ' ἄλλων. Ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἐπαινεῖν ὅπου πρῶτον δοῦσιν ἅπασιν ὅτι γινῶμαι σου τὸ κάλλος, τούτου τὸ χρῶμα δι' οὗ καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ σῶμα φαίνεται. ὦ τίν' ἀν' αἰ' μότιον σαφῆς ἰκόνα ἐπέγκω σφοπῶν, οὐχ ὄρω. ἀλλὰ πρῶταί μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τόνον, σὲ θεωρῆσαι καὶ ἰδεῖν ἵνα συζητήσω χω μὴδὲν ὅμοιον ἔχων εἰπεῖν αὐτῷ. τῷ εἰκάσειέ τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον τοῖς ἰδοῦσι γάζεται πόθον; καὶ ὄρω μὲνον οὐκ ἄχαρην καὶ μεταστάν μνημονύεται: καὶ τὴν τῶν θεῶν ἀξίον ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχει: πρὸς τὴν δὲ ὑπὲρ πειαν ἀνθιρόν: πρὸς δὲ τὰς αἰτίας ἀνυπνόητον; ἀλλὰ μὴν ἔδὲ ταῦτ' ὅτι νῦν σαφῶς πρὸς τὴν σὴν ὄψιν, ἀ' πολλοῖς ἀμαρτωπέπεσε τῶν κάλλος μεταχόντων. ἢ ἔραθυμίαν τῆς σώματος ἅπασαν σωεταρῶν τὴν ὑπάρχουσαν ὑπὲρ πειαν, ἢ δι' ἀτύχησιν ἢ τὰ καλῶς πεφυκότη σωδέβαλον αὐτῷ.

ἂν ἴπῳ σὴν ὄψιν δὲ ροιμὴν ἀν' εὐόχον γε-
 ῖω. οὐ τῷ γὰρ σφόδρα ἐφυλάξατο πα-
 ροιοῦται κήρυξ, ὅς τις ποτ' ἴω θεῶν ὁ
 ἰόφως προνοηθεὶς, ὥστε μηδὲν μέμψε-
 ῖται, τὰ δὲ πλεῖστα πρόβλεπῆς σου κατα-
 κτάμεν δὴ καὶ τῶν ὀρωμένων ὡς φανερά
 ὄντος τῆς προσώπου, τούτου δὲ αὐτῆς
 ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τούτοις ἐπεδείξατο
 ἴδιαν ἴω εἶχεν εἰς σὲ τὸ δαιμόνιον. οὐ γὰρ
 ἴπῳ τὸ τὰ κατεπείγονθ' ὄρα ἄν αὐτὰ ρ-
 εῖσθαι: ἀλλ' ἐπίων οὐδ' ἐκ τῶν πράττο-
 ῶν γνωστικῆς ἀρετῆς, τοῦ δὲ τῶν
 ὡς σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν εἶε
 πρᾶον μὲν καὶ φιλόφρονον τοῖς ὀρω-
 ῶν ἡλοπεπῆ δὲ καὶ σεμνὸν τοῖς ὀμλου-
 ῶν δὲ καὶ σφύρα πασὶν ὡς δείξας,
 ἄλλ' ἂν τις θαυμάσειε. τῶν γὰρ ἄλ-
 ῶν μὲν τῆς πράοτητος ταπεινῶν, ὡς δὲ
 ἰνότητος αὐθαδῶν ἔσο λαμβανομέ-
 ῶν δὲ καὶ μὲν ἴπῳ ἀνδρείαν θρασύτητων, δὲ
 ἰουχίαν ἀβελτηρῶν εἶναι δικαίων,
 ἰας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λα-
 ῶν τύχη πρὸς τὸ δέον ἄπανθ' ὁμολογῶ
 ἰπέδωκεν, ὥσπερ δὲ χὴν ὡς τελοῦσα,
 ἰεργμα τοῖς ἄλλοις ὡς δείξαι βουλη-
 ἰμ' οὐ θνητὸν, ὡς εἴητο, φύσιν ἰσῆσα. εἰ

Δημοσθένους

μὴν οὖν οἰόντ' ὡς ἐφικέσθαι ᾧ λόγῳ τῶν κά-
λους τῶν σοῦ, ἢ ὅσῳ ὡς μόνον τῶν σῶν ἀ-
παινον, οὐδὲν ἀν' παραλιπεῖν ᾧόμεθα δέ-
παινοῦντες τῶν προσόντων σοι. νῦν δὲ δέ-
κα μὴ πρὸς τὰ λοιπὰ ἀπειρηκόσι χρισί-
θα τοῖς ἀκροαταῖς, εἰ ᾧδὲ ὅσῳ μάλιστα
θρῦνόμεθα. πῶς γάρ ἀν' τις ὑπεβάλοι τῶν
γῶν τῶν σὸν ὄψιν, ἢς μὴ δ' ἄ' τέχνη πεπαι-
τῶν ἄ' γῶν τοῖς αἰείσοις δημοουργοῖς, διώ-
ὑπερτεῖναι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν: τὰ μὴ
ἀκίνητον ἔχει τῶν θεοείων, ὡς τ' ἀδηλοῦ-
τί ποτ' ἀν' ψυχῆς μεταχρόντα φανείν: σὸν
τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν πᾶσιν οἷς ποιεῖς, μὴ
λίω δ' ὑπρέπειαν ἐπαυξάνει τῶν σώματι.
Γεὶ μὴν οὖν τῶν κάλους πολλὰ πρᾶξι-
τοσαῦτα ἐπαινεῖσαι ἔχω: ᾧδὲ δὲ τῆς σα-
σιώης κάμισον μὴ ὅσῳ ἔχοιμ' ἀν' εἰπεῖν,
τῆς ἡλικίας τῆς τοσούτης οὐδ' ἀβόλως ἐχ-
σης, σοὶ μᾶλλον ἐπαινείσθαι συμβέβηκε.
γάρ μόνον οὐδὲν ἑξαμαρταίνεις, ἀλλὰ ἡσ-
νιμώτερον ἢ κατὰ τῶν ὥραν ζῶν προήκει
καὶ τούτων μέγιστον τεκμήριον, ἢ πρὸς ὅ-
θρώπους ὁμιλία. πολλῶν γάρ ἐν τυγχαι-
των σοι καὶ παντοδαπὰς φύσεις ἐχόντων
δὲ προσαγομείων ἀπάντων ὅσῳ τὰς ἐαυ-
θωηθείας, οὕτω καλῶς προέστης τῶν το-

ἵστε πάντα τῷ πρὸς σε φίλιαν ἠγά-
 ρος ἔχειν. ὃ σημεῖον τῶν εὐδόξως καὶ φι-
 κώπως ζῶν προαιρουμένων ὅτι. καὶ τοι
 ἐβουλόμην ἤδη τῶν τε συμβουλιῶν
 οὐ χεῖρ τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίαν
 ἔχειν, καὶ τῶν πειθεμένων τούτοις: ἢ
 πρὸς χάριν ὁμιλουῦντα τοῖς φαύλοις ἀ-
 γίον εἶναι διεβάλλεσθαι παρὰ τοῖς πολ-
 ῦν διουλαβέμενον τὰς τοιαύτας ἐπιση-
 ῖν αὐτῶν τῶν εὐτυχευόντων δυσχερα-
 ῖν συμπίπτειν. ἐγὼ δὲ διὰ αἴτιον καὶ μάλ-
 ῖον σε δεῖν ἐγκωμιάζειν, ὅτι τῶν ἄλλ-
 ῶν τι τῶν ἀδωάτων οἰομένων εἶναι τὸ
 ἄλλων βόποις ἀγέσκειν, οὐ τοσοῦτο τού-
 ῖνεγκασ, ὥστε τῶν χαλεπῶν ἢ δυσκό-
 ῖ πάντων ἀδυναστεύειν: τῶ μὲν σωε-
 ῖται πῶς οὐδὲ ὑποψίαν εὐδοκίαν
 ῖμοις: τῆς δὲ πρὸς αὐτὸν δυσχεραίας τῆ
 ῖ πῶν ὑπερβολῆς κρατήσας. πρὸς τοίνυν
 ῖσας εἰ χεῖρ καὶ ἀπὸ τούτων εἶπεν, οὐ
 ῖως μοι δοκεῖς καὶ σιφρόνως ὁμιλεῖν,
 ῖων πλείων οὐδὲ ὄν αὐτὸν περὶ λωντῆ, με-
 ῖνεγκεῖν δωαμένων, σοι πᾶσι καθ' ὑπερ-
 ῖ ἀγέσκειν συμβέβηκεν: ὃ τῆς σῆς ἀρετῆς
 ῖ εὐαργέστατον ὅτιν. ὦν μὲν γὰρ δίκαιον
 ῖ λόν, οὐδεὶς ἄμοιρος αὐτῶν πρῶτα* σοι

Δημοθρύους

καθίστηκεν. ἄλλ' εἰς αἰχμύλω ἦκει, τούτων
εἰς ἐλπίδα οὐδείς ὄρ' ἔχετ'. τοσαύτῃ τοῖς
τῶν βελτίων ὄρεγμείοις ἕζουσίαν, πῶς
ἄφθρασιώεσθαι βουλομένοισι ἀτολμίας
σωφροσύνη πᾶρεσκύακεν. Ἐπὶ τοίνυν
πλείων ἐκ τῆς σιωπῆς ὅταν ὥσι νέοι τῶν
σωφροσύνης δύξαν θηρωμένων, σὺ τοσοῦτα
φύσει δικήνοχας, ὥστε ἕζων λέγεις καὶ
λεῖς τοῖς εὐτυχάνουσι, μηδὲν ἐλάττω
πᾶσι σε αὐτῆς οὐδουξίαν, ἢ δὲ πᾶντα τὰ
πὰ πεποιῆσθαι. τοσαύτη πειθῶ καὶ χάρις
ἐν οἷς ἀπουδάξεις ἔστι σοι, καὶ ἐν οἷς πᾶσι
καὶ γὰρ οὐκ ἄνευ ἀναμαρτήτως, καὶ δεινός
ἀκούθως, καὶ φιλήθρως ἐλθουθεύεις.
τὸ σωώλον τοιοῦτος εἶ, οἷος ἀν' τις ἕξ ἀφί
ἡὸς ὄρωντι γένοιτο. Τὴν τοίνυν ἀνδρείαν
δὲ γὰρ οὐκ ἄξιόν ὄστι πᾶρα λιπεῖν, οὐχ ὡς
πολλὴν ἐπίδοσιν ἐχούσης ἐπὶ τῆς σῆς φύσεως
καὶ τῆς μέλλοντος χρόνου πλείους ἀφομαί
ραδῶσοντος λόγων τοῖς ἐπαινεῖν σε βου
μένοισι, ἀλλ' ὡς καλίστων ὄντων ἢ μετὰ τῆ
της τῆς ἡλικίας ἐπαινῶν, ἐν ἧ τὸ μηδὲν ὄστι
μαρτυρεῖν τοῖς ἄλλοις οὐκτόν ὄστιν. σὺ δὲ
πολλῶν μὲν ἀν' τις καὶ ἐτόρων τῶν ἀνδρῶν
διέλθῃ· μάλιστα δὲ ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως, ἥς
πλείοσι γέγινωται μαρτυρεῖσθαι ἀνάγκη.

ἴδοντες εἰπεῖν ταύτῃ τῷ ἀγωνίῳ ὡς καὶ
 προείλον. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅτι πρακτέον ὅστι,
 ἵστα δοκιμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ
 φρονίμου κοινόν ὅστι σημεῖον. διὸ οὐδὲ
 εἰπεῖν ἄξιον τὸν τῆς προαιρέσεως ἔπαι-
 νου τοίνυν τῶν μὲν ἄλλων ἀθλημάτων
 καὶ δούλων καὶ ξένων μετέχοντες, τῶν δὲ
 ἑνὸν μόνοις μὲν τοῖς πολίταις ἐξουσίαν
 ἔχουσιν, ἑτεροῖς δὲ οὐ βελτίστους, οὕτως
 ἴσασθαι τὸν ἀγῶνα ὡρμησας. ἔτι δὲ κείνων
 καὶ τὰ δρομικὰ γυμναζομένων ἔδιδον πρὸς
 τὴν ἑξέλιξιν καὶ ψυχίαν ὡς δίδοναι: οὐδὲ τῷ
 ἴσασθαι καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκήσαντας πρὸς
 τὴν μάχην καὶ τῷ γνώμῃ διαφθείρεσθαι: τὸ
 ἴσασθαι καὶ τὸν κάλλιστον τῶν ἀγωνισμάτων,
 ἡλικία πρὸς τῷ σώματι φύσιν ἀρμόπιον
 ἔχοντες: τῇ μὲν σωτηρίᾳ τῶν ὁπλῶν καὶ τῇ
 ἀνδρείᾳ φιλοπονίᾳ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ
 ἐκτελοῦσιν ὁμοίωμενον: τῇ δὲ μεγαλοπρε-
 πείᾳ καὶ τῇ σεμνότητι τῆς παρασκυῆς πρὸς
 τὴν θεῶν δύναμιν εἰκασμένον: πρὸς δὲ
 τῇ ἡδίστην μὲν θέαν ἔχον, ἐκ πλείστων δὲ
 ἴσασθαι πᾶν συγκείμενον, μεγίστων δὲ ἀ-
 νειωμένον: πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις τὸ
 ἴσασθαι καὶ μελετῆσαι τοιαῦτα, οὐ μ-
 ἴσην προφανήσεται τοῖς καὶ μετεῖως

Δημοσθένους

ἀρετῆς ἐπιμενέοις. τεκμήριον δὲ μέγιστον
τις ποιήσαιο τῷ ὁμήρου ποιήσιν, ἐν ἧ καὶ
ἑλλήνων καὶ τοῦ βαρβάρων μετὰ τοσαύ-
την ἀσκητῆς πολέμησαντας πεποιήκεν ἄλλοι-
λοις. ἔτι δὲ καὶ νῦν τῶν πόλεων τῶν ἑλλή-
νων, οὐ τοῖς ταπεινοτάτοις, ἀλλὰ τοῖς μέ-
σαις ἐν τοῖς ἀγῶσι χρῆσθαι σιώνθεις ὅτι
μὲν οὖν προαίρεσις οὐ τῷ καλῇ καὶ παρὰ
σιν ἀνθρώποις ἤγαπημένη. νομίζω δ' οὐδὲ
να προὔρξου τῶ ἀπουδαιότατων ἑπιθυμ-
οῦν δὲ καλῶς πρὸς ἅπαντα πεφυκέναι τι-
μα, μὴ τῆς ψυχῆς φιλοτίμως παρεσκυα-
νῆς. τῷ μὲν φιλοπονίαν διδόντες ἐν τοῖς χ-
οῖσι ἑπιδειξάμενος, οὐδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ἐγ-
σω: τῷ δ' ἑλλήνων ἑπιφάνειαν τῆς σαυτῆ-
σεως, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀνδρείαν ἐν τοῖς
σι μάλιτα ἐνδείξω. ὅτι ὡς ὁκνῶ μὲν ἀ-
σθαι λέγειν, μὴ λειψῶ τῷ λόγῳ τῶν π-
γενημενέων. ὅμως δ' οὐ παραλείψω. καὶ
αἰετὸν αἰδεωροῦμαι ἡμᾶς διφραίνει.
τ' ἀπαγγεῖλαι μὴ ἐδέλιν. ἅπαντας μ-
εἰ δεξήεν τοῦ ἀγῶνα, ἴσως ἀν' ἀκαρῶν μ-
ἡμῖν ἑπιγένοιτο ὡς λόγῳ: ἐνός δ' ἐν ὧ πολ-
νεγκασμένους: πάντα δηλώσω: ἢ τῷ
ἀκουόντων διωάμει συμμετενώττον φα-
σομαι χρώμενος. τῶν γὰρ ζουγῶν ἀφεδεί-

ἢ μὲν πεσορμησάντων, τῶν δὲ ὑφλωιο-
 ων, ἀμφοτέρων ἀδριγενόμηνος, ἕκαστε
 προσῆκε τῷ νίκῳ ἔλαβον, τοιούτου
 εὐτυχῶν ἐφ' ᾧ καὶ πῶρ καλοῦ τῆς νι-
 κῆς, κάλλιον ἐδύκει καὶ πῶρα λογώτερον
 σωθῆναι. φερομένη γὰρ ἐναντίον μέ-
 γων ἀντιπάλων ἄρματος, ἀπάντων δὲ
 ἰσχυροῦ οἰομένων εἶναι τῷ ἴππων διώα-
 ριν αὐτῶν ἐπίουσι ἢ μηδενὸς δεινοῦ πα-
 ρεσπρηγωνιακότητος, οὐχ ὅπως ἐξεπλά-
 κτεδελιάσασθαι, ἀλλὰ τῇ μὲν ἀνδρείᾳ
 ἰσχυροῦς ὄρμῃ, κρείττων ἐγένου: τῷ
 δὲ καὶ τῆς διουτυχηκότητος τῶν ἀνταγω-
 γῶν ἡλθε. ἢ γὰρ τοι τοσοῦτον μετήλλα-
 ξαν ἀνθρώπων τὰς διανοίας, ὥστε πολ-
 λὰ Μουσῶν ὡς ἐν τοῖς ἵππικαῖς ἀγῶσιν
 ἴσθαι πῶρα καὶ τὰ νωμαχικῶτα, καὶ
 ἄλλοι ταῦτα λέγειν, ὥστε τοῦ τοῦ
 καὶ δευτέρου φοβεῖσθαι πάντας μή τι
 τοιοῦτο ἀδρι σέ. τοιαύτῳ δὲ νοίαν ἢ
 ἴσθαι ἢ σὴ φύσις αὐτοῖς πῶρα ἐικό-
 νων μὲν γὰρ καὶ τὸ καθ' αὐτὴν πῶρα ἴσθαι
 ἴσθαι: πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα πε-
 ρὶ ἐφ' οἷς ἀνὴρ τις νοῦν ἔχων φιλοτιμη-
 ῶν δὲ ἐκείθεν: οὐρήσμεν γὰρ αἰσῶν
 ἴσθαι ἀμηνθω δὲ σωφροσύνη: ἢ ἴσθαι

Δημοσθένους

κλεα δὲ, καὶ κάτορα, καὶ πολυδεύκλιω δι
δρίαν: γανυμήδω δὲ, καὶ ἄδωνιν, καὶ ἄλ
ποιούτους δὲ κάλμος ὑπὸ θεῶν ἀγαπ
τας. ὥστε ἔγωγε οὐ θαυμάζω τῶν ἐπιθυμ
των τῆς σῆς φιλίας, ἀλλὰ τῶν μὴ τὸν ἐρ
εῖον διακειμένων. ὅπου γὰρ ἑνὸς ἑκάστ
πρπειρημένων μεταχόντες τινὲς τὴν τῶ
ῶν ὀμιλίαν ἠξιώθησαν, ἢ που τῆ γ' ἀπαι
κνείου κατασάντος δὲ κτὸν θνητῶ φύτι
γενέσθαι. δίκημον μὲν οἶον, καὶ πατόρα κα
τόρα καὶ οὐ ἄλλους οἰκείους οὐ σους
αἶμα, τοσούτον ὑπερέχοντός σου τῶν ἠλι
ἀρετῆ: πολὺ ἢ μάλλον οὐς σὺ ὁ ἴτηλικῶ
ἀγαθῶν ἠξιωματός σου τοῦ προκείνου ἀ
εἶναι φίλους, ἔξ ἀπάντων αἵρεῖ. οὐ μὲν γ
τύχη σοι μετόχους κατέστησε: τοὺς δὲ ἡ
τόρα καλοκαγαθία προσηύεσεν. οὐ
οἶδα πότῃρον ὄρασας, ἢ μόνους ὀρθῶς γ
σιοντας προσαγορεύσαι χεῖ. δοκεῖ γὰρ
κατ' ἀρχὰς ἡ τύχη τῶν μὲν φάλλων κα
φρονοῦσα, τὰς δὲ τῶν ἀτυχεῖων ἀνδρῶ
νοίαν ὄρεθίσαι βουληθεῖσαι τῷ σὴν φύ
πρὸς ἠδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλὴν ποί
ἀλλὰ πρὸς ἀρετῇ ἐνδιδαιμονῆσαι χ
μον. Πολλά δ' ἔχων ἔτι πρὸ σου διελευ
τῆ καταλύσειν μοι δοκῶ τὸν ἔπαινον: δι

ἢ ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
 τοῦ διαλέγεσθαι δόξω. τοσοῦτον γὰρ ὡς
 τῶν λόγων δυνάμεις ἔλαττον ἔχει τῆς
 φύσεως τε τοῖς μὲν ὄρα τοῖς οὐδεὶς ἀπιστεῖν
 οὐδὲ τούτων ἐπαίνους, οὐδὲ αὖ ἐλεί-
 πει ἀληθεῖς εἶναι νομίζουσι. παυσάμενος
 ἐπὶ τούτων ἤδη πειράσομαι σε συμβου-
 λῆσάν σου ἀντιπρότερον ἐπιτὸν σωτῆ-
 ρικαγήσεις. βουλοίμην δὲ αὖ σε, μὴ πά-
 ρηποιήσασθαι τὸ προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς
 ἀπὸ τῆς φύσεως ἔρχονται: μὴ δὲ ὑπολαμβάνῃς τῆς
 φύσεως ἔγωγε τούτοις κέχημαι τοῖς λόγοις
 τῆς ὠφελείας ἕνεκα, ἀλλ' ἐπιδείξεως
 ἕνεκα: ἵνα μήτε διαμαρτῆς τῆς ἀληθείας
 ἐπὶ τῶν βελτίων τὰ τυχόντα ἐλόμηνος
 ἐπὶ σου βουλεύσῃ. καὶ γὰρ τοῖς μὲν
 καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδὲ ὅταν
 ἴδωσι τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν: τοῖς δὲ
 ἐπιπὸν ἀδύνατον πῶς γεγενημένους καὶ τὸ
 ἐπιπὸν ἀδύνατον ἢ καμίστων, ἀχάμω φέ-
 ρε. ἐπὶ δὲ οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ἄλλων λό-
 γων ἐπὶ τῆς καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος
 ἐπὶ τῆς ἐπιπὸν ἔγνωσαν: οἱ δὲ τῆς ἐπιπὸν
 ἐπιπὸν συμβουλίας διαμαρτόντες, ἢ κα-
 τὰ τῆς ἐπιπὸν παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἐπιπὸν
 ἐπιπὸν ὑπομνήματα ἔχουσι. τούτων

Δημοσθένους

ἢ μὴ οὐδὲν δεῖ σε παθεῖν: σκοπεῖσθαι δὲ, πῶς
ἀνθρώπων μεγίστω δυνάμει ἔχει, καὶ
καλῶς μὴ ἀφραδύτος πλείους ἀνὰ κατὰ
διαφθορῆτος δὲ, μέγιστος ἀνὰ βλαπτομένη
τὸν βίον. οὐ γὰρ ἀδηλον ὅτι τούτου καὶ
λίς ἀνὰ βλαπτομένη ποιητέον, ὁ μέγιστος
ἐφ' ἑκατόνων ἐργάζεσθαι πέφυκε. πῶς μὴ
νῦν ἐν ἀνθρώποις διανοίαν ἀπάντων δυνάμεων
μὴ ἡγεμονεύσαν: ταύτῃ δὲ φιλοσοφία
νῦν παιδύσασθαι τε ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι
μὴ, ἧς οἴομαι τε δεῖν μεταχεῖν: καὶ
τοκνήσαι, μὴ δὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν
πραγματείᾳ, ἐνθυμούμενον, ὅτι δὴ μὴ
γίωσ καὶ ῥαθυμία καὶ τὰ παντελῶς
λῆς δυσχερῶτά ἐστι: δὴ δὲ καρτερία καὶ
λοπονία οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνά
τὸν πέφυκε: καὶ διότι πάντων ἀλογώτα
ἐστὶ, πρὸς μὴ χρηματισμὸν καὶ ῥώμην καὶ
τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν, καὶ πολλὰ
μύειν κακοπαθείας, ἀπάντα θνητά ἐστι,
τῇ διανοίᾳ δουλεύειν εἴωθε: πῶς δὲ
σαν μὴ τῶν ἄλλων, σωδιατελοῦσαν δὲ
ἔχουσιν, ὅλου δὲ ἡγεμονεύουσιν τῆς βίου
τεῖν ὅπως διακείτεται βέλτιον. καὶ ταῦτα
λὸν μὴ καὶ δὴ τύχῃ ἐν τοῖς ἀποφασί
τοῖς θαυμάζεσθαι: πολὺ ἡκάλιον δὴ πῶς

πῶ αὖ τ' μηδενὸς τ' ἐνδύξων ἄμοιρον.
 τῆς μὲν γὰρ ἐπίστευσι καὶ τοῖς φαύλοις με-
 τωτέθειται: τῆς δ' οὐκ ἔστιν ἄλλοις μετου-
 σὴν τοῖς ἐν ἀνδραγαθία διαφέρονσιν.
 τὴν πρόβλεπεν τῆς φιλοσοφίας ἀκρεβῶς
 αὐτὸς διελεῖν ἢ γούμαι τὸν μέλλοντα χρό-
 νον. Ἐπιτηδεδόξασκεν ἡμερῶν πρᾶξι δύναιτο
 οὐδ' εἰπεῖν οὐδὲν νῦν οὐδὲν κωλύσει πε-
 ρεῖται. Ἐν οἷῳ πρῶτον ἐκεῖνό σε δεῖ κα-
 κὴν ἀκρεβῶς, ὅτι πᾶσα μὲν παιδεία δι-
 δασκαλίας καὶ μελέτης τινὸς σωθήσκειν: ἡ δὲ
 ἀκατάστατος καὶ μάλλον τῶν ἄλλων: ὅσω γὰρ
 ἀκατάστατος καὶ φρονιμωτέροις. ἔχει δὲ ἐφε-
 ρεῖται τοσοῦτον κάλλιον αὐτῷ συγκεῖσθαι
 καὶ τοι τί ποτ' ἀνὴρ ἐλείμενον τῆς μὲν
 ἐπιτηδεδόξασκεν καὶ βουλεύεσθαι τε-
 ρεῖται, τῆς δὲ φιλοσοφίας ἐκατέρου τοῦ-
 τῆς ἀκατάστατον πρᾶξι δύναιτο, μὴ τῶν κατὰ
 τὴν πραγματείαν, δι' ἧς ἀμφοτέρων τῶν
 ἀκατάστατος ἔξομεν; τότε γὰρ εἰκὸς καὶ τὸν
 ἄλλων μεγίστω ἐπίδοσιν λαβεῖν, ὅταν τῶν
 ἀκατάστατος ὡρεθόμενοι, τὰ μὲν διδάκτῃ τέχνῃ,
 ἀκατάστατος γυμνασία τινὶ καὶ συνιθείᾳ κατα-
 βυθισθῶμεν, οὐ γὰρ δήπου τῆς τῶν ἐστὶν εἰ-
 κὸς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν οὐ πρᾶξι πῶς ἔστι
 ἀκατάστατος ἀλλήλων. ὅλως μὲν γὰρ ἀ-

Δημοσθένους

πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείᾳ καὶ
λαβοῦσα τὴν προσήκουσαν: πολὺ δὲ μάλ-
ῶσται ἔξ ἀρχῆς δύφνεσθρον τῶν ἄλλων ἐ-
ὕπῃρξε. τοῖς μὲν γὰρ αὐτῶν μόνον βελ-
τίωσθαι: τοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει
μεγεθεῖν. οὗ δ' ἴσθι τὴν μὲν ἐκ τῶν πράξε-
σιν πειρίαν γιγνόμενῳ σφαλερὰν οὔσαν καὶ
τὸν λοιπὸν βίον ἀχρήτως ἔχουσαν: τὴν δὲ
φιλοσοφεῖν παιδείαν πρὸς ἅπαντα τὰ
δικαίως συγκεκραμένῳ. καί τοι τινὲς ἔ-
στι οὐτυχίαν πραγμάτων γυμνασθέντες
μάθησαν. σοὶ δὲ προσήκει τούτων μάλιστα
φρονεῖν, σὰν τῷ δὲ βῶσι μέλειαν ἔχειν: οὐ
αὐτοχολιάζειν, ἀλλ' ἐπίσταταί σε δεῖται
μεγίστων: οὐδὲ βῶσι τῶν κριτῶν μελετᾶν, ἀλλ'
εὐξέσθαι, καλῶς ἐπίστατα. νομίζε ὅτι πᾶσα
τὴν φιλοσοφίαν μεγάλη εὐδὲ χρωμένους
λεῖν: πολὺ ὅτι μάλιστα τὴν ὁδοὺ τὰς πρά-
ξεσιν πολιτικούς λόγους βῶσι μὲν. τῆς γὰρ
μετεΐασι καὶ τῆς ἀλμης τοιαύτης παιδείας
πέριως μὲν ἔχειν ἀκρόν: ἀκρόν δὲ ἀγ-
γελέσθαι, ταπεινότρονον τῆς σῆς ἀξίως. οὐ
καὶ δὲ τὸ μὲν διενεγεῖν ζηλωτὸν, τὸ δὲ ἀ-
γελέσθαι, παντελῶς καταγέλαστον. καὶ
αὐτὸ ἔξ ἄλλων τε πολλῶν, καὶ πρᾶθεωρη-
σῶν σὰν τῷ γεγενημένους εὐδὲξουσιν αὐ-

γὰρ πόρι κλέα τὸν σωέσει πλείστον
 αὐτὸν διενεγκεῖν δόξαντα πάντων
 πλισιάζοντα ἀναξάγῃ τῷ κλα-
 στικῷ μαθητῷ ἐκείνου γενόμενον ταύ-
 τω ἀλλωάμεως μεταχόντα: οἷον δὲ ἀλκί-
 οὺς δὲ φύσει μὲν πρὸς ἀρετῇ πολ-
 ῶν διακείμενον, ἢ τὰ μὲν ὑπόφρωνος
 πεινῶς, τὰ δὲ ὑπόφρονος ζῆν προηρη-
 σῶν ἢ τῆς σωκράτους ὁμιλίας πολλά
 ἐνορθωθέντα τῷ εἶς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς μεγέ-
 των ὄρων ἐπιτηδεύοντα. εἰ δὲ μὴ
 λέγοντας διαζίβην ἔχοντας ὑπογυ-
 ῖα ἀδείμασι χρῆσθαι: οἷον μὲν τιμῶν
 ὡν νεώτερος ὢν ἐπετήδυσεν, ἀλλ' ὅτι
 ἰσχυρὰ σωδιατείφας ἐπραξε, μεγίστης
 πλείστον τιμῶν δὲ φύσει ἀξιοθέντα τῷ
 κύτῃ τῷ ταραντίνων πόλιν ἔτι κα-
 φιλανθρώπως διοικήσαντα, ἢ κύριον
 καταστήσαντα, ὡς τὸ εἰς ἅπαντας τῷ ἐ-
 κείνῳ διελθεῖν. ὅς ἐν ἀρχῇ καταφρονεῖ
 κατὰ τῶν πλείστον πλισιάζει τοσαύτως
 ἐπίδοσιν. καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως
 εἶπε. πολὺ γὰρ ὡς ἀτοπώτερον, εἰ τὰ
 κατὰ δι' ἐπιτήμης καὶ μελέτης ὑπογυ-
 ῖα τελεῖν, τὰ δὲ μέγιστα ἀνθ' ἑτέρας
 εἴτης τῆς πραγματείας ὑπογυῖα

Δημοσθένους

πράττειν. Πρεὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶσθε
οἶσθε πλείω λέγειν, οὐδὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὡς
τελῶς ἀπείρωσ ἔχοντός σου πᾶσι αὐτῶν
μνήσθω. ἀλλ' ἡγούμενος τὰς τοιαύτας π
κλήσεις οὐ μὲν ἀγνοοῦστας προζέπειν, ἀ
εἰδύστας προξυφν. μηδὲν δὲ ὑπολάβης τ
τον ὡς ἄρα ἐγὼ ταῦτα εἴρηκα διδάξαι
τὸς ἀπατελούμενος σέ τι τούτων: οὐ γὰρ
σχωθεῖλω εἰπὼν, ὅτι πολλὰ μαθεῖν αὐτῶν
δέομαι: καὶ μάλλον ἀγωνιστῆς προήρημαι
πολιτικῶν, ἢ διδάσκαλος εἶναι τῶν ἀ
οὐχ ὡς ἀναινόμενος ἢ ταῦτα * διακρίμα
τῶν σοφιστῶν ἐλομενίων δόξαν, ἀλλ' ὅτι
ληθῆς οὐκ ἔχον τυγχάνει τὸν φρόπον.
σωοῖσθαι γε πολλοὺς μὲν ἐξ ἀδύξων καὶ
πεινῶν ἐπιφανεῖς δὲ τῆς πραγματείας
τῆς γεννηκένους: σὺλῶνα δὲ καὶ ζῶντα
τελευτήσαντα μεγίστης δόξης ἡξιωμένους
ἀπεληλαμένους τῶν ἄλλων τιμῶν, ἀλλ'
μὲν ἀνδρείασ τὸ πρὸς μεγαρέασ φρόπαι
πόμνημα καταλιπὼν, τῆς δὲ οὐξουλίαι
σαλαμῖνος κομιδὴν, τῆς δὲ ἄλλης ὁμο
οὐ νόμους, οἷς ἔτι καὶ νῦν οἱ πλείστοι τῶν
λήνων χρώμενοι διατελοῦσιν: ὁμῶς τοσ
αὐτῶ καλῶν ὑπαρχέντων ἐπ' οὐδενὶ μᾶ
ἐπιπέσεισεν, ἢ τῶν ἐπιπέσεισεν ὅπως

κίμων τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ὄνειδος, ἀλλ'
 τὴν τοῖς χρωμάτοις φέρειν: καλῶς ἐγνώ-
 σκετο ὅτι οὐχ ἡττιον, ἢ καὶ τὰ μα εἰς οἷς
 ἐν. ἐγὼ μὲν οἶω οὐτ' αὐτὸς ἄλλως γι-
 νοσίου τε πᾶσαι φιλοσοφείν μεμνημέ-
 νος ἀρχῆς ὑπαρξάντων σαυτῶ. τούτου
 καὶ διήλθον μὲν εἰς ἀρχὴν τῷ λόγου καὶ
 τὰ αὐτῶν: οὐχ ὡς ἐκ τῆς τὴν φύσιν ἐ-
 κείνην ἀνακλήσασθαι σε προσδοκῶν, ἀλλ' ἵνα
 προτρέψω σε πρὸς τὴν φιλοσοφίαν: ἐ-
 κείνη μὲν μικρὸν ποιήσει, μὴ δ' ἑστί τοῖς ὑ-
 μῖνοι ἀγαθοῖς μέγα φρονήσας τῶν μελ-
 ῶν ὑπολιγωρήσῃς. μὴ δ' εἰ τῶν εὐτυχῶν
 εἰς τῶν εἰ, μηδὲν τῶν ἄλλων ζήτησιν διενεγ-
 ῆς ἢ γὰρ κράτιστον μὲν εἶναι τὸ πρωτεύειν
 ἐπὶ τούτου δι' ὄρεζόμενον ὀφθῆναι μάλ-
 λον φέρειν, ἢ προέχοντα εἰς τοῖς τυχοῦσι.
 ἀπαιχμῶς τὴν φύσιν: μὴ ὅψιν φθασθῆναι
 τῶν ἐλπίδων ὅτι ἑστί σοὶ μέγα φρο-
 νήματα ὑποβάλλεται πειρῶ τῆς σαυτῆ
 τὴν τῶν ὀνείδων ἐπιθυμίαν: ἢ νόμι-
 μὲν ἄλλος λόγος ὅταν ἐπιθυμῶς ἔχωσι,
 οἷσι δόξαν ἀδριπθεῖναι: τὰς ὅσιν συμβαλε-
 ῖται εἶσιν ὠφέλειαν ἢ τιμὴν προσά-
 λτὰς μὲν ἀδρι τῶν ἄλλων κείσεις,
 ἑσιν ὡς ἔχομεν, δηλοῦν: τὰς δὲ τῶν

Δημοσθένους

Ὅτι τῆθ' ἀνθρώπων αἰρέσεις τῶν ὄλων φύσεως
μῶν δοκιμαίειν. ἐν οἷς ἅμα κείνων αὐτῶν
θήσεσθαι προσδύκα πρὸς πᾶσι: καὶ μετὰ τῶν
τῶν ἐγκαυμάσαντά σε ἐτοίμως ἐν ἀγῶνι
νήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. διὸ δεῖ σε
ἐπαίνων ἀξίον εἶναι δόξαντα, καὶ μετὰ τῆς
λίαν ἀνεπιτίμητον εἶναι. Οὐχ οὕτως
σε προθύμως ὅτι τῶν φιλοσοφίαν παρὰ
λοῦμην, εἰμὴ τῆς μὲν δύνοιας τῆς ἐμῆς
ἀν' σε κάλλιστον δῶκαν εἰσενεγκεῖν ὡμῶς
ἢ πόλιν ἐώρων δὲ μὲν ἀφείαν ἢ καλῶν
γαθῶν ἀνδρῶν τοῖς τυχούσι πολλάκις χ
νῶν, δὲ δὲ τὰς τούτων ἀμαρτίας αὐτῶν
μεγίσταις ἀτυχίαις ἀδελφίπῃσαν. ἴν' οὐ
τῆς ἀρετῆς, σὺ δὲ τῶν παρὰ ταύτης
ἀφ' ἀλάσῃς, προθυμότηρόν σοι παρεκε
μῶν. καὶ γὰρ οὐδ' ὅτι σοὶ νομίζω γενήσ
ζῆν ὡς ἔτυχεν: ἀλλὰ προστάξειν σοὶ τ
λιν ἢ αὐτῆς τι διοικεῖν. ἢ ὅσα τῶν φύσ
φανερέραν ἔχεις, πούτω μείζονων ἀξί
ἢ θᾶπρον ἐκλήσεσθαι πείραν σου λαμ
καλὸν οὐκ ἀπρεσβυτάτα τῶν γνώμων
μὴ τότε ἀληθινῆς. τὸ μὲν οὐκ ἐμ
εἰπεῖν ἅ σοι συμφέρειν ἢ γούμαι πεπε
σὸν δὲ, βουλεύεσθαι ἀδελφί αὐτῶν. πε
δὲ καὶ ὅτι ἄλλοις ὅτι ζητουῦντας οἰκείως

δεῖσθαι μὴ τὰς ἑὸι πολαίους ἡδονὰς ἢ
 εἰς ἀγαθῶν, μὴ δ' ἑὸι ταύτας προ-
 σέβουσι: ἀλλὰ φιλοπονεῖν ἢ σκοπεῖν, ὅπως
 βίον ὡς λαμπρότατον καταστήσουσιν:
 οὐ γὰρ οὕτως ἀν' μάλιστ' ἐπαινοῦντο,
 πλείων ἀγαθῶν αἵτιοι γένοιντο. μέμ-
 ηδὲν οὐδὲ νῦν οὐδένα τῶν σοὶ πλι-
 οντων. καὶ γὰρ μοι δοκεῖ τῆς ἄλλης βύτυ-
 ρος σῆς ἢ τῆθ' εἶναι, τὸ μηδενὸς ἀγῶ-
 νεῖν ὄρατοῦ. ἀλλ' οὐς ἀν' τις ἐλοιτο βυ-
 βυ: φίλους ἐκ τῶν ἡλικιωτῶν ἐκλέγε-
 ῖται μὲν μοι σοι φιλοφρονεῖσθαι: μὴ
 πᾶντας τούτους καὶ ἔχειν ἡδέως: πείθε-
 σθε τοῖς πλείστον νοῦν ἔχουσιν αὐτῶν: ἵνα
 τοῖς αὐτοῖς ἐπιπευδαίωτος δοκῆς
 καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις. Εὐτύχει.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΔΥΟ
 ΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΛΟ-
 ΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

URSAE LECTIONES PRI
 huius partis orationum Demo
 sthenis, quae in aliquibus codici
 bus reperiuntur.

αἰῶν ἢ ὅσα
 κτίν δ' οὐχί
 οὐτῶ. ἐγὼ γὰρ
 εὐχάσασθαι
 ἵπτος ἀρέσκει
 ἡγεῖσθαι, καὶ εἰ οὐδενὸς
 κτίν αὐτῶν
 κτίνους δ' εὐρίσκειν πολέμους
 κτίνουσι ταύτας, ἀφίετε
 κτίν αἰλήλοισ.
 κτίν εἶναι.
 κτίν, ἀπειρηκότων.
 κτίν, ὥστε.
 κτίν βοηδρόμα πέμφωσι
 κτίν γουσιν ἑσθί
 κτίν τε ἡμεῖς
 κτίν οὐκ ἐξεργάσαιτο
 κτίν δὲ τούτων
 κτίν ἀμάτων προσρᾶτε
 κτίν γίγεται, ὁρῶν
 κτίνται μὲν ὁ στρατηγὸς
 κτίν πάντα χρόνον

38. a. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς
 38. a. ἑαυτῶ, καὶ οὐχ ὅπως
 39. b. ἐκ πάντων δι' ἅπας ὀρθῶς θεωροῖν, γ.
 40. a. ἀχρίκους ἐκβαλῶν
 41. b. κρινὴν πρᾶξω
 46. b. Ἐπὶ ξενία αὐτοῦ
 52. b. ἐπίχωσι, πᾶσι αὐτῶν
 54. a. πρῶντα πράγματα
 55. γ. παρασκυιάζειν, ταύτην
 56. b. συγκαταπραξαμένω. τῆς εἰσίν
 59. a. παρασκυιάζεται. καὶ ὅπου
 59. b. μελίων, καὶ τῶν ὀλυρῶν
 61. a. τὸ φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται
 61. a. τῷ τῆ συμφέροντος
 63. a. ταῦτα φέρεσθαι, ὁ μὲν
 66. a. αὐτ' Ἐπὶ μικροῦς, αὐτ' Ἐπὶ μέγιστον
 69. b. ἔλαττον ἐστὶν ὡς ἀνδρῶν
 72. a. παρήρηται, καὶ τετραδαρχία
 70. b. ὑποδείγματα καὶ παραδείγματα
 74. a. εἰδότες καὶ λογιζομένους εἰδέτε
 χεσθαι τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν, γ.
 80. a. ἐπεσφάφητε οὐδὲν τούτων
 81. b. μὴ πολεμήσετε λαβεῖν
 81. b. ποιεῖ ζόπον
 92. a. πραγμάτων φυλακὴν
 83. b. ἀνάσπαστος γέγονε

ἡρότορον. ἦν ποτ' οὐ
 τοπον ὄντα οὐδένα
 αὐθ' ἡμῶν ἀρπάζων
 οὐτῶν εἶπεν
 ἐπίσταθε ἀρχειν
 ἔσθην τήρις καὶ κερτοβλέπῃς εἶχεν
 ἡρεμίασ' ὑμῶν
 ἐσχοπεῖσθε ἀν' ἀλιθῆ
 ἐζητεῖν, ὅπως δικαία
 ἐπερὺ παχυσόμεθα ἡμεῖς
 ἐπιτῆ περαιρέσει. τοῖς δὲ
 ἐπὶ τῶν ἐπιόντας ἐκείνων
 ἐπάλα κρείττους εἶσι.
 ἐναλύσονται πρὸς τῶν ἑλλήνων
 ἐκείνης ἤγε πρὸ τῶν
 ἐκτύχισασι τῶν
 ἐκείνων αἵτιοι
 ἐπολεμήσας ἡλθὺν θέρωσε. καὶ
 ἐπὶ τῶν ὡς ἀνδρῶν
 ἐκ τῶν δὴ τῶν ποιεῖν
 ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐουλομένων
 ἐπὶ δὴ δεῖ, εἰ μὲν τις ὑμᾶς. uel οὐ γὰρ
 ἐπὶ μὲν
 ἐπὶ τὴν πόλιν ὁ μακεδῶν
 ἐπὶ τὸν ὄρμον, ὁ παρ' ἐλάχισον
 ἐπὶ τὴν βολὰς ἐπὶ τῶν οὐρέσθαι

134. a. ἦν, ὅτι πάντ' ἔεισωλεῖν
 140. a. ἕως δέσσει πάσας
 165. a. δείκνυσιν αὐτῇ, ἅ καὶ πρόσχειρα, καὶ
 διον ἐπιλθεῖν ὅτι
 168. a. παρεσκύασεν ἐκάστους οὐρώσους
 168. b. φαίδραο ἀκάμαντα.
 174. a. σου κατέστηκεν
 175. b. ταῦτα διλώσω
 177. a. ὅρα τίς
 179. b. δὴ αἰροῦμαι

PRIMAE PARTIS ORATI
 num Demosthenis Finis.

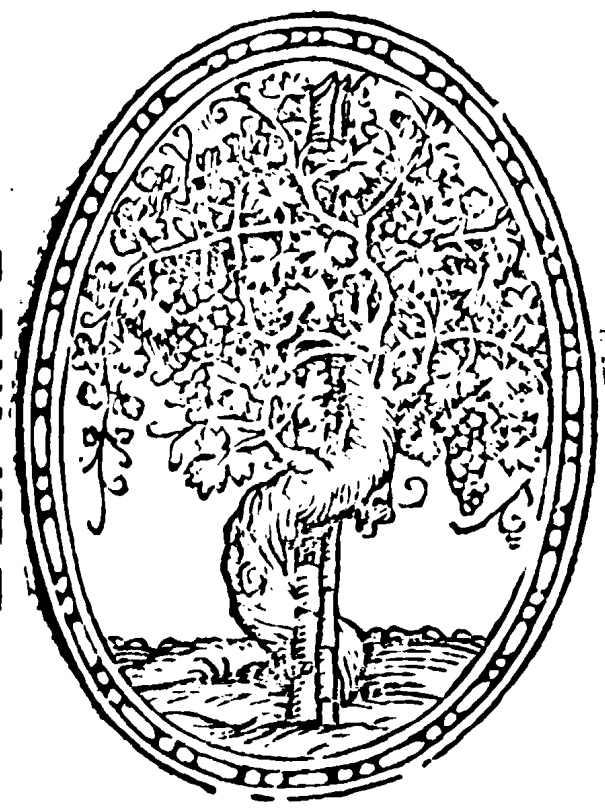
VENETIIS IN AEDIBVS FR
 cisci Brucioli, & eius fratrum.
 M. D. XLIII.

ΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΩΝ
ΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΜΟΣΘΗΝΙΣ ΟΡΑΤΙΟΝΩΝ
ΠΑΡΣ ΣΕΚΥΝΔΑ.

ΕΝ ΟΙΣ ΙΥΔΙΚΙΑΛΕΣ
ΟΡΑΤΙΟΝΕΣ ΕΙΟΥΣ ΠΥΒΛΙΚΑΙ ΟΡΑΤΙΟΝΕΣ
ΝΕΣ ΚΟΝΤΙΝΕΝΤΥΡ.

ΑΕΤΙΙΣ. Μ. Δ. ΧΛΙΙΙ.

ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΝΙΚΩΝ ΕΝΕΑ ΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ

Πίναξ.

Ἰσ̄ σ̄εφάϊου.	1
Ἰῆς π̄ρᾱ π̄εσ̄είω.	72
Ἰὸν λεπ̄ίνω.	144
Ἰμειδίου.	180
Ἰκ̄δροτίωνος.	230
Ἰκ̄ριστοκράτους.	248
Ἰτιμοκράτους.	296
Ἰαρίστγείτονος π̄ξ̄ωτος.	339
Ἰαρίστογείτονος διδύτ̄ρος.	359

* 11

ΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ

πρὸ τῆς σφαιροῦ λόγου.

Εἶχεν μὲν ὁ ῥήτωρ ἑαυτὸν ἀ-
θλωαίων προὔβαλετο τῶν
σωτήρων τούτων καὶ χειρο-
ποιήτων ἄρῃα γέσδρον τε καὶ
εἰλπιον, τῷ τε εἰς τὴν πό-
λιν δύνοιαν, καὶ πρὸς λόγους
καὶ ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, ἔλθουσιν, καὶ πλίν-
θῳ ἀθλώας ὠχύρωσεν, ἀλλὰ μεγάλας δύ-
σας καὶ πολλὴν τινα συμμαχίαν, τῇ μὲν ἐκ
ἑξῆς, ἐκ θαλάττης. οὐ μὲν ἄρα, ἀλλὰ καὶ εἰς
ἐπιπίπτον πρόβηλον, οὐ μικρὰ τῇ πό-
λει ἐβάλετο, πεποννηκός γάρ κατὰ πόλιν
καὶ τοῦ τείχους τοῖς ἀθλωαίοις, ἐπειδὴ
ἐκέρθη αὐτὸ, ἠρέθησαν ὅτι τὸ δῖον
καὶ δέκα φυλῆς ἐκάστης : οὐς εἶδει τῷ
καίαν ψιλῶ παρέχεσθαι τοῦ δῖου
ἐκάλωμα δημόσιον. εἰς τοίνυν τού-
τον ὁ ῥήτωρ γενόμενος, οὐχ ὁμοίως τοῖς
ἄλλοις ὅτι μέλειαν μόνῳ εἰσήνεγκε τῇ
ἀλλὰ τὸ μὲν δῖον ἀμέμπως ἀπετέ-
λε δὲ χρήματα ἔδωκεν οἴκοθεν τῇ πό-
λει καὶ εἰς τὴν δύνοιαν ταύτην ἤρουν

Δημοσθένους

λῆ, καὶ τῷ προμύθειαν ἡμίψατο σεφ
 χρυσῷ ἔτοιμοι γὰρ ἀθλωαῖοι πρὸς τὰς χο
 τας τῶν οὐ ποιούντων. κτησιφῶν δὲ ὡς
 γνώμῃ εἰπὼν, ὡς δεῖ σεφανῶσαι τὸν δη
 αθένῃ, εὐ μὲν κερῶ, τοῖς διονυσίοις, εὐ δὲ
 πῶ, τῷ τῆς διονύσου θεάτρῳ, εὐ δὲ θεατ
 πᾶσι τοῖς ἔλλησιν, οὓς ἢ πανήγυεις σωήρ
 καὶ τούτων εὐαντίον ἀνειπεῖν τὸν κήρυκα
 σεφανοῖ δημοσθένῃ δημοσθένους παιανί
 πόλις, ἀρετῆς συμπάσης εὐεκα καὶ οὐκ
 τῆς πρὸς αὐτῷ. ὡς οἶω πανταχῶθεν ἢ
 θαυμασθῆ. διὸ καὶ φθόνος αὐτῆς ἡμίψατο. κα
 ψηφίσματος ἀπηνέχθη πρᾶνόμων γραφ
 Αἰακίνης γὰρ ἐχθρὸς ὢν τῆς δημοσθένους, α
 να πρᾶνόμων ἀπήγειλε κτησιφῶντι, λέ
 οῦχοντα γεγονότα τὸν δημοσθένῃ, κα
 δόντα λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι. νόμον δὲ κ
 εἶν οὓς ὑπευθύνους μὴ σεφανοῦν. καὶ πάλ
 μον πρὸς χόμηνος, τὸν λέγοντα, εὐαὐ μὲν π
 δήμος ὁ ἀθλωαίων σεφανοῖ, εὐ τῆς ἐκκλησίας
 σεφανον ἀναγορεύεσθαι. εὐ δὲ ἢ βουλῆ, εὐ
 βουλοθυθείω: ἀμαχόθι δὲ μὴ εὐεῖναι. φ
 καὶ οὓς ἐπαίνους εἶναι οὓς ὡς τῷ δημοσ
 ψυλαῖς. μὴ γὰρ πεπολιτῶσαι καλῶς
 ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωροδόκον εἶναι, καὶ π

ὁ δὲ περὶ τῆς σεφαιῶν λόγος.
ὁ δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ τάξει καὶ τῶν
κτησειῶν αἰχίνης κέχρηται. πρῶ-
τον, περὶ τοῦ τῶν ὑπευθύνων νόμου, καὶ
ἕξτον, περὶ τοῦ τῶν κηρυγμάτων, καὶ τῆς
ἐκείνης πολιτείας. ἠξίωσε δὲ καὶ τὸν δη-
λιτῶν αὐτῶν τάξιν ποιήσασθαι. ὁ δὲ ῥή-
ματι τῆς πολιτείας τῶν ἀρχῶν ἐποιή-
σεν ἄλλιν εἰς ταῦτα τὸν λόγον κατέ-
χευενικῶς ποιῶν. δεῖ γὰρ ἀρχεῖσθαι τε
καὶ ἀρχοῦσθαι: καὶ λήγην εἰς ταῦτα.
ἔτεθεικε τὰ περὶ τῶν νόμων: καὶ τῶν
ὑπευθύνων, ἀντιτίθισι διανοίωσι:
καὶ τῶν κηρυγμάτων, νόμον ἔτδρον,
νόμον μέγρος, ὡς φησιν αὐτὸς, ἐν ᾧ
ἐκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ
ἐκκεῖται, ἐὰν ὁ δῆμος ἢ ἡ
βουλή αἴσῃ φησὶ
σηται.

* IIII,

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΟ-
ΝΥΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΛΥΤΟΝ ΛΟ-
ΓΟΝ.

Θιωαῖοι καὶ Θηβαῖοι π
μοῦντες πρὸς Φίλιππον
Χαιρωνεία πόλει τῆς Β
τίας ἠτήθησαν. Ἐσικρ
σας οἱ οὐ μακεδῶν φρ
μὲν εἰς τοὺς θήβας ἐνέβαλ
εἶχεν ὑποχείρα δουλεύσαν. ἐλπίσαντο
τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθιωαῖοι, ἢ ὅσον εἶδε πρ
αὐτῶν ἦξιν προσδοκῶντες ἢ τύραννοι
ἔφαιτο τὰ πεπονθότα μὲν τῷ χρόνῳ π
χοις ἐπανορθώσασθαι. καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστη
λῆς τῶν ποιοῖ προεβλήθησαν. τοιοῦδε καὶ
δίωνις ἐξ αὐτῆς εἶλετο πρὸς χρείαν τοῖ
ρα. τῆς τοίνυν ὀργασίας ἐν χόρσιν οὐσας
δειθεῖς ἔτι χρημάτων μεταδεδομένων
τῆς πόλεως, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔδαπ

ὁ παρὶ τῆς σεφάνου λόγος.
ἔπειτα ἐλογίσατο αὐτὰ τῆς πύλει, ἀλλὰ
εἶσατο. ταύτῃ ἀφορμῇ ὁ κτησιφῶν
πολιτευομένων δεξάμενος εἰσίνεγκε
ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας παρὶ αὐτῆς τοιαύτῃ. ἐπει
ἐλέει δημοσθένους ὁ δημοσθένης πᾶν ὅλον
ἔνοιαν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ δεκνύμενος, ἢ
τειχοποιῶν, καὶ δευτεῖς χρημάτων
πῆρεξαι, ἢ εἰσαίσατο, διὰ τὴν δεδύ-
εσθαι ἢ τῷ δήμῳ σεφανοῦσθαι αὐτὸν
ἐσεφάνῳ ἐπὶ τῷ δεάτῳ τραγωδιῶν ἀγα-
θωνῶν, ἴσως ὅτε πλήθυσω, ζέχει ἐπὶ
τα κρινα δράματα βλέπειν. εἰσαγο-
ποίνω καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ προβου-
τος, ἐφίσταται τοῦ κτησιφῶντος κατὴν γο-
νήν ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρὸς
μὲν εἶναι φάσκων πρὸς τοὺς νόμους τῶ
κα: εὐα μὲν, τὸν κελθύνοντα τὸν ὑπιύθι
σεφανοῦσθαι, πρὶν αὐτὸν διῶ τὰς δευτεῖας:
ἐπὶ ταύτας φησὶν ὁ δημοσθένης ἐδεδώ-
κα ἴσως καὶ διοικῶν καὶ τειχοποιῶν: ἢ
κεῖναι καὶ ἐπὶ εἶν τὸ γέρας ἕως αὐ-
θαρὸς ἐξετασθεῖς. διὸ τῶν ἀναγνώ-
σων, τὸν κελθύνοντα ἐπὶ πνυκί σεφανοῦ-
σθαι ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, διαβάλλων ἐπὶ πο-
τὸ δεξάμενος ἐπὶ τῷ δεάτῳ ἀναγο-

Δημοσθένους

φθλιῦσαι τῶν δημοσθένους τὸν σέφανον. ὁ δὲ πε-
τος νόμος εἰς τὴν ὄλιω ὄρα τῶν βίων, καὶ τῆς π-
λιτείας ἐβέτασιν. κελύει γὰρ μηδέποτε ψι-
δῆ γράμματα εἰς τὸν κριζῶν εἰσάγειν, εἴθα δὲ
ὅλα τὰ δημοσία γράμματα. ἐψύσατο δὲ φ-
σιν, ὄνοισιν καὶ ἀπουδῶν μαρτυρήσασιν τῶν
μοσθένει. κακόνους γὰρ μάλλον, καὶ πολέμου
δεδείσκειται τῆ πατείδι. τούτου τοῦ νόμου χρη-
σίμου τυχαίοντος τοῦ τείτου ἀντιλαβόμε-
νος ὡς πρὸ τινος ἀγκύρωσιν ὁ ῥήτωρ, κατεπα-
λασε τὸν ἀντίδικον, μεθόδω δεινοτάτη, καὶ
φοτάτη πρὸς τῶν κατηγορῶν χρισάμενος. ἐκ-
θεν γὰρ ἔχε λαβὴν εἰλεῖν, καὶ καταγωνί-
σασιν τὸν πολέμιον. οὗ μὲν γὰρ ἄλλους δύναι-
τους, τὸν, τε τῶν ὑπευθυῶν, καὶ τὸν τῶν κηρύ-
γματος, εἰς τὸ μέσον τῶν λόγων ἀπέρριψε, δε-
τηγικῶς κακοῦς εἰς μέσον ἐλάσασιν. τῶ δὲ ἰσ-
ροτάτω εἰς τὰ ἄκρα προσκέχρηται, τὸ σαφὲς
τῶν ἄλλων ἐβέτασιν ἑκατότου ῥωννίς. εἰσκει δὲ κα-
δοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸν λόγον, καὶ ἐ-
σφόδρα ἀναιδῶς τῶν τέχνων ἐπιδηκνύμενος.
δοκῶν γὰρ εἰς πρώτοις ὑπορβαίνειν τὸ νόμ-
μον ἐτόρως ῥόπῳ τῶν νομίμων προσκέχρη-
ται. καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω ἀρχίνης τὸν πρὸς
τῶν σεφάνων φθλιῦσαι. πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ὑποκε-

ὁ δὲ τῆς σεφάου λόγος.

ἔσθ' ἄρα κεν εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἑαυ-
τοῦ δούματα, καὶ νομίμω μαχόμενος, ἢ
ἐπιλοίχησις τῆς λόγου, τοιαύτη κεφάλαιον
ἔχον τῶ μὲν αἰαίνῃ, τὸ νόμιμον: τῶ δὲ ῥή-
ματι δίνον. κοινὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἴσου τὸ συμ-
μῆκον ἔχον φανδρὰν τῶ ἐξέτασιν. ἢ γὰρ
ἄφροσ πραγματική. ὡς ῥητὴ γὰρ τὸ
ῥήμα. τῆς δὲ γραφῆς ἐπιφίλιππου ζών-
τηθείσης, ὡς ἀλεξάνδρου διαδέξα-
ται τῶ ἀρχῆς ὁ λόγος ὅτι καὶ ἡ κείσις. ὡς
πέθανε φίλιππος, καὶ τῶ φρουρὰν οἱ
ἐπιτεθαροσκήτες ἐξέβαλον, ὁ μὲν ἀλέ-
ξας ὡς καταφρονήσεις τὰς θήβας κατέ-
σχευεν: εἶτα μεταγνοὺς ὡς τῶ πεπραγμέ-
νῳ ἐχώρησε τῆς ἐλλάδος αἰαχινόμνος. καὶ
τῶν βαρβαρῶν ἐστράτευσεν. οἱ δὲ ἀθη-
ναίῳ ἔχειν ἐνόμισαν κείσει παραδοῦ-
ναι προδότας οὓς τῶ ἐλλάδα ἀδικήσαν
οὐτῶ σωεκροτήθη τὸ δικαστήριον. οὐ-
κὲν τῶν προσίμων δικητικόν ὅτι κατὰ με-
τὰ τῆς ἐπαχθῆς, καὶ παρασκυλάζει τῶ δύνου-
σιν αἰαλίσι ἐν τῶ πῆρόντι δέομεθα: ὁμνει-
ρηται ζήλω: Κέκλυτέ μιν πάντες
καὶ πᾶσαί τε θείναι. Καὶ δὴ καὶ ἔμ-
πειρεται τῆς τῆ δύνουσα θαρρῆν. οὐ γὰρ ὅλον

Δημοσθένους

ἔπεκαλεῖτο τῶν θεῶν τὸ γένος, εἰ μὴ σὶ
διέκφο. τὸ δὲ διατελῶ, εἰληπῆαι μὲν ἑσθί-
ψησίματος: διηλοῖ δὲ, ὅτι σιωεβίωσι
τῆ δύνοια, ἢ αἰ αὐτῆς μέλεται,
καὶ πρότερον ἀφήσει τῷ
ψυχῶ, ἢ τῷ τοιαύ-
τῳ δῆνοι-

αν.

Ι
ΘΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΤΕΦΑΝΟΥ ΛΟΓΟΣ.

Πρῶτον μὲν ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶν
οι, θεοῖς δὲ ἕχομαι πᾶσι ἢ πᾶ-
σαις, ὅσπιν δὲ νοίαν ἔχων ἐγὼ
διατελῶ τῆ τε πόλει ἢ πᾶ-
σιν ὑμῖν, τοσαύτω ὑπάρξαι
μοι πρὸ ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν
ἀγῶνα. ἔπειθ' ὅτι ἐστὶ μά-
χη ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέροισι δὲ σεβεί-
σι δοξῆσι, ὅτι παραστῆσαι ὅτι θεοῦς ὑ-
μῶν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι,
ὡς πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ: χέτλι-
ον εἶναι τὸ τό γε: ἀλλὰ ὅτι νόμους καὶ τῶν
ἄλλων πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις, ἢ
πραπῆαι, τὸ ὁμοίως ἀμφὸν ἀκροῦ-
το δὲ ὅτι, οὐ μόνον τὸ μὴ προκατελεγε-
ν, οὐδὲ τὸ πῶς δὲ νοίαν ἴσπιν ἀμφο-
τεροῦν: ἀλλὰ καὶ τὸ τῆ τάξει, ἢ τῆ
ἀξίας, ὡς βεβούλιται, καὶ περὶ τῶν
ἐκείνων ἕκαστος, οὕτως ἔἴσαι χρήσα-
σθαι. Ἐπειθ' ὅτι ἐγὼ γ' ἐλαττοῦμαι κα-
τὰ τὸν ἀγῶνα ἀγῶνι: δύο δὲ ὡς ἀν-
τιμαχοῖ ἢ μεγάλα. εὐ μὲν, ὅτι οὐ ποδῶν
ἀγωνίζομαι: οὐ γὰρ ὅτι ἴσον νῦν ἔ-

Α

Δημοσθένους

μοὶ τῆς παρῴμων δύνοιας διαμαρτεῖν, ἢ
τῷ μὴ ἐλείν τῷ γραφίῳ: ἀλλ' ἐμοὶ μὴ οὐ
λομαι δὲ θυχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος
λόγου: οὗτος δ' ἐκ πειουσίᾳ με κατη
ἔτορον δ' ὅ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρ
τῶν μὲν λαιδριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν.
εἰν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτῶν ἀχί
τούτων τοίνυν, ὅ μὲν ὅτι πρὸς ἡδονῇ, τ
δέ δοταί: ὅ ἢ πᾶσιν ὡς ἐπεὶ εἰπεῖν ἐνόη
πὸν ἐμοὶ. καὶ μὲν οὐλαβούμηνος ἄλλο μὲ
γὼ τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ, οὐκ ἔχει
λύσασθαι τὰ κατηγορημένα δόξω, ἔδ
ἀξιώ τιμᾶσθαι, δεικνύωμαι: ἀν δ' ἐφ' ἃ ἢ τ
κα ἢ πεπολίτθαι, βαδίζω, πολλάκις
ἀναγκασθήσομαι πρὸς ἐμαυτῷ. πειρά
μὲν οὖν ὡς μετρώτατα ἄλλα ποιεῖν, ὅ, τ
τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἀναγκάζη, τούτου τῷ
αὖ οὗτος ὅτι δίκαιος ἔχειν, ὅ τοιοῦτον ἀ
ἐνησάμηνος. Οἶμαι δ' ὑμᾶς ὡς ἀνδρά
κασαί, πάντας ἀν' ὁμολογήσαι κοινὸν εἶπε
τονὶ τὸν ἀγῶνα, ἐμοί τε καὶ κτησιφῶντι
δὲν ἐλάττωνος ἀξίον αὐτοδῆς ἐμοί. πάντε
γαρ ἀρεῖσθαι, λυπηρόν ὅτι ἢ χαλε
ἄλλως τε, καὶ ὑπ' ἐχθροῦ τῷ, ἄλλο συμ
μάλιστα δὲ τῆς παρῴμων δύνοιας καὶ
θρωπίας, ὅσω πρὸς καὶ τὸ τυχεῖν τούτων

ἔπειτα τῶν σφεαίων λόγος.
ἔπειτα τούτων διόντος τουτουὶ τῶν ἀ-
κρίτων καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν,
ἔπειτα τῶν κατηγορημένων ἀφ-
ερίτου δικαίως, ὡς παρὰ νόμοι κελεύουσιν
ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς σούλων δύνουσι ὑ-
ποθητικῶς, οὐ μόνον τῶν γραφῶν κινεῖ-
σθαι δεῖν εἶναι, ἀλλὰ καὶ εἰς δικάζοντας
ἐπιπορεύσθαι, ἔκ ἀπιστῶν ὑμῖν, ὡς γέ μοι
ἔδειξε ἄλλοτε ὅτι τὰς αἰτίας ἢ τὰς δια-
φορὰς ἐκ τῶν προτέρων λέγειν ὁ δῶκων
οὐκ ἐν τῶν φύσει παρελθεῖν, εἰ μὴ
ἐκ τῶν ἐκαστος ὑμῶν, τῶν πρὸς εἰς
ἐπιβίαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τῶν λέ-
γουσιν δίκαια δυνότικῶς προσδέξεται,
καὶ ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφο-
τεροῦ, οὕτω τῶν διάγνωσιν ποιή-
σθαι πάντων. Μέλων δὲ τῶν τε ἰδί-
ων ὡς εἴκει λόγον διδύναται τῆν δόν,
ἡ κοινῆ πεπολιτευμένων, βούλομαι κα-
ὶ ἀρχῆς πάλιν εἰς θεοὺς παρακαλέ-
σθαι ἀντίον ὑμῶν δύχομαι: πρῶτον μὲν,
καὶ ἔχων ἐγὼ διατελώ τῆν τε πόλει
ἢ ὑμῖν, τοσαύτῳ ὑπάρξει μοι πρὸ ὑ-
ποθητικῶν ἀγῶνα: ἔπειθ' ὅ, τι μέλει
καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῆ καὶ πρὸς εὐ-
εκάστῳ, εἴτε παραστῆσαι εἰς θεοὺς

Δημοσθένους.

πάντων ὑμῶν πρὸς ταυτησὶ τῆς γραφῆς γὰρ
εἰ μὴ οὐκ ἔστιν ἔδωκε, μόνον κατηγόρη-
σαίχινος, καὶ γὰρ πρὸς αὐτῆς τῆς προβου-
λῆς οὐθὺς αὐτὸ ἀπελογούμην: ἐπειδὴ δὲ οὐκ
λάττω λόγον τὰ μα διεξιὼν ἀνάλωκε,
τὰ πλείω κατεψύσατό μου: ἀναγκαῖον
να νομίζω ἢ δίημιον ἅμα, βραχέα ὡς αὐ-
θιῶται πρὸς τούτων πρῶτον εἶπεν: ἵνα
δεῖς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἡγεμῖος, ἀλλ-
τερότερον τῶν ὑπὸ τῆς γραφῆς δικαίω-
κούη μου. πρὸς μὲν δὲ τῶν ἰδίων ὅσα λοι-
μνος βεβλασφήμηκε πρὸς ἐμοῦ, θεάσαι-
ώς ἅπλᾳ καὶ δίημιον λέγω. εἰ μὴ ἴσῃ με-
οῦτον, οἷον οὔτος ἢ πᾶσι, οὐ γὰρ ἄλλοθι πε-
βίωκα, ἢ παρ' ὑμῶν: μὴ δὲ φωνῶ ἀνάγκη
μὴ εἶ πάντα τὰ κοινὰ ὑπὸς οὐπε πολί-
μαι: ἀλλ' ἀναστάντες καταψήφισαθε ἢ οὐ-
δὲ πολλῶ βελτίω τούτου, καὶ ἐκ βελτί-
καὶ μηδενὸς τῶν μετείων, ἵνα μηδὲν ἐπαχ-
λέγω, χείρονα καὶ ἐμὲ καὶ οὐκ ἐμοὺς ὑπε-
φατε καὶ γινώσκετε: τούτω μὲν, μὴ δὲ ὑ-
τῶν ἄλλων πισθύνετε: δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως
παντ' ἔπλάττετο: ἐμοὶ δὲ ἰὼ παρά πάντα
χρόνον οὐνοῖαν εὐδέδειχθε ὡς πολλῶν
των τῶν πρότερον γεγενημένων, καὶ νῦν
ράαθε. Κακοήθεις δὲ ὧν αἰχίνῃ, ὡς

ὁ δὲ τῶν σεφάου λόγος·
Ἰὺνδες ᾠήθεις, οὗτοι δὲ τῶν πεπραγ-
μένων πεπολιτευμένων λόγους ἀφείτα
καὶ ταῖς λοιδορίαις τὰς πρὸ σοῦ ἔφε-
ρα ἠποιήσω ἄρα· οὐχ οὕτω τετύφω-
ται ἡ ψυχή μου, τῶν πεπολιτευμένων, ἀ-
πό τοῦ καὶ διέβαλλε, αὐτίκα ἐξετά-
σθαι δὲ πομπήσιν ταύτης τῆς ἀνέδην οὐ
κεννηκίης, ὑπόδρον, ἀν' βουλομένοις ἢ
ἐκνοῦειν, μνησθῆσομαι. τα μὲν οὖν κατῆ-
κα πολλὰ καὶ δεινὰ, καὶ σοφῶν ἐνί-
πρασ καὶ τὰς ἐχάτας οἱ νόμοι τάσσον
ἀφείτα· τῶν δὲ πρὸντος ἀγῶνος ἢ προαί-
ματι ἐχρησθῆ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὑ-
περβόλαιαν, καὶ προπηλατισμὸν ὁ-
τι πάντα τὰ τοιαῦτα· τῶν μὲν τοι καί-
τιν ἢ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημνύων, εἰ ποῦ
καθεῖς, οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν
οὐδ' ἐπέως· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ
θεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν. οὐδ'
ἀφείτα τάξιν καὶ φθόνου ἄρα ποιεῖν, οὐτε
ἐπεσοὺς ὀρθῶς ἔχον, οὐτε πολιτικόν, οὐ
μόνον ὅστιν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι· ἀλλ' ἐφ'
καὶ ταῦτά με ἔώρα τὴν πόλιν, οὐσί γε τῆ
ἐξ, ἡλικία νῦν ἐραγῶδει, καὶ διεξήει,
ἐπὶ τῶν νόμων τιμωρίας παρ' αὐτὰ τὰ
ἐπιταχθέντα· εἰ μὲν εἰσαγγελία ἀξία

Δημοσθένους

πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα, καὶ αὐ-
τὸν βόπον εἰς κείσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν·
γράφοντα παρανόμῳ, παρανόμων γραφί-
νον. οὐ γὰρ δήπου κτησιφῶντα μὴ δυνά-
κειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δ' εἰπὼρ ἐξελέγχεθ' αὐ-
τὸν, οὐκ αὖ ἐγράφατο· καὶ μὲν, εἰπὼρ
ἄλλων ὧν νωὶ δέβαλλε, καὶ διεξήει, ἢ ἢ
ὅτι οὖν ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἑώρα, εἰσά-
γωδ' ἅπαντων, καὶ τιμωρίας, καὶ ἀγῶνος
κείσεis, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ
τίμια· καὶ τούτοις ἐβίω ἅπασι χρεῖσται.
πρωίκα ἐφαίνετο ταῦτα πεποιηκῶς, καὶ
τὸν βόπον κεχρημένους τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμ-
γεῖτο αὖ ἢ κατηγεία τοῖς ἔργοis αὐτῶν
ἐκαστὸς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, καὶ φ-
εῖτο παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχεis,
σούτοις ὑσῶρον χρόνοις αὐτίκῃ καὶ σκάμ-
καὶ λοιδορίας συμφορήσας ὑποκείνετα
τα κατηγορεῖ μὴ ἐμοῦ, κείνει δὲ τουτοῖ-
τῶ μὴ ἀγῶνος ὄλης, τῶ πρὸς ἐμὲ πῶς ἔχ-
περοῖσται· οὐδ' αὖ μού δ' ὅτι ταῦτ' αὐ-
τηκῶς ἐμοῖ, τῶ ἕτερον ζητῶν ὅτι τιμῶν
λέσθαι, φαίνεται· καὶ τοῖ πρὸς ἅπασιν ὡ-
δρὸς ἀθλωαῖοι τοῖς ἄλλοις δικαίοis, οἷς αὐ-
πεῖν τις ὑσῶρ κτησιφῶντες ἔχοι, ἢ τῶ
γε δοκεῖ, καὶ μάλα εἰκότως αὐ λέγειν, ὅτι

ὁ πῶς τῶ σερῶνον λόγος. 4
ὡς ἔχθρας ἡμῶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δι-
τὸν ἐξέτασμον ποιῆσθαι: ὅτ' μὴ πρὸς
αὐτοὺς ἀγωνίζεσθαι παραλείπειν, ἐτόρῳ
ἀκρόν τι θεό σμην, ζητεῖν: ἔσθ' βολὴ
ἐκείας τῶτό γε. Πάντα μὴ τοίνυ τὰ
ρημύα ὁμοίως ἐκ τούτων ἀν' τις ἴδοι
ἐκείως, οὐτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμῶς εἰ-
βούλομαι δὲ καὶ καθ' εὐ' ἕκαστον αὐτῶ
ἐκεί: καὶ μάλιστα ὅσα ἔσθ' τῆς εἰρήνης
ἐπρεσβείας κατεψύσατό μου, τὰ πε-
ρὶ αὐτῶ μετὰ φιλοκράτους ἀνατι-
θεῖ. ἔστι δ' ἀναγκαῖον ὡς ἀνδρες ἀθλῶν
ἐπὶ ἴσας, ὡς κατ' ἐκείνους οὐ χρόνος
ἐπράγματα, ἀναμνήσαι ὑμῶς: ἵνα
ἐν ὑπάρχοντα καίρον ἕκαστα θεωρῆτε.
ὁ φωνικοῦ συστάντες πόλεμον οὐ δι-
καίρ' δὲ ἔγωγε ἐπολιτθόμην πῶ τό-
σον μὴ ὑμεῖς οὐτῶ διέκεισθ', ὡς τε φω-
βούλεσθαι σωθῆναι, καὶ πῶρ οὐ δι-
κοῦντας ὀρῶντες θηρῶντες δι' ὅτι οὐκ ἀν-
ταπαθοῦσιν, οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀδί-
κοῖς ὀρῶντες: οἷς γὰρ οὐτύχηκεσαν ἐν
αὐτοῖς, οὐ μετρίως ἐκέχρωτο. ἐπειθ' ἢ πελο-
πῶν ἅπαντα δεισθήκει: καὶ οὐθ' οἱ μισοῦ-
με δαιμονίους οὕτως ἴσχυον, ὡς τε ἀνα-
τιθεῖ: οὐθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἀφ' ἄχον

A 1111

Δημοθρύους

τες, κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν: ἀλλὰ τὸν
κειτος καὶ παρὰ τούτοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀν
σιν ἔεις καὶ παραχῆ, ταῦτα δι' ὄρων ὁ φίλιππος
πὸς, οὐ γὰρ ὡς ἀφανῆ, τοῖς παρ' ἐκάστου
δύτους χρήματα ἀναλίσκων, πάντας συ
κρονεῖ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐτάραττον. εἴτ' οὐκ
μάρτανον οἱ ἄλλοι καὶ κακῶς ἐφρόνουν, οὐ
τὸς παρεσκιάζετο, καὶ κατὰ πάντων ἐφ
το. ὡς δὲ ταλαιπωροῦμενοι τῷ μήκει τῆ
λέμον οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖ
βαῖοι, φανερὸι πᾶσιν ἦσαν ἀναγκαῶς ὁ
καταφύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ φίλιππος, ἵνα
ῶσιν γένοιτο, μὴ δὲ σωέλθοιεν αἱ πόλεις,
μῖν μὲν, εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ, βούθειαν ἐπέ
λατο. τί οἱ σωηγωνίσασατο αὐτῷ πρὸς τὴν
εἶν ὀλίγου δεῖν ὑμᾶς ἐκόντας ἕξαπατα
νους; ἢ τῶν ἄλλων ἐμλύων, εἴτε χεῖ κακῶς
εἴτε ἀγνοίαν, εἴτε καὶ ἀμφοτέρω ταῦτα
πεῖν: οἱ πόλεμον σιωχῆ καὶ μακρὸν πει
μουῶτων ὑμῶν, ἢ ῶσιν ἑσθέρων τῶν κοινῆ
συμφερόντων ὡς ἔργω φανερόν γεγοναι, οὐ
χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὐδὲ ἄλλω οὐδὲ
πάντων σωελάμβανον ὑμῖν. οἷς καὶ δικαίως
καὶ προσηκόντως ὀργιζόμενοι ἐτοίμως ὑπεί
σατε τῷ φίλιππῳ. ἢ μὲν οἱ τότε συγγω
σα εἰρήνην διὰ ταῦτα, οὐ διέμεν, ὡς οὕτως

ὁ παρὰ τῆς σεφάνου λόγος. ἔ
πράξι. τὰ δὲ τούτων ἀδικήματα
ἀδικήματα ἐν αὐτῇ, τῶν νυῖ παρόν
ργμάτων αὐτὴς ἐξετάζη, δικαίως αἰ-
ήσει. καὶ ταυτὶ πάνθ' ἔπαρ' τῆς ἀληθεί
εὐλογοῦμαι καὶ διεξίχομαι. εἰ γὰρ
τα δοκοῖν τὰ μάλιστα ἐν τούτοις ἀδική
οὐδὲν ὅτι δήπου πρὸς ἐμέ. ἀλλ' ὁ μὲν
κείπὼν ἢ μνηθεῖς ἔπαρ' τῆς εἰρήνης,
ἴμος ἢ ὁ ἔπαρ' τῆς: ὁ δὲ ἐκδεξάμενος
ἴφας καὶ ἐσμετὸν μετὰ τούτου μαθῶ
ταῦτα, φιλοκράτης ὁ ἀγνούσιος, ὁ
ἴνῃ κοινωνός, ἔκ ἐμὸς, οὐδὲ ἀν' σὺ διαρ
ἴφιδύμενος. οἱ δὲ σπειπόντες, ὅτου δή
εκα, ἐὼ γὰρ τῆς τό γε ἐν ᾧ παρόντι, οὐδὲ
ἴφισοφῶν. ἐγὼ δὲ οὐδὲν οὐδένα μου. ἀλλ
τούτων τοιῶντων ὄντων, καὶ ἐπ' αὐτῆς
ἴφείας οὕτω δεικνυμένων, εἰς τῆς ἴφεν
ἴφας, ὡς τε τολμᾷ λέγειν, ὡς ἄρα ἐγὼ
ἴφης εἰρήνης αἴτιος γενεῆσθαι, ἔτι καὶ
ἴφως εἴλω πλὴν πόλιν μετὰ κοινοῦ σωέ
ἴφων ἐμλώων αὐτῶ ποιήσασθαι. εἴτ' ὡ,
ἴφων σέ τις ὀρθῶς προσείποι, ἔτιν ὅπου
ἴφν, τῆλικα αὐτῶ πρᾶξιν καὶ συμμαχί-
ἴφω νυῖ ἐξαγάδεις, καὶ διεξίσεις, ὀρῶν ἀ
ἴφλόν με τῆς πόλεως ἴφανάκτησας, ἴ
ἴφων ταῦτα ἀ νυῖ κατηγορεῖς, ἐλίδε =

Δημοσθένους

ξας, ἢ διεξήλθες; καὶ μὴ, εἰ τὸ καλύσαι
τῶν ἐμῶν κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ
λίππω, σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ὡς, ἢ
βαῖν καὶ διαμαρτύρεσθαι καὶ δηλοῦν π
σί. οὐ τοίνυν ἐποίησας οὐδ' αὖτις, οὐδ'
σέ σου ταύτῃ τῷ φωνίῳ οὐδ' εἰς, εἰς π
τε γὰρ ὡς πρὸς εἰς πρὸς οὐδένα ἀπεσπ
τότε τῶν ἐμῶν, ἀλλὰ πάλαι πάντες
ἔβελιλε γυναικοὶ οὐθ' οὗτος ὑγιὲς πῶς π
εἶρηκεν οὐδέν. χωρὶς δὲ τούτων, καὶ δια
τῷ πόλιν τὰ μέγιστα ἐν οἷς ψεύδετα. ἢ
ὑμεῖς ἅμα ὅς μὲν ἄλλους ἐμῶν εἰς π
μοι παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς εἰς
πῶς εἰρήνης πρὸς εἰς ἐπέμπετε: οὐδ'
πρῶτα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρῆσθαι
πῶν διεπράττεσθε. ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα
ἔστι. τί γὰρ ἢ βουλόμην μετεπέμπεσθαι
ὅς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ; ὅτι τῷ εἰρήνῃ
λ' ὑπῆρχεν ἀπασιν. ἀλλ' ὅτι τὸν πόλεμον
λ' αὐτοὶ πῶς εἰρήνης ἐβουλόμην. οὐκ
τε τῆς ἔξ ἀρχῆς εἰρήνης ἡγεμῶν, οὐδ' αὖτις
ἐγὼ φαίνομαι, οὔτε τῶν ἄλλων οὐδένα
τε ψεύσατό μου, οὐδέν' ἀληθὲς ὄν δέσπ
Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησα τῷ εἰρήνῃ
λις, ἐν ταῦθα πάλιν σκέψασθε, τί ἡ
κάτοχος πεσεῖλετο πρὸς εἰς: καὶ γὰρ εἰ

καὶ τῶν Σεφάνου λόγους. 6
καὶ τίς ὡς ὁ Φιλίππου πάντα σωμαγω-
ν, καὶ τίς ὁ πρῶτων ἐσθλῶν ὑμῶν, καὶ τὸ
τῆς συμφυλίου ζητῶν. ἐγὼ μὲν ταῖντων ἐ-
κβουλεύων ἀρχαίῃ τὴν ταχίστην εἶ-
ς. Ἐπὶ εἰς τόπους, ἐν οἷς ἀν' ὄντα φέ-
ρῃ πωλεύωνται, καὶ εἰς ὄρεους ἀρχαίῃ
καὶ τοὶ δὲ, οὐδὲ γράψαντες ἐμοῦ, ταῦ-
τ' ἢ δέλισαν. τί δὲ τῶν τ' ἡδυνάτο ὡς ἀν-
τιπαῖοι, ἐγὼ διδάξω. Φιλίππου μὲν ὡς
τῆς, ὡς πλείστον τὸν μεταξὺ χρόνον γινέ-
ται ὄρεων ὑμῶν δι' ὡς ἐλάχιστον. διατί; ὁ
ἐμὲν οὐκ ἀφ' ἧς ὠμώσατε μόνον ἡμέ-
ρ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε τὴν εἰρήνην ἐσε-
ύσασθε ἐξελύσατε τὰς πρῶτα κινδύνας τὰς
ἐμῶν: ὁ δὲ εἰς ἐκ παντὸς τῶν χρόνων
ἐπραγματεύετο: νομίζων, ὅτι ὡς ἂν
εἰς τῆς πόλεως περὶ ἅπαντες ἐπὶ εἰς
ἐκβουλεύωνται, πάντα ταῦτα θεοῦ εἰ-
ρήνην καὶ τὴν εἰρήνην λύσειν τούτων ἐ-
γὼ πεσορῶμενος ὡς ἀνδρῶν ἀθληταῖοι
ἐπιζόμενος, τὸ ψήφισμα εἰς γράφω,
εἰς εἰς τόπους, ἐν οἷς ἀν' ἢ Φιλίππου,
ὄρεους τὴν ταχίστην ἀρχαίῃ βαίνειν:
τῶν θρακῶν τῶν ὑμετέρων συμμά-
χους ταῦθ' ἂν νῦν οὕτως διέσφερε, τὸ
καὶ τὸ μύριον, καὶ τὴν δ' ἰσχυρῶν, οὐ

Δημοσθένους

τω γήγνοιθ' οἱ ὄρκοι, καὶ μὴ προλαβὼν ἐκ
τοῦ βωι καίρους τῶν τόπων, κύεις τῆς θρησκείας
κατασαίνε. μὴ δὲ πολλῶν μὲν χρημάτων,
λίγων δὲ στρατιωτῶν ὑπορήσας ἐκ τούτου
δίως τοῖς λοιποῖς βωι χειρὴν πράγμασι
δοῖσθαι μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμα, οὐδὲ
νώσκει. εἰ δὲ βουλεύων ἐγὼ περσάγε
πρέσβεις ὧμῳ δεῖν, τῆτό μου διαβάμε
λά τί ἐχρῶ με ποιεῖν; μὴ περσάγειν χρ
τοῦ βωι τῆθ' ἠκοντας, ἵν' ὑμῖν διαλεχθῶ
θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα
κελεύσει. ἀλλ' εἰ τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐδ
αὐ, εἰ μὴ τῆτ' ἐγράφη. τὰ μικρὰ συμφέ
τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν. τὰ δ' ὅλα
πρὸς οὗτοι, πεπερακῆσαι Φιλίππῳ; οὐδ
λέγε τοίνυ μοι τὸ ψήφισμα τουτὶ λα
σαφῶς οὗτος εἰδὼς, παρέβη. λέγε.

Υἱόσιμα.

Ἐπὶ ἀρχόντος μνησιφίλου ἐκατομβαιώτου
καὶ νέα φυλῆς πεντανδουόσης πανδουότου
μοσθένους δημοσθένους παιανίδος εἶπεν,
δὴ Φίλιππος ἀρσείλας πρέσβεις πρὸς
βυλῆς πρὸς ἀθλωαίως ὁμολογευμένης
τα σωθήκας, δεδύχθαι τῆ βουλῆ καὶ τ
μω τῶν ἀθλωαίων, ὅπως αὐτὴ εἰρήνη βωι

7
ἡ δὲ τῆς Σεφάου λόγος·
ἡ χειροτονηθεῖσα ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ
ἡ βίβλος ἐλέσθαι ἐκ πάντων ἀθλωμάτων ἢ
ἢ· τῶν δὲ χειροτονηθέντων ἀρχοδημεῖν
ἢ ἀναβολῶν ποιουμένων, ὅπου ἀνὸν
ἐκείνων τὸν Φίλιππον, ἢ τῶν ὄρκους
ἢ παρὰ αὐτῆς καὶ δοῦναι τὴν ταχί-
ἢ ταῖς ὁμολογητικαῖς σωθήκεις αὐ-
ἢ τὸν ἀθλωμάτων δῆμον συμπειλαμβά-
ἢ τῶν ἐκατόρων συμμάχους. Πρέσ-
ἢ βουλος ἀναφλύσιος, αἰχίνης
ἢ, κηφισσῶν βραμνέσιος, δημῶκράτης
ἢ ἀλέων κοθωκίδης. Ταῦτα γράψαν-
ἢ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον, οὐ-
ἢ πτωζήτωτος, βραχὺ φροντίσαντες
ἢ πρέσβεις οὗτοι καθῶτο ἐν μακεδ-
ἢ ἰλλους μῶας, ἕως ἤλθε Φίλιππος
ἢ, πάντα κατασχεψάμενος τὰ κεί-
ἢ τῶν δέκα, μάλλον δὲ τειῶν ἢ τε πᾶ-
ἢ ἐμύποντον ἀφίχθαι, καὶ τὰ χω-
ἢ λαβόντας τῶν ὄρκους, πρὶν ἐκεῖνον
ἢ ὑτά· οὐ γὰρ ἀνὸν ἤφατ' αὐτῶν πα-
ἢ τῶν· ἢ, οὐκ ἀνὸν ὠριζομένη αὐτόν· ὡς
ἢ κῆς ἀνὸν διημαρτήκει, καὶ οὐκ ἀνὸν ἀμε-
ἢ χε, καὶ τὴν εἰρῶν καὶ τὰ χεῖρα·
ἢ κῆς ἐν τῇ πρέσβείᾳ πρώτον, κλέμ-
ἢ τῶν, δωροδόκημα δὲ τῶν ἀδελ-

Δημοσίους

κων τῶν ἀνθρώπων ἢ θεῶν ἐχθρῶν τοῦ
ἐγένετο. ἔπειθ' οὖν, ἢ τότε, ἢ νῦν ἢ ἀείδη
γῶν πολεμῆν ἢ διαφέρειν τούτοις. ἔτι
δὲ οὐκ ἐφεξῆς ἐπι τούτοις μείζον κακούργον
θεύσατε. ἔπειθ' ἄρ' ὡμολόγησε τῷ ἐπι
ὀφίλιππος ἔξεν, προλαβὼν τῷ θρασύκλει
τούτους οὐχὶ πεισθέντας ὡς ἐμῶν ψηφισμῶν
πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπὸ
ἐκ μακεδονίας, ἕως αὐτῶν τῆς στρατίας
ἑσθὶ ἑὸς φωκέας δύζεπῆ ποιήσασατο. ἰ
δὲ οὖρο ἀπατειλάντων αὐτῶν, ὅτι μέλλου
παρὰ σκιδυάζετ' πορεύεσθαι, ἐξέλθοιτε
ἢ ὑποπλάουσάντες ταῖς τεύχεσιν εἰς πῶ
ὡς πρὸ πρότερον, κλείσατε τὸν πορθμῶ
λ' ἄμ' ἀκούοιτε ταῦτα ἀπατειλόντων
τούτωι, καὶ κείνος αὐτὸς εἴη πυλῶν, καὶ
ἔχειθ' ὑμεῖς ποιῆσαι. οὕτω δὲ ὡς ὀφίλι
αὐτὸ φόβον, καὶ πολλῆ ἀγωνία, μὴ καὶ τ
προεπιφύτος αὐτῶν πρὸς ἑὸς φωκέας ἀ
σθαι ἀκούσαντες ψηφισαθε ἑσθὶν αὐ
καὶ ἐκρύβοι τὰ πράγματα αὐτῶν, ὡς
λιν μᾶλλον τὸν κατάπυστον τουτοῦ
ἐπι κοινῆ μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβειαν,
ἰδίᾳ καθ' αὐτὸν, τοιαῦτα πρὸς ὑμᾶς
ἢ ἀπατεῖλαι, δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο
δὲ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι καὶ δέομαι, ἑσθὶν

πρὸς τὸ σφαιρῶν λόγος. 8
ὡς παρ' ὅλον τὸν ἄγωνά, ὅτι μὴ κατη-
στος αἰχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς,
ὡς λόγον οὐδένα ἐποιούμεν ἔτδρον:
καὶ δ' αἰτίας καὶ βλασφημίας ἅμα
ἐχθρῶν ἀνάγκη καὶ μοι πρὸς ἕκα-
στηγορημένων μικρὰ ἀρχαί νεοθαι.
οὐ ἦσαν οἱ παρὰ τούτου λόγοι τότε ῥη-
ρηκαὶ δι' οὓς ἅπαντ' ἀπώλετο; ὡς οὐ
εἶδον ὅτι παρεληλυθέναι φίλιππων
ῥῶν: ἔσαι γὰρ ἅπανθ' ὅσα βούλεσθ'
καὶ ἔχθρῶν: καὶ ἀκούσεσθε δυοῖν
κεδρῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἦκει, φίλον αὐ-
τοῦ ἐμύνον, οἷς δὲ φίλος, τούτων τῶν αὐ-
των. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας
ἔχουσιν, μάλα σεμνῶς ὀνομάζων, ἀλλὰ
καὶ συμφέρειν. συμφέρει δὲ φίλιπ-
πων καὶ ὑμῶν ὁμοίως ἅπανσι, τῆς
καρῆς, ἢ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι
καὶ ἰσχύων. ταῦτα δ' ἀσμενῶς τινὲς ἠκού-
σαν: ἔτι πῶς τὸ ἔσπευσαν ἀπέχθησαν πρὸς
αὐτοὺς. τί οὖν σιωπῆ μετὰ ταῦτα δι-
εμακρὰν ἔδον μὲν ταλαιπώρους φω-
σθέναι, καὶ κατασκαφῆναι τὰς πό-
λεις: ὑμᾶς δ' ἠσυχίαν ἄγοντας, ἢ τού-
του ἰσχύος μικρὸν ἔσπερον σκλαγωγεῖν ἐκ-
ταῖς: ἔτι δὲ χρυσίον λαβεῖν; καὶ ἔτι

Δημοσθένους

πρὸς τοῦτοις, πῶ μὲν ἀπέχθειαν τῷ
βαίονι καὶ δετῆαλοῦς τῆ πόλει καὶ
δὲ χάειν πῶ ὑπὸ τῶν πεπραγμένων
πρὸς ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι
καλλιθέτους ψήφισμα, καὶ πῶ
πῶ τῆ ἐπιλήσπου, ἐξ ὧν ἀμφοτέρω
πάντα ταῦτ' ἔσαι φανδρά. λέ

Ἑήφισμα.

Ἐπὶ μνηστῆρον ἀρχόντος συγκλή
σίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης, καὶ
ων καὶ βουλῆς γνώμη, μαμακτικῆ
τῆ ἀπόντος, καλλιθέτους ἐτεονίκοις
εἶπε, μηδενὶ ἀθλωμάτων μηδεμιᾶ
ἐν τῆ χώρᾳ κοιταῖον γίνεσθαι ἀμ
πειραεῖ, ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρονεῖοις ἐ
ταγμαῖοι. τούτων δ' ἕκαστος, ἡ π
τάξιν, διατηρεῖν, μήτε ἀφικεῖν οὐ
ἀρκοιτοῦτας. ὅς δ' ἀν' ἀπειθήσει
ματι τούτω, ἐνόχος ἔστω τοῖς τῆς
ἐπιπέμοις. ἐὰν μὴ τι ἀδιώατον ἐ
πὸρὶ ἑαυτὸν ὄν. πὸρὶ δὲ τῶν ἀδιώ
κρινέτω ὅ ἐπι τῶν ὄπλων στρατηγῶ
τῆς διοικήσεως, ἢ ὁ γραμματεὺς τι
κατακρίσειν δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρι
πῶ ταχίστω: τὰ μὲν ἐν τὸς σαδίων ἐ

ἡ πόλις τῆς Σεφάου λόγος. 9
ἔσου καὶ πειραιᾶ· τὰ δὲ ἔκτος ἑσθίων
κοσιν, εἰς ἑλδυσίνα, καὶ φυλιῶ, καὶ
καὶ ῥαχνοῦντα, καὶ σοῦιον. εἶπε καλ
ῥαλιρδύς. Ἀρ' ὦπὶ ταύτους πῶς ἑλ
εἶσθε πῶ εἰρῴω, ἢ ταῦτ' ἐπιπέλ
οῦτος ὁ μωθωτός; λέγε δ' αὖ πῶ
ρ, ὡ δ' εὔρ' ἐπέμψε φίλιππος μετα

Ἐπιστολὴ Φίλιππου.

μακεδόνων φίλιππος ἀθλωαίων τῆ
ἰ τῶ δήμῳ χάρειν.
παρελιλυθότας εἰσω πυλῶν, ἢ τὰ
φωιδά ὑφ' ἑαυτοῖς πεποιημένους,
κέκουσίως προσετίθετο τῶν πολισ
ρουρὰς εἰσαγοχότας εἰς αὐτὰ: τὰ ἣ
ῦνόντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ
ποδισάμνοι, κατεσκάψαμεν. ἀκού
ὑμᾶς παρασκηδάζεσθαι βοηθεῖν αὐ
αφ' ὑμῖν, ἵνα μὴ πλείον ἐνολή
υῖτων. τοῖς μὲν γὰρ ὅλοις οὐδὲν μέ
ἰδοκεῖτε ποιεῖν, πῶ εἰρῴω σωθέ
μοίως ἀντιπαρεξάγοντες, καὶ ταῦ
κεπδρειλημμένων τῶν φωκέων ἐν
κ' ἡμῶν σωθῆκους. ὥστε εἰ μὴ ἐμ

B

Δημοθένους

μενίητε τοῖς ὁμολογημένοις, οὐδὲν προ-
τε ἔξω τῆς ἐφθακταίας ἀδικοῦντες.
Ακούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται
τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς ἐαυτῶν
μάχους, ὅτι ταῦτα ἐγὼ πεποίηκα ἀπὸ
ἀθλιωμάτων, ἢ λυπουμένων, ὡς τ' εἶπερ
νεῖτε ὡς θηβαῖοι, καὶ δεπάλιοι, τούτους
θροῦς ὑπολήψασθε, ἐμοὶ δὲ πισύσετε
τοῖς τοῖς ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βου-
νος διηκνύω. τοιγαροῦν ἐκ τούτων ὄχρη-
τους λαβὼν, εἰς τὸ μηδὲ ποῦν προορᾶν
τὰ ταῦτα, μὴ δ' αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἄσ-
τα τὰ πράγματα ἐκείνον ὑφ' ἐαυτῶν
ᾧ. Ἐξ ὧν ταῖς παρούσαις συμφοραῖς
λαίπυροι θηβαῖοι κέχρηται. ὁ δὲ ταῦτα
πίστεως ἀπὸ τῶν σωδρῶν καὶ σωαγωνισ-
ῶν ἀπὸ τῶν ἀπαθείλων τὰ φουδῆ καὶ φου-
ὑμᾶς, οὗτος ὅστιν ὁ τὰ θηβαίων ὀδυρόμε-
πάθει, καὶ διεξιὼν ὡς οἰκρά: καὶ τού-
των ἐν φωνῆσι κακῶν, καὶ ὅσ' ἄλλα
σιν οἱ ἐμίωθε, ἀπάντων ἀπὸς ὧν ἀπ-
λον γὰρ, ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς συμ-
σιν ἀγαθῆν, καὶ τοὺς θηβαίους ἐλεεῖς, κτλ.
ἔχων ἐν τῆς βουκίας. καὶ γεωργῶν τὰ ἐ-
ἐγὼ ὅ χαίρω, ὅς οὐθὺς ἐζητούμεν ὑπὸ
τα πράξαντος. ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπλωκα

ἔπειθ' ἰδοὺ τὸ σφαιρίου λόγος. 10
καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο μᾶλλον ἀρμόσει λέγειν ἢ
πειμὴ δὴ πάλιν ἐπὶ τὰς ἀφροδίξαις,
καὶ τῶν δωροδοκίματα, καὶ ἀδικήμα
καὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν
ἔπειθ' ἰδοὺ γὰρ ἐζηπάθηθε μὴ ὑμεῖς
ἐφίλιππου δὴ τούτων τῶν ἐν ταῖς
ἐπιστολῶν ἐαυτοῦ τῶ ἐφίλιπ-
πῶ δὲ ἀληθῆς ὑμῖν ἀπαγγελάντων,
καὶ οἱ ταλαίπωροι φτωχεῖς, καὶ ἀ-
νάγει πόλεις αὐτῶν, τί ἐγένετο; οἱ μὲν
ἔπειθ' ἰδοὺ τῶν ἀνάγει τῶν θηβαῖοι,
ἔπειθ' ἰδοὺ, σωτήρα τῶ ἐφίλιππον ἢ γαῖω
ἢ κείνος μὴ αὐτοῖς, καὶ οὐδὲ φωνῶ ἢ-
ἔπειθ' ἰδοὺ ἄλλο τι βούλοιο λέγειν. ὑμεῖς δὲ
καὶ τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνον-
τα ἐπιπύω ὁμῶς: ἔπειθ' ἰδοὺ, τι αὐ-
τοῖς. καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἐμλωθε ὁμοί-
οι φανατισμοί, καὶ διημαρτηότες
καὶ, ἔπειθ' ἰδοὺ ἐπιπύω ἄσμενοι, καὶ αὐ-
τοῖς ἐκ πολλοῦ πολέμου μὲνοι. ὅτε
ἐπὶ ὁ ἐφίλιππος ἰμνεῖς, καὶ ἰββαλῆς,
καὶ τῶν ἐμλωθῶν κατεσχέφετο, καὶ
πολλὰς, καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ'
ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῆ
ἐξουσία βαδίζοντες ἐκεῖτε διεφθεί-
στος μὴ: τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦ

Δημοσθένους

τα παρεσκήυαζετο ἐκείνος, ἐπολεμοῦντα
μὴ ἤθ' αἴοντο, ἔτδρος λόγος οὗτος: οὐ περὶ
μὲ. ἐγὼ μὲν γὰρ προῦλεγον, καὶ διεμαρτυροῦ
μῶ, καὶ παρ' οὐμῖν αἰεὶ, καὶ ὅποι περ φθεί
δὲ πόλεις, εὐόσοιω: τῶν μὲν, ἐν τῷ πολ
σθαι καὶ πράττειν, δωροδοκιστῶν, καὶ δι
ρομισίων ἐπὶ χρήμασι: τῶν δὲ ἰδιωτῶν ἰ
λῶν, τὰ μὲν, οὐ πορορωμεσίων, τὰ δὲ, π
μὲν ἀν ῥαζώνη καὶ ἀολῆ δελεαζομεσί
τοις τὸν τι πάθος πεπονθῶτων ἀπάντων,
ἐκ ἐφ' ἐαυτῶν οἰομεσίων ἐκάστων τὸ δεινόν
ἀλλὰ διὰ τῶν ἐτδρων κενδιῶων τὰ ἐ
ἀσφαλῶς ἀχίσειν ἑπολαμβάνόντων, ὅ
λονται. εἴτ' οἶμαι συμβέβηκε τοῖς μὲν π
σιν ἀντὶ τῆς πολλῆς ἢ ἀκαίρου ῥαθυμίας
ἐλυθεσίαν ἀφλωλεκύαι: τοῖς δὲ πε
κόσι καὶ τὰ μα πλῶ ἐαυτῶν, οἰομεσί
λεῖν, πρῶτους ἐαυτῶν πεπρακόσιν ἠδὲ
ἀντὶ γὰρ θύλων καὶ ξένων, ἀ τότε ὡς
τοῦνίκα ἐδωροδοκίω, καὶ κόλακισ, καὶ
οἷς ἐχθροῖ, καὶ τὰ μα ἀ προσήκει, πα
κούουσιν. οὐδεὶς γὰρ ὡ ἀνδρῶν ἀθλιωῖ
προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματα
λίσκει: οὐδ' ἐπειδὴν, ὧν ἀν πρίηται, κα
νητ, ὡ προδότη συμβούλω πδρὶ τ
ἐπὶ χρήτ: οὐδὲν γὰρ ἰὼ ἀν δὲ λαίμονές

ὁ πῶς τῶν σεφάνου λόγος. 11
ἀλλ' ἔστι ταῦτα, ἔστι πόθεν; πολ-
ὺ διῆ. ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν πραγμάτων
ὁ ζητῶν ἀρᾶν καταστῆ, ἢ τῶν ταῦ-
τομένων δεσφύτης ἐστὶ τῶν δὲ πονηρίαν
εἴτε δὴ τότε ἢ μισεῖ ἢ ἀπιστεῖ, ἢ προ-
σκοπεῖτε δέ: ἢ γὰρ, εἰ παρελήλυθεν
ἡμέρων καιρὸς, ὁ τῶν κείναι τὰ τοι-
αῖα ἀεὶ πάρεστι τοῖς δὲ φρονοῦσι. μέ-
γα λαοθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίπ-
πῶν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος. μέχρι τούτου πᾶ-
σι ἄπώλεσε θήσασθαι. μέχρι τούτου
καὶ σίμος οἱ λαοσάται, ἕως δευτέρου
Φιλίππου ἐποίησαν. εἴτ' ἐλαυνομέ-
νη βίβλος, καὶ τί κακὸν οὐχὶ πα-
σῶσα οἰκουμένη μετ᾿ ἡμῶν προδο-
τικῆς ἀέρας ἐν πικρῶν, καὶ τί πρῶ-
τοι καὶ οὐκ ἀπερὶ ῥιμμένοι; ὅθεν
εἴτ' αὖ τις ἴδῃ, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάτ-
ται αὐτῶν παρὰ τὴν, καὶ πλείστα ἀντι-
πρῶτοι, οὗτος ὑμῖν ἀγαθὴ τοῖς προδι-
κτοῦσιν, τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτω δω-
τε, πῶς πο. εἶ: καὶ δὲ οὐ πολλοὺς
καὶ οὐκ ἀνθισταμένους τοῖς ὑμετέροισι
ἴσιν, ὑμεῖς ἐσὲ σῶσι, καὶ ἔμμενοι. ἐ-
πὶ ὑμᾶς αὐτοὺς, πάλαι αὖ ἀφλώλει
καὶ μὴ τῶν τότε πραχθέντων ἔχων

Δημοσθένους

ἐπιπολλά λέγειν, ἢ ταῦτα ἠγοῦμαι
τῶν ἱκανῶν εἰρηῆσθαι. αἴτιος δὲ οὗτος ὡς
ἐωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς
τῆς, καὶ τῶν ἀδικημάτων κατασκευάσαι
ἀναγκαῖον ἴπρος ἑὸς νεωτέρους τῶν
γμοίων ἀφλύσσασαι. παρὼν γὰρ καθε
ὑμεῖς ἴσως, οἱ καὶ πρὶν ἐμὲ ὅτι οὐκ εἶπε,
τες τῷ τούτου τότε μεθ' ἀφνίαν: καὶ τῷ
αν τε, καὶ ξενίαν αὐτῷ ὀνομάζει: καὶ νῦν
που λέγων, ὅ τῷ ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀ
ζων ἐμοί. ἐγὼ σοι ξενίαν ἀλεξάνδρου;
λαβόντι, ἢ πῶς ἀξίω θέντι; οὔτε φίλ
ξείον, οὔτ' ἀλεξάνδρου φίλον εἶποι μᾶ
σε: οὐχ οὔτω μαίνομαι: εἰ μὴ καὶ ἑὸς
καὶ ἑὸς ἄλλο τι μεθοῦ πρᾶττοντας φίλ
ξείους δεῖ καλεῖν τῶν μεθυσμαίων:
οὐκ ἐστὶ ταῦτα. πόθεν; πολλοῦ γε ἢ δέ
λά μεθωτὸν ἐγὼ σε φίλιππου πρότε
νῦν ἀλεξάνδρου καλῶ, καὶ οὗτοι πάντε
δι' ἀπισεῖς, ὁρῶτησον αὐτούς. μάλλον δὲ ἐ
θ' ἑὸς σου ποιήσω. πότδρον ὑμῖν ὡς αἰ
ἀθλωαῖοι, μέθωτος ἀχίνης, ἢ ξένος εἶναι
ξενίαν δοκεῖ; ἀκούεις ἀλέγουσι; βούλη
τοίνω ἡδὴ, καὶ πρὸς τῆς γραφῆς αὐτῆς
γῆσασθαι, ἢ διεξελθεῖν τὰ πεπραγμένα
τῶ: ἵνα καὶ πρὸς εἰδῶς ἀχίνης, ὅμως αἰ

ἰσοδύνη τῆς σεφάνου λόγος.

12

καὶ ἢ τούτων τῶν προβεβλημένων,
καὶ μειζόνων ἐπι τούτων δωρεῶν δίχα
ἐγγράφειν. καὶ μοι λέγε τῷ γραφῷ
ἀβών.

Γραφή.

ἐώνδιον ἀρχόντος ἐλαφιβολκῶνος ἐκ
ἐνός, αἰαίνης ἀγρομήτου κοθωκίδης ἀ
πρὸς τὸν ἀρχόντα παρανόμων γρα
κὲ κτησιφῶντος τῆς λεωθεύους ἀνα
εἰς ὅτι ἐγραφε παρανόμον ψήφισμα,
καὶ εἰ σεφανῶσαι δημῶθεύου δημῶθε
καλλιέα χρυσῶ σεφανῶ, καὶ ἀναγορεύ
εἰς θεάγρωθιονυσίοις τοῖς μεγάλοις,
καὶ κοινοῖς: ὅτι σεφανοῖ ὁ δῆμος δημῶ
θεύου πικαιλιέα, χρυσῶ σεφά
εἰς ἐνεκα, καὶ θυνοίωσ, ἧς ἔχων διατε
εἰς εἰς ἐλλωκῶσ ἀπαντας καὶ τὸν δῆ
εἰθλωαίων, καὶ ἀνδραγαθίωσ: καὶ διό
καὶ πρᾶττων, καὶ λέγων τὰ βέλτισα
καὶ, καὶ πρόθυμός ἐστι ποιεῖν, ὅ, τι αὐ
καὶ ἀγαθόν: πάντα ταῦτα ψυδῆ γρά
καὶ παρανόμα, τῶν νόμων οὐκ ἐώντων.
καὶ ἢ ψυδεῖς γραφᾶς εἰ τὰ δημόσια
καὶ καταβάλλεσται, εἴτα τὸν ὑπὸ
καὶ ἀνοῦν. ἐστὶ δημῶθεύου τειχοποιός,

B 1111

Δημοσθένους

ἢ ἑστί τῶν θεωρικῶν τεταγμένος: ἐπι-
αγαγούμενος τὸν σέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ
οἷσι τραγωδῶν τῆς κοινῆς: ἀλλ' ἐὰν μὴ ἦ
σεφανοῖ, ἐν ᾧ βελουθεύω ἀνιπτεῖν: ἐὰν
λις ἐπὶ πνυκί ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ. τίμναι, τ
τα ποντήκοντα. κλήτορες, κηῶσοφῶι
σοφῶντος ῥαμνούσιος, κλέων κλέωνος κ
δης. Ἀ μὲν δὲ τῆς ψήφισματος ὡς αἰ
ἀθλωαῖσι, ταῦτ' ἐστίν. ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῶν
των οἶμαι δῆλον ὑμῖν ποιήσειν, ὅτι πάντ
κάως ἀπλογήσομαι. τὴν γὰρ αὐτῶν
ποιητῶν τῶν γεγραμμένων τὰ εἶναι πρὸ
των ἄλλων καθ' ἕκαστον ἐφεξῆς ἢ οὐδὲν ἐκ
ραλείψω. τῶ μὲν οἶω γράψαι πρὸ τῶν
καὶ λέγοντα τὰ ἐέλτιστα ᾧ δήμῳ διατε
καὶ πρόθυμον εἶναι ποιῆν ὅ, τι αὐτῶν
γαθὸν, καὶ ἐπαινεῖν ἑστί τούτοις, ἐν τοῖς
λιτθυμένοις τὴν κείσιν εἶναι νομίζω. ἀπ
τούτων ἕξεταιζομένων δύρεθήσεται, εἴτε
θῆ πρὸ ἐμοῦ γέγραφε κτησιφῶν ταῦτ
προσῆκοντα, εἴτε καὶ ψευδῆ. τὸ δὲ μὴ
γράψαντα ἐπειδὴ τὰς δὴθῶσιν δῶσ
νοῦν, καὶ ἀνιπτεῖν ἐν τῷ θεάτρῳ κελύσ
σέφανον, κοινωνεῖν μὲν ἢ γούμαι καὶ οὐ
πε πολιτθυμένοις, εἴτε ἀξίος εἶμι τῶν
καὶ τῆς ἀναρρήσεως τῆς ἐν τούτοις, εἴτε

ὁ παρὶ τῆς σεφάνου λόγος. 13
ὅτι τοι ἢ οὗ νόμους διδάσκον εἶναι μοι
οὗς ταῦτα γράφειν ἐξω τούτω.
ὅτι ὡς ἄνδρες ἀθλαῖοι δικαίως, καὶ ἀ-
ἀχολογίαν ἐγνωκα ποιῆσθαι. βασι-
π' αὐτὰ, ἀπέπρακται μοι. καὶ με-
πολλάβη ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γρα-
φῆς ἐλλωικὰς πράξεις, καὶ λόγους ἐμ-
καρ δώκων τῆς ψηφίσματος τὸ λέ-
εἰράττειν τὰ ἀειστά με, καὶ γεγραμμέ-
εὶ ὡς οὐκ ἀληθῆ, ἔτος ὅτιν ὁ οὗ παρὶ
εἰ τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων καὶ πε-
εὐν λόγους οἰκείους, καὶ ἀναγκάσιους
εἰ πεποιηκᾶς. εἶτα καὶ πολλῶν περὶ
εἰσῶν τῆς πολιτείας, τῶ παρὶ τὰς
εἰ πράξεις εἰλόμω ἐγώ. ὡς τε καὶ τὰς
εἰ ἐκ τούτων διήκμιός εἰμι ποιῆσθαι.
εἰ περὶ τῆς πολιτείας, καὶ δημικῶ-
εἰ οὐλαβε, καὶ κατέαχε φίλι πρὸς,
εἰ ἐν γὰρ ἡγούμαι τούτων εἶναι περὶ
εἰ φῆς ἡμῶς ὡς ταῦτα ἐπέσω
εἰ λύθη, ταῦτα ἀναμνήσω: καὶ τού-
εἰ λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών. πλεο-
εἰ ἄνδρες ἀθλαῖοι μέγα ὑπῆρξε ὅτι
εἰ γὰρ τοῖς ἔλλησιν, οὐ πῖν, ἀλλὰ
εἰ φως φορὰν περὶ τῶν, καὶ δωροδ-
εἰ εἰς ἑχθρῶν ἀνθρώπων σωῆθαι γε.

Δημοσθένους

γένεσθαι καὶ τοσαύτῳ, ὅσῳ οὐδέ τις πῶ πρό-
ρον μέμνηται γεγονῆσαν: οὐς σωμαγωνιστῶν
σωδρζοὺς λαβῶν, καὶ πρότερον κακῶς
ἐλλύσασθαι ἔχοντας πρὸς ἑαυτοῦς, καὶ στασι-
κῶς, ἔτι χειρόν διέθηκε, οὐ μὲν ἕξαπατῶν,
δὲ διδοῦς, οὐ δὲ πάντα βόπον διαφείρειν
διέστησεν εἰς μὲν πολλὰ ἑνὸς τῶ συμφείρειν
ἀπασιν ὄντος, καλύψαν ἑκείνον μέγαν γήγασθαι
οὐ ποιαύτη δὲ κατατάσει. καὶ ἔτι ἀγνοῦν
σωισαμείον, καὶ φνομείον κακοῦ τῶν ἀ-
τῶν ἐλλύων ὄντων δεῖ σκοπεῖν ὑμῶς
δρῶσθαι ἀθλωαῖοι, τί προσήκον ἰὼ ἐλέσθαι
τείν, καὶ ποιεῖν τῷ πόλιν, καὶ τούτων
παρ' ἐμοῦ λαβεῖν. ὁ γὰρ οὐ ταῦθα ἑαυτῶν
ξασθαι τῆς πολιτείας, εἰμὲ ἐγὼ. πρότερον
ἐχρῶ ἀγαθὴν τὸ φρόνημα ἀφείσαν, καὶ
ξίαν τῷ ἑαυτῆς οὐ τῆ δετῆ αλῶν, καὶ
πῶν τάξει συγκατακτάσθαι φιλίππῳ
ἐλλύων ἀρχῶν, καὶ τὰ τῶν προγόνων
καὶ δίκαια ἀναρεῖν; ἢ οὐ μὲν μὴ ποιεῖν,
νὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἀλλ' ἑώρα συμβησόμε-
μιθεῖς καλύσει ἢ προησθαι ἄνετο ὡς οἴκο-
πολλοῦ, ταῦτα πῶν ἰδεῖν γηγόμενα;
νῶν ἐγὼ γε τὸν μάλιστα ἑστῆμι ὄντα τῶν
πραγμασίοις ἠδέως ἀν' ὁδοίμῳ, τῆς ποίας
εἶδος γενέσθαι τῷ πόλιν ἐβόλετ' αὐτῶν: πότι

ἄποδὲ τῆς σφαιρῆς λόγος. 14
κατίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς ἔλλη-
νι καὶ αἰαχρῶν, ἢς αὐτὸν δεπάλους, ἢ οἷον
παιδῶν εἴποι τις; ἢ τῆς ἀδμεωρακῆας
ἐπιγνώμενα ὡς τῆς ἰδίας πλεονεξί-
ας, ἢς αὐτὸν ἀρκάδας, ἢ μεστωίους, ἢ
ἐρείμεν; ἀλλὰ ἢ τούτων πολλοὶ, μάλ-
λον ἢ χεῖρον ἡμῶν ἀπὸ μάχης. καὶ
ἐν ὧς ἐκράτητε φίλι πῶτος, ὡχέτ' ὀ-
νισσῶν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἦγεν ἡσυχίαν, μή-
τε τῶν συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων ἐλ-
πίδοντα μηδὲν λυπήσας, ὅμως ἡ αὐτῶν
ἐπιπέτων ἔκ ἐναντιωθέντων οἷς ἐπείρατ-
ερος, μέμψις, καὶ κατηγεία. εἰ δὲ ὁμοί-
ων τῶν ἀξίωμα, τῶν ἡγεμονίαν, τῶν
ἐπιπέτων ἀδμεωρακῆας, μάλλον δὲ καὶ ταῖς
ἐπιπέτων ἡδυνάτο, πῶς οὐχ ἀπάντων
ἐπιπέτων ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε, ἐμοὶ πει-
σῶν ἀλλ' ἐκέῖσε ἐπανδρῶμαι. τί τῶν πό-
λεων ἢ προσῆκε ποιεῖν ἀρχῶν καὶ τυραν-
νῶν ὀρῶσαν ἐαυτῶν κατὰ σκλα-
βιτικῶν; ἢ τί τὸν σύμβουλον ἔδει
γράφειν τὸν ἀθλιώτην ἐμέ; καὶ γὰρ
ἡσυχίαν διαφέρει: ὅς σωθήδεν ἐκ παντός
ἡσυχίαν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς
ἡσυχίαν τὸ εἶμα ἀνέβη, αἰεὶ ἀπὸ πρῶτῆς
ἡσυχίαν, ἢ δόξης ἀγωνιζομένη τῶν πατρῶν

Δημοθρόνους

δα, ἢ πλείω σώματα, ἢ χρήματα ἀνά
κῆσαν ὑπὲρ φιλοτιμίαν, καὶ τῶν ἀπασ-
ἐλμισι συμφερότων, ἢ τῶν ἄλλων ἐμύ-
τα ὑπὲρ αὐτῶν ἀναλώκασιν ἕκαστοι.
δι' αὐτὸν τὸν Φίλιππον πρὸς ὃν ἡμῖν οὐ-
κῆσαν ἀρχῆς, καὶ διωασείας τὸν ὄφθαλ-
μὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν κατεαγῶτα, τ-
ρα, τὸ σκέλος πεπρωμένον, πᾶν ὅ, τι ἐ-
θεῖν μέρος ἢ τύχη τῶ σώματος παρελ-
ῶσα ὀφθαλμῶς καὶ ἐτοίμως προιέμενον, ἢ
λοιπῶ μετὰ τιμῆς, ἢ οὐξῆς ζῆν. καὶ μ-
δὲ τῶτό γε οὐδεὶς αὐτὸν εἶπεν τολμήσεια,
μὲν εὐπέλην Ἰαφύτι χεῖρα ἀσούρωτόπ-
τι, καὶ μικρῶ τοσαύτῳ μεγαλοφυχί-
σῆσαν ἐγενέσθαι, ὡς τε τῆς τῆ ἐμύωσι
ῶσιθυμῆσαι, καὶ τῶτ' εἰς νοῦν ἐμβαλέ-
μῖν δὲ οὐπὶν ἀθλωαίοις, ἢ καθ' ἡμέραν ὄ-
εὐπᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι τ-
προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὀρώσ, τ-
τῶ κακίαν ὑπάρξαι, ὡς τε τῆς τῶν ἐ-
ἐλευθερίαν αὐτὸν πατέλους ἐδελαι-
ραχωρήσαι Φίλιππῳ. οὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦ-
σειε. λοιπὸν τοίνυν ἴω ἢ ἀναγκαῖον ἀ-
σιν οἷς ἐκείνος ἐπραττεν ἀδικῶν ὑμᾶς, ε-
οῦσθαι δικαίως. τῶτ' ἐποιεῖτε μὴ ὄζα
μεῖς, εἰκότως ἢ προσηκόντως. ἔγραψα

ἡ περὶ τοῦ στεφανίου λόγος. 15
 ελευθρον ἢ ἐγώ, καθ' οὓς ἐπολιτευόμην
 ἐμολογῶ. ἀλλὰ τί ἐχρίω με ποιεῖν;
 οὔτε ἰδῶ τῶν πάντων τὰ ἄλλα ἀφείσ,
 πιν, πίνουσαν, ποτίδαιαν, ἀλώνησον, οὐ
 κτων μέμνημαι. σέρξεν ἢ ἢ δρεῖσκον,
 παρήθου πόρθισιν, ἢ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα
 εἰς ἡδίκητο, οὐδ' εἰ γέγονεν, οἶδα. καί
 ερηθῶ ἀ με ταῦτα λέγοντα, εἰς ἐχ
 ἀχλεῖν τουτουσί, οὐ? οὐλοῦ, ἢ ἀεισὼ
 εἰς διόπειθους τῶν περὶ τούτων ἡμε
 τῶν ὄντων, οὐκ ἐμῶν: ὡ λέγων οὐ γαρ ῶς
 οὐληθῆς. οὐδὲ νῦν περὶ τούτων ἰδῶ.
 ἢ οὐβοιαν ἐκείνος σφετρίζομενος, ἢ
 ἰιάζων ὡτείχισμα ὡτε πῶ ἀπὸ
 ἀροῖς ὡχειρῶν, ἢ καταλαμβα
 ἢ κατὰ σκάπῶν πορθισιόν, ἢ κατὰ
 ὡρεῶν, ὡλισίδιων τύραννον, οὐδ' ἐρε
 ἢ τὰρχον: ἢ τὸν ἐμύπωντον ὑφ' ἑα
 ἢ ἰως, ἢ βυζάντιον πολιορκῶν, ἢ πό
 ἢ ἰδας, ἢ τινὰς μὲν ἀναερωῶν, εἰς τινὰς
 ἢ ἰάδας κατὰ γων: πό τῶν ὅντα
 ἢ ὦν ἡδίκηι ἢ παρεπώνδει, ἢ ἔλυε
 ἢ, ἢ οὐ: ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἢ ταῦτα κελύσοντα ποιεῖν αὐτὸν
 ἢ; εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐχρίω, ἀλλὰ πῶ μὲν
 ἢ καλουμείω, πῶ ἐμάδα οὐσαν

Δημοσθένους

ὄφθῃναι ζώντων ἀθλιωμάτων, ἢ ὄντων, ποδῶν
σμαι μὲν ἐγὼ, ποδὲ τῶν τοιούτων εἰ πῶν
εἰργασαι δ' ἢ πόλις ἢ πειθεῖσα ἐμοί. ἔπα
δικήματα πάντα ταῦτα ἅ πέπρακται,
μαρτήματα ἐμοί. εἰ δὲ ἔδει τούτων τινὰ
λυτῶ φανῶμαι, τίνα ἄλλον, ἢ τὸν ἀθλιω
δῆμον προσήκει γενέσθαι; ταῦτα τοίνυν
λιτευόμενος τότε ἐγὼ: ἢ ὄρων καταδουλο
νον πάντας ἀνθρώπους ἐκείνον, ἢ ναυπῶ
ἢ προλέγω, ἢ διδάσκων μὴ προέσθαι
τα Φιλίππῳ. ἢ μὲν, πῶ εἰρώλω γε ἐκέ
λυσε τὰ πλοῖα λαβῶν, οὐχ ἢ πόλις αἰ
φῶρε δὴ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα, ἢ πῶ
λῶ τῶ τῆ Φιλίππου, ἢ λέγε ἐφεξῆς. ἢ
τούτων ὕβεταζομένων, τίς τίνος αἰ πῶ
νήσεται φανῶν. λέγε.

Υπόθεμα.

Ἐπὶ ἀρχόντος νεοκλέους μωὸς ἐσθιδρα
ἐκκλησίᾳ συγκλήτου ὑπὸ στρατηγῶν
χθείσης, δὴ βούλος μνηστῆρος κύπριος εἰ
πειθὴ προσήπειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐν τῆ
σία, ὡς ἀφ' αὐτῶν λεωδάμαντα τὸν ναύαρχ
τὰ μετ' αὐτῶν ἀρσαλεύτα σκάφη
ὣπὶ πῶ τῆ σίτου παραπομπῶ εἰς ἐλλ
τον ὁ πρὸ Φιλίππου στρατηγὸς ἀμύπ

πρὸς τὸν Σεφάου λόγος. 16
οἱ μακεδόνιαι, ἢ ἐν φυλακῇ ἔχοντες,
ἢ πρυτάνεις, ἢ οὖν στρατη-
γοὶ ἢ βουλῆσι συναχθῶσι, καὶ ἀφρεθῶσι
πρὸς ἑλπίσιν: οἱ παραγερόμενοι δια-
πρὸς αὐτὸν πρὸς τὸν ἀφρεθῶσι τὸ ναύ-
τιλόν, καὶ οὖν στρατιώτας. ἢ εἰ
ἴσθαι ταῦτα πεποίηκεν ὁ ἀμύτας,
ἐκ μισοῦ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῶ: εἰ δέ
μελοῦντα παρὰ τὰ ἐπεταλμένα λα-
λοῦσθε ψάλλοντες ἀθλαῖσι ἑπιτιμή-
σαι τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. εἰ δέ μη-
δὲν ἴσθαι, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀγνωμονοῦ-
σθε, ἢ ὁ ἀπεταλμένος: καὶ οὖν
λέγειν, ἵνα ἀφροσύνη ὁ δῆμος, ἕως
τί δεῖ ποιεῖν. Τοῦτο μὲν τοίνυν τὸ
δύβουλος ἔγραψεν, οὐκ ἐγώ. τὸ δ'
σοφῶν: εἴθ' ἢ γῆσι πῶς: εἶτα ἀεισο-
ῦν: εἶτα φιλοκράτης: εἶτα κηῶσι-
πάντες οἱ ἄλλοι. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρὸς
λέγε τὸ ψήφισμα.

Ψήφισμα.

Ἰκέους ἀρχόντος Βουδρομιῶνος ἐνὶ τῇ
τῆς γνώμῃ πρυτάνεις καὶ στρατηγὸν εἶ-
ναι, τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνεγενήον-
τες ὡς δῆμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι πρὸς

Δημοφώνους

Φίλιππον δὲ τῆς τῶν πλοίων ἀνακρίσεως
ἐν πολλὰς δοῦναι, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
σμεῖα παρὰ τὴν εἴλητον τοῦσδε κινδυσφῶντα
νος ἀναφλύστων, ἀημόκετον δημοφῶντα
γράφον, πολύκετον ἀπὸ πάντων καθῶς
πρυτανεία φυλῆς ἰσσοθωνίδος ἀεί
κολυτῶν πρόεδρος εἶπεν. Ὡς πρὸς τὸν
ταῦτα δεικνύω τὰ ψήφισματα, οὐτὸς
δείξον ἀρχίνῃ, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα
αἰτίος εἰμι τῶν πολέμων. ἀλλ' οὐκ ἀνέχ
καρ εἶχον, οὐδὲν ἀνὰ τῶν πρότερον
ρέων. καὶ μὴ οὐδέ φιλίππου οὐδέ
τά με ἐπὶ τῶν πολέμων, ἐπὶ οἷς ἐγκ
λέγε δ' αὐτῶν τῶν ἑπιστολῶν τῶν φίλι

Ἐπιστολὴ Φιλίππου.

Βασιλεὺς μακεδόνων φίλιππος ἀθλοῦ
βουλῆ, καὶ τῶ δήμῳ χαίρειν. Παραχρῆ
πρὸς ἐμὲ οἱ παρ' ὑμῶν πρεσβυτῶν
φῶν, καὶ ἀημόκετος, καὶ πολύκετος διὰ
δὲ τῆς τῶν πλοίων ἀφέσεως, ὧν ἐν
λαοδάμασ. καθόλου μὲν εἰώθει μοι
θε εἰς μεγάλην θυμείαν ἐστῆσαι, εἰ τοῦτ
με λαυθάνειν, ὅτι ἐξαπεσάλη ταῦτα
α, πρόφασιν μὲν ὡς τὸν σῆτον παραπέμ
ἐκ τῶν ἐμνησόντου εἰς λιμνον, ἐπιθήσει
σηλυμβει

πρὸς τὸν Σεφάνου λόγος.

17

ἀνοῖς τοῖς ὑπὸ ἐμοῦ μὲν πολιόρκου
συμπεριλημμένοις δὲ ἐν ταῖς τῆς
ροινῆ κειμέναις ἡμῖν σωθήκαις, καὶ
κατετάχθη τῷ ναυάρχῳ ἀνδρὶ μὲν τῷ
ἐκ ἀθωαίων, ὑπὸ δὲ τινῶν ἀρχόντων,
τὸν ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων, ἐκ παν-
τοῦ βουλευμένων τὸν δῆμον ἀντὶ τῆς
ἀχούσης πρὸς ἐμὲ φιλίας τὸν πόλε-
μα βεῖν, πολλῶ μᾶλλον φιλοτιμου-
μενοῦ σωτελεῖσθαι, ἢ τοῖς σιλυμβεια-
σταῖς. καὶ ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ
κέρσοσθον ἐσεσθαι. οὐ μὲντοι μοι δο-
κῆσιμον ὑπάρχειν ἕθ' ὑμῖν, οὐτ' ἐμοί.
οὔτε νῦν καταχρῆσθαι πλοῖα πρὸς ὑ-
μῖν ὑμῖν. καὶ τῶ λοιποῦ, ἐὰν εὐόλι-
τις φέπειν τοῖς παρεστηκόσιν ὑμῶν κα-
ταλιτῶσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμάτε, πειρά-
σθαι δὲ διαφυλάττειν τὴν εἰρήνην.

Ενταῦθα οὐδαμοῦ δημό-
γραφαι: οὐδ' αἰτίαν οὐδεμίαν κατ'
ἰσχύοντι τοῖς ἄλλοις ἐγκαλῶν τῶν ἐ-
κκειμένων οὐχὶ μέμνηται; ὅτι τῶν ἀδι-
κῶν ἐμέμνητο τῶν ἐαυτῶν, εἴ τι πρὸς
ἀδικίαν: τούτων γὰρ εἰχρόμην ἐγὼ, ἢ
κακιοῦμην. καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς
ἡσὸν πρεσβείαν ἐγράψα, ὅτε πρῶ-

C

Δημοσθένους

τον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο. ἔπειτα
πῶς εἰς Δύβοιαν, ἡνίκα Δυβοίας ἤππετο. εἶτα
ἔπειτα ὠρεὸν ἔξοδον οὐκέτι πρὸς Βείαν, ἢ πρὸς
Ῥετείαν, ἐπειδὴ τυράννους ἐκεῖνος αὐτὰς
ταῖς ταῖς πόλεσι κατέστησε. μετὰ ταῦτα
ἄρχολογους ἀπαντας ἀπέσειλα, καθ' οὓς χρόνους
Ῥόνησος ἐσώθη, καὶ Βυζάντιον, καὶ πάντες αἱ
μαχοὶ ὅσων ὑμῖν μὲν τὰ κάλλιστα, ἔπειτα
Ῥόξαι, Τιμαί, Γέφανοι, Χάειτες παρὰ τῶν
πονηθῶτων ἐγίνοντο. τῶν δὲ ἀδικομενῶν
μὲν ὑμῖν τότε πειθεῖσιν, ἢ σωτηρία πέρι
νετο: τοῖς δὲ ὀλιγωρήσασιν τὸ πολὺ καὶ
μεῖς προείπατε, μεμνησθῆναι καὶ νομίζειν
μὴ μόνον δύνους αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρονι-
αυθρώπους καὶ μαύτους εἶναι. πάντα γὰρ
βέβαιον, ἃ προείπατε αὐτοῖς. καὶ μὲν
πολλὰ μὲν αὐτὸν χρήματα ἔδωκε Φιλισίδης,
τ' ἔχειν ὠρεὸν: πολλὰ δὲ κλείταρχος, ὅτι
χειν Ῥετείαν: πολλὰ δὲ αὐτὸς ὁ Φίλιππος
τε ταῦθ' ὑπάρχειν ἐφ' ὑμᾶς αὐτῶ, καὶ
τῶν ἄλλων μηδὲν ἐξελέγχεσθαι, μὴ δὲ
ῶν ἠδίκηει μηδένα ἐξετάζειν πανταχοῦ,
δεῖς ἀγνοεῖ καὶ πάντων ἡκιστα, οὐ οἱ γὰρ
τῶ κλείταρχου, καὶ τῶ Φιλισίδου τότε
βεις δὲ Ῥ' ἀφικνούμενοι παρὰ σοὶ κατὰ
αἰχίνῃ, καὶ σὺ προὔξασθαι αὐτῶν. οὐς ἡ μὲν

Δημοσθένους.

αὐτὸν δεικνύται ἀγαθὸν ἔσθ' ἢ τε αὐτῶν ἀλλοίων καὶ τῶν ἄλλων ἐλλώων, δεδύχθαι τῆς πόλεως καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθλωμάτων ἐπιαιεσθῆναι δημοσθένους παιανίεα, καὶ σφαιραίσαι χρυσῷ σφαιρῶ, καὶ ἀναγορεύσαι τὸν νικῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, διονυσίοις Ἰαγῶδοις καὶ τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τῆς σφαιρῶν ἑστῆς θύειν τῷ πρυτανεύοντι φυλῶ, καὶ τοῖς νοθέσι: εἶπεν αἰετόνικος φρεαρίσιος. οἶμαι ὅς τις ὑμῶν οἶδέ τινα ἀχαιῶν συμβῆναι τῇ πόλει ἢ ἄλλο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν ἢ γέλωτα, ἢ ἄνω ὅπως ἐφῆ συμβῆσθαι εἰάν ἐγὼ σφαιρῶμαι; καὶ μὴ, ὅταν ἡμεῖς γνώοιμα πᾶσι τὰ πράγματα, εἰάν τε καὶ ἔχη, χείριος τυγχάνει: εἰάνθ' ὡς ἐτόρμαι εἰσὶν. φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ χείριος τῶν ἄλλων κῶς τότε, καὶ οὐ μέμψεως, οὐδὲ τιμωροῦ μου ἕως μὴ τῶν χρόνων ἐκείνων ἐν ᾗ τ' ἐπράχθη, πάντας ἀνωμολόγημαι αἰετόνικους τὰ αἰετα πράττειν τῇ πόλει: τῷ νικῶντι ἐβουλεύεσθε, λέγων, καὶ γράφων: τῷ νικῶντι πρᾶχθῆναι τὰ γραφέντα, καὶ σφαιρῶν τῶν τῇ πόλει, καὶ ἐμοί, καὶ πᾶσιν ὑμῖν ἴσθαι: ὃ θυσιάσθαι τοῖς θεοῖς, καὶ προσδοκῆσαι ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιθῆσθαι: οὐδὲ τοίνυν ἐκ τῆς οὐβόοιας ὁ φίλιππος ὁ

καὶ τῆς σεφάνου λόγος. 19
ὅσοις ὑφ' ὑμῶν; τῆ δὲ πολιτεία
φιλομασι, καὶ διαβ' ῥαγῶσι πινδο
π' ἐμοῦ, ἔτ' ἄρον κατὰ τῆς πόλεως
σμὸν ἐζητεῖ ὄρων δι' ὅτι σίτω πάντων
πλείω χρώμεθα ἐπεισάκτω, βου
τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι
ἐπὶ θράκῃς, βυζαντίους συμμάχους
τὸ μὲν πρῶτον ἡξίς συμπολεμεῖν
ὑμῶς πόλεμον: ὡς δ' οὐκ ἠθέλον, ἔδ'
οἰς ἔφασαν τὴν συμμαχίαν πεποιθ-
όντες ἀληθῆ, χαρὰ κώματα βαλόμε
τῆ πόλει καὶ μηχανήματ' ἐπιθήσας,
οἰ. τούτων δὲ γηνομείων, ὅτι μὲν πρῶ
ἡμῶς, οὐκέτ' ἔδωθήσω: διῆλον γάρ
οἰσιν: ἀλλὰ τίς ἔσθ' ὁ βοηθήσας τοῖς βυ-
καὶ σώσας αὐτοῦ; τίς ὁ κωλύσας τὸν
τον ἀμοτειωθῆναι κατ' ἐκείνους οὗ
εἰς ὡς ἀνδρὸς ἀθωαῖοι. τὸ δ' ὑμεῖς
οἰ, τὴν πύλιν λέγω. τίς δ' ὁ τῆ πόλει
καὶ γράφων, καὶ πράττων καὶ ἀπλῶς
οἰ τὰ πράγματα ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲ; ἐγὼ
οἰ, ἡλίκα ταῦτα ὠφέλησεν ἀπαν-
οἰ ἔκ' λόγου δεῖ μαθεῖν, ἀλλ' ἔργω
οἰ. ὁ γὰρ τότε εἰς πόλεμος, ἀνδρ
οἰ ὀδύσαν ἐνεγκεῖν, εἰ πᾶσι τοῖς κατὰ
οἰ φθονωτοῖς, καὶ δυνωτοτέροις διήγα

Δημοσθένους

γεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης, ἧ οὐ τοι καταπατείδης τηροῦσιν οἱ χριστοὶ ἑστί τοῦς μεσσαις ἐλπίσιν ὧν διαμαρτοῖεν, καὶ μὴ μεχοῖεν ὧν ὑμεῖς οἱ τὰ βέλτισα βουλόμεθαι θεοὺς αὐτεῖτε, μὴ ἢ μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν ἀπεσῆξωται. λέγε δ' αὐτοῖς καὶ τοῦς βυζαντιῶν σεφάνοῦς, καὶ τοῦς τῶν πύρινθίων, οἱ φαίνουν ἐκ τούτων τῷ πόλιν.

Ψήφισμα βυζαντιῶν.

Ἐπὶ ἰσορρομνάμονος βοσπορείχῳ δαμάστραλῆα ἔλεξεν, ἐκ τῶς βωλαῆς λαβάναν: ἐπειδὴ ὁ δάμος ὁ ἀθλωαίων ἐπεσχενομένοῖς καιροῖς δυνόεων διατελεζαντίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις, καὶ σπύρινθίοις, ἢ πολλὰς καὶ μεγάλας παρεσχίτη ἐντε ὧ παρεσκόπι καιρῶν, που τῷ μακεδόνοῦ ἑστί στρατεύσαντες ἐχώσαν, καὶ τὰν πόλιν, ἐπ' ἀνάστασι βυζαντιῶν, καὶ πύρινθίων, καὶ τὰν χώραν δακρυλοκοπέοντος, βοιθήσας πλοῖοις τὸν καὶ εἰηοσι, καὶ σίτω, καὶ θέλεσι, καὶ ταῖς, ἐξείλετο ἅμμε ἐκ τῶν μεγάλων κίβητων καὶ ἀρχατέσασε τὰν πάτειον πολιτείας νόμω, καὶ τῶς τάφω: δεδόχθαι τῷ μῶ ὧ βυζαντιῶν, καὶ πύρινθίων, ἀθλωαίων ἑστί γαμίαν, πολιτείαν, * κτᾶσιν γὰρ

ἰσθὶ τῆς σεφάνου λόγος. 20
προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι ποτὶ τὰν θό-
ρον τὰν βωλαῖν, καὶ τὸν δάμον. παρὰ
ἐπιτάξιν ἰερέων καὶ τοῖς κατοικεῖν ἐξέλου
παισιν, ἀλφειουργήτοις ἡμῶν πᾶσαν πρὸς
ἐργασίαν: σᾶσαι δὲ ἢ εἰκόνασθε εἴς ἐκ
ἐκείνων ἐν ᾧ βραχίονα, σεφανούμηνον
ἐκ τῶν ἀθληαίων ὑπὸ ᾧ δάμω τῶν
ἰσθῶν καὶ πόρινθίων: ἀρσεῖλαι δὲ ἢ
ἐξ ἐσ τὰς ἐν τε ἐλάδι πανηγύειας,
καὶ νέμεα, καὶ Ὀλύμπια, καὶ Πύθια,
ἐξουσία τὸν σεφανον, ᾧ συσεφάνωται ὁ
ἐκ τῶν ἀθληαίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπιπέωνται
ἐν πάντες ἀθληαίων ἀρετῶν, ἢ τὰν
ἰσθῶν, ἢ πόρινθίων ἐν χειρίσιν. λέγε ἢ
ἰσθῶν ἐν χερσὶ ῥονήσω σεφάνους.

Κήρυγμα, χερσὶ ῥονιστῶν.
ἰσθῶν οἱ κατοικοῦντες σιστόν, ἐλαίου
ἰσθῶν, ἀλωπεκόννησον σεφανοῦσιν ἀ-
πὸ βουλήν ἢ τὸν δῆμον χρυσῶ σε-
φάνω ταλαίων ἐξήκοντα: ἢ χάριτος
ἰσθῶν ἢ δῆμον ἀθληαίων, ὅτι πάν-
των ἀγαθῶν πρᾶξιν ἀπίος γέγονε
ἰσθῶν, ἐξελόμενος ἐκ τῆς φιλίππου,
ἐκ τῶν παρὰ τὸν νόμον, πρὸς ἐλπί-
δι ἰσθῶν: ἢ ἐν ᾧ μετὰ ταῦτα αἰῶνι
ἐμείψαι ἐν χειρῶν, ἢ ποιῶν ὅτι

C IIII

Δημοσθένους

αὐτὸν δὴ οὕτως ἀγαθόν. ταῦτα ἐψηφίσαντο
 νῶ βουλευτηρίῳ. Οὐκοῦν, οὐ μόνον τὸ
 ῥόνήσον, ἢ βυζάντιον σῶσαι, οὐδὲ τὸ καλῶς
 τὸν ἐμψύχοντον ὑποὶ Φιλίππῳ γενέσθαι
 τε, οὐδὲ τὸ τιμᾶσθαι τῷ πόλιν ἐκ τούτων
 προαίρεσις ἢ ἐμὴ, ἢ ἡ πολιτεία διεπραξέτω
 ἀλλὰ ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδέξεται τῷ τε
 λεως καλοκαγαθίαν, ἢ τῷ Φιλίππῳ
 αὐτὸν ὁμοῦ φιλος, ἢ σύμμαχος ὢν τοῖς
 ζαντίοις, πολιορκῶν αὐτοὺς ἐωρᾶτο ὑπο
 των. οὐ, τί γένοιτ' αὐτὸν αἰσχίον, ἢ μαρῶτι
 ὑμεῖς δ' οἱ ἢ μεμφόμενοι πολλὰ, ἢ οὐ
 αὐτὸν ἐκείνοις εἰκότως ᾄδει ὢν ἠγνωμονή
 εἰς ὑμᾶς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις, οὐ μ
 οὐ μνησικακοῦντες, εἰδὲ προειμέντοι οὐδ' αἰ
 μένους, ἀλλὰ ἢ σώζοντες ἐφαίνεσθε. εἰ
 ξαν, οὐνοίαν, πρὸ πάντων ἐκτάσθε. ἢ
 ὅτι πολλοὺς μὲν ἐσεφαιώκατε ἤδη τῶν
 λιτθιμένων, ἅπαντες ἴσασι. δι' ὃν τινα
 λον ἢ πόλις ἐσεφαιώται, σύμβουλον
 ἢ ῥήτορα, πῶλὸν διέμε, οὐδ' αὐτὸν εἰς εἴτε
 χοιῖνα τοίνω, ἢ τὰς θλάσφημίας, ἀστ
 τῶν οὐβόσεων, ἢ τῶν βυζαντίων ἐποίησα
 δυχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς
 μμνήσκων, συκοφαντίας οὐσας ἑστὶ δέ
 μόνον ὅτι ψευδεῖς εἶναι, αἴτιον μὲν γὰρ ὑπὸ

πρὸς τὸ φανερὸν λόγος. 21

ἵππας ἢ γούμας· ἀλλὰ καὶ τῶ, εἰ τὰ μὲν
ὀλιθεῖς, ὅπως, ὡς ἐγὼ κέχημαι τοῖς
ἔμοιχα, συμφέρειν χρήσασθαι, εἴ, ἢ δύο βῆ-
ματα ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῆ
ἐλθεῖν, καὶ ταῦτ' εἰ βραχέσι. καὶ
ἐξ ἰδία, ἢ πόλιν κοινῆ πρὸς τὰ κάλ-
ῶν ὑπαρχόντων ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πε-
ρὶ εἶναι. ὑμεῖς τοίνυν ὡς ἀνδρῶν ἀθη-
ναίων γῆς, καὶ θαλάττης ἀρ-
τὰ κύκλω τῆς ἀττικῆς κατεχόντων
ἢ ἢ φρυγίας θύβοιαν, τάνναγραν, τὴν
ἰπασαν, μέγαρα, αἰγίαν, κλεωνάς,
ἢ νήσους, ὅτι ναῦς, ὅτι τείχη τῆς πόλεως
ἢ μείεις, ὅτι ἴλθετε εἰς ἀλίαρτον, ἢ
ἢ πολλαῖς ἢ μέραις ὑδάτων εἰς κόριν-
θόν τε ἀθωαίων πολλὰ ἀν' ἔχόντων
ἢ ται, καὶ κερυνθίοις, καὶ θιβαίοις τῶν
ἐκελευσθέντων πόλεμον πρὸς αὐτῶν·
ἢ ποῖον ὅτι οὐδ' ἔστιν. καὶ τοι τότε
ἢ ἀφότιστα αἰαχίνῃ, οὐθ' ἔτι οὐδ' ἔτι
ἢ, οὐτε ἀκίνδυνα ἔωρων· ἀλλ' οὐδ' ἔτι
ἢ εἰντο ὅτι καταφύγοντας ἐφ' ἑαυ-
ἢ ἀπὸρ δὲ δέξισθαι ἢ τιμῆς ἢ θελον τοῖς
ἢ ἢ διδύναμι ὀρθῶς καὶ καλῶς βου-
ἢ Πρὸς μὲν γὰρ ἀπασιν ἀνθρώ-
ἢ βίου ὁ θάνατος, καὶ ἢ οὐκ οὐκ ἔτι.

Δημοσθένους

αὐτὸν καθείρξασθε τῆρ᾽ ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀγαθὸν
δραστὴν ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς
τῷ ἀγαθῷ προβαλλομένοις ἐλπίδα, ἀλλὰ
ρεῖν δ' ὅ, τι αὐτὸ θεὸς διδῶ, γενναίως τα
ἐποίουν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, ταῦθ' ἡμεῖς
πρεσβύτεροι: οἱ λακεδαιμονίους ἔφιλον
τας οὐδ' οὐδ' ὀργήτας, ἀλλὰ πολλὰ τῷ
ἡμῶν ἡδίκηκότας καὶ μεγάλα, ἐπειδὴ ἠέ
κρατήσαντες ἐν λυκίοις ἀνελεῖν ἐπέχε
διεκαλύσατε, οὐ φοβηθέντες τῷ τότε
οἰσ ὀρώμω, καὶ δόξαν ὑπάρχευσαν, οὐδ' ἐ
οἶα πεποιηκότων ἀνθρώπων κενδιωδύσει
λογισάμενοι: καὶ γάρτοι πᾶσι τοῖς ἔλλησι
ξάτε ἐκ τούτων, ὅτι καὶ ὀπιούνη τις εἰς
ἔξαμαρτη, τούτῳ τῷ ὀργῶν εἰς τὰ μα
τε: αὐτὸ δ' ὑποδ' ὀσωθῆναι, ἢ ἐλδύθῆναι
διωός τις αὐτῶν καταλαμῆσθαι, οὐτε
κακήσετε, οὐτε ὑπολογεῖσθε. καὶ οὐκ
τούτων μόνον οὕτως ἐχίκατε, ἀλλὰ τ
σφετεριζομένων βιβαίων τῷ οὐδ' οἰαν, οὐ
εἶδετε οὐδ' ὦν ὑποδ' ἡμισωνες, καὶ θε
ποδ' ὀρωπὸν ἡδίκησατε, αὐεμνήσθητε: ἀλλ
θήσατε καὶ τούτοις τῶν ἐδελοντῶν τει
χων τότε πρῶτον γενεμένων τῆ πόλει,
ἡ ἐγώ. ἀλλ' οὐπω ποδ' ὀ τούτων. καί πο
λὸν μὲν ἐποίησατε καὶ τὸ σῶσαι τῷ

1)
ἐπὶ τῷ σεφάνου λόγῳ.

22

ἔτι τούτου κάλιον, τὸ καταστάντες
τῶν σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων,
εἰ ταῦτα δικαίως αὐτοῖς τοῖς ἔξι-
ν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν ὧν ἠδίκησατε, εὖ οἶ-
σατε, ὑπολογισάμενοι. μνεία τοίνυν ἔ-
στιν ἔχων πῦρα λείπω, ναυμαχίας, ἐξό-
δος στρατείας, καὶ πάλαι γενυῆας, καὶ
ἰσχυρῶν αὐτῶν ἀπάσας ἢ πόλις τῆς τῆς
ἐκ ἐμῶν ἐλευθερίας καὶ σωθείας
εἴτα ἐγὼ τεθεωρηκαὶς εὖ τοσούτοις,
καὶ τὴν πόλιν ὑποὶ τῆς τοῖς ἄλλοις συμ-
βουλεύουσιν ἀγωνίζεσθαι, ὑποὶ αὐ-
τῶν τῆς συμβουλῆς οὐσης, τί ἐμελ-
λήσειν, ἢ τί συμβουλεύσειν αὐτῆς ποι-
ησέμεν, καὶ δὴ πρὸς τοὺς βουλομέ-
νοι, καὶ προφάσεις ζητεῖν, διὰ τί ἄ-
ριστόμεθα τὰ συμφέροντα; καὶ τίς
ἐκτενέ με δικαίως, εἴτι τῶν ὑπαρ-
κῶν πύλει καλῶν λόγῳ μόνον κατα-
στήσει; ἐπεὶ τό γε ἔργον, οὐκ αὖ ἐ-
μῆς, ἀκείβως οἶδα ἐγώ. εἰ γὰρ ἠθού-
σα ἔμπεδων; ἔκ ἐξῆς; ἔκ ὑπῆρχον
ἔρχντες ἔτοι: Βάλομαι τοίνυν ἐπα-
ρῶν τούτων ἐξῆς ἐπολιτθούμην, καὶ
ἐπὶ τούτοις πάλιν αὖ, τί τὸ τῆς πό-
λεως ὄρων γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι

Δημοσθένους

τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλύμενον, καὶ
πλουσίους ἀτελεῖς ἀπὸ μικρῶν ἀναλ
των γηγομένους, οὓς δὲ μέτεια, ἢ μικρ
τημένους τῶν πολιτῶν, τὰ ὄντα ἀπὸ με
ἔτι δ' ὑσφρίζουσαν ἐκ τούτων τῷ πύλ
καιρῶν, ἔθικα νόμον, καθ' ὃν οὓς μὲν τὰ ε
ποιεῖν ἠνάγκασα οὓς πλουσίους, οὓς δὲ
τας ἔπαυσα ἀδικουμένους: τῆ πόλει
τῷ χρησιμώτατον, εὖ καιρῶ γίνεσθαι τ
ρασκιδῆς ἐποίησα. ἢ γραφεῖς τὸν ἀγῶ
τον παρανόμων, εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ
γον, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφω
κων οὐκ ἔλαβε. καὶ τοι πόσα χρέματ
γέμονας τῶν συμμοριῶν, ἢ οὓς διδού
ρίτους οἰεσθέμοι διδόναι, ὡς τε μάλ
μὴ θεῖνάι με τὸν νόμον οὕτως: εἰ δὲ μὴ, κ
λόντα με ἑᾶν εὖ ὑπωμοσία; τοσαῦτα
δρῶσ' ἀθλωαῖοι, ὅσα οἰκνήσαμε' αὖ πρὸ
εἰπεῖν. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἐπραΐον ἐκε
γρ' αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων
καὶ δεκά λειτουργεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρ
δὲν ἀναλίσκεσι: οὓς δ' ἀπόρους τῶν
ὄπι ζῆβουσιν: ἐκ δὲ τῶ ἐμοῦ νόμου, τὸ
νον κατὰ τῷ οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι
ἐφάνη Ζιήραρχος ὁ τῆς μᾶς ἕκτος ἢ
ῶν πρότερον σωτελής: οὗ γρ' Ζιήραρχ

ἰσθὲν τῶν σεφάνου λόγος. 23

ἰσθὲν, ἀλλὰ σωτέλεις. ὥστε δὴ ταῦ-
τα, καὶ μὴ τὰ δίκαια ποιῆν ἀνάγκη
οὐκ ἔσθ' ὅ, πούκ' ἐδίδουσαν. καὶ μοι
ἐπὶ τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσήλ-
θησαν γραφῶν εἴτα ἑστὶν καταλόγους τόν τε
ἐπὶ τὸν νόμον, καὶ τὸν κατὰ τὸν ἔ-
μοον.

Ψήφισμα.

ἰσθὲν πολυκλέους μίωος βοιδρομῶ
ἐπὶ δέκα φυλῆς πρυτανεύουσης ἰπ-
πὸς δημοσφύνης δημοσφύνης παια-
νήκε νόμον εἰς τὸ τελερχικὸν ἀντι-
πρῶτον, καθ' ὃν αἱ σωτέλειαι ἦσαν τῶν
ἐπὶ τὸν καὶ ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλὴ, ἢ
καὶ ἀπώεγκε παρανόμων γραφῶν
ἐπὶ παρὰ τὴν φλυδίαν: καὶ τὸ μέτρον
τῶν οὐ λαβῶν ἀπέτισε τὰς πεντα-
μεχμάς. Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν
νόμον.

Κατάλογος.

ἰσθὲν καλεῖσθαι ἑστὶ τῶν τελε-
ρχικῶν ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόγοις σωτέ-
λειαι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τετάρτα
ἦσαν τῆ χορηγία χρωμάτους. Φέ-
ρε δὴ τὸν ἐκ τῶν ἐμοῦ νόμου κα-

Δημοσθένους

ως παρ' ὑμῶν ἕκαστον τὸ σωειδὸς ὑπὲρ
 μι. Τῶν μὲν οὖν λόγων, οὓς οὗτος ἀπέ-
 κάτω διχνηκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παλαιῶν
 γραμμικῶν νόμων, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς
 ὑμᾶς μανθάνειν, οὔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην
 ναὶ τοὺς πολλούς. ἀπλῶς δὲ πρὸς ὀρθλῶς
 εἶπ' ἰδίων διαλέξομαι. τοσούτου γὰρ
 γινώσκω ὅτι οὐκ εἰμὶ ὑπέυθυνος, ὅτι νῦν οὗτος
 τις δέβεται καὶ διαρρίπτει, ὡς θ' ἀπαντα
 ὄν ὑπέυθυνος εἶναι ὁμολογῶ, ὧν ἢ διακρί-
 ναι, ἢ πεπολιτῶμαι παρ' ὑμῖν. ὧν με-
 τὰ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπαφειλάμηνος δι-
 ῶ δὴ μὲν, οὐδεμίαν ἠκρόαν ὑπέυθυνος εἶ-
 μι, ἀκούεις αἰαχίνῃ; οὐδὲ ἄλλον οὐδένα, οὐ-
 τ' ἐνέα ἀρχόντων τις αὐτῶν τύχη. τίς γὰρ
 μὲν τοσαύτης ἀδικίας, ἢ μισανθρωπίας
 ὥστε τ' δύντατι τ' ἰδίων, ἢ ποιήσαντα
 μα φιλάνθρωπον, καὶ φιλόδωρον, τῆς γὰρ
 μὲν ἀρεστῶν εἶναι, εἰς δὲ τοὺς συκοφαντάς
 τῆς ἐπὶ τὰς εὐθυίας ὧν ἔδωκεν, ἐπὶ
 εἰς δὲ εἰς δὴ πον. εἰ δὲ φησὶν οὗτος, δειξά-
 γω σέρεω, ἢ σιωπήσομαι. ἀλλ' οὐκ ἐπι-
 δρες ἀθωαῖοι. ἀλλ' ἔτος συκοφαντῶν
 δεωεικῶς τότε ὧν ἐπέδωκε τὰ χήματα
 πῆνεσεν αὐτόν, φησὶν, ἢ βραχὺ ὑπέυθυ-
 τα. οὐ περὶ τούτων γε οὐδενὸς ὧν ὑπέ-
 λω, ἢ

ἡ δὲ τῶν σεφάνου λόγος. 25
οἷς ἐπέδωκε ὡς συκοφαντα. ἀλλὰ
ὁ δὲ ἦσθ' ἀ, φησι. καὶ δι' αὐτό γε οὕτως
οὐ μὲν, ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδω
λογοῦμαι. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς οὐθ
τασόντων προσδέει: ἡ δὲ δωρεὰ χά
ρίων δικαία ὅτι τυγχάνειν. διότι
κεψεν ὁ δὲ περὶ ἐμῶ. ὅτι δι' ἄνω ταῦ
τὸ οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ
ἐκδοῖς ἡθεσιν ὄντως, ἐγὼ βραδύως
ὡς δέξω. πρῶτον μὲν γὰρ ναυπ
τηγῶν ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προει
κίς ἐσεφάνωται ὑφ' ὑμῶν. εἴθ' ὅτε τὰς
διότιμος ἐδωκε, καὶ πάλιν χάριδι
οἶζντο. εἴθ' ἄτος νεοπτόλεμος πολλῶν
ἐπάτης ὢν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετίμη
λιον γὰρ αὐτὸν εἶη τῶν γε, εἰ τῶ πινὰ
κροντι ἢ διδόναι τὰ ἐαυτῶ τῆ πόλει
αὐτὸν μὴ ἔξέσαι, ἢ τῶν δοθέντων αὐ
ταδοῖς χάειν οὐθῶας ὑφέξειν. ὅτι
ἡ τ' ἀλιθῆ λέγω, λέγε τὰ ψηφίσμα
τούτοις γεγενημένα αὐτὰ, λα
γε.

Υψίσματα.

δημόνικος φλυδὸς βοηδρομιῶνος ἐκ
ἄδα, ὅτε γνώμη βουλῆς, καὶ δήμου
πρεσβύτιος εἶπεν: ὅτι δοκεῖ τῆ βουλῆ

D

Δημοφρόνους

καὶ τῷ δήμῳ σεφανῶσαι ναυσικλέα
τῶν ὀπλῶν, ὅτι ἀθωαίων ὀπλιτῶν δι-
όντων ἐν ἴμβρω, καὶ βοηθούτων τοῖς
σιν ἀθωαίων τῷ νῆσον, οὐ διωαμέου
νος τῆς βῶσι τῆς διοικήσεως κεχειροτο-
νῶν οὐκ ἐπιχειρῶντας πλοῦσαι, καὶ μετὰ
οὐκ ἐπιχειρῶντας, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἔδει-
οὐκ εἰσέπραξε τὸν δῆμον: ἢ ἀναγορεῖ-
σέφανον διονυσίοις Ἰαγυδοῖς καυνοῖς.

Υῆσιμα.

Εἶπε καλλιόω φρεάριος πρυτάνεων
τῶν βουλῆς γνώμη: ἐπειδὴ χαρίδημος
τῶν ὀπλιτῶν ἀχρσαλεῖς εἰς σαλαμῖν
διότιμος ὁ βῶσι τῶν ἰππέων ἐν τῇ βῶσι
ταμοῦ μάχη τῶν στρατιωτῶν τινῶν
πολεμίων σκυλοθύντων, ἐκ τῶν ἰδίων
λωμάτων καθώπλισαν οὐκ νεανίσκους
σιν ὀκτακοσίαις, δεδῶχθαι τῇ βουλῇ
δήμῳ σεφανῶσαι χαρίδημον, καὶ διότι-
σῶ σεφανῶ, ἢ ἀναγορεῖσαι παναθηνά-
μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι, καὶ δι-
οῖς Ἰαγυδοῖς καυνοῖς: τῆς ἢ ἀναγορεῖσε-
μελιθῶναι δεσμοδέτας, πρυτάνεις, ἀ-
δέτας. Τούτων ἕκαστος αἰαίνῃ,
ἀρχῆς ἢς ἤρχεν, ὑπέθως ἰω: ἐφ' οἷς δι-
νοῦτο, οὐκ ὑπέθως. οὐκοῦν οὐδ' ἐγώ.

ἐπὶ τῆς σφαιρίου λόγος. 26

ὅτι ἐγὼ ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινοῦμαι διὰ
τῶν ὧν ἐπέδωκα, ὅτι πλούσιος ἦρ-
κακά γε δούλοισ ἐκείνων, οὐχ ὧν ἐ-
δία. ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα· εἶτα πρῶτον
ἔδωκα οἱ λογισαί, * οὐ κατηγόρεις; ἵνα
ἴτε ὅτι αὐτὸς οὗτός μοι μαρτυρεῖ,
ὅτι πλούσιος ἦν ἐσεφανώσθαι, λαβὼν
τὸ ἕμισμα ὅλον τὸ γραφεύ μοι.
καὶ ἐγράψατο τῆς προβολύματος,
ὅτι κει, συκοφαντῆ φανήσετ. λέγε.

ἕμισμα.

ὁ δὲ δούλοισ πικροκλήους ἐπαινεῖται ἐν ἁ-
ντὶ φυλῆς πρυτανουούσης οἰνητόδος
ἐκείνων ἀναφλύσιος εἶπεν: ἐ-
κείνης δημοθέτους παιανίδους γε-
μελιτιῆς τῆς τῶν τειχῶν ἑπισκο-
πικαλώσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδί-
ας τάλαντα, ἐπέδωκε ταῦτα
καὶ ἐπὶ τῆς δευτεροῦ κατασθεῖς ἐ-
κείνης πασῶν τῶν φυλῶν δευτεροῖς
εἰς θυσίαν, δεδύχαι τῆ βουλῆ
τῶν ἀθλοκλήους ἐπαινεῖσαι δημο-
θέτους παιανίαν ἀρετῆς ἐνεκα
ἐκείνης, ἧς ἔχων διατελεῖ ἐν παν-
τὶ τὸν δῆμον τῶν ἀθλοκλήους: ἡ σφαι

D 11

Δημοσθένους

νόσαι χρυσῶ σφραγῶ, καὶ ἀναγορεύσει
φανον ἐν ᾧ θεάρεω διονυσίοις βασιλεύ-
ουσι: τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμεληθῆ-
ῶν ἀγωνοθέτῳ. Οὐκοῦν ἂν μὴν ἐπέδωκα
τ' ὅστιν, ὧν οὐδὲν σὺ γέγραφα. ἂν δέ φη-
σὶν δαῖν ἀντὶ τούτων γενέσθαι μοι, ταῦτα
ἂν δώκεις. τὸ λαβεῖν οἷω τὰ διδόμενα
γῶν ἐννομον εἶναι, τὸ χάειν τούτων ἀ-
παράνομων γράφῃ: ὃ ἦτα μὲ πόνηρος αἰ-
εὶ καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βᾶσκανος ὄντως, τῶν
αὐτῶν εἴη πρὸς θεῶν, οὐχ ὁ τοιοῦτος; καὶ μὴ
τῶν γε ἐν τῷ θεάρεω κηρύττεσθαι, τὸ μὲν
εἰάκεις μυρίους κηρύττεσθαι, παραλεί-
πῃ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐσφραγῶσθαι πρὸς
τὰ πρὸς θεῶν οὕτω σημαῖ εἶ, καὶ αἰ-
εὶ τοσούτοις αἰχίνοι, ὡς τε οὐδὲν ἴσθαι λογί-
σασθαι τῶ μὴ σφραγισμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει
ὁ σέφικος, ὃ ποι αὐτὸ ἀναρρήθῃ, τῶ δὲ τῶ
νοῦντων ἐνεκα συμφέροντος ἐν τῷ θεά-
ρεω γινέται τὸ κήρυγμα; οἱ γὰρ ἀκούσαντες
αὐτῶν εἰς τὸ ποιεῖν οὕτω πόλιν προέβη-
σαν καὶ οὐκ ἀφ' ἑδρόνας τῶ χάειν μάλα
νοῦσι τῶ σφραγισμένῳ: διότι τὸν νόμον
ἢ πόλις γέγραφε. λέγε δ' αὐτὸν μὲν
μον λαβῶν.

Νόμος.

πρὸς τὸν Σεφάνου λόγος. 27

καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲ τῶν δῆμων, τὰς ἀνα-
γνώσεις ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς ἐ-
ν ἰδίῳ δῆμοις, εἰ μὴ τινὰς ὁ δῆ-
μος ἀθωαίων, ἢ ἡ βουλὴ Σεφανοῦ: τού-
τοι ἐστὶν ἐν τῷ θεάτρῳ διονυσίοις ἀνα-
γνώσει. Ακούεις ἀγαθὴν τῶν νόμων λέ-
ξιν, ἀλλὰ εἰ μὴ τινὰς ὁ δῆμος, ἢ ἡ
βουλὴ Σεφανοῦ; τούτους δὲ ἀναγνώσει-
ται ταλαίπωρε συκοφαντεῖς; τί λό-
γους; τί σάματ' οὐκ ἐλεβορίζεις ὡς
καὶ οὐδὲ ἀγαθὴ φθόνου δίκῃ εἰσα-
κλήματος οὐδενός: καὶ νόμους οὐκ
ἀποκρίων, τῶν δ' ἀφαιρέων μέρη, οὐκ ὁ-
μιον ὡς ἀναγνώσκονται, τοῖς γε ὁμο-
τα οὐκ νόμους ψηφίζονται. ἔπειτα
ἀποκρίων λέγεις ἅ' δεῖ προσεῖναι τῷ θε-
ῷ πρὸς ἀνδραγαθὰ ἐκδεδωκὸς κα-
ταφύ, εἴτα οὐκ ἔχοντα ἅ' προσῆκεν
γραφῆς νομιζόμενος: ἢ λόγῳ οὐκ δε-
κόμενος οὐ τοῖς πράγμασι, καὶ τοῖς πολι-
τικῶν νομοκλήτοις: ἢ βούλῃ ἔντα ἢ ἄρ-
χῶν, ὡς πρὸς ἐξ ἀμάξης, ἅ' σοὶ ἢ τῷ
θεῷ ὅσοστιν, οὐκ ἐμὴ καὶ τοὶ καὶ οὐκ ὡς
ἀθωαῖοι ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας
ἐφ' ἑνὲν ἡγοῦμαι: τῷ πλὴν κατηγο-
ρήματα ἔχειν, ὧν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ

D 111

Δημοσθένους

τιμωρία: τῷ δὲ λοιδορίαν, βλασφημίαν
 κατὰ τῷ αὐτῶν φύσιν τοῖς ἐχθροῖς τῶν
 λήλων συμβαίνοι λέγειν. οἰκοδομήσαι
 προζόντες ταυτὶ τὰ δικαστήρια ὑπέλιπον
 ἵνα συλλέξαντες ὑμᾶς εἰς ταῦτα ἀφί-
 κων, κακῶς τὰ ἀπόρρητα λέγων μὴ ἀλλ'
 ἀλλ' ἵνα ἐξελέγχων, εἰάν τις ἠδίκηκός
 χάνη τῷ πόλιν. ταῦτα τοίνυν εἰδώς
 νης οὐδὲν ἠπτόν ἐμοῦ πομπεύειν ἀντι-
 γρηῖν εἴλετο. οὐ μὲν οὐδὲν αὐτῶν
 ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. ἤδη δὲ
 τα πορεύσομαι, τοσούτον αὐτὸν δρῶν
 πότερόν σε τίς ἀγαθὴ τῆς πόλεως ἐν
 ἐμὸν εἶναι φησὶ; ἐμὸν δηλονότι. εἴτα οἱ
 παρ' ἐμοῦ δίκην κατὰ τοὺς νόμους
 των λαβεῖν εἴπδρ ἠδίκησω, ἐξέλιπε
 οὐθώαις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἀ-
 σεσιν: οὐδὲ ἐγὼ μὲν ἀθῶος ἅπασι, τοῖς
 τῷ χρόνῳ, τῇ προδεσμῖα, ὧς κεκείσθαι
 πάντων πολᾶκισ τῶν πρότερον, ὧς
 ποτε ἐξελεγχθῶαι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικ-
 πόλιν δὲ ἢ πλείον ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῆ
 σία πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης,
 θα ἀπλώθηκα. ὅρα, μὴ τούτων μὲν ἐχ-
 * ἐμὸς δὲ πρὸς ποιῆ. ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὴ
 βίης καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι δέδεικται

κικε, καὶ πῶρ οὐ φιλολοΐδρον ὄντα.
 τὰς ὑπὸ τούτου βλασφημίας εἰρη-
 νὰ πῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ
 ατα εἶπεν πῶρ αὐτῆς, καὶ δεῖξαι
 τίνων, ὁ ἀδίως οὕτως ἀρχεῖ τῆς κα-
 νὴ λόγους πινὰς διασύρη, αὐτὸς εἶ-
 οὐκ ἀν' ὠκνησε τῶν μετείων αὐ-
 ετέγξαται; εἰ γὰρ αἰῶνός, ἢ ῥαδά-
 ἴνως ἡ ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ ἀπερ-
 ῥίπειμα ἀγορᾶς, ὁ λεθρος γραμ-
 κ' ἀν' αὐτὸν οἶμαι τοιαῦτ' εἶπεν, οὐ-
 ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι, ὡς-
 κωδία βωῶντα ὡ γῆ καὶ ἡλιε καὶ
 τὰ τοιαῦτα: καὶ πάλιν σωῖεσιν ἢ
 ῥω καλούμενον, ἢ τὰ καλὰ ἢ τὰ
 ἡγνώσκεται. ταῦτα γὰρ δὴ πού-
 τ' αὐτῆς λέγοντος. σοὶ δὲ ἀρετῆς ὡ
 ἢ τοῖς σοῖς τίς μετουσία, ἢ μὴ τοιού-
 ἡ γνωσις; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξίω
 τῆ παιδείας σοὶ δέμις μνησθῆναι,
 ὡς ἀλιθῶς τετυχηκότων οὐδ' ἀν'
 ῥὶ αὐτ' τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ
 κλοντος ἐρυθραῖσει: τοῖς δὲ ἀφρλει-
 ῥὸς πῶρ σὺ, προσωπιουμένοις ἢ ὑπ'
 ῥγ, τὸ ῥὸς ἀκούοντας ἀλγεῖν ποιεῖν
 ῥσιν, οὐ τὸ δοκεῖν τοιούτοις εἶναι πε-

D IIII

Δημοσθένους

ρίεστιν. Οὐκ ἀφρῶν δι' ὅ, τι χρὴ ποδὲς
τῶν σῶν εἶπειν, ἀφρῶ τῆ πρώτου μη
πέτδ' ὡς ὁ πατήρ σου φρόμης ἐδούλευε
πία ὦ πρὸς ὦ θησεῖω διδάσκοντι γράμ
χοίνικαὸ παχείωσ ἔχων καὶ ξύλον· ἡ ὡσ
τηρ σου τοῖς μεθιμενοιῖς γάμοις εἰ ὦ κ
τῶ πρὸς ὦ καλαμίτη ἡρωῖ χρωμένη τῶ
λὸν ἀνδραῖντα, καὶ τειταγωνιστῶ ἀκρ
θρεψέ σε. ἀλλ' ὡς ὁ τειτραύλης φρομ
δίωνος τῆ φρεαρῆίου δοῦλος ἀνέστησε
ἀφ' ταύτης τῆς καλῆς ὄργασίας; ἀλλ
τὸν δία, ἢ σὺ θεός, ὅκινῶ μὴ ποδὲ σὺ
σήκοντα λέγων αὐτὸς οὐ προσήκοντα
ὦ δόξω προηρῆσθαι λόγους: ταῦτα μὲ
εἶσω: ἀπ' αὐτῶν δὲ ὦν αὐτὸς βεβίωκα
ξομαι. οὐδὲ γάρ ὦν ἔτυχεν, ὡ: ἀλλ' οἷς
μος καταρᾶται. ὅψ' ἔ γάρ ποτε, ὅψ' ἔλ
χθές μὲν οἶω καὶ πρώτω ἅμα ἀθλωαῖος, κ
τῶρ γέγονε: καὶ δύο συλλαβὰς περὶ
μὲν πατρία ἀντὶ Ἰόμητος, ἐπίησεν ἀ
τον: τῶ δὲ μητρία σεμνῶς πάνυ γὰ αὐ
αν ὠνόμασεν: ὡ ἐμπύσαν ἅπαντες ἰσ
λουμένη ἐκ τῆ πάντα ποιεῖν, καὶ π
δηλονότι, ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχ
πόθεν γάρ ἄλλοθεν; ἀλλ' ὅμως οὕτως ἀχ
σος εἶ, καὶ πονηρὸς φύσει, ὡς τε ἐλδύδης

καὶ τῆς σεφάνου λόγος. 29
καὶ πλούσιος ἐκ πτωχοῦ διὰ τουτου
οὐχ ὅπως χάειν αὐτοῖς ἐχθρῶς, ἀλλὰ
καὶ αὐτὸν κατὰ τουτωνὶ πολιτεύη.
καὶ μέγιστον τις ἀμφοσθήτησις ὡς ἀρῶ
ἐπὶ πόλεως ἔρηκεν, ἐάσω. ἀλλ' ἔπειτα
ὁ φανόρως ἀπεδείχθη πρὸς ἅπλων, ταῦ
ἐμὴσω. τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδε τὸν ἀρῶ
ἔπειτα ἀντιφῶντα, ὅς ἐπαγγελία μένος
καὶ τὰ νεώεια ἐμπέσειν τὰ ὑμέτερά
ἐλθὶν ἤλθεν: ὃν λαβόντος ἐμοῦ κε-
καὶ ἐν πειραιεῖ, καὶ καταστήσαντος εἰς
ἐπίσημον, βουῶν ὁ βλάσκαμος οὗτος καὶ κε-
καὶ ἐν δημοκρατίᾳ δεινὰ ποιῶ, καὶ ἡ
καὶ τῶν πολιτῶν ὑεείζων, καὶ ἐπὶ οἰκί-
καὶ ἐν, ἀνδρῶν ψηφίσματος ἀφελῶσαι ἐποι-
καὶ ἐμὴ ἢ βουλή ἢ ἐξ ἀρείου πάγου τὸ
καὶ ἐπιδομένη, καὶ τῶ ὑμέτεράν ἀγνοι-
καὶ ἐκόντι συμβεβηκῆσαν ἰδεῦσα, ἐπιζή-
καὶ ἐν ἄνθρωπον, καὶ συλαβοῦσα ἐπανήγα-
καὶ ἐξ ἑρπασ' ἀν' ὁ τοιοῦτος, καὶ τὸ δι-
καὶ ἐν διαδύς, ἐξ ἐπέμπετ' ἀν' ἔπειτα τῆ
καὶ ἐν τουτουί. νῦν δ' ὑμεῖς σχεβλώσαν
καὶ ἐν ἀπεκτείνατε, ὡς ἐδει γὰρ καὶ εἶπον.
καὶ ἐν ἐξιδῆα ταῦτα ἢ βουλή ἢ ἐξ ἀρείς
καὶ ἐν ἰτότε τούτω πεπραγματῆα χειροτονη-
καὶ ἐν τ' ὑμῶν σωδίκων ἔπειτα τ' ἰδρῶ τ'

Δημοσθένους

ἐν δήλῳ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧς
πολλὰ προέειπε τῶν κοινῶν, ὡς προέειπε
καὶ κείνῳ, καὶ κρείων τῆς πράξεως ἐπι-
τε, εἴην μὴ θυτὸς ἀπήλασεν ὡς προέειπε
ὑπερίδῳ δὲ λέγειν προτέταξε: καὶ τῷ
ἀπὸ τῆς βουλοῦ φέρουσα τῷ ψήφῳ ἐπέ-
καὶ οὐδεμία ψήφος ἠνέχθη ὧ μαρῶ τῷ
καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλῃ μοι κτλ
εἰς μαρτυρῶν.

Μαρτυρῶν.

Μαρτυροῦσι δημοσθένει ὑπερὶ ἀπάντων
δε: καλλιόω συνιδύς, ζωῶν φλυδύς, κλει-
ληρδύς, δημόνικες μαραθώνιος, ὅτι τῆς δό-
τῆ χειροτονήσαντος αἰαίνῳ σώδιναι
τῆ ἰδρύου τῆ ἐν δήλῳ εἰς εἰς ἀμφοτέρω
σωεδρδύσαντες ἡμεῖς ἐκεῖνα μὴ ὑπερ-
ἀξιον εἶναι μάλλον ὑπερὶ τῆς πόλεως ἡ
καὶ ἀπεσάλι ὑπερίδης. Οὐκ αἰ-
τούτου μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν αὐ-
βουλή, καὶ προσέταξεν ἐτέρῳ: τότε μὴ
δότη εἶναι, ἢ κακόνων ὑμῖν ἀπέφηναι
τοίνῳ εἴην τοῖς το πολίτῳμα τῆ νεαῖς
του. ὁμοίον γὰρ: οὐ γὰρ οἷς ἐμοῦ κατηγάρ-
ρον δὲ ἀναμνήσκεσθε: ὅτε γὰρ πύθων
λιπῶς ἐπέμψε τὸν ευζάντιον, καὶ παρ-
αὐτῷ συμμάχων ἀπάντων σωέπεμψε

πρὸς τὸ σφαιρίου λόγος. 30
ἀνὰ αἰχμήν ποιήσων πλὴν πόλιν καὶ δει-
κνύσαν, τότε ἐγὼ μὲν ὡς πύθωνι θρα-
σύ, καὶ πολλῶν ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶ-
πε χάρισα: ἀλλ' ἀνάγκησιν αὐτῆϊ πονηρῶν καὶ
πυλῆως δίκηαια οὐχὶ προὔδωκα: ἀλλ'
ἵνα θίλι πῶσον ἐξήλεγεα φανδρῶς οὐ-
δε γὰρ ἐκείνους συμμάχους αὐτῶν ἀνίστα-
σθαι βολογῆιν. οὗτος δὲ σωτηριάζετο, καὶ
ἵνα ἐμαρτύρῃ τῇ πατρίδι, καὶ ταῦ-
τα καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα: ἀλλὰ καὶ
τὰ ταῦθ' ὑσδρον: ἀναξίνω τῶ κατα-
σιωτῶν εἰς πλὴν θράσωνος οἰκίαν ἐλή-
θει ὅς τις τῶ ὑπο τῶν πολεμίων πεμ-
νός μόνω σωθή, ἢ ἐκοινολογεῖτο, οὐ-
δέ ὑπῆρχε τῇ φύσει κατάσκοπος, ἢ πο-
τε πατείδι, καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέ-
γεται μοι τούτων γὰρ μάρτυρας.

Μάρτυρες.

ὁ κλέωνος, ὑποδρίδης καὶ μαίχρα,
καὶ διοφάντου μαρτυρεῖσι δημοσφειδ-
κόσαντο (ὡς τῶν στρατηγῶν, εἰδέναι
ἐξ ἐρωμῆτου καθωκίδιαι σωτῆρ χόμενον
εἰς πλὴν θράσωνος οἰκίαν; ἢ κοινολογοῦ-
ν ἐξίνω, ὅς ἐκείθι εἶναι κατάσκοπος
ἵππου. αὐτὰ ἀπεδόθησαν αἱ μαρ-
τυρίαι νικίον ἐκατομβραίωνος τρίτη ἵστα

Δημοθρύους

μένου. Μινεία τοίνυν ἔτδρ' εἰπέναι
 ὡδὲ αὐτῶ παραλείπω. καὶ γὰρ οὕτω
 ἔχει: πολὺ αὖ ἐγὼ νῦν ἔπι τούτων ἔχοιμι
 ξαι, ὧν οὗτος κατ' ἐκείνους ἑδὺ χρόνους τοῖς
 ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπηρεάζων
 ἄλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀμνήμην,
 οὐδ' ἴω προσῆκεν, ὀργυλῶ: ἀλλὰ
 κατεῖθε τινὶ φάιλῳ πολὺν ἐξουσίαν
 λομυλῶ τὸν λέγοντά τι τῶν ὑμῖν συμφε
 των ὑποσκελίζειν, καὶ συνοφαιτεῖν, τῆς
 ταῖς λοιδβεῖαις ἡδονῆς καὶ χείριστος τὸ
 λεως συμφέρον· ἀνταματόμνηνοι. διότι
 ὄν ὄβρι, καὶ ἀσφαλές ὄρον ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς
 ρετουῶτα μαθ' ἀρνεῖν, ἢ τὴν ὑμῶν
 μνην τάξιν πολιτεύεσθαι. καὶ τὸ μὲν δ
 τῶ πολεμεῖν φανδρῶς σωμαγωνιζομέν
 λίππω, δεινὸν μὲν ὦ γῆ καὶ θεοί: πῶς
 οὐ, κατὰ τῆς πατείδος; ὄτε δὲ εἰ βού
 οθε, ὄτε αὐτῶ ἄτῳ. ἄλλ' ἐπειδὴ φαν
 ἡδὴ τὰ πλοῖα ἐσεσύλιτο, χερρῶνιστος ἐ
 το, ὡπὶ τὴν ἀπικλῶ ἐπορδύετ' ἀνθρώπων,
 τι ἐν ἀμφοισβητησίμῳ τὰ πράγματα
 ἐνεσθήκει πόλεμος, ὅ, τι μὲν πῶ ποτ' ἐπ
 ὑμῶν ὁ βασκακος οὐτοσὶ ἰαμβεσι
 φος, οὐκ αὖ ἔχοι δειξαι. οὐδ' ἐστὶν οὔτε
 οὐτ' ἔλαττον ψήφισμα οὐδὲν ἀγαθὸν

ἰσοῦσι τῆς σεφάνου λόγους. 31
των τῆ πόλει. εἰ δέ φησιν, νῦν δεῖξά
μοι ἕμῳ ὕδατι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὐδέν.
οἱ αὐτὸν ἀνάγκη θάττον, ἢ μηδέν
στομύοις ὑπ' ἐμοῦ τότε ἔχοντα ἐγκα
γράφειν πρὸς ταῦθ' ἔτρου, ἢ τὸ τῶν
ἀφ' ἑσέων ζητουῦντα, μὴ φέρειν εἰς μέ
γιστον ἀμείνω. ἀρ' οἶω οὐδὲ ἔλεγεν,
οὐδὲ ἔγραφεν, ἡνίκα δὲ γάσασαί τι
ἐν ὑμῶν; οὐ μνησθὲν ἡ εἰπεῖν ἔτρου.
ὡς ἄλλα, καὶ φέρειν ἡδυνάτο ὡς εἰ
ποιῶν, ἀ' ποιῶν οὗτος ἐλάτθανεν: ἐν δὲ
ῥασατο ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι τοιοῦτον,
ἡς προτέρους ἐπέθηκε τέλος: ἰσοῦσι οὐ
κὲν ἀνάλωσε λόγους. τὰ τῶν ἀμ
τῶν λοκρῶν δεξιῶν δόγματα, ὡς δια
ταλιθές. τόδ' οὐ τοιοῦτόν ἐστι. πό
κου ἡ δει. οὐδέ ποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ
ῥασαί σαυῶ, ἔχ' ἔτω πολλὰ ἡ εἰς.
ἐναντίον ὑμῶν ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι
ἐ' ἀπαντας, ἡ πάσας. ὅσοι τὴν χώραν
ἐ' ἀπικῶ, καὶ τὸν ἀπόλλω τὸν πύθ
ῥασαί ὅτι πόλει, καὶ ἐπύχομαι πᾶσι
ἐ' μὴν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἰ ποιμ, καὶ
ἐ' οὐθὺς ἐν τῷ δήμῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον
τὸν μαρὸν τούτῳ τῆς πράγματος ἀ
ἐ' ἔγων γὰρ οὐδέως, ἔγων, οὐ τυχίαν

Δημοθρόνους

μοι δοῦναι, καὶ σωτηρίαν : εἰ δὲ πρὸς ἕχθρο
φιλονικείας ἰδίως ἐνεκα αἰτίαν ἐπάγω
τῷ ψευδῆ, πάντων τῶν ἀγαθῶν ἀνομιε
ποιῆσαι. τί οὖν ταῦτ' ἐπὶ ῥαμαι, καὶ δε
νάμῳ οὕτως σφοδρῶς; ὅτι καὶ γράμμα
των ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα, ὅσων ταῦτ'
δείξω σαφῶς, καὶ ὑμεῖς εἰδὼς τὰ πεπρα
να μνημονεύοντας, ἐκείνο φοβοῦμαι, ἵνα
εἰρηασμῶν αὐτῶν κακῶν οὕτως ἐλάττω
ληφθῆ. ὅτι πρὸ τούτου σωέβη, ὅτε οὐ
λαί πῶρος φωκέας ἐποίησεν ἀφ' ἑαυτοῦ
ψευδῆ δὲ ῥ' ἀπαθείλας. τὸν γὰρ ἐν ἀμ
πόλεμον, διὸν εἰς ἐλάττωσαν ἦλθε φίλος
καὶ δι' ὃν ἠρέθη τῶν ἀμφοικτυόνων ἡ γὰρ
ἀπαντα ἀνέζεφε τὰ τῶν ἐμύων, οὐτὶς
ὁ συγκατασκηδάσασθαι καὶ πάντων εἰς αὐ
μεγίστων αἰτίος κακῶν. καὶ τότε δούτος ἐμοὶ
μαρτυρομένους ἢ βῶντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
λεμον εἰς τὴν ἀπικλῶ εἰπάγεις αἰχίτη, τ
μον ἀμφοικτυονικόν, οἱ μὲν ἐκ παρρησί
συγκαθήμενοι, οὐκ εἶων με λέγειν. οἱ δὲ ἰ
μαζον, καὶ κενὴν αἰτίαν δὲ τὴν ἰδίαν ἐ
ἐπάγειν με ὑπελάμβανον αὐτῶν. ἢ τίς κ
σις ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι γέγονε τούτων ἰ
γμάτων, καὶ τίνας ἐνεκα ταῦτα σωτη
ρῆς, καὶ πῶς ἐπράχθη, νῦν ἀκούσατε, ἵνα

Δημοσθένους

πυλαίαν τεραχλώ: εἰς γὰρ ταῦτ' οὐθὺς αὖ
ὑπελάμβανεν αὐτὸν δεήσειν. εἰ μὲν γὰρ
οὐκ ἔστιν ἢ τῶν παρ' αὐτὸν πεμπομένων ἰσο
μόνων, ἢ τῶν ἐκείνους συμμάχων εἰσηγεῖτο
ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε καὶ οὐκ
οὐκ ἔστιν οὐδὲ δετῆραλους, καὶ πάντας φησὶ
ἔσθαι. αὐτὸν δὲ ἀθιωαῖος ἦ, καὶ παρ' ὑμῶν τῶν
πεναντίων ὁ οὐκ ἔστι ποιῶν, οὐ πόρως λήσει
σωέει. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίητε; μὴ οὐκ
τουτονί. οὐδενὸς δὲ προειδότης, οἶμαι, τὸ
μα οὐδὲ φυλάττοντος, ὡς πρὸ εἰώθε τα
αὐτὰ παρ' ὑμῖν γίνεσθαι, προβληθεῖς
λα γόρασ' οὗτος, καὶ τῶν ἢ τετάρτων χε
τονισάντων αὐτὸν, ἀνεδοθή. ὡς δὲ τὸ πρᾶ
λεως ἀξίωμα λαβὼν ἀθήκετο εἰς οὐκ ἔστι
κτυόνας, πάντα τὰ μὲν ἀφείς ἢ παειδῶ
ραίνεν ἐφ' οἷς ἐμειθώθη: ἢ λόγους οὐκ
πους ἢ μήθους, ὅθεν ἢ κινδύαία χώρα κα
ρώθη, σωθεῖς ἢ διεξελθὼν, ἀνθρώπους
ρους λόγων, ἢ τὸ μέλος: οὐκ προσρωμέν
ἰδρομνήμονας, πείθει ψήφισαται πρὸ
πῶν χώραν, ὡς οἱ μὲν ἀμφοτέρωσιν σφῶν αὐ
οὔσαν γεωργεῖν ἔφασαν: οὗτος δὲ τῆς ἰ
χώρασ' ἢ τῆσ' εἶναι, οὐδεμίαν δίκην τῶ
κρῶν ἐπαρόντων ἡμῖν, ἔδ' ἀνὸν οὗτος λε
προφασίξετ' οὐκ ἀληθεῖ. γνώσεσθε δὲ ἔχει
οὐκ ἔστι

οὐκ ἔστι

ὁ δὲ τῶν τεφάνου λόγος. 33

καὶ οὕτως προσκαλέσασθαι δήπου τοῖς
ἐκείνῳ κατὰ τῆς πόλεως σωτελέσει
καὶ οὕτως ἐκλήτευσεν ὑμᾶς; ἀλλὰ ποίους
ἐπέ τὸν εἶδός τα, δείξον. ἀλλ' οὐκ ἀνέ-
στα κενὴ προφάσει ταύτη κατεχρῆ-
ται. ἀλλ' ἰόντων τοίνυν τῶν χώρων τῶν
πόλεων κατὰ τῶν ὑφ' ἡμῶν τῶν τούτων,
ἔντες οἱ Λοκροὶ, μικροῦ μὲν ἅπαντας
ἔπασαν: τινὰς δὲ καὶ σωήρπασαν τῶν
πόλεων. ὡς δ' ἅπαξ ἐκ τούτων ἐγκλή-
τε πόλεμος πρὸς τοὺς ἀμφοτέρους ἐτα-
ροῦ μὲν πρῶτον, ὁ κότε ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν ἀμ-
φὶν ἤγαγε στρατῶν. ὡς δὲ οἱ μὲν, ἔκ τῆς ἡλ-
θόντες οὐδὲν ἐποίουν, εἰς τῶν ἑσπέρου
καίαν ἑσπέρου τὸν φίλιππον δὲ θύς ἡγεμό-
νι κατεσκηδασμένοι, καὶ πάλαι πονη-
ρεῖαν ἡμῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πό-
λεσι προφάσεις δι' λόγους εἰλήφεσαν: ἢ
ἐν εἰσφύρειν καὶ ξείνους ζέφειν ἔφα-
ναι καὶ ζημοῦν τοὺς μὴ ταῦτα ποιοῦν-
τάων ἀρεῖσθαι. τί δειτὰ πολλὰ λέ-
γει ἔκ τούτων ἡγεμόνων. ἢ μετὰ ταῦ-
τάων ἡμῶν συλέξασθαι, καὶ παρελθὼν ὡς
ἐρῶσαν ἐρῶσθαι φράσας πολλὰ ἢ
τῶν Λοκροῖς, τῶν ἐλάττειαν καταλαμ-
βάνειν οἷον μὴ μετέγνωσαν δὲ θύς θηβαῖοι

E

Δημοφίλους

καὶ μεθ' ἡμῶν ἐγένοντο, ὡς πρὸς χειμῶν
αὐτὸ ἅπαν ὅσον τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν
πέσε. νῦν δὲ τότε γ' ἕξάφνης ἐπίχον αὐ
ἐκείνοι: μάλιστα μὲν ὧ ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι
τινος οὐνοῖα πρὸς ὑμᾶς. εἶτα μύητοι, καὶ
καθ' ἑῷα ἀνδρα, καὶ δι' ἐμέ. Δὸς δὲ με
δῶγματα ταῦτα, καὶ ὅς χρόνους ἐν οἷς
σα πέπρακται. ἴν' εἰδῆτε ἡλίκα πρᾶγμα
μαρὰ κεφαλὴν ταράξασα αὐτῆ δίκης
δωκε. λέγε μοι τὰ δῶγματα.

Δόγμα ἀμεικτύων.

Ἐπὶ ἰδρέως κλειναγόρου ἐαρινῆς πύλας
ἔδωξε τοῖς πύλαγοις καὶ τοῖς σωέδραις
ἀμεικτύων, ἐπειδὴ ἀμεικτοὶς ὄντες
σιν ὄντι τὴν ἰδραὴν χώραν, καὶ ἀπείρονται
σκήμασι κατανέμωσιν: ἐπελθεῖν ὅς πύ
ρα, καὶ ὅς σωέδρας, καὶ σήλαις διαλέ
ῶς ὄρκους, καὶ ἀπειπεῖν τοῖς ἀμεικτοῖς
λοιποῦ μὴ ὄντι δάειν. Ἐπὶ δὲ δῶγμα
Ἐπὶ ἰδρέως κλειναγόρου ἐαρινῆς πύλας
ἔδωξε τοῖς πύλαγοις, καὶ τοῖς σωέδραις
ἀμεικτύων, καὶ τῷ κοινῷ τῶν ἀμεικ
των, ἐπειδὴ οἱ ἕξ ἀμεικτοὶς τὴν ἰδραὴν χ
κατανέμωται γεωργοῦσι, καὶ βοσκήμα
μονοι, καὶ κωλύομενοι ὅσον ποιεῖν ἐν τ
πλοῖς παραγεγόμενοι τὸ κοινὸν τῶν ἐν

ἰδοὺ τὸ σεφάνου λόγος. 34

κακώλυκασι μετὰ βίασ, τινὰς δὲ
ματίκασι, καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν ἡ
ῶν ἀμφικτυόνων κόπυφον τὸν ἀρ-
ρεσβῦσαι πρὸς φίλιππον τὸν μακε-
ἀξιοῦν ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε ἀπόλλωνι
ἐμψυόσιν, ὅπως μὴ παρίδῃ ὑπὸ
ῶν ἀμφιασέων τὸν θεὸν πλιμμε-
καὶ διότι αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκρά-
ῶται οἱ ἔλλωδσ οἱ μετέχοντες τῶ
ῶν ἀμφικτυόνων. Λέγε δὴ καὶ
ς, ἐν οἷς ταῦτ' ἐγένετο. εἰσὶ γὰρ, καθ'
ιαγόρισεν οὔτος. Λέγε.

Χρόνοι.

ἡσθείδης μίως ἀν' θεσηειῶνος ἔκτη
τη. Δὸς δὴ μοι τῷ Ἐπιτολῶ, ῶ
πήκονον οἱ θηβαῖοι, πέμπει πρὸς ῶ
ιοννήσω συμμάχους ὁ φίλιππος: ἵν'
ῶν τούτης σαφῶς, ὅτι τῷ μὲν ἀ-
ρασιν τῶν πραγμάτων, τὸ, ταῦτ'
μάδα, καὶ ῶν θηβαίους, καὶ ὑμᾶς
ῶν πεκρύπτετο, κοινὰ δὲ καὶ τοῖς ἀμ-
ῶν δόξανται ποιεῖν προσεποιεῖτο. ὁ δὲ
ῶν τούτας καὶ τὰς προφάσεις πα-
ῶν. οὔτος ῶ. Λέγε.

Ἐπιστολὴ φίλιππου.

μακεδόνων φίλιππος, πελοποννησίου

Ε 11

Δημοσθένους

ὧν τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ τοῖς δημοουργοῖς
 τοῖς σωέδμοις, ἢ τοῖς ἄλλοις συμμαχοῖς
 σι χαίρειν. Ἐπειδὴ Λοκροὶ, οἱ καλούμενοι
 Λακκατοικοῦντες ἐν ἀμφίσσῃ πλημυ-
 σιν εἰς τὸ ἰσθμὸν τῆς ἀπόλωνος τῆς ἐνδε-
 καὶ τῆς ἰσθμὸν χώραν ὄρχομενοι μεθ' ὅσων
 Λειλατῆσι, βούλομαι τῷ θεῷ μεθ' ὑμῶν
 θεῖν, καὶ ἀμύνασθαι ὅσον πρᾶβάνοντάς τι
 ἐν ἀνθρώποις ὄτεβῶν. ὥστε σωαντᾶτι
 τὰ τῶν ὄσων εἰς τῆς φωνίδας ἔχοντες
 σπισμὸν ἡμῶν τε παράκοντα, τῆς ἐ-
 πος μωὸς λῶον, ὡς ἡμεῖς ἀγομεν ὡς δὲ
 ναῖοι, βοηδρομῶνος: ὡς δὲ κοεῖνθιοί, παρὲν
 τοῖς δὲ μὴ σωαντήσασι, πανδημεί χρε-
 ῖθα: τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ χρω-
 σῶζιμίοις. Εὐτυχεῖτε.

Οραθ' ὅτι φύγη μὲν τὰς ἰδίους προφάσεις
 δὲ τὰς ἀμικτυονικὰς καταφύγει: τίς
 ταῦτα συμπαρασκιδύσασθ' αὐτῷ, τίς
 προφάσεις ταύτας ἐνδοῦς, τίς ὁ τῶν κα-
 τῶν γεγενημένων μαλιστα αἴτιος; οὐχ ὅτι
 μὲν τοίνυν λέγετε ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι ἀ-
 τες, ὡς ὑφ' ἐνός τοιῶντα πέπονθεν ἢ ἑμα-
 θρώπου. οὐχ ὑφ' ἐνός, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν
 νηρῶν τῶν παρ' ἐκάστοις, ὡς γῆ καὶ θεοί
 οὗτος ὅστιν: ὄν εἰ μηδὲν δὴ λαβησείτα

καὶ τὸ σφαιρὸν λόγος. 38
δέοι, οὐκ ἀν' ὀκνήσαιμι ἔγωγε κοι-
νειον τῶν μετὰ ταῦτα ἀχλωλό-
των εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πόλε-
ως σπέρμα παραχῶν, οὗτος τῶν φη-
σὶν αἴτιος. ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθύς ἰ-
δεσθῆναι, θαυμάζω. πάλιν πολὺ
ὡς εἰοικέν, ὅτι παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀλη-
θείας βέβαιον τοίνυν μοι τῶν κατὰ τῆς
ἐπιτοῦ τῶν πεπραγμένων ἀψαμύνω, εἰς
ἐναντιούμενος αὐτὸς πεπολίτευ-
σθαι. ἀπὸ πολλῶν μὲν ἐνεκα εἰνότως ἀ-
κούου: μάλιστα δ' ὅτι αἰσχρὸν ὅστιν ὡς ἄν-
θρωποι, εἰ ἔγωγε μὲν τὰ ἔργα τῶν ἑσθέρων
ὡν ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μὴ δὲ οὐδὲ λό-
γῳ ἀνέξεσθε. ὄρων γὰρ ἔγωγε θηβαίους,
καὶ ὑμᾶς ὑπὸ τῶν τὰ Φιλίππου
ἢ καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέρωθεν,
ἢ φοβητοῦ φοβητὸν καὶ φυλακῆς
ἢ μὲν, τὸ τὸν Φίλιππον εἶναι αὐξάν-
ουσαν, καὶ οὐδὲ καθεὶν φυλακῆς
ἢ χθρῶν δὲ καὶ τὸ προσκρούειν ἀλλή-
λους ἔχοντας, ὅπως οὐδὲ μὴ γενήσε-
ται τῶν διετέλων: οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυ-
τοῦ μόνον ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμ-
βάνει εἰδὼς ἀεισφώντα, καὶ πάλιν εὐ-
κρίντα τὸν χρόνον βελουμένης πράξεως

Δημοσθένους

νόμος, πολὺκράτης ἐπίφρονος, καὶ κήρυξ
μος ἀναφλύστις ἐκ τῆς δῆμῃς. Δέχεσθε
ταὶς ἀρκείσεις.

Αποκείσεις ἀθλωαίοις.

Βασιλεὺς μακεδόνων φίλιππος ἀθλωαίων
βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἦν μὲν ἀπὸ
χῆς εἶχετε πρὸς ἡμᾶς αἴρεσιν, οὐκ ἀγαπᾶ
τίνα ἀπουδῶ ποιείαθε, πεσοκαλέσα
λόμβοι δεπάλους, καὶ θηεαίως, ἐπι
βοιωτοὺς. βέλπιον δ' αὐτῶν φρονούντων
μὴ βουλομένων ἐφ' ὑμῖν ποιήσεσθε
τῶν αἴρεσιν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμφέρον
των, ἡμῶν ὑποσχεφῆς ἀρσεύλαιτες
πρὸς με πρέσβεις καὶ κήρυκας σωάν
μονούετε, καὶ ταὶς ἀνοχὰς αἰτεῖαθε, κα
ὑφ' ἡμῶν πεπληγμένοι. ἐγὼ μάλιστα
τῶν πρεσβυτῶν συγκατατίθεμαι ταῖς
καλῶν, καὶ ἐτοιμὸς εἰμι πειθεῖσθαι
ἀνοχὰς, ἀν' ὅσον οὐκ ἐρεῶς συμβεβ
τας ὑμῖν παραπέμψαιτες τῆς πεσοκ
τιμίας ἀξιώσητε. Εἰρήσθε.

Αποκείσεις θηεαίοις.

Βασιλεὺς μακεδόνων φίλιππος θηεαίων
βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ενεμ
τῷ παρ' ὑμῶν βωισολῶ, δι' ἧς μοι τῆ
νοια καὶ τῷ εἰρήλῳ ἀνανεούαθε. πω

ἡ δὲ τῆς σεφάνου λόγος. 37

ἵνα, διότι πᾶσαν ὑμῖν ἀθλιωταῖοι προσ-
επιλοτιμίαν βουλόμενοι ὑμᾶς συ-
βενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακα-
... πρὸ τῆς οὐκ οἶω ὑμῶν κατεγί-
... τῶ μέλειν πείθεσθαι ταῖς ἐκεί-
... π, καὶ ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῆ
... ἰω δὲ (ᾧ γνωστὸς ὑμᾶς τὰ πρὸς ἡ-
... νότας, ἔχον εἰρήλιν μαῖλον, ἢ ταῖς
... ακολουθεῖν γνώμας, ἡσθην. καὶ μάλ
... παινῶ, κατὰ πολλὰ, μάλιστ' αὖ δι
... δύσασθαι πρὸς τούτων ἀσφαλέσει
... πρὸς ὑμᾶς ἔχειν ἐν δυνόει. ὅπρ
... ὑμῖν οἴσειν ἐλπίζω ῥοπλῶ, ἐάν πρ
... ἡς μείνητε τῆς ἀποδείσεως.

Ἐρῶσθε.

Ἰθὺς ὁ φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς
... τούτων, καὶ τούτοις ἐπυρθεῖς
... ασι καὶ ταῖς ἀρχαίσεσιν, ἡκεν ἔ-
... ἴαμιν, καὶ πῶ ἐλάτεια κατέλα
... ἀν' εἴ τι γένοιτο, ἐπὶ συμπνυσόν-
... καὶ τῶν θησαύων. ἀλλὰ μὲν, τὸν τό-
... κα ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴσε μὲν ἄ-
... φρὰ δ' ἀκούσατε ὅμως, αὐτὰ τὰ
... ἴστα. ἐπειρὰ μὲν γὰρ ἡκε δ' ἀγ
... ἴς τὸς πεντάνας, ὡς ἐλάτεια κα-
... καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μὲν, δὲ θυὸς ἔβρα

Δημοσθένους

ναπάντες μεταξὺ λειπνοῦντες τοὺς πε-
σκιωῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἕξειργα-
τὰ γέροντα ἐπέμπεσαν. οἱ δὲ, ὅτε στρα-
μετεπέμποντο, καὶ τὴν σαλπικτιῶν ἐκά-
νῃ θορούσης πλήρης ἦν ἡ πόλις. τῆ δὲ ἕσπε-
ἄμα τῆ ἡμέρας, οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν ἐπι-
κάλειν εἰς τὸ βουλευτήριον: ὑμεῖς δ' εἰς τὴν
κλησίαν ἐπορεύεσθε: καὶ πρὶν ἐκείνω χ-
τίσαι καὶ προβλῦσαι, πᾶς ὁ δῆμος ἀ-
θῆτο, καὶ μετὰ ταῦτα ὡς εἰσῆλθεν ἡ ἐπι-
ἀπήδειλαν οἱ πρυτάνεις τὰ περὶ τῶν
ἑαυτοῖς, καὶ τὴν ἡκούσαν παρήγαγον, καὶ
πεν. ἡρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύσει
τα; παρήει δ' οὐδεὶς. πολλάκις δὲ τῶν
δρωτῶντος, οὐδὲν μᾶλλον ἀνίστατο οὐδὲ
πάντων μὲν τῶν στρατηγῶν παρόντων,
των δὲ τῶν ῥητόρων, καλούσης δὲ τῆς
τῆς πατρίδος φωνῆς τὸ δρῶνθ' ἕως ἄρ-
ας: ἡ γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τὸ νόμον φωνε-
σι ταύτῃ κοινῶν τῆς πατρίδος δίκαιον
γείσθαι. καί τοι, εἰ μὲν τὸ σωθῆναι τὴν πα-
λομύους πᾶρελθεῖν ἔδει, πάντες ἀν-
οἱ ἄλλοι ἀθιωαῖοι ἀναστάντες ἐπὶ τὸ ἐπι-
βαδίζετε: πάντες γὰρ οὐ οἶδ', ὅτι σαφῶς
τῶν ἐβούλεσθε. εἰ δὲ τὸ πλοουσιώτα-
τείακώσοι. εἰ δὲ τὸ ἀμφοτέρω ταῦτα

ὅτι τῆς σεφάνου λόγος. 48
ὅλοι καὶ πλουσίους, οἱ μετὰ ταῦτ'
ἄλλως ἐσπίδουσι ἐσπίδοντες, καὶ
καὶ πλούτῳ τοῦτ' ἐποίησαν. ἀλλ'
κεῖνος ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη
ἴνον καὶ πλούσιον ἀνδρα ἐκάλει,
παρηνολουθικότα τοῖς πράγμασι
καὶ συλλογισμένον ὀρθῶς, τίνος
τ' ἐπράττειν ὁ φίλιππος, καὶ τί βρα-
χάρ μὴ ταῦτ' εἰδῶς, μήτ' ἐξήτα-
σεν ἐπιμελῶς, οὔτ' εἰ δύνους ἴω,
ἴσιος, οὐδὲν μᾶλλον ἐμελεν ὅ, τι
ἴσεται, οὐδ' ὑμῖν ἐξείν συμβουλεύ-
σει τοῖσι οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
λθὼν εἶπεν εἰς ὑμᾶς, ἅ μιν δυοῖν
ἴκατε προσέχοντες τ' νοῦν: ἐνὸς μὲν,
εἰ μόνος τῶν λεγόντων, καὶ πολι-
τῶν, πῶς τῆς δυνόιας τάξιν ἐν τοῖς
ἴλιπον: ἀλλὰ καὶ λέγων καὶ γρά-
φοντα τὰ δέοντα ἑκάστῳ ὑμῶν ἐν
ἴπροβροῖς ἐτόλμου δὲ, ὅτι μικρὸν ἀ-
χρόνον, πολλῶν πρὸς τὰ λοιπὰ
πολιτείας ἐσεσθε ἐμπειροῦτοι. εἰ-
πε δὲ μὲν ὡς ὑπαρχόντων θιβαί-
αλίππων λίαν θορυβουμένους, ἀ-
πρόντα πράγματα ἡγοῦμαι. οὐ γὰρ
ἴ οὕτως ἐτύγχανεν ἔχεν, οὐκ αὖ

Δημοσθένους

αὐτὸν ἠκούομεν εὐέλαια ὄντα, ἀλλὰ
τοῖς ἡμετέροισι οἰείοις: ὅτι μύθοι, ἵνα ἐπι-
ποιήσῃται τὰ εὐθηλαίους, ἠέκει, σαφῶς ἐπι-
μα. ὡς δὲ ἔχει ταῦτα, ἔφω, ἀκούσατέ με
κεῖνος ὅσους ἢ πείσαι χρήματα θιβαίων, ἢ
πατήσαι ἐνὶ νῦν, ἀπαντας ἢ ὑπέπεισαι: οὐδὲ
ἀρχῆς ἀνδραγαθίας αὐτῶν καὶ νῦν αὖτις
μύθους οὐδὰ μῶς πείσαι δυνάσται. τί οὖν
λεται, καὶ τίνας ἐνεκα τῶν ἐλάττειαν κα-
λιφε; πολλοὺς δυνάμειν δείξασθαι καὶ πα-
σας τὰ ὅπλα οὐδὲ μὴν ἐαυτῶν φίλους
ποιῆσαι καὶ ἐπαῖρα, οὐδὲ δὲ ἐναντιομε-
ταπλήξαι: ἵν' ἢ συγχωρήσωσι φοβηθέντες
νῦν οὐκ ἐδέλουσιν, ἢ βιασώσιν. εἰ μὲν
προαρησόμεθα ἡμεῖς, ἔφω, ἐν τῷ πε-
εἶπε δύσκολον πέπρακτο θιβαίοις περὶ
τούτου μεμνήσθαι, καὶ ἀπιστεῖν αὐτῶν
τῆ τῶν ἐχθρῶν οὐσι μερίδι, πρῶτον μὲν
δύξαιτο φίλιππος, ποιήσομεν: εἶτα φέ-
μῃ προσδεξαμένων τῶν νῦν ἀνδραγαθ-
ῶν, καὶ μὲν γνώμη πάντων φιλιππιά-
εις τῶν ἀττικῶν ἔλθωσιν ἀμφοτέρω. ὡ-
τοι πεισθῆτέ μοι, καὶ πρὸς τῷ σκοπῷ,
μὴ φιλονεικεῖν πρὸς ὧν ἀν λέγω, χεῖρα
μαὶ καὶ τὰ δέοντα λέγειν δύξαι, καὶ τῶν
σηκίοντα κίνδυνον τῆ πόλει διαλύσει.

ἐπὶ τῆς σεφάνου λόγος. 39
ἠπεῶν τον μὲν τὸν παρόντα ἐπανεῖναι
μεταδέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάν-
θηβαίων: πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσιν
καὶ προτόροις αὐτοῖς ὁ κίνδυνος.
ἔλθόντας ἐλθούσιν αὖ ἐν ἡλι-
ππέσῃ, δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτῶν
ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν θήβαις φρονῶσι
ἐξ ἴσου γένῃ τὸ παρρησιαζεσθαι
θηβαίων: εἰδύσιν, ὅτι ὡς πρὸς τοῖς πω-
λίππῳ τῷ πατερίδα παρέσθ' ἡ βοη-
τάμις ἐν ἐλατείᾳ, ἔτω τοῖς ἑσθῶν
ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ὑ-
μεῖς ἔτοιμοι, ἢ βοηθήσετε, ἀντις ἐπὶ
καὶ ταῦτα χειροτονῆσαι κελύω
θεῖς, καὶ ποιῆσαι τούτους κνεῖδς με-
ματηγῶν, καὶ τῆς, πότε δεῖ ἐκείσε
καὶ τῆς ὀζόδου. ἐπειδὴν δ' ἔλθωσιν
εἰς θήβας, πῶς χρήσεσθε τῷ πράγ-
ματι, παραινῶ, πάνυ μοι προσέχετε
καὶ δεῖσθε θηβαίων μηδὲν, ἀγχορὸς γὰρ
καὶ ἐπαγγέμεσθε βοηθήσειν, ἐὰν κε-
κείνων ὄντων ἐν τοῖς ἐχάτοις κιν-
δύων δὲ ἀμεινον ἢ ἐκείνοι τὸ μέλλον
ἴδων: ἵν' ἐὰν μὲν δέξωνται ταῦτα ἢ
ὑμῖν, καὶ ἀβουλόμεθα ὡμην διώκη-
καὶ προχήμετος ἀξίς τῆς πύλε

Δημοσθένους

ὡς ταῦτα πράξωμεν. εἰ δ' αὖτε μή
κατατυχῆν, ἐκεῖνοι μὲν ἐαυτοῖς ἐγκα-
αῦτι νῦν ἐξαμαρτῶσιν: ἡμῖν ὅ μινδὲν
μὴ δὲ ταπεινὸν ἢ πεπραγμένον. Ταῦ-
πρῶτα πάντα τούτοις εἰπὼν, κατέβησαν
νεσάντων δὲ πάντων, καὶ οὐδενὸς εἰπὼν
αντίον οὐδὲν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ
ψα δὲ: οὐδὲ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπέσβε-
οὐδὲ ἐπέσβουσα μὲν, οὐκ ἐπειτα δὲ
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς πάντων ἀγχι-
λυτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἐμαυτὸν
πλῶς εἰς οὐδὲν ἀδελφικότητας τῆ πόλει
καί μοι φῆρε τὸ ψήφισμα τὸ τότε
καί τοι, τίνα βούλει σε ἀχίνη, καὶ τί-
τὸν ἐκείνω τῷ ἡμῶν εἶναι θῶ; βούλει
τὸν μὲν ὄν ἀν' σὺ λαιδρούμενος καὶ δι-
καλέσαις βάταλλον, σὲ δὲ μὴ δὲ ἡρω-
χόντα, ἀλλὰ τούτων τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς
κρέσφόντιω, ἢ κρέοντα, ἢ ὄν ἐν κολυτῷ
οἰνόμαον κακῶς ὑποκεινόμενος ἐπέ-
τότε τοίνυν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὁ
νιδὺς ἐγὼ βάταλος οἰνόμα' εἰς τὴν κολυτῷ
πλείονος ἀξίος ὢν ἐφάην τῆ πατρίδι
γε εἰδὲν οὐδ' αὖ μοῦ χρήσιμος ἦσθα: ἐγὼ
τα ὅσα προσῆκε τ' ἀγαθὸν πολίτῳ ἐ-
λέγε τὸ ψήφισμα.

ὅτι τῶν σεφάνου λόγος. 40

Υἱοῖσιμα δημῶθενος.

ὅς ναυσικλῆος φυλῆς πρυτανικός
ὅς σιροφωειῶνος ἕκτη ἑξήκοντα δέκα
δημῶθενος παιανίδος εἶπεν: ἐπεὶ δὴ
μακεδόνων βασιλῆος εὐτε ὡς πρὶν
ρόνῳ παραβαίνων φαίνετο τὰς κατὰ
ὁ σωθῆκας πρὸς τὸν ἀθλωαίων δῆ
ἰερωῆς, ἑσπριδῶν ὅς ὄρκους, ἢ
ἄσι τοῖς ἑλλησι νομιζόμενα εἶναι δι
ἴπεις παραιρεῖται. οὐδὲν αὐτῶς προ
ῆκας δὲ καὶ ἀθλωαίων οὐτὰς δορυ
εὐρίκεν οὐδὲν προαδικηθεῖς ἕως
ὅν ἀθλωαίων: εὐτε ὡς παρόντι ἑξή
ῶναι, τῆ τε βία καὶ τῆ ὀμότητι, ἢ
ἑσπας πόλεις τινὰς μὲν ἐμφρούετος
ὅς πολιτείας καταλύει. τινὰς δὲ
ἰσοποδίζομενος κατασκάπτει: εἰς εὐ
ῶν ἐπι ἐλλιών βαρβάρους κατοικίζει
ἰερωῆ καὶ ὅς τάφους ἐπάγων, οὐδὲν
ἰσοποιῶν οὐτε τῆς ἐαυτῶν πατείδος,
ἰσοποιου, καὶ τῆ νυῦ αὐτῶς παρούση τύ
ἰερωῆς χρώμενος, ἑξήλελισμῆος ἐ
ἰσοποδίζομενος ἢ τῶν τυχόντος γέγονεν
ἰερωῆς. ἢ ἕως μὲν πόλεις ἐώρα πα
ἰερωῆ καὶ τὸν βαρβάρους καὶ ἰδίας, ἢ
ἰερωῆ ἑλαττον εἶναι ὁ δῆμος ὁ ἀθλωαίων

⋮

Δημοσθένους

ων τὸ εἰς αὐτὸν πηλομελεῖσθαι· νῦν δὲ ἄρ-
ἐλλωίδας πόλεις, ταῖς μὲν ὑβριζομένας, τὰς
δὲ ἀναστάτους γιγνομένας, δεινὸν ἢ γείη ἢ
καὶ ἀνείξιον τῆς τῶν προγόνων δόξης, τὸ πρὸς
ῥᾶν ὅτι ἐλλωας καταδουλομένους· διὸ δέει
κτὲρ τῆ βουλῆ, καὶ τῷ δήμῳ τῶν ἀθλωματῶν
ξαμένους ἢ θύσαντας τοῖς θεοῖς καὶ ἥρωσι
κατέχουσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν τῶν
θλωματῶν, ἢ ἐνθυμηθεῖσι τῆς τῶν προγόνων
τῆς, διότι πρὸς πλείονος ἐποιούνητο τῶν
ἐλλωίων ἐλευθερίαν διατηρεῖν, ἢ τῶν ἰσχυ-
ρατεῖδων, διακοσίας ναῦς κατέλκεν ἐκ
θάλατταν, καὶ τὸ ναύαρχον ἀναπλεῖν ἰσχυ-
ρῶν· καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον
ταῖς πεζαῖς καὶ ταῖς ἵππικαῖς δυνάμεσι
ναδε ὅσον ἔχειν· πέμψαι δὲ καὶ πρέσβεις πρὸς
ἄλλους ἐλλωας· πρῶτον δὲ πάντων πρὸς
αὐτοὺς, διότι ἐπιτύχεται εἶναι τὸν φίλιππον
ἐκείνων χώρας· παρακαλεῖν δὲ αὐτοὺς
καταπλάγνυντας τὸν φίλιππον ἀντέχε-
σθαι τῆς ἑαυτῶν, καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἐλλωίων
θερείας· καὶ ὅτι ὁ ἀθλωματῶν δήμος, οὐδὲν
σικακῶν, εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλο-
ταῖς πόλεσι πρὸς ἀμύλας, βοιωθῆται, καὶ
μεσι, καὶ χημάσι, καὶ ἐέλεσι, καὶ ὅπως
δὴ ὅτι καὶ αὐτοῖς μὲν πρὸς ἀμύλας δ.

φίλιππος
λόγος
ὡς
εἶπε
γὰρ
τῶν
μο-
αὐ-
τῶν
εἰς
ρο-
αί-
τῶν
ἐπ-
ἐρ-
ὑ-
το-
ω-
φ-
μ-
ε-
σι-
με-
τι-
λέ-
γεται

εὐσεβήτε

ἡ πόλις τῆς Σεφάου λόγος. 41
ἡ πόλις τῆς ἡγεμονίας οὐσιν ἔλλησι, καὶ
δὲ ἀλοφύλου ἀνθρώπου ἀρχε-
ῖας ἡγεμονίᾳ ἀρχεῖσθαι, ἀνάξιον
ἔων ἑλλήνων δόξαι, καὶ τῆς τῶν προ-
ῖτης. ἔτι δὲ, οὐδὲ ἀλόγειον ἡγεῖ-
εῖ ἀθλωαίων δῆμος τὸν θιβαίων διῆ-
εῖ τῆς συσκευίας, οὐτε τῶ ὀμοφύλω:
ῖσκειται δὲ καὶ τὰς τῶν προγόνων
ῖς εἰς τοὺς θιβαίων προγόνους οὐδὲ γε-
ῖ καὶ τοὺς ἡράκλειους παῖδας ἀρχε-
ῖ ὑπὸ Πελοποννησίων τῆς παρῶν
ῖ κτήλατον, τοῖς ὄπλοις κρατήσαντες
ῖ κύνειν πειρωμένους τοῖς ἡράκλειους
ῖ καὶ τὸν οἰδίπῳ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου
ῖς ὑπεδέξαμεθα, καὶ ἔτῳρα πολλὰ
ῖ ῖρχει φιλανθρώπα καὶ ἐνδοξα πρὸς
ῖ ὅπῳ οὐδὲ νῦν ἀρχήσεται ὁ ἀθλωαί-
ῖ τῶν θιβαίοις τε καὶ ἄλλοις ἔλλησι συμ-
ῖ σιωπῆσθαι δὲ πρὸς αὐτοὺς, καὶ συμ-
ῖ καὶ ἑπιγασμίαν ποιήσασθαι, καὶ ὄρκους
ῖ καὶ λαβεῖν. πρέσβεις, δημόθενις δη-
ῖ κραιμανίδης, ὑπορίδης κλεῖανδρου
ῖ κρησιθείδης ἀντιφάνης φρεῖ ῥήριος, δη-
ῖ ἰσωφίλον φλυδὺς, κάλλαιος δι-
ῖ κωκίδης. Αὕτη τῶν πόλις θίβας ἐ-
ῖ ἀρχμάτων ἀρχή, καὶ κατάστασις

Ε

Δημοσθένους

πρώτη, τὰ πρὸς τούτων, εἰς ἔχθραν καὶ
σος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπὸ
ὑπὸ τούτων. οἷον τὸ ψήφισμα τὸν
πόλει ἀδριανὰ κένδριον παρελθίνε
σεν ὡς πρὸς νέφος. ἰὼ μὲν τοίνυ τῆ δικαί
λίτου τότε δεῖξαι πᾶσιν, εἴ τι τούτων
ἀμεινον, μὴ νῦν ἔσπι τιμᾶν. ὁ γὰρ σύμμε
καὶ ὁ συκοφάντης εἰ οὐδενὶ τῶν ἄλλων
ἔοικότες εἰ τούτῳ πλείστον ἀλλήλων
ρουσιν. ὁ μὲν γὰρ, πρὸς τῶν πραγμάτων
ἀρφαίνεται, καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑπὸ
τοῖς παιθεῖσι, τῆ τύχη, τοῖς καιροῖς, τῆ
μὲν. ὁ δὲ, σιγήσας ἡνίκ' ἐδει λέγειν, αἰ
σκολον συμβῆ, οἷον βασκαίνει. ἰὼ μὲν
πρὸς εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς τῆ γε φρο
ἀνδρὸς τῆς πόλεως, καὶ τῶν δικαίων
γὰρ δὲ τοσαύτῳ ὑπὸ βολῆ ποιούμε
τε αὐτῶν ἔχη τις δεῖξαι τι βέλτιον, ἢ
τι ἄλλο εἰνὼ πλὴν ὧν ἐγὼ προειλόμ
κεῖν ὁμολογῶ. εἰ γὰρ ἐστ' ὅ, τις νῦν
ὁ συνώεγκεν αὐτὸς τε πρᾶξι, τῆ
μὴ δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν. εἰ ὅ μὴ τ' ὅτι, μὴ
μὴ τ' αὐτὸς εἶπεν ἔχει μηδεὶς μηδέ πω καὶ
ρον, τί τὸν σύμβουλον ἐχρῆν ποιῆν;
φαινομένων ἢ εὐόντων τὰ κράτια
οἷον τοίνυ ἐποίησα, τῆ κήρυκος

ἐπὶ τῷ στεφάνου λόγος.

42

ἔχουσι γορθεῖν βούλεται; οὐ τίς αἰτιά-
ται τῶν παρεληλυθόντων; ἔδὲ τίς ἐπύνα-
σεντα ἔσεσθαι; σοῦ δὲ ἀφώνου κατ'
τὸ χρόνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθήμε-
νοι ἄλλων ἔλεγον. ἐπειδὴ ὅτε, ἄλ-
λον, εἶπε, τίς ἢ λόγος ὅν τινα ἐχρῶ-
μενος συμφέρων ὑπ' ἐμοῦ παρελεί-
ψαι; τίς ὅτι συμμαχία; τίς πράξις; ἐφ'
ὅτι δει με ἀγαγεῖν τουτουσί; ἀλλὰ
μὴ παρεληλυθὸς ἀεὶ πρῶτα πᾶσιν ἀ-
κούσεις πρὸς τούτου προτίθισιν οὐ
ἐπιβῶ. τὸ δὲ μέλλον ἢ τὸ παρὸν, τίς
ἐπιβῶ τάξιν ἀπαυτεῖ. τότε τοίνυν
ἐλεγον ὡς ἐδόκει, τῶν δεινῶν, τὰ δὲ
ἐν οἷς τίς προαίρεσίν μου σκόπει
ἴστας, μὴ τὰ συμβαίνοντα συκοφαν-
τῶν πρῶτα, ὡς ἀν' ὁ δαίμων βουλη-
θήσεται: ἢ δὲ προαίρεσις αὐτῆς τίς
ἐξ ἀνομοῦ δειλοῦ. μὴ δὲ ὅτι ὡς
ἐκ τῶν θῆς. εἰ κρατῆσαι σωέβη φε-
μαχίω: ἐν γὰρ ὅτι θεῶ τὸ τούτου
ἔκ ἐμοί: ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα
κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν εἰλόμω,
καταῦτα καὶ ὁσιμελῶς ἐπραξα,
ὡς ἔδοξεν διώαμιν, ἢ ὡς οὐ καλὰ
ἔργα ἀξία πράγματα ἐνεσησάμω.

Ε 11

Δημοσθένους

καὶ ἀνάγκαια. ταῦτά μοι δείξον, καὶ τότε
κατηγόρει μου. εἶδ' ὅσους συμβὰς σκιππῶν,
μῶν, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν
ἄλλων ἐλλυῶν μείζων γέγονε, τί χρὴ ποιεῖν
πρὸς αὐτὸν εἴ τις ναυκλιρον πάντ' ἐπισημα-
σάμενος, καὶ πᾶσι κατασκηδύσαντα τὸ
πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθῆσεσθαι: εἴτα
ἐμῶνι χρυσάμνον, καὶ πονησάντων αὐτῶν
σκηδῶν, ἢ καὶ σωτῆρῶν ὅλως, τῆς
τύχης αἰτιώτο. ἀλλ' οὔτε ἐκυβέρων πῶς
φῆσειεν αὐτῷ, ὡς πρὸς οὐδ' ἐσχάτη γυναικί
τε τῆς τύχης κύριος ὢν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν
πάντων. ἀλλ' ἐκείνο λογίζου, καὶ ὄρα εἰ μετὰ
βαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις ἔτις εἴμαρται
ἔσθαι: τί χρὴ προσδοκᾶν εἰ μὴ δὲ τούτους
ἐμὴν συμμάχους, ἀλλὰ φίλιππῶν προσέ-
λθοντες; οὐδ' οὐ τότε ἐκείνος πάσας ἀφῆκε φωνῆ
εἰ νῦν τειῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀπικ-
μαίχης γεγεννημένης τοσοῦτος κίνδυνος
ἔσθαι πρὸς τὴν πόλιν: τί αὐτὸν εἶπον τῆς
τύχης τοῦτο ὅσον πάθος σωέβη, προσδο-
κῆναι; ἀλλ' οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν σωθῆναι, σωθῆναι
ἀναπνεύσαι; πολλὰ μὲν ἡμέρα καὶ δὲ
ζεῖς ἔδρασεν τῶν εἰς σωθείαν τῆ πόλει
δὲ οὐκ ἀξίον εἶπεν, ἅ γε μὴ δὲ πείραν
θεῶν πινὸς οὐνοῖα, καὶ τῶν προβαλέσθαι

ἢ πῶς συμμαχίαν, ἣς οὐ κατηγο-
 ροῦμαι τὰ πάντα μοι τὰ πολλὰ πρὸς
 τοὺς δικασαῖ, καὶ οὐδὲ πρὸς μεσηκότας
 καὶ ἀκρωμένους: ἐπεὶ πρὸς γε οὕτως
 κατὰ πῦσον βραχὺς ἢ σαφὴς ἐξήρ-
 ᾶ μὲν γὰρ ἡ σοὶ πρόδηλα τὰ μέλ-
 ῃ ἴνῃ μόνω τῶν ἄλλων, ὅτε ἐβουλόε
 ἢ πρὸς τούτων, τότε ἔδει προλέγειν:
 ἢ δὲ, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπὸ θυμῶς
 τοῖς ὡς τε τί μᾶλλον ἐμοῦ σὺ ταῦ-
 ῶρεῖς, ἢ ἐγὼ σου; τοσοῦτον γὰρ ἀμεί-
 ῶν πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦ-
 ῶ. καὶ οὐ πῶ πρὸς τῶν ἄλλων δια-
 ῶ, ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν εἰς
 ἀπονοῦτα συμφέρειν, ἔδεναι κίνδυνον
 ῶνον, οὐδὲ ὑπολογισάμενος: σὺ δὲ οὐ
 ῶ εἶπες βελτίω τούτων, οὐ γὰρ αὖ τοῦ-
 ῶτο, οὔτε εἰς ταῦτα χρήσιμον οὐδὲν
 ῶ πρὸς ἄλλο: ὅπῃ δὲ αὖ ὁ φαυλότατος
 ῶ νέστατος ἄνθρωπος ποιήσειε τῆ πό-
 ῶ πεποιτικῶς ῶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτα
 ῶμα αἰεί σφᾶτος εὐνάξω, καὶ αἰεί σῶ-
 ῶτάσσω οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλε-
 ῶ αἰών. κείνουσι φίλους, καὶ ἀθλίω-
 ῶ τῆς δημοσφύρας κατηγορεῖ. καὶ τοι ὅ-
 ῶν ἐμῶν ἀτυχήματα εὐδουκι-

Δημοσθένους

μείν ἀπέκρητο, ἀχλωλεύει μάλλον οὐκ
δύναμιος, ἢ κατηγορεῖν ἐτόλμων. καὶ ὅτωσ
νόχασιν οἱ αὐτοὶ κληροὶ ἢ τοῖς τῆς πόλε
χθροῖς, οὐκ ἐνὶ γένει δύνοισιν εἶναι τῆ πα
δηλοῖς δὲ ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ποιείεις, καὶ πλε
καὶ πάλιν οὐ πολιτὸν. πρᾶττεταί π
μῖν δοκῶντων συμφέρειν; ἀφωτος αἰ
αὐτέ κρουσέ τι καὶ γέγονεν οἶον οὐκ ἐδ
ρεσιν αἰχίνης. ὡσπερ τα' ῥήγματα, κα
πῶάσματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λά
τε κινεῖται. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς τοῖς
βηκόσιν ἐγχεῖται, βούλομαι τι καὶ παρ
εἰπεῖν. καὶ μου πρὸς Διὸς ἢ θεῶν, μὴ
ἐσθρβολῶ θαυμάσι, ἀλλὰ μετ' οὐκ
λέγω θεωρησάτω. εἰ γὰρ ἴω ἀπασί
τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι, καὶ προήδεω
τες, καὶ σὺ προὔλεγεσθαι αἰχίνῃ, καὶ δικ
ρου βῶν ἢ κεκραγῶς, ὅς οὐδ' ἐφθίχ
οὕτως ἀρχατέον τῆ πόλει τούτων ἴω,
ἢ δούσης, ἢ προζόνων ἢ τ' μέλλοντος αἰ
λόγον. νῦν μὲν γὰρ ἀρχατέον δοκεῖ τῶ
γμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν ἐστὶν ἀνθρώποις, ἔ
θεῶ ταῦτα δοκῆ: τότε δ' ἀξιοῦσα πρ
τῶν ἄλλων, εἶτα ἀρχασα τούτου εἰλί
προδεδωκῆναι πάντας ἀν' ἕαεν αἰτία.
ταῦτα πρόειτο ἀκονιτὶ, πῶδ' ὧν οὐδὲ

Ἐπὶ τῆς σεφάνου λόγος. 44
τοῦν οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοί, τίς
ἐπίστευεν ἀν' σεν; μὴ γὰρ τῆς πόλεως
σου. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς πρὸς Δίος ἔω
εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπους ἀφί-
κταί μὲν πράγματα εἰς ὄπρ νωί,
κεμῶν δὲ ἢ κύνειος ἠρέθη φίλιππος
ἴδον δ' ἔσδρ τῆ μὴ γενέσθαι ταῦτα
ἄλλοι χεῖς ἡμῶν ἦσαν πεποιμημένοι;
μηδὲ πώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς
ἐσχότοις ἀσφάλειαν ἀδούξον μάλ-
λ' ἔσδρ τῶν καλῶν κίνδων ἠρημέ-
σι οὐκ οἶδεν ἐμύων, τίς δὲ βαρβά-
τ' ἢ πρὰ θιβαίων, καὶ παρὰ τῶν ἔπι-
τόρον ἰαχυρῶν γενομένων λακε-
καὶ πρὰ τῆς πόρσων βασιλέως, με-
γάλειτος τ' τ' ἀν' ἀσμενίως ἐδύθη τῆ
πρόουλεται λαβούση ἢ τὰ ἐαυτῆς ἐ-
ἐλευόμενον ποιεῖν, ἢ ἔαν' ἔδρον τ'
προεσάναι. ἀλλ' οὐκ ἴω ταῦτα ὡς ἔοι-
καίσις πάτεια, οὐδ' ἀνεκτὰ, οὐδ'
ἰδ' ἠδωθή πώποτε τὴν πόλιν οὐ-
πὸς τῆς χρόνου πείσαι τοῖς ἰαχούσι
καὶ δὲ πράττουσι προσθεμένω ἀσ-
φιλύην. ἀλλ' ἀγωνιζομένη πρὸς πρῶ-
μῆς ἢ δόξης κινδυνώουσα πάντα
ἀλατετέλεκε. καὶ ταῦθ' οὕτω σε-

Δημοσθένους

μὲν ἢ προσήκοντα τοῖς ἡμετέροις ἕθεσιν ὑπελαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῶν προ-
σῶν ταῦτα πράξαντας μάλιστα ἐπαινε-
κότως: τίς γὰρ οὐκ αὖ ἀγάσαιο τῶν ἀ-
εκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τῷ χώρῳ καὶ
πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν εἰς τὰς τελευ-
ταίας ἡμέρας ἢ μὴ τὸ κελεύμενον πε-
τὸν μὲν ταῦτα συμβαλύσαντα θεμισ-
σρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δὲ ὑπακούειν τοῖς
ταπεινοῖς ἀρχηγῶν κῆρυλλον κα-
θώσαντες οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ ἢ αἰ-
κὲς αἰ ὑμέτεροι τῷ γυναικῶν αὐτῶν οὐ-
τοιω οἱ τότε ἀθλοῦσι ἔτε ῥήτορα, ἔτε-
γὸν, δι' ὅτου δουλεύουσιν ὁ τυχεῖς ἀ-
ζῆν ἡξίου, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐ-
σαι ὅσον ποιῆν. ἡγεῖτο γὰρ αὐτῶν ἕκασ-
χὶ τῷ πατεὶ καὶ τῇ μητεὶ μόνον κερ-
ἀλλὰ καὶ τῇ πατείδι. διαφέρει δὲ τῆ-
μὲν τοῖς γενεῖσι μόνον κεραιῶσαι νομίζου-
τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον ἐπι-
παινεῖ: ὁ δὲ καὶ τῇ πατείδι, ἡγεῖται
ταύτῃ ἐπιθεῖν δουλεύουσαν ἀρθῆσαι
θελήσει: καὶ φοβώτο ἡγήσεται
ὑβρεῖς καὶ τὰς ἀτιμίας, αἵς ἐν δου-
τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τῶ θανάτου
τοίνω τῶ ἐπεχείρουν λέγειν, ὡς ἐγὼ

ἰσοδὸν τῆς σφραγίδος λόγος. 48

ἀξία τῆς προζώνων φρονεῖν, οὐκ ἔστιν
οὐκ ἀν' εἰκότως ἔω τιμήσειέ μοι. νῦν
ὅμως τῶν τὰς τοιαύτας προαιρέ-
σιν, καὶ δείκνυμι ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ
ἡ φρόνημα ἢ πόλις: τῆς μὲν τοι δια-
κρίσεως ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων, καὶ
κατεῖναί φημι. οὗτος ὁ τῶν ὄλων κα-
κῶν κελύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχον,
καὶ κινδύων αἰτίω τῇ πόλει γεγε-
νημένη εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀχρε-
στεύεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν
κόσμον ὑμῶν ἀφαιρεῖται. εἰ γὰρ ὡς ἔ-
στιν ἐμοῦ πολιτῶν σαμίου τοῦδ' ἡ κα-
κῶν, ἡμαρτηκένοι δόξετε, ἔτι τῆς τῆς τύ-
χης τῆς συμφορᾶς παθεῖν. ἀλλ' ἔτι
ὅπως ἡμάρτετε ἀνδρες ἀθλῶν αἰ-
σῆς ἀπάντων ἐλθούσας καὶ σω-
τηριον ἀράμην: οὐ μὰ τὸν ἐν μα-
κροκινδύουσαντας τῶν προζώνων, ἢ
ἐπιταξίαις παραταξαμένους, καὶ τὸν
ἐπιναυμαχίοντας, ἢ τὸν ἐπ' ἀρτε-
ριολογίας ἑτέρας τὸν ἐν τοῖς δημοσίοις
ἐπιμενέας ἀγαθούς ἀνδρας: οὐς ἅπαν-
τες ἡ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τι-
μῶν ἀχίνῃ: ἔτι τὸν κατορθώσαντας
καὶ τὸν κρατήσαντας μόνους, δικαί-

Δημοσθένους

ως. ὁ μὲν γὰρ ἰὼ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἡ δὲ
πέπρακται: τῆ τύχῃ δὲ, ἰὼ ὁ δαίμων ἀ
μὲν ἑκάστοις, ταύτῃ κέχλωται. ἔπειτ' ὡ
ρατε, καὶ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς
τουτωνὶ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνας ἐμὲ ἀ
ρῆσαι βουλόμενος πρόσωπα καὶ μάχας,
λαϊὰ ἔργα ἔλεγες, ὧν τίνος προσεδείτο
ρῶν ἀγῶν οὐτοσί; ἐμὲ δὲ ὡ τειταγωνί
πᾶσι τῶν πρώτων συμβουλον τῆ πύ
είοντα, τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀνά
Ἐὼι τὸ εἶμα ἔδει, τὸ τούτων ἀνάξια δὲ
δικαίως μείτ' αὐτὸν ἀπέθανον. ἔπειτα, οὐ
ἀνδρῶν ἀθλαῖσι ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας
τάς τε ἰδίους δίκας, καὶ τὰς δημοσίας
νειν: ἀλλὰ τὰ μὲν τῶ καθ' ἡμέραν εἶον
λαϊα Ἐὼι τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων
ποιῶντας, τὰς δὲ κοινὰς προαιρέσεις εἰς τὰ
προγόνων ἀξιόματα ἀφελέποντας: κα
ραλαμβάνειν καὶ ἅμα τῆ βακτηρίας
συμβόλω τὸ φρόνημα τὸ τῆς πύλεως κα
ἑκάστον ὑμῶν, ὅταν τὰ δημόσια εἰσῆτε
τες, εἴ πορ ἀξία ἐκείνων πράττειν οἴκα
ναι. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπιστῶν εἰς τὰ πρ
να τοῖς προγόνους ὑμῶν, ἐστὶν ἅ τῶν
των παρέβλω καὶ τῶν πραχθέντων ἐπ
θεῖν οἴω ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβλω, βούλ

Ἐν τῷ σερφάνου λόγος. 46

ἔκομεθα εἰς τὰς θύβας, καταλαμ-
νίωπον καὶ Σεπάλων, καὶ τῶν
μαχῶν παρόντας πρέσβεις: καὶ οὗ-
τους φίλους, εὐ φόβω, οὗ δ' ἐκείνου,
δ' οὐ νῦν ταῦτα λέγω τῷ συμφε-
ρῆμαί τῳ, λέγε μοι τῷ Ἐπιστο-
λῆ ἐπέμψαμεν δι' οὗς οἱ πρέσβεις. καὶ
ἡ γὰρ ἐπιβολὴ συνοφαντίου οὐ
νῦν, ὡς τ' εἶ μόν τι τῶν θεόντων ἐ-
πὶ κερὸν οὐκ ἐμέ φησιν αἴτιον γε-
νησθαι δι' ὡς ἐτόρως συμβαίντων ἅπαν
ἐπιπέμψω τύχῳ αἴτιαν εἶναι. καὶ
ἐπιβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ τῶν
σου καὶ τῷ βουλεύεσθαι πράχῳ
εἰς αὐτῷ σωαίτιος εἶναι δικαῖα: τῶν
ἐπιπέμψω καὶ κατὰ τῷ σχετηγίαν ἀ-
πὸν μόνος αἴτιος εἶναι. πῶς αὖ ὡμότε
ἐπιπέμψω γένοιτ' αὖ, ἢ καταρατότορος
κατὰ τῷ Ἐπιστολίῳ. Ἐπιστολί.
ἔπειτα ἐποίησαντο τῷ ἐκκλησίαν, προ-
σέβουσι προτέρους διὰ τὸ τῷ τῷ συμμά-
χου κείνου ἔχον: καὶ πῶς ἐλθόντες ἐδημι-
αὶ μὲν φίλιωπον ἐγκαμίζοντες,
ἔχον καθηγεῖντες, ἅπανθ' ὅσα πῶ
καὶ ἐπράξατε θιβαίοις, ἀναμνή-
νισθαι οὐ κεφάλαιον, ἡξίου, ὧν μὲν

Δημοσθένους

ὅτι πεπόνθεσαν ὑπὸ φίλιππου, χείρα
ἀφροδιῶν δ' ὑφ' ὑμῶν ἠδίκηθη, δίκ
εἶν, ὁποτέρως ἐβλήθη: ἢ δίκαια αὐτῶ
ὑμᾶς, ἢ σωεμβαλόντας εἰς τὴν ἀπικλή
δείκνυσαν ὡς ἴοντο, ἐκ μὲν ὧν αὐτοὶ σ
λθον, τὰ ἐκ τῆς ἀπικῆς βοσκήματα ἢ
ποδα καὶ τὰ μα ἀγαθὰ εἰς τὴν βιοαίω
τα: ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς εἶν ἐφασαν, τὰ αὐτῶ
τία διαρπαδισόμενα ὑπὸ τῆς πολέ
ἀλλα πολλὰ πρὸς τούτοις, εἰς ταῦτα
τα σωτήριοντα, ἔλεγον. ἀ δ' ὑμεῖς π
τα ἀντίπομν, τὰ μὲν καθ' ἕκαστα, ἐγ
τὶ παντὸς ἀν' τιμισαίμω εἶπεν ἢ εἰς
ἢ δέδοικα, μὴ παρελιλυθῶτων ἢ και
πδρανεὶ κατακλυσμὸν γεγενῆσθαι τ
μάτων ἢ γούμνοι, μάταιον ὄχλον
τούτων λόγους νομίσητε. ἀ δ' οὐκ ἐπ
ἡμεῖς, καὶ ἀ ἡμῖν ἀπεκείναντο, ἀκού
λέγε τουτὶ λαβῶν.

Ἀπόκεις θιβαίων.

Μετὰ ταῦτα τοίνυν ἐκάλουν ὑμᾶς,
πέμποντο: ἐξήτε, ἐβοηθεῖτε. ἵνα τὰ αὐ
ραλείω, ὅπως οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχον
ἔξω τῶν ὀπλιτῶν ἢ ἢ ἰππέων ὄντων
οἰκίω ἢ τὸ ἄσυ δέχεσθαι τὴν στρα
παίδας καὶ γυναικας ἢ τὰ τιμώ

Δημοσθένους

κοι καθήτο. εἰ μὲν γὰρ πρῶτον, ἢ μετὰ τῶν
λων ἔπιτάξεται, πῶς οὐ δεινὰ ποιῆσει, μὴ
δ' οὐδ' ὅσα, εἰ ὡς ὡς αἰείων αὐτὸς οὐδὲν
ἐποίησατο μάρτυρα, ταῦθ' ὡς ἔκαστος
ὑμᾶς ἀξιοῖ ψεύσασθαι, ὅτι ὁμωμονίᾳ
θεοῦ. εἰ δὲ μὴ πρῶτον, πῶς οὐκ ἀφελῆ
πολλάκις ὅτι δίνουσι, εἰ ἔφ' οἷς ἔχαιρον
λοι, ταῦτα ἐλαττεῖτο ὄρων; Λέγε δὲ
τατὰ ψεύσιματά μοι.

Ψεύσιμα τα θυσιῶν.

Οὐκοῦν, ἡμεῖς μὲν ἐν θυτίαις ἡμεῖν τῶν
δὲ, ἐν τῷ δὲ ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζοντες
σῆκει τοῖς βοηθείαι δεινὰ δεινὰ δεινὰ
ἐπραττον οὗτοι, αὐτοῖς, βοηθεῖν ἐτόλμα
ἐπέσθητέ μοι. ἀλλὰ μὴ οἶασι τότε
νάς ὁ φίλιππος, καὶ ἐν οἷασι τῶν ταρτα
τούτοις, ἐκ τῶν ἑπιστολῶν τῶν ἐκείνου
αὐτοῦ, ὡς εἰς πελοπόννησον ἐπέμψα καὶ
ταύτας λαβῶν. ἴν' εἰδῆτε ὅτι ἡ ἐμὴ
ἢ πλάνη καὶ ταλαιπωρία, καὶ τὰ
ψεύσιμα, ἀνω ὅτος διέσurre, πῶς
σατο. καὶ τοι, πολλοὶ παρ' ἡμῖν ἀνδρες
γεγόνασιν ῥήτορες ἐνδοξοὶ ἢ μεγάλοι
μοῦ, καλλίστρατος ἐκεῖνος, αἰετοφί
λος, θρασύβουλος, ἐτόλμοι μνεῖοι. ἀλλ'
δεῖς τούτων πῶποτε διὰ παντὸς ἐπὶ

Δημοσθένους

μὴ ἀποπεφυγόντα, ὑπὸ τούτου δὲ ἀν-
φύτα.

Ψηφίσματα.

Ταυτὶ τὰ ψηφίσματα ὡς ἀνδρῶν ἀ-
πὸ τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ἢ τὰ αὐτὰ ἴσως
χει, ἀπὸρ πρότρονον μὴ ἀείσοικος, γ-
σιφῶν γέγραφεν οὐτοσί: καὶ ταῦτ'
οὐτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, οὐτε ὧ γραφάμε
κατηγόρητε. καί τοι τότε τὸν δημοσί-
ταῦτα γράφοντα, ἢ τὸν ἐπαρίθμω-
ἀλιθῆ μου νῦν κατηγορεῖ, μάλλον αἰ-
ἢ τὸν δ' ἐδίωκε. διατί; ὅτι ὧ μὴ, ἐς αὐ-
ἐπ' ἐκείνους, ἢ τὰς τῶν δικασθείων;
ἢ τὸ, ὅσον αὐτὸν ἐκείνον μὴ κατηγο-
ταῦτα γραφάντων ἀπὸρ οὐτος νῦν
ὅσον νόμους μικέτι ἐἴην ὡρεῖ τῶν οὐτε-
θέντων κατηγορεῖν, ἢ πολλὰ ἔτορα
αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀνεκείνετο ἐφ' ἑαυ-
τι τούτων προλαβεῖν. ἀλλ' ἔκλωσθε
ἀνωί ποιεῖ, ἐκ παλαιῶν χρόνων, ἢ ψ-
των πολλῶν ἐκλέξαντα, ἀ μήτε πε-
δεις, μήτ' αὐ ὦθη τήμδρον ῥηθῶαι,
λειν: ἢ μετενεγκόντα ὅσον χρόνους, ἢ
σεις αὐτὶ τ' ἀλιθῶν ψευδεῖς μετα-
πεπραγμένους, ὁδοκῆν τι λέγην. Ο-
τε ταῦτα: ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς ἀλιθείας
σης, τῶν ἔργων ἐπιμνησμένων ὑμῶν

ἐπεὶ τῆς σεφάνου λόγος. 49

ἵς χερσὶν ἕκασα ἐχόντων, πάντες
οἱ λόγοι. διότι οὐκ ἔστι παρ' αὐτὰ
τα ἐλέγχους φυγῶν, νῦν ὕσδρον
ἐν ἀγῶνα νομίζων ὡς γέ μοι δοκεῖ,
εἴπε πολὺ θυμῶν ἐβέταπιν ποιή-
σα λαμβάνων, καὶ λόγων κείσιν,
ὅλοι συμφέροντος ἐσεσθαι. εἶτα σο-
φιστὶ προσήκειν, ἥς μὲν οἴκοθεν ἡ-
δύξην ἀδελφῶν, ἀμελήσασθαι ὡς-
ἐν οἴκοι ἀδελφῶν χρημάτων τῶ
καὶ καθαρά ὡσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μη-
δὲ συγχωρεῖτε, οὐτῶ καὶ νῦν τοῖς ἐκ
κινουμένοις προσδέσθαι. θεάσαθε
καθὼν ὡς εἰσὶ φύσει, πᾶν ὅ,
καίως ἢ πεπραγμένον. ἐκ γὰρ αὐ-
τοῦτου παραδείγματος ὡμολό-
γησὶς ὑπάρχον ἐγνωσμένης, ἐμὲ μὲν
καὶ τῆς πατρίδος, αὐτὸν δὲ ἔπειτα
καὶ ἀν' μετὰ πείθειν ὑμᾶς ἐζητεῖ,
καὶ οὐσίας τῆς ὑπαρχούσης ὑπολή-
ματόν. καὶ μὲν ὅτι γε αὐτὸν δίκημα
προδέσθαι ταύτῃ τῶ δόξαν ἀξιῶν
καὶ δάξω ῥαδίως, καὶ πειθεῖς ψῆφους,
καὶ τῶν πραγμάτων ἕτος λογισμός:
καὶ ἡσκαν ἕκασα ἐν βραχέσι, λογι-
σμοὶ μάρτυσι τοῖς ἀκούουσιν ὑμῶν

G

Δημοθρύους

χρώμνος. ἢ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἣς οὐκ
γροεῖ, ἀντὶ μὲν τῆς, θιβαίους μετὰ φίλι
σωεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες
ἔσεσθαι, μεθ' ἡμῶν παραταξαμένους,
κωλύειν ἐποίησεν: ἀντὶ δὲ τῆς, ἐν τῇ αὐτῇ
πόλεμον εἶναι, ἐπ' ἀκρόσια γὰρ δια ἀρῶν
λεως ἑστὶ τοῖς βοιωτῶν οἰείοις γενέσθαι
τῆς, οὗς ληστὰς ἡμᾶς φέρειν καὶ ἀγροί
δύβοιασ', ἐν εἰρήνῃ τὴν ἀπικλῶν, ἐκ θαλάσσης
εἶναι πάντα τὸν πόλεμον: ἀντὶ δὲ τῆς, τῆς
λήσωντον ἔχειν φίλιππων λαβόντα
ον, συμπολεμῆν οὗς βυζαντίους μεθ' ἡμῶν
ἐκείνον. ἀρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἐρη
τισμὸς φαίνεται; ἢ δεινὸν αὐτανελεῖν τῆς
ἀλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἀπαντα χρόνον μι
σεται σκέψασθαι; καὶ οὐκέτι προστι
τι τῆς μὲν ὁμότητος, ὡς ἐν οἷς καθάπερ
κύριος κατέστη φίλιππος, ἐστὶν ἰδεῖν
πειραθῶσαι συνέβη: τῆς δὲ φιλανθρωπίας
τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκείνος π
λόμνος πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττετο, ὑμεῖς
ποιῶντες οὗς καρποὺς κενόμαθε: ἀλλ'
τα. καὶ μὲν, οὐδὲ τῆς τ' εἰπεῖν ὀκνήσω,
ρήτορα βουλόμενος δικαίως ἐβεβαίωσεν,
συνοφαντεῖν, οὐκ ἀν' οἷα σὺ νῦν ἔλεγχο
τα κατηγόρει, παραδείγματα πλάττει

τοῦ τῆς σεφάνου λόγος. 50
ἀχίματα μιμούμενος: πάνυ γὰρ
ἄχόραϊς; γέρονε τὰ τῶν ἐμλιύων
εἶ τοῦτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τοῦτὶ
ἐγώ: ἢ δουεὶ τῷ χεῖρα, ἀλλὰ μὴ
μεγχα: ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων
ἐπίνασ' εἶχεν ἀφορμαῖς ἢ πόλις, ἢ
μεγχα, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσήοι,
ἐπιλάθον αὐτῆ μετὰ ταῦτ' ὥσπερ
εἰ πῶς εἶχε τὰ τῶν ἐναντίων, εἴτ'
ἄλλους ἐποίησα τὰς διωάμεις, παρ
ἡμῶν ἐδείκνυσε ὄν: εἰ δὲ πολλῶν
ἐκ αὐτῶν ἐσυκοφάντεις. ἐπειδὴ δὲ σὺ
ἔρχῃ, ἐγὼ ποιήσω. καὶ σινοπεῖτε εἰ δι
καὶ τῷ λόγῳ. Διώαμιν μὲν τοῖ
ἐπόλις ὅσ' νησιώτας, ἔχ' ἅπαντας,
ἐφ' αὐτοὺς: ἔτε γὰρ χῖος, οὔτε ῥό
ἔστυρα μεθ' ἡμῶν κῶ: χρημάτων δὲ
ἐπέντε ἢ τετράκοντα τάλαντα
ἐπεξεληλέμεινα: ὁπλίτην ἢ ἰώ
ἢ οἰκείων, οὐδενί. ὁ δὲ πάντων
ἐκατον καὶ μάλισθ' ἑσὶ τῶν ἐχ
κρεσθυάκεισαν ὅσ' πδριχώρους
ἐσὶ ἢ ἐπιλάσ' ἐφυτόλω, μεγαρεῖς,
ἐπίασ'. τὰ μὲν τῆς πόλεως οὕτως ἔ
ἐπίασ': ἢ οὐδεὶς αὐτῶν ἔχει παρά ταῦ
ἐπίασ'. τὰ δὲ τῆς ἐπιλάσ' περὶ

Δημοσθένους

ὄν ἡμῖν ὁ ἄγων, σκέψασθε, πῶς ἴσως
μὴ ἤρχε τῶν ἀκολυθησίων αὐτὸς αὐτῶν
τῶν: ὁ τῶν εἰς τὸν πόλεμον μέγιστον ὄστιν ἀ
των: εἴθ' οὗτοι τὰ ὄπλα εἶχον ἐν ταῖς χερ
εἰ: ἐπειτα χρημάτων δύπῳρει, καὶ ἐπὶ αὐ
δόξειαν αὐτῶ οὐ πολλῶν ἐν τοῖς ψήφ
σιν, οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος,
ὑπὸ τῶν συκοφαντικῶν κεινόμενος,
γραφὰς φύγων παρανόμων, οὐδ' ὑπὲρ
ῶν αὐθενί: ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δεωπύης,
μῶν, κύριος πάντων. ἐγὼ δ' ὁ πρὸς αὐτῶν
τεταγμένος, καὶ γὰρ τὸ εἶπεταί μοι
τίνας κύριος ἡ; οὐδενός. αὐτὸ γὰρ τὸ
εἶν πρῶτον, οὐ μόνον μετεἶχεν ἐγὼ, ὑπὲρ
προὔτιθετε ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνου μῶ
νοῦσι καὶ ἐμοί: καὶ ὅσα οὗτοι πρόβλεπον
μοῦ, πολλά δ' ἐγένετο τοιαῦτα, δι' ἡμῶν ἐκ
τύχοι πρόφασιν, ταῦθ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν
πῆριτε βεβουλευμένοι. ἀλλ' ὁμῶς ἐκ τῶν
ἐγὼ ἐλαττωμάτων συμμάχους μὴ ὑμῶν
ποίησα, Δυβόεσσ, Ἀχαιοὺς, Κορινθίους, Ἰωνεῖς,
Μεγαρέσσ, Λοκασίους, Κερκυραίους: ἀφ' ἑ
εἰοι μὴ καὶ πεντακίλιοι ξύνοι, διακίλιοι
ἵππεῖς ἀπὸ τῶν πολιτικῶν δωάμεων
χρησαν: χρημάτων δὲ ὅσων ἠδωκίθην,
πλείστω σωτέλειαν ἐποίησα. εἰ δὲ λέγ

ᾧ δὲ τῷ σεφάνου λόγος. 51

βαίους δίηται αἰχίνῃ, ἢ τὰ πρὸς
ἢ τὰ πρὸς οὐβοίας, ἢ ᾧ τῶν ἰ-
αλέγη, πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι καὶ
ἢ ἑλμύων ἐκείνων ἀγωνι-
σθήρεων τειρακσίων ἔσων τῶν πασῶν
ἢ πᾶς ἢ πόλις παρέχετο, καὶ οὐκ ἐ-
μι νομίζουσα, οὐδὲ κείνουσα εἰς ταῦ-
ἐκλύσαντας, ἔδδὲ ἀγανακτοῦσα εἰς
ἢ ἄτο αἰχρὸν γάρ: ἀλλὰ τοῖς θεοῖς
ἢ χεῖν, εἰ κοινοῦ κινδύου τοῖς ἑλμύσι
ἢ αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς
ἢ πῶν σωθείαν παρέχετο. εἶτα κε-
ἢ χείρας τουτοῖσι συνοφαντῶν ἐ-
ἢ νῦν λέγεις οἷα ἐχρῶ πράττειν, ἀλλ'
ἢ ἐν τῇ πόλει, ἢ παρὼν ταῦτ' ἔγρα-
ἢ οὐδέχετο παρὰ εἰς παρόντας καὶ
ἢ οὐχ' ὅσα αὐτῶν βουλώμεθα, ἀλλ' ὅ-
ἢ πράγματα, ἔδειδέχεσθαι. ὁ γὰρ
ἢ κενος καὶ ταχὺ εἰς παρήμων ἀπε-
ἢ ἄρας προσδεξόμενος ἢ χρήματα προ-
ἢ πῆρχεν ἔτοιμος. ἀλλ' εἰ νῦν εἰς τοῖς
ἢ νόοις κατηρείας ἔχω, τί αὐτῶν οἶεσθε,
ἢ μου ᾧ τούτων ἀκείβολουσμέ-
ἢ ἔλθον αἰ πόλεις καὶ προσέθεντο αἰ-
ἢ ἄμα οὐβοίας, καὶ θηβῶν, καὶ βυζαν-
ἢ ος κατέστη; τί ποιῆν αὐτῶν, ἢ τί οἶεσθε

G 111

Δημοσθένους

λέγειν ὅτι ἀσεβείς ἀνθρώπους τουτούσι,
ὡς ἐβεδύθισαν; οὐχ ὡς ἀπηλάθισαν βαρ-
μυνοὶ μεθ' ἡμῶν εἶναι; εἶτα τῶ μὲν Ἑλλήνων
δὲ Βυζαντίων ἐγκρατῆς κατέστη, καὶ τῶ
πομπίας τῆς τῶν Ἑλλήνων κύριος γέγονε
λεμος δι' ὄμορον καὶ βαρῦς εἰς πῶ ἀπικ-
θηβαίων κενόμισται; ἀπλῆς δὲ ἡ θάλασσα
τῶν ἐκ τῆς οὐβοίας ὀρμωμένων ληστῶν
ναι; οὐκ αὖ ταῦτ' ἔλεγον, καὶ πολλάκις
τούτοις ἔειπα; πονηρὸν ὡ ἀνδρῶν ἀεί-
πωνηρὸν ὁ σικεφαίτης αἰεὶ, καὶ παιταχ-
βάσκανον καὶ φιλαίπιον. εἶτα δὲ ἡ φύσις
ναδὸς ἀνθρώπιον ὅστι, οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ὑπ-
ποικηκός, οὐδὲ ἐλδύθερον: αὐτοφραγέ-
κος, ἀρῶραϊος οἰνόμας, παράσημος ῥη-
γαὶ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἦκει τῆ πα-
νω ἡμῖν λέγεις ἕως τῶν παρεληλυθ-
ῶσ πορ αὐ εἶτις ἰαγρὸς ἀσθενούσι μὲν τι-
μνουσιν εἰσιὼν μὴ λέγοι, μὴ δὲ δεικν-
ῶν ἀρφούξονται πῶ νόσον: ἐπειδὴ δὲ τι-
θήσειέ τις αὐτῶν, καὶ τὰ νομιζόμενα
φύροίτο, ἀκολουθῶν ἑσπὶ τὸ μνήμα, δει-
τὸ, καὶ τὸ, ἐποίησεν ἀνθρώπος οὐτοσί, α-
ἀπέθανεν. ἐμβρόντητε, εἶτα νῦν λέγεις
νω οὐδὲ πῶ ἦσαν εἰ ταύτη γαιεῖας,
σένειν σε ὡ κατάρατε προσήκον, αὐ οὐκ

Ὁ δὲ τῶν Σεφάρον λόγος. 52
ἠγωνήσαν διήρσησε τε τῆ πόλει. οὕτως
ε. οὐδὲ μοῦ πώποτε ὅπου πρὸς
ἠφθλω ὑφ' ὑμῶν ἐγώ, ἢ πῆθεῖς ἀπὴλ
τῆ Φιλίππου πρέσβεων: οὐκ ἐκ θετ
αὐτῶν ἀμβρακίας: οὐκ ἐξ ἰλνυειῶν:
ἐκ θρακῶν βασιλέων: οὐκ ἐκ βυζαν
μοθεν οὐδὲ μόθεν: οὐ τὰ τελευ
ἐκ θιβῶν: ἀλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖεν.
Ὁ δὲ τῶν Σεφάρον λόγος, ταῦτα τοῖς ὄπλοις
σχεζέφετο. ταῦτ' οἷω ἀπαιτεῖς πρὸ
ἐκ αἰχμῶν τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλα
σίων, καὶ τῆς Φιλίππου διωάμεως
εἶντα κρείττω γενέσθαι; καὶ ταῦτα
εἰς τίνος γὰρ ἄλλο κύνειος ἢ ἐγώ; οὐ
ἐκασοῦ ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῆ
εἰσάγων, οὐδὲ τῆς στρατηγίας, ἢς ἐμέ
ἐπιθυώας. οὕτω σκῆψος εἶ. ἀλλὰ μὲν,
ἐπιθυῶν ὑπὸ δούλω εἶη, πᾶσαν ἐξέτα
εἶνε, οὐ πρᾶτοῦμαι. τίνα οἷω ὄβρι
εἶν τα πράγματα ἀρχόμενα, καὶ
εἶη, ἢ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις. ταῦτα
εἶη. ἢ ἐπι τὰς ἑκασταχοῦ βραδυ
εἶς: ἀγνοίας, φιλονεικίας, ἀ πολιτι
εἶσι πρόσεστιν ἀπάσαις, ἢ ἀναγ
εἶη. ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον
εἶη τούναντίον εἰς ὁμόνοϊαν ἢ φιλί-

G 1111

Δημοσθένους

αὐν, ἢ τὰ δέοντα ποιῆν ὀρμῶν πρὸς
καὶ ταῦτά μοι πάντα πεποιήται· ἢ ἔκ
ποτε ἀνθρώπων ἄνθρωποι τὸ κατ' ἐμὲ εἰδὲν
φθῆν. εἰ τοίνυν τίς ὄντινδ' ἔροιτο, τίτα
σα Φιλίππου ὧν κατέπραξε διωκίσα
τες ἀν' εἰποιεν τῷ στρατοπέδῳ, καὶ τῷ
ναί, καὶ διαφθείρειν οὖν ἑαυτὴν τῶν πρᾶξ
οὐκοῦν, τῶν μὲν διωκόμενων οὔτε κίνου
ἡγεμῶν ἢ ἐγώ. ὥστε οὐδὲ ὁ λόγος τῶ
τὰ ταῦτα πρᾶχθῆντων, πρὸς ἐμὲ. καὶ
τῷ γε μὴ διαφθαλιῶναι χρεῖμασι καὶ
Φιλίππου. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος
τὸν λαβόντα ἐὰν πρίηται, οὕτως ὁ μὴ
μὴ δὲ διαφθαρεῖς νενίκηκε τὸν ὠνούμε
τε ἀήττητος ἢ πόλις τὸ κατ' ἐμὲ. ἀλλ' ἔγω
ἐγὼ πρᾶχόμενος εἰς τὸ δίκαιως τοιαῦτα
φειν οὖσαν πρὸς ἐμοῦ, πρὸς πολλοῖς
ταῦτα καὶ πρᾶχθήσονται τούτοις ἐπι
πάντες ὑμεῖς ἴστε, ταῦτ' ἤδη λέξω μετ
τῷ μάχῳ οὐθὺς ὁ δῆμος εἰδὼς καὶ
πάντα ὅσα ἐπράττον ἐγὼ εἰ αὐτῶν
νοῖς καὶ φοβῶσιν ἐμὲ εὐθηνῶς, ἢ ἵκα
μοιῆσαι τι θαυμαστὸν ἢ οὐκ ἐπι
μὲ, πρῶτον μὲν πρὸς σωθείσας τῶν
ταῖς ἐμας γνώμας ἐχειροτόνει· καὶ
τῆς φυλακῆς εἰ ἐκα ἐπράττετο, ἢ δὲ

ἔσθ' ἂν τῷ σεφάνῳ λόγος. 53
ἢ τά φροι, τὰ εἰς τὰ τείχη χρημάτων
ἔμῳν ψηφισμάτων ἐγένετο. ἔπει-
τος σιτώνῳ ἐκ πάντων ἐμὲ ἔχειρο-
ῦμος. καὶ μετὰ ταῦτα συσάντων
ἑλὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γρα-
φῆς, εἰσαγγελίᾳ, πάντα ταῦτα ἐ-
νοιοὶ οὐδὲ ἐαυτῶν τό γε πρῶτον,
ἐμάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνωσθῆ-
ναι δὲ ἴππου καὶ μέμνησθε, ὅτι οὐδὲ
ῆρους, καθ' ἑκάστῳ ἡμῶν ἐκείνο-
ν οὐτ' ἀπόνοια σωσικλέους, οὐτε
φιλοκράτους, οὐτε διώνδοῦ, καὶ
ῆκνία, οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἀπίρατον
ἔατ' ἐμοῦ. εἰ τοίνυν τούτοις πᾶσι
ἔδρα οὐδὲ θεοῦ, δούτρον δὲ δι' ὑ-
ἑάλλους ἀπαντας ἀθλιαίους ἐσω-
σας, οἷον γὰρ καὶ ἀλιθεῖς ὄντι, καὶ
ἡμωμοκότων, καὶ ὑποδρῶν τὰ οὐ-
κὲν δικαστῶν. οὐκοῦν, εἰ μὴν οἷς εἰσηγ-
ῆτε ἀπεψηφίζεσθε μου καὶ τὸ πέμ-
ψῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετε-
ψηφίζεσθε τὰ ἀειτά με πρᾶτῆν,
ἢ γραφᾶς ἀπέφυγον, εὐνομα καὶ
ἔλεγειν ἀπεδεικνύμην : εἰ οἷς δὲ
ἔπεσημαίνεσθε, δικαίως καὶ ἀδω-
πάντα πεπράχθαι μοι προσήμο-

Δημοσθένους

λογεῖτε. τούτων οἷω οὕτως ἔχόντων τί
σῆκον ἢ τί δίκαιον ὡς τοῖς ὑπ' ἐμοῦ περὶ
νοῖς θέσθαι τὸν κτησιφῶντα ὄνομα; οὐχ
δῆμον ἐώρα τιθέμενον; οὐχ ὁ εὖ ὁμοί
τας δικασάς; οὐχ ὁ τῷ ἀλήθειαν παρὰ
βεβαιούσαν; ναί φησιν: ἀλλὰ τὸ τῆ κεφα
καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφῆν φυγεῖν;
Δί' οὐδαιμόν γε. ἀλλὰ τί μάλλον, ὅ πο
μὲν φυγῶν, μηδε πώποτε δι' ἄνελε γρά
κῶν, εὖ ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἀνδρῶν ἀθλιω
ως; καί τοι πρὸς γε εὖ ἀνδρῶν ἀθλιω
τὸ τῆ κεφαλῆ καλὸν εἰπεῖν ἐγὶ μοι. οὐ
γὰρ πώ ποτ' ἐγράψατό με, οὐδ' ἐδία
φῆν. ὡς τε ὑποὶ σοῦ γε ὁμολόγημαι
ναί τῆ κεφαλῆ χείρων πολίτης. πο
μὲν τοίνυν ἀν' τις ἴσθι τῷ ἀγνωμοσύνῃ
καὶ τῷ βασκανίαν: οὐχ ἠέμισα δι' ἀφώ
τῆς τύχης διελέχθη. ἐγὼ δ' ὅλως μὲν ὅς
θρῶπος ὢν ἀνθρώπων τύχῃ προφάρει,
τελῶς ἀνόητον ἠγοῦμαι. ἦν γὰρ ὅτε
πιστὰ πρᾶττειν νομίζων καὶ αἰείσω ἔχει
μενος, οὐκ οἶδεν εἰ μὲν εἴ ποτε αὐτῆ μέχ
σπέρωσ, πῶς χρὴ ἀδελφὴ ταύτης λέγ
πῶς ὄνειδίζην ἐτόλμων. ἐπειδὴ δ' ἔστος περὶ
λοῖς ἄλλοις, καὶ ἀδελφὴ τούτων ὑπορρη
χρηδ' ὡς λόγῳ, σκέψασθε ὡ ἀνδρῶν ἀ

ᾧ δὲ τῷ σφαιρίῳ λόγῳ.

54

ῥίσατε, ὅσω καὶ ἀληθέσδρον καὶ ἀν-
δρῶν ἐγὼ ᾧ δὲ τῆς τύχης τούτου δια-
παι. ἐγὼ τῷ μὲν τῆς πόλεως τύχῳ
λοῦμαι: ἢ τῷ ὄρω ἢ τὸν Δία τὸν δω-
μῖν καὶ τὸν ἀπύλλω τὸν πύθιον μαν-
τιῷ μὲν τοι τῶν πάντων ἀνθρώπων
κρεί, χαλεπῶ ἢ δεινῶ. τίς γὰρ ἐλ-
πίς βαρβάρων οὐ πολλῶν κακῶν ἐν-
επιπεπείραται κραιῶ; τὸ μὲν τοίνυν
ῥα τὰ κάλιστα, ἢ τὸ τῶν οἰηθέντων
ἢ πρόσθεντο ἡμᾶς, ἐν δὲ δαιμονία δια-
τὴν ἐκείνων ἀμεινον πράττειν, τῆς ἀγα-
θῆς πόλεως εἶναι τίθημι. τὸ δὲ προσ-
σκαὶ μὴ πάντῳ ὅσῳ ἔβουλόμεθ' ἡμῖν
ἢ τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ
ἐν ἐφ' ἡμᾶς μέδρος μετεπιληφείαι νο-
πόλιν. τῷ δὲ ἰδίαν τύχῳ τῷ ἐμῶ.
ἰός ἡμῶν ἐκάστου ἐν τοῖς ἰδίῳις ἐξε-
μιον εἶναι νομίζω. ἐγὼ μὲν οἷα ἔτω-
ς τύχης ἐξετάζειν ἀξιῶ, ὀρθῶς καὶ
ἐμῶ τῷ δοκῶ: νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν
ἢ δὲ, τῷ ἰδίαν τύχῳ τῷ ἐμῶ τῆς
ἰπόλεως κρείω τῶν εἶναι φησι, τῷ
ἢ φαύλῳ τῆς ἀγαθῆς ἢ μεγάλης.
ἢ ἰδοὺ γενέσθαι; καὶ μὲν εἶγε τῷ
ἢ πάντως ἐξετάζειν ἀξιῶ ἢ περὶ

Δημοθρύους

ῥῆ, πρὸς τὴν σαυτῆ σκόπει : καὶ ἂν οὐκ ἔστι
μὴ βελτίω τῆς σῆς, παῖσαι λοιδοροῦ
αὐτῆ. Σκόπει τοίνυν οὐθὺς ἕξ ἀρχῆς
πρὸς διὸς καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρὴν
ταγῶν μηδεῖς. ἔγω γὰρ οὐτ' εἶτις πένι
πηλακίζει, νομῶ ἔχειν ἢ γούμαι, οὐτ'
ἀφθόνοισι γραφεῖς ἑσὶ τούτῳ σεμνῶς
λ' ὑπὸ τῆς τουτουὶ τῆ χαλεποῦ ἑλα
αὐ καὶ συκοφαντίας εἰς τοιοῦτους λέ
πίπην ἀναγκάζομαι, οἷς ἐκ τῶν ἀνεί
αὐ διώωμαι μετρώτατα χηρῶμαι
τοίνυν ὑπὲρ ἑσὶν ἀγαθὴν παιδί μὴ ὄντι
εἰς τὰ προσήκοντα διδάσκαλῆα, κα
ὄσα χηρὸν μὴδὲν ἀγαθὸν ποιήσιντα
δραμ : ἕξελθόντι δὲ ἐκ παίδων ταῖ
τούτοις πράττειν, χρηγεῖν, τειραρχέ
φύρειν, μηδεμῶς φιλοτιμίας μήτε ἰ
τε δημοσίας ἀχρλείπεσθαι : ἀλλὰ καὶ
λει, καὶ τοῖς φίλοις χρησιμον εἶναι. ἔ
πρὸς τὰ κοινὰ προσήλθον, ἔδοξέ μοι
πολιτῶματα ἐλέσθαι, ὥστε καὶ
πατείδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐμί
λάκεις ἐσφρανωσθαι, καὶ μὴ δὲ τῶν ἐξ
μαῖς, ὡς οὐ καλὰ γελῶ ἀπεριλόμη
χειρεῖν λέγειν. ἔγω μὲν δὲ τοιαύτης
κα τύχη. καὶ πόλλ' αὖ ἔχων ἔτι εἶτις

ἰδοὺ τὸ σφαινοῦ λόγος. 55
ἀλλεῖ πω, φυλαττόμενος τὸ λυπη-
νοῖς σεμνύομαι. σὺ δὲ σεμνὸς ἀ-
κίτων ὄντος ἄλλως, σιόπει πρὸς ταῦ-
τα κέχρησαι τύχη· διὶώ, παῖς μὲν
ἐμῆς ἐνδείας ἐξάφης, ἅμα τῷ πα-
τρὶ διδάσκαλῷ προσεδρεύων, τὸ
ἐξων, καὶ τὰ βάθρα ἀποπίζων, καὶ
ἐργεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ
ἐκαστὸς ἔχων. αὐτὸς δὲ γενόμενος τῆ
ἐκείνη τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκεν,
ἐπιπεσκέδωρον, τὴν μὲν νύκτα, νε-
κράττειζον, ἢ καθάριον ὄντος τελευ-
τηματῶν τῷ πηλῷ, καὶ τοῖς πι-
πύσασιν ἀπὸ τῆς καθαρμοῦ, καὶ κε-
κίον, ἔφυγον κακὸν, οὐρον ἄμεινον:
ὅσα πώποτε τηλικούτον ὀλολύ-
μενος: καὶ ἔγωγε νομίζω: μὴ γὰρ
ἐφθέκεσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὀλο-
ύ πὸρ λαμπρον. ἐν δὲ ταῖς ἡμέ-
ραις διάσους ἀγῶν δῖα. τῶν ὀδῶν,
εἰκόνος τῷ μαράθρω καὶ τῆ λού-
σῃ πρῆκασθ θλίβων, ἢ ὑπὸρ τῆς
κερῶν, καὶ βοῶν, δύοῖ σαβοῖ, ἢ ἐπορ-
εῖς ἄτῃς, ἄτῃς ὑῖς. ἔξαρχος καὶ
καὶ κη. ποφόρος, καὶ λιχνοφόρος, ἢ
ἐκ τῶν γρατῶν προσαγορεύο

Δημοσθένους

μενος, μισθὸν λαμβάνων τούτων ἀγῶν
καὶ σρεπῆους καὶ νεύλατα, ἐφ' οἷς τις ἀγῶν
ὡς ἀλιθῶς αὐτὸν ὑδαιμονίσειε, καὶ τῶν
τῆς τύχῃ; ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἀγῶ-
φης, ὅπως δὴ ποτε, ἐὼ γῆρας ἐπειδή γὰρ
φης, ὁ δέως τὸ κάμισον ἐξελέξω τῶν
ὑπογραμματαύειν καὶ ὑπηρετεῖν τῶν
δίοις. ὡς δ' ἀπηλλάχης ποτὲ ἢ τούτων
ἀ' τῶν ἄλλων κατηγορεῖς, αὐτὸς πᾶσι
κατήχωνας μὰ δὴ οὐδὲν τῶν περὶ
νων τῶ μετὰ ταῦτα βίω: ἀλλὰ με-
σσωτὸν τοῖς βαρυσόνοις ἑσπικαλον
κείνοις ὑποκειταῖς, * σιμμύκκα καὶ
τει ἐπειταγωνίσεις, σῦκα καὶ ἑόζυς,
ας συλέγων, ὡς πρὸς ὁ πωρώνης ἐκ
τείων χωείων, πλείω λαμβάνων ἀγῶ-
φράματα, ἢ τῶν ἀγῶνων, οὓς ὑμεῖς
φυχῆς ἢγωνίζεσθε. ἰὼ γὰρ ἀσπονδῆς
ρυκτος ὑμῖν ὁ πρὸς τοὺς δεχταῖς πᾶσι
ὦν τὰ πολλὰ φράματα εἰληφῶς, ἐπὶ
ἀπείρους τῶν τοιούτων κενδιώων, ὡς
σκώπεις. ἀλλὰ γὰρ πρὸς ἐξ ὧν
αἰτιάσαιτ' αὐ' τις, πρὸς αὐτὰ τὰ
σου βαδιούμαι κατηγορήματα. τῶν
εἶλον πολ:τείαν, ἐπειδὴ ποτε ἢ
δε σοι ποιῆσαι, δι' ἡ δὲ τυχοῦσης

ἐπὶ τῆς σεφάνου λόγος. 56
ἐπὶ βίον ἐξῆς, δεδιώς ἢ κρέμων, καὶ
κίθαρι προσδοκῶν, ἐφ' οἷς σαυτῶ
κίθαρι πικρῶν οἷς δι' ἡτύχησαν οἱ ἄλλ
ἐπὶ ὑφ' ἀπάντων ὦψαι. καίτοι, ὅς
πολιτῶν ἀφροσύνης ἐθάρρησε, τί
ἐπὶ τῶν ζώντων δίκηίός ἐστι. Πολλὰ
ἐπὶ πῆν ἔχων πῶρ ἀυτῆς, πῶρ αὐτῆς
καὶ δείξαιμι προσόντ' αἰχρὰ τού
ἐστι, πάντ' οἶμαι δεῖν δὲ χερῶς λέ-
ξαι μηδὲν αἰχρὸν ἐστὶν εἰπῆν ἐμοί.
ἐπὶ πῶρ ἀλλήλα, τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ
ἐπὶ πῶρ ἢ μὴ πικρῶς αἰχρῶν. εἰτ'
ἐπὶ πῶρ, τῶ ὅποδόν τυχῶ ἀν
ἐπὶ πῶρ. ἐδίδασκες γράμματα,
ἐπὶ πῶρ. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην.
ἐπὶ πῶρ ἐχρήσασθαι. ἐγράμματα τεύξαι,
ἐπὶ πῶρ. ἐπειταγωνίσεις, ἐγὼ δὲ
ἐπὶ πῶρ, ἐγὼ δ' ἐσύειπτον. ἐπὶ πῶρ
ἐπὶ πῶρ ἐπὶ πῶρ ἐπὶ πῶρ, ἐγὼ δὲ
ἐπὶ πῶρ. ἐπὶ πῶρ. ἀλλὰ νωπὶ τῆ
ἐπὶ πῶρ ἐπὶ πῶρ τῆς σεφανωθῆναι δοκι-
ἐπὶ πῶρ. ἐπὶ πῶρ. ἀδικεῖν, ἀνωμολό-
ἐπὶ πῶρ. ἐπὶ πῶρ. ἀδικεῖν ὑ-
ἐπὶ πῶρ. ἐπὶ πῶρ. εἴτε δεῖ σε ἐπὶ πῶρ ποι
ἐπὶ πῶρ. ἐπὶ πῶρ. μὴ μεταλαβόντα τὸ
ἐπὶ πῶρ. ἐπὶ πῶρ. ἀγαθῆ δὲ, οὐχ ὁ-

Δημοσθένους

ραῖς; τύχη συμβεβιωκῶς, τῆς ἐμῆς ὡς φησὶ
κατηγορεῖς. φῶρε δὴ καὶ ταῖς τῶν λειτου
μαρτυρίας, ὧν λελειτούρηκα, ὑμῖν αἰ
πάσας. πρῶτῶν γὰρ δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τῶν
σεις ἄς ἐλυμαίνου: ἡκωλι πῶν καθυμῶ
σιότου πύλας. καὶ κακ' ἀφελεῖν μὲν ἴσ
δέλοντά με: ἢ κακὸν κακῶς σε μάλ
οὐ θεοὶ, ἔπειτα ὃ ἔστι πάντες ἀχολέτε
νηρὸν ὄντα πολίτῳ ἢ προδότη ἢ ἴπ
σιώ. Λέγε ταῖς μαρτυρίας. Μαρτυ
Εν μὲν τοίνυν τοῖς πρὸς τῷ πόλιν, τοῖς
δὲ τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πάντες ἴσε ὅτι καὶ
λαύθροπος, ἢ τοῖς δεομύοις ἐπρῆκῶι,
ἢ οὐδὲν αὖ εἰ ποιμ, οὐδὲ παραχόμι
ρι τούτων οὐδεμίαν μαρτυρίαν, οὐτ
ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, οὐτ' εἴ
τόδ' αὖ σιωξέδωκα, ἔτε τῶν τοιούτων
ἢ γὰρ οὕτω πως ὑπέλιφα. ἐγὼ γὰρ
μὲν οὐ παθόντα δεῖν μεμνήσθαι τ' πα
νον: τ' δὲ οὐ ποιήσαντα, οὐθὺς ἑπιλελί
δεῖ τὸν μὲν χριστοῦ, τὸν ὃ, μὴ μικροψύ
εἶν ἔργον ἀνθρώπου. τὸ δὲ ταῖς ἰδίαις
ας ὑπομνήσκην ἢ λέγειν, μικροψύ
ὄν ὅτι τῷ ὄνειδίζειν. οὐ δὴ ποιήσω τῶ
δὲν, οὐδὲ προαχθήσομαι: ἀλλ' ὅπως τ
λημμάσθω τούτων, ἀρκεῖ μοι. Βού
τῶν

Ἐπιτομή τῆς σεφάνου λόγος. 57

ἡπαλαγεῖς, ἔτι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς
ἡμῶν κοινῶν. εἰ μὲν γὰρ ἔχεις αἰχί-
ον τουτονὶ τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώ-
που θῶος τῆς ἐπιλίππου πρότερον, καὶ
ἀνδρὸν διωασείας γέγενεν, ἢ τῶν
ἰσθμῶν βαρβαρῶν, ἔσω. συγχωρῶ σοι,
εὐτυχίῳ, εἴτε δυστυχίῳ ὀνομάζην
ἡμῶν αἰτίαν γεγενῆσθαι. εἰ δὲ καὶ
ἡμῶν ἰδόντων ἐμὲ, μὴ δὲ φωνῶ
ἡμῶν, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πε-
ρὶ ἡμῶν κατ' ἀνδρα, ἀλλὰ καὶ πό-
λιν ἔθνη: πόσω δεισιμότερον καὶ ἀ-
πείρητον ἅπαντων ὡς ἔοικεν, ἀνθρώ-
ποις κοινῶν, καὶ φοραὴν τινα πραγμά-
των, καὶ οὐχ οἴαν ἔδει, τούτων αἰ-
τιῶν: σὺ τοίνυν ταῦτα ἀφείς, ἐμὲ τῶν
ἡμῶν πολιτῶν ἀπὸ αἰτίας, ἢ ταῦτ'
καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέγας γ' ὄντι-
μασφημίαν ἅπασιν, καὶ μάλιστα
ἐγὼ κατ' ἑαυτὸν αὐτοκρά-
τορῶν πραγμάτων ἐβουλομένη,
ἡμῶν ῥήτορσιν ὑμῖν ἐμὲ αἰτίας
ἢ ἢ τε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἅπα-
σι κοινῶν δὲ τὸ συμφέρον ἢ πόλις πρὸς
ἅπασιν δὲ ταῦτ' ἐδόκει τότε ἀει-
μασίαι σοι: οὐ γὰρ ἐπ' ἀνοίῃ γ'

Η

Δημοσθένους

ἔμοι πρὸς ἑσέως ἐλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ
μῶν, ἅ πάντα προσῶ τοῖς τότε πράτ-
τεσσι, ἔμῃ, ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἢ τῆς
νότι, καὶ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν βέλ-
τῳ, οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποιεῖς, τούτοις
λῶν, ὧν τότε οὐκ εἶχες λέγεις βέλ-
τῳ τοίνυν τοῖς ἄλλοις, ἔγω γ' ὄρω πᾶσι
ποῖς διωρισμένα καὶ τεταγμένα πᾶσι
αὐτὰ. ἀδικεῖ τις ἐκῶν; ὄργη ἢ τιμωρία
αὐτῶ. ἐβήμαρτέ τις ἄκων; συγγνώμη
τῆς τιμωρίας τούτω. οὔτε ἀδικῶν τῆ
μαρτάνων εἰς τὰ πᾶσι δοκῶντα
ἔσμεν τὸν δόξαι οὐκ κατάρθωσεν μεθ' ἅπα-
ρτων ὀνειδίξειν οὐδὲ λοιδορεῖσθαι τῷ τοῖς
ἡμῶν, ἀλλὰ σωᾶσθαι. φανήσεται
ταῦτα πάντα οὕτως οὐ μόνον ἐν τοῖς
ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῆ τοῖς ἀγράφοις
μοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἢ θεοὶ δῶκε
νῆς τοίνυν τοσοῦτον ἔσθ' ἔβληκεν
ἀνθρώπους ὡμότητι, ἢ συκοφαντίᾳ,
ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνηται,
τ' ἐμοῦ κατηγορεῖ: ἢ πρὸς τοῖς ἄλλοις
αὐτὸς ἀπλῶς καὶ μετ' ὀνομασίας πᾶσι
κῶς εἶς λόγους, φυλάττειν ἐμὲ καὶ τε-
κέλευσεν, ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μὴ
πατήσω, δεινὸν, καὶ ζήτησα, καὶ σοφισ-

ἀμαζών. ὡς εἰν πρότερος τις εἶπερ
 αὐτῷ πρὸς ἄλλον, ἢ δὴ ταῦθ'
 ἔτα, καὶ οὐκέτι οὖν ἀκούοντας σκε
 τίς ποτ' αὐτὸς ὅτιν ὁ ταῦτα λέ-
 οἶδ' ὅτι γινώσκετε οὖν ἅπαν-
 οὐ τούτῳ μάλλον, ἢ ἐμοὶ νομίζετε
 εἶναι: καὶ ἐκεῖνο δὲ οὐ οἶδ' ὅτι πῶ
 εἶτα. ἔγω γάρ. καὶ τοι ἔγω γε ὄρω
 ὄντων διωάμεως οὖν ἀκούοντας
 κείνου κινέουσ ὄντας: ὡς γάρ αὖ ὕ
 ἔθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχρησθ' ὀνοί-
 λέγων ἔδοξε φρονεῖν. εἰ δὲ οὖν ὅτι
 τίς ἐμπειρία τοιαύτη, ταύτῃ
 πάντες οὐ τοῖς κοινοῖς ἔβραταζο-
 ὦν ἄει, καὶ οὐδαμοῦ καθ' ὕ-
 α: πῶ δὲ τούτου τούναντίον ἔμο
 ἔχωρ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰ
 ἢ πὶ οὖν, ἢ προσέκρουσέ που, κα
 οὐ γάρ αὐτῇ δικαίως οὐ δ' ἔφ' ἄ
 πόλει χρεῖται. οὔτε γάρ πῶ ὄρ-
 ὦ ἐχθραν, οὔτε ἄλλο οὐδὲν τῶν
 καλὸν καὶ γαθὸν πολίτῃ δεῖ οὖν
 κινῶν εἰσελιλυθότας δικαστὰς ἀ-
 βαιοῦν, οὐδ' ἔχωρ τούτων εἰς
 ἀλλὰ μάλιστα μὲν μὴ ἔχην ταῦ
 ἢ: εἰδ' ἄρα ἀνάγκη, πρῶτως καὶ με

Δημοσθένους

τείως διακείμενον ἔχειν. ἐν τίσιν αἰ
εἶναι τὸν πολιτθόμενον καὶ τὸν ὁ
ἐν οἷς τῶν ὄλων τι κινδισθεταί τ
ἐν οἷς πρὸς τοῦ ἐναντίους ἐστὶ τι τ
τούτοις : ταῦτα γὰρ γενναίου καὶ
λίτου. μηδενὸς δὲ ἀδικήματος π
σίον, προσηύσω ἢ μὴ δι' ἰδίου δι
τα λαβεῖν παρ' ἐμοῦ, μήθ' ἑσθ' ἑ
μήθ' ἑσθ' ἀπὸ τῆς, στεφάνου καὶ ἐπ
ζοείαν νῦν ἤκειν σωεσκυλασμί
τουσὶ λόγους ἀνηλωκείαι, ἰδία
φθόνου, καὶ μικροψυχίασ' ὅτι σπ
χρηστοῦ. τὸ δὲ δὴ καὶ τοῦ πρὸς ἐμ
νασ' ἐάσαντα, νῦν ἑστὶ τὸν δ' ἤκε
κακίαν. καὶ ἐμοί γε δοκεῖς ἐκ π
τῶν λόγων ἐπίδειξιν τινα φων
λόμνος ποιήσασθαι, τοῦτον προεί
γῶνα, οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς ἰ
είαν. ἐστὶ δ' οὐχ ὁ λόγος τῆς ῥήτα
μιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀ
πρασβεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τι
σεῖν καὶ φιλεῖν, οὐς πρὸ ἀν' ἢ
οὕτως ἔχων τῷ ψυχῶ, οὗτος ἐ
τ' ὁρεῖ. ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις π
κίνδισθον ἑαυτῆ, τούτους δερα
τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. ο

οὐδὲ τῶ σφαινοῦ λόγος. 59
τὴν αὐτὴν ἔχει προσδοκίαν. ἀλλ'
ταῦτα γὰρ συμφέροντα εἰλό-
γη, ἢ οὐδὲν ἕξαιρετον οὐδ' ἴδιον. πε-
ρὶ οὐδὲ σύ; καὶ πῶς; ὅς δὲ θεῶς
ἐκὼς πρεσβυτῆς ἐπορεύου πρὸς
ἐμὴν τὴν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμ-
πῆ πατείδι: καὶ ταῦτ' ἀρνούμε-
θα εἰν ἐμπεσοθεν χρόνον ταύτῃ τῷ
πάντες ἴσασι. καὶ τοι τίς ὁ τῷ πό-
τε; οὐχ ὁ μὴ λέγων ἀφρονεῖ; ὦ,
κατὰ ταῦ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν
ὅποιον τῷ; τί ὃ μείζον ἔχει τις αὐ-
τήμα κατ' ἀνδρὸς ῥήτορος; ἢ μὴ
ἀφρονεῖ καὶ λέγει. σὺ τοίνυν τοιοῦ-
τα σὺ φθέβῃ, ἢ βλέπειν εἰς τὰ
πρωπατολμαῖς; πότερ' οὐχ ἡγῆ μ-
εἶδὲ ὅς τις εἶ; ἢ τοσοῦτον ὑπνον; καὶ
πῶς ἔχειν, ὥστ' οὐ μεμνησθαι ὅτι
ἐδμηγόρεις ἐν τῷ δήμῳ καταρῶ-
ν μνύμενος, μηδὲν εἶναί σοι καὶ τι-
μα ἀλλ' ἐμὲ τῷ αἰτίαν σοι ταύ-
της ἰδίασ' ἐνεκα ἔχθρασ', οὐκ οὐ-
δὲ δὲ ἀπὸ πηδ' ἔλθῃ τάχιστα ἢ μάχη,
ἢ φροντίσας οὐθὺς ὡμολόγεις καὶ
ἐπιλίαν καὶ ξενίαν εἶναί σοι πρὸς
ἐπιδαρνία ταῦτα μετατιδέμε-

Δημοσθένους.

νος τὰ ὀνόματα. ἐκ ποίας γὰρ ἴσης ἢ
προφάσεως αἰχίνῃ, ὧ γὰρ αὐνοθέας τῆς
πανισρίας ξείνος, ἢ φίλος, ἢ γνώριμος
λιπτός, ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω. ἀλλ' ἐμαδὼν
τῶ τὰ τουτωνὶ συμφέροντα διαφθείρει.
ὅμως οὕτω φανερώς αὐτοῖς εἰλημμάς
δότης, ἢ κατὰ σάωτ' ἢ μωυτῆς ἑσθί
ἑᾶσι χερονῶς, ἐμοὶ λοιδορῆ, ἢ ὀνδρίζε
τα, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίχς δύρήσεις,
πολλὰ ἢ καλὰ ἢ μεγάλα ἢ πόλις
ἢ προείλετο καὶ κατέρθωσε δι' ἐμοῦ,
ἢ μνημόνισε. σημεῖον δέ : χειροτονῶν γὰρ
μος τὸν δ' οὐντ' ἑσθί τοῖς τετελευτη
αὐτὰ τὰ συμβαίντα, οὐ σέ ἐχειροτόνη
βληθέντα, καὶ πῶρ δ' ὕφωνον ὄντα, ὅ
δλω ἀρ' τι πεποιηκότα τῶ εἰρῶίω, σ
μόνα, οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐδένα, ἀλλ' ἐμ
ρελθόντες σοῦ ἢ πῦθοκλέους ὡμῶς
δῶς ὧ ζῶ ἢ θεοὶ, ἢ κατηχερούτων
τα, ἢ ἢ σὺ νωί, ἢ λοιδορονμέων, ἐπ
νον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. τὸ δ' αἰτιον, οὐκ
μὲν, ὅμως δὲ φράσω σοι ἢ ἐγώ. ἀμφό
δεσαν αὐτοῖ, τῶ τ' ἐμὲ δ' ὕνοιαν ἢ
αι, μεθ' ἧς τὰ πράγματα ἔπραττον, ἢ τ
τῶσαν ἀδινίαν. ἢ γὰρ δ' ὕθενούντων τ
μάτων ἢ ρενείαθε διομνύμενοι, ταῦτ'

ἀλλ' ἵνα σφαινοῦ λόγος. 60
ἰλις, ὡμολογήσατε. τῶν οὖν σὺν ἑσὶ
τυχίμασιν ὧν ἐφρόνου, λαβόν-
ἐχθροὺς μὲν πάλαι, φανδρούς δὲ
αὐτοῖς γενεῖσθαι. εἶτα καὶ προ-
έμβανον ἢ δ' οὖντα τότε σὺν τοῖς
ἡσ, ἢ πῶ ἐκείνων ἀρετῶν κοσμή-
κωφόρον, μήθ' ὁμόσπονδον γενεῖν
οἷς πρὸς ἐκείνους παραταξαμέ-
ἢ μὲν καμάζειν ἢ παιανίζειν σὺν
αἰώνων συμφοραῖς μετὰ τῶν αὐτο-
ῶν, διδύρο δ' ἐλθόντας τιμᾶσθαι:
φωνῆ δ' ἀκρύειν ὑποκεινομένης
τύχῃ, ἀλλὰ τῆ ψυχῆ σιωπᾶ-
κωφῶν παρ' ἐαυτοῖς ἢ παρ' ἐμοί,
οὔ. διὰ ταῦτ' ἐμὲ ἐχθροτόνησαν,
ἰς, καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ
λυπηρότων πατέρων καὶ ἀδελ-
φῶν τοῦτε αἰρεθέντες σὺν ταῖς
ἰς πῶς: ἀλλὰ δέον ποιεῖν αὐτοῖς τὸ
ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ ἢ τετελευ-
τησὶν τὰ μ' εἰώθε γίγνεσθαι, τῶντ'
ἢ ἐμοί, εἰκότως. γένοι μὲν γὰρ ἕκα-
κῆλον οἰκεῖος ἡ ἐμοῦ: κοινῆ ἢ παρ'
τοῦ ὡ. ὡ γὰρ τὸ ἐκείνους σωθῆναι,
καὶ μάλιστα διέφθου, οὗτος καὶ
ἢ ποτ' ὠφελον, τῆς ὑποδ' ἀπάν

Δημοσθένους

τῶν λυπῆς πλείστον μετέϊχε. λέγει δὲ
ὄσα τὸ ἐπίγραμμα, ὃ δημοσίᾳ ποιεῖται
πόλις αὐτοῖς ὡς γράφαι: ἴν' εἰδῆς αὐτῶν
εἰ αὐτῶ τούτῳ σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ
φαιήτω ὄντα, καὶ μαρόν. λέγει.

Επίγραμμα.

Οἶδε πάρας εὐεκα σφετέρως εἰς δὴν
ὄπλα, ἢ ἀντιπάλων ὑβριν ἀπὸ κείνων
μαρνάμενοι δι' ἀρετῆς ἢ δείματος, ἔκείνων
ψυχᾶς: ἀλλ' ἀΐδω κοινὸν ἔθεντο βραχέως
Οὐνεκὸν ἐμλιώων: ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένων
δουλοσώης συγερὰν ἀμφὶς ἔχουσιν ἄλλων
Γαῖα ἢ παρῖς ἔχει κόλποις ἢ πλείστα καὶ
σώματ': ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κείνων
Μηδὲν ἀμαρτεῖν ὅτι θεῶν, ἢ πάντα καὶ
εἰ βιοτῆ: μοῖραν δὲ οὐ τι φυγεῖν ἐπαρῆται
Ακούεις ἀχίνῃ καὶ εἰ αὐτῷ τούτῳ, αὐτῶν
δὲν ἀμαρτεῖν ὅτι θεῶν, καὶ πάντα καὶ
θεοῦ: οὐδ' ὡς συμβούλω τῷ τῶ καταρθεῖν
γωνιζομένους ἀνέθηκε διώαμιν, ἀλλὰ
οἷς. τί σὺ ὡς κατάρρατε ἐμοὶ πᾶσι τοῖς
δορῆ, καὶ λέγεις, ἂ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς
ἐρέψαν εἰς κεφαλῷ. πολλὰ τοίνυν
ἀθλωαῖοι ἢ ἄλλα κατηγορηκότος αὐτῶν
τε φλοσιμίου, εἰ μάλιστα ἐθαύμασα
των, ὅτι τῶν συμβεβηκότων τότε τῶν

ὅτι τῶν σεφάνου λόγος. 61

ὡς ἀν' ὄνους, οὐδὲ δίκημος πο
αὐ γώμω, οὐδ' ἔδρα κρυσεν, οὐδ'
αν τοιοῦτον τῆ ψυχῆ: ἀλλ' ἐπάρας
καὶ γεγηθῶς, καὶ λαρυγίζων ὡς το
ατη γρεῖν δηλονότι, δείγμα δὲ ἔβζε
αὐτῶ, ὅτι τοῖς γεγενημένοις ἀνια-
λοῖως ἔχε τοῖς ἄλλοις. καὶ τοι τὸν
τῆς πολιτείας φάσκοντα φρον
αὐτὸς νωί, ἢ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τῶ-
αἶ, τὸ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταυ
κοῖς πολλοῖς; καὶ μὴ τῆ προαιρέσει
αὐτῶ τῶν ἐναντίων μᾶρ τετάχ-
αυπε ποιηκῶς εἶ φανδρός, ἐμὲ πάν-
αὐ δὲ ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων
αὐ πόλιν: οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμῆς πολι-
αὐ προαιρέσεως ἀρξάμενοι ὑμῶν
αὐ ποιθεῖν. ἐπεὶ ἐμοὶ γ' εἰ εἴσω δοθεῖν
αὐ ποσάωτα διέμε ὑμῶς ἠναντιώ-
αὐ τῶν ἐμῶν ἀρχῆ προτομέ-
αὐ δοθεῖν δωρεὰ συμ. πασῶν ὧν τοῖς
αὐ ἴκατε. ἀλλ' οὐτ' ἀν' ἐγὼ ταῦτα
αὐ κοιίω γρ' ἀν' ὑμᾶς, οὐτ' ἀν' ὑμεῖς
αὐ γχωρήσατε: οὐτός τ' εἰ δίκημα
αὐ ἀν' ἐκα τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχθρας, τὰ
αὐ ἴμετοδῶν καλῶν ἐβλαπτε καὶ
αὐ ἀλλὰ τί ταῦτ' ἐπιτιμῶ, πολλῶ

Δημοθρύους

αετλιώτῳ α ἄλλα κατηχερικότος αὐ
 κατεψουσις; ὅς γὰρ ἐμοῦ φιλιππίου
 γῆ ἢ θεοὶ κατηχερεῖ, τί οὗτος οὐκ ἀ
 καίτοι νῆ τὸν Ηρακλέα καὶ πάντας
 οὐς, εἶγ' ἐπ' ἀληθείας δέ οἱ σιοπέωσαι,
 ταψύδεσσαι, καὶ δι' ἐχθραὶ τι λέγει
 λόντας ἐκ μέσου, τίνος ὡς ἀληθῶς
 αὐ' εἰκότως καὶ δικαίως τῶ τῶν γε
 αἰτίαν ἑσὶ τῶ κεφαλῶ ἀναθεῖν
 εὖς ὁμοίους τούτω παρ' ἑκάστη τῶν
 ροι τις αὐ', οὐχί εὖς ἐμοί: οἱ ὅτ' ἰ
 λίππου πράγματα καὶ κομδῆ μικρὰ,
 λάκεις περλεζόντων ἡμῶν, καὶ παρα
 των, καὶ διδασκόντων τὰ βέλτισα, τῆ
 εὐεκαίχροκερδείασ τὰ κοινῆ συμ
 προῖεντο, εὖς ὑπάρχοντας ἕκαστοι
 ἔβαπατῶντες καὶ διαφθείροντες, ἕως
 ἐπίησαν: θετῆα λους, δάσχος, κινέας,
 δαιος: ἀρκάδας, κερκεδάς, ἰδρώνυμος,
 πίδαας: ἀργείους, μύρτις, τελέδαμος,
 αὐ' ἡλείους, θυξίθεος, κλεότιμος, αἰεί
 μεστωίους, οἱ φιλιάδου τῆ θεοῖς ἐχ
 δες, νέων, καὶ θρασύλοχος σικωνίου,
 τος, ἑσὶ χάρις: κεινθίους, δείναρχος,
 τος: μεγαρέας, πηϊόδωρος, ἑλιξος, πα
 θεαίους, τῆμόλαος, θεοχέιτων, ἀνεμάτῳ

πρὸ τῆς σεφάνου λόγος. 62
ἄρχος, κλείταρχος, σωσίστρατος.
τε λέγοντα ἢ ἡμέτερα τὰ τῶν προ
τα. οὗτοι πάντες εἰσὶν ἄνδρες ἀ
κῶ τῶν βασιλευμάτων ἐν ταῖς αὐ
αἰώνων πρὸ οὗτοι παρ' ὑμῖν, ἀνθρώ
κακόλακτος, καὶ ἀλάστορος, ἡ
αἰνοί τὰς ἑαυτῶν ἕκαστοι πατερί
λυθείαν προπεπωκότες πρότε
πρω, νῦν δὲ ἀλεξάνδρω, τῆ γα
τες καὶ τοῖς ἀχίσοις τῷ δουδαμο
λυθείαν ἢ τὸ μηδένα ἔχειν δε
εἶν, ἀ' τοῖς προτέροις ἔλθουσιν ὄροι
ἴσαν καὶ κανόνες, ἀνατεροφό
τοίνω τῆς οὕτως ἀχράς ἢ πῶδε
αεως ἢ κακία, μάλλον δ' ὡς ἀν
προδοσία, εἰ δεῖ μὴ ληθεῖν, τῆς
ἐλυθείας, ἢ τε πόλις παρὰ
τοῖς ἀνάτιος γέροντι ἐκ τῶν ἐ
μάτων, καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν. εἴ τά
τὴ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι;
ἴγω, ὅτι τῶν πολιτενομένων πα
τ διαφθαρῶν ἀπάντων: ἀρ
ποῦ, πρότερον μὲν ὑπο: φιλίπ
ἀλεξάνδρου, ἐμὲ οὐτε καιρὸς,
υπία λόγων, οὐτ' ἐπαγγελίων
ρόβος, οὐτε χάρις, οὐτ' ἄλλο οὐ

Δημοσθένους

θεσὶ ἐπῆρσεν, ἔδὲ προηγάγετο, ὧν ἕκαστων
ων καὶ συμφερόντων τῆ πατρίδι, οὐδὲ
δοῦναι. οὐδ' ὅσα συμβεβούλευκα πώ-
τοισὶν ὁμοίως ὑμῖν, ὥσπερ ἀνεὶ ἐπι-
πων ἑσπὶ τὸ λῆμμα συμβεβέβουκα
ὀρθῆς, καὶ δικαίας, καὶ ἀδιαφθόρου τῆς
πάντα μοι πέπρακται: καὶ μεγίστων
μάτων τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων
πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ δικαίως πέ-
μαι. διὰ ταῦτ' ἀξιῶ τιμᾶσθαι. τὸν δὲ
μὸν ἄνθρωπον ὃν σύ μου διέσχευες, καὶ τί-
αν, ἀξία μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κα-
γὰρ οὐ; πόρρω μάλιστα τῶν ἐμα-
λιτευμένων τίθεμαι. οὐ γὰρ λίαν
τῷ πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδὲ
τοῖς μέγιστον τῶν ἐμαυτῆς φρονῶ. ἀλλ'
ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκε-
σεις ὅπλα, καὶ πόλεις, καὶ τόπους, κα-
νασ, καὶ ναῦς, καὶ πολλοὺς ἵππους
ἕσθ' ἐπὶ τούτων ἀμυνομένους. ταῦτα
λόμῳ ἐγὼ περὶ τῆς ἀτικῆς, ὅσον ἴσως
νω λογισμῷ διωατὸν: ἢ τούτοις ἔτε-
χώραν, οὐχὶ τὸ κύκλον μόνον τῆς πε-
τῆς ἀσσεως. οὐδὲ γ' ἢ τῆ θλίβω ἐγὼ τοῖς λι-
λίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ τῆ
σκαδίας: ἀλλ' οἱ τῶν συμμάχων δεῖ

ἐν τῷ στεφανίου λόγῳ. 63
ἐν τῇ τύχῃ. τίνες αἱ τούτων ἀφ' ἑαυ-
τῶν καὶ φανδρά. σκοπεῖτε δέ. τί-
ναι πολίτῳ ποιεῖν; τί τὸν μετα-
κινῶσιν ἢ προθυμίας ἢ δημοσιότητος
καὶ πείδος πολιτευόμενον; οὐκ ἐκ
τῆς πῶ δ' ἔβουαν προβαλέωται πρὸς
ἐκ τῆς μεσομακρῆς πῶ βουωτίαν,
καὶ πρὸς πελοπόννησον τόπων, οὐδ' ὁμό-
τις ὑπὸ τῶν στομπομπίαν, ὅπως παρὰ
ἐν ἄχρι τῆς πειραιῶς κομμαθῆτε-
ται; καὶ τὰ μὲν, σῶσαι τῶν ὑπαρ-
κτικῶν βοηθείας, καὶ λέγονται
καὶ τοιαῦτα, πῶ προκόνισον, πῶ
πῶ τένοδον: τάδ' ὅπως οἰκεία ἢ
ἐξ ἑαυτῶν, πρᾶξαι, τὸ βυζάντιον, πῶ ἄ-
βουαν; καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑ-
ποκλιώμεων τὰς μεγάλας ἀφελεῖν:
ἐν τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι;
ἢ ὑμῖν ἅπαντα πέπρακται τοῖς
ἐκείνοις ἢ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν.
καὶ μετὰ ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, ἐὰν
ἐπιβούλιται σκοπεῖν, ὁρθῶς δὲ ἡ-
γεμονία πάσῃ δημοσιότητι, καὶ τῶ
ἐν οὐ παρεθέτα, οὐδ' ἀγνοηθέν-
τα ὑπ' ἐμοῦ: καὶ ὅσα εἰς ἀν-
τιμῶν καὶ λογισμὸν ἦκεν, οὐδ' ἐν

Δημοσθένους

Ἐμὲ φθασί. εἴ ᾗ ἢ διαίμονός τινος, ἢ τύχης
ἢ στρατηγῶν φουλότης, ἢ τῶν πρὸς
τοὺς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ πάντα ταῦτα
ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέβη με
ἀθένης ἀδικεῖ, εἰδὼς ὅτι ἔγω παρῶν
τῶν ἐμαυτῶν τάξιν, εἰς αὐτὴν ἐκάστη τῶν
δῶν, πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο: μάλλον
ἀνδρα μόνον δεπάλια, καὶ εἰς αὐτὴν
καδία, ταυτὰ φρονοῦντα ἔχοντες
δεῖς οὔτε τῶν ἔξω πυλῶν ἐμύωσιν,
εἰσω τοῖς παροῦσι κακοῖς ἐκέχρηται
λὰ πάντες αὐτῶν ἐλθούμενοι, καὶ
νομοὶ μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφαλείας
δαιμονία, τοὺς ἐαυτῶν ὥκουσιν παρὰ
τοσούτων καὶ τοιούτων ἀγαθῶν ὑμῶν
ἄλλοις ἀθωαίοις ἔχοντες χάριν διέ-
εἰδῆτε, ὅτι πολλῶν τοῖς λόγοις ἐλά-
μαι τῶν ἔργων, δὴ λαβούμενος τοῖς
γέ μοι ταυτὶ, ἢ ἀνάγνωσι λαβῶν τῶν
τῶν βοηθῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψήφια
Αριθμὸς βοηθῶν, κατὰ ἐμὰ ψήφια
Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πράττειν
καλὸν καὶ ἀγαθὸν πολίτῳ δεῖ ὧν κα-
νων μὲν ὧν καὶ θεοῖς, αὐτῶν μεγίστοις
τήτως ὑπῆρχεν εἶναι, καὶ τὸ δικαί-
ως ἐπὶ τῶν δὲ συμβαίντων, τὸ καὶ

ἐπὶ τῷ σεφάϊνου λόγος. 64
ἀπὸ μηδένα μέμφεσθαι τῷ πόλιν,
καίρεσιν αὐτῆς: ἀλλὰ τῷ τύχῳ
αὐτῷ τὰ πράγματα κείνασαν,
καὶ ἅπαντα τῶν συμφερόντων τῆ
πόλεως δι' αὐτὸν τοῖς ἐναντίοις
ἐχθρῶν κερροῦς ἀντὶ τῶν τῆς
πόλεως ἀπείρειν: οὐδὲ τὸν μὲν πράγματα
ἐκείως ἅπαντα λέγειν καὶ γρά-
φειν. ὅτι τούτων, βασκαίνην: ἐὰν δέ
ἐπιτήρησι, ὅτι μεμνησθαι καὶ τη-
ρησάμεν ἀγνῶστον καὶ ὑποπτικόν,
πολλάκις. ἔστι γὰρ ὅτι ἡσυχία δι-
κέρουσα τῆ πόλει, ὡς οἱ πολλοὶ τῶ
πολεως ἀπὸ τῶν ἀγνοῦν. ἀλλ' οὐ ταύτῃ
ἡσυχίαν, πολλοῦ γε ἢ δεῖ: ἀλλ'
καὶ αὐτὴ δόξη τῆς πολιτείας, πολ-
ύτοι, φυλάττει ὀπλιτικά ἐπὶ μεσοῖ
κέρουτος, ἢ πρὸς τῆς τύχης τί συμ-
βῆμα, ἢ ἀλλότι δύσκολον γέ-
νηται τὰ ἀνθρώπινα: εἴτ' ὅτι τού-
των ἐξαιφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας,
καὶ ἐφάνη: ἢ πεφωνασκηκῶς, ἢ
καὶ ἄλλα καὶ λόγους, σωείρει τού-
των ἀπνδυσί, ὄντισιν μὲν οὐδεμίαν
καὶ ἀγαθοῦ κτήσιν οὐδενός, συμφο-
ρῶντι τῶν πολιτῶν ἢ κοινῶς αἰ-

Δημοσθένους

αχίω. καίτοι ταύτης τῆς μελέτης ἢ τῆς
μελείας ἀγαθῆ, εἴ πορ ἐκ ψυχῆς δικαιο
νετο, καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα
ρημείης, ὅς καρπούς ἔδει γενναίους καὶ
λοῦς ἢ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμα
πόλεων, πύρους χρημάτων, ἐμπορείου
σκυλῶ, νόμων συμφερόντων θέσεις, τῶν
διχθεῖσιν ἐχθεροῖς ἐναντιώματα. τούτοις
ἀπάντων ὡς ἐν τοῖς ἀνω χρόνοις ἐξέτα
ἔδωκεν ὁ παρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀγα
ἀνδρὶ καλῶ τε ἢ ἀγαθῶ: ἐν οἷς οὐδὲν
φανήσῃ γεγονὼς, ἔπρωτος, οὐ δεύτερος,
τος, οὐ τέταρτος, ἔπέμπτος, οὐχ ἕκτος,
σο σοῦ. οὐκοῦν ἐπεὶ γε καὶ ἡ πατρίς
νετο. τίς γὰρ συμμαχία σοῦ πράξει
γόνε τῆ πόλι; τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτήσις;
ἢ δόξης; τίς δὲ πρεσβεία; τίς διακονία;
πόλις ἐπιμοτῶρα γέρονε; τί τῶν οἰκε
ἑλληνικῶν ἢ ξενικῶν, οἷς ἐπέης, ἐπι
δὲ σε; ποῖα τεύχεα; ποῖα βέλη; ποῖ
σοικοι; τίς ἑπισκυλὴ τειχῶν; ποῖον ἰπ
τῶν ἀπάντων σὺ χρήσιμος εἶ; τίς ἢ τῶν
ροισ, ἢ τοῖς ἀπύροις πολιτικὴ καὶ κοινὴ
χρημάτων παρὰ σοῦ; οὐδεμίαν. ἀλλ' ὅ
μηδὲν τούτων, οὐνοιά γε καὶ προθυμία
πό τε; ὅς τις, ὡς πάντων ἀδικώτατε,

παντ
ατος,
αἶον
s πῶ
τε ἐπ
κα κε
πῶ γ
ἀπὸ
τῶν ἰ
ω τ
κα λ
κερῶ
δὲ ἰ
ἀλλ
πρε
σι οἰ
καὶ εἰ
πρε
αἰ
καλ
εἰ
μῶν
λε
πῶ
ἀπ

ὅτι τῶ σφαινοῦ λόγος. 65
εἰ πώ ποτ' ἐφθέγγεοντο ἑσὶ τ' ἑὴ
σφαινοῦ ἐπεδίδοσαν: καὶ τὸ τελου
σφαινοῦ τὸ σφαινοῦ ἀρῆγειον
σφαινοῦ εἰδὲ τότε εἴτε παρῆλθες, εἴ
εἴ οὐδὲν: οὐκ ἀφροῦν: πῶς γὰρ, ὅς
εἰ μικρὸ μὲν τῶν σφαινοῦ τῶ κινε
σφαινοῦ πλειόνων, ἢ πέντε: ταλαάντων:
εἴ εἴχες ἔρανον δωρεάν παρὰ
σφαινοῦ τῶν σφαινοῦ, ἐφ' οἷς ἐλυμή-
σφαινοῦ κερχικὸν νόμον. ἀλλ' ἵνα μὴ λόγον
σφαινοῦ ἰγῶν, τῶ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκ-
σφαινοῦ πάλειψω ταῦτα. ἀλλ' ὅτι οὐχί
σφαινοῦ ἐπέδωκας, ἐκ τούτων δῆλον:
σφαινοῦ πῶν τὸ μηδὲν ἐναντίον γενέσθαι
σφαινοῦ τοῖς οἷς ἀπαντα πολιτῶν. ἐν τῶ
σφαινοῦ νῆα, ἢ πῶν κα λαμπρός; ἢ νῆα
σφαινοῦ τατὰ τούτων δέοι, ἐν τούτοις λαμ-
σφαινοῦ πῶς, μνημονικώτατος, ἔποκειτῆς
σφαινοῦ ἰός, θεοκείνης. εἴτα τῶν πρόδρον
σφαινοῦ καὶ δρῶν ἀγαθῶν μέμνησαι. καὶ
σφαινοῦ οὐ μὲν τοῖ δῆλα μὲν ὅτιν ὦ ἀν-
σφαινοῦ πῶ πρὸς ἑσὶ τετελευτηκότας
σφαινοῦ πῶν σφαινοῦ προσλαβόντα παρ' ὑ-
σφαινοῦ ἰάνους ἐξετάζειν καὶ παραβάλλ-
σφαινοῦ ἰγυζῶντα μεθ' ὑμῶν. τίς γὰρ οὐκ
σφαινοῦ ἰγῶν, ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν ὑπε-

Δημοσθένους

εἴ τις ἢ πλείων, ἢ ἐλάττω φθόνος: οὐδὲ
τας δὲ, οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἐπιμέ-
τως οἷω ἐχέντων τούτων τῆ φύσει πε-
τῆνυ ἔγὼ κείνομαι, καὶ θεωροῦμαι
μῶς: οὔτε γὰρ δίκημιον, οὔτ' ἴσον αἰσίν
λά πρὸς σέ, καὶ ἄλλον εἴ τινα βούλε-
ται τὰ σοι προηρημένων καὶ ζώντων
νοσκόπει πότδρον κάμιον καὶ ἀμει-
λει, δὲ τὰς τῶν προτόρων θυρῆσας
σας ἑσθρμεγέθεις, οὐμνον εἴποι τις
κασ, τὰς ἑσθί τὸν παρόντα βίον γη-
εἰς ἀχαισίαν ἢ προπηλακισμόν ἀγε-
σιν ὅσοι μετ' ἔννοίωσ' πρᾶτῆσι, τῆς πα-
των τιμῆς καὶ φιλανθρωπίωσ' μετῆ-
μῶ, εἴ καὶ τῆσ' ἀρ' αὖ δεῖ με εἰπεῖν, ἢ
πολιτεία ἢ προάρεσις, ἀν' τις ὀρθῶσ'
ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶσ'
καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται
ταῖς τῶν ἑσθ' τοῖσ' τοῖς τότε συκοφαν-
θῆλον γρ' ὅτι ἢ κατ' ἐκείνοισ' ἢ πάντ'
χρόνοισ' οἱ διασύροντες ἑσθ' ὄντας τότε
πρότδρον γεγεννημένους ἐπῆνοω, ἐ-
πρᾶγμα καὶ ταυτὰ ποιοῦντες σί. ε-
γεις ὡσ' οὐδὲν ὁμοίος εἰμι ἐκείνοισ' ἐγώ;
μοιος αἰσίνῃ; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; ἀμ-
τῶν νυῖ ρητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδέτι

ἐπὶ τοῦ σεφάνου λόγος.

66

οὓς ζῶντας ὡς χριστὸν, ἵνα μηδὲν ἄλλο
ζῶντα ἐξέταξε, καὶ οὓς καθ' αὐ-
τὸν πάντα: οὓς ποιητὰς, οὓς χρο-
νιστάς. οὐκ ἔλαμψον, ὅτι γλαυ-
κίου καὶ τινῶν ἐτέρων πρότερον
ἐκ ἀθλητῶν ἀσθενέσθρος ἦν, ἀσε-
βείας ὀλυμπίας ἀπήει: ἀλλ' ὅτι τῶν
πρὸς αὐτὸν ἀείσα ἐμάχετο, ἐσε-
νικῶν ἀνηγορεύετο. καὶ σὺ πρὸς
ἐκείνους, πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὄν-
των ἀπάντων: οὐδενὶ ἐξίσταμαι,
ὅτι πόλει τὰ βέλτερά ἐλέσθαι πα-
ρὸν τῆς εἰς τὴν πατρίδα δύνοίαις
ἐκειμένης, ἐγὼ κράτιστα λέγων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ νό-
θείαις ἀπαντα διώκειτο. ὑμῶν
ἴδρα μὲν, πάλιν εἰ τούτοις ἐπιπρε-
πειδὴ δὲ ἀμὴ ποτ' ὠφέλεσιν
παρασυμβούλων, ἀλλὰ τῶν τοῖς
ἴσθις ὑπερηφανώτων, καὶ τῶν κα-
ταφθαρμένων ἀρνεῖν ἐτοίμων, καὶ τῶν
ἐδόντων βυλομένων ἐξέτασις ἦν,
καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει,
ἐκλαμπέσθαι ἰσοβόφος: ἐγὼ δὲ
σοφῶ. ἀλλ' οὐνοὺς μάλλον ὑμῶν
ἢ ὡς ἀνδρῶν ἀθληταῖσι ταῦτα, τῶν

Ι Ι Ι

Δημοσθένους

φύσει μέτερον πολίτην ἔχειν εἴ. οἱ
μοι πῶς ἐμαυτῆ λέγοντι ἀνεπίστατον
εἶπεν, ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις τῶν τῆς πό-
τις τῆς πρώτου τῆ πόλει προέμελλεν
λάττειν. ἐν παντὶ δὲ καὶ ἄλλοις ἢ πράξασθαι
αὐτοῦ γὰρ ἡ φύσις κρείετα. τῆ δὲ αὐτοῦ
καὶ ἰσχύει, ἐπεὶ τὰ ταῦτα τοῖσι παρὰ
μενικῆσαν διέσησε ἀπολῶς. ὁρᾶτε δὲ
τούμενος, ἔκ ἀμφικτυονικὰς ἐπαγί-
ἔκ ἀπειλῶντων, οὐκ ἐπαγγελμοσίου
καταράτους τούτους, ὡς πῶρ ἐπὶ ἀμα-
βαλλόντων, ἔδρα μὲν προδέδωκεν ἐγὼ
ὑμᾶς ὄνοισαν. τὸ γὰρ ἐξάρχης ὄντων ἐπὶ
καίαν τῶν ὁδῶν τῆς πολιτείας εἰδή-
πιαῖς, τὰς διωχθείας, τὰς διωχθείας
βίβδος θεραπύει, τὰς αὐτὰς αὐξάν, μετὰ
εἶναι. ἔκ ὅτι μὲν τοῖς ἐπὶ τῶν ὁδῶν
διρὸς ἐγὼ καὶ γενηθὼς κατὰ τῶν ἀρ-
ἐρχομαι τῶν δεξιῶν προτείτων καὶ
ζόμενος τούτοις, οὐς ἀν' ἐκείσε ἀπα-
μαι, τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν προ-
κούω, καὶ σένων, καὶ κύππων εἰς τῶν
πῶρ οἱ δυναστεῖς οὗτοι, οἱ τῶν μὲν πῶ-
σύρονται, ὡς πῶρ οὐκ αὐτῶν διασώ-
εἶσε ποιῶσιν. ἔξω δὲ βλέπεισιν, καὶ ὁ
χισάντων τῶν ἐλλύων ὁ τύχησιν

Ἐπεὶ τὸ σφαιρῶν λόγος. 67
μοῦσι καὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρό-
νοφασὶ δεῖν τηρεῖν. μὴ δὴ τ' ὧ πάν-
τες ταῦθ' ὑμῶν (ᾠνοῦσαι). ἀλλ
μὴν, ἢ τούτοις βελτίω πινὰ νοῦ
ἐπιθέητε: εἰδ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἅ-
πιτους μὴ αὐτοῦ καθ' ἑαυτοῦ ἐξώ-
πύλεις ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ ποιήσαι
ἑοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλα-
κὴν τῶν φόβων δοῦτε, καὶ σωτη-
ρίαν.

Ἐπὶ δεξις, τὸ πρὸ τῆς παρφα-
ρμακείας λόγου.

Ἰακώβος ἀθλωαῖος υἱὸς ἀγρομήτου, ἢ
ἄλλος, ἀμφοτέρων ἀδύξων ὡς φησι δη-
λῶν μὴ γὰρ, γράμματα διδάσκον-
τες καθαίρουσαν, καὶ τελεταῖς τινὰς ἐ-
πιτελοῦσαν φησι διαζῆν. πρῶτα δὲ δε-
ξιὰ τὸς ὀκτακίνας τραγωδιῶν τε ἔσο-
ντο, καὶ γραμματεὺς τῆς πόλε-
ως οὐτελής ὑπηρεσία: ὑστερον μὲν τοῖς
ἄλλοις ἐγένετο: καὶ πρὸ τῆς εἰρήνης
ἅπασαν ἐπέσβεσε. πολέμου ὡς γὰρ
ἠλίππω πρὸ ἀμειπόλεως, ἢ πολ-
έμοι δεινὰ πάχοντες, δειῶντες δὲ
ἐν λόγῳ ἐπέσβεσαν ἔσορ' εἰρήνης

Δημοσθένους

πρεσβύσασθαι πρὸς φίλιππων. πέμπτου
πρέσβεις δέκα τὸν ἀειθμόν: ἐν οἷς αἰχίνω
καὶ δημοσθένει ἦσαν. δεξαμένον δὲ φίλιπ-
πὸς διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβύ-
τουσιν, ὅπως οἱ πρὸς τῆς εἰρήνης ὄρε-
σονται. πρὸς δὲ ταῦτα τὰ πράγματα
κατηγορεῖ ὁ δημοσθένης αἰχίνω, τεία. ὅτι οὐ
τοὺς αἰχρινῶν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνωλε-
πτος ἢ γράφοντας, σωεῖται αὐτὰ: ὅτι
νοὺς κατηνάλωσε, παρ' ὅσων σωεῖται τὰ
διαφθαλιῶν ὅτι ψυδῆ πρὸς ἀθλαίους
γειλε, παρ' ὅσων σωεῖται φωκίαι ἀχλὺ
γάρ φησιν ὅτι φωκίαι οὐκ ἀναίρησαι
πὸς. καὶ ὑμεῖς τούτῳ πισθύσαντες, οὐκ
πισθατε τοῖς ἀνδράσι. φησὶ δὲ ταῦτα
ἑστὶ μοι, καὶ δώροισ τὸν αἰχίνω κα-
τηνάλωσεν. ἢ γὰρ οὐσίαι, καὶ σοφίας
δὲ κίνησις τῆς ἐχθρῆς λέγεται διὰ τὴν
τὸν φίλον δημοσθένους, ὃν ἠτίμασεν αἰ-
κατηγορήσας ὡς κακοῦ βίου, διότι πε-
πλάλακον τὸν ὀρνιθίαν φησὶν, εἰσῆφ' ἐν-
ῶν, ἑστὶ τῷ δεῖσθαι τὰς μάχαις τῶν
διαφθειρόμενον, καὶ διαφθείροντα.

Ἐπὶ δὲ ὑπόθεσις ἀνώνυμος εἰς τὸν
αὐτὸν λόγον.

οὗτος πρῶτος πρὸς τὴν ἀρχὴν λόγος. 68
 ἡμεῖς δὲ καὶ Φίλιππος καὶ Ἀθλιναῖοι
 οὗτοι πρὸς τὴν ἀρχὴν τὰς πρὸς αὐτοὺς
 λαβὴ παρ' Ὀλυθίων ἀμφὶ πόλιν,
 ἵνα τῆς πόλεως καὶ ὡς ὑπὸ Ὀλυθίων
 κερὸν ἀπέστησαν καὶ οἱ σύμμαχοι.
 καὶ ἐτόρως φωκῆσι πρὸς δετ-
 ρηβαίους: οὗτοι μὲν, ὡς δὲ τῆς ἱεροῦ
 πρὸς δετράλους: οὗτοι δὲ, ἵνα πρὸ
 ἡλικωρνεῖας πρὸς οὗτοι θηβαίους.
 ἔκ τῆς ἰσθείας, ὅτι τῶν μὲν, πα
 δύο πόλεις γειτνιώσας αὐτοῖς.
 ἔκ τῶν πρῶτον μὲν τῶν ἀμφικτυονίαν
 φωκίδι τῶν ἐν δελφοῖς ἰδρῶν
 κτεροῖσι δὲ πολὺν χρόνον ἐπολέμη
 οὗτοι Ἀθλιναῖοι καὶ Φίλιππος, τῶ
 κίλιω ἑκάτεροι πειεῖν ἐβόλοντο:
 οὗτοι ταῦτα προβάλλοιτο, αἰχμύλιω
 ἀριστόδημος ὁ, ἢ νεοπτόλεμος ὁ
 ἡλικωρνεῖας ἐτύγχανον. ἔτσι δὲ τῶ
 κίλιω ἀδελφίαν εἶχον ἀπένααι ὅπου αὐ
 ἄλλα δὲ καὶ πρὸς πολεμίους. ἀ-
 οὗτοι εἰς τῶν μακεδονίαν ἐπε-
 κείαν τέχνω. καὶ οὕτω φιλο-
 ἐδέξατο Φίλιππος, ὥστε πρὸς
 ἡλικωρνεῖας, καὶ ἄλλα ἐκ τῶν οἰκείων
 οὗτοι. αἰσθόμενος ὁμελλόντων πρὸς

Δημοσθένους

βύεσθαι πρὸς αὐτὸν φωκέων, ἢ δετῶν
καὶ θιβαίων, ἐβουλήθη δὲ ἀθλωαίους ἐ-
τῆσαι. καὶ ταύτης τῆς προφάσεως δε-
νος φίλιππος, ἀρχύων ἀεισόδημον καὶ
πῶλεμον, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι φίλος εἰ-
ναίοις. σωέβη δὲ πάλιν τι τοιοῦτον γε-
φρωῶν τίς ἀθλωαῖος ἀπὼν ὀλυμπίας.
νισόμηνος, ἢ δεασόμηνος, ἐκρατήθη ὑ-
σραπιωτῶν τῶ φίλιππου ἐν ἱερομλῖα
ἀφῆρέθη πάντα τὰ αὐτῶ: καὶ ἐλθὼν ἐ-
νοσὶ πρὸς ἐκάλει δὲ ἀθλωαίους, ἵνα χει-
σιν αὐτὸν πρὸς βουτῶν, ὅπως ἀπελθῶν
λιππῶν, λάβῃ ἀπὸρ ἀφῆρέθη. καὶ πε-
τες ἀθλωαῖοι, ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ
φῶντα. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς μακί-
φιλοφρόνως αὐτῶς ἐδέξατο ὁ φίλιππος
καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν σραπι-
πάντα ἀχρδουῶν αὐτῶ, καὶ ἐκ τῶν
ἀλλα βουδουῶν, ἢ ἀχρλογεῖσθαι ὅτι
οἱ σραπιῶται ὅτι ἱερομλῖα δσί. καὶ
πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν, ὡς φίλος εἰμί-
οις. καὶ ἐλθόντες εἰς τῶν ἀπὸ τῶν τὰ αὐ-
ἀλλοις ἀπήγειλαν. ταῦτα ἀκούσαντε
ναῖοι ἐβούλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀλλο-
ρῶν ἀγειν βούλεται φίλιππος. καὶ ἐ-
παινοῦσι δέκα πρέσβεις. εἰσὶ δὲ οὗτοι, κτῆ

ἡ πρῶτα πρεσβεία λόγος. 69
αἱ δὲ κληῖς, κίμων, ναῦσικληῖς, δέρι-
ων, φιλοκράτης, αἰχίνης, δημό-
πουσι δὲ τούτους εἰς μακεδονίαν,
εἰ μετ' ἀληθείᾳ βούλεται εἰρή-
νῃ ἐπιπῶς: ἢ εἰ ἀληθῆς ὅστιν, εὐέγ-
ετῶ πρέσβεις εὖς λιψομένους εὖς
πίθόντων οἷω τῶν δέκα πρέσβεων
εὐοθένης, ἡγαγον ἀπὸ τῆς φιλίω-
σις, ἀντίπατρον, παρμηνίωνα,
ὅφειλοντας λαβεῖν εὖς ὅρκους.
ὅν δὲ τῶν συμμάχων τῶν ἀθωαί-
αρχαεῖν εὖς ὅρκους, χρόνος παρήρ-
ώσκων τῷ φύσιν τῆς φιλίωπου ὁ
ὅς ἀεὶ κατασφερομένου, καὶ ἐπι-
εἰς τοῖς ἀθωαίοις ταχέως δοῦναι
μὴ πρόντος κερσοβλέπῃου. ἔλε-
πε τῷ θράκῃ ἀπὸρχομένων ἡμῶν
ὅρκους ὁ κερσοβλέπῃς. Ἰστέον δὲ ὅτι
εὖς ἀπῆλθεν εὐ τῆς δουλοῦ πρεσ-
βείᾳ πρὸφασιν. ἀπελθὼν γὰρ
εὖς πρεσβείαν, εὖς εὐ μακεδο-
νῶν ἀθωαίων αἰχμαλώτους. καὶ ὅ-
τι εἰν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων ἢ εὖ-
κούς. οὐκ ἠδυνάτο ὅτι εὖς ποιῆσαι,
εὖς χήματι πρεσβουτῆ. ἔλεγε δὲ τῷ
εὖς ἀπελθεῖν πρὸς δὲ τὸ αὐτὸς τα-

Δημοσθένους

χέως ἀπελθεῖν. καὶ ὅπου ὄντα πύθωνται
λιππὸν δεῖ αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἢ ἐκείσε
κους λαβεῖν. οἱ δὲ, μὴ πειοθέντες, περὶ ἠ
θον, καὶ εἰς μακεδονίαν ἀπὸ λθόντες, ἐκά
ὄλους βεῖς μῦσι, ἕως οὐ πολὺ τῶν ἀ
ων γαῖα κατασχεύσας ὑπέσχεφεν φίλοι
ἐν οἷς καὶ κερσοβλέπης. ἢ ἐλθὼν οὐκ
πῆρα ἐν αὐτοῖς τοῖς ὄρκους, ἀλλ' εἰλικ
τοῖς, ἕως ἢν ἔπεισε τῷ (ὡ) φωκέας στρα
καὶ τοὶ πρεσβυσαμείων πρὸς αὐτοὺς
ων, ὡς διὰ λύσεως τῆς πολέμου, καὶ
θόντος αὐτῆς (ὡ) φωκέας ἀντὶ τῆ
σχεῖν ἐν ἰδρωῖ τοῖς ὄρκους, ἐν πανδοχί
σχε λέγων οὕτω: ἀπένδομαι ἀθλωαῖος,
ἀθλωαῖων συμμάχοις, χάρις ἀλέων
κέων. ἔλεγε γὰρ ὅτι οἱ ἀλείς ἐχρῆσαν
φίλων μου τῆς φαρσαλίῶν φωκῶσι δὲ
δομαι, ἐπειδὴ πρὸ ἡσέβησαν εἰς τὸ ἰδρ
θούσης οἷω τῆς δουτιάς πρεσβείας εἰς
πικρὴν ὁ δημοσθένης ἐτασίαζε λέγων,
ἀγέσκει μοι τὰ ὑπὸ φίλιππου δεῖ
ὁ δὲ ἀρχίνης ἔλεγε, ὅτι ταῦτα εἶπε
πὸς ἐν τῷ φανδρῶ. ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ
πῶλιν ἀλέων καὶ φωκέων εἶπον, ἵνα
θόντες θηεῖαι παραφυλάξονται: αὐτ
ἰσερχόμενος ἀπολέσω: τούτους δὲ σ

τῆς πρᾶξεσθείας λόγος. 70.
οἱ παιδοὶ αἰσχίνῃ, ἐχειροτόνησαν
τῆσθείαν, βουλόμηνοι μαθεῖν εἰ φυ-
λιπῶσ τοῦ ὑπ' αἰσχίνου λεχθέντα.
ἔπειτα δὲ δημοσθένις, μήτε πρῆσθῆσαι,
ἢ νῆν, εἴτε καλῶσ εἴτε κακῶσ πρᾶ-
ξεία. καὶ τότε φοβηθεῖσ ὁ αἰσχίνῃσ
ἀσίων ὁ δημοσθένις πῆμψαι πείσει
τοῖσ φωκῶσ βοήθειαν, προσεποιήσα
ἔπειτα δημοσθένις, ἀρῶσ εἶν. καὶ τότε ὁ
αὐτῶσ εὐνόμοσ ἦλθεν ἔχων ἰατρὸν
ὅτι ἀρῶσ εἶ αἰσχίνῃσ. καὶ αὐτὸν
ἐπειρῶσ ἀντὶ τούτου ἐχειροτόνησεν ὁ δῆ-
μοσθένις. καὶ ἀπελθόντων τούτων τῶν
ἄλλων κατέλαβον εὐβοίαν, ἠκούσαν ὅτι
ἔπειτα εἶπετο φίλιπῶσ: καὶ μετ'
ἐπέσρεψαν. ἐλθούσῃσ δὲ τῆσ τεύτῃσ
εἰσ τῶσ ἀττικῶσ, αἰσχίνῃσ αὐτοχει-
ροσβουτῃσ ἀπῆλθε πρὸσ φίλιπ-
πῶσ δημοσθένις. Ἰσέον δὲ ὅτι με-
τ' εὐβοίαν ἔκαστοσ τῶν πρῆσθεων, οὐ-
κ ἔδου. καὶ ἡ μὲν πρώτη πρῆσθῆσα πα-
ρῶσ οὐτῶσ καλῶσ, ὥσπερ τὸν δῆμοσ
ἔπειτα καλέσαι αὐτῶσ ἐπ' αἰσον.
ἔπειτα καλῶσ πρῆσθῆσα μείουσ, εἰσ
ἔπειτα καλεῖσθαι. Ἀπεροῦσ δὲ
ἔπειτα ἠπίσατο δημοσθένις, ὅτι προσδύτῃ

Δημοσθένους

ἦσαν, διὰ τί ἐποίησεν αὐτοὺς κληθῆναι εἰς
μόσιον ἀείσον; Καὶ λέγουσιν ὅτι μετὰ τῆς
σον, ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. τῶν δὲ τῆς
τόρας πρεσβείας, μόνος ὁ δημοσθένους
κεν οὐθιώας. μέλλοντος δὲ τῆς αἰσχίνου
χειν ἐπέση τίμαρχος καὶ δημοσθένους
ρήσοντες τούτου: καὶ ἦθησεν αἰσχίνης
σιν γενέσθαι. καὶ γενομένης ἀνακείσεως,
ξε τίμαρχον ἡταιρικότητα: καὶ ἐξέβαλε
τόν. νόμος γὰρ ἰὼ τὸν ἡταιρικότητα μὴ
τεύεσθαι. εἶτα ἐπέση κατηγορήσων ὁ
νης. Καὶ λέγουσιν τινὲς, πῶς εὐταῖα
μνιται τῆς τρίτης πρεσβείας. λέγουσιν
μετὰ τεῖα ἔτη τῆς γραφῆς, εἰσήλθε
τῶν κατηγορίαν. γενομένης γὰρ τῆς
πρεσβείας μαθόντες οἱ ἀθλωαῖοι τῶν
κέων ἀπώλειαν; ἐσκουαγώγῳ ἐκ
γρῶν, ἢ εὐ πολλῶ θορύβῳ ἦσαν. ἢ μετὰ
ἔτη εἰσήλθεν ὁ δημοσθένους κατηγορή
χίνου, καὶ κείνει αὐτὸν διὰ δύο ἐγκλή
διὰ τῶν ἀπώλειαν τῶν φωκέων, καὶ
ροδοκίαν. Ἰστέον δὲ ὅτι προηγουμένως
κλημα, ὅτι φωκέις ἀφλώλασι. πρὸς
τούτου, διὰ τὸν εὐκυψε ζήτημα,
χρήμασιν αἰσχίνῃ ὄσιν τετόλμηται
σιν γίνεσθαι προτῶρον ἐγκλήματος

ὅτι τῶν σεφάνου λόγος. 81
ἡμῶν ὅτι τῶν πάλαι ταῦτα ἐ-
καὶ κατεσκυάσθη, δι' ὧν ἅμα
καρῆ τὸ χρῶμα αἰσχίνου κατα-
στῶν ἀγνοίαν καὶ σὺν ὁμῶν. καὶ τοῦ
ἐκ τῶν πεπραγμένων εἴληφε, τὰ δὲ,
πραγμάτων. σωεῖτε γὰρ φιλοκρά-
των γράφοντι τῶν εἰρῶν. οὐκ
αἰσίου παρὰ θεῶν συμμάχου
ἔγω, οἱ οὐκ ἀν' σωεσθῆτευσαν ὅτι
ἔπειτα δεδωκότες ἦσαν ὅτι ὄρκους. οὐκ
ἔπειτα χρόνον πῶν σκυάσθη τῶν
ἐκ στρατείας. διέβη γὰρ ἐκεῖνος ὅτι
ἔπειτα ἀναλίσκων, ἵνα μὴ πῶν
ἔπειτα κλείσῃ τὰς πύλας. ἐξήπαθη
ἔπειτα ἐπανελθῶν ἐπὶ τῶν διτῶν ἐλ-
ῶν, ὅτι θηβαῖοι ἀφελῶντι, ἐπὶ τῶν δὲ,
ἔπειτα σωθήσονται. ὥστε μὴ ἐπενέσθαι βου-
ῶν τὸ δεξιὸν ἔπειτα φωνέων. εἶπε γὰρ
ἔπειτα πσεύδην. σώσειν γὰρ αὐτῶν χάριν
ἔπειτα ἐπιείλατο. καὶ τῶν μὲν πεπραγ-
μένων ἡμῶν. τῶν δὲ δουτῶν, τῶν πῶν τῶν
ἔπειτα δεικνύται ὅτι εἴληφεν αἰσχίνης,
ἡμῶν. ὧν ὁμοίως τὰ μὲν ἐκ τῶν
ἔπειτα ὅτι, τὰ δὲ ἐκ τῶν πεπραγμένων.
ἔπειτα λιπῶν, καὶ πῶν ἔπειτα πατηθεῖς ὑπὸ
ἔπειτα ὅτι. σωεῖτε φιλίππῳ γενέσθαι ἅμα

Δημοσθένους

Φικτύονα, πρεσβυταμένων πρὸς αὐτὸν
 Φικτύονων. σώεσιν αἰεὶ φιλοκράτει χρι-
 εἰλιφότι. καλούμενος ὧς μαρτυρεῖται
 καὶ ὑποβρίδης εἰσήγειλε φιλοκράτῳ,
 οὐκ ἐφθέγγεατο. χειροτονηθεὶς πρεσβυτε-
 τῳ φωκίδα πρὸς φίλιππῶν ὧς ταῖς
 σχέσεσιν, ἀρῶσεῖν προσεποιήσατο. ἀλλ'
 φωκέων μετὰ τῷ ἐξωμοσίαν ἀχρεοτό-
 ροῦεται, ὅτε καὶ φυλάξατο αὐτὸν
 ταῦτα τὰ τεκμήρια τῆς δουτορίας
 δὲ τούτων τὸ ἰσχυρότερον καὶ οὐ μάλ-
 τε χεταί, ἢ ἐπαγγελία, καὶ ἢ ὑπόσχε-
 χίνου, ἢ πρὸς θιβαίων καὶ φωκέων.
 Ἡ μὲν ὑπόσχεσις τῆς λόγου, σοχατικῶ-
 σιωπῆ χει τοῖς ἐγκαλουμένοις ἀσχί-
 ἀρνεῖται πάντα πασιν. τὸ ὅ εἶδος, οἱ μὲν
 νομομίκασιν, ὕλης πολλῆς ὡς ἐν ἄλλῃ
 δραμούσης: οἱ δὲ, συγκατασκευάζου-
 λαβόντες ἐγκλήματα, τὸ κατὰ φωκί-
 θράκῳ. μένανδρος δὲ ἐμπίπτοντά φ-
 λιππῆαι δὲ ἐκ διχβολῆς τὸ προσίμω-
 γαῖρ αὐτὸν δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμ-
 ὅλα τούτων δείκνυσιν ὅπαντα
 δικαίοις τεθαρρόνιότα. καὶ
 ἅμα συγκρηστικὸν αὐ-
 εἴη τὸ νόημα.

ΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΕΡΙ
ΥΠΑΡΑΓΡΕΣΒΕΙ-
ΑΣ ΛΟΓΟΣ.

Σημενὶ ὃ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
 αὐτοῦ δὲ πρὸς τοῦτον τὸν ἀ-
 γῶνα καὶ παραφελία γέγο-
 νε, σχεδὸν εἶμαι πάντας ὑ-
 μῶν ἠρῆσθαι, ἐωρακότας
 ἄρτι ὅτι ὅτε ἐκλιροῦσθε,
 καὶ προσιόντας ὑμῖν. δεήσομαι
 ὑμῶν, ἅ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι δίχου
 μιν: μηδεμίαν μὴτε χάριν, μὴτε
 εἶται πρὸς πλείονος, ἢ τὸ δίχου
 ἂν εἰσελήλυθεν ἕκαστος ὑμῶν ὀ-
 ριμουμείους, ὅτι ταῦτα μὲν ὄντι
 καὶ ὅλης τῆς πόλεως: αἱ δὲ τῶν
 καὶ ταῦτα δεήσεις καὶ αὐτοῦ, ἢ
 ὑμῶν εἴνεκα γίγονται: ἅς ἵνα καὶ
 σωθήσονται ὑμῶν, οὐχ ἵνα κινεί-
 ησιν ποιῆτε. ὅτι μὲν οἱ ἄλλοις
 ἵνα δικάως προσέρχον, καὶ ἵνα
 ἐν δὲ θωρίας, τῶν αἰτιολογῶν ὄρω-
 ντες: τοῦτον δὲ αἰσχίνω πολὺ τῶν
 ἄλλων. πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμῶν
 ἵνα τῶν πεπραγμένων, τὸν μὲν,

Δημοθρύους

αἰήρικε τῶν ἑσθι ταῖς θυμίας ἐλθόντες
δὲ, ἀπειλεῖ πόντων, δεινότατον πάντων
καὶ ἀσυμφωτότατον ὑμῖν, εἰς τὴν πόλιν
εἰσάγων. εἰ γὰρ ὁ πράξαί τι τῶν κακῶν
κίσας τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, ἢ μὴ τῶν
κατασκυάσει μηδένα εἶναι κατήχευται
πάντα πασιν ἄκυροι πάντων ὑμεῖς γὰρ
τὸ μὲν οἴω ἐξελέγειν πολλὰ καὶ ἐπι-
ποικιότα τουτονί, καὶ τῆς ἐσχάτης ὀπί-
είας ἄξιον, θαρρῶν καὶ πάνυ πεισῶν
πὸρ ὑπειληφώς ταῦτα, φοβοῦμαι
πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀρκρῦσομαι ὅτι
κοῦσι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶντες,
τον ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖοι τῶν χειρῶν, ἢ
γμάτων εἶναι: καὶ τὸ, χρόνον γεγενη-
τῶν πρεσβείαν πολὺν, δέδοικα μὴ τι
ἢ σωθήειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν
κει. ὡς δή μοι δοκοῖτ' ἀν' ὅμως ἐκ τῶν
γῶναι τὰ δίκαια καὶ δικάσαι νῦν,
λέξω: εἰ σκέψασθε παρ' ὑμῖν αὐτὰ
διρβὸς δικασαί, καὶ λογίσαθε, τί
κει τῆ πόλι λόγον παρὰ πρεσβυτέρῳ
πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧν ἀπήπειλε δὲ
ῶν ἐπεισε: τεί τον δὲ, ὧν προσετάξα
μετὰ ταῦτα ἢ τ' χρόνων: ἐφ' ἅπασι
εἰ ἀδωροδοκίως ἢ μὴ, πάντα τὰ

πρῶτον

ἧς πρᾶξις λόγος. 73
δὴ ποτε τούτων; ὅτι ἐκ μὲν τῶν
τοῦ βουλύσασθαι ἀπὸ τῶν πρᾶ-
ξις ὑμῖν ὅστιν. ἀλλὰ μὲν οὖν ὡς ἄλλοι
ἄλλα ἔγνωτε: ἀλλὰ δὲ μὴ τοιαῦτα, τὰ
τῆς συμβουλίας πιστοῦς ὑπο-
τάσσονται τὰς τῶν πρέσβευων: ὡς γὰρ
ἐκ τῶν ἐπέμφθησαν, ἀκούετε. οὐδὲν
κατὰ δίκην ὅστιν ὁ πρεσβυτῆς
ἰσχυρόν ὑμῖν ἔδεν συμβεβηλὸς
ἀπὸ τῶν γε προσετάξατε εἰπεῖν,
καὶ ἀρρήδην ἐψηφίσαθε ποιῆσαι,
καὶ κικεύει. εἰς: ἦ δὲ δὴ χρόνων διὰ
πολλῶν ἄνδρες ἀθλῶν, συμβαί-
ναι καὶ μεγάλων καιρῶν
γενέσθαι: ὅν ἐάν τις ἐκὼν κα-
ταλείποι καὶ προδῶ, οὐδὲ ἀλλ' ὅτι-
νεν οἷός τε ἔσαι σῶσαι. ἀλλὰ μὲν,
ἢ προῖκα ἢ μὴ, τὸ μὲν ἐκ τούτων
ἢ τῶν ἢ πόλις βλάπτεται, πάντες
κατατ' ἀλλ' εἶναι δεινόν, καὶ πολλῆς
κακότητος τὸν νόμον τιθεῖς, οὐδὲν
ἀλλ' ἀπλῶς εἶπε, μηδὲ μῶς δῶρα
κούμνος ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν ἀπαξ
διαφθαρέντα ὑπὸ χρημάτων,
ἢ τῶν συμφερόντων ἀσφαλῆ
εἶναι. ἀλλὰ μὲν τοίνυν ἔξελέγξω καὶ

K

Δημοσθένους

πῶ δόξαν. προσελθὼν τοίνυν ἐμοί με-
 τα σωματὰ ἤετο κοινῇ πρὸς ἐδύην καὶ
 μίαν καὶ ἀνακιδῆ φυλάξωμεν ἀνα-
 φιλῶκράτῃ πολλὰ παρεκελεύσατο
 χριτὸν δεῦρο ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς
 βείας, ἐμὲ γοῶν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖ-
 μένος καὶ πεπρακὸς ἐσοτὸν ἐλατῆρα
 εἰς γὰρ τῶν ἄλλων ὧν ὁτιδήποτε εἶποι, ἐπι-
 τὸρον, ἀναστὰς τῇ προεδρείᾳ τῶν ἐπι-
 στῶν ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύσατο,
 ἀρχὴν, ὡς ἐγὼ καὶ τοῖς ῥήμασιν οἴμαι
 τοῖς, οἷς πρός οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀνα-
 σπειν. εἰ πάνυ πολὺν, ἔφη, χρόνον ἐστὶ
 κρᾶτης, ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, ὅπως
 ἐναντιωθῆι τῇ εἰρήνῃ, οὐκ ἀνα-
 σφῆν οἴμαι, ἢ τοιαῦτα γράφοιται,
 πῶ μὲν πῶ εἰρήνῃ, ἕως ἀν' εἰς ἀλλο-
 πηται, οὐδέ ποτ' ἀν' συμβουλεύσα-
 σθαι τῇ πόλει. εἰρήνῃ μὲν τοι φησὶ
 σθαι. καὶ τοιούτους τινὰς εἶπε βραχέ-
 τεῖος λόγους. ὁ δὲ ταῦτ' εἰπὼν
 βραία πάντων ἀκούοντων ὑμῶν εἰ-
 σαν ἐν ἡ τῶν εἰρήνῃ ἐδει κερσοῦσα
 τῶν συμμάχων σωηγοροῦντος δόμη-
 τῶν εἰρήνῃ ὅπως ἴση, καὶ δίκαια
 πράττοντος. καὶ ὑμῶν βυλομοσίων τῶν

ἧς πρᾶξις λόγος. 75
ἐλόντων ἀκούειν τῶν καταπύ-
ρτους, ἀλλὰ σὰς ἐδημιγῆρει ἢ σιωπῆ
πολλῶν ἀξίους ὦ ζεῦ, ἢ πάντες
τῶν λόγους, ὡς οὔτε τῶν προγόνων
ἔσται δέοι, οὔτε τῶν τὰ ζώσασα,
μαχίας λεγόντων ἀνέχασαι: νό-
μιμα ἢ γράψειν, μηδενὶ τῶν ἐμύων
ἔως ἀν' μὴ πρότερος βεβαιηκῶς ὕ-
παιτα ὁ ἀέτλιος, ἢ ἀναιδίης οὐ-
κί λέγειν ἐφρηκῶτων πρέσβεων ἢ
κούς ἀπὸ τῶν ἐμύων μετεπέμ-
πούτου τότε πειθύντες, ὅτ' οὐ-
κί εἰς ἐαυτὸν ἴω. Οἱ μὲν οἱ σὺν εὐρόπον
ἰωαῖοι, χηροτονισάντων ὑμῶν ἑσπῆ
ἰτὸν πάλιν, τοὺς τε χρόνους κατέ-
πραγματα πάντα ἐλυμήνατο
κούς: ἢ ὅσαι ἀπὸ τῶν ἐμοὶ πρὸς
ἰσωέθησαν βυλομύνω καλύφν,
ἰσεσθε. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἠκομην
ἰσῶσ ταύτης ἑσπῆ οὐκ ὄρηους, ἢς
ἰωῦ δὴθῶαι, ἔτε μικρὸν, ἔτε μέγα
ἰμείοι τῶ ὅτε τῶ εἰρῶνω ἐποιεῖ
ἰων, ἢ προσδοκῆντων: ἀλλὰ
ἰτημείοι, γὰ τούτων ἔτῳ αὐθῆς
ἰων, ἢ πρὸς τὸ τὸ ψήφισμα πρὸ
ἰων, προσῆμην τῆ βουλή, καὶ ταυ-

Δημοσθένους

τί πολλοὶ σωίσασιν ἅ μέλω λέγειν· τὸ βουλευτήριον· μετὸν ἡ ἰδιωτῶν. πρὸς ἐγὼ πάντα τὰ λιθῆ πρὸς τῷ βουλευτήριον· καὶ κατηγορήσα τούτων· ἢ ἀντιπάλω ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκεί· ὁ κτησιφῶν ἢ ὁ ἀεὶ σόδημος ἀπήγειλα ὑμᾶς. ἢ μετὰ ταῦτα ὅτε τῷ εἰρώλω· ὅδε, ἅ οὗτος ἐδημιγώρησε, ἢ εἰς ἀπὸ τῷ πόλιν, ἢ πρὸς τῶν ὑπολοίπων, τὸ δὲ τῷ φωκῆς, ἢ πύλαι, μὴ προσέσθαι αλλυον, μὴ ἵστα τα παθεῖν, μὴ δὲ ἀναρπῆ ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, ἢ ὑποχέσεσιν, εἰς τὸν ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐᾶσαι. ἢ ἐπὶ τα τῷ βουλευτῶ. ἐπειδὴ δὲ ἤκειν ἢ ἐκεί· ἢ πρὸς ὑμᾶς εἰδει λέγειν, πρὸς τῶν οὗτος πρῶτος ὑμῶν ἀπάντων, ἢ πρὸς τῶν θεῶν πειρᾶσθε σωδιαμνημονύειν αὐτῶν· ἢ λέγω· τὰ γὰρ πράγματα πάντα λαμβάνω ὑμῶν, καὶ διαφθείραντα ὅλως, τὸ ὅστιν ἡδὲ. τὸ μὲν ἀπαγγέλλειν τι τῶν βουλευτῶν, ἢ πρὸς τῶν ἐν τῇ βουλῇ ὄντων· εἰ ἄρα ὑμῶν σέβεται μὴ ἀληθῆ λέγειν ἐπιθῶμαι παμπληθεῖς ἀπέσχε· εἶπε δὲ τῶν τῶν λόγους, ἢ τῶν καὶ τα, ἢ τῶν αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν, ὡς ἅπαντας ὑμῶς λαβῶντο· ἐφί γὰρ ἡκεῖν πεπεικῶς εἰλιπῶν,

ς πρᾶξεν ἐβείατο λόγος. 86
τῆ πόλει, ἢ πρὸς τῶν ἐν ἁμοι-
αῖς ἄλλων ἁπάντων: ἢ διεξῆλ-
θον ὑμῖν, ὃν κατὰ θηβαίων εἰ-
λιπῶν ἔφη: καὶ τὰ κεφάλαια
πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἀπελογίζετο ἐκ τῶν
βουμμένων δυοῖν, ἢ τειῶν ἡμε-
ρώντας οἴκοι, ἢ οὐ στρατενομέ-
ου μείζους θύβασ μὲν πολιορκου
καθ' αὐτὰς χεῖς τῆς ἁλμυ
ουσεσθαι: δεπιάς δὲ, ἢ πλά-
κεία: τῷ δεῦθ' ἔτα χεῖματα
μα, οὐ πρᾶ φωκέων, ἀλλὰ πρᾶ
βουλοσάντων τῷ κατάλιψιν
δάσκειν γὰρ αὐτὸς ἔφη τὸν φί-
λου δὲν ἢ τῶν ἡσεθήκασιν οἱ βεβου
ταῖς χερσὶ πρᾶξάντων. ἢ δια-
κτα αὐτῶ εἰς θηβαίους ἔπι κει
φν ἢ ἢ τῶν οὐβοέων ἐνίων ἔφη πε-
τη τεταραμμένων, τῷ πρὸς τῷ
ἔτα ἔλιππω, γεγενημένων: ὅτι ἔ-
τᾶς ὡ ἀνδρὸς πρέσβεις, ἔφ' οἷς
ἐν εἰρώλω πρὸς ἔλιππων: οὐ δ
ἢ ὑμεῖς μὲν ἁμοίπολιν δεδῶκα
πρὸς δ' ὑμῖν οὐβοίαν ὡμολόγη
ν. εἶναι μέντοι ἢ ἁμο δωκιμέ
ρῶ πω εἰς βούλευσαι λέγειν. ἢ

Κ ΙΙΙΙ

Δημοσθένους

γὰρ νῦν φθονεῖν τινὰς αὐτῶ τῶν συμ-
βεβωτων. ὑπὸνίττετο δ' οὕτω πῦρ, ἢ παρ-
τὸν ὠρωπὸν. οὐδοκίμων δ' ἔσσι τούτους
τῶν, καὶ δοκῶν καὶ ὀήτωρ ἄριστος εἶνα
νὴρ θαυμαστός, κατέβη μάλα σεμνῶς
δ' ἐγὼ, ταῦτά τε οὐκ ἔφλω εἰδέναι, κα-
ρῶμῳ πλέγειν τούτων, ὧν εἰς τῶν εἰ-
ἀπήγειλα. ἢ παραστὰς ὁ μὲν, εἴδει, ἢ
δεν, οὐτοσί ἢ φιλοκράτης, ἐβόων: ἔβ-
με: τελευτῶντες ἐγὼ δύαζον. ὑμεῖς ἔ-
τε ἢ οὐτ' ἀκούειν ἢ δέλετε, οὐτε περ-
βούλεσθε ἄλλα, πᾶσι ἄ οὐτος ἀπαρ-
νὴ οὐθ' θεός, εἰκός τι παθεῖν ἔμοιγε δοκ-
γὰρ αὐτὸν ἠέσχετο, τηλικαῦτα ἢ παρ-
δοται προσδοκῶν ἀγαθὰ, ἢ ταῦθ' ὡς ἐκ-
γόντος τινος, ἢ κατηγοροῦτος τ' παρ-
τούτοις; πάντα γὰρ τὰ μὲν οἶμαι τῶν
τῶν τῶν ὑποκειμένων προσδοκῶν
ἐλπίδων. οἱ δ' ἀντιλέγοντες, ὅτι οὐθ'
βασκανία κατεφαίνετο. ταῦτα δὲ ἢ
ἠλίκα ἢ συμφέροντ' ἐδόκη περὶ ἀχ-
λει. Τοῦ χάειν δὲ ταῦθ' ὑπέμνη-
νῶ ὑμᾶς, ἢ διεξῆλθον τούτους ἀ-
εὶς μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀλλοτῶν μάλιστα
του, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν ἐπειδὴ πλέ-
κονήμυ, ἢ κατηγοροῦτος τῶν περὶ

ἡ πρῶτα πρεσβεία λόγος. 77
ἐν αὐτῷ, ἢ ὑποβάλλον εἶναι: εἰ
ἔλεγες πρῶτα χρῆμα ταῦτα, οὐδὲ
ἡμῶς; θαυμάζει· ἀλλὰ μεμνημέ-
νοι εἴσετε τὰς τούτων, ἃς ἐφέκασον
ἐν κρυφῶν ἐξέκλειον λόγου τυ-
χεύουσιν, καὶ τῷ * ἀπαθείαν τῷ
ἐμὸν τῷ καλῷ, εἰδῆτε ὅτι πρὸς
μοῖς καὶ τῆς ἡδίκησθε ὑπὸ αὐ-
τῆς παραχρῆμα, καὶ ἡνίκα ἐδει-
κνυμένη καλύθητε, ἐλπίσι, ἢ φανα-
στικῶν ἐσέσιν ἐξ ἀπατώμοι, *
ἡ οὐτούτου, ἢ μάλιθ' οὐ πρὸ εἶπον
ἐκ διεξήλθον. διουτῶν δὲ πινος, ἢ
ἡ οὐτούτου, ἵνα τῷ ὅτ' ἀδωρο-
σχε, προαίρεσιν αὐτῆς τῆς πολι-
τείας ἀθέεντες, ὡς προβεβλημένη, καὶ
πρὸς τὸν φίλιππον, τῷ μετὰ ταῦ-
τα γεγονῆσαν πίστιν, καὶ φιλίαν σκέ-
ψασθαι μὲν ἐκβέβηκεν ὅσα ἀπήγειλε
ἡ οὐτούτου, καὶ καλῶς εἶχε τὰ πεπραγ-
μένα ἀλήθειαν, καὶ τὸ συμφέρον τῆς
ἐκείνου νομίσητε. εἰ δὲ πάντα ταῦ-
τα εἶπε, πέπρακται, καὶ πολλῶν
ἡμεγάλους κινδύων ταῦτα ἐ-
κείνου τῷ ἀγαθοκέρδειαν τῷ τού-
του μάλιστα ἀφρόδοσι τὰ ληθῆ, με-

Δημοσθένους

τα βεβλημένον αὐτὸν εἰδῆτε. Βούλομαι
ἐπειδὴ πῶρ εἰς τούτους προήχθησαν οὐδὲν
ὄν βόπον τὰ ἀδελφῶν φωκέων πράγμα
μῶν πρῆίλοντο, πρῶτον εἰπεῖν ἀπάντι
δὲ μηδενὶ ὑμῶν ὡς ἀνδρῶν δικασαί, ἐπὶ
πραγμάτων μέγεθος ἀχρβλέψαντα με
τὰς κατηγείας, καὶ τὰς αἰτίας τῆς
δύξης νομίσει. ἀλλ' ἐκεῖνο ὁρᾶν, ὅτι ἐγὼ
ναοῦ ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατε
τε, ἢ τῶν συμβαίωντων κρουῶν ἐποιήσατε
εἶθ' οὗτος, εἰ πῶρ ὡς πῶρ οὗτος ἐξουλήθη
σας ἐαυτὸν τοῖς ἐχθροῖς ἕξαπατᾶν ὑμῶν
φανακίζειν, ἢ ἴσων ἀν' αἰτίας ὡς κακῶν
πῶρ καὶ οὗτος. οὐ γὰρ εἰ φαύλοις χρι
μεῖς εἰς τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις,
πράγματ' ὅτι φαῦλα, ὧν ἡ πῆλις ἀφ
πρὸς τοῖς ἄλλοις: οὐ δὲ πολλοῦ δεῖ. ἐπι
κέως ἀχρλώλεκε μὲν, οἶμαι, ἐλίπτε
γωνίσαντο ἢ ἔτοι. οὐδὲν δὲ δεῖ σιωπῆν,
εἰ ὅσα τῆς τῶν φωκέων σωτηρίας ὡς τῆ
θείαν ἦκε, ταῦτα πάντ' ἀπώλεσαν οὐ
διέφθειραν ἐκόντες. οὐχ ὡς ὁδε φωκέων
λεσεν ἀν' καθ' ἑαυτόν. πόθεν; δὲ δὲ μα
βούλομαι, ὅτι πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαθείαν
φίσαθ' ἢ ἑσλή: ἢ τὴν μαρτυρίαν τὴν
φαντος αὐτὸ τότε: ἴν' εἰδῆθ' ὅτι ἐγὼ μὲν

τῆς πρᾶξεσθειᾶς λόγος. 88
 κινῶ ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων:
 ἀπὸ τῆς πόλεως, ἢ παροῶρων τὰ μέλ-
 ηλὴ δὲ ἢ μὴ καλυφθεῖσα ἀκούσαι
 τοῦ κριτοῦ, ὅτι ἐπέστησε τοὺς οὗτ'
 κτεῖον ἢ ξείωσε καλέσαι. καὶ τοὶ τῆς
 πόλεως ἢ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φησι
 πρὸς πρέσβεις: οὐδὲ τιμάζουσαν,
 ἀλλὰ τε χειροτόνησεν ὁ δῆμος. ἀλλ' οὐ
 γὰρ. Λέγε δ' αὖτοῖς, πρῶτον μὲν
 ἰσχυροῦς, εἶτα τὸ πρεσβούλιον.
 ἐπιτεύξουσα πρεσβούλιον.
 ἵππαιος ὅτι κληῖσι εἰς τὸ πρῶτον
 πρέσβειων ὑπο τῆς βουλῆς. εἰ δὲ
 καὶ πρὸς τὴν καὶ πρᾶξεσθαι, καὶ γὰρ
 οὐ μὴ οὐκ ἔστιν. εἰ μὲν τοίνυν ταῦ-
 τε πρεσβούλιον: δικαίως οὐδένα ἐ-
 λυθή. δεῖνὰ γὰρ ὡς ἀλιθῶς ταῦ
 ταῦτα. εἰ δὲ οἱ μὲν, τὰ δίκαια ἐ-
 ἵκοιτο, οἱ δὲ, τὰναντία: οὕτω πεπονθῆ
 οἶκε, τοῖς βουλευτικῶσι συμβεβηκὸς
 τῆς ἀτιμίας μετεσχηκίαι.
 ὅπως ἀπαντες εἴτεσθε, τίς ποτ'
 ἀναμνήσῃτε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς,
 ἡρώων τῶν πεπραγμένων ἕναρ
 ὅτι τῶ μὲν ἡδίκηκός τι σιγᾶν
 κερουσαμένῳ τὸν παρόντα χρό-

νον μικέτ' εἰς λόγον ποδὶ τῶν πεπραγμένων
 ἑαυτὸν καθίσταται: τῷ δὲ μηδὲν αὐτῶν
 ὅτι δεινὸν, εἰ σιγή, πονηρῶν καὶ δεινῶν
 γων δύξαι κοινωγῆν τῷ σιωπῆσαι. εἰμίτι
 κατηχερῶν ἕξ ἀρχῆς ἐγὼ τούτων. τῶν
 οὐδεὶς ἐμοῦ. ἢ μὲν τοίνυν βουλή ταῦτα
 βεβουλεύκει. τῆς δὲ ἐκκλησίας γνησίου
 τῆς οὐλίωστος πρῶτος ἡδὴ ἐν πύλαις
 οὐκ ἔσθ' ἄπαντων τῶν ἀδικημάτων.
 τὸν οὐλίωστος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμα
 τοῖς, καὶ δεῖν ὑμᾶς ἀκοῦσαι ποδὶ τῶν
 μάτων, εἶτα βουλεύσασθαι: μετὰ τῶν
 πράττειν ὅ, τι δόξαι: ἅμα ἀκούειν, καὶ
 ρεῖναι: καὶ μὴ δι' ὅ, τι χεῖρ ποιῆν, ὅτι
 εἶναι. πρὸς δὲ τούτοις, οὐκ ἔσθ' ἄλλο
 τῷ δήμῳ τὸ προβούλευμα, οὐδὲ ἡκέ
 μος. ἀνάσας δὲ οὗτος ἐδημηχόρει τῶν
 διεξῆλθον ἀφ' ἧς πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ τὰ
 μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ πεπεικῶς ἐφίτη
 πόν ἡκεῖν, ἢ διὰ ταῦτα χρήματα
 θιβαίως ἐπικεκρυχέναι. ὡσθ' ἡμᾶς
 γμείους τῆ παρούσῃ τὸ πρῶτον τῆ
 που, ἢ τούτοις ὀργισμένους ἐπι
 γελκέναι, πρῶτοδόνους γενέσθαι τῶν
 σα ἐβούλεσθε ὑμῖν ἔσεσθαι προσδε
 καὶ μὴ δὲ φωνῶν ἐθέλειν ἀκούειν ἐμ

τῆς πρῆσβετίας λόγος. 79
λός. καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγνώ-
σθη ἡ παρά τῃ Φιλίππου· ἡ οὖν
ἀρχιερεῖς ἡμῶν, ἀντικρυσ οὐ-
δὲ ῥήδην ἀρχολογία γεγραμμένη
τῆς μαρτυριῶν. ἢ γὰρ ὡς αὐτὸς
ἐν αὐτῶν βουλομένους ὡς τὰς
ἐν ἡμῶν ὄρκους ἀρχαμβανῆν, εἴνε-
κεν διαλάττωσιν αὐτῶ ὡς ἄλλοις
σαλίου, κατέχευεν αὐτούς. καὶ
κεχόμενος, ἢ εἰς ἑαυτὸν ποιούμε-
νον ἁμαρτήματα ὄσιν. ἰσὺρ δὲ
ἐπιπέων, ἢ ὧν ἔτος ἀπήδησε πρὸς
τὸ μικρόν. ἢ εἴς, οὐκ ἀπὸ ταῦ
ἐν ἐπράχθη τὸν βόπον· ἀλλ' ἰσὺρ
ἐκείνων ὑμᾶς ἔδει δίκην λαμ-
πρικοτότων οὐδὲ δεικνυκώτων οὐ-
κίπρωσε τάξατε ἐν τῷ ψηφίσμα-
τι ἐπερὶ τὴν αἰτίαν καὶ φησιν αὐ-
τὴν ἡμεῖς· ὅτι ἐκ ἐμέ μεθ' ὑμῖν, οἴ-
μαι κολάσαι. ἀλλ' ἐκεῖνος ἔβραπα
κλαβεῖν τῆς πόλεως ἐβούλετο,
καὶ ἵνα μὴ δ' ἐγκαλέσαι, μὴ δὲ
ἐκείνους ὡς ὄρον ὑμῖν ἔχητε Φιλίπ-
πῳ, μὴ τ' ἄλλοθι μηδαμοῦ
ἐκ τούτων ὄντων. λέγει δ' αὐτοῖς
ἐκείνῳ, ἡ ἔγραψε μὴν οὗτος ἔ

Δημοσθένους

πέμφε δ' ἐκεῖνος : καὶ σκοπεῖθ' ὅτι οὐκ
τὸν ἄρπον, ὃν διεξελέλυθ' ἐγώ. Δέχο

Ἐπιστολή.

Ακούετε ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι τῆς ἐπι
ὡς καλὴ καὶ φιλαθήρωνος. πορὶ δὲ ἐ
ἢ φωκέων, ἢ τῶν ἄλλων, ὧν οὗτος ἀπ
πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ γρῦ. ταύτης τοίνυν
οὖν ὅστιν ὑγιές. καὶ τῆς αὐτίκα δὴ μὲν
μεῖς ὄφραδε. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, οὓς ἴνα
λάτῃωσιν, ἐκεῖνος καταχεῖν φησι τού
αὐτῆς τε τυχήκασι τῆς διαμάχης, ὡς
λήλανται, καὶ ἀνάστατος ἡ πόλις αἰ
ζονε. οὗ δὲ αἰχμαλώτους, ὁ σκοπεῖ
ποιῶν ὑμῖν χαίρειναιτο, οὐδ' ἐνθυμηθῆ
λύσασθαι. μεμαρτύρηται δὲ δὴ πού
ἐν τῷ δήμῳ πολάκις ὡς ἐγὼ τάλα
χων ἐπ' αὐτῶν ὡς ἄρπον. καὶ νῦν μαρ
ται. διὸ καὶ τῶν ἐμῶν φιλοτιμίαν οὐκ
ρούμενος, τῆς ἐπεισεν ἐκεῖνον ἐγγρ
τοίνυν μέγιστον ἀπάντων : ὁ γὰρ εἰς τ
τόραν γράψας ἐπιστολῶν, ὡς ἠνεγκ
μεῖς, ὅτι ἐγραφον μὲν αὐτῷ, καὶ διαρ
κα ὑμᾶς δὲ ποιήσω, εἰ δὲ ἤδεν καὶ
μαχίαν μοι γενησομένῳ : γενομένη
συμμαχία, οὐ φησιν εἰδέναι τί αὐτ
εἴσαιτο, οὐδ' ὁ αὐτὸς ὑπέσχετο. οὗ

πρῶτος βείας λόγος. 90
ἢ μὴ ἐφανάμιζεν ὑμᾶς· ἀλλὰ
ὁ ἄστος ἔγραψε, λέγε μοι λαβῶν
αὐτῶν ἑσθλῆς αὐτὸ ἑσθλὸν εἶθε-

Εξ ἑσθλῆς.

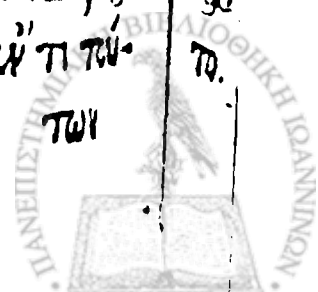
Ὡς εἰρήνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμα-
χίῃ αὐτῶν, γράψεν ὡμολογίῃ-
κιν δὲ ποιήσει. ἐπειδὴ δὲ ἀμφό-
βησον, οὐκ εἰδέναι φησὶ, τί αὐ-
τοῖς : εἰ δὲ ὑμεῖς λέγητε ποιή-
σαι σκώλω, μήτε ἀδοξίαν αὐτῶν
ἢ τὰς προφάσεις καταφύ-
σαι εἴπητέ τι, καὶ προαχθῆτε ὑ-
ποτάξαι, ἀναχώρησιν ἑαυτῶν κατα-
ποιήσω, ἢ πολλὰ ἑτόρα ἐν ἑσθλῆ
ἐπιθυμῶν ἐξελέγχειν, καὶ διδά-
σκει μὴ προϊέναι τὰ πράγματα
ἐπαί, καὶ πλάταια, ἢ τὸ θιβαῖ
ἢ μάλα δώσειν δίκην, ἀφείλε
καὶ τοι ταῦτα, εἰ μὲν ἀνοῦ
καὶ φαναμοθλιῶν τῶν πόλιν,
εἰ δὲ προαχθῆναι ὡς ὄντι, σιωπῶ
ἢ. εἰ μὲν γὰρ ἐν ταῦθ' ἔτι ἡδὲ τὰ
ἢ μὴ δὲ ἀδοξίαι τοῖς θιβαῖ
κινδύν, τί οὐ γέρονται; εἰ δὲ πρῶ-
τος κεκώλυται, τίς ὁ ἐκλαλή-

Δημοσθένους

σας; οὐχ οὗτος; ἀλλ' οὔτε ἔμελλεν, οὔτ' ἔβου-
λήθη ταῦτ', οὔτ' ἔλπισεν οὗτος: ὥστε τῶν
ἐκλελαληκέναι, μὴ δ' αἰτίαν ἔχεν. ἀλλ-
λὰ φωνακισθῆναι τοῖς λόγοις τούτοις ὑμᾶς,
διό, ἢ ἔμειψεν τὰ ληθῆ μὴ ἐθελῆσαι ἀκῆσαι, ἢ αὐ-
τῶν οἴκοι καταμεῖναι, ἢ ψήθισμα νικῆσαι τὰς
τον, δι' οὗ φωνεῖς ἀχολοῦνται: διὰ ταῦτ' ἐπα-
θᾶτο ταῦτα: ἢ διὰ ταῦτ' ἐδημιουργεῖτο, ἀκού-
ων τοίνυν ἐγὼ τηλικαῦτα, ἢ τοιαῦτα ἐπα-
γελομένου τούτου τότε, καὶ ἀκείβως εἰδώς
ὅτι ψεύδεται, καὶ ὅθεν, φράσω πρὸς ὑμᾶς:
πρῶτον μὲν, ἐκ τῶν ὅτε τῶν ὅρκους ἠμελεθί-
λιπῶς ὁμνῶναι τῶν πρὸς τῆς εἰρῆνης, ἐκασ-
τους ἀφ' ἑαυτῶν τῶν φωνεῖσθαι ὑπὸ τούτῳ,
ὁ σιωπᾶν, καὶ ἑᾶν εἰκὸς ἴω, εἴ πορ' ἔμελλον σὺ
ζεῖσθαι: ἔπειτα, ἐκ τῶν μὴτε τῶν πρὸς ὀλίπων
πρέσβεις ταῦτα λέγειν, μὴτε τῶν ἐπιτολῶν
τῶν τῶν ὀλίπων, ἀλλὰ τῶν ὅρκων: ἐκ τούτων οὖν
τεκμαιρόμενος ἀναστὰς καὶ πρὸς τῶν ἐπειρώ-
μιω μὲν ἀντιλέγειν: ὡς δ' ἀκούειν οὐκ ἠδέ-
λετε, ἢ συχίαν ἔχον, τοσοῦτον μόνον διαμαρ-
τυράμενος, καὶ πρὸς τοῖς καὶ θεῶν ἀναμνή-
σκεσθε, ὅτι ταῦτα οὔτε οἶδα, οὔτε κοινῶς
προσέθηκα δὲ ὡς οὐδὲ προσδοκῶ. φραχέως δ'
ὑμῶν ἐπὶ τῶ μὴ δὲ προσδοκᾶν χόντων, καὶ
ὅπως γε ὧ ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι, ἐφίω, ἀπ' ἑπι-
των

τι
σ
κ
ἐ)
σ
μι
να
δέ
μι
μ
λε
λε
ρ
σα
δέ
φι
τό-
δοί
οὔ;
θι
Ορ
σα
τῶ
κα
έσ
κα
το.

81
πρὸς τῆς πρῆσβεσίας λόγος. ἵ
ἴγνηται, τούτους ἐπαινέτεσθε, καὶ τιμῆ-
καὶ σεφαιώτετε, ἐμὲ δὲ, μή: καὶ μὲν τοι
πῶν ἐναντίων, ὅπως τούτοις ὀργεῖσθε:
ἔ, ἀφίσταμαι. μὴ νῦν ὑπολαβῶν ἔφθα
οὐτοσὶ, μὴ νῦν ἀφίστασο, ἀλλ' ὅπως τότε
προσπίσῃ. νῆ δία, ἀδικήσω γ', ἔφλω. ἐπα
δ' ὁ φιλοκράτης μάλα ὑβριστικῶς, οὐ-
πν, ἔφθι, θαυμαστὸν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι,
καὶ τὰ ἐμοὶ καὶ δημοθένει δοκεῖν: οὗτος
ὑπ' ὕδαρ, ἐγὼ δὲ οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς ἐγε
. σκέψασθε δὴ τὸ ψήφισμα ὃ δίδωσι
καὶ μετὰ ταῦτα ὁ φιλοκράτης. ἀκού-
ν γὰρ οὕτως, παγκάλως ἔχει: ἐπειδὴν
καμρούς συλλογίσθηται τις ἐφ' ὧν ἐγρά-
αὐτὰς ὑποσχέσεις ἄς οὗτος ὑπισχνεῖται
οὐδὲν ἄλλο φανήσονται, πλὴν παρα-
φιλίππῳ καὶ θιβαίοις φωκέας, μόνον
τίσω τὴν χεῖρε δῆσαντες. Λέγε τὸ ψή-
ψισμα.

Ψήφισμα.

ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τὸ ψήφισμα, ὅ-
ταίνων καὶ ὅσης δύφημίαν μεσόν ὅτι, καὶ
ἴωλω εἶναι τῷ αὐτῷ ἦν πρὸς φιλίππῳ,
ἴς ἐκγόνοις, καὶ τῷ συμμαχίαν: καὶ ἐπα
ἔφιλιππῶν, ὅτι ἐπατέλεται τὰ δίκ-
ποιήσιν. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνός γε ἐπητέλε
καὶ τοσούτου γε ἔδει ἐπατέλεσθαι, ὡς

Δημοθρύους

τ' οὐδ' εἰδέναι φησὶ τί ἀν' ποιῶν ὑμῖν χεῖσαι
το. ἀλλ' οὗτος κῶ ὁ λέγων ἑσθ' αὐτῆς ἢ ὑπ
σχνούμενος. πρὸς δὲ εἶς πρᾶ τούτου λόγους
ῶρμηκῶτας ὑμᾶς λαβὼν ὁ φιλοκράτης, ἐγ-
γράφει εἶς τὸ ψήφισμα. εἰὰν δὲ μὴ ποιῶ
σι φωκέας ἀδελῆ, καὶ πρᾶδιδῶσι τοῖς ἀμει-
κτυόσι τὸ ἰδρὸν, ὅτι βοηθήσει ὁ δῆμος ὁ ἀθλωαῖ
ων εἶς εἶς διακαλύοντας αὐτὰ γήγεσθαι.
πύκνω ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι, μενόντων μὲν ὑ-
μῶν οἴκοι, καὶ οὐκ ἐξεληλυθότων, ἀπεληλυ-
θότων δὲ τῶν λακεδαιμονίων καὶ προηρακί-
νων πῶ ἀπάτω, οὐδενὸς δ' ἄλλου πρῶντος τ'
ἀμεικτυόνων, πλὴν δεπάλων ἢ θιβαίων, ὅ
φημότατα ἀνθρώπων, τούτοις παραδιδῶσαι
γέγραφε τὸ ἰδρὸν, γράψας τοῖς ἀμεικτυόσι
πρᾶδιδῶσαι. πίοις; οὐ γρ' ἦσαν αὐτόθι, πλὴν
θιβαῖοι, καὶ δεπάλοι. ἀλλ' οὐδὲ συγκαλέσαι
εἶς ἀμεικτυόνας, οὐδ' εἶσισχεῖν, ἕως ἀν' συλ-
λεγῶσιν: οὐδὲ βοηθεῖν πρόξενον εἰς φωκέας, οὐ
δ' ἐξικύει ἀθλωαῖους, οὐδὲ τοιοῦτ' οὐδέν. καὶ
τοι καὶ εἶσιπλάς ἐπεμφεν ὁ φίλιππος δύο
καλῶσας ὑμᾶς, ἔχ' ἵν' ἐξέλθιτε· πώμαλα δ'
γρ' ἀν' ποτε εἶς χρόνος ἀνελὼν ἐν οἷς ἠδωκῆθη
τ' ἀν' ἐξελθεῖν, πῶκαῦτα ἐκάλει. οὐδ' ἀν' ἐ-
μέ, ἠνίκα δεῦρο ἀρωπλεῖν ἐβουλόμην, κατε-
κώλυεν, οὐδὲ τοιαῦτοί λέγειν τούτω περὶ

πε
ἀ
μ
μ
π
ἀ
τοι

Αἰ
νῆ
τα
ξεί
τό
πά
πε
χο
συ
τοι
τα
λε
πῶ
ἐ
λο
αῖ
πε
εἶ

πρὸς τῆς πρῆσβεσίως λόγος. 82
ν, ὅς ὃ ὑμεῖς ἡμεῖς ἐμέμετε ὀβριεία.
να ἄ' ἐβούλεσθε οἰόμενοι πράξειν αὐτὸν,
ἐναντίον ψεύσασθε αὐτῷ: μὴ δ' ἄ-
ντο, μὴ δ' αὐτέχοισιν οἱ φωκεῖς ὡς ταῖς
κῶν ἐπέχοντες ἐλπίσιν: ἀλλ' ἀπογνόντες
τες ἐαυτοῦ ἐγχειρίσασιν. Δέχε δ' αὐ-
τῶ ταῖς τὰς ὡς σολὰς τὰς τ' φιλίππου.

Ἐπιστολαί.

ὅς τῶν τῶν ὡς σολὰ, καλοῦσιν αὐτοὶ: ἢ
ἢ δὴ γε. τούτοις δ' εἰ πρὸς ὡς ὑγιές τι τῶ
ἢ ἄλλο περὶ σῆκον ἢ σωματεῖν ὅπως ἐπε-
τε ὑμεῖς, καὶ τὸν πρόξενον, ὃν πρὸς ὡς
ἢ ἴδεν ὄντα, γράφειν δ' ὡς βοηθεῖν;
ἢ τῶν τῶν ἀναντία τούτων φαίνονται πε-
τες, εἰκότως: οὐ γὰρ οἷς ἐπέσελλε περὶ
ἢ νοῦ: ἀλλ' ἀφρονῶν ταῦτ' ἔγραφε,
ἢ εσαν. τούτοις οἷω σωέπρατον, καὶ τού-
ἢ ὡς ὡς ἴδοντο. οἱ μὲν τῶν φωκεῖς, ὡς
ἢ ὡς ἐπύθοντο ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἢ τὸ
ἢ ὡς ἔλαβον τὸ τ' φιλοκράτους, ἢ
ἢ ὡς ἐπύθοντο τῶ τούτου, καὶ τὰς
ἢ ὡς, κατὰ πάντας ὡς ἴδοντες ἀπώ-
ἢ ὡς πείτε γὰρ: ἢ ὡς ἀπιστοῦντες τινὸς
ἢ τῶ φιλίππου, καὶ νοῦ ἔχοντες, οὗτοι
ἢ ὡς ἐπύθοντο. διὰ τί; ὅτι ἢ ὡς, οὐδ'
ἢ ὡς φιλιππῶς αὐτῶ ὡς ἴδοντες, οὐδέ-

Δημοσθένους

ποτ' αὖ τούς γε ἀθλωαίων πρέσβεις ἀθλωαίων
ἐξαπατᾶν τελευτᾶσαι: ἀλλ' εἶναι ταῦτ' ἀλη-
θεῖν, ἃ οὗτος ἀπήγγελε πρὸς ὑμᾶς: ἢ τοῖς θεοῖς
οἰσ ἤκειν, οὐκ αὐτοῖς ὄλεθρον. ἦσαν ἄλλοι πι-
νὲς, οἱ πάσχειν ὀπιούη καὶ ἀμύνασθαι εἶναι
ᾤοντο. ἀλλὰ ἢ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε,
τὸ τὸν φίλιππὸν ὑπάρχον αὐτοῖς πεισθῆναι,
καὶ τὸ, ταῦτα εἰ μὴ ποιήσουσιν, ὑμᾶς ἐπ' αὐ-
τοῖς ἡξῆν, οὐς βοιθήσειν αὐτοῖς ἠλπιζον ἐκείνου
ἀλλὰ καὶ μεταμέλειν ὑμῖν ᾤοντο πινὸς πε-
ποιημένοις τῷ πρὸς φίλιππὸν εἰρῶν. τού-
τοις ὅτι καὶ τοῖς ἐκγόνοις τῷ αὐτῷ ἐμνήσα-
σθε, ἐπέδειξαν. ὥστε πανταχῆ τὰ παρ' ὑμῶν
ἀργυρωθῆναι. διόπερ ταῦτα πάντα εἰς ἀνά-
γκισμα οὗτοι σωεσκέλευσαν. ὃ ἢ μέγιστον ἔμπε-
ρε δοκοῦσιν ἀπάντων ὑμᾶς ἠδικηκύναι. τὸ γὰρ
πρὸς ἀνδρα θνητὸν ἢ εἰς καιροῦς τινασ ἰσχύ-
οντα γράφοντας εἰρῶν ἀθάνατον, συνδέσσει
τῷ κατὰ τῆς πόλεως ἀιχμῶν, καὶ ἀποσθῆ-
σαι μὴ μόνον τῶν παρὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ
τῶν παρὰ τῆς τύχης δούργεσιῶν τῷ πόλει,
ἢ τοσαύτη πειροσία χρῆσασθαι ποινεῖαι,
ὥστε μὴ μόνον οὗσ ὄντας ἀθλωαίους, ἀλλὰ καὶ
οὗσ ὕσδρον ποτε μέλλοντας ἐσεσθαι, ἐπείτα
ἠδικηκύναι, πῶς οὐχὶ πάνδεινόν ἐστιν; οὗσ π-
ῶν οὐδέ ποθ' ὑμεῖς ὑπεμείνατ' αὖ ὕσδρον π-

ἢ
εἰ
τό
τε
ᾤ
τά
ὑμ
σα
λα
γῆ
τα
τοῖ
κα
κοῖ
κα
τῆ
δεῖ
α
εἰ
εἰ
α
τε
ἰ
ἰ

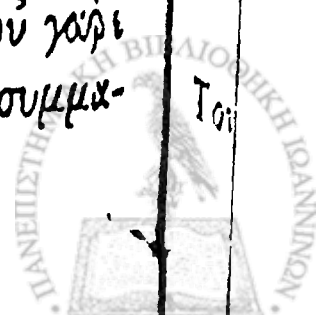
καὶ τῆς πρᾶξις πρεσβείας λόγος. 83
καὶ πρὸς τῷ εἰρῶν, τὸ, ἢ τοῖς ἐκτόνοις,
ταῖς παρ' αἰχίνου ρηθείαις ὑποχέσει
ἐπίστυσατε. αἷς πρὸ οἱ φωκῆς πειθύναν
πώλοντο. ἢ γάρ τοι πρᾶδύντες αὐτοῖς
πρῶ, καὶ ἐκόντες ἐγχειείσαντες ἐκείνω
όλοις, ἀπάντων τῶν ἐναντίων, ὧν πρὸς
αὐτοῖς ἀπήπειλαν, ἐτυχον. ἵνα δὲ εἰδῆτε
καὶ, ὅτι ταῦθ' οὕτω καὶ διὰ τούτους ἀπό-
δοξῶ χρόνους ὑμῖν λογοῦμαι, καθ' οὓς ἐ-
κάστα. καὶ ὧν δ' αὖ τις ἀντιλέγη τοῦ
ἡσασῶς ἐν τῷ ἐμῷ ὑδρα πειπάτω. ἢ μὲν
εἰρῶν ἐλαφροβολιῶνος ἐνάτη (καὶ δὲ
ἐνετο. ἀπεδημήσαμεν δι' ὑμεῖς (καὶ οὖν ὅρ-
κῆς μῶα ὄλους. καὶ οὖν ἀπαντα ἔ-
ῆσαν οἱ φωκῆς σῶοι. ἢ κομῶν δευρὸ ἀρῶ
πρεσβείας τῆς (καὶ οὖν ὅρκους τεῖτη (καὶ
ἢ τῆ σιμροφοειῶνος μῶος. καὶ παρῶ
καὶ οὖν ὅρκους ἢ δὴ καὶ τοῖς φωκῶσιν
ἐλετο. ὧν οὐδὲν ἐπίστυον ἐκείνοι. σημεῖ
ἢ γὰρ αὖ δευρὸ ἢ κομῶν ὡς ὑμᾶς. ἢ δι' ἐκκλη-
τα ταῦτα ἐν ἢ πάντα τὰ πράγματα
ἐεσαν, οὗτοι φουσαῖμοι καὶ φουακίσαν
καὶ τῆ ἐκ τῆ (καὶ δὲ κα τῆ σιμροφοειῶ
ἐνετο. ἀρῶ τοῖνω ταύτης πεμπῶα λο-
καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς φωκῶσι γε-
κα: πρῆσαν γὰρ οἱ τῶν φωκῶν πρεσβῆς

Δημοσθένους

εὐθάδε, καὶ ὡς αὐτοῖς καὶ τί ἀπαγγελούσιν οὐ
 τοι, καὶ τί ψευθεῖσθαι ὑμεῖς, ὅτι μελὲς εἶδε-
 ναι. οὐκοῦν εἰκὰς, ἢ τίθεμεν πυθέσθαι εὐθὺς φε-
 κέως τὰ παρ' ὑμῶν: ἄρ' ἔτι τῆς ἑκτῆς εἰς ταύ-
 τῃ πέμπτῃ γίνεται. ὑστέρᾳ τοίνυν, δεκάτῃ, εἰς ἄ-
 τῃ, ὀγδόῃ: ταύτῃ ἐγένοντο αἰσωνδαί, καὶ
 πάντα τὰ κείν' πράγματα ἀχλῶλει, καὶ τέ-
 λος εἶχε. τῷ εὐθὺς δῆλον; τῇ τετάρτῃ φθίνου-
 τος ἐκκλησιάζετε μὴν ὑμεῖς τότε εἰς πειραεῖ πε-
 εἰ τῶν εἰς τοῖς νεωρείοις, ἦκε δὲ δερκύλλος ἐκ
 χαλκίδος, καὶ ἀπήγειλεν ὑμῖν, ὅτι πάντα
 τὰ πράγματα ἐγκεχείρικε θεβαίοις ὁ φίλιπ-
 πος: καὶ πέμπτῃ ἡμέρᾳ εἶναι ταύτῃ ἐλο-
 γίζετο, ἀφ' οὗ γέγονασιν αἰσωνδαί. ὀγδόῃ τοί-
 νυν, ἑβδόμῃ, ἑκτῇ, πέμπτῃ, τετάρτῃ: οὐ τὸ συμ-
 βαίνει, εἰς ταύτῃ εἶναι πέμπτῃ. οὐκοῦν τοῖς
 χρόνοις οἷς ἀπήγειλεν, οἷς ἔγραφον, πᾶσιν ὕβε-
 λέγχονται σωμαγωνισμῶν φίλιππῷ, καὶ
 σωμαῖοι γεγονότες τῶν τῶν φωκέων ὀλέθρου.
 εἴ τι τοίνυν τὸ μηδεμίαν τῶν πόλεων τῶν εἰς
 φωκῶσιν ἀλώσει πολιορκία, μὴ δὲ ἐκ προσ-
 βολῆς κατὰ κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς πείσασθαι πάν-
 τας ἀρδῶν ἀχλῶσαι, μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τὸ
 εὐθὺς τούτους πειραθέντας αὐτοῦ ὡς ὑπὸ τῶν φί-
 λίππου σωθήσονται, ταῦτα παθεῖν. οὐ γὰρ
 κείνόν γε ἠγνόουν. φθῆρε δὴ μοι καὶ τὴν συμμα-

χί
 κο
 πῆ
 τοῖ
 Α,
 τ' ε
 εὐθ
 κοί
 Αη
 ποι
 κέω
 κρέ
 λει
 φιλ
 ἄλλ
 το
 ὡν
 τ' ε
 πο
 τὰ
 ἐπο
 τῶ
 Το

ἰσοδὴ τῆς πρᾶξις ἐσθλεία λόγος. 84
ἠὲ τῶν φωκέων ἢ τὰ δόγματα ὑφ' ὧν
οὐκ αὐτῶν τὰ τείχη, ἵν' εἰδῆτε οἷων ὑ-
μῶν αὐτοῖς παρ' ὑμῶν, οἷων ἐτυχον δ' ἄ-
λλοις οὐδ' θεοῖς ἐχθροῖς. Λέγε.

ὑμῶν ἀθλωαίων καὶ φωκέων.
ἵνα τοίνυν ὑπῆρχε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦ-
τ' ἐπιβουλία, συμμάχια, βοήθεια, ὧν δι' ἐτυχον
ἴσταν τὸν βοηθῆσαι κωλύσαντα ὑμᾶς, ἀ-
πέτε. Λέγε.

ὁμολογία Φιλίππου, καὶ φωκέων.
ἵνα ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι. ὁμολογία Φιλίπ-
που καὶ φωκέων φησὶν, οὐχὶ θηβαίων καὶ φω-
κέων οὐδ' ἀθλωαίων καὶ φωκέων, οὐδ' ἄλλο-
ν οὐδ' ἄλλον τῶν πρὸντων οὐδενός. ἢ πά-
ραδουῶν δὲ τὰς πόλεις φησὶ φωκέων
ἠὲ τῶν, οὐχὶ θηβαίοις, οὐχὶ ἀθλωαίοις, οὐδ' ἄ-
λλοις. διὰ τί; ὅτι φίλιππος ἀπηγέλε-
ται ὑμᾶς ὑπὸ τούτου ὡς τῆ τῶν φωκέ-
ων πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῶν φωκέων. τούτω δὴ πάν-
την ἵσταν ἐποιῶντο τῶν εἰρῶν. Λέγε δὴ
τοῖσι. καὶ σκοπεῖτε τί πεισθύναντες, τί
ἄρα γε ὅμοια, ἢ παραπλήσια, οἷς οὐ-
κ ἐπείλε; Λέγε.

Δόγμα ἀμφοκτύονων.

ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, δεινότατα οὐ γέ

L 1111

Δημοσθένους

ζόνει, ἔδὲ μείζω πράγματ' ἔφ' ὑμῶν σὺ τοῖς ἑλλ
λησιν. οἶμαι δὲ ἔδ' σὺ ὧ πρόθεν χρόνω. τηλικού
των μὲν τοι, ἢ τοιούτων πραγμάτων εἰς ἀνὴρ
κύριος φίλιππος γέγονε διὰ τούτους, οὐσὴν
τῆς ἀθλωαίων πόλεως, ἢ προσάναται ἤ ἑλλώων
πάτριον, καὶ μηδὲν τοιοῦτον πειλορᾶν γιγνώμε
νον. ὃν μὲν τοίνυν χρόνον οἱ ταλαίπωροι φω
κῆς ἀχλωάσιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων
τούτων ἐστὶν ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων
πέπρακται. θεῖα μα δεινὸν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωα
οι, καὶ ἑλεεινόν. ὅτε γὰρ νῦν ἐπορθόμεθα εἰς
δέλφους, ἔξ ἀνάγκης ὧ ὄραῖν ἡμῖν πάντα
ταῦτα: οἰκίασ' κατεσκαμμένησ', τείχη πε
ειρημμένα, χώραν ἔρημον ἢ σὺ ἡλικία, γῶμαι
δὲ, καὶ παιδάκια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀν
θρώπους οἰκτρούς. ὅλως δὲ, οὐδ' αὖ εἰς ἐπιθέ
σθαι διώεται τῷ λόγῳ τῶν ἐκεῖ κακῶν νῦν ἐσ
τῶν. ἀλλὰ μὲν, ὅτι πῶ σὺ ἀντίαν ποτὲ θεοκρί
οις ψῆφον ἔδιντο οὗτοι πρὸς ὑμῶν, ἑσθ' ἀν
δραποδισμόν ἔπροσθεῖσαν, ὑμῶν ἔγωγε ἀκούσ
πάντων. τίνα αὖ οἶω οἶεσθε ὧ ἀνδρῶν ἀθλωα
οι εἰς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοισιν ἀδόθησιν, ψῆ
φον ἢ γνώμην θεῖσθαι πρὸς τῶν τῆ φωκέων ὀ
λέθρου ἀπίων. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, καὶ ἢ κατα
λύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ κατακ
ροῦς ἔσεσθαι νομίζειν. πῶς γὰρ οὐκ ἀγαθὴ

μ
σ
ἡ
ω
π
εἰ
φ
π
σ
μ
θ
π
λ
δ
το
ἔ
π
τε
δι
ἔ
γ
α
κα
μα
οἶ
π

ἄδρι τῆς πρᾶξεσθῆσ λόγος. 89
ἄδριον δ' εἶ τίς ὄστιν ἰσοβρολή τούτου, ὅτι
ἰσότητάς ἡμᾶς τότε, καὶ τὴν σώζουσαν ἄδρι
ἰσότητον θεοῦ τούτους τῶν ἐναντί-
ἰσότητικῶν δὲ τούτους, καὶ ἄδριωφθα
ἰσότητα πεπονθότας, οἷα οὐδένοσ ἄλλοι τῶν
ἰσότητων; τίς οἶω ὁ τούτων αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα
ἰσότησας; οὐχ οὗτος; πολλαὶ μὲν τείνω αἰ-
ἰσότητοσ ἀθλωαῖοι φίλιπποσ δὲ δαιμονί-
ἰσότητῆσ τύχῆσ, εἰσότητωσ ὅτισ μάλισ' αἰσότητοσ δαι-
ἰσότητειν ἅ πάντων: ὁ μὰ ὅτισ θεοῦσ, καὶ ταῖσ
ἰσότητοσ οὐκ ἔχω λέγειν ἔγωγε ἄλλον ὅσ τίσ δὲ-
ἰσότητικῶν ἐφ' ἡμῶν. τὸ μὲν γὰρ πόλεισ μεγά-
ἰσότητοσ εἰληφέναι, καὶ χώραν πολλὴν ὑφ' ἑαυ-
ἰσότητοσ ποιῆσθαι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ζῆλω
ἰσότητοσ ὄστιν, οἶμαι, καὶ λαμπρά. πῶσ γὰρ ἔσ;
ἰσότητοσ αἰσότητοσ τίσ εἰπεῖν πεπραγμέναι, καὶ ἐτόλοισ
ἰσότητοσ. ἀλλ' ἐκείνο ἰσότητοσ, καὶ οὐδενὶ τῶν ἰσότητοσ
ἰσότητοσ ἄλλο γερονόσ δὲ τύχημα. τὸ ποῖον; τὸ ἐπει-
ἰσότητοσ ἰσότητοσ ἀνθρώπων εἰσότητοσ τὰ πράγματ' αἰσότητοσ
ἰσότητοσ, πονηροτόλοσ δὲ εἰσότητοσ, ἢ ἐξούλετο. πῶσ
ἰσότητοσ οὐχ οὗτοι τοιοῦτοι δικαίωσ ἰσότητοσ θείων
ἰσότητοσ ἢ ἰσότητοσ ὡσ αἰσότητοσ φίλιπποσ τηλι-
ἰσότητοσ ὄντων αἰσότητοσ τῶν διαφόρων, οὐκ ἐτόλο
ἰσότητοσ ἰσότητοσ, * οὐτ' εἰσότητοσ ὡσ πολλὴ γράφαι
ἰσότητοσ, οὐδέ πρῆσβυτησ οὐδέ εἰσότητοσ τῶν
ἰσότητοσ, ὡσ ταῦτα οὗτοι μαθῶσαντεσ

Δημοσθένους

ἔαυτοὺς ὑμᾶς ἕξ ἡπάτων. ἢ ὁ μὲν ἀντίπαυτος,
καὶ ὁ παρμενίων δεσπότη διακονοῦντες, καὶ
οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι, ὅ-
μως τῶθ' ἄρροντο, τὸ μὴ δι' αὐτῶν ὑμᾶς ἕξα-
πατηθῶσι. * οἱ δὲ ἀθλωαίων, τῆς ἐλευθερω-
τάτης πόλεως πρέσβεις ταχθεῖτες, ὑμᾶς οἷς
ἅπαντωντας ἐμελέπειν, οἷς συζῶ ἀνάγκη ἔ-
λοιπὸν εἶον, καὶ ἐν οἷς δὴθώας ἡμελῖον δώ-
σειν τῶν πεπραγμένων, τούτους ἕξαπατᾶν
ὑπέστησαν. πῶς ἀν' ἀνθρώποι κακίς, ἢ μάλλον
ἄχροννοημέοι τούτων γένοιτο; ἵνα τοίνυν εἰ-
διῆτε ὅτι καὶ κατάρατος ἔστιν ὑφ' ὑμῶν, ἢ οὐ
δ' ὅσον ὑμῖν οὐδ' ἄσεβές ἔστι τοιαῦτα ἐψυ-
σμύνον αὐτὸν ἀφείναι. λέγε τῶ ἀρᾶν, καὶ ἀ-
νάγκωθι λαβῶν τῶ ἐκ τῶ νόμου ταυτί. **Ἀρά.** Ταῦθ' ἔσθ' ὑμῶν ὡ ἀνδρῶσ ἀθλωαῖ-
οι, καθ' ἐκάστω ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ δὴ χε ταυτό-
μω προστεταγμένα. καὶ ὅταν ἡ βουλή κάθη-
ται, παρ' ἐκείνη πάλιν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐστὶν εἰ-
πεῖν τούτω, ὡσ οὐκ δὴ ἠδαι. ὑπογραμματαῦ-
ων γὰρ ὑμῖν, καὶ ὑπηρετῶν τῆ βουλή αὐτὸσ
ἕξηγεῖτο τὸν νόμον εἰσὶν ὡ κήρυκι. πῶσ οὐκ
οὐκ ἄτοπον καὶ ἔσθ' φυεσ ἀν' πεποιηκότες ὑ-
μεῖσ εἴητε, εἰ ἄρ' ἄ προστάττετε, μάλλον δὴ ἀ-
ξιούτε ποιήσειν ἔσθ' ὑμῶν εἰσὶν θεοῦσ, ταῦτ'
αὐτοὶ κύριοι γεγενημέοι τῆμεροσ μὴ ποιήσε

ὁ δὲ τῆς πρᾶξις ἐσθλείου λόγος. 26
ἀλλ' ὄν ἐκείνοις οὐχ ὅτι ἐβλώλη πειεῖν αὐ-
τοὺς γένος, καὶ οἰκίαν, ὅτι αὐτοὺς ἀφίετε αὐτοί;
καὶ μῶς: ὅς γὰρ ὑμᾶς λάθη, ὅτι αὐτοὺς ἀφίετε
θεοῖς κολάζειν. ὄν δὲ αὐτοὶ λάβητε, μη-
ἐκείνοις ἀδελφείῳ, ἢ τὸ λυμῆς ἤξιον αὐτὸν ἀ-
δελφείῳ, ὅσπερ πάντων τῶν πειπραγμασίῳν ἐκστάν-
των ἀπὸ τῆς φιλίας, ὧν ὑπέαγετο, ὧν πεφονάκη
ἢ πόλιν, ὡς πᾶσι ἐν ἄλλοις τοῖς κεινόμε-
νοις ἐν ὑμῖν τοῖς πάντι εἰσὶ, πρῶτον μὲν
λακιδαιμονίῳν, εἶτα φωκέῳν, εἶθ' ἡγήσιππων
χορήσειν. ἐστὶ δὲ ταῦτα γέλωσ, μάλλον ἢ
κατωτῆα δεινή. ὅσα γὰρ καὶ καὶ εἰ ἀδελφείῳ
ἢ τῶν λακιδαιμονίῳν, ἢ τῶν ἡγή-
σιππων, ἢ ὡς πρόξενον οὐχ ὑπεδέξαντο, ἢ ὡς
εἰσὶ εἰσιν, ἢ ὅ, τι ἀν' ἄλλοτε αὐτῶν κατηγο-
ρήσαντα δὴ πᾶσι ταῦτα, πρὸ τῶν ὅτι πρὸς ἐσθλείου
καὶ δὲ ἀδελφείῳν, ἐπέπρακται: καὶ οὐκ ἔμπο-
ρῶν ὅτι φωκέῳν σώζεσθαι. ὡς τίς φησιν; αὐ-
τοὺς οὐτοσί. οὐ γὰρ ὡς εἰ μὴ διὰ λακε-
μονίους, οὐδὲ ὡς εἰ μὴ πρόξενον οὐχ ὑπεδέ-
ξαντο, οὐδὲ ὡς εἰ μὴ δι' ἡγήσιππων, οὐδὲ ὡς εἰ μὴ
καὶ τὸ, ἐσώθησαν ἀν' οἱ φωκεῖς: οὐχ οὐ-
τε ἀπὸ τῆς φιλίας ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ὅτι
καὶ ἀδελφείῳν ἢ καὶ ἐφῆ πεπεικῶς φίλιππων,
ὅτι σώζειν, τῶν βοιωτῶν οἰκίῳν, ὑμῖν ταῦ-

Δημοφύσιος

πράγματα οἰκεία ποιῆν: ταῦτα πεπράξαμεν,
δυῶν ἢ τριῶν ἡμερῶν: διὰ ταῦτα χήμαθ' ἐ-
αυτῶ ὅς θινάμοις ὄσι κεχρηκέναι. μὴ τοί-
νω ἅ ποδὶ τῆ ὄσιαν ἀπαθείλαι ταῦτα ἐπέ-
πρακτο ἢ λακεδαίμοις, ἢ φωκῶσιν, ἀκούε-
τε: μὴ δὲ ἀνέχεσθε: μὴ δὲ κατηγορεῖν ἐἴτε
φωκέων, ὡς * πονηροί. οὐδὲ γὰρ λακεδαίμο-
νίους διὰ τὴν ἀρετὴν ποτε ἐσώσατε, ἔδὲ ὅς
καταράτους δὴ βόεας τουτουσί, οὐδὲ ἄλλους
πολλούς: ἀλλ' ὅτι συμφέρων ἴω, σὺς εἶναι τῆ
πόλει, ὡς ποδὶ φωκέας νωί. καὶ τί τῶν φωκέ-
ων, ἢ τῶν λακεδαίμονίων, ἢ ὑμῶν, ἢ ἄλλου πι-
νός ἀνθρώπου μετὰ ὅς παρὰ τούτου λόγου
ἔβλαμάρτοντος, ἔκ ἀπέβη τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ
τούτου τότε ῥηθέντα, τῆ τ' ὄρωτᾶτε. οὐ γὰρ
ἔξει δεῖξαι. πέντε γὰρ γεγονάσιν ἡμέραι μό-
ναι, ἐν αἷς οὗτος ἀπήθειλε τὰ ψυδῆ: ὑμεῖς
ὄσι δύνάτε: οἱ φωκεῖς ἐπύθοντο: ἐνέδωκα
ἐαυτούς: ἀπώλοντο. ὄθεν, οἶμαι, καὶ δῆλόν ἐστι
σαφῶς, ὅτι πᾶσα ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκή-
ωθη τῆ ποδὶ ὅς φωκέας ὀλέθρου. ὄν μὲν γὰρ
χρόνον οὐχ οἶός τ' ἴω ἐλθεῖν ὁ φίλιππος ὄς
τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἴω ἐν παρασκήν: ὅς λακε-
δαίμονίους μετεπέμπετο, πάντα τὰ πράγμα-
τα ὑποχόμενος πράξειν ἐκείνοις, ἵνα μὴ δι-
μῶν αὐτῶ οἱ φωκεῖς ὑποποιήσωνται. ἔτε-

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

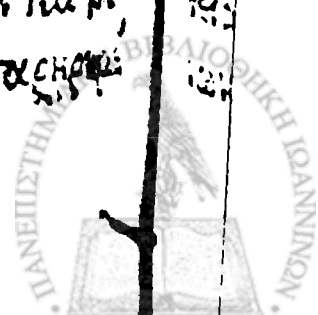

ὁ δὲ τῆς πρᾶξερσβεΐας λόγος. 87
ἦκεν εἰς πύλας, οἱ λακεδαιμόνιοι δια-
κλινοὶ τὴν ἀνέδραν ὑπεχώρισαν, αὐτῶν αὐ-
ραθῆκεν ἕξαπατᾶν ὑμᾶς : ἵνα μὴ πά-
ντων ἀδομομένων, ὅτι θηβαίοις τὰ πρά-
τα πράττει, εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ
καὶ ἐμπέσει, τῶν μὲν φωκέων ἀμωο-
νων, ὑμῶν δὲ βοηθόντων· ἀλλ' αἰκονιτὶ πάνθ'
καὶ ποιήσεται· ὅπερ καὶ γέγονε. μὴ οἴω
καὶ λακεδαιμονίους καὶ φωκέας ἕξιπτά-
φιλιπποῦ, διὰ ταῦθ' ὧν ὑμᾶς οὗτος ἕξι-
πτε, μὴ δὴ τῷ δίκῳ : οὐ γὰρ δίκημον. ἀν-
τι φωκέων καὶ πυλῶν, καὶ τῶν ἄλ-
λων ἀφωλότων χερρόνησος ὡς πδρίεσι
λέγει, λέγει· πρὸς δὲ καὶ θεῶν, μὴ ἀφ-
θε ὡς ἀνδρες· δικασαὶ, μὴ δὲ ὑπομείνιτε
τοῖς ἐκ τῆς πρᾶξερσβεΐας ἠδίκησατε, ἢ ἐκ τῆς
λογίᾳς ὄνειδος προκατασκυθαθῆναι τῆ
· ὡς ἀρ' αὖ ὑμεῖς τῶν ἰδίων τι κτημάτων
κρούμενοι τὴν τῶν συμμάχων σωτηρίαν
καθε : οὐ γὰρ ἐποιήσατε αὐτῶν. ἀλλ' ἤδη
πρώτης γεγονύσας, καὶ τῆς χερρόνησου σώ-
σης, τέσσαρας μῆνας ὅλους ἐσώζοντο οἱ
οἱ αὐτῶν ὑσδρον· ἢ δὲ τούτου ψευδολογία
ταῦθ' ὑσδρον αὐτῶν ἀπώλεσεν, ἕξαπα-
τα ὑμᾶς. εἶτα ἢ νῦν ἐν μείζονι κινδυνῷ
χερρόνησον οὔσαν δῦρησετε, ἢ τότε· πότε

Δημοθέτους

ρον γὰρ ὑποφώτερον αὐτὴν Δίκην ἐδωκε θλίπ
πος ἕξ μαρτῶν εἰς αὐτῶν, πρὶν τούτων πηδὴς
πόλεως προλαβείν, ἢ νυκί; ἐγὼ μὲν οἶμαι τό
τε πολῶ. τίς οἶται ἢ ταύτης ἀποδουσία, τῶν φό
βων ἀφρημεύων, καὶ τῶν κινδιῶν τῶν τῶ
βουληθέντος αὐτῶν ἀδικῆσαι; Επὶ τοίνυν,
καὶ τοιοῦτόν τι μέλειν αὐτὸν ἀκούω λέγει,
ὅτι θυμιάζει, τί δὴ ποτε δημοθέους αὐτῶν κα
τηγορεῖ, φωκέων δὲ οὐδείς. ὡς δὴ τῶν ἑλπίων
πιον προακούσαι παρ' ἐμοῦ. φωκέων τῶν ἐκπι
πῶκότων οἱ μὲν, οἶμαι, βέλτιστοι καὶ μετὰ
ταυτοὶ φυγάδες γεγενημένοι καὶ τοιαῦτα πι
πονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσι: καὶ οὐδείς αὐτῶν
ἐδελήσειεν ἑαυτῶν τῶν κοινῶν συμφραῖ
ιδίαν ἔχειραν ἀνελύθει. οἱ δὲ μηδ' οὐκ ἀ
νοῦ ἀρῶν πείρησαντες τὸν δῶσοντα οὐκ ἐ
χουσιν ἑαυτοῖς: οὐ γὰρ ἐγὼ αὐτὴν ἐδωκα οὐδὲ
νὶ δ' ἐν, ὡς τέ μοι παρασάντας εἰ ταυτοῖ βῶν,
οἶα πεπόνθασι. ἢ γὰρ ἀλήθεια, καὶ τὰ περὶ
γμένα αὐτὰ βῶν. ἀλλὰ μὲν ὅ γε δῆμος ὁ τῶν
φωκέων οὕτω κακῶς καὶ ἑλεεινῶς δικάσει,
ὥστε μὴ εἴ τι τῶν κατηγορεῖν ἐκείτω τὰς ἀ
νησιν οὐδ' ὡς εἶναι τὸν λόγον: ἀλλ' οὐδ' οὐδ' οὐ
εἶναι, καὶ τεθναῖναι ὡς φέρεται καὶ τὸς θηβείους, ἢ
οὐδ' ἑλίππου ξένους, οὓς ἀναγκάζονται μὲν
φειν δὲ κισμῶν κατὰ κώμας, καὶ παρὰ

πρὸς τῆς πρᾶξις βείας λόγος. 88
ὅπλα. μὴ δὲ ταῦτα λέγειν αὐτὸν ἑῶ-
λῶς οὐκ ἀφώλασι φωκῆς, δῆκνυῖαι,
οὐχ ὑπέχετο σώσειν αὐτοὺς φίλιππων.
γάρ εἰσι πρῆσ βείας δῦθῶαι, τί πέπρα-
πὶ ἀπίφειλας· εἰ μὲν ἀλιθῆ, σώζου· εἰ δὲ
ἡ, δίκλω δός· εἰ δὲ μὴ πάρεσι φωκῆς, τί
οὕτω γὰρ διέθικας αὐτοὺς, οἶμαι, τὸ μέ-
ωστε μῆτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν, μῆτε
χέρους ἀμύεσθαι διώσθαι· ἢ μὲν ὅτι
τῆς ἀλλης ἀιχμῆς καὶ ἀδοξείας, ἡ τὰ
εὐμεία ἔχει, ἢ μεγάλοι κίνδυνοι πρὸς
ἐκ τούτων πλὴ πόλιν, ὁ ἄδλον δεῖξαι· τίς
οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι ᾧ φωκέων πολέμῳ,
ὁ κυρίως εἶναι πύλων φωκέας, ἢ τε ἀφ-
ων ἀδεια ὑπῆρχον ὑμῖν, ἢ τὸ μινδέ ποτ'
θεῖν εἰς πλοσπόννησον, μὴ δὲ εἰς δῦβοιαν,
ἢ τὴν ἀπικλῶ φίλιππων, μὴ δὲ θησαύ-
κύττω μὲν τοι πλὴ ἀφ' ἧς τόπου ἢ τῶν
ἀδίων αὐτῶ ἀσφάλειαν ὑπάρχουσαν τῆ
ταῦς τούτων ἀπάταις ἢ ψευδολογίαις
ἢ τες, προσήκαθ' ὑμεῖς· ἢ τετφχισμένῳ ὅ
ἢ πολέμῳ συνεχεῖ, ἢ πόλεσι μεγάλας
ἢ χων ἀνδρῶν, ἢ χώρα πολλῆ, πρὸς εἶδε τε
ἢ εἶσαν· καὶ ματαῖα μὲν ἢ προστόρα βοή-
πύλας ὑμῖν γέγονεν, ἡ μετὰ πλείο
λαμοσίων ταλαάντων ἐποιήσασθε; εἰ αὖ

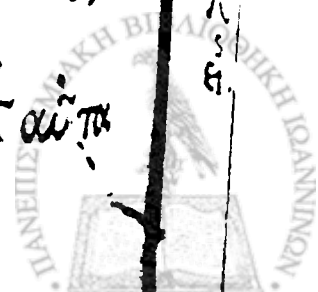

Δημοσθένους

λογίσθε τὰς ἰδίας διαπάνας τὰς τῶν στρα-
 τωταμένων: μάταια δὲ ἢ αἰ κατὰ θηβαίων
 ἐλπίδες. ὁ δὲ πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν, ὧν οὐ-
 τος ὑπὸ πρέθηκε Φιλίππῳ, πλείω ὑβριν ὡς ἂν
 λιθῶς ἔχει κατὰ τῆς πόλεως, καὶ κατὰ πάν-
 των ὑμῶν, τῆς ἀκούσατέ μου. ὅτι τοῖς θηβαί-
 οῖς ἐγνωκός ἐξάρχῃς τῆς Φιλίππου πάνθ' ἂν
 πρὸ προήρητο ποιεῖν, οὗτος ἀπαλείψας τὰ νομ-
 τία, καὶ φανδρους ἐπιδείξας ὑμᾶς οὐχὶ βου-
 λουμένους, ὑμῖν μὲν τὴν ἔχραν, τὴν πρὸς θη-
 βαίους μείζω. Φιλίππῳ δὲ τὴν χάριν πεποίη-
 κε. πῶς αὖ οἷον ὑβριτικὸν τρόπον ἀνθρώπος ὑμῖν
 ἐχρήσατο; λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν τὸ τῆς
 δλοφάντου, καὶ τὸ τῆς κάμιαθένους. ἴν' εἰδῆτε
 ὅτι, ὅτε μὲν τὰ δέοντα ἐποιεῖτε, θυσιῶν καὶ ἐ-
 ποίων ἠξιοῦσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ παρὰ
 τοῖς ἄλλοις. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τούτων παρηκέρ-
 αθητε, παῦδας ἢ γυναικας ἐκ τῶν ἀγρῶν με-
 τεκομίζετε, καὶ τὰ ἠράκλεια ἐν τὸς θύειν τῆς
 χους ἐψηφίσατε, εἰρήνης οὐσης. ὁ καὶ θαυμά-
 ζω, εἰ τὸν μὴ δὲ εὖ θεοὺς καθ' ὅ πάτριον ἠπι-
 μαῖσται ποιήσαντα, εὖσιν ἀτιμώρητον ἀφί-
 τε. λέγε τὸ ψήφισμα. Ὑψισμα.
 Ταῦτα μὲν τότε ἀξια ὡς ἀνδρῶν ἀθλων
 τῶν πεπραγμένων ἐψηφίσατε. λέγε ἐπὶ
 τὰ μετὰ ταῦτα. Ὑψισμα.

Ταῦτα

Τ
 Γ
 π
 οὔ
 ἐκ
 δε
 ὅς
 τε
 τε
 ἀ
 ἀ
 ὅτ
 τὸ
 σ
 σέ
 ἔ
 νη
 τὸ
 λι
 γί
 κα
 το
 κα
 α
 λ
 ε

καὶ τῆς πρῆξις λόγος. 89
πα τότε ἐψήφισαν ὑμεῖς διὰ τούτους:
καὶ τοὺς ταῖς ἐλπίσιν οὔτε κατ' ἀρχὰς
ἐκίμωνοι τῷ εἰρῶν καὶ τῷ συμμαχίαν,
καὶ ἄλλον ἐπὶ ἑαυτοῖς πειθεῖντες αὐτῶν ἢ τοῖς
λοιποῖς: ἀλλ' ὡς θαυμάσια ἠλίκα πεισόμενοι
αὐτοὺς ἀγαθὰ καὶ μὴ καὶ μετὰ ταῦτα
καὶ πρὸς πορθεῖν, ἢ πρὸς μεγάροις ἀκούον-
τα ἡμῶν ἐπιπέσει καὶ ξύνους ἐθορυβεῖ-
σάντες ἐπίσταθε. οὐ τοίνυν εἰ μή πω τῆς
καὶ ἑσθιάει, δεῖ σκοπεῖν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν,
καὶ διὰ τούτους ἐβουσία γέγονεν αὐτῶν, τῶν
ἐβούληται ποιῆσαι τῶν ὀρέων: ἢ πρὸς ἐκεῖνο
τὸν βλέπειν, ἢ τὸν αἰτιον, ἢ τὸν παρα-
στῆσαντα τῷ ἐβουσίαν ταύτῃ ἐκείνῳ με-
τὰ τιμωρεῖσθαι. οἶδα τοίνυν ὅτι οὐ μὴν
καὶ τῶν κατηχημένων: αὐτῶν λόγους αἰχί-
λύξεται: βουλόμενος δ' ὑμᾶς ὡς πορθεῖν
τῶν πραγμάτων ἀπάγειν διέξεισιν ἡ-
πάσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρῶν
καὶ, καὶ τὸναντίον ἐκ τῶν πολέμου κα-
καί ὅλως ἐγκώμα εἰρῶν ῥεῖ, καὶ τοιαῦτα
λογησεται. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα πάντα
καὶ ῥήματα τούτου: εἰ γὰρ ἢ τοῖς ἄλλοις
τὴν αἰτία, τοσούτων πραγμάτων, καὶ τη-
ρίτης ταραχῆς ἡμῶν αἰτία γέγονε, τί τις
ἔτι φαίη; πάλιν ὅτι δῶρα λαβόντες οὐ

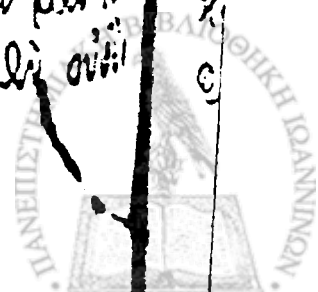
M

Δημοσθένους.

αὐτῷ λεκτέον: οὐ γὰρ οὗτος αἴτιος. τί οὖν αἰ
 θρωπε λέγεις, εἴ τις ἔροιτό με; καὶ πόθεν ἀρ-
 χῆ κατηγορεῖν; ὁ δὲν ὦ ἄνδρες ἀθλωαῖοι βου-
 λουμένων ὑμῶν, οὐ ποδὲ τῆ εἰποιτέον εἰρή-
 νῳ, ἢ μή: ἐδέσθητο γὰρ ἡδὴ τῆτό γε: ἀλλ' ἵππῳ
 τῆ ποίαν τινά. τοῖς γὰρ τὰ δίκαια: γράφον-
 σιν ἀντιπῶν τῷ ματοῦ γράφοντι σωεῖται,
 δῶρα λαβῶν. ἢ μετὰ ταῦτα ἑὸν οὐδ' ὄρκους
 αἰρεθεῖς, ὧν μὲν ὑμεῖς προσετάξατε, οὐδὲ πι-
 οῦν ἐποίησε: οὐδ' ἑὸν τῆ πολέμου διασωθεῖ-
 τας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων: καὶ τηλικαῖ-
 ῶτα ἐψύσατο, ἢ λίγα οὐδεὶς ἀνθρώπων ἄλλοις
 πώποτε, οὔτε πρότερον, οὔθ' ὕστερον. τὸ μὲν
 γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἀχρὶ τῆ λόγου τυχεῖν φίλι-
 ππὸν ἵππῳ τῆς εἰρήνης, κτησιφῶν καὶ ἀειστό-
 μος πῶ ἀρχῆ πῶ πρώτῳ ἐφύρον τῆ φονί-
 κισμοῦ. ἐπειδὴ δ' εἰς τὸ πρᾶττειν ἡδὴ τὰ πρᾶγ-
 ματα ἦκε, φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδω-
 καν. δεξάμενοι δ' οὗτοι πάντ' ἐπώλεσαν. εἴτ'
 ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκῃ ὑπέχειν ἵ-
 πεπραγμένων, ὧν, οἶμαι, πανούργος οὗτος ἢ
 θεοῖς ἐχρὸς καὶ γραμματεὺς, ὧς ἵππῳ τῆ
 εἰρήνης κεινόμενος ἀχρηλογήσεται: οὐχ ἵ-
 ππῳ πλείονων ἢ κατηγορεῖ τις αὐτῆ, δῶ λόγου
 νία, γὰρ τῆτό γε: ἀλλ' ὄρα τῆθ', ὅτι αὐτὸ μὲν
 ὑφ' ἑαυτῆ πεπραγμένοις, ἀγαθὸν μὲν οὐκ ἔστι

ε
 ει
 γ
 δ
 οι
 α
 δι
 γ
 ε
 τ
 γ
 π
 λ
 μ
 η
 π
 ε
 ει
 π
 οι
 μ
 δι
 π
 π
 κ
 ε

ὁ παρὰ τῆς πρᾶξις πρεσβείας λόγος. 91
ἔπαντα δὲ τὰ δίκαια : ἢ δ' ἔσθ' ἡ τῆς
ἀφροσύνης, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τοῦνομα
ἔχει φιλόφρονος. ὡς δὲ δίκαια μὴ ὡς ἀν-
τιθέτως αἰοὶ δὲ δίκαια, μὴ λελήθαμεν ὡς πρὸς
νευροσπασμοὶ ὡς πολλῶν ἄγοντες. τὸ γὰρ
καλὸς αὐτῆς, καὶ τὸ βέλαιον, οὗτοι προὔ-
κωφίαν, καὶ πύλας: οὐ μὴ δὲ τῶν
ἀρχῆς ἐποιήσαμεθα. ἀλλ' ἄτοπον μὴ
ὁ μέλλω λέγειν, ἀλλήθης δὲ πάνυ. εἰ γάρ
ἀλλήθως χαίρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατη-
γῶν κατηγοροῦσιν ἅπαντες, χάριν αὐ-
τίω. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι ὡς ὑμεῖς ἐβού-
λη, ἐπολέμου, οὐδ' ὄνομα εἰρήνης ἀν' ὑ-
μῶν ἀνελάθε. εἰρήνη μὴ οὐκ ἐκείνους: ὡς
ἄλλοι δὲ, καὶ σφαλδρά καὶ ἄπιστος δὲ
ἄλλοις γέγονε δωροδοκήσαντας. εἰργετέ οὖν,
καὶ αὐτὸν τῶν ἔσθ' ἡ τῆς εἰρήνης λόγων:
καὶ ἔσθ' ἡ τῶν πεπραγμένων ἐμβιβάζε
καὶ αἰσίνης ἔσθ' ἡ τῆς εἰρήνης κείνετ,
ἀλλ' ἡ εἰρήνη διααχίνην διαβέβλιται. ση-
δεῖ: εἰ γὰρ ἡ μὴ εἰρήνη ἐκγόνει, μὴδὲν
ἄλλο ἐζηπάθητε ὑμεῖς, μὴ δ' ἀφρώλει
τυμμάχων μὴδὲς, τίνα ἀνθρώπων ἐλύ-
θη ἀν' ἡ εἰρήνη, ἔξω ἀδύξως γενεῖσθαι;
καὶ τοῦτου σωαίπιος οὗτος, σωειπῶν
κράτει: ἀλλὰ ἀνήκεσόν γε οὐδὲν ἀν' ὡς

Δημοσθένους

γεγονός. νῦν δ' οἶμαι, πολλῶν ἄλλῶν ὅτι κα-
κῶν αἰτίος οὗτος. ὅτι μὲν τοίνυν αἰχρῶς ἢ κα-
κῶς πάντα ταῦτα ὑπὸ τούτων ἀπόλωλε
καὶ διέφθαρται, οἶμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι,
ἐγὼ δὲ ὥς ἄνθρωπος διακασαὶ τοσοῦτον ἀπέχω
τῆς συνοφραστίας πινὰ τοῖς πράγμασι τούτοις
προσάγειν, ἢ ὑμᾶς ἀξιούν, ὥστε εἴ ταῦθ' ὑπ'
ἀβελθείᾳ, ἢ δι' ἀσθένειαν, ἢ δι' ἄλλῳ ἀγνοίαν
ἦντινοῦν οὕτω πέπρακται, αὐτὸς τε ἀΐημι
αἰχίνῳ, καὶ ὑμῖν ἀφεῖναι συμβουλεύω: καί
τοι τῶν σκίψεων τούτων οὐδέμια ὅτι πολι-
τικῆ, οὐδὲ δικαία. ὁ δὲ να γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν
ὑμεῖς κελύετε, ὁ δ' ἀναγκάζετε: ἄλλ' ἐπέδαν
τις ἐαυτὸν πείσας διώασαι προσέλθῃ, πρά-
γμα ποιοῦντες ἀνθρώπων χρηστῶν καὶ φιλαν-
θρώπων δύνοικῶς δέχεσθε καὶ οὐ φθονεδρῶς:
ἀλλὰ καὶ χειροτονεῖτε, καὶ τὰ ὑμέτερά αὐ-
τῶν ἐγχειρίζετε. ἐὰν μὲν οὖν κατὰ τοῦτο πρῶ-
μιθήσεται, καὶ πλεονέξει τῶν πολλῶν κα-
τὰ τοῦτο: ἐὰν δ' ἀπ' τυγχάνῃ, σκίψῃς καὶ πρῶ-
φάσεις ἔξει: ἀλλ' οὐ δίκηον. οὐ γὰρ ἀν' ὄψοφ
κέσειε τοῖς ἀφλωλόσι συμμαχίαις, οὐδὲ τοῖς
πασιῶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναιξίν, οὐδὲ ταῖς
ἄλλοις ὅλα πλὴν ἀβελθείᾳ πλὴν ἐμῶν, ἔνα μὴ
πλὴν τούτου λέγω, τοιαῦτα πεπονθείαι. πολλὰ
γε καὶ δεῖ. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς ἀφετε αἰχίνῃ τε

ε
θε
σ
οι
φ
μ
λ
π
ἔς
π
ε
ε
π
π
π
φ
π
σ
φ
α
ε
π
ε

πρὸς τῆς πρᾶξεως λόγος. 92
καὶ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα, ἀν' διδύ-
κῃ δι' ἄλλω ἀνοιαν ἠντινοῦ λελυμα-
τος φακῆ. ἀν' μὲν τοι δὲ πονηρίαν ἀργύρε
κεβῶν καὶ δῶρα, καὶ τῶν ἕζελεγχθῆ σα-
πῶν αὐτῶν τῶν πεπραγμένων: μάλιστα
οἰόντες ἀρχιτείνετε: εἴ ἢ μὴ, ζῶντα τοῖς
τοῖς παράδειγμα ποιήσατε. σικπεῖτε δὴ
λεγχον τὸν ὑπερ τούτων, ὡς δίκαιος
μεθ' ὑμῶν. ἀνάγκη δὴ που εἶναι λόγους τοῦ
ἀρχιτείνω τουτονὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν εἶπε πε-
ρὶ φωνέων, καὶ τῶν δεπιέων, καὶ τῆς δι-
κῆς, εἴπερ μὴ πεπρακὸς αὐτὸν ἐκὼν ἕζη-
κε, διουῖν θά τδρον: ἢ διαρρόηδω ἀκούσαν-
τοχομομένου φίλιππου, ὅτι πράξει ταῦ-
τα ποιήσει, ἢ εἴ μὴ εἶπε, γοιτευθείτα, καὶ
κοθύντα τῆ πρὸς τὰ ἄλλα φιλανθρω-
πῶν ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτῶν. οὐκ εἶπε
των οὐδὲ εἰ χωεῖς. ἐκ τοίνυν τούτων ἀμ-
βίων, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων μισεῖν
προσῆκει φίλιππων. διὰ τί; ὅτι τὸ μὴ
εἶπε μέρος, πάντ' αὐτῶ γέρονε τὰ δεινότα
καὶ τὰ ἀίχιστα. ὑμᾶς ἕζηπάθηκεν: ἀδοξεῖ:
ὡς ἀρλωλύναι κείνεται: καὶ εἴ γέ τι ἦ
κόντων ἐγένετο, εἰσαγγελία πάλαι αὐ-
τῶν δὲ δὲ πρὸς ἡμετέραν πράοτητα καὶ δι-
δύκῃ θωύασ διδωσι, καὶ ταύτας ὀπλιίκα

M 1111

Δημοσθένους

βούλεται. ἔστιν οὖν ὅς τις ὑμῶν φωνῶν ἀκήκων
αιετίνου κατηχεσύντος φιλίππου; τίς δὲ
ἔζελέγχοντα, ἢ λέγοντά τι οὐκ ἐνώρακον;
οὐ δὲ εἰς ἀλλ' ἅπαντες ἀθλωαῖοι πρότερον κα-
τηχεροῦσι φιλίππου, καὶ ὁ τυχὼν ἀείων οὐ-
δεὶς οὐδὲν ἰδίᾳ ἠδίκηται δήπου. ἐγὼ δὲ ἐκεί-
νους οὐ λόγους ἐζήτωμ παρά τούτου, εἴ πορ
μὴ πεπρακὸς ἐαυτὸν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, ἐ-
μοὶ μὲν χήσαθε ὅ, τι βέλεαθε: ἐπίσθυσά, ἔζη-
πατήθω, ἢ μαρτον, ὁμολογῶ: τὸν δὲ ἀνθρώπων
ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι φυλάττεσθε. ἀπίστος, γόης,
πονηρὸς. ἔχ ὁρᾶτε οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα ἔζη-
πάτηκε; τούτων οὐδένα ἀκούω τῶν λόγων,
οὐδ' ὑμεῖς. διὰ τί; ὅτι, οὐ πρᾶκρουσθεῖς, οὐδὲ
ἔξαπατηθεῖς, ἀλλὰ μαθώσας ἐαυτὸν, καὶ λα-
βῶν ἀργύριον, ταῦτ' εἶπε: καὶ προὔδωκεν ἐ-
κείνω, καὶ γέγονε καλὸς καὶ γοθὸς. καὶ δίκαιος
μαθὼ τὸς ἐκείνω, πρᾶξασθε μὲν τοι καὶ πο-
λίτης ὑμῖν προσότης, καὶ τρεῖς οὐχ ἅπαξ ἀφ-
λωλέσαι δίκαιος. οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνων
δῆλός ἐσθ', ὅτι χρημάτων ἅπαντα εἶπεν ἐκεί-
νω: ἀλλ' ἦκον ὡς ὑμᾶς ἐναγχεσθε τῆ αἰοῖ, καὶ ἐ-
λίππου πρᾶξασθε μετ' αὐτῷ, ἀξίζοντες, ὑμᾶς
φιλίππων ἀμφοκτύονα εἶναι ψεύσασθαι. ὁ
προσῆκεν οὖν ἀντειπεῖν τούτοις μάλιστα πα-
τῶν ἀνθρώπων; ἀσχίνη τούτω. διὰ τί; ὅτι

ο
τ
α
μ
β
μ
α
τ
α
π
δ
π
νο
τ
ο
ο
υ
το
π
λ
δ
π
λ
μ
ο
ο

ἡ δὲ τῆς πρᾶξις λόγος. 93

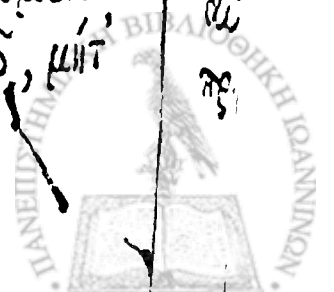
ἄπῃ φειλε πρὸς ὑμᾶς, τούτοις τὰ εὐαν-
πίησεν ἐκεῖνος. οὗτος μὲν γὰρ ἔφη δε-
ξασθαι, καὶ πλάταιας αὐτὸν τειχιεῖν, καὶ εὐ-
φωκέας οὐκ ἀφλεῖν, πῶ δὲ θηβαίων ὑ-
μῖν καταλύσειν. ὁ δὲ, εὐφωκέας μὲν θηβαίους
ἔφη, ἢ προσῆκε, πεπίηκε: εὐφωκέας δὲ φωκέας,
οὐκ ἀφλώλεκε: καὶ τὰς μὲν δεξιάς καὶ
ἀριστεράς οὐ τετείχικε, τὸν δὲ ὄρχημελὸν καὶ
ἄρῳειαν προπεξίωδρα πύδισαι. πῶς αὖ-
τις πῶτα πρᾶγμα θ' εἰαι τοῖς τούτων γένοι-
τοίνω ἀντεῖπεν· οὐδὲ διῆρε τὸ σῆμα, οὐ-
δέ γέγατο εὐαντίον οὐδέν. καὶ οὐχὶ τῶτο
κρινόν, τηλικούτον ὄν: ἀλλὰ ἢ σιωεῖτε μό-
νον εὐ τῇ πόλει πάντων ἀνθρώπων· καί τοι
γε, οὐδὲ φιλοκράτης ἐτόλμησε πειῆσαι
ἑσὺς, ἀλλ' αἰσίου οὐτοσί. ἢ θορυβωύτων
καὶ οὐκ ἐσελόντων ἀκούειν αὐτῶ κα-
ίνων ἀφ' τῶ κήματος εὐδεικνύμελος τοῖς
ἄλλοις τοῖς παρὰ φιλίππου παροῦσι, πολ-
ῖς ἔφη εὐ θορυβωῦτας εἶναι ὀλίγους ἢ εὐ-
θυμομένους ὅταν δέη: μέμνησθε γὰρ διῆ-
ρῶτος ὧν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης ὧ
τ τοίνω εἰ μὴ μὴδέναι ἔχοι: τὰ μὴδέναι εἶχο
εἶξαι τῶ πρέσβεων, μὴ δὲ ὡς ὥστε ἰδεῖν
τας βασιάνους καὶ τοιαῦτα, ὑπόλοιπον
ἰσχυροπτεῖν. εἰ δὲ φιλοκράτης μὴ μόνον ὡ-

Δημοσθένους

μολόγει παρ' ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ἀλ-
 λά καὶ ἐδείκνυσεν ὑμῖν, πυροπωλῶν, οἰκοδο-
 μῶν, βασιλεῖσθαι φάσκων καὶ μὴ χειροτονῆτε
 ὑμεῖς, ξυληγῶν, τὸ χρυσίον καταματτόμενος,
 φανερῶς ἕπι ταῖς γραπέζαις: οὐκ ἐνὶ δήπου
 εἴπην εἰπεῖν ὡς ἔκ εἰληφε, τ' αὐτ' ὁμολογῶν
 τα ἢ δεικνύωτα. ὅστιν οἶω οὕτω τις ἀνθρώπων
 ἀνόητος ἢ κακοδαίμων, *ὡς θ' ἵνα λαμβανῆ
 μὲν φιλοκράτης, ἀδελφῆ ἢ αὐτὸς ἢ κενδισυδῆ,
 ἕξον αὐτῷ μετὰ τ' μηδὲν ἠδίκηκότων ἐξετάζε-
 σθαι, τούτοις μὲν πολεμεῖν, πρὸς δ' ἐκείνον ἐλ-
 θῶν κείνεσθαι βούλεται; ἐγὼ μὲν, οὐδένα οἶ-
 μα. ἀλλὰ πάντα ταῦτα, εἰ ἂν ὀρθῶς σκοπήτε,
 δύρησε τε μεγάλα ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι ἢ εἰσάρ-
 γῃ σικεῖα, τῶν χρημάτων εἴσῃεν ἔχειν. Οὔτοι-
 νω ὑστατον μὲν γέγονεν, ἕθενός δ' ὅστιν ἑλαττον
 σημεῖον τῶν πεπρακῆσαι εἴσῃεν ἑαυτὸν φιλίπ-
 πῳ, θεάσασθε. ἴσε δήπου πρῶτω ὅτε εἰσήθη-
 λεν ἑσπρίδης φιλοκράτῳ, ὅτι παρελθῶν ἐ-
 γὼ, διαχεράνειν ἐφῆμι ἐν τῶν τῆς εἰσαγγελί-
 ας, εἰ μόνος φιλοκράτης τοσούτων, καὶ πηλι-
 κούτων ἀδικημάτων αἵτιος γέγονεν: οἱ δὲ εἰ-
 νεία τῶν πρέσβεων μηδενός. καὶ οὐκ ἐφῆμι τῶν
 οὕτως ἔχειν: οὐδαμοῦ γὰρ ἀν' φανῶμαι καθ'
 ἑαυτὸν ἐκείνον, εἰ μὴ εἴς σωμαγωνιζομένους
 τούτων τινὰς εἴχεν. ἴν' οἶω. ἢ τε ἀφῶ, μήτ'

α
 γ
 π
 ρε
 μ
 π
 ἔ
 ἔ
 ξ
 π
 ρ
 δ
 α
 θ
 λ
 π
 δ
 φ
 α
 σ
 ἢ
 ἢ
 π
 ἔ
 α
 π

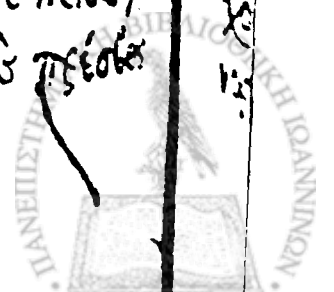
πρὸς τῆς πρᾶξεως λόγος. 94
σωμαι μηδένα, ἔφω, ἐγὼ, ἀλλὰ τὸ πρᾶ-
κὸν τὸ ὄν μὲν αἰτίους ὄντων, ὄντων δὲ μὴ με-
κρότας ἀφῆ, ἀναστὰς ὁ βουλόμενος καὶ πα-
ρὸν εἰς ὑμᾶς ἀφῆνάστω μὴ μετέχειν,
ἀφῆσκειν αὐτῶ τὰ ὑπὸ φιλοκράτους
ἐπιχειρήματα. καὶ τὸν ὄντων ποιήσαντα ἀφῆμι
ἔφω. ταῦτα καὶ μνημονεύετε. ὡς
ἔφωμαι. ὁ τοίνυν πρῶτος ἔδειξεν, οὐδ' ἔδει-
κνυμένον. καὶ τῶν μὲν ἄλλων, ἔστιν ἐκάστω τις
ἐπιχειρήματα. ὁ μὲν, οὐχ ὑπεύθυνος ὡς. ὁ δὲ οὐχὶ πα-
ρὸς τῶν δὲ, κηδεστὴς ὡς ἐκεῖ. τούτῳ δὲ οὐ-
κ ἐπιτιμῶν. ἀλλ' οὐτῶ καθάπερ πέπρακται ἐ-
πιτιμῶν, καὶ οὐκ ὡς τοῖς παρελιλυθόσι μεμ-
νηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα δῆ-
σιν, ἐάν πῶρ ἐκφυγῆ νῦν, καθ' ὑμῶν ὑ-
πὸν ἐκείνῳ. ὥστε ἵνα μηδὲν ἐναντίον μὴ
καὶ πρόνοια φιλίππῳ, οὐδ' ἀφῆτων. ἀλλ'
ἀλλ' ἀδελφεῖν, κείνεσθαι, πάσχειν ὅπου
καὶ παρ' ὑμῶν μάλλον, ἢ φιλίππῳ τι ποιῆ-
σιν πρὸς ἡδονῶν. καὶ τρι, τίς ἢ κοινωνία, τίς
ἢ πρόνοια ὑπὸ φιλοκράτους αὐτῶν ὄντων
ἐκάλισα, καὶ πάντα τὰ συμφέροντα ἐ-
πιτιμῶν, χρήματα δὲ ὡμολόχει λαβεῖν
πρᾶξεως, ὡς πῶρ ὡμολόγει, τῆς τὸ γε-
φυγεῖν καὶ διδουλαβηθῆναι τῶν περὶ κα-
κῶν ὄντων προσῆκε, καὶ διαμαρτύρασθαι

Δημοσθένους

τὸ καθ' αὐτόν. οὐ τοίνυν πεποίηκε τῆς αἰχίνης; ταῦτ' οὐ φανερὰ ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι; ταῦτ' οὐ χίβοα καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφα αἰχίνης, καὶ ποιητός ἐστιν ἀργυρίου σωεχῶς, οὐ δὲ ἀβελθείαν, οὐδὲ δι' ἄγνοιαν, οὐδὲ ἀτυγχάνων; καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ, φησὶ, δῶρα λαβεῖν; αἴτιον γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. τὰ πράγματα αἰχίνῃ, ἅπαντα πισότατά ἐστιν ἀπάντων. καὶ οὐκ εἶπεν οὐδ' αἰτιάσασθαι, ὡς ἢ πεπεισμένα, ἢ χαιζόμενά τω ὅτι τοιαῦτα; ἀλλ' οἱ ἅπαντα προσδύς καὶ διαφθείρασ' οὐ πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φάνετα. πρὸς δὲ τοῖς πράγμασιν, αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτῶ καταμαρτυρήσεις. ἀπίκεται γὰρ διδύρο ἀνάσας μοι: οὐ γὰρ δὴ δι' ἀπειάν γε οὐ φήσεις ἔχειν ὅ, τι εἶποις: ὅς γὰρ ἀγῶνασ' ἡμῶν ὡς ἅπαντα δράματα, καὶ τούτοις ἀμαρτύρους πρὸς διαμεμερημένω τῇ ἡμέραν αἰρεῖς διώκων, δῆλον ὅτι πάνθ' ἄλλων ἐπιπολῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπραγμένων αἰχίνῃ τούτῳ, ἢ πολλῶ κακίαν ἔχοντων, ὡς ἢ ὑμῖν οἶμαι δοκεῖ, οὐδὲν ἐστὶν ἄλλω λέγειν ὡς ἐγὼ κείνω, δεινότατον, οὐδ' ἄλλο μᾶλλον δεδιδοσθηκότ' αὐτόν ἐπ' αὐτό φέρω, ἢ πεπρακότες πάντ' ἐβελέγξει. ἐπειδὴ ἄπειλατ' αὐτῶς αὐτὸ τείτον οὐδέ πρὸς

ὦ
λ
χ
λ
ρε
π
φ
δ
θ
λ
τε
κ
γ
κ
με
λ
γ
κα
το
πε
ο
π
ε
λ
χ

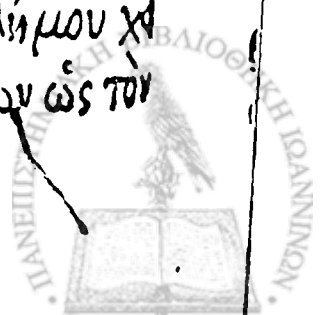

ὁ δὲ τῆς πρᾶξεσ βείας λόγος. 95
ὁ φίλιππον, ὡς ταῖς καλαῖς καὶ μεγά-
ἐλπίσι ταύταις αἷς οὗτος ὑπαχνεῖτο, ἐ-
τονήσατε καὶ εἴτερον, καὶ ἐμὲ, καὶ τῶν ἄλλ-
ῶν πλείους εἰς αὐτούς. ἐγὼ μὲν δὴ πα-
ρὸν ἕξωμοσάμιω δὲ θέως: ἢ θορυβοῦσάντων
καὶ ἢ κελδόντων βαδίζειν, οὐκ αὖ ἐ-
πέλθειν. οὗτος δ' ἐκεχειροτόνητο. ἐπειδὴ
ἔστη μετὰ ταῦτα ἡ ἐκκλησία, σιωελ-
ἐβουλόοντο οὗτοι, τίνα αὐτῶν κατα-
ρυσιν. ἐπὶ γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων με-
ρῶν καὶ τῶν μέλλοντος ἀδύλου, σύλλογοι
ὅμοιοι παντοῦ ποὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγί-
νετο τότε. ἐφοβοῦντο δὴ, μὴ σύγκλιτος ἐκ-
τα γένοιτο ἕξαιφνης εἶτα ἀκούσαντες ὑ-
μῶν τὰ λιθῆν ψηφίσαθε τι τῶν δεόντων
τῶν φωκέων: καὶ τὰ πράγματα ἐκφύ-
ναι φίλιππον. εἰ γὰρ ἐψηφίσαθε μόνον,
καρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα ἠντινοῦν αὐ-
τῶν σώθισαν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐνὶ ὧ οὐκ ἐνὶ ὧ μὴ
κρουθέντων ὑμῶν ἐπὶ μείναι φίλιππω.
καὶ σῆτος ἐνὶ ὧ ἐν τῇ χώρᾳ ἀπόρου δὴ ἀ-
λεμον κερνήα, οὐδ' ἢ σιτοπομπία διωα-
κίρων οὐστῶν ὑμετέρων ἐκεῖ, καὶ τῆς θα-
λασσοκρατουσῶν. αἴτε πόλεις πολλαὶ καὶ
ἐπιβαλὼν λαβεῖν αἰ τῶν φωκέων, μὴ οὐχ ὅ-
τι πολιορκία. εἰ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ἢ-

Δημοσθένους

ρει, δύο καὶ εἰκοσὶν εἰσιν ἀριθμῶ. διὰ δὲ ταῦτα πάντα, ἵνα μηδὲν μετὰθιοθεῶν ἔζηπάτηθε, ὅτιον αὐτῶ κατέλιπον. ἔξομόσασθαι μὲν δὴ μὴ μετ' αἰτίωσ' τινός, δεινὸν ἴω, καὶ ὑποψία μεγάλη. τί λέγεις; ὅτι τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθὰ, οὐχὶ βαδίσεις ἀπαφείλασ', οὐδὲ πρεσβύεις; ἔδει δὲ μένειν. πῶς οἴω; ἀρῶσθαι προφασίζεται. καὶ λαβῶν ἔζηκεσθαι τὸ ἰατρὸν ἀδελφὸς αὐτῶ, καὶ προσελθὼν τῆ βουλήν ἔξομόσασθαι ἀρῶσθαι τουτονί, καὶ αὐτὸς ἐχειροτολήσῃ. ἐπειδὴ δὲ ἀφλώλεσαν οἱ φωκεῖς ὑς ἴσον ἡμετέρας πέντε ἢ ἕξ, ἢ τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα, ὡς πρὸ αὐτῶ ἀλόπι τούτω, καὶ ὁ δερκύμος ἐκ τῆς χαλκίδος ἦκεν ἀνασχέψας, καὶ ἀπήφειλεν ὑμῖν ἐκκλησιάζουσιν ἐπειραεῖ, ὅτι φωκεῖς ἀφλώλασι: καὶ ὑμεῖς ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωαῖοι ταῦτα ἀκούσαντες εἰκότως ἢ ἐκείνοις σωή χέεσθε, ἢ αὐτοὶ ἔξεπέσληχθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατανομίζεσθαι ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρέσια ὅτι σκιδυάζεσθαι, ἢ τὸν πειραιᾶ ὅτι τειχίζεσθαι, καὶ τὰ ἠράκλεια ἐπὶ ἄσθ' ἑθύην: ἐπειδὴ ταῦτ' ἴω, καὶ τοσαύτη ταραχὴ καὶ τοσοῦτος θόρυβος πόλει καὶ πόλιν: πτωικαῦτα ὁ δίνος, ἢ σφὸς οὗτος, καὶ δῦφωτος, οὔτε βουλῆς οὔτε δήμου χειροτονήσαντος αὐτὸν ὥς το πρεσβύων ὡς τὸν

ὁ δὲ τῆς πρᾶξις βεία λόγος. 96
ἴτα πεποιηότα, οὔτε τῷ ἀρξῶσίαν, ἐφ' ἣ
εὐβομόσατο, ἔπολογιστάμενος, οὔθ' ὅτι
σβυτῆς ἄλλος ἤρητο ἀν' τ' αὐτῆ, οὔθ' ὅτι τῶ
ρύτων ὄνομος θαύατον τῷ ζημίαν εἶναι κε-
ῖ: οὔθ' ὅτι πάνδεινόν εἶναι ἀπηγεληκότα ὡς
κεκίρηκται χτήματα αὐτῶ ἐν θήβαις, ἐ-
βή θιβαῖοι πρὸς τῷ τῷ βοιωτίαν ἀπασαν
ν, καὶ τῆς φωκέων χώρας ἐγκρατεῖς γε γό-
τ, τῆνικαὶ εἰς μέσας τὰς θήβας, ἢ τὸ τῶ
αἰών στρατόπεδον βαδίζειν. ἀλλ' οὕτως ἐκ-
ον ἰώ, καὶ ὅλως πρὸς τῶ λήμματι καὶ τῶ
ποδοκίματι, ὥστε πάντα τὰ ἄλλα ἀνε-
ν καὶ παιδῶν ὥχετο. ἢ τοιούτου τῆς πρά-
κτος ὄντος, ἐπὶ πολλῶ δεινότατά ὄσιν ἀ' ἐ-
τε ἐλθῶν διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὑμῶν
ντωνί, καὶ τῶν ἄλλων ἀθλωαίων οὕτω δει-
καὶ χέτλια ἠγουμενίων ὅς ταλαι πώρως
τχὴν φωκέας, ὥστε μήτε ὅς ἐκ τῆς βου-
θεωρῶν, μήτε ὅς δεσμοθέτας εἰς τὰ
θα πέμψαι, ἀλλ' ἀρσιῶναι τῆς πατρίου
ρείας, οὗτος εἰς τὰ βωινίγια τῶν πραγμά-
ν ἢ τῆς πολέμου, ἀθιβαῖοι καὶ φίλιππος
ν, εἰστάτο ἐλθῶν, καὶ ἀπονδῶν μετεῖχε ἢ
ῶν. εἰς τῶν τῶν συμμάχων τῶν ἠμετέ-
ν τεῖχεσι, καὶ χώραις, καὶ ὅπλοις ἀχλωλό-
ν ἦν ἤθετο ἐκείνος ἢ σωεσεφαινοῦτο, ἢ σωε

Δημοσθένους

παίωνιζε Φιλίππῳ, ἢ φιλοθησίας* προὔπινε
ἢ παῦτ' ἔκ' ἐστὶν ἐμοὶ ἔγω, τούτῳ δ' ἄλλως
πῶς εἶπεν: ἄλλ' ἔγω μὲν τῆς ἕξωμοσίας, ἐν
τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροισι γράμμασιν ἐν τῷ
μηδῶν παῦτ' ἔστιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακτο:
καὶ ψήφισμα ἀντικρυς παρὰ τούτου τῆς ὀνό-
ματος γέγραπται. ἔγω δὲ ὧν ἐκεῖ διεπράξα-
το, οἱ συμπροσβύοντες ἢ παρόντες καταμαρ-
τύρησουσιν, οἱ παρ' ἐμοὶ ταῦτα διηγεῖσθαι. οὐ
γὰρ ἐγὼ γε αὐτοῖς συνεπέσβουσα, ἀλλ' ἕξω-
μοτάμην. καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα, καὶ τὰ
γράμματα, καὶ εὖ μάρτυρας κάλει.

Ψήφισμα. Γράμματα. Μάρτυρες.

Τίνας οἶώσθε δὴ χάς ἔσονται λαμβάνετε δὴ χάσθαι
τοῖς θεοῖς τὸν Φιλίππῳ, ὅτ' ἔσονται ἀπειθεῖν, ἢ εὖσθαι
βαίους; ἀλλ' οὐ κράτος πολέμου, καὶ νίκην αὐ-
τοῖς ἢ τοῖς συμμάχοις διδύναμι, ἢ τὰναντία
τέτων τοῖς τῶ φωκέων; οὐκοῦν ταῦτα σιωπή-
ξετο οὕτως, ἢ κατηρεῖτο τῆ πατείδι. ἀνὸν εἰς
κεφαλῶν ὑμῶν αὐτῶν διεῖξέψαι. οὐκοῦν ὡ-
χετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ὅς θανάτον κελύθει
τούτων πῶν ζημίαν εἶναι. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖτε, ἐτέ-
ρων θανάτων ἀξία ποιῶν πέφανται. τὰ δ' ἐμ-
προσθεν πεπραγμένα, καὶ πεπεσθευμένα
ἔγω τούτων ἀρκτείνειν ἀν' αὐτὸν δικαί-
ως σκοπέτε

ος. σκοπεῖτε τοίνυν τί τίμημα ἔσται, ὃ ταύ-
 τῳ ἔξει πῶς ἀξίαν, ὡς τε τοσούτων ἀδικημά-
 των ἀξιοχρεῶν φαίνεσθαι. πῶς γὰρ οὐκ αἰ-
 χρὸν ὦ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, δημοσία μὲν ἅπαν-
 τας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον ἅπασι τοῖς πε-
 τραγμαίοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἑσπέρια, καὶ μή-
 τε τῶν ἐν ἀμφικτυόσι κοινωνεῖν ἐθέλειν, δυ-
 σκόλως τε ἔχειν καὶ ὑπόπῳ πρὸς τὸν φί-
 λιππῶν, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πε-
 τραγμαίων, καὶ οὔτε δικαίων, οὔθ' ὑμῖν συμ-
 βουδόντων: εἰς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας
 αἰς ὑπὲρ τούτων διθυῶσαι δικάσοντας, καὶ
 τὸν ὄρκον τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμωμοκότας,
 τῶν ἅπαντων τῶν κακῶν αἵτιον, καὶ ὃν εἰλή-
 να τε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα,
 ἦσαν ἀφείναι; καὶ τίς οὐ δικαίως ὑμῖν ἐγκα-
 ῆσει τῶν ἄλλων πολιτῶν, μᾶλλον δὲ ἅπαν-
 των τῶν ἐλλήνων; ὄρων Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς
 κηζομένους, ὅς ἐκ πολέμου μὲν ποιούμενος
 ἐν εἰρήνῃ παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πρά-
 ρας ἐωνεῖτο, πράγμα πολλῶ συφνώμῃ ἔχον
 ἀπραπτόμενος, τυχόντι δὲ ἀφικέταις, ὅς τὰ ὑ-
 ἐπὶ αὐτῷ ἔτιως αἰσχρῶς ἀπέδοτο, ἢ νόμων τὰ
 κατὰ ταύτων ἑσπέρια εἰάν τις ταῦτα
 ποιῇ; Τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τοιοῦτος ἔξει
 ὁ λόγος παρὰ τούτων, ὡς ἀρξή γενήσετα

Δημοσθένους

τῆς πρὸς Φίλιππον ἔχθρας, εἰ τῷ πρεσβυταίνων
 τῶν πλὴν εἰρώλιω καταφθηνεῖσθε. ἐγὼ δ' εἰ
 τῶν ὅτιν ἀληθές, ὃ κ' ἔχω σκοπούμενος εὐρεῖν,
 ὃ, τι τούτου μείζον κατηγορήσω. εἰ γὰρ ὁ τῆς
 εἰρώλις χρέματα ἀναλώτας ὥστε τυχεῖν, οὗ
 τος οὕτω νῦν γέγονε φοβερός καὶ μέγας, ὥς τε
 τῶν ὀρκῶν καὶ τῶν δικαίων ἀμελήσαντας ὑ-
 μάς, ἡδὴ τί Φίλιππῳ χειεῖσθαι σκοπεῖν: τί
 παθόντες ἀν' οἱ τούτων αἴτιοι πλὴν προσήκου-
 σαν δίκῃ δεδωκότες εἶεν; οὐ μὲν, ἀλλ' ὅτι ἡ
 Φιλίας ἀρχὴ συμφροσύνης ὑμῖν μάλλον ἐκ
 τῶν εἰκότων γενήσεται, ἢ τῶν ὅτιν δειξέτω.
 οὐ γὰρ εἰδέναί χρεῖ τῶν ὅτιν οὐ καταφρονεῖ Φί-
 λιππος ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶαῖοι τῆς πόλεως τῆς
 ὑμετέρῃς, οὐδ' ἀχριστοτρόπους νομίσας ὑμῶς
 θηβαίων ἐκείνους; εἴλετ' ἀνθ' ὑμῶν: ἀλλ' ὑπὸ
 τούτων ἐδιδάχθη: καὶ ταῦτ' ἠκούσεν, ἀπὸρ
 καὶ πρότρόνον ποτ' εἶπον ἐγὼ πρὸς ὑμῶς ἐν ᾧ
 δήκω, καὶ τούτων οὐδεὶς ἀντεῖπεν: ὡς ὁ μὲν
 δῆμός ὅτιν, ὃ ἔλαος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῷ
 ἀπάντων, καὶ * ἀσυνετώτατον, ὡς πῶρ ἐν θα-
 λάτῃ * κύμα ἀκατάστατον, ὡς ἀν' τύχη κη-
 ρούμενον: ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθε: μέλει δ'
 οὐδενὶ τῶν κοινῶν; ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. δεῖ δὲ
 τινὰς Φίλους ὑπάρχειν τοῦ ἑκάστα πράξοντα
 ἐν ὑμῖν * αὐτῶ, καὶ διοικήσοντα * οἶον, ἀν' αὐ-

τῷ δοκῆ. καὶ ἂν πρὸ αὐτῶ ἄλλο κατασκευασθῆ,
 πάν ὅ, τι αὐτὸ βούληται παρ' ὑμῖν, ῥαδίως δια-
 πράξετε. εἰ μὲν οὖν ἤκουσεν, οἶμαι, ἄλλο τότε
 ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντας πρᾶξιμα ὡς
 δεῦρ' ἐπανῆλθον, ἀρτετυμπανισμύους, ἐ-
 ποίησεν αὐτὰ τῷ βασιλεῖ. τί δὲ ἡμεῖς, ὁ ἐκεῖ-
 νος ἐποίησεν; ἔβραχθηθεῖς ὑπὸ τιμᾶ γόρου,
 καὶ τετάρτοις τάλαντα ὡς λέγεται δε-
 δωκὸς αὐτῷ, ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν ἐπύθετο αὐ-
 τὸν τεθιεῶτα, καὶ οὐδὲ τῆς ζῆν ὄντα κύριον ἐ-
 καὶ βεβαιῶσαι, μή τι γὰρ ἐκείνῳ τότε ὑπέ-
 ρετο πράξειαι: ἔγνω τῷ τιμῶ οὐχὶ τῷ κυρίῳ
 τῶν πραγμάτων δεδωκὸς, ἢ γὰρ τοι πρῶτον
 ἀλλ' ἀμείπολιν πόλιν ἡμετέραν δούλω κα-
 τέστησεν, ὡς τότε σύμμαχον αὐτῆς καὶ φίλου
 ἔγραφεν: εἴτ' οὐδενὶ πώποτε ἔδωκε χρήμα-
 τα τῆς λοιπῆς. ταῦτα τοίνυν τῆς αὐτῆς ἐποίησε
 φίλιππος, εἴ τινα τούτων εἶδε δίκην δίδόντα.
 ἢ νῦν αὐτὸ ἴδῃ, ποιήσει. ἐπειδὴ δὲ ἀκούσῃ λέ-
 κοντας, δούλωμοῦτας ἐν ὑμῖν, ἐτρόπος κεί-
 νοντας, τί καὶ ποιῆσαι ζητοῖ; πολλαῖ ἀναλί-
 γκειν, ἔβρον ἐλάττω; καὶ πάντας δεραπύειν
 βουλήσεται, δύσῃ βεῖς ἔβρον; μάνοιτο μὲν τ'
 αὐτῶ. οὐδὲ γὰρ πῶ τῶν θησαύρων πόλιν εἴλετο
 δημοσίᾳ ποιεῖν ὁ φίλιππος οὐ: πολλοῦ γὰρ καὶ
 αἰεὶ: ἀλλ' ὑπὸ τῶν πρέσβειων ἐπέσθη. ὄν δὲ βῆ

Δημοσθένους

πον, φράσω πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ. ἦλθον ὡς αὐτὸν
πρέσβεις ἐκ θηβαίων, ὅτε πρὸ καὶ παρ' ὑμῶν ἡ-
μεῖς ἤμεν ἐκεῖ. τούτοις χρήματα ἐκείνος ἠβού-
λετο δοῦναι, καὶ πάνυ γε ὡς ἔφασαν, πολλά·
οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ τῶν θη-
βαίων πρέσβεις. μετὰ ταῦτα ἐν θυσίᾳ τινὶ
ἢ δειπνῶ πίνων ἢ φιλανθρωπύμενος πρὸς
αὐτοῦ ὁ φίλιππος ἄλλά τε δὴ πολλά, οἷον
αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα: καὶ τελευτῶν
ἐκ πώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ* προὔπινεν
αὐτοῖς. ταῦτα πάντα ἐκείνοι διεωθούτο, ἢ
οὐδὲ μὴ προΐεντο ἑαυτούς. τελευτῶν δὲ, φί-
λων εἰς τὴν πρέσβειαν εἶπεν ὧ ἀνδρες ἀθλιωταῖοι,
λόγον ὃν οὐχ ἔπαρ' θηβαίων, ἀλλ' ἔπαρ' ὑμῶν
ἄξιον εἰρηῆσθαι. ἔφη γάρ τὸν φίλιππον ὁρῶν
μεγαλοφύχως ἢ φιλανθρώπως ἔχοντα πρὸς
αὐτοῦ, ἠδέσθαι καὶ χαίρειν: αὐτοὶ μὲν οἷον ὑ-
πάρχειν αὐτῷ φίλοι καὶ ξένοι ἢ ἀνδρῶν τῶν δώ-
ρων τούτων: εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα
ἐν οἷς ἴω τότε, πῶ φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠεί-
ουν ταύτῃ προαθέντα ἄξιόν τι καὶ αὐτῷ
καὶ τῶν θηβαίων πράξαι: καὶ ὅλλω δὲ πῶ
πόλιν οὕτω, καὶ σφᾶς ὡμολόγῳ ὑπάρ-
ξιν αὐτῷ. καὶ γὰρ τοι σκέψασθε, τί τοῖς θηβαί-
οις γέγονεν ἐκ τούτων, καὶ τί ὑμῖν συμβέβηκε:
καὶ θεάσασθαι ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἢ λί-

ὁ δὲ τῆς πρᾶξεσ βείας λόγος. 99
μον ὅτι τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγ-
ματα. πρῶτον μὲν τοίνυν εἰρήνη γέγονεν αὐ-
τοῖς πονούσι, ἢ ταλαιπωρουμένοις ἤδη τῷ πο-
λέμῳ, καὶ ἡττωμένοις: εἶτα τῶν ἐχθρῶν φω-
κέων ἀφ' ὧν ὄλεθρος, ἢ ὄλων τῶν τειχῶν, ἢ
τῶν πόλεων ἀναίρεσις, ἀφ' ἧς ἢ μόνον ταῦτα;
οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἔτι πρὸς τούτοις, ὄρχομενός, κο-
ρώνεια, κορσία, τὸ πλῆθος αἰών, τῆς φωκέων
χώρῳ ὅσῳ ἐβούλοντο. τοῖς μὲν δὲ θιβαίοις,
ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ὧν οὐδ' ἀν' ὄ-
ξαινο δὴ πού μείζονα. τοῖς δὲ πρέσβεσι τοῖς
τῶν θιβαίων τί; οὐδὲν, πλὴν τὸ τούτων αἰτί-
σις γενεῆσθαι τῆ πατρίδι. οἷον δὲ καλὸν ὦ
ἀνδρῶν ἀθλῶν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λό-
γον καὶ δόξης, ὧ οὗτοι χρημάτων ἀπέδοντο.
ἀντιθῶμεν δὲ τί τῆ ἧ ἀθλῶν πόλει γέγο-
νεν ἐκ τῆς εἰρήνης: ἢ τί τοῖς πρέσβεσι τοῖς τῶν
ἀθλῶν. καὶ θεωρεῖτε εἰ πρᾶπλήσια τῆ πό-
λει καὶ τούτοις αὐτοῖς. τῆ πόλει μὲν τοίνυν,
ἀφρηκίαι μὲν ἀπάντων καὶ τῶν κτημά-
των, καὶ τῶν συμμάχων: ὁμομοκία δὲ φι-
λίππῳ, καὶ ἄν τις ἄλλος ἴη ποτ' ἐπ' αὐτὰ, βου-
λόμενος σῶζειν, ὑμᾶς κωλύσειν. καὶ τὸν μὲν ὅ-
τιν βελόμενον παραδιδῶναι ἐχθρὸν ἠγήσασθαι
ἢ πολέμιον: τὸν δὲ ἀπεδρηκότα σύμμαχον
καὶ φίλον. ταῦτα γὰρ ὅστιν ἀσπεῖτε μὲν αἰ

Δημοσθένους

αἰνῆς οὐ τοσὶ, ἔγραψε δὲ ὁ τούτου σωδρῆς
Φιλοκράτης. καὶ κρατουῶτος ἐμοῦ πῶ προτέ
ραν, ἢ μέραν καὶ πεπεικότος ὑμᾶς, τὸ τῶν συμ
μάχων δόγμα κερῶσαι, ἢ καλέσαι τοὺς πρέσι
βεις τοὺς τῶ Φιλίππου, ἐκκρούσας οὗτος εἰς πῶ
ὑπεραίαν, πῶ φιλοκράτους γνώμῃ ἐπεισεν ἐ
λέσθαι: αὐτὴ ἢ ἢ ταῦτα ἢ πολλαῖ ἄλλα ἐπι τού
των δεινότητά ὅτι γεγραμμένα. τῆ μὲν δὲ
πόλει ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν: ὧν οὐδὲ
δύρεῖν αἰχίω ῥάδιον. τοῖς δὲ πρέσβεσι τί τοῖς
ταῦτα πράξασι; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πάνθ'
ὅσα ἐωράκατε ὑμεῖς, οἰκίασ, ξύλα, πυρούς:
ἄλλα αὐτῆ τῶν ἀχλωλότων συμμάχων χώ
ρα κτήματα, καὶ γεωργίαι παμπληθεῖς, φι
λοκράτει μὲν τάλαυτον ἔχουσαι πρόσδον,
τούτα δὲ αἰχίνῃ ῥιάκοντα μνάς. καὶ τοι, πῶς
οὐ δεινὸν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι καὶ ἀέτλιον,
ταῖς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφοραῖς προ
σόδους τοῖς πρέσβεσι τοῖς ὑμετέροις γενεῖ
σθαι; καὶ πῶ αὐτῶ εἰρήνῃ τῆ μὲν ἐκπεμφά
σθαι πόλει τῶν μὲν συμμάχων ὄλεθρον, τῶν δὲ
κτημάτων ἀπόσασιν, αὐτὴ ὅ δόξης αἰχίω γε
γενεῖσθαι: τοῖς ὅ πρέσβεσι τοῖς κατὰ τῆς πόλεως
ταῦτα πράξασι πρόσδους, δὲ πείρασ, κτήμα
τα, πλοῦτον, αὐτὴ τῶν ἐχάτων ἀχρειῶν: εἰ
γάσθαι; Ἀλλὰ μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω,

τάλει μοι τούτων ἑὸν ὀλωθίον μαρτυρα.

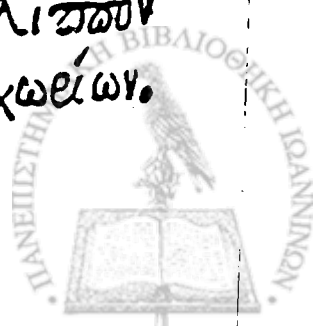
Μαρτυροῦ.

Ὁ τοίνυν θαυμάσαι μ' αὐτὸ καὶ τοιοῦτό τι
πλήσει λέγειν, ὡς οὐκ ἔστι καλὴν, οὐδ' οἴαν
εἶον ἐγὼ, τῷ εἰρώλω ποιήσασθαι κακῶς τῷ
πολέμῳ τῶν στρατηγῶν κεχημενῶν. αὐτὸ δὲ
αὐτὰ λέγει, πρὸς θεῶν ἐρωτήσατε αὐτὸν
εμνημόσι: πότῳρον, ἔξ ἐτῶν πινὸς ὥχτο
ξεσθῶν πόλεως, ἢ ταύτης τῆς αὐτῆς. εἰ μὲν
αὐτὸ ἔξ ἐτῶν ἑκράτηκα ὡς πολέμῳ
ἴσει, καὶ χρυσὸς ἔχειν ἑὸν στρατηγούς, εἰκό-
ως χρήματα εἰληφεν. εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτῆς,
ἵνα ἐνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐ-
τῆς ἀπέστη, ἑὸν τούτοις οὗτος δῶρα προσλα-
τῶν φαίνεται; τῶν γὰρ αὐτῶν ἔδει τῷ τε
ἐμψασαν πόλιν τυχαίειν, καὶ ἑὸν ἐκ ταύ-
τις πρέσβεις, εἰ πῶρ τι τῶν δικαίων ἐγένετο.
Ὁ τοίνυν καὶ κείνο σκέψασθε ὡς ἀνδρῶν ἀ-
καίῳι, πότῳ οἴεσθε, πλεον φωκέων θεσάων,
ἑὸν ἑμῶν κρατεῖν ὡς πολέμῳ. ἐγὼ
ἢ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι φωκεῖς θεσάων: εἶχον γὰρ
ἑμῶν, καὶ κορώνειαν, καὶ τὸ πλῆθος αὐ-
τῶν, καὶ ἑὸν ἐνέωσιν ἀπειλήφασαν αὐτῶν, ἢ
ἑμῶντα ἢ διακοσίους ἀπεκτόνεσαν ἑὸν
ἢ δυλείῳ, καὶ ζόπαιον εἰσήκει, καὶ ἑμῶν-
ἑμῶν, καὶ κακῶν ἑμῶν παρῆσθηκει θηβαί

Δημοσθένους

ους. ὑμῖν δὲ, τοιοῦτο μὲν οὐτ' ἴσ' ἔγωγε, μήτε γένοιτο
τῶν λοιπῶν. ὅσοι δ' ἴσ' τὸ δεινότατον τῶν πρὸς
Φιλίππων πόλεμον: οὐκ ἐδιώκατε κακῶς ἡμῶν
καὶ ἐβούλεσθε ποιεῖν ἐκείνον: τὸ δὲ μὴ πάσχειν
ἐπι αὐτοῖς, πᾶσαν ἀδελφίαν ἤγετε. τί ποτ' οἴω ἐκ
τῆς αὐτῆς εἰρήνης τοῖς μὲν θηβαίοις τοῖς τοσού-
τῳ κρατουμένοις ὡς πολέμῳ, καὶ τὰ ἑαυτῶν
νομίσασθαι καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν προσλαβεῖν
εἰλέγονε: τοῖς δὲ ἀθωαίοις ὑμῖν, καὶ ἅ τῳ πο-
λέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ὅσοι τῆς εἰρήνης ἀφρο-
δωλεκείαι; ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν, οὐκ ἀπέδον-
το οἱ πρέσβεις, τὰ δ' ὑμέτερά οὗτοι πεπράκα-
σιν. ἀλλὰ νῦν Δία ὅσον συμμάχους ἀπειρηκείαι
φήσει τῷ πολέμῳ. ὅτι γὰρ ταῦτα οὕτω πέ-
πρακται, καὶ ἐκ τῶν ὅσοι λοιπῶν ἐπι μᾶλλον
εἴσεσθε. ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη τέλος εἶχεν
αὐτῆ ἢ τῶν φιλοκράτους, ἢ σωεῖπεν οὗτος. οἱ
δὲ πρέσβεις ἀπῆρκεσαν οἱ τῶν Φιλίππου, λα-
βόντες ὅσον ὅρους: καὶ μέχρι τούτου γε οὐδὲν
ἀνῆκετον ἡμῶν τῶν πεπραγμένων, ἀλλ' αἰσχρὰ
μὲν ἡ εἰρήνη καὶ ἀναξία τῆς πόλεως: ἀντὶ δὲ
τούτων δὴ, τὰ θαυμάσια ἀγαθὰ ἡμῖν ἐμεμνη-
σέσθαι: ἡξίου ἡμᾶς ἐγὼ, καὶ τούτοις ἔλεγον
πλεῖν τῷ ταχίστῳ ἐφ' ἐλπιωόντου, καὶ μὴ
προεῖσθαι, μὴ δ' ἄσαι κατασχεῖν Φιλίππων
μηδὲν εἰ ὡς μεταξὺ χρόνῳ τῶν ἐκεῖ τί χωρείων.

ὁ δὲ τῆς πρῶτης πρεσβείας λόγος. 101
ἤδιν γὰρ ἀκείβως, ὅτι πάνθ' ὅσα αὐτὸν ἐκ πολέ-
μου γηγομένης εἰρήνης προεβή, ταῦτα τοῖς ἀ-
μελήσασιν ἀπόλυται. οὐδεὶς γὰρ πώποτε
ἐπὶ τῶν ὄλων πειθεὶς εἰρήνῃ ἀγῆν, ἐπὶ
τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἕξ ἀρχῆς ἠθέλησε
πολεμεῖν: ἀλλὰ ταῦθ' οἱ προλαβόντες ἔχου-
σιν. ἡ γὰρ παρόντων, καὶ κατὰ τὸ ψήφισμα
καὶ τὸν ἔξορκωσάντων, ἀλλὰ εἰλήφει τῶν τῆς
πόλεως, ἀφείκει, τῶν δὲ λοιπῶν ἀφέξε-
ται. ἢ μὴ ποιούντος τούτου ταῦτα, ἀπαπέ-
λειν ἡμᾶς δι' ἑξέως δεῦρο. ὡστ' εὐ ἐκείνοις τοῖς
τύρῳ, καὶ ἐλάτῃσι πῶς πλεονεξίαν, καὶ πῶς
ἐπίσταν εἰδύτας ὑμᾶς πῶς τῶνδε τῶν ἐπὶ
τῶν μείζονων, λέγω δὴ φωκέων καὶ πύλων
ἢ προήσασται: μὴ προλαβόντος δι' ἐκείνου
ταῦτα, μὴ δὲ ἡμῶν ἐξαπατηθέντων ἀπαντ' εὐ
σφαλεῖ τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἔσασται, ἢ πρῶ-
τόντος ὑπάρξειν αὐτῶς τὰ δίκαια. ἢ ταῦτ'
μότως οὕτως ὑπὸ λάμβανον ἔξειν. εἰ γὰρ ἦ-
εν ὡς ἦσαν τότε οἱ φωκεῖς σῶσι, καὶ πύλων
ἔχεινος μὴ αὐτὸν οὐδὲν ὑμῖν εἶχεν ἀνατί-
θεσθαι ἄφρονον, δι' ὅ τῶν δικαίων αὐτὸν πρῆ-
πτε. οὐτε γὰρ κατὰ γλῶσσαν παρελθὼν, οὐτε ναυ-
κρατήσας εἰς πῶς ἀπικλῶ ἔξειν ἔμελλον: ὑ-

Δημοσθένους

μεις δ' ἐκείνω παραχρῆμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιοίη, κλείσειν τὰ ἐμπόρεια, καὶ χερμάτων γ' εὐπωαίνει, ἢ τῶν ἄλλων εὐπολιορκία πάλιν αὐτὸν καταστήσειν. ὥστε ἐκείνος ὁ οὐβύλουσων ἐσεσθαι ἐμελλε τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιστελοῦσιν, οὐχ ὑμεῖς. ἢ ταῦθ' ὅτι ἐκ τῶν τοῖς συμβεβηκόσι νωὶ πλάττομαι, ἢ προσωποῦμαι, ἀλλὰ τότε δὴθὺς ἐγνώκειν ἢ προσεωρώμην ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ τούτοις ἔλεγον, ἐκείθεν εἴσεσθε. ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησία μὲν οὐκ ἔτ' ἔω ἔσθ' ἄλλοιπος οὐδεμία δὲ τὸ προκατακεχρῆσθαι, οὗτοι δ' οὐκ ἀπήεσαν, ἀλλ' αὐτῆς διέτεινον: γράφω ψήφισμα βουλῶν, τῷ βουλῶν πείσαντος τῆς δήμου κνείαν, ἀπείμαι τῶν πρέσβεις τῷ ταχίστω: τὸν δὲ στρατηγὸν πρόξενον νομίζειν. αὐτῶν τῶν τοῖς τοῖς οἷς ἀν' ὄντα ἔλιπσῶν πωθαίνηται. γράφω ὡς πρὸς νωὶ λέγω, τοῖς ῥήμασιν οὕτως ἀντίκρυς. Καί μοι λέγε τῶν τὸ ψήφισμα λαβῶν.

Ψήφισμα.

Ενθαυδε μὲν τοίνυν αὐτῶν ἐβήγαγον οὕτως ἀκοντας, ὡς καθαρῶς οἷς μετὰ ταῦτα ἐποίουν, εἴσεσθε. ἐπειδὴ δὲ ἀφ' ἡμέθετα εἰς ὠρεὸν, καὶ σωεμίξασιν ὡς πρὸς ἐξῆς, ἀμελήσαντες οὗτοι τῆς πλείν, καὶ τὰ προστεταγμένα πράττειν, ἐπορθύοντο κύκλω: ἢ πρὶν εἰς μακεδονίαν ἔλ

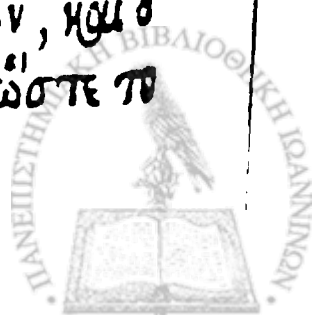

θεῖν, ρεῖς ἢ εἴησιν ἡμῶν ἀνιλωσάμεν: τοῖς
 δὲ ἄλλοις ἀπάσας καθήμεθα ἐν πέλῃ, πρὶν
 φίλιππων ἐλθεῖν, σὺ αἷς ἐπορεύθημεν ὁμοῦ
 πύθηνοντ' ὅλας. ἐν δὲ τούτῳ δεισιον, θρά-
 κω, τὰ ἑσπέρων, ἰδρὸν ὄρος, πάντα τὰ
 πράγματα ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀσυνταξίᾳ ἦρει, καὶ
 διωκεῖτο ὁ φίλιππος, πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ
 καὶ θρυλοῦντος αἰεὶ: τὸ μὲν πρῶτον ὡς αὐτὸς
 κοινὸν γνώμῃ ἀφαινομένου: μετὰ ταῦτα
 δὲ, ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος: τελευτῶντος
 δὲ ὡς αὐτὸς πρὸς πεπραγμένα ἐαυτοῦ ἢ ἀνοσιω-
 γάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποσελομένου. ὁ δὲ
 πύθεις ἀπὸ τῶν φανερῶν, ἢ ἀπασιν ἐν-
 οῦπιούμενος, οἷς ἔλεγον μὲν ἐγὼ, ἐψήφιστο δὲ
 φ' ὑμῶν, οὗτος ὡς. εἰ δὲ ἢ πᾶσιν ἤρεσκε ταῦ-
 τα τοῖς ἄλλοις πρέσβειν, αὐτίκα εἴσεσθε. ἐ-
 γὼ μὲν γὰρ, οὐδὲν πω λέγω πρὸς ἑδενός, ἔδι-
 ῖπῶμαι: οὐδὲ ἀνάγκη εἶναι αὐτῶν οὐδένα
 εἶδον εἶναι χριστὸν εἶναι τήμερον: ἀλλὰ δι' αὐ-
 τὸν, καὶ τὸ μὴ κεκοινωνηκίαι τῶν ἀδικημά-
 των. ὅτι μὲν γὰρ αἰσχρὰ δεινὰ, ἢ οὐ ποῖκα
 καὶ πεπραγμένα, πάντες ὑμεῖς ἐώρακατε. οἱ
 μὲν δὲ οἱ τούτων μετεχρηστές, αὐτὰ δη-
 λώσιν: ἀλλὰ νῦν δία, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἑσθ-
 ῖκους ἔλαβον παρὰ τῶν συμμάχων, ἢ τὰ μὲν
 προσήκοντα ἐποίησαν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ

Δημοσθένους

λαὶ Ἰεῖς μῶαο ὄλους ἀποδημήσαντες, καὶ χιλίας δραχμὰς λαβόντες ἐφόδιον, παρ' ὑμῶν, ὅσα παρ' οὐδεμῶς πόλεως, οὐθ' ὅτε ἐκεῖσε ἐπορεύοντο, οὐθ' ὅτ' ἐκεῖθεν δεῦρο, οὐδ' ἔρηκτοῦς ἐλαβον. ἀλλ' ἐν τῷ πανσόδειῳ τῷ πρὸ τῆς διοσκουρείου, εἴ τις ὑμῶν εἰς φεράς ἀφῆκται, οἶδεν ὃ λέγω: ἐν ταῦθα ἐγένοντο οἱ ὄρηαι, ὅτε δεῦρ' ἦδη τὸ στρατεύμα ἄγων ἐβάδιζε φίλιππος: αἰχρῶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, καὶ ἀναξίως ὑμῶν. καὶ τοι τῶν φίλιππος, ἀπάντων ἀν' ἐπιμήσατο πλείστου ὄψιν τὸν ἄροπον πρᾶχθῆναι. τίω τε γὰρ εἰρήνω οὐχὶ διωηθείτων ὡς ἐπεχείρησαν ἔτοι τὸ πρῶτον, πάλω ἀλέων καὶ φωκέων γράψαι, ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑφ' ὑμῶν τῆς φιλοκράτους, ταῦτα μὲν ἀπαλείψαι, γράψαι δ' ἀντικρυσ ἀθλωαίους, καὶ οὐδ' ἀθλωαίων συμμάχους: οὐκ ἐβούλετο ὄψιν ὁμομοκείαι τὸν ὄρηαι οὐδένα τῶν αὐτῆς συμμάχων. οὐ γὰρ αὐτῶν συστρατεύσειν ἐφ' ἂν ἴω ἔχει τῶν ὑμετέρων ἐμελλον, ἀλλ' ἔξειν πρόσφασιν οὐδ' ὄρηαι: οὐτε μαρτυρασθῆναι τῶν ὑποχέσεων ἐφ' αἷς δύνεσκετο τῷ εἰρήνω: οὐδὲ ὄψιν δειχθῆναι πᾶσιν, ὅτι οὐκ ἄρα ἡ πόλις ἢ τῶν ἀθλωαίων ἢ τῆς πόλεως, ἀλλὰ φίλιππος ὅτι ὁ τῆς εἰρήνης ὀψιθυμῶν, καὶ ὁ πολὺ ὑπαχνοῦμένος τοῖς ἀθλωαίοις, ὥστε το

χεῖν τῆς εἰρήνης. ἵνα δὴ μὴ γένηται ταῦθ' ἄλλο
 γω, φανερά, διὰ ταῦτα ὡς το δεῖν αὐτῶν μη
 δαμόσε βαδίζειν. οὗτοι δ' ἐχάριζοντο πάντα
 ἠδὲ κινύμενοι καὶ ἑσθρολακύνοντες ἐκεῖ-
 νον. καὶ τοι ταῦθ' ὅταν ἐβελέγχωνται πάντα
 τῶν χρόνους ἀνὴλωκότες, τὰ ἐν θράκη προέμε-
 νοι μηδὲν ὧν ἐψήφισατε πεποιηκότες, μὴ δὲ
 ὄν συμφέρον ὧν, τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπηγεληκό-
 πες, πῶς ἐνεσι παρ' οὗ φρονούσι δικασαῖς, καὶ
 βουλομένοισι διορκεῖν, * τούτους σώζεσθαι ;
 ἀλλὰ μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λεγε πρῶ-
 τον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς ὀρθοῦν προσῆκεν ἡ-
 μῖν: εἶτα πῶς τῶ φίλιππων: εἶτα τὸ φιλοκρά-
 τους ψήφισμα: εἶτα τὸ τῶ δήμον.

Ψήφισμα. Ἐπιτολή. Ψήφισματα.

καὶ μὲν ὅτι τὸν φίλιππων ἐν ἐπιτολῇ κα-
 τελάβομεν ἀν' εἴτις ἐπέθετό μοι, ἢ τὰ προσ-
 τεταγμένα ὑφ' ὑμῶν ἐποίησεν κατὰ τὰ ψήφισ-
 ματα, κάλει οὗ ἐκεῖ παρόντας μάρτυρας.

Μάρτυρες.

λέγε δὴ καὶ πῶς ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν, ἀπὸ πρὸς
 ὑκλείδῃ ὑστέρων ἐλθόντα τουτονὶ ἀπεκεί-
 ατο φίλιππος.

Μαρτυρία.

ὅτι τοίνυν οὐδ' ἀρνήσις ὅτιν αὐτοῖς, τὸ μη-
 ταῦθ' ἑσθρὸν φίλιππου πράξειν, ἀκούσατέ

Δημοθρύους

μου. ὅτε γὰρ προτέρων ἀπήραμιν πρεσβείαν
πῶ ἀδὲ τῆς εἰρήνης, κήρυκα ὑμεῖς προαπε-
σείλατε, ὅς τις ὑμῖν σπείτεται. τότε μὲν τοί-
νω ὡς τάχιστα εἰς ὠρεὸν ἦλθον, οὐκ ἀνέμεινας
τὸν κήρυκα, οὐδὲ ἐπαίησαν χρόνον ἔδένα, ἄλου
δὲ πολιορκουμένου διέπλευσαν εἰς ἄστυν: καὶ
πάλιν εὐτεῦθεν πρὸς πᾶρμενίωνα τὸν πολι-
ορκουῶτα ἐβελθόντες, ἀπήραν δὲ τῶν πολε-
μίου στρατεύματος εἰς παγκασίς: καὶ προΐόν-
τες ἀπὸ τῶν ἐν λαείσῃ τῶ κήρυκι. τοσαύ-
τη σπουδῇ καὶ προθυμίᾳ τὸτ' ἐχώρουν. ἐπει-
δὴ ἡ εἰρήνῃ μὲν ἴσως, ἀπασα ἡ ἀσφάλεια ἰσῆαι
καὶ πρόσαγμα παρ' ὑμῶν σπεύδῃν, πτωικαῦτα
οὐτ' ἐπείθεσθαι βαδίζουσιν, οὐτε πλεῖν αὐ-
τοῖς ἐπείθει. τί δὴ ποτε; ὅτι τότε μὲν τὸ πῶ εἰ-
ρήνῃ ὡς τάχιστα γενέσθαι, τῶν τ' ἴσως ἐπὶ εἰ-
λίππου: νῦν ἡ, τὸ ὡς πλεῖστον τὸν μεταξύ χρό-
νον διατειβῶμαι πρὸ τῶ ἄστυ ὄρκου ἀρλαβεῖν.
ἀλλὰ μὲν, ὅτι καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε-
μοι καὶ ταῦτ' ἰσῆαι μαρτυρίαν.

Μαρτυρία.

Ἔστιν οἴω ὅπως ἀνὰ μάλλον ἄνθρωποι πάνθ'
ἐπὶ εἰλίππου πράττοντες ἐβελεγχεῖται,
ἢ οἱ πῶ αὐτῶ ὄσδον, ἡνίκα μὲν σπεύδῃν ἐπὶ
ὑμῶν ἔδει, καθήμενοι: ὅτε δ' οὐ βαδίζειν προσῆ-
κε πρὶν ἐλθεῖν τὸν κήρυκα, ἐπειγόμενοι. ὃν τοῖ

ὁ παῖς τῆς πρᾶξις βείας λόγος. 104

ἡμῶν χρόνον ἡμῶν ἐκεῖ καὶ καθήμεθα ἐν πέλῃ;
ἐκέλευσε τί πράξειν ἕκαστος ἡμῶν προείλε
το. ἐγὼ μὲν τοίνυν οὗτος αἰχμαλώτους ἀναλώ
σειν, καὶ ζητεῖν, καὶ παρ' ἐμαυτῶν χρεῖματ' ἀνα
λίσκειν, καὶ φίλιππων ἀξιούσιν, ὧν ἡμῖν ἐδίδου
ἐκείνων, τούτους λύσασθαι: αὐτὸς δὲ, αὐτίκα
ἐκούσεθε, τί ποιῶν διετέλεσε. τί οἶν ἡμῶν τῶ
πο; κοινῇ τὸν φίλιππων χρεῖμαθ' ἡμῖν διδόναι.
ἵνα μὴ δὲ οὗτος ἀγνοῆτε, ἐκεῖνος ἡμᾶς διεκω
λώνησεν ἅπαντας, ἐκάσω τινὰ εὖρον προ
σπέμπων ἰδίᾳ, καὶ πολὺ γέ ὧ ἀνδρῶν ἀθι
ναῖοι διδούς χρυσίον. ὡς δ' ἀπετύγχανεν οὗτον
πῆποτε, οὐ γὰρ ἐμέ γε εἶπεν ἐμαυτὸν δεῖ,
ἄλλὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ δη
λώσει τὰ κοινῇ δεδέντα: ἅπαντας ἠγεῖτο δι
θέως οὐδέως λήψασθαι: ἀσφάλειαν οἶν ἔσε
σθαι τοῖς ἰδίᾳ πεπρακόσιν ἐμαυτῶν, εἰ καὶ κα
τὰ μικρὸν τῶ κοινῇ λαβεῖν πάντες μετὰ χρι
στον: διὰ ταῦτ' ἐδίδουτο: ξένια δ' ἡμῶν ἢ πρόφα
σις. ἐπειδὴ δ' ἐκώλυσα ἐγὼ, πάλιν προσδι
είμαντο οὗτοι. ὡς φίλιππος δ' ἐπειδὴ ταῦτ'
ἡς οὗτος αἰχμαλώτους ἠξίουσιν αὐτὸν ἀναλίσ
σειν ἐγὼ, οὐτε * κατειπεῖν τούτων εἶχε κα
λῶς, οὐδ' εἶπεν ὅτι ἄλλ' ἔχουσιν ὀδεῖνα καὶ ὀ
δεῖνα, οὐτε φυγεῖν τὸ ἀνάλωμα. ὡμολόγησε
ὡν δὴ, διεκρούσατο δὲ, εἰς τὰ παναθλίωμα φή

Δημοσθένους

σας ἀρπύζειν. Λέγε δὴ τῷ μαρτυρίᾳ
τῷ ἀχιλλῶφάνου, εἶτα τῷ τῶν ἄλλων πα-
ρόντων. Μαρτυρία.

Φέρε δὴ καὶ ὅσους αὐτὸς ἐλυσάμην τῶν κίχ-
μαλώτων, εἶπω πρὸς ὑμᾶς. εἰ ὅσω γὰρ οὐχὶ
παρόντος πωτὲ φιλίππου, διετείβομεν εἰ
πέλῃ, εἴοι τῶν ἐαδρωκότων, ὅσοι πῶρ ἦσαν
ἔξῃσιμῶν, ἀπειρώτες ὡς ἐμοί, δοκεῖ, μὴ
διωθήσεσθαι μετὰ ταῦτα πείσαι τὰ φίλιπ-
πῶν, ἐαυτοὺς ἔφασαν βούλευσθαι λύσεσθαι, καὶ
μηδεμίαν τούτου φιλίππου χάριν ἔχειν. καὶ ἐ-
δανείζοντο, ὁ μὲν, ἴεις μῶν, ὁ δὲ, πέντε, ὁ δὲ,
ὅπως σωέβαινον ἐκάσῃ τὰ λύτρα. ἐπειδὴ
τοίνω ὁμολόγησεν ὁ φιλίππος εὖτε λοιποὺς
λύσεσθαι, συγκαλέσας ἐγὼ τούτους, οἷς αὐ-
τὸς ἔχρησα τὰ γύειον, καὶ τὰ πεπραγμένα
ὑπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχθρῳ
πειχθέντες, μὴ δ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυθῶσθαι
πένιτες ἀνθρώποι, τῶν ἄλλων ὑπὸ τῷ φιλίπ-
που προσδοκασμένων ἀφεθήσεσθαι, ἔδωκα
δωρεὰν τὰ λύτρα. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέ-
γω, λέγε καὶ ταύτας τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Ὅσα μὲν τοίνω ἀφῆκα χεῖματα, καὶ δωρε-
ὰν ἔδωκα τοῖς ἀτυχέσασιν τῶν πολιτῶν, ταῦ-
τ' ἐστίν. ὅταν δὲ οὗτος λέγῃ αὐτίκα δὴ πρὸς
ὑμᾶς

ὑμῶν, τί δὴ ποτε ὡς φησὶ ὁ δὴμόθενος ἀφ' ἧς
 τῆς σωειπεῖν ἐμὲ φιλοκράτει γούνοσ οὐδὲν ἡ-
 μάσ ὑγιὲσ πρᾶττοντασ, τῶ μετὰ ταῦτα πρεσ-
 βείαν τῶ ἑσὶ ἑσὶ ὄρκουσ σωεπρέσβυτασ πᾶ-
 λιν, καὶ οὐκ ἔζωμόσω; ταῦτα μέμνηθε, ὅτι
 τούτοισ ὠμολογήκειν ἤξειν, οὐσ ἐλυσάμεν, καὶ
 νομείν τὰ λύζα, καὶ στόσειν εἰσ διώαμιν. Δει-
 νὸν εἰῶ ὡ ψύσαθα, ἢ προέσθαι δυσυχαιῶ
 τασ ἀνθρώπουσ πολίτησ. ἰδίᾳ δ' ἔζωμοσάμε-
 νον οὐ πάνυ καλὸν οὐ δ' ἀσφαλὲσ ὡ ἐκεῖτε
 πλανᾶσθαι. ἐπεὶ εἰ μὴ δὴ τὸ τούτουσ βούλε-
 σθαι σῶσαι, ἔζώλησ ἀφρολίμεν ἢ προώλησ,
 εἰ καὶ προσλαβὼν γ' ἀν' ἀργύειον πάνυ πο-
 λὺ, μετὰ τούτων ἐπρέσβυτα. σημεῖον δὲ: ἑσὶ
 γρ' τῶ πείτῶ πρεσβείαν δὲ με χειροτονησάν-
 των ὑμῶν δὲσ ἔζωμοσάμεν. καὶ παρὰ ταύ-
 τῶ ἀφροδημίαν πάντα τὰναντία ἐπρᾶττον-
 τῆσ τοῖσ. ὦν μὲν τοίνυν ἀφροκράτωρ ὡ ἐγὼ κα-
 τὰ τῶ πρεσβείαν, ἑσὶ ἔχε τὸν ζόπον ὑμῖν.
 ἀ δ' οὐτοι πλείουσ ὄντεσ ἐνίκαον, ἀπαντ' ἀπό-
 λωλε. καί τοι καὶ τὰμα ἀν' πάντα ἀνολοῦ-
 θωσ τούτοισ ἐπέπρᾶκτο, εἰ τισ ἐπείθετό μοι. οὐ-
 γὰρ ἐγὼ γε οὕτωσ ἀθλιωσ, οὐδ' ἀφρων ὡ, ὡσ
 τε χρήματα μὲν διδόναι λαμβάνοντασ ὄρων
 ἐπίουσ, ἐπὶ τῆσ πρὸσ ὑμᾶσ φιλοτιμίασ: ἀ-
 δ' ἀν' οὐ μὲν δα πάνησ οἰά τε ὡ πρᾶχέμεναι,

Ο

Δημοσθένους

πολλῷ ἢ μείζονα εἶχεν ὠφελεία πάση τῇ πόλει, ταῦτ' οὐκ ἐβουλόμην γίγνεσθαι. καὶ σφόδρα γε ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖοι. ἀλλ', οἶμαι, περὶ εἴησαν οὗτοι μου. φέρε δὴ, τί τούτῳ πέπρακται παρὰ ταῦτα, ἢ τί τῷ Φίλοκράτει, θεάσασθε. παράμιλλα γὰρ ἔσαι φανερώτορα. πρῶτον μὲν τοίνυν φωκεῖς ἐκαστόνδους καὶ ἄλλοις ἀπέφηναν, καὶ κερσόβλέπῃω, καὶ πρῶτὸν ψήφισμα, ἢ τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰρημικά. εἶτα τὸ ψήφισμα ἐπεχείρισαν κινεῖν, καὶ μετὰ τὸν ἐφ' ᾧ πρεσβύοντες ἠκομην. εἶτα καρδιανούς Φιλίππῳ συμμάχους ἐνέγραψαν: καὶ τῷ μὲν γραφεῖσαν ἑπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψήφισαν τὸ μὴ πέμπειν: αὐτοὶ δ' οὐδοπιῶν ὑγιᾶς γράψαντες ἀπέπεψαν. εἶθ' ὁ γενναῖος οὗτοσι ἐμὲ μὲν τὸν δῆμον ἔφη τὸν ὑμέτερον καταλύσειν ἐπιτέλθαι Φιλίππῳ, ὅτι ταῦτ' ἐπέσλητον, οὐ μόνον αἰχρὰ νομίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιὼς μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους: αὐτὸς δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐν τυγχάνων ἑδοπιῶν ἐπαύσατο Φιλίππῳ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, σιωπῶ: δερκύμωσ δ' αὐτὸν ἐν φεραῖσι τῷ νύκτα ἐφύλαττον ἕκ ἐγὼ, τὸν παῖδα ἔχων τὸν ἐμὸν τουτονὶ καὶ λαβὼν ἐβίοντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς ἐμοὶ τὸν παῖδα ἐκέλευεν ἀπατέλειν, καὶ αὐτὸν με

μνήσθαι. καὶ τὸ τελευτᾶν ὁ βδελυρὸς οὗτος καὶ ἀναίδης νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπόντων ἡμῶν ἀπλείφθη παρὰ φίλιππῳ. καὶ ταῦτα ὅτι ἀλιθῆ λέγω, πρῶτον μὲν αὐτὸς ἐγὼ συγγραψάμενος, καὶ καταστήσας ἐμαυτὸν ὑπὸ θυῶν μαρτυρήσω εἴτα τῶν ἄλλων πρέσβεων ἕκαστον καλῶ: καὶ δινοῖν θάττον, ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομνῆσαι ἀναγκάσω. εἰὰν δὲ ἐξομνῶσιν, ὥσπορκοῦντας ἐξελέγξω παρ' ὑμῖν φανερώς.

Μαρτυεῖα.

Οἷοις μὲν τοίνυν κακοῖς καὶ πράγμασι κατὰ πλὴν ἀφροδυσίαν ἀπασαν συνεχώμην, ἐωράκατε. τί γὰρ αὐτοὺς οἶεσθε ἐκεῖ ποιεῖν ἐπίσης ὄντας τῆ δίδουτος, ὅθ' ὑμῶν ὁρώντων τῶν καὶ τιμῆσαι κνεύων ὄντων, καὶ τούναντίον κολάσαι, τοιαῦτα ποιοῦσι; Συμλογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπὸ ἀρχῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπεχώμην ἀρχόμενος τῆ λόγου, δείξω πεποιηκώς. ἐπέδειξα οὐδὲν ἀλιθῆς ἀπιθήκελκότη, ἀλλὰ φανακίσαντα ὑμᾶς, μαρτυροῦσι τοῖς γενημένοις αὐτοῖς, οὐ λόγοις χρώμενος. ἐπέδειξα ἀπὸν γενημένον τῆ μὴ δέλειν ὑμᾶς ἀκούειν ἐμοῦ τὰ λιθῆ ταῖς ὑποθέσεσι, καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τούτου καταλιφθείτας τότε: πάντα τὰναντία συμβουλεύσαντα, ἢ ἔλει: καὶ τῆ μὲν τῶν συμμάχων

Δημοσθένους

αὐτεπόντα εἰρήνῃ, τῇ δὲ φιλοκράτους σιωπῇ
γυρθύσαντα: οὗτος χρόνος κατατεῖφαντα, ἵνα
μὴ δεῖ βούλησθε, διώκαισθε ἐξελεῖν εἰς φω-
κέασ: καὶ ἄλλα (ὡς τῆς ἀρχημείας, πολλὰ
καὶ δεινὰ εἰργασμένον: προδεδωκότα πάντα,
πεπρακτότα, δῶρα ἔχοντα, οὐδὲν ἐμμελοῖπό-
τα μοχθηρίας. οὐκοῦν ταῦτα ὑπεχόμην εὐ-
αρχῆ: ταῦτα ἐπέδειξα. ὁρᾶτε τοίνυν τὰ με-
τὰ ταῦτα. ἀπλοῦς γὰρ ὅστιν ὁ μέλων λόγος
ἔσσι πρὸς ὑμᾶς ἦδη. ὁμωμόκατε ψηφισθαι
κατὰ οὗτον νόμον καὶ τὰ ψήφισματα τῆς δῆ-
μου, καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακισίων: φαίνετε
δ' οὗτος πάντα τὰναντία τοῖς νόμοις, τοῖς ψη-
φίσμασι, τοῖς δικάοις πεπεσβυκώς. οὐκοῦν
ἐαλωκέναι προσήκει, πρῶτα γε νομῶ ἔχουσι δι-
κασαῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μηδὲν ἠδίκηει, δύο τῶν πε-
πραγμένων ἔσθ' ἵκανὰ αὐτὸν ἀρχεῖναι. οὐ-
γὰρ μόνον φωκέασ, ἀλλὰ καὶ θράκιω προδέ-
δωκε Φιλίππῳ. καὶ τοὶ δύο χρησιμωτέρους τό-
πους τῆς οἰκουμένης οὐδ' αὖ εἰς ὧσδέξαι τῇ
πόλει, κατὰ μὲν γλιῶ, πυλῶν: ἐκθαλάτῃς δὲ,
τῆς ἐμμελοῦστος: ἂ σιωπῆστος οὗτοι πε-
πράκασιν ἀαχρῶς, καὶ καθ' ὑμῶν ἐγκεχειρίκα-
σι Φιλίππῳ. οὗτος ποίνω αὐτὸ ἀνδρῶν ἄλ-
λων, ἠλίγον ὅστιν ἀδίκημα, τὸ θράκιω καὶ τὰ
τείχι προέσθαι; μνεῖα αὖ εἴη λέγειν, καὶ ὅσοι

ὁ ποῦ δὲ τῆς πρῶτης βίβλου λόγος. 107

διὰ ταῦτα ἀχλώλασι παρ' ὑμῖν. οἱ δὲ, ὅτι
χρήματα πάμπολλα ὠφλήκασι, οὐ χαλε-
πὸν δεῖξαι. Ἦ γὰρ γέφυλος, κηφισόδοτος, τῆμομα-
χος, τὸ παλαιόν ποτε Ἦ γὰρ γοκλῆς, διονύσιος, ἄλ-
λοι: ἄς ὀλίγου δέω σύμπαντας εἰπεῖν ἐλάττω
τῷ πόλιν βεβλαφείαι τούτου. ἀλλ' ἐπι γὰρ
τότε ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι ἐκ λογιμοῦ τὰ δει-
νὰ ἐφυλάττεσθε ὑμεῖς καὶ περὶ ἄσθε: νῦν
δ' ὅ, τι αὐτὸ μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς ὀχλήῃ, καὶ πα-
ρὸν λυπῆ, παρορᾶτε. εἶτα τῆν ἄλως ἐν ταῦ-
θα ψηφίζεσθε, ἀχρωαῖοι δὲ καὶ κερσοβλέπῃ
τὸν φίλιππὸν καὶ ὄρκους, μὴ μετέχειν δὲ τῶν
ἐν ἀμφοκτύοσιν, ἐπανορθώσασθαι δὲ τῷ εἰρή-
νῳ. καὶ τοι τούτων οὐδενὸς αὐτῶν ψηφισμῶ
των ἐδει, εἰ πλεῖν οὗτος ἢ θελε καὶ τὰ προσή-
κοντα ποιῆν. νῦν δ' ἂ μὲν ἡ πλῆθυσαι σω-
σαι, βαδίζειν κελθῶν ἀχλώλεκεν: ἂ δ' εἰ-
ποῦσι τὰ λιθῆ, ψευδόμενος. Ἀγανακτήσει
τοίνω αὐτίκα δὴ μάλα ὡς ἐγὼ πωθανό-
μαι, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων λό-
γων δὴθώασι ὑφέξει. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πάντες αὐ-
εἰκότως ὧν λέγουσι δίκῳ ὑπέχοισιν, εἰ πῶρ
ἐπ' ἀργυρίῳ τί λέγουσιν, πρᾶλείψω: ἀλλ' ἐ-
κεῖνο λέγω· εἰ μὲν ἀγαθῆς ἰδιώτης ὧν ἀπελή-
ρησέ τι καὶ διήμαρτε, μὴ σφόδρα ἀκείβολο
γῆσατε: ἀλλ' ἔασατε: συγώμῳ ἔχετε. εἰ δὲ

Ο 111

Δημοσθένους

πρεσβυτῆς ὧν ἑὸν χρέμασιν ἐξεπίτηδες ἐζη-
πάτηκεν ὑμᾶς, μὴ ἀφῆτε : μὴ δ' ἀνάγκηδε,
ὡς οὐ δεῖ δίκῳ ὧν εἶπεν, ὑποχεῖν. τίνας γάρ
ἄλλου δεῖ δίκῳ παρὰ πρέσβειων, ἢ λόγῳ
λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ οἱ πρέσβεις οὐ τειχέων,
οὐδὲ ὀπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπέλεως κύριοι : οὐ-
δεῖς γὰρ πρέσβεισι ταῦτα ἐγχεῖζει· ἀλλὰ λό-
γων καὶ χρόνων. οὐ μὲν οὖν χρόνους εἰ μὴ μὴ
προανέιλε τῆς πέλεως, οὐκ ἀδικεῖ : εἰ δ' αὖ εἶ-
λεν, ἢ δίκηκε. οὐ δὲ λόγους, εἰ μὴ ἀληθεῖς ἀ-
πήγελκεν, ἢ συμφέροντας, ἀφροδέτω : εἰ δὲ
καὶ ψευδεῖς, καὶ μωροῦ, ἢ ἀσυμφόρους, ἀλι-
σκεῖτω. οὐδὲν γὰρ ἔσθ' ὅ, τι μείζον ἀν' ὑμᾶς
ἀδικήσεέ τις, ἢ ψευδῆ λέγων οἷς γὰρ ὅτιν ἐν
λόγοις ἢ πολιτεία, πῶς ἀν' οὐτοι μὴ ἀληθεῖς
ᾧσιν, ἀσφαλῶς ὅτι πλιτδύεσθαι : ἐὰν δὲ διή
καὶ πρὸς ἅ τοῖς ἐχθροῖς συμφέρει, δῶρά τις
λαμβανῶν λέγη, πῶς οὐχὶ καὶ κινδυνεύσε-
τε; οὐδέ γε οὐκ ἴσον ἐστ' ἀδίκημα ὀλι-
γαρχίασ, ἢ τυραννίου παρελέεσθαι, καὶ ὑμῶν :
οὐδ' ὀλίγου γε δεῖ. ἐν ἐκείναις γὰρ, οἶμαι, ταῖς
πολιτείας πάντα ἐξ ἑὸν τάγματος ὀξέως γί-
νεται : ὑμῖν δὲ, πρῶτον μὲν πᾶσι πάντων πῶ
βουλὴν ἀκούσαι καὶ προσβουλεύσαι δεῖ : καὶ
τῶσθ' ὅταν ἢ κήρυξι ἢ πρεσβείαις προσγεγραμ-
μένον : οὐκ ἀεί. εἴτ' ἐκκλησίαν ποιῆσαι, καὶ

ὁ δὲ τῆς πρᾶξις ἐσβείας λόγος. 108
ταύτῃ ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθήκη. εἶτα κρέ-
τῆσαι, καὶ ἀδελφένεσθαι δεῖ τοὺς τὰ βέλτιστα
λέγοντας τῶν ἢ δι' ἀγνοίας, ἢ διὰ μοχθηρίαν
ἀν' ἑπιλεπόντων. ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις ἐπειδὴ
καὶ δεδουμένον ἢ, καὶ συμφέρον ἢ διὰ φαίνονται
χρόνον δεῖ δυνάμει τῆ ἢ πολλῶν ἀδυναμία,
ἐν ᾧ καὶ πειροῦνται ταυθῶν ἀν' δέωνται, ὅ-
πως ἀν' τὰ δέξαντα καὶ δυναθῶσι ποιῆσαι. ὁ
δὲ τοὺς χρόνους τούτους ἀναρῶν, τῆς οἴας παρ'
ἡμῖν ὅτι πολιτεία, οὐ χρόνους ἀνήρηκεν οὐ-
τος, οὐ: ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀπὸ τῶν ἀφῆρη-
ται. ἐστὶ τοίνυν τίς πρόσχειρος λόγος πᾶσι τοῖς
ἐξ ἀπατᾶν ὑμᾶς ἐουλομένοις: οἱ τὰ ῥά τ' ὄντες
πρὸς πόλιν, οἱ διακαλύοντες φίλιππων δὲ πο-
ῆσαι πρὸς πόλιν. πρὸς οὓς ἐγὼ λόγον μὲν οὐδέ
να ἔρω, τὰς δὲ ἑπιστολάς ὑμῖν ἀναγνώσομαι
τὰς τῆς φιλιππων, καὶ τοὺς καιροὺς ἐφ' ὧν ἔκα-
σα ἐξυπάτησε, ὑπομνήσω. ἵνα εἰδῆθ' ὅτι τὸ
ψυχρὸν τοῦ ὄνομα, τὸ ἀχρὶ κόρον παρελή-
λυθ' ἐκεῖνος φανακίζων ὑμᾶς.

Ἐπιστολή, φιλιππων.

Οὕτω τοίνυν ἀγαθὰ, καὶ πολλὰ, καὶ πάντα
καθ' ὑμῶν πεπεσθαι, ἀδελφῶν λέγει, τί δ'
ἀν' εἴποι τίς ἀδελφὸν δημοσθένους, ὅς τῶν συμ-
πρέσβειων κατηγορεῖ; νῆ δὲ εἴτε βούλομαι
καὶ, εἴτε μὴ, παρ' ὅλλω μὲν πρὸς ἀρχὴν ὑ-

Ο Ι Ι Ι Ι

Δημοσθένους

πὸ σοῦ τοιαῦτα ἑπιβεβουλευμένος. διούσιν δὲ αἰρέσεως οὔσης μοι νωί, ἢ τοιούτων ὄντων τῶν πεπραγμένων, δοκεῖν κοινωνεῖν ὑμῖν, ἢ κατηγορεῖν, ἐγὼ δὲ εἰδὲ συμπεπρεσβυκείαι φημί σοι. πρεσβύειν μὲν σοὶ σέ. μὲν πολὺ καὶ δεινὰ, ἐμαυτὸν δὲ ἕωδὸν τουτωνὶ τὰ βέλπιστα. ἀλλὰ φιλοκράτης σοι συμπεπρέσβυκε, καὶ κείνῳ σὺ καὶ φρωῶν. ὑμεῖς γὰρ ταῦτα ἐπράττετε, ἢ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρεσκε. ποῦ δὲ ἄλλες; ποῦ κράπεζαι; ποῦ σπυδαί; ταῦτα γὰρ φραγυδιεῖ πατριῶν: ὡς πᾶρ οὐχὶ εἰς ἀδικουῦτας τούτων ὄντας προδύτας, ἀλλὰ εἰς τὰ δίκαια ποιούντας. ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι, πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἐκάστοτε κοινῇ, καὶ σπυδαίνοισιν ἀμύλλοις, καὶ σπυδαίοισι: καὶ οὐδὲν εἴς οἱ χρηστοὶ εἰς πονηροὺς μιμουῦται: ἀλλ' ἐὰν ἀδικουῦτα λάβωσί τινα αὐτῶν, τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δηλοῦσι. καὶ ἡ βουλὴ τὰ αὐτὰ ταῦτα, εἰσιτήρια ἔθυσε, σπυδαίον: σπυδαίων, ἰδρῶν ἐκινώνησαν οἱ στρατηγὶ: χερσὸν ὡς εἰπεῖν, αἰ ἀρχαὶ πᾶσαι. ἀρῶν δὲ ταῦτα τοῖς ἀδικούσιν αὐτῶν ἔδωκαν ἀδελίαν: πολλοῦ γε καὶ δεῖ. λέων τιμᾶ γόρου κατηγορεῖ συμπεπρεσβυκῶς τέτταρα ἔτη: δὲ βούλος θάρρῆκος, καὶ σπυδαίου. συσπυδαίως: κένων ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ἀδελίμαυτοῦ συστρατηγῆσαι. πύτδροι οἱ εἰς

ὁ δὲ τῆς πρᾶξεσ βείας λόγος. 109
ἄλλω, καὶ τὰς ὠπονδαῖς πρέβαινον αἰχίνῃ οἱ
προδιδόντες, καὶ πρᾶξεσ βεδύοντες καὶ οἱ δω
ροδοκωῦτες, ἢ οἱ κατηχεροῦντες; αἱ ἀδικωῦ-
τες δὴλονότι τὰς ὅλης γε τῆς πατείδας ὠπον
δαῖς, ὡσπέρ σὺ, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίαις. Ἰνα
τοίνω εἰδῆτε ὅτι οὐ μόνον τῶν δημοσίᾳ ποτὲ
ἐληλυθότων ὡσ φίλιππων ἀνθρώπων, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἰδίαι, ἢ πάντων οὗτοι φωλότατοι
καὶ πονηρότατοι γέγονασι, μικρὸν ἀκούσατέ
μον ἔξω τί τῆς πρᾶξεσ βείας ταυτησί. ἐπειδὴ
γὰρ εἴλεν ὀλωθον φίλιππος, ὀλύμπια ἐποίη:
εἰς δὲ τῶν θυσίαν ταύτῃ καὶ τῶν πανήγυειν
πάντας τοὺς τεχνίτας σωήσασκεν. ἐστῶν δὲ αὐ-
τοῦ καὶ σεφανῶν τοῦ νενικηκότας ἤρετο σάτυ
ρον τουτονὶ τὸν καμικὸν ὑποκειτῶν: τί δὴ μό
νος οὐδὲν ἐπαρήμεται; ἢ τίνα εἰ αὐτῶ μικρο
ψυχίαν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν εἰωρακῆς εἴη;
εἰπεῖν δὲ φασὶ τὸν σάτυρον: ὅτι ὦν μὲν οἱ ἄλλ
λοι δέονται, οὐδενὸς ὦν εἰ χρεία τυγχάνει: ἀ
δὲ αὐτὸς ἐπαρήμεται τοῦ ἰδέως, ῥᾶσα μὲν ἔστι
φιλίππω δουῶναι, καὶ χερείσασκεν πάντων: δε
δικύαι δὲ, μὴ διαμάρτη. κελδύσαντος δὲ ἐ-
κείνου λέγειν, καὶ τι καὶ νεανιδυσαμένον τοῖς
τον ὡσ οὐδὲν ὅ, τι οὐ ποιήσει, εἰπεῖν αὐτὸν φα
σιν: ὅτι τῶ αὐτῶ ἀρχιλοφάνης ὁ πυθναῖος ξέ-
νος, καὶ φίλος. ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεῖς ἐτε-

Δημοσθένους

λῦθησεν ἐκείνος, φοβηθέντες οἱ συγγενεῖς αὐ-
τῆ ὑπέθευτο τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐσας
εἰς ὄλωθρον. αὐτὰ νῦν, ἔφη, τῆς πόλεως ἀ-
λούσης ἀχμαλώτοι γυγόνασι: καὶ εἰσὶ παρὰ
σοί, ἡλικίαν ἔχουσαι γάμου. ταύτας αὐτῶ
σε: καὶ δέομαι, δὺς μοι. βύλομαι δέ σε ἀκούσαι
καὶ μαθεῖν, οἴαν μοι δώσεις δωρεάν, * εἰάν ἄ-
ρα δῶς: ἐφ' ἧς ἐγὼ κέρδα νῶ μὲν οὐδέν, περὶ
κα δὲ περσθεῖς ἐκδώσω: καὶ οὐ παροφθαλμῶ
παθούσας ἔδεν ἀνάξιον, οὐθ' ἡμῶν, οὔτε τῆ πα-
ρός. ὡς δὴ ἀκούσαι εἰς παρόντας αὐτῶ συμπο-
σίῳ, τοσοῦτον κέρδιον, καὶ ἔπεισιν, καὶ θόρυβον
παρὰ πάντων γενέσθαι: ὡς τε τὸν Φίλιππον
παθεῖν τι, καὶ δουῶαι. καὶ τοι τῶν ἀρχικτεινῶν
τῶν ἰὼ ἀλέξανδρον τὸν ἀδελφὸν τὸν Φίλιπ-
που οὗτος ὁ ἀρχιλοφάνης. ἐξετάσμεν δὴ
πρὸς τὸ τῆ σατύρον τούτου συμπόσιον, ἔτι δὲ
συμπόσιον τὸ τούτων εἰς μακεδονία γενόμενον:
καὶ θεάσασθε εἰ πρᾶξιον αὐτῶ, καὶ ὁ-
μοιον. κληθέντες γὰρ οὗτοι πρὸς ξυλόφρονα
τὸν υἱὸν τῆ φαίδιμον τῆ τῶν τε ἀκοντα, ἔρχου-
το: ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπορεύθην. ἐπειδὴ δὲ ἦκον εἰς
τὸ πίνειν, εἰσάγει τινα ὄλωθρίαν γυναικα, δι-
πρεπῆ μὲν, ἐλευθέραν δὲ καὶ σώφρονα, ὡς τὸ *
τέλος ἐδήλωσε. ταύτῃ τὸ μὲν πρῶτον οὐ-
τως πίνειν ἡνάγκαζον ἡσυχῆ, καὶ ζῶειν οὐ-

ὁ πῶδὶ τῆς πρᾶπρεσβείας λόγος. 110

τοί μοι δοκεῖν, ὡς διηγείτο ἰατρὸκλῆς ἐμοὶ τῆ
ὑστέραια. ὡς δὲ προήει τὸ πρᾶγμα, ἢ διεθερ
μαίνοντο, κατὰ κλίνας, καὶ τι καὶ ἄδιν ἐ-
κέλευον. ἀδημονέσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὐ
τε ἐθελούσης, ἔτε ἑσπασμῶν, ὑβείν τὸ πρᾶ
γμα ἔφασαν οὐτοσί καὶ ὁ φρεσίων καὶ οὐκ ἀ-
νεκτὸν εἶναι τῶν θεοῖς ἐχθρῶντε, ἢ ἀλιτھے
ων ὀλωθίων αἰμαλώτων οὕσαν ζυφᾶν: καὶ
κάλει παῖδα καὶ ἱμάτια τίς φόρῆτω. ἦκεν
οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα, καὶ πεπωκῶτων οἶμαι,
ἢ μικρῶν ὄντων τῶν παροξυόντων, εἰπούσης
τί. καὶ διακρυσάσης ἐκείνης, πῶδὶ ῥόξασ τὸν
χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης ξαίνει κατὰ τῆς νώτου
πομάς. ἔξω δὲ αὐτῆς οὕσα ὑπὸ τῆς κακοῦ, ἢ
τῆς πρᾶγματος ἢ γυνῆ, ἀναπιδήσασα προ-
σπίπει πρὸς τὰ γόνατα τῶ ἰατρὸκλεῖ, ἢ τῶ
ἰάπιζαν ἀναξέπει: καὶ εἰ μὴ ἐκεῖνος ἀφείλε
το, καὶ ἀπόλετ' ἀν' παροινουμένη. καὶ γὰρ ἦ
παροινία τῆς καθάρματος τουτουί, δεινή. καὶ
πῶδὶ ταύτης τῆς ἀνθρώπου, καὶ ἐν αὐτῇ καδία
λόγος ὡς ἐν τοῖς μυείοις: καὶ δίοφαντος ἐν ὑ-
αῖν ἀπήγειλεν, ἀνὸς μαρτυρεῖν αὐτῇ ἀναγ
κάσω: καὶ κατὰ θεπάλιαν πολὺς λόγος,
καὶ πάντα χεῦ. καὶ τοιαῦτα σιωδῶς ἐαυ-
τῶ πεπραγμῆα ὁ ἀκάθαρτος οὐτοσί τολμή-
σει βλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ τὸν βεβιωμένον αὐ

Δημοθέτους

τῷ βίον, αὐτίκα δὴ μάλα δρῆ λαμπρᾶ τῆ
 φωνῆ; ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀρπνίγμαι. οὐκ ἴσασιν
 οὔτοι, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς τὰς βίβλους ἀναγνώ-
 σκοντά σε τῆ μιτεὶ τελούση, καὶ παῖδα οἴ-
 τα εὖ θιάσοις ἢ μεθύουσι ἀνθρώποις καλὴν
 δούμνον; μετὰ ταῦτα δὲ ταῖς ἀρχαῖς ἕπο
 γραμματόντα, ἢ διουῖν, ἢ τειῶν δραχμῶν
 πονηρὸν ὄντα; τελευταῖα δὲ εὐαγχεσ χρη-
 γίοις ἀμοτείοις ὥτι τῶν τεταγωνισεῖν ἀγα-
 πητῶς παρασρεφόμενον; ποῖον οἶω δρῆς βί-
 ον; ὃν οὐ βεβίωκω; ἐπεὶ ὄγε βεβιωμένος σσι
 τοιοῦτος φαίνεται. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσί-
 ας; οὔτος ἄλλον ἔκεινε παρ' ὑμῖν ὥτι πορ-
 νεία; ἀλλὰ μή πω ταῦτα; ἀλλὰ τὰς μαρτυ-
 εῖα μοι λέγε πρῶτον ταυτασί.

Μαρτυεῖαι.

Τοσούτων τοίνω καὶ τοιούτων ὄντων ὧ ἀν-
 δρῶσ δικασαί, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐξελέλεγ-
 κη, εὖ οἷς τί κακὸν ἔκ εἴ; δωροδύκας, κέλαξ,
 ταῖς ἀρχαῖς εὐοχας, ψύσης, τῶν φίλων προσή-
 της, πάντα εὐεστὰ; δεινότατα, πρὸς εὐ οὐδὲ
 πούν τούτων ἀχλογήσεται: οὐδ' ἔξει δικαί-
 αν οὐδ' ἀπλω εἰπεῖν ἀχλογίαν οὐδεμίαν. ἀ-
 δ' ἔγω πέπυσμαι μέμειν αὐτὸν λέγειν, ἔστ
 μὲν ἐπύτα τω μανίας. οὐ μὲν, ἀλλ' ἴσως τῶ
 μηδὲν ἔχοντι δίκημον ἄλλο εἰπεῖν, ἀνάγκη

ὁ δὲ τῆς πρᾶξεσβεΐας λόγος III

πάντα μηχανᾶσθαι. ἀκούω γὰρ αὐτὸν δρῆν,
ὡς ἄρ' αὖ ἐγὼ πάντων ὧν κατηγορῶ, κοινῶν
γέγονα, καὶ σωήρεσκε ταῦτά μοι, καὶ σωέ
πρᾶξον αὐτῶ: ἔπειτα ἐξαίφνης μεταβέβη
μαι καὶ κατηγορῶ. ἔστι δὲ ἕποδ' ἢ μὲν τῶν πε-
πραγμένων οὔτε δικάια, οὔτε προσήκουσα ἢ
τοιαύτῃ ἀχλογία: ἐμοῦ μὲν τοι τίς κατηγο-
ρεῖα. ἐγὼ μὲν γὰρ εἶ ταῦτα πεποίηκα, φαῦ-
λος εἰμὶ ἄνθρωπος: τὰ δὲ πράγματα οὐδὲν
βελτίω δὴ ἄλλο: οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐ μὲν,
ἀλλ' ἐγὼ γε οἶμά μοι προσήκειν ἀμφοτέρω ἡ
μῖν ὡς δεῖξαι: καὶ ὅτι ψεύσεται, ταῦτα ἐαὐ-
λέγη, καὶ τὴν δικάϊαν ἢ τίς ὅστιν ἀχλογία,
φύξεται. ἢ μὲν τοίνυν δικάια, ἢ ἀπλή, ἢ ὡς
οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς
πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. τούτων δ'
οὐδέ τῶρον διώαιτ' αὐτὸς ποιῆσαι. οὔτε γὰρ
ὡς συμφέρει δήπου φρονέουσ' ἀχλωλύναι,
καὶ πύλας ὄλιγῶν ἔχειν, καὶ θηβαίους ἰ-
χύειν, καὶ εὐδβοῖα στρατιώτας εἶναι, καὶ με-
γάρους ὡς βουλεύειν, καὶ ἀνώμοτον εἶναι
τὴν εἰρωλίω, λέγειν αὐτῶ ἐνεστίν: οἷς τότε τα-
σαντία ἀπήειλε πρὸς ὑμᾶς, ὡς συμφέροντα
καὶ γενησόμηναι, οὔτε ὡς οὐ πέπρακται ταῦ-
τα, διωήτεται πείσαι ὅτι αὐτῶ ἐωρακότας
μοῖς καὶ εὐ εἰδότες. οὐκοῦν ὡς οὐ κεκοινώνη-

Δημοσθένους

κα τούτοις μηδενός, λοιπόν μοι δείξαι. βούλε
οθε οἶω ὑμῖν πάντα καὶ ἄλλα ἀφείς, ἀ' παρ' ὑ
μῖν αὐτεῖπον, ἀ' εἰ τῆ ἀφροθυμίας προσέκρου
ον, ὡς ἀπαντα τὸν χρόνον ἦναντίωμαι, αὐτὸς
παράχωμαι μαρτυραὸς τουτουσι, ὡς πάντα
τὰναντία ἐμοί, καὶ τούτοις πέπρακται, καὶ
χρήματα οὔτοι μὲν ἔχουσιν ἐφ' ὑμῖν, ἐγὼ δ'
οὐκ ἠθέλησα λαβεῖν; θεάσαθε δὴ. τίνα τῶν
εἰ τῆ πόλει φήσαιτ' ἀν' ἐδελυρώτατον εἶναι,
καὶ πλείους ὀλιγωρίας ἢ ἀναδείας μεσόν;
οὐδεὶς οὐδ' αὖ ἀμαρτῶν ὑμῶν ἄλλον οὐ οἶδ'
ὅτι φήσκει ἢ φιλοκράτω. τίνα δὲ φθέγεσθαι
μέγιστον ἀπάντων, καὶ σαφέστατ' αὖ εἰπεῖν ὅτι
βούλοιο τῆ φωνῆ; ἀχίνω οἶδ' ὅτι τουτονί. τί
να δ' οὔτοι μὲν ἀτολμον ἢ δειλὸν πρὸς τοὺς *
ὄχλους φασίν, ἐγὼ δ' οὐλαβῆ; ἐμέ. οὐδὲν γὰρ
πώ ποτ' οὐτ' ἠνώγησα, οὔτε μὴ βουλομένης
ὑμᾶς βεβίασμαι οὐκοῦν εἰ πάσαις ταῖς ἐκ
κλησίαις, ὅσαί τις λόγος γέγονε περὶ τούτων,
καὶ κατηγοροῦντος ἀκούετέ μου, καὶ ἐλέγ
χοντος ἀεὶ τούτους, καὶ λέγοντος ἀντικρυσ,
ὅτι χρήματα εὐλίφασι, καὶ πάντα πεπρακται
σι τὰ πράγματα τῆς πόλεως. ἢ τούτων οὐ
δεὶς πώ ποτ' ἀκούων ταῦτα αὐτεῖπεν: οὐδὲ
διῆρε τὸ σῶμα: οὐδ' ἔδιδεκεν ἑαυτόν. τί ποτ' οἶω
ἴδαι τὸ αἴτιον, ὅτι οἱ ἐδελυρώτατοι πάντων ἦ

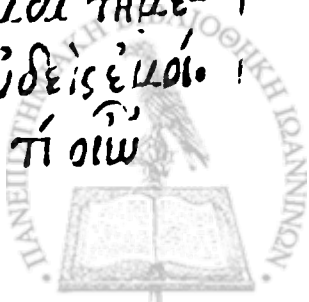
ἐν τῇ πόλει ἢ μέγιστον φθρομένον, τὸ καὶ
 ἔτολμοτάτου πάντων ἐμοῦ, καὶ οὐδενὸς μεῖ-
 ῖον φθρομένου τοσούτον, ἢ τῶνται; ὅτι τὰ-
 ληθῆς ἰσχυρὸν ὄντι, καὶ τοῦ ἰαντίου ἀδενές. τὸ
 σιωπιδέναι πεπρακόσιν ἐαυτοῖς τὰ πράγματα
 ἔσθ παραρεῖται τῷ θρασυτητά τῷ τούτων,
 ἔσθ ἀρσέφει τῷ γλώττιαν, ἐμφράττει τὸ
 τόμα, ἀγχει, πωπᾶν ποιεῖ. τὸ τοίνυω τελου-
 ταῖον, ἴσε δὴ που πρῶτω ἐν πειραεῖ, ὅτ' αὐτὸν
 ἴνκ εἶχτε πρσεδύειν, βοῶντα ὡς εἰσαπέλεῖ-
 με, καὶ γράφεται, ἢ ἰοῦ ἰοῦ. καί τοι, ταῦτα
 ἐν ὄντι μακρῶν, καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λό-
 γων ἀρχῆ, ἐκεῖνα ἢ ἀπλά, ἢ δύο ἢ τρία ἴσως
 ἡμάτα: ἀ καὶ ἐχθῆς ἐωνημενός ἀνθρώπος εἶ-
 πεῖν ἢ ἡδωῆθη. ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, τουτὶ τὸ
 πράγμα πάνδεινόν ὄντι: οὐτοσὶ κατηγορεῖ ταῦ-
 τα ἐμοῦ, ὡν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε: ἢ χρέμα-
 τα εἰληφέναι φησὶν ἐμὲ, αὐτὸς εἰληφώς. ἢ
 εἰτελιφώς. τούτων μὲν τοίνυω οὐδὲν εἶπεν,
 ἢ δ' ἐφθέγεατο, οὐδ' ἠκούσεν ὑμῶν οὐδεὶς:
 ἢ μα δὲ ἢ πείλει διὰ τί; ὅτι ταῦτα μὲν αὐτῷ
 ἡδωῆθη πεπραγμένα, καὶ δοῦλος ἢ τῶν ῥη-
 μάτων τούτων. οὐκοῦν προσήοι πρὸς ταῦθ' ἢ
 καύοια: ἀ μ' ἀνεδύετο. ἐπλαμβαίνετο γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸ σιωπιδέναι. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα
 ἰδεῖς ἐκώλυσεν αὐτὸν, οὐδὲ βλασφημεῖν. ὅτ'

Δημοσθένους

τοίνω μέγιστον ἀπάντων καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἦδη· βουλομένου γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκηαι ὡς πρὸ ἐπρεσβύσα δις, οὐ τῶν καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δις, προσελθὼν ἀγχίνης οὐτοσί τοῖς ἰσχυραῖς, ἔχων μαρτυρᾶσθαι πολλοὺς, ἀπὸ γόρου μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον, ὡς δεδωκότα δὴθώσασθαι, καὶ οὐκ ὄντα ὑπεδύθωνον. καὶ τὸ πρῶτον ὡς ἐπὶ γέλοιον τί οἶω ὡς εἶπεν; τῆς προτέρως ἐκείνης πρεσβείας, ἧς οὐδεὶς κατηγορεῖ δούς λόγον οὐκ ἐβούλετο αὐτῆς εἰσεῖναι πρὸς τούτης, ἧς νῦν εἰτέργει, οὐ ἢ πάντα τὰ ἀδικήματα οἶω. ἐκ δὲ τῆς δις ἐμὲ εἰσελθεῖν ἀνάγκη πρὸς ἴστατο ἢ τούτῳ πάλιν εἰσεῖναι. διὰ ταῦτα οὐκ εἶα καλεῖν. καί τοι εἶπεν τὸ ἔργον ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι ἀμφοτέρω ὑμῖν ἐπιδείκνυσαι σαφῶς καὶ κατεγνωκότα ἐσθ' αὐτῆς εἶπεν, ὥστε μηδενὶ νῦν ὑμῶν δις τε βῶς ἔχειν ἀρ-ἰμοίσασθαι αὐτῆς, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἴδουντα πρὸς ἐμοῦ· εἰ γὰρ εἶχε· τότε αἶψα καὶ λέγων, καὶ κατηγορῶν ἐζητάζετο. οὐ μὰ δία οὐκ ἀπὸ γόρου καλεῖν. ὡς τοίνω ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλεσθαι μοι τῶν ἐμῶν μαρτύρων. Ἀλλὰ μὲν, εἰάν γε π' ἔξω τῆς πρεσβείας ἐλασφίμη πρὸς ἐμῶν κατὰ πολλὰ, ἔκ' ἀν' εἰκότως ἀκουοίτε αὐτῆς. οὐ γὰρ ἐγὼ κείνομαι τήμερον. οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί·

τί οἶω

ὁ πῶδὲ τῆς πρῶτης ἀρεσθείας λόγος. 113
τί οἶω ὄβρι ταῦτα, πλὴν δικαίων λόγων. ἀρε-
α; τίς γὰρ ἀνὴρ κατηγορεῖν ἔλοιτο κεινόμενος, ἔ-
χων ὅ, τι ἀρελογήσει. ἔτι τοίνυν καὶ κείνο σκο-
πεῖτε ὡς ἀνδρες δικασαί, εἰ ἐκεινόμενον μὲν ἐγὼ
κατηγόρη ἡμῶν ἀχίνης ἔτοσι, Φίλιππος δὲ ἰὼ ὀκεί-
ων, εἴτα ἐγὼ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν ὡς ἔκ ἀδικῶ,
κακῶς ἔλεγον τουτονί, καὶ περὶ Πηλακίσειν ἐ-
πεχείρουω, οὐκ ἀνὴρ οἶεσθε καὶ κατ' αὐτὸ εἶπε
ἐγνακτῆσαι τὸν Φίλιππον. εἰ παρ' ἐκείνῳ εἶς
ἐκείνου τίς δουρῆτας κακῶς λέγει; μὴ τοίνυν
ἡμεῖς χείρους γέννησθε Φίλιππον: ἀλλ' ἴσθ' ὅτι
ἂν ἀγωνίζεται, πῶδὲ τούτων ἀναγκάζετε
ἐρελογεῖσθαι. Λέγε μοι τῶ μαρτυρίαν.

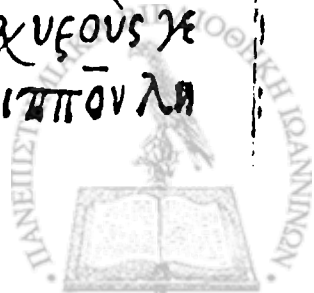
Μαρτυρία.

Δύνομα ἐγὼ μὲν ἐκ τῆς μηδὲν ἐμαυτῷ σωμα-
τεῖναι δεινόν, καὶ λόγον διδύναμι, καὶ πάντα τὰ
ἐκ τῶν νόμων ὑπέχειν ὡμῶν δεῖν. οὐτοσὶ δὲ
ἀναντία. πῶς οἶω ταῦτα ἐμοὶ καὶ τούτῳ
ταῦτα πέπρακται; ἢ πῶς εἴεσι τούτῳ ταῦ-
τα πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἀλλ' οὐκ εἴεσι πρότε-
ρον πώποτε; ἔδοξα μὲν δὴ πού. ἀλλ' ὅμως ὄβρι εἶ-
σθ' ὅτι καὶ δι' εἰκότως γε. ἴσε γὰρ δὴ πού τῆς ὅτι
ἔφ' οὐ γέγονασιν ἄνθρωποι, καὶ κείσεις γίνον-
ται, οὐδεὶς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἕτερον:
ἀλλ' ἀναγκαστῆσιν, ἀρνοῦνται, ψεύδονται,
εὐφάσεις πλάττοντες: πάντα ποιοῦσιν, ἴσθ' ὅτι

Δημοσθένους

τὸ μὴ δοῦναι δίκην. ὧν οὐδενὶ δεῖ πρᾶκρον
θεῖναι τήμδρον ὑμᾶς, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσε αὐτοί,
τὰ πράγματα κείναι: μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ
δὲ τοῖς τούτου προσέχειν: μὴ δέ γε τοῖς μάρτυ-
τυσιν, οὓς οὗτος ἐτοίμους ἔξει μαρτυρεῖν ὅτι-
οῦ, Φιλίππῳ χρηγῶ χρώμενος. ὅψεσθε δ' ὡς
ἐτοίμως αὐτῷ μαρτυρήσουσι. μὴ δέ γε εἰ κα-
λὸν καὶ μέγα οὗτος * φθέγγετ', μὴ δ' εἰ φαῦ-
λον ἐγώ. οὐ γὰρ ῥητόρων, οὐδὲ λόγων κείσιν
ὑμᾶς τήμδρον εἰπὼν οὐ φρονεῖτε, προσήκει
ποιεῖν: ἀλλ' ἑστὸν πραγμάτων αἰχρῶς, ἢ δει-
νῶς ἀφελωλότων, τῷ ὑπάρχουσιν αἰχρῶς
εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. τὰ πεπραγμένα ἅ-
παντες ἐπίστασθε ἕξετάσαντες. τίνα οὖν δεῖ
ταῦτα; ἅ ὑμεῖς ἴσε: καὶ οὐ παρ' ἡμῶν ὑμᾶς
ἀκοῦσαι δεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα ὅσα ὑπέχεθ' ὑ-
μῖν ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονε, ἢ τὸσάμτης αἰχρῶς
δείασθ', καὶ κακίως ὁμολογεῖτε ὑμεῖς εἶναι με-
σοί, ὡς τε μή τε ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πολεμίων
ὄντων, μή τε ἐκ θαλάττης πολιορκούμενοι, μή
τε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ δεινῷ τῆς πόλεως οὔσης,
ἀλλὰ καὶ σῆτον δύνων ὠνούμενοι, ἢ τὰ ἄλλα
οὐδὲν χεῖρον πράττοντες ἢ νῦν, προειδότες καὶ
προακηκοότες παρὰ τούτων, καὶ τοὺς συμμά-
χους ἀφελουμένους, καὶ θιβαίους ἰαχυφούς γε-
νησομένους, καὶ τὰ ἐπὶ θράκης Φιλίππῳ λα

ὁ δὲ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 114
ὄμνον, καὶ ἐν δὴσίοις κατασκυαοδησόμενα
ρηιτήρια ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πάντα ἀπέπρακται
κηνιόμενα, εἴτα τῷ εἰρῳίῳ ἐποιήσατε ἀγα-
πητῶς, ἀποφθεύσατε ἀίχινου· καὶ μὴ πρὸς
ποσούτοις ἀίχρῳίς, καὶ ἐπορκίαν προσκλήση-
θε. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐγὼ μαίνο-
μαι ἢ τε τύφωμαι νῦν κατηγορῶν ἀπ' ἑἰδῶ
ἅπαντα τὰναντία τούτων, καὶ πολλὰ καὶ φι-
λοκέρωπα εἰπόντες, φίλιωσῶν φιλεῖν τῷ πό-
λιν, φωκέασθ' σώσειν, θιβαίους παύσειν τῆς ὑ-
βρέως, ἐπιπρὸς τούτοις μείζονα, ἢ κατ' ἀμ. φί-
πολιν δὲ ποιήτειν ὑμᾶς, ἀπ' τύχη τῆς εἰρῳίης,
ἴβῳιαν, ὡρῶ πὺν ἀποδῶσειν· εἴ ταῦτ' εἰπόντες
οὐκ ἔποχόμενοι πάντα ἐβηπατήκασι, καὶ πε-
ρνακίκασι, καὶ μόνον οὐ τῷ ἀπικλῶ ὑμῶν
πδρὶ ἠρωτα, καταφθεύσατε. καὶ μὴ πρὸς
σοῖς ἄλλοις οἷς ὑβείθε, οὐ γὰρ ἐγὼ γ' οἶδ' ὅτι
ρὴ λέγειν ἄλλο, καὶ ἔποχῶν οὐτοι δεδωρο-
θήκίκασι, ὑμεῖς τῷ ἀρῶν καὶ τῷ ἐπορκίαν
ἴκαθε ἀπενέγκηθε. ἐπιτοίνυ καὶ κείνο σκῶ
εἴτε ὡ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, τίνας οἴεκα ἐγὼ μὴ
ἐν ἠδικηκότων τούτων κατηγορεῖν ἀπ' πεσει-
όμενω· οὐ γὰρ δὴρ ἴτε τε. ἠδὲ πολλοὺς ἐχέρους
κεῖν; εἰδ' αὖ ἀσφαλές. ἀλλ' ὑπὶρ γέ μοι πρὸς
ἔσπρῳ ἀπέγφειά τις· οὐδεμία. τί οἴω, ἐφοβοῦ
δὲ σε αὐτῆ, καὶ δὴ ἀδελφίαν ταύτην ἠγῆ-

σωσθηείαν; ἢ γὰρ ταῦτα ἀκήνοα αὐτὸν
λέγειν: καί τοι μηδενὸς ὄντος αἰχίνῃ δεινοῦ,
μηδὲ ἀδικήματος, ὡς σὺ φῆς. εἰ γὰρ αὐτὰ
τὸ εἶσιοπέιτε ὡς ἀνδρὸς δικασαί, εἰ ἐφ' οἷς
ὀμιδοποιῦν ἀδικῶν ἐφοβούμην ἐγὼ, μὴ δὲ
τούτους ἀπόλωμαι: τί τούτους προσήκει πα-
θεῖν ὅσους αὐτοὺς ἡδίκηκότας; ἀλλ' οὐδὲ ταῦ-
τα, ἀλλὰ δὲ τί σου κατηγορῶ; συκοφαντῶ νῆ-
δία, ἵνα ἀργύριον λάβω παρὰ σοῦ; καὶ πότε-
ρον κρείττον ὤμοι πρὸς φίλιππου λαβεῖν ἢ
διδόντος πολὺ, καὶ μηδενὸς τούτων ἔλαττον,
καὶ φίλον καὶ κείνον ἔχειν, ἢ τούτους, ἦσαν γὰρ
αὐτῶν ἦσαν φίλοι μοι τῶν αὐτῶν κοινοῦν ἡσίο-
πῶν γὰρ νῦν ἔχθραν πατερικῶς ἔχουσι πρὸς
ἐμὲ, ἀλλ' ὅτι τῶν πεπραγμένων οὐ μετέχη-
κα: ἢ παρὰ τούτων ἀφ' ὧν εἰλίφασι μετα-
τεῖν; καὶ κείνῳ τὸ ἔχθρον εἶναι καὶ τούτοις; καὶ
ὅσους μὲν αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων τοσούτων
χρημάτων λύσαιθαι, μικρὰ δ' ἀξιοῦν παρὰ
τούτων ἀσχερῶς μετ' ἔχθρας λαμβάνειν; οὐκ
ἔστι ταῦτα: ἀλλ' ἀπήγειλα μὲν τὰ λιθῆ, καὶ
ἀπεσχόμην τὰ λαβεῖν, τὰ δικάσει καὶ τῆς ἀ-
λιθείας ὅτι καὶ τὸ λοιπὸν εἶον: νομίζων ὡς
πρὸς ἄλλοι τινὲς παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτὸς ὢν ἐπί-
κῆς πικρῆσθαι: ἢ οὐκ ἀνταμακτέον εἶναι
μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν, οὐδενὸς κέρ-

ὁ παρὰ τῆς πρᾶτης βείας λόγος. ΠΡ
δους. μισῶ δὲ τούτους, ὅτι μοχθηροὺς ἢ θεοῖς
καθηροὺς εἶδον ἐν τῇ πρᾶτη βεία: ἢ ἀπεσέφημαι
ἢ τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν διὰ τὴν τούτων δε
σοδοκίαν, πρὸς ὅλῳ διαχερῶς ὑμῶν τὴν πρᾶ
τήσαν ἐγκλήτων. κατηχερῶ δὲ νυῖ, ἢ ἐπὶ ταῖς
ἐπιθυσίαις ἡμῶν, τὸ μέλλον προσρῶμενος, ἢ βου
λόμενος ἀγωνίᾳ καὶ δικαστείᾳ μοι διωεῖσθαι
παρ' ὑμῖν, ὅτι τὰναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέ
πρακται. καὶ δέδοικα, δέδοικα, εἰρήσεται γὰρ
ὡς ἀνδρῶν δικασαὶ πάντα, ἀφρονῶ πρὸς ὑ
μᾶς: μὴ τότε μὲν τούτοις σωεπιπῶσθε
με τὸν μηροποῦν ἀδικουῦτα, νυῖ δ' ἀναπεπῶ
κότες ἦτε. παντάπασιν γὰρ ὡς ἀνδρες ἀθλιωαῖοι
ἐκλελυῖσθαι μοι δοκεῖτε, ἢ παθεῖν ἀναμείειν
τὰ δεινά. ἐτῶς ἢ πάσχοντες ὁρῶντες οὐ φυ
λάττεσθαι, ἐδὲ φροντίζειν τῆς πόλεως πάλα
κατὰ τοῦ πολλοῦς ἢ δεινοῦς τρόπους ἀδικου
μενῆς, οὐκ οἶεσθε δεινὸν εἶναι ἢ ἑσθρφνές. ἢ
γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νυῖ λέγειν ἐξάγο
μαι. ἴσε δὴ πού πῦθοκλέα τουτονὶ τὸν πῦθοκλώ
ρου: τούτῳ πάντῳ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην
ἐγώ: ἢ ἀιδὲς ἐμοὶ ἢ τούτῳ γέγονεν εἰς τὴν
ἡμέραν ταύτῃ οὐδέν. οὗτος ἐκρέπεταί με
νυῖ ἀπαντῶν ἀφ' οὗ πρὸς φίλιππων ἀφικτῆ:
ἢ ἀν' ἀναγκασθῆ πού σωτυχεῖν, ἀπεπήδη
σεν οὐθέως, μή τις αὐτὸν ἴδη λαλῶντα ἐμοί,

Δημιόφρους

μετὰ δὲ αἰσχίνου ποδιδύχεται πλὴν ἀγροῦν
κύκλω, ἢ βουλούεται, ἢ σκοπεῖ. οὐκ αὖθις
νὸν ὦ ἀνδρες ἀθλωαῖοι ἢ σγύτλιον, τοῖς μὲν
τὰ φιλίππου πράγματα ἡρημίοις δεξα-
σθῆν, ἕτις ἀκείῃ πλὴν παρέκείναι πρὸς ἑκά-
τερα αἰδοῦσιν ὑπάρχῃν, ὡς τε ἕκαστον ὡς πρὸς
ἀκεί παρεσηκότος αὐτῶ, μὴ δ' ὦν αὖθις ἀθάδε
πράξει, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν, ἀλλὰ φίλους
τε νομίζειν οὐς αὖθις ἐκείνω δοκῆ, ἢ μὴ φίλους
ὡς αὐτῶς: τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, ἢ τῆς παρ'
ὑμῶν τιμῆς γλῆχομίοις, ἢ μὴ περὶ δεδωκόσι
ταύτῃ, τοσαύτῃ κωφότητά ἢ τοσοῦτο σκό-
τος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν, ὡς τε τοῖς ἀλιθῆ-
οις τούτοις ὅσον νῦν ἐμὲ ἀγωνίζεσθαι. καὶ
ταῦτα παρ' ὑμῖν τοῖς ἀπαντα εἰδύσι. βούλε-
σθε οἶν εἰδέναι καὶ ἀκείσθαι τὸ τούτων αἴτιον;
ἐγὼ δὲ φράσω: ἀξιώ δὲ μηδὲν ἀχθεσθαι μοι
λέγοντι τὰ ληθῆ: ὅτι ἐκείνος μὲν εἰ δῖμαι σῶ-
μα ἔχων καὶ ψυχῇ μίαν παντὶ θυμῷ ἢ φι-
λεῖ οὐδὲ ἑαυτὸν οὐ ποιοῦντας, ἢ μισεῖ οὐδὲ τὰ
ναντία: ὑμῶν δὲ ἕκαστος, πρῶτον μὲν οὐτε τὸν
οὐ ποιοῦντα πλὴν πύλιν αὐτὸν οὐ ποιεῖν ἡγεῖ-
ται. οὐτε τὸν κακῶς: ἀλλ' ἐτέρῳ ὅστιν ἐκείτω
περὶ γαίτῃ, ὑφ' ὧν παράγειτε πολλὰς,
ἔλεος, φθόνος, ὄργη, χαίρεισθαι τῷ δευτέρῳ:
ἀλλὰ μνεία: αὖθις γὰρ ἀπαντὰ τις ἐκφύγη

ὁ ποδὶ τῆς πρᾶπρεσβείας λόγος. 116

τὰ Μα, τοὺς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοῖς
οὐτον, οὐ διαφύξεται. ἢ δ' ἐφ' ἑκάστου τούτων
ἀμαρτία κατὰ μικρὸν ὑπορρέουσα, ἀθρόως
τῆ πόλει βλάβει γίνεται. ὧν μηδὲν ὡς ἀνδρες
ἀθλωαῖοι, πάθειτε τήμιλλον, μὴ δ' ἀνῆτε εἶσθην,
ὅς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. καὶ γὰρ ὡς ἀλη-
θῶς τίς ἔσαι λόγος ποδὶ ὑμῶν, εἰ εἶσθην ἀφή-
σετε; ἀθώηθεν ἐπρέσβουσαν πινύτῃ ὡς φί-
λιππὸν τρυφῆν, φιλοκράτης, ἀσχίνης φρυγῶν
δημοσθένους: τί οἶω; ὁ μὲν πρὸς ὧν μηδὲν ἐκ τῆς
πρεσβείας λαβεῖν, εἶς ἀχμαλώτους ἐκ τῶν
ιδίων ἐλύσατο: ὁ δὲ ὧν τὰ τῆς πόλεως πρά-
γματα χημάτων ἀπέδοτο, τούτων πόρνοις
ἠγόραζε καὶ ἰχθύς ποδισίων: καὶ ὁ μὲν τὸν ἦδον ἐ-
πεμψεν Φιλίππῳ πρὶν εἰς ἀνδραὺς ἐπράψαι,
ὁ μαρὸς φρυγῶν: ὁ δ' οὐδὲν ἀνάξιον οὔτε τῆς
πόλεως, οὔτε αὐτῆς διεπράξατο. καὶ ὁ μὲν χο-
ρηγῶν καὶ τειροαρχῶν ἔτι καὶ ταῦτ' ἴωετο δεῖν
ἐθελοντῆς ἀναλίσκειν, λύεσθαι εἶς ἀχμα-
λώτους, μηδένα οὐ συμφορᾶ τῆ πολιτῶν δι-
εῖδειαν ποδισορᾶν: ὁ δὲ, τοσούτου δεῖ τῶν ὑ-
παρχόντων πινὰ ἀχμαλώτον σῶσαι, ὡς θ' ὀ-
λον τόπον, καὶ πλείους ἢ μυρίας μὲν ὀπλίτας,
ὁ μὲν δὲ πλείους ἢ χιλίους ἵππέας τῶν ὑπαρ-
χόντων συμμάχων ὅπως ἀχμαλώτοι γένων-
ται. Φιλίππῳ, συμπαρεσκύασε. τί οἶω με-

P 1111

Δημοσθένους

τὰ ταῦτα ; ἀθλωαῖοι λαβόντες, ἤδεσαν μὲν
γὰρ πάλαι· τί δὲ, οὐ μὲν χρήματα εἰληφό-
τας ἢ δῶρα, καὶ κατασχώαντας ἑαυτοῦ,
τῷ πόλιν, οὐ ἑαυτῶν παῖδας, ἀφίεσαν, ἢ
νοῦ ἔχειν ἢ γυῶτο, ἢ τῷ πόλιν δὴθωεῖσθαι.
τὸν δὲ κατηγοροῦντα τί, ἐμπεροντεῖσθαι, τῷ
πόλιν ἀγνοεῖν, οὐκ ἔχειν ὅποι τὰ ἑαυτῶν ῥί-
πῃ. ἢ τίς ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι οἷον ἰδὼν τὸ
παράδειγμα, δίκαιον αὐτὸν παρασχεῖν ἔδε
λήσει; τίς προῖκα πρεσβεύειν; εἰ μήτε λα-
βεῖν, μήτε τῶν εἰληφότων ἀξιοπιστότερον παρ
ὑμῖν εἶναι δοκεῖν ὑπάρξει; ὥστε οὐ μόνον κέ-
νετε τούτους τήμῳ, οὐ· ἀλλὰ ἢ νόμον τού-
τοις τίθεσθε εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα
χρόνον, πότῃ οὐ χρημάτων ἀσχεῶς ὑπορῶν
ἔχθρων πρεσβεύειν ἅπαντας προσήκει, ἢ προῖ-
κα ὑμῶν τὰ εἴλπισα ἀδωροδοκίως.
ἀλλὰ μὲν πᾶσι μὲν τῶν ἄλλων, οὐδενὸς προσ-
δεῖσθε μάρτυρος. ὡς δὲ τὸν ἦν ἐπέμψεν ἀ-
φρωῶν, κάλει μοι τούτων οὐ μάρτυρας.

Μάρτυρος.

Τοῦτον μὲν τοίνυν οὐκ ἔκεινεν ἀσχήνης, ὅτι
τὸν αὐτῶν παῖδα ὑπ' ἀσχωῆ πρὸς φίλιπ-
πὸν ἐπέμψεν. εἰδέ τις ὧν ἐφ' ἡλικίᾳ, τῷ ἰδέ-
σθαι ἐτόρον βελτίων μὴ προσδύμενος τῷ ἕξ ἑ-
κείνης τῆς ὀφείας ὑποψίαν, ἰταμῶτον ἕξ

μετὰ ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ, ὅτι οὕτως πεπορ-
 νύμειον κέκεικε. φησὶ δὲ πῶδὲ τῆς ἐστάσε-
 ως καὶ τῷ Ἰηοῖσματος εἶπω. μικροῦ γε, ἀλλὰ μάλ-
 ῶς ἡμεῖς δεῖ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, παρηλθόν. τῆς
 πρώτης ἐκείνης πρεσβείας, γράφων τὸ πρῶτον
 ἄλλοι ἐγὼ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ ταῖς ἐκ-
 κλησίαις ἐν αἷς ἐμέμετε βουλεύεσθαι πῶδὲ
 τῆς εἰρήνης, οὐδενὸς οὔτε λόγου πῶ πρῶτον
 τῶν, οὔτ' ἀδικήματος ὄντος φανερῶν, τὸν νό-
 μον ἔθος ποιῶν, καὶ ἐπήνεσα τούτους, καὶ εἰς τὸ
 πρυτανεῖον ἐκάλεσα. καὶ νῦν δὲ ἐγὼ γε, καὶ
 ὅτι παρὰ τῆς φιλιππου πρέσβεις ἐβούισα, ἢ
 πάντι γε ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι λαμπρῶς. ἐπει-
 διὴ γὰρ ἐώρων αὐτοὺς, καὶ ὡς τοῖς τοιούτοις
 ἐκεῖ πεμνωσμένους ὡς δουδαίμονας καὶ λαμ-
 προὺς, δούτως ἢ γούμω ἐν τούτοις πρῶτος αὐ-
 τὸς πῶδειναι δεῖν αὐτῶν, ἢ μεγαλοψυχότε-
 ρος φαίνεσθαι. ταῦτα δὲ πρῆξεται νῦν οὕ-
 τος λέγων, ὡς αὐτὸς ἐπήνεσεν ἡμᾶς, καὶ αὐ-
 τοὺς εἶπε ὅτι πρέσβεις: τὸ, πότε οὐ διορίζων. ἢ
 εἴτι δὲ ταῦτα πρὸ τῆς πόλιν ἠδικησάτι,
 φανερῶν τούτους πεπρακότας αὐτοὺς γενέ-
 σθαι: ὅτε ἀρτι μὲν ἦγον οἱ πρέσβεις τὸ πρῶτον,
 ἀκοῦσαι δὲ ἔδει τὸν δῆμον τί λέγουσιν. οὐδέ
 πῶ δὲ οὐδ' οὗτος σωφρων δῆλος ὡς τῷ φιλο-
 κράτει, οὔτ' ἐκεῖνος τοιαῦτα γράψων. ἀλλὰ δὲ

Δημοσθένους
ταῦτα λέγει, μέμνηθε οὖν χρόνους, ὅτι τῶν
ἀδικημάτων εἰσὶ πρότεροι. μετὰ ταῦτα δέ,
οὐδὲν ἔμοι πρὸς τούτους οἰκείον, οὐδὲ ποινὴν
δέξομαι. Λέγε τῷ μαρτυεῖαν.

Μαρτυεῖα.

Ἴσως τοίνυν ἀδελφὸς αὐτῷ σωδρεί, φιλόχαρ-
ρις, καὶ ἀφόβητος: πρὸς ἑς ἀμφοτέρους ὑμῖν,
πολλὰ καὶ δίνουσι ὅστιν εἰπεῖν. ἀνάγκη δὲ ὡς
ἀνδρες ἀθλῶν μετὰ παρρησίας διαλεχ-
θῆναι, μηδὲν ὑποσελόμενον. ἡμεῖς ἀφόβη-
τε, ἢ σὺ φιλόχαρρις, ἴσμεν σὲ μὲν τὰς ἀλα-
βασθηκασὶ γράφοντα, ἢ τὰ τύμπανα: τού-
τους δὲ ὑπογραμμάτεας καὶ οὖς τυχόντας
ἀνθρώπους. ἢ οὐδεμῶς κακίως ταῦτα, ἀλλ'
οὐδὲ στρατηγίας γε ἀξία. πρεσβειῶν, στρα-
τηγῶν, τῶν μεγίστων τιμῶν ἠξιώσαμεν. εἰ τοί-
νυν μηδὲν ὑμῶν ἠδίκηκε μηδεὶς, οὐχ ἡμεῖς χά-
ειν ὑμῖν οὐδενός, ἀλλ' ἡμεῖς ὑμῖν δικαίως ἀν-
έχετε τούτων. πολλοὺς γὰρ ὑμῶν μάλλον ἀ-
ξίους τιμᾶσθαι παρὲς ὑμεῖς ὑμᾶς ἐσεμνύο-
μεν. εἰ δὲ δὴ καὶ ἐν αὐτοῖς οἷς ἐτιμᾶσθε ἠδίκη-
κέ τις ὑμῶν, καὶ ταῦτα τοιαῦτα, πύσω μάλ-
λον ἀν' ἑμῶν δικαίως, ἢ σώζοισθε; ἐγὼ μὲν,
οἶμαι, πολλῶν. βιάσονται τοίνυν ἴσως μεγαλό-
φωνοι καὶ ἀναδελφεῖς ὄντες, καὶ τὸ, * σιηνώμη
ἀδελφῶ βοηθεῖν προσηλιφότες. ὑμεῖς δὲ μὴ

ὁ πῶδὲ τῆς πρῶτης πρεσβείας λόγος. 118

ἢ πᾶσθε, ἐκείνο αἰθυμούμνοι, ὅτι τούτοις καὶ
τούτῃ προσήκει φροντίζειν: ὑμῖν δὲ τῶν νόμων,
καὶ ὅλης τῆς πύλλεως, καὶ παρὰ πάντα τῶν
ῥημάτων, οὓς αὐτοὶ κάθησθε ὁμιλοῦσθε. καὶ γὰρ
εἰ πινῶν δεδέλωται τουτονὶ σώζειν, πότερ' αὖ μὴ
δὲν ἀδικῶν φαίνεται τῷ πάλιν, ἢ καὶ νῦν ἀδικῶν,
σκοπεῖτε. εἰ μὴ γὰρ μὴ ἀδικῶν, καὶ γὰρ φημί
θεῖν: εἰ δ' ὅλως καὶ ὅτι οὖν ἑστὶ σκεῖν δεδέλω-
ται. οὐ γὰρ εἰ κρύβδω ὅτι νῦν ἢ ψῆφος, λήσει
τοῦ Θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἴτιον, καὶ πάντων ἀφ' ἧς
ὁ πθεῖς τὸν νόμον εἶδε, τὸ κρύβδω ψηφίζεσθαι.
διὰ τί; ὅτι τούτων μὴ ἔδει εἶπεται τὸν ἑαυ-
τῶν χειρισμὸν ὑμῶν. οἱ Θεοὶ δὲ εἴσονται ἢ
τὸ δαιμόνιον τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον:
παρ' ὧν κρείττον ὅτιν ἐκάσω τὰς ἀγαθὰς ἐλπί-
δας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῶ τὰ δίκαια γίνονται
καὶ τὰ προσήκοντα πῶδὲ ποιήσασθαι, ἢ τῷ ἀ-
φανῆ ἢ ἀδηλον χάριν τούτοις καταδέσθαι:
καὶ ἀφείναι αἴτιον, ὅς αὐτὸς ἑαυτῶ καταμε-
μαρτύρηκε. τίνα γὰρ αἰσίνῃ μάρτυρα μεί-
ζω παράγομαι τῶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπρεσ-
βωσά σοι, ἢ σὲ κατὰ σεαυτῶ; ὅς γὰρ ὡήθης
χρῶμαι τὸν φανερόν τί ποιῆσαι βελιθέστα ἔ-
σοι πεπρεσβωμένων τηλικαύτη καὶ τοιαύ-
τη συμφορᾷ πῶδὲ βαλεῖν, δηλόν ὅτι δεινὸν αὖ
ἵτι παθεῖν σαυτὸν ἢ ληζέσθαι, εἰ πύθοιθ' οὗτοι

Δημοσθένους

τὰ πεπραγμένα σοι. οὗτος τοίνυν αὐτὸν πρὸς ὑμεῖς
 οὗ φρονῆτε, καθ' αὐτῶν συμβήσεται. τούτῳ πε-
 πράχαι. οὐ μόνον κατὰ τῶν ὅτι παμμέγεθες
 σημεῖον ὅτι τῶν πεπεσθευμένων, ἀλλ' ὅτι καὶ
 κατηγορῶν ἐκείνους οὗ λόγους εἶπεν, οἱ κατ'
 αὐτῶν ὑπάρξουσιν. ἀ' γὰρ ὡείσω σὺ δίκαι-
 α ὅτε τίμαρχον ἐκείνους, ταῦτα δήπου,
 ταῦτα καὶ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις
 ἰσχύειν. ἔλεγε τοίνυν τότε πρὸς οὗ δικαστῆς,
 ὅτι ἀχλογήσεται δὲ δημοσθένους ἕως αὐ-
 τῶν, καὶ κατηγορήσει τῶν ἐμοὶ πεπεσθευμέ-
 νων: εἶτα αὐτὸν ὑμᾶς ἀπαγάγη ὡς λόγῳ, νεανιδύ-
 σεται: καὶ πρὸς οὗ δρῆ πῶς, τί; οὗ δικαστῆς
 ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ἕως θέσεως, ὡχόμενος πε-
 πράχαι αὐτῶν ὑφελόμενος. μὴ σύ γε: ἀλλ'
 ἕως ὧν ἀγωνίση, ἕως τούτων ἀχλογοῦ
 τότε δὲ ἠνίκα ἐκείνον ἐκείνους, ἕως σοι κατι-
 γορεῖν καὶ λέγειν ὅ, τι ἐβούλου. ἀλλὰ μὲν, ἠ-
 ὅτι τοῖς δικασταῖς ἔλεγε, οὐδένα μαρτυρεῖ
 ἔχων, ἐφ' οἷς ἐκείνους, τὸν ἀνθρώπον πρᾶξα-
 σθαι. Φήμη δ' οὐ τις πάντων ἀπόλυται, με-
 τινὰ πολλοί.

Λαοὶ φημίξωσι. θεὸς νύ τις ὅτι καὶ αὐτή.
 Οὐκοῦν ἀχινῆ καὶ σὲ πάντες οὗτοι χήματα
 ἐκ τῆς πεσθειάσ φασὶν εἰληφεία: ὡς τε γε
 κατὰ σοῦ δήπουθεν, φήμη δ' οὐ τις πάντο

ἀπόλυται, ὡς τινὰ πολλοὶ λαοὶ φημίξωσιν.
 ὅσω γὰρ αὐτὸν σε πλείους ἢ ἐκεῖνον αἰτιῶνται,
 θεώρησον ὡς ἔχει. τὸν μὲν τίμαρχον οὐδὲ οἱ
 πρόσχωροι πάντες ἐγίνωσκον· ὑμᾶς δὲ οὐ
 πρέσβεις οὐδεὶς ἐμύων, οὐδὲ βαρβάρων ἔσθ'
 ὅς τις οὐ φησὶ χτήματα ἐκ τῆς πρᾶξεσ εἰ-
 ληφέναι. ὡς θ' εἶπερ ἀλιθῆς ἢ φήμη, καὶ καθ'
 ὑμῶν ὅστιν ἢ παρὰ τῶν πολλῶν. ὡς ὅτι πιστῶ
 εἶναι δεῖ, καὶ θεός· νῦν τίς ὅτι καὶ αὐτῆ· καὶ ὅτι
 σοφός ὡς ὁ ποιητῆς ὁ ταῦτα ποιήσας· σὺ δὲ
 εἰσας αὐτὸς· ἐπὶ τοίνυν ἰαμβεῖα δὴ που συλλέ-
 ξασ' ἐπὶ δῶκεν· οἶον.

Ὅς τις δ' ὁμνῶν ἴδεταί κακοῖς ἀνὴρ.

Οὐ πώποτ' ἠρώτησα γινώσκων, ὅτι.

Τοιοῦτός ὅστιν οἱς περὶ ἴδεταί ξυρών.

Εἶτα τὸν εἰς οὐρανὸν εἰπόντα, καὶ μετὰ πῖπτα
 λάκου περὶ ἴόντα, ἢ τριαῦτ' εἰπὼν, ἀγνοεῖτ'
 ἔφη, ποῖόν τινα ἠγεῖσθαι δεῖ; οὐκοῦν ἀσχίνῃ
 ἢ κατὰ σοῦ τὰ ἰαμβεῖα ταῦτ' ἀρμόσει νῦν
 ἐμοί· καὶ ἐγὼ λέγω πρὸς τοὺς, ὁρθῶς καὶ
 προσηκόντως ἴδῶ· ὅς τις δ' ὁμνῶν ἴδεταί, καὶ
 ταῦτα πρᾶξεσ φιλῶκράτει, οὐ πώποτ' ἠ-
 ρώτησα, γινώσκων, ὅτι ἀργύριον εἰληφεν οὐ-
 πτος, ὡς περὶ φιλῶκράτης, ὁ ὁμολογῶν. λογο-
 γράφους τοίνυν ἢ σφαιρὰς ἀρχαλῶν οὐδὲ ἀλ-
 λους, καὶ ὑβείζειν πειρώμενος, αὐτὸς ὑβείζει

Δημοθρύους

ὃ τῶν ἄλλων τῶν ἰατρῶν, ὅπως ἠδυνάτο, ἀλλ' οὐκ ἐνταύτη γε ἔζη. ὑπογραμματεύοντες δὲ οὗτοι ἢ ὑπηρετοῦντες ἀπάσαις ταῖς ἀρχαῖς ἀργύριον εἰλήφεσαν. ἢ τὸ τελευτῶν ὑφ' ὑμῶν γραμματεῖς χειροτονηθέντες, δι' ἔτη διεγράψισαν ἐν τῇ θόλῳ, πρεσβύων δ' ἀπέσαλτο νῦν οὗτος ἐκ ταύτης. τούτων οὐδὲν ἐσκέφατο, οὐδ' ὅπως ὀρθῆ πλύσετο, περ εἶδετο: ἀλλ' ἀνέρεψε, ἢ κατέδυσε, ἢ τὸ καθ' αὐτὸν ὅπως ἔπειτα τοῖς ἐχθροῖς ἔσαι, πῶς κούασεν. εἴτ' οὐ σὺ σοφιστὴς καὶ πονηρὸς γε, οὐ σὺ λογιγράφος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς; ὅς ἂ μὴν πολλάκις ἠγωνίσω ἢ ἀκεῖ εἰς ὄψιν ἔβησας, ὑποδρέβης ἂ δὲ οὐδε πώποτε ἐν ᾧ βίῳ ὑπεκείνω, ταῦτα ζητήσας ἔπειτα τῶν πολιτῶν βλάβαι τινα, εἰς μέσον ἤνεγκας. Φέρε δὴ καὶ πάλιν τὸν σόλωνος ὃν εἶπε λόγον, σκέψασθε. ἔφη γὰρ τὸν σόλωνα ἀνακείωται τῆς τῶν τότε δημοκρατούντων σωφροσύνης πῶς ἀδειγμα, εἰσω τι χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον, ἔπειτα πῶς τῆς καὶ λοιδορούμενος τῆ τῶν τῆμαρχον ποστέα. καί τοι τὸν μὴ ἀνδραγαθὰ εἶσεν οὐ τι πενήθοντα ἔτη φασὶν ἀνακείωται σαλαμίνοι. ἀλλ' οὐ σόλωνος δὲ ὁ μοῦ διακρίσας ἔβην ἔτι καὶ τετάρτοντα εἰς τὸν νῦν χρόνον. ὡς δ' ὁ εἰς μουρῶν ὁ εἶς πλάσας τὸ σχῆμα, οὐ μόνον

ὁ δὲ τῆς πρῶτης πρῆξις λόγος. 121

οὐκ αὐτὸς ἴδεν κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἀλλ' οὐ
δι' ὁ πάσιτος αὐτῶν. οὗτος μὲν τοίνυν εἶπε τοῖς
δικασαῖς, καὶ ἐμμήσατο, ὃ δὲ τῶν αἵματος
ἴδεν τούτου πολλῶν τῆ πόλει λυσιτελεσάντων, τὸ
τῶν φυλῶν τῶν σόλωνος ἰδεῖν, ἢ τῶν διαύσιων
καὶ αὐτῶν οὐκ ἐμμήσατο, ἀλλὰ πᾶν τὸν νῦν ἀντί-
στον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀφρηκῆσας σαλαμῖνος ἀθη-
ναίων, καὶ θάνατον ζημίαν ἰηφισαμείων ἀν-
τις εἶπε νομίζεσθαι, τὸν ἴδιον κίνδυνον ἔσσο-
θεῖς, ἐλεγεία ποιήσας ἦδε: καὶ τῶν μὲν χώραν
ἔσωσε τῆ πόλει: τῶν δ' ὑπάρχουσιν αἰχύ-
ρῶν, ἀπὸ μαξεν. οὗτος δὲ, ἴδεν βασιλεὺς ἢ πάν-
τες οἱ ἔμμενοι ὑμετέρων ἐγνωσαν ἀμφοίπο-
λιν, ταύτῃ ἐξέδωκε, καὶ ἀπέδωκε: καὶ τῶν
ταῦτα γράφοντι σιωεῖπε φιλοκράτει. ἀξίον
γὰρ: οὐ γὰρ ἴδεν σόλωνος αὐτῶν μεμνησθαι. καὶ
οὐ μόνον αὐτῶν ταῦτ' ἐποίησαν: ἀλλὰ
καὶ κείσε ἐλθὼν, ἔδεν τὸν νομα ἐφθέγετο τῆς
κώρως, ἴδεν ἢ ἐπρέσβουε. καὶ ταῦτα αὐ-
τὸς ἀπὸ πείλε πρὸς ὑμᾶς. μεμνησθε γὰρ διή-
κου μὲν καὶ γὰρ λέγειν: ἵνα δι' ἐπένιται δημό-
θιστὶ αὐτῆς εἶπειν, παρέλιπον. ἐγὼ δὲ
παρελθὼν, οὐδὲν ἐφίω τούτων ὧν ἐβούλετο
ἰπεῖν πρὸς φίλιππων ἐμοὶ πρῶτα λιπεῖν. θᾶττον
αὐτῶν αἵματος, ἢ λόγου μεταδουῶν αὐτῶν

ρ

Δημοθρύους

νὶ ἀλλ' οἶμαι χρίματ' εἰληφότα, οὐκ ἔω αὐτὸ
λέγειν πρὸς φίλιππὸν, τὸν ἔσθ' ἑσθ' τούτου δε-
δωκότα ὅπως ἐκείνῳ μὴ ἀφροδῶ. Λέγε δὴ-
μοι λαβὼν καὶ τὰ τῶν σόλωνος ἐλεγεία τὰ
τί: ἵν' εἰδῆτε ὅτι καὶ σόλων ἐμίσει αὐτὸν, οἷος οὐ-
τος, ἀνθρώπους. οὐ λέγειν εἴσω τῷ χεῖρα ἔχο-
ντα ἀχινοῦ δεῖ, οὐ: ἀλλὰ πρὸς εἴσω τῷ
χεῖρα ἔχοντα. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνωσθε καὶ ἔσθ'
καὶ καταισχύνωσθε τούτους, εἴθ' ἂν δε σεμν-
λογῆ: καὶ λογάεια δύστω μελετήσας καὶ
φωνασκήσας οὐκ οἶει δίκῳ δώσειν τηλικού-
των ἢ τοσούτων ἀδικημάτων, καὶ ἂν πλίδι-
λαβὼν ἔσθ' τῷ κεφαλῷ πεινοσῆς, καὶ ἐμι-
λοιδρῆ. Λέγε σύ.

Ἐλεγεία σόλωνος.

Ἡμετέρη ἡ πόλις κατὰ μὲν δῖος ἔσθ' ὅλβη
αἶσαν, ἢ μακάρων θεῶν φρονίας ἀθανάτω
Τοῖν γὰρ μέγα θυμὸς ἐπίσχοπος ὀβριμοπάσ,
Παλαῖς ἀθιμῶν χεῖρασ' ὑπὸρθεν ἔχει.
Αὐτοὶ ἡ φθείρην μεγάλῳ πόλιν ἀφραδίῃσι
Ἄστοι βούλονται χρίμασι πειθόμενοι.
Δήμου θ' ἡγεμόνων ἀδίκος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
Υβριος ἐκ μεγάλης ἀλγεα πολλὰ πικθεῖν
Οὐ γὰρ ἐπίσαν' ἡ κατέχειν κόρον, ἔδ' ἐπαρῆσθε
Εὐφροσύνῳ κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

Πλυντῆσι δ' ἀδίκοις ἔργασιν πειθόμενοι.

Οὐθ' ἰδρῶν κτεάνων, ἕτε τί δημοσίων (Μοσ,
Φιδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῆ ἄλλοθεν αἰ.

Οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης δέμελα:

Ἡσιγῶσα σώοιθε τὰ γινόμενα πρότ' ἔοντα:

Τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀρχιταμῆνι.

Γαῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχετ' ἔλκος ἀφυκτον:

Εἰς δὲ κακῶν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνη.

ἢ γὰρ ἐμφυλον, πόλεμόνθ' οὐδὲντ' ἐπεγείρει,

Ὅσ πολλῶν βρατῶν ὤλεσεν ἡλικίῳ.

Ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ,

ἢ ζύχου ἐσώοιθε τοῖς ἀδικῶσι φίλως. (χρῶν

Γαῦτα μὲν εἰ δῆμῳ σφέτερι κακά: τῷ ἢ πενι

Ἰκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν εἰς ἄλλοδα πῶν

Πραθύντες, δεσμῶσι τ' ἀεικελίοισι δεθύντες.

Οὐτῶ δημοσίον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστω.

Ἄλλοι δὲ τ' ἔχειν οὐκ ἐδέλουσι θύραι.

ἰφιλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον: οὐρε ἢ πάντων

Εἰ γέ τις ἢ φθύγων εἰ μυχῶ, ἢ θαλάμῳ.

Γαῦτα διδάξαι θυμὸς ἀθωαίως με κελεύει,

Ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία πῶν ἔχει:

Ἄνομία δ' ἄνομα, ἢ ἀρπια πάντ' ἀρφαίνει

Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφίτιθισι πέδαις.

Γραχέα λειάει, παύει νόρον, ὑβριν ἀμαυροῖ,

Δημοσθένους

Αὐαίνῃ δ' ἄτης ἀνδρα φυτόμηναι.

Πῦθιά δ' ἰ δίκασ σκολιάς, ὑπορήφανά τ' ἔργα.

Πραῦνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης. (τῆς

Παύῃ δ' ἀργαλέης ἔειδος χόλον: ἔστ δ' ὑπ' αὐῷ

Πάντα κατ' ἀνθρώπους ἀρ' τία, ἢ πινυτά.

Ἀκούετε ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι ποδὶ τῶν τοιῶ-

των ἀνθρώπων οἷα σόλων λέγει, ἢ ποδὶ τῶν

θεῶν, οὓς φησι τῷ πόλιν σώζειν; ἔγω δ' ἀεὶ

μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶπην ἢ γούμαι καὶ βού-

λομαι, ὡς ἀρ' αἱ θεοὶ σώζουσιν ἡμῶν τῷ πό-

λιν: εἴ ποιν δέ τινα ἢ γούμαι, καὶ βούλομαι, ἢ

τὰ νῦν συμβεβηκότα πάντα ἐπὶ ταῖς δύθι-

ναις ταιτασι, δαιμονίας τινὸς δυνόιασ ἐνδύ-

μα τῆ πόλῃ γεγενῆσθαι. σκολοπεῖτε γάρ: ἀνθρῶ-

πος πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβύσας, καὶ χώραιο

ἐκδεδωκῶς, ἐν αἷς οὓς θεοὺς ὑφ' ὑμῶν καὶ τ'

συμμάχων τιμάσθαι προσῆκαν, ἢ τίμωσεν ὑ-

πακούσαντά τινα αὐτῶ κατήγορον. Διὰ τί

ἵνα μήτε ἐλέου, μήτε συγνώμης ἐφ' οἷς αὐτὸ

ἢ δίκιστε, τύχη. ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν ἐκείνου

κακῶς λέγειν προείλετο ἐμέ. καὶ πάλιν ἐν ἡ

δήμῳ γραφὰς ἀχρίσειν, ἢ τοιαῦτα ἢ πείλει

διὰ τί; ἵνα ὡς μετὰ πλείστης συγνώμης πα-

ύμῶν, ὅ τὰ τούτου πονηρῶματα ἀκείετα π

εἶδῶς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκῶς ἀπασι, κατ

γορῶ. ἀλλὰ καὶ διακρουόμενος πάντα τὸν ἐί-

ὁ πόλι τῆς πρᾶξες βείαο λόγος. 115
προῶθεν χρόνον εἰσελθεῖν εἰς τοιοῦτον ὑπὸ πῆκτῃ
καιρὸν, εἰ ὡ τῶν ἐπιόντων εἴνεκα εἰ μηδενὸς
ἄλλου, οὐχ οἶόν τε, οὐδ' ἀσφαλὲς ὑμῖν δεῖτω
ροδοκηνότα εἶπεν ἀθῶον εἶσαι. ἀεὶ μὲν γὰρ
ὡ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι προσήκει μισεῖν, καὶ πο-
λάζειν οὖς προθύτας καὶ δωροδύκους: μάλι-
στα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ εἶπεν γένοιτ' αὖν, καὶ πάν-
τας ὠφελήσειεν ἀνθρώπους κοινῇ. νόσημα γὰρ
ὡ ἀνδρες ἀθλωαῖοι δεινὸν ἐμπέπῳκεν εἰς τῷ
ἐμάδα, καὶ χαλεπὸν καὶ πολλῆς τινος οὐτυ-
χίαν, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν ἐπιμελείαν δέομε-
νον. οἱ γὰρ εἰ ταῖς πόλεσι γωειμώτατοι, καὶ
προεσάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι τῷ αὐτῶν
προδιδόντες ἐλθῶδεῖαν οἱ δυστυχεῖς, αὐθαί-
ρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππω
ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ φιλίαν, καὶ τοιαῦθ'
ὑποκοιζόμενοι οἱ ἄλοιποι, ἢ τὰ κύνια ἀπῆα
ποτ' ἔστιν εἰ ἐκάσῃ τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τοῦ
τους κολλάζειν, ἢ παραχρῆμα ἀρκτιννῶα,
τοσοῦτον ἀπέχουσι τῆ τοιοῦτον τι ποιεῖν, ὡς
τε θαυμάζουσι, καὶ ζηλοῦσι. καὶ βούλοιτ' αὖν
αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι. καίτοι τουτὶ τὸ
πρᾶγμα, καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλώματα, δεπῆα
λῶν μὲν ὡ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, μέχρι μὲν ἐχθρῶν
καὶ πρῶτω τῷ ἡγεμονίαν, καὶ τὸ κοινὸν ἀξίω-
μα ἀφλωλέκει: νῦν δ' ἤδη καὶ τῷ ἐλθῶδε-

Q III

Δημόθεους
είαν πρᾶξεῖται: τὰς γὰρ ἀκροπόλεις αὐτῶν
ἐνίων μακεδόνος φρουροῦσιν. εἰς πελοπόννη-
σον δὲ εἰσελθὼν τὰς ἐν ἡλιδι σφαγὰς πεποίη-
κε. καὶ τοσαύτης παρανομίας, ἢ μανίας ἐνθῆ-
σῳ ηἴτε εἰς ταλαπύρους ἐκείνους, ὥσθ' ἵνα
ἀλλήλων ἀργῶσι, καὶ Φιλίππῳ χαίρωνται,
συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ πολίτας μαυρονεῖν. καὶ
οὐδ' ἐν ταῦθ' ἔστηκεν: ἀλλ' εἰς ἀγῆκαδίαν εἰσελ-
θὼν πάντ' ἀνω καὶ κάτω τὰ κεῖ πεποίηκε καὶ
νῦν ἀρκάδων πολλοὶ, προσῆκον αὐτοῖς ἐπ' ἐ-
λευθερία μέγιστον φρονεῖν ὁμοίως ὑμῖν: μόνοι
γὰρ ἀπάντων ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε, καὶ κείνοι:
Φιλίππων θαυμάζουσι, ἢ χαλκιδῶν ἰστάσι, ἢ
σεφαιούσι. ἢ τὸ τελευτάκον ἀν' εἰς πελοπόννη-
σον ἴη, δέχασθαι ταῖς πόλεσιν εἶσιν ἐψηφισμέ-
νοι: ταῦτα δὲ ταῦτα ἀργεῖοι. ταῦτα ἢ τι-
δήμησα εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, οὐλαθείασ οὐ μι-
κρᾶς δεῖται. ὡς βαδίζον γε κύκλω, καὶ δεύρε
εἰσελήλυθεν ὧ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι τὸ νόσημα
ἴησθ'. ἕως οἴω ἐσε ἐν ἀσφαλεῖ, φυλάξαθε: ἢ
εἰς πρώτους εἰσαγαγόντας, ἀτιμώσατε. εἰ δὲ
μὴ, σιοπέετε, ὅπως μὴ τιμικαῦτα οὐ λέγε-
σθαι δόξη τὰ νῦν εἰρημνία: ὅτε, οὐδ' ὅ, τι χρῆ-
ποιεῖν ἔξετε. εἴτε ὁράτε ὡς ἐναργὲς ὧ ἀνδρὸς
ἀθλωαῖοι, ἢ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπε-
ροι γέγονασιν. ὀλωθῆσι; οἱ παρ' οὐδὲν οὕτως.

ὁ ποδὶ τῆς πρᾶξις ἐσβείατο λόγος. 124

ὡς τὰ ποιῶντα ποιεῖν, ἀλλ' ὡς λαοὶ οἱ δει-
λαμοὶ. ἔχοιτε δ' αὖ ἐξέτασαι καθαρῶς ἐκ τῶν
συμβεβηκότων αὐτοῖς. ἐκείνοι γὰρ, ἥνίκα μὲν
τετρακισίους ἰππέας ἐκέκτηντο μόνον, ἢ σύμ-
παντες οὐδὲν ἦσαν πλείους πεντακισιλίων
τὸν ἀριθμὸν, οὐ πω χαλκιδέων πάντων εἰς εὐ-
σωκισμείων, λακεδαιμονίων ἐπ' αὐτοῖς
ἐλθόντων καὶ πίζῃ καὶ ναυτικῇ πολῆ διωά-
κει· ἴσθε γὰρ δήπου τῶν ὅτι γῆς, καὶ θαλάττης
ἴρχον, ὡς ἔπος εἶπεν, λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκεί-
νους αὐτοῖς χρόνοις: ἀλλ' ὅμως τηλικαύτης ἐπ'
αὐτοῖς ἐλθούσης διωάμεως, οὐτε τὴν πόλιν,
οὐτε φρούριον οὐδὲν ἀπώλεσαν: ἀλλὰ καὶ
μάχης πολλὰς ἐκράτησαν: καὶ βίης τῶν πο-
λεμαρχῶν ἀπέκτειναν: καὶ τὸ τελευταῖον,
ἵπως ἠβούλοντο, οὐτὼ τὸν πόλεμον κατέθεν-
το. ἐπειδὴ δὲ θεωροῦσθαι ἤρξαντο τινὲς, καὶ
ὡς ἀβελθηῖαν οἱ πολλοὶ, μάλλον δὲ διὰ δι-
ουχίαν, τούτους πιστοῦς ἠγάσαστο τὴν ἑσπέρην
ὡς τῶν λεγόντων: καὶ λαοὶ αὐτῆς μὲν ἤρεψεν
τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ μακεδονίας δεθεῖσι ξύλοις:
ἰθυκράτης δὲ εὐὸς ἐβίβεν πολλὰς τιμῶν οὐδὲ
δούς: ἔτι δὲ οἱ δὲ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα: ἄλ-
λος δὲ τις; ἵππους οἱ ἢ πολλοὶ ἢ καθ' ὧν ταῦ-
τα ἐγένετο, οὐχ ὅπως ὠργίζοντο, ἢ καλᾶζειν
ἵππων αὐτῶν ποιῶντας, ἀλλ' ἀπέβλε-

Q 1111

Δημοσθένους

πον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἀνδρας ἠγωνῶτο : ἐπει-
δὴ ταῦθ' οὕτω προήγετο καὶ τὸ ἰδεοροδοκεῖν
ἐκράτητε, χιλίους μὲν ἵππεας κερτημένοι,
πλείους δὲ ἄντες ἢ μύριοι, πάντας ὃ ἄνθρωπος πόρ-
χωρως ἔχοντες συμμάχως, μνείοις ὃ ξείνοις, ἢ
δύρεσι πενήκοντα ὑμῶν βοηθησάντων αὐτοῖς,
ἢ ἐπὶ τῷ πολιτῷ τετρακισχίλοις, ἔδδεν αὐτοῖς
τούτων ἠδωθήη σωσαι : ἀλλὰ πρὶν ὑβελθεῖν
ἐνισαυτὸν πολέμου, τὰς πόλεις ἀπάσας ἀπο-
λωλέκεσαν τὰς ἐν τῇ γαλικδικῇ οἱ προδι-
δόντες : ἢ φίλιππος οὐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακούειν
τοῖς προδιδούσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ, τι πρῶτον λά-
βῃ. πεντακισίους δ' ἵππεας προδοχῆτας ὑπὸ
αὐτῶν τῶν ἠγωνιμένων, ἔλαβεν αὐτοῖς ἀ-
πλοῖς ὃ φίλιππος, ὃσους ἔδει πώποτε ἄλλος
ἀνθρώπων. ἢ ἔτε τὸν ἥλιον ἠχμῶοντο οἱ ταῦ-
τα ποιούντες, οὐτε τῷ γλῶ πατείδῃ οὔσαν
ἐφ' ἧς ἔσασαν, οὐτε ἰδρά, οὐτε τάφους οὐτε
τῷ μετὰ ταῦτα γενησομένῳ ἀγχώῳ ἑσπῆ-
τοῖς τοιαύτοις ἔργοις. οὕτως ἔκφρονας ὡ ἀν-
δρῶν ἀθλωαῖοι, ἢ παραπληγως τὸ δεροδο-
κεῖν ποιῆ. ὑμᾶς οἶω ὑμᾶς δὲ φρονεῖν δεῖ ἄν-
πολλούς : ἢ μὴ ἑσπῆρέπειν τὰ τοιαῦτα : ἀλλὰ
ἠολάζειν δημοσίᾳ. ἢ γὰρ ἀν' ἢ ἑσπῆρφουῖς
εἶη, εἰ κατὰ μὲν τῶν ὀλωθῆίως προδόντων,
πολλὰ, ἢ δεινὰ ἐψηφίσαθε, ἄνδ' δὲ παρ' ὑμῖν

αὐτοῖς ἀδικουῦτας, μὴ κολάζοντες φαίνοισθε. Λέγε σὺ τὸ ψήσιμα τὸ πρὸς τῶν ὀλιωθίων.

Υἱσιμα.

Ταῦτα ὑμεῖς ὡς ἀνδρὸς δικασαὶ, ὀρθῶς καὶ καλῶς πάντων ἐλπίστε, καὶ βαρβάροις δοκεῖτε ἐψήσιασθαι, κατ' ἀνδρῶν προσδοτῶν, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τῶν ταῦτοιῦτα ποιεῖν ἔστι, καὶ δι' ἐκεῖνο καὶ τὰδε πράττουσι τινές. ὃν ἀνὸς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι δωροδοκουῦτα ἴδητε, ὅσων ἢ προσδοτῶν εἶναι νομίζετε. εἰ δὲ ὁ μὲν χαίρουσ, ὁ δὲ πράγματα, ὁ δὲ στρατιώτας προσδίδωσιν: ὧν καὶ ἕκαστος ὑμῶν, οἶμαι, κύριος γένηται, ταῦτα λαφθεῖρει. μισεῖν δὲ ὁμοίως ὅσους τοιούτους ἀπαντας προσήκει. ἔστι δ' ὑμῖν ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι πρὸς τούτων μόνοις πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἰκείοις χεῖσθαι παραδείγμασι: καὶ ὅς προσδότους οὓς ἐπαινέετε δικαίως, ἔργω μμεῖσθαι, εἰ μὴ ταῖς μάχαις, μὴ δὲ ταῖς στρατείαις, μὴ δὲ ὅσους κινδυνώουσ, ἐν οἷς ἦσαν ἐκεῖνοι λαμπροῖ, συμβαίνειν χαίρουσ, ἀλλ' ἄγετε ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ παρόντι, ἀλλὰ τότε δὲ φρονεῖν αὐτῶν μμεῖσθε: τούτου γὰρ πανταχοῦ φρεῖα καὶ οὐδὲν ἔστι πραγματωδέσδρον, οὐδ' ἄλλ' ἢ πρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τῶν κακῶσ. Ἰμ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ νωὶ καθήμενος ὑμῶν ἐ-

Δημοσθένους

καστος, αὐτὸ μὲν ἄχρη γινώσκῃ περὶ τῶν πραγ-
μάτων, ἢ ψεύζεται, βελτίω τὰ κείνα ποιή-
σει τῆ πέλει, καὶ ἄξια τῶν προσόνων πράξει.
αὐτὸ δ' ἄμὴ δεῖ, φαυλότιστα καὶ ἀνάξια τῶν
προσόνων ποιήσει. τί οὖν ἐκεῖνοι περὶ τούτων
ἐφρόνουν; ταῦτ' λαβὼν ἀνάγνωθι γραμμά-
τευ. δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἶδέναι, ὅτι ὧσὶ τοῖς τοιοῦ-
τοῖς ἔργοις βραθυμεῖτε, ὧν θαύματον κατεγνώκα-
σιν οἱ πρόγονοι. Λέγε ταῦτα.

Γράμματα ἐκλογῆς.

Ἀκούετε ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖοι τῶν γραμμά-
των λεγόντων, ἀρῆμιον τὸν πλέωνακτος τὸν
ζελείπῃ ἐχθρὸν εἶναι καὶ πολέμιον τῆ δῆμῳ
τῶν ἀθλωαίων, ἢ τῶν συμμάχων, αὐτὸν ἢ γέ-
νος ἅπαν. διὰ τί; ὅτι τὸν χρυσὸν, ἐκ τῶν βαρ-
βαρῶν εἰς τοῦ ἐμλωασίῃ γαγεν. οὐκ οὐκ ἔστιν ὡς
ἔοικεν ἐκ τούτων ἰδεῖν, ὅτι οἱ πρόγονοι μὲν ὑ-
μῶν, ὅπως μὴ δὲ ἄλλος ἀνθρώπων μηδεὶς ὧσὶ
χρήμασιν, μηδὲν ἐργάσῃ κακὸν τι ἐμάδα,
ἐφρόντιζον. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ τι πύλιν αὐτῷ ὅ-
πως μηδεὶς τῶν πολιτῶν ἀδικήσῃ, προσῆ-
θε. νῆ δὲ ἄλλ' ὅπως ἔτυχ, ταῦτα τὰ γράμ-
ματα ἔσκηκε; ἄλλ' ὅλῃς οὐσῆς ἰδρῶς τῆς ἀκρε-
πόλεως ται τῆς ἢ πολλῶν διεχέειν ἐχού-
σης παρὰ τῷ χαλκῷ τῷ μεγάλῳ ἀθλωαί-
οι δεξιᾷ ἔσκηκε: ὡς ἀριστεῖον ἢ πόλις τῆ περὶ

εἰς βαρβάρους πόλεμον δόντων ἐλλύων ταῦ
 ῥήματα ταῦτα ἀνέθηκε. τότε μὲν τοίνυν οὐ
 πω σεμνὸν ἦν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ κλάζειν
 εἰς τὰ τοιαῦτα ποιουῦτας ἐντιμον, ὡς τε
 τῆς αὐτῆς ἡξιοῦτο χάσεως τό, τε ἀρῖσειον
 τῆς θεοῦ, καὶ αἰ κατὰ τῶν ταῦ τοιαῦτα ἀδι-
 κωτέρων τιμωρία. νῦν δὲ, γέλωσ, ἀδεια, ἀ-
 χρωί: εἰ μὴ τῷ ἄγαν ταύτῃ ἐξουσίαν εἰρήσε
 ε νῦν ὑμεῖς. νομίζω τοίνυν ὑμᾶς ὡ ἀνδρῶσ
 ἰθιῶαῖοι, οὐ καθ' ἐντιμόνον εἶς προσγόνους με-
 λουμένους ὀρθῶσ ἀν' ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ
 πάντα, ὅσα ἐπράττον ἐφεξῆσ. ἐκεῖνοι τοίνυν ὡσ
 ἰπαιτες δὲ οἶδ' ὅτι τὸν λόγον εἶσιν ἀκηκόα-
 ε, καμλίαν τὸν ἰσπῶνικεν ταύτῃ τῷ ὑπὸ
 πάντων θρυλονμείλω εἰρλίω πρῆσβύσαν-
 α, ἰσπῶσ μὲν δρόμον ἡμῶσ περὶ μὴ κατα-
 χίνειν εἰς τῷ θάλατταν βασιλέα, εἰ τὸσ δὲ
 ε λισθνέων καὶ κνανέων πλοίω μακρῶ μὴ
 λείη: ὅτι δῶρα λαβεῖν ἐδῶξε πρῆσβύσας, με-
 ροῦ μὲν ἀπέκτειναν: εἰ δὲ ταῖσ θυμῶσ πεν-
 ἰνοντα ἐπράξαντο τάλαντα. καί τοι καμλίω
 αὐτῆσ εἰρλίω οὐτε πρότερον, οὐθ' ὑσδρον εἰ-
 ἰσ ἀν' εἰπεῖν ἐχοῖ πεποιμημείλω τῷ πόλιν.
 ἢ οὐ εἶσιν ἐσκόποιω. τούτου μὲν γὰρ ἡγχιῶ
 τῷ εἰσ τῶν ἀμείτω, ἢ τῷ τῆσ πόλεωσ δῶ-
 ν, αἰτίαν εἶναι. τῶ δὲ περὶ κα, ἢ μὴ, τὸν εἶ-

πον τὸ πρεσβυτῆ. οὐκ ἔστιν οὖν δίκαιον ἡγεῖσθαι π
 ρέχεσθαι καὶ ἀδωροδύκητον τὸν περὶ οὐκ
 τοῖς κωνοῖς. ἐκεῖνοι μὲν οὖν οὕτως ἐχίρον ἢ
 προῦτο τὸ δωροδοκεῖν καὶ ἀλιστελεῖς πῆ τ
 λει, ὥστε μήτ' ἑστὶ πράξεως κινδευμῶς, μήτ'
 ἐπ' ἀνδρὸς ἔσθ' ἵκησθαι: ὑμεῖς δὲ ὡς ἀνδρῶ
 ἀθλῶαῖοι πῶ αὐτῶ εἰρῶν εἰρακότες τ
 μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων τείχη κ
 θηρικῶν, τὰς δὲ τῶν πρέσβων οἰκίαν οἶκος
 μοῦσαν, καὶ τὰ μὲν τῆς πόλεως κτήματα ἀφ
 ρημεσίω, τούτοις δ' ἂ μὴ δὲ ὄναρ ἢ λπσι
 πῶ ποτε, κτησαμείω, οὐκ αὐτοῖ τούτους ο
 πεκτεῖνατε: ἀλλὰ κατηγόρου περὶ δειῖαθε
 λόγῳ κείνετε, ὧν ἔργῳ τὰ ἀδίκηματα πά
 τεσ ὄρωσιν. Οὐ τοίνυν τὰ παλαιὰ ἀν
 ἔχοι μόνον εἰπεῖν, καὶ δὴ τούτων τῶν παρι
 δειγμάτων ὑμᾶς ἑστὶ πικρῶν παρακ
 λέσαι, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τουτωνὶ τῶν ἐπιζώντ
 ἀνθρώπων πολλοὶ δίκῳ δεδῶκασιν. ὧν ἔ
 ὄδ' μὲν ἄλλους παραλείψω, τῶν δ' ἔκ πρε
 βείων, ἢ πολὺ ταύτης ἐλάττω κακὰ πῶ
 λιν εἰργασαι, θανάτῳ ζημιωθέντων, εἴος ἢ
 οἶν ἑστὶ μνησθῆσθαι. Καί μοι λέγε τῶ
 τὸ ψήφισμα λαβῶν.

Υἱοῖσιν.

Κατὰ τοῦτὶ τὸ ψήφισμα ὡς ἀνδρῶ ἀθλῶαῖοι

ὧν πρέσβεων ἐκείνων ὑμεῖς θάνατον κατέ-
 γνώκατε: ὧν εἰς ἡμῶν κράτης, ἀνὴρ ὡς ἐγὼ
 ὧν πρεσβυτέρων ἀκούω, σωτηρίας, ἢ πολ-
 λὰ χρήσιμος τῇ πόλει. ἢ τῶν ἐκ πειραιῶς κα-
 κχαζόντων τὸν δῆμον, ἢ ἄλλως δημοτικός.
 Ἄλλως οὐδὲν αὐτὸν ὠφέλισε τούτων, δι-
 κίως: οὐ γὰρ ἐφ' ἡμσεῖα χρῆσθόν εἶναι δεῖ τ'
 ἔτι τῆλικαῦτα διοικεῖν ἀξιοῦντα: οὐδὲ τὸ π-
 λυῖναι προσλαβόντα παρ' ὑμῶν, εἰς τὸ μεί-
 ος διώαθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι: ἄλλ-
 ὅπως μηδὲν ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐκόντα. εἰ τοίνυν
 τούτων ἀπρακτὸν ὄβρι τούτοις ἐφ' οἷς ἐκεί-
 νων θάνατον κατέγνωσα, ἐμὲ ἀρκτεῖνατε
 δεσποπεῖτε γάρ: ἐπειδὴ πρὸ τὰ γράμμα-
 τὰ, φησιν, ἐπέσβουσαν ἐκείνοι, καὶ τὸ ψήφισ-
 μα: ἢ τῶν ὄβρι τῶν ἐγκλημάτων τὸ πρῶτον.
 οὔτοι δὲ οὐ παρὰ τὰ γράμματα; οὐ τὸ μὲν
 ψήφισμα ἀθλωαίοις, καὶ τοῖς ἀθλωαίων συμμά-
 χους εἶναι κελεύει πῶς εἰρῶν, οὔτοι δὲ φωκέ-
 ρ' ἐκ πόνδους ἀπέφιναν; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα
 ἀρχοντας ὀρηκῶν ὄβρι ἐν ταῖς πόλεσιν, οὐ
 μηδὲ οὐς ὁ φίλιππος αὐτοῖς προσέπεμψε,
 ὑποσώρυσαν; οὐ τὸ μὲν ψήφισμα οὐδὲ
 ὑμῶν ἐν τυγχάνειν φίλιππο, οὔτοι δὲ
 οὐδὲν ἐπαύσαντο ἰδίᾳ ζημιατίζοντες; καὶ ἡ-
 γχῆσαν πινεῖ αὐτῶν ἐν τῇ βουλῇ οὐ τὰ

Δημοσθένους

λιθῆ ἀπαγγέλλοντες: οὗτοι δὲ γε καὶ ἐν ᾧ δήμῳ
 καὶ ὑπὸ τῆς; οἷον γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν; ἢ
 ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπήπεικ
 λαν οὗτοι, πάντα δήπου γέρονε τάνναντία. εἰ
 δὲ ᾧσέμελοντες, φησι, τὰ ἀλιθῆ. οὐκοῦν οὐδὲν
 οὗτοι: καὶ καταψεύδομενοι τῶν συμμάχων,
 καὶ δῶρα λαμβάνοντες. ἀντὶ μὲν τοίνυν τῆς
 καταψεύσεως, παντελῶς ἀχλωλεκότες
 πολλῶ δὲ δήπου οἷον τῆς καταψεύσεως διὰ τὸ
 νότον. ἀλλὰ μὲν, ὑπόρ' γε τῆς δῶρα εἰλη-
 φεύει, εἰ μὲν ἤρηνοντο, ἐξελέγχειν τὸ λοιπὸν
 αὐτῶν. ἐπειδὴ δὲ ᾧμολόγησεν, ἀπάγην δὴ ποί-
 προσῆκε. τί οἶν ᾧ ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι, τούτων
 οὕτως ἐχόντων, ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οἷ-
 τες, οἱ δὲ, καὶ τινὲς αὐτῶν ἐπιζῶντες ὑπομ-
 νεῖτε τὸν μὲν οὐδ' ἔτι τῆς δήμου καὶ τὸν ἐ-
 πειραιῶς ἐπὶ κράτῳ ἐκπεσεῖν ἢ κολασθῆναι
 καὶ πάλιν πρὸς τὸν θρασύβουλον ἐκείνον ἢ θρι-
 σβούλον τῆς δημοτικοῦ ἕον, ἢ τὸν ἀχλω-
 λῆς καταγαγόντος τὸν δήμον, τάλαντα δὲ
 καὶ ᾧφληκῆσαι: καὶ τῶν ἀφ' ἀρμόδιου, καὶ
 ἀριστογείτονος, καὶ τῶν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ὑ-
 μᾶς ᾧγασαμένων, οὓς νόμῳ δὲ τὰς οὐδ' ἔ-
 γασαδ', ἀς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, ἐν ἀίτασι τοῖς
 ἰδίοις, ᾧ ταῖς θυσίαις, ἀπονδῶν, καὶ κρη-
 τήρων κοινωνοῦς πεποίησθε, καὶ ἀδέτετε, καὶ τὰ

ὁ δὲ τῆς πρᾶξις βεία λόγος. 128
ἄτε ἔξ' ἴσου τοῖς ἥρωσι, ἢ τοῖς θεοῖς, τούτους
ὡν πάντας πῶς ἐκ τῶν νόμων δίκῃ ὑπεχί-
ναι, καὶ μήτε συνώμιον, μήτε ἔλεον, μήτε
καδία κλάοντα ὁμώνυμα τῶν δούρων,
ἢ τ' ἄλλο μηδὲν αὐτῶν ὠφελικαίαι: τὸν δὲ
ἐρομήτου τῆ γραμματιοῦ, καὶ γλαυκοθέ-
της αὐτῶν διάσους σωχούσης, ἐφ' οἷς ἐτόρα
ἐθνικὴν ἰδέα, ἄρα ὑμεῖς λαβόντες τὸν ἴ-
κούτων, τὸν οὐδὲ καθ' αὐτὴν χρῆσιμον τῆ πόλει,
ἢ αὐτὸν, ἢ πατῶρα, οὐκ ἄλλον οὐδένα τῶν
αὐτοῦ, ἀφήσετε; ποῖος γὰρ ἴσως, ποῖα τεύ-
ς, ποῖα στρατεία, ποῖα χορηγία, τίς χορὸς, τίς
επιουρηγία, τίς εἰσφορὰ, τίς δύνοια, ποῖος κύν-
ως, τί τούτων ἀπάντων ἐν παντὶ χρόνῳ γέ-
νε παρὰ τούτων τῆ πόλει; καί τοι, καὶ ἐν εἰ-
κῶτα πάντα ὑπῆρχον, ἐκεῖνο δὲ μὴ προ-
ῦ, τὸ δικάως, καὶ προῖκα πεπρεσβουκίαι,
ρλωκίαι δὴ πον προσῆκον αὐτῶ. εἰ δὲ μή-
ταῦτα, μήτε ἐκεῖνα, οὐ τιμωρήτεσθε; οὐκ
αμνησθήτεσθε, ὧν οὗτος κατηγορῶν ἔλεγε
κάροχον; ὡς οὐδὲν ὄστιν ὄφελος πόλεως, ἢ τις
ινούρα αὐτῶν ἀδικοῦντας ἔχει; ἔδὲ πολιτεῖ-
αὐτῆ συνώμιον ἢ παρατελία τῶ νόμων μετ-
ῖα ὑμῶν. ἢ ὅτι ἔλεειν ὑμᾶς ἔτε πῶς μήτε
ἄλλῃ πῶς τιμάρχον γραῶν γωαῖκα, οὐτε
παιδία, οὐτε ἄλλον οὐδένα: ἀλλ' ἐκεῖνο

Δημοσθένους

ὄρα ἄν, ὅτι εἰ προήσεσθε τὰ τῶν νόμων, ἢ τὰ τῆς
πολιτείας, οὐχ ὑβρίσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐ-
λεύσοντας. ἀλλ' ὁ μὲν ταλαίπωρος ἀνθρώπος
ἠτίμωται, ὅτι τοῖσιν εἶδεν ἀδικουῦτα. τούτου
δι' αἰτίας δώσετε εἶναι; διὰ τί; εἰ γὰρ παρὰ
τῶν εἰς ἑαυτοὺς ἐβλαμψανόντων τηλικαύ-
των ἠξίωσθε δίκην αἰχίνης λαβεῖν; παρὰ τῶν
εἰς τὰ τῆς πόλεως τηλικαῦτα ἠμαρτηκό-
των, ὧν εἰς οὕτως ὧν ἐβλεπόμεται, πηλίκως
ὑμᾶς προσήκει λαβεῖν τοὺς ὁμωμοκότας ἢ δι-
κάζοντας; ἢ δὲ, οἱ νέοι γὰρ ὑμῖν δι' ἐκείνοις
ἔσονται τὸν ἀγῶνα βελτίους. οὐκοῦν καὶ διὰ
τόνδε οἱ πολιτθύμνοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κα-
διωδύεται τῇ πόλει. προσήκει δὲ ἢ τούτων
φροντίζειν. Ἰνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι ἢ τοῖσιν
ἀπώλεσε τὸν τίμαρχον, οὐ μὰ Δία οὐχὶ τῶν
ὑμετέρων παίδων, ὅπως ἔσονται σώφρονες
προορῶν: εἰσὶ γὰρ ὧ ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι ἢ νῦν
σώφρονες: μὴ γὰρ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ
πόλει, ὥς τε ἀφοβήτου καὶ αἰχίνου σωφρο-
νιστῶν δεηθῶμεν τοὺς νεωτέρους: ἀλλ' ὅτι βουλο-
μένων ἔγραφεν, ἀντίως φίλιππῶν ὅπλα ἀγων-
αῖσιν, ἢ σκόδι τειχεὶ καὶ θάνατον εἶναι τῶν ζη-
μίαν. σημεῖον δὲ: πῶσον γὰρ ἐδημιγέρει χρό-
νον τίμαρχος; πολὺ. οὐκοῦν τοῖσιν ὡς αἰχί-
νης ἅπαντα ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐδέ πώποτε
ἠγανάκτησαν,

ἰθανάκτησεν, ἔδὲ δεινὸν ἠγάσασατο εἶναι τὸ πρῶ-
μα, εἰ ὁ τοιοῦτος λέγει, ἕως εἰς μακεδονίαν
λαθῶν, ἐαυτὸν ἐμίθωτε. Λέγε δὴ μοι τὸ ψή-
κισμα λαβῶν αὐτὸ τῆς τιμαρχου.

Υἱοσιμα.

Ἡ μὲν τοίνυν ἐπὶ ὑμῶν γράψας, μὴ ἀγειν
τῷ πολέμῳ πρὸς φίλιππον ὄπλα, εἰ δὲ
ἠθανάτω ζημιούσθαι, ἀπόλωλε, καὶ ὑβρι-
σι: ὁ δὲ καὶ τὰ τῶν ὑμετέρων συμμάχων ὄ-
πλα ἐκείνω πρῶτους οὕτω, κατηγορεῖ: καὶ
δὲ πορνείᾳ ἔλεγεν, ὡς ἢ καὶ θεοὶ, διουῖν μὲν
ἠδισταῖν πρῆστηκότων, οὓς ἰδόντες αὐτὸ ὑμεῖς
ἠεκράγετε, νικίετε τῆς βδελυροῦ, ὅς ἐαυ-
τὸν ἐμίθωτεν εἰς αἴγυπτον γαβεία, καὶ τῆς
καταράτου κηρυβιδῶνος, ὅς αὐτὰς πομπῶν
ἠδὲ τῆς προσωπίου κωμάζει. καὶ τί ταῦτα:
ματὸν ἀδελφὸν ὄρων ἀφόβητον. ἀλλὰ δὴ
καὶ αὐτῶν ποταμῶν ἐκείνη τῆ ἡμέρᾳ πάντες ὁ-
μοῖ πῶρι πορνείᾳ ἐρύθησαν λόγοι. καὶ μὲν
ὄσσην ἀπιμίαν τῷ πόλιν ὑμῶν ἢ τούτου πο-
ρία, καὶ ψευδολογία καταστήσασα ἔχει, πάν-
τα ἄλλα ἀφείς, ὃ πάντες ὑμεῖς ἴτε, ὄρω:
ὄτι μὲν γὰρ ὡς ἀνδρὸς ἀθωαῖοι, τί πρῶ-
τον ἐψήφισα, ἄρα ἐπιθήρουν οἱ ἄλλοι πάν-
τες ἔμλωθον. καὶ δὲ δὴ πῶρι ὄρχομεθα ὑμεῖς,
δέδοκται τοῖς ἄλλοις σκοπούτες καὶ ὡτα

R

Δημοσθένους

κουσιώτες: τί τὰ τῶν ἀρκάδων; τί τὰ τῶν
ἀμφικτυόνων; ποῖ πάρεσι φίλιππος; ἢ ἢ τέτι
θνησκῶ; οὐ τοιαῦτα ποιοῦμεν; ἐγὼ δὲ οὐδέ ποτε
κα, εἰ φίλιππος ἦ; ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκα
κε τὸ οὐκ ἀδικοῦντας μισεῖν, καὶ τιμωρεῖσθαι
οὐδὲ φοβεῖμε φίλιππος, ἀλλ' τὰ παρ' ὑμῶν ὑ-
μαίνῃ: ἀλλ' εἰ παρ' ὑμῖν ἄδεια γενήσεται τοῖς
παρ' ἐκείνους μοθ' ἀρνεῖν βουλομένοις, ἢ σωθε-
ροῦσί τινας τούτοις τῶν ὑφ' ὑμῶν πεπισθυμέ-
των, καὶ πάντα τὸν ἐμπεροθεν χρόνον ἀρνού-
μενοι μὴ πράττειν ὑπὲρ φίλιππου, νῦν ἀνα-
βήσονται. ταῦτα φοβεῖμε. τί γὰρ δή ποτε οὐδέ-
λε ἢ ἡσίολεω μὲν κεινομένω, ὅς ἀνεψίός ἐστί σοι
καὶ θρασυβούλω πρώτῳ τῷ νικηράτου θεῶ;
ὅτι μὲν τῆς πρώτης ψήφου οὐδ' ὑπακούσαι
καλούμενος ἢ δέλισας; εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀνα-
βῆς ὑπὲρ μὲν ἐκείνων οὐδ' ὅτι οὐκ ἔλεγες, ἐ-
δέου δὲ τῶν δικαστῶν συμφνώμῳ ἔχειν σοι; εἴπα
ὑπὲρ μὲν συμφενῶν ἢ ἀναγκαίων ἀνθρώπων
οὐκ ἀναβαίνεις: ὑπὲρ αἰχίνου δὲ ἀναβήσῃ;
ὅς ἡνίκα ἔκεινεν ἀεισφῶν φίλονεικον, καὶ δι-
ἐκείνου τῶν σοι πεπραγμένων κατηγορεῖ, συγ-
κατηγορεῖ μετ' ἐκείνου σοῦ: καὶ τῶν ἐχθρῶν
τῶν σῶν εἰς ὄβριτάζετο. ἐπειδὴ δὲ σὺ μὲν τον-
τουσὶ διαδεξάμενος, ἢ φήσας καταβαίνειν εἰς
πειραῖα δεῖν ἤδη, καὶ χρήματα εἰσφέρειν, καὶ ἢ

Δευρικὰ γραπτικὰ ποιεῖν: ἢ χειροτο-
 νᾶ σωεῖτε μὲν οὗτος, ἔγραφε δὲ ὁ βδελυ-
 ρὸς φιλοκράτης, ὅζων ἀντὶ καλῆς αἰχρᾶν
 ἀέθι γενέσθαι τῷ εἰρῳίω: οὗτοι δὲ ἐπειδὴ
 ἔμετὰ ταῦτα ἀδικήμασι πάντα ἀφρω-
 λήμασι: τῶν καὶ τα διήλασαι; καὶ ἐν μὲν τῶ
 μω * κατηγορῶν ἐλίππου καὶ κατὰ τῶν
 ἀδῶν ὠμνύει, ἢ μὲν ἀφρωλύναι ἐλίπ-
 πον, ἀνὸς βούληθε: νῦν δὲ βοηθεῖσιν τούτῳ;
 ὅς οἱ ἀφρωλεῖται, ὅταν εἰς παρ᾽ ἐκείνου δῶ-
 ροκοῦντας σὺ σώζῃς; τί γὰρ δὴ ποτε μῦ-
 αλέα μὲν ἐκείνου, εἰ παρὰ τῶν μέταλλα
 νημεύων εἰκοσὶν ἔζελεξε δραχμαῖς παρ᾽ ἐ-
 ἴσου, καὶ κῆρσοφῶντα γραφῶν ἱερῶν χρη-
 ἔτων ἐδίωκε, εἰ εἰσὶν ὑστέρων ἡμερῶν ὡς
 ὑστέρων πεζαν ἔθηκεν ἐπὶ ἀμνάς: εἰ δὲ ἐχον-
 ἰς ὁμολογῶντας ἔζελεχομένους ἐπὶ αὐτὰ
 ἔρη; ὡς δὲ τῶν συμμάχων ὀλέθρῳ ταῦτα
 ποιηκότας, τούτους οὐ κείνεις, ἀλλὰ καὶ σώ-
 ικελεύεις; καὶ μὲν, ὅτι ταῦτα μὲν ὄβρι φο-
 ρὰ, καὶ περνοῖα καὶ φυλακῆς πολλῆς δεό-
 ἰα: ἐφ᾽ οἷς δὲ ἐκείνου σὺ ἐκείνου, γέλως: ἐκεῖ-
 νὸς φεθε. ἦσαν ἐν ἡλιδι κλέπτοντες τὰ κοι-
 τινές; καὶ μάλα εἰκοσγε. ἐστὶν οἱ ὅς τις με-
 χεν αὐτόθι νῦν τούτων τῶν καταλύσει τῶ-
 ν; οὐδὲ εἰς. τί δὲ; ἦσαν ὅτε λῶ ὀλωθος,

Δημοσθένους

ποιούτοί τινες ἄλλοι; ἐγὼ μὲν οἶμαι. ἃ δ' οἷω
εἶναι τούτους ἀπώλετο ὀλιωθός; οὐ τί οἷω; με-
γάρους οὐκ οἶεθ' εἶναι τινα κλέπῃω, ἢ πρὸς κη-
λέζοντα τὰ κοινὰ; ἀνάγκη ἢ πέφηνε. τίς οἷω
αἴτιον αὐτό θι νῦν τούτων συμβεβηκότων πρᾶ-
γμάτων; οὐδὲ εἰς. ἀλλὰ ποῖοι, καὶ τίνες εἰσὶν
οἱ τὰ τηλικαῦτα, ἢ καὶ τοιαῦτα ἀδικούντες;
οἱ νομίζοντες αὐτοὺς ἀξιοχρεῶς εἶναι τῶ φίλιπ-
που ξείνοι, καὶ φίλοι προσαγορεύεσθαι οἱ στρα-
τηγῶν τε, καὶ προσασίχασ' ἀξιούμενοι: οἱ μεί-
ζους τῶν πολλῶν οἰόμενοι δεῖν εἶναι. οὐ πεί-
λαος ἐκείνετο ἐνάγκης ἐν τοῖς μεγάροις ἐν
τοῖς τριακοσίοις, ὅτι πρὸς φίλιππον ἀφίκετο,
καὶ παρελθὼν πρὸς Ἰδωρος αὐτὸν ἐζητήσατο
καὶ πλούτω, καὶ γένοι, καὶ δόξῃ πρῶτος μεγα-
ρέων, καὶ πάλιν ὡς φίλιππον ἐξέπεμψε; καὶ
μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἦκεν ἄγων ἐπὶ ξείνους, ὅτι
ἐνδον ἐτύρθη τοιαῦτα; οὐ γὰρ ὅστιν οὐκ ἔσθ'
ὅ, τι τῶν πάντων μάλλον δευλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ
τὸ μείζω πινὰ τῶν πολλῶν ἐξὲν γίγνεσθαι. μή
μοι σωζέσθω, μὴ δὲ ἀπολλύσθω μηδεὶς, ὃν ἐὰν
ὁ δεῖνα βούλεται, ἀλλ' ὃν αὖ τὰ πρᾶγμα ἀ-
σώζη. καὶ τοῦναντίον τούτω τῆς προσηκούσης
ψήφου παρ' ὑμῶν ὑπαρχέτω τυχεαίνειν. τῶ
το γὰρ ὅτι δημοτικόν. ἐπι τοίνυν πολλοὶ παρ'
ὑμῖν ἐπὶ καιρῶν γέγονασιν ἰσχυροὶ καὶ μίστρα

ὁ δὲ τῆς πρῆσβεσίως λόγος. 131
ὁ δὲ ἐκεῖνος: αὐθις αἰετοφῶν: διόφαντος: τού-
των ἑτέρου πρότερον. ἀλλὰ ποῦ τούτων ἕκα-
τος ἐπρώτους; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν δὲ τοῖς δικαστη-
ρίοις οὐδεὶς πω μέχρι τῆς τήμῳρον ἡμέρας ὑ-
μῶν, οὐδὲ τῶν νόμων, οὐδὲ τῶν ὀρκῶν κρείττων
ἔχονε. μὴ τοίνυν μὴ δὲ νῦν εὐσπιν ἐάσητε. ὅτι
ἀπὸ ταῦτα φυλάττοιθε ἀν' εἰκότως μᾶλλον
μεῖς, ἢ τούτοις πειθύοιτε: τῶν θεῶν ὑμῖν μαν-
τείαν ἀναγνώσομαι, οἳ πῶρ αἰεὶ σώζουσι τὴν
πόλιν πολλῶν τῶν προεσηκότων μᾶλλον.
ἔρχε τὰς μαντείας.

Μαντεία.

ἰκούετε ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τῶν θεῶν οἷα
ὑμῖν προλέγουσιν; εἰ μὲν τοίνυν πολεμούντων
ἡμῶν ταῦτ' ἀνῆρήκασι, οὐδὲ στρατηγούς λέ-
ούσι φυλάττεισθε: πόλεμον γὰρ εἰσιν ἡγεμό-
νοι οἱ στρατηγοί. εἰ δὲ ποποιμείων εἰρήνῃ,
ὅτι τῆς πολιτείας ἐφεσηκότας. οὗτοι γὰρ
μοῦντι: τούτοις πείθεσθε ὑμεῖς: ὑπὸ τού-
των δέος ὅτι μὴ παρακρουσθῆτε. καὶ τὴν πό-
λιν δεῖν σωέχειν φησὶν ἡ μαντεία, ὅπως αὐ-
τὴν γνώμῃ ἔχωσιν ἅπαντες, καὶ μὴ τοῖς ἐ-
ξοῖς ἡδονῇ πιῶσι. πότερον οἶν οἶεσθ' ὡς ἀν-
δρῶν ἀθλωαῖοι τὸν τοσαῦτα κακὰ ἐργασμέ-
νην, σωθείτα. ἢ δίκην δύντα ἡδονῇ Φιλίππῳ
πῆσαι; ἐγὼ μὲν οἶμαι σωθείτα. φησὶ δὲ γε· ἡ

Δημοθρύους

μαντεία αἰεὶ δεῖν ὅπως αὐτὸ μὴ χείρωσιν οἱ ἐ-
χθροὶ ποιῆιν. ἅπανσι τοίνυν μᾶλλον γνῶμη παρα-
κελεύεται κολάζειν ἢ ὑπερηφανίαν τί τοῖσι
ἐχθροῖς ὁ Ζεὺς, ἢ Διώνη, πάντες οἱ θεοὶ. ἔξωθεν
οἱ ἑσπεύουσιν, εἰδότες δὲ οἱ συμπράττοντες.
οὐκοῦν τῶν ἑσπεύουσιν μὲν ἔργον, τὸ
δοῦναι: τῶν συμπράττοντων δὲ, λαμβάνειν,
καὶ ἄρα εὐλιπέως ἐκσώζειν. Ἐπι τοίνυν
καὶ ἂν ἀπὸ ἀνθρώπινον λογισμοῦ ἄρα ἴδοι τις,
ὅτι πάντων ἐχέροτατον καὶ φοβρότατον, τὸ
τὸν προσηκότα εἶναι οἰκείον γίνεσθαι τοῖς μη-
τῶν αὐτῶν ἑσπεύουσιν τῷ δήμῳ. τίσι γὰρ
τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς γέγονε Φίλιππος
ἅπαντων, καὶ τίσι τὰ μέγιστα κατεῖργασαι τῶν
πεπραγμένων, σκέψασθε: τῷ παρὰ τῶν πα-
λῶν τὰς πράξεις ὠνεῖσθαι: τῷ ἄρα προση-
κότα ἐν ταῖς πόλεσι διαφθείρειν, καὶ ἐπαί-
ρειν τούτους. ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν δεῖν ἀμ-
φοτέρω, εἰὰ βούλησθε ἀχρεῖα ποιῆσαι τήμε-
ρον: εἰὰ τῶν μὲν, μὴ ἐθέλητε ἀκούειν τοῖς πε-
πρωμένοις σιωπηροῦντων: ἀλλ' ἑσπεύετε ἀκνή-
ρους ὄντας ὑμῶν: νῦν γὰρ φασιν εἶναι κύρια
τὸν δὲ πεπρακότα εἰαυτὸν κολάζειν, ἢ ἄρα
ἅπαντες ἴδωσι. παντὶ μὲν γὰρ εἰκότως αὐτὸν ἐ-
μαρτυρεῖτε ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι τοιαῦτα πε-
πρακότι, καὶ προσηκότι συμμαχοῦς, καὶ

ὁ παῖς τῆς πῖρα πρεσβείας λόγος. 132
ἰλλους, καὶ κούρους, μεθ' ὧν καλῶς, ἢ κακῶς
κάσσις ἔχει τὰ πάντα· ἔμην ἔδινι μάλλον·
ἔδινι δὲ δὴ οὐδὲν ἢ τούτω. ὅς γ' ἑαυτὸν τάξασθαι
ὄν ἀπιστώτων εἶναι Φιλίππῳ, καὶ μόνος ἢ
ῥῶτος ἰδῶν, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ἐκεῖνός ἐστιν ἅ-
ντων τῶν ἐλλιών, ἠὲ τομώλησε καὶ πρού-
σκε καὶ γέροντι ἑβραίου ἐπὶ Φιλίππου,
ὡς οὐ πολὺν ἔσθ' οὗτος ἀξίος ἀφλωλέ-
α; ἀλλὰ μὲν, ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, αὐτὸς
ἔχ' οἷός τε ἀντιπεῖν ἔσαι. τίς γάρ ἐστιν ὁ τὸν
καὶ δὴρον προσάγων ὑμῖν τὸ κατ' ἀρχαίς, ὄν
ῖα τῶν ἐν ἀρχαίᾳ Φίλον τῆ πόλει δεῦρα
ρεῖν ἔφη; τίς ὁ συσχευάξασθαι τὴν ἐμάδα ἢ
λοπόννησον Φιλίππων βροῶν, ὑμᾶς δὲ καθύ-
ειν; τίς ὁ εὖ καλὸν καὶ μακρὸν καὶ πολ-
οὺς λόγους ἐκεῖνους δημηγερῶν, καὶ τὸ μὲν
ἀδου καὶ δεμῖσοκλέες ψήφισμα ἀναγνώ-
ων, καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς ἀγλαύρου τῶν ἐφή-
ον ὄρμον; οὐχ οὗτος; τίς ὁ πείσας ὑμᾶς μόνον
καὶ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας
μπεῖν, ὡς ἐπιβουλοσομείης μὲν ἔπο' Φι-
ίππου τῆς ἐμάδος, ὑμῖν δὲ προσῆκον προο-
ῖν ταῦτα, ἢ μὴ προίεσθαι τὰ τῶν ἐλλιών;
ἔχ' ὁ μὲν γράφων τὸ ψήφισμα δ' βούλος τῶν,
ἔδινι πρεσβύων εἰς Πελοπόννησον ἀγχιῆς οὐ-
ή; ἔλθων δὲ ἐκεῖσε ἀπὸ μὲν ποτε διελέ-

Δημοσθένους

χθι καὶ ἐδημιγόρησεν, αὐτὸς αὖ εἶδεῖν : ἃ δὲ
ἀπήδειλε πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς εἶδ' ὅτι μέμνησθε
πάντες. Βορβασφόν τε γὰρ πολλάκις ἢ ἀλώ-
συρα τὸν Φιλίππων ἀρχικαλῶν, ἐδημιγόρει : καὶ
τοῦ ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήδειλον, ὡς ἔχαζον, ἐ-
προσέχει τοῖς πράγμασιν ἡδὴ, καὶ ἐγείρεται
τῶν ἀθλωαίων πόλις. ὃ δὲ πάντων μάλιστα ἀ-
γανακτῆσαι ἔφη : σωτυχεῖν γὰρ ἀπὼν ἀξί-
σιδα παρὰ Φιλίππου πορνομαίω, καὶ μετὰ
αὐτῆ γυνάικα ἢ παιδεία ὡς τριάκοντα ἑ-
δίξεν : αὐτὸς δὲ θαμάσος δῖέσθαι τινὰ τῶν
ὁδοιπόρων, τίς ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ, καὶ τίς ὁ ὄνομα
ὃ μετ' αὐτῆ ; ἐπειδὴ δὲ ἀκοῦσαι ὅτι ἀρκά-
δας παρὰ Φιλίππου τῶν ὀλωθῆτων αἰγυμα-
λωτα ἔκκερα. ταῦτα ἔχων ἀπέρχεται : δε-
νὸν αὐτῷ τι δόξα, ἢ διακρύσαι, ἢ ἀδύραστα
τῷ ἐμάδα, ὡς κακῶς δικάσει, ἢ τὰ αὐτὰ π-
θη πῶρορα γινόμενα. ἢ σωεσούλουσεν ὑμῖν
πέμπειν τινὰς εἰς ἀφικαδίαν, οἳ τινὸς κατη-
ρήσουσι τῶν τὰ Φιλίππου πράττοντων. ἀκο-
εῖν γὰρ ἔφη τῶν φίλων, ὡς εἰάν ἐπισησφῶ
πόλις ποιήσῃται καὶ πρέσβεις πέμψῃ, δίκην
ἐκείνοι δώσουσι. ταῦτα μὲν τίνωσιν τότε κα-
μάλᾳ ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι καλὰ καὶ τῆς π-
λεως ἀξία ἐδημιγόρει. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο εἰς
μακεδονίαν, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἐαυτῆ

ὁ πῶδὲ τῆς πῆρα πρὸς βείας λόγος. 133

ὧν ἑλμύων τὸν φίλιππον, ἀρᾶ γε ὅμοια; ἢ
πραπλήσια τούτοις; πολλὰ γε καὶ δεῖ: ἀλλὰ
ἢ τε τῶν περὶ γόνων μεμνήσθαι, μήτε ζόπαια
ἔχειν, μήτε βοηθεῖν μηδενί: τῶν τε κελυθόν
των μετὰ τῶν ἑλμύων πῶδὲ τῆς πρὸς φίλιπ
πὸν εἰρήνης βουλεύεσθαι, θαυμάζειν εἰ πῶδὲ
ὧν ὑμετέρων ἰδίων ἄλλαν τινὰ δεῖ πειθεῖν
μ: εἰνά τε τὸν φίλιππον αὐτὸν, ἠράκλεις,
κλιωκρότατον ἀνθρώπων, δεινότατον λέγειν,
λαθωαιότατον. οὕτω δὲ ἀτόποις τινὰς εἶ
ναι πύλαι καὶ δυναστεῖς ἀνθρώπους εἶναι, ὡς
εὐκαίχως αἰσώεσθαι λοιδορούμενους αὐτῶ, ἢ
ιαρβάρων αὐτὸν ἀρχικαλοῦντας. ἔστιν οἷω ὅ
πως αὐτῶ τῶν ἐκείνων περὶ φηκῶν ὁ αὐτὸς ἀ
ίρ μὴ διαφθαρεῖς ἐτόλμισεν εἰπεῖν; τί δὲ
ἔν; ὅς τις αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐπίστασιν τότε μισήσας διέ
ξεν τῶν ὀλωθίων παῖδας καὶ τὰ γυναῖκα,
αὐτὰ φιλοκράτει νῦν πράττειν ὑπέμεινον:
γυναικῶν ἑλευθέρων τῶν ὀλωθίων ἢ γὰ
διδυρο ἐφ' ὑβρεί, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶ βδελυ
ῶς βεβιωκῆαι γινώσκετε, ὡς τε μηδὲν ἐμὲ
σχρόν εἰπεῖν νῦν πῶδὲ αὐτῶ δεῖν, μὴ δὲ δι
κερές: ἀλλὰ τοσούτον εἰπόντος μόνον, ὅτι φι
λοκράτης γυναικῶν ἦσθε, πάντας ὑμᾶς εἶ
ναι, ἢ ὅτι πῶδὲ πρὸς τὰ μετὰ ταῦτα,
ἢ ἔλεεινὸν οἶδ' ὅτι τὰς ἀτυχεῖς καὶ ταλαί

Δημοσθένους

πώρους ανθρώπους, ἄς οὐκ ἠλέησεν αἰχίνης, οὐδὲ ἐδάκρυσεν ἑπὶ ταύτης τῷ ἑμάδι, εἰ πρὸς τοῖς συμμαχοῖς ὑπὸ τῶν πρέσβεων ὑβρίζονται. ἀλλὰ ὑπὸ αὐτῆς κλαίσει, ἢ τοιαῦτα πειρησθέντος, ἢ τὰ παῖδια ἴσως παράξει καὶ ἀναβιβιάσεται. ὑμεῖς δὲ εὐθυμέειθε ὡς ἄνδρες δικασαί, πρὸς μὲν τὰ τούτου παῖδια, ὅτι πολλῶν συμμαχῶν ὑμετέρων ἢ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ ἀδριέρονται δεινὰ πεινρότεσ δὲ αἴσιν: οὐς ἔλεειν πολλῶ μάλλον ὑμῖν ἄξιον, ἢ εὖ τοσαῦτα ἠδικηκότος, καὶ προσδοτοῦ πατρὸς: καὶ ὅτι εὖ ὑμετέρους παῖδας εἶποι ἢ τοῖς ἐκζύνοισ προσγράψαντες τῷ εἰριώλῳ, καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπεσρήκασιν. πρὸς δὲ τὰ αὐτῆς τούτου δάκρυα, ὅτι νῦν ἔχετε ἄνθρωπον, ὅς εἰς ἀρχαὶ ἀνέκελευσεν ἑπὶ εὖ ὑπὸ φίλιππου πρᾶτοντας πέμπειν εὖ κατηχερήσαντας. νῦν τῷ νῦν ὑμᾶς οὐκ εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρὸς εἰρήνην πέμπειν, οὐδὲ ὁδὸν μακραν βαδίσει, εἰ δὲ ἐφίδια ἀναλίσκειν, ἀλλὰ ἄχρι τῆς εἴματος εἰ ταυθοῖ προσελθόντα ἕκαστον ὑμῶν τῷ ὀσίῳ καὶ δικαίαν ταύτῃ ψῆφον ὑπὸ τῆς πατρίδος δεῖσαι κατ' ἄνδρας, ὅς, ὡς γῆ καὶ θεοὶ, ἐκεῖνα ἂν διεξῆλθον εὐαρχῆ δὲ δημοκρατικῶς τὸν μεραθῶνα, τῷ σαλαμίνα, τὰς μάχας, τὰ πρός

ὁ δὲ τῆς πρᾶξις λόγος. 134
ταια, ἐξάφνης ὡς ἐπέβη μακεδονίῳ, πάν-
τα ἐναντία τούτοις ἔλεγε: μὴ προζόντων με-
νηῖσθαι, μὴ ῥόπαια λέγειν, μὴ βοηθεῖν μηδε-
ί, μὴ κοινῇ μετὰ τῶν ἐλλυίων βουλῶσθαι,
κονοῦ καθελεῖν τὰ τείχη. καὶ τοι τούτων
ἐχίους λόγοι οὐδέποτε πώποτε ἐν τῷ παν-
τὶ κίνασι χρόνῳ παρ' ὑμῖν. τίς γὰρ ὅστιν ἐλ-
λυίων ἢ βαρβαρίων οὕτω σκαμὸς ἢ αἰήκοος, ἢ
φόδρα μισῶν τῷ πόλιν τῷ ἡμετέρῳ, ὅς
τις εἴτις ἔροιτο: εἶπέ μοι, τῆς νυῦ οὐσης ἐμάδου
καὶ τῆς καὶ οἰκουμένης, ἔσθ' ὅτι ταύτῃ αὐ-
τῷ προσήκειαν εἶχεν, ἢ ὠκείτο ὑπὸ τῶν νυῦ
χόντων ἐλλυίων, εἰ μὴ ταῖς ἀρεταῖς ὑπὸρ αὐ-
τῶν ἐκείνου οἱ ἐν μαραθῶνι καὶ σαλαμῖνι πα-
σχόντο ἡμέτεροι πρόζονοι; οὐδ' αὖ εἰς οὐδὲ οἶδ'
τι φήσκειν: ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ὑπὸ τῶν βαρ-
βαρίων αὐτῷ ἐαλωκεία. εἴθ' οὐς μὴ δὲ τῶν ἐχ-
θρῶν μηδεὶς αὐτῶν τούτων τῶν ἐγκωμίων ἢ τῶν
παίνων ἀχρησίσει· τούτων αἰχίνης ὑμᾶς
ἰκέα μνησθαι, ὅτι ἐξ ἐκείνων, ἵνα αὐτὸς
ῥύειον λάβῃ, καὶ μὴ τῶν μὴ ἄλλων ἀγα-
θῶν οὐ μέτεσι τοῖς τεθνεῶσιν: οἱ δὲ ἑσθὶ τοῖς κα-
κῶς πράξασιν ἐπαινοὶ τῶν οὕτω τετελευ-
τηκότων ἴδιον κτήματ' εἰσιν: οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος
ὑποῖς ἐπιπικαῦτα ἐναντιοῦται. ὧν ἀχρη-
στῶν ἐκείνους οὗτος αὐτὸς αὐτῆς ἐπιτιμίας

Δημοσθένους

δικαίως νῦν σερθεῖν. καὶ ταύτῃ ἑαυτῶν τῶν
 προγόνων ὑμεῖς δίκῃ λάβετε παρ' αὐτῶν
 τοιούτοις μὲν τοι λόγοις ὡς κακὴ κεφαλὴ, σ
 τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας, καὶ διακυ
 ριστῶ τῷ λόγῳ πάντα τὰ πρᾶγματα ἃ πώλ
 σασ. εἶτα γεωργεῖς ἐκ τούτων, καὶ σεμνὸς γέ
 νασ. καὶ γὰρ αὐτῶν, πρὸ μὲν τῶν πάντα π
 κακὰ εἰργάσθαι τῷ πύλιν, ὡμολόγη γερρα
 ματευκταίαι, καὶ χείρ ὑμῖν ἔχειν τῶ χειρο
 νηθῶναι, καὶ μέτερον πρὸ εἶχεν ἑαυτόν: ἐπειδ
 δὲ μύεια εἰργασαί κακὰ, τὰς ὀφρῦς ἀνέω
 κε: καὶ ὁ γεγραμματοτεκνὸς ἀγχιῆς, εἴποι τι
 ἐχθρὸς δὲ θεῶς, καὶ κακῶς φησὶν ἀκηκοταί:
 ὅλα τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοιμάπρον καθε
 ἄχρι τῶν σφυρῶν, ἴσα βάνων πυθοκλεί, το
 γνάθους φυσῶν, τῶν θιλίωπτου ξένων καὶ θ
 λων εἰς οὗτος ὑμῖν ἤδη, τῶν ἀπαλαγῶναι
 δήμου βουλομένων, καὶ κλύδονα καὶ μακρί
 τὰ καθεστηκότα πρᾶγματα ἡγουμένων: ὅ
 ως ἐπι προσκυνῶν τῷ θόλον. Βούλομαι τα
 νῦν ὑμῖν (ὅτι κεφαλαίων ἐπελθεῖν, ὃν εἶπ
 ὑμᾶς κατεπολιτῦσατο θιλίωπτος προσλ
 βῶν τούτους ὡς θεοῖς ἐχθρούς. πάνυ δὲ ἀξι
 ὄξετάσαι καὶ θεάσασθαι τῷ ἀπάτιν ὅλλω
 τὸ μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς τῆς εἰρώνης: ὡς θυμῶ
 διαφορομένης αὐτῶ τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ἰ

ἢ καὶ κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων, ὡς τε
 ὄνιτον ἐκείνον ἀπάντων εἶναι τῶν ἀγαθῶν,
 εἰς τὰ φιλιάνθρωπα λέγοντας ἐκείνους ἀπέ-
 ἴλε ἕσθ' αὐτῶ, τὸν νεοπίολεμον, τὸν ἀρι-
 δημον, τὸν κτησιφῶντα. ἐπεὶ δὲ ἤλθομεν ὡς
 τὸν ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, ἐμωθώσατο μὲν ἄσπρον
 ἔως, ὅπως σωερεῖ ἢ σωχγωνιῆται τῶ μα-
 φιλοκράτει, ἢ τὰ δίκημα βουλομένων
 ὧν πράττειν πειθέσαι. σωέγραψε δὲ ἑσθ' ἰ-
 λωὸς ὡς ὑμᾶς, ἢ μάλιστα αὐτῶ ἔτετο τῆς εἰ-
 οῖς τυχεῖν. ἡ δὲ οὐδὲν μάλλον μέγα αὐτῶ
 ἢ ὑμῶν οὐδ' οὕτω πράξαι, εἰ μὴ φωκέα
 ὀλῆ. ἄσπρον δὲ οὐκ ἔσθ' ἄπορον. σωῆκτο γάρ.
 ἰδὲ τὰ πράγματα ὡς πῶρ ἐκ τύχης εἰς κα-
 τοιοῦτον. ὡς τε ἢ μὴδὲν ὧν ἐβούλετο, εἶναι
 ἀπράξαται, ἢ ἀνάγκη εἶναι ψύσασθαι,
 πορηῆσαι, ἢ μαρτυρεῖ τῆς αὐτῶ κακίας
 ἔντας ἔμλωσθαι ἢ βαρβαρῶς ποιήσασθαι. εἰ
 ἢ γὰρ προσδέξαιτο φωκέα συμμάχους, ἢ
 ἢ ὑμῶν ἄσπρον ὄρκους αὐτοῖς ἀφροδίη, ἄσπρον
 φαλῶς ἢ θηβαῶς ὄρκους πρᾶβαινῆν δούτως ἀ-
 νκαῖον ἡ: ὧν τοῖς μὲν πῶρ βιοωπῆσαν σωεξα-
 τειν ὡμωμόκη: τοῖς ἢ πῶρ πύλαιαν συγκατα-
 τειν. εἰ δὲ μὴ προσδέχοιτο, ὡς πῶρ οὐ προ-
 πο, οὐκ ἔασιν ὑμᾶς πρᾶελθεῖν αὐτὸν ἡγεῖ-
 ἢ μὰ βοιθήσειν εἰς πύλαια. ὅ πῶρ εἰ μὴ πᾶ

Δημοσθένους

ρεκρούσθητε, ἔποιήσατε αὐτῷ. εἰ ὅτι οὕτως γένοιτο, οὐκ εὐεῖναι παρελθεῖν ἐλογίζετο. καὶ οὕτως οὐκ παρ' ἄλλων αὐτὸν ἐβίβηκε πινυθῆναι, ἀλλ' αὐτὸς οὐκ ὑπῆρχε μαρτύς ἐαυτῷ τῆς πράξεως. ὅτι γὰρ τὸ πρῶτον ἐκράτησε Φωκέα ὁ Θίλιππος, καὶ διέφθειρε τοὺς ξένους αὐτῶν, καὶ τὸν ἡγεμόνον, καὶ στρατηγούσασα ὀνόμαρχεν, τότε τῶν ὄντων ἀνθρώπων ἀπάντων οὐδενὸς οὔτε Ἑλλήνων, οὔτε βαρβάρου βοηθήσαντος Φωκέων ἀποπληθύνων, οὐχ ὅπως παρεῖλθεν, ἢ διὰ πρᾶξασα τῶν ἡβουλήσασα τί παρελθῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσεληθεῖν ἐπὶ ἡδωθήσασα. ἡδὲ σαφῶς, οἶμαι, οὕτως, ὅτι νῦν ἡνίκα ἐσαπίσασα μὲν αὐτῶν τῶν δεπάλων, καὶ φεράσασα πρῶτον οὐ σωηκόσασα βοσῶ, ἐκρατοῦσασα δὲ θηβασάσασα, καὶ μάχη ἡπλοσασατο, καὶ φρόπασασα ἀπ' αὐτῶν εἰπήσασα, οὐκ εὐεῖναι παρελθεῖν, εἰ βοηθήσασα ὑμεῖς: οὐδὲ αὐτῶν ἑσπασασα ῥῆ τῶσασα ὄσασαλοσασα δωθήσασα, εἰ μὴ τίς τέχνη προσεγενήσασα. πῶς εἶπῶ μὴ τε ψεύσασα φανδρῶσασα, μὴ τε ἑσπασασα δόξασα πάνθ' ὄσασα βούλομασα, καὶ διαπρᾶξασα; πῶς; οὕτως: αὐτῶν ἀθλωσασαίων πινάσασα ἄσασα ῥῶ οὐκ ἀθλωσασαίους ἑσπασασα πατήσασα: τῶσασα γὰρ οὐκ ἔτ' ἐγὼ τῆσασα ἀσασα κληρονομῶ. εἰ τῶσασα δὲ οἱ μὲν πρῶτῶσασα ἐκείνου πρῶτῶσασα πρῶτῶσασα ὑμῖν, ὅτι Φωκέα οὐ προσδεχέσασα Θίλιππος σασασα συμμάχους. οὗτοι δὲ ἐκδὲ χόμλοσασα, τοσασα αὐτῶσασα

ὁ ποδὶ τῆς πρᾶξις βείας λόγος. 136
μηγόρου, ὡς φανόρως μὲν, οὐχὶ καλῶς ἐ-
τῷ Φιλίππῳ προσδέξαται εἰς φωκέας
μαίχους διὰ εἰς θηβαίους καὶ εἰς δετῆα-
ύς. ἔαν δὲ γένηται τῶν πραγμάτων κύριος
τῆς εἰρήνης τύχη, ἂν πρᾶξιν σωθῆσαι νῦν
κώσαι μὲν αὐτὸν, ταῦτα ποιήσει τότε. τὴν
ἰτοίνω εἰρήνῃ ταύταις ταῖς ἐλπίσι καὶ
εἰς πρᾶσκηναῖς καὶ ταῖς ἐπαγωγαῖς δύρον-
πρᾶξιν ὑμῶν ἀνδρῶν φωκέων. τὴν ἡ βοήθειαν ἔδει
ταῦτα κωλύσαι τὴν εἰς τὰς πόλεις,
ἵνα αἱ πεντήκοντα τειρήσῃς ὁμόσε ἐφώρμην:
ἵ πορδύοιτο Φιλίππος, κωλύοιτε ὑμεῖς.
ἵς οἶα; τίς τέχνη πάλιν αὐτὸ γένησεται ποδὶ
ἵτης; εἰς χρόνους ὑμῶν ἀφελῆσθαι, καὶ
ἵσῃσαι τὰ πράγματα ἀγαθόντας ἀφνω,
μὴ δ' ἀν' βούλησθε, διωθήσθε εἰς εὐελθεῖν.
οἶα ταῦθ' οὗτοι πράξαντες φαίνονται. ἐ-
δ' ὡς πρᾶξιν ἀκινῶατε ἡδὴ πολλάκις, οὐχὶ
μηθεῖς προαπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ μεθωσά-
ος πλοῖον κατεκωλύθῃ ἐκπλοῦσαι. ἀλ-
ἵ καὶ πισθῆσαι φωκέας ἔδει Φιλίππῳ, καὶ
ντας ἑαυτοῦ ἐκδοῦσαι, ἵνα μηδεὶς χρόνος
μηται τοῖς πράγμασι, μὴ δ' ἐναντίον ἔλθῃ
ρισμα παρ' ὑμῶν μηδέν. σὺνοῦ ὡς μὲν οἱ
εἰς σωθήσονται, πρᾶξιν τῶν ἀθλωαίων πρέσ-
ιν ἀπαπέλθῃσεται. ὡς τε καὶ εἴ τις ἐμοῖ.

Δημοθρύους

Διαπισεῖ, τούτοις πειθύσασ' ἑαυτὸν ἐγχείρει
 εἰδὲ δὲ ἀθλιώτας αὐτοὺς μεταπεμφόμεθ' ἡμεῖς
 ἵνα πάντα ὅσα αὐτοὺς βούλωνται, νομίσαντες
 ὑπάρχειν σφίσι, μηδὲν ἐναντίον ψιφίσωνται
 οὗτοι δὲ τοιαῦτα ἀπατελοῦσι πρὸ ὑμῶν καὶ
 ὑποχίσονται: ἐξ ὧν μὴ δ' αὖ ὀπιούνη, ἢ, κινδύ
 θήσονται. εἴδον τὸν βόπον καὶ τοιαύτους τέ
 χνας ὑπὸ τούτων ἴκανιστα ἀφλουμείων
 ἀνθρώπων πάντα τὰ πράγματα ἀπώλετο
 καὶ γάρ τοι πρᾶχρημα ἀντὶ μὲν τῆς δεσπο
 καὶ πλατυίας οἰκισμοῦ ἰδεῖν, ὄρχομενα
 καὶ κορώνειαν ἠκούσατε ἠδὲρα πειθισμῶνα
 ἀντὶ δὲ τῆς, τὰς θήβας ταπεινάς γενέσθαι, καὶ
 πειθαρεθῆναι τὴν ἕβαν καὶ τὸ φρόνημα αὐ
 τῶν, τὰ τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων φων
 ῶν τείχη κατεσκάπητο: θηβαῖοι δὲ ἦσαν
 κατασκάπτοντες, οἱ δὲ οὐκ ἔδεντο ὑπὸ αὐ
 τοῦ τῶ λόγου: ἀντὶ δὲ τῆς, τὴν δ' ἕβαν ἀντ' ἀ
 φιπόλεως ἡμῖν παραδοθῆναι, ὄρχομενα εἰ
 ἡμᾶς ἐν δ' ἕβῃ φίλιππος προσκατασκαυά
 ται: καὶ κρατῶ καὶ μεγάροις ἐπιβουλεύσει
 διατελεῖ: ἀντὶ δὲ τῆς τὸν ὄρωπὸν ὑμῖν ἀφ
 θῆναι, πειθαρεθῆναι καὶ τῆς πρὸς πανάκ
 χώσασ' μεθ' ὀπλων ἐξ ἄρχόμεθα: ὁ, ἵτεως ἦσαν
 φωνεῖς σῶοι, οὐδέ ποτε ἐποιήσαμεν: ἀντὶ δὲ
 τῆς, τὰ πάτρια ἐν τῷ ἰδρῶ κατασκαυά, κα

τὰ χη

ὁ πῶς τῆς πρᾶξις βεία λόγος. 137
χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ, οἱ μὲν
ἀμφοκτυόντες φύγουσι καὶ ἐξελήλαν
καὶ ἀνάτατος αὐτῶν ἡ χώρα γέγονεν: οἱ
οὐδέ πώποτε ἐν τῷ πρόσθεν γεγονότες μα-
κρόντες βαρβαροί, νῦν ἀμφοκτυόντες εἶναι
βουλονται: εἰ δέ τις πῶς τῶν ἱερῶν χρημά-
των μνησθῆ, κατακρημνίσει τῆ πόλις δὲ, τῷ
κατακρημνίσει ἀφήρηται, καὶ γέγονε τὰ πράγματα
πάντα, ὡς πρὸ ἀνιγμὰ τῆ πόλει. ὁ μὲν,
ἐν ἔψυσαι, καὶ πάντα ὅσα ἐβουλήθη δια-
πρακταί. ὑμεῖς δὲ ἅ πρὸς εὐξαισθε αὐτὴ ἐλπί-
στες, τὰναντία τούτων ἐωράκατε γιγνόμε-
να καὶ δοκεῖτε μὴ εἰρῶν ἀγειν, πεπόνθατε
πολεμῶντες, ἢ πολέμου ὄντες. οὗτοι δὲ χρή-
ματα ἔχουσιν ἐπὶ τούτοις, καὶ μέχρι τῆς τῆ
ὄν ἡμέρας δίκην οὐ δεδώκασι. ὅτι δὲ
οὐθ' ἀπολῶς δεδωροσθέντων, καὶ τιμῶν ἐ-
πισιν ἀπάντων τούτων οὗτοι, πομαχόθεν
γ' οἶμαι δῆλον ὑμῖν εἶναι πάλαι: καὶ δέ-
ρα μὴ τούναντίον οὐ βούλομαι, ποιήσω:
ἰδὲρα ἀκριβῶς δεικνύωμαι πειρώμενος, διο-
δο πάλαι εἶσα αὐτῶν ὑμᾶς εἰδήσεις. ὅμως
ἔτι καὶ τόδε ἀκούσατε: ἔστιν ὄντινα ὑ-
ὡ ἀνδρῶν δικασαὶ τῶν πρέσβειων ὧν ἐ-
ψε φίλιππος, χαλκοῦ σήσαιτ' αὐτὸν ἐν ἁ-
ῖ; τί δέ; δοίητ' αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, ἢ

Δημόσθενος
καὶ ποῖος γὰρ στρατηγὸς ἄλλον, τίς ὃ φωκέων
ἀφρώλεκε; τίς δὲ δοείσκον; τίς δὲ κερσο-
βλέπῃω; τίς δὲ ἰδρὸν ὄρεσ; τίς δὲ πύλασ; τίς
δὲ πεποιήκεν ἄχρι τῆς ἀπικῆς ὁδὸν διὰ συμ-
μάχων καὶ φίλων εἶναι Φιλίππῳ; τίς δὲ κω-
ρώνειαν; τίς ὀρχομενόν; τίς δὲ βόϊαν ἀλοτεί-
αν; τίς μέγαρον πρῶτω ὀλίγου; τίς θηβαίαν
ἰχυρούς; τούτων γὰρ οὐδὲν τοσούτων ἢ πε-
λικούτων ὄντων διὰ τοῦ στρατηγὸς ἀπώλε-
το. οὐδὲν τῆ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν πεισθέντων
ὑμῶν ἔχει Φιλίππος: ἀλλὰ διὰ τούτους ἀ-
πώλωλε, καὶ τῶν τούτων δωροδοκίαν. αὐτῶν
νῦν ταῦτα μὴ φύγη, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντη
μαῖμον λέγει ἐκεῖνος, αὐτὸν δὲ χεῖρα: οὐ στρα-
τηγῶ δικάζομεν. οὐδὲν τούτων κείνη. μὴ λέ-
γε εἴ τις ἀπίος ὅτι καὶ ἄλλος τῶ τῶν φωκέων
ὄλεθον: ἀλλ' ὡς οὐ σὺ σιωαίπτος εἶ, δείξον. τίς
οἶω, εἴ τι δημόσθενος ἠδίκηει, νῦν λέγεις: ἀλλ' οὐ
οὐχ ὅτε τὰς δούλωσας ἐδίδου, κατηγόρεις; δὲ
αὐτὸ γὰρ εἶ ὅτι ἀφρώλεται δίκαιος. μὴ
λέγε ὡς, καλὸν εἰρήνῃ, μὴ δὲ συμφέρον: εἰ δὲ
γὰρ ἀπίος ταῖσε τῶ παιήσασθαι τῶ πόλιν εἰ-
ρήνῃ, ἀλλ' ὡς οὐκ ἀίχρα καὶ ἐπονείδισα καὶ
πολλὰ ὑσῆρον ἐζηπατήμεθα, ἢ πάντα ἀπώ-
λετο: ταῦτα λέγε. τούτων γὰρ ἀπάντων ἔ-
μειν ἀπίος σὺ δὲ δείξαι. καὶ τί δὴ μέχρι νῦν τῶ

ὁ ποδὶ τῆς πρῶτης πρεσβείας λόγος. 139
ποιῶντα πεποννηκότα ἐπαυεῖς; αὐτῶν οὐτῶ
πλάττειτε αὐτὸν, οὐχ ἔξει τί λέγειν: ἀλλὰ
ἄλλως αὐτῶν ἐπαρεῖ τῷ φωνῷ, καὶ πε
νάσκηκῶς ἔσαι. καίτοι καὶ ποδὶ τῆς φωνῆς
ὡς εἰπεῖν ἀνάγκη: πάνυ γὰρ μέγα καὶ ἄρῃ
ἐν τῇ φρονεῖν αὐτὸν ἀκούω, ὡς καθυποκει-
μῶνον ὑμᾶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀποπῶτα του
κάντων αὐτῶν ποιῆσαι, εἴ ὅτε μὴ τὰ θυέσου καὶ
τι ἄρῃ κακὰ ἠγωνίζετο, ἔξεβάλετε
αὐτὸν, καὶ ἔξεσεύττετε ἐκ τῶν θεάσεων, καὶ
μονοῦ κατελθετε οὕτως, ὥστε τελευτῶν
τῶν ταγωνισεῖν ἀρῃσῆναι. ἐπειδὴ δὲ οὐκ
εἰ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' αὐτοῖς κοινῶς καὶ τοῖς
ἑσῶς τῆς πόλεως πράγμασι μνεία εἰργα-
πικακὰ, πτωκαῦτα ὡς καλὸν φθελομένο
πῶς χροῖτε; μηδαμῶς: μηδὲν ἀβέλτορον ὑ
μῶν πάθειτε: ἀλλὰ λογίζεσθε ὅτι δεῖ κήρυκα
καὶ δοκιμάζειτε, καὶ οὐφῶνον σκοπεῖν: πρῶσ
αὐτῶν δὲ καὶ τῶν κοινῶν ἀξιούντά τι πράττειν,
ἄξιον καὶ φρόνημα ἔχοντα ἄρῃ μὴ ὑμῶν
κα, πρὸς δὲ ὑμᾶς ἴσον. ὡς πρὸς ἐγὼ φίλιω
κα μὴ οὐκ ἐθαύμασα, αὐτῶν δὲ αἰχμαλώτους
καμάσας ἔσωσα, οὐδὲν δὲ ὑπείλαμῶ. οὐ
κα ἔκείνους μὴ πρὸς κυλινδρεῖτο, καὶ αὐτῶν πτωκά
κα ἦδεν, ὑμῶν ὅτι ἄρῃ ῥῶρα. ἐπὶ τοίνυν ὅταν
εἴδητε δεινότητα, ἢ οὐφῶνίαν, ἢ τί τῶν ἄλλ

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟ
 ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ ΠΡΟΣ
 ΛΕΡΤΙΝΗΝ ΛΟΓΟΥ.

τῶν ἀθλωαίων πόλις ἄλλοτε
 ἐτίμα ὄνδρ' ὀργέτας, αἱ
 ἀτελεία λειτουργῶν. πολ
 λῶν οἰῶ λαμβανόντων. α
 τῶν πάνις ἐδῶκει τῶν λε
 ρουργησόντων εἶναι. διὰ ὅτι
 λῆ πῆιις νόμον εἰσήνεγκεν, εἶναι μηδένα ἀπ
 λῆ, μήτε τὸ λοιπὸν ἐξὸν εἶναι ᾧ δήμῳ δοῦσα
 τὸν δὲ ἀτελείαν αἰτήσαντα, πάχην τὰ ἔα
 τα. ὅτι δὲ ἐγράψαντο τὸν νόμον μὲν ἄλλα
 μεθ' ὧν καὶ βάδι πωρος, καὶ οὐκ ἐπεξήλθεν
 χρήματα λαβῶν, ἢ νόσω ποδριπεσῶν: νυῖ
 φῶρμίῳν καὶ κτήσι πωρος ὀχάβειον παῖς, κα
 τινὲς μετ' αὐτῶν, οἷς σιωή χορος δημοσθένις
 νεῖ. ὁ μὲν οἰῶ λῆ πῆιις πλεόν ἰχὺς ᾧ συμ
 ροντι: τῶ γρ' χρεῖαν προῖχε. ὁ ἰ δημοσθένι
 τῶ. τὲ. ἐνδῶξω ἢ ᾧ δικαίῳ. ἢ τῶ δικαίῳ μ
 ὅτι δίκαιόν ὅτι ὄνδρ' ὀποίησαντας ἀντε
 πονθέναι: καὶ ὄνδρ' ὀρθῶς ἀντιλαβόντας τῶν
 θέντων μὴ ἀφαιρεῖσθαι. τῶ δὲ ἐνδῶξω διό
 τάχα μὲν καὶ ἄλλοις ἀλλοιον ἀδεδώκασιν, ὁ
 φαιρεῖσθαι: ἀθλωαίοις δὲ οὐχ ἕκιστα, οἷς ἀν

ἵλου γνωρίσματος τὸ μεγαλόψυχον προ-
κίνα δοκεῖ. ὣς δεικνύει δὲ ὅτι καὶ παρ' αὐ-
τοῦ εἰσῆνεγκε τὸν νόμον. λέγειν γὰρ ἔχῃν νό-
μον τὸν κελθόντα ἀναρεῖν πρῶτον τὸν ἐν αὐ-
τῷ νόμον. καὶ τότε αὐτὸν πῶς αἰ νόμον, ἵνα
ἢ ἀλλήλοισ ἐναντίοι νόμοι διείσκωνται.

Ἄλλως.

ὁ πρὸς Λεπτίνας λόγος ὣς γραφὴν ἔχει τοι-
ούτω, ἐπειδὴ πρὸ πᾶν ἐλθόντος τῆς χρόνου ἐν
αὐτῷ πᾶσι καὶ κείσει καὶ τιμωεῖα, γράφειν
τὸν νόμον ἐφάνετο Λεπτίνας ἀκίνδως. ὅθεν
πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' οὐ κατ' αὐτῶν ὁ λόγος. ἢ δὲ
ἐπίθεσις, οὕτως ἔχει. σιώνηδες καὶ τῆς πύλει
τῶν ἀθλων πᾶν ὅς διεργέτας μάλιστα
μαῖς καὶ διαφόροις τιμαῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτε-
λεῖα. πολλῶν δὲ εἰληφότων, καὶ ἀσῶν καὶ ξέ-
νῶν, ἐπέλειψαν οἱ λειτουργήσαντες. καὶ διὰ
τὴν ἀρετὴν τῶν λειτουργησάντων πειραμαίων
καὶ ἀπόρως, Λεπτίνας τῶν πολιτῶν
ἢ οὐκ ἀδύκμος ἐγράφη νόμον αὐτοῖς ὅτι
καὶ οὕτως ἔχοντα. Ὅπως αὖ οἱ πλουσιώ-
τεροι λειτουργῶσι, μηδένα ἀτελεῖν εἶναι πλὴν
τῶν ἀφ' ἀρμόδιον καὶ ἀριστογέιτονος, καὶ τῶν
ἐν ἀρχόντων. μὴ δὲ τὸ λοιπὸν εἶναι τῶν
καὶ αἰτιθεῖται διδύναμι. εἰ δὲ τις ἀλλῶ αὐτῶν,
καὶ τὸν εἶναι, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν, καὶ

Δημοσθένους

ὑποκείσθαι γραφαῖς καὶ εὐδείξεσιν. εἰ δὲ καὶ
εἰ τούτοις ἀλλῶ, εὐνοχεν εἶναι τοῖς αὐτοῖς οἰ
πὸρ οἱ δικάζοντες, ὅταν ὀφείλοντες τῷ δημο
σίῳ δικάζωσι. Τοῦ νόμου οἷω οὕτως ἔχοντες
ἔγραψατο μὲν τὸ πρότερον βάδι πᾶσι λεπί
νῃ. ὅς ἂν πέθανε πρὶν εἰσελθεῖν τῷ γραφῆν. κα
τὰ διεπίβη χρόνος; καὶ γέγονε λεπίνις ἀν
θωος. νόμος γὰρ κῶ τὸν γράψαντα νόμον, ἡ
ψήφισμα μετὰ εὐνοχ τὸν μὴ εἶναι ὑπὸ θωο
ὅμως ἐπειδὴ καὶ οὕτως κατὰ τὸν νόμον ἐπι
ποιεῖσθαι τὰς κατηγείας, καὶ οἱ γράφα
τες ἔξω κινδιῶν ὥσπερ, μετὰ τὸν εὐνοχ τὸν ἐ
ση κατήγρος ἀφεψίων ὑὸς βάδι πᾶσι, ὥσπε
γὼρει φόρμιων ὀρήτωρ, καὶ κτήσι πᾶσι ὀ ὑ
χᾶ βείου, ὥσπερ γὼρει δημοσθένις. τούτῳ
οἷω κατηγῶρων ἑπισάντων κατὰ τῶ νόμον
ποιεῖται τῷ γραφῆν. ἡ δὲ γὰσις πραγματι
ἔγραφος. κεφάλαια δὲ τῶ λόγου, τὸ νόμ
μον, τὸ συμφέρον, τὸ δίκαιον. Ἀναγκαῖον
εἶπέν τὰς δημολογίας ἑκατέρωθεν. καὶ ὁ
λεπίνις ἰχνεῖζεται τῷ συμφέροντι, δὲ
πᾶσι ποιεῖν λειτουργίης: ἀλλὰ καὶ τῷ δίκαι
ὅτι οὐκ ἔστι πᾶσι μὲν, ἀδελῶς πλουτεῖν, πᾶσι
λειτουργῶντας, ἀεὶ πένεσθαι. ὁ δὲ κατήγ
ἰχνεῖζεται τῷ νομίμῳ, τῷ δίκαιῳ, ἢ τῷ σ
φέροντι. καὶ ἔστι τὸ νόμιμον, διωλοῦν, πείν

ἢ πρὸς ὄψωπον, καὶ τὸ πρᾶγμα. καὶ ὡδὲ μὲν τὸ
 πρὸς ὄψωπον, ἀφ' ὧν αὐτὸν ἐχρήσθη ποιῆσαι οὐκ
 ποίησε: πῆρέβη γὰρ τὸν θεσμόν. θεσμός δέ
 ἐστὶ νόμος παρεκκελευόμενος πῶς δεῖ νομοθε-
 εῖν. ἔδει γὰρ αὐτὸν γράψαντα, τιθέναι ἐμ-
 ποδισθαι τῶν ἐπωνύμων, καὶ εἰ νομοθέταις
 ἐπιβῶσαι, ὅτι οὐκ ἐποίησε. ὡδὲ ἢ τὸ πρᾶγμα,
 ἐπιπαρέβη ὁ νόμος οὗτος παλαιὸν νόμον ἢ λέ-
 γοντα, ταῖς τῆς δήμου δωρεαῖς εἶναι βεβαίαισ.
 ἐπιφαντίος οἷω τῶν νόμων οὗτος ὅτιν. ὅτι κε-
 κλυόντων ἐκείνων ὅσας ὁ δῆμος δέδωκε δωρε-
 αῖς: κενεῖαι εἶναι, οὗτος ἀφαιρεῖται ταῖς δεδω-
 ρεαῖς βιάζεται. τῷ δὲ δικαίῳ ἰσχυεῖται: ὅτι
 δεῖ οὐκ ἀνεργεῖται ἀφαιρεῖν δωρεῶν. ὡ δὲ
 ἀμφόροντι, τειχῶς ἰσχυεῖται: πρῶτον μὲν
 ἢ τὸ ἀσύμφορον ὑμῖν γενήσεται, ἔπειτα οὐκ ἀ-
 νεργεῖται ἀφαιρεῖται τῶν δωρεῶν. οὐκ ἔτι γὰρ
 ἀδύκων πέμψει τὸν σῆτον ὑμῖν ἐκ τῆς βοσπό-
 λου. διὸ τὸν δὲ, ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν εἶσαι: οὐκ
 ἔτι γὰρ οὐκ ἀνεργεῖται τίς τῶν πόλιν σβρομέ-
 νος τῆς δωρεῶν ὁρῶν οὐκ ἄλλους. τείτον δὲ. ὅ
 ἀδοξήσετε: δοξέτε γὰρ ἀγνώμονες εἶναι.
 ἢ δὲ ὁ λόγος οὗτος διουτρολογία. ὁ ἀφεψί-
 τος γὰρ ὡς πρῆσβύτηρος ἔλαβε τῶν πρωτολο-
 γῶν. οὐκ οὐκ ὁ λεπτινῆς προσηγομῶν τῶν συμ-
 φροντι χρηταί, φάσκων εἰ πάντες καὶ θεοῖ-

Δημοσθένους

ναι τῷ πόλιν τῶν λειτουργούτων. δούλοισι
δὲ τῷ δικαίῳ: ὁ πρὸ ἀπὸ τῆς ἰσότητος θεωρεῖται.
πάνυ γὰρ φησι δεινόν ὄσιν, τινὰς μὲν πῶς
τεῖν ἀτελείῳ ἐπειλημμένους, τῷ πόλιν δὲ
μὴ δὲ τῶν λειτουργούτων δὲ πρεῖν. προσβάλλεται
δὲ ὁ ῥήτωρ, ὅτι μὲν δοκεῖν τῷ κατηγεῖται
αὐτῶ νόμον: σωμαποδύεται ἢ κατὰ σκιδνά
ζει καὶ τῷ σύστασιν τῶ οἰκείου νόμου. εἰ γὰρ
ἔτι νομίμῳ κεφαλαίῳ κατὰ τὴν ἀντανάγκη
σκῶν καὶ ἀντιθεῖς καὶ ἀντεξετάζων ἀμφοτέ-
ρους αὐτῶ νόμους, καὶ τὸ διάφορον ὅσον δεικνύσιν.
ἵνα δὲ μὴ ἕξαιφνης, μὴ δὲ ἀναξίως παρέχεται
τῶν νόμων τῷ σύστασιν, ἐκ πολλοῦ παρεσ-
κύασε. καὶ ἡ πρώτη γὰρ ἀντίθεσις τῶ λόγου,
τῷ μὲν δοκεῖν, ἔτι παρὰ λῆπίνου, τῆ δὲ ἀλη-
θείᾳ, πρὸς σύστασιν τῶ οἰκείῳ συμφέροντος ἕξαι-
ριται. ἵνα φαίνεται ὁ ἀντίδικος τὸν δημοσθέ-
νους εἰσάγων νόμον. τί γὰρ ὁ δημοσθένης βού-
λεται νόμος; τὰς δωρεὰς ὅσας ὁ δῆμος ἔδω-
κε, κνεῖα εἶναι: αὐτῶ δὲ ἔχοντας κείνεσθαι. ἵνα
εἰ μὲν ἀξιοί, ἔγνων: εἰ δὲ ἀναξίως ἔχειν δοκί-
αυ, ἐλεγχθέντες ἀφαιρεθῶσιν. οὐκ αὖ αὐτῶ
ὁ λῆπίνης τῶ δημοσθένους νόμον κεκύρωκε.
ἔτι γὰρ, ἀπῆται κατὰ ἀρχὰς δούλοισι ὅτι πολί-
λοὶ τῶν εὐλιφότεων εἰσὶν ἀνάξιοι. οὐκ αὖ ἔχει
τὸν δημοσθένους νόμον αὐτῶ ἀναξίους ἐκκεῖναι.

ἢ δὲ ὅτι πάντων κατέπαρξ. ὁ γὰρ πο
 ρὸς πρὸς αὐτῶν λόγος ἐδίξι δὲ δίκασαὶ πρὸς
 αὐτῶν νόμου μετὰ μικρὸν ἀνάγνωσιν. ἰδὼν
 ὅτι Λεπτινὴς ἐκείνον ἔχει τὸν ἰσχυρότατον
 λόγον, ὡς ἀν' οἱ πλοσιώτατοι λειτουργῶσι μη
 ἵνα ἀτελῆ εἶναι, οὐ τὰύτῃ ἐθικε προηγου
 μῆλω ἀντίθεσιν. ἀλλὰ τῷ λυσιτελοῦσαν αὐ
 τῆσιν τῷ μέλουσαν εἰσφέρειν τὸν παρ' αὐ
 τῶν νόμον. ὅταν γὰρ λέγη, καὶ τούτῳ πλείω
 χήτεται ὡς λόγῳ, σοφίηται δὲ ἀκούοντας. ἔ
 γρη ὡς πρὸς τῶν ἀναξίων πολλῶν χήτεται ὡς
 λόγῳ, ἀλλὰ ὡς δηλοῖ ὅτι ἀπαντίζειν τῷ πόλιν
 τῶν λειτουργούντων, καὶ ὡς συμφέρειν μεταπι
 εἶναι τὰς λειτουργίας ἀπὸ τῶν ἀπόρων εἰς
 εἰς πόρους. Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν εἶδος τῶν λόγου
 εἰς ἀνικόν. εἴτε κείσιν ὅτιν ἔσται τὸν νόμον. ἢ δὲ
 ἢ ἢ πᾶσα ἐστὶ διπλή. ἢ τὰύτης, ἢ μὲν ὅτι
 εἰς ἀνικόν, ἢ δὲ συμβουλευτική. οὐροῖς δ' αὖ οὐ
 ἀπανηγουεῖκῆς ἰδέασ' ἀμοιρῶντα τὸν λόγον,
 οἷς πειρᾶται σεμνωῖν ἕκασον τῶν οὐρεγε
 τῶν. καὶ γὰρ εὐταῦθα οὐρήσεις ἀξία τῶν ἀν
 ὄων ἐγκώμα, καὶ λόγους οὐφήμως ἀρμότ
 τας ταῖς ἐκείνων πράξεσιν. οἷον, ὡς ὅτα. ἐμ
 πρὸς τῶν τοῖς κόνωνος καὶ χᾶρειου κατορθώ
 απ, καὶ τοῖς ἔσται κέρδους, καὶ τῶν ἐκθάσου,
 ἢ κερθένου, καὶ λούκωνος. ἰτέον δὲ ἔσται τῷ

Δημοσθένους

μεταχείρισιν τῶ λόγου. Πᾶσα δουτολογία
γὰρ ἐπ' ἑλάττω ἀχολεῖται πρὸς τὰς προσι-
μακὰς εὐνοίας. ὥπεικῶς γὰρ τὰ λυποῦν-
τα θεραπεύεται παρὰ τῶν λαγχάνοντων
τῶ λέγειν τῷ πρώτῳ χώραν. τῶν δὲ δουτολο-
γιῶν ἔστι διαφορὰ. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσιν
ἐπίλογοι μόνον, ὡς πρὸς οἱ κατὰ ἀφισογείτο-
νος, πρωταγωνιστοῦντος λυκούργου, ἢ μικρὰ,
μᾶλλον δὲ οὐδὲν καταλιπόντος εἰς ἀπόδει-
ξιν τῶν πραγμάτων ὡς ῥήτσει. αἱ δὲ, ἐπ' ἑλάτ-
των μὲν ἔχουσι τὸν ἀγῶνα, ὡς πρὸς οἱ κατὰ αὐ-
τοδρότιονος, διὰ τὸ μὴ πολὺ διαφέρειν κατὰ
τῷ ἐν τοῖς λόγοις ὑπόληψιν διδωμένου δικτή-
μονα. ἢ δὲ νῦν ἐξεταζομένη δουτολογία χει-
ρὸν τὰ ἀναγκασιότατα τῶ ἀγῶνος συμπερι-
λαβοῦσα ἔχει, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ὀργασίας.
διὰ ταύτῃ αἰτίαν βραχὺ καὶ τὸ προσίμον
ἐμφαντικὸν γέγονε τῶ ἀναγκασιότατων δύο
κεφαλαίων, τῶ τε συμφέροντος, καὶ τῶ δικαί-
ον, ἀδὴ κατωνόμασε. τὸ δὲ δίκημον, διὰ τῆς
σωτηρείας τῆς ἑσθ' τῶ χαβείου παιδὸς δε-
δήλωκεν. ἐμνημόνευσε δὲ καὶ τῶ νομίμου ἐ-
ταυῶ. διὰ μὲν οἷον τῶ νόμον, τὸ νόμιμον. διὰ
δὲ τῶ συμφέροντος, τὸ λυσιτελεῖν τῆ πόλει.
διὰ δὲ τῶ χαβείου παιδὸς,
τὸ δίκημον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΛΕΠΤΙΝΗΝ ΛΟΓΟΣ.

Ἄνθρωποι δικασαὶ, μάλιστα
 μὲν εἴνεκα τῶ νομίζειν συμ-
 φέρειν τῇ πόλει λελυῖσθαι
 τὸν νόμον, εἶτα καὶ τῶ παι-
 δὺς εἴνεκα τῶ χαβείου, ὡμο-
 λόγησα τούτοις ἀν' οἷός τε
 , σωθῆναι. ἔστι δ' οὐκ ἀδύνατον ὡς ἄνθρωποι ἀθι-
 ῶται τῶθ' ὅτι λεπτήν τις, καὶ τις ἄλλος ἑσθῆ-
 ρος νόμου λέγει, δίκαιον μὲν οὐδὲν εἶπε δὲ
 ὑπὲρ τῶ, φησὶ δ' ἀνάξιτος πινὰς ἀνθρώπους ὄν-
 τας ἀτέλειαν ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουρ-
 γίας καὶ τούτῳ πλείω χρίσεται τῷ λόγῳ.
 ὡς δὲ ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντας πάντα
 φαιρῆσθαι πῶ δὲ καὶ τῶ ἀδικούντων ὅτιν,
 ἔσω: καὶ γὰρ εἴρηται ἄριστον τινὰ, καὶ ὑφ'
 ἑκῶν ἴσως γινώσκεται: ἀλλ' ἐκεῖνο ἀν' ὁμο-
 ῶς ἡδέως αὐτὸν, τίνας εἴνεκα, εἶτα μάλιστα
 ἢ τινὲς, ἀλλὰ πάντες ἦσαν ἀνάξιοι, τῶν αὐ-
 τῶν ἡξίωσεν ὑμᾶς τε καὶ τούτους; εἰ μὲν γὰρ
 ἡ γράφαι μηδένα εἶναι ἀτελεῖν, ὅτι ἔχον-
 τας ἀφείλετο πῶ ἀτέλειαν: εἰ δὲ τῶ προσ-
 γράφαι μὴ δὲ τὸ λοιπὸν εἶναι δοῦναι ὑ-
 μῖν, τὸ δοῦναι ὑμῖν εἶναι. οὐ γὰρ ἐκεῖνό γ'.

Δημοσθένους

ὄντιν εἰπεῖν, ὡς τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν πρότερον
ἔχοντας ἀφείλετο τῷ δημοσίου ἀνάξιους νομί-
μίων, οὕτω καὶ τὸν δῆμον ἀνάξιον ἢ γείτοκα-
ειον εἶναι τῶ δούναί τὰ ἑαυτῶ ἑαυτῶ βούλη-
ται. ἀλλὰ νῦν δὲ ἐκείνο ἀν' ἴσως εἴποι προ-
ταῦτα, ὅτι δὴ τὸ ὀρθῶς ἐξυπατάσθαι τὸν
δῆμον, δὴ ὅσον οὕτως ἔθηκε τὸν νόμον. τί οὐκ
κωλύει πάντα ἀφηρεῖσθαι, καὶ ὅλως τῷ πο-
λιτείαν ὑμῶν κατὰ ὅσον τὸν λόγον; οὐ γὰρ
ὄστιν ἐφ' ὅτῳ ὅσον οὐ πεπόνθατε τῶν πάντων,
ἀλλὰ καὶ ἰσχυρίσματα πολλά, πολλάκις ἐξυ-
πατηθέντες κεχειροτονηκατε, καὶ συμμαχί-
ῃ δὴ πινὰς ἢ τῶν ἀντὶ κρείτόνων ἐπέισθητε ἐ-
λέσθαι. καὶ ὅλως ἐν, οἶμαι, πολλοῖς οἷς πράξι-
τε, καὶ τοιοῦτό τι συμβαίνει ἀνάγκη. ἀρ' οὐκ
θησόμεθα νόμον δὴ ταῦτα μὴ δὲ τὸ λοιπὸν
ἐξεῖναι τῆ βουλῆ μὴ δὲ ὡς δῆμον, μήτε πο-
βουλεύειν μήτε χροτονεῖν μηδέν; ἐγὼ μὲν οὐ
οἶμαι. εἰ γὰρ ἐσμὲν ἀφαιρεθῶναι δίκαιοι πο-
τῶν ἀν' ἐξυπατηθῶμεν, ἀλλὰ διδοῦναι χθῶναι
πὺς ὅσον μὴ πεισόμεθα. καὶ δεῖσθαι νόμον, οὐ
ὅς ἀφαιρήσεται τὸ κρείους ὑμῶν εἶναι τῆς δ-
ρεῖς, ἀλλὰ δι' οὗ τὸν ἐξυπατῶντα τιμωρι-
σόμεθα. εἰ ποῖνω τίς ἔασας ταῦτα αὐτὸ κα-
αὐτὸ ἐξετάσειε, πότῳ ὅν ποτε λυσιτελέ-
σον. ὄστι, κρείους μὲν ὑμῶν εἶναι τῆς δημοσίου

ἐξυπατη-

ἀπατηθείτας δέ ποτε ἢ φάσω τινὶ δοῦ-
 ῖν ἢ δὴ τὸ παντελῶς ἀκύριον γενέσθαι, μὴ
 ἐκὼν ἀξιόν τινα εἶδῃτε ἐξεῖναι τιμῆσαι· οὐροίτ'
 ἢ μάλλον ἐκεῖνο λυσιτελοῦν. δὴ τί; ὅτι ἐκ
 τῶν πλείονα, ἢ προσῆκε, τιμᾶν, πολλοὺς
 ἢ ποεῖν προκαλεῖσθε ὑμᾶς· ἐκ δὲ τῶν μηδενὶ
 ἢ δὲν, μὴ δὲ ἀν' ἀξίους ἢ, δίδουαι, πάντας ἀπέρι-
 ῖτε τῶν φιλοτιμείσθαι. πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ
 ἐκεῖνο, ὅτι οἱ μὲν ἀν' ἀξιόν τινα τιμῆσαντες,
 ἢ θείασθαι τινὰ δόξαν ἔχουσιν ἀν' οἱ δὲ τῶν ἀγα-
 ῖτι ποιούντων ἔαυσθαι μὴ τοῖς ὁμοίοις ἀμει-
 ῖμνοι, κακίως ὅσω δὴ κρείττον διήθη δοκεῖν,
 ἢ πονηρὸν εἶναι, τοσούτῳ λῦσαι τὸ νόμον κάλ-
 ῖον, ἢ θέσθαι. οὐ τοίνυν ἔμοιγε οὐδὲ ἐκεῖνο
 ἢ λογον ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι σποποιμείω φαί-
 ῖται, καταμειφόμενον τινὰς ἢ ταῖς ὑπὲρ
 ῖύσαις δωρεαῖς, τῶν χρησίμων ὄντων τῶν τι-
 ῖν ἀχρὸς εἶναι. εἰ γὰρ ὑπαρχουσῶν τούτων
 ῖωλοι καὶ ἀν' ἀξιοί τινος κατὰ τὸν τούτου
 ῖρον εἶπῃ: τί χρὴ προσδοκᾶν ἔσεσθαι τότε,
 ἔκιν παντελῶς πλείον μέλη μηδὲν εἶναι τοῖς
 ῖστοῖς οὐσιν; ἔτι τοίνυν ὑμᾶς καὶ ἐκεῖνο ἐνθυμεί-
 ῖται δεῖ, ὅτι ἐκ τῶν νῦν ὑπαρχόντων νόμων
 ῖσι πάλαι κρείων, οὐς οὐ δὲ αὐτὸς οὗτος ἀν-
 ῖποι ἀν', μὴ οὐχὶ καλῶς ἔχειν, ἐνῖαυτὸν δια-
 ῖπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ: ὥστε τὸν ἡμῶν

Δημοσθένους

ἔς ἄτελής τῶ χρόνου. εἴθ' ἦς πᾶσι μέτεσι τὸ ἡμῶν
συνητοῖς μηδοπιῶν ἀγαθὸν πεποιηκόσιν ὑμᾶς, τ
ταύτης οὗ δὲ ποιήσαντας, ὁ προστεθείκα μὲν
αὐτοῖς, ὅτι ἀφελώμεθα; μηδὲ μῶς. ἔτε γὰρ
ἄλλως καλὸν, οὔτε πρέπον ὑμῖν. πῶς γὰρ εἰς
αἰχρὸν ὧ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι κατὰ μὲν τῷ ἀ
γορᾶν ἀφδιδεῖν νόμον γεγράφθαι, ἐφ' οἷς οὐδὲ
δέ ν' ὅτιν δημοσίᾳ βλάβος, εἴ τις ψύσεται: α
δὲ τῷ κοινῷ μὴ χρῆσθαι τῷ νόμῳ τούτῳ τῷ
πόλιν τῷ αὐτῷ ὥσπερ τάξασαν τοῖς ἰδιώταις
ἀλλὰ οὗ ἀγαθόντι πεποιηκότας ἐξαπατήσ
σαι, καὶ ταῦτα οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσει
μέλουσαν; οὐ γὰρ εἰ μὴ χρήματα ἀπόλυτα
μόνον σκεπτόμενον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρησιῶν πο
ἦς μᾶλλον σπουδάζετε ἢ ποδὲ χρημάτων: ἢ
οὐ μόνον ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ πρόγονοι. τεκμή
ριον δὲ: χρήματα μὲν γὰρ πλείστα ποτε κτησ
μενοι πάντα ἐποδὲ φιλοτιμίᾳ ἀνήλωσαν
ἐποδὲ δὲ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐβ
σησαν: ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίᾳ οὐσίᾳ προσαι
λίσκοντες διετέλουν. νῦν τοίνυν οὗτος ὁ νό
μος ταύτῃ ἀντὶ καλῆς αἰαγορᾶν τῇ πόλ
ποδιδάπτει, ἢ οὔτε τῶν προγόνων, οὔτε ὑμᾶ
ἀξίαν. τεία γὰρ τὰ μέγιστα οὐκ εἶδη κατὰ τὰ
φθονερούς, ἀπίστους, ἀχρεῖστους εἶναι δοκεῖν.
Ὅτι τοίνυν εἰδ' ἔστιν ὅλως ὧ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι

ἢ ἠθους τῆς ὑμετέρου, κύριον ποιῆσαι τοιοῦ-
 ν νόμον, καὶ οὕτως πειράσασθαι δεῖξαι δὲ ἑρα-
 εῶν, εἴ τι τῶν πρότερον πεπραγμένων τῆ
 ἄλλει διεξελθῶν. λέγονται χρήματα οἱ εἰσά-
 ντα δανείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίων ὡς
 εἰς εἰς πειραιεῖ. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς εἰς ἦλθε,
 μὴ τὰ πράγματα ἐκεῖνα κατέστη, πρέσβεις
 ἐμφαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ χρήματα
 αὐτὰ ἀπέητον: λόγων δὲ γηνομένων καὶ
 ὄντων μὲν, οὕτως δανεισασμένους ἀφαιρῶναι κελου-
 πτων οὕτως ἕξ ἀσεως, τῶν δὲ, οὕτως πρῶτον ὑπάρ-
 κει τῆς ὁμοιοῦσθαι σημείον ἀξιούντων, κοινῆ δια-
 ῦσαι τὰ χρήματα: φασὶ τὸν δῆμον ἐλεύσθαι
 κωπεινεγκεῖν αὐτὸν, καὶ μεταχεῖν τῆς δα-
 νείας, ὥστε μὴ λύσαι τῶν ὁμολογημένων
 ἡδέον. πῶς οὖν οὐ δεινὸν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι;
 τότε μὲν τοῖς ἡδικοῦσιν ὑμῶν ἕως ἴσως τῆς μὴ
 λύσασθαι τὰ χρήματα ταῦτα εἰσφύρειν ἢ
 ἐλήσασθε, νῦν δὲ ἕξ ὄν ὑμῖν ἀνδρῶν δαπάνης
 καὶ δίκημα ποιῆσαι τοῖς δούρ γέταις λύσασθαι
 ἢ νόμον, ψεύδεσθαι μάλλον αἰρήτεσθε; ἐγὼ
 ἢ οὐκ ἀξιώ. τὸ μὲν τοίνυν: τῆς πόλεως ἠθους
 ἢ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν,
 ἢ ἐφ' ὧν εἶπον, ἴδοι τίς ἀνὰ τοιοῦτον ἀψυδὲς
 ἢ χρυσὸν, οὐ τὸ λυσιτελέσασθαι πρὸς ἀργύ-
 ρον σκοποῦ, ἀλλά τι καὶ καλὸν πρᾶξαι: τὸ

Δημοσθένους

δὲ τῆς θεότητος τὸν νόμον, τὰ μὲν ἄλλα ἔγωγε
 οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαυῆρον οὐδὲν, οὐδὲ
 σωοῖδα: ἐκ δὲ τῆς νόμου σκοπῶν δεικνύω πε-
 λὺ τούτου κενωσιμῶν. φημί τοίνυν ἔγωγε
 κάλλιον εἶναι, ἢ ἄλλοις ὑμῖν ἀκολουθήσαι πρὸς τὴν
 λύσιν τοῦ νόμου, ἢ ὑμᾶς τούτω πρὸς τῆς δε-
 ῖσθαι: καὶ λυσιτελές ἔργον εἶναι καὶ ὑμῖν ἢ τού-
 τω, πῶς πόλιν πεπεικῆναι λεπτήν ὅμοιον αἰ-
 τῆς γενέσθαι δοκεῖν, ἢ αὐτῶν ὑποὸ τούτου πε-
 πείσθαι ὅμοιαν εἶναι τούτω. οὐδὲ γὰρ εἰ πά-
 νυ χρυσὸν ὄσιν, ὡς ἐμοῦ γε εἵνεκα ἔσω, βελτίω
 ὄσιν τῆς πόλεως τὸ ἦθος. νόμω τοίνυν ὑμᾶς
 ὡς ἀνδρῶν δικαστῶν ἀμεινον ἂν πρὸς τῆς πρῶ-
 τος βουλεύσασθαι, εἰ καὶ κείνο μάθουτε, ὅτι ὁ
 μόνος μείζους εἰσὶν αἱ παρὰ τῶν δήμων δωρεαί-
 τῶν παρὰ τῶν ἄλλων πολιτειῶν διδομῶν,
 καὶ ἄλλοι ἀναρῆται νῦν τὰς νόμω. τῆ μὲν γὰρ
 χρεῖα τῆ τῶν δεισομοσιῶν τὰς δωρεάς οἱ τι-
 ραννοὶ καὶ οἱ τὰς ὀλιγαρχίας ἔχοντες μάλα
 σαδύωνται τιμᾶν; πλούσιον γὰρ ὄν ἂν βού-
 λωνται, παραχρῆμα ἐποίησαν: τῆ δὲ τιμῆ καὶ
 τῆ βεβαιότητι τὰς πρῶτα τῶν δήμων δωρεαί-
 θύρητε τε οὐσας βελτίους: τό, τε γὰρ μὴ μετ'
 αἰσχύνης ὡς κολακίζοντα λαμβάνειν, ἀλλ' αἰ-
 ἰσηγορίᾳ ὁδοῦντα ἀξίον τινος εἶναι τιμᾶσθαι
 τῶν κάλων ὄσιν: τό, τε ὑποὸ τῶν ὁμοίων ἐκεί-

ὠν θαυμάζεσθαι, τῆ πρὸ τῆ δευτέρου λαμ-
 χνείν ὅπου, κρείττον εἶναι δοκεῖ. παρὰ μὲν γὰρ
 κείνοις μείζων ὄσιν ὁ τῆς μέλλοντος φόβος τῆς
 πρὸς χάριτος: πρὸ δὲ ὑμῖν ἀδελῶς ἀ' αὐ-
 μάβη τίς, ἔχειν ὑπῆρξε τὸν γουῶ ἄλλον χρό-
 νον. ὁ τοίνυν πῶ πῖν ἀφαιρῶν τῶν δωρεῶν
 ἰσχυρὸς ὅστος, ὡ μόνω κρείττους εἰσὶν αἱ παρ' ὑμῶν
 δωρεαὶ, ὅστος ἀφαιρεῖται. καὶ τοι τῶν ἀπασῶν
 σπινοσῶ πολιτείῃσ' τὸ νομίζεσθαι ὅτι δὲ
 οὐκ τοῖς καθ' ἑαυτῶν χάριν ἀφ' ἑλπίδος, οὐ μὲν
 φραγὴ φυλακῆ αὐτῶν ταύτῃ ἀφ' ἑλπίδος ἔ-
 κη. Τάχα τοίνυν ἴσως ἐκεῖνο λέγῃσ' αὐτῶν
 κειρήσειε Λεπτινῶν ἀπάγων ὑμᾶς ἀπὸ τού-
 των, ὡς αἱ λειτουργίαι νῦν μὲν εἰς πένιτας αὐ-
 τῶν ἔρχονται, ἐκ δὲ τῆ νόμου λειτουργί-
 ούσιν οἱ πλουσιώτατοι. ἔστι δὲ ὅστος, ὅστος μὲν
 ἐκνοῦσαι λόγον τινα ἔχον: εἰ δὲ τίς αὐτὸ ἀκε-
 ῶς ἐξετάσειε, φθῶσ' αὐτῶν ὅν φανείη. εἰσὶ γὰρ
 αἱ ποὺ παρ' ἡμῖν αἱ τε τῶν μετοίκων λειτουρ-
 γίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. ὧν ἑκατέρων ὄσιν τοῖς
 ἰσομυσίαις ἢ ἀτέλεια, ὡ οὗτος ἀφαιρεῖται.
 τῶν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον καὶ πῶ σωθείαν
 τῆς πόλεως εἰσφορῶν καὶ τειρηρχιῶν ὄστος
 αἱ δικαίως οὐδεὶς ἔσ' ἀτέλης ἐκ τῶν παλαι-
 ῶν νόμων: οὐδὲ οὗτος ὅστος ἔγραψε ὅτι ἀφ' ἀρ-
 ᾠδίου ἢ ἀφ' ἰσομυσίαις. σκεφώμεθα δὲ τίνας

Δημοφρόνους

ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγούς εἰς ἐκείναις τὰς λει-
τουργίαις, ἢ πόσους ἐὰν μὴ τούτῳ προσέχω-
μεν, ἀφήσει. οἱ μὲν τοίνυν πλουσιώτατοι τει-
ραρχοῦντες ἀεὶ τῶν χορηγιῶν ἀτελεῖς ὑπάρ-
χουσιν. οἱ δ' ἐλάττω τῶν ἱκανῶν κεκτημένοι
τῷ ἀναγκαίῳ ἀτελείαν ἔχοντες, ἔξω τῶν τε-
λων εἰσὶ τούτου. οὐκ οὖν τούτων μὲν οὐδε τέ-
ρων οὐδεὶς διὰ τὸν νόμον ἡμῖν προσέσαι χορη-
γός. ἀλλὰ νῦν δία εἰς τὰς τῶν μετοίκων λει-
τουργίας εἰσποιεῖ πολλούς; ἀλλ' ἐὰν δείξῃ πέν-
τε, ἐγὼ ληρεῖν ὁμολογῶ. θήσω τοίνυν ἐγὼ μὴ
ποιῶντον εἶναι ἄλλοις: ἀλλὰ καὶ τῶν μετοίκων
πλείονας ἢ τοσοῦτους, ἐὰν ὁ νόμος τεθῆ, ὥστε
ἀεὶ λειτουργοῦντας ἔσεσθαι, ἢ τῶν πολιτῶν
μὴδένα ἐκ τειραρχίας ὑπάρξαι ἀτελεῖς. σκε-
ψώμεθα δὴ τί τοῦτ' εἶσαι τῇ πόλει, ἐὰν ἅπαν-
τες οὗτοι λειτουργῶσι; φανήσεται γάρ, οὐδὲ
πολλοῦ δεῖ, τῆς γενησομένης ἀξίον ἀρχαίας.
ὁρᾶτε δὲ οὕτως: εἰσὶ τῶν ξένων ἀτελεῖς, δέ-
κα θήσω: καὶ μὰ τοῦ θεοῦ ὅτι εἶπον ἀρτί-
ως, οὐκ οἶμαι πέντε εἶναι. καὶ μὲν τῶν γε πο-
λιτῶν, ἔκ εἰς πέντε ἢ ἕξ. οὐκ οὖν ἀμφοτέρων
ἐκκαίδεκα, ποιήσωμεν ὡς ἔπος εἴκασιν: εἰ δὲ βέ-
λεσθε, τεράκοντα. πόσοι δὴ ποτ' εἰσὶν οἱ κατ' ἐ-
κείναι τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λει-
τουργοῦντες ὑμῖν χορηγοὶ καὶ γυμνασίαρχοι,

ἢ ἐπάτορος; ἐξήκοντα ἴσως, ἢ μικρῶν πλεί-
 ον σύμπαντες οὗτοι. ἵνα οἷον τεράκοντα ἀν-
 ῶποι, ἢ πλείους παρὰ πάντα τὸν χρόνον λει-
 τουργήσωσιν ἡμῖν, ὅς ἂν πάντας ἀπίστους πρὸς
 ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν; ἀλλ' ἴσμεν ἐκεῖνο δή-
 ου ὅτι λειτουργήσουσι μὲν ἀν' ἑαυτῶν ἢ πόλις
 πολλοὶ, καὶ οὐκ ἐπιλείψουσιν. οὗ δὲ ποιῆν
 ἡμᾶς οὐδεὶς ἐθελήσει, ὅς ἂν πρὸ τῶν ποιήσαν-
 τος ἐὰν ἡδικημένους ἴδῃ. εἰ δὲ διὰ τὰ μάλι-
 κὰ ἐπέλιπον οἱ χορηγῶν οἰοίτε, πρὸς διὸς πό-
 λιν κρεῖττον ἢ εἰς σωτέλειαν ἀγαγεῖν τὰς
 ορηγίαν ὡς πρὸς τὰς τειραρχίας, ἢ ὅς ἂν δι-
 οργέτας ἀφελῆσθαι τὰ δευτέρω; ἐγὼ μὲν ἐ-
 κείνο οἶμαι. νῦν μὲν γὰρ τὸν χρόνον ὃν ἀν' αὐ-
 τῶν ἕκαστος λειτουργῆ, δίδωσι τὴν ἀνάπαι-
 νον αὐτοῖς μόνον: μετὰ ταῦτα δὲ οὐδὲν ἔλατ-
 τον ἕκαστος αὐτῶν ἀναλώσει. τότε δ' ἀν' ἡμ-
 ῶν σωτελείαν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἕκασ-
 τῶν γιγνομένης, οὐδὲν ἔπαυσε δεῖν οὐδεὶς, οὐδ' ἂν
 ἰ πάντων μικρὰ κερτιμμένης ἢ. Οὕτω τοί-
 ον τινὲς ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι σφόδρα ἔχου-
 σιν ἀλογίαν, ὡς τε ἐπιχειροῦσι λέγειν πρὸς
 τὰ ταῦτα οὐδὲν, ἀλλὰ δὲ τοιαδίως ἄρα δεῖν
 εἶναι, εἰ τὴν κοινῶν μὲν μηδ' οὐκ ὑπάρξει τῆ πό-
 λει, ἰδίᾳ δὲ πινδὸς πλουτήσουσιν ἀτελείαν
 πειλημένοι. ἐστὶ δὲ ταῦτα ἅμα ἀμφοτέρω

Δημοθένους

οὐχὶ δίκαιον λέγειν. εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει πολλὰ
ἀλλὰ μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, οὐχὶ δεῖ δήπου τούτου
τῷ βασκαίνειν. εἰ δ' ὑφ' ἡμετέρων φήσουσιν ἢ τι
να ἄλλον οὐχ ὄν προσήκει σφόδρα κεκτῆσθαι
εἰσὶ νόμοι καθ' οὓς προσήκει κολάζειν. ὅτε δ'
οἷον μὴ ποιῶσιν, εἰ δὲ τὸν λόγον αὐτοῖς οἷον
λεκτέον. καὶ μὴ πᾶσι τῶν γε μὴ εἶναι χρήμα
τα κοινὰ τῆ πόλει, ἐκείνο ὑμᾶς δεῖ σκοπεῖν
ὅτι οὐδὲν ἔσεσθε εὐπορώτεροι, τὰς ἀτελείας
ἐὰν ἀφέλησθε. οὐ γὰρ κοινωνεῖ τούτοις δημοσίαι
προσόδους καὶ πρυτανείας ταῦτα πάντα λώ
ματα οὐδέν. χωεῖς δὲ τούτων νωτὶ τῆ πόλι
δινοῖν ἀγαθοῖν ὄντων πλούτου τε, καὶ τῶν πρὸς
ἀπαντας πισυέσθαι, μεῖζον ὅστι τὸ τῆς πίστεως
ὑπάρχον ἡμῖν. εἰδέ τις οἶετα δεῖν ὅτι χρήμα
τα οὐκ ἔχομεν, μηδὲ δόξαν ἔχην ἡμᾶς χρηστέ
ου καλῶς φρονεῖ. ἐγὼ μὲν γὰρ εὐχομαι τοῖ
θεοῖς, μάλιστα μὲν ἡμῖν καὶ χρήματα πολυ
γενέσθαι: εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς εἶναι καὶ βεβα
οῖς δοκεῖν διαμένειν. φέρε δὴ καὶ τὰς εὐπορίας
ἀς ἀναπαυομένους τινὰς εὐπορήσειν οὗτοι φ
σουσιν, εἰς μέσον ὑμῖν γινομένησ' δείξω. ἴσε γ'
δήπου ὅτι τῶν τετραρχιῶν οὐδεὶς ἔσ' ἀτε
λής, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλε
μον. οὐκοῦν ὁ πολλὰ κεκτημένος οὗτος ὅς τ
αὐτῆ, πολλὰ εἰσταῦτα σωτέλει: πᾶσα ἀνά

καὶ μὴ ὅτι δεῖ τῶν διπορείων εἰς ταῦτα
 παρέχειν πλείω τῆ πόλει, πάντες αὖ ὁμο-
 λογήσεια. πρῶτα μὲν γὰρ τὰς ἐπι τῶν χρησι-
 μῶν διαπάνας μικρὸν ἤμερον μῆρος ἢ χείν
 τοῖς θεωμένοις ἡμῶν ὅτι: πρῶτα δὲ τὰς τῶν εἰς
 πόλεμον πρῶτα σκευῶν ἀφθονίαν, πάντα τὸν
 νόνον ἢ σωτηρία πίστη τῆς πόλεως. ὡς θ' ὅσον ἐν
 ἀδὲ ἀφίετε, ἐκεῖ κομίζεσθε. καὶ εἰδοτε ἐν τι-
 μῆς μὲν ταῦτα, ἀ ἢ μὴ λαβοῦσιν ὅτιν ἔχον
 τοῖς τῶν τειραρχεῖν ἀξία κεκτημένοις. ἀλλὰ
 μὴ ὅτι τῶν τειραρχῶν οὐδεὶς ἐστ' ἀτελής,
 ἡμεῖς μὲν ὑμᾶς εἶδέναι πάντας. ὅμως δὲ καὶ
 τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν ἀναγνώσετε. λάβε τὸν
 νόμον τῶν τειραρχῶν νόμον, καὶ λέγε ὅτι
 κὺ τοῖς. Λέγε. Νόμος,

ἀτελῆ δὲ μηδένα εἶναι τειραρχίαν, πᾶσι
 πᾶν ἐνέα ἀρχόντων. Ὅρατε ὡς σαφῶς
 ὁ ἀνδρῶν ἀθλαῖοι μηδένα εἶναι τειραρχί-
 ας ἀτελῆ δειρήκεν ὁ νόμος, πᾶσι τῶν ἐνέα
 ἀρχόντων; οὐκοῦν οἱ μὲν ἐλάττω κεκτημένοι
 τῶν τειραρχίαν ἀξία ἔχον ἐν ταῖς εἰσφοραῖς
 σωτελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον: οἱ δ' ἐφικνούμε-
 νοι τῶν τειραρχεῖν, εἰς ἀμφοτέρω ὑμῖν ὑπάρ-
 ονσι γήμισμοι, καὶ τειραρχεῖν, ἢ εἰσφέρειν.
 ἵνα οἷω ῥησῶν τῶν πολεμῶν ὁ σὸς ὡς Λεπτι-
 νῶν πικρήσει νόμος, εἰ μᾶς, ἢ δινοῖν φυλαῖν ἐν

Δημοσθένους

χρηζόν· καθίστησιν, ὅς κ' ἄν' εἶδος ἄλλου τῶν ἄ-
 παξ ποιήσας ἀπαλλάξεται; ἐγὼ μὲν δ' ἔχω ὁρῶ
 τῆς δὲ γε αἰχμῆς ὄλλω ἀναπίμπλησι τῷ πῶ-
 λιν καὶ τῆς ἀπιστίας· οὐκ αἶψά ὅτε πολλῶ μεί-
 ζονα βλάπτει τῶν ὠφελειῶν ὧν ἔχει, προσήκ-
 λελυῶται τῶν αὐτῶν τοῖςδε αὐτῶν, ἐγὼ γ' οὐ φαίλω
 ἐπιδὲ ὧ ἀνδρῶν δικασαὶ διὰ τὸ γεγράφαί
 εἰ τῶ νόμῳ διαρρήδιω αὐτῶν, μηδένα μὴ τῶν
 τῶν πολιτῶν μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν
 ξείνων εἶναι ἀτελεῖ, μὴ δειρῆσθαι δὲ ὅτου ἀτ-
 λῆ, χρηζιάσ, ἢ τινος ἄλλου τέλους, ἀλλ' ἀ-
 πλῶς ἀτελεῖ μηδένα, πλὴν τῶν ἀφ' αἰμῶνδι
 καὶ ἀριστογείτονος· καὶ εἰ μὲν τῶ μηδένα, πᾶ-
 τας ἀδελφάμειν οὐδ' ἄλλους, εἰ δὲ ὧ τῶ
 ξείνων, μὴ διοείζειν τῶν οἰκιστῶν ἀθλιώτησιν·
 φαίνεται καὶ λυκῶνα τὸν ἀρχοντα βοσ-
 ρου καὶ οὐ πᾶσιδας αὐτῶ τῶν δωρεῶν, ὡς ὑ-
 μῖς ἔδοτε αὐτοῖς· ἐστὶ γὰρ γένει μὲν δῆπου
 λυκῶν ξένος, τῆ δὲ παρ' ὑμῶν ποιήσει πολι-
 τῆσ· κατ' οὐδέ τῶν δ' αὐτῶ τῶν ἀτελειῶν ἔ-
 ἔχειν ἐκ τούτου τῶ νόμου· καί τοι τῶν μὲν ἄ-
 λων δ' ἄρ γε τῶν χρόνον τινὰ ἕκαστος ὑμῖν χρε-
 σμον ἑαυτὸν πᾶ ἔχει· οὗτος δ' αὐτῶ σιωπῆτι
 φανήσεται σιωχῶς ὑμᾶς δ' ποιῶν· καὶ τα-
 τᾶ, ὧν μάλιστα ὑμῶν ἢ πόλις δειται· ἴσε γὰρ
 δῆπου τῶ ὅτι πλείω τῶν ἀπάντων ἀνθρώ-

ὧν ἡμεῖς ἐπεισάκτω σίτω χρώμεθα. πρὸς τοῖς
 ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπείων ἀφ' ἑ-
 ξέλκον ὁ ἐκ τῆς πόλεως σίτος εἰσπλέων ὄσιν,
 ὡς τῶν: οὐ γὰρ μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον ὄσιν
 τὸν ἔχειν πλείστον ὄσιν γίνεται, ἀλλὰ καὶ
 ἐκ τὸ κύριον ὄντα τὸν λούκων αὐτῶν τοῖς ἀ-
 νασί τὸν σίτον ἀθλώαζε ἀτέλειαν δεδωκέναι,
 καὶ κηρύττειν πρῶτους χιμύζεσθαι ὄσιν ὡς ἡμᾶς
 πλείοντας. ἔχων γὰρ ἐκεῖνος ἑαυτῶ καὶ τοῖς
 αἰσὶ πῶ ἀτέλειαν, ἅπανσι δέδωκεν ὑμῖν.
 ἔσθαι δὲ ἡλίαν ὄσιν θεωρήσατε: ἐκεῖνος πρῶ-
 τῶν παρ' αὐτῶ σίτον ἐβάλλοντας τει-
 αλίω. αἱ τοίνυν παρ' ἐκεῖνον δεῦρο ἀφικνού-
 ναι σίτου μνείαδες, πρὸς τε τῶν ἀφικνούντων εἰσι:
 ὄσιν ἐκ τῆς πρῶτῶ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀφ' ἑ-
 ξέλκον ἀν' τις ἴσθαι. οὐκοῦν πρῶτῶ μὲν τὰς τειάκον
 μνείαδες, μνείους δίδωσι μεδίμνους ἡ-
 μῖν: πρῶτῶ δὲ τὰς δέκα, ὡς ἀφικνεί τειαλίως.
 τοῦτον τοίνυν δεῖ ταύτῃ ἀφ' ἑξέλκον πῶ
 ἀφικνεί πῶ πόλιν, ὡς τε προκατασκυάσας
 πλείον θουδοσίαν, ὃ φασὶν οἱ πλείοντες: οὐ
 γὰρ εἶναι τῶν ἑσπέρων οὐδοτιούν: καὶ ταῦθα
 δεδωκε πῶ ἀτέλειαν ἡμῖν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα
 πῶ πῶ ἀν' ἔχων εἰπεῖν, ὅσα οὐκ ἔστιν ἔτι-
 κ' ὑμᾶς ἔσθαι ἀνὴρ ἢ αὐτὸς οἱ πρόγονοι: ἀλλ'
 πρὸς πρῶτῶ σιτολείω πρῶτῶ πᾶσιν ἀνθρώ-

Δημοσθένους

ποις γενομένοις, ἔ μόνον ὑμῖν ἱκανὸν οἶτον ἀπὸ
σηλῶν, ἀλλὰ τοσῶτον ὥστε πεντεκάδεκα ἀν-
θυεῖς τάλαντα ἢ καλλιόθενος δώκησε, προσ-
πιδεγενέσθαι. τί οὖν οἴεσθε ὡς ἀνδρες ἀθλιώτα
εἴσθε, ἢ τοιοῦτον πρὸς ὑμᾶς γεγενημένον, ἐαυ-
τὴν ἀκέρση νόμῳ πῶς ἀτέλειαν ὑμᾶς ἀφηρημένον
αὐτὸν, καὶ μὴ δι' αὐτὴν μεταδύξῃ ποτέ ψιφισμα-
νοὺς ἐξεῖναι δευῶν; ἄρ' ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ αὐτὸς
νόμος οὗτος ἐκείνόν τε ἀφαίρησε τῶν ἀτέ-
λειαν κύριος ἀν' ἑαυτῶν, καὶ ὑμῶν οὖν παρ'
ἐκείνου σπηλαιώτας; οὐ γὰρ δή πῦν τέτό γ'
ὑπέλιπον οὐδεὶς, ὡς ἐκείνος ὑπομενεί, ἐαυ-
τῶ μὴ ἀκύρους εἶναι τὰς παρ' ὑμῶν διαφο-
ρᾶς ὑμῖν δὲ μένειν τὰς παρ' ἑαυτῶν. οὐκ εὖν πο-
πυλοῖς, οἷς ἀν' ὁ νόμος ἐλάψθη ἡμᾶς φαίνεται
καὶ προσφαίνεται. τί τῶν ὑπάρχοντων ἢ δὲ
εἴθ' ὑμεῖς ἐπι σκοπεῖτε, εἰ γὰρ εἴσθε ἐξαλεί-
ψαι, καὶ οὐ πάλαι εεβούλευσθε; ἀνάγνωθ'
λαβῶν αὐτοῖς ψιφίσματα αὐτὰ, τὰ πρὸ
τῆς λούκωνος.

Ψιφίσματα.

Ὡς μὴ εἰκότως καὶ δικαίως τετύχηκε τῆς πᾶ-
ν ὑμῶν ἀτελείας ὀλούκων, ἀκηκόσατε ἐκ τῶν
ψιφισμάτων ὡς ἀνδρες δικασαί. τῶν δὲ
πάντων σήλαια ἀντιγράφους ἐσήσαθ' ὑμεῖς
τέ καὶ ἐκείνος: πῶς μὴ ἐν βοσώρῳ, πῶς δὲ ἐν πᾶ-
σι

ὁ πρὸς λεπίην λόγος. 151.

ἡμεῖς, τὴν δὲ ἐφ' ἑρῶ. σκοπεῖτε δὴ πρὸς ὅσης
κακίας ἑσθ' ἐβόλη ὑμᾶς ὁ νόμος προάγει,
ἀπιστότατον τὸν δῆμον καὶ δίσπισιν εἰς ἀν-
θρώπους. μὴ γὰρ οἶεσθε ὑμῖν ἄλλο τι ταῖς σήλαις
κατατάξαι, ἢ τούτων ἀπάντων ὧν ἔχε-
τε, σωθήκασθε. αἷς ὁ μὲν λούκων ἐμμενῶν φα-
σίτα, καὶ ποιεῖν αἰεὶ τι προθυμούμενος ὑμᾶς
ἔσθ' ὑμεῖς δὲ ἐσώσας ἀκύρους ἔπεσθε πεποιηκό-
τες: ὁ πολὺ δεινότατον τὸ καθελεῖν ὅτιν. αὐ-
τὸν γὰρ οὕτως τοῖς βουλομένοις κατὰ τῆς
δόλεως βλασφημεῖν τεκμήριον ὡς ἀληθῆ
ἔργουσι, ἐσθήξουσι. φέρε, εἰάν τις δὴ πέμψασθαι
ὑμᾶς λούκων ἐρωτᾷ, τί ἔχοντες ἐγκα-
ταστήσει, καὶ τί μεμφομένοι τὴν ἀτέλειαν αὐτῶν
ἀφῆρατε; τί πρὸς θεῶν ἐροῦμεν; ἢ τί γράψαι
ἵνα τὸ ψήσιμα ἑσθ' ὑμῶν γράφων; ὅτι
πάλαι ἤσαν πινδύ τῶν δεινιμένων ἀνάξιοι; εἰ
οὐκ εἶπε πρὸς ταῦτα ἐκεῖνος: καὶ γὰρ ἀ-
νομῶν τινὲς εἰσι φαῦλοι ἴσως, ἢ ἔτι δὲ ταῦ-
τα γὰρ εἰς χριστοὺς ἀφειλόμεθα, ἀλλὰ τὸν δῆ-
μον νομίζων χριστὸν πάντας ἔχειν εἰς. ἔτι δικαιο-
σύνη ὑμῶν ἐρεῖ; ἔμοι γ' οὐκ δοκεῖ. πρὸς πάντας γὰρ
ἐθρώποις μᾶλλον ὅτιν ἔθος διὰ τοῦ διεργέτας
εἰ ἄλλους πινὰς δὲ ποιεῖν τῶν μὴ χριστῶν: ἢ
εἰ τοῦ φαύλους εἰς ὁμολογουμένους ἀξίως
καταταξάμεθα ὁρθότητά ἀφαιρέσθαι. ἢ μὴ οὐδὲ

Δημοσθένους

ὅπως οὐκ ἀντιδώσει τῷ λυδῶνι τις, εἰὰν εὐδαι-
μονίαι, διώμα σποπούμνος δῦρεῖν. χρήματα
μὲν γὰρ ὅστιν αἰεὶ παρ' ὑμῖν αὐτῶν. κατὰ δὲ τὸν
νόμον εἶσθαι, εἰὰν τις ἐπ' αὐτὰ ἔλθῃ, ἢ εὐρήσεται
ταύτων, ἢ λειτουργεῖν ἀναγκασθήσεται.
ἔστι δ' οὐ τὸ τῆς δωρεᾶς μέγιστον ἐκείνω. ἀλλ'
ὅτι πῶς δωρεᾶν αὐτῶν ὑμᾶς ἀφῆρησθαι νομεί-
ται. οὐ τοίνυν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι μὴ λυδῶν ἀδι-
κῆθῃ μόνον δεῖ σκοπεῖν, ὡς φιλοτιμίᾳ εἴεκα
ἢ πῶς τῆς δωρεᾶς ἀποσθῆναι γένοιτ' αὐτῶν, οὐ χεί-
ροσ: ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος δῦ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς
δῦ πρᾶτῶν, εἰς δέον δὲ ἰὼ γέγονεν αὐτῶν τὸ
παρ' ὑμῶν λαβεῖν τότε πῶς ἀτέλῃται. τίς οὖν
οὗτός ὅστιν; Ἐπιθέτης ὁ κυρτωαῖος: ὅς εἰπερ
τις ἄλλος τῶν εἰληφότων, δικαίως ἠξιώσῃ ταύ-
της τῆς τιμῆς οὐ τῶ μεγάλα ἢ θαυμάσια ἠγῆ-
σθαι δοῦναι, ἀλλὰ τῶ παρὰ τοιοῦτον καιρὸν, εἰ
ὡ καὶ τῶν δῦ πεπονθῶτων ἔργον ἰὼ δῦρεῖν, ἔδε-
λοντά τινά ὧν δῦ ὄρ γέτητο, μεμνήσθαι. οὐτὰρ
ἔπειτα ὡς τὸ ψήφισμα εἶσθαι δηλοῖ τὸ τότε
αὐτῶ γραφῆναι, τοῖς ἀλαῦσι τότε εἰσικελίᾳ
τῶν πολιτῶν εἰ τοιαύτη συμφορὰ καθῆσθαι
κόσιν, ἔδωκε μὲν ἕκαστόν. καὶ τῶ μὴ τῶ λιμῶ
πάντας αὐτῶν ἀχθῆναι, ἀπώτατος ἐγένε-
το. καὶ μετὰ ταῦτα δοθείσης ἀτελείας αὐτῶ
δῦ ταῦτα παρ' ὑμῶν, ὄρων εἰ τῶ πολέμῳ

* πρὸς τὰς ἑπτὰ κείνοντα μικρὸν ἀναίροντα
ὃν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐ-
τὸς ἐπαφλάμενος. σκέψασθε δὴ πρὸς διὸς ἢ
ἄλλων ἀνδρες ἀθλωαῖοι, πῶς ἀν' ἀνθρώπου μᾶλ-
λον φανερῶς γένοιτο ὕμιν, ἢ πῶς
ἴσον ἀξίος ἀδικηθῶναι: ἢ πρῶτον μὲν εἰ παρὸν
ἔσθ' ἡ πόλεως ἀτυχία, μᾶλλον ἔλοιτο
τὸ ἀτυχώτατος καὶ τῶν πρῶτων χάειν,
τίς ποτ' ἐμελεν ἔσεσθαι, ἢ εἰς ἐκείνῳ ὡς
ἔργον κεκρατητότατος, καὶ παρ' οἷς ὡς: δούτε-
ρον δ' ἐτόραν χρεῖαν ἰδὼν, εἰ φαίνοιτο διδούς,
καὶ μὴ ὅπως ἰδίᾳ τὰ ὄντα σώσει, προνοούμε-
νος, ἀλλ' ὅπως τῶν ὑμετέρων μηδὲν εὐδεῶς ἐξεί-
δῃ καθ' αὐτόν. εἴτε μὲν τοὺς τῶν μὲν ἔργῳ
ἔσθ' ἡ εὐδαιμονία καὶ οὐτως κοινὰ τὰ ὄν-
τα ὡς δῆμον κεκτημένον, ὡς δὲ ῥήματα ἢ τῆ τι-
μῆ τῶν ἀτέλειαν ἔχοντα, οὐχὶ τῶν ἀτέλειαν
ἐφαίρησεσθε, οὐδὲ γὰρ εὐση χρώματος φαίνε-
ται: ἀλλὰ τὸ πισθεῖν ὑμῖν: οὐ τί γένοιτ' αὐ-
τῷ ἄξιον; τὸ τοίνυν ψήφισμα ὑμῖν αὐτὸ ἀνα-
νώσεται τὸ, τότε ψηφισθὲν ὡς ἀνδρεί: ἢ θεῶ
εἴτε ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι, ὅσα ψηφίσματα ἀ-
γύρα ποιῆι ὁ νόμος, καὶ ὅσους ἀνθρώπους ἀδι-
εῖ, καὶ εὐὲν ὁποίοις καὶ ἰσχυροῖς ὑμῖν πα-
ραδόντας ἑαυτούς: δურήσετε γὰρ τούτους,
ὅς ἢ κίσα προσῆκεν ἀδικουῦτα. Λέγε:

Δημοσθένους

Υπόσημα.

Τὰς μὲν οὖν ἄρ' ἡσίοχα ἀνθρώπων οὐρετο πῶς ἀτέλῃ
 ἀνὸς ὡς κέρλης, ἀκινώατε ἐκ τῆς ψηφισμάτω
 ὡς ἀνδρὸς δικασαί. σιλοπείτε δὲ μὴ ὄσῃ, εἴ
 μνάς ἐκατ', ἢ πάλιν τάλαυτον ἔδωκεν ὄσῃ
 γρ' ὄσῃ λαβόντας ἔγωγε ἢ κῦμα τὸ πλῆθος τῶ
 χρημάτων θαυμάσαι, ἀλλὰ πῶς προθυμίαν,
 ἢ τὸ αὐτὸ ἐπαφλάμηνον ποιεῖν, ἢ ὄσῃ καιρῶσι
 ἐν οἷς. πάντες μὲν γάρ εἰσιν ἴσους ἀξιοὶ χάριτι
 αὐτὰ πολυμεβάνειν οἱ προὔπάρχοντες ὡς ποτ
 εἰν ὑμῶς οὐ μάλιστα δ' οἱ παρὰ τὰς κρείσσων
 εἰς οὗτος ἀνὴρ ὡς φάνετ'. εἴτ' οὐκ ἀχρωόμει
 θα ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι ὄσῃ τῶ τοιούτου παύσι
 δας, εἰ μηδεμίαν ποιητάμνοι τούτων μνεῖακ
 ἀφροισμῶσι φανούμεθα πῶς δωρεάν, μηδεῖ
 ἔχοντες ἐγκαλέσαι. ὄσῃ γὰρ εἰ ἔτῃροι μὲν ἢ ὄσῃ
 οἱ τότε σωθέντες ὑπ' αὐτῶ καὶ δόντες πῶς
 τέλειαν, ἔτῃροι δ' ὑμεῖς οἱ νῦν ἀφαιρούμενοι
 ὄσῃ ὄσῃ πῶς ἀχρωόμει : ἀλλ' αὐτὸ ὄσῃ
 καὶ τὸ δεινὸν ὄσῃ. εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδύτες καὶ
 παθόντες ἀξία τούτων ἐνόμιζον οὐ πάσας
 ἡμεῖς δ' οἱ λόγῳ ταῦτ' ἀκούοντες ὡς ἀν
 ξίων ἀφαιρησόμεθα : πῶς ὄσῃ ὑπὸ δῆνον ποιή
 μιν ; αὐτὸς τῶν ὄσῃ μοι λόγος οὗτος ἢ ὄσῃ
 τῶν ὄσῃ τετρακοσίους καταλυσάντων : κα
 ὄσῃ τῶν ὄσῃ ἐφθγαι ὄσῃ δῆμος, χρησίμους αὐ

ἐπὶ πρᾶξόντων. πάντας γὰρ αὐτῶν δεινότατος
 ἀν' ἡγοῦμαι παθεῖν, εἴ τι τῶν τότε ψηφισ-
 τῶν αὐτοῖς λυθείη. εἰ τοίνυν τίς ὑμῶν ἐ-
 κίνο πέπεισαι, πολὺ τῶν δεηθῶν ἀτινος τοιού-
 του νῦν ἀπέχειν τῆν πόλιν: ταῦτα μὲν οὐδέ
 ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ γὰρ σωθύχομαι: λογίζεσθαι
 ἔγωγε πρῶτον μὲν, ὅτι πᾶσι νόμου μέλει φέρειν.
 οὐ ψῆφον, ὡ μὴ λυθέντι, δεήσει χρῆσθαι: διού-
 ρον δὲ, ὅτι βλάπτουσιν οἱ πονηροὶ νόμοι καὶ
 οἱ ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένους πόλεις. οὐ γὰρ
 ἐμὲ τέπεπτε τὰ πράγματα ἐπ' ἀμφοτέρω,
 ἢ μὴ εἶναι μὲν ἐκινδυνώω καθεστηκότας ἢ πρά-
 ξας χρῆσαι, καὶ νόμοι, καὶ ἀνδρῶν χρῆσοι, καὶ
 πάντα ἐζητασμένα ἅπασιν τὸ βέλτιον προῆ-
 ρε: εἰ δὲ ἐν πάσῃ καθεσταίαι δοκῶντας οὐ
 ἐπιμονία πάντα ταῦτα ἀμελούμενα ὑπέρ-
 βαι κατὰ μικρόν. τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ πολλοὶ
 οὐκ ἐπινοοῦν μὲν τὰ γοῦθα τῶ καλῶς βουλευέ-
 σθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν, φυλάττειν δὲ
 οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις. ὁ μὴ πάθει
 νῦν ὑμεῖς: μὴ δὲ οἴεσθε νόμον τοιοῦτον θέ-
 λαι δεῖν ὅς καλῶς τε πράττουσαν τῆν πόλιν
 οὐκ ἐκ πονηρᾶς δόξης ἀνασπλήσει, εἰά τέ τι συμ-
 βῆ ποτε, ἐρημον τῶν ἐθελισόντων ἀγαθόν τι
 ποιεῖν αὐτῆν καταστήσει. οὐ τοίνυν μόνον ὡς ἀν-
 δρῶν ἀθλῶαῖοι εἰς ἰδίᾳ γόντας οὐ ποιεῖν ὑ-

Δημοφρόνους

μας, καὶ πρῶτοντας χρῆσιμους αὐτοῦ ἑστί τῶν
λικούτων ἢ τοιούτων καιρῶν, οἷων μικρῶ πρό-
τόρον φῶρμίων διεξελήλυθε, καὶ γὰρ νῦν εἴρηκα,
ἀξιόν ὅστιν δὴ λαβηθῶμαι ἀδικῆσαι: ἀλλὰ
καὶ πολλοὺς ἄλλους, οἱ πάλαι ὄλασ τὰς ἐσθ-
τῶν πατείδας συμμάχους ἡμῖν ἑστί τῶν πρὸς
λακεδαιμονίους πολέμου πρῆχον, καὶ λέ-
γοντες ἅ συμφέροι τῆ πόλει τῆ ὑμετέρῃ, καὶ
πράττοντες: ὧν εἴησι δὴ τῶ πρὸς ὑμᾶς δύνα-
μαι γέρονται τῆς πατείδος: ὧν ἐπὶ ῥχ ταί μοι
πρώτους ἔξετάσαι, ἑστί ἐκ κοείνθου φυγόντας.
ἀναγκάζομαι δὲ λέγειν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα,
ἅ παρ ὑμῶν τῶν πρεσβυτέρων αὐτὸς ἀκή-
κοα. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, ὅσα χρῆσιμους ἡμῖν ἐσθ-
τοῦ ἐκείνοι πρῆχον, ἐάσω: ἀλλ' οὐ ἢ μεγάλα
μάχη πρὸς λακεδαιμονίους ἐγένετο ἢ ἐκ κο-
είνθου, τῶν ἐν τῆ πόλει βουλευσαμένων μετὰ
τῶ μάχῃ μὴ δέχσθαι τῶ τείχει ἑστί στρα-
τώτας, ἀλλὰ πρὸς λακεδαιμονίους ἑστί κη-
ρυκθῆναι, ὁρῶντες ἢ τυχηκῆσαν τῶ πόλιν, ἢ
παρῶθεν κρατουῦτας λακεδαιμονίους, οὐχί
πρὸς ὄρωσαν, οὐδ' ἐβουλεύσαντο ἰδίᾳ ὄρω-
τῆς αὐτῶν σωτηρίας: ἀλλὰ ὄρωσιον ὄντων
μεθ' ὄρων ἀπάντων πελοποννησίων ἀνέωξαι
τὰς πόλεις ἡμῖν εἰς τῶν πολλῶν: ἢ μάλα
εἴλοντο μεθ' ὑμῶν τῶν τότε στρατευσαμένων,

τι δέοι, πάχιν, ἢ χρεῖς ὑμῶν ἀκινδύως σε
 ἔσθαι: καὶ εἴτε φρον τὸ σφάτλημα, καὶ διέ-
 ωσαν καὶ ὑμᾶς καὶ οὓς συμμάχους. ἐπειδὴ
 ἐπρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνη μετὰ ταῦτα
 κέεντο ἢ Ἐὐπείρου ἀντιπαλίδου, ἀντὶ τῶν ἔργων
 οὗτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐβέβησαν. ὑπο-
 ξάμενοι δ' ὑμεῖς αὐτοὺς ἐποιήσατε ἔργον ἀν-
 ὀνόμων καλῶν καὶ κατὰ φύσιν: ἐψήφισατε γὰρ
 ὑποὶ τοῖς ἀπανθῶν ἐδέοντο. εἴτα ταῦτα νῦν εἰ-
 ρὴ κύνεια εἶναι σκοπούμεν: ἀλλ' ὁ λόγος πρῶ-
 τος ἀπὸ τοῖς σκοπούμενοις, εἴ τις ἀκούσειεν
 οὓς ἀθλαῖοι σκοπούσιν, εἴ τις οὓς οὐδὲν γέτας
 ἄν ταῖς δοθείσας ἔχειν: πάλαι γὰρ ἐσκέφθαμε
 ταῦτα, καὶ ἐγνωσθαι προσήκειν. ἀνάγνωθε
 ἔμοι καὶ οὓς τὸ ψήφισμα αὐτοῖς.

Ψήφισμα.

Ἐμὲν ἐψήφισατε τοῖς φύγεσι δι' ὑμᾶς κο-
 ινθίων. ταῦτ' ὅτι ὡς ἀνδρὸς δικασαί. ὁρᾶ-
 τε δ' εἴ τις ἐκείνους οὓς κηρούς ἰδὼν ἢ πρῶν,
 ἵππος εἰδύτος ἢ διεξιόντος ἀκῆσας ἀκῆσαι τῷ
 ὄμας τούτου τὰς τότε δωρεὰς δοθείσας ἀφαι-
 ρμέναι, ὅστω ἀνὴρ κακίαν τῷ θεμελίων τὸν νό-
 ρον κατανοίη: οἱ πρῶτα μὲν τὰς χρεῖσας οὕτω
 μιλάμεθα, καὶ πάντα ποιοῦντες: ἐπειδὴ ὅ-
 τε πρῶτα πάντα ὅσ' ἀνὴρ οὐξ αἰμέθα, οὕτως αἰ-
 μάεισοι, καὶ κακοὶ φανησόμεθα, ὥστε τοὺς τε

Δημοσθένους

ἔχοντας ἀφηρήμεθα, καὶ τὸ λοιπὸν μηδενὶ
δοῦναι ταῦτ' ἐξεῖναι νόμον τεθείκαμεν. καὶ
δίχα, ἀνάξιοι γὰρ τινὸς τῶν δυνάμενων ταῦτα
ἦσαν. τουτὶ γὰρ πρὸ πάντ' ἔσαι τὸν λόγον
αὐτοῖς. ἔπειτ' ἐκείνο ἀγνοεῖν φήσομεν, ὅτι τι
ἀξίαν ὅταν δίδωμεν, δεῖ σκοπεῖν, οὐ μετα-
ταῦθ' ὕς ἄρον χρόνω παμπληθεῖ. τὸ μὲν γὰρ
ἐξ ἀρχῆς τί μὴ δοῦναι γνώμη χρυσαμύων ἐφ'
γον ἀνθρώπων ὅσι: τὸ δὲ οὖν ἔχοντας ἀφαι-
ρεῖσθαι φρονούντων. οἷός τε οὐχὶ δεῖ δοκεῖν ἡ-
μᾶς πεπονθέναι. καὶ μὲν, οὐδὲ ἐκείνο ὀκνήσα-
σθαι τῆς ἀξίας αὐτῆς πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ
γὰρ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον νομίζω πόλει τὸν ἀ-
ξιον ἐξετασέον εἶναι, καὶ ἰδιώτῃ: οὐδὲ γὰρ π-
ρὶ τῶν αὐτῶν ἡσκέψις. ἰδίᾳ μὲν γὰρ ἕκαστος
ἡμῶν σκοπεῖ, τίς ἀξίος ὅστιν ἑκάστου κηδετῆς,
ἢ τῶν τοιούτων τί γίνεσθαι. ταῦτα δὲ καὶ νό-
μοις. τίσι καὶ δόξαισι δῶραισι. κοινῇ δ' ἡ πόλις
καὶ ὁ δῆμος, ὅς τις αὐτὸν δεῖ ποιῆναι καὶ σώζειν.
οἷός τε οὐ γένει καὶ δόξῃ κεινόμενον ἴδοι τι
αὐτῷ, ἀλλ' ἔργον. ὅταν μὲν οἷω δεῖ πάρα εἶναι δέη, τοῖ
βουλόμενον δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς ἐάσμεν. ἔπειθ' ἀν-
τιδὲ πάθωμεν, τότε τιῶν ἀξίαν τῶν ποιήσαντος
σχεψόμεθα, οὐχ ἄρ' ὀρθῶς βουλοσόμεθα.
Ἀλλὰ καὶ δίχα οὗτοι μόνοι οἷός τε πείσονταί, καὶ
πρὸς τούτων μόνων ποιῶμαι τὸν λόγον; πολ-

οὐ γὰρ καὶ οὕτω. ἀλλὰ πάντας μὲν οὐδ' αὖ ἐχ-
 κρήσαιμι ὅξετάζειν, ὅσοι πεποιηκότες ὑμῶν
 ἰδοῦν τὸν νόμον, εἰ μὴ λυθήτε τὰ δεσφύτα
 φαιρεθήσονται. οὐ δὲ ἢ δύο δειξάσῃ τι ψη-
 φισματα ἀπαλλάττομαι τῷ πρὸς τούτων λέ-
 γειν. οὕτω μὲν τοίνυν θασίους οὕτω μετ' ἐκφαι-
 νῶ, πῶς οὐκ ἀδικήσατε, εἰ μὴ ἀφέλησθε τῶν
 τέλειαν; οἱ πρᾶσοῦντες ὑμῖν θάσον, καὶ τῶν
 λακεδαιμονίων φρονεῖν μεθ' ὁπίων ἐκβα-
 ῶντες, καὶ θρασυέουλον εἰσαγαγόντες, καὶ
 φραζόντες φίλω ὑμῖν τῶν ἐσθλῶν πατε-
 ρῶν αἵτιοι τῷ γινέσθαι σύμμαχον τὸν πρὸς θρα-
 σῶ τόπον ὑμῖν ἐγένοντο. οὕτω δ' ἀρχέβιον καὶ
 ἀκλείδω, οἱ συζαντίον πρᾶσοῦντες θρασυ-
 ῶν κρείους ὑμῶν ἐποίησαν τῶν ἐμνησθῆναι
 οὕτω: ὥστε τῶν δεκάτων ἀφαιρέσθαι, καὶ χρημα-
 τῶν οὐκ ἐπέσσαντας, λακεδαιμονίους ἀναγκά-
 σαι τοιαύτῳ οἷαν ὑμῖν ἐδόκη, ποιήσασθαι τῶν
 ἐμνησθῆναι. ὧν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι μετὰ ταῦθ'
 ἐπέσσαντων ἐψηφίσασθε ἀπὸρ οἶμαι φύγον
 οὐδ' ἄρ' ἔτι τις δι' ὑμῶν προσήκε: προσενίαν,
 ἄρ' ἔτι τις, ἀτέλειαν ἀπάντων. εἴτα οὕτω δι-
 κῶς φύγοντας, καὶ δικαίως τί παρ' ὑμῶν οὐ-
 κείους, ἐάσμεν ἀφαιρεθῆναι τὰ δεσφύτα
 ἰδοῦν ἔχοντες ἐγκαλέσαι; ἀλλ' αἴχρον αὖ-
 τῶν μάθοιτε δὲ οὕτω μάλισ' αὖ ἐκείνως. εἰ λό-

Δημοσθένους

γίσαυθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς: εἴ τινας τῶν νυνὶ
ἔχόντων πύδιναν, ἢ ποτίδαιαν, ἢ τί τῶν ἄλλων
χωείων ἢ Φιλίππων μὴ ὄσιν ὑπήκοα, ὑμῶν
μὲν δ' ἔχρα, τὸν αὐτὸν χρόνον ὃν πρὸς ἡ θάλασσαν
σας ὡς τότε καὶ τὸ Ευζαντίον, λακεδαιμονίῳ
μὲν οἰκεία, ὑμῖν ὅ ἄλλοτεία: πρῶτα δὲ ὡς τὰ
τ' ἐπαθείλαιντο, αὐτὸς αὐτοῖς τὰς αὐτὰς δωρεὰς
δωρεὰς, ἃς πρὸς ἐκφάντω τῷ θασίῳ, καὶ ἀφ' ἡ
χεῖω τῷ Ευζαντίῳ: καὶ τινὲς τούτων αὐτὰ
λέγουσιν αὐτοῖς ταῦτα λέγοντες, ὡς δεινὸν
εἴ τινας μόνοι τῶν ἄλλων μετοίκων μὴ χρῆται
ροῖεν: πῶς ποτ' αὐτὸν ἔχοιτε πρὸς αὐτὰ
λέγοντας; ἢ δηλονότι φωνῶν οὐκ αὐτὰ ἀνάγκη
ἔσθαι, ὡς συνοφαντιῶν; οὐκ αὖ αἰχρὸν, ἐ
μέμοντες μὲν δὲ πᾶσι συνοφαντιῶν αὐτὰ
ταῦτα λέγοντα ἢ γείσθαι, ὥσπερ τῷ δ' ἀφελί
σθαι τὰς τῶν προτέρων δωρεῶν δωρεὰς,
ταῦτα λέγοντων ἀκούσεσθε. φησὶ δὲ καὶ κέ
νο ἔξετάσωμεν: οἱ περδύντες τῶν πύδιναν, ἢ
τὰ ἄλλα χωεία ἢ Φιλίππων, τῶν ποτ' ἐπρῆβι
τος ἡμᾶς ἠδίκησιν; ἢ πᾶσι πρόσδηλον ἔσθαι,
ὅτι ταῦς παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ἃς διὰ ταῦτα
ἔσεσθαι σείσιν ἢ γουῶτο. πύδινον οἶον μάλα
ἔδει σε ὡς λῆπιν αὐτὸν ἔχρα εἰδῶσθαι πᾶ
σαι αὐτὸς ὥσπερ τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἀδικήματα γινώ
σκόμενος, ἐκείνων δωρεῶν μὴ τιμᾶν, ἢ θείναι

μον ἡμῖν, ὅς τῶν τοῖς ἡμετέροις δούροις γέταις
 πρῶτων δωρεῶν ἀφαιρεῖται τι; ἐγὼ μὲν
 οἶμαι. ἀλλ' ἵνα μὴ πόρρω τῆς πρῶτος γέ-
 νηται, λάβε τὰ ψηφίσματα, ἃ τοῖς θασίοις
 ἐλευζαντίοις ἐγράφη. Λέγε.

Ψηφίσματα.

ἠκούσατε μὲν τῶν ψηφισμάτων ὡς ἀνδρῶν
 κινῆσαι. τούτων δὲ ἴσως ἐπίοι τῶν ἀνδρῶν,
 οἳ ἐπ' εἶσιν: ἀλλὰ τὰ ἔργα τὰ πραχέσθαι
 εἶναι, ἐπειδή πρὸ ἀπαξ ἐπράχθη. προσήκει τοῖς
 οὐ τὰς σήλας ταύτας κινεῖας εἶναι τὸν πᾶν
 χρόνον. ἴν' ἕως μὲν ἀντιπρὸς ζῶσι, μηδὲν ὑφ'
 αὐτῶν ἀδικεῖνται: ἐπειδὴ δὲ τελευτήσωσιν
 εἶναι τῆς πόλεως ἠέθους μνημεῖον ὡς, καὶ
 παραδείγματα ἐσῶσι τοῖς βουλευταῖσι τί ποιεῖν
 ὑμῶς ἀγαθόν, ὅτι οὗτοι δὲ ποιήσαντας ἢ πό-
 λιν ἀντιπρὸς πείνηκε. καὶ μὲν, μὴ δὲ ἐκείνο γε ὑ-
 μῶς ὡς ἀνδρες ἀθλαῖοι λαθάνετω, ὅτι τῶν
 παλαιῶν ὅτι πάντας ἀνθρώπους ἰδεῖν καὶ ἀ-
 νῦσαι τὰς μὲν συμφορὰς, αἷς δὲ ὑμῶς ἐχρή-
 σασθε οἱ ἀνδρες οὗτοι, πάντα τὸν χρόνον κυ-
 ραῖν αὐτοῖς γεγονημενίας, τὰς δὲ δωρεὰς αἷς
 ἐπὶ τούτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν, καὶ δὴ λε-
 γόμενα. πολὺ γὰρ μάλλον ἔρημοίτε, τὰ δο-
 ῦντα ἐὼντας τῶν ἀτυχημάτων ἀφαιρεῖν, ἢ
 τῶν μόνων τὰς δωρεὰς ἀφαιρεῖσθαι.

Δημοσθένους

φέρει γὰρ πρὸς δῖος, τίς ὅστιν, ὅς τις δὲ ποιεῖν ἴσχυται
 μᾶς βουλήσεται, μέλων, ἀνὴρ μὲν ἀφ' ἧς τύχης
 πρᾶξιμα δίκην δώσειν τοῖς ἐχθροῖς: ἀνὴρ δὲ
 κατορθώσῃ, τὰς χάριτας παρ' ὑμῶν ἀπίστα
 ἔξειν; Πάνυ τοίνυν ἀχί οἴμην ἀνὴρ ὡς ἀνδραγαθῶς
 δικασαί, εἰ τῶτο μόνον δύξαιμι δίκην κατὰ
 γορεῖν τῶ νόμου, ὅτι πολλοὺς δὲ εργάτας ἀφαι
 ρεῖται τῷ ἀτέλειαν, τῶν δὲ πολιτῶν μηδενίτι
 ἀξίον δοκίμῳ ἔχον δειξαιτῶν δὲ ρημάτων ταύτων
 τῷ τῷ τιμῷ. καὶ γὰρ καὶ τὰ μα ἀγαθὰ ἀνδραγαθῶς
 ξάμην ἀνὴρ ἔγωγε παρ' ἡμῖν εἶναι πλείστα. καὶ
 ἀνδραγαθῶς ἀρίστους, καὶ πλείστους δὲ εργάτας τῆς
 πόλεως πολίτας εἶναι. πρῶτον μὲν τοίνυν κέμε
 νῶνα σκοπεῖτε, εἰ ἀρ' ἀξίον καταμεμψα
 μένους, ἢ τὸν ἀνδρα, ἢ τὰ πεπραγμένα αὐτῶν, ἢ
 ἀκέρῳ τι ποιῆσαι τῶν ἐκείνων δοθέντων. οὐτὰρ
 γὰρ ἀνὴρ ὡς ὑμῶν πινῶν ὅστιν ἀκούσαι τῶν κατὰ
 τὰ τῷ αὐτῷ ἡλικίαν ὄντων, μετὰ τῷ τῷ
 δήμου κάθοδον τῷ ἐκ τῶ πειραιῶς ἀδ' ἀνοῦ
 ἡμῶν τῆς πόλεως οὐσης, καὶ ναῶν οὐδεμίαν
 κεκτημένης, στρατηγῶν βασιλεῖ, παρ' ὑμῶν
 οὐδ' ἰπποκρίτου ἀφορμῶν λακῶν καταναμά
 χητε λακεδαιμονίους: καὶ πρότερον τοῖς ἄλλοις
 τοῖς ὡς τὰ τῶντας εἴδισεν ἀκούειν ὑμῶν, ἢ οὐ
 γὰρ ἀρμόσας ὑβήλασαν ἐκ τῶν νήσων. καὶ μετὰ
 τὰ ταῦτα δευρ' ἔλθων ἀνέστησε τὰ τείχη. καὶ γὰρ

πῶτος πάλιν πρὸς τῆς ἡγεμονίας ἐποίησε τῆ
 πλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι.
 ἢ γάρ τοι μόνω τῶν παύτων αὐτῶ τῆς τ' αὐ
 τῆς ἡ γέγραπται, ἐπειδὴ κόνων, φησὶν, ἡλυ
 ἔδωκε δὲ ἀθλωμάτων συμμάχους. ἔστι δὲ τὸ το
 τῆς γράμμα ὡ ἀνδρες δικασαὶ, ἐκείνω μὲν τι
 τιμῆα πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπαν
 τας δὲ ἔμλωας. ὅτου γὰρ αὐτὸς παρ' ἡμῶν
 θεοῦ τοῖς ἄλλοις ἀπίος γένηται, τούτου πλὴ
 ὅσον τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρπιῦται. διό
 ἢ οὐ μόνον αὐτῶ πλὴ ἀτέλειαν ἔδωκαν οἱ
 τε, ἀλλὰ καὶ χαλκῶ εἰκόνα, μετὰ τὸν ἀρ
 κήϊον, καὶ ἀριστογίτονα ἔστησαν πρῶτου. ἡ
 γῶτο γὰρ οὐ μικρὰν τυραννίδα καὶ δῆσαν
 τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν καταλύσαντα
 πτανκεία. ἴν' οἷώ μᾶλλον οἷς λέγω περὶ σέ
 ζτε, τὰ ψηφίσματα ὑμῖν αὐτὰ ἀναγνώσε
 ται, τὰ τότε ψηφισθέντα τῶ κόνωνι. Λέγε.

Ψηφίσματα.

εἰ τοίνυν ὑφ' ὑμῶν μόνον ὁ κόνων ὡ ἀνδρῶν
 σωμαῖοι τότε ἐπιήθη πράξασθαι ἀδελφῆλθον ἐ
 γοι: ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν, οἱ δικαίως
 ἀδελφῆλθον, χάριν ὄντο δεινὰ ἀποδιδόναι.
 σιωπῶν αἰχρὸν ὡ ἀνδρῶν ἀθλωμαῖοι, εἰ αἱ μὲν
 γὰρ τοῖς ἄλλοις δωρεὰ βέβαια μείνουσιν αὐ
 ται, τῆς δὲ παρ' ὑμῶν μόνης τῆς ἀφαιρέθησε-

Δημοσθένους

ται. καὶ μὴ οὐδ' ἐκεῖνο καλὸν, ζῶντα μὲν αὖ
τὸν ἔτι πρῶτον, ὥστε τοσούτων ὅσων ἀκινή-
τε, ἀξιούν: ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε μηδεμίαν
ποιουσα μέρους τούτων μηδενὸς μνείαν ἀφ' ἧς
λέγεται τί τῶν δευτέρων τότε. πολλὰ μὲν γὰρ
ἴσθιν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τῶν ὑπὲρ ἐκεῖνον πε-
ρὶ τῶν ἀξίᾳ ἐπαινῶν, διὰ πάντα προσήκοντα
λύειν τὰς ἐπι τούτοις δευτέρας δωρεάς: καί-
ριστον δὲ πάντων, ἢ τῶν τειχῶν ἀνάστασι-
σιν δ' αὖ τις εἰ πρῶτον, πῶς δεμῖστοκλῆς
τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀνδρῶν ἐνδεξόμα-
τος ταυτὸ ἔργον ἐποίησε. λέγεται τοίνυν ἐκ-
νος τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις, καὶν ἀφικ-
ταί τις ἐκ λακεδαιμόνων κατέχον κελύσαι
οἰχοῦνται πρὸς ἐσθλῶν αὐτὸς ὡς εὖ λακεδαι-
μονίους: λόγων δὲ γηνομένων ἐκεῖ, καὶ τινῶν
ἀπαγεμόνων, ὡς ἀθλωαῖοι τειχίζουσιν, ἀφ-
νεῖσθαι: καὶ πρέσβεις πέμπειν εὖ σκεψόμε-
νους κελύσαι: ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἦσαν οὗτοι, πέμ-
πειν ἐτόλμους παραινέει, καὶ πάντες ἴσως ἀφ-
κόατε, ὃν λόγον ἔξαπατήσαι λέγεται λακε-
δαιμονίους. φημὶ τοίνυν ἐγὼ, καὶ πρὸς τοῖς
ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, μηδεὶς φθόνῳ τὸ μέλλον ἀφ-
κούσῃ, ἀλλ' αὖ ἀληθῆς ἢ, σκοπέτω: ὅσα ἄλ-
φανδῶς τῶν λάθρα κρείττον, καὶ τὸν νικῶντα
τῶν πρῶτον κρουσαμένων πράττειν ὁποῦν αὐτῶν

κτήριον, τοσούτω κάλλιον κόνωνα τὰ τείχη
 καὶ Σεμίσοκλέους: ὁ μὲν γὰρ λαθῶν, ὁ δὲ
 βίας ἐξωλύσοντας ταυτὸ ἔργον ἐποίη-
 σεν τοίνυν ἀξιὸν τὸν τοιοῦτον ὑφ' ὑμῶν ἀδι-
 κῶσαι, οὐδ' ἔλαττον χεῖν τῶν ῥητόρων τῶν
 ἑξόντων ἡμᾶς ὡς ἀφελέσθαι τί χεῖ τῶν
 ἀνοθευθέντων εἶεν. ἀλλὰ νῆ δία τὸν παῖδα
 Ἰσχυροῦ παρὶ δωμῶν ἀφαιρεθείη τὴν ἀ-
 κήραν, ὡς ὁ πατήρ αὐτῶν δικαίως παρ' ὑμῶν
 ἔξωθεν κατέλιπεν; ἀλλ' οὐδένα ἀνθρώπων
 ἄπορον οὐδ' ἀν' οἶμαι ταῦτα φῆσαι καλῶς
 εἶναι. ἴστε μὲν οὖν ἴσως καὶ ἀνδρῶν παρ' ἐμοῦ
 εἶναι, ὅτι ἀποσταίης χάβειος ὡς ἀνὴρ: οὐ-
 δὲ καλύει γὰρ οὐδὲν καὶ μὲν δὴ βραχίων ἐ-
 ννοθεύωμαι τῶν πεπραγμένων αὐτῶν. ὅν μὲν
 ἡρόπον ὑμᾶς ἔχον, πρὸς ἅπαντας πελο-
 πησιούς πρετάξατο ἐν θήβαις, καὶ ὡς γορ-
 γῶν ἀπέκτεινεν ἐν αἰγίνῃ, καὶ ὅσα ἐν κύ-
 κλῳ ζόπαια ἔσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν αἰ-
 γίῳ, καὶ ὅτι πᾶσαν ἐπελθὼν ὀλίγου δέω
 κτείνεω χώραν, οὐδαμοῦ τὸ τῆς πόλεως ὄνο-
 μα οὐδ' αὐτὸν κατήρασαν: οὔτε πάνυ ῥά-
 νηκατὰ τὴν ἀξίαν εἶπεν, πολλή τε αἰσχρῶς
 ἔκρινεν ἐμοῦ ταῦτα ἐλάττω φανῶμαι τῆς
 δικαίας νῦν παρὶ αὐτῶν δόξης ὑπαρχούσης.
 οὐδαμῶς ἀν' εἰπὼν οἶμαι μικρὰ ποιῆ-

Δημοσθένους

σαι, ταῦτ' ὑπομνήσαι πειράσομαι. σὺ ἴκησθαι
 μὲν τοίνυν Λακεδαιμονίους ναυμαχίᾳ· καὶ
 πικρῶν τήνωντα μᾶς θεούσης ἔλαβεν αἰχμαλώ-
 τους τεύχεα. εἶλε δὲ τῶν νήσων τούτων τῶν
 πολλὰς, καὶ παρέδωκεν ὑμῖν ἢ φίλας ἐπι-
 σκεῖν ἐχέτωσ ἐχέουσας πρότερον. τετρακίλια
 αἰχμαλώτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε, καὶ πλεον
 ἢ ὀκτακαὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφωκεν ἀφ' ἑ-
 τῶν πολεμίων. καὶ τούτων πάντων ὑμῶν τι-
 νόσ' οἱ πρεσβύτατοι μαρτυροῦσι εἰς μοι. πρὸς
 δὲ τούτοις ἄλλοις τεύχεα πλεον ἢ εἰκοσι
 λεκατὰ μίαν καὶ δύο λαμβάνων· ἅς ἀπα-
 σεις εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας κατήγαγε
 σὺ δὲ κεφαλαίῳ, μόνος τῶν πάντων στρα-
 τῶν, οὐ πύλιν, οὐ φρούριον, οὐ ναῶν, οὐ στρα-
 τῶν ἀπώλεσεν οὐδὲν ἢ χύμλιος ὑμῶν
 οὐδ' ἔστιν οὐδὲν τῶν ὑμετέρων ἐχέτων σφρα-
 γμασιν οὐδὲν ἀφ' ὑμῶν τε καὶ κείνου· ὑμῖν δὲ
 αὐτῶν ἀπὸ πολλῶν πολλὰ ἐκείνου στρατηγικῶν
 τῶν. ἵνα δὲ μὴ λέγων πρᾶλείπω τι τῶν πε-
 πραγμένων αὐτῶ, ἀναγιώτε' γεγραμμένα
 ὑμῖν τάς τε ναῦς ὅσας ἔλαβε, καὶ οὐ ἐκάστην
 καὶ τῶν πόλεων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν χρημα-
 τῶν τὸ πλεον, καὶ τῶν τροπαίων, οὐ ἑκα-
 τόν. Δέξε.

Πράξεις χαρείου.

ἔειπεν ὑμῶν ὧ ἀνδρες δικασαί, οὐτοσί ὁ
 καύτας πόλεως λαβὼν, καὶ τειήρεις τῶν πο-
 νεύων ναυμαχίᾳ νικήσας, καὶ τοσούτων κα-
 τὰ ἀπίος ὄν, ἀχρῶν δ' οὐδενὸς τῆ πόλει, ἄ-
 κείναι ἄχρῳ ἰρηθῶσι τῷ ἀτέλειαν, ἢ δὲ
 ἰπαρῶν, καὶ τῷ ἡεῖ κατέλιπον; ἐγὼ μὲν
 οὐ οἶμαι. καὶ γὰρ ἀν' ἄλογον εἶναι, μίαν μὲν
 πλὴν εἰ ἀπόλεσον, ἢ ναῦς δέκα μόνον, πε-
 ἠπροδοσίχῳ ἀν' αὐτὸν εἰσήφελον οὗτοι: καὶ
 ἰάλω, τὸν ἄπαντα ἀν' ἀκρωλεί χρόνον:
 καὶ δὲ τούναντίον, ἐπτακάδεκα μὲν πό-
 νεύς εἶλον, ἐβδομήκοντα δὲ ναῦς ἔλαβε, τει-
 κίους δ' ἀχμαλώτους· δέκα δὲ καὶ ἑκα-
 τὰ λαντα ἀπέφλωε: τοσαῦτα δὲ ἔστητε
 παλαιά: τῶν καῦτα δὲ οὐκ ἔσαι κύνεια αὐτῶ
 ἰδοθέντα (ὡς τούτοις. καὶ μὲν ὧ ἀνδρες
 ναῦται, καὶ ζῶν πάνθ' ἰσθρῶ ὑμῶν φανήτε-
 ἰπράξασ' χαβείας, καὶ τῷ τελουτῷ αὐ-
 τῶν τῶν πεποιμημένος οὐχ ἰσθρῶ ἄλλου π-
 ἰ ὥστε δικαίως ἀν' οὐ μόνον διὰ τὰ ζῶντι
 πραγματικά φαίνοισθε δύνοϊκῶς δικεῖμνοι
 τὸν ἡὸν αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ταύτην. ἄ-
 ἰ τῶν τῶν ἀνδρες ἀθλωαῖοι καὶ κῆνο σηο-
 ἰ, ὅπως μὴ φανούμεθα φαυλότροποι χίων
 ἰ τῶν δὲ γέτας γεγενημένοι. εἰ γὰρ ἐκεί-
 ἰ δὲ ἀφ' οὐς μεθ' ὄσλων ἦλθεν εἰ ἐχίρῶ τὰ

Δημοσθένους

ξειμιδιῶν ὧν ἔδουσαν πρότερον, νῦν ἀφῆρηται,
 ἀλλὰ τὰς παλαιὰς χάριτας μείζους τῶν
 κρινῶν ἐγκλημάτων πεποιίωται: ὑμεῖς δὲ
 ἔπειθ' ὧν ἐπ' ἐκείνους ἐλθὼν ἐτελεύτησαν, αὐτῶν
 τί τῆ δὲ ταῦτα ἐπιμᾶλλον αὐτὸν τιμᾶν
 τῶν ἑσθι ταῖς προτέραις δὴ ἄρχαίς τί δοθέντων
 ἀφῆρηται φαίνεται: πῶς οὐκ εἰκότως
 αἰσχυρῶς ἔξετε; καὶ μὴ κατ' ἐκείνο ἀνάξιον
 αὐτὸν εἶναι πεπονθῶς ὁ πᾶσι, εἰ τῆς δωρεᾶς ἀφαιρηθείη,
 καθ' ὃ πολλὰς ὑμῶν στρατηγῶντος χάριτος
 βεβαίου, καὶ οὐδενὸς πώποτε ἕως ὄρφανός ἐστι
 ἐκείνον ἐγένετο: αὐτὸς δ' ἐν ὄρφανίᾳ τέθρεται
 πᾶσι δὲ τῶν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν τῆς πατρίδος
 εὖρος. οὕτω γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἔμοιγε φαίνεται
 βεβαίως πῶς ἐκείνος ἐγένετο φιλόπολις, καὶ
 τε δοκῶν καὶ ὧν ἀσφαλῆστατος στρατηγὸς τῆς
 πάντων ἑσθι μὲν ὑμῶν ὁπότε ἤρχετο, ἐγένετο
 τούτω: ἔπειθ' αὐτῆ δὲ ἐπειδὴ τὸ καθ' ἑαυτὸν
 τὸν ἐτάχθη κενδιωθῆναι, παρεῖθε: καὶ μὴ
 εἴλετο μὴ ζῆν, ἢ καταχρῆσαι τὰς παρ' ὑμῶν
 ὑπαρχούσας αὐτῶ τιμὰς. εἴτα ἔπειθ' ὧν ἐγένετο
 νος ὡς το δεινὸν ἀχρηθίσκειν ἢ νικᾶν, ταῦθ' ἡμεῖς
 ἀφελώμεθα τὸν ἕον αὐτῆ; καὶ τί φήσομεν
 ἀνδρες ἀθλαῖοι, ὅταν τὰ μὲν εὐπραγία ἐστὶν
 δὴ ἅλα πᾶσιν ἀνθρώποις, ἂν ἔπειθ' ὑμῶν στρατηγῶν
 ἐκείνος ἐσησε: τῶν δὲ ἑσθι τῆ τοῖς δωρεῶν

κρημνίζον τί φαίνηται; οὐ σκέψασθε ὡς ἄν-
 ῥοι ἀθλωαῖοι καὶ λογιῶσθε, ὅτι νῦν οὐχ ὁ
 κενός κείνεται, πότῳ δὲ ἔστιν Ἐπιθήλειος, ἢ ὅ-
 τι ὑμεῖς ὀδυμάζεσθε, εἴτ' Ἐπιθήλαιοι πά-
 ρην ἐσὲ δὲ τὸν Ἐπίλοιπον χρόνον, εἴτε μή;
 εἴβε δὴ καὶ τὸ χάθειά ψήφισμα ψηφισθέν.
 ἔβε δὴ καὶ σκόπει. δεῖ γάρ αὐτὸ ἐνταῦθα
 εἰπάμεν. ἐγὼ δ' ἐπὶ τῷ εἰπεῖν ἑσθ' ἁβεί-
 ῃς ἔμυλοιμαί: ὑμεῖς ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι τιμῶν-
 ῃς ποτε ἰσχυρά τῳ, οὐ μόνον αὐτὸν ἐπιμήσα-
 ῖν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνον δράβακα καὶ πολὺ
 ἔλατον. καὶ πάλιν τιμώμεθα διδύντες τῷ δω-
 ρῆν, δι' ἐκείνον ἐδώκατε καὶ κλεῖαρχῳ, καί
 τῳ ἄλλοις πολιτείαν. χάθειάσθ' αὐτὸς ἐπι-
 ῖθι παρ' ὑμῖν μόνος. εἶδὴ τότε ὅτε διεῖσκε-
 ῖν τῷ δωρεῶν, ἠξίωσεν ὑμᾶς ὡς παρ' δι' ἰσχυ-
 ρά τῳ καὶ τιμώμεθον δὲ τινὰς πεποιήκατε,
 ἰτω καὶ δι' αὐτὸ δὲ ποιῆσαι τούτων τινὰς ἔ-
 κρημνίζον τῷ ἀτέλειαν, οὐς νῦν οὕτοι μεμ-
 ῖνοι πάντας ἀφαιρῆσθαι κελεύουσιν: ὁ-
 ρίως οὐκ ἂν ἐδώκατε ταύτῳ αὐτῷ τῷ
 ῖεν; ἐγὼ γε ἠγούμαι. εἴθ' οἷς δι' ἐκείνον αὐτὸ
 ῖ ἐδώκατε τῷ δωρεῶν, δὲ τῶν νῦν αὐ-
 τὸ ἐκείνον ἀφαιρήσατε τῷ ἀτέλειαν; ἀλλὰ
 ῖλογον. οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἄρμόττει δοκεῖν πα-
 ῖμην τὰς δὲ ἄρχισίας οὕτω προχείρως ἔχον,

Δημοσθένους

ὡς τε μὴ μόνον αὐτοὺς οὐδ' ἄνδρες γέτας τιμῶν
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκείνων φίλους: ἐπειδὴν δὲ χρό-
νος διέλθη βραχὺς, καὶ ὅσα αὐτοῖς δεδωκέντα
ταῦτα ἀφαιρεῖσθαι.

Υποδείγματα τῶν χαθείον τιμῶν.

Οὐς μὲν τοίνυν ἀδικήτε τε εἰ μὴ λύετε τε τὸν
μον, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις οἷς ἀκηκόατε, εἰσὶν
οὗτοι ὧ ἀνδρὸς δικασά. σκοπεῖτε δὴ ἢ ἴσως
ἴσασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, εἴ τινες τῶν τῶν
τελευτηκώτων λάβοιεν βόπῳ τινὶ τῶν νωτῶν
γνωσκόντων πράγματος αἰδήσιν, ὡς ἀν' εἰκό-
τως ἀναγκασθῆσαν. εἰ γὰρ ὧν ἔργῳ πεποι-
κέν ἐκαστος αὐτῶν ὑμῶν δὲ, τούτων ἐκ λόγου
κείσιν γίγνεται, ἢ τὰ καλῶς πράχοντα ὑπὲρ
ἐκείνων, ἀν' ὑφ' ὑμῶν μὴ καλῶς οἰσθῆ τῶ λέ-
γῳ, μάτῳ τοῖς πονήσασιν εἰργασαί, πῶς οὐδὲ
να πάσχουσιν; ἵνα τοίνυν εἰδῆτε ὧ ἀνδρὸς
ἀθιμῶσι ὅτι ὡς ἀλιθῶς ἑστὶ πᾶσι δικαίοις π-
ούμεθα οὐδ' λόγους πάντας ὅσους λέγεται
πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐδὲν ἔθ' ὅ, τι τῶ πᾶσιν
σαῖσαι καὶ φανακίσαι λέγεται παρ' ὑμῶν εἰ-
κα, ἀναγνώστε τινὲν νόμον ὑμῖν, ὃν πᾶσι
ρομῆν γράψαντες ἀντὶ τῶδε, ὃν οὐκ ἔστι π-
δειον εἶναί φαμεν. γινώσθε γὰρ ἐκ τούτου
πρόνοιαὶ τινὰ ἔχοντας ἡμᾶς, καὶ ὅπως ὑμεῖς
μικρὰν ἀίσχρὸν ποιῆσαι δοξέτε: καὶ ὅπως

τινά

ἴα τις κατὰ μέμεται τῶν δὴ ρηϊσίων τὰς
 πρεῖας, ἀν' δίκαιον ἢ, κείνοισ' παρ' ὑμῖν ἀφαι
 ρεταί: καὶ ὁ πωσοῦς οὐδεὶς ἀν' ἀντίποι, μὴ
 διεῖν ἔχειν, ἔξουσι τὰ δόθεντα. καὶ τούτων
 ἰσὺ ἔστι καινόν, οὐδ' ἡμέτερον ὄνυμα: ἀλλ'
 ἰταλαιὸς ὄν οὗτος πρὸς ἡ, νόμος, ἔτι κελεύει
 ἐμοθετεῖν: γράφεσθαι μὲν, ἀν' τις τινὰ τῶν
 ἰπρχόντων νόμων μὴ καλῶς ἔχειν ἢ γῆτ, πα
 ρισφέρειν δὲ αὐτὸν ἄλλον ὄν ἀν' πθῆ, λύων
 εἶνον: ὑμᾶς δὲ ἀκούσαντας ἐλέσθαι τὸν
 εἶπῳ. οὐ γὰρ ἦτο δεῖν ὁ σόλων ὁ τῆτον
 ἰν πρόπον προσάξασ' νομοθετεῖν, εἶς μὲν θε
 μοθετας εἶς εἶς νόμους κληρονομίους
 εἰς δοκιμασίαν ἀρ' χεῖν, εἴτε τῆ βουλῆ
 ἢ παρ' ὑμῖν ἐν τῷ δικασθείῳ: εἶς δὲ νόμους
 οὐ εἶς καθ' οὐς καὶ τούτοις ἀρ' χεῖν, καὶ πᾶσι
 εἰς ἄλλοις πολιτεύεσθαι προσῆκεν, εἶς καὶ
 ἰν τεθείας, ὅπως ἔτυχε, μὴ δοκιμασίαν
 εἰς κρείους εἶναι. καὶ γὰρ τοι τότε μὲν τέως
 ἰν πρόπον εἶπεν ἐνομοθέτω, τοῖς μὲν ὑπάρ
 ρουσι νόμοις ἐχρῶντο, καινοὺς δὲ ἐκτίθεσαν:
 εἰ δὲ τῶν πολιτθυσμένων τινὲς διωθησῶ
 εἰς ὡς ἐγὼ πωθαίνομαι, κατεσκόδασαν αὐ
 τῆς ἔξείναι νομοθετεῖν, ὅταν τις βούληται,
 ἢ ὄν ἀν' τυχη, πρόπον, τοσοῦτοι μὲν οἱ εἰσαν
 οἱ σφίσι αὐτοῖς εἰσι νόμοι, ὥστε χειροτονεῖν.

X

Δημοσθένους

τε υμεις ουδ' διαλέγοντας ουδ' εναντίους (ουδ' εναντίως) πάμπαν ἤδη χρόνον, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲ μᾶλλον διώαται πρόσωθεν: ψηφισμάτα δ' οὐδ' οὐδ' οὐδ' διαφέρουσιν οἱ νόμοι: ἀλλὰ νεώτεροι οἱ νόμοι καθ' ἑς τὰ ψηφίσματα δεῖ γρῆ φεῖσθαι τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν ὑμῖν εἰπεῖν ἵν' οὐ μὴ λόγον λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον αὐτὸν ὃν φημι, δείξω, λάβετε τὸν νόμον καθ' ὃν ἦσαν οἱ πρότερον νομοθετεῖται. λέγε.

Νόμος.

Σωζέτε καθ' ὃν τρόπον ὡς ἀνδρῶν ἀθλωμασίων σόλων ουδ' νόμους ὡς καλῶς κελθεῖ πηδῆσαι πρῶτον μὲν παρ' ὑμῖν ἐν τοῖς ὁμιλοκόσι: παρ' οἷς πρότερον ἢ τὰ ἄλλα κυροῦται: ἔπειτα λύοντες ἐπὶ ἐναντίους: ἵν' εἰς ἡ πόλι τῶν ὄντων ἕκαστος νόμος, καὶ μὴ ουδ' ἰδίως αὐτὸ ἕνα τὰ ἄλλα καὶ ποιῆ ἢ τῶν ἀπαντα εἰδῶτων ουδ' νόμος ἕλαττον ἔχειν. ἀλλὰ πᾶσιν ἢ ταῦτ' ἀναγνώσει καὶ μαθεῖν ἀπλάτῃ καὶ σαφῆ τὰ δίκημα. ἵπὸ τούτων γε ἐπέταξεν ἐκθεῖναι πρόσωθεν: ἐπὶ πυνύμων, καὶ ὡς γραμματεῖ πρᾶσθαι: ἵπὸν δὲ ἐν τοῖς ἐκκλησίαις ἀναγνώσκειν: ἵν' ἕκαστος ὑμῶν ἀκούσας πολλάκις, καὶ κατὰ χολῶ σκεφάμενος, ἂν ἢ καὶ δίκημα καὶ συμφέροντα, ταῦτα νομοθετῆ. τούτων τοῖς ἕκαστος τούτων δικαίων ὄντων τὸ ἐπιθέσθαι, οὐτε

μὲν οὐδ' οὐτιοῦν ἐποίησε λεπίνης: οὐδὲ γὰρ
 ἡμεῖς ποτε ἐπέουθητε ὡς ἐγὼ νομίζω, θε-
 κί τὸν νόμον: ἡμεῖς δ' ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶνται
 κίτα: καὶ παρεισφέρομεν πολλῷ κρείττω, ἢ
 ἰσχυρότερον τούτου νόμον: γνώτε δὲ ἀκού-
 κητες. Λάβε καὶ λέγε πρῶτον μὲν, ἀ' τού-
 τῃ νόμου γεγράμμεθα: εἶτα, ἀ' φαιμὴ
 εἶν ἀνὰ τὴ τούτων τεθεῖναι. Λέγε.

Νόμος.

αὐτὰ μὲν εἶν ἀ' τούτου τῆ νόμου διώκο-
 να, ὡς οὐκ ἐπιθήσεια. τὰ δ' ἐφεξῆς λέγε, ἀ'
 οὐτῶν εἶναι βελτίω φαμὴ. προτέχετε ὡ
 ἡδρὸς δικαστὰ τούτοις ἀναγνωστικοίσι
 ἰν νοῦν. Λέγε. Νόμος.

πίστος. εἶσα μὲν εἶν ἐν τοῖς οὐτῷ νόμοις κυ-
 ρίοις ὑπάρχον καλὸν ὡ ἀνδρὸς ἀθλῶνται, ἢ
 κφῆς: τὰς δωρεὰς ἀς ὁ δῆμος ἔδωκε, κνεῖαι
 να, δίκημον ὡ γῆ καὶ θεοί. γρῶ τῶν τῶν λε-
 πίνῳ μὴ πρότερον πησῆαι τὸν ἑαυτῆ νόμον,
 εἶν τὸν παλαιὸν εἶσα ἐλύσε γραφάμενος.
 ὡ δὲ μαρτυρίαν καθ' ἑαυτῆ καταλείπων
 πῆρανομεῖ, τουτονὶ τὸν νόμον ὅμως ἐνομο-
 τέτει. καὶ ταῦτα ἐπὶ τὸν κελθόντος νόμου,
 ἀ' κατ' αὐτὸ εἶσα ἐνοχον εἶναι τῆ γραφῆ,
 ἀ' ἐναντίος ἢ τοῖς πρότερον κημείοις νόμοις.
 λάβε δ' αὐτὸν τὸν νόμον.

Δημοσθένους

Νόμος.

Οὐκοῦν εἰς αὐτίον ὡς ἄνδρες ἀθλαῖοι τῶ κί-
είας εἶναι τὰς δωρεὰς ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε, τ
μηδὲν εἶναι τούτων ἀτελῆ ὅς ὁ δῆμος ἔδω-
κε, σαφῶς γε οὕτως: ἄλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὁ
ἀντισφύρει νόμῳ: ἄλλ' ἄτε δεδῶκατε, κί-
εια, καὶ πρόσφασις δικαία κατὰ τῶν ἢ παρ
κρουσαμένων, ἢ μετὰ ταῦτα ἀδικοῦντων,
ὅλως ἀναξίων δι' ἡμῶν, ὃν ὑμῖν δοκῆ, καλύσει
ἔχειν τῶ δωρεάν. Λέγε τὸν νόμον.

Νόμος.

Ἀκούετε ὡς ἄνδρες ἀθλαῖοι καὶ καταμα-
θαίνετε, ὅτι ἐν ταῦθα ἐνὶ καὶ ὅς ἀξίους ἔχει
τὰ δοθέντα, καὶ ὅς μὴ τοιούτους κειθέντα
εἰς ἀδίκως π' λάβωσιν, ἀφαιρεθῶσι. καὶ τ
λοιπὸν ἐφ' ὑμῖν εἶναι, πᾶν ὡς πρὸς ὅτι δὴ
νομον, δοῦναι καὶ μὴ. ὡς μὲν τοίνυν οὐχὶ κα-
λῶς οὗτος ἔχει καὶ δικαίως ὁ νόμος, οὐτ' ἄρ' εἰ-
οῖμαι λέγειν, οὐτ' εἰς λέγειν, δεῖξαι διωκό-
σθαι. ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοδέταις ἔλεγε, τα-
τ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει. ἐφ-
γαρ ἕξ ἀπάτης εἶνεκα παραγεγράφθαι τῶ
τὸν νόμον. εἰ δ' ὅν αὐτὸς ἔθηκε, λυθῆ, ὅσον
τεθήσεσθαι. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τῆ ὑμετέρῃ ψήφῳ
τούτου τῶ νόμου λυθέντος τὸν πρῆστον ἐχέ-
τα κύνειον εἶναι σαφῶς ὁ παλαιὸς κελύειν

καθ' ὃν οἱ δεσμοδέται ὄντων ὑμῖν πρὸς
 ψαυ, ἐάσω, ἵνα μὴ πᾶσι τούτου τίς ἀντι-
 γη μοι: ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνο εἶμι. ὅταν ταῦτα
 γη δὴ που, ὁμολογεῖ μὲν εἶναι βελτίω καὶ δι-
 καιοτέρων τόνδε τὸν νόμον, οὗ τέθεικεν αὐτός:
 ὅρδ δὲ τῶ πῶς τεθήσεται, ποιῆται τὸν λό-
 γον. πρῶτον μὲν τοίνυν εἰσὶν αὐτῶ κατὰ τῶ
 εἰσφύοντος πολλοὶ βόποι, διῶν ἂν μὴ εἶ-
 ῖται θείναι τὸν νόμον, αὐτὸν ἀναγκάσει: ἐπει-
 ῖθ' ἡμεῖς, ἐγὼ, φερμέων, ἄλλον εἶπι
 βούλεται, θήσει τὸν νόμον. ἐστὶ δὲ δὴ που νό-
 μος ὑμῖν, ἐὰν τις ὑποχόμενος π, τὸν δῆμον,
 βουλῶν, ἢ δικαστικὸν ἐξαπατήσῃ, τὰ ἔχα-
 πάχειν. ἐπυόμεθα, ὑπισχνούμεθα, οἱ δεσ-
 μοδέται ταῦτα γραφόντων, ὡς τούτοις τὸ
 ἄγμα γινέσθω. μήθ' ὑμεῖς ποιήσῃτε μηδενὶ
 ἰάξιον ὑμῶν αὐτῶν, μήτ' εἴ τις φαῦλός ὄσῃ,
 ὅν δὲ ρημένων τῶ δωρεάν, ἐχέτω: ἀλλ' ἰδίᾳ
 κατὰ τόνδε κειθήτω τὸν νόμον. εἰ δὲ ταῦτα λό-
 γος καὶ φλυαρία εἶναι φήσῃ, ἐκεῖνό γε οὐ
 λόγος: αὐτὸς δέ τω, καὶ μὴ λέγέτω ὄντων, ὡς
 ἰθὺσμεν ἡμεῖς. κάλλιον δὲ δὴ που τὸ ὑφ' ὑ-
 ῶν κειθήτα καλῶς ἔχειν νόμον εἰσφέρειν,
 ὅν νῦν: ἀφ' ἑαυτῶ τίθῃσιν. ἐμοὶ δὲ ὡς ἄνδρες
 θλωαῖοι δοκεῖ λεπτινῆς, καὶ μοι πρὸς διὸς μη-
 γὰ ὄρμαθῆς, οὐδενὶ γὰρ φλαῦρον ἔρωσε: ἢ

Δημοσθένους

ἢ ἄνεγνωκῆαι τῶν σόλωνος νόμων, ἢ ὁ σωφρονισμὸς
ναί. εἰ γὰρ ὁ μὲν σόλων ἔθηκε νόμον ἕξειν
δοῦναι τὰ ἐὰν τῷ ὄτῳ αὐτὸς βούληται, ἐὰν
μὴ παῖδες ὡς γήσοι: οὐχ ἴν' ἀφροσύνησιν
ἐρύτατα τῷ γένει τῆς ἀρχιερείας: ἀλλ' ἵνα ἐπὶ
τὸ μέσον καταθεῖ τῷ ὠφέλειαν, ἐφάμιλλον
ποιήσῃ τὸ ποιεῖν ἄλλους οὐ: σὺ δὲ τοῦτο καὶ πᾶσι
εἰσοκλύοχας, μὴ ἕξειναι τῷ δήμῳ τῶν αὐτῶν
δοῦναι μηδενὶ μηδεν': πῶς σέ τις φήσει, οὐκ
σόλωνος ἀνεγνωκῆαι νόμους, ἢ σωφρονισμὸν; ὁ
ἔρημον ποιεῖν τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμισμέ-
νων, προλέγων καὶ δεικνύς, ὅτι τοῖς ἀφρο-
ποιοῦσιν οὐδὲ πούν ἐσαι πλεόν. καὶ μὴ καὶ
κεῖνος τῶν καλῶς δοκούντων ἔχει νόμων σό-
λωνος ὅτι, μὴ λέγειν κακῶς τὸν τεθειῶτα, μη-
δ' αὐτὸν ὑπὸ πῶν ἐκείνου τίς ἀκούη παίδων αὐ-
τός. σὺ δὲ ποιεῖς, οὐ λέγεις κακῶς τῶν τετε-
ληκότας τῶν δειρῆτων, τῷ δεινὶ μεμφόμενος
καὶ τὸν δεινα ἀνάξιον εἶναι φάσκων, ὧν ἔδοξεν
ἐκείνοις προσῆκεν. ἀλλ' οὐ πλὴν τῶν σόλωνος
ἀφροσύνης τῆς γνώμης: πάντῃ τῶν αὐτῶν ὡς οὐδὲ πᾶσι
ἀπίπτειλέ μοι δοξῆ τῶν μηδενὶ δεινὸν μηδενὸν
δοῦναι, μὴ δ' αὐτὸ ὅτι οὐκ ἀξίον, τοιοῦτόν τι λέ-
γειν αὐτῶν παρεσκυλάσθαι: ὡς ἀλλὰ οἱ λακκο-
δακτύλιοι καλῶς πελιττόμενοι καὶ ἐπιθεῖναι
οὐδενὶ τῶν παρ' ἐαυτοῖς οὐδὲνασι τοιαύτως αὐ-

μίαν τιμῶν: καὶ τοὶ καὶ παρ' ἐκείνοις τινές
 ἴσως ἀγροῦ. ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ὡς ἀνδρῶν
 ἰσῶται πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυ-
 νιστοῦν μὲν εἶναι πρὸς τὰς ἀτελείας ὑμᾶς
 ἐκείνων πείσαι: οὐ μὲν τοὶ δόξαί γε οὐ-
 κὲν μῆ. οὐ γὰρ ἀγνοῶ τῶν ὅτι θηβαῖοι, ἢ λα-
 κεδαίμονιοι, καὶ ἡμεῖς, οὔτε νόμοις, οὔτε ἐξε-
 χρώμεθα τοῖς αὐτοῖς, οὔτε πολιτεία. αὐ-
 τὰ γὰρ εἴπω πρῶτον ὅτι οὗτοι ποιήσουσιν, ἐὰν
 αὐτὰ λέγωσιν, οὐκ ἔξεστι ποιεῖν παρὰ τοῖς
 λακεδαίμοσι, τὰ τῶν ἀθληαίων, ἢ ἐπαινεῖν
 ἡμῶν, οὐδὲ τὰ τῶν δεινῶν: πολλοῦ γε καὶ
 ἡμεῖς ἀλλ' ἀπὸ τῆς παρ' ἐκείνοις πολιτείας συμφέ-
 ρει, ταῦτ' ἐπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ποιεῖν. εἴτα
 καὶ λακεδαίμονιοι τῶν μὲν τοιούτων ἐθῶν ἀ-
 εσῶσιν, ἀλλὰ καὶ τινες παρ' ἐκείνοις εἰσὶ τιμῶν
 ἀποδύξαιτ' αὐτῶν: ἀπαξ ὁ δῆμος ἐν ταυθοῖ γε
 ἴσται. τίνες οὖν εἰσιν αὐτῶν; τὰς μὲν καθ' ἕκα-
 στὸν, ἐάσω: μίαν δ' ἢ συλλαβοῦσα τὰς ἄλλας
 χει, δίκην. ἐπειδὴ τις εἰς τὴν καλουμένην
 κρουσίαν ἐγκειθῆ ἢ πρᾶξων ἐαυτὸν οἶον χρεῖ,
 εἰσὶ τῆς ἐστὶ τῶν πολλῶν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐστὶ
 ἢς ἀρετῆς ἀθλον, τῆς πολιτείας κρείων γενέ-
 ται μετὰ τῶν ὁμοίων: πρᾶ δ' ὑμῶν, ταύτης
 δὲ ὁ δῆμος κύριος: καὶ ἀρχαί, καὶ νόμοι, καὶ
 ἡγεταὶ, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσε-

Δημοθέου

τοῦ σέφανοί τε καὶ ἀτέλειαι καὶ στήσεις, καὶ
ποιῶν τὰ δεινῶν ἀντις ἀνὴρ ἀγαθὸς ὧν τύχη
καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω ὀρθῶς ἔχει, καὶ τὰ πρῶτα
ὑμῖν. δὴ τί; ὅτι τὰς μὲν δὴ τῶν ὀλίγων πᾶσι
λιταίως τὸ πάντα ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις ὅτι
τῶν κοινῶν κυρίου, ὁμοιοῦν ποιεῖ. τῷ δὲ τὰ
δήμων ἐλευθερίαν, ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πᾶσι
μῆλα, καὶ ὅτι τῶν πρῶτα τῶν δήμων δωρεὰν
πρὸς ἐλευθερίαν ποιῶνται, φυλάττει καὶ μὴ
εἴη τῶν μὴ δευτερίων μηδὲ τιμῶν, ἐκεῖ
αὐτὸν ἔχειν εἶπεν ἀληθεὶς οἶμαι. μείζον ὡς ἀνὴρ
δρῶν ἀθλοῦσι θεῶσι φρονούσιν ἐπὶ ὁμότητι
καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ὅτι φιλευθροπία, καὶ
τῶν τὰ δίκημα βούλευσθαι. μή τ' οὖν ἐκεῖνοί τ'
τε πύσαντο, εἰ αἴ' αὖ δὴ ξασθαι δεῖ, ὅτι μὴ
αὐτὸν ἀγαθόν τι ποιῶντας μὴ τε τιμῶντες, μὴ
τε θαυμάζοντες: ὅτι ὁ συβανείας, ἴσ' ἔχ' ὅν ἴσ' ὁ
πον ὀρχομνήσας διέθικαν, ἔτω μεταχειζόμενοι
μὴ ὑμῖν ταῦντ' αὐτὰ τῶν τοῖς, ὅτι μὴ δὴ ἴσ' ὁ
τιμῶντες, πρῶτα δὲ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν
νόμων τὰ δίκημα λαμβάνοντες. ὅλος δὲ οἶμα
τότε δεῖν ὅτι ἐπὶ τῶν ἐπαινεῖν νόμους καὶ ἐπὶ
τοῖς ὑμετέροις ὅτι τιμῶντας, ὅταν ἢ δεῖξαι
βέλπτον ἐκείνους πρῶτα τῶν ὑμῶν. ὅτι δὴ ὑμῖν
μεῖς καλῶς ποιῶντες, καὶ κατὰ τὰς κοινὰς
πράξεις καὶ κατὰ τῶν ὁμόνοιαν, καὶ κατὰ τῶν

ἵνα πάντα ἐμὸν ἐκείνων πράττετε: ἢ χά
κὴν ἢ ὑμετέρων αὐτῶν ὀλιγωροῦντες
ἵνα διώκοιτε; εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν λογι-
στικὸν ἐκεῖνα φανείη βελτίω, τῆς γε τύχης εἴνε-
κα ἢ παρὰ ταῦτα ἀγαθῆ κέρησθε: Ἐπὶ τοῦ
ἀξιον μείναι. εἰ δὲ δεῖ πρὸ πάντα ταῦτ'
εἶναι ὁ δῖος ἡγοῦμαι, ἐκεῖνο ἔγω γὰρ εἶ-
μι. οὐκ ἔστι δῖος ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι
εὐλακεδαιμονίων νόμους οὐδὲ εἰς τῆς αἰών
ἀγειν Ἐπὶ τῶ εἰς εὐθάρδε λυμαίνεσθαι: οὐδὲ
εἰς μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας ἢ
ποστέρας εἰσι, καὶ ἄρκτεῖναι βούλεσθαι
πρὸ ἡμῖν τούτων τί κατασκυλεύσαντα,
εἰ δὲ ὡς ὁ παρ' ἡμῖν δῖος οὐδαίμων, ταῦθ'
εἰς ἀνελεῖν δεῖ λεγόντων πινῶν ἐθέλειν ἀ-
κούειν. Ἐπι τοίνυν τίς πρόχειρος λόγος, ὡς
εἶπα καὶ πρὸ ἡμῖν Ἐπὶ τῶν προγόνων πολλὰ
εὐχθὰ εἰργασμένοι πινές, οὐδενὸς ἡξιοῦτο τοι-
στοῦ: ἀλλ' ἀγαπητῶς Ἐπιγράμματος ἐν τοῖς
εἰς εὐτύχχανον καὶ ἴσως τῶ ὑμῖν ἀναγνώ-
σται τὸ ἐπίγραμμα. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι εἰς τὸν
εἰς λόγον ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι κατὰ πολλὰ
ὀμφορον εἶναι τῆ πόλει λέγεσθαι, πρὸς δὲ,
εἰ οὐ δῖος. εἰ μὲν γὰρ ἀναξιὸν εἶναι τις
εἰς καὶ κείνους τιμᾶσθαι: τίς ἀξιός, εἰπάτω,
εἰς ἢ τε τῶν πρότερον μηδεὶς, μήτε τῶν ὑστε-

Δημοσθένους

ρον. εἰ ἡ μηδενία φήσει, συναχθεὶς αὐτὸν ἔχ
γε τῆ πόλει, εἰ μηδὲς ἐν ἀπαιτι τῷ χρόνῳ
γέροντι ἀξίως οὐ παθεῖν. καὶ μὲν εἶγε ὁμολο
γῶν ἐκείνους εἶναι ἀσυνδαιμούς μὴ τε τυχεύον
τας δείξει μηδενός, τῆς πόλεως ὡς ἀχαεῖσι
δήπου κατηγορεῖ. ἔστι δὲ οὐχ ἔτι τῶν τῶν ἔχ
τα: οὐδὲ ὀλίγου δεῖν: ἀλλ' ἐπειδαι τις, οἷμα
κακουργῶν (ὅτι μὴ προσήκοντα πράγματα
τοῦ λόγου μεταφράση, διακρεῖς ἀνάγκη φε
νεσθαι. ὡς δὲ τάλιθές τ' ἔχει, καὶ δίκαιόν οὐ
λέγειν, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἦσαν ὡς ἀνδρῶν
ἀθλωαῖοι πολλοὶ τῶν πρότερον ἀσυνδαιμοί: καὶ
ἡ πόλις ἡμῶν ἐτίμα καὶ τότε τοῦ ἀχαθούς. κα
μὲν τοι τιμὰ καὶ τάλμα πάντα, τὰ μὲν π
τε, καὶ (ὅτι τοῖς τότε ἔδρασι: τὰ δὲ καὶ καὶ, ὅτι π
νω. πρὸς οὕτω τί οὕτω λέγω; ὅτι φησὶ μί
ἐγὼ γε ἐκείνους οὐκ ἔστιν ὅτου πρὸς τῆς πόλεως
ὡς οὐ τυχεῖν ὧν ἐβουλήθησαν: τίτι χιῶν
τε κμηεῖ; ὅτι λυσιμάχοι δεξαῖ ἐν τῶν
τε χρησίμων ἑκατὸν μὲν ἐν οὐσίᾳ ἀπέθρα
πι φυτοκενῆς ἔδρασαν, ἑκατὸν δὲ ψιλῆς: ἑκα
τὸν δὲ ἀργυρίου μνᾶς ἑκατὸν, καὶ τέταρτα
ἡμῶν δραχμᾶς. ἢ τούτων ψήφισμα ἔστι
ἀλιευθιάδου, ἐν ᾧ ταῦτα γέγραπται. τὸ
μὲν γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν καὶ γῆς οὐ πόρε καὶ
μάτων: καὶ δὲ οὐ πόρεσει, δεῖ γὰρ οὕτω λ

ὁ πρὸς λεπίπινω λόγος.

166

καὶ μὴ βλασφημεῖν. καὶ τοι, τίν' οὐκ
ἤθελε νῦν τὸ πείτον μέγας τούτων ἀντὶ
ἡτέλειάσ' ἐλεύσθαι; Ὅτι τοίω ταῦτ' ἂν
οἱ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τῆς Τύφου.
Τύφισμα.

Ἡ μὲν τοίνυν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι ἢ τοῖς προ-
έξουσιν ὑμῶν ἔθος ὡς οὐ χρυσὸς τιμᾶν, δηλοῖ
τὸ ψήφισμα τοῦτι. εἰ δὲ μὴ τοῖς ἀπὸ τοῖς οἷς
καὶ ἡμεῖς νῦν, ἐπὶ τὸν τι τῶν ἀν' εἶν. εἰ τοίνυν
εἴτε λυσιμάχον, μὴτ' ἄλλον μηδενὴ μνηστῆρα
ἴσθαι πᾶσ' ἢ πρὸς γόνων ἡμῶν συγχωρήσαι
ἀπὸ μᾶλλον οἷς ἐδεδίχθη νῦν ἡμεῖς, διὰ οὗτο
ἡμῶν ἀν' ἀφαιρεθῆεν; ἔγρη οἱ μὴ δύντες ἀ-
ποδοκῆ, δεινόν εἰσιν ἔδιδεν εἰργασμένοι: ἀλλ' οἱ
εἴτε μὲν πάλιν ὑσέρρον μνηστῆρα ἐγκαλοῦ-
σι ἀφαιρούμενοι. εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει δεῖξαι
ἡμῶν ὧν ἐδεδίχθη τῷ τί, τῶν ἀφηρημένων,
καὶ νῦν καὶ ὑμᾶς τὰ τοῦ αἴτιον ποιῆσαι: καὶ
εἰ καὶ αἰσχρὸν ὁμοίως εἰ δὲ μηδεὶς ἐν ἅπαν-
τῷ χρόνῳ τῶν ἔχει δεῖξαι γεγονός, τίνος εἶνε
ἐφ' ἡμῶν πρῶτον καταδεινῆ εἶν τοιοῦτον
ἔργον. καὶ τοίνυν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι καὶ κείνο
ἡμεῖς οἶδα καὶ ὁρᾶν, ὅτι νῦν ὁμωμοκότες καὶ
οὐδὲ νόμους δικάσειν ἠέκετε, οὐχὶ οὐδὲ λακε-
κονίων, οὐδὲ οὐδὲ θησαύων, οὐδ' οἷς ποτε ἐ-
στῆσαν τοῖς πρῶτοι τῶν προγόνων, ἀλλὰ καθ'.

Δημοσθένους

οὓς ἔλαβον τὰς ἀτελείας, οὓς ἀφαιρεῖται
νῦν οὗτος ὡ νόμος: καὶ πᾶσι τῶν ἀν νόμοι μὴ ἐ-
πι, γνώμη τῆ δημοσιότητι κείναι: καλῶς τῆ
τοίνω τῆς γνώμης πρὸς ἅπαντα αὐσιέγκαι
τε τὸν νόμον. ἄρ' οἶω δίκημον ὡ ἄνδρες ἀθλω-
οι οὓς δουρξέτας τιμᾶν; δίκημον. τί διαί; ὅσ' ὡ
διῶτις ἄπαξ, δίκημον ἔχειν ἔἴην; δίκημον. τῶν
τα τοίνω αὐτοί τε πειεῖτε, ἵνα δουρξήτε, καὶ
οὓς περζόνους ὀρξίξεθε ἔαν μή τις φῆ ποιείη
καὶ οὓς τὰ τοιαῦτα λέγοντας πῖραδείγμα-
τα, ὡς ἄρ' ἔκεῖνοι μεγάλα δὲ παθόντες οὐ
δούα ἐτίμησαν, καὶ πονηροὺς καὶ ἀπειδί-
τους ἠγξήθε εἶναι: πονηροὺς μὲν, δίοτι κατα-
ψύδοντι τῶν περζόνων ὑμῶν, ὡς ἄχα εἶπα
ἀμαθεῖς δέ, δίοτι ἔκεῖνο ἀγνοοῦσιν, ὅτι εἰ πῖ-
μάλις ταῦθ' ἔτις εἶχεν, ἀρνεῖσθαι μάλα
ἠ λέγην αὐτοῖς περσοῖκον. Οἶμαι τοίνω
οἶσιν τὸν λόγον λεπίνω δρξίν, ὡς τὰς εἰκό-
νασ καὶ τὴν σίτησιν οὐκ ἀφαιρεῖται τῶν εἰλί-
φότων ὁ νόμος, οὐδὲ τῆς πόλεως τὸ τιμᾶν
όντας ἀξίους: ἀλ' ὀξέσαι καὶ χαλκοὺς ἱσά-
ναι, καὶ σίτησιν δισόσαι, καὶ ἀλ' ὅ, τι αὐ' εἶσιν
οθε, πᾶσι τούτου. ἐγὼ δ' ἔσορ' ὡν μὲν τῆ πῖ-
λει καταλιπεῖν φήσει, τοσοῦτον λέγω: ὅτ' αὐ-
ῶν ἐδώκατέ τω πρότδροντι, τῶτ' ἀφέλη-
θε: καὶ τὰς ἔσολοιποὺς ἀπίσους ποιήσετ

πρὸς δωρεάς. τί γὰρ ἔσαι πιστότερον τὸ τῆς
 ἡλικίας, ἢ τὸ τῆς σιτήσεως, ἢ τὸ τῆς ἀτελείας,
 ἀπὸ τοῦ ὅτι πιστόντες ἀφρημένοι φανεί-
 ναι ἐπιδοῦναι μὴδὲν ἐμελε τὸ εἶπεσθαι διὰ
 τοῦ ἀπὸ ἐκείνου καλῶς ἔχειν ἢ γούμαι: εἰς τοι-
 αῦτα ἀγειν ἀνάγκη τῷ πόλιν, δι' ἧς ἢ ἀ-
 ντας ὅβ' ἴσου τῶν αὐτῶν ἀξιώσει τοῖς τα-
 ραῖσιν ἀπὸ γετῶσιν: ἢ μὴ ὅσα ποιοῦσα χάειν
 οὐκ ἀφροδύσει. μεγάλων μὲν οἷον ἀπὸ γε-
 τῶσιν οὐδ' ἡμῖν συμφέρει συμβαίνειν πολλάκις
 ἔργον οὐτ' ἴσως βράδιον αἰτίῳ γενέσθαι: με-
 γάλων δὲ, καὶ ὧν ἐν εἰρήνῃ τίς καὶ πολιτεία
 καὶ τ' ἀπὸ ἐπιπέσθαι, δύνοιας, δημοσιώσεως,
 ἐμελείας, τῶν τοιούτων, ἢ συμφέρειν ἔ-
 ρηκε δοκεῖ, ἢ χρῆται διδόναι τὰς τιμὰς. δεῖ
 τῷ μεμεύσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν: ἴν' ἡς
 ἀξίος ὧν ἕκαστος φαίνεται, ταύτῃ πρῶ-
 τήν μὲν λαμβάνῃ τῷ δωρεῶν. ἀλλὰ μὲν
 ἀπὸ τῶν γε τοῖς ἀφρημένοις τὰς τιμὰς κατα-
 λείπει φήσει, οἳ μὲν ἀπὸ πάντων καὶ δίκαια
 οἳ ποιοῦν, πάνθ' ὅσα τῶν αὐτῶν ἐνεκὰ αὐ-
 τῶν ἔδωκε ἀπὸ γετῶσιν ἀξιοῦντες ἔχειν: οἳ δ', φε-
 ροῦσιν τὸν ὡς καταλείπει τὰ τι λέγοντα αὐ-
 τῶν. ὁ γὰρ ἀξία τῆς ἀτελείας ἀπὸ ποικιλίας
 αὐτῶν, καὶ ταύτῃ παρ' ὑμῶν λαβῶν τῷ τι-
 μόνῃ, ἢ ξένος, ἢ καὶ τις πολίτης, ἐπειδὴ

ἀφαιρεθῆ ταύτῃ, τίν' ἔχει λοιπὴν δωρεάν;
 λέτῃν; οὐδέ μιν δέη που. μὴ τοίνυν δὴ μὴ
 τῶνδε κατηγορεῖν ὡς φάτων, ἐκείνους
 φαιρού: δι' ἃ δ' αὖ καταλιπεῖν ἐκείνοις φά-
 σεις, τούσδε, ὁ μόνον λαβόντες ἔχουσιν, τῶν
 φέλη. ὡς δ' ἄπὸ ὧς εἶπεν, οὐκ εἰ τῶν πα-
 των ἀδικήσομεν τινα, ἢ μείζονα ἢ ἐλάττω
 δεινὸν εἶναι: ἀλλ' εἰ τὰς τιμὰς αἷς αὐτῶν
 ποιήσομεν τινας, ἀπίστους καταστήσομεν.
 δι' ὃ πλείους ἐμοὶ γε λόγος πρὸς τῆς ἀτελεί-
 ας εἶναι, ἀλλ' ἔτι μὴ πονηρὸν ἔθος τὸ
 μόνειπάγειν, καὶ τοιοῦτον, δι' οὗ πάνθ' ὅσα
 δῆμος δίδωσιν ἀπίστα ἔσται. Οὐ τοίνυν κα-
 κουργότατον οἴονται λόγον δῆρικέαι ποιεῖν
 τὰς ἀτελείας ὑμᾶς ἀφελέσθαι πείσαι, ἐπι-
 πτόν εἶναι προειπεῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἕξαιπαπ-
 θεύτες. Ἐροῦσι γὰρ ὅτι ταῦθ' ἰδρῶν εἶναι ὅτι
 πάντα τὰ ἀναλώματα, αἱ χορηγίαι, καὶ τὰ
 γυμνασιαρχία. δεινὸν οὖν εἰ τῶν ἰδρῶν ἀ-
 λῆς τις ἀφελήσεται. ἐγὼ δὲ, τὸ μὴ τινας ὅτι
 εἰδῆμος ἔδωκεν, ἀτελεῖς εἶναι, ὅσα δίκημα-
 τούμαι: ὁ δὲ νῦν οὗτοι ποιήσουσιν, ἐὰν αἱ
 ταῦτα λέγωσι, τῶν εἶναι δεινὸν νομίζω.
 Ἐὰν ἃ κατὰ μηδενία ἄλλον ἔχουσιν εἶπον ὅτι
 ξα δίκημον ὑμᾶς ἀφελέσθαι, ταῦτ' ἐπὶ
 τῶν θεῶν ὀνόματι ποιεῖν ζητήσουσι, πῶς ὁ

ἔβριστον ἔργον καὶ δεινότατον πράξουσι;
 καὶ ὡς γὰρ ἐμοὶ γε δοκεῖ, πάντ' ὅσα τίς
 πιστεῖ ὡς θεὸς ἐπιφημίζων, τοιαῦτα φαίνε-
 ῖ, οἷα μὴ δὲ ἀν' ἐπ' ἀνθρώπου πραχθεῖντα,
 πρὸ φανεῖν. ὅτι δ' οὐκ ἐστὶ τὰ τῶν ἰδῶν ἀ-
 πειραν ἔχειν καὶ λειτουργῶν, ἀλλ' οὗτοι τὸ
 τῶν λειτουργῶν ὄνομα ἐστὶ τῶν ἰδῶν με-
 πισθόντες ἕξαπατᾶν ζητοῦσι. Λεπτίνω αὖ-
 τὲρ ἐγὼ πρᾶξι σοὶ μαρτυρῶ. γρά-
 ρη γὰρ ἀρχὴ τῆς νόμου Λεπτίνης εἶπε, φη-
 σὶ ὅπως ἀν' οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσιν,
 εὐδία ἀτελεῖ εἶναι, πάλιν τῶν ἀφ' ἀρμόδιος
 ἀριστογείτονος. καὶ τοι, εἰ μὴ ἰδῶν ἀτέλῃ
 ἔχειν τὰ τῶν λειτουργῶν, τί ἄρα μα-
 ρτυροῦμαι. οὐδὲ γὰρ τούτοις ἀτέλῃ
 τὴν γὰρ ἰδῶν ὅτι δεδουμένη. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι
 τῶν ἀπείρων ἔχει τὸν νόμον, λάβε μοι πρῶ-
 τῆ μὲν τῆς σήλης τὰ ἀντίγραφα: εἶτα πάλιν
 ἀρχὴ τῆς νόμου τῆς Λεπτίνου. Δέχε. Αντί-
 γραφα σήλης.

Λούετε τῶν ἀντιγράφων τῆς σήλης ὡς ἀν-
 ἴστ' ἀθλαῖσι, ἀτελεῖς αὐτῶν εἶναι κελυθόν-
 τιν, πάλιν ἰερῶν; Δέχε δὴ πάλιν ἀρχὴ τῆς
 νόμου τῆς Λεπτίνου.

Νόμος.

Ἰ. Λῶς. κατὰ θεοῦ. γράψας ὅπως ἀν' οἱ πλου-

Δημοσθένους

σώτατοι λειτουργῶσι, μηδένα εἶναι ἀτελεῖ
προσέγραψε, πλὴν τῷ ἀφ' ἀρμόδιον ἢ ἀρίστ
γείτονος. τίνος ἐνεκα, εἴγε τὸ τῷ ἰδρῶν τέλει
ὅτι λειτουργεῖν; αὐτὸς γὰρ οὕτως ταύσαν
τίνα τῆ σήλη γεγραφώς, αὐτὰ ταῦτα λέγει, φη
νή τε τῆ ἡδέως δ' αὐτῷ ἔγω γε δροίμω λεπίνια
τίμος αὐτοῖς πλὴν ἀτέλειαν, ἢ σὺ νῦν καταλι
πεῖν φήσεις, ἢ ἐκείνους τότε δουῶσαι, τὰς λει
τουργίαν ὅταν εἶναι φησὶ ἱερῶν; τῶν μὲν γὰρ
εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφορῶν ἢ τεινερα
χιῶν ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων οὐκ εἰσὶν ἀτέ
λεῖς: τῶν δὲ γε λειτουργῶν εἴ πορ εἰσὶν ἰδρῶν,
ὅτι ἔχουσι. ἀλλὰ μὲν, γεγραπῆαι γε ἀτελεῖ
αὐτῶν εἶναι. τίμος; ἢ τῶ μεταικίου; ὅτι γὰρ
λοιπόν. οὐδὴ που. ἀλλὰ τῶν ἐγκυκλίων λει
τουργῶν, ὡς ἤτε σήλη δηλοῖ, καὶ σὺ προσθε
εις αὐτῶ νόμω: καὶ μαρτυρεῖ πᾶς ὁ πρὸ
χρόνος γεγονώς: ἐν ᾧ τοσούτω τὸ πλῆθος ὄν
οὔτε φυλὴ πώποτε ἐνεγκεῖν ἐτόλμισαν
δεμίαν οὐδένα τῶν ἀπ' ἐκείνων χρηζόν, οὐ
ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς ἄλλος οὐδεὶς ἀντιδουῶν
οἷς οὐκ ἀκουσέον, αὐτῶ ἐναντία τολμᾶ λέγει
ἔπι τοίνυν ἴσως ἑπισύροντες δροῦσιν, ὡς μι
γαρεῖς καὶ μεσλιώιοι τινὸς εἶναι φάσκοντ
ἔπειτα ἀτελεῖς εἰσὶν ἀθρόοι, παμπληθεῖς ἀ
θροποι: καὶ τινὸς ἄλλοι δουῶλοι ἢ μασιγί
λυκίδας,

ἰδέσθαι, καὶ διονύσιος, καὶ τοιούτους τινὰς
 λεγμένους. ἔπειθ' ἰδὴ τούτων ὡδὶ ποιήσα-
 πταν ταῦτα λέγῃσι, κελθῦτε εἰπὲρ ἄ-
 ρῆϊ λέγουσι πρὸς ὑμᾶς τὰ ψηφίσματα ἐν
 ἧ τελεῖς εἰσιν οὗτοι, δεικνύει. οὐ γὰρ ἐστὶ
 ἀτελής παρ' ὑμῖν, ὅτῳ μὴ ψήφισμα ἢ νό-
 μῳ ἔδωκε τῷ ἀτελείῳ. πρόξενοι μὲν τοι-
 οῦτοι δὲ τῶν πολιτῶν γιγνῆσιν πρὸς
 ἡμῶν τοιούτοι, ὧν εἰς ὅστιν ὁ Λυκίδα. ἀλλ' ἔτε-
 ροῦ πρόξενον ἐστὶ εἶναι, καὶ ἀτελείῳ δὲ ῥῆσθαι.
 ἰδὴ πρὸς γόντων ὑμᾶς. μὴ δ' ὅτι δοῦλος ὢν
 Λυκίδα, καὶ ὁ διονύσιος καὶ τις ἄλλος ἴσως
 ἡμῶν μισθοῦ τὰ τοιαῦτα γράφοντες ἐτοί-
 μησαν πρόξενοι γιγνῆσιν. δὲ τῶν ἐπίουσι ἀξίους
 ἐλευθέρους καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους
 λαβὼν δικαίως παρ' ὑμῶν δωρεὰς, ἀφε-
 ῥῆσθαι ζητούτων. πῶς γὰρ καὶ κατὰ εἴσο-
 ρον δεινότατ' αὐτὸν πεπονηθῶς ὁ χαβεῖα φε-
 ρῆσθαι, εἰ μὴ μόνον ἕξαρθέσειε τοῖς τὰ τοιαῦτα
 πολιτῶν τὸν ἐκείνῳ δοῦλον Λυκίδα
 πρόξενον ὑμέτερον πεποινηκῆναι. ἀλλ' εἰ καὶ δὲ
 ἄρῃ πάλιν τῶν ἐκείνῳ τί δοθέντων ἀφέλοι-
 ναι καὶ ταῦτ' αἰτίαν λέγοντες ψευδῆ. οὐ γὰρ
 ἔστιν οὐθ' οὗτος, οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς πρόξενος ὢν
 ἀτελής, ὅτῳ μὴ διαρῶδησιν ἀτελείῳ ἔδω-
 κεν ὁ δῆμος. τούτοις δὲ οὐκ ἔδωκεν, οὐδ' ἔξω

Δημοσθένους

σιν οὗτοι δεικνύωσι, λόγῳ δὲ ἀν' ἀναγκαστικῶ-
σιν, οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν. Οὐ τοίνυν μά-
λιστα πάντων οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὡς ἀνδρῶν ἀ-
θλωαῖοι φυλάξασθαι, τῆς τ' εἰπεῖν ἔτι βούλη-
μαι. εἴ γάρ τις πάντα ὅσα λέγει πίνης δρεῖ πᾶ-
ν τὸ νόμον διδάσκων ὡς καλῶς κείται, συγ-
γρήσειν ἀληθῆ λέγειν αὐτὸν, εἴ γε αἰχρὸν εἴ-
αν εἴ τι γένοιτο, ἀνααιρεθείη. ὁ συμβήτερος δὲ τῶν
νόμων κρείσσονος γένοικεν τῆ πόλει. τί οὖν τ' ὁρί-
σῃ τὸ δοκεῖν ἐξηπατηκῆναι τοῦ ἀγαθόν τι ποιήσα-
ντος. ὅτι μὲν τοίνυν εἴσομαι εἴ τι τῶν αἰχρῶν ὁ-
πάντας ἀν' ἡγοῦμαι φῆσαι. ὅσω δ' ὑμῖν τῶν
ἄλλων ἀχρῖον, ἀκούσατέ μου. ἔστιν ὑμῖν νόμος
ἀρχαῖος τῶν καλῶς δοκουῶτων ἔχειν: εἴαν τις
ὑποχόμενός τι τῷ δήμῳ ἐξηπατήσῃ, κείνῳ
καὶ ἄλλῳ, θανάτῳ ζημιώσῃ. εἴ τ' οὐκ αἰχρῶν
οὐδὲ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, εἴ ἐφ' ὧ τοῖς ἄλλοις θί-
νατον τῷ ζημίαν ἐτάξατε, τ' αὐτοὶ ποιοῦ-
ντες φανήσεσθε; ἢ μὲν, πάντα μὲν δούλασθαι
οὐδὲ ποιεῖν, ἢ τὰ δοκουῶτα ἢ ὄντα αἰχρα-
μάλιστα δὲ ταῦτα, ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις χαλε-
πῶς τις ἔχων ὁράται. οὐδὲ γὰρ ἀμαρτή-
ταις ἔτι καταλείπεται, τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν,
πονηρὰ τις αὐτὸς ἔκειναι εἶναι πρόσθετον. εἴ
τοίνυν ὑμᾶς καὶ κείνο δούλασθαι δεῖ, ὅπα-
μηνδὲ ὧν ἰδίᾳ φυλάξασθ' ἀν', εἴσομαι δημοσί.

πρῶτες φανήσεσθε. ὑμῶν τοίνυν οὐδ' αὖ εἰς
 κενῶν ἰδίᾳ τινὶ δοίη, τῆς τ' ἀφέλοιτο πά-
 ρα. ἀλλ' οὐδ' ἑστὶ χειρήσειν αὖ. μὴ τοίνυν μὴ
 δημοσίᾳ τῆς το ποιήσητε: ἀλλὰ κελύετε
 πρὸς τοὺς ἰσοῦτας ἑαυτῶν τῆ νόμου, εἴ τινα
 τῶν ἀφρημικών τῶν δωρεῶν ἀνάξιον εἶναι φα-
 ρῆ μὴ πεποιηκότα ἐφ' οἷς δῦρετο ἔχειν, ἢ ἀλ-
 λητιοῦ ἐγκαλοῦσιν τι: γράφεσθαι κατὰ
 τὸν νόμον ὃν παρεισφύομεν νῦν ἡμεῖς, ἢ θεί-
 τι ἡμῶν ὡς περ ἐπίγνώμεθα, ἢ φανερῶς θέσειν,
 τῶν αὐτῶν ὅταν πρῶτον γινώσκονται νο-
 σθεσθαι. ἐπὶ δ' ἐκάσῳ τίς αὐτῶν ὡς εἴοικεν
 εἶρος: τῷ μὲν διόφαντος, τῷ δ' ἄρτουλος, τῷ
 ἴσως ἄλλος τίς. εἰ δὲ τῆς το φλύξοντα: καὶ μὴ
 ἐλήσσει ποιεῖν, σκοπεῖτε ὡς ἄνδρες ἀθωαῖοι
 εἰαλῶς ὑμῖν ἔχθ, ἃ τῶν ἐκάστος ὀκνεῖ τοὺς
 ἑρροὺς ἀφαιρούμενος ὀφθαλμοῖς: ταῦθ' ὑμᾶς
 εἰ δὲ ἄρ γέτας ἀφρημικούς φαίνεσθαι: ἢ τοὺς
 ἰτί πεποιηκότας ὑμᾶς, οἷς οὐδεὶς αὖ ἐγκα-
 λῆσαι, νόμῳ τὰ θεοθέντα ἀφρωλεκέναι δι-
 κῶν ἀθρόα πρὸν εἴ τις ἄρ ὅτιν ἀνάξιος εἰς
 ἰλύο ἢ πλείους, γραφῆ δὲ τούτων ταυτὸ
 ἔτο παθεῖν κατ' ἄνδρα κειθέντας. ἐγὼ μὲν
 οὐχ ἑπολαμβάνω ταῦτα καλῶς ἔχθν:
 ἰδέ γε ἀξίως ὑμῶν. σκοπῶ δὲ καὶ τῆς το. καὶ
 ἰδὲ, οὐδ' ἐκείνου γε ἀφρατέον τῆς λόγου, ὅτι

Δημοσθένους

τῆς μὲν ἀξίως τότε ὅτε ἐδώκαμεν, πῶς ἐξέ-
σιν ὡς δίκαιον λαμβάνειν, ὅτε τούτων ἔδω-
κεν αὐτῆ περὶ μετὰ ταῦτα δι' ἑἴην, εἴ τι μὴ περὶ
θατε ὑπ' αὐτῶν ὑσδρον κακόν. εἰ δὲ οὗτοι
το φήσουσι, δεῖξαι μὲν γὰρ οὐχ ἔξουσι, δεῖ
κολασμένους αὐτοὺς παρ' αὐτὰ τὰ δίκημα
φαίνεσθαι. εἰ δὲ μηδενὸς ὄντος τοιούτου τὸν
μον ποιήσετε κύριον, δόξετε φθονήσαντες, ἰσ-
χί πονηροὺς λαβόντες ἀφηρῆσθαι. εἴ τι δὲ περὶ
τα μὲν ὡς εἰπεῖν ὅσα ἔστι τὰ ὀνειδή, φλυκτέα
εἴτι δὲ πάντων μάλιστα ὡς ἄνδρες ἀθλιωαῖα
δὲ τί; ὅτι πάντα πασι φύσεως κακία σ-
μείον ἔστι ὁ φθόνος: καὶ οὐκ ἔχει πρόφασιν, δ-
ὡς αὖ τῶν τύχοι συγγνώμης ὁ αὐτὸς περὶ πονθῶς. εἴ τι
καὶ οὐδὲν ἔστιν ὀνειδος, ὅτου πορρωτέρω ἔστι
ἢ πόλις ἡμῶν, ἢ τῶν φθονῶν ἀδικεῖν εἶναι, πα-
των ἀπέχουσα τῶν αἰχρῶν. τεκμήρια δὲ ἡ-
λίκα τούτου, θεωρήσατε: πρῶτον μὲν γὰρ μ-
νοι τῶν πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοῖς τελευτ-
σαι δημοσίᾳ τὰς ταφὰς ποιῆσθε, καὶ λόγου
ἐστὶ παθίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἔργα. καί τοι τῶν ἔστι τὸ ἐστὶ τῆς δημο-
ζηλουμένων ἀρετῶν, οὐ τοῖς ἐστὶ ταύτη τιμῶν
μενῶσι φθονοῦμένων. εἴ τι μέγιστος δόσδε ἐστὶ
παντὸς τῶν χρόνου δωρεὰς τοῖς αὐτοῖς γυμνικοῦ
ἀγῶνισσὶ νικῶσι αὐτοῖς στεφανίτας: ἢ οὐχ ὅτι τῶν

πει τούτων ὀλίγοις μέτεσιν, ἐφθονήσατε
 πῶς ἔχουσιν, οὐδ' ἐλάττους ἐνείματε τὰς τι-
 μὰς δὲ ταῦτα. πρὸς δὲ τούτοις τοιούτοις οὐ
 σούδεις πώποτε τῷ πόλιν ἡμῶν οὐ ποιῶν
 εἴ νικῆσαι: τοσαύτας ἐσθρολάς τῶν θεῶν
 ἡμῶν, αἷς ἀντὶ ποιεῖ, πᾶραχίται. ἐστὶ τοίνυν ἀ-
 κήματα ταῦτα ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, δίκημο-
 σῆς, ἀρετῆς, μεγαλοψυχίας ἑπιδείγμα-
 τή. μὴ τοίνυν δι' ἅ πάσαι παρὰ πάντα τὸν
 χρόνον ἡ πόλις οὐδέξει, ταῦτ' ἀνέλιτε νῦν.
 δι' ἵνα λεπτίνης ἰδίᾳ πῶν, οἷς ἀηδῶς ἔχει,
 ἐηρεάσῃ, τῆς πόλεως ἀφέλησθε καὶ ὑμῶν
 ἡμῶν, ἵω δὲ πᾶντὸς αἰεὶ τῆ χρόνον δύξαν
 νικησθε καλῶ: μὴ δ' ἐσθρολαμβάνετε εἰ-
 νὸν τὸν ἀγῶνα τόνδε, ἐσθρὸν ἄλλου τινός, ἢ τῆ
 πόλεως ἀξιώματος, πῶ τῶρον αὐτὸ δεῖ σῶν
 καὶ καὶ ὅμοιον τῷ προτέρῳ, ἢ μεθισχῆαι καὶ
 ἐλυμάνθαι. Πολλὰ δὲ θαυμάζων λεπτί-
 νων κατὰ τὸν νόμον, ἐν μάλιστα τεθαύμακα
 ἀκύντων: εἰ ἐκείνο ἠγνόηκεν, ὅτι ὡς πῶρ αὐτὸ εἰ
 ἡμετέρας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημά-
 των τά τῃ, ἔκ αὐτὸς γε ἀδικεῖν πᾶρεσθουά
 καὶ δύξαι. οὕτως αὐτὸς ἀναιρῆ τὰς τιμὰς τῆ
 ἐσθρογῶν, οὐδὲν αὐτὸς ποιεῖν ἀγαθὸν πᾶρε-
 σθουάσθαι δύξει. εἰ μὲν τοίνυν ἠγνόησε ταῦ-
 ται, γένοιτο γὰρ αὐτὸ καὶ εἴσο: αὐτίκα δηλώ-

Δημοσθένους

σει συγχωρήσεται γὰρ ὑμῖν λύσαι, παρὲν
αὐτὸς ἤμαρται. εἰ δὲ φαίησεν ἡ αὐτοδράζου
καὶ ὑποδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸ
νόμον, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω πῶς ἐπαίεσαι. ψέ-
γειν δὲ οὐ βούλομαι. μηδὲν οὖν οἷω φιλονει-
κεῖν, μὴ δὲ βιάζου τοιοῦτον μηδὲν, διότι
μήτ' αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μήτ' οἱ πα-
ρθεσίτες σοι: ἄλλως τε καὶ γεγενημέου σε
τῆ ἀγῶνος ἀκινδύου. διὰ γὰρ τὸ τελευτή-
σαι βιάσει πῶρον τὸν τουτουὶ πατέρα ἀφελ-
μενος, ὅς αὐτὸν ἔτ' ὄντα ὑπεθύθων ἐγράψατο
ἐβῆλθον οἱ τῆς κείσεως χρόνοι. καὶ νῦν παρὲν αἰ-
τῆ τὸ νόμον πᾶς ὅστιν ὁ λόγος: τούτω δ' οὐδέ
ὅστι κίνδυνος. Καί τοι καὶ ὅστις ἀκύνω σε λι-
πῆν, ὡς ἄρα εἶς πινδύ γραψάμενοι πρότε-
ροι τῆδε, οὐκ ἐπεβῆλθον. εἰ μὲν οὖν ἐγκαλῶ
αὐτοῖς λέγεις, ὅτι σὲ οὐ κατέστησαν εἰς κί-
νδυνον, φιλοκινδυνώτατος εἶ πάντων ἀνθρώ-
πων: εἰ δὲ τεκμήριον ποιῆ τῆ τὰ δίκαια ἐρ-
κύναι, λίαν δὴ ἡδρες ποιεῖς. τί γὰρ ἐνεκα τού-
του βελτίων ἔσθ' ὁ νόμος, εἴ τις ἢ τετελευτή-
κε τῆ γραψαμένων πρὶν εἰτελεῖν, ἢ πειθεῖν
ὑπὸ σοῦ διεγράφατο, ἢ καὶ ὅλως ὑπὸ σὶ
πῆρεσκυάθη: ἀλλὰ ταῦτα μὲν, οὐδὲ λέγει
καλόν. Ἡ ῥῆσται δὲ τῶ νόμῳ σιώδινοι, καί
μάλιον οἱ δεινοὶ λέγειν ἀνδρες, λεωδράμα:

ἀφρονδῆς, καὶ ἀριστοφῶν ἀξλωιδῆς. καὶ κηϑι-
 εῖδτος ἐκ κεραμέων, καὶ δεινίωσ δρ' χιδῆς. ἀ-
 ἐπρὸς τούτους ἕω λαμβάνειτ' ἀν' εἰκότως,
 οὐσα τε, καὶ σιοπέιτε ἀν' ὑμῖν δίχμα φαί-
 νται. πρῶτον μὲν, πρὸς λεῶδάμαντα: οὗτος
 ἐλάφα το πλὴν χαβείου δωρεάν, ἐν ἡ τῆστ'
 ἐσι τὸ τῆς ἀτελείωσ τῶν ἐκείνω τί δοθέν-
 ον: καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰτε λθὼν, ἡ τῆθη. οἱ νόμοι
 οὐκ ἐῶσι δις πρὸς τὸν αὐτὸν * ἕωδρ' τῶν
 ὑπῶν, οὔτε δίχμα, οὔτε δυθιώωσ, οὔτε δια-
 κασίαν, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδεν' εἶναι. χω-
 ς δὲ τούτων, ἀτοπώτατον ἀν' πάντων συμε-
 κίη, εἰ τότε μὲν τὰ χαβείου παρ' ὑμῖν ἔργα
 ἔλλον ἴαχε τῶν λεῶδάμαντος λόγων: ἐπεὶ
 ἰδὲ ταῦτά τε ὑπάρχει καὶ τὰ τῶν ἄλλων
 δρ' γετῶν προσγέγονε, τιμικαῶτα σύμψαν
 α ταῦτα ἀδθενέσδρα τῶν τούτου λόγων
 ἴγνοιτο. καὶ μὲν πρὸς γε ἀριστοφῶντα πολλὰ
 χὲ δίχμα ἀν' ἔχειν εἰπεῖν οἶμαι. οὗτος δῦρετο
 λὴν δωρεάν παρ' ὑμῖν. ἐν ἡ τῆσ' ἐνλῶ. καὶ οὐ
 ἔστ' ἕωσι πμῶ: δεῖ γὰρ ἐφ' ὑμῖν εἶναι δίδόναι
 ἀ ὑμέτερα αὐτῶν οἷς ἀν' βούλησθε: ἀλλ' ἐ-
 ρεῖνό γε οὐχὶ δίχμαον εἶναι φημι, τὴν, ὅτε μὲν
 ἔστ' ἐμελλεν ὑπάρξειν λαβόντι, μηδεν' ἡγεῖ-
 θαι δεινόν: ἐπειδὴ δὲ ἐτόχοις δέδοται, τιμι-
 καῶτ' ἀγανακτεῖν καὶ πείθειν ὑμᾶς ἀφελέ-

Δημοθέτους

ὄντων. καὶ μὴ καὶ γέλῳ χῶ πύτε τάλαντα
 ἀποδοῦναι γέγραφεν οὗτος, ὡς πρᾶχόντι τοῖς
 ἐν πειραιῇ τῷ δήμῳ: καὶ καλῶς ἐποίησεν. μὴ τοῖς
 νῦν ἀμὲν ἡ ἀμαρτυρία, ταῦτ' ἔστι τῆ
 δήμου προφάσει διὰ σοῦ δεδόσθω: ὧν δ' αὖ
 τὸς ὁ δῆμος μαρτυρεῖσθαι ἔστησεν ἐν τοῖς ἰδίοις
 ἀναγράφας, καὶ πάντες σωίσασιν, ταῦτ'
 ἀφελέσθαι πρᾶίνει: μὴ δ' ὁ αὐτὸς φαίνου
 τε ὀφειλόμενα ὡς ἀποδοῦναι δεῖ γράφω, καὶ
 ἂ τις πρὸ τῆς δήμου κηρόμεται, ταῦτ' ἀφελέ-
 σθαι παραινῶν. καὶ μὴ πρὸς γε κηροσώδ-
 τον τοσοῦτ' αὖ ἐποίησεν. οὗτος ὅστιν οὐδενὸς
 ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι τῶν λεγόντων διδνὸς εἰπεῖν
 πολὺ τοίνυν κάλλιον τῆς διδνότητι ταύτῃ χη-
 ρῶσαι ἔστι τὸ εὖ ἀδικουῦτας ὑμᾶς κολάζειν,
 ἢ εὖ ἀγαθοῦ τινος αἰτίους ἀδικεῖν. εἰ γὰρ ἀπὸ
 χθιναῖα πῦρ δεῖ, τοῖς ἀδικουῦσι τὸν δῆμον, ὅ-
 τοῖς ἀγαθόν τι προῖον ἔγωγε νομίζω δεῖν
 πρὸς τοίνυν δεινίαν: οὗτος ἴσως δεῖ τειχερα-
 χίασθαι αὐτῆ καὶ λειπυργίασθαι. ἐγὼ δ' εἰ πολλὰ
 τῆ πόλει δεινίας ἀξίον αὐτὸν πρᾶχεν, ὡς
 ἔμοιγε δοκεῖ, νῦν εὖ θεοῖς μάλα ἐν αὐτῷ πρᾶ-
 νέσαιμι αὐτῷ τινὰ τιμὴν ὑμᾶς ἀξιοῦν δοῦ-
 ναι, ἢ ταῖς ἐτόροις πρότερον δεθείσας ἀφελέ-
 σθαι κελύειν. πολὺ γὰρ βελτίονος ἀνδρὸς
 ὅστιν, ἐφ' οἷς αὐτὸς εὖ πεποίηκεν, ἀξιοῦν τιμᾶν

ἢ ἢ ἐφ' οἷς ἔτεροι ποιήσαντες ἐτιμήθη-
 εν, φθονεῖν. ὁ δὲ δὴ μέγιστον ἀπάντων καὶ
 κτὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν σωθίμων
 ὑπὸν: πολλάκις εἰς ἕκαστος πρότερόν τι
 ἰσχυρὰ σωθίμων γέγονεν. ἔστι δὲ καὶ μάλα
 ἰσχυρὸν νόμος ὑμῖν καλῶς, οὐκ ὡς τούτοις τε-
 ῖς: ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὡς πρὸς δ' ἰσχυρὰ
 ἴπν ἢ καὶ συκοφαντία: μὴ ἔξειαι χειροτονι-
 εῖτα ὑπὸ τῆς δῆμου πλείον, ἢ ἀπὸ σωθίμων
 α. ὡς δὲ σωθίμων νόμῳ, καὶ διδάξον-
 τες ὑμᾶς, ὡς ὡς τῆς δῆμος ὅτι ν, αὐτὸς τοῖς ὑ-
 πάρχουσι νόμοις δεῖ πειθομένους φαίνεσθαι:
 ἢ δὲ μὴ, γελῶν, νόμῳ μὴ σωθίμων, νόμον δὲ
 ὑπὸς πρᾶβαίνειν ἔτερον. Ανάγνωθι λα-
 ῶν τὸν νόμον αὐτοῖς, ὃν λέγω.

Νόμος.

ἢ ἢ τὸς ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶν καὶ παλαιὸς ἔσθ'
 νόμος, καὶ καλῶς ἔχων: ὃν εἰὰ σι φρονῶσι,
 ἢ ἢ ἔξονται πρᾶβαίνειν οὗτοι. ἐγὼ δ' ἔτι μι-
 ρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰ πῶν, καταθήσομαι. ἔστι γὰρ
 ἀνδρὸς ἀθλῶν, πάντας μὴ ὡς νόμους ὑ-
 ἢ ἢ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἀπὸ τῆς ὡς ὡς κάμισα ἔ-
 ειν, μάλιστ' αὐτοῖς, δι' ὧν ἢ μικρὰ ἢ με-
 κλῶν ἔς εἶναι τῶν πόλιν, εἰσὶ δὲ οὗτοι τίνες;
 ἢ ἢ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιῶσι τὰς τιμὰς διδόν-
 ον, καὶ οἱ τοῖς τὰν ἀντία πρᾶτῶν τὰς τι

Δημοσθένους

μωεία. εἰ γὰρ ἅπαντες ὡς ἀληθῶς τὰς ἐπι-
τοῖς νόμοις ζημίωσθαι φοβούμενοι τὸ κακὸν τι ποιεῖν
ἄρσασιν, καὶ πάντες τὰς ἐπιτοῖς ταῖς δυνά-
μεις δωρεὰς ζηλώσαντες ἄχρη πρᾶξι
προέλθοντο: τί κωλύει μεγάλῃ εἶναι τῷ πό-
λιν, καὶ πάντας χρητοῦς, καὶ μηδὲν εἶναι τὸ
πονηρὸν; ὁ τοίνυν νόμος οὗτος ὁ λεπτίνος οὐ μόνον
ὡς ἀνδρῶν ἀθωαῖοι τὰς ἀδικεῖ, ὅτι τὰς
τιμὰς ἀναρωῶν τῶν δυνάμετων, ἀχρεῖον τῶν
ἐπιτοῖς τοῖς φιλοτιμείσθαι βουλομένοις
καθήσθην: ἀλλ' ὅτι καὶ πρᾶνοῖα δόξαν ἐχί-
στω τῇ πόλει καταλείπει. ἴσσε γὰρ δή που τί-
θ', ὅτι τῶν τὰ δεινότατα ἡμᾶς ἀδικουμένων
ἐν ἑκάστῳ τίμημα ὑπάρχει ὅλα τὸν νόμον, ὅτι
διαρρήθῃ λέγει, μηδὲν ὡς χρεῖ τίμημα ὑ-
πάρχειν ἐπιτοῖς κείσει πλέον, ἢ ἐν, ὅπου τὸρον α-
τὸ δικαίηρον τιμήσθαι παθεῖν, ἢ ἀρπίσαι: ἀμ-
φότερά δὲ, μὴ ἕξω. ἀλλ' οὐχ οὗτος ἐχρήσαι-
το τούτῳ τῷ μέτρῳ: ἀλλ' εἰάν τις ἀπαιτήσ-
χάειν ὑμᾶς, ἀπίμος ἔστω, φησὶ, καὶ ἡ οὐσία ὁ-
μοία ἔστω, δύο τιμήματα ταῦτα. εἴαι δὲ ἡ
ἐνδείξεις καὶ ἀπαγωγάς. εἰάν δὲ ἄλλῳ, ἐν ὅχο
ἔστω τῷ νόμῳ, ὅς κεῖται, εἰάν τις ὀφείλων ἀρ-
χῇ τῷ δημοσίῳ θανάτου λέγει: οἷον γὰρ ἐ-
π' ἐκείνῳ τὸ ἐπιτοῖς οὐκοῦν τρία τιμήμα-
τα ταῦτα. πῶς οἶν οὐ χεῖτερον καὶ δεινόν;

ἄνδρες ἀθλωαῖοι, εἰ χαλεπώτερον εἶναι δύ-
 παρ ὑμῖν, χάειν δὲ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν,
 ἢ δεινότατα δὲ γαζόμενον λιφθῆναι; αἰ-
 ρὸν ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι καὶ κακῶς ἔχων ὁ
 νος, καὶ ὅμοιος φθόνῳ πινὶ καὶ φιλονεικία: ἢ
 τλοῖ πὺν ἔω. τοιούτους δέ τισι προσέοικεν ὁ
 γράφων χρῆσθαι. ὑμῖν δ' οὐχὶ πρέπει τὰ τοι-
 ῶτα μιμῆσθαι: οὐδ' ἀνάξια φαίνεσθαι φρο-
 νώτας ὑμῶν αὐτῶν. φέρε γὰρ πρὸς διός, τί
 ῖλιστα ἀπθυξαίμεθα πάντες, ἢ τί μά-
 λιστα ἐν ἅπασι διεσπύδασαι τῆς νόμοις; ὅ-
 σος μὴ γενήσονται οἱ ἀδελφὸν ἀλλήλους φόνοι,
 ἀδελφῶν ἐξαιρέτος ἢ ἑλληνὸν φύλαξ ἢ ἐν ἀρεῖῳ
 ἔγωγε τέτακται. ἐν τίνω τοῖς ἀδελφῶν τούτων
 μοις ὁ δρᾶκῶν φοβερὸν κατασκυάζων καὶ
 κινὸν, τὸ, πινὰ αὐτόχειρα ἄλλου γίνεσθαι,
 ἢ γράφων χερνίβων εἰρησθαι τὸ ἀνδροφόνον,
 σπονδῶν, κρατήρων, ἰσθῶν, ἀχερᾶς, πάντα
 ἔλλα διελθῶν οἷς μάλιστα ἀπὸ τινος ὤετο ἐπι-
 εῖν τῆς τοιῶτον τι ποιεῖν. ὅμως ἔκ ἀφείλετο
 ὡς τῆς δικαίας τάξιν, ἀλλ' ἔθηκεν, ἐφ' οἷς ἐξείται
 κρηπιννώσαι: καὶ ἔτι τις δρᾶση, καθαρὸν
 βίωσεν εἶναι. εἴτ' ἀρκτεῖναι μὲν δικαίως ἐν
 ε τοῖς πρὸ ὑμῖν νόμοις ἐξέσαι: χάειν δ' ἀπαι-
 εῖν οὐτε δικαίως, οὐθ' ὁπωσιῶ δὲ τὸν τού-
 ου νόμον; μηδαμῶς ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι: μὴ

Δημοσθένους

βούλεσθε δοκεῖν πλείω πεποιῆσθαι σπουδῶν
ὅπως μηδενὶ τῶν δὲ τι ποιούτων ὑμᾶς, χάρι
εἰν ἐξέσαι νομίσασθαι, ἢ ὅπως μηδεὶς φόνου
εὐ τῆ πόλει γενήσεται. ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν
τῶν καιρῶν παρ' οὓς δὲ πεπονθότες δὲ πεπονη
κατεσθῆς δὲ ρομύους, καὶ τῆς δῆλοφάντου σῆ
λῆς πρὸς ἧς εἶπε φερμίων, εὐ ἢ γέγραπται ἐ
ὁμώμοσαι, ἀν' τις ἀμύων τι πάθῃ τῆ δημοκρα
τία ταῖς αὐταῖς δώσειν δωρεὰς ἄσπρον ἀρμό
δίω καὶ ἀριστογίτονι, καταψήφισασθε τῶν νέ
μου. οὐ γὰρ εὐεσ' οὐρκεῖν, εἰ μὴ εὖ ποίησει
τε. πρὸ πάντων δὲ ταῦτα, ἐκείνο ἐπιἀνοη
σατέ μου: οὐκ εὐεσ' ἔχειν καλῶς τὸν νόμι
μον, ὅς πρὸς τῶν πᾶν ἐπιληλυθότων καὶ μελλόν
των οὐ ταῦτα λέγει. μηδενὶ εἶναι φησὶν ἀπ
τελῆ, πλὴν ἄφ' ἀρμόδιος ἢ ἀριστογίτονος
καλῶς. μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι. μὴ δὲ μ
αὐ τοιοῦτοί τινος γένων' ἡλεπίνη; εἰ τὰ πε
τῶν κατεμέμφθαι, τί μὴ ἢ τὰ μέλλοντα ἡδεις
ὅτι νῦν δὲ πῶς τοῦτο τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν
ἔσμεν. καὶ εἴη μὲν γὰρ ἄνδρες ἀθλοῦσι, ἀίκα
λά χρεὶν γὰρ ἀνθρώπους ὄντας τοιαῦτα καὶ λ
γειν καὶ νομοθετεῖν, οἷς μηδεὶς αὐν νεμεσήσῃ
καὶ τὰ γὰρ μὴν περσοδικῶν καὶ τοῖς δεοῖς τ
χεσθαι δίδόναι, πάντα δὲ ἀνθρώπ. να ἢ γεῖσθαι
οὐδὲ γὰρ αὐν λακεδαμόνιοι ποτε ἤλπισαν

ποιαῦτα πράγματα ἀφίξεσθαι: ἔδ' γε ἴσως
 πακούσιοι τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, ἢ φό-
 ροι καρχηδονίους πρατόμενοι, ἢ πάντων τῶ-
 ν αὐτῶν ἀρχόντες, ἢ ναυμαχία νενικηκό-
 τήμας ὑφ' αὐτῶν γραμματέως, ὅς ὑπέρβηθις
 ὡς φασί, τυραννιθήσεσθαι. ἔδ' γε ὁ νῦν ὢν
 εὐύσιος ἤλπισεν ἀν' ποτ' ἴσως πλοῖω σφοδρῶ-
 ς, καὶ στραπῶτους ὀλίγοις δλίωνα ἐλθόντα
 αὐτὸν ἐκβαλεῖν τὸν τειήρεις πολλὰς, καὶ
 πόλεις, καὶ πόλεις κεκτημένον. ἀλλ', οἶμαι, τὸ
 μέλλον ἀδελόν πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ μικροῖ
 καὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται.
 οὐδεὶς μετελάζειν ἐν ταῖς οὐπραξίαις, ἢ πεσο-
 φεύουσιν τὸ μέλλον φαίνεσθαι. Πολλὰ δ'
 οὐκ ἔχει λέγειν, καὶ διεξιέναι πρὸς τῶ μη-
 δὲ καὶ κατ' αὐτῶν ἔχειν καλῶς τὸν νό-
 μον, μὴ δὲ συμφέρειν ὑμῖν: ἀλλ' ἴν' ἐν κεφα-
 λῶν αὐτῶν μάθητε, καὶ γὰρ πᾶσι σώμα λέγων
 αὐτῶν ποιήσατε: σκέψασθε πρᾶξιλα, ἢ λο-
 γισασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτῶν, τί τε συμβήσεται
 αὐτῶν φημισμένοις ὑμῖν τῶ νόμου, καὶ τί μή-
 τος φυλάττετε καὶ μέμνησθε, ἀ' ἀν' ὑμῖν ἔβ-
 η τῶν φανῆ, ἵνα ἐλθοσθε τὰ κρείττω. ἀν' μὲν
 οὐκ ἔστιν ἄξιον ὡς πρὸς ἡμεῖς κελύο-
 υσιν: οἱ μὲν ἀξιοὶ τὰ δίηται παρ' ὑμῶν ἔξουσιν:
 οἱ δὲ τίς ἐστ' ἀνάξιος, ὡς ἔγω, πρὸς τῶ πῶ δω-

Δημοσθένους

ρεὰν ἀφαιρεθῶμαι, δίκλω λὺ ἀν' ὑμῖν δοκῆ, δε
σει κατὰ τὸν πρῆσενλωγεμῖον νόμον, ἡ δὲ π
λις πητῆ, δικάια, πρὸς ἅπαντας ἀφουδῆς φα
νήτε του. ἐὰν δὲ ἀφουδῆσθε, ὁ μὴ ποιήσα
τε: οἱ μὲν χριστοὶ δὲ ἄς φαύλους ἀδικήσασ
ται, οἱ δὲ ἀνάξιοι συμφορᾶς ἐπίοις ἀπο
νήσονται, δίκλω δ' οὐδ' ἰώτινοῦ αὐτοὶ δῶσα
σιν: ἡ δὲ πῆλις τὰν ἀντία ὦν εἶπον ἀφτίως, δ
ξή, ἀπίστος, φθονδρᾶ, φαύλη πρᾶ πᾶσιν εἶνα
οὐκ ἔστιν ἀξίον ὡ ἀνδρῶσ ἀθλωαῖοι τοσ αὐτῶ
βλασφημίαν ἀντὶ καλῶν καὶ προσηκόντων
ὑμῖν ἀγαθῶν ἐλέσθαι. καὶ γὰρ ἕκαστος ὑμῶν
ἰδίᾳ μεδέξει τῆσ δόξης τῶν κοινῆ γνωσθέν
των. οὐ γὰρ ἀγνοεῖ γε ἄσσο οὐδεὶς οὐτε τῶ
πῶμεσθικότων, οὐτε τῶ ἄλλων, ὅτι ἐν μὲν ὡ δ
κασηείω λεππίνης πρὸς ὑμᾶς ἀγωνίζεσ, ἐν δ
τῆ τῶν καθημενῶν ὑμῶν ἐνὸς ἕκαστου γνώμ
φιλαυβωπία πρὸς φθόνον ἢ δικαιοσύνη πρὸ
κακίαν, καὶ πάντα τὰ χριστὰ πρὸς τὰ πονη
ρὰ ἀντιτάττεται. ὦν τοῖς βελτίοσι πειθόμεθα
καὶ κατὰ ταῦτα ἡμῖν θέμενοι τῶ ψῆφον αὐ
τοῖτε ἀπροσῆκει δόξετ' ἐγνωκῆσαι, καὶ τῆ π
λει τὰ κάλλιστα ἐσθε εἰρησμενῖοι: καὶ τῶ
ἀὸ ἔλθη ποτὲ κραιρὸς, οὐκ ἀφρήτετε τῶν ἐ
δελισόντων ἑαδρῶ ὑμῶν κενδωδύειν. ἑαδρῶ
οὐ τούτων ἀπάντων οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἀπυ-

ἴθιεν καὶ προσέχεν τὸν νοῦν, ὅπως μὴ βιάσθαι ἁμαρτάνειν. Πολλὰ γὰρ ὑμεῖς ὡς ἀνόμοιοι πολλαῖς οὐκ ἐπίστασθε ὡς ἀδίκου, ἀλλ' ἀφῆρέθητε ὑπὸ τῆς τῶν Λεπτινῶν κραυγῆς, ἢ εἰσὶν, καὶ ἀναχαιτίζετε. ἴθιεν καὶ νῦν ἔτι γὰρ ἄξιον· ἀλλ' ἀδίκου· ἴθιεν, ταῦτα φυλάττετε, καὶ μνημονεύετε ὡς ἀν' ἠθέλησθε· ἴν' οὐρκον ἔησθε τῶν ἠθῶν κατὰ τῶν τὰ πονηρὰ συμπεριουλοῦσθαι. ἴθιεν, ἴθιεν, εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα διακρίνουσθαί τις παρ' ὑμῖν ἴθιεν ἢ ζημία, τοῖς ἄλλοις τῶν πύλων κίβδηλοι καὶ ἄπιστοι ποιῶντες λόγον δώτετε. οὐδὲν ποιεῖτε ὡς ἴθιεν ἢ θεοὶ, καὶ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. οἶμαι γὰρ ὑμεῖς οὐδὲν ἀνοεῖν τῶν εἰρημῶν.

ΚΑΤΑ ΜΕΙΛΙΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ Τὸν Κωνσταντῖνον.

ἴθιεν ἢ γον οἱ ἀνόμοιοι διδόντες, ὡς ἐκάλεσαν οἱ τῶν Θεοῦ διδόντες. ἐν δὲ ταύτῃ ἱερατικοί, ἱεροφάνται καὶ ἀρχιερέων χοροὶ διηγωνίζονται. κατέτασαν δὲ τοὺς χοροὺς αἱ φυλαὶ δέκα ἐκαστοὶ. χορηγὸς δὲ ὡς ἐκάστη φυλῆς ὁ ἀρχιερέων πρέχων τὰ πρὸς τὸν χορόν. ὁ τῶν δημοσίων τῆς ἐαυτῶν φυλῆς τῆς παντοκράτορος ἐθελοντῆς ὑπέστη χορηγὸς. ἐχέτω ἡ κεφαλὴ τῶν μετρίων τῶν πλουσίων ἐν, φησὶ

Δημοσθένους

μὴν καὶ ἄλλα ἑὸν τῷ χορηγίαν αὐτῷ πεπον-
θείαι κακῶς: τὸ δὲ τελευταῖον ἑὸν τῆς ὀρχή-
στρον κονδύλους ἔλαβεν ἐναντίον πάντων
τῶν θεατῶν. ἑὸν τούτῳ κατηγορήσεν ἐν
δήμῳ τῷ μειδίῳ, ὡς ἡ τεβηκότος εἰς τῷ ἐορ-
τῷ, καὶ τὸν δόνουσον ἔκαλεῖτο δὲ ἡ τοιαύτη
κατηγορία προβολή. ὁ μὲν οὖν δήμος κατέ-
γνωκε τῷ μειδίῳ τῷ ἀτέβειαν. ἀγωνίζονται
δὲ νῦν ἐν δικασθείῳ πρὸς τῆς τῷ δήμου κατὰ
χειροτονίαν. ἔδει γὰρ καταγνόντος τῷ δήμῳ
δικασθῆναι κείναι δεύτερον. ἔστιν οὖν ὁ ἀγὼν
πρὸς ὑποτιμῆσεως. οὐ γὰρ πρὸς τῷ μειδίῳ
ἀδικεῖν ὁ μειδίῳ ἀγωνίζεται, ἀλλὰ πρὸς τῷ
τιμῆματος. πότῳρον ὑβρεως, ἡ ἀσεβείαν ὀφθαλ-
μῶν δίκῳ. ὁ γὰρ οὖν ὁ λόγος τῆς γάσει, τῷ
μειδίῳ λέγοντος, ὑβρῆν εἶναι τὸ πρᾶξι ἐν
πειδίῳ ἐτυψεν ἀνδρα ἐλδίθερον: τῷ δὲ δήμῳ
θεσέους ἀτέβειαν, ἐπειδί χορηγὸς ὡς ὁ τυ-
φθεῖς καὶ ἐν δονουσίῳ, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ. δὲ
γὰρ τούτων καὶ ἡ τεβηκία τὸν μειδίῳ φη-
σίν. ὡς εἶναι διπλοῦ ὄρον κατὰ σύμληψιν, ὅ-
ταν μὴ ἐκβάλλοντες τὸ ὑπὸ τῶν ἀπιδίκα
εἰσαγόμενον ὄνομα, καὶ ἔτῳρον αὐτῷ προστι-
θῶμεν. ὡς πῶρ ἐν ταῦθα ὁ δημοσθένης τῷ μειδίῳ
λέγοντος ὑβρῆκία, καὶ ἐκβάλλει μὲν ἔδὲ τῷ
ὑβρῆν, προστίθεισι δὲ αὐτῇ ἢ τῷ ἀτέβειαν.

ΕΤΕΡΑ

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

μάφοροι πρὸ ἀθλοαίσις ἤγοντο ἑορταί: σὺ
 καὶ τὰ παναθλία, ἃ πρὸς ἑὸν μικράτε ἢ
 ἔλα. ἢ τὰ μὲν κατὰ πενταετηΐδα ἔτε
 εἶσο: τὰ δὲ μικρά, κατὰ τριετηΐδα. σὺ μὲν
 οἰοῖτοῖς μεγάλοις γυμνάσιά τινα ἐγίνοντο: ἢ
 εὐβάμετο ἀφ' ἑκάστης φυλῆς εἰς γυμνα-
 σίον, λαμβάνων χρήματα εἰς τὸ γυμνά-
 σιον. ἔπειτα τελέσοντες τὴν ἑορτήν, ἢ δῶσον
 οὐκ ἔτι τῶν δαπάνων τοῖς τῆς ἑαυτῶν φυλῆς.
 ἔπειτα δὲ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ Διονύσια: ἢ ταῦτ'
 ἔλα. μικράτε καὶ μεγάλα, ἔπειτα τριετη-
 εἶσο σὺ τοῖς λυωῖς, σὺ οἷς προὔβαμετο χο-
 ροῖς ἀφ' ἑκάστης φυλῆς πρὸς τὸ σφύρειν χο-
 ροῦ παιδῶν: ἐλάμβανε δὲ εἰς ἑαυτὸν χρήμα-
 τα. ἔπειτα δὲ τῆς ἑορτῆς ἠγωνίζοντο πρὸς
 ἑαυτοὺς οἱ χορηγοὶ καὶ ἤειρον ὕμνους εἰς τὸν
 θεόν ἄδοντες: καὶ τῶν νικῶντι τείπους τὸ
 ἑὸν ἑὸν: ἔπειθ' ἑὸν τὸν ἥλιον καὶ ἀπόλ-
 λια, καὶ δῶσον ἔπειτα. παρομοίως δὲ τῆς
 ἑορτῆς σὺ τῶν πρώτῳ μὲν προὔβαλλοντο, οἱ
 χορηγοὶ τῆς μελλούσης ἑορτῆς. σὺ τοίνυν τῶν πα-
 ρεβλήθησαν οἱ χορηγοὶ ἑκά-
 στες φυλῆς, ἐπαύριζε δὲ ἢ πανδιονίς ἢ τῶν δήμο-
 νων φυλὴ χορηγοῦ: καὶ ἠμέλισε τὸ πρῶ-
 τόν, τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον. ἔθος δὲ ἑὸν πρὸ

Z

μίως τῆς ἑορτῆς τὸν ἀρχόντα σιωπᾶν ἐν
 χορηγούς ἐκάστης φυλῆς εἰς τὸ λαχεῖν πάλιν
 τῶν ἀλιτῶν ἢ ἐλθόντων τῶν χορηγῶν ἐκά-
 στης φυλῆς πάλιν τῆς πανδιονίδος, ἰδὼν
 δημοσθένους τὴν ἐαυτῷ φυλῶν ἀτιμαζομένην
 πρῶτα πάντων τῶν μὴ κεκτῆσθαι χορηγόν, αἰ-
 τεπάγγελτον καὶ αὐτοχειροτόνιτον ἐαυτῷ
 χορηγόν τῆ φυλῆς καθίστησι. καὶ τότε δὲ γενέ-
 νειτο πρῶτα πάντων καὶ λαχόντος αὐτῷ πάλιν
 τῶν ἀλιτῶν, σιωπέπραξεν αὐτῷ ἡ τύχη καὶ
 προθυμία, καὶ ἔλαχεν αὐτῷ ὁ κάλλιστος πάλιν
 ἀλιτῶν ὁ τηλεφάνης. δέλων οὖν κοσμί-
 σαι τὸν αὐτῷ χορὸν πλεον τῶν ἄλλων, ἐπέ-
 σεν αὐτὸν φορέσαι χρυσοῦς σεφάνης. μειδίας
 δὲ τῶν πολιτευομένων τίς ὢν σφόδρα πλι-
 σιος καὶ πολλὰ διωάμενος ἐχθρὸς τῷ δημοσ-
 θένει γεγονώς διὰ τὰς αἰτίας αἷς ἄρ' εἰ μὲν
 μικρὸν ἐν τῷ λόγῳ, ποιητικῆς καὶ ἄλλα πικ-
 ρωσύλεια καὶ ἐπιρέαζε, καὶ δὴ καὶ ὁ δημοσ-
 θένης λέγει, ὅτι ὁμνυόντων τῶν κειτῶν τῷ κο-
 λῶς ἄσαντι δοῦναι τῷ νίκῳ, νύπῳν αὐτῷ
 ὁ μειδίας, ἔλεγε πάλιν δημοσθένους. ὅθεν ὁ με-
 μοσθένης ἐβόα ἐλέγχων αὐτόν. ἢ τελευτῶν
 εἰς τοιαύτῃ ἤλθε μανίαν ὁ μειδίας, ἵως
 ἐν τῷ θεάτρῳ κόνδυλον αὐτῷ παρασχέσει
 καὶ τῷ ἱερῷ πειρῆσθαι ἐσθῆτα. καὶ ἰδὼν

ἧς ἐπεύει τιν, ὃ πρῶτα τοῖς παλαιοῖς ἐπι-
 ριπῆν ἐλαμβάνετο. ἀπελθὼν δὲ ὁ δημοθέ-
 ησκέψατο τὸν πρῶτον λόγον κατηγορῶν
 τῶν δημοσίων ἀδικημάτων. εὐὲ καὶ δια-
 κει τὸν μειδίου ὡς κλέψαντα τῶν χρυ-
 σιδεφάτων ὄντινου πρῶτα τῶν χρυσοχόου. ἀ-
 εἰπὶν αὐτὸν ἐπιπλήθει οὐκ ἔστιν ὁ ῥήτωρ κα-
 πορᾶ πλείστη καὶ τόπω σφοδρῶ παραρη-
 νος. ἢ γὰρ τῶν μειδίου ποιότης, καὶ ἢ τῶν
 ἐργμάτων προπέτεια τῆ καταδρομῆ συμ-
 κεί. Ἡ δὲ σάσις οὐκ ἔστι, ζητούτων ἡμῶν
 εἶν ὄνομα τῶ ἐγκλήματι. ὁ μὲν γὰρ μειδί-
 οδωτικόν: ὁ δὲ ῥήτωρ δημόσιον εἶναι κατα-
 βάσει. ὄρος γὰρ ἔστιν, οὐ τὸ μὲν πέπρακται,
 εἰς λείπει πρὸς τὸ τέλειον τῶ ὀνόματος τῶ
 εἰτεθισομένου τῶ πράγματι. ὡς ἐπιπλήθει
 κενότατον ὀρύξαντος, καὶ κεινομένου τυμβω-
 ρίας. εὐὲ ταῦθα γὰρ πέπρακται μὲν τὸ ὀρύ-
 ξαι: λείπει δὲ τὸ τάφον ὀρύξαι. λέγει γὰρ ὁ
 ῥήτωρ, ὀρύξαι μὲν, οὐ τάφον δὲ: οὐ γὰρ εὐρον
 ἔστιν. ὁ δὲ διώκων, ἀντιφέρει. ὅτι τὸ διορύξαι
 κενότατον, τυμβωρυχίαν καλῶ. οὐ γὰρ αὐ-
 τὴν ἡδεις, ὅτι κενότατον ἔστιν: ἀλλ' ὡς τάφον
 ὀρύξαι, ἐπεὶ κενότατον εὐρηται, ἀξιοῖς μὴ
 εὐρα δίκη. ἔτι καὶ ταῦθα, πέπρακται μὲν
 εὐρα τὸν δημοθέην: λείπει δὲ, τὸ καλῶ

Δημοδοσίους

σαι τὸν αὐτοχειροτόνιτον χορηγόν. ὁ γὰρ δὲ
 μοδοσίους λέγει ὅτι χορηγὸν ἔτυψα· ὁ δὲ
 δίας, ὅτι χορηγὸν ἔκ' ἐτυψα, αὐτοχειροτό-
 νος γὰρ ἦοθα, ἀλλ' ἰδιώτῃ. ὅσα δὲ οὐκ ἔστιν
 μόσιον ἀδίκημα. Διαποῦς δὲ ὄρος εἶδους
 κατὰ σύλληψιν. κατὰ σύλληψιν δέ ὅστιν, ὅτι
 ὁ διώκων τῷ αὐτῷ δικαιολογίαν καὶ τῷ
 φύγοντος εἰς εὐσυνάγη. εὐθα γὰρ οὐτὸ μὲν
 ἐκβάλλει τίς, τὸ δὲ δέχεται, ἀλλ' ἀμφω
 κροτεῖ καὶ συλλαμβάνει. τῶν ὑπάγομεν τῶν
 διφ. φαίνεται εἰς ὁ ῥήτωρ εὐ πολλοῖς ὅσα
 ὦν μέρεσι, καὶ φάσκων ἅμα αὐτῷ, καὶ τῷ
 λιν ὑβείζεσθαι. κεφάλαια δὲ, τὰ τῆ τάξει
 σήκοντά ὅτι ὡ λόγῳ. τὰ δὲ περὶ ἴμα, κατὰ
 φροικὰ, ὑπερβολῶν ἔχοντα πολλῶν, καὶ
 παρρησιαστικῶν αὐξήσιν. τὸ γὰρ, οὐ πρὸς ἀπικ-
 τας καὶ οὐ πρὸς ἐμὲ μόνον, καὶ τὸ ἀεὶ τῷ
 λέτῃ, τῆς ἀτοπίαν καὶ οὐ πρὸς ἀπαξ ἐκ-
 χης, ἡμαρτηκότα δείκνυσι. Κεφάλαια
 τῶν λόγων, ταῦτα ὄρος, ἀνθοεισμός, γνώμη
 μοδέτου, συλλογισμός, πηλικότης, μίαντι
 ἀνπιθετικῶν, μεθ' ἡ τὸ μεταλιπτικόν, καὶ
 πηλιπτικόν. εὐτὰρ ἄρα τεσσάρων ὄρων
 ῥήτωρ ἐμωλέκη τῷ κατηγορίαν δείκνύων ὁ
 δημοσίᾳ μεδίαν ἡδίκησεν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος
 ὄρος οὗτος, ὅτι οἱ εὐ εὐρητῆ ἀδικουῦτες δημόσι-

ἀδίκημα ποιούσι. δίδυτ' ὅρος, καὶ μάλι
 χορηγοὶ ἀδικουῦται. τρίτος, ὅτι πᾶσα
 δημόσιον ὄσιν ἀδίκημα. πρῶτα λογίζεται
 ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τῆς ὑβρεως.
 γὰρ ὑβρεὺς, ἢ δι' ἀειχρονεγίας, καὶ ἢ
 λόγων, ἢ ἢ διὰ πληγῶν. δημόσιον δὲ ἀδί-
 κία ἢ γουῦτο πτωχῶν ἀειχρονεγίαν. τῆ σὺν ὁμω-
 νία πρῶτα λογίσαστο. τέταρτος ὅρος, ὅτι ὁ πᾶν
 ἀεὶ ὑβείζων δημοσία ἀδικεῖ. εἰ γὰρ τὸ δη-
 μῶσιον ἐκ πάντων συνίσταται, ἀρ' αὖ δημοσίον
 ἀδίκημα. τίθησι ἡ ἀπειρητικῶς ἐν ᾧ προση-
 γοῦσ' ἑτέροις ὅρους. ἐκ τούτων εἰσὶν ἐν
 ἀγῶσι βεῖς. τὸν δὲ τέταρτον τίθησιν ἐν τῇ
 ἐκκείσει, δικαίως. λέγων γὰρ ὅτι πᾶν τας
 ὑβείζων δημοσία ἀδικεῖ: προεξέρχεται λέγων
 πρῶτον αὐτῶν βίον. ἔχει δὲ ὁ λόγος οὐ-
 πιδύο προσηγορίας. τὸ πρῶτον ἐκ διαβολῆς εἰ-
 μιν μόνον τῶν ἐναντίων, καὶ ἐκ συσάφους τῶν
 αἰετῶν προσώπων καὶ ἐκ προσοχῆς. ἔστι δὲ ἡ
 ἰσότης διμερής. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀ-
 ντάσκει: τὸ δὲ δίδυτον ἢ αὐτὸ διμερὲς,
 καὶ κατασκαδάζει τούτων ἑκάτερον. εἰ ταῦτα
 ἐπὶ τὸ συμπίρασμα, ἐν ᾧ ὄσιν ἢ προσοχή.
 ὅρος κατὰ σύμληψιν. λέγεται δὲ οὕτως,
 ἵνα τῶν φύγοντος ἀντονομάζοντος διώκειν ἢ
 τούτω κακείνω ὑπέυθυνον αὐτὸν εἶναι λέγη.

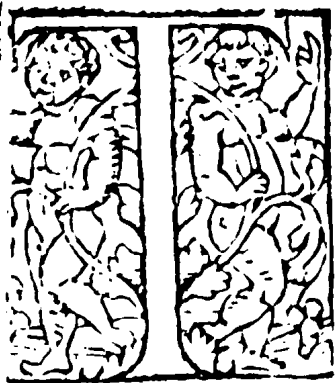
Δημοθρόνος

τῷ ὀνόματι. ὥστε διαπλῶς ἔστιν ἐπεὶ δύο τ
 εἰέχη ἐγκλήματα. παράδειγμα: ὁ στρατη
 ὁ βιασάμενος τῷ παρατεθεῖσαν κόρην
 τῆ πρεσβυτῆ, ἢ δημοσίων ἀδικημάτων
 νόμος, καὶ ἀρκεινόμνος μὴ δημοσία ἡδὲ
 κείαι, ἀλλὰ εἰάσαθαι: ὁ δὲ πρεσβυτῆς, ἀφ'
 φοδοχοῖς αὐτὸν φάσκων ὑπεύθυνον εἶναι.
 Τὸ ποροίμον, ὅτι ὑπολήψεως ἐκ τῆ κατ'
 γόρου, κατ' αὐτῆ τῆ τὸ ἐγκλημα ἔχοντος
 θα φησὶν ἐρμολογίης, ὅτι πᾶσι αὐτῶν ὑπο
 ψεις ἢ χρισαὶ συνίστανται, ἢ φαῦλαι. κατῆ
 ρουῶτες οἷω τὰς φύσει φαύλας προσού
 βεβαιώσμενη, τὰς δὲ χρισαὶ, διαλύσμενη
 ταῦθα οἷω ὁ ῥήτωρ τὰς φαύλας βεβαι
 τῶν δὲ χριστῶν οὐ μέμνηται. ὡς ὁμολογούμε
 νον δὲ παρὰ πάντων θεὸς ἀφῆκε τῷ κατα
 κλυτῷ ἀναγκάως. οὐ γὰρ ἠμείβεσθαι. πο
 τικόν δὲ τὸ ποροίμον ἀλγοῦτος ὅτι τῆ
 μειλίου ὑβρεί. Ζητήσῃε δ' αὖ τις ὅπως δη
 σία κείνων αὐτὸν, ὑβρεως ἐμνήμόνδυσε. Β
 ριτέον ὅτι βούλεται πᾶσαν ὑβριν δημοσί
 ὅτι δειξαι, καὶ μάλιστα τῷ μειλίῳ. εἰ γὰρ κ
 εἷα πάντα ὑβείζει, ἐκ δὲ τῶν καθ' εἷα π
 λισ, δῆλον ὅτι ἀδικεῖ δημοσία. καταφωει
 δὲ κέχρηται τῆ προτάσει, ὅτι τῷ ποιότη
 τῆ μειλίου: πλούσιος γὰρ καὶ μεγαλόφρων

οἱ τοιοῦτοι, μείζους εἰσὶ τῶν πολλῶν, καὶ ὡς
 θαννικοὶ διαέβλωται. διὸ δὴ καὶ εἶπεν
 ἰσχυρῶς ὑβρίζει. τὸ τῶν τυραννῶν ἴδιον
 εἶδος κατηχεῶν. Εἰσφέροντες δὲ τινὸς ἡ-
 κεινὸν ὄνομα, λέγουσιν ὅτι τῷ ἀσέλγει-
 κῶνταῦθα ἔλαβον (ὡς τῆς ἀαχρουργίας.
 κῶν δὲ καὶ ὑμεῖς ὅτι ἀσελγῆς λέγεται ὁ
 μετέχων μὴ τε δικαιοσύνης, μὴ τε ἀρετῆς.
 ἢ γὰρ ὅτι μία πόλις τῆς παμφυλίας,
 οἱ πάντες δίκαιοι ἦσαν, ἢ ἀρετῆς ἀνάμε-
 νον ἀσελγῆς γὰρ ὁ μὴ μετέχων τῆς σέλγης.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΚΑΤΑ
 ΜΕΙΔΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ
 ΚΟΝΔΥΛΟΥ.

ΗΝ μὲν ἀσέλγειαν ὡς ἀν-
 δρῶν δικασαὶ ἢ τῷ ὑβρίν,
 ἢ πρὸς ἅπαντας αἰεὶ χρεῖται
 μείδιος, ἔδειξα οὐθ' ὑμῶν,
 οὔτε τῶν ἄλλων πολιτῶν
 ἀγνοεῖν οἶομαι. ἐγὼ δ' ὅπου
 ἢ ὑμῶν ἕκαστος καὶ ὑβριθεῖς προείλετο πρᾶ-
 ξαι, οὕτως καὶ αὐτὸς ἐποίησα: καὶ πρὸς ὑβρί-
 λω ἀδικεῖν τουτονὶ σὸς τῷ ἐορτῷ, οὐ μόνον
 πληγὰς ὑπὸ αὐτῶν λαβὼν τοῖς θιονυσίοις, ἀλλ'

Z IIII

Δημοσθένους

Λαὸν καὶ ἄλλα πολλὰ ἢ εἶαια παθὼν πρῶτα ἴ-
σαν τῷ χορηγίαν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς καὶ ἰσ-
θιμῶτα ποιῶν ὁ δῆμος ἅπας οὕτως ὠρξιάθη·
παρωξύνθη, καὶ σφόδρα ἐσπούδασεν ἐφεί-
νη δικημεύω μοι σωθήσει, ὥστε πάντα ποιῶν-
τος τούτου, καὶ τινῶν ἄλλων ἕως αὐτῶν, οἳ
ἐπίσθη οὐδ' ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τῶν
τούτων οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μᾶλλον
μὴ κατεχειροτόνησεν αὐτῶν: πολλοὶ μοι πα-
σιόντες ὡς ἄνδρες δικασαὶ καὶ τῶν ἐν τῷ δέ-
κασηείῳ νῦν ὄντων ὑμῶν, καὶ τῶν ἄλλων πε-
λιτῶν ἠξίωσιν καὶ πρὸς κελύοντο ἐπεξελεῖν
πρῶτα δοῦναι εἰς ὑμᾶς ὡς μὲν ἐμοὶ δοκί-
μι ἀμφότερα ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι καὶ οὐδὲ
οὐς, καὶ δεινὰ πεπονθέναι νομίζοντες ἐμὲ, καὶ
λίγω ἄμα βουλόμενοι λαβεῖν, ὧν ἑστὶ πρὸς
ἄλλων ἔτεθάντο θρασυῶν ὄντα καὶ ἐδει-
κνόν, καὶ οὐδὲ καδεκτὸν ἔτι. οὕτω δὲ τούτοις
ἔχόντων, ὅσα μὲν παρ' ἐμοῦ περσῆκε φυλα-
χέωμαι, πάντα δικαίως ἡμῖν τεθήσεται. καὶ
κατηγορήσων ἐπειδὴ τις εἰσάγει, πάρεμ-
θεοῦ ὁρᾶτε: πολλὰ μὲν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι χρε-
ματ' ἔζόν μοι λαβεῖν ὥστε μὴ κατηγορεῖν, ε-
λαβῶν, πολλὰς δὲ δειήσεις καὶ χείρεις καὶ
δία ἀπειλὰς ὑπομείναι. ἀλλ' ἐν ὑμῖν μετ-
ταῦτά ὅτιν ὑπόλοιπα: ὅσῳ γὰρ πλείονα

ὁ κατὰ μείλιου λόγος

181

ὅπως ἰσχυρῶς ἔλκε καὶ πρήψαι, ἐώρων γὰρ
αὐτὸν αὐτίκ' ἀπὸ τῶν δικασθῆναι οἷα ἐποίει·
πύττω μᾶλλον ἐλπίζω τὸ δίκαιον ἔξειν. οὐ
τὸ ἀν' ἀκατανόω ὑμῶν οὐδενός, οὐθ' ὡς πε
θῶν πρὸς ἐμὲ ἐστυδίασατε αὐτοὶ πρότε-
ρα τούτων ἀμελήσατε, οὐθ' ὡς ἵνα μείλι-
σθ' ἀδεῶς τὸ λοιπὸν ὑβείζη, ἡθεῖταί τις
ὑμῶν ὠμομωκῶς ἄλλοτι, πάλιν δ', οὐκ ἔστι
ἡμεῖς δίκαιον. εἰ μὲν οἶω ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
ναῖοι παρανόμων ἢ πρᾶξες εἰσέεικ' ἢ τινος
εἰς τοιαύτης αἰτίας ἐμελλον αὐτῶν κατη-
γῶν, οὐδὲν ἀν' ὑμῶν ἡξίωσι δειῖσθαι, νομίζων
εἰ μὲν κατηγόρων πρὸς τῶν τοιούτων προσή-
κον ἐξελέγχειν μόνον, τῶν δὲ φύγοντι, καὶ πα-
ρῆταισθαι· ἐπειδὴ δὲ τοὺς τε κειτὰς διαφθεί-
ντος τούτου τότε, καὶ διὰ τοῦτο τῆς φυλῆς
εἰκότως ἀφαιρεθείσης τὸν τεῖ ποδῶν, καὶ αὐτὸς
ἡμεῖς εἰληφῶς ἢ ὑβεισμίας οἷα οὐκ οἶδ'
εἰ τις ἄλλος πώποτε χρηγὸς ὑβείσθαι· καὶ
πρὸς τούτων ἀγανακτήσας ἢ σωρογασθῆναι
εἰς ταχειροτονίαν ὃ δῆμος ἐποίησατο, ταύτῃ
ἐπέρχομαι· οὐκ ὀκνήσω καὶ δεῖσθαι. εἰ γὰρ
οὐκ ἔστιν ἔπειν, ἐγὼ καὶ φύγω· εἰ πρὸς ὑ-
μῶν ἀφείματα μηδεμίαν τύχειν δίκης ἔστι τις συμ-
φορά· δέομαι οὖν ὑμῶν ἀπάντων ὡς ἀνδρὸς
δικασαὶ καὶ ἰκετεύω, πρῶτον μὲν δυνόικως ἀ-

Δημοσθένους

κοῦσαί μου λέγοντος: ἔπειτ' ἐὰν ἴσῃ δειξώμ
δίαν τουτονί, μὴ μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς
ὑμῶς, καὶ εἰς τοὺς νόμους, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους
ἀπαντας ὑβριότα, βοιθῆσαι καὶ ἐμοὶ καὶ
μῖν αὐτοῖς. καὶ γὰρ οὕτω πῶς ἔχει ὡς ἀνδρῶν
ἀθλῶται: ὑβριῶμαι μὲν ἐγὼ, καὶ περὶ πηλ
κισαι τὸ σῶμα τοῦ μόνου τότε, ἀγωνιῆται δὲ
κειθήσεται τὸ πρᾶγμα νῦν, πότον ἔβειναι
δεῖ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν καὶ εἰς τὸν τυχόνθ
μῶν ἀδελῶς ὑβρίζειν, ἢ μή. εἴ τις οἶω ὑμᾶς
ἀρᾶ καὶ τὸν ἐμπροσθεν χρόνον τῶν ἰδίων τ
νός ἐνεκα γίνεσθαι τὸ ἀγῶνα τόνδε ὑπελά
βαιον: ἀθυμηθεὶς νῦν ὅτι δημοσίᾳ συμφέρει
δενὶ μηδὲν ἔβειναι ὅσον ποιεῖν, ὡς ἔπος η
νῆ τὸ πρᾶγμα ὄντος ἢ προσέχων ἀκυσά
καὶ τὰ φαινόμενα αὐτῷ δημοσίου εἶναι τὰ
τα ψηφισάτω. ἀναγνώτεται δὲ πρῶτον μὲν
ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσὶν αἱ προβολαί: με
τὰ δὲ ταῦτα, καὶ πάλιν τῶν ἄλλων πειράσι
μα διδάσκειν ὑμᾶς. Λέγε τὸν νόμον.

Νόμος.

Τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν διον
σου τῆ ὑπεραίᾳ ἐν γανδίοις. ἐν δὲ ταύτῃ χ
ματίζειν πρῶτον μὲν πάλιν ἱερῶν: ἔπειτα το
προβολὰς πρᾶξι δούτωσαν τὰς γεγενημέν
ἐνεκα τῆς πομπῆς, ἢ τῶν ἀγῶνων τῶν ἐν τῷ

ὁ κατὰ μείδιον λόγος.

182

ὑσίοις, ὅσαι αὐτὴ μὴ ἔκτετισμέναι ὄσιν. Ὁ
νόμος οὗτος ὅστιν ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶν καθ'
προβολαὶ γίνονται: λέγων ὡς πρὸς ἡ-
πάτε ποιεῖν τῶ ἐκκλησίαν ἐν δλονύσου με-
τὰ πᾶσι: ἐν δὲ ταύτῃ ἐπειδὴ χρημα-
τιστῶν οἱ πρόεδροι πρὸς τῶν δῶκεν ὁ ἀρ-
χὴ, χρηματίζειν κελύει καὶ πρὸς τῶν αὐτῶν
πρὸς τῶν ἡ, πρὸς τῶν ἐορτῶν, ἢ παρανομί-
α καλῶς ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶν, καὶ συμφε-
ρῶς ἔχων ὁ νόμος, ὅς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μαρ-
τυρεῖ. ὁ πού γὰρ ἐπόντος τῆς φόβου τούτου φά-
σαι πινες οὐδὲν ἢ πῶν ὑβρῶν: τί χρὴ προσ-
εῖν. ὅτι τοιούτους αὐτὴ ποιεῖν, εἰ μὴ δὲ εἰς ἐπὶ
τῶν, μὴ δὲ κίνδυνος; βούλομαι τοίνυν ὑμῖν
τὸν ἐξῆς ἀναγῶναι νόμον τουτονί. καὶ γὰρ
τούτου φανερὰ πᾶσιν ὑμῖν ἢ τε τῶν ἄλ-
λων ὑμῶν οὐλάβεια γενήσεται, καὶ τὸ τού-
του θράπος. Λέγε τὸν νόμον.

Νόμος.

Ἰζορος εἶπεν ὅταν ἡ πομπὴ ἢ τῶ δλονύσω
ἐπειραιεῖ, καὶ οἱ κωμωδοὶ, καὶ οἱ τραγωδοί:
ἢ ἐπὶ λυαίω πομπῇ, καὶ οἱ τραγωδοί, καὶ
κωμωδοί: καὶ τοῖς ἐν ἄσει δλονύσις ἢ πομ-
πῇ, καὶ οἱ παῖδες καὶ ὁ κῶμος, καὶ οἱ κω-
μωδοὶ, καὶ οἱ τραγωδοί, καὶ ὁ θαρρηλιῶν, ἢ τῆ
πομπῇ καὶ τῶ ἀγῶνι μήτε εἶναι, μήτε ἐν

Δημοσθένους

χυράσαι, μήτε λαμβάνειν ἔθρονον ἔθρονον, καὶ
δὲ τῶν ὑποκριμάτων ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ-
ραις. εἰ δὲ τις τούτων τι πρᾶξάνη ὑπόδρα-
ξῆ τῶ παθόντι, καὶ προβολαὶ αὐτῆς ἐσωσῆ-
ται ἐκκλησία τῆ ἐν διονύσου ὡς ἀδικοῦνται.
καθ' ἃ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούτων γὰρ
γραπῆαι. Ενθυμείθε ὡ ἀνδρες δικασταί,
τι ἐν τῷ προτέρῳ νόμῳ παρὰ τῶν κατὰ τῆ
ἐορτῆ ἀδικούτων οὐσης τῆς προβολῆς. ἐν τῷ
τῷ καὶ κατὰ τῶν αὐτῶν ὑποκριμάτων εἰσπρα-
τόντων, ἢ καὶ ἄλλ' ὀπιούτινος λαμβανόντων,
ἢ βιαζομένων ἐποιήσατε τὰς προβολάς.
γὰρ ὅπως μὴ τὸ σῶμα ὑβείζωσάτινος ἐν ταῖς
ταῖς ταῖς ἡμέραις, ἢ τῷ πρᾶσκειν ἢ αὐτῶν
τῶν ἰδίων πείσαιτό τις εἰς τῷ λειτουργία
ᾧ εἴθε χρεῖται: ἀλλὰ καὶ τὰ δίκη καὶ ψήφ-
τῶν ἐλόντων γιγόμενα τῶν ἐαλωκότων καὶ
κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῆ γουῶ ἐορτῆ ἀπεδ-
κατε εἶναι. ὑμεῖς μὴ τοίνυν ὡ ἀνδρες ἀθλιω-
πάντες εἰς τοσοῦτον ἀφίχθε φιλανθρώπι-
τε καὶ δυσεβείας, ὥστε καὶ τῶν πρόσθεν ἰ-
γενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκη
ἐπέσχετε ταύτας ταῖς ἡμέρας. μελέϊας δὲ
αὐτῶν ταύτας ταῖς ἡμέραις ἀξία τῆ δο-
ναί τῷ ἐατάτῳ δίκῃ ποιῶν δειχθῆσε τῶ
λομα δὲ ἕκαστον ἀπ' ἀρχῆς ὧν πέπονθα, ἔτι

ἰαῶ, ἔτι καὶ πρὸ τῶν πλιγῶν εἶπειν, ἄς
 κελυταῖον προσενέτεινέ μοι. εὐ γὰρ μι-
 κροῦσιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκημος
 κρωλῶσαι φανήσεται. ἐπειδὴ γὰρ ἔκα-
 κώτος χορηγοῦ τῆ πανδλονίοι φυλῆ τείτον
 τουτὶ, πρῶσις ἢ τῆς ἐκκλησίας, εὐ ἢ τὸν
 κρινοντα ἑστικληρωῶ ὁ νόμος: τοῖς χοροῖς οὖν
 κελυταῖς κελύει, λόγων καὶ λοιδβεῖα γι-
 κεύει, καὶ κατηγοροῦτος τῆ μὲν ἀρχον-
 τῶν ἑστικληρωῶ τῆς φυλῆς, τῶν δὲ ἑστικ-
 κληρωῶν τῆ ἀρχοντος, παρελθὼν ὑπεχόμεν ἐ-
 κχορηγῆσθαι ἐβελοντῆς: καὶ κληρωμένων, πρῶ-
 κείρεσθαι τὸν αὐλιτῶν ἔλαχον: ὑμεῖς μὲν
 ἄνδρες ἀθλωαῖοι πάντες ἀμφοτέρω ὡς οἰ-
 κῆ μάλιστ' ἀπεδέξασθε τῶν ἐπαγγελίαν
 ἐμῶν, καὶ τὸ συμβαῖν ἀπὸ τῆς τύχης: καὶ θό-
 λον καὶ κρότον τοιοῦτον, ὡς αὐτὸν ἐπαινοῦντες
 τῆ σωματοῦντες ἐποίησατε. μετὰ δὲ ἑστικ-
 κληρωῶ τῶν ἀπάντων ὡς οἰκῆ, ἢ χεῖρα, καὶ
 κολούθητε πρὸ ἄλλω τῶν λειτουργίαν ἐ-
 κείρων ἐμοὶ σιωχῶς, ἢ μικρὰ ἢ μείζω. ὁ
 κληρωῶ ἢ οὖν χορηγῶν ἐναντιούμενον ἡμῖν
 κῆ τῆς στρατείας ἡνώλιπτεν, ἢ προβαλ-
 κῆ καὶ κελυτων ἐαυτὸν εἰς τὰ δλονύσια
 κῆ κῆ ἑστικληρωῶ, ἢ τὰ μα πάντα ὅσα
 κῆ τα, ἐάσω: οὐ γὰρ ἀγνοῶ τῆ ὅτι τῶ μὲν.

Δημοσθένους

ἐπιρραζομένω τότε ἐμοὶ καὶ ὑβρίζομένω πῶς
αὐτῷ ὄργαν' ἕκαστην τῶν ἰσχυρῶν ἀλλ' ὅτι
οὐ τῶν δεινοτάτων πρῆξι: ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις
λοις τοῖς ἔξω τῆς πράξεως ἔσιν, ἔκ αὐτῶν ἴσως
ἀξία ταῦτα καὶ αὐτὰ ἀγῶνος φανείη: ἀλλ'
ἂ πάντες αὐτῶν ὁμοίως ἀκούσαντες ἀγανακτῶ-
σατε: ταῦθ' ἴδω. ἔστι δὲ ἐπιβουλή τῶν με-
τὰ ταῦτα, ἂ μέλω λέγειν. καὶ οὐδ' αὖ ἐπι-
χείρῃσα ἔγωγε κατηγορεῖν αὐτῶν νῦν, εἰ μή τι
τότε εὐθὺς ὄμιλον πρᾶξιμα ἐξήλεγε. τῶν γὰρ
ἐσθλῶν τῶν ἱερῶν, ἱερῶν γὰρ ἔγωγε νομίζω πέ-
σαν ὅσω αὐτῶν τις εἴη τῆς ἑορτῆς πρᾶσιμα
σῆται τέως αὐτῶν χρῆσθῆ, καὶ εἴς τε σεφάλους ἀκ-
χυροῦς οὓς ἐποιήσαί μιν ἔγωγε κόσμον ὅτι χοροὶ
ἐπεκούλυσαν ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι διαφθάν-
εμά μου, νύκτωρ ἔλθων ἐπὶ τῶν οἰκίαν τῶν
χρυσόχου: καὶ διέφθειρον, οὐ μὲν τοι πάντες
γε, οὐ γὰρ ἐδωθήθη. καὶ τοι τοιούτων οὐδεὶς πῶ-
ποτε οὐδέ τις φησὶν ἀκικασίαι τολμήσαντες
οὐδὲ ποιήσαντα εὐ τῆ πόλει. οὐκ ἀπέχρη-
σθαι δὲ αὐτῶν εἶς, ἀλλὰ καὶ τὸν διδάσκαλον ὡς
ἀνδρῶν ἀθλαῖοι διέφθειρέ μου τῶν χοροῦ. καὶ
εἰ μὴ τῆλε φάνησθε ὁ αὐλιτῆς ἀνδρῶν βέλτε-
ρος ὅτι ἐμὲ τότε ἐγένετο, καὶ τὸ πρᾶξιμα
αὐτόματος τὸν ἀνθρώπον ἀπελάσας αὐτῶν
συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν ὡς το δεινὸν τὸν χιτῶνα

κινῶν δ' αὖ ἠγωνίσμεθα ὡς ἄνδρες ἀθληταῖοι·
 ἀλλ' ἵδμε καὶ ἡμεῖς αὖ εἰσῆλθαι τὸ χορὸν· καὶ πρά-
 ξαμεν ἀγαθὰ αὖ ἐπάθομεν. καὶ οὐδ' ἐν ταῦ-
 τῇ τῆς ὑβρέως· ἀλλὰ τοσοῦτον αὖ ὡς ποδῶν
 σε τὸν ἐσεφαινωμένον ἀρχόντα διέφθειρε·
 πορνηγούς σωῆσαι ἐπ' ἐμὲ βούων, ἀπειλῶν,
 θουσι πῦρ σπυρκαῖς τοῖς κειταῖς, τὰ πῦρ σπυρκαῖς
 ἀδελφῶν, περσῶν ἰδιώτης ὢν, τὰ δημό-
 τικὰ καὶ πράγματα ἀμύθητά μοι πῦρ-
 αδιετέλεσε. καὶ τούτων ὅσα γε ἐν ὧ δῆμοι
 εἰναι, ἢ πρὸς τοῖς κειταῖς ἐν ὧ θεάγω, ὑ-
 εἰσέ μοι μαρτυροῦν πάντες ὡς ἄνδρες δι-
 καιοὶ. καὶ τοι τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιο-
 λους ἠγεῖσθαι οὐς αὖ οἱ καθήμενοι ὡς λέγον
 μαρτυροῦσιν ἀληθεῖς εἶναι. περσὶ διαφθεῖ-
 ραίνω δὲ κειτὰς ὡς ἀγωνί τῶν ἀνδρῶν
 ταῦτα ὡς πρὸ κεφάλαια ἐφ' ἅπασιν τοῖς
 ἡτῶν νεανιδυμένοις ἐπέθηκεν· ἐμοῦ μὲν ὑ-
 πῆλθεν εἰς τὸ σῶμα, τῆ φυλῆ δὲ κρατούσῃ τῆ
 ἡνὰ ἀπώτατος τῆ μὴ νικῆσαι κατέστη.
 καὶ οὐκ εἰς ἐμὲ καὶ οὐκ φυλέτας ἠσεληνη-
 α, καὶ ποδῶν ἐορτῶν ἀδικήματα τού-
 πεπραγμένα, ἐφ' οἷς αὖ τὸν περὶ βαλό-
 ταῦτα ἔστιν ὡς ἄνδρες ἀθληταῖοι καὶ πολ-
 ῶν ὅσα αὖ οἷός τε ὡς, διέξειμι πρὸς
 αὐτίκα δὴ μάλα· ἔχω δὲ λέγειν καὶ

Δημοσθένους

πονηρίας ἐτόρξατο παρεπληθεῖς αὐτῆς, καὶ
βρεις εἰς πολλοὺς ὑμῶν, καὶ τολμήματα
μικροῦ τούτου πολλὰ καὶ βηνά: ἐφ' οἷς τ
πεπονηθῶτων οἱ μὲν ὡς ἀνδρῶν δικασαὶ κατὰ
δείσαντες ὄσσαν, καὶ τὸ τούτου θράσος, ἡ
ὄσς πρὸς αὐτὸν ἐπύρους, καὶ πλοῦτον, καὶ
βειν, καὶ τὰ μα διή ὅσα πρότεσι τούτω ἡ
χίαν ἔχον: οἱ δὲ ὄσπ χειρήσαντες δίκλω λ
βαίναν οὐκ ἠδυνώθησαν: εἰσὶ δὲ καὶ ὁ διελ
σαντο, ἴσως λυσιτελεῖν αὐτοῖς ἡγούμε
τῶν μὲν οἷω ἰσπρὸς αὐτῶν δίκλω ἔχου πν οἱ
πειθύντες: τῆς δὲ ἰσπρὸς τῶν νόμων, οὐς πε
ραθὰς οὐτος, καὶ κείνους ἡδίκηει, καὶ νῦν ἔμε
πάντας ὄσς ἄλλως, ὑμεῖς ἐσὲ κληρονόμοι. τ
των οἷω ἀθρόων εἰς τίμημα ποιήσαθε, ὅ, π
δίκλων ἡγήσαθε. ἔξελέγξω δὲ, πρῶτον μὲν
σα αὐτὸς ὑβείδην: ἔπειθ' ὅσα ὑμεῖς ἡδίκη
μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸν ἄλλον ὡς ἀνδρῶν
θλωαῖσι βίον πάντα αὐτῆς ἔξετάσω, καὶ δε
πολλῶν θανάτων, οὐχ εἰς ὄντα ἄξιον. ἰ
γε μοι τῶ τῆ χρυσοχόου πρῶτω λαβῶν μ
τυρίαν. Μαρτυεία.

Γάμμωνος γάμμωνος ἑπαρχος ἔχων,
σοχοεῖον εἰς τῆς ἀγορᾶς, εἰς ᾧ καὶ καταχίνο
ἢ ἰσπρὸς αὐτῶν χρυσοχοικῶν τέχνῳ: ἐκ
τος δὲ μοι δημοσθένους ᾧ καὶ μαρτυρῶ,

φανόν

ἢ χρυσοῦ ὥστε κατασκυῶσαι, ἢ ἰμοῖ
 ἀλάχρυσον ποιῆσαι, ὅπως πομπύσῃ ἐν
 οἷς τῷ τῆ διονύσου πομπῷ, ἢ ἐμοῦ σω
 ῶσαντος αὐτὰ καὶ ἔχοντος παρ' ἐμαυτῶ
 να, εἰσπηδήσας πρὸς με νύκτωρ μειδίᾳς
 ἀνόμνος ὑπὸ δημοσθένους ἔχων μεθ' ἑαυ
 τῶν ἄλλους ἐπεχείρητε διαφθεῖρειν τὸν γέ-
 ρον, καὶ τὸ ἰμάτιον: καὶ τίνα μὲν αὐτῶν ἐ-
 κήναιτο. οὐ μὲν τοι πάντα γε ἐδωκίθη δὲ
 ἵσι φανείτα με κωλύσαι. Πολλὰ μὲν τοί
 κω ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι καὶ ποδῶν ὧν ἑὸν ἄλ-
 λ' ἡδίκηκεν ἔχω λέγειν, ὅσ' πρὸ εἶπον ἐν
 τῇ τῆ λόγῳ, καὶ σωείλοχα ὑβρεις αὐτῶ
 κτηνείας τῶ αὐτάς, ὅσας ἀκούσεσθε αὐ
 τῶν δὴ μάλα. καὶ δὴ συλλογὴ ῥαδία. αὐτοὶ
 οἱ πεπονηότες προσήεσαν μοι. βούλομαι
 πρὸ τούτων εἰπεῖν, οἷς ὧν χειρήσειν αὐτὸν
 ἡκοα ἕξαπατᾶν ἡμᾶς. ὧν γὰρ ὑπὸ τῶ
 τῶ λόγῳ, ἐμοὶ μὲν ἀναγκασιότατους περὶ
 τῶ ἡγοῦμαι, ὑμῖν δὲ χρησιμωτάτους ἀκού-
 ῶν δὲ τί; ὅτι τῆ δικαίαν καὶ δ' ὀρθον θεῶν
 καὶ φῆφον ὁ κωλύσας ἕξαπατηθῆναι λόγος
 οἷς, ἕτος ἀπίος ἔσαι. πολὺ δὴ μάλα τα πάν
 τῶ τῶ τῶ λόγῳ προσέχειν ὑμᾶς δεῖ, ἢ
 κωλύσαι ὧν, καὶ πρὸς ἕκαστον ἀπαν-
 τῶ ὅταν οὗτος λέγῃ. ἔστι δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖ

Δημοθρύους

νο οὐκ ἀδελος ὄρων, ἕξ ὧν ἰδίᾳ πρὸς τι
αὐτῶν διεξιῶν ἀπὴρ ἔλετό μοι, ὡς εἰ πῶρ
θῶς ἐπεπόνθειν ταῦτα ἀλέγω, δίκαιον ἰδί
μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν: τῶν μὲν ἰμο
ῶν καὶ τῶν χρυσῶν σεφάνων τῆς διαφθορά
τῆς ἀπὸ τὸν χορὸν ἀπάσης ἐπηρείξω, βλα
βῆς: ὧν δ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρίζεσθαι φημι, ὑ
ως: οὐ μὰ δὲ οὐχὶ δημοσίᾳ κείναι αὐτὸν
τίμημα ἐπάγειν ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀχότις
ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἐκεῖνο οὐ οἶδα, καὶ ὑμᾶς δὲ
δύναμι χρὴ, ὅτι εἰ μὴ προὔβαλόμην αὐ
ἀλλ' ἐδικαζόμεν, οὐναντίος αὐτῷ ἦκεν οὐθύς
λόγος: ὡς εἰ πῶρ ἴπυ τούτων ἀλιθὲς π
βάλλεσθαι με ἔδει, καὶ παρ' αὐτὰ τὰ δικ
τα τῷ τιμωρίαν ποιεῖσθαι. ὅτε γὰρ χορὸν
τῆς πόλεως, ἢ, τε ἐαθῆς τῆς ἐορτῆς ἐνεκα κα
σα πρὸς κινδύζετο, ἐγὼ τε ὁ πεπονθὼς τὰ
χρηστὸς ἴπυ. τίς αὐτῶν οἶπυ ἐτόλμαν μάλλον εἰλ
τιμωρίαν, ἢ τῷ ἐκ τῆς νόμου κατὰ τῶν
τῷ ἐορτῷ ἀδικουμένων οὔσαν; ταῦτ' οὐ
ὅτι πάντ' αὐτῷ ἔλεγε οὗτος τότε. φύγει
μὲν γὰρ οἶμαι καὶ ἡδονικὸς ὅτι, τὸ τὸν τ
τα εὐρόπον τῆς μὴ δοῦναι δίκην διακρομέν
τὸν οὐκ ὄνθ' ὡς ἔδει γενέσθαι λέγειν: δικό
δέ γε σωφρόνων τούτοις τε μὴ προσέχειν; κ
ὄν αὐτῷ λάβωσιν ἀσελγαίνοντα πολλάζειν.

ἴσως λέγειν αὐτὸν ἔατε, ὅτι ἢ δίκαιος ἴδι
 εἶδωσιν ὁ νόμος μοι, καὶ γραφῶν ὑβρέως.
 οὐ γάρ: ἀλλ' ὡς οὐ πεποιήκειν ἀκατηγό-
 ρη, ἢ πεποιήκως, ἔπειτι τὴν ἑορτικὴν ἀδικεῖ,
 καὶ δεικνύτω. οὕτως γὰρ αὐτὸν ἐγὼ περὶ ὑ-
 βεόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον εἶτε-
 νῶ ὑμεῖς. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἑστὶ τῶν ἰδίων δι-
 καιοπονεξίαν ἀφείς, τῆ πόλει πάρα χωρῶ
 ἰπικωείαν, καὶ οὕτως εἰλόμην τὸν ἀχῶνα,
 οὐ μὴδὲν ὅτι λῆμμα λαβεῖν ἐμοί, χάειν,
 ἀλλά τὴν δὴ πού τῶν ἀν' εἰκότως ἐνέγημαι
 τῶ ὑμῶν. εἶδα τοίνυν ὅτι καὶ τούτω πολλῶ
 ἴσως τῶ λόγῳ, μή με δημοθέτει πῶρα δῶ
 ἴσως δὲ δὴ δημοθέτει με ἀνέλιτε. ὅτι τού-
 τῳ πολέμῳ, δὴ τῶτό με ἀναίρητε τε; τὰ τοι-
 κτα πολλάκις οἶδ' ὅτι φθέγγετ' ἐβουλόμηνος
 τινον τινὰ ἐμοί δὴ τούτων τῶ λόγων σιωπῶ
 ἴσως. ἔχει δ' οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' εἰς. οὐδέ
 ἴσως τῶν ἀδικουμένων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κα-
 τὰ νόρων ἐκδίδετε. οὐδὲ γὰρ ἐπειδὴν ἀδικη-
 σῆς, ὡς ἀν' ἕκαστος ὑμῶν ὁ παθὼν πείσῃ, ποιῆ-
 σῆς τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ τὴν ἀναντίον. νόμους
 ἴσως περὶ τῶν ἀδικημάτων ἐπ' ἀδήλοισι μὲν
 τῶ ἀδικήμασι, ἀδήλοισι δὲ τοῖς ἀδικησομέ-
 νῳ. οὐ τοι δὲ τί ποιῶσιν οἱ νόμοι; πᾶσιν ὑπὲρ
 τῶν τοῖς ἐν τῆ πόλει δίκῃ, ἀν' ἀδικη-

Δημοσθένους

Θῆτις, ἔσεσθαι δι' αὐτῶν λαβεῖν. ὅταν τοῖς
τῶν πρᾶβαιόντων τινὰ τοῦ νόμου καλῶν
τε, οὐ τοῖς κατηγόροις εἴσων ἐκδίδοτε, ἀλλ'
τοῦ νόμου ὑμῖν αὐτοῖς βεβεῆτε. ἀλλὰ μὲν
πρὸς γὰρ τὸ τοιοῦτον, ὅτι δημοσθένις φησὶν, ἴσασαι,
δίκαιος καὶ κοινὸς ἢ πᾶσι πάντων ἔστω ὁ λόγος· οὐ γὰρ εἰς δημοσθένιω ὄντα με ἴσασαι
γίνετο μόνον ταύτῃ τῷ ἡμέτερον, ἀλλὰ καὶ ἡ
χορηγὸν ὑμέτερον. εἴσων δ' ὅσον διώαται, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶνδε. ἴσασαι δὲ πού τῃσ' ὅτι τῶν δεσπο
δετῶν τούτων, οὐδενὶ δεσποδέτης ἔσ' ὄνομα,
ἀλλ' ὅτι δὴ ποτε ἐκάστω. αὐτὸ μὲν τοίνυν ἴσασαι
τῶν ὄντων τινὰ αὐτῶν ὑβείη τις ἢ κακῶς ἐ
πῆ, γραφῶν ὑβρεως καὶ δίκῃ κατηγορεί
φούεται. ἐάν δεσποδέτῃ, ἀτιμος ἔσαι κα
θάπαξ. εἴσασαι τί; ὅτι τοῦ νόμου ἢ δὴ ὁ εἴσων πᾶ
σων προσυβείη, καὶ τὸν ὑμέτερον κοινὸν ἔσων
νον, καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. ὁ γὰρ δεσπο
δέτης, οὐδενὸς ἀνθρώπων ἔσ' ὄνομα, ἀλλὰ τῆς
πόλεως. καὶ πάλιν γὰρ τὸν ἀρχόντα, ταύ
εἴσων. ἐάν μὲν ἐσεφανωμένον πατάξῃ τις, ἢ κα
κῶς εἴπῃ, ἀτιμος. ἐάν δὲ ἰδιώτῃ, ἰδίᾳ ὑβ
είη. καὶ οὐ μόνον πᾶσι τούτων οὕτω ταύ
εἴσων, ἀλλὰ πᾶσι πάντων, οἷς αὐτὴ ἡ πόλις πᾶσι
ἀδελφίαν, ἢ σεφρανήφορειαν, ἢ τινὰ τιμῶν δῶσιν
τω τοίνυν καὶ ἐμὲ, εἰ μὲν ἄλλαισιν πᾶσι ἡμέτερον

ἴτε τι τούτων μειδίας ἰδιώτῳ ὄντα, ἰ-
 ραὶ δίκῳ προσῆκον αὐτῷ διδόναι· εἰ δὲ
 οἷόν ὄντα ὑμέτερον ἰσομελίας ἕσης, πάν-
 τῶν δίκῃσιν, ὑβείσας φαίνεται, δημοσίας
 καὶ τιμωρίας δίκῃσιν ὅτι τυγχάνειν.
 Ἐὰν γὰρ τῷ δημοσθένει καὶ ὁ χορηγὸς ὑβεί-
 σῃσιν δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὄνομα· καὶ τοὶ ταῦ-
 τῶν ἡμῶν, αἷς οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι· χρῆ-
 σθαι μὲν πῆθεσθε εἰς νόμους, ὁποῖοί τινές εἰ-
 ποτεῖν· ἐπειδὴ δὲ θῆθε, φυλάττειν καὶ
 ἔχειν· καὶ γὰρ οὐρα τῶν ὑμῶν ὅτι, καὶ
 τῶν δίκῃσιν· ὡς ὁ τῆς βλάβης ὑμῶν νόμος πᾶ-
 ρα ὡς ὁ τῆς ἀκρίβειας· ὡς ὁ τῆς ὑβείσας· εἰ τοί-
 οῦτον ἔπεχεσθε εἰς τοῖς διονυσίοις τί ποιουῦντας
 τῶν κατὰ τούτους εἰς νόμους δίκῳ διδόν-
 τῶν αὐτῶν ὑμῶν προσέδει τῶν νόμων·
 οὐκ ἄπεχεσθε· σημεῖον δὲ· ἔθεθε ἰσομελίας νό-
 μῳ ὡς ὡς θεῶν πᾶσι τῆς ἰσομελίας· εἰ τις
 ἀκρίβειοις τοῖς προσῆκονσι νόμοις, καὶ
 τῷ τῷ μετ' ἐκείνους τεθέντι, ἢ πᾶσι τοῖς
 τοῖς ἕσ' ἄλλοις, ὁ τοιοῦτος πῆθεσθε μὴ διδόν-
 τῶν δίκῳ, ἢ μείζω δοῖν δικάως; ἐγὼ μὲν
 οὐκ, μείζω· ἀπῆειλε τοίνυν τίς μοι πᾶσι
 αὐτῶν, συλλέγειν ἢ πωθάνεσθε, τίσι πᾶ-
 σιν συμβέβηκεν ὑβείσασθαι· καὶ λέγειν τού-
 τῳ καὶ διηγείσθαι πρὸς ὑμᾶς μέλειν· οἷον, ὡς

Δημοσθένους

ἀνδρῶν ἀθλιωαῖοι τὸν πρόεδρον, ὃν ποτέ φη-
σιν ἐν ὑμῖν ὑπὸ πολυζήλου πλιηλῶναι· καὶ
θεσμοθέτῳ, ὃς εὐαγχος ἐπλήγη τῷ αὐλοῦ
τείδῃ ἀφαιρούμενος· καὶ τοιούτους πινάξους
ἔαν πολλοὺς ἐπίσους πολλὰ καὶ δεινὰ πεπαι-
θότας ἐπιδείξῃ, ἢ τὸν ὑμᾶς ἐφ' οἷς ἐγὼ πέπο-
θα ὀργουμένους. ἐμοὶ δ' αὖ τὸνναντίον ὡς ἀ-
δρῶν ἀθλιωαῖοι δοκεῖγε ποιεῖν αὐ' εἰνότως· καὶ
πρὸ ὑμῶν τῶ κοινῇ βελτίστου δεῖ μέλεινώ-
μῖν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, τ' μὲν πολλὰ καὶ
αὐτὰ γίνεσθαι, τὸ μὴ κολάζεσθαι τοὺς ὀργι-
μαρτάνοντας αἴτιον ὄν; τῶ δὲ μηδέναι ὑβείναι
τὸ λοιπὸν, τὸ δίκῳ τὸν ἀεὶ ληφθέντα κώπῃ
σῆκῃ δισύναι, μόνον αἴτιον αὐ' γενόμενον; εἰ μὲν
τοίνυν ἀχρεΐα συμφύει τοὺς ἄλλους, ὅσοι
καὶ δι' ἐκεῖνα κολασέον· καὶ μάλλον γε ὀφεί-
πει αὐ' ἢ πλείω καὶ μείζω· εἰ δὲ προξυαῖα
εἴσεν ἢ πάντας ἕατέον. ἐπι τοίνυν οὐδ' ὀφεί-
ει οὐσαν τούτῳ καὶ κείνοις συβνώμῳ δέρι-
μῖν· πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τὸν θεσμοθέτῳ π-
τάξασθαι εἶχε προφάσεις, μέθῳ, ἔρωτα καὶ
γνοίαν, διὰ τὸ σκότους καὶ νυκτὸς τὸ πρᾶξ-
γενέσθαι. ἐπειθ' ὁ πολυζήλος ὀργῇ καὶ ζότῃ
προπετεία φθάσαι τὸν λογισμὸν, ἀμαρτ-
ῆ φήσεν· οὐ γὰρ ἐχθρὸς γε ὑπῆρχεν ὢν· οἱ τ'
ἐφ' ὑβρεὶ τῶ τ' ἐποίησεν· ἀλλ' ὁ μείδιᾶ τούτῳ

ἢ ὅτιν εἶπεν. καὶ γὰρ ἐχέρως ἔγωγε καὶ μεθ' ἡμῶν εἰδώς ὑβρίζε. καὶ οὐκ ἔστι τούτου μόλις ἄλλ' ἔστι πάντων φαίνεται προσημείως εὐβρίζειν. καὶ μὴ, οὐδὲ τῶν πεπραγμένων καὶ τούτοις οὐδὲ ὅμοιον ὄρω. πρῶτον μὲν τὸ δεσμοδέτης οὐχ ἔσορ' ὑμῶν, οὐδὲ τῶν φροντίσας, οὐδ' ἀγανακτήσας φανήσεσθαι ἄλλ' ἰδίᾳ πειθεῖς, ὅπως δὴ ποτε ἀργυροκόποι καθυφείσθαι τὸν ἀγῶνα. ἐπειθ' ὁ πλιηγείσθαι ἐκείνους τῶν πολυζήλων τὰ τοῦτο ἰδίᾳ διακρίβητος, ἐρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν πολυζήλον. εἰ μὲν γὰρ ἐκείνων κατηχεῖν βούλεται τις ἐν ᾧ κείνῃ, δεῖ λέγειν ταῦτα. εἰ δ' ἔσορ' ὧν ἐγὼ εἶπον κατηγόρηκα, ἀφρολογεῖσθαι, πάντα ἴσον ἢ ταῦτα λεκτέον, πᾶν γὰρ τούτων ἐν ἐκείνοις. αὐτὸς μὲν οὔτε λαβῶν οὐδὲν, τίς ἔστι χειρήσας λαβεῖν φανήσομαι: τίς δ' ἔσορ' τῶν νόμων, καὶ τίς ἔσορ' τῶν θεῶν, καὶ τίς ἔσορ' ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως φυλάξας ἡμῶν ἀφροδεδωκὸς ὑμῖν. μὴ τοίνυν ἐᾶτε ταῦτα ἄνωγόν τὸν λέγειν. μὴ δ' ἄν' ἐπιζητῆται, πείθεσθαι δὲ δίκαιόν τι λέγοντι. ἀν' γὰρ ταῦθ' οὕτως ἐπισημαίνεσθαι ὑπάρχει παρ' ὑμῖν, οὐκ ἐνέσαι αὐτὸν λόγος οὐδὲ εἶς. ποία γὰρ πρόφασις τίς ἀντιπίνη καὶ μετεία σκῆψις φανείτω τῶν πε

Δημοθένους

πραγμάτων αὐτῶν; ὀργὴν γὰρ δία; καὶ γὰρ εἴδη
τυχὸν λέξει: ἀλλ' ἂν μὲν αὖ τις ἀφνω τὸν λαόν
νομὸν φθάσας ἔβαλε ἢ τι πρᾶξι, καὶ ὑβρι-
στικῶς εἴη ποιήσῃ, δι' ὀργὴν γ' εὐὶ φῆσαι πε-
ποιικαίαι. ἀλλ' αὖ ἐκ πολλοῦ συνεχῶς εἴη
πολλὰς ἡμέρας πρᾶξι νόμους πρᾶτων
φωρᾶται, οὐ μόνον δὲ που τὴ μὴ μετ' ὀργῆς
πέχει, ἀλλὰ καὶ βεβουλημένος ὁ τοιοῦτος
βείζων ὅστιν ἡδὴ φανερὸς. Ἀλλὰ μὲν ὅτι
νίκα καὶ πεποιικῶς ἀκατηγορῶ, καὶ ὑβρι-
στεποιικῶς φαίνεται: εἴη νόμους ἡδὴ δέισαι
πεῖν ὡς ἀνδρῶν δικασαί: κατὰ γὰρ τούτοις
δικάσειν ὁμωμόκατε: καὶ θεωρεῖθ' ὅσω μέ-
ζονος ὀργῆς καὶ ζημίας ἀξιοῦσι εἴη ἐκουσίως
δι' ὑβριστεποιικῶν, τῶν ἄλλως πε-
εβαμαρτανόντων. πρῶτον μὲν τοίνυν οἱ εἴη
τῆς βλάβης οὔτοι νόμοι πάντες, ἴν' ἐκ τούτων
ἀρξώμαι: αὖ μὲν ἐκ τῆς βλάβης, δι' ἀπλοῦ: ὡς
δι' ἄκων, ἀπλοῦ τὸ βλάβος κελθούσιν ἐκ
νειν: εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ παθῶν πανταχοῦ βλα-
θείας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. ὡς δὲ ἀράσαντι
οὐκ ἴσθη τῶ ὀργῆν ἀνθ' ἑκῶν ἀντ' ἄκων, ἐπὶ
ξενὸς ὁ νόμος. ἐπειθ' οἱ φονικοὶ, εἴη μὲν ἐκ προνά-
εὶς ἀρκτινιώτας θανάτω, καὶ ἀειφυγία, καὶ
δημύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημοῦσι. εἴη δ' ἀ-
κουσίως ἀνέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς

ἔσαν οὐ μόνον δι' ἑσπέρων τοῖς ἐκ προαι-
 κας ὑβρισαῖς χαλεπούς ὄντας ἰδεῖν ὅτι
 ἄξιους, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἀπάντων. τί γὰρ δὴ
 αὐτῶν τις ὄφλων δίκην μὴ ἐκτίσῃ, οὐκ ἐ-
 πιστεῖν ὁ νόμος τῷ ἑζούλῃ ἰδίῳ, ἀλλὰ
 ἐπιτιμᾶν ἐπέταξε τῷ δημοσίῳ; καὶ πάλιν,
 ἢ ποτε αὐτῶν μὴ ἐκὼν παρ' ἐκόντες τίς λά-
 πάλαντον εἴ, ἢ δύο, ἢ καὶ δέκα, καὶ ταῦ-
 τὰ ἐκτελέσει, οὐδὲν αὐτῶν πρὸς τῷ πόλιν
 ἔστι, αὐτῶν δὲ μικροῦ πάνυ τιμήματος ἀξιόν τις
 εἶη, εἴα δὲ αὐτῶν ἀφέληται, τὸ ἴσον ὡς δι-
 κῶν προστιμᾶν εἰ νόμοι κελθούσιν, ὅσον
 τῷ ἰδίῳ τῷ; ἢ τί; ὅτι πάνθ' ὅσα τίς βια-
 σθεὶς πράττει, κοινὰ ἀδικήματα, ἢ κατὰ τὸ
 ἴδιον πράγματος ὄντων ἡγεῖτο ὁ νομοθέτης.
 αὐτῶν γὰρ ἰσχυρῶς, ὀλίγων δὲ ἢ νόμους, ἀπάν-
 τειναι, ἢ τὸν μὴ πεισθέντα ἰδίῳ, τὸ ἢ εἰα-
 ρήτα, δημοσίῳ δεῖσθαι βοηθείας. διό πρός, ἢ
 ἢ ὑβρεως αὐτῆς τὰς μὴ γραφὰς ἔδωκεν αἰ-
 τιεῖν ὡς βύλομνῳ: τὸ δὲ τίμημα ἐποίησεν ὁ
 δημοσίον. τῷ γὰρ πόλιν ἡγεῖτο ἀδικεῖν,
 εἴ τὸν παθόντα μόνον, τὸν ὑβείζειν ἑσπέρων
 οἴτα: καὶ δίκην ἰκανῶς τῷ τιμωρίαν εἶναι
 παθέντι: χρήματα δὲ οὐ προσήκειν τῶν τοι-
 οῦτων ἐφ' ἑσπέρων λαμβάνειν. καὶ τοιαύτη γ'
 ἦσατο ἡ ἐκτελέσει, ὥστε καὶ εἰς δοῦλον ἢ

Δημοσθένους

βείζη τις, ὁμοίως ἔδωκεν ἐπὶ τούτου γὰρ
φύω. οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάγων ἔτετο δεῖν σκί-
πειν. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ὁπιόν τι τὸ γιγνώσκον
νον. ἐπειδὴ δὲ οὐρανὸν οὐκ ἐπιθήσειον, μήτε
πρὸς δοῦλον, μήτε ὅλως ὑβρίσαι πρᾶττειν ἐπι-
ταξεν. οὐ γὰρ δεῖν οὐκ ἔστιν ὡς ἀνδρες ἀλλήλων
τῶν πάντων οὐδὲν ὑβρεως ἀφορητότερον ἐ-
δὲ ἐφ' ὅτι μᾶλλον ὑμῖν ἀρχίζεσθαι προσήκει
Ἀνάγνωθι δὲ αὐτὸν μοι λαβὼν τὸν τῆς ὑβρε-
ως νόμον. ἔδεν γὰρ, οἷον ἀκούειν αὐτὸν τὸν νόμον.

Νόμος.

Εάν τις ὑβρίζη τινὰ, ἢ παῖδα, ἢ γυναικα
ἢ ἀνδρα τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δοῦλων, ἢ πρᾶ-
νόμῳ τι ποιήσῃ εἰς τούτων τινὰ, γραφί-
στω πρὸς τοὺς θεσμοδέτας ὁ βυλάρχος ἀπο-
νάων οἷς ἔξεστιν. οἱ δὲ θεσμοδέται εἰσαγγε-
λῶν εἰς τὴν ἡλιαίαν τελεάκοντα ἡμέρωι ἀπο-
θῆσιν αὐτὴν ἢ γραφὴν, εἰ μὴ τι δημόσιον καλύψῃ
δὲ μὴ, ὅταν πρῶτον οἶόν τε. ὅτου δὲ αὐτὸν κατα-
γνώσῃ, ἢ ἡλιαία τιμάτω πρὸς αὐτὸν πρᾶξι-
μα, ὅτου αὐτὸν δόξῃ ἀξίος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀρχι-
πύλαι. ὅσοι δὲ αὐτὸν γράφονται γραφίαις ἰδίαις κα-
τὰ τὸν νόμον εἰάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ, ἢ ἐπεξέλθῃ
μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν κλήρων
ἀρχιπύλαι χιλίας δραχμαῖς ὡς δημόσιον. εἰ μὴ
δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὑβρεως, δεδίδωται

μήθ' ἄνδρον ὑβείσῃ, μέχρι ἀν' ἐκτίσῃ. Αἰκούε-
 ς ἀνδρες ἀθλωαῖοι τῆς νόμου τῆς φιλανθρω-
 πίας οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβείζεσθαι ἀξιοῖ;
 καὶ πρὸς θεῶν, εἴ τις εἰς τοὺς βαρβάρους
 ἠδικῶν τὸν νόμον εἴσῃ, παρ' ὧν τὰ ἀνδρά-
 πικὰ εἰς τοὺς ἑλλωσὶ κομίζεται, ἐπακινῶν ὑ-
 βίαι καὶ διεξιῶν, παρὰ τῆς πόλεως εἴποι πρὸς
 τοὺς ὅτι, εἰσὶ πινδοὶ ἑλλωδοὶ ἀνθρώποι οὐ-
 κ' ἡμεῖοι καὶ φιλανθρώποι εἰς εὖρους, ὡς
 πολλὰ ὑφ' ὑμῶν ἠδικημένοι, καὶ φύσει τῆς
 πρὸς ὑμᾶς ἔγγραφον αὐτοῖς ὑπάρχουσης παρ-
 ῆς, ὅμως οὐδ' ὅσων ἀν' τιμῶν καταθέντες
 δούλους κτήσωνται, οὐδὲ τοὺς ὑβείζειν
 χρῆσιν: ἀλλὰ νόμον δημοσίᾳ τὸν ταῦτα κω-
 λίσσοντα τέθεινται τουτονί: καὶ πολλοὺς ἤδη
 ταβαύτας τὸν νόμον εἴσῃ ἐζημιώκασι θα-
 ντῶ: εἴ ταῦτ' ἀκούσασιν καὶ σωεῖσιν οἱ βαρ-
 βάροι, οὐκ ἀν' οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς
 προσκύνουσιν αὐτῶν ποιήσασθαι; τὸν τοίνυν οὐ-
 κ' ἀτὰρ τοῖς ἑλλησι μόνον δὴ δημοσιῶν νόμον
 ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις οὐκ ὄξεσθ' ἀν-
 εῖν, σιοπεῖσθ' ὁ πῆραβας, καὶ τίνα δοὺς δίκλω-
 ρίαν ἔσαι δεδωκίης. εἴ μὲν τοίνυν ὧ ἀνδρῶν
 εὐαῖοι μὴ χρηγὸς ὧν ταῦτ' ἐπεπόνθη ὑπὸ
 μεδίον, ὑβείν ἀν' τις κατέγνω μόνον τῶν πε-
 τυχμείων αὐτῶν: νῦν δὲ μοι δοκεῖ, καὶ ἀσέ-

Δημοσθένους.

Βεβαιὸν εἰ καταγνώσκει τίς, τὰ προσήκοντα ποιεῖν. ἴστε γὰρ δὴ πευσοῖσθαι, ὅτι σοὶ χοροὺς ὑμεῖς ἅπαντας τούτους, ἢ ὕμνους τῷ θεῷ ποιεῖσθε, οὐ μόνον κατὰ σοὶ νόμους σοὶ πατρῶν τῶν Διονυσίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς μαντείας, ἐν αἷς ἅπασαις ἀνηρημένον θύρετε τῆ πόλει: ὁμοίως ἐκ Δελφῶν, καὶ ἐκ Δωδώνης, χοροὺς ἰσάναι κατὰ τὰ πάτρια: καὶ κνιστᾶν ἄγυας, καὶ σεφανιφορεῖν. Ἀνάγνωθι δέ μοι λαέων αὐτὰς τὰς μαντείας. Μαντεΐαι.

Αὐτῷ δὲ χεῖ εἶδεσθιν ὅσοι πανδίοις ἄστυ Νάετε, καὶ πατείοισι νόμοις ἰθὺς ἐορταῖς, Μεμνησθαι βάκχοιο, ἢ θύρε χορὸς κατ' ἄγυας. Στάναι ὠραίων βρομῶ χάειν ἄμμιγα πάντα. Καὶ κνιστᾶν βωμοῖσι κάρη σεφάοις πυκᾶσαντας.

Γρεὶ ὑγείας θύειν, καὶ δὴ χεσθαι δι' ὑπάτω, καὶ ἠρακλεῖ, ἅ πόλωνι προσαθείω. πατρῶν τύχας ἀγαθὰς ἅ πόλωνι ἀγυεῖ, λατοῖ, ἀρτέμεδι, καὶ κατ' ἄγυας κρατῆρα ἰσάμεν καὶ χοροὺς, ἢ σεφανιφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια θεοῖς Ὀλυμπίοις πάντεσσι καὶ πάσαις, ἰδίᾳ δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς ἀνίχοντες, καὶ μνασιδωρεῖν.

Ετδρά.

Εκ Δωδώνης μαντεΐαι ὅ δὴ μω τῶν ἀθωαίων. Ο τῆ διὸς σημαίνει, ὅτι τὰς ὠραῖα πῆλω γ

κατὰ τῆς θυσίας. καὶ τῆς θεωρίας αἰρετικῶν
 ἔμπειν κελύβει θεωρῶνς ἐνέα, καὶ τούτους
 ἔα ταχέων ὡς διὰ δωδωναίω ἀρροβείσ βῆς,
 καὶ πρὸς ἐκάσῳ δύο βούσεις. τῇ δὲ διώνῃ βῆν,
 καὶ ἄλλα ἰδρεῖα, καὶ κράπεζαν χαλκῷ. καὶ
 πρὸς, τὸ ἀνάθημα, ὃ ἀνέθηκεν ὁ δῆμος ὁ ἀθη-
 κίων.

Ἐτδρά.

Ὁ τῶ Διὸς σήμαιν' ἐν δὲ διώνῃ δονύσῳ δι-
 οτελεῖ ἰδρεῖον τέλειον, καὶ κρατῆρα κερά-
 κι, καὶ χοροῦς ἰσανάι. ἀπύμωνι ἀρροβείῳ
 καὶ θύσαι, καὶ σεφανηφορεῖν ἐλθουθῶνς καὶ
 ἰύλους, καὶ ἐλεεῖν. θύειν μίαν ἡμέραν διήκτη
 ὡς βούλθον. Εἰσὶν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
 καὶ αὐταὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ μαντεῖαι ἐν τῇ
 ἰλθὶ καλὰ καὶ καχά. τί οἶω ἐκ τῶν ὑμῶν
 θυμεῖσθαι δεῖ; ὅτι τὰς μὲν ἄλλας θυσίας
 ἴς ἐφ' ἐκάστης μαντείας προφανομύοις δε-
 προσάτῃουσι θύειν. ἰσανάι δὲ χοροῦς καὶ σε-
 φανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια, πρὸς ἀπάσαις
 αἷς ἀθλομαχίαις μαντείας προσαναίρουσιν
 εἶν. οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες οἱ γιγόμενοι καὶ
 χρηστοὶ, δήλον ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας
 ἰσωδρὸν χόμεθα εἰς τὸ ἀγῶνα κατὰ τὰς μαν-
 τείας ταύτας, ἰσωδρὸν ὑμῶν αὐτῶν ἐσεφανού-
 μεθα, ὁμοίως ὅ, τε μέλων νικᾶν, καὶ ὁ πάντων
 ἰκτος γενήσεσθαι. τῷ δὲ τῶν ἑσθινικίων

Δημοσθένους

Ἐπορὶ αὐτῶν τότε ἦδη σεφανοῦται ὁ νικῶν. τὸν
οἶω εἰς τινα τούτων τῶν χορυτῶν, ἢ τῶν χοι
ρηγῶν ὑβρίζοντα ἐπ' ἐχθρα, καὶ ταῦτ' ἐν αὐ
τῷ ἀγῶνι καὶ ἐν τῷ θεοῦ ἰδρῶ εἶσθαι ἄλλ
λοπι πλὴν ἀπεθεῖν φήσομεν; καὶ μὴ ἴσῃ γε
εἶσθαι, ὅτι βουλόμενοι μηδενὴ ἀγωνίζεσθαι ξέ
νον, οὐκ ἐδώκατε ἀπλῶς τῶν χορηγῶν οὐδε
νί, προσκαλέσαντι εἰς χορυταῖς σιοπεῖν, ἀλλ
ἐὰν μὴ καλέσῃ, πεντήκοντα δραχμαῖς. ἐ
ὰν δὲ καθίζεσθαι κελύσῃ, χιλιάσ' ἀρπίνει
ἐτάξατε. τίνας ἐνεκα; ὅπως μὴ τὸν ἐσεφανω
μένον καὶ λήτουργοῦντα τῷ θεῷ ταύτην τῶν
ἡμεῶν καλῇ, μὴ δ' ἐπηρεάζῃ, μὴ δ' ὑβείσῃ
μηδεὶς ἐξεπίτηδες. εἶτα τὸν μὴ χορυτῶν οὐδ'
ὁ προσκαλέσας κατὰ τὸν νόμον ἀζήμιος εἶσαι
τὸν δὲ χορηγὸν αὐτὸν οὐδ' ὁ συγκόψας πρῶ
πάντας εἰς νόμους οὕτω φανερῶς, οὐ δώσῃ
δίκῃ; ἀλλὰ μὴ, οὐδὲν ἐς ὄφελος καλῶς ἢ π
φιλανθρώπως εἰς νόμους ἔπορ πολλῶν κεί
σθαι, εἰ τοῖς ἀπειθοῦσι καὶ βιαζομένοις αὐτοῖς
ἢ πρ' ὑμῶν ὀργῇ τῶν ἀεικνείων μὴ γαίησεν
φέρει δὴ πρὸς θεῶν καὶ κείνο σκέψασθε. πρῶ
τήσασθαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναι μοι, ἐὰν
εἰς συμφοραῖς τιῶν γεγονότων ὀνόματι μνη
σθῶ. οὐ γὰρ ὄνειδίσαι μὰ εἰς θεοὺς οὐδέ
δυναχερὲς οὐδὲν βουλόμενος εἶσθαι ποιήσω, ἀλλ'

* Δείξαι τὸ βιάζεσθαι καὶ ὑβείζειν ἢ τὰ ποι-
 αῖτα ποιεῖν, ὡς ἅπαντες ὑμεῖς εἰ ἄλλοι φθύ-
 πτε. σάννίων ἐστὶ δὴ πού τις ὁ εὖ φραγικούς δι-
 εσκευών: οὗτος ἀσφατεῖσθ' ἐάλω, καὶ κέχρη-
 τ: συμφορᾶ. εἴην μετὰ πῶ ἀτυχίαν ταύ-
 τη, ἐμπαύσατό τις φιλονεικῶν χορηγὸς φρα-
 γιδῶν, εἶμαι, θεοσδοπίδης. τὸ μὲν οἶω περὶ
 τὴν ἀνάγκην οἱ ἀντιχορηγοὶ ἢ καλύσειν ἐ-
 φασαν. ὡς δ' ἐπληρώθη τὸ θέατρον, ἢ τὸν ὄ-
 ρον σωφλεγμαῖον εἶδον εἴποι τὸν ἀγῶνα, ὡ-
 κισαν, εἶασαν, οὐδεὶς ἤψατο. ἀλλὰ τοσοῦτον
 τὸ τεθεῖσθ' ἐκάστω, τίς ἀν' ὑμῶν ἴδοι συγ-
 κληρικὸς, ὥστε πάντα τ' μετὰ ταῦτα χρό-
 νη διδάσκει εὖ χορούς: καὶ οὐδὲ τῶν ἰδίων
 φρῶν οὐδεὶς κωλύει. τοσοῦτ' ἀπέχει τῶν χο-
 ρῶν πινος ἄψαθαι. Ἄλλος ὅστιν ἀρῖσει
 αἰοινηίδος φυλῆς. ἢ τυχηκῶς τι ἢ οὗτος ποι-
 κλον. ὅς νυ μὲν ἢ γέρον ὅστιν ἤδη, ἢ ἴσως ἦτ-
 τιν χορευτῆς, ὡ δὲ ποθ' ἡγεμῶν τῆς φυλῆς κο-
 ραῖος. ἴσε δὴ πού τῃ ὅτι τὸν ἡγεμόνα ἀν' ἀ-
 κλη τίς, οἶχεται ὁ λοιπὸς χορός. ἀλλ' ὅμως
 ἁλῶν χορηγῶν φιλονεικῆσαντων, οὐδεὶς πῶ-
 τε τῆτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα: οὐδ' ἐτόλμη
 εἰσεῖν ὀβραγαγεῖν, οὐδὲ κωλύσαι. δὲ γὰρ
 εἶδεν αὐτὸν εἰλαβόμενον τῆ χειρὶ εἰσε-
 ἴησαι, ἢ μὴ προκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἀρ-

Δημοσθένους

χόντα εἶναι, ὡς πρὸς αὐτὸν εἰς ἑαυτὸν τίς ἐβλάστη
γῆν ἢ βούλετο, ἅπασ τις ὠκνεῖ τῆς ἀσελγεί-
ας ταύτης αὐτόχειρ ὀφθῆναι γενόμενος. οὐ
κοῦν δεινὸν ὡς ἀνδρὸς δικασαὶ ἢ ἀέτλιον, ἢ
μὴν νικᾶν αὐτὰυτὸ πρὸς τῶν τοιουτέων χορη-
γῶν, τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄν-
τα εἰς τὰς λειτουργίας, μηδένα τολμῆσαι πο-
ποτε, μὴ δῶν οἱ νόμοι διδύασιν ἄψαυται· ἀλλ'
οὕτως οὐλαβῶς, οὕτως οὐτεβῶς, οὕτω με-
τείως διακείσθαι, ὥστε ἀναλίσκοντας, ἀγα-
νιῶντας, ὅμως ἀπέχεσθαι, ἢ προσεῖναι τὰς
ὑμετέρων βουλήσεις, καὶ πῶς πρὸς τὴν ἑορτήν
ἀπουδῶν· μεδίαν δὲ ἰδιώτῳ ὄντα, μηδὲν ἀ-
νηλωκότα, ὅτι ὡς προσέκρουσε, ἢ ἐχθρὸς ἐ-
πῆρξε, οὕτως ἀναλίσκονται, χορηγῶντα, ἐπι-
πλέον ὄντα προπληκίζειν καὶ τύπῃν, καὶ
μήτ' ἑορτῆς μήτε τῶν νόμων, μήτε τι ὑμέ-
τερον εἶτε, μήτε τῶν θεῶν φροντίζειν. πολλῶν τε
νῶν ὡς ἀνδρες ἀθλαῖοι γεγενημένων ἐχθρῶν
ἀμύλοις, οὐ μόνον ἐξ ἰδίων ἀλλὰ καὶ ἐκ κα-
νῶν πραγμάτων οὐδεὶς πώποτε εἰς τοσούτην
καθείνω ἀφίκετο, ὥστε τοιούτος τι τολμῆ-
σαι ποιεῖν. καί τοι φασὶν ἰσχυράτῳ ποτὲ ἐκ-
νον Διοκλεῖ ὡς πτῆναι τὰ μάλιστα ἐλθεῖν εἰς ἐ-
χθραν· καὶ ἐπὶ πρὸς τούτῳ συμβῶναι πρὸς
τὸν ἰσχυράτους ἀδελφὸν ἀντιχορηγήσαι
Διοκλεῖ.

ἡκλειῖ. ἄλλ' ὅμως πολλοὺς μὲν ἔχων φίλους
 ἰκράτης, πολλὰ δὲ χρήματα κεκτημένος,
 θανάτων δ' ἐφ' ἑαυτῷ τηλικούτου ἡλίον εἰκὸς
 εἶδρα καὶ δύξις καὶ τιμῶν τετυχηκότα, ὧν
 αἴτιος ἡξίωτο πρὸ ὑμῶν, ἔκ' ἐβάδιζεν ὡς τὰς
 τὴν χρυσοχόων οἰκίαν νύκτωρ, οὐδὲ κατερ-
 ἔβαινε τὰ πρᾶσκευοζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν
 ἔπιπνυτο, οὐδὲ διέφθειρε διδάσκαλον, οὐδὲ χρ-
 ἔμαθάνειν ἐκώλυεν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐ-
 ἔβαινε, ὧν οὗτος διεπράττετο, ἐποίει. ἀλλὰ τοῖς νό-
 μισ ἢ τῇ τῶν ἄλλων βελήσει συγχωρῶν ἢ νεί-
 κητο καὶ νικῶντα ἢ σεφανούμενον τὸν ἐχθρὸν
 ἔβαινε, εἰκότως. εἰ δὲ γὰρ αὐτὸς δουλείων ἢ δει-
 κνῶνως πολιτεία, ταύτῃ συγχωρεῖν τὰ τοι-
 κίτα ἡξίου. πάλιν φιλόσφατον ἅπαντες ἴσ-
 οῦσι τὸν κολωνῆθεν χάρβειον κατηγοροῦντα,
 ἔκ' ἐκείνετο τὴν πᾶσι ὠρωποῦ κείσιν θανάτου
 τὸ πάντων τῶν κατηγέρων πικρότατον γι-
 γνησάντων, καὶ μετὰ ταῦτα χρηζοῦντα παι-
 ονύσια, καὶ νικῶντα, ἢ χάρβειαν οὐτε τῶ-
 οῦντα, οὐτε ἀφαρπάζοντα τὸν σεφανον, οὐδ'
 εἰως προσιόντα ὅποι μὴ προσήκεν αὐτῷ. πολ-
 οῦς δ' αὖ ἔχων εἰπεῖν ἔτι, ἢ δὲ πολλὰς προ-
 κίσει ἐχθροὺς γεννημένους ἀλλήλοισι, οὐ-
 οῦνα πώποτε οὐτε ἀκήκοα οὐτε ἑώρακα, ὅς
 οἱ εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθεν ὕβρεως, ὡς τε τοι-

Δημοσθένους

οὐτόν τι ποιῆν. ἃ δὲ γε ἐκείνο ἔδειξεν ὑμῶν οἶδ' ὅτι μνημονύει πρότερον τῶν ἐπι τοῖς ἰδίοις, ἢ ἢ τοῖς κοινοῖς ἐχθρῶν ἀλλήλοισι γενομένων οὐδένα, οὔτε καλουμένων τῶν κειτῶν πρεσηκώτα, οὔθ' ὅταν ὁμνύωσιν ἐξορκιστά, οὔθ' ὅλως ἐπ' οὐδενὶ τῶν τοιούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον. ταῦτα γὰρ πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι φιλονεικία μὲν ὑπαχθία τα ὄντα χορηγὸν ποιῆν, ἔχει τινὰ συγνώμην: ἐχθρὰ ἢ ἐλαύνοντά τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασιν καὶ τῷ ἰδίῳ δυνάμει κρείττω καὶ βίαι τῶν νόμων οὐσαν εὐδαιμόνητον, ἢ ῥά κλει, βαρὺ καὶ οὐχὶ δίκαιόν ὅστιν, οὐδὲ συμφέρον ὑμῖν. εἰ γὰρ ἐκάσῳ τῶν χορηγούτων αὐτῶ πρόδηλον γένοιτο, ὅτι αὐτὸ δεινὰ ἐχθρὸς ἢ μοι μείδιος, ἢ τις ἄλλος θρασὺς καὶ οὐτῶ πλούσιος, πρῶτον μὲν ἀφαιρέθῃ σωμα τῷ νίκῳ, καὶ ἄμεινον ἀγωνίσασθαι τινος: ἔπειτ' ἐφ' ἅπασιν ἐλατῶθήσεται, καὶ προπληκίζομενος διαπελέσει: τίς οὕτως ἀλόγιστος, ἢ τίς οὕτως ἀθλιός ὅστιν, ὅς τις ἐκὼν αὐτὴν μίαν δραχμὴν ἐθέλει σκεῖν ἀναλῶσαι; οὐδεὶς δὴ πού: ἀλλ', οἶμαι, τίς πάντας πειοῦ καὶ φιλοτιμῆσθαι ἢ ἀναλίσκεῖν ἐθέλει, ἐκείνός ὅστιν, ὅτι τῶν ἰσῶν καὶ τῶν δικαίων ἕκαστος ἠγεῖται ἐαυτῷ μετῆνα ἐν δημοκρατία. ἐγὼ τοίνυν ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι

ἔντων δ' ἔτυχον δὲ δῶρον: ἀλλὰ χω-
 ρῶν ὑβείαθην, καὶ τῆς νίκης προσαπεσδρή-
 θη. καί τοι πᾶσιν ὑμῖν δῶρον δείξω σαφῶς ἔγω
 τότι μηδὲν ἀσελγὲς ἐβλιῶ ποιούῃ τι μειδία,
 εἰ δ' ὑβείζοντι, μὴ δὲ τύπῃοντι καὶ λυπεῖν ἐ-
 ρ καὶ κατὰ δὲ νόμους αὐτῶ φιλοτιμεῖσθαι
 εἰς ὑμᾶς, καὶ μὴ δὲ διαῖραι τὸ σῶμα πᾶσι
 εἰ τῶ νυῦ ἔχειν ἐμέ. ἐχρῆν γάρ αὐτὸν ὦ ἀν-
 δρῶ ἀθλωαῖοι ὅτ' ἐγὼ τῆς πανδιονίδος χορη-
 γῶς ὑπέσσω εὐδὴ δῆμῳ, τότε τῆς δρεχθιίδος ἀ-
 κσαῖνα τῆς ἐαυτῶ φυλῆς ἀνθυπρωσίῳ καὶ
 κτασθήσανθ' ἐαυτὸν ἐβλί σου, καὶ τὰ ὄντα ἀνα-
 ῖσκοντα ὡς πᾶρ ἐγὼ, οὕτω με ἀφαιρεῖσθαι
 τὴν νίκην: ὑβείζειν δὲ τοιαῦτα, καὶ τύπῃειν,
 ἢ τότε νυῦ δὲ δῶρον μὴ οὐκ ἐποίησεν, εὐδὴ
 δῆμον ἐτίμησεν ἀν', οὐδ' ἐνεανιδύσατο τοι-
 σπον οὐδὲν: ἐμοὶ δ' ὅς, εἴτε τις ὦ ἀνδρῶς ἀ-
 θλωαῖοι βούλεται νομίσει μανίαν, μανία γὰρ
 ὡς ὄστιν, ἔσθ' ἂν διώαμιν τι ποιεῖν: εἴτε, καὶ
 φιλοτιμίαν, χορηγὸς ὑπέσσω: ἔστω φανδρῶς ἢ
 παρῶς ἐπηρεάζων ἐπικολούθησεν, ὡς τε μὴ
 τῶν ἰδρῶν ἰματίων, μὴ δὲ τῶ χοροῦ, μὴ δὲ
 τῶ σώματος τῶ χεῖρε τελευτῶν ἀργαῖα
 σου. εἰ ποίνω τίς ὑμῶν ὦ ἀνδρῶς ἀθλωαῖοι
 πως πῶς ἔχει τῶ ὄργῳ ἐπὶ μειδίαν, ἢ ὡς
 λέον αὐτ' τεθναῖναι: ἔκ ὀρθῶς ἔχει. ἔ γάρ ὄστι

Δημοσθένους

δίκαιον οὐδὲ προσωπικόν, τῷ τῆς παθόντος, οὐδέ
 βραχὺν ἢ μηδὲν ὑποσημασμένον πρὸς ὑβρίν με
 εἶδεν εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν· ἀλλὰ τὸν μὲν
 ὡς ἀπάντων τῶν ἀνικέστων ἀτίον καλέσει
 προσήκει· ἢ δὲ ἐπὶ τῆς βοηθείης ἀρκυδιόνα τῷ
 χείρειν. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς τῆς ἐπιπέσειν εἰπεῖν, ὡς οὐκ
 γεννημένος πώποτ' οὐδενὸς ἐκ τῶν τοιούτων θε
 νῆ, τῷ λόγῳ τὸ πρῶτον ἐγὼ καὶ ἀπὸ τῆς φο
 βῆρον ποιῶ· πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ· ἀλλ' ἴσασιν ἅ
 παντες, εἰδὲ μὴ, πολλοὶ γὰρ δὴ θυμῶν τὸν παλαι
 σαντά ποτε ἐκείνον τὸν νεανίσκον, καὶ σώφ
 λον τὸν παγκρατιαστῶν· ἰσχυρὸς τις ἦν, μέλαι
 οὐ οἶδ' ὅτι γινώσκουσι πινθεῖ ὑμῶν ὅν λέγει
 ἔστιν εἰς σάμῳ εἰ σωουσίᾳ τινὶ καὶ διατρο
 βῆ· οὕτως ἰδίᾳ, ὅτι ὁ τύπῳ αὐτὸν ὑβρίζων
 ὤετο, ἀμυνάμενον ἕτως, ὡς τε καὶ ἀρκυτεῖναι
 ἴσασιν δύσῳ· ἀπολλοὶ τὸν λεῶν δάμαντος ἀδελ
 φὸν ἀρκυτεῖναιτα βοῖωτ' εἰ δειπνῶ καὶ σιω
 πῶ κοινῇ δὴ πωληγὴν μίαν· ἔστι γὰρ ἡ πωληγὴ πᾶ
 σητε τῷ ὀργῶν, ἀλλ' ἢ ἀτιμία· ἔστι δὲ τὸ τύπῳ
 ὡσαυτοῖς ἐλθὼν θέρους ὅτι δειπνῶν, καὶ πῆρ ὄνθ
 νὸν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὑβρί· πολλὰ γὰρ αὐτὸ ποιήσει
 τύπῳ ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι, ὧν ὁ παθὼν εἴτα
 εἰ αὐτὸν ἀπαγεῖλαι διώκει ἐπὶ τῷ, ὡς ἀνέματι, ἢ
 ἐλέματι, τῆ φωνῆ· ὅταν ὡς ὑβρίζων, ὅταν ὡ
 ἐχθρὸς ὑπάρχων, ὅταν κοινδύλοισι, ὅταν ἐπὶ κῆ

ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐβίσησιν ἀνθρώπους
 αὐτῶν ἀήθεις ὄντας τῶ προπηλακίζεσθαι, οὐ
 δεῖ αὐτῶ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι ταῦτ' ἀπαπέλ-
 λων διώκειτο τὸ δεινὸν πῦρασῆσαι τοῖς ἀκούσ-
 α οὕτως, ὡς ἔστι τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πρά-
 κτος ὧ πάχοντι καὶ τοῖς ὀργῶσιν ἐναργῆς ἢ
 ἕως φαίνεται. σκέψασθε δὴ πρὸς διὸς καὶ
 αὐτῶν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, καὶ λογίσασθε παρ
 αὐτῶν αὐτοῖς, ὅσω πλείονα ὀργῶν ἐμοὶ προσῆ
 καὶ πῦρασι πάχοντι τοιαῦτα ὑπὸ μείδιος,
 ἢ ὅτε ἐκείνῳ ὧ δὴ αὐτῶν ὧ τὸν βροτῶν ἀρ-
 κείναι. ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ γνῶμῶν ἢ τούτων
 αὐτῶν ἐναντίον ἔξ, ἢ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐ-
 γήνη, καὶ τούτων γνῶμῶν, οἱ τὸν μὲν κα-
 κῶν οἷς ἐπράξε, τῶ δὲ ἐπαιέσεσθαι μετὰ ταῦ
 τὰ ἀναχόμενον, καὶ καταχόνθ' ἐαυτὸν ἐμελ-
 λει. ἢ ταῦτ' εἰς οἰκίαν ἐλθὼν ἔστι δειῶνον,
 ἀλλ' ἢ δεῖ βαδίσειν ἐβίω αὐτῶ. ἐγὼ δ' ὑπ' ἐχθρῶ
 νουτος, ἐώσεν, ὑπερὶ καὶ οὐκ οἴνω ἔστι ποι-
 εῖτος, ἐναντίον πολλῶν καὶ ξένων καὶ πολι-
 τῶν, ὑβρίζομαι, καὶ ταῦτ' ἐν ἰδρῶ, ἢ οἱ πολ-
 ῆ μοι ἢ ἀνάγκη βαδίσειν χορηγοῦσι. καὶ
 ἵσασιν τὸν μὲν γὰρ ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, σωφρο-
 νισ, μᾶλλον δ' οὐ τυχῶς, οἶμαι καὶ βαβουλοῦ-
 σι ἀναχόμενον τότε, καὶ μηδὲν ἀνήκεστον
 ἰαχθῆναι πρᾶξαι. τῶ δ' ὧ αὐτῶν καὶ πᾶσιν εἶ

Δημοσθένους

λόγος ἄλλ' ἔργον ἦδη: τὰς δίκας ὡς αὐτῶν οὐ
σας ἠΐεσαν τοῖς βουλευτοῖσι. ἢ ταῦτ' ἔστιν μὴ
παλαιά, ὅμως δὲ τινὰς ὑμῶν μνημονούειν οἶ-
μαι: ὅλη γὰρ ἡ πόλις τῷ ἀντίδοσιν ἢ τῷ βου-
βουλῷ τότε ταύτῃ καὶ τῷ ἀσέλγειαν ἠ-
θετο. καὶ γὰρ τότε πάντα παπιν ἔρημος ὦν καὶ
νέος κομίδῃ, ἵνα μὴ τῶν πρὸ τοῖς βουλευτοῖσι
ἄρσενθίω οὐχ ὅσα ἐδωθήθην ἀνακρίσαι
αὐταί περσοδικῶν εἰσπράξειν, ἀλλ' ὅσων ἐμα-
ὼ σωθήθην ἀπεξημεύω: δίδωμι εἴκοσι μνᾶς
τούτοις ὅσων τῷ τριεραρχίαν ἦσαν μεμαθω-
κότες. τὰ μὲν δὴ τότε ὑβείσματα τούτων
εἰς ἐμὲ, ταῦτ' ὅστι'. δίκην δὲ τούτων λαχὼν
ὑσώρον τῆς κακηγείας, εἶλον δρῆμῳ. οὐ γὰρ
ἀπλώτα λαβὼν δὲ ὑσώρον καὶ ἔχων, οὐ
δενὸς ἠΐε μὲν πώποτε τῶν τῆσθου. ἀλλὰ λα-
χὼν ἐζούλης πάλιν οὐδέ πω καὶ τῆσθου οὐ
πελθεῖν δεδιώμηναι: τοσαύτας τέχνας ἢ σί-
ψεις οὗτος δεείσκειν ἐκκρούει. καὶ γὰρ μὲν οὐ-
τως οὐλαβῶς τῆ δίκῃ, τοῖς νόμοις, ἀπαντα-
πράξιπὸν ἀξιῶ: ὁδῶς ὑμεῖς ἀκούετε, ἀσέλγειαν
οὐ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ἐμοὺς ὡς εἶπε δεῖν ὑβεί-
ζειν ἀλλὰ καὶ εἰς εἰς φυλέτας δι' ἐμέ. ὡς οὐ-
ταῦτ' ἀληθῆ λέγω; κάλει μοι τούτων εἰ-
μάρτυρα; ἵν' εἰδῆθ' ὅτι πρὶν κατὰ εἰς νόμον
δίκην ὦν πρότῳ ἠδὲ κήθην, λαβεῖν, πάλιν

ταῦτα οἷα ἀκινήατε, ὕψισμαι.

Μάρτυρος.

Ἡμιθένης σφίπιος, δόγιτος θεωείσιος,
 εἰσίθεος ἀλωπεκῆθεν, οἶδα μὲν δῆμοσσίω
 μαρτυροῦμεν, κείσιν λελογχότα μείδία
 βούλις, τῶ καὶ νῦν ὕψ' αὐτῶ κεινομείω δη
 ραία, καὶ ἤδη τῆ κείσει ἐκείνη διαχρονότα
 ἦν ὀκτώ, καὶ τῶ χρόνου γεγενημένον παντός
 κτίον μείδιαν αἰεὶ προφασιζόμενον καὶ ἀνα-
 θλόμνον. Ο τοίνυν πεπίηκε κακῶν ὡς αὐ
 ἦν ἀθλωαῖοι πᾶσι τῆς δίκης ἀκούσατε, καὶ
 κωρεῖτε ἐφ' ἐκάστου τῶ ὕψειν ἢ τῶ ὑπόρι
 αμίαν αὐτῶ. τῆς γὰρ δίκης ταύτης, λέγω
 ἡεῖλον αὐτὸν, γίγνεται μοι δαιτητῆς στρα-
 τῶν φαληροῦς ἀνθρώπος πένης μὲν τις καὶ ἀ-
 τάχμων, ἀλλως δὲ οὐ πονηρός, ἀλλὰ καὶ πα-
 ριχιστός: ὁ πᾶρ τὸν ταλαίπωρον οὐκ ὀρθῶς
 ἀλλὰ καὶ πάνυ ἀχαρῶς οὐδὲ δικαίως ἀχλω
 ἴκεν. οὐτοσί δαιτῶν ἡμῶν ὁ στρατῶν, ἐπειδὴ
 ἦν ἦκεν ἢ κνεία, πάντα δι' ἤδη διεξεληλύθει
 ἐκ τῶν νόμων, ὑπωμοσία, καὶ παραγρα-
 ραί, καὶ οὐδὲν ἔτ' ἔω ὑπόλοιπον: τὸ μὲν πρῶ-
 τῶν ἑστῶ εἶν ἐδείτό μου τῶ δίκαιαν: ἐπειτα
 τῶ ὑπόριαν ἀναβαλέσθαι: τὸ τελευταῖον
 ὡς οὐτ' ἐγὼ συνεχώρῳ, οὐθ' οὗτος ἀπίν-
 τῶ, τῆς δ' ὥρα ἐγένετο ὄψις, κατεδήτησεν.

Δημοσθένους

δίκῃ δὲ εἶδὲ μὴ, ὅρφύγη ἄτιμον ἀθλωμάτων
εἶναι εἴα διεί, καὶ μήτε συγνώμης, μήτε του
λόγου, μήτε ἐπιεικείας τυχεῖν μηδεμιᾶς, ἀ
ὦ τοῖς ὄντως ἀδικοῦσιν ἅπαντα ὑπάρχει. ἀλ
λ' ἐπειδήγε ἠτίμωπεν ὄν ἐβουλήθη, καὶ τῶτ'
ἐχάρισαθε αὐτῷ, καὶ τῷ ἀναλήθῃ γνώμῃ, ἢ
ταῦτα προαιρεῖται ποιεῖν, εἰέσθητεν αὐτῷ,
ἐκεῖνο ἐποίητε, τῷ καταδίκῃ ἐκτέτικε, δῖης
ἢ ἀνθρώπον ἀπώλετεν; ἀλλ' οὐδὲ χαλκὸν ἔ
δέπω ἢ τῆμ ἴρον: ἀλλὰ δίκῃ ἐξούλης ἐσο
μένει φύγειν: οὐκοῦν ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ πα
ρα πόλωλεν: ὁ δ' οὐδ' οὐδοπιουῦ πέπνευεν: ἀλ
λ' ἀνω καὶ κάτω εἰς νόμους, εἰς διατητῆς,
πάνθ' ὅσα ἀβούλιται, σφέφει. καὶ τῷ μὲν
κατὰ τῆ διατητῆ γνώσιν, κὺ ἀπρόσκλητοι
κατεσκύαπεν, κὺ τὸς κνεῖων αὐτῷ πεποιή
κεν. κὺ δ' αὐτὸς ὠφλεν ἐμοῖ, προσκληθεῖς
εἰδώς, οὐκ ἅπαντῶν, ἀκυρον ποιεῖ. καὶ τοι, εἰ
πρᾶ τῶν ἔρημον καταδιατητῆντων αὐτῆ τῆ
λικαῦτῃ δίκῃ οὗτος ἀξιόιλ λαμβανέιν: τίνα τῆ
ὑμῖν προσήκει πρᾶ τούτου λαβεῖν τῆ φανεῖν
ρῶς οὕτω εἰς ὑμετέριους νόμους ἐφ' ὑβρει πρᾶ
βαίνοντος; εἰ γὰρ ἀτιμίαι, καὶ νόμων, καὶ δικῶν
καὶ πάντων σέρισις ἐκείνου τῆ ἀδικήματος
προτήκουσά ὅτι δίκῃ: τῆς γε ὑβρεως μικρὰ θά
νατος ἐμοιγε φαίνετα. Ἀλλὰ μὲν ὡς ἀλλε

λέγω, κάλει μοι τούτων ὄντων μάρτυρας.
τὸν τῶν διαιτητῶν ἀνάγκωσι νόμον.

Μάρτυρες.

Νικόστρατος μυρσίνοσύσιος, φανίσιος ἀφνι-
κίσιος, οἶδα μὲν δημοσθένει, ὃ μαρτυροῦμεν,
μεϊδίαν τὸν κεινόμενον ὑπὸ δημοσθένους,
ὃ αὐτῷ δημοσθένει ἐλάχε τῷ τῆς κακιγο-
σον δίκῃ, ἐλομένους διαιτητῶν στρατώνων·
ἐπεὶ ἦκεν ἡ κνεία τῆς νόμου, οὐκ ἀπαντή-
σαντα μεϊδίαν ὥσπερ τῷ δίκῃ, ἀλλὰ κατὰ
ἀπόντα γυνομένης δὲ δρῆμον κατὰ μεϊδίῳ
πιστάμεθα μεϊδίαν πείθοντα τόντε στρατῶ-
ν τὸν διαιτητῶν καὶ ὑμᾶς, ὄντας ἐκείνοις τοῖς
ῥήσις ἀρχοντας, ὅπως τῷ δίκῃ αὐτῷ
ὑποδαιτήσωμεν, ἢ δισύοντα δραχμαῖς πενή-
ντα· ἢ ἐπειδὴ οὐχ ὑπεμείναμεν, προσαπει-
λοσαντα ἡμῖν, καὶ οὕτως ἀπαλλαγέντα. καὶ
ἐταύτις τῷ αἰτίαν ὥσπερ πιστάμεθα στρατῶ-
ν ὑπὸ μεϊδίῳ καταβραβεύοντα, ἢ πρῶ-
τόντα τὰ δίκημα ἀτιμωθέντα. Λέγε δὲ
ἢ τὸν τῶν διαιτητῶν νόμον.

Νόμος.

ὡς δὲ πινῶσι πρὸς συμβολαίων ἰδίῳ πρὸς
κλήρους ἀμφοιβητῶσι, καὶ βούλωνται δια-
πρῶν ἐλέσθαι ὄντινοῦ. ἔξέσω αὐτοῖς αἰρεῖ-
σι, ὃν αὐτῶν βούλωνται, διαιτητῶν. ἐπειδὴ ἂν

Δημοσθένους

βούλονται κατὰ κοινόν, μὴ ἑτέρωθεν ἐν τοῖς
 ὑπὸ τούτου διαγνωθεῖσι: καὶ μικέ τι κατα
 φέρεωσαν ἀπὸ τούτου ἐφ' ἑτέρων δικαστήρι-
 ον ταυτὰ ἐγκλήματα. ἄλλ' ἔσωτὰ κειθέν-
 τα ὑπὸ τῆς διατητῆς κύνεια. Κάλει δὴ καὶ
 τὸν στρατῶνα αὐτὸν τὸν τὰ τοιαῦτα πεπον-
 θότα. ἔσάναι γὰρ ἔβέσαι δὴ πουθεν αὐτῶ. οὐ
 πος ὦ ἀνδρῶν ἀθλῶαῖσι πένης μὴ ἴσως ὄσιν:
 οὐ πονηρὸς δέ γε. οὗτος μὲν τοι πολίτης ὢν,
 ἐστρατευμένος ἀπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ στρα-
 τεύσας, ἢ δεινὸν οὐδὲν εἰργασμένος, ἔστηκε νηπι-
 σιωπῆ, οὐ μόνον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῶν κοι-
 νῶν ἀπεστρημένος, ἀλλὰ ἢ τῆς φθέρεσθαι,
 ἢ ὀδύρεσθαι: καὶ οὐδ' εἰ δίκαια, ἢ ἀδίκαια πέ-
 πονθεν, οὐδὲ ταῦτ' ἔξεστιν αὐτῶ πρὸς ὑμᾶς
 εἰπεῖν. καὶ ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ μειδίου ἢ
 τῆς μειδίου πλούτου καὶ τῆς ὑποφροσύνης,
 πρῶτον πενίαν, καὶ ὀλιμίαν, ἢ τὸ τῶν πολ-
 λῶν εἶναι. καὶ εἰ μὴ πρῶτα ἴσως νόμους ἔ-
 λαβε τὰς πενήτηντα δραχμαῖς παρ' αὐτῆς,
 καὶ τὴν δίκην αὐτῆς κατεδίητησεν, ἀπὸ δεδητη-
 μένῃ ἀπέφηνεν, ἐπίτιμος αὐτῆς, καὶ οὐδὲν ἔ-
 χων κακὸν τῶν ἴσων μετεῖχε τοῖς ἄλλοις ἡ-
 μῖν: ἐπειδὴ δὲ πρῶτον πρὸς τὰ δίκαια μειδί-
 ον, καὶ ἴσως νόμους μάλλον ἔδεισε τῶν ἀπε-
 λῶν τῶν τούτου, τῶν καὶ τῆς τῆς τῆς

αὐτῆ συμφορᾷ παρπέπῳκεν ὑπὸ τοῦ-
 τ. εἴθ' ὑμεῖς τὸν οὕτως ὤμον, τὸν οὕτως ἀγνώ-
 μη, τὸν τηλικαύτας δίκασ λαμβάνοντα,
 οὐκ ἔστιν ἡδίκησθαι φησι μόνον: οὐ γὰρ ἡδίκη-
 ται: οὐκ ἔστιν ὑβείζοντα λαβόντες εἰς τινα τῶν
 παιτῶν, ἀφίσετε; ἢ μήθ' ἑορτῆς, μήτε ἰε-
 ρῆ, μήτε νόμου, μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν
 πύμνον, οὐ καταψηθεῖσθε; οὐ πρᾶδιγμα
 πίσετε; ἢ τί φήσετε ὡς ἀνδρὸς δικασαί;
 τίνα ὡς πρὸς τῶν θεῶν ἔξετε εἰπεῖν πρόφα-
 τικαίαν, ἢ καλιώ; ὅτι νὴ δία ἀσελγῆς ὅτι
 ἠδελυρὸς, ταῦτα γάρ ὅτι τάλιθῆ; ἀλλὰ
 μὲν ὀφείλετε ὡς ἀνδρὸς δικασαί δῆπου
 ποιούτους μάλλον ἢ σώζειν. ἀλλ' ὅτι πλου-
 τῶς; ἀλλὰ τῆτό γε τῆς ὑβρεως αὐτῆς αε-
 κῆπτον δῆρῆσετε ὄν: ὡστ' ἀφελεῖν τῷ ἀ-
 κελῷ δῆρῷ ὑβείζει, προσήκε μάλλον, ἢ σω-
 τῆσθαι ταύτῳ. τὸ γὰρ χρημάτων πολλῶν,
 ἢ πτωχῶν ἢ βδελυρῶν, ἢ τοιοῦτον ἀνθρώπον ἔ-
 ἵναι κύειον, ἀφορμῶ δῆρῶν ἐφ' ὑμᾶς αὐτοῖς
 ἠεὶ κῆσαι. τί οὖν ὑπόλοιπον; ἐλεῆσαι νὴ
 θεοῦ; παιδία γὰρ παραθήτεται, ἢ κλαίσει,
 οὐ τοῖς αὐτὸν ἐξεθήτεται: οὐκ ἔστι γὰρ λοι-
 πόν. ἀλλ' ἴσε δῆρῶν τῆθ' ὅτι οὐκ ἀδίκαις τι κα-
 τὰ πάχοντας, ὅ μὴ διωθήσοντα φθῆναι, ἐλε-
 ῖν προσήκει: οὐκ ἔστι ὧν πεποιήκασι, δεινῶν δῆ

Δημοσθένους

κίω διδόντας. ἢ τίς αὐτὰ τ' ἐλεύσειε δικαίως, ὁρῶν τὰ τ' δεῖξέκελευθέντα ὑπὸ τούτου; αἱ τῆ τ' παζὸς συμφορᾶ, χεῖς τῶν ἄλλων κικῶν οὐδὲ ὀπικουείαν ἐνῶσαν ὄρα. ἔ γάρ ὅστιν ὀφλημα ὀ, τι χρὴ καταθέντα ἐπί τιμον γενέσθαι ὀσῶν, ἄλλ' ἄπλωσ οὕτως ἢ τίμωται τῆ ὀύμη τῆς ὀργῆς ἢ τῆς ὀβρεως τῆς τῶ μεῖδ' ἔ. τίς οὐκ ὀβρίζων ὀκί τεταυ: ἢ δὲ ἄ τὰυ τα ποιεῖ χρὴματα ἄφαιξεθή τεταυ; εἰ τῶτον μὲν ὀσ πῶρ δευὰ πᾶχοντα ἐλεύσετε: εἰ δέ τις μηδὲν ἢ δικηκῶς ταῖς ἐχάταις συμφοραῖς ἄδίκως ὑπὸ τούτου ὀδωπέπῳκε, τούτῳ δὲ μὴ σιωρη. ὀθή τευθε; μηδαμῶς. οὐδεῖς γάρ ὅστι δίκαιος τυχαῖν ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούτων: οὐ δὲ συγγνώμης, τῶν ἄσυ. τῶν μόνων. ἐγὼ γάρ ὀίμαι πάντας ἀνθρώπους φῶρειν ἀξιουῶ παρ ὀυ τ' εἰς τὸν εἶον ἀυ τοῖς ἔρανον, πῶρὰ πάνθ' ὀσα πῶρ ἄπῳουσιν: ἔ τῶτον μόνον ὀν σὺλέγουσι ἢ οὐ ὀληρωταὶ γῆγον ταῖ τινες, ἄλλὰ ἢ ἄλλον: οἶον ἐγὼ, τίς οὐ τοσὶ, μέτερος πῶρς ἄπανταῖς εἰμ, ἐλεύμων, ὀυ ποιῶν πολλούς: ἄπασι πῶρσῳκει ὀ τοιούτω τὰυ τα εἰσφῶρειν, ἐάν που κικῶρς, ἢ χρεῖα πῶρσῳ. ἔ τῶρς οὐ τοσὶ τίς εἶαιος οὐδένα: οὐτ' ἐλεῶν, οὐθ' ὀλως ἢ γούμηνος ἀνθρώπων: τῶ τῶ ταῖς ἀυ ταῖς φῶραῖς παρ ἔκάσου δίκαιον ὀ, πᾶρχειν, οὐ δὲ ὀληρωτῆς τῶ τοιούτου γε γῶν ὀ

δράκου,

Αἰώνου, σε αὐτῷ ὄντων δίκαιος εἶ συλλέξαομαι.
 τοῦμαι τοίνυν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, ἢ εἰ μὴ
 ἢ ἔτ' ἄλλο εἶχον κατηγορεῖν μειδίου, μὴ δὲ
 ἀνόπορα ὡς ἄμέμω λέγειν ὧν εἴρηκα, δι-
 οως αὐτῶν ἐκ τῶν εἰρημύων καὶ κατα-
 κρίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐτῶ τῶν ἐράτων:
 αὐτῶ ἐταῦθ' ἔθηκε τὸ πρᾶγμα, οὐδ' ἀχρή-
 σι μοι δοκεῖ τῶν μετὰ ταῦτα: τοσοῦτω
 ἀθονίαν οὗτος πεποίηκε κατηγοριῶν. ὅτι μὲν
 θλιπτοταξίου γραφῶν κατεσκύασε κατ'
 εἰρήν, καὶ τὸν ὄντων πειθήσονται ἐμωσάτο τὸν
 κερὸν καὶ λίαν δύχερῆ, τὸν κωνιορτὸν δὲ κτή-
 ρα, ἔάσω. ἢ γὰρ οὐτ' αὐτὸν ἐκείνετο ταῦτω
 ἀνοφάντης ἐκείνος, οὐδ' οὗτος οὐδενὸς ἐνεκα
 αὐτὸν ἐμωσάτο, πᾶσι ἵνα ἐκκέοιτο πρὸ τῶν
 κωνύμων, καὶ πάντες ὄντων, δὲ κτήμων λου-
 οὺς ἐγράψατο δημοθέντι παιανιέα θλιπο-
 τασίου. καὶ μοι δοκεῖ καὶ προσγράψασθαι
 ἢ ἡδέως εἶπὼς αὐτῶ, ὅτι μειδίου μωσάμε-
 νι γέγραπται. ἀλλ' ἐὼ ὄντων. ἐφ' ἣ γὰρ ἐκείνος
 ἴμωκεν αὐτὸν οὐκ ἐπεξελθὼν, ἔδεμᾶς ἔγω-
 ῖτι προσδέομαι δίκης, ἀλλ' ἵκανὴν ἔχω. ἀλλ'
 καὶ θλιπτόν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι καὶ ἀέτλιον,
 καὶ κοινὸν ἐμοι γ' ἀσέβημα οὐκ ἀδίκημα μό-
 νον, ὄντων πεπράχθαι δοκεῖ: τῆτ' ὄντων. τῶ γὰρ
 ἠλίω καὶ ταλαπύρῳ κακῆς καὶ χαλεπῆς

Δημοσθένους

συμβάσας αἰτίαν ἀριστῶν τῷ νόθῳ, τὸ
 μὲν πρῶτον ὡς ἀνδρῶν ἀθλωναῖοι κατὰ τὴν ἀγο-
 ρὰν ἀθλων ἀτεβείας ἢ δεινούς λόγους ἐτόλ-
 μα πρὸς ἐμοῦ λέγειν ὡς ἐγὼ τὸ πρῶτον εἶ-
 με δεδρακώς ὅσων: ὡς δὲ οὐδὲν ἴσους τούτοις,
 προτελευθῶν τοῖς ἐπ' ἐκείνον ἀγασσι τῷ αἰτίαν
 τῆς φόνου, τοῖς τῆς τελευτηκίως οἰκείοις γρη-
 ματῶν ὑποσχεῖτο δώσειν, εἰ τῆς πρῶτου αἰτι-
 ῶντος εἴμι: καὶ οὔτε θεούς, οὔτ' ὀπίαν, οὔτ' ἄλ-
 λο οὐδὲν ἐποίησατο ἐμποδῶν τῷ τοιούτῳ λό-
 γῳ: οὐδ' ὠκνητεν: ἀλλ' οὐδὲ πρὸς οὐς ἔλεγει
 αὐτῶν ἢ οὐκ ἔστιν. εἰ τοιοῦτο κακὸν καὶ τηλικού-
 τον ἀδίκως ἐπάγει τῶν: ἀλλ' οὐκ ὄρον θέμενος
 παντὶ εὐφύω με ἀνελεῖν, οὐδὲν ἐλείπειν ἔε-
 το δεῖν. ὡς δέον εἴ τις ὑβριθεῖς: ἀπὸ τούτου
 δίκης ἀξιοῖ τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾶ, ὅσων ἕβασ-
 στον ἀνερῶν, ἢ μηδὲ μὴ πρὸς θῶμα, ἀλλὰ καὶ
 λειποταξίου γραφῶν ἢ λωκίαι, καὶ ἐφ' αἶμα
 τι φεύγειν, καὶ μονονοῦ προσηλωσῶν. καὶ τα-
 ταῦθ' ὅταν ἕβασται. ποιῶν πρὸς οἷς ὑβρι-
 ζέμε γορηγεῖται, τίνος συδνώμης, ἢ τίνος ἐ-
 λέου δικαίως τρυφεῖται πρὸς ὑμῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ
 αὐτὸν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωναῖοι νομίζω αὐτὸ χεῖρα
 μου γενησῶν τούτοις τοῖς ἔργοις. καὶ τότε
 μὲν τοῖς δεινύοις τῷ πρῶτον καὶ τὸ σῶ-
 μα, καὶ τὰ ἀναλώμαθ' ὑβρίζειν: νῦν δὲ τού-

ἴς οἷς ἐποίει, καὶ διεπράττετο, ἐκεῖνά τε, καὶ
 λοιπὰ πάντα, πῶς πόλιν, τὸ γένος, πῶς ἑσπ
 ἰμίαν, τὰς ἐλπίδας. εἰ γὰρ ἐν ὧν ἐπεβού-
 λυτε, κατώρθωσεν, ἀπάντων ἀν' ἀπισθρή-
 μω ἐγὼ, καὶ μηδὲ ταφίῳα προσυπῆρχον οἷ
 κ μοι. Δὲ τί ἀνδρὸς δικασαί; εἰ γὰρ ἐάν τις
 πρὸ πάντας ὄσ' νόμους ὑβριθεῖς ὑπὸ μεί-
 ον βουθεῖν αὐτῷ πειρᾶται, ταῦτα καὶ τοῖ
 ἴτα ἔτδρ αὐτῷ παθεῖν ὑπάρξει: προσκν-
 ῖν ὄσ' ὑβρίζοντας ὡς πδρ ἐν τοῖς ἐαφθαρόις,
 κ ἀμύααται κρᾶτισον ἔσαι. Ἀλλὰ μὲν,
 α ἀλιθῆ λέγω, καὶ προσεξείργασαι ταῦτα
 κ βδελυρῶ τούτῳ καὶ ἀνιδεῖ, κάλει μοι
 ὑπὸν ὄσ' μαρτυρασ'.

Μάρτυρες.

Διονύσιος ἀφνιδαιῖος, ἀντίφιλος παιανιδὺς
 κ φθαρκύτος νικῶδήμου τῆς οἰκείου ἡμῶν βι
 κω θανάτῳ ὑπὸ ἀρίσταρχῷ τῆς μόχου, ἐπε
 μλη τῆς φόνου τὸν ἀρίσταρχον. αὐτόμηνος δὲ
 αῦτα μειδίασ' ὁ νῦν κεινόμηνος ὑπὸ δῆμο-
 κένους ὡ μαρτυροῦμην, ἐπειθεν ἡμᾶς διδοῦς
 ἴρματα, τὸν μὲν ἀρίσταρχον ἀθῶον ἀφεῖναι,
 κ μῶσθένει δὲ πῶς γραφῶ τῆς φόνου πῆρα γρά
 κασαι. Δάβε δὴ μοι καὶ τὸν πδρὶ τῶν δω-
 κῶν νόμον. Ἐν ὅσῳ δὲ τὸν νόμον ὡ ἀνδρὸς
 κλωαῖοι λαμβάνει, βούλομαι μικρὰ πρὸς ὑ

Δημοσθένους

μαῖς εἰπεῖν, δεηθεῖς ὑμῶν ἀπάντων πρὸς Διὸς
καὶ θεῶν ὧ ἀνδρῶν δικασαὶ, πᾶσι πάν-
των ὧν ἀν' ἀκούετε, τῶν ὑποθέτες ἀκούετε.
τῆ γνώμη: τί ἀν' εἴ τις ἔπαχε τοιαῦθ' ὑμῶν,
εἴ ποίει; καὶ τίνα ἀν' εἶχεν ὀργῶν ὑπὸρ αὐτῶ
πρὸς τὸν ποιουῦτα; ἐγὼ γὰρ ἐνλωχῶς χα-
λε πῶς ἐφ' οἷς πᾶσι πῶ λήττουργίαν ὑβείσθην.
εἴ τι πολλῶ χαλεπώτορον ὧ ἀνδρες ἀθλαῖοι
τούτοις τοῖς μετὰ ταῦτα ἐνλωχα. καὶ μάλ-
λον ἠγανάκτηκα. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πόδας
ἀν' φήσειε τις εἶναι κακίωσ; ἢ καὶ τίνα ὑπὸρ
βολῶν ἀναιδέωσ, καὶ ὠμότητος, ἢ ὑβρεωσ,
ἀνθρώπος, εἴ ποιήσας δεινὰ νῆδία καὶ πολλὰ
ἀδίκηωσ τίνα, ἀντὶ τῶ ταῦτ' ἀναλαμβάνειν
καὶ μεταγνώσκει, εἴ τι πολλῶ δεινότορα ὑπε-
ρον ἄλλα προσεξοργάζοιτο, ἢ χρῶτο τῶ πλε-
τεῖν μὴ ἑστὶ ταῦτα, ἐν οἷς μηδένα βλάπτων
αὐτὸς ἀμεινόν τι τῶν ἰδίων θήσετ; ἀλλ' ἑστὶ
πάναντία, ἐν οἷς ἀδίκηωσ ἐκβαλῶν τίνα καὶ
προπηλακίσας, αὐτὸς δὲ λαίμονεϊ τῆσ πᾶσι
σίωσ. ταῦτα τοίνω ὧ ἀνδρῶν ἀθλαῖοι πάν-
τα τούτῳ πέπρακται κατ' ἐμοῦ. καὶ γὰρ αὐτῶ
αν' ἐπήγαγέ μοι φόνον ψευδῆ, καὶ οὐδὲν ἐμοὶ
προσήκουσαν, ὡς τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἐδήλω-
σε. καὶ γραφῶν λειποταξίου με ἐγράψατο,
θεῖσ αὐτὸς τάξεις λελοιπῶσ. καὶ τῶν ἐν ἑ-

ἴα πραγμάτων, τουτὶ γὰρ ἃ μὲν μικροῦ πε-
 ριλάθου μοι εἶπεν: ἄπολὸν τὰρχος ὁ τούτου ξέ-
 νος: ἢ φίλος διεπράξατο, ὡς ἐγὼ αἰτίος εἶμι κα-
 τὰ σκιδύαζε, πρὸ τῆς τὸ πρᾶγμα γενέσθαι πᾶσι
 ἀνδρῶν δὲ τὸ πολὺ τὰρχου γεγονός. καὶ τελευ-
 τῶν βουλῶν μου λαχόντος δοκιμαζομένου,
 ἀπετηγόρει: ἢ τὸ πρᾶγμα εἰς ἕσπερ δεινὸν μοι
 ἐβλήθη. ἀντὶ γὰρ τῆς δίκης ὧν ἐπεπόνθειν, λα-
 βὴν, δοῦναι πραγμάτων, ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσῆ-
 κεν, ἐκινδύωδον. καὶ ταῦτα πάσων ἐγὼ, καὶ
 ἴσων τὸν νόπον ὃν διεξέρχομαι νῦν πρὸς ὑ-
 μῶν ἕως ἐλαυνόμενος, οὐκ ὦν οὔτε τῶν ὀνημοτα-
 τῶν, οὔτε τῶν ἀπόρων κομιδῆ, οὐκ ἔχω ὧ ἀν-
 δρῶν ἀθλαῖοι ὅ, τι χρεὶ ποιῆσαι. εἰ γὰρ εἶπεν
 καὶ περὶ τούτων ἤδη δεῖ, οὐ μέτεσι τῶν ἴ-
 σων ἔδὲ τῶν ὁμοίων ὧ ἀνδρῶν ἀθλαῖοι πρὸς
 τὸς πολυσίους τοῖς πολλοῖς ἡμῶν: οὐ μέτεσιν,
 ἴ: ἀλλὰ καὶ χρόνοι τούτοις τῆς δίκης ἕσο-
 ρεῖν, οὐς ἀνὰ αὐτοὶ βούλωνται, δίδονται: καὶ
 ἀδικήματα ἔωλα τὰ τούτων ὡς ὑμῶν, καὶ
 νυχρὰ ἀφικνεῖται. τῶν δὲ ἄλλων ἡμῶν ἕκα-
 τος ἀντὶ συμβῆ, πρόσφατος κείνεται. καὶ μαρ-
 τυρές εἰσιν ἔτοιμοι τούτοις, καὶ σωήγοροι πάν-
 τες οὐ βεπέεις καθ' ἡμῶν. ἐμοὶ δὲ οὐδὲ τὰ ληθῆ
 μαρτυρεῖν ἐθέλοντας ὁρᾶτε αἰτίους. ταῦτα
 δὲ οἷω εἶποι τίς ἀν', οἶμαι, θελῶν. Τὸν δὲ νό-

Δημοθένους
μον μοι λέγε ἐφεξῆς ὡς πρὸ ἡρξάμην. Λέγει
Νόμος.

Εάν τις ἀθιωαίων λαμβάνῃ πρᾶ τινος, ἢ αὐ-
τὸς δίδω ἢ τὸν ἄλλου, ἢ διαφθείρῃ τινὰς ἐπαγγελ-
λόμενος, ἢ βλάβῃ τῆς δῆμου καὶ δία τινος
τῶν πολιτῶν, βότῳ ἢ μηχανῇ ἢ τινουῶ, ἢ πι-
μος ἔστω καὶ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. Οὕτω τοί-
νυ οὗτός ἐστιν ἀσεβὴς ἀνθρώπος, καὶ μικρός,
καὶ πᾶν αὐτὸν ἔσονται εἰπεῖν καὶ διαπράξαι. εἰ δὲ
ἀληθὴς, ἢ ψεύδης, ἢ πρὸς ἐχθρὸν, ἢ φίλον, ἢ
τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' οὐδὲ πού τις διορίζων: ὡς τ' ἐ-
παιτιασάμενός με φόνου, καὶ τοιοῦτο πρᾶγμα
ἐπαγαγὼν, εἴασε μὲν με εἰσιθῆαι ἑσθῆς τῆς
βουλῆς ἰδρῶ ποιῆσαι καὶ θῆσαι καὶ κατὰ ῥεῖ-
σθαι τῶν ἱερῶν ἑσθῆς ὑμῶν καὶ ὄλις τῆς πό-
λεως: εἴασε δὲ ἀρχιδεωροῦντα ἀγαγεῖν ὡς δὲ
ὡ νεμῖω τὴν κοινὴν ἑσθῆς τῆς πόλεως δευεί-
αν: ὡδεῖδε δὲ ταῖς σεμναῖς δεαῖς ἰδρῶ ποι-
ὸν αἶρε δέντα ἐξ ἀθιωαίων ἀπάντων τείτο
αὐτὸν, καὶ κατὰ ῥεῖσθαι τῶν ἱερῶν. ἄρ' αὖ,
εἴ γ' εἶχε σιγμὴν ἢ σικμὴν τούτων ὧν κατα-
σκύαζε κατ' ἐμοῦ, ταῦτ' αὖ εἴασεν; ἐγὼ μὲν
οὐκ οἶμαι. οὐκοῦν ἐξελέγετε τούτοις ἐναρ-
γῶς, ὑβριζιτῶν με ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς πατρί-
δος. ἐπειδὴ τοίνυ αἴσῃ τὸ πρᾶγμα οὐδὲ καθ'
ἐν πανταχῇ σφέων οἷός τ' ἔγω ἀγαγεῖν ἐπέ-

φανερώς ἤδη δι' ἐμὲ τὸν ἀρίστάρχον ἐσυ-
 φανῆται. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ: τῆς δὲ βου-
 λῆς ἀπὸ τοῦτων καθημέριος, καὶ σιοπούμε-
 ῖς πρὸς τῶν οὐτος, ἀγνοεῖτ', ἔφη τὸ πρῶτον
 βουλή, ἢ τὸν αὐτόχειρα ἔχοντες λέγων
 τὸν ἀρίστάρχον, μέμετε καὶ ζητεῖτε, καὶ τε-
 ρνῶσατε; οὐκ ἀρκτενεῖτε; οὐκ ἐστὶ τῷ οἴκῳ
 βασιλεία; οὐχὶ συμλήψασθε; ἢ ταῦτ' ἔλε-
 γεν ἡ μαρὰ καὶ ἀναιδίης αὐτῆ κεφαλῆ, ἕζε-
 κηλυθὼς τῆ προτομῆ πρὸς ἀρίστάρχου, ἢ
 βώμηνος ὡς πρὸς αὐτὸν ἄλλός τις αὐτῶ τὰ πρὸ
 οὐτοῦ. καὶ ὅτ' οὐτύχει, πλείστα πρὸς ἀχρηστό-
 τῶν ἐκείνου πράγματα μοι ἀπὸ τῆ πρὸς
 ἑστὴν διαμαγῶν. εἰ μὲν οἴω εἰργάζασθαι τι τοῦ-
 τῶν ἐφ' οἷς ἀπόλωλα, ἢ γούμηνος τὸν ἀρίστάρ-
 χον, καὶ πεπισθυκῶς τοῖς τῶν ἀπιασμοσίων
 ὁμοίως ταῦτ' ἔλεγε, χρῆ μὲν οὐδ' οὕτω με-
 εῖα γὰρ δικη πρὸς τῶν φίλων ὅτιν, ἀν' τι δο-
 ῶσι πεποιθηκῆαι δῆλον, μηκέτι τῆς λοιπῆς φι-
 λίας κοινωνεῖν. τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξί-
 εμ, τοῖς πεπονθόσι καὶ τοῖς ἐχθροῖς καταλεί-
 εται. ὁμοίως δ' ἔστω τούτω γε συγγνώμη. εἰ δὲ
 ἀλλῶν, μὲν καὶ ὁμοφροσύνος γιγνόμενος ὡς οὐ-
 ἐν εἰρησμοσίων φανήσεται: λέγων δὲ καὶ κα-
 ταπύμηνος ταῦτ' εἴκα τῆ συνεφαντεῖν ἐ-
 ε, πρὸς οὐδεκάκην, μάλλον δὲ μνησάκην, ἐστ'.

Δημοσθένους

ἀφωλύναι δίκους ; ἀλλὰ μὲν ὡς ἀληθῆ λέγω, καὶ τῆ προτέραια ὅτε ταῦτ' ἔλεγον εἰσεληλύθει καὶ διείλεκτο ἐκείνω, τῆ δ' ὑστεραίαι πάλιν: οἷον γὰρ οἷον ἔκ' ἔχον ὅτιν ὑποβολῶν ἀκαθάρσιον ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, εἰσελθὼν οἴκαδε ὡς ἐκείνον, καὶ ἐφεξῆς οὕτως καθεζόμενος τῷ δεξιᾷ ἐμβαλὼν πρὸντων πολλῶν, μετὰ τοῦ ἐν τῆ βουλῆ τούτους λόγους, ἐν οἷς αὐτόχειρα καὶ τὰ δεινότατα εἰρήκει τὸν ἀρίστῃον, ὡμνε μὲν κατ' ὕβωλείῳ μηδὲν εἰρηκῆσαι πρὸ αὐτῶ φλαῦρον: καὶ οὐδὲν ἐφρόντιζεν ὑπορκῶν, καὶ ταῦτα πρὸντων ἴσχυειδύτων . ἠξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ αὐτῶ δι' ἐκείνου γίνεσθαι τὰς διαλύσεις, καὶ τούτων τοῦ πρὸντας ὑμῖν καλῶ μαρτυρεῖσθαι.

Μαρτυρεῖσθαι.

Καί τοι πῶς ἔδεικνόν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, μάλλον δὲ ἀσεβεῖς, λέγειν ὡς φονδύς καὶ πάλιν ὡς οὐκ εἰρηκε ταῦτ' ἀφωμνύσαι; καὶ φόνον μὲν ὀνειδίζειν, πύτω δ' ὁμωρόφιον γίνεσθαι; καὶ ἂν μὲν ἀφῶ οἷον ἐγὼ, καὶ περὶ τῷ ὑμετέρῳ κατὰ χειροτονίαν, οὐδὲν ὡς εἰκεν, ἀδικῶ. ἀν' δ' ἐπεξίω, λέλοιπα τῷ τάξιν, φόνος κοινωνῶ, δεῖ με ἀνερπῆσθαι. ἐγὼ δ' αὖ πούναί τιον οἶμαι. εἰ οἷον ἀφῆκα, λελοιπέναι μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τῷ τῶ δικαίον τάξιν, φόνος

ἴαν' εἰνότως ἐμαυτῷ λαχεῖν. οὐ γὰρ ἔγωγε μοι
 ἢ πον βιωτὸν εἶσα ποιήσαντι. ὅτι τοίνυν καὶ
 αὐτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι καὶ τούτων
 ἕ μάρτυρας.

Μάρτυροί.

ὑσίσμαχος ἀλωπεκῆθεν, δημέας σφνιδὺς χιὰ
 ἄς θεοίκιος, εἰλήμων σφήπιος, μόαος παιανί
 ρς, καθ' ἕς ἑαυτὸς ἢ εἰσαγγελία εἰσὺν ἢ εἰς τῷ
 οὐλίω ἔσθ' ἀριστάρχῃ τῆ μόαου, ὅτι εἶν
 κόδημον ἀπεκτονῶς, οἶδα μὲν μεϊδίαν τὸν κει
 μνον ἔσθ' δημοσθένος ὡ μάρτυροῦ μιν, ἔλ
 λιντα πρὸς τῷ βουλῷ καὶ λέγοντα μηδένα
 πδρον εἶναι τὸν νικῶδήμον φονέα, ἀλλ' ἀριστάρ
 χον, ἢ εἶσαυτὸν αὐτῆ γεγονέναι αὐτόχειρα : ἢ
 συμβουλεύοντα τῆ βουλῆ βαδίζειν εἰς τῷ οἰ
 ἴαν τῷ ἀριστάρχῃ, ἢ συλαμείειν αὐτόν.
 αὐτὰ δὲ ἔλεγε πρὸς τῷ βουλῷ τῆ προτε
 κία μετ' ἀριστάρχῃ καὶ μεθ' ἡμῶν σιωθεδρι
 νικῶς. οἶδα μὲν δὲ καὶ μεϊδίαν ὡς ἀπῆλθεν
 εἰς τῆς βουλῆς τούτους εἶσα λόγους εἰρηκῶς,
 σεληλυθότα πάλιν ὡς ἀριστάρχον : καὶ τῷ
 εἰσαυτὸν ὡς ἐμβεβληκῶς, καὶ ὁμνύοντα κατ'
 βωλεία μιν καὶ αὐτῆ πρὸς τῷ βουλῷ
 εἰρηκῶς φαῦλον : καὶ ἀξιούτα ἀριστάρχον
 πρὸς αὐτὸν διαμάχη αὐτῷ δημοσθένει. Τίς
 τῷ ἔσθ' εἰσαυτὸν; τίς ὁμοία τῆ τούτου γεγονός,

Δημοσθένους

ἢ γὰρ οἴτ' ἀν' πονηρία; ὅς ἀνδρα ἀτυχουῦν
οὐδ' ἐν αὐτὸν ἠδικηκότα, ἐὼ γὰρ εἰ θέλον, ἀ-
μα συνοφρατῆν ὡς το δειν, καὶ πρὸς ἐμὲ αὐ-
τὸν διαλύειν ἠΐου: καὶ ταῦτ' ἐπεχτῆ, καὶ χρε-
ματ' ἀνῆλισκεν, ὥσπ τῷ μετ' ἐκείνου καμῆ
προσεκτέα λείν ἀσίκως. ὥσπ μὲν τοι τὸ ποιῶ
τον ἔθος καὶ τὸ κατασκύασμα ὡ ἀνδρῶν ἀ-
θίω αἴσι, τὸ τοῖς ὑπὸρ' αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαί-
ως ἐπιπλήειω πῶριτάναι κακά, οὐκ ἐμοὶ μὲν
ἀξιόν ἐς ἀγανακτεῖν καὶ βαρέως φέρειν, ὑμῖν
δὲ τοῖς ἄλλοις πῶριδειν: πολλοῦ γε καὶ δεῖ: ἀλ-
λά πᾶσιν ὁμοίως ὀργισέον ἐκλογισμέναις καὶ
θεωροῦσιν, ὅτι τῶ μὲν, ὡ ἀνδρῶν ἀθίω αἴσι ἀ-
δίως κακῶς παθεῖν ἐφύτατα ὑμῶν εἰσι οἱ πε-
νέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι: τῶ δὲ ὑβείσαι, καὶ τῶ
πειήσαντας μὴ δοῦναι δίκην, ἀλλὰ ὥσπ αὐτῶ
πῶρέοντας πρὸ ἀγμάτα μωδῶσασθαι, οἱ ἐθε-
λυροὶ καὶ χεῖματα ἔχοντες εἰσι ἐφύτατα
δὴ δεῖ πῶρεῖν τὰ τοιαῦτα: οὐδὲ τὸν ὀβριση-
τα δεῖ καὶ φόβω τὸ δίκην ὡ ἀν' ὑμῶν ἀδι-
κηθῆ τις λαμβάνειν παρ' αὐτῶ, ἀλλ' ὅπ κεν οἱ
μέλειν ποιεῖν, ἢ τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς
ἐλευθερίας ἡμῶν μετουσίαι ἀφαιρέσθαι: ἐ-
γὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην, καὶ ἄλλος τις αὐ-
ψυχῆ λόγον καὶ συνοφρατίαν, καὶ οὐκ ἀπὸ
πασμα. οἱ δὲ πολλοὶ τί ποιήσετε, ἀν' μὴ ἀπὸ

ἅπανσι φοβερόν καταστήσῃτε τὸ εἰς ταῦτα
 χρῆσθαι τῷ πλουτεῖν; δύντα λόγον καὶ ὑ-
 πόντα κείσιν, ὡς ἂν αὐτὸς ἐγκαλῆ, τότε
 ἔμελλε αὐτὸν ἀδίκως ἐφ' αὐτὸν ἐλθόντας χρῆ-
 σθαι ἢ ἀδικοῦστας ὁρᾷ τις οὐ περὶ ἀναρ-
 τῶν, οὐδ' ἐπάγοντ' αἰτίαν ψευδεῖς ἀκρίτον
 εἶναι ἀρφύγειν: οὐδ' ὥσπερ δισύναμι δίκην
 ἔμελλειν: ἀλλὰ μὴ ποιεῖν ὅτι ἀρχῆς ἀσελ-
 γειδέν. Οσα μὲν τοίνυν εἰς τὴν λειτουργί-
 α καὶ τὸ σῶμα ὑβείσθην, καὶ πάντα ὥσπερ
 ἀδύμηνος ἴσπερ, ἢ πάσων κακῶς ἐκπέ-
 ρα: ἀκρίτως ὡς ἀνδρῶν ἀθλοῦσιν. καὶ πα-
 ρέειπεν δὲ πολλά: οὐ γὰρ ἴσως ῥαδίον πάντ'
 ἔχει δ' οὕτως: οὐκ ἔστι ἐφ' ὅτῳ τῶν πε-
 πημένων ἐγὼ μόνος ἠδίκημαι: ἀλλ' ὥσπερ μὲν
 τῶν χρόνῳ γενημένοις ἀδικήμασιν,
 ἀλλ' ἢ τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν σωηδίκηται:
 ἀλλ' οἷς ἐμὲ ὑβείσθη καὶ ἐπεξούλευσεν, οἱ νό-
 μοι οὐκ ἕκαστος ὑμῶν σῶς ὅστις: ἐφ' ἅπανσι
 οὗτοι ὁ θεὸς ὡς χρηγὸς ἐγὼ καθειρήκειν,
 ὡς τῆς ὁσίας ὅτι δὴ ποτ' ὅτι τὸ σεμνόν, ἢ
 ἢ μόνιον σωηδίκηται. δεῖ δὲ τὰς γελοῦ-
 σάτους ὀρθῶς, τὴν κατ' ἀξίαν τῶν πεπραγ-
 ῶν ὡς τούτου οἴκῳ λαβεῖν, οὐχ ὡς
 ἐπὶ ἡμῶν ὄντες μόνον τῶν λόγων τῶν ὀργῶν
 ἀλλ' ὡς ἐν ταῖς τῶν νόμων, τῶν θεῶν,

Δημοσθένους.

τῆς πόλεως, ἐμοῦ, πάντων ἡδίκημένων, οὐτὼ
ποιείσθαι τὴν τιμωρίαν. καὶ εἰς βοηθειῶτας
καὶ εἰς σωεξεταζομένους μετὰ τούτου, μὴ
συνηγέρονς μόνον, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν
τούτῳ πεπραγμένων ὑπολαμβάνετε εἶναι.
εἰ μὴν τοίνυν ὡς ἄνδρες ἀθληταῖοι, σῶφρονα
καὶ μέτερον πρὸς τὰ μακροχρόνως αὐτὸν
μειδίως, καὶ μηδένα τῶν ἄλλων πολιτῶν μη-
δὲν ἡδίκηκώς, εἰς ἐμὲ μόνον ἀσελγῆς οὕτω ἢ
βίαιος ἐγγόνει, πρῶτον μὴ ἔγω γ' ἀτύχημα
ἐμαυτῷ εἶσα ἢ κύμῳ. ἔπειτ' ἐφοβούμην αὖ,
μὴ τὸν ἄλλον ἐμαυτῷ εἶον οὔτε μέτερον δει-
κνύων καὶ φιλαθήρων, τούτῳ τὸ δίκλων
ἐμὲ ὑβρίσει, δοῦναι διακρούσθαι. νυνὶ δὲ το-
σαῦτα δεῖ δὴ τὰ μακροχρόνως ὑμῶν ἡδίκη-
κε, καὶ τοιαῦτα, ὥστε τούτου μὴ τῷ θεῷ ἀ-
πήλαγμα: φοβούμαι δὲ πάλιν τὸ νουτίον,
μὴ ἐπειδὴν πολλὰ καὶ δεινὰ ἑτέροις ἀκούση-
τε ὑπὸ αὐτῷ πεπονθήσας, τοιούτος τις ὑμῖν λο-
γισμὸς ἐμπέσῃ: τί οἶόν σου δεινότερον ἢ τῶν ἄλ-
λων εἰς ἕκαστος πεπονθὼς ἀγανακτεῖς; πάντα
μὴν δὴ τὰ τούτῳ πεπραγμένα οὐτ' αὖ ἔγωγε
διωαίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὐτ' αὖ ὑμεῖς
ὑπομείναιτ' αὖ ἀκούειν. οὐδ' εἰ τὸ περὶ ἀμ-
φοτέρων ὑμῶν ὑδὼρ ὑπάρξειε, πρὸς τὸ λοι-
πὸν πᾶν, τό, τε ἐμὸν καὶ τὸ τούτου προστέτακται.

ἄν, οὐκ αὖ ἐξαρκέσειεν. ἀ δὲ ὅτι μέγιστα καὶ
 κενερώτατα, ταῦτ' ὄρω. μάλλον δὲ ἐκείνο
 πῆσω: ἀναγνώσομαι μὲν ὑμῖν, ὡς ἔμαυ' ἔ
 γινωσκω πάντα τὰ ὑπομνήματα. λέξω δὲ
 ἅπαντα ἀπὸ πρῶτον ἀκούειν βουλομένοις ὑμῖν ἢ
 ἀπὸ πρῶτον: εἴθ' ἐτόρον, ἢ τὰλλα τ' αὐτὸν ζό
 ρη, ἕως αὖ ἀκούην βέλησθε. ἐστὶ ἡ ταῦτα παν
 τὰ παρὰ, καὶ ὑβρεις πολλὰ, ἢ παρὰ τοῦ οἰκεί
 οῦ κακουργήματα, καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἀσε
 βείατα. ἢ τόπος οὐδεὶς ὅστιν, εἰ ὡς εἴπω οὐ
 θανάτου πεποιηκότα ἀξία πολλὰ ὑρῆσετε.

ἡπομνήματα, τῶν μεϊδίου ἀδικημάτων.

Ὅσα μὲν τοίνυν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι τ' ἀει
 κροσυχόντα αὐτῶ πεποιήκε, ταῦτ' ὅτι * ἢ
 πλὰ ἐτόρα πρᾶλέλοιπα. οὐ γὰρ αὖ διώκει
 πρᾶδεὶς εἰσάπαξ εἰπεῖν, ἀ' πολλὸν χρόνον οὐ
 πύθειζων σωεχῶς ἀπαντα τὸν βίον εἰργα
 σθαι. ἀξίον δὲ ἰδεῖν ἐφ' ὅσον φρονήματος ἡδη
 τελέηλυθε, ὡς τούτων δίκην μηδενὸς δεδω
 κῆται. οὐ γὰρ ἡγεῖθ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, λαμπρὸν,
 ἢ νεανικὸν, οὐδὲ ἀξίον εἶναι θανάτου, ὅ, τι
 εἴ τις πρὸς εὐα εἰς διαπράττειται: ἀλλ' εἰ μὴ
 ἐλπὴ ὅλλω ἢ βουλὴ ἢ ἔθνος προπηλα
 γῆ, ἢ πολλοὺς ἀθρώπους ὑμῶν ἀμα ἐλᾶ, ἀβίω
 τῶν ὡς ἐτεῖται τὸν βίον αὐτῶ. καὶ τὰ μὲν

Δημοσθένους.

ἄλλα σὺ πῶ, μνεία αὐτῶν ἔχων εἰπεῖν: ποῦ δὲ
 ἔσυστρατοσαμίων ἱππέων εἰς ἀργυραῖ;
 ἴσε δὴ πον πάντες οἷα ἐδημιγόρητε περὶ ὑμῖν,
 ὅθ' ἦκεν ἐκ χαλκίδος, κατηγόρων ἢ φάσκων
 ὄνειδος ἐξελεθῆναι τῶν στρατιῶν ταύτων τῆ πό-
 λει. ἢ τῶν λοιδορίαν ἢ ἐλοιδορήθη; κρατῖνα
 ποῦ τούτων, ὡς νῦν ὡς ἐγὼ πωθαύομαι μέλ-
 λοντι βοηθεῖν αὐτοῖς; μέμνηθε. τὸν δὴ τοσούτοις
 ἀθροῖσι τῶν πολιτῶν ἔχεισαν ἐπ' οὐδενὶ τιμῆ
 καὶ τῶν ἀράμενον πόση πονηρία ἢ θρασυτη-
 τι ταῦτα χρῆνομίξειν πράττειν; καὶ τοι πότερ'
 εἰσὶν ὧ μείοι' ὄνειδος τῆ πόλει, οἱ διαβαίνοντες
 αὐτὰ ξει καὶ τῶν σκιδυῶν ἔχοντες ἢ προσήκοντες
 οὐδὲ ὄντι οὐδὲ πολεμίους ἐβίοντας, ἢ συμβαλ-
 λόμενους τοῖς συμμάχοις, ἢ σὺ, ὁ μὴ δὲ λα-
 χεῖν ἀρχόμενος, τῶν ἐβιόντων ὅτε ἐκλήρον, πῶ
 θώσακα δὲ οὐδέ πώποτε αὐτοῦ, ἐπ' ἀσφάλειαν
 δὲ ὀχούμενος ἐξ ἀργυραῖ τῆς οὐβόιας, χλι-
 νίδας, ἢ κυμβία ἢ κάρδους ἔχων, ὧν ἐπελασ-
 θάνοντο οἱ πεντηκΟΣολόγοι; ταῦτα γὰρ εἰς οὐδὲν
 ὀπλίτας ἡμᾶς ἀπητέμετο. οὐ γὰρ εἰς ταῦτα
 τὸν ἡμεῖς τούτοις διέβημεν. εἶτα εἴσε ὄντι τῶν
 τοῖς ἐσκώψαν ἀρχαίων, εἴ τις ἄλλος, πάντοτε
 ἠλαυνόσθ. εἰ μὴν γὰρ ἐποίεις ταῦτα ὡς μεῖοι
 ἀσέφασιν οἱ σωιππεῖς, ἢ κατηγόρεις ὡς ἰ-
 γοικεν ποῦ σου, δικαίως κακῶς ἠκουόσθ. ἢ γ

εἴνευ, ἢ τούτους, ἢ ἄλλω πῶ πόλιν ἠδίκηεις·
 κατὰ χυδόν· εἰ δὲ μὴ ποιοῦντός σου κατε-
 σφύαζόν τινός καταψυδόμενοί σου· οἱ δὲ
 ἀποὶ τῶν στρατιωτῶν ἔκ ἐκείνοις ἐπετίμων,
 ἀλλὰ σοὶ ἐπέλαρον· δῆλον ὅτι ἐκ τῶν ἄλλων
 ἀξίως ἀξίος αὐτοῖς ἐδύκεις εἶναι τῶ τοιαῦ-
 τὰ κούειν· σαυτὸν οὖν μετειώτερον ἐχρῆν
 πᾶσιν, οὐκ ἐκείνους διαβάλλειν· σὺ δὲ ἀπει-
 λῆς πᾶσιν, ἐλαύνεις πάντας, οὐκ ἄλλους ἀξι-
 οῦσι, τι σὺ βούλει σιοπῆν, ἔκ αὐτὸς σιοπέεις
 ἢ μὴ λυπήσης οὐκ ἄλλους ποιῶν· ἢ τὸ δὴ
 ἀγλιότατον ἢ μέγιστον ἐμοιγε δοκῶ ὑβρε-
 ῖναι σημεῖον· τοσούτων ἀνθρώπων ὡ μα-
 κεφαλὴ σὺ πῆλθὼν ἀθρόον κατηγόρεις· ὁ
 οὐκ ἂν ἐφείξε ποιῆσαι τῶ ἄλλων; τοῖς μὲν
 πῶ ἄλλοις ἀπασιν ἀνθρώποις ὁρῶ τοῖς κει-
 σάοις ὡ ἀνδρὸς δικασαῖ, ἐν μὲν ἢ δύο ὄν-
 τα δίκηματα ἀκατηγοροῦνται· λόγους ὁ
 ὄνους τοιοῦτους ὑπάρχοντας· τίς ὑμῶν ἐ-
 πι σωοῖδε τοιοῦτον; τίς ὑμῶν ἐμὲ ταῦθ
 ἔθηκε ποιοῦντα; οὐκ ἔστιν· ἄλλ' οὗτοι δι' ἐ-
 κεν καταψυδόνταί μου· καταψυδόμενα
 ἀγῆμαι τὰ τοιαῦτα· τούτω δὲ αὐτὰναν-
 ἰτότων· πάντας γὰρ ὑμᾶς εἰδέναί νομί-
 ῶν ῥόπον τὸν τούτον ἢ πῶ ἀσέλγειαν,
 ἢ ὑποβριφάνειαν πῶ τῶ βίον· καὶ πάλαι

Δημοθένους.

θαυμάζειν ἐπίς οἶμαι, ὧν αὐτοὶ μὴ ἴσασιν, ἔσ
οὐκ ἀκηκόασι δὲ νῦν ἐμοῦ: πολλοὺς δὲ τῶν περὶ
πονθότων, οὐδὲ πάνθ' ὅσα ἠδίκηται, μαρτυ
ρεῖν ἐθέλοντας ὄρω, πῶς εἴαν ἢ πῶς φιλοπρα
γμοσιώω ὄρωντας πῶς τούτου ἢ πῶς ἀφορι
μῶ, ἢ πῶς ἰσχυρὸν ἢ φοβερὸν ποιῆ τὸν κα
τάπυσον τουτονί. τὸ γὰρ ἐπ' ὕβουσίᾳ καὶ
πλούτου πονηρὸν εἶναι ἢ ὑβείῳ, τείχος ὄντι
πρὸς τὸ μηδὲν αὐτῷ ἐξ ὧν δρομῆς παθεῖν
ἐπεὶ ἀδικεῖται δὲ τὸς τὰ ὄντα, ἴσως μὴ δὲ
αὐτῷ ὑβείῳ. εἰ δ' ἄρα, ἐλάττωνος ἀξίος ἔσαι πρὸ
μικροτάτου πρὸ ὑμῖν. μάτῳ γὰρ λειδορήσει
ται, ἢ βοήσεται: δίκῳ δ' αὐτῷ ἀσελγάνῃ τῷ
τοῖς ἄλλοις ἡμῖν ὕβ' ἴσου δώσει. νῦν δ', οἶμαι
τούτου περὶ ἐβλήθη πῶλύδης, τιμω
ρης, δυνάμεων ὁ κενιορτός. τοιοῦτοί τις εἶ
μαθοφόροι περὶ αὐτόν. ἢ πρὸς ἐπὶ τούτου
ἐτόροι μαρτύρων σωεπῶσα ἐταεῖα φαν
ρῶς μὴ οὐκ ἐπὶ λαοῦ τῶν ἡμῖν, σιγῇ ἢ τὰ
δὴ ὄρατα ὧν ἐβούλωντων. οὐς μὰ τῶν θεῶν οὐδὲ
ὠφελῆσαι νομίζω πρὸς τούτου. ἀλλὰ δι
πινές εἰσιν ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι φθείρεται
πρὸς τῶν πλουσίους ἢ πρὸς εἶναι ἢ μαρτυρεῖ
πάντα ἢ τὰ ἅπαντα, οἶμαι, φοβῶρά ὅτι τῶν
λων ὑμῶν ἐκάσω, καθ' ἑαυτὸν ὅπως διώ
ζῶντι. οὐ πῶς ἐνεκα συλλέγεσθε ὑμεῖς: ἵνα
καὶ

ἢ εἴ τι ἕκαστος ὑμῶν ἐλάττων, ἢ φίλοις;
 ἢ οὖσιν, ἢ τῶν ἄλλων τινὶ τούτων συλλε-
 γνύτες ἑκάστου κρείττους τε γίγνησθε, καὶ
 πύετε πῶς ὑβείν. Τάχα τοίνυν καὶ τοῖς
 ἑτέροις ἢ ἐξ ὑμῶν λόγος: τί δὴ ταῦτα, ἢ ταῦτα πε-
 πηώς ὀδύεινα, οὐκ ἐλάμβανε δίκην παρ' ἑ-
 αυτοῦ; ἢ τί δὴ πάλιν; ἄλλον ἴσως τινὰ τῶν ἡδι-
 κούτων ὀνομάζων. ἐγὼ δὲ δι' ἅς πρόσφάσεις
 κςυς ἀφίσταται τῶν βοθεῖν ἑαυτῶ, πάντας
 μὲς εἰδέναι νομίζω. καὶ γὰρ ἀχολία, καὶ
 ἀλαχοσιώη, καὶ τὸ μὴ διώαθαι λέγειν; ἢ
 ἀφίκα, ἢ μνεῖ ὅτιν ἄτια. προσήκει μὲν τοι
 ἴστω μὴ ταῦτα λέγειν ἢ γοῦμαι νῦν, ἀλλ'
 γὰρ πεποιήκε τι τούτων, ὧν αὐτῶν κατηγό-
 ρησι διδάσκειν. εἰ δὲ μὴ διώηται, δὴ τῶν
 ἀφίκα πολὺ μᾶλλον ὅτι δίκημος. εἰ
 ἀφίκα τοῦτος τίς ὅτιν, ὥστε τοιαῦτα ποι-
 ῶν ἀφίκα καθ' ἑαυτῶν ἑκάστον ἀφίκα
 ἀφίκα παρ' αὐτῶν τυχεῖν, κοινή νῦν, ἐπειδὴ
 ἀφίκα, πᾶσιν ἑαυτῶν ἀπάντων ὅτι τι-
 κητέος, ὡς κοινὸς ἑαυτῶν τῆ πολιτεία.
 ἔπειτα τοίνυν ποτὲ εἰ τῆ πόλει κατὰ πῶ
 ἀφίκα ἐκείνῳ ἀφίκα ἀφίκα ἀφίκα
 ἀφίκα: ὡς ἀφίκα, τίνων ἀφίκα ὑπαρ-
 ἀφίκα, καὶ ἀφίκα τίνων πρὸς τὸν δῆμον, πῶς
 ἀφίκα ὑμῶν οἱ ἀφίκα, ἐπειδὴ ἀφίκα

Δημοσθένους

καὶ ὑβείης ὡς το δειν εἶναι . καὶ οὐκ ἀπεινά-
σαι δή που μεδίαν ἀλκμειάδη βουλόμηνος
τούτου μέμνημαι τῆς λόγου : οὐχ οὕτως εἰμὶ
ἀφρων, οὐδ' ἀπόκληκτος ἐγώ : ἀλλ' ἴν' εἰδῆτε
ὑμεῖς ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι καὶ γινώσκ' ὅτι οὐδέν
οὐτ' ἔσαι, οὐ γένος, οὐ πλοῦτος, οὐ δυνάμις, ὅ-
τοις πολλοῖς ὑμῶν ἀν' ὑβείς προσῆ , προσήκα
φέρειν . ἐκείνος γὰρ ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι λέγε-
ται πρὸς παῖδος μὲν ἀλκμαιωνιδῶν εἶναι ταύ-
τους δὲ φασιν ὑπὸ τῆς τυραννῶν ὑπὸ τῆς δα-
μου σασιάσαντας ἐκπείσειν : καὶ δανεισασάν-
τ' ἀπὸ δελφῶν ἐλθὺν φέρωσαι τὴν πό-
λιν , καὶ τοῦ πεισιχάρτου παιδῶς ἐκβαλεῖν
πρὸς δὲ μικρὸς , ἰσωνίκαν : καὶ ταύτης τῆς
οἰκίας , ἧς ὑπάρχεισι πολλὰ καὶ μεγάλα πε-
τὸν δῆμον δι' ἄρ' ἡσία . ἔ μόνον δὲ ταῦτ' ὑπ-
ἔχειν αὐτῷ , ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς δῆμο-
δέμνης τὰ ὄπλα, δὲ μὲν ἐν σάμῳ, τείτον
ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ὡς σώματι τὴν δύνοιαν,
κρίμασιν οὐδὲ λόγους ἐνεδείξατο τῇ πατε-
ρι . ἐπὶ δὲ ἰππέων ὀλυμπιάσιν ἀγωνίσας ὑπ-
ἔχειν αὐτῷ, καὶ νίκαι, καὶ σέφανοι : καὶ στρα-
τὸς ἀριστος, καὶ λέγειν ἐδδῆκει πάντων, ὡς φα-
σιν, εἶναι δεινότατος : ἀλλ' ὅμως εἰ κατὰ κέ-
τὸν χρόνον ἡμέτεροι πρόγονοι, οὐδενὸς τού-
του αὐτῷ σιωπῶντες ὑβείζειν αὐτούς : ἀ-

ἦσαντες φυγάδα ἐξέβαλον. καὶ λακεδαί-
 μονίων ἰαχυρῶν ὄντων τότε, καὶ δεκέλευσαν αὐ-
 τῶν: ὥστε τειχιοθῆναι, ἢ τὰς ναῦς ἀλῶναι, ἢ
 πάντα ὑπέμεναν ὅτιοῦ ἀκόντες παθεῖν: κάλ-
 πον εἶναι νομίζοντες, ἢ ἐκόντες ὑβείζεσθαι συγ-
 γρηῆσαι. καὶ τοι τί τοσοῦτον ἐκεῖνος ὑέεισεν,
 ἢ κόν οὔτος νυῦ ἐξελέλυκται; ταῦτά μιν
 ἐκέταξε χρησιμῶτα ὥστε κόροισι. ἔσω ταῦ-
 τὰ μὰ χρηγῶν γε χρησιμῶτα τῶν ἐποίη-
 σι, οὐ πῶ τόνδε τὸν νόμον πῶρα βάνων: οὐ γὰρ
 ἦτό πω. εἶρεν ἀγάθῃρχον τὸν γραφέα, καὶ
 γὰρ ταῦτα λέγουσι, λαβῶν γέ τι πωλημμε-
 νῶτα, ὡσφασιν: ὁ πῶρ οὐδὲ ὀνειδίσειν ἀξίον.
 ἔρμαῖς πῶρ ἐκοπῆεν. ἀπαντα μὲν οἶμαι τὰ
 σοήματα, τῆς αὐτῆς ὀργῆς δίκαιον ἀξιοῦ.
 ἢ ὅλως ἀφανίζειν ἰδρῶν ἐσθῆτα ἔσθ' ὅτι τῶ
 πικρόπῆεν οὐ ἐρμαῖς διαφέρει. οὐκοῦ οὔτος
 ἐλέλυκται ὥστε ποιῶν. ἀντιθῶμεν δὲ τίς
 ἐκὼν τίσι ταῦτ' ἐνδεικνύμενος. μὴ τοίνυν ὑ-
 πὲρ τῶ μὴ καλόν, μὴ δὲ δεμτὸν νομίζε-
 ῖν ἀδρῶν δικασαὶ μὴ δ' ὅσον εἶναι τοιούτων
 ἀδρῶν οὐσιν ἀρχόνοισι, πονηρὸν καὶ βίαιον ἢ
 ἐκτὸς λαβοῦσιν ἀνθρώπον, καὶ μηδένα μη-
 νόθεν, συήνωμης, ἢ φιλανθρωπίασ, ἢ χά-
 ρισ τινος ἀξιοῦσαι. τίνας γὰρ ἐνεκα τῶν στρα-
 τῶν; ἀλλ' οὐδὲ καθ' αὐτὸν στρατιώτης οὐ-

Δημοσθένους

τος οὐδενός ὄσιν ἀξίος, μή τι γε τῶν ἄλλων ἤγε
μῶν. ἀλλὰ τῶν λόγων; ἐν οἷς κοινῇ μὲν οὐδέν
πώποτ' εἶπεν ἀγαθόν, κακῶς δὲ ἰδίᾳ πάντα
ἀνθρώπους λέγει. γένους ἐνεκα νὴ δία; καὶ τίς
οὐκ οἶδεν ὑμῶν τὰς ἀχρῆστῆτους ὡς πῶρ ἐν κράτει
γυθία τὰς τούτου γονάς; ὧ δὲ δύο τὰ ἐναντιώ-
τατα συμβέβηκεν εἶναι. ἢ μὲν γὰρ ὡς ἀλιθῶς
μήτηρ ἢ τεκοῦσα αὐτὸν πλείστον ἀπάντων ἀν-
θρώπων εἶχε νοῦν; ἢ ὅσοιοσα ἢ ὑποβαλομένη
ἐν πασῶν ἡ ἀνοητοτάτη γυναικῶν. σημεῖον
δὲ: ἢ μὲν γὰρ, ἀπέδοτο θυθὺς γενόμενον, ἢ δὲ ἐξο-
αὐτῆ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, ὅσῳ
ἢ ἴσῳ. καὶ γὰρ τοὶ δὲ ὅσῳ ἔπροσηκόντων
ἀγαθῶν κύριος γε γονῶς, καὶ πατείδος τετυχ-
κῶς, ἢ νόμοις τῶν ἀπασῶν πόλεων μάλιστα
κεῖσθαι ὀκνεῖ, οὐδὲν ἄ, οἶμαι, ἄροπον φέρειν, οἷ
δὲ χρῆσθαι τούτοις διώσθαι: ἀλλὰ τὸ τῆς φι-
σεως ὡς ἀλιθῶς βάρβαρον καὶ θεοῖς ἐχθρῶς
ἐλκεῖ καὶ βιάζεται, καὶ φανδρὸν ποιεῖ, πῶ
πρῶσιν, ὡς πῶρ ἀμοτείοις, ὅ πῶρ ὄσιν, αὐπ
χρῶμενον. Τοσούτων τοίνυν καὶ τοιούτων
όντων, ἀ τῷ βδελυρῷ τούτῳ καὶ ἀναιδείῳ, μ
λα βεβίωται, ἐνίοί μοι προσόντες ὡ ἀνδρῶ
δικασαὶ τῶν χρωμύων αὐτῷ πρᾶινοῶτες
παμαγλιῶαι καὶ καθυφῆναι τ' ἀγῶνα ὅσῳ
ἐπειδὴ με μὴ πείθοισιν, ὡς μὲν οὐ πολλὰ κα

ἕνα πεποιήκεν οὐτοσί, ἢ δίκην ὡς τινούω αὐ-
 τήν αἰώς δόξῃ τῶν πεπραγμένων, ἔκ ἐτόλμων
 ἔχειν: ὥτι ταῦτα δὲ ἀπολύτων, ὡς ἤλωκεν
 αὐτὴ κατεψήφισαι. τίνας τιμήσειν αὐτῶν πρὸς
 ἑαυτὸς τὸ δικαστικόν; οὐχ ὁρᾷς ὅτι πλουτεῖ,
 κτενηραρχίᾳ ἢ εἴ ἢ λειτουργίᾳ; σκοπεῖ
 ἡμῖν τούτοις αὐτὸν ἐξαιτήσῃται, καὶ ἐλάττω
 καὶ τῇ πόλει καταθεῖς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι,
 καταγέλασθαι. ἐγὼ δὲ, πρῶτον μὲν οὐδὲν ἀγε-
 ρυμῶν καταγιγνώσκω: οὐδὲ ὑπολαμβάνω
 τίσειν οὐδενὸς ἐλάττωτος τούτῳ, ἢ ὅσον κα-
 τὰ θεῖς οὐτοσί παύσεται τῆς ὑβρεως. ὅτι δὲ
 ἡ μάλιστ' ἀνάστατος: εἰ δὲ μὴ πάντα ταῦτα
 ἀφελέσθαι: ἔπειθ' ὑποδρῶ τῶν τούτου λη-
 τερῶν καὶ κτηραρχῶν, ἢ τῶν τοιούτων
 ἡμῶν ὡδὲ γιγνώσκω: εἰ μὲν ὅτιν ὡς ἀνδρῶν
 ἀγαθοὶ τὸ λειτουργεῖν ὅτι, τὸ ἐν ὑμῖν λέ-
 γει ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις καὶ παντα-
 ῖν, ἡμεῖς οἱ λειτουργοῦντες, ἡμεῖς οἱ πρῶτοι
 ὄντες ὑμῖν, ἡμεῖς οἱ πλούσιοι ἐσμὲν: εἰ τὸ
 ποιοῦντα λέγειν τῆς ὅτι τὸ λειτουργεῖν,
 ἡμῶν μείδιον ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει
 ἀπρότατον γιγνῆσθαι. ἀρκυαίει γὰρ ἀν-
 τὴν ἀλήθειαν ἢ ἀγαθοσύνην καθ' ἑκάστῳ ἐκκλη-
 σιασταῖς ταῦτα λέγων. εἰ μὲν τοι τί ποτ' ὅτιν ἀ-
 πρῶτοι τῇ ἀληθείᾳ, δεῖ σκοπεῖν, ἐγὼ πρὸς

Δημοσθένους

ἡμᾶς ἐρῶ. ἢ θεάσασθε ὡς δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἑμαυτὸν κείνων: οὗτος ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι γεγονὼς ἔτη πρὸ πενήκοντα ἴσως, ἢ μικρὸν ἐλάττω, οὐδὲν ἐμοῦ πλείους λειτουργίᾳ ὑμῖν λελητούργηκεν, ὅς δύο ἢ τριάνοντα ἔτη γέγονα. καὶ γὰρ μὲν κατ' ἐκείνης τῆς χρόνης ἐπειραρχοῦμαι οὐθὺς ἐκ παίδων ἐξελεθὼν, ὅτε σὺ δύο ἡμεῖς οἱ τειρηάρχοι, ἢ τὰ ἀνάλωματά πάντα ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων, ἢ τὰς ναῦς ἐπληρῶμεν αὐτοί: ἔτος ἢ ὅτε μὲν κατὰ ταῦτα πτωχὴ ἡλικίαν ἴσως, καθ' ἣν ἐγὼ νῦν, οὐδέποτε λειτουργεῖν ἤρχετο: τιμικαῦτα δὲ τῆς πράξιματός ἡπῆαι, ὅτε πρῶτον μὲν διακασίους ἢ χελίους πεποιήκατε σωτελεῖς ὑμεῖς, παρ' ὧν εἰσπραττόμενοι τάλαντον, ταλαάντρο μισθοῖσι τὰς τειρηαρχίχῳ οὗτοι. εἶτα τὰ ἐπληρώματα ἢ πόλις πᾶν ἔχει, ἢ σκόνη δίδωσιν. ὥστε αὐτῶν ἀγίοις τῆ ἀλίθειας τὸ μηδὲν ἀνάλωσαι, ἢ δοκεῖν λελητούργηκῆαι, ἢ τῶν ἄλλων λειτουργῶν ἀτελεῖσι γυγιῶσαι, πᾶσι σιν. ἀλλὰ μὴ, τί ἄλλο; διαγροθῆις κεχρηγῆι: κέ ποτε οὗτος. ἐγὼ δὲ αὐληταῖς ἀνδράσι. ὅτι τῶν τῶν ἀνάλωμα ἐκείνης τῆς ἐὰ πάντων πολλῶν πλείον ἔστιν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ δὴ ποσ. καὶ γὰρ μὲν ἐπελοντῆς νῦν, οὗτος δὲ κατασῆι αὐτοδόσεως τότε: οὐ, χάειν ἔδεμίαν αὐδῆι.

οὐ δικαίως αὐτὸς τις ἔχη. τί ἔτι; εἰς ἵακα πλὴν φυ-
 λῶν ἐγὼ, ἢ παναθλιωαίοις κεχρημένα. οὗτος
 δούδ' ἐτόξα. ἢ γεμῶν συμμοσίᾳ ὑμῖν ἐγενό-
 μιν ἐγὼ ἔτη δέκα, ἴσον φορμίῳνι, καὶ λῦσι-
 θῆν, καὶ κάλμαίχρω, καὶ τοῖς πλονσιωτά-
 ται, εἰσφύων οὐκ ἄρ' ὑπαρχούσης οὐσίας,
 καὶ γὰρ τῶν ἑσπερόπων ἀπεσδρήμιω: ἀλλ'
 αὐτῆς δόξης ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ
 ἀφίημιον μὲν με δοκιμαθέντα νομίσασθαι.
 οὐ μὲν οἶω. οὕτως ὑμῖν προσενέγκαι: μεί-
 λω δὲ πῶς; οὐδέ πω καὶ τήμδρον συμμο-
 σίᾳ ἢ γεμῶν γέγονεν ἔδ' ἐν τῶν πατρῶων ἄρ'
 καθεῖς ὑπὸ οὐδενός, ἀλλὰ παρὰ τῆς πατρὸς
 ἀλλὴ οὐσίαν παραλαβὼν. τίς οἶω ἐστὶν ἢ
 ἀπρότης, ἢ τίνδ' αἰ λειτουργία καὶ ταῖ-
 να ἀνάλωματα τούτου; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ
 ἐπὶ πλὴν εἰ ταῦτά. τίς θεωρεῖ: οὐμίαν ὧνο
 κηκεν εἰ ἐλθούσινι τοσαύτῳ, ὥστε πᾶσιν ἐ-
 πιστοεῖν τοῖς εἰς τὸ πῶ καὶ εἰς μυσήεια πλὴν
 ἰκῆκα ἄγει, καὶ ἂν ἄλλοσέ ποι βούληται,
 καὶ τῆς λουκοῦ ζεύγους τῆς ἐκ σικυῶνος: ἢ Ζεῖς
 λούθους, ἢ τέ τιναρσὸς αὐτὸς ἔχων διὰ τῆς
 ἰκῆς σοβεῖ, κυμβία, καὶ ῥυτά, καὶ φιάλας
 ἰκῆζω: οὕτως, ὥστε εἰς * παειόντας ἀκού-
 ῳ δ' ὅσα μὲν τῆς ἰδίας Ζυφῆς εἵνεκα μεί-
 λω ἢ καὶ πδριουσίᾳ κτᾶται, οὐκ οἶδ' ὅ, τι εἰς

Δημοσθένους

πολλούς ὑμῶν ὠφελεῖ. ἅ' δ' ἐπαυρόμενος τοῖς
τοῖς ὑβείζει, ὥστ' πολλούς ἢ οὐ τυχόντας ὑ-
μῶν ἀφικνούμενα ὄρω. οὐ δὴ δεῖ τὰ τοιαῦτα
ἐκάστοτε τιμᾶν, οὐδὲ θαυμάζειν ὑμᾶς, οὐδέ
τῷ φιλοτιμίαν ἐκ τούτων κείναι, εἴ τις οἰκτι-
ρομεῖ λαμπρῶς, ἢ θεραπεύειν κέκτηται
πολλάς, ἢ σκεδῆ πολλά, ἀλλ' ὅς αὖ ἐν τούτοις
λαμπρὸς καὶ φιλότιμος ἦ, ὧν ἅπασιν μέτε-
τοῖς πολλοῖς ὑμῶν: ὧν οὐδὲν δὴ δέξασθε τε τούτοις
προσόν. ἀλλὰ νῦν δία τειρήσω ἕπεδωκεται
τῷ γὰρ οὐ οἶδ' ὅτι θρυλήσει, καὶ φήσει, ἐγὼ
ὑμῖν τειρήσω ἕπεδωκα. οὕτως δὴ ποιήσατε
μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀθλοῦ φιλοτιμίᾳ εἶνεκα
ταύτῃ ἕπεδωκεν, ἕπεδωκεν τῶν τοῖς πᾶσι
ἔχειν χάριν, ταύτῃ ἔχετε αὐτῷ, καὶ ἀπὸ
τε: ὑβείζειν δὲ, μὴ δύτε. οὐδενὸς γὰρ πράχ-
τος, οὐδ' ἔργου οἷον συχωρητέον. εἰ δὲ δὴ
δειλία καὶ ἀνανδρία εἶνεκα δειχθήσε-
ται πεποιηκώς, μὴ πῖρα κροναθῆτε. πῶς
εἴτε αὖτε: ἐγὼ καὶ οἷον διδάξω, ἀνώθεν δὲ
χρὺς γὰρ ἔσθ' ὁ λόγος ὃν λέξω, καὶ ἀνώθεν
χεῖρα δοκῆ. ἐγένοντο εἰς δύβοιαν ὥστ' οὐδὲ
παρ' ὑμῖν πρῶται. τούτων δ' οὐκ ἔγωγε μείδι-
αλλ' ἐγώ: καὶ σωτηρίας ἕπεδωκεν μοι οἷον
ὁ νικηστὴς του. ἔτρωαι δὴ τρωαι μετὰ ταῖς
εἰς ὄλωθον. οὐδὲ τούτων ἕπεδωκεν: καὶ

ἢ γε διὰ φιλότιμον πανταχοῦ προσῆκεν ἕξει
 ἕξει. τείτα νῦν αὖτα γεγονασιν ἑπιστά-
 σαι. ἐν ταῦθα ἐπέδωκε. πῶς· ἐν τῇ βουλῇ γι-
 γνησάντων ἑπιστάσεων πρῶν οὐκ ἐπέδιδου τό-
 ῖ· ἐπειδὴ δὲ πολιορκεῖσθαι οὖς ἐν ταμύαις
 σαπύτας ἕξιπέμετο, καὶ πάντας ἕξιέναι
 ἐν ἑπιστάταις ἰππέας, ὧν εἰς ἕτος ἑξῆς, περε-
 ἠύλυσεν ἡ βουλὴ· τῶν καὶ τα φοβηθεῖς
 ἐν στρατείᾳ ταύτῃ εἰς τὴν ἑπιστάσαν ἐκ-
 κλησίαν πρὶν καὶ περέδρους καδίζεσθαι πα-
 ρεθῶν ἐπέδωκε. τῶ, δὴ ἄλλον, ὥστε μὴ δ' ἀν-
 τπεῖν αὐτὸν ἔχειν, ὅτι τὴν στρατείαν φεύ-
 ν, οὐ φιλοτιμία τῆς ἐποίησε, τοῖς μετὰ
 ταῦτα πράξεσιν ὑπὸ αὐτῆς. τὸ μὲν γὰρ πρῶ-
 τῶς οὐκ ἐδύκει προΐούσης τῆς ἐκκλησίας,
 ἡ λόγων γνησάντων τῆς ἑπιστάσεων βουθείας
 ἢ δεινῶν· ἀλλ' ἀναπεπῶκε τὰ τῆς ἕξιόδου, οὐκ
 εἰς τὴν ἑπιστάσαν, ἡ ἐπέδωκεν· ἀλλὰ
 ἐπέμπετο ἕξιπέμπε τὸν αἰγύπτιον πάμπε-
 τῶν· αὐτὸς δὲ μένων ἐνθάδε ἐν τοῖς δλονυσίοις
 ἐπράπετο ταῦτα, ἐφ' οἷς νῦν κείνεται. ἐπει-
 δὲ ὁ στρατηγὸς φωνέων μετεπέμπετο οὖς
 ἐπὶ χροῦρα ἰππέας ἑπιστάσαν διαδοχῶν, καὶ
 ἐπέλιπτο πορζόμενος τότε ὁ δειλὸς καὶ κα-
 κῆτος ἕτος λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην, ἑπιστά-
 τῶν ἕξιπέμπετο· ἡ ὧν ἰππαρχεῖν ἡξίωσε πρῶ-

Δημοθρύους

ὑμῖν ἵππέων, τούτοις ἔ συνεξήλθεν: εἶδ' ἐν τῇ
θαλάτῃ κίνδυνός τις ἦν, εἰς τὴν γλῶσσαν δηλονό-
τι ὄχετ' αὐτῶν. οὐ μὲν νικήρατός γε οὕτως ὁ τῶν
νικίου, ὁ ἀγαπητός, ὁ ἀπαις, ὁ παντάπασιν ἀ-
σθενής τῶ σώματι οὐδ' οὐκλήμων ὁ τῶ ἀσπίω-
νος, οὐχ οὕτως οὐδ' οὐδύδημος ὁ τῶ στρατοκλέ-
ως: ἀλλ' αὐτῶ ἕκαστος ἐκὼν ἐπιδοὺς τεινῆρι ἐκ
ἀπέδρα τούτῳ τῶ στρατείας: ἀλλὰ τὴν μὲν
ἐπίδοσιν ἐν χάριτος μῆρι καὶ δωρεῆς παρεί-
χον πλέουσαν τῇ πόλει. οὐδ' ὁ νόμος προσέ-
ταίτην, ἐν ταῦθα τοῖς σώμασιν αὐτοῖς λήτουρ-
γεῖν ἠξίωσιν. ἀλλ' ἔχ' ὁ ἵππαρχος μεδίασ: ἀλλ'
τὴν ἐκ τῶν νόμων τάξιν λιπῶν, οὐδ' οὐκ
ὀφείλει τῇ πόλει δοῦναι, τῶν ἐν οὐδ' οὐκ οὐκ
ἀριθμήσει μῆρι. καί τοι, τὴν τοιαύτῳ τειν-
ραρχίαν, ὡς πρὸς θεῶν, πότμον τελωνείαν
καὶ πεντηκισίω, καὶ λειποταξίαν, καὶ στρατε-
ίας ἀπόδρασιν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρ-
μότῃ καλεῖν, ἢ φιλοτιμίαν; οὐδένα γὰρ ἔρ-
πον ἄλλον ἐν τοῖς ἵππύσιν αὐτὸν ἀτελή πε-
ῆσαι στρατείας διωάμενος, τούτῳ δὲ ἔρηκ-
μεδίασ καὶ ἐν τῇ ἵππικῆς τινὰ πεντηκισίω.
γὰρ αὐτὸς τότε τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν ἐπι-
δοῦντων τεινῆρχων παραπεμπόντων ἡμῶν
ὅτε δεῦρ' ἀπεπλείτε ἐκ σύρων, μόνος οὗτος οὐ-
πρὲς πέμπεν: ἀλλ' ἀμελήσας ὑμῶν χάρακα

καὶ βοσκήματα, καὶ θυρώματα ὡς αὐτὸν, καὶ
 εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργύρεια ἐνόμιζε: καὶ
 ματαπισμὸς, ἃ λήτουργία γέγονεν ἢ τριηραρ-
 χία ὡς καταπίψω τούτω. ΑΛΜΑ μὲν ὡς ἀλη-
 θινὸν ἐγώ, σιώσει μὲν τὰ πολλαὶ τῶν ὄμων ὅμως ὅ-
 καὶ ἀρτυραὶ ὑμῖν καλῶ. Μαρτύροισ.

ἑὼν σενιδύς, ἀριστοκλήης παιανιδύς, πάμ. Φι-
 λ, νικηράτος ἀχερδύσιος, δικτήμιων σφίπι-
 οῦ ἀθ' ὄν καιρὸν ἐκ σύρων ἀπεπλήρομην δεῦρο
 πόλω παντὶ, ἐτύχομεν τριηραρχοῦτες
 αὐτοῖ, καὶ μεϊδίου ὁ νῦν κεινόμενος ὑπὸ
 Ἰσοθένοισ, ὅ μαρτυροῦμεν. παντὸς δὲ τῶ
 οῦ πᾶν ἐόντων ἐν τάξει, καὶ τῶν τριηραρ-
 χῶν ἐχόντων πρᾶξιμα μὴ χεῖζεσθαι ἕως
 αὐτοῦ καταπύσωμεν, μεϊδίου ὑπολει-
 πῶν τῶ σόλου, καὶ κμισίας πῶ ναῶν ξύ-
 λων, καὶ χαράκων, καὶ βοσκημάτων, καὶ ἄλ-
 λων πινῶν κατέπλησεν εἰς πειραιᾶ μόνος
 ἡμεῶν δύο: καὶ οὐ συγκατέστητε τὸν σό-
 λον μετὰ τῶν ἄλλων τριηραρχῶν.

ἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς ὡ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
 ἄρ φήσει καὶ καταλαζονύτεται πρὸς ὑ-
 μῶν αὐτίκα διη μάλα τοιαῦτ' ἔω αὐτῶ, καὶ
 κλειτουρημεία καὶ πεπραγμασία, καὶ
 ἰστοῦτα οἷα ἐγὼ δεικνύω: οὐδ' οὕτω διη-
 πόγε δοῦναι δίκλων ὦν ἐμὲ ὑβρίσεν, ἐκ-

Δημοσθένους

φύγειν ταῖς λειτουργίαις δίνουσι αὐτῶν. ἐ-
γὼ γὰρ οἶδ' ὅτι πολλοὶ πολλὰ καὶ κατὰ ὑμᾶς
εἰσιν εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς μεϊδίου λει-
τουργίας: οἱ μὲν, ναυμαχίᾳ νενικηκότες, οἱ
δὲ, πόλεις εἰληφότες, οἱ δὲ, πολλὰ καὶ καλά
ὑπὸ τῆς πόλεως σῆσαντες πρόσωπα: ἀλλ'
ὅμως οὐδενὶ τούτων πώποτε ἐδώκατε τι
δωρεὰν ταύτῃ, οὐδ' αὖθις, ἐξείναι οὐδ'
ιδίους ἐχθροὺς ὑεῖζειν αὐτῶν ἐκάσω ὅπως
αὐτὸ βούληται, καὶ ὃν αὐτὸν διώηται ζόπον. οὐδ'
γὰρ ἀρμόδιον καὶ ἀεισογέτονι, τούτοις γὰρ
δὴ μέγιστα δέδονται δωρεὰν παρ' ὑμῶν, καὶ
ὑπὸ μείζων: οὐδ' αὖτ' ἔλαχετε εἰ περὶ ἡμῶν
φέ τις καὶ τῆ σήλη, ἐξείναι δὲ καὶ ὑεῖζειν αὐ-
τοῖς ὃν αὐτὸ βούλωνται. ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν
του τὰς ἄλλων ἔλαβον δωρεὰς, ὅτι οὐκ ἔβ-
ζοντας ἐπαύσαν. ὅτι τοίνυν καὶ κεκόμισαμε-
ν ὡς ἄνδρες ἀθλοῦσι παρ' ὑμῶν, οὐ μόν-
ον αὐτὸς λελειτούργηκε, λειτουργῶν ἀξίον
μικρὰ γὰρ αὕτη γέ τις ἴστω: ἀλλὰ καὶ τῶν
ἡμῶν, καὶ οὕτω βούλομαι δεῖξαι: ἵνα μὴ δι-
φείλην οἷός τις τῶν κατὰ πῖψω τούτω. ὑμῶν
γὰρ ὡς ἄνδρες ἀθλοῦσι ἐχειροτονήσατε οὐδ'
τῆς παρ' ἄλλου ταμίαν, ὄντα τοιοῦτον οἷός
καὶ πάλιν ἵππαρχον, ὁχεῖσθαι δὲ τῆς ἀ-
ρεῆς ταῖς πομπαῖς οὐ διωάμενον: καὶ μὲν

ἔπι μελιτῶν, καὶ ἰδροποιόν ποτε, ἢ βοιω-
 ῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα δή. εἶτα πρὸς τῶν θεῶν
 πῶς τῆς φύσεως κακίαν, καὶ ἀνανδρείαν, ἢ
 πεισίαν ταῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς
 χειροτονίας ἐπανορθοῦσθαι, μικρὰν ἔσο
 κελβανέτε εἶναι δωρεὰν καὶ χάριν; καὶ μὴ
 εἰς αὐτὰ ταῦτα ἀφέλοιτο, ἵππαρχηκα,
 ἢ πρᾶλλον ταμίαν γέγονα, τίνοσ' ἐς ἄλλου
 οὗτος; ἀλλὰ μὴ, καὶ κείνῳ γε ἐπίσταθε:
 τῆς μὲν πρᾶλλον ταμιδύσας κυζικιωῶν ἢ
 πεπλῆιον, ἢ πέντε τάλαντα: ἔσδρῶν ἵνα
 μὴ δίκω, πάντα εὐρόπον πεδριωθῶν, καὶ ἐ
 κωνων εὐδ' ἀνθρώπους, καὶ τὰ σύμβολα συγ
 γιν, πῶς μὲν πόλιν ἐχθρὰν τῆ πόλει πεποι
 ῖτα χρήματα δι' αὐτὸς ἔχει. ἵππαρχος δὲ
 εὐτονηθεῖς λελύμανται τὸ ἵππικὸν ὑμῶν,
 ἢ τοὺς θεῖς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαφ-
 ῖ μὴ τεθεικῆαι. καὶ τῆς μὲν πρᾶλλον τα
 ον τότε, ὅτε πῶς ἐπὶ θηβαίους ἔξοδον εἰς
 ἵαν ἐποιείσθε ὑμεῖς, δώδεκα τῆς πόλεως
 κεντα ἀναλίσκειν ταχθεῖς, ἀξιοῦτων ὑ
 πλέϊν καὶ πρᾶπέμπειν εὐδ' στρατιώτας,
 εὐβοήθισεν: ἀλλ' ἤδη τῶν σπονδῶν γε γονυ
 ῖς δ' Ἰοκλῆς ἐπέειπατο θηβαίοις, ἦκε: καὶ
 ἦ πᾶτο πλέων τῶν ἰδιωτικῶν τειήρων
 ἔτ' ὅπως δὲ πῶς ἰδρὰν τειήρη πρᾶσκουάκη.

Δημοσθένους

ἰππαρχῶν τοίνυν, τί οἶεσθε τὰ Μα; ἀλλ' ἰππαρχῶν οὐκ ἐτόλμησεν ὁ λαμπρὸς καὶ πολυούσιος οὗτος πείσασθαι: ἀλλ' ἐπ' ἀμοτίου τὰς παρὰ πᾶσι ἠγάτο τῷ φιλομήλει τῷ παιανίῳ ἰππαρχῶν ἢ τῶν ταῦτα ἐξιόντων πάντες ἴσασιν εἰ ἰππαρχῶν καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι καὶ τούτων οὐ μαρτύρα.

Μαρτύρα.

Βούλομαι τοίνυν ὑμῖν ὡς ἄνδρες ἀθλοῦσι ὅσων ἤδη καταχειροτονήσαντος τῷ δήμῳ πτωχῶν ἐορτῶν ἀδικεῖν ὑμεῖς καταγνώκατε, εἰπεῖν καὶ δεῖξαι, τί πεπεικότες αὐτῶν οἰονοσῶν ὁρῆς τε τυχήκασι πρὸ ὑμῶν: ἴν' αὐτὰ περὶ τούτῳ πεπραγμένα ἀντιθῆτε. πρῶτον μὲν τοίνυν, ἵνα πρῶτης τελευταίας γενομένης αὐτῶν καταγνώσεως, πρὸ τῶν μυσθίων ἀδικῶν ἀνδρῶν καταχειροτόνησεν ὁ δήμος τῷ θεῶν ὡς προβαλομένῳ αὐτῷ μισθίου καὶ πρῶτος ἀνθρώπου. ἐστὶ ὁ αὐτὸς νόμος τῶν δὲ πρὸ πρῶτον οἰονοσῶν, ὁ πρὸ τῶν μυσθίων: καὶ κείνος ὕστερον τῶν ἐτέσθιν. τί οὖν ποιήσαντος ὡς ἄνδρες ἰππαρχῶν καταχειροτομήσατε τῷ ἀνδρῶν, τῷ τῶν ἀδικῶν σατε. ὅτι δίκῳ ἐμπερικῶν καταδικασάμενος τῶν μισθίου, οὐκ ἔχων πρὸ τῶν ἀδικῶν αὐτῶν, ὡς ἔφη, τοῖς μυσθίοις ἐπιδημαῖοι πελάβετο. καταχειροτομήσατε μὲν δὲ τ

καὶ οὐδ' οὐδ' οὐδ' ἄλλο προσώ. εἰσελθόντες
 εἰς τὸ δικαστήριον ἐβούλεσθε μὲν θανάτω
 κῶσαι: τῶ δὲ προβαλλομένου παιδοκίτος
 ἡ δίκη τε πᾶσαν ἀφείναι, ὡς ἀγκάσατε
 τὸν ἡγήκει πρότερον, ὡς δὲ διουῖν αὐτῆ
 παύσιν: καὶ προσετιμήσατε τὰς βλά-
 ρας (ὡς τῆ καταχειροτονία μόνων ἐλογί-
 εσθαι ἡγενησθαι πρὸς ὑμᾶς. ἀνθρώπος εἰς
 ἕστος ἕξ ἰδίας πράγματος ἕδεμάς ὑβρεως
 κούσης ἑσθ' αὐτῶ τῶ πῶ βλιῶαι τὸν νό-
 μος αὐτῶ ἐδωκε δίκη ἐικότως. ἑσθ' γὰρ
 αὐτῶ φυλάττειν ὑμᾶς δεῖ, ἑσθ' νόμους, τὸν ὄρ-
 οῖτα αὐτ' ἔχει ὑμεῖς οἱ δικάζοντες ἀεὶ πῶ
 ἄλλων, ὡς πῶ εἰ πῶ καταθήκω, ὡς ἄπα
 κσοι μετὰ τῶ δικαίου πρὸς ὑμᾶς ἔρχοντες,
 ἢν ὑπάρχειν δεῖ. ἔτορος ἀδικεῖν ποτ' ἐ-
 πι ὑμῖν ποτ' αὐτῶ διουῖσα: καὶ καταχειρο-
 τονατ' αὐτῶ πῶ εἰσελθόντος ἀρχοντι τῶ ἡεῖ,
 ἑσθ' αν τινὸς καταλαμβάνοντος ἡψατο, ἕξ
 ἡν ἐκ τῶ θεάξου. ὡς δὲ οὗτος, ὁ τῶ βελτί-
 πατῆρ χαεικλείδου τῶ ἀρξάντος. καὶ μέ-
 ἡμῖν ἑσθ' ἐδῶκει, καὶ δίκη αὐτῶ ἔχειν ὁ προ-
 κέμενος λέγειν: εἰ καταλάμβανον ἀν-
 ἡεσθ' αν, εἰ μὴ τοῖς κηρύγμασιν ὡς σύ με
 ἡπειθόμενω. τίνος ἐκ τῶ νόμων εἰ κύριος, ἡ
 ἡχων αὐτὸς; τοῖς ὑπὲρ τοῖς ἕξ εἰργεῖν εἰ-

Δημοσθένους

πᾶν, οὐκ αὐτὸς τύπην. οὐδ' οὕτω τέλειται
 ἑστῶσι τῶν ἑλλήνων πάντο μίλλων, τῶν
 αὐτὸς ἀφαισίου τῆ γῆς. πολλὰ γὰρ πρὸς τὸ
 μὴ τὸ σῶμα ἕκαστον ὑβρίσασθαι, πεπίνκον
 οἱ νόμοι. ταῦτ' ἔλεγε μὲν ἑκείνος, κατεμρο-
 νήσατε δὲ ὑμεῖς. οὐ μὲν εἰσῆλθετε εἰς τὸ δικα-
 σίμων οὗτος: ἀλλ' ἐτελευτήσατε πρὸς τὸν
 Εὐδῶρου τοῖνον ὃ, τε δῆμος ἀπὸ κατεμρο-
 νήσας ἀδικεῖν πρὸς τὸν ἑσπῶν, ἢ ὑμεῖς εἰσα-
 εῖσα ἀπεκτένατε, κτήσικλέα ἰέγα. δὴ τὸ
 δὴ τῶν ἀπεκτένατε, ὅτι σκύτα ἔχει ἑπὶ
 πρὸς, ἢ τούτῳ μείζων ἐπίτοξέ τινε ἔχει
 πάροξή αὐτῶ. ἐδύκε γὰρ ὑβρίσασθαι οὐκ
 νο τύπην ἀλλὰ τὴν ἑπὶ τῆς πεμπῆς νομῆς
 μείζων πρόφασιν λαβὼν ἀδικεῖν, ὡς οὐλο-
 γώμενος τοῖς ἑλλοθέροις. ἀπάντω τῶν
 ὡ ἀνδρῶν ἀθλωσῶν τούτῳ, ὡν ὁ υἱὸς, εἰ
 ἀρπάζει, ὃ δὲ, νομῆσανά τρε ἡμῶν. θεῖς φάσκει
 πολλῶ δεινότερα. ἢ οἶδ' ὅτι πάντες αὐτῶ
 φάσειαν τὰ μείζων πεπραγμένα. οὐτε κ
 πομπῶν, οὐτε δίκων ἡρηνῶν, ἢ τε πρῶ-
 τῶν, οὐτ' ἄλλω σκῆψεν ἔχει οὐδενίαν τῶ
 ὑβρίσασθαι τοιαῦτα πεπίνκον, οἷα οὐδεὶς ἔχει
 ἢ τούτους μὲν εἴη ἐπὶ μὲν: ἀλλὰ πρὸς ἑστῶ-
 δρῶν ἀθλωσῶν τὸν ἐτεροβουτάδων ἀδελ-
 τὰ δικάζειν ὀφέλοντα τῶ δημοσίῳ, ἑσπῶ

Ζημῶσι

μῶσαί· τινος ὑμῶν ὄντο· χεῖρα· καὶ τέ-
 κεν ἄλους παρ' ὑμῖν· καὶ τοι ὄσῃ τὸ λῆμ-
 δι' εὐδαιαν, οὐδ' ὑβειν λαμβάνειν ἐ-
 κείρησεν ἐκείνος· καὶ πολλοὺς αὖ ἐτόδους
 ἡμε λέγειν, ὧν οἱ μὲν, τέθνασιν, οἱ δ' ἡ-
 σωμένοι δὲ πολλῶ· τούτων εἰσὶν ἐλάτ-
 πιπράγματα· ὑμεῖς δὲ ὧ ἀνδρὸς ἀθη-
 πι· σμίκρῶνι δέκα ταλαάντων ἐτιμήσα-
 τὴν σκίτωνι τοσούτων ἐτόδων, δόξαντι πα-
 σομα γράφειν· καὶ οὔτε παιδία, οὔτε θί-
 ρις, οὔτε συφενεῖς, οὔτ' ὄντινοῦ ἠλεήσατε ἄ-
 πντων ἐκείνοις· μὴ τοίνω αὖ μὲν εἶπη τις
 κἀνομα, οὔτως ὀργιζόμενοι φαίνεσθε· αὖ ἡ-
 ἢ, μὴ λέγη, πρῶως διάκεισθε· οὐδὲν γὰρ ῥῆ-
 οὐδ' ὄνομα οὔτως ὄσι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν
 κλεπὸν, ὡς ὅσα ὑβείζων τίς τὸν εὐτυχόντα
 κιν διαπράττειται· μὴ τοίνω αὖ τοῖ καθ' ὑ-
 κ αὐτῶν δείγμα τοῖς τον ἕξενέγκητε ὧ αὖ
 κτ ἀθλωαῖοι, ὡς ἀρ' αὖ ὑμεῖς, αὖ μὲν τῶν με-
 ὄν τινὰ καὶ δημοτικῶν λάβητε ὅτιοῦ αὖ
 αὐτὰ, οὔτ' ἐλεήσατε οὔτ' ἀφήσατε ἀλ-
 κρικτενεῖται, ἢ ἀτιμώσατε· αὖ δὲ πλού-
 ὄν τις ὑβείζη, συφνώμω ἔξετε· μὴ δῆτα·
 καὶ δίησιον· ἀλλ' ὅτι πάντων ὁμοίως ὀρ-
 κωνοὶ φαίνεσθε· Ἄ τοίνω οὐδενὸς τῶν
 κείων ἢ πον ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω πρὸς

Δημοσθένους

ὑμᾶς εἰπεῖν, ταῦτ' εἰπὼν, ἔτι καὶ βραχέα περὶ
-εἰ τούτων διαλεχθεῖς, καταβήσομαι. ἐστὶν ὡς
-ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι μεγάλη τοῖς ἀδικοῦσιν ἀπι-
-σι μίθρις καὶ πλεονεξία, ἢ τῶν ὑμετέρων βό-
-πῶν προότης. ὅτι διὰ ταύτης οὐδὲ ποῦ ὑμῖν
-μεταδοῦμαι προσήκει μείδία, τῆςτ' ἀκούσατε
-μον. ἐγὼ νομίζω πάντας ἀνθρώπου: ὁ δ' αἰὼν
-φύειν πρὸς τὸν βίον αὐτοῖς, οὐχὶ τοῦσδε μό-
-νους οὐς συλλέγουσιν οὐδὲ, καὶ ὧν πληρωτὴ
-γίγονται, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. οἷον, ἐστὶ τις μέ-
-τειος καὶ φιλανθρώπος ἡμῶν, καὶ ἐλεῶν πα-
-λούς; τούτω τὰ δίκημον ὑπάρχειν παρὰ
-πάντων, ἀν' ποτ' εἰς χρεῖαν καὶ ἀγῶνα ἀφί-
-ται. ἄλλον οὐτοσί τις ἀναδής, καὶ πολλοὺς κ-
-βείζων, καὶ οὐκ μὲν, καθάρματα, οὐκ δέ, πη-
-χοὺς, τοῦσδε οὐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι; τ-
-τω τὰς αὐτὰς δίκημον ὑπάρχειν φερέας, ἢ
-πρὸς αὐτὸς εἰσενήνοχε τοῖς ἄλλοις. ἀν' τοῖς
-ὑμῖν ὀρθῶς ἐπίη σκοπεῖν, τούτου πληρωτὴ
-ρήσεται μείδίαν ὄντα τῆς ἐράνου, οὐκ ἐκ-
-νη. Οἱ δὲ τοίνυν ὅτι τὰ παιδία ἔχων ὀφεί-
-ται καὶ πολλοὺς λόγους καὶ ταπεινοὺς δι-
-δακρύων καὶ ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυ-
-τῶν, ἐστὶ δ' ὅσῳ πρὸς αὐτὸν νῦν ταπεινότη-
-ποιῆ, τοσούτω μᾶλλον ἀξίον μετεῖν αὐτῶν
-ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι. ὁ δὲ τί; ὅτι εἰ μὲν μηδα-

ωηθεῖς γενέσθαι ταπεινός, οὕτως ἀσελγής
 καὶ βίαιος ἰὼ (ὡς τῆ πῆρελιλυθός βίου: τῆ
 εἰσει καὶ τῆ τύχη δι' ἰὼ τοιοῦτος ἐγένετο, ἀξι
 οῦν ἀν' τι τῆς ὀργῆς ἀνείηαι: εἰ δ' ὡς δάμενος
 κτερον πῆρεχειν ἐαυτὸν ὅταν βούληται, τὸν
 ἀντίον, ἢ ὅσον τὸν βόπον εἴλετο ζῆν: οὐδὲ
 λιδή που τῆσ' ὅτι καὶ νῦν ἀν' διακρούσεται,
 πλιν αὐτὸς ἐκείνος ὃν ὑμεῖς ἴσε, γενήσεται.
 σὴν δὲ προτέχειν, οὐδὲ τὸν πῆρόντα καιρὸν
 αὐτὸς ἐξέπιπθες πλάττεται, κνείω τῶρον
 εἰ πιστό τῶρον τῆ παντὸς ὃν αὐτοὶ σιώσει χρό
 νη ποιήσασθαι. ἐμοὶ παιδία οὐκ ἔστιν: οὐδ' ἀν
 ἴμι ταῦτα πῆρασησάμενος κλαίειν καὶ δα
 κην ἐφ' οἷς ὑβείσθην. διὰ τούτ' ἄρ' α τῆ πε
 κηκότος ὁ πεπονθὼς ἔλαττον ἔξω παρ' ὑμῖν;
 ἰδῆται: ἀλλ' ὅταν οὗτος ἔχων τὰ παιδία
 τοῖς ἀξιοῖ δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, τότε ὑ
 μεῖς νόμους ἔχοντά με πλυσίον ἠγεῖσθε πα
 ρίνα, καὶ τὸν ὄρκον ὃν ὠμώμοκατε, τούτοις
 ἐκῶτα καὶ ἀντιβολουῶτα ἕκαστον ὑμῶν
 εἰσάσασθαι: οἷς ὑμεῖς κατὰ πολλὰ διηκούτε
 πρόσθεισθ', ἀν' ἢ τούτῳ. καὶ γὰρ ὁμωμό
 κετε ὡ ἀνδρείβ' ἀθλωαῖσι τοῖς νόμοις πείθε
 σθαι, καὶ τῶν ἴσων μέτεστιν ὑμῖν διὰ τοῦ νό
 μους, καὶ πάντ' ὅσα ὄστιν ἀγαθὰ ὑμῖν, διὰ τοῦ νό
 μους ὄστιν, οὐ διὰ μείδιαν, οὐδὲ διὰ τοῦ με

Δημοσθένους

δις παύσας. Καὶ ῥήτωρ ὅτιν ἔτος, ἴσως ἐμὲ
 φήσει λέγων. ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλῶν
 ὅ, τι αὐτὸν συμφέρειν ὑμῖν ἡγήται, καὶ τῶν ἄλλων
 τῶν μὲν ὑμῖν ἐνὸς λείν μὴ δὲ βιάζεσθαι, ῥή-
 τωρ ὅτιν: οὔτε φύγοιμ' αὐτὸν, οὔτε ἀπαρνούμαι
 τοῦ νόμου. εἰ μὲν τοι ῥήτωρ ὅτιν, οἴους ἐπίους ἔ-
 λεγόντων ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀναιδέεις,
 καὶ ἕξ ὑμῶν πωλητικότητας. ἔκ αὐτῶν ἔτος ἐ-
 γὼ. εἰληφα μὲν γὰρ οὐδ' ὅτι οὐκ ἕξ ὑμῶν: τα-
 δὲ ὄντα εἰς ὑμᾶς πωλῶ πάντων μικρῶν, ἀπαντὶ
 ἀνὴλωκα. καὶ τοι, καὶ εἰ τούτων ἡ πονηρότα-
 τος, κατὰ τὸ νόμος ἐδίδο παρ' ἐμαυτὸν δίκην λαμ-
 βάνειν, οὐκ ἐφ' οἷς ἐλειτούργου ὑβείζειν. ἐπι-
 τοίνω οὐδέ τις ὅτιν, ὅς τις ἐμοὶ τῶν λεγόντων
 σώχωνίζετα. καὶ ἔδενί μέμφομαι: οὐδὲ γὰρ
 αὐτὸς οὐλοῦνός ἐνεκα τούτων οὐδὲν ἐν ὑμῶν
 πώ ποτ' εἶπον: ἀλλ' ἀπλῶς κατ' ἐμαυτὸν ἐ-
 γνων καὶ λέγειν καὶ πράττειν, ὅ, τι αὐτὸν συμφέ-
 ρον ὑμῖν ἡγήμαι. ἀλλὰ τούτω πάντας αὐτῶν
 καὶ δὴ μάλα σιωπεταζομένους ἔδεν ῥήτορα
 ὄψεσθε ἐφεξῆς. καὶ τοι πῶς ὅτι δίκημον τοῦ
 μα μὲν ἔτι ὡς ὄνειδος προσφέρειν ἐμοί, δὲ
 τούτων δ' αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν ἀξιουῶ σωθῆναι.
 Τάχα τοίνω ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτα ἔδεν, ὡς ἐ-
 σκεμμένα καὶ πρὸς κινδυσμένα πάντα λέ-
 γων καὶ. ἐγὼ δ' ἐσκέφθα μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀπὸ

νοι φημι, καὶ οὐκ ἀν' ἀρνηθείω: καὶ μεμελε-
 κέναι γὰρ ὡς ἐνὶ ῥῆματι ἐμοί: καὶ γὰρ αὐτὸ
 ἔλιον ῥῆμα εἰ τοιαῦτα παθῶν καὶ πάσχων, ἡμέ-
 λην ὦν παρὰ τούτων δεῖν ἔμελλον πρὸς ὑ-
 μῖς: γηγραφέναι μὲν τοι μοι τὸ λόγον μεϊδί-
 ο. ὁ γὰρ τὰ ἔργα παρεσχικώς παρὰ ὧν εἰσιν
 αἰόλοι, δικαιοτάτ' ἀν' ταύτῃ ἔχοι τὴν αἰτί-
 ούχ ὁ ἐσκεμμένος, οὐδέ ὁ μὲν μνήσασθαι τὰ
 δίκαια λέγειν νῦν. ἐγὼ μὲν οἶω εἶσα πειῶν ὡς
 αἰρεῖσθαι ἀθλοῦμαι, καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ. μεϊδί-
 ος μὲν τοι μηδὲν ἐσκέφθει πώποτε ἐν ἅπαν-
 τῶν βίῳ δίκαιον, εἰκὸς δεῖν. εἰ γὰρ καὶ κα-
 τὰ μικρὸν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα αὐτῶν σκεπτεῖν,
 καὶ ἀν' τοσοῦτον διημάχτανε τῆς πράξεως.
 καὶ τοίνυν αὐτὸν οὐδέ τῆς δίκης κατηγορεῖν
 οἴσιν, οὐδέ τῆς ἐκκλησίας: ἀλλ' ἀπὸρ τότε
 ἄλλα λέγειν, ὅτι ῥῆμα ἢ προβολή, ταῦτα ἢ
 ἢ δεῖν: ὡς ὅσοι δεῖν ἐβρίσκει, κατέμεινον, καὶ
 τὰ φρούρια ἦσαν ἔρημα λελοπίτες,
 ἐκκλησίασαν, καὶ χερσὶν αὐτῶν, καὶ ξύοι, καὶ
 αὐτοὶ πινδοῦ ἦσαν, οἳ κατεχειροτόνησαν αὐ-
 τῶν γὰρ εἶσα θράσους καὶ ἀναιδέας τύτ'
 ἔκετο ὡς ἀνδρῶν δικασαί, ὡς ἴσασιν ὅσοι
 ἴσαν ὑμῶν, ὥστε κακῶς λέγων καὶ ἀπει-
 ρῶν καὶ βλέπων οὗτος εἰς τὸν αἰεὶ θορυβεῖται
 πτόπον τῆς ἐκκλησίας, κατασλήξειν ὡς εἶπε

Δημοθένους

τὸν δῆμον ἅπαντα: ἢ καὶ γελοῖα εἶναι τὰ νῦν
οἶμαι δάκρυα εἰκότως ἀπὸ αὐτῶν δοκοῖν. τί λέ-
γεις ὧ μυχρὰ κεφαλῇ; σὺ τὰ σαυτῶν παιδία
ἀξιώσεις ἐλεεῖν, ἢ σὲ τούσδε, ἢ αὐτοὺς εἰς
τὰ σὰ εἶς ὑπὸ σοῦ δημοσίᾳ προπληκισμέ-
νους; σὺ μόνος τῶν ὄντων ἀνθρώπων ἐστὶ μὲν
τῶ βίου τοσαύτης ὑπερφανίᾳ καὶ ὑπερο-
μίᾳ πάντων ἀνθρώπων μετὰ τῶν ἔσθ' ἔση φανε-
ρώτατος, ὡς τε καὶ πρὸς οὓς μηδὲν ὄσ' σοι πρᾶ-
γμα, λυπεῖσθαι τὴν σὴν θρασύτητα καὶ φω-
νίῳ καὶ τὸ σὸν γῆμα, καὶ εἶς σοὺς ἀκολού-
θους, καὶ πλοῦτον, καὶ ὑβεῖν θεωροῦτας: αὐ-
τὸ δὲ τῷ κείνεσθαι πρᾶχρημα ἐλειθήσῃ; μεγά-
λῳ μὲν τ' ἀπ' ἀρχῆς, μάλλον δὲ τέχνῳ εἴησιν
ἀπ' ὑβρῆος, εἰ δύο τὰ εἰς αὐτῶν τατα ἑαυτοῖς
εἰ οὕτω βραχεῖ χρόνῳ πρὸς σαυτὸν διώκει-
ποιήσασθαι: φθόνον ἔβ' ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἔβα-
πατᾶς, ἔλεον. οὐκ ἔστιν οὐδ' ἀμώθεν σοι προσά-
κων ἔλεος, οὐδ' ἐκαστὸν: ἀλλὰ τούτων τῶν, μέ-
σος, καὶ φθόνος, καὶ ὀργῆς: τούτων καὶ ἄξια πο-
εῖς. ἀλλ' ἐπ' ἐκείνο ἐπᾶναιμι, ὅτι τῶ δῆμον κα-
τηγόρηται καὶ τῆς ἐκκλησίᾳς, ὅταν οἷω εἶς
ποιῆ, εὐθυμείαθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀνδρῶν δ-
κασαί, ὅτι οὗτος τῶν μετ' ἑαυτῶν στρατοῦσα-
μένων ἰππέων, ὅτε εἰς ὄλιωθον διέβησαν, ἐλ-
θῶν πρὸς ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατηγόρη-

εἴπαλιν μείνας πρὸς οὓς ἐβελιλυθότας τῶν
 ἡμῶν κατηγορήσει. πύττον οὖν οὖν ὑμεῖς αὐτε
 μύητε, αὐτε ἐβίητε, ὁμολογήσετε εἶναι τοῖς
 ποιῶνς μεϊδίαν ὑμῶν ἀφ' φαίνει, ἢ τούτων
 τῶν, οὐκ ἄντι καὶ πανταχοῦ θεοῖς ἐχθρὸν ἢ
 ἑλυρόν; ἐγὼ μὲν, οἶμαι, οὐκ ἄντι τοῖς τὸν ὄν γὰρ
 ἀκίππεῖς, οὐ σωάρχοντες, οὐ φίλοι διώων
 πφύειν, τί οὐκ ἄντι εἴποι τις; ἐμοὶ μὲν, νῆ
 πιδία, καὶ τὸν ἀπόλλω, καὶ τὴν ἀθλῶαν, εἰρή
 σται γὰρ εἴτ' ἀμεινον εἴτε μὴ, ὅθ' οὗτος ὡς ἀ
 πηλαγμαί, πῶδε τῶν ἐλογροποιεῖ, εὐδηλοῖ τι
 καὶ ἦσαν ἀχιόμνοι τῶν πάντων τούτων λα
 κώτων ἡδέως. καὶ νῆ δία αὐτοῖς πολλὴ συγ
 κμη οὐ γὰρ οὐκ φορητὸς ἀνθρώπος: ἀλλὰ ἢ
 αὐτεῖ μόνος, καὶ λέγειν διώαται μόνος, ἢ
 κητες εἰσὶ τούτων καθάρματα ἢ πτωχοὶ ἢ
 ἐπὶ ἀνθρώποι. τὸν οὖν οὖν τῆς ταύτης τῆς ἐπὶ
 φείας ὄντα νῶν, ἀν' ἀφ' φύγη, τί ποιήσειν οἶε
 ἐξ ὅτου δὲ τῆς αὐτῆς εἰδέητε, ἐγὼ φράσω.
 ἢ τις μετὰ τῶν καταχειροτονίαν τεκμηρίοις
 ἐβίητε. τίς γὰρ οὐκ ἔστιν, ὅς τις καταχειροτονι
 ἦτος αὐτῶν, καὶ ταῦτα ἀτεβῆν πῶδε τῶν
 τῶν, εἰ καὶ μηδεὶς ἄλλος ἐπὶ τῶν κίνδυνος, μὴ
 ἐγγὼν, οὐκ ἄντι ἐπ' αὐτῶν τούτων κατέδιν, ἢ
 κηριον πῆ ἐχεν ἑαυτὸν, τὸν γὰρ δὴ μέχρι τῆς
 ἡμετέρας χρόνον, εἰ ἢ μὴ πάντα; ἔδειξ, ὅς τις ἐκ

Δημοσθένους

ἀν' ἄλλ' οὐ μείδισα: ἄλλ' ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέ-
ρας λέγει, λοιδορεῖται, βιάσθ'· χηροτονεῖταί τις;
μείδισα ἀναγυράσιος προβέβληται: πολυ-
τάρχου προξενεῖ: τὰ ἀπόρρητα οἶδεν: ἢ πό-
λις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. καὶ ταῦτα πάντα ποιεῖ, κα-
δηλονότι ἔδεν ἄλλο εὐδαικνύμενος, ἢ ὅτι ἐγὼ
οὐδὲν πέπονθα ὑπὸ τῆς καταχειροτονίας, οὐ-
δὲ δέδοικα, οὐδὲ φοβοῦμαι τὸν μέλλοντα ἀ-
γῶνα. ὅς σιωπῶ ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, τὸ μὲν ὑμᾶς
δεδικαίαι δοκεῖν ἀγχιρὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ μηδὲν
φροντίζειν ὑμῶν νεανικῶν, ὅτι οὐκ ἀχλω-
λεύαι δεκάκισ προσήκει; οὐδὲ γὰρ ἔξεν ὑμᾶς
ὅ, τι χρήσεσθε αὐτῷ, νομίζω. πολέσιος, θρασυς, με-
γα φρονῶν, μέγα φθιτόμενος, βίσιος, ἀναδής,
ποῦ ληφθήσεται, νυῦ ἀν' διακρούσεται; ἄλλο
ἐγὼ γε εἰ μηδενὸς ἐνεκα τῶν ἄλλων, τῶν γε δε-
μηγοριῶν ὧν ἕκαστος ἔδημηγόρησεν, ἢ ἐν οἷσιν κα-
ροῖς, τῶν μεγίστων ἀν' αὐτὸν δικαίως οἶμαι δι-
κίω δύναι. ἴστε γὰρ δήπου τῶν ὅτι ἀν' ἐμὴν
τῶν δεόντων ἀπαπέλθῃ τῆ πόλει, καὶ τοιοῦ-
τον οἶον εὐφραίνει πάντας, ἔδρα μου πῶ ποτ'
μείδισα τῶν σωησομένων, οὐδὲ τῶν συγχι-
ρόντων ἐζητάσθαι τῶ δυνάμει. ἀν' δέ τι φλαῦ-
ρον, ὅ μηδεὶς ἀν' βούλοιο, τῶν ἄλλων πρώτ-
ἀνέστηκεν εὐθέως καὶ δημηγορεῖ, ἐπεμβαίνου-
σά τῶν χειρῶν καὶ τῆς σωπῆς ἀχλωλεύων, ἡ δὲ

ὡς πάλιν τῶν συμβεβηκότων ἀχθίσταται ποιῆ-
 θε ὑμεῖς. τοιοῦτοι γὰρ ἐστέ ὡς ἄνδρες ἀθλῶνται.
 οὐδὲ γὰρ ἐξ ἑστέ, οὐδὲ οἴεσθε δεῖν χρεώ-
 μα εἰσφέρειν. εἴτα θαυμάζετ' εἰ κακῶς ὑμῖν
 ἐπράγματ' ἔχει; ἐμὲ οἴεσθ' ὑμῖν οἰσίσσειν,
 καὶ δὲ νεμείσθαι; ἐμὲ οἴεσθε τειχεραρχήσειν,
 καὶ δὲ οὐκ ἐμμελήσεισθαι; τοιαῦθ' ὑβρίζων, καὶ
 ὡς ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν, ὡς
 ἐπὶ τῶν πλῶν ὑμῶν ἔχων ἀφανῆ πρὸς ἑαυτὸν
 ὁμιλεῖται, φανερὰν ἑστὶ τῆς καιροῦ κατὰ
 τῆς. δεῖ τοίνυν ὡς ἄνδρες ἀθλῶνται, καὶ ὑμῶν
 πτωτικῶν ὅταν οὗτος ἐξ ἀπατῶν καὶ φανακί-
 ν ὁδύνηται, καὶ κλάη, καὶ δέηται: τοιαῦθ'
 ποβάλλειν αὐτῷ. τοιοῦτος γὰρ εἰ μείδία: ὑβρι-
 στικῶς γὰρ εἰ, καὶ οὐκ ἐδέλεις ἔχειν παρὰ σαυτῷ
 χεῖρε. εἴτα θαυμάζεις εἰ κακὸς κακῶς ἀπὸ
 τῆς; ἀλλὰ νομίζεις ἡμῶν μὴ ἀνέξεσθαι σου,
 οὐδὲ τυπήσειν; καὶ ὑμῶν ἀπὸ ψυχῆς εἶσθαι
 σου, σὲ δὲ οὐ παύσεισθαι; Καὶ βοηθήσουσιν
 ἀλέγοντες ὑπὸ αὐτῶν, οὐχ ὅτι τούτῳ χα-
 ρισσάμεθα, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς βυλόμενοι, ὡς ἐπιφρα-
 γμῶν ἐμοὶ δὲ πῶς ἰδίαν ἔχθραν, ὡς οὗτος πρὸς
 ἐμὲ, ἀν' τε ἐγὼ φῶ, ἀν' τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι,
 καὶ βιάζεται ἑστὶν ὁρθῶς. ἀλλὰ κενδύσει
 ἰδίαν οὐ τυχεῖν, ἀλλ' ὅτι ἐπαχθεῖς ποιῆν. ὅπου
 ἐγὼ μὴ ἔδὲ πεπονθῶς κακῶς, ἐχθρὸν εἶναι

Δημοσθένους

μοι εἶπεν ὁμολογῶ· οὗτος δὲ οὐδ' ἀφίτα ἀ-
φίησιν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν
ἀπαντᾷ, καὶ νῦν ἀναβήσεται, μὴ δὲ τῆς κοι-
νῆς τῶν νόμων ἐπινοεῖα ἀξίων ἐμοὶ μετῆ-
ναι· πῶς οὐχ οὗτος ἐπαχθὴς ὄσιν ἤδη καὶ μεί-
ζων, ἢ καθ' ὅσον ἡμῶν ἐκάσω συμφύει· ἐπιτοί-
νω πῆλῳ ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι καὶ ἐκάθητο δὴ-
βούλος ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτε ὁ δῆμος κατεχει-
ροτόνησε μείδιου καὶ καλούμενος ὄνομαξί, καὶ
ἀντιβολοῦτος τούτου καὶ λιπαροῦτος ὡς
ὑμεῖς ἴσε, οὐκ ἀνέστη. καὶ μὴ εἰ μὴ μὴδὲν ἡδύ-
κηκότος ἠγείτο τῷ προβολῷ γεγενῆσθαι, τότε
τ' ἔδει τὸν θεὸν δῆπου σωπειπεῖν, καὶ βοη-
θῆσαι· εἰ δὲ καταγούς ἀδικεῖν τότε δὴ ταῦτα
τ' οὐχ ὑπήκουσε, νῦν δ' ὅτι προσκέκρουκεν ἐ-
μοὶ δὴ ταῦτα εἶπεν ἐζαιτήσεται, ὑμῖν οὐχ
κἀλλῶς ἔχει χρεῖσθαι· μὴ γὰρ ἔστω μὴδὲν
ἐν δημοκρατίᾳ τηλικαῦτος, ὥστε σωπειπὼν
τὸν μὴ, ὑβείσθαι, τὸν δὲ, μὴ δοῦναι δίκην πῆ-
ῆσαι· ἀλλ' εἰ κακῶς ἐμὲ βούλει ποιεῖν δὴ βού-
λε, ὡς ἔγωγε μὰ θεῶν θεῶν οὐκ οἶδα ἀνθρώ-
του, διώσασαι μὴ καὶ πολιτῶν· κατὰ θεῶν νό-
μους δὲ κῶ τινα βέλει παρ' ἐμοῦ δίκην λά-
βαν· ὧν δ' ἐγὼ πῆρ' ἀπὸ νόμους ὑβείσθαι, με-
με ἀφαιροῦ τῷ τιμωσίαν· εἰ δ' ἀχρεῖς ἐκέ-
νωσ με κακῶς ποιῆσαι, εἴη αὖ καὶ εἶπαι σημεῖ

ἢς ἐμῆς ἐπιφκείας, εἰ οὖν ἄλλους ῥαδίως κεί-
 ον, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ αἰετῶ ποιήσεις.

ἔπυσμαι τοίνυν καὶ φιλιππίδῳ ἢ μνησαρ-
 ῖδῳ καὶ διότιμον τὸν δῶννυμέα, καὶ τοιού-
 νος πινὰς πλουσίους, καὶ τειχεράχους ὕβαι
 ἰπεῶσαι καὶ λιπαρήσειν παρ' ὑμῶν αὐτὸν,
 ἵ τοῖς ἀξιούντοισι δεθλιῦσαι τῷ χάριεν ταύτῳ:
 δεῖ ὧν οὐδὲν ἀν' εἶποιμι πρὸς ὑμᾶς φλαῦ-
 ν ἐγὼ ἢ γὰρ ἀν' μαινσίμῳ. ἀλλ' ἂν θεωρεῖν
 μᾶς ὅταν οὗτοι δέωνται, δεῖ καὶ λογιζέσθαι,
 κῶτ' ἴδῳ. εὐθυμείσατε ὡς ἀνδρες δικασαὶ εἰ-
 νοιντο ὃ μὴ γένοιτο, οὐδ' ἔσαι, ἰὼ οὗτοι κύ-
 ρι τῆς πολιτείας μετὰ μεϊδίου καὶ τῶν ὁ-
 ῖων τούτῳ, καὶ τις ὑμῶν τῶν πολλῶν καὶ δη-
 ιτικῶν ἀνθρώπων ἀμαρτῶν εἰς τινα τῶν
 τοιαῦθ' οἷα μειλίας εἰς ἐμέ: ἀλλ' ὅποιῳ ἄλ-
 λῃ, εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμένον ἐκ τῶ-
 ν, τίνας συγγνώμης ἢ τίνας ἐλέου τυχεῖν ἀν-
 ἰσθε; ταχύ γ' ἀν' χρείσαιντο. οὐδὲ γὰρ δεῖ
 ντί τῳ τῶν πολλῶν πρόσχαιεν: ἀλλ' οὐκ ἀν'
 θέως εἶποιεν, τόνδε βάσκανον, τὸν ὄλεθρον,
 πρὶν ἢ ὑβείζειν; ἀναπνεῖν ἢ, ὃν εἰ τις ἐᾷ ἤν, ἀ-
 πᾶν ἔδει; μὴ τοίνυν ὡς ἀνδρες. θιναῖοι τῶ-
 ἰς τοῖς ἔτῳ χρησαμένοις ἀν' ὑμῖν, ἄλλως πως
 ἔτε ὑμεῖς μὴ ἢ τὸ πλεον, μὴ ἢ τῷ δόξαι τῷ
 ὑπὸν θαυμάζετε, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτούς. πολ-

Δημοσθένους.

λά τούτοις ἀγαθὰ ὄντι, ἀ τούτους οὐδέ τις κω-
λύει κεκτῆσθαι. μή τούτω μή δ' οὐτοί τιν' ἀ-
δειαυ, ἰὼ ὑμῖν κοινῶ οὐσίαν οἱ νόμοι πρὲς χυ-
σι, κωλύόντων κεκτῆσθαι. οὐδὲν δεινὸν οὐδέ ἐ-
λεινὸν μεϊδίᾳ πείσεται, ἀν' ἴσα μὲν κτήσῃ
τοῖς πολλοῖς ὑμῶν, οὐς νῦν ὑβρίζει καὶ πᾶσιν
ἀρχαλεῖ: ἀ δὲ νῦν πᾶσι ἰόντ' αὐτὸ ὑβρίζει
ἐπαίρει, πᾶσι αἰρεθῆ. οὐδ' οὐτοί δὴ πῦν τᾶσθ' ὑ-
μῶν εἰσι δίκαιοι δεῖσθαι: μή κατὰ τῶν νόμων
δικάσῃτε ὡς ἀνδρὸς δικασαί, μή βουθήσῃτε
τῶ πεπονθότι δεινὰ, μή δ' ὀρκεῖτε ἡμῖν δὴ
τῶ χείειν ταύτῃ. ταῦτα γάρ, ἀν' ἰδέωνται,
πᾶσι τούτου δεῖσονται, καὶ μὴ τὰ λέ-
γῃ τὰ ῥήματα. ἀλλ' εἰ πᾶρ εἰσι φίλοι, καὶ δει-
νὸν εἰ μὴ πλουτήσῃ μεϊδίας, ἡ γὰρ ταῦτα, εἰσι μὲν
εἰς τὰ μάλιστα αὐτοὶ πλούσιοι, καὶ καλῶς πρὸς
οὔσι: χρήματα δ' αὐτῶ πρὸς ἑαυτῶν δόντων.
ἴν' ὑμεῖς μὲν ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὁμωμονό-
τες, δικαίως ψηφίσθητε: οὐτοί δὲ παρ' αὐτῶ
τὰς χείρας μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας ἀδικιών
ποιῶνται. εἰ δ' οὐτοί χρήματα ἔχοιτες μὴ πρὸς
οἰντ' ἀν', πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὄρκον περὶ αὐτῶ
επλούσιοι πολλοὶ σωεσθηκότες ὡς ἀνδρὸς ἀι-
ναῖοι, τὸ δὲ κείν τινὸς εἶναι δὴ ὑπερίαν πρὸς
λιφότες, ὑμῶν παρὶ αἰσι δεησόμενοι. τούτω
μηδενί με ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι πρόηθε. ἀλλ' ὡ

τὸν ἑκάστου τούτων ἕωρ τῶν ἰδίᾳ συμφε-
 ρόντων καὶ ἕωρ τούτου συνυδάσεται, οὐ-
 ως ὑμεῖς ἕωρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν νόμων
 καὶ ἐμοῦ τῆς ἐφ' ὑμᾶς καταπεφυγῆτος, αὐτοῦ
 ἔσατε, καὶ τηρήσατε τῷ γώμῳ ταύτῳ,
 ἢ ἢς νῦν ἐστέ. καὶ γὰρ εἰ μὲν ὧ ἀνδρες ἀθηναῖοι.
 ἔ; ὅτ' ὧ ἢ προβολὴ τὰ πεπραγμένα ὁ δῆ-
 ρς ἀκούσας ἀπεχειροτόμησε μεϊδίον, οὐκ ἀν-
 ἰοίως ὧ δεινόν. καὶ γὰρ μὴ γεγενῆσθαι, καὶ
 ἐπὶ τῷ ἑορτῷ ἀδικήματα ταῦτ' εἶναι,
 καὶ πολλὰ ἀν' εἶχέ τις αὐτὸν πῖρα μυθήσασθαι.
 καὶ δὲ οὕτως ἢ πάντων ἀν' μοι δεινότατον συμ-
 βῆ, εἰ πῖρ' αὐτὰ μὲν τὰ ἀδικήματα οὕτως ὀρ-
 κῶς καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἅπαντες ἐ-
 πίτες ἐφαίνεσθε, ὡς τε νεοπτόλεμου, καὶ μνή-
 σιχίδου, καὶ φιλιππίδου, καὶ πινῶν τῶν σφό-
 δροῦ τούτων πλουσίων δεομένων καὶ ἐμοῦ ἢ
 κῶν, ἐβοᾶτε μὴ ἀφείναι: καὶ προτελθόντος
 ἰολεπαίου τῆς σραπεζίτου τηλικούτ' ἀνε-
 βῆτε, ὡς τῆς ἐκεῖνο χρήματά μου ληψο-
 ῦν: ὡς τέ με ὧ ἀνδρες ἀθηναῖοι φοβη-
 σατὸν ὑμέτερον θόρυβον θοιμάτων προέ-
 ρει, καὶ μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γε-
 γνησθαι ἐκείνον ἔλκοντά με. καὶ με-
 τὰ ταῦτα ἅπαντῶντες, ὅπως ἐπέξῃ τῷ μια-
 ῖν ἢ μὴ διαλύσει, θεάσονταί σε τί ποιήσεις

Δημοσθένους

ἀθλωαῖοι, τοιαῦτα λέγοντες. ἐπεὶ δὲ κεχειρο-
 τόνηται μὲν, ὑβρις τὸ πρᾶγμα εἶναι, ἐπιτόρῳ
 δ' οἱ ταῦτα κείνοντες καθεζόμενοι διέγνωσαν,
 διέμεινα δὲ καὶ γὰρ ἢ ἔπεσθαι καὶ οὐδ' ὑμᾶς
 αὐτ' ἔμαυ τὸν, τι καὶ αὐτ' ἀρ' ἤθελεθε ὑμεῖς;
 μηδα μῶς. πάντα γὰρ τὰ αἴχματα εἴστιν εἰδὲ
 πρᾶγμα τι. εἰμὶ δ' οὐ τούτων ὑμῖν ἀξίος. πῶς
 γὰρ ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, κείνων ἀνθρώπων δο-
 κοῦντα καὶ οἷα εἶμιον καὶ ὑβρισιῶν, ἡμάρτε
 νότα ἀτελγῶς ἐπ' ἀπηνύρει, μαρτυροῦν τῆς
 ὑβριως τῆς αὐτῆς πεποιμένον ἔμῳν ὑμᾶς
 ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπιδημήσαντας ἀπαντας τῶν
 ἑλλήνων. ἦκουτεν ὁ δῆμος τὰ πεπραγμένα ποι-
 τῶ. τί οἶω; ὑμῖν καταχειροτονήσας πρέσβου
 καὶ οὐ τοίνυν οἷόν τε ἀφανῆ τῶν γῶν ὑμᾶς
 γενέσθαι, οὐδὲ λαθεῖν, οὐδ' ἀνεξέταστον εἶναι
 τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τῶν πρᾶγματος ἐλθόντος ἔγι-
 τε. ἀλλ' ἐὰν μὲν καλᾶσθε, οὐδέτε σῶφρονά
 εἶναι, καὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἢ μισοποίησε
 δ' ἀφῆτε, ἀλλοιούτων ἢ πᾶσαι. οὐ γὰρ ἐκ
 λιπικῆς αἰτίαν, ἔδ' ὡς ἀριστοφῶν ἀρδ
 εἰς σεφάνους ἔλυσε τῶν προβολῶν. ἀλλ'
 ὑβριως, καὶ ἐκ τῶν μηδὲν ἀνῶν πεποίηκεν, α
 λύσαι διώσθαι κείνεται. πότρον οἶω το
 του γενομένου κρείττον ὡς δούτος, ἢ νικῶν
 σαι; ἐγὼ μὲν οἶμαι νικῶ. κοινὴ γὰρ ἡ κείσις,

ἀδικήματα πάντ' ἐφ' οἷς κείνεται, κοινά. ἔτι
 ἐπὶ τὸν ἐμὲ ἐτυπῆεν ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶν μο-
 νον οὗτος, οὐδὲ ὑΐειζε τῆ δικαιοσύνη τότε, ποιῶν
 ἅ ἐποιεῖ, ἀλλ' ἀπαντας ὅσους πρὸς αὐτὸν οἴηται
 ἡττῶν ἐμοῦ διώκαται δίκῃ ἑσθέρῃ αὐτῶν
 ἀβείν. εἰ δὲ μὴ πάντες ἐπαίεσθε, μὴ δὲ πάν-
 τες ἐπιτρέψατε χορηγοῦντες, ἴσα δὴ πῶς τῶ
 ἴπτι, οὐδὲ χορηγεῖν ἅμα πάντες, οὐδὲ διώκειν
 αὐτὸν οὐδέ ποθ' ὑμᾶς ἅμα πάντας μᾶλλον χεῖρ' ἔ-
 ἴς προσηλακίσει. ἀλλ' ὅταν εἷς ὁ παθὼν μὴ
 ἔχῃ δίκῃ, τότε ἕκαστον αὐτὸν χεῖρ' προσδο-
 εῖν, τὸν πρῶτον μετὰ ταῦτ' ἀδικησόμενον γε-
 τεῖται: καὶ μὴ πρόρῳν τὰ τοιαῦτα, μὴ δὲ
 ἴεσθαι τὸν ἐλθεῖν πρὸς ἑμὲ, ἀλλ' ὡς ἐκ πλεί-
 ον φυλάττεσθαι. μισεῖ μείλιον ἴσως ἐμὲ ὑ-
 μῶν δὲ ἕκαστον ἄλλος τις. ἄρ' οἴω συγχωρήσειτ'
 ὅτι οἴω ὅς τις ὅστιν ἕκαστος ὁ μισῶν, κύνειον γε-
 τεῖται τῶ ταῦθ' ἀπὸ οὗτος ἐμὲ, ὑμῶν ἕκα-
 ποιήσαι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. μὴ τοίνυν μὴ
 ἐμὲ ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶν πρόησθε τούτῳ. ὁρᾷ
 δὲ αὐτίκα δὴ μάλιστα ἐπειδὴ ἀνάσῃ τὸ δι-
 κῆριον, εἰς ἕκαστος ὑμῶν, ὁ μὲν, θάττον ἴσως, ὁ
 ἀχολαίτερον οἶκα δὲ ἀπεισιν, ἔδικόν γε φρον-
 ῶν: οὐδὲ μετασχέφόμενος, οὐδὲ φοβούμε-
 οὔτ' εἰ φίλος, οὔτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ σω-
 ῖξεται τις: οὐδέ γε εἰ μέγας, ἢ μικρὸς, ἢ ἴσχυ-

Δημοθέτους.

ρὸς, ἢ ἀσθενῆς, οὐδὲ τῶν τοιούτων οὐδέν. τί δή ποτε ; ὅτι τῆ ψυχῆ τὰς οἶδε καὶ θάρρει καὶ πεπίσσυκε τῆ πολιτείᾳ, μηδένα αὐτὸν ἔλξιν, μὴ δ' ὑβριεῖν, μὴ δὲ τυπῆσειν. εἴτ' ἐφ' ἡμῶν ἀδελφῶν αὐτοὶ περιέεσθε, ταύτῃ δ' βεβαιόσαιτες ἐμοὶ βαδίζετε ; καὶ τίτι χρεῖ με λογισμῶ περιεῖναι ταῦτα παθόντα καὶ ζῆν, εἰ περὶ εἰσέφεσθε με νῦν ὑμεῖς ; θάρρει νῦν δὲ φήσεται τις αὐτῶν, οὐ γὰρ ἔτ' οὐδέν ὑβριεσθήσῃ. εἰ δὲ, τότε ὀργισθε νῦν ἀφύστες ; μηδὲ μῶς ὡς ἀδελφοὺς ἀθλῶαῖοι, μὴ προδώτε μήτ' ἐμὲ, μήθ' ὑμῶς κῶς οὐδ', μήτε οὐδ' νόμους. καὶ γὰρ αὐτοὶ οὐδ' εἰ θέλοιτε σκοπεῖν ἢ ζητεῖν, ὅτω ποιεῖσιν ὑμῶν οἱ αἰεὶ δικάζοντες ἰσχυροὶ καὶ κύβητων ἐν τῆ πόλει πάντων, αὐτὲ διακασίου, αὐτὲ χιλίους, αὐτὲ ὅσους αὐτὴ ἡ πόλις καὶ σῆ ; οὐτε τῶ μεθ' ὀπλων εἶναι σωτεταμένοι μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐροῖτ' αὐτῶν, τε, τῶ τὰ σώματα ἀρῖστα ἔχειν καὶ μάλι ἰσχύειν οὐδ' δικάζοντας, οὐτε τῶ τῶν ἡλικί, εἶναι νεώτατοι, οὐτε τῶν τοιούτων οὐδένι, οὐδ' ἀλλὰ τῶ τοῖς νόμοις ἰσχύειν. ἢ δὲ τῶν νόμων ἰσχύς, τίς ὄσῃ ; ἀρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικοῦ μένος, νακράγη, προσδραμαῖται καὶ πρῶτον βοηθῶντες ; ὅ, γράμματα γὰρ γεγραμμένα ὄσῃ, καὶ οὐχὶ δυνάται αὐτῶν ποιῆσαι. τίς

αὐτῶν

ὑπὸν ἢ θλώαμῖς ἔστι ; ὑμεῖς εἰὼν βεβαίωτε
 ἰσῶν, καὶ πρέχῃτε κνείονς ἀεὶ τῷ θεομύνω.
 κοῦ οἱ νόμοι τε ὑμῖν εἰσιν ἰαχυροὶ, καὶ ὑμεῖς
 ἴσ νόμος . Δεῖ τοίνυν τούτοις βοηθεῖν ὁμοίως,
 γὰρ ἀν' αὐτῷ τις ἀδικουμύνω, ἢ τὰ τῶν
 κων ἀδικήματα κοινὰ νομίζειν, ἐφ' ὅτου πῶρ
 λαμβάνεται: ἢ μήτε λειτουργίασ, μήτε
 δραμιδένα, μήτε τέχνῃω μιθεμίαω δὴρῃ-
 κη, μήτ' ἄλλομιθεν, δι' ὅτου πῶραβάς τις ἰσῶν
 λους οὐ δώσει δίκῃω. ὑμῶν οἱ θεώμῃνοι τοῖς
 νυσοῖς εἰσιόντα εἰς τὸ θεῖαζον ἄῃσιν ἐσειέτ
 τε, ἢ ἐκεκράγατε, ἢ πάντα ἀμίσοις ἔστι
 λεία ἐποιεῖτε, ἔδεν ἀκηκοότες πῶ πῶρι αὐ
 παρ' ἐμῶ. εἶτα πρῖν μὲν ἐλεγχθῶαι τὸ πρῶ
 α, ὠρῃζεσθε, πρῶ καλεῖσθε ἑσὶ τιμωείαν
 παθόντα, ἐκροτεῖθ' ὅτε προῦβαλόμῃω αὐτ
 ὦ δῆμῶ: ἐπειδὴ δ' ἔζελέηλεγκη, ἢ προκα
 κωκεν ὁ δῆμος τῶτ' εἰς ἰδρὸν καθεζόμενος
 ἰτῶμα προσεξήτασαι τὰ πεπραγμένα ὦ
 κρῶ τούτω, καὶ δικάσοντες εἰλήχατε, καὶ
 ντ' ἔστιν ἐν ὑμῖν μῶ ψήφῶ διαπράξασθαι,
 ἢ ὁκνήτετε ἐμοὶ βοηθεῖσαι, τῷ δῆμῶ χαείσαι
 με, πῶς ἄλλως σωφρονίσαι, μετὰ ἢ πολλῆς αὐ
 τὸ λοιπὸν ἀσφαλείασ διάγειν, παράδει-
 α ποιήσαντες ἄῃσιν τοῖς ἄλλοις; Πάντων
 ἢ ἐνεκα τῶν εἰρημύνων, ἢ μάλιστα τῶ θεῶ

Δημοθρύους

χάειν πῶδ' οὐ πῶ ἐορτῶν ἀσεβῶν εἴτος ἤλω
κὲ πῶ ὀσίαν καὶ πῶ δικαίαν δέ μνοι ψήφον
πρωρήσαθε ὄσων.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
κατὰ ἀνδροτίωνος πρᾶνόμων λόγος.

Ὑο ἦσαν ἐν ἀθλίαις βυλαίρῃ
ἢ μὲν διωκεκὴς ἢ ἐν ἀρείω πᾶ
γῶ πῶρί τε φόνων ἐκουσίωκα
ἢ πραγμάτων καὶ τοιούτων
πινῶν δικάζουσα: ἔτ' ἄ δὲ π
τὰ πολιτικά πρᾶ ἦσα. αἰ
τῆ ἢ κατ' ἐνίαι τ' ἡμείβετα

ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν τ' πῶ βυλατικὴν ἢ λ
κίαν ἀγόντων σιωισαμένη νόμος ἢ πῶ βῶσι τᾶ
των τῆ βυλῆ τᾶύτῃ ποιῆσθαι βίηεις καὶ ἀνά
ἐὰν ἢ μὴ ποιήσῃ, καλύφν αὐτῶ αἰτεῖν πρᾶ
τῆ δῆμος δωρεάν. νῦν τοίνυν ἢ μὲν βουλή πᾶ
πειήεις οὐκ ἐποιήσατο. ἀνδροτίων δὲ γέγρα
φεν ἐν τῶ δῆμῳ ψήφισμα σεφανῶσαι πῶ
λίῳ. βῶσι τούτῳ πρᾶνόμων κείνεται. κατη
ρωῶτων γὰρ αὐτῆ δύο ἐχθρῶν δὲ κτήμονος
διόδορος, προείρηκε μὲν ὁ δὲ κτήμων, διόδο
δὲ ὁ διόδορος ἐπαγωνίζεταί τούτῳ ὃ λόγ
φασὶ δὲ οἱ κατήγοροι, πρῶτον μὲν, ἀπεβο
λυτον εἶναι τὸ ψήφισμα. νόμον γὰρ κελλ
τος μὴ πρῶτον εἰς τὸν δῆμον ψήφισμα ἐκ

ἢ πρὶν εὖ τῆ βουλῆ δοκιμασθεῖν, τὸν ἀνδρῶ-
 νά πρᾶ ἴσασιν τὸν νόμον ἀπερβούλυτον
 πενεγκεῖν τῷ γνώμῳ. Δού τῶρον δὲ ὑπεναντί
 ἐκείνω τῷ νόμῳ τῷ κελδύοντι, μὴ ποιισα-
 ῖν τῷ βουλῶ τὰς τελεῖς μὴ αἰτεῖν δω-
 χύ. εἰ γὰρ αἰτεῖν οὐκ ἔξεσι, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ
 ὕναυ συγκεχώρητι. τούτους μὲν εἰς τὸ πρᾶ
 ἰσᾶν νόμου. πρᾶχον τῶ ἢ κατὰ τῶ προσώ-
 ν, δύο, τῶ τῆς ἐταιρήσεως, ἢ τῶ τῶ φιλόν-
 νῶ δημοσίῳ: ἢ φασὶ τὸν ἀνδροτίωνα κατὰ
 ἰσοτόρους ἀτιμον εἶναι. καὶ γὰρ πεπορνθῶ-
 ναι, καὶ χρέος παρῶν ὀφείλειν τῆ πόλει.

Εἰ δὲ ἄ ὑπόθεσις.

ἰσφοροὶ παρᾶ ἀθλωμαίοις ὑπῆρχον ἀρχαί, ὧν
 κληρωταὶ, αἱ δὲ, χειροτονηταὶ, αἱ δὲ αἱ
 αἱ. καὶ κληρωταὶ μὲν, αἱ κατὰ κληῖρον γί-
 νηται, ὡς αἱ τῶν δικαστῶν. χειροτονηταὶ δὲ, αἱ
 ἰσοτοχίαν τῶ δήμου γινόμεναι, ὡς αἱ
 ἰσοταχῶν. αἱρεταὶ δὲ, αἱ κατὰ αἱρεσιν, ὡς
 ἰσοταχῶν. τούτων μία μὲν τῶν κληρω-
 νῶ βουλῆ τῶν πεντακοσίων. τῶν πεντακοσί-
 δὲ εἰπομένη πρὸς ἀντιδιαστολῶ τῆς εὖ ἀ-
 ἰσοπάγῳ. εἰσὶ δὲ τούτων διαφοραὶ τρεῖς. καὶ
 ἰσοταχῶν, τὸ τῷ τῶν πεντακοσίων, τὰ δημό-
 πρᾶγματα διοικεῖν: τῷ δὲ εὖ ἀρείῳ πά-
 τὰ φονικὰ μόνον. εἰ δὲ τις εἴποι ὅτι καὶ αἱ

{ 11

Δημοδοσίους

τῆ δημοσία δίδωκει: λέγουσιν ὅτι κώϊκα μέγιστον
αὐτῆ ἀγκυρῆ γέγονε, τότε πάλιν δημοσίων ἐπιπέπυτο.
διουτὸρ' αὖ διαφορά, ὅτι ἡμῶν τῶν πεντακοσίων
ἀριθμῶν ὑποπίπτει ὡς σμύω. ἡ δὲ ἀορίστω. ὡς γὰρ
καί τινες τῶν ῥητόρων λέγουσι, κατ' ἔτος οἱ ἀνέειπον
ἀρχόντες αὐτῆ προσηγορεύοντο. ὡς δὲ πινδοῦ
πῆ ἢ ἕξ μόνον δεσμοδέται. ἦσαν γὰρ ἕξ δεσμοδέται,
οἱ πάλιν ἐταίρησεως δικάζοντες. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι
ῥῆεις, εἰς ἐπώνυμος, ὅς οὐκ ἦν ὁ ἀνίστατος ἐπώνυμος
ὠνομάζετο. διουτὸρ, βασιλεύς, ὁ τὰ τῶν ὀρφανῶν ἢ
ἀσεβειῶν διακῶν. τείτος, ὁ πολέμαρχος, ὁ τῶν πολεμικῶν
ἐπιμελούμενος. οἱ δεσμοδέται ἀνίσταντο τὸν μόνον
ἤρχον, πρὸ τῆς ἀρχῆς κεινόμενοι πάλιν τῆ
προλαβόντος παντὸς εἴου: καὶ εἰ μὲν δὴ ἐβίβησαν
ἐπὶ πᾶσι δίκαιοι, ἤρχον τὸν ἀνίστατον. εἴπε
πάλιν μετὰ τὸ ἀνίστατον ἐκείνοντο, εἰ καλῶς
ἐπὶ αὐτῶ ἤρξαν. καὶ εἰ δὴ καίως ὠφθησαν ἀρξάντες,
προσηγορεύοντο τῆ βουλῆ τῶν ἀρεοπαγειτῶν.
καὶ διὰ τούτων οὐκ ὑπέπιπτον ἀριθμῶν: εἰ δὲ μὴ,
ἐβεβάλλοντο. τείτη διαφορά, ὅτι μὲν τῶν πεντακοσίων
κατ' ἀνίστατον διεδέχθητο: ἡ δὲ τῶν ἀρεοπαγειτῶν
ὡς ἀδιάδοχος. μὴ γὰρ τις ἤμαρτε μεθ' ἡμῶν, οὐκ ἐβεβάλλετο.
ἐπειδὴ δὲ οὐ πρόκειται ἡμῶν πάλιν τῆς ἀνίστατος
βρίω πάγῃ βουλῆς, ἀλλὰ πάλιν τῶν πεντακοσίων.

ἴον, ἀναγκαῖον μαθεῖν ἡμᾶς πῶς ἦρχεν.
 εὖ ὅτι, οὐκ ἐψήφισαν οἱ ἀθλαῖται οὐδὲ μίωσιν
 κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον ὡς ἡμεῖς· ἀλλὰ κα-
 τὰ τὸν σελλωιακόν. κατὰ γὰρ τὸν ἡλιακὸν ἔ-
 σθ' ὁ κύριος τὸς ἡμῶν τριακοσίων ἐξήκοντα
 ἴντε· ὡς τε συμβαίνει ἔχειν τὸν μίωα ἡμέ-
 ρω τριάκοντα καὶ τείτον. δεκάκισ γὰρ τριά-
 κοντα, τριακόσια. δις πριάκοντα, ἐξήκοντα.
 οἰπὰ πέντε. τὸ τρίτον ἢ δώδεκα, τέσσαρα.
 οἰπὴ μία. δεκάκατον δὲ τῆς μᾶς, δώδεκά-
 τισ. κατὰ δὲ τὸν σελλωιακὸν δρόμον ὁ κύριος
 ἔχει τριακοσίων πενήκοντα τέσσαρας.
 τε συμβαίνει τὸν μίωα ἔχειν ἡμῶν εἴκο-
 σὶννέα ἡμῶν. δεκάκισ γὰρ εἴκοσι, διακόσια. δις
 ἑκοσι, τεσσαράκοντα. δεκάκισ σὶννέα, σὶννή-
 κοντα. δις σὶννέα, δεκαοκτώ. καὶ τὸ ἡμῶν τῶν
 ἡδέκα, ἕξ. ὡς τε ὁμοῦ εἶναι ἡμῶν, τριακο-
 σίων, πενήκοντα τέσσαρας· ὑπολείπεται
 κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον, ἡμῶν σὶνδεκά.
 ἀθλαῖται κατὰ τελετεῖαν σιωάζοντες, ἐ-
 σθ' ἴον τὸν ἐμβόλιμον μίωα, τριακοντατρί-
 ἡμῶν. ἔχει γὰρ ὁ κύριος κατὰ τὸν σε-
 λωιακὸν δρόμον, τριακοσίων πενήκοντα τέσ-
 σρας ἡμέρας. καὶ τὰς μὲν δύο ἡμέρας ἕκα-
 τὸν οἱ ἀθλαῖται ἀρχαιρεσίαν, σὶ αἷς ἀναρ-
 τήν ἢ ἀπικὴν μίω. σὶ ταύτους παρεβάλλοντο

Δημοφρόνους

οὗ ἀρχοντας. ἤρχον οὖν οἱ πεντακόσιοι τὰ
τριάκοντα πενήκοντα ἡμέρας. ἀλλ' ἐπειδὴ
πολλοὶ ἦσαν, καὶ δυσχερῶς ὤνον τὰ πράγμα
τα, δειλὸν ἔαυτοὺς εἰς δέκα μέρη διαίρειν, κατὰ
τὰς φυλάς, ἀνὰ πενήκοντα. τούτους γὰρ ἐκ
ση φυλὴν πεσεβάμετο. ὥστε σωέβαινε οὗ
πεντήκοντα ἀρχεῖν τῶν ἄλλων, ἀνὰ τριάκον
τα πέντε ἡμέρας. αὗται γὰρ αἱ τριάκοντα
πέντε ἡμέραι εἰσὶ τὸ δέκατον μέρος τῆς αἰῶ
ς. δεκάκις γὰρ τριάκοντα τριάκοντα. πέν
τάκις δέκα, πενήκοντα. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν
πεντήκοντα πολλοὶ ἦσαν εἰς τὸ ἀρχεῖν ἅμα,
δέκα κατὰ κλήρον μᾶς ἡμέρας τῶν ἐπι
ομοίως δὲ ἕκαστος τῶν ἄλλων ἀπὸ κλήρου ἤρ
χε τὴν ἑαυτοῦ ἡμέραν, ἄχρις οὗ πληρωθῶσ
αἱ ἐπίαι ἡμέραι. καὶ σωέβαινε τοῖς ἀρχου
σίν μὴ ἀρχεῖν. ἕκαστος δὲ ἀρχόντων ἐν μᾶ ἡ
ρα, ἐκαλεῖτο ἑσπέρτης. διὰ τὴν δὲ μίαν μόν
ἡρχον, ἐπειδὴ αὐτὸς τὰς κλείς τῆς ἀκροπό
ως ἑσπέρθετο, καὶ πάντα τὰ χρήματα τῆς
λευῶς. ἴν' οὖν μὴ ἄρα ἡ τυραννίδος, διὰ οὗ
μίαν ἡμέραν ἐποίουν αὐτὸν ἀρχεῖν. Ἰστέον
ὅτι, οἱ μὲν πενήκοντα, ἐκαλοῦντο πρυτάνε
οἱ δὲ δέκα, πρόεδροι. ὁ δὲ εἷς, ἑσπέρτης. Μ
πιτέον δὲ ἑσπέρτην ὑπὸ δεσιν τῆς προκειμε
λόγου. ἔθος γὰρ τῶν βουλῶν τῶν πεντακοσίων

λαμβαίνουσαν χρήματα ἀπὸ τῆς δήμου καὶ
 τῶν κτήρειν ποιῆν, νόμος δὲ ἦν, τῷ βουλῶ
 τῷ δόξασαν τῷ δήμῳ καλῶς βεβουλευκέ-
 ναι, στεφανοῦσθαι. αὐτῆ οὖν ἡ βουλὴ ποδὶ ἧς ὁ
 λόγος, λαβοῦσα τὰ χρήματα ἐκ τῆς δήμου
 τὰς κτήρειν ἔκ ἐποίησεν. ἐδόκει δὲ εἰς τὰ ἄλ-
 λα πάντα καλῶς βεβουλευκέναι. ὁ γὰρ αὐ-
 τῶν ὁ ῥήτωρ, προσάτης ὢν ταύτης τῆς βου-
 λῆς ἔγραψε ψήφισμα στεφανοῦσθαι τῷ βου-
 λῶν. τούτου ἐλάβοντο τῆς ψήφισματος ὡς πα-
 ανόμως γραφέντος δικτήμων καὶ δίοδωρος
 χεῖροι ὄντες τῆς ἀνδροτίωνος. ἔστιν οὖν ἡ γά-
 ρις πραγματικὴ ἔγραφος, ἐπίσκεψις μέλλον-
 ος χρόνου, εἰ δεῖ τόδε ποιῆσαι, ἢ εἰ δεῖ τόδε
 οἰῶναι, ἢ μή. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῷ γάσιν τῆς λό-
 γου συμβάλλεται ὑμῖν τὸ μαθεῖν τὰς δικαιο-
 ογίας, φέρε πρῶτον τὰς τῶν κατηγορῶν ἕζε-
 ῖσθαι. δικτήμων οὖν καὶ δίοδωρος βου-
 λῶν κατὰ τέσσαρα νόμους τῆς ψη-
 φισματος ὢν πρῶτος ὅστιν, ἀπεβέβητον ψη-
 φισμα μὴ εἰσέναι εἰ τῷ δήμῳ. ἐπειδὴ γὰρ πο-
 ῦς ἦν ὁ δῆμος, καὶ πολλάκις πῆρεκρούετο μη-
 ῶν εἰ ἔχει ἐμφωλύουσαν κακοῦργίαν, πρῶ-
 ῶν πῆρεπέμπετο εἰς τῷ βουλῶν τῶν πεντακο-
 ῶν: καὶ αὐτῆ ἡρδύνα εἰ ἔχει βλάβη τινὰ, ἢ
 κακοῦργίαν: καὶ οὕτως εἰσήχθη εἰς τὸν δή-

§ IIII

Δημοσθένους

μον. ἔδει οὖν αὐτὸν πρῶτον εἰσφέρειν τὸ ψήφισμα εἰς τὴν βουλὴν· οὐκ εἰσήνευκε δὲ, ἔπειθ' ἠνεώσθη ἀρχαῖα καὶ ἡ βουλὴ, καὶ ἐφορεῖται μὴ διαφωνηθῆ. ἕκαστος γὰρ τὸν πρὸ αὐτῶν δελεῖδειν κακῶς πράξαντα. δὴ τῶν νόμων τὴν βουλὴν τὴν ποιήσαντων τὰς τεύξεις αἰτεῖται τὴν δωρεάν. δεύτερος νόμος, τὸν ἡταιρικῶτα μὴ πολιτεύεσθαι. ἀνδρῶτίων ἀρχαῖα ἡταιρικῶτα, οὐκ ὠφέλιμα πολιτεύεσθαι. τρίτος νόμος, τὸν ἐπιφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ πολιτεύεσθαι. οὐδὲν ὡς ἀνδρῶτίων ὀφείλεις, οὐκ ἀρχαῖα δεῖ σε πολιτεύεσθαι. Εἰπωμένη δὲ καὶ τὰς τῶν φύγοντος ἡμερολογίας. ὁ τοίνυν ἀνδρῶτίων πρὸς τὸν πρῶτον νόμον ἔθει ἀγωνίζεται. λέγει γὰρ ὅτι ἔθει ἐκράτησεν ἀπεροβούλευτον ψήφισμα εἰσαφέρειν εἰς τὴν βουλὴν. πρὸς τὸν δεύτερον αὐτὸν ἀντινομικῶς παραφύρει γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν νόμον λέγοντα, τὴν βουλὴν ἐὰν δόξη καλῶς βουλευκῆναι, εἰς τὴν βουλὴν σεφαινοῦσθαι. πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους δύο, πρᾶγματικῶς ἀγωνίζεται λέγων, ὅτι ἀρχαῖα οὐκ ὠφέλιμα κείνεσθαι ἀντινομικῶν. τινὲς δ' ἐπεχείρησαν ἀναστῆναι τὸν λόγον πραγματικὴν πρὸς ἀντινομίαν, λέγοντες ὅτι ἰδοὺ καὶ ἐν ταῦθα δύο νόμοι μάχονται ἀλλήλοισι, ἐκ ἀδυστάσεως. ὧν ὁ εἰς πρᾶξιν εἰσφέρειν τὸ κυρωθῆναι τὸν ἔτερον. ἀλλὰ λέγου

ἵτι ἐν τῇ πραγματικῇ τῇ πρὸς ἀντινομίαν, οὐ
 δὲ τὸν πρᾶξις πρᾶξις. ἀλλὰ σιο ποῦ μὲν ποι-
 ν δει παραβαθῶναι. ἐν δὲ τῷ παρόντι λόγῳ,
 οὐχ οὕτως. ὁ εἰς γὰρ τῶν νόμων παραέβα-
 ται, ὁ λέγων, τῷ βουλὴν τῷ μὴ ποιήσασαν
 τὰς τεύχεα, μὴ αἰτεῖν δωρεάν. οὗτοι δὲ οὐκ
 ἴδιον πραγματικῆς πρὸς ἀντινομίαν, ἀλλὰ
 ἰόντις ἀντινομίας. Ἰστέον δὲ ὅτι, κωίκα δύο ὡς
 ἰατήγοροι, ὧν ὁ μὲν εἰς πρεσβύτιος, οὗτος
 λαμβάνει τῷ πρωτολογία κατὰ τιμὴν. ὡς
 τὸρ ἢ ἐν ταῦθα ὁ δικτήμων ἔλαβε τῷ πρω-
 τολογία, ὡς πρεσβύτιος, καὶ εἶπε τὰ περὶ
 κα, καὶ τῷ κατὰσασιν, ἢ μᾶλλον τι τῶν ἀγώ-
 νων. ὁ δὲ διόδωρος ἰδιώτης ὢν, ἔλαβεν ἀπὸ τῆ
 μωθένους τὸν παρόντα λόγον. καὶ ἐστὶ διδυτε
 ἰλογία. ἔχει δὲ ἂν πρὲς λιπεν ὁ δικτήμων.
 οὗτος ὁ λόγος μετὰ τοῦ φιλιππικῶν, πρῶ-
 τος ὅτι τῶν δημοσίων. ὁμολογεῖ δὲ τῷ ἔχθραν
 κατηγορῶν, ὡς ποραδικηθεῖς τῷ κατηγορείαν
 κωόωνος. ἵνα δὲ μὴ οὕξη μόνος ὡς φιλοπρά-
 των κατηγορεῖν, δείκνυσιν ὡς καὶ ἄλλον ἡδί-
 κε. περὶ ρηκε γὰρ δικτήμων. καὶ ἐστὶ διδυτε
 ἰλογία τῆ διόδωρου ὁ λόγος. ὁθεν καὶ ἡ κα-
 τὰσασ ἐπιλέλοιπεν. εἰδέναι ἢ χρὴ ὅτι ἐν οἷς
 ἢ ἐγχορεῖ λαυθαίνειν, ἀρνησόμεθα τὸ δι' ἔ-
 χθραν κατηγορεῖν. ἐν οἷς ἢ ἐπίδηλος ἢ διδυμέ

Δημοσθένους

νεια, τὸ ὁμολογεῖν πηθανώτερον, ἵνα μὴ ἄλλω
μὲν ἐν τοῖς φανδροῖς οὕτω ψευδόμενος εἴη
οἷω, νομοθέτης μοι γέγονεν δικτήμων, πείθο-
μαι τῇ γνώμῃ, ζηλώ τὸν διδάσκαλον. μετὴ δὲ
ἦθους ἢ πρόταψι φαίνεται. διὰ τὸ ἐὰν ἄρα οἷός
ός τε ὦ. οὐ γὰρ εἶπε θαρρῶ πάντως δίκλω αὐ-
τὸν εἰσπράξασθαι, ἀλλὰ πειράσσομαι, ἐὰν ἄρα
οἷός τε ὦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΚΑΤΑ ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΕΡ δικτήμων ὡς ἀνδρῶν
δικασαὶ παθῶν ὑπ' ἀνδρο-
τίωνος κακῶς, ἅμα τῇ τ
πόλῃ βοηθεῖν οἶεται δεῖν,
δίκλω ἑσθ' αὐτῷ λαβεῖν
εἴτω καὶ γὼ πειράσσομαι π
εῖν, ἐὰν ἄρα οἷός τε ὦ. συμβέβηκε δὲ πομπ
καὶ δεινὰ, καὶ πρὸ πάντας τοὺς νόμους δικτή-
μωνος ὑβρισμένου, ἐλάττω τῶν εἶναι τῶ
ἐμοὶ γενημένων δι' ἀνδροτίωνος πρᾶγμα-
των. οὗτος μὲν γὰρ εἰς χρήματα καὶ τὸ πρῶ-
μῶν ἀδίκως ἐκπέσειν, ἐπεβουλεύθη. ἐμὲ δ
οὐδ' αὖ ἐδέξατο τῶν ὄντων ἀνθρώπων οὐ-
εἰς, εἰ τὰ κατασκευαζέμεντα ὑπὸ τούτου πε-
ρ ὑμῶν ὤπισθ' ἔσθαι. ἀπασάμενος γὰρ με, ἀ καὶ ἰ

γινῆν αὐτῶν ἀκνήσειέ τις, εἰ μὴ τύχοι προσόμοιος
 ὄν τούτῳ, τὸν πατρίδα ὡς ἀπέκτονα ἐγὼ τὸν
 ἑμαυτῶν, καὶ κατασκυάσας ἀπεβείωσ' γρα-
 ρίῳ οὐκ ἐπ' ἐμὲ ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖον μου, γρά-
 φας ἀπεβείν' ἐμοὶ σωιόντα εἰς ταὐτὸς πε-
 ποιηκότι ταῦτα, εἰς ἀγῶνα κατέστησαν· ὄν εἰ-
 κωέβη τότε ἀλῶναι, τίς αὐτῶν ἀθλιώτερος ἐμῶν
 πεπονθὼς ἢ ὑπὸ τούτου; τίς γὰρ αὐτῶν ἢ φίλος,
 ἢ ξένος εἰς ταὐτό ποτ' ἐλθεῖν ἢ θέλησεν ἐ-
 ρεῖν; τίς δ' αὐτῶν εἶασε πόλις πῦρ παρ' ἑαυτῆς γε-
 ῖσθαι τὸν τοιοῦτον ἀσέβημα δουραῖα εἰργά-
 ζαι; οὐκ ἔστιν ἰσοδύναμις ἐγὼ τοίνυν ταῦτα μὲν
 ἢ πρὸς μικρὸν ἀγωνιζόμενος, παρ' ὑμῶν ἀπε-
 νουσία μιν· ἀλλ' ὡς τε τὸ πέμπτον μένος μὴ λα-
 εῖν ἄριστον τῶν ψήφων· ἄριστον δὲ μεθ' ὑμῶν πει-
 ῖσομαι καὶ νῦν, καὶ τὸν ἄλλον ἀπαντα χρό-
 νον ἀμύεσθαι· καὶ πάλιν μὲν τῶν ἰδίων ἔχων
 ἢ πολλὰ λέγειν, ἐάσει· πάλιν δ' ὧν δῖσε τε πῶ-
 ῖνον νῦν, καὶ πάλιν ὧν οὗτος δημοσίᾳ πε-
 ῖλιτθιμῶν, οὐκ ὀλίγον ὑμᾶς ἐβλάψεν,
 μοι πρὸς λιπέειν δὲ κτήτων ἐδύκη, βέλτιον δ'
 ἰαῖς ἀκοῦσαι· ταῦτα διεξελεῖν εἰς ἐραχίσι
 ῖράσομαι· ἐγὼ γὰρ εἰ μὴν ἐώρων τινὰ ἀπλῶ-
 ῖν τῶν πάλιν φθύγει πρὸς ὑμᾶς οὔσαν ἀφο-
 ῖγαν, οὐκ αὐτῶν ποιούμιω πάλιν αὐτῆς μεί-
 ῖουδεμίαν· νῦν δ' οἶδα σαφῶς ὅτι οὗτος ἀ-

Δημοσθένους

πολοῦν μὲν οὐδὲ δύναμιον οὐδὲν αὐτῶν ἔχει
ἐξυπατάξιν δι' ὑμᾶς πειράσει) πάλαι πάντες πα
ράγων πρὸς ἕκαστα τέτων, κακίους ἰσχύεις.
ἔτι γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθλοῦσι τεχνίτης τὸ λέ
γει, καὶ πάντα τὸν βίον ἐσθόλακε σὺ τούτῳ.
ὑπὸ σὺν τῷ μὴ πρᾶκτονόδεττας ὑμῶς, σὺ
αντία μὲν τοῖς ὀμωμοσιμένοις περὶ αὐτῶν μὴ
φίπασαι, ἀφείμαι δὲ εἴσαν ὅτι ὑμῖν πολλῶν ἐ
νεκα ἀξίον κελύσαι: προσέχ. τε τοῖς αὐτῶν σὺ
δὲ ὡς. ἵνα ἀκούσαί τε ἐμοῦ πρὸς ἕκαστον πάν
τῶν τούτου ῥηθῆσιν αἰώνων, ἔχατε ὑπερλαμπ
ραίνειν ἅ εἶ. Ἐπὶ γὰρ εἰς μὲν ὅν οἶεταί τε
χνικῶς ἔχειν αὐτῶ λόγος, πρὸς τὸ ἀπρεβο
λύτου νόμος εἶ, φησιν, εἰ μὴ ἀξίως ἢ εὐουλίδη
κῆ βουλεύσαι διαφεῶς, δίσυνοι τὸν δῆμον τι
δωρεὰν αὐτῆ. ταῦτ' ἐπήρετό φησιν, ὁ ἑσ
τάτης: διεχειροτόνησεν ὁ δῆμος: ἔδρασαν. οὐδὲ
δεῖ, φησιν, προβουλεύματος σὺ ταῦθα. καὶ
γὰρ νόμον ἴω τὰ γινόμενα. ἐγὼ δὲ αὐτὸ τοῦ
ναντίον οἶμαι. νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν σωσέσθαι
πρὸς τούτων τὰ προβουλεύματα ἐκφύρε
μόνων, πρὸς ὧν κελύουσιν οἱ νόμοι. ἐπεὶ πρὸ
ῶν γε μὴ κείντοι νόμοι, οὐδὲ γράφειν τινα
χρὴ προσήκει, οὐδὲ σὺ δήπου φήσει τίτις.
πάσας εἴσαν τὸν βόπον εἰληφείαι τὰς βο
λάς, * ὅσαι πώποτ' ἔχουσι παρ' ὑμῶν δια

μή, ἢ οὐδέ μᾶλλον γεγενῆσθαι προβούλημα πώ-
 ποτέ. ἐγὼ δὲ, οἶμαι μὲν οὐχὶ λέγειν αὐτὸν ἀ-
 κήθειαν. μᾶλλον δὲ οἶδα σαφῶς: οὐ μὲν, ἀλλ'
 ἰσθῆρ τοιοῦτο ἐστὶ τὰ μάλιστα, ὁ νόμος δὲ λέ-
 γει τὰναντία: οὐχ ὅτι πολάκις ἡμαρτήται
 ἡ πον πρότερον, ἀλλ' ὅτι τῶν ἐπεξαρτητέων ὅσι
 χι νῦν, ἀλλὰ τὸναντίον ἀρκτέον ὡς ὁ νό-
 ρος κελεύει τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν
 πρὸ σοῦ πρώτου. σὺ δὲ μὴ λέγῃς ὡς γέγονε τῶ
 πολάκις, ἀλλ' ὡς οὕτω προσήκει γίνεσθαι.
 γὰρ εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοῦ νόμου ἐπρά-
 κται, σὺ δὲ τῶν ἐμιμήσει, ἀλλ' ὅτι τῶν ἀρφύροις
 δικαίως: ἀλλὰ πολῶν μᾶλλον ἀλίσκοιο.
 γὰρ εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τὰ δὲ οὐκ
 ἐγράφας: οὕτως ἀνὸς νῦν δίκην δῶς, ἀλλ'
 ὅς ἐγράφει. πῶς δὲ τῶν νόμων τῶ διαρ-
 λῶ οὐκ ἐῶντος ἐβῆναι μὴ ποιησαμένη τῆ
 ἡλῆ τὰς τεύξεις αἰτῆσαι τῶ δωρεάν, ἀξι-
 βῆν ἀκούσαι τῶ ἀρλογίαν, ἡ ποιήσε τ,
 ἡ θεωρήσαι τῶ ἀνάδειαν τῶ νόπου, δῖων
 κερεῖ λέγειν: ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐὰ τῶ βου-
 ν αἰτῆσαι τῶ δωρεάν, ἐὰν μὴ ποιήσῃται
 τῶ τεύξεις; ὁμολογῶ. δειῶν δὲ οὐδα μού
 π κωλύειν τὸν δῆμον. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἔδωκα
 οῦση, πρὸ τὸν νόμον εἶρηκα, εἰ δὲ μὴ πε-
 νημα μείαν πῶς τῶν νεῶν ἐν ὄλῳ τῶ ψη.

Δημοσθένους

Θίσματα, ἀλλ' ἐπεὶ ἄτ' ἴα λέγω δι' ἀρχὴν βου-
λῶν σεφανῶ, πῶς πρῶτ' τὸν νόμον εἰρηκᾶ; ἐστὶ
δὲ πρὸς ταῦτα, οὐ χαλεπὸν τὰ δίκαια ὑμῖν
ἀντειπεῖν, ὅτι πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες ἐκ
τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ἑπιψυχίζων ἑπιστά-
της, ἡρώτων ἢ διαχειροτονίαν ἐδίδυσαν, ὅταν
δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἢ βουλὴν βεβουλοκείαι,
ἢ ὅτι μή. καί τοι, τοὺς γε μὴ αὐτοῦτας, μὴ ἢ
ἀξιουῦτας λαβεῖν τῷ ἀρχῶ, οὐδ' ἐπὶ πρῶτ' ἄν
προσῆκε. πρὸς τοίνυν τούτοις, ἐστὶν ἀμειδίον
κατηχερωῦτος τῆς βουλῆς καὶ ἄλλων πινῶν,
ἀναπιδῶντες οἱ βουλοταὶ ἐδέοντο μὴ σφάσι
ἀφελέσθαι τῷ δωρεᾶν: καὶ ταῦτα οὐ παρ' ἐπι-
μοῦ δεῖ πιθεῖσθαι ὅτι δικάζοντας ὑμᾶς, ἀλλ'
αὐτοὶ πρῶτοντες ἴσε τὰ ἐν τῷ δήμῳ γενόμενα:
ὡς ὅταν μὲν μὴ φῆ τῷ βελῶ ἀτεῖν, ταῦθ'
ὑπολαμβάνετε. ὅτι δὲ οὐδὲ τὸν δήκον ἐᾶ δι-
δῶναι μὴ ποιησαμένους τὰς ναῦς ὁ νόμος, καὶ τῶ
τ' ἑπιλείξω. διὰ ταῦτα γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθη-
ναῖοι ὄντων ἔχει τ' πρόπον ὁ νόμος, μὴ ἐξείνα
τῆ βουλῆ μὴ ποιησαμένη τὰς τειήρας ἀτῆσαι
τῷ δωρεᾶν, ἵνα μὴ ἕπιδῶσαι, μὴ δ' ἐξάπαθ
θῶσαι γένοιτ' ἑπι τῷ δήμῳ. οὐ γὰρ ὡς το δεῖν
πιθεῖς τὸν νόμον, ἑπι τῆ τῶν λεγόντων δωμα-
μει τὸ πρᾶγμα κατατῆσαι: ἀλλ' ὁ δίκαιον ἰ-
δύρεῖν ἅμα καὶ συμφέρον τῷ δήμῳ, νόμῳ τε

πείσθαι. τίς τειήρεις οὐ ποίησαι· μὴ τοίνυν
 ἔτει τῷ δωρεαῦν· ὅπου δ' αἰτεῖν οὐκ ἔα, πῶς
 ἰσφόδρα δουῶαί γε κωλύει; Ἄξιον τοί-
 νυν ἄνδρες ἀθλωαῖοι καὶ κείνο ἐξετάσαι· τί
 ἦ ποτε ἀνὰ τὰ μὲν πάντα ἡξουλή καλῶς ἔ-
 ἔδυσεν, καὶ μηδεὶς ἔχη μηδὲν ἐγκαλέσαι, τοῖς
 ἄλλοις τειήρεις μὴ πείσθαι, τῷ δωρεαῦν οὐκ ἔξε-
 ν αἰτῆσαι; οὐδέ τι γὰρ εἴπω τὸ ἰσχυρὸν
 εἶναι τῶν δῆμον κείνων· οἶμαι γὰρ ἀνὰ μηδένα
 ἰστειπεῖν, ὡς οὐχ ὅσα πῶ ποτε τῆ πόλει γέ-
 γονεν, ἢ νῦν ὅτιν ἀγαθὰ, ἢ θάττορα, ἵνα μηδὲν εἰ-
 σφλαῦρον, ἐκ τῆς τῶν τειήρων, τα μὲν, κτή-
 νος, τὰ δ' ἀχρυσία γέγονεν· οἷον πολλὰ μὲν
 οἱ τῶν ἔχοι λέγειν καὶ παλαιὰ καὶ καινὰ· ἀ-
 νὰ πᾶσι μάλιστα ἀκούσαι γνώμα, τὸ μὲν
 εἰσοῦλεσθε, οἱ τὰ προτύλαια καὶ τὸν πῆθεν ὠ-
 ἰκοδομήσαντες ἐκείνοι, καὶ τὰ μὲν πάντα
 οἱ τῶν βαρβαρῶν ἰδρὰ νοσημίσαντες, ἐφ'
 φιλοτιμούμεθα πάντες· εἰκότως· ἴστε γὰρ δῆ-
 ἰ εἴπω ἀκοῆ, ὅτι τῷ πόλιν ἐκλιπόντες καὶ
 τα κλειθέντες εἰς σαλαμίνα ἐκ τῶν τειή-
 ρων ἔχειν, πάντα μὲν τὰ σφέτορα αὐτῶν καὶ
 τὴ πόλιν τῆ ναυμαχίᾳ νικήσαντες ἔσωσαν·
 ἄλλων δὲ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν τοῖς ἄλλοις
 ἠπκατέησαν αἱ τοῖς, ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τῷ
 μὲν ἀφελέσθαι δυνάται· εἶεν· ἀλλ' ἐκεί-

Δημοσθένους

να μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά· ἀλλ' ἅπαντες ἐβου-
λόκατε, ἴσθ' ὅτι πρόσω δὺ βοῦσιν ἡμῶν τει-
ῶν ἐβοήθητα τε, καὶ θησαύους ὑποσπόνδους ἀ-
πέπεμψατε. ἃ ὁ σὺ ταῦτ' ἐπράξατ' ἂν οὐ-
τως ὀξέως, εἰ μὴ ναῦς εἶν τε κοινὰς ἐν αἷς ἐπι-
βοηθήτα τε; ἀλλ' οὐκ ἂν ἠδυνώαθε. ἀλλὰ πολ-
λὰ ἔχοι τις εἰπεῖν, ἃ τῆ πόλει γέγονεν ἐν
τῆ ταύτας κατεσχευάσθαι καλῶς, ἀγαθὰ
εἶν. ἐκ δὲ τῆ κακῆς, πόσα δεινά; τὰ μὲν πολ-
λὰ ἔασω· ἀλλ' ἔσθι τῆ δεκελειοῦ πόλεμο-
τῶν γὰρ ἀρχαίων ἐν, ὃ πάντες ἐμοῦ μάλλον
πίσαθε ὑπομνήσω· πολλῶν τε καὶ δεινῶν ἀ-
τυχησάτων συμβάντων τῆ πόλει, οὐ πρότε-
ρον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν, ἢ τὸ ναυτε-
κὸν αὐτῶν ἀπώλετο. καὶ τί δεῖ τὰ παλαιά
λέγειν; τὸν τελευταῖον γὰρ ἴσε τὸν πρὸς Λα-
κεδαιμονίους πόλεμον, ὅτε μὲν ναῦς οὐκ ἐβου-
λοῦντο ἀποσείλαι διωκτέσθαι, πῶς διέκειτο
πόλις ἴσε ὀρέβους ὄντας ὠνίους· ἐπειδὴ δ' ἀ-
σείλατε εἰ μὴ ἐτύχετε ὁ πείρασ τις ἐβοη-
λέαθε. ὥστε δικαίως ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι τι-
λικαύτως ἐχρῶν ὅσπην ἐφέκατε· αὐτῶν ἔ-
ρω, ὅρον ἄσπον τεθείκατε τῆ βυλῆ, πύργου
τῶν δεῖ λαβεῖν τῶ δωρεάν, ἢ οὐ· εἰ γὰρ πάν-
τὰ μὲν δικαίως καλῶς, δι' ὧν δὲ τότε ὄβρι-
χῆς ταῦτ' ἐκτητάμεθα καὶ νῦν σώσομεν,

τασμή

ποιήσαιτε, τὰς τεύξεις λέγω : οὐδὲν ἐκείνων
 φέρεται. τὴν γὰρ τῶν ὅλων σωτηρίαν πρῶτον
 παρέχει δεῖ πρὸς κλυασιμὴν τῷ δήμῳ. οὐ-
 ρὸς τὴν εἰς ἑῷ ἐλήλυθε τῆ νομίζειν αὐτῷ
 καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἕξειναι πᾶν ὅ, τι αὐ-
 τὸν ληταί, ὥστε βεβουλοκῆσθαι μὲν τὰ Μα-
 κρόπιν ὑμεῖς ἀκούετε τῆς βουλῆς, οὐ πέ-
 ριμμένης δὲ τὰς τεύξεις, γέγραφε δοῦναι
 ἡ δωρεάν. καὶ ταῦτα μὲν ὡς οὐ πρᾶ τὸν
 μόνον δεῖν, οὐτ' αὐτὸς ἔχει λέγειν, οὐδ' ὑ-
 μῖς πειθεῖσθε αὐτῷ. Ἀκούω δ' αὐτὸν, τοιοῦ-
 τος εἶναι τινα εἰ ὑμῖν λόγον, ὡς οὐχ ἡ βουλή
 γινεσθαι αἰτία τῆ μὴ πεποιθῆσθαι τὰς ναῦς, ἀλλ'
 ὁ τῶν τελευτοποιῶν ταμίᾳ ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς ἔ-
 χων πέντε ἡμῶν ἀλλαντα : καὶ τὸ πρᾶγμα
 ὑψίμα συμβέβηκεν. ἐγὼ ἡ πρῶτον μὲν αὐ-
 τῷ θαυμάζω, εἰ σεφανοῦ ἑστὶ τοῖς ἡτυ-
 κμένοις ἡξίου τῷ βουλώ : τῶν κατορθουμέ-
 νων γὰρ ἐγώ γε ἡγούμην ἔργων τὰς τοιαύτας
 εἶσθαι τιμᾶς. ἔπειτα καὶ κεῖ : οἷ τι βούλομαι
 εἶσαι πρὸς ὑμᾶς : οὐ φημι δίκαιον εἶναι πε-
 ρεμφοῖν λέγειν, ὡς οὐ πρᾶ τὸν νόμον ἡ δω-
 ρὴ δέδοται, ἢ ὡς οὐ δεῖ τῷ βουλῶ ἔκ εἶσθαι
 τεύξεις. εἰ μὲν γὰρ δεῖναι καὶ μὴ ποιησα-
 ῖν περὶ τῆς, τί ἑῷ δεῖ λέγειν, δι' ὅν τινα
 ὅποτε οὐ πεποιθῆται ; εἰ δ' ἔκ ἔξεσι, τί μάλλ

Δημοσθένους:

λον αὐτὸν δὲ τὸν δεινὰ ἢ τὸν δεινὰ ἐπιδείξει μὴ
πεποιημένον, ἐκείνη προσῆκε λαβεῖν; καὶ οὐ
τούτων ἔμοιγε δοκοῦσιν αἵρεσιν ὑμῖν εἰ τιού-
τοι λόγοι δίδόναι, πότῃ οἶεσθε προφάσεις
καὶ λόγους δεινὰ ἀκούειν τῶν ἀδικωτάτων ἡ-
μαῖς, ἢ ναῦς κεκτῆσθαι; εἰ μὲν γὰρ τούτου ταῦ-
τ' ἀποδέξεσθε, ἔσαι δῆλον ἀπάσας ταῖς βου-
λαῖς, ὅτι δεῖ πρόφασιν πιθανὴν ἐβουρῆν πρὸς
ὑμᾶς, οὐχὶ τελεῖς ποιήσασθαι, ἐκ δὲ τούτου
τὰ μὲν χρήματα ἀναλωθήσεσθε, ναῦς δὲ οὐχ
ἔξεσθαι ὑμεῖς. εἰ δὲ ὡς ὁ νόμος λέγει, καὶ δεῖ
τοὺς ὁμωμοκότας, πικρῶς καὶ ἀπλῶς ταῖς μὲν
προφάσεις ἀνέλιπε, φανῆτε δὲ ἀφρημένοι
πῶς δωρεάν, ὅτι ταῖς ναῦς οὐ πεπίλωται, πάν-
τες ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι πεποιημένοι ὑμῖν πα-
ραδώσουσι ταῖς τελεῖς, πάντα τὰ μὲν παρ' ὑ-
μῖν ἐωρακότες ἀσθενέστερα τῷ νόμῳ γενη-
μένα. ὅτι τοίνυν οὐδ' αἷτις ἄλλος ὅστις οὐδεὶς
ἀνθρώπων τῶ μὴ πεποιῆσθαι ταῖς ναῦς, καὶ τ-
το σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω, ἀνελοῦσα γὰρ ἦεν
τὴν νόμον, ὅτι οὐκ ἐχειροτόνησεν αὐτῇ.
Ἐπι τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν πῶς τῆς ἐτα-
ρήσεως νόμου, ὡς ὑβρίζομεν ὑμεῖς, καὶ βλα-
σφημίας οὐχὶ προσποιούσας κατ' αὐτῶν πικρῶ-
μεθα. καὶ φησὶ δεινὰ ἡμᾶς εἰ πῶς ἐπιδοῦμεν εἰ-
ναι ταῦτα ἀληθῆ, πρὸς τοὺς δεσμοδέτας ἀ-

παντᾶν· ἴν' ἐκεῖ πῶδε χιλίων ἐκινδυνώμεθ',
 ἢ κατὰ ψευδόμενοι ταῦτ' ἐφαινόμεθα. καὶ δὲ
 φανακίζειν φησὶν, αἰτίασ' καὶ λοιδορίας κε-
 νὰς ποιουμένους, καὶ εὐλογεῖν οὐ δικασαῖς
 τοῖς οὖσιν ὑμῖν. ἐγὼ δὲ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς πρῶτον
 μὲν ἐκεῖνο λογίζεσθαι παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὅτι
 πάμπλουτοι λοιδορία τε καὶ αἰτία κεχωρημέ-
 νον ὄσιν ἐλέγχου. αἰτία μὲν γὰρ ὅστις, ὅταν τις
 φιλοῦ χρησάμενος λόγῳ, μὴ παράσχηται πί-
 στων λέγει ἐλέγχος δὲ, ὅταν οἷς αὐ' εἴπῃ τις,
 καὶ τὰ ληθῆς ὁμοῦ δείξῃ. ἐστὶ τοίνυν ἀνάγκη
 τοῦ ἐλέγχοντος ἢ τεκμήρια δεικνύειν δι' ὧν
 ἐμφανισθῆσι τὸ πῶς ὑμῖν, ἢ τὰ εἰκότα φρά-
 ζειν, ἢ μαρτυρῶσ' παρέχεσθαι. οὐ γὰρ οἰόντ'
 αἰών αὐτόπῃσ' ὑμᾶς ὅτι καταστῆσαι. ἀλλ'
 ἴταν τις ὡς δεικνύῃ τι τούτων, ἱκανὸν νομίζε-
 τε ἐλέγχον ἔχειν ὑμεῖς εἰκότως τῆς ἀληθείας
 ἰκάσθε. ἡμεῖς τοίνυν οὐκ ἐκ λόγων εἰκότων
 ὑδὲ τεκμηρίων, ἀλλὰ παρ' οὐ μάλιστα δί-
 κῳ ἐστὶ λαβεῖν, τούτῳ ταῦτ' ὡς δεικνυμένῳ,
 ἢ ἄρα παρεχνητότα γραμματεῖον, εὐὼ τὰ
 τούτῳ βεβιωμένα εἴεσιν: ὃν αὐτὸν ὑπὲρ βίβλων
 ποιήσας μαρτυρεῖ ταῦτα. ὡσθ' ὅταν μὲν λοι-
 ποῖαν ταῦτα καὶ αἰτίαν εἶναι φῆ, ὑπολαμ-
 βάνετε ὡς ταῦτα, μὴ ὅστις ἐλέγχος. αἰ δὲ οὐ
 ποιῆ, ταῦτα λοιδορία καὶ αἰτία. ὅταν δὲ

Δημοθέτους

ὅτι πρὸς τοῦτο Δημοθέτας προσήκει ἐπαγγέ-
λειν ἡμῖν, ἐκεῖνο ὑπολαμβάνετε: ὅτι ἢ τὸ
το ποιήσομεν, καὶ νῦν προσηκόντως ᾧδὲ τ
νόμου λέγομεν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλον τινὰ ἀγῶ-
να ἀγωνιζομένου σου ταῦτα κατηχεῖται,
δικαίως αὐτὸν ἡγανάκτετε: εἰ δ' ὁ μὲν νῦν ἐστι-
κὼς ἀγὼν ὅστι παρανόμων, οἱ νόμοι δ' οὐκ ἔω
λέγειν οὐδὲ τὰ ἐνόμα τοῦτο οὕτω βεβιωκότα
ἡμεῖς δ' ὡς δείκνυμεν οὐ μόνον εἰρηκότα αὐ-
τὸν πρὸ νόμου, ἀλλὰ καὶ βεβιωκότα παρανόμου
πῶς οὐχὶ προσήκει λέγειν ᾧδὲ τούτου τὸ
μου, δι' οὗ ταῦτα ἐλέγχεται; ἢ μὲν καὶ
νόμος δέει μαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι τοὺς νόμους, ὁ τιθε-
τὸν τοὺς σόλων, καὶ τῶν ἄλλων τοῦτο πολλοῦ
οὐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης, οὐχ ἐν ἰ-
δίῳ κεῖρόν ποτε τῶν ἀδικημάτων ἕκασ-
τά λαβεῖν δίκην τοῖς βεβιωμένοις πρὸ τῶν αἰ-
κωμάτων, ἀλλὰ πομαχῶς ἤδει. γὰρ οἶμαι τὸ
ὅτι, τοῦτο ἐν τῇ πόλει γενέσθαι πάντας ὁμοίον
ἢ δεινῶν, ἢ θρασῶν, ἢ μετείων, οὐκ αὐτὸ εἶη
μὲν οἶον ὡς τοῖς μετείοις δίκην ἐξαρχέσει λα-
βεῖν, οὕτω τοῦτο νόμους θέσει, μετὰ ἀδείκω ἐ-
σθαι πολλοὺς πονηροὺς ἡγεῖτο: εἰ δ' ὡς τοῖς θρ-
σέσι ἢ διωκα τοῖς λέγειν, τοῦτο ἰδιώτας οὐδὲ
σεῖσθαι τὸν αὐτὸν τούτοις βόπον λαμβάνειν δι-
κίω. δεῖν δ' ὡς το μὴδὲνα ἀρσερεῖσθαι τὸ δι-

κης τυχεῖν, ὡς ἕκαστος δυνάται. πῶς οὖν ἔσαι
 εἶπαι; εἰ μὴ πολλὰς ὁδοὺς δῶ δὴ τῶν νόμων
 εἴπαι οὐκ ἠδικηκότας οἶον τῆς κλοπῆς, ἔρρασαι
 καὶ σαυτῷ πειθῆσαι; ἀπάγειν χιλίας ἢ ὁ κίν
 δωκος. ἀδειέστρεος εἰ; τοῖς ἀρχῆσιν ἐφηγεῖται
 ποιοῦσιν ἐκεῖνοι. φοβῆ καὶ εἶπαι; γράφον.
 καταμέμφησαι τὸν, καὶ πένις ὧν οὐκ ἀνέ
 χοις χιλιάσιν ἐκτίσαι; δικάζου κλοπῆς πρὸς
 διακτητῶν, ἢ οὐκ ἐκδικήσεις. οὐδέ τὸν βού
 λητύτων; γράφον. κατοκνεῖς καὶ εἶπαι; ἐφη
 γεῖται. τούτων οὐδέ νῦν δὲ τὸ αὐτό. τῆς ἀσεβείας
 κατὰ ταῦτα εἶπαι, ἀπάγειν, γράφεται, δικά
 ζεται. πρὸς δὲ μοι πίδαξ, φράζειν πρὸς τὸν βα
 σιλέα. πρὸς τῶν ἄλλων ἀπάτων τὸν αὐτὸν
 κρόπον ἀεδύν. εἰ δὴ τις ὡς μὴ οὐκ ἰκανοῦργος
 εἶπαι, μὴ λέγοι, ἢ ὡς οὐκ ἀσεβῆς, ἢ ὅτι δὴ ποτὶ
 εἶπαι δὲ ὁ κείνοιο, δὴ ταῦτα δὲ ἐκφυγεῖν ἀ
 ξιοίη, εἰ μὴν ἀπηγμένος εἶπαι, διότι πρὸς διακτη
 τῶν εἶπαι αὐτῷ λαχεῖν καὶ γράφεται χιλῶν.
 εἰ δὲ πρὸς διακτητῶν φύγοι, ὅτι χιλῶν ἀπά
 γων ἴν' ἐκδικήσῃ πρὸς χιλίων. γέλωσ ἀν' εἶπαι
 δὴ πειθεῖν. οὐ γὰρ τὸν γε μὴδὲν πεποιηκέτα δει
 πρὸς τὸν κρόπον ὃν τινα χεῖν δίδουσι δίκην αὐ
 τῶν πλέγειν, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐπιποιήκειν ἀφ' ἀδικημάτων.
 τὸν αὐτὸν δὲ κρόπον ἀνδροτίωνος ἢ σὺ μὴ δὴ
 ταῦτα οἶον σοι προσήκειν μὴ δύναι δίκην,

Δημοσθένους

εἰ γράφεις ἡταιρικῶς, ὅτι καὶ περὶ τοῦ θε-
σμοθέτας ἐστὶ ἡμῖν ἐπαγγελία: ἀλλ' ἢ δεῖξον
οὐ πεποιηκότα ταῦτα σέαυτὸν, ἢ δίκην ὑπέ-
χε, εἰ γέγραφάς τι, τοιοῦτος ὢν: οὐ γὰρ ἔξεστι
σοι. εἰ δέ σε μὴ πάντας ὅσους οἱ νόμοι διδύασθαι
ἴσθουσιν τιμωρόμεθα: χάριν ἡμῖν ὢν πρᾶλεί-
πομένῳ ἐκείνων ἔχε, μὴ δὴ ταῦτα ἀξίου μὴ ἢ
καθ' ἐνά σοπον δοῦναι δίκην. ἀξίον ὦ ἀνδρῶν
ἀθλωαῖοι καὶ τὸν θεῖντα τὸν νόμον ἐξετάσαι
σὺ λῶνα, καὶ θεάσασθαι ὅσων πρόνοιαν ἐποιεῖ
το εἰς ἅπαντας οἷς ἐτίθει νόμοις τῆς πολιτείας,
καὶ ὅσω πᾶσι τούτου μάλλον ἐσπούδαζεν, ἢ
πᾶσι τῶν πραγμάτων αὐτῶν οὐ τιθεῖν τὸν νό-
μον. πολλαχόθεν μὲν οἷον ἂν τις εἴδοι αὐτόν,
οὐχ ἡκιστα δ' ἐκ τούτου τῶν νόμων, μήτε λέγειν
μήτε γράφειν ἐξεῖναι τοῖς ἡταιρικόσιν. ἔώρα
γὰρ ἐκεῖνο, ὅτι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν ἐξὸν λέγειν,
οὐ λέγετε: ὥστε αὐτὸς γε εἰδὲν ἠγεῖτο βαρύν-
καί τοι πολὺ ἂν εἶχεν, εἴ γε κολάζειν ἐβούλε-
το τούτους, χαλεπώτερα θεῖναι: ἀλλ' οὐ τῶν
ἐσπούδασεν, ἀλλὰ ταῦτα ἀπέειπεν ἕως ἡ-
μῶν, καὶ τῆς πολιτείας. ἠδὲ γὰρ, ἠδὲ τοῖς
ἀγαθῶς βεβιωκόσιν ἀπασῶν οὐσαν εἰς ἀντι-
τάτῃ πολιτείαν, εἰ ἢ πᾶσιν ἔξεστι λέγειν τα-
κείνων ὀνειδέει. ἐστὶ δὲ αὕτη τίς; δημοκρατία. οὐ
νομοεὶ νόμιζεν ἀσφαλές. εἴποτε συμβήσεται

ὁ κατὰ ἀνδρῶτωνος λόγος. 236

γενέσθαι ψυχρὸν ἀνθρώπους κατὰ τοὺς αὐτοὺς
χρόνους εἰπεῖν μὲν δεινὸς ἢ θρασυῖς, τοιούτων
δ' ὀνειδῶν καὶ κακῶν μεσῦς. πολλὰ γὰρ ἂν τῷ
δῆμον ὑπ' αὐτῶν ὑπαχθέντα ἕβαμαρτεῖν
ἢ κείνους ἢ τοὶ καταλύσαι γ' ἂν πειράσθαι
τὸ παράπαν τὸν δῆμον: ἐν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχί-
αις οὐδ' ἂν ὡς ἔτ' ἀνδρῶτωνος πινθε αἰχίον
βεβιωκότες, οὐκ ἔστι λέγειν κακῶς τοὺς ἀρχόν-
τας: ἢ προάγειν ἂν ὡς πονηροτάτους εἶναι, ἵν'
ὡς ὁμοίότατοι σφίσι ὡς. πῶ οἱ αὖ ἀρχῆ τῶν
τοιούτοις ἀπείπε μὴ μετέχειν τῶ συμβουλῶ-
ν, ἵνα μὴ φρακίαις ὁ δῆμος ἕβαμαρτήμη
δέν. ὧν ὀλιγωρήσας ὁ καλῶς καὶ καθὼς οὗτος
οὐ μόνον ὤετο δεῖν λέγειν, καὶ γράφειν, οὐκ
ἕβον: ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς νόμους ταῦτα ποι-
εῖν. Πρεὶ μὲν τοίνυν τῶ νόμου, καθ' ὃν ὠφλι-
κότος αὐτῶ τῶ παρὸς τῶ δημοσίῳ χρήματα
καὶ οὐκ ἐκτεπικότος, οὐκ ἔξεστι λέγειν ἕβον γρά-
φειν τούτω, ταῦτα δίκαια λέγειν ἂν ἔχοιτ'
εἰκότως, ἔάν φῃ δεῖν ἡμᾶς αὐτὸν ἐδῆκνυῖαι.
τότε γὰρ τοῦτο ποιήσομεν, οὐ μὰ δὴ οὐχίνυῖ,
ἰωίκα δεῖ σε ἐτόρων ὧν ἀδικεῖς, δοῦναι λό-
γον: ἀλλ' ὅταν ἢ προσῆκον ἐκ τῶ νόμου. καὶ νῦν
ἰδὲ δείκνυμεν οὐκ ἐὼντα γράφειν σε, ἕβον ἂν τοῖς
ἄλλοις ἔξεστι, τὸν νόμον. ὡς οἱ οὐκ ὠφλεν ὁ
πατήρ σου, τῶ τ' ἐπίδειξον, ἢ ὡς οὐκ ἀφραδῶ

ἔζηλθεν ἔκ τῶν δεσποτικῶν, ἀλλὰ καὶ χρήματα ἐκτίσας. εἰ δὲ μὴ ταῦθ' ἔξεις δεκνύειν, οὐδὲν γέγραφα: κληρονόμον γάρ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τῶν πατρῶος. ὄντις ἀτίμω σοι λέγῃν οὐ προσήκει, οὐδὲ γράφει. Καὶ πᾶσι μὲν τῶν νόμων οὗς πρὸς γράψαμεθα οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἀντιφρονεῖν ἐγχειρῆσαι παράγειν οὕτως, ταῦθ' ὥσπερ λαμβάειν ἀδιεξήληθα ἐγώ. εἰσὶ δὲ καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων οὕτω λόγοι πρὸς τὸ φρονεῖν ὑμᾶς οὐ μεμαχαιμένοι: πᾶσι ὧν βέλτιον ὑμᾶς προσκοσαι. ἔστι γὰρ εἰς αὐτοὺς τοιοῦτους, μὴ πεντακοσίους ὑμῶν αὐτῶν ἀφελῆσαι τῷ δευτέρῳ, μὴ δὲ νεῖδει πᾶσι βαλεῖν. ἐκείνων ὁ ἀγὼν, οὐκ ἐμὸς ἐγὼ δὲ εἰ μὴ ἐμέλετε ἀφαιρήσεσθαι τῶν κόνων, ἄλλο δὲ μηδὲν ὠφελήσει τῷ πολίτῃ δὲν ἂν ὑμᾶς σφόδρα σπουδάζειν ἡξιούν. εἰ ἐπὶ τῷ αἴσῳ ποιῆσαι πλείους, ἢ μύσεους οὐδὲ ἄλλο πολίτας βελτίους εἶναι προσέφετε: πῶς κάλλιον τοσοῦτους πᾶσιν ἀσκησάσαι χριστοῦ ἢ πεντακοσίοις ἀδίκως χαίεσθαι. ὡς δὲ ἔκείν' ἀπάσης τὸ πρᾶγμα τῆς βουλῆς, ἀλλὰ τινῶν πρὸς εἶσιν αἵτιοι τῶν κακῶν, καὶ ἀνδροτίῳ, ἔχω λέγειν. τῷ γάρ ὅστις ὄνειδος, εἰσιπῶν αὐτῶν καὶ μηδὲν γράφοντος, ἴσως δὲ οὐδὲ πᾶσι εἰς τὸ βουλευτήριον εἰσόντος, μὴ λ

Ἡ βουλὴ τὸν σέφαινον, οὐδενὶ δὴ πουθεν. ἀλλὰ τῆς γράφοντος καὶ πολιτικοῦ καὶ πείθοντος ἀκούσεται τὴν βουλήν. διὰ γὰρ τούτους ἀνάξια τῆς σεφαινωθῆαι ἐξουλεύκεν. καὶ μὲν ἄλλ' εἴη τὰ μάλιστα πάσης ἐστὶν ἡ ἀγὼν τῆς βουλῆς, ὅσοι συμφέρει μάλιστα ὑμῖν κατανοήσιν, ἢ μὴ, δεύσονται. εἰ μὴ ἀφηνώσεσθε, ἔσονται τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται. εἰ δὲ καταγῶτε, ἔσονται τοῖς ἰδιώταις. ἐωφρόνους γὰρ οἱ πολλοὶ διὰ τὴν τῶν λεγόντων πονηρίαν τὴν ἀφηνώσονται τὴν βουλήν τὸν σέφαινον, οὐχὶ προσήκοντες τούτοις τὰς τε ἀξίαις. ἀλλὰ τὰ ἐλλείπειν αὐτοῖς. εἰ δὲ γινώσεσθε, ἢ τὴν ἐθάδων καὶ σωεπικότεων οὐτύρων ἀπαλαστήσεσθε. ὅψαθε ὡς ἀνδρὸς ἀέλωασι πύθ' ἀπροσῆκει γινόμενα. ὥστ' εἰ μηδενὸς ἄλλου ἐνεκα, διὰ γε ταῦτα καταψήφισον. Οἱ τοῖς ἔσονται δεῖ, μὴ λαθεῖν ὑμᾶς, ἀκούσατε. ἴσως ἀναβήσεσθε, καὶ σωερεῖ τῇ βουλῇ φίλιππος, ἢ ἀντιγένειος. καὶ ὁ ἀντιγραφὸς, καὶ τῆς ἀλλοι, οἱ πρὸ ἐκεῖ δι' ἔσονται τῶν εἶχον μετὰ τούτου τὸ βουλευτήριον, καὶ τούτων τῶν κακῶν εἰσιν αἵτιοι. δεῖ δὴ πάντας ὑμᾶς γινώσκον, ὅτι τούτοις ὅτι μὴ ἢ πρόφασις τῆς σωφροσύνης, τῇ βουλῇ βοηθεῖν. τῇ δ' ἀληθεία, ἔσονται τῶν ἀγωνισθῶνται καὶ τῶν οὐθωῶν, ἄς αὐ

Δημοθέτους

οὗτος προσήκει δοῦναι τῶν πεπραγμένων. ἔχει γὰρ ἕως. εἰ μὲν ἀρχῶν τε τῆς γραφῆς ταύτης, ἅπαντες εἰσιν ἀπληγμαῖοι, καὶ δίκαιοὶ οὐδεὶς οὐδεμίαν μὴ δεῶ. τίς γὰρ ἔτ' αὐτὸν καταψηφίσαιτο ἐκείνων, τῆς βουλῆς ὑμῶν ἐστρατηγικῶν, οἷς οὗτοι παρέσχον; εἰ δὲ καταγῶν τε, πρῶτον μὲν τὰ δούρα ἐσεσθ' ἐψηφισμένοι εἴτ' ἐπὶ ταῖς δούραις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες, ὅς μὲν ἂν ὑμῖν ἀδικεῖν δοκῆ, ἀλάσετε ὅς δ' ἂν μὴ, τότε ἀφήσετε. μὴ σπύω ὑποδὲρ τῆς βουλῆς λεγόντων καὶ τῶν πολλῶν ἀκούετε: ἄλλ' ὡς ὑποδὲρ αὐτῶν πρῶτον νομοῖς ὀργίζεσθε. ἐπιτοίνω ἀρχίαν οἶμαι τὴν λαργέαν, καὶ γὰρ οὗτος ἐβούλετο πδρῦσιν, ἅ ἐπιεικῆ δεινέσθαι καὶ σωδρῆν αὐτοῖς. ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν ὡδὶ πῶς ἀκούειν ἀρχίου. πρῶτα αὐτὸν ταῦτα ἀκατηγόρητῃ τῆς βουλῆς, τὰ δὲ αὐτῷ δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἢ κακῶς: καὶ μὲν φῆ καλῶς, μήκέτι τὸν νοῦν ὡς ἐπιεικὲς προσέχειν: εἰ δὲ κακῶς, τί δὴ ταῦτ' εἶα φασκων ἐπιεικῆς εἶναι; πάλιν αὐτὸν πρῶτα τὸ καὶ μὲν ἀντιλέγειν φῆ, μηδενὶ αὐτῷ πδρῶσθαι, ἅ τοπον δῖπον νῶ λέγειν ὑποδὲρ τὰ βέλπια οὐχὶ πειθομένης αὐτῷ βουλῆς: εἰ δὲ σιωπῶν, πῶς οὐκ ἀδικεῖ, εἰ πρὸν ἕξομαρτάνειν μέλλοντας ἀρχέπειν, οὗτος μὲν

ἔποιει, νῦν δὲ λέγειν τολμᾶ ὡς οὐ δεῖ εἶδέν το-
σαῦτα κακὰ εἰργασμίνους σεφανῶσαι.

Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν οὐδ' ἐκείνων ἀφέξεισθαι
τῶν λόγων, ὅτι ταῦτα πάντα αὐτῷ διὰ τὰς
εἰσπράξεις γέγονεν, ἅς ἑσθ' ὑμῶν ὀλίγους
εἰσπράξει φήσει, πολλὰ χρήματα ἀναδιδῶς
οὐ πθύντας. ἢ κατηγορήσει τούτων, πρᾶγμα
ῥάδιον οἶμαι διαπραξάμενος, ἢ μὴ πθύντων
τὰς εἰσφορὰς. καὶ φήσει πᾶσαν ἀδελίαν ἔσε-
ῖσθαι τῶ μὴ πθύναι τὰς εἰσφορὰς, εἰ κατὰ ψη-
φειῖσθε αὐτῶ. ὑμεῖς δ' ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι,
πρῶτον μὲν ἐκεῖνο εὐθυμειῖσθε, ὅτι οὐ πᾶσι τοῦ
των δικάσειν ὁμωμόκατε, ἀλλ' εἰ κατὰ εἶδέν
νόμους τὸ ψήφισμα εἶπεν: εἴθ' ὅτι πάνδεινόν ὄντι
κατηγορίαν ποιούμενον, ὡς ἀδικουσί τινες πῶ
πόλιν, αὐτὸν ἀξιουῶ ὧν ἀδικεῖ μειζόνων ὄν-
των μὴ δοῦναι δίκην. πολὺ γὰρ δήπου μεῖ-
ζον ἔσ' ἀδίκημα γράφειν παρὰ εἶδέν νόμους, ἢ
πῶ εἰσφορὰν μὴ πθύναι. ὅτι τοίνυν οὐδ' εἰ φα-
νερώς ἐμελέεν ἀλόγτος τούτου μηδεὶς εἰσοί-
σειν, μὴ δ' ἐθελήσειν εἰσπράττειν, οὐδ' οὕτως
ἄρ' ψηφισέον, ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ὑμῖν παρὰ
τὰς εἰσφορὰς τὰς ἀρ' ναῦσιν ἰκὸν πρῖσως τὰ
λαντα τετρακόσια, ἢ μικρῶ πλείω, ἐμείμμε-
τα τέσσαρα καὶ δέκα ὄντι τάλαντα: ὧν ἐπὶ
οὗτος εἰσέπραξεν: ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα. Ἐπὶ

Δημοσθένους.

μή δὲ αὖ ἐκόντες τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν ἀλλ' ἐξ
ἰσχυρῶν ἑαυτῶν ἐλάττωται. ὅτι τὸν νόμον
ἰσχυρῶν ἀρῶν, εἰ τοσούτου τιμῆς ὄντος παλ
ταίου, καὶ οὐδ' ἄλλοις ἰσχυρῶν, καὶ τὸν νόμον
εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐλάττωται τούτου φανερῶς ὄντος
πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶν ἐλάττωται, ὅτι τε τὰ χρο
νία τὰ τὰ αἰτὴ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τὰς ἰσχυ
ρῶν ἰσχυρῶν. ἂν αὖ αὖ εἰ πρὸς αὐτὸν τὸ αὐτὸν
ἰσχυρῶν, λαβεῖν αὐτῶν αὐτῶν ἐφ' ὅ ἑταίρος εἰς
πρὸς αὐτὸν ὅτι τὸν νόμον λέγει μὲν αὐτῶν
ὄντος, καὶ τὸν νόμον οὐδ' ἄλλοις ὅτι ἰσχυρῶν
αὐτῶν ἰσχυρῶν εἰσφερόντων ὄντος, ἀλλ' εἰ δὲ κρι
σὶς εἶναι αὐτῶν ἰσχυρῶν. καὶ αὐτῶν καὶ τούτων, εἰ
ἴσως ἴσως ἀπαρῶν αὐτῶν τὸ ἰσχυρῶν πρὸς
ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, καὶ αὐτῶν τούτων ἰσχυ
ρῶν ἰσχυρῶν μὴ ὄντος ἰσχυρῶν πρὸς αὐτῶν ἰσχυ
ρῶν λέγει ἰσχυρῶν ἐπὶ καὶ τούτων ἰσχυρῶν εἶναι
μὴ ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν. Βούλομαι δὲ καὶ τὰ πολιτῶ
ν καὶ ὄντος αὐτῶν τὸ καλὸν καὶ ἰσχυρῶν τὸν νόμον
αὐτῶν αὐτῶν ἰσχυρῶν, καὶ τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυ
ρῶν ἰσχυρῶν ὄντος. καὶ γὰρ αὐτῶν ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυ
ρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυ
ρῶν, ὅτι εἰ ἰσχυρῶν τῶν πολιτῶν ὄντος ὄντος
ὄντος ὄντος αὐτῶν ἰσχυρῶν. καὶ τῶν ἰσχυρῶν ὄντος
ὄντος ὄντος ὄντος, τῶν τῶν ἰσχυρῶν ὄντος
ἰσχυρῶν ὄντος ὄντος αὐτῶν, καὶ τῶν τῶν ὄντος

χόντες ἀλαζονεία τὸν νοῦν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα
οἶον γέγονε, τῆ ἀλιθείᾳ σινοπούωτες. οὗτος δὲ
κτῆμονα φήσας τὰς ὑμετέρων ἔχειν εἰσφο-
ρὰς, καὶ οὕτω ἐβλέγξειν, ἢ παρ' ἑαυτῶ κατα
θήσειν ὑποχόμιστος, καταλύσας ψηφίσματα
κληρωτικῶ ἀρχῶν ὥτι τῆ προφάσει ταύτῃ
ὥτι πῶ εἰσπραξὶν πρὸς δι. δικηγορίαν δ' ὥτι
τούτοις ποιούμενος, ὡς ἐστὶν τειῶν αἵρεσις ὑμῖν, ἢ
τὰ ποιητέα κατακόπῃεν, ἢ πάλιν εἰσφύρειν,
ἢ οὕτως ὀφείλοντας εἰσπράττειν, αἵρουμένων εἰ-
κότως ὑμῶν οὕτως ὀφείλοντας εἰσπράττειν ταῖς
ὑποθέσεσι κατέχων, καὶ διὰ τὸν καιρὸν ὁ-
σῶ τότε ἔχων ἐξουσίαν, τοῖς μὲν κειμένοις νό-
μοις πρὸς τούτων, οὐκ ἔπειτα δεῖν χρῆσθαι, οὐδ'
εἰ μὴ τούτους ἐνόμιζεν ἰκανοὺς, ἐτέρους πι-
δέναί. ψηφίσματα δ' εἶπεν ἐν ὑμῖν δεινὰ καὶ
πρᾶγματα, δι' ὧν ἡγελοῦται, καὶ πολλὰ τῶν
ὑμετέρων κέκλοφε, οὕτως ἐνδεκά γραφὰς ἀνο-
λουθεῖν μεθ' ἑαυτῶ: εἴτ' ἔχων τούτους ἦγεν ὥτι
τὰς τῶν πολιτῶν αἰκίαν. καὶ τὸν μὲν δικτῆ-
μόνα, ὃν εἰσπράξειν, ἢ καταθήσειν αὐτὸς ἐφι-
τὰς εἰσφορὰς, οὐδὲν εἶχεν ἐλέγχειν πρὸς τού-
των: ὑμᾶς δ' εἰσπράττειν ὡς πρὸ οὐδὲν πῶ
δικτῆμονος ἐβραυν ὥτι ταῦτα ἐλθὼν, ἀλλὰ
διὰ πῶ ὑμετέρων. καὶ μηδεὶς ὑπολαμβάνε-
τω με λέγειν, ὡς οὐκ ἐχρῶ εἰσπράττειν οὕτως

Δημοσθένους

φείλοντας : χρῆν γάρ: ἀλλὰ πῶς ; ἕως ὁ νόμος
κελεύει, τῶν ἄλλων ἐνεκα: οὕτως γάρ ὅτι δι-
μοτικόν. οὐ γὰρ τοσοῦτον ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖ
τοσοῦτων χρημάτων οὕτως τὸν ζόπον εἰσπε-
χθέντων ὡφέλιμα: ὅσον ἐζημίωσθε τοῖς τι-
εθῶν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγομένων. εἰ γὰρ ἔ-
λιθε ἔξετάσαι τίνος ἐνεκα μάλλον αὐτῶν
λοιτοὶ ἐν δημοκρατία ζῆν, ἢ ἐν ὀλιγαρχίᾳ, ἢ
τὸ αὐτὸ δοῦναι προχειρότατον, ὅτι πάντα πρῶ-
τόν τε ὅτι ἐν δημοκρατίᾳ. ὅτι μὲν τοίνυν ἔ-
δοξεν βούλεσθε, ὀλιγαρχίᾳ οὗτος ἀσελ-
γερὸς γέγονε, πρᾶλείψω : ἀλλὰ παρ' ὑμῖν ἔ-
τε πῶποτε δεινότατα ἐν τῇ πόλει γέγονε;
ὅτι τῶν τεράκοντα πάντες αὐτῶν εἶποιτε. πε-
τοίνυν ὡς ἔστιν ἀκούειν, οὐδεὶς ὅτιν ὅς τις ἀτε-
ρεῖτο τῆς σωθῆναι, ὅς ἐαυτὸν οἴκοι κρύψει.
ἀλλὰ οὕτως καθηγοῦμεν τῶν τεράκοντα ὅτι
οὗτος ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδικῶς ἀπῆλθεν. οὗτος ἐ-
ν τῷ τοσαύτῳ ὑπερβολῶς ἐποιήσατο ἐκείνῳ
τῆς αὐτῆς βδελυείας, ὥστε ἐν δημοκρατίᾳ
πολιτὸν ὄντων τῶν ἰδίαν οἰκίαν ἐκαστω-
σιν ὁμοίως καὶ δίκην, οὗτος ἐνδεκά ἄγων ὅτι
οἰκίαν. καίτοι ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖ, τί οἶε
ὅτι πῦταν ἀνθρώπος πείνης ἢ καὶ πλοῦτος πᾶν
ἀνὴλως, καὶ τινὰ ἴσως ἄπονον εἰκότως ὅτι
ἀπορῶν ἀγγυεῖον, ἢ τέρας ὡς οὗτος γίγται

ἔσθ' ἄρα βαίλοι, καὶ ἔσθ' οὐδ' οὐκ ἔσθ' κλίνω,
 ἔσθ' τῶ μὴ τὸ σῶμα ἄλους εἰς τὸ δεσποτή-
 ερον ἔλκεσθαι, ἢ ἄλλα ἀσχημονοίη, ἀδούλων
 οὐκ ἔλθ' ἄρα ὅσιν ἔργα: καὶ ταῦτ' ἔσθ' τῆς
 ἐσθ' τῶ γυναικὸς ὄρωτο ποιῶν, κὺ ὡς ἔλθ' ἄρα
 εἰς τὴν πόλιν, καὶ τῆς πόλεως πολίτης; ὁ δὲ
 τούτων ἀέτιος ἀνδροτίων εἶη, ὃν οὐδ' ἔσθ' ἔ-
 σθ' τῶ δίκῃ λαμβάνειν ἔσθ' τὰ πεπραγμένα
 ἢ βεβιωμένα, μή τι γὰρ ἔσθ' τῆς πόλεως; καὶ
 τοι εἴ τις ἔροιτο αὐτὸν, τὰς εἰσφορὰς πότῳ
 τὰ κτήματα, ἢ τὰ σώματα ὀφείλει; τὰ κτή-
 ματα φήσεις αὐτῷ, εἴ πορ ἀληθῆ λέγειν βού-
 ληται: ἀρὰ γὰρ τούτων εἰσφορὰ μὲν. τίνοσ σὶ
 ἔσθ' ἀφείσ τὸ τὰ χρεῖα δημόβειν καὶ τὰσ οἰ-
 κίασ, καὶ ταῦτ' ἀρὰ γράφειν, ἔσθ' ἢ ὑβείζες
 πολίταισ ἀνθρώπουσ ἢ ὄσ' ταλαπῶρουσ με-
 τοίκουσ οἰσ ὑβείζικῶ τῳ, ἢ τοἰσ οἰκέταισ τοἰσ
 αὐτῶ κέχρητ; ἢ κὺ εἴ θέλετε σκέψασθαι
 τί δοῦλον, ἢ ἔλθ' ἄρα εἶναι διαφέρῃ, ὄσ' με-
 γιστον αὐτῶ οὐροίτε: ὅτι τοἰσ μὲν δοῦλοισ τὸ σῶ-
 μα τῶ ἀδικημάτων ἀπάντων ὑπὸ δούλων ὄσθι:
 τοἰσ δὲ ἔλθ' ἄρα καὶ τὰ μέγα τύχουσιν
 ἀδικοῦτεσ, ὄσθ' γ' αὐτῶ σῶσαι εἰσ χρεῖματα
 γὰρ τὸ δίκῃ πορ τῶ πλείων πρῶ τούτων
 προσήκει λαμβάνειν. ὁ ὅ, τούτων εἰσ τὰ σώ-
 ματα, ὡσ πορ ἀνδρα πόδουσ ἐποίησατο τὰσ τῶ

Δημοθένους.

μωείωσ. οὕτω δ' αἰαχρῶς καὶ πλεονεκτικῶς
ἔαγε πρὸς ὑμᾶς, ὥστε τὸν μὲν ἑαυτῶ πατὴρ
ᾧ ἐτο δημοσίᾳ δεθῆναι τὰ ἑωὶ χρήμασιν ἐν ᾧ δε
σμωθῆναι μήτε ἀφροῦντα ταῦτα, μήτε κ
θέντα ἀφροδῆναι. τῶν δ' ἄλλων πολιτῶν
μὴ δλωάμενον τὰ ἑαυτῶ θείναι οἴκοθεν εἰς
δεσμωτήριον ἔλκεσθαι. εἴτ' ἐπὶ τῆσιν ὡς ὅτι
οἷω ἕβρον ἑαυτῶ ποιεῖν, σινώπην προσενεχύε
ζε ἢ φανόσφρατὴν ἀνθρώπους πύρνασ, οὐ μί
τοι γε ὀφειλούσας εἰσφοράς. καὶ τοι εἴπισιν
ρα δοκοῦσιν ἑωὶ τήδεια ἐκεῖναι παθεῖν, ἀλλ'
τὸ πρᾶγμα γε οὐκ ἑωὶ τήδειον γίνεσθαι: τῆ
λικοῦτόν τινασ φρονεῖν διὰ χαίρον, ὥστε β
δίξιν ἐπ' οἰκίωσ καὶ σκῆβι φέρειν μιδέν ὀκ
λόντων ἀνθρώπων. πολλὰ γὰρ αὖ τις ἴη
πολλοὺς ἑωὶ τήδειους ὄντας πάχειν, καὶ τ
πονθεῖναι: ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι
δὲ τὰ τῆσ πολιτείασ ἔθι, ἀ' φυλακτέον ὑμῶ.
ἀλλ' ἐστὶν ἔλεος, συήνώμη, πάντ' ὅσα προσή
τοῖς ἐλθούσῃσ, ὧν οὗτος ἀπάντων εἰκότασ
μετέχῃ τῆ φύσει, οὐδὲ τῆ παιδείᾳ: πολλὰ ἄρ'
ὑβείσαι, καὶ προπεπηλάμσαι σωῶν οὐκ
γα πῶσιν αὐτὸν ἀνθρώποις, ἀλλὰ δοῦναι κ
δοὸν δλωαμένοισ. ὧν προσῆκέ σοι τῶ ὄργῃ,
οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφίκα
οὐδ' εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πύρνασ: ἀλλ' εἴ
ἑωὶ

εἴην ἢ ῥόπον θρέφαντά σε πατρία. Ταῦ
 τα τοίνυν ὡς μὲν οὐ δεινά ἢ πρὸ πάντας οὓς
 νόμους, οὐχ ἔξει λέγειν οὗτος. οὕτω δὲ ὅτι ἄ-
 ναιδής, ὥστ' ἐν τῷ δήμῳ προαγῶνας αἰεὶ κα-
 τασκευάζων ἐσμετῶ τῆσδε τῆς γραφῆς, ἐτόλ-
 μα λέγειν, ὡς ἔπαρ' ὑμῶν ἢ δι' ὑμᾶς ἐχθρὸς
 ἐφ' ἑαυτὸν εἰληκε, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐλάτοις
 ὅτι κενδιώοις. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὡ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
 βούλομαι δεῖξαι εἴην οὔτε πεπονθότα οὐδ'
 ὀπιουῶ κακόν, οὔτε μέλλοντα πάχειν οὐδὲν,
 δι' ὧν ἔπαρ' ὑμῶν ἐπραξε. δὴ μὲν τοι πῶ αὖ
 τῆ βδελυεῖαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρ-
 ρειαν πεπονθότα μὲν μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας
 οὐδὲν, πεισόμνον δὲ, ἀν' τὰ δίκημα ποιῆτε
 ὑμεῖς. σκέψασθε γὰρ ὧδί: τί ποθ' ὑμῖν οὗτος
 ὑπέχετο, καὶ τί ποιεῖν αὐτὸν ἐχειροτονήσατε
 ὑμεῖς; χρήματα εἰσπρατίν, ἄλλο δὲ πρὸς τού-
 τω τί ποιεῖν οὐδὲν. φρόνε δὴ καθ' ἕκαστον ἔσο-
 μνήσω πῶ εἰσπραξίν ὑμᾶς. οὗτος εἰσέπραξε
 λεπίνων τὸν ἐκ κοίλης τέτραρα καὶ τειά-
 κοντα δραχμαῖς: καὶ θεόξενον τὸν ἀλωπεκῆ-
 θεν δραχμαῖς ἐβδομήκοντα, καὶ μικρόν τι
 πρὸς: καὶ τὸν εὐφήμον καμισράτῳ, καὶ τὸν
 τελεσοῦ νεανίσκον, οὐκ ἔχω γὰρ τοῦνομα εἰ-
 πεῖν. ἀεθὸν δὲ πάντας οὓς εἰσέπραξεν, ἵνα μὴ
 καθ' ἕκαστον λέγω, οὐκ οἶδα εἴ τινα ἔπαρ'

μὲν αὖ ὀφείλοντα: πότῳ οἴεσθε τούτων ἑ
 καστον μισεῖν καὶ πολεμεῖν αὐτῶ δὲ πῶς εἰ
 φοραὶ τούτῳ, ἢ τὸν μὲν αὐτῶν, ὅτι πάντε
 ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔει
 καὶ ἐκ δούλων εἶναι, ἢ προσήκειν αὐτῷ τὸ
 κτον μέρους εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων: ἢ
 δὲ ὅτι παῖδας ἐκ πόρνης εἶναι: τῶ δὲ, τὸν πε
 πότῳ ἢ ταυρικύαι: τῶ δὲ, τῷ μιτρία πεπε
 νούσθαι: τὸν δὲ, ἀπογράφειν ὅσα ὑφείλετο
 ἀρχῆς: τὸν δὲ, τόδ' εἶναι: τὸν δὲ, ὁμοῦ ῥήτα ἢ
 ἀρῥήτα κακὰ ἐξῆς ἀπαντὰς. ἐγὼ μὲν γὰρ
 οἶδ' ὅτι πάντες εἰς οὓς ἐπρώνησεν οὗτος, ἢ
 μὲν εἰσφορὰν ἑκάστος ἀναγκαῖον ἀνάλωμα
 ὑπελάμβανεν εἶναι: τοιαῦτα δὲ ἀπμοαθῆς
 καὶ προπηλαμοθῆς γὰρ πῶς ἐνλώσχε. ἢ
 κείνο οἶδα, ὅτι χρήματα εἰσπράττειν εἴσπρα
 ροτονήσατε ὑμεῖς, οὐχὶ τὰς ἰδίας συμφοίς
 ὀνειδίσειν, καὶ προσφέρειν ἑκάστω. εἴτε γὰρ ἦσαν
 ἀληθεῖς, οὐ σοὶ ῥητέαι: πολλὰ γὰρ ἡμῶν ἕκα
 στος οὐχ ὡς βούλεται, πρᾶττει: εἴτε μὴ προσι
 κούσας κατεσκόδυνας, πῶς οὐχ ὅποιω ἀνά
 θοις δικαίως; εἴτε τοίνυν ἐκ τῶδε ἀκειβέσση
 γνώσεσθε ὅτι μισεῖ εἴσπρα ἑκάστος οὐ δὲ μὴ
 εἰσπραξιν, ἀλλ' ἑσπράτων ὑβείσθη καὶ ἐπαρη
 θη: σάτυρος γὰρ ὁ τῶν νεωείων βωμελιτηῖς
 ἐπὶ τὰ τάλαντα εἰσέπραξεν ὑμῖν, ἀλλὰ τῶ

ρα καὶ τείροντα τοὺς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώ-
 πους, ἐξ ὧν πρόβηκε τὰ σκύβη τοῦς ἐκωλυ-
 σάσαις νικησί. ἢ οὐτ' ἐκεῖνος διὰ ταῦτα οὐ-
 δένα ἐχθρὸν ἐαυτῷ φησιν εἶναι, οὐτε τῶν εἰς
 πρᾶξιόντων οὐδεὶς ἐκείνῳ πολεμεῖ. ὁ μὲν γὰρ
 τὸ προσεταχμένον, οἶμαι, διεπράττετο. σὺ δὲ
 τῆσ αὐτῆσ προπετεία καὶ θρασύτητι λαβῶν
 ἐξουσίαν, πολλὰ ἀναλωκότας εἰς τὴν πόλιν
 ἀνθρώπους, καὶ σοῦ βελτίους καὶ ἐκ βελτίο-
 νων ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνειδέσιν ὧν δεῖν
 ἀποβάλλειν. εἴτα ταῦτ' ἔτοι πειθῶσιν ἑσὶν
 αὐτῶν σε ποιεῖν, καὶ τὰ τῆσ σῆσ ἀναγκασί-
 ασ καὶ ποιηέασ ἔργα ἐφ' ἐαυτοὺς ἀναδέξοντ';
 ἀλλὰ μπεῖν δικαιοτόρον διὰ ταῦτά σε ὀφεί-
 λουσιν, ἢ σώζειν. τὸν γὰρ ἑσὶν πόλεως πρᾶτ-
 τοιτά τι, δεῖ τὸ τῆσ πόλεως ἦθος μιμείσθαι: ἢ
 σώζειν ὑμῖν τοιοῦτους ὡς ἀνδρὸς ἀθωαῖοι
 προσήκει, ἢ μπεῖν τοὺς, οἷός περ οὗτος. ὡς ἐκεῖ-
 νό γε εἶδῶσι μὲν ἴσως, ὅμως δὲ ἐρωῶ: ὁ ποίους τι-
 νὰς ἀν' φαίνεσθε ἀγαπῶντῶσ καὶ σώζοντες,
 τούτοις ὁμοιοιδοξετε εἶναι. ὅτι τοίνυν ὅλως, ἔ-
 δε τὴν εἰσπρᾶξιν αὐτῶν ἑσὶν ὑμῶν πεποίη-
 ται, καὶ τοῦσ αὐτίκα δὴ μάλα δῆλον ὑμῖν
 ποιήσω. εἰ γάρ τις ἔροιτο αὐτὸν, πῶ τῶροι αὐτῶ
 δοκεῖσιν ἀδικεῖν μάλλον τὴν πόλιν; οἱ γεωρ-
 γοῦτῶσ καὶ φειδόμενοι, διὰ παιδοτροφίασ δὲ

Δημοσθένους

καὶ οἰκεία ἀναλώματα, καὶ λήτουργίας ἐ-
ραὶ ἐλλοιπότες τὰς εἰσφορὰς: ἢ οἱ τὰ τὰ
ἐξελισσάντων εἰσενεγκεῖν χρήματα, καὶ τ
πρὸ τῶν συμμάχων κλέπτοντες καὶ ἀφελ
λιώτες; οὐκ αὖ εἰς εὖρος τόλμης δήπου, καὶ
πρὸ ὧν ἀνακτιῖς ἔλθοι, ὥστε φῆσαι εὖρος τὰ
αὐτῶν μὴ εἰσφύροντας μάλλον ἀδικεῖν, ἢ εὖ
τὰ κοινὰ ὑφαιρουμένους. τίνος οὖν εἴνεκα ὧς ε-
λυρὲ ἐτῶν ὄντων πλειόνων ἢ τειράκοντα αἰ
οὔ σὺ πολιτεύῃ, καὶ εἰ τούτῳ τῷ χρόνῳ πο
λῶν μὲν στρατηγῶν ἠδίκηκότων τῷ πόλι
πολῶν δὲ ῥητόρων, οἱ πρὸ τῶν τριῶν κέκειντο
ῶν, οἱ μὲν τεθνήσκουσιν ἐφ' οἷς ἠδίκησιν, οἱ δὲ ἄφ
χωρήσαντες φύγουσιν: οὐδενὸς πώποτε ἐξ
τάδεως κατήγορος; οὐδὲ ἀγκυρακτῶν ὧς ε-
ὑπὸ ὧν ἡ πόλις πάχει, οὕτως ὧν θρασυὶς
λέγειν δεινός, ἀλλ' εἰ ταῦθα ἐφάνησιν κηδεμι
ῶν. οὐ σε πολλοὺς ἔδει κακῶς ποιῆσαι; βού-
λομαι ὧ ἀνδρῶν ἀθλῶαῖοι, τὸ τούτων αἴτιον εἶ-
ναι ὑμῖν εἶπω; ὅτι τούτων μὲν μετέχουσιν, ὧν οἱ
κοῦσιν ὑμᾶς τινός: ἀπὸ δὲ τῆς εἰσπρατικῆς
ὑφαιρουῦται. δι' ἀπλησίαν δὲ εὖρων διχ-
θεν καρποῦται τῷ πόλιν. οὔτε γὰρ εὖρος
πολλοῖς, καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθαι-
σθαι, ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλα: οὔτε δημοτικ-
τόρον δήπου τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα

ρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὃ ἐγὼ λέγω. τῶν μὲν, οἵδεν εὖ αὐτὸν ὄντα τῶν ἀδικουμένων: ὑμᾶς δὲ οὐδένος ἀξίους ἠγάσασατο. διὰ τοῦτο ἐχρήσασατο τὸν βόπον ὑμῖν. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἀρχαίων ἐτορῶν ἀξιούτων ὡμολογεῖτο εἶναι, ὅτι αὐτῶν ἀνδρες ἀθλαῖοι τὰς ὑβρεις κωέαχεθε τὰς τούτου ἀσκατὰ πῶ ἀγορὰν ὑβρίζον, ὁμοῦ μετοίκους, ἀθλαίους δέων, ἀπάγων, βοῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὅτι τὸ εἶμας δούλων ἐκ δούλων καλῶν ἐαυτῶν βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων: ὁρῶ τῶν εἰ μάλιστ' αὐτὸν δεσποτικὸν ὡκοδομήθη; καταφάτω αὐτὸν ἐγώ γε, εἴ γε ὁ πατήρ ὁ σὸς ὥχετο αὐτόθεν αὐταῖς πέδαις ἐβουχισάμενος διονυσίων τῆ πομπῆ. ἀλλὰ δὲ ὅσα ὑβρίζει, οὐδ' αὐτὸι τις εἰπεῖν, τὸ αὐτὰ τὸ πλῆθος ὅστιν: ὧν ἀθρόων ἀξίον λαβόντας δίκην τῆ μέρου παρὰ δειγμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, ἵν' ὥσπερ μετεώτεροι. Ἀλλὰ νῦν δὲ τὰ ταῦτα μὲν τοιοῦτός ὅστιν ἐν οἷς πεπολίτθεται: ἀλλὰ δὲ ὅσα ἀκαλῶς δώκεται; ἀλλὰ ἢ τὰ μάλιστ' οὕτω προσελήλυθεν ἅπαντα πρὸς ὑμᾶς, ὥστε ἠκίστα ἐν οἷς ἀκικόατε, ἀξίός ὅστι μισεῖσθαι. τί γὰρ βούλεσθε εἰπεῖν; τὰ πομπῆα ὡς ἐπεσκύασε, ἢ πῶ τῶν σεφάνων καθάρειν, ἢ πῶ τῶν φιαλῶν ποίησιν πῶ καλῶ; ἀλλὰ ὅτι τούτοις γε, εἰ καὶ μη-

δὲν ἄλλο ἀδικῶν ἔτυχε πῶς πόλιν, τοὺς οὖν
 ἀπὸ τεθνήσκει δίκημος ὧν φαιεῖται. καὶ γὰρ
 ἰσοουσία, καὶ ἀσεβεία, καὶ κλαυθῆ, ἢ πᾶσ
 τοῖς δεινοτάτοις ἐς εὐτυχίας. τὰ μὲν οὖν πολλο
 ὧν λέγων ὑμᾶς ἐφρακίσει, πᾶσι φῶ: φή
 σας δ' ἀφ' ὅθεν τὰ φύμα τῶν σεφάτων, κα
 σαπρὸς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὡς περ ἴων, ἢ ἔ
 δων ὄντες, ἀλλ' ὅς χρυαῖς, συγχωνδύει ἔπειτα
 καὶ τ' ἐπὶ μὲν τὰς εἰσφοραῖς τ' δημοσίον πᾶσι
 και προσέγραψεν, ὡς δὴ δίκαιος ὧν, ὧν ἕκα
 στος ἀντιγραφὸς ἐμελεν ἔσεσθαι τ' εἰπετε γ
 κόντων: ἐπὶ τοῖς σεφάτοις ὅς κατέκαπεν.
 χι προσήκατε ταυτὸ δίκαιον ὄν: ἀλλ' αὐ
 τὸς ὄντες, χρυαῖς. ταμίαι, ἀντιγραφὸ
 γέγονε. ἢ μὲν, εἰ μὲν ἀπαντα ἡξίς ὅσα πρά
 τεις τῆ πόλει, σαυτῶ πρὸς εἶν, οὐκ ἀν' οὐσία
 κλέπτει ὧν ἐφρακῶ. νῦν δ' ἐπὶ τὰς εἰσφο
 ραῖς ὁ δίκαιος ἐφ' ἀείσας μὴ σοὶ πρὸς εἶν, ἀ
 λὰ τοῖς ἑαυτῆς οὐλοῖς τῆ πόλι, ὅπερ ἔ
 λοι πρὸς ἴων καὶ χρῆματε κινῶν ἱερα, ὧν
 νια οὐδ' ἐπὶ πρὸς ἡμετέρας γονεῖς αὐτέτερον, ε
 προσγραφέμετες πῶ αὐτῆ φυλακῶν κα
 περ ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν φαίνε, οὐκ δ' ἀλλ
 δι' ὅ τ' ἐποίησας; ἐγὼ μὲν οἶμαι. καὶ μὲν
 ἰσθρῶν ἀδικαῖοι καὶ κατὰ παρτὸς τῶ χρό
 σκέψασθε, ὡς καλά καὶ βελωτὰ ἐπὶ γράμ

ματα τῆς πόλεως ἀνελών, ὡς ἀσεβῆ καὶ δει-
 νὰ ἀντεπιγέγραφεν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἀπαν-
 τας ὄραν ὑπὸ τῶν σεφάνων ταῖς χροινίσι καὶ
 τωθεν γεγραμμένα, οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον
 ἀνδραγαθίασ' ἐνεκα ἢ δημοσιότης: ἢ οἱ σύμ-
 μαχοι ἀριεῖον τῆ ἀθλιᾶ. ἢ κατὰ πόλεις οἱ
 δεῖνός τὸν δῆμον ὠθεύτες ὑπὸ τῆ δῆμον:
 οἷον βουεῖς ἐλθουθερωθέντες ἐσεφάνωσαν. τὸ
 δῆμον. ἐπεγέγραπτό πρὸ πάλιν, κόνων ἀπὸ τῆς
 ναυμαχίας τῆς πρὸς λακεδαιμονίους. τοιαῦ-
 τα γὰρ ὡ τὰ τῶν σεφάνων ἐπιγράμματα.
 ταῦτα μὲν τοίνυν ἀζηλον πολὺ εἶχε καὶ φι-
 λοτιμίαν ὑμῖν, ἠφάνισαι καθαρεθέντων τῶν
 σεφάνων. ἐπὶ ταῖς φάλας δὲ ἄς ἀντ' ἐκεί-
 νων ἐποιήσατο ὑμῖν ὁ πόρνος οὗτος, ἀνδρῶν
 λόγος ἐπιμελουμένου ἐποιήθησαν, ἐπιγέγρα-
 πται. καὶ δὲ τὸ σῶμα ἠταρηνότος οὐκ ἐῶσιν οἱ
 νόμοι εἰς τὰ ἰδρὰ εἰσιναί, τούτου τούνομα ἐν
 τοῖς ἰδροῖς ἐπὶ τῶν φάλων γεγραμμένον, ὅτιν:
 ὁμοίον γὰρ ὄντα τοῖς προτέροις ἐπιγράμ-
 μασι, ἢ φιλοτιμίαν ἴσιν ἔχον ὑμῖν. πεία τοῖ
 νω ἐκ τούτου τὰ δεινότατα ἀλλ' τις ἴδοι πε-
 πραγμεία αὐτοῖς. πῶ μὲν γὰρ θεὸν ἑὸς σε-
 φάνους σεσυλήκασι: τῆς πέλεως δὲ τὸν ζῆλον
 ἠφάνισαι τὸν ἐκ τῶν ἔργων, ὧν ὑπομνήματ'
 ἦσαν ὄντες οἱ σεφάνοι: ἐπὶ δ' ἀναγίντασ δὲ-

Δημοθέτους

ξανα οὐ μικρὰν ἀφῆρωται, τὸ δοκεῖν ὧν ἀνὶ
πάθωσιν, ἐθέλειν μεμνηῖσθαι. καὶ τοιαῦτα καὶ
ποσαῦτα κακὰ τὸ πλῆθος εἰργασμένοι εἰς τὸ
τοῦ ἀμα ἀναμνησίου καὶ τόλμης προελιλυί-
σιν, ὥστε μέμνηται τούτων ὡς καλῶς αὐ-
τοῖς διακημένων. ὡς θ' ὁ μὲν, οἶεταὶ δι' ἐκείνου
ὑφ' ὑμῶν σωθήσεσθαι, ὁ δὲ, παρακάθεται καὶ
οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. οὕτω δι-
μόνον εἰς χρήματα ἀναδύει, ἀλλὰ καὶ σωμα-
θῆσιν: ὥστε οὐκ οἶδεν ἐκεῖνο, ὅτι σέφανοι με-
εἰσιν ἀρετῆς σημεῖον: φάλα δὲ ἢ τὰ τοια-
τα, πλούτου: καὶ σέφανος μὲν ἅπας καὶ ἄν μ-
κρὸς ἢ, πῶ ἴσθη φιλοτιμίαν ἔχει τῷ μεγάλῳ
ἐκ πώματα ἢ ἠθυμαθῆα, ἄν μὲν ὑπερβά-
λη ὡς πλῆθος, πλῆθος τινὰ δύξαν προσεβίβη-
το τοῖς κερτημένοις: ἐὰν δὲ ὡς μικροῖς τις ε-
μνύνηται, τοσοῦτ' ἀπέχθη τὸ τιμῆστινος δὲ το-
τα τυχεῖν, ὥστε ἀπειρόκαλος προσέδεξεν
να. ὅτος τοίνυν ἀνελὼν τὰ τῆς δύξης κτήμα-
τα, τὰ τὸ πλῆθος πεπίνηται μικρὰ, ἢ ἔχ ὑμῖ
ἀξία. ἢ οὐδ' ἐκεῖνο οἶδεν, ὅτι πρὸς μὲν χρημα-
των κτήσιν, ἔδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐαυτοῦ δαο-
πρὸς ἢ δύξης, ὡς οὐδὲ πρὸς εἰ τῶν ἄλλων. τι-
μῆριον δὲ χρήματα μὲν γὰρ πλεῖστα τῶν ἐλ-
λώων ποτὲ ἔχων, τὰ πάνθ' ὑπερβ' φιλοτιμ-
εἰσ ἀνήλωσαν. εἰσφύρων δ' ἐκ τῶν ἰδίων οἰ-

δένα κύνδιων ἕως δύξιν ἕξῃ. ἀφ' ὧν κτή-
 ματα ἀθάνατα αὐτῷ πέρϊεσι, τὰ μὲν, τῶν
 ἔργων ἢ μνήμη, τὰ δὲ, τῶν ἀναθυμιάτων τῶν
 ἐπ' ἐκείνοις σαθούτων τὸ κάλλος, περὶ πύλαια
 ταῦτα, ὁ πρῶθεν ὄν, σταί, νεώσοιμοι οὐκ ἀμφο-
 εἶσοι δύο, οὐδὲ χρυσίδος τέτραδος ἢ ἑρεῖς,
 ἀγροῦσα ἐκάσῃ μναῦ, ἄς ὅταν σοι δοκῇ, σὺ πάλιν
 γράψεις καταχωνθύνειν. οὐ γὰρ αἰετὸν δε-
 κατόντες: οὐδὲ ἂ κατάρσασαντο ἀν' οἱ ἐ-
 χέροι, ποιοῦντες, διωλᾶς πλάττοντες τὰς εἰς
 ἀφορὰς, ταῦτα ἀνέθεσαν: ἔδ' οἴοις πρὸς χρω-
 μῆνοι συμβούλοις ἐπολιτθύνοντο: ἀλλὰ εἴς ἐ-
 χέρος κρατουῦντες, καὶ ἂ πᾶς τις ἀν' οὗ φρονῶν
 οὐξαιτο, τὴν πόλιν εἰς ὁμόνοιαν ἀγοντες ἀθά-
 νατον κλέος αὐτῶν λελοίπασι: εἴς δ' ἑσπρη-
 θύνοντας οἷα σοὶ βεβίωται, τῆς ἀγορᾶς εἰρ-
 γοντες. ὑμεῖς δ' εἰς εἴσο ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι
 περὶ χεῖτε θυθείασ καὶ ὀαθυμίας, ὡς τ' οὐδὲ
 ποιαῦτα ἔχοντες πρᾶδείγματα, ταῦτα μι-
 μεῖσθε: ἀλλ' ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἑσπρη-
 σκλασῆς, ἀνδροτίων ὡ καὶ θεοί. καὶ εἴσο
 τὸ ἀσέβημα ἔλατῶν τινος ἠγείσθε. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οἶμαι δεῖν τὸν εἰς ἱερά εἰσιόντα καὶ γρηνί-
 βων καὶ κανῶν ἀψόμενον, καὶ τῆς πρὸς εἴσο θε-
 οῦ: ἑσπρημελείασ προσάτην ἐσόμενον, ἔχι προσ-
 ρημενίων ἡμερῶν ἀειθμὸν ἀγνύνειν μόνον, ἀλ-

Δημοθρόνους

λατὸν βίον ὄλον ἠγούκιναι τοιούτων βω-
πιδμαίων, οἷα τούτω βεβίωτοι.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
κατὰ ἀριστοκράτους λόγου.

Χαείδημον τὸ ὠρεῖτω ἠγούμνον ξενικοῦ, ἠ-
σρατησιῶτα πρὸ κερσοβλέπῃ τῷ θράκι
βασιλεῖ πολίτω σφῶν αὐτῶν ἀθλωαῖοι ἐποι-
σαντο, τὰ μὲν, γεγνότα χρήσιμον αὐτοῖς: τῶ
δὲ, προσδοκῶντες ἔτι μᾶλλον γενήσεσθαι. τῶ
εἰ τούτου ψήφισμα ἔγραψεν ἀριστοκράτης
τῆ βουλῆ τοιοῦτον: εἰ τις ἀρχικτείνῃ χαεί-
μῶν ἀγώγιμος ἔστω ἢ ἀπάσης τῶ ἀθηναίων συ-
μαχίδος. εἰ δὲ τις τὸ ἀγόμενον ἀφέλιπῃ ἢ
λίπῃ, ἢ ἰδιώτῃ, ἢ κωπονδῶν ἔστω. τούτου κατὰ
γορεῖ τῶ ψήφισματος βυθῦκλῆς τῷ δημοθ-
ρόνους λόγῳ χρητάμνος: ἢ φησὶ πρῶτον μὲν εἶ-
ναι τὸ ψήφισμα πρᾶνόμον: ὅτι κείσιν ἀνα-
ρεῖ, καὶ δικασίαια, καὶ τῷ τιμωείαν ὅχι τῶ
αἰτίασὶ γεγραμμένῳ ἔχῃ. δὲ τῶ ὅ μὴ σῶ-
φέρειν τοῖς ἀθλωαῖοις τοιαύτω χαείδημῶ δ-
ναι δωρεάν. ἀρχλοῦμνον καὶ διὰ ταύτης χ-
ρόνησον: τὸ δὲ ὅπως, ὁ λόγος δείξει. ἢ βετῶ-
δὲ καὶ τῷ τῶ προσώπου ποιότητα, λέγων ὅ-
εἶναι δωρεῶν ἄξιον τὸν χαείδημῶν, καὶ τῶ
τα τοιούτων.

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος. 246

Ἐτόξα ὑπόθεσις.

Διπλοῦς ὁ λόγος. καθά περ καὶ ὁ κατὰ τι-
μοκράτους. ἔχει γὰρ τὴν τῶν πρᾶξιμων δι-
πλωῦ ὑπόθεσιν τὴν κεινομένην, ἔχει δὲ καὶ
ἑτέραν ἐπειτενιγμένην, τὴν κατὰ τὴν χερρό-
νησον. ἔστι δὲ ὡς αὐτὸ εἶποι τις κατὰ τὴν ὁμοιότη-
τα ἀνταγωνισμα ὁ πρῶν λόγος τῷ δευτέ-
ρῳ λόγῳ. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὅτι ἀξίος ὅτι δωρε-
ᾶς, ἀγωνίζεται κτησιφῶν. ἐνταῦθα δὲ οὐθὺ-
κλήϊς ἀριστοκράτῳ ἐγράψατο, φάσκων πρᾶ-
ξιμον εἶναι τὸ ψήφισμα, ἢ ὅτι ἐκ ἀξίος ὅτι τῆς
δωρεᾶς ὁ χαεῖδημος. δηλοῦται δὲ ἡ σάσις ὅτι
πραγματικὴ ὅτι ἐπράφας, εἰ δεῖ κρυθῶσαι
τὸ ψήφισμα, ἢ μή. Εἰσὶ δὲ τῶν λόγων κεφα-
λαία τρία, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον. καὶ τὸ συμ-
φέρον. καὶ τὸ μὲν δίκαιον, ἢ νόμιμον ἐπέσε
κελεύει ἐκ τῆς ὕλης τῶν πραγμάτων. τὸ ὅτι συμ-
φέρον, ἐκ δουλοῦ τῶν ὀήτορος. καὶ κατηγορεῖ
τῷ μὲν νόμῳ κατὰ ὅσον τὸν νόπον. ὅτι δὲ
κα νόμους πρέβη, ὧν οἱ μὲν ἐπὶ ἀ, φονικοί. οἱ ὅ-
τε, πολιτικοί. τῷ δὲ δικάω, ὅτι. πολλάκις ὁ
χαεῖδημος ἢ δίκησε τὴν πόλιν, καὶ οὐ δίκαιον
δοῦναι αὐτῷ τὴν τοιαύτην δωρεάν. τίθησι δὲ
καὶ τὸ συμφέρον ἐκ δουλοῦ τῶν ὀήτορος, οὐ-
κως. ὅτι σκοπήσατε ποῖω νόπω πρὲ λήφθη,
καὶ ποῖω ἐδύθη ἢ χερρόνησος. δῆλον δὲ ὅτι ἐ-

Δημοσθένους

λήφθῃ τῷ νότῳ βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ
μεγαλειότης τῆς βασιλείας εἰς ζεῖς. νῦν οὖν
μῶν πῦρεχόντων τῷ χειδήμῳ τῷ τοιαύτῳ
δωρεῶν, ἐὰν βῆληθῆ ὁ κερσὸβλέπῃς τοῖς ἄλ-
λοῖς πολεμῆν βασιλεύσιν, οὐκ ἔξει τὸν εὐαι-
πιόμηνον. ὁ γὰρ ἀθῶος δῶρος ἀθῶαῖς ὦν ἔ-
ξελήσει φονεῦσαι τὸν χειδήμον διὰ τοῦ
θῶαῖους. πάλιν, ὁ σίμων καὶ ὁ βιαῖος σύμ-
χοι ὄντες ἦτοι πολίται, οὐδ' αὐτοὶ ἐξελήσι-
σι χειδήμον διαχρήσασθαι. εἰ δ' ἔστι μὴ εὐ-
πιθῶσι τῷ χειδήμου στρατηγῶν τῶν κ-
σὸβλέπῃ, ἰδιωθῶν τῶν ἄλλων βασιλ-
ων, καὶ φονεομένων, γενήσεται μονοκράτις
ὁ κερσὸβλέπῃς, ἢ οὐδὲν αὐτὸν καλύσει λ-
βεῖν τῷ χερσὸνισον. οὐκ ἔστι οὖν οὗτος τὸ κ-
φάλαιον ἐκ τῆς ὑλῆς τῶν πραγμάτων κνε-
ως: ἀλλὰ τῷ φύγεντός ὅτι, λέγοντος, ὅτι σι-
φέρει ὑμῖν τὸ λαβεῖν τῷ ἀμείπολιν, ἢ πι-
λά τοιαῦτα. ὅτι δὲ ἐκ πειρησίας τῷ ῥήτορι
εὐέπεσε τὸ κεφάλαιον, δῆλον ἐκ τῆς κατα-
στροφῆς ἀχίνου. τοιαύτης γὰρ οὐσης καὶ ἰ-
στοδέσεως ὁ μὲν ἀχίνος διὰ πείραν σωφρο-
ως καὶ δεινότητος εὐδαιαν, οὐκ εὐπόρησε θ-
ναί τὸ συμφέρον. Προσίμα δὲ τῷ λόγῳ ἰ-
τεία. τὸ μὲν πρῶτον ἐκ πράγματος, ὅτι μί-
λα τῷ πόλιν ἀδικουμένῳ ὄρων τὸν ἀγῶν

ἰδοῦσαν ἐνέστησά μιν : ἐν ᾧ ἢ τὴν ἔχθραν μὴ τὴν
 πρὸς χαεῖδημόν κρύπτει, ἔχθην δὲ ἀηδῶς πρὸς
 τὸν ἀριστοκράτην διορίζεται, ἕξ οὗ βλαβήσε
 ἴσθαι ἐμελεν οὐδέν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὴ προφα-
 νῆς ἀγὼν πρὸς ἀριστοκράτην, ὁ δὲ κρυπτόμε-
 νος πρὸς χαεῖδημόν, διὰ τοῦτο τὸ μὴ κρύπτειν,
 ὡς ἀνύποπτον, ὡδὲ ἢ τῆ ἐμφανῆς διαλέξει.
 τὸ δὲ δούτορον, ἐκ προσώπου τῆ λέγοντος εἰ-
 λιπῆται. ἐπειδὴ πρὸ ἰδιώτης τυχεύων πρᾶ-
 μα τηλικούτον δείξειν ἐπαρέλομαι, προσή-
 κει πάντας ἡμᾶς συναγωνίσασθαι μοι. τοῦτο
 δὲ φησι διὰ τὸ φοβεῖσθαι ὅτι ἰδιώτης τυχεύ-
 ων πρὸς δημογῶν καὶ στρατηγὸν ἀγωνί-
 εται. πόρρωθεν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνύποπτον κα-
 τασκιάζει διὰ τῆς δοκούσης ἀπλότητος. τὸ
 ἐπίτον ἀπὸ προσώπου τῆ χαεῖδημόν δι-
 νπρὸ ὁ λόγος. δέδου γὰρ ὑμῖν θεώρημα λύθη
 καὶ ἀντιπίπτοντα ἀπὸ τῆς ἀξίας πάντα, ἐπει-
 δὴ κατὰ ἐνδοξου προσώπου τοῦ λόγους ποι-
 ῦμεθα, τοῦτο καὶ ἀριστοκράτης ἐν τῷ ὡδὲ κλεῖ-
 πε ποίηκεν. ἐστὶ δὲ ἐν μέσῳ τῆ προοιμίου τῆ ζί-
 ου συσφοφίτις ἐνθυμηματική. εἰ μὴ δὴ τοῦτο
 ἔγιστον ἀριστοκράτης, καὶ τὰ ἔξῃς. ἐπειδὴ γὰρ
 κατ' ἀρχὰς τῆ λόγου διέβαλε τὴν ἰσούλην
 ἐν τῆ χαεῖδημόν, ἐφοβήθη μὴ τὴν ἕξ ἀνο-
 μουδίας ἀπόδειξιν τῆς δυσμενείας ὁ ἀκροα

Δημοσθένους

τῆς ζητήσεως, ὡς ἔλυσε. νῦν μὲν ἀπεύδειν ὡς τὸ
 κατὰ χερῶν ῥοήσιν προωπισσάμενος, ὕστερον δὲ
 ὄρεϊν τὴν δύσνοιον ἐπαρήλαμενος. ἐπειδὴ δὲ
 ἐμελλεν ὁ ἀκροατὴς θαυμάζειν, τί δή ποτε ψε
 ψείματος κατηγείων ποιούμενος πρᾶξιμοί
 χερῶν ῥοῆς κατὰ τοῦ ἀγῶνα μέμνηται, εἰ
 κατατάσει προκατατίθεισι τὸ ἀκροατῶν, οἷον
 ἂν ὑπολάβω βαίνειν ἐν ἀγῶνι τὴν ἐνέκω πρὸς
 χερῶν ῥοῆσιν, ὅλον τὸ ἀγῶνα δι' αὐτῆς διαβά
 λων, ἢ ὑποπτόν καθιστάς. ἢ ἔστιν ὡς πρὸς τὴν
 κατασκύβει τῶν συμφέροντος ἢ κατατάσεις
 λαμβάνεται, ποτὲ μὲν ἐκ γνώμης, ποτὲ δὲ
 ἐκ διηγήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἐμελλεν ἀκούσας ὁ
 κροατὴς πρὸς τῆς χερῶν ῥοῆσιν ὡς ζητεῖν οὐ
 τὰς οὐτελεστέρους ἀρδείξεις, ἀλλὰ ὡς φε
 γών, εἴτα μὴ προσποιούμενος φύγειν δι' ἐ
 σὶν αἵρεσιν, πότῃρον τὸ νόμιμον ἀκούσαι βε
 λοντα πρῶτον, ἢ τὸ δίκαιον, ἢ τὸ συμφέρον;
 περὶ γὰρ ὡς αὐτῶ ἰσχυρὸν τὸ νόμιμον ἢ
 οἰκειότατον μάλλον τῆ γραφῆ, ἀλλὰ ὡς
 ἀναγκάϊον ἠγάσαστο τούτῳ πρῶτῳ χήσε
 ωται. ἀπέμει γοῦν ὡς οὐκ ἀντειπόντος τῶν
 κροατῶν, ἢ ὡς ζητήσαντος κατὰ τὴν ἐπα
 λίαν τῆς γραφῆς, εἴπε πρὸς τῶν νομίμων βε
 λεάθε πρῶτον ὡς ῥοῦμην; ἢ ἐπειδὴ ἔρ
 λεν ἀντιπίπτειν ἐκ τῶν νόμων ὅτι ξείνος χα

ὁ κίττα ἀριστοκράτους λόγος. 24⁹

Δημῶς, καὶ διὰ τοῦτο ἐγράφη τιμὴ τις αὐτῷ
ἰδίᾳ ἐν τῷ ψηφίσματι. ὁ γὰρ τῶν φονικῶν
δεσμῶς κατὰ τῶν πολιτῶν ἐδόκει κεῖσθαι,
διὰ τοῦτο ἐδείχθη πρὸς τὴν λύσιν τῶν ἀντικει-
μεύων προκατασκευῆς, σωεθίζων τὸν ἀκροα-
τὴν ὅτι πολίτης, καὶ ὑπὲρ πολίτου ὁ λόγος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ὁ ΚΑΤΑ Α- ΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΣ.

Ἡδεῖς ὑμῶν ὡς ἀνδρῶν ἀθι-
ναῖοι νομίση, μήτε ἰδίᾳ ἐ-
χθρῶς ἐμὲ μηδεμίᾳς ἐνεχ-
ῆκεν ἀριστοκράτους κατηγο-
ρήσοντα τουτουῖ, μήτε μι-
κρὸν ὀρῶντά τι καὶ φαύλον

ἀμάρτημα, ἐτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ προά-
γειν ἐμαυτὸν εἰς ἀπέχθειαν. ἀλλ' εἰ πῶρ ἄρα
ὀρθῶς ἐγὼ λογίζομαι ἢ σινοπῶ, ὑπὲρ τῆς χερ-
σῶν ἰσχύος ἔχειν ὑμᾶς ἀσφαλῶς, καὶ μὴ πῶρ
κροναθέντας ἀρσενηθῆναι πάλιν αὐτῆς, ἀλλ' ἐ-
πὶ τούτου μοι δεῖν ἅπασα ἢ ἀπουδί. δεῖ δὴ πάν-
τας ὑμᾶς εἰ βούλεσθε ὀρθῶς ἀδελφῶν μα-
καρίων, καὶ κατὰ τοὺς νόμους δικαίως κείναι τῷ
γραφεῖ, μὴ μόνον τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ
ψηφίσματι ῥήματι προσέχειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ
καὶ τὰ συμβησόμενα ἐξ αὐτῶν σινοπεῖν. εἰ μὲν

Δημοσθένους

γαρ ὡς ἀκούσασιν οὐθὺς εἰδέναι τὰ κεκακω-
τημένα, τῷ ἀρχῶ ἴσως ἀν' ἔκ ἐξήπαθησε
ἐπειδὴ ἢ τῶς εὖ ὅτι τῶν ἀδικημάτων, τὸ τῶ
τον τὸν βόπον καὶ λέγειν καὶ γράφειν εὐίου
ὄν ἀν' ἡμεῖς ὑπίδοιθε τι καὶ φυλάξοι
θε, προσήκει μὴ πάνυ θαυμάζειν, εἰ καὶ οὗ
τὸ ψήφισμα ἡμεῖς ἔτω γε γραμμείον ἑπι-
ξωμεν, ὥστε δοκεῖν μὴ χαεῖδήμω φυλακί-
τινα τῶ σώματος δίδόναι, τῷ ὡς ἀληθῶς δεῖ
καίαν καὶ ἐξείαν φυλακίω χερ' ὀόνησον τ
πόλεως ἀρσερεῖν. Εἰκότως δ' ἀν' ὡς ἀνδρε
ἀθλωαῖοι καὶ προτέχειτέ μοι τὸν νομῶ, ἢ με
δύνοικα ἀκούσατε ἀ λέγω. ἐπειδὴ γὰρ ἔχ
εὐοχλούντων ὑμᾶς, ἔδὲ τ' πολιτθουμένων
πισθουμένων πρ' ὑμῖν ὦν πρᾶγμα τηλικῶ
φημι δείξην πεπραγμένον, εἰάν ὅσον ὅτιν εὐ-
μῖν, σωμαγωνίσθητέ μοι, ἢ προθύμως ἀκέρσε
τῶ τό τε σώσετε, καὶ ποιήσετε μὴ κατοκνί,
ἀν' τις ἢ ἡμῶν οἴητ' διώασθαι τι ποιῆσαι
πόλιν ἀγαθόν. οἴησεται δὲ, εἰάν μὴ χαλεπ
εἶναι νομίση τὸ παρ' ὑμῖν λόγου τυχεῖν. καὶ
πολλοῖς οὕτως φοβουμένοις, λέγειν μὴ ἴσων
δεινοῖς, βελτίοσι δὲ ἀνθρώποις τῶν δεινῶν,
δὲ σνοπεῖν ἐπέρχεται τῶν κοινῶν οὐδ' αὖ. ἴω
γ' οἴω ὁμνύω οὗς θεοὺς ἀπαντας, ἀ πώκι
ἀν' οὐ ἴση, ἢ αὐτὸς τῷ γραφῶ τὰύτω ἐ-

νεγκεῖν

νεγκεῖν, εἰ μὴ πάνυ τῶν αἰαχρῶν ἐνόμιζον εἶ-
 ναι, νῦν μὲν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ σιωπῆσαι πρῶ-
 τῳ μ' ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει κατασκυιάζοντας
 ὄρων τινας ἀνθρώπους: πρότερον δ', ὅτ' ἐπλο-
 σα τεινραρχῶν εἰς ἐλπίωντον, εἰπεῖν καὶ κα-
 τηρησάμενων οὐς ἀδικεῖν ὑμᾶς ἡγούμην.
 Οὐκ ἀγνοῶ μὲν οἷον, ὅτι τὸν χαεῖδημὸν δὴ ὄρ-
 γέτω εἶναί τινος τῆς πόλεως οἶοντα: ἐγὼ δέ,
 ἀνὰ πρόβ' ἀβούλομά τε καὶ οἶδα πεπραγμέ-
 να ἐκείνω διωκθῶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οἶμαι δεῖ-
 ξειν, οὐ μόνον οὐκ ὀργέτω, ἀλλὰ καὶ κακονέ-
 στατον ἀνθρώπων ἀπάντων, καὶ πολὺ τάναν-
 τία, ἢ προσῆκον ὑπειλημμένον. εἰ μὲν οἷον ὡ-
 καὶ δεῖξαι ἀθλωαῖοι ὅσοι μέγιστον ἀριστοκράτης
 ἡλίκει, τὸ τοιοῦτον οἶον ἐγὼ φημι δεῖξαι τὸν
 χαεῖδημον ὄντα τὸσαύτω πεποιθῶσαι πρόνοι-
 ῶν ἐν ᾧ ψηφίσματι, ὥστε ἰδίαν πρῶτ' οὐ νό-
 μους ἐάν τι πάθῃ, τιμωρίαν αὐτῷ δεδωκέναι,
 ταῦτ' ἀν' ἡδὴ λέγειν πρὸς ὑμᾶς ἐπεχείρωι:
 ἴν' εἰδῆτε πολλὰ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τῆς ψη-
 φίσματος αὐτὸν τουτουί. νῦν δὲ ἐπὶ τὸν τού-
 του μείζον ὄσα τῆς ψηφίσματος ἐς ἀδίκημα, ὅ-
 τι δεῖ πρότερον καὶ μαθεῖν ὑμᾶς καὶ φυλάξα-
 σθαι. ἀνάγκη δ' ὄσα πρῶτον ἀπάντων εἰπεῖν
 καὶ δεῖξαι, τί ποτ' ὄσα τὸ χερρόνησον ὑμᾶς ἀσ-
 φαλῶς ἔχειν πεποιητός: ὄσα γὰρ τῆς μαθεῖν

Δημοφώνους
ἄλλο, ἢ τὸ ἀδίκημα ὄφειμι, ὄφρα δε σαφῶς
ἔστι τοίνυν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖσι ἄλλο, τὸ τελε
τήσαντος νότυος βηῖσάδου καὶ ἀμαρόκον ἢ
ἡέροσβλέπῳ, ῥεῖς ἀνθ' αὐτῶν γενέσθαι θράκη
Βασιλέως. συμβέβηκε γὰρ ἐκ τούτου αὐτοῖ
μὲν ἀντιπάλους εἶναι τούτους; ὑμᾶς δὲ ὑπὸ
γῆρας καὶ φεραπύειν. ἄλλο τοίνυν ὡς ἀνδρῶν
ἀθλωαῖσι βουλόμενοί τινος, παύσαι, καὶ κ
ταλύσαι μὲν αὐτῶν ἐτόρους βασιλέως, πῶρα
ἴνα δ' αὐτῶν κῆρσοβλέπῳ τῷ ἀρχῶν. ἀπα
σαν, διαπράττοντ' σφίσι ἄλλο γενέσθαι τὸ πε
βούλουμα: τῷ μὲν ἀκούσαι, κεχρησμένοι:
τῷ τοιοῦτον δοκεῖν διαπράξασθαι: τῷ δ' ἔργ
πάντων μάλιστα ἄλλο πῶραίνοντες; ὡς ἐγώ
θαξῶ. ἐπειδὴ γὰρ αὐτῶν τελευτήσαντος τῶν β
σιλέων βηῖσάδου πῶραβᾶς αὐτῶν ὄρηους καὶ π
σωθήκας ἄς μεθ' ὑμῶν ἐποίησατο κῆρσοβ
πῆσι, ἔβζεφ ἴδε πόλεμον πρὸς τε αὐτῶν βηῖσά
πᾶσι θᾶς, καὶ πρὸς ἀμαρόκον: οὐδὲν ἴω ὅ
τοῖς μὲν βηῖσάδου παισὶν ἀθλωόδωρος βοι
σει; τῷ δ' ἀμαρόκω σίμων καὶ βιανῶρ. ὁ μ
γὰρ, βηῖσάδου κιδεγῆς, οἱ δὲ, ἀμαρόκον γ
γόνασιν. ἐσκόπων αὐτῶν τίν' ἀν' αὐτῶν ἡσυχί
μὲν ἔχειν ἀναγκασθεῖν οὐτοι ὄρημων. δὲ ὅ
τῶν ἑκείνων; ὁ τῷ κῆρσοβλέπῳ πῶρατῶν
ἀρχῶν χαίδημος ἀσφαλῶς πάντα καπ

σχεύεται· εἰ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐτὸν ἀρ-
 κτείνῃ, ψήφισμα ὑμέτερον γένοιτο, ἀγώγιμον
 εἶναι· δούτορον δὲ, χειροτονθεῖν στρατηγὸς
 ὑφ' ὑμῶν χαεῖδημος· οὔτε γὰρ ὑμετέρω· στρα-
 τηγῶ προχείρως ἐναντία θήσεσθαι τὰ ὄπλα
 ἔμελλεν ὁ σίμων οὐδ' ὁ βιανύωρ, πολίται γε γε-
 νημέσιοι, ἢ ἄλλως ἐαυτοὺς ἀκότες πρὸς ὑμᾶς·
 ὁ δὲ δὴ γένοι πολίτης ἀθλῶ ὄδωρος οὐδὲ ἐου-
 λούσεσθαι, οὐδὲ τιῶ δὴ τῆ ψήφισματος αἰτί-
 αν ὑποδύσεσθαι, ἢ πρόσδηλος, ἢ ἐπ' ἐκείνους
 ἤξουσα, εἰ τι πάθοι χαεῖδημος· ἐκ δὲ τούτου τ'
 ῥόπου, τῶν μὲν, ῥήμων ὄντων βοηθῶν, αὐτοῖς
 δὲ ἀδείκωσ' ὀδοθείσης, ῥαδίως ἐκβαλεῖν ἐκείνας
 καὶ κατασχέσειν τῶ ἀρχῆ· καὶ ὅτι ταῦτα
 οὕτως ὄντο, καὶ τῆ τ' ἰσθ' τὸ κατασκευάσασθαι
 αὐτοῖς, τὰ πρᾶξι πάντα αὐτὰ κατηχεῖ· ἀ-
 μα γὰρ τῶ πολέμῳ τ' ἐνεχέρισω αὐτοῖ, καὶ
 πρὸς ὑμᾶς ἦκεν ἀριστόμαχος πρὸς βουτῆς πρ'
 αὐτῶν ὁ ἀλωπεκῆθεν οὐτοσί· ὅς ἄλλα τε ἔδη
 μιγῶρει παρ' ὑμῖν ἐπαινῶν καὶ διεξιῶν τόντε
 κῶρ σὺβλέπῃω καὶ τὸν χαεῖδημον, ὡς φιλοκ-
 υρώπως ἔχουσι πρὸς ὑμᾶς, καὶ μόνον ἀνθρώ-
 πων αὐτῶν ἔφη χαεῖδημον ἀμφίπολιν χαεῖσα-
 ῶσαι τῆ πόλει διώασθαι, καὶ παρήνει στρατη-
 γὸν χειροτονῆσαι· ἢ τοῖμα σο δὲ αὐτοῖς εἶσα τὸ
 προβούλημα, ἢ προδῶκετο, ἵνα εἰπεισθῆναι

τε ἐκ τῶν ὑποχέσεων καὶ τῶν ἐλπίδων ἀ
 ὑπέτεινεν ὁ ἀριστόμαχος, διὗτος ὡς κηρώσει
 ὁ δῆμος, καὶ μηδὲν ἐμποδῶν εἶη. καὶ τοι, πῶ
 αὖτεχνικώτερον, ἢ κακουργώτερον συμπαρε
 σκευάσεν ἀνθρώπος, ὅπως οἱ μὲν, ἐκπεσιῶς
 τῶν βασιλέων, εἰς δ' ὄν αὐτοὶ βούλονται, πι
 σαν ὑφ' ἑαυτῶ ποιήσαι το πῶ ἀρχῶν, ἢ ὅς μὲ
 τοῖν δυοῖν βοηθήσαντας αὖ εἰς φόβον συκοφο
 πίας δὴ λάβειαν καθιστάντες, κῶ εἰκὸς προσ
 δοκᾶν ἐκείνους ἐφ' αὐτοῦ ἐλθεῖν αὖ δ' ἄ τῃ
 εἰσμηχτος τουτουι, εἴτι πάθοι χαεὶ δῆμος, τῶ ε
 ἐνὶ πράττοντι πῶ ἀρχῶν, καὶ πάντα τάναι
 τία τοῖς ὑμῖν συμφέρονσι κατασκευάζοντι
 σαύτω ἕξουσίαν διδόντες τῃ ταῦτα ἀδευ
 πράττειν; εἰ τοίνυν μόνον ἐκ τούτων δῆλον ἔσ
 ὅτι τούτων ἐνεκα ἐδόξῃθη τὸ προβούλημα
 λέγω, ἀλλὰ ἢ ἐκ τῃ ψηφίσματος αὐτῃ με
 τυεῖα τίς ὅστιν δὴ με γέθης. αὖ γὰρ ἀρκτεῖ
 τίς χαεὶ δῆμον γράψας καὶ παραβας, τὸ,
 πράττοντα εἰπεῖν, πότῳ ἡμῖν συμφέροντα,
 οὐ, γέγραφεν διὗτος ἀγώγιμον ἐκ τῶν συμμ
 χων εἶναι. οὐκοῦν τῶν μὲν ἐχθρῶν ὁμοίως ἡμ
 τε καὶ κείνων οὐδέ ποτ' εἰς ὅς ἡμετέρους ἤξεισι
 μάχους οὐδέις, οὐτ' ἀρκτεῖν αὐτὸν ἐκείνον οὐ
 μή. ὥστ' οὐ κατὰ τούτων γέγραφε ταύτη
 πῶ τιμωρίαν: τῶν δὲ ἡμετέρων μὲν φίλα

ἐκείνου δι' ὅταν ἐγχειρῆ τι πράττειν εἰς ἀντίον
 ὑμῖν, ἐχθρῶν, τούτων αὖ τις εἴη ὁ ἄριστος τὸ ψή-
 φισμα φοβηθεῖς, ἢ φυλαξάμενος μὴ δι' αὐτὰ γ-
 κήω ὑμῖν εἰς ἐχθραν ἐλθεῖν. ἔστι τοῖσι οὗτος
 ἀθλῶός τε σίμων, βιάνωρ, οἱ θράκης βασι-
 λείς: ἄλλος, ὅς τις αὖ δούργισιασμόςος κατα-
 θέσθαι βούλοιο τοῦ πράττειν ὑπεναντία ἐκεῖ-
 νον ἐγχειροῦσθ' ὑμῖν ἑσπιαεῖν. ὧν μὲν τοίνυν ἐ-
 νεκ' ἐρρήθη τὸ προβούλημα, ἵνα κενώσεται ἐν
 ὁ δῆμος ἕξαπατηθεῖς, καὶ δι' αὐτὴν γραφὴν
 ἐποιήσαμεθα ἡμεῖς ταύτῃ βουλόμενοι καλύ-
 πσαι, ταῦτ' ὅστιν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι. Δίκα
 τον δι' ὅστιν ἴσως ἐμὲ ὑπερχημείον τεία ἑσπιδεί-
 ξειν, εἰ μὲν, ὡς παρὰ τοῦ νόμου τὸ ψήφισμα
 εἴρηται: διούτιον δὲ, ὡς ἀσύμφορόν ὅτι τῆ πό-
 λει: τεί τον δὲ, ὡς ἀνάξιός ὅτι τυχεῖν τούτων
 ὧν γέγραπται, ἀπάντων τούτων αἵρεσιν ὑμῖν
 ἀδουῶαι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί διού-
 τιον, ἢ τί τελευταῖον, βουλομένοις ὑμῖν ὅστιν
 ἀκούειν. ὅ, τι δὴ βούλεσθε, ὁρᾶτε, ἵνα ἄριστος λέ-
 γω πρῶτον ὑμῖν. πῶς τῆ πῆ ανόμου βούλε-
 σαθε πρῶτον; ἄριστος τοίνυν ὁρᾶμεν. αἰ δὴ δέομαί-
 τε ἢ ἀξιῶ πρὸ πάντων ὑμῶν τυχεῖν, δίκαι',
 ὡς ἐμαυτὸν πείθω. μηδεὶς ὑμῶν ὧ ἀνδρῶν ἀ-
 θλωαῖοι τῶ διεψύσθαι τῆ χειρήμου καὶ νο-
 μίσειν δούργετιν εἶαι φιλονεικῶν, διυχερέσει-

ρον ὅς περὶ τῶν νόμων λόγους ἡμῶν ἀκουσῆ·
 μὴ δ' ἔχρησθήσῃ δὲ ἑῷ μήθ' αὐτὸν τ' θέσται
 τῷ ψῆφον δ' ὀρθῶν, μὴ τε ἐμὲ τῶ διδάξαι πε
 εἰ πάντων ὑμᾶς ὡς βούλομαι : ἀλλὰ ποιησά
 σθω τῷ ἀκρόασι ὡδὶ, καὶ σκοπέωσθω ὡς δι
 κρια, ἀλλ' ὡδ' ὅταν μὲν λέγω περὶ τῶ νόμων, ἀ
 φελῶν ὅτῳ τὸ ψήφισμα, εἰρητῆ, ἢ ποῖον τινὶ
 σκοπεῖν περὶ τῶ πότῳρον πρᾶ ὅς νόμος, ἢ κο
 τὰ ὅς νόμους εἰρηται, σκοπέωσθω, καὶ μηδὲ
 ἀλλοῖ ὅταν δ' ἐλέγχω τὰ πεπραγμένα, ἢ δι
 ξιώτῳν βόπον ὃ πεφανάκαθε ὑπ' αὐτῶ, τὰ
 πρᾶξαι σκοπέωσθω, πύτῳρον γεγονήσθω, ἢ ψῆ
 φεις ὡδ' ὅταν δὲ ἐξετάζω περὶ τῶ συμφῶδ' ἢ
 ἢ μὴ τῆ πόλει ταῦτα ψηφίσασθαι, πάντο
 τὰ μὰ ἀφεις, ὅς λογισμοὺς ὀράτω ὅς περ
 τούτων, πότῳρα ὀρθῶς ἔχοντας ποιῶμαι, ἢ
 οὐ. ἐαὺ γὰρ ὅς ἐχόντες τὸν βόπον ἀκροᾶ
 σθῆμα, αὐτοί τε ἀρῆσα ἀ προσήκει, σωθήσε
 τε χωεὶς ἕκαστον σκοποιῶτες, ἢ ἔχ' ἀμα πά
 τα ἀθροᾶ ἐξετάζοντες, καὶ γῶ ὅς ἔσα ἀ βούλ
 μα διωήσομαι διδάξαι. ἔσονται δὲ βραχεῖ
 περὶ πάντων οἱ λόγοι. Δάθε δι' ὅς νόμος
 αὐτῶ ἢ λέγε, ἢ ἐξ κῶ τῶν ἐπιλεικνύω τοι
 των τὸ πρᾶνόμον. Ἐκ τῶν φονικῶν νέμω
 τῶν ἐξ ἀρείου πάγου.

Νόμος.

Δικάζειν δὲ τῷ βουλῷ τῷ ἐν ἀρείῳ πύργῳ
 φόνου, καὶ ῥαύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊ-
 ᾶς, καὶ φαρμάκων, εἰάν τις ἀρχτείνῃ δοῦς.
 Επίχου ἠκούσατε μὲν τῶν νόμων ἢ τῶν ψη-
 φίσματος ὡς ἀνδρῶν ἀέλωαῖοι. ὡς δὲ ἀν' μοι δο-
 κῆτε οὐδὲ πρὸς τῶν πρᾶγόντων λόγους αὐτῶν ῥα-
 σα μαθεῖν, τὸ ὑμῖν φράσω: εἰ σκέψαιθ' ἐν τι-
 νι τάξει πότ' ὄσιν ἕσθ' οὐ τὸ ψήφισμα εἴρη-
 ται, πότ' ἄρα ξένος, ἢ μέτοικος, ἢ πολίτης ὄσιν.
 εἰ μὲν δὲ μέτοικον φήσομεν, οὐκ ἔσθ' οὐμὲν ἀλη-
 θῆ. εἰ δὲ αὐξένον, οὐχὶ δίκημα ποιήσομεν: τῷ τ-
 δήμον δευραὺν ἐν ἢ πολίτης γέρονε, κνεῖαμ.
 αὐτῷ δίκημόν ὄσιν εἶναι. ὡς ἕσθ' πολίτη τοί-
 νω ὡς ἔοικε, ποιητέον οὐδὲ λόγους, δεάσαθε.
 οὐ πρὸς διὸς ὡς ἀπλῶς καὶ δικαίως χρήσο-
 μαί τῷ λόγῳ. ὅς εἰς μὲν ταύτῳ τίθεμαι. τῷ
 τάξιν αὐτὸν, ἐν ἢ πλείστης ἀν' τυχεῖται τιμῆς.
 ἀδ' οὐδὲ ἡμῖν τοῖς γένει πολίτας ὄσιν, οὐδὲ
 ἐκένω δεῖν οἶμαι γενέσθαι πρὸς οὐ νόμους. τίν'
 οὐ ὄσιν ταῦτα; ἀνὴρ γέγραφε οὐ τοσί; γέ-
 γραπταί καὶ ἐν μὲν τῷ νόμῳ, τῷ βουλῷ δι-
 κάζειν φόνου καὶ ῥαύματος ἐκ προνοίας, καὶ
 πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων, εἰάν τις ἀρχτείνῃ
 δοῦς. καὶ προσειπὼν ὁ θεὸς τὸν νόμον, εἰάν ἀρχ-
 κτείνῃ, κείσιν πεποίηκεν ὅμως, οὐ πρότερόν: τι-
 κτὴν πάχαιν τὸν δευρακότα εἴρηκε. καλῶς ὡ-

Δημοσθένους

ἀνδρὸς ἀθλιῶσι τῶν ἰσθμῶν οὐσεβείῳ ὄλι
 τῆς πόλεως προιδών. * πῶς οὐκ ὄντιν ἄπο
 τας ἡμᾶς εἰδέναι τίς ποτ' ὄσιν ὁ ἀνδρὸς φόνου
 τὸ μὲν δὴ τὰ τοιαῦτα ἀνδὸς κείσεως πισθῆναι
 ἀν' τις ἐπαιπιάσῃται, δεινὸν ἡγήτο. δεινὸν δ' ἴ
 πελάμβανον, ἐπειδὴ πῶρ ἡμεῖς τιμωρήσομε
 τῶ πεπονθότι, πεισθῆναι, καὶ μαθεῖν ὑμᾶς δ
 δασκομένους, ὡς δὲ δρακε: τιμικαῦτα γὰ
 οὐτεβέες ἡδὴ κολλάζειν εἰσῦσιν εἶναι: πρότερον
 δὲ οὐ. καὶ ἐπὶ πρὸς τούτῳ διελογίζετο, ὅτι π
 τα τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, οἷον ἐάν τις ἀρχ
 κτείνῃ, ἐάν τις ἰδρὸςυλήσῃ, ἐάν τις προδῶ,
 τὰ τοιαῦτα πάντα πρὸ τῶ μὲν τῶ κείσιν γ
 νέσθαι, αἰτιῶν ὀνόματα ὄσιν: ἐπειδὴ ὅ κείσιν
 τίς ὄβελεγχεῖ, τιμικαῦτα ἀδικήματα γί
 ται. οὐ δὴ δεινὸν ὄετο τῶ τῆς αἰτίας ὀνόμα
 τιμωρίαν προσγράφειν, ἀλλὰ κείσιν. καὶ δ
 ταῦτα ἀν' τις ἀρχκτείνῃ τινα, τῶ βουλί
 δικάζειν ἐγράψαι, καὶ οὐχ ἄπῶρ ἀν' ἄλῶ, τι
 θεῖν εἶπεν. ὁ μὲν δὴ τὸν νόμον τιθεῖς οὕτως, ὅ
 τὸ ψήφισμα γράφων πῶς; Εἰάν τις ἀρχκ
 νῆ, φισί, χαείδημον. τῶ μὲν δὴ προσηγεῖ
 τῶ πάθους τῶ αὐτῶ ἐποιήσατο, ἀν' τις ἀρχ
 κτείνῃ, γράψας, ἰῶ. πῶρ ὁ τὸν νόμον τιθεῖς:
 τὰ ταῦτα δὲ οὐκ ἐπὶ ταῦτα, ἀλλ' ἀνελί
 τὸ δίκῳ ὑπέχειν, ἀγώγιμον οὐθὺς ἐποίησε: κα

ἡ πρᾶξις τὸ διωρισμένον ἐκ τῆς νόμου δικασθῆ-
 εῖον, ἄκειτον τοῖς ἐπαπιασματικοῖς πρὲς δω-
 κειν, ὅτι, ἀν' βούλωνται χρῆσθαι, τὸν οὐδ' εἰ πε-
 ποίηκέ πω φανερὸν. ἢ λαβοῦσιν ἐκείνοις ἕζε-
 σαι σχετλοῦν, αἰκίσασθαι, χρήματα πράξα-
 σθαι. καὶ τοι ταῦτα πάντα ἀπέειπεν ἀντι-
 κρυσ καὶ σαφῶς ὁ κάτωθεν νόμος, μὴ εἶναι ἐα-
 λωκότας καὶ δεδαιγμένους ἀνδροφόνους ἕζειν
 καὶ ποιεῖν. Δέγε δὲ αὐτοῖς αὐτὸν τὸν νόμον
 τὸν μετὰ ταῦτα.

Νόμος.

Τοὺς δὲ ἀνδροφόνους ἕζειναι ἀρχκτείνειν
 ἐν τῇ ἡμετέρῃ, καὶ ἀπόγειν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι
 ἀγροῦσι. λυμάνεσθαι δὲ μὴ, μὴ δὲ ἀρχινᾶν.
 ἢ διωλοῦν ὀφείλῃν ὅσον ἀν' καταβάλαψῃ. εἰς
 φέρῃν δὲ εἶναι ἀρχοντας, ὧν ἕκαστοι δικασαί εἰσι
 τῷ βουλομένῳ. τὴν δὲ ἡλιαίαν διαγνώσκειν.
 Ἡκούσατε μὲν τῆς νόμου. σκέψασθε δὲ ὡς ἀν-
 δροφῶν ἀθλιωταῖοι καὶ θεωρήσατε ὡς καλῶς καὶ
 σφόδρα εὐσεβῶς ἔθηκεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον.
 εἶναι ἀνδροφόνους, φησί. πρῶτον μὲν διὰ τῆς
 ἀνδροφόνου λέγει, τὸν ἐαλωκότα ἢ δὴ τῆς ψή-
 φου: οὐ γὰρ εἰς οὐδεὶς ἕπο τούτῃ τῆς περὶ
 γοίας, πρὶν ἀν' ἕζελεγχέεισ ἀλῶ. ποῦ εἶναι
 δηλοῖ; ἐν τῷ προτέρῳ νόμῳ καὶ ἐν τούτῳ.
 ἐν μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράφας εἰάν τις ἀρχκτεί-

Δημοθένους
νη, πῶ βουλιῶ δικάζειν εἶπεν. αὐτὸ δὲ τούτῳ τὸ
ἀνδροφόνον προσειπὼν, ἄχρη πάχαιν εἶρη-
κεν. οὐ μὲν γὰρ ἡ αἰτία τὸ πρᾶγμα, πῶ κρι-
σιν εἶρηκεν. οὐλοῦ ἄλλους εὐοχος τῷ προσρήμ-
τι τούτῳ κατέθηκε, πῶ τιμωσίαν ἐγραφε
πρὸς μὲν δὴ τῶν ἐαλωκότων αὐτὸ λέγει. λέγει
δὲ τί; ἔξείναι ἀρκτείνειν καὶ ἀπάγειν. ἄρ' οὐ
αὐτὸν; ἢ ὡς αὐτὸ βούλιται; τίς; πολλοῦ γε κρ-
δί. ἀλλὰ πῶς; ὡς αὐτὸ ἀξίονι εἶρηται, φησὶ.
οἷον δ' ἐστὶ τί; ὅ πάντες ἐπίσταθ' ὑμεῖς. οἱ δε-
σμοδέται οἷον. ὅτι φόνω φεύγοντας κύνιοι θ-
νάτῳ ζημιώσαι εἰσι. καὶ τὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας
πέρυσι πάντες ἐωρᾶτε ἐπ' ἐκείνους ἀπαγα-
γα. ὡς τούτους οἷον ἀπάγειν λέγει. διαφεί-
δὲ τι οἷον, τῶ ὡς αὐτὸν ἀγειν; ὅτι ὁ μὲν ἀπα-
γων ὡς ἀνδρῶ ἀυλωαῖοι ὡς οἷον δεσμοδέται
οἷον νόμους κύνιοι ποιῆ τῶ δεδρακότος: ὁ
ὡς αὐτὸν ἀγων, εἰ αὐτὸν. ἐστὶ δ' ἐκείνως μὲν,
ὁ νόμος τά τει. δουῶαι δίκλω. οὐτῶ δὲ, ὡς ὁ λ-
βῶν βούλεται. πλεῖστον δὲ δὴ πῶ διαφεί-
νόμον κύνιον τῆς τιμωρίαν, ἢ τὸν ἐκθερὸν γίν-
σται. λυμαίνεσθαι δὲ φησὶ, μή: μὴ δὲ ἀρ-
νῆν. ταῦτα δὲ ὅτιν τί; τὸ μὲν δὴ μὴ λυμαίν-
σθαι, γνώριμον οἷον ὅτι πᾶσι: μὴ μασιγῶ, μ-
δίον, μὴ τὰ τοιαῦτα ποιῆν λέγει. τὸ δὲ μὴ
ἀρναῖν, μὴ χρήματα πράττειν. τὰ γε

ἄποινα, χρήματα ὠνόμαζον οἱ παλαιοί. ὁ μὲν
 δὲ νόμος οὕτως τὸν ἀνδροφόνον καὶ τὸν ἑάλω
 κότα ἤδη διώξεν, ὡς κολασέον, καὶ οὐ, πῶ
 τ' ἔπεπονθός ἐστι πῶν πατεῖδα. καὶ πῶ τ' ἔ
 μηδένα ἄλλον εὐρόπον, ἢ εὐρόπον, μὴ δ' ἄλλοθι
 πῶν ἐν ταῦθα, ἀντίκρυς εἴρηκεν. ὁ δὲ τὸ ψή
 φισμα γράφων, πολλὰ γε καὶ δεῖ, διώξεν: ὅς
 γε πάντα τούτοις τὰναντία εἴρηκε. γράψας
 γὰρ εἰς τὴν ἀρχικτίνην χαρίδημον, ἀγώγιμος
 ἔστω, φησὶ, πανταχόθεν. τί λέγεις; τῶν νόμων
 οὐδὲ γὰρ ἑαλωκότας διδύντων ἀπάγην, ἐπὶ μὲν
 ἐν τῇ ἡμετέρα πῆ, σὺ γράφεις ἀνὸς κείσεως τι
 νὰ ἀγώγιμον ἐκ τῆς συμμαχίδος πάσης; καὶ οὐ
 δὲ ἐν τῇ ἡμετέρα πῆ ἀγειν κελδοίων τῶν νό
 μων, σὺ δίδως πανταχόθεν ἀγην; καὶ μὲν ἐν
 τῷ πῶν ἀγώγιμον, πάνθ' ὅσα ἀπέειπεν ὁ
 νόμος, δέδωκε: χρήματα πρᾶξασθαι, ζῶντα
 λυμαίνεσθαι, κακῶν, ἔχοντα οὐ τὸν ἀρχικτίν
 κῶν. πῶς οὖν ἀν' τις μάλλον ἐλεγχθεῖν πα
 ραίωμα εἰρηκός; ἢ πῶς δεινότερον ἀν' γράφων,
 ἢ εὐρόπον τὸν εὐρόπον; ὅς διδοῖν ὑποκειμένοις ὄνο
 μάτοις, κατὰ μὲν τῶν ἐν αἰτία, εἰς τὴν ἀρχ
 κτίνην, κατὰ δὲ τῶν ἑαλωκότων, εἰς τὴν ἀν
 δροφόνος ἢ: ἐν μὲν τῇ προσηγορίᾳ, τὸ τ' ἔ
 αἰτίαν ἔχοντος ὄνομα ἔλαβον: πῶ δὲ τιμω
 εῖαν, μὴ οὐ κατὰ τῶν ἐξεληλεγμένων ὀνόμα

... Διμοσσίους. ...
σιν οἱ νόμοι, ταύτῃ κατὰ τῶν ἀκείτων ἔγρι-
ψας, ἢ τὸ μέσον τούτων ἕβειλδς: μέσον γὰρ
ἔστιν αἰτίας καὶ ἐλέγχου κείσς, ὡς οὐδαμῶς
γέγραφεν οὔτεσ ἐν τῷ ψηφίσματι. Δέσ
οὐδ' ἐφεξῆς νόμους.

Νόμος.

Εὰν δέ τις τὸν ἀνδροφόνον κτείνῃ, ἢ αἰτί-
ῃ φόνου, ἀπεχόμενον ἀγροῦς ἐφορείας, καὶ ἀ-
θλων, καὶ ἰδρῶν ἀμεικτυονικῶν, ὡς πρὸς τὸν
ἀθλωαῖον κτείναντα, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπέχουσα
διαγνώσκειν δὲ οὐδ' ἐφέτας. Τουτὸν δειμ-
θεῖν ὑμᾶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τὸν νόμον τί τ
τ' ἐβούλετο ὁ θεῖς. ὅψεσθε γὰρ ὡς ἅπαν
οὐλαβῶς διώεισε καὶ νομίμως. εἰάν τις ἀρ-
κτείνῃ τὸν ἀνδροφόνον, φισίν, ἢ αἰτίος ἢ φόνος
ἀπεχόμενον ἀγροῦς ἐφορείας, καὶ ἀθλων, καὶ
ἰδρῶν ἀμεικτυονικῶν, ὡς πρὸς τὸν ἀθλωαῖ-
ον κτείναντα, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπέχουσα. Διαγι-
σκειν δὲ οὐδ' ἐφέτας. τί δὴ ταῦτά ἔστιν; ἐκέ-
νος ὡς τὸν πεφθυγῶτα ἐπ' αἰτία φόνου καὶ
ἐαλωκῶτα, εἰάν πρὸς ἅπαξ ἐκφύγη καὶ σιω-
εῖργειν μὴ τῆς τῆς παθόντος πατείδος δίκησ
εἶναι: κτείνειν δὲ οὐχ ὅσον ἅπαντα χοῦ: τί σι-
πῶν; ὅτι καὶ οὐδ' δεῦρο πεφθυγῶτας, εἰάν ἡμε-
οὐδ' ἐτόρωσε ἀρκτειννύωμην, ἀρκτενοῦσ
ἐτόροι. εἰ δὲ τῆσ' ἔσαι, ἢ μόνη λοιπὴ τοῖς ἀτ

χούσιν ἅπανσι σωθεῖα διαφθαρήσεται. ἔστ' ἂν
 αὐτὴ τίς; ἐκ τῆς τῶν πεπονθῶτων μετασάντα
 εἰς τὴν τ' μηδὲν ἠδικημένων ἀδεῶς μετοικεῖν.
 ἵνα δὴ μὴ οὕτω ἢ, μὴ δ' ἀπέραντοι τῶν ἀτυχη
 μάτων αἰ τιμωρία γίνωνται, ἔγραψεν εἰς
 πρὸς τὸν ἀνδροφόνον κτείνῃ, ἀπεχόμενόν φησιν
 ἀγορᾶς ἐφορείᾳ. τί οὕτω λέγων; τῶν ὀρίων
 τῆς χώρας. ἐν ταῦθα γὰρ ὡς γε μοι δοκεῖ, τ' ἀρ
 χαῖα σωήεσαν οἱ πρόχωροι πρῶτα τε ὑμῶν ἢ
 τῶν ἀσυγειτόνων. ὁ δὲν ὠνόμακεν ἀγορὰν ἐ-
 φορείαν. καὶ πάλιν ἰδρῶν ἀμεικτυονικῶν. τί
 δὴ ποτε καὶ τούτων ἀπέκλειτε τὸν ἀνδροφό-
 νον; ὅσων τῶ παθόντι ζῶντι μετῶ, τούτων εἴρ-
 γει τὸν δεδρακότα: πρῶτον μὲν τῆς πατείδος,
 καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πάντων καὶ ὀρίων ἢ ἰδρῶν
 πρὸς ἐφορείαν ἀγορὰν, ὅρον προσγράψας, ἧς εἴρ-
 γασαί φησιν. εἶτα τῶν ἰδρῶν τῶν ἐν ἀμει-
 κτύοσι: καὶ γὰρ τούτων εἰ πρὸς τὴν ἐμὴν ὁ πα-
 θὼν, μετῶ αὐτῶ καὶ ἀθλων. ὄχι πὶ; ὅτι κοι-
 νοὶ πάνσιν εἰσιν οἱ κατὰ τὴν ἐμάδα ἀγῶνδς.
 κατὰ δὲ τὴν πάντων μετουσίαν μετῶ καὶ
 τούτων τῶ παθόντι. ἢ τούτων οὐκ ἀπεχόμεν.
 τούτων μὲν δὴ τὸν εἰργασμένον εἴργει. εἰς δ'
 ἔγω τούτων κτείνῃ τίς αὐτόν, ἢ ἄλλοθι που,
 πρὸς αὐτῶ πρὸς αὐτῶ δίκῃ δέδωκεν, ἢ
 πρὸς αὐτῶ, τὸν ἀθλωαῖον κτείνῃ. τὸν γὰρ φυγάδα,

Δημόσθενους
τὸ τῆς πόλεως οὐ προσεῖπεν ὄνομα, ἧς οὐκ ἔ-
μετουσία αὐτῷ, ἀλλὰ τὸ τῆς πράγματος ὡς
τέθησεν αὐτὸν ἐκείνος ἐνόχον. καὶ οὐδὲν αὖ-
τις ἀρχτείνῃ, φησὶ, τὸν ἀνδροφόνον: εἶπὲν
πῶν ὧν εἰργόμενον, ἐπὶ τῷ πῶν τιμωρίου νε-
μίμως ἐπιθεῖναι, τὸ τῆς πόλεως ὄνομα ὡς ἐ-
μαχε, τοῖς αὐτοῖς ἐνεχέσθω, καθάπερ ἀντὶ
ἀθιωαῖον ἀρχτείνῃ, γράψας ἄνομοίως ὡς ο-
δρὸς ἀθιωαῖοι, τῷ τουτὶ τὸ ψήφισμα εἰρηκι-
τικὰ τοι πῶς οὐχὶ δεινὸν, εἰ οἷς ὁ νόμος δέδ-
κεν, ἐὰν ὧν εἶπεν, εἰργωνται, μετ' ἀσφαλεί-
ζῃν φυγῶν, τούτους ἐκδύτους τίς εἰ. α. γρο-
φει, καὶ ἀφαρξείται τὸ τῆς συνώμις ὡφέλ-
μον, ὃ τοῖς ἀτυχουσιν ὑπάρχειν εἰς πρᾶ-
ξω τῶν ἐγκλημάτων ὄντων, ὅτω ποτὲ τί-
ἀπάντων ἀπύκειται ἀδελον ὄν, μὴ προσλή-
τῆς ἐπιούσης τύχης οὔσης ἐκάστω. καὶ νωτὶ
ἀρχτείνονται χαρίδιμον, ὄντως ἀνὰ τ-
το γένηται, ἐὰν ἀνταποκτείνωσιν τινὸς, λι-
βόντες ἐκδύτον πεφουγοτα καὶ τῶν νομίμη
εἰργόμενον, ἐνόχοι μὲν αὐτὸ ταῖς φονικαῖς δ-
κούς ἐσονται: ἐνόχος δὲ σύ: καὶ γὰρ, ἀντις αἰ-
ὄς ἢ, γέγραπται, ἔση δ' αἴτιος, πῶν διὰ τῆς ψί-
σματος αἰτίαν δεδωκώς. οὐκοῦν εἰ μὲν ἐάσι-
μην ὑμᾶς τούτων συμβάντων, οὐ καθαροῖς ἴ-
σιν ὁμοῦ διατείφωμεν. εἰδὲ πέξιμεν, οἷς ἐγν-

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος. 258

καμῖν, αὐτοὶ τὰναντία πράττειν ἀναγκαῶς
σόμεθα. ἄρα γε μικρὸν, ἢ τυχὸν ὄσιν, ἔσδ' οὐ
θεῖ λύσαι τὸ ψήθισμα ὑμᾶς; Δέγε διὰ τὸν
μετὰ ταῦτα νόμον.

Νόμος.

Εάν τις πινὰ τῶν ἀνδροφόνων τῶν ὕζελη-
λυθότων, ὧν τὰ χρήματα ἐπί τιμα, πέρα ὄρων
ἐλαύνη, ἢ φέρη, ἢ ἄγῃ, τὰ ἴσα ὀφείλη, ὅσα περ
αὐτὸ καὶ ἐν τῇ ἡμέθρα πῆ δράση. Ἄλλος οὗτος
ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι νόμος ἀνθρωπίνως καὶ κα-
λῶς κείμενος: ὃν πρᾶβας οὗτος ὁμοίως φανή-
σεται. εἰ τις πινὰ τῶν ἀνδροφόνων, φισί, ἢ
ὕζεληλυθότων, ὧν τὰ χρήματα ἐπί τιμα. ἢ
ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ λέγει μεθελικότων. τῷ,
ὄσῳ δῆλον; τῷτε ὕζεληλυθότων εἰπεῖν, ἀλ-
λά μὴ πεφυγότων: ἢ τῷ διοεῖζειν, ὧν τὰ χρέ-
ματα ἐπί τιμα. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας δεδι-
μυται τὰ ὄντα. σδὲ μὲν δὴ τῶν ἀκουσίῳ
αὐτὸ λέγοι. λέγει δὲ τί; εἰ πέρα ὄρον φισί ἐ-
λαύνη, ἢ φέρη, ἢ ἄγῃ. ὄσῳ δὲ ὄσι τί τὸ πδρα
ἴδρον; ἐστὶ πᾶσιν ὄρος τοῖς ἀνδροφόνοις τῆς τῆ
παθόντος εἰρηκαθαι πατείδος. ἐκ μὲν δὴ ταύ-
της δίδωσιν ἐλαύνειν καὶ ἄγειν: πέρα δὲ οὐκ
εἰς αὐτῶν οὐδέ τδρον ποιῖν. εἰ δὲ τις πρᾶ
ταῦτα ποιῇ, πῶ αὐτῷ ἔδωκεν ἔσδ' αὐτῆ
δίκῳ, ὡς πδρ. αὐτὸ εἰ μέοντα ἢ δέκει οἴκοι;

Δημοθέτους. ἔτι δὲ
 γράψας ταῦτα ὀφείλῃν, ἅπῃρ αὖ οἵκοι δὲρα
 ση· εἰδή τις ἔροίτο ἀριστὸ κράτιω τῶτονι, καὶ μὴ
 μίσητε δύνῃσθε τὸ ἄδύτημα, πότρεον μὲν δὲ ἔ
 δεν εἴ τις ἀρκτενεῖ χαεῖδιμον, ἢ καὶ ἄλλω
 πως τελυθήσει· οὐκ αὖ οἶμαι, φαίη. θήσμε
 τοίνω ἀρκτενεῖν· πάλιν οἶσθ' ἑκῶν, ἢ ἄκων,
 καὶ ξύνος, ἢ πολίτης ὁ οἶσθ' ποιήσων ἔσαι· οὐ
 εὐεσ' εἰπεῖν ὡς οἶσθα. οὐκοῦν, ταῦτά γε διήπε
 προσῆκε γράψαι, εἰάν τις ἀρκτενῆ, γράφε
 τα, ἄκων, ἢ ἑκῶν, ἀδίκως ἢ δικαίως, ξύνος,
 πολίτης. ἔν' ὅτῳ ποτὲ τοῦ ἔργου ἐπράχθη, του
 τῶ τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπῆρχε δίκημα· μὴ, με
 δι' αὐτὸ τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα εἰπόντα, ἀγῶ
 μος ἔστω, προσγράψαι. τίνα γὰρ σὺ λέλοιπι
 ὄρον τῶ γράμματι τούτῳ, τὸ νόμος σαφῶς ἔ
 τωσι λέγοντος, μὴ πέρα ὄρων ἐλαύνειν, ὅς πε
 ταχόθεν δίδως ἀγειν; ὁ νόμος ὅ, οὐ μόνον οἱ
 ἐλαύνειν τῶν ὄρων πῶρα, ἀλλ' οὐδ' ἀγειν εἰ
 ἐκ δὲ τῶ σὺ ψήφισματος ὁ βουλόμενος αἰ
 τὸν ἀκοντα ἀπεκτονότα. ἔκδοτον λαβῶν
 πῶ τῶ παρόντος εἰς πατεῖδα. ἅρ' οὐ πάντι
 συχεῖς τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἀφαιρῆτι πρὸς
 σιν, μεθ' ἧς, ἢ καλόν ὅτι τῶν ἔργων ἕκαστον
 αἰχρόν; ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἑστὶ πάντων, οὐκ ἐ
 τῶν φονικῶν μόνον, οὐτῶ τῶ τ' ἔχει. αὐτὸς
 πῆ τινα, φησιν, ἀρχῶν χερῶν ἀδικῶν, ὡς εἰ

ἡμῶν αὐτο,

ἡμιώατο, οὐκ ἀδίκηϊ. ἀν' τις κακῶς ἀγορεύῃ,
τὰ ψυδῆ προσέθεικεν, ὡς εἶγε τὰ λιθῆ, προσῆ-
κον. ἀν' τις ἀρχτείνῃ ἐκ προνοίας: ὡς εἶγε ἄ-
κων, οὐ ταυτόν. ἀν' τις καταβλάψῃ τινα ἐ-
κὼν ἀδίκεος πανταχοῦ τῷ πρόφασιν βεβαιῶ-
σαν τὸ πρᾶγμα δυρήσομεν. ἀλλ' οὐ παρὰ σοί,
ἀλλ' ἀπλῶς ἀν' τις ἀρχτείνῃ χαείδημον, ἀ-
γέσθαι, καὶν ἄκων, καὶν δικαίως, καὶν ἀμωόμε-
νος, καὶν ἐφ' οἷς διδύασιν οἱ νόμοι, καὶν ὁ πωσῶν.
Λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον.

Νόμος.

Φόνου δὲ δίκασ μὴ εἶναι οὐδαμοῦ κατὰ τῆ
τῶν φύγοντας ἐνδεικνυώτων, εἰάν τις κατῆ
ὅποι μὴ ἔξεστιν. Ο μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος δρᾶκον
τος ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι ὅσους ἐκ
τῆ φονικῶν νόμων πῖρεγραψάμεν. δεῖ ὅ ἀ λέ-
γῃ σκέψασθαι. κατὰ τῆ ἐνδεικνυώτων φισὶ οὐ
κατόντας ἀνδροφόνους, ὅπου μὴ ἔξεστι, δίκας
φόνου μὴ εἶναι. ἐνταυθοῖ δύο δηλοῖ δίκαια, ἀ-
παρ' ἀμφοτέρω οὗτος εἶρηκε τὸ ψήφισμα. ὅτι
τε ἐνδεικνύει δίδωσι τὸν ἀνδροφόνον, ἢ οὐκ
αὐτὸν ἀγώγιμον οἴχεσθαι λαβόντα: καὶ ὅτι
εἰάν κατῆ τις ὅποι μὴ ἔξεστι, καὶ αὐτὸ οὗτο δι-
δωσιν οὐχ ὅπη βούλεται τις. οὐκ ἔξεστι ὅ ποι;
ἐξ ἧς ἀν' φύγῃ τις πόλει ὡς πον. καὶ σφόδρα-

Δημοσθένους

σαφῶς γὰρ δηλοῖ, εἰάν τις κατή, φησί: ὅσα
δ' οὐκ ἔσαι ἐπενεγκεῖν ἄλλῃ πύλει, πλὴν
αὐτῶν φύγοι τίς. ὅθεν γὰρ μὴ ὅ ἐξέπεσέ τις τὴ
ἀρχῶν, οὐκ ἐνὶ δήπου κατελθεῖν εἰς ταῦτα
ὁ μὲν τοίνυν νόμος, εὐδειξὶν δέ δωκε καὶ ταῖ
τῶν αὐτῶν κατή ὅποι μὴ ἔξεστιν. ὅ ὅ, ἀγώγιμος ἔς
γέγραφε, κἀντὺθεν, ὅποι φύγῃ, οὐδεὶς ἄ
λλον κωλύει νόμος. Λέγε νόμον.

Νόμος.

Εἰάν τις ἀρχτείνῃ ἐν ἀθλοῖς ἄκων, ἢ ἐν ὀδί
καθελῶν, ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας, ἢ ὥτι δ
μαρτι, ἢ ὥτι μιτεῖ, ἢ ἐπ' ἀδελφῆ, ἢ ὥτι θ
γατεῖ, ἢ ὥτι παλακῆ, ἢ ἡ αὐτῶν ἐπ' ἐλευθ
ροῖς παισὶν ἔχη: τούτων ἐνεκα μὴ φύγῃν κτι
νοντα. Πολλῶν ὅ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι νόμωνι
των παρ' οὓς εἴρηται τὸ ψήφισμα, παρ' οὐδ
να μάλλον, ἢ πρὸς τούτον τὸν ἀνεγνωσμέ
νω εἴρηται. Διδόντος γὰρ τῶ νόμου σαφῶς ἰ
τωσί, ἢ λέγοντος ἐφ' οἷς ἐξεῖναι κτεῖναι, οὓς
ἅπαντα πρῆιδε ταῦτα. καὶ γέγραφε οὐκ
ὑπερῶν ὅπως αὐτῶν ἀρχτείνῃ, πλὴν τιμω
αν. καὶ τοι σκέψασθε ὡς ὀσίως ἢ καλῶς εἰ
σα δεῖλαν ὅ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελθῶν. αὐτῶ
ἐν ἀθλοῖς ἀρχτείνῃ τινα, ἄλλων ὡς εἰσεν οὐ
κδικεῖν. διὰ τί; οὐ τὸ συμβαλὸν ἐσκέψασθε. αἱ

λὰ πῶς τῆς δεδρακότος διάνοιαν. ἔστι δὲ αὕτη
 πῆσι; ζῶντα νικῆσαι, οὐκ ἀρκτεῖναι. εἰ δὲ ἐκεῖ
 νος ἀδενέστροφος ὡς τὸν ἑσθὲρ τῆς νίκης ἐνεγ-
 κεῖν πόνον, αὐτὸν ἐαυτῶ τῆς πάθους αἰτιον ἡγή-
 σατο. διὸ τιμωρίαν οὐκ ἔδωκεν ἑσθὲρ αὐτῆς.
 πάλιν, αὐτὸν ἐν πολέμῳ, φησὶν, ἀγνοήσας, καὶ
 εἶπεν εἶναι καθαρὸν: καλῶς. εἰ γὰρ ἐγώ τινα
 τῶν ἐναντίων οἰηθεὶς εἶναι δέφθαιρα, οὐδί-
 κησὺ πέχειν, ἀλλὰ συήνωμις τυχεῖν δίκηός
 εἰμι. ἢ ἑσθὲρ δάμαρτι, φησὶν, ἢ ἑσθὲρ ἀδελφῆ,
 ἢ ἑσθὲρ θυγατρὶ, ἢ ἑσθὲρ παλαιῆ, ἢ ὡς αὐτὸν ἐπὶ
 ἑλθεῖν τοῖς πασι εἶχῃ: καὶ τὸν ἑσθὲρ τούτων
 τιμὰ κτείναντα ἀθῶον ποιεῖ, πάντων γε ὀρθό-
 τατα ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι εἶπεν ἀφείεις. τί δή
 ποτε; ὅτι ἑσθὲρ ὧν τοῖς πολεμίοις μαχομέθα,
 ἵνα μὴ πάχωσιν ὑβριστικόν, μὴ ὅ ἀσελγέσμι
 δέν: ἑσθὲρ τούτων καὶ εἶπεν φίλους, εἰὰν παρὰ
 τὸν νόμον εἰς αὐτοῦ ὑβρίζωσι, καὶ διαφθείρω-
 σιν, ἔδωκεν ἀρκτεῖναι. ἐπειδὴ γὰρ οὐ γένος
 ὅσι φίλων καὶ πολεμίων, ἀλλὰ τὰ πράττομε
 να ἐξ ἑσθὲρ γάρεται τῆς ἐκάστου: εἶπεν ἐχθρὰ ποι-
 οῦσας ἐν ἐχθροῦ μῆδαι κολάζειν ἀπέδωκεν
 ὁ νόμος. οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τοσούτων ὄντων ἐφ'
 οἷς εἶπεν ἄλλους ἔξεστιν ἀρκτείνωσαι, μόνον αὐ-
 τῶν ἐκείνων μὴ δι' ἑσθὲρ τούτοις ἐξέσαι ἀρ-
 κτεῖναι. φησὶν. αὐτὸν δὲ τι συμβῆ τοῖς οἷον ἴσως

ἦδη τῶ ἢ ἄλλω, ἀπαλαγῆ μὲν ἐκ θράκης, ἐλ-
 θὼν δὲ εἰς πόλιν οἰκῆπου, τῆς μὲν ἕξοσι αὐτῷ
 κέτι κύριος ὢν δι' ἧς πολλὰ ποιεῖ τῶν ἀπειρ-
 μένων ὑπὸ τῶν νόμων, τοῖς δ' ἔδει καὶ πύ-
 λωθιμίαις ταῦτ' ἕπι χειρῆ πρᾶττειν: ἄλλο τ
 ἢ σγῶντα δείξει χαρίδιμον ἔαν αὐτὸν ὑβε-
 ρειν; οὐ γὰρ ἀρκτεῖναι γε ἀσφαλές, οὐδέ τι-
 μωρίαν λαβεῖν, ὡς δίδωσιν ὁ νόμος, εἰ τὸ ψ-
 φισμα τουτουί. καὶ μὴ εἴ τις ἐκεῖνο ὑπο-
 λαμβάνει, ποῦ δὲ γένοιτο αὐτὰ ταῦτα; τί κα-
 λυεῖ καὶ μὲ λέγειν, τίς δ' αὖ ἀρκτεῖναι χα-
 ριδιμόν; ἀλλὰ μὴ ὄσσο στο πῶμην: ἀλλ' ἐπειδ
 πρὸ ὅτι τὸ φῦγον ψήφισμα, οὐκ ἔστι ἦδη;
 γενημύω τινὶ πράγματι, ἀλλ' ἔστι τοιούτω
 μὴ δ' εἰ γενήσεται, μηδεὶς οἶδε: τὸ μὲν τῶ μέ-
 λοντος ἔσεσθαι, κοινὸν ἀμφοῖν ὑπάρχεται: πε-
 δὲ τούτω ὑποθῶντες ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπί-
 δας, οὐ τῶπὲ στο πῶμην, ὡς τάχ' αὖ εἰ τύχοι
 τούτων καὶ κείνων συμβαίντων. λύσαι μὲν τ
 ἴνω τὸ ψήφισμα, αὐτὰρ ἀρὰ συμβῆτι παθεῖν.
 κείνω, εἰσὶν αἱ κατὰ τῶν νόμους ὑπὸ αὐ-
 τμωεῖαι: ἔωπ δὲ, αὐτὰρ ἀρὰ ἐκεῖνος ζῶν ἀδικῆ-
 να, ἀνήρηται τοῖς ὑβείζομένοισι ἢ μετὰ τῶν
 ἴμων δίκῃ. ὡς τε πανταχῆ ἢ ἐναντίον ὅτι τ
 νόμοις τὸ ψήφισμα, καὶ λύσαι συμφέρει.
 λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον.

Νόμος.

Καὶ εἰ μὴ φρόντα ἢ ἄγοντα βία ἀδίκως θυ-
 τὸς ἀμωμόβηλος κτείνει νηποινεὶ τεθναῖναι κε-
 λούει. ἄλλα ταῦτα ἐφ' οἷς ἐξεστὶ κτείνειν, εἰ μὴ
 ἄγοντα, ἢ φρόντα βία ἀδίκων θυτὸς ἀμωμό-
 βηλος κτείνει, νηποινεὶ τεθναῖναι κελούει. Θεά-
 σαθε πρὸς δὲ ὡς δὲ. τῷ μὲν ὑπειπὼν ἐφ' οἷς
 ἐξεῖναι κτείνειν προσγράψαι τὸ θυτὸς, ἀφεί-
 λε τὸν τῆ βουλδύσαθαί τι κακὸν χρόνον: τῷ
 δὲ, ἀμωμόβηλος γράψαι, διηλοῖ, τῷ πάχοντι
 θυτὸς τῷ ἐβουσίαν οὐκ ἄλλω πινί. ὁ μὲν δὲ
 νόμος δὲ ταῦτα θυτὸς ἀμωμοβίω, δέδωκεν
 θυτὸς ἀρχκτείνω. ὁ δ' οὐδὲν εἴρηκεν: ἄλλ' ἄ-
 πωλῶς ἀν' τις ἀρχκτείνει, καὶν δικάίως, καὶν ὡς
 οἱ νόμοι δίδωσιν. ἄλλα νὴ δία συκοφαντῆμεν
 τὸ πρᾶγμα; τίνα γὰρ οἴσει ἢ ἄξει βία ἀδί-
 κως χαεῖ δημος; πάντας ἀνθρώπους. ἴσε γὰρ
 ἴδη που τῆθ' ὅτι πάντες οἱ στρατῆμα ἔχοντες,
 οὗτοι ὦν ἀν' οἴωνται κρείττους ἐσεσθαι, ἄγουσι
 καὶ φρόνουσι, χρήματ' αὐτοῦτες. εἴτ' οὐ δεινὸν
 ἴδῃ ἢ ἢ θεοί, ἢ φανδρῶς παρανόμον, ἔ μόνον
 πρᾶ τὸν γραμμείον νόμον, ἄλλα ἢ πρᾶ τ'
 κτείνον ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον, τ' ἄγοντα,
 ἢ φρόντα βία τὰ μὰ ἐν πολειμίου μοίρα, μὴ
 ἐξεῖναι μοι ἀμωμάσθαι; εἴ γε μὴ δὲ οἴσον τὸν
 κρόπον ἐξέσαι χαεῖ δημῶν ἀρχκτείνει, ἀλλ' ἐ-

Δημοσθένους

αὐτῶν ἀδικῶν ἀγῆ καὶ φέρῃ βία τὰ πινὸς λιτῶ
μνος, ἀγώγιμος ὁ κτείνωσ' ἔσαι: τῆ νόμου δι
δύοντος, ἐὰν ἴσῃ τούτοις, ἀθῶον εἶναι. Δέξ
τὸν μετὰ ταῦτα νόμον.

Νόμος.

Ὁς αὖ ἀρχῶν, ἢ ἰδιώτης αἴτιος ἢ τ' θεσμέ
συγχυθῶσαι τόνδε, ἢ μεταποιήσῃ αὐτόν, ἀτί
μον εἶναι καὶ παῖδας ἀτίμους, καὶ τὰ ἐκείνῃ
Ἡκούσατε μὲν τῆ νόμον ἀντίκρυς ὡ ἀνδρῶ
ἀθλωαῖοι λέγοντος, ὅς ἀρχῶν, ἢ ἰδιώτης αἴτ
ος ἢ τὸν θεσμόν συγχυθῶσαι τόνδε, ἢ μεταπο
σῃ αὐτόν, ἀτίμος ἔσῃ, καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ ἐ
κείνῃ. ἄρ' οὐ μὲν μικρὰν, ἢ φαύλῃ πρόνοιαν ἰ
μῖν ἔχειν ὁ θεὸς τὸν νόμον δοκεῖ, ὅπως κύει
ἔσαι καὶ μήτε συγχυθῆσεται, μήτ' αὖ μετο
ποιηθῆσεται; ἀλλ' ἀριστοκράτης οὐτοσί μικρ
φροντίσας αὐτῶ μεταποιεῖ καὶ συγκεῖ. τί
ἄλλο ἔσαι τὸ μεταποιεῖν, ἢ ὅταν ἔξω τῶν τ
ταγμασίων δικαστηρίων καὶ ὄρων ὧν εἴρηκα
δει, διδῶ τις τὰς τιμωρίας, καὶ τὸ, τῆ λόγ
τυχεῖν ἀναμφῶν, ἐκδύτους ποιῆ. τί δ' ἄλλο
συχεῖν, ἢ ὅταν οὕτωσὶ πάντα τὰναντία τ
τοῖς νόμοις ἐξῆς τίς γεγραμμένων γραφῆ; ὅ
νυν μόνον τούτους ὁ νόμος ὡ ἀνδρῶ ἀθλω
οι πρᾶξέβηκεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς;
ἀντιγραφεῖς ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς;
ἀντιγραφεῖς ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς.

κεφαλαίω λέγω, ὅ πύσοι νόμοι παρὰ τῶν φο-
 νικῶν δικασθεῖων εἰσι, καλεῖσθαι λέγοντες, ἢ
 μαρτυρεῖν, ἢ δίομνασθαι αὐτὸ ἀγωνιζομένους,
 ἢ ἄλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγωνιζομένους, πάντα ἔδοξε
 βικε τούτους, ἢ πᾶσιν ἐναντίον εἴρηκε τὸ ψή-
 φισμα τουτί. ὃ γὰρ ἔκκλησις, ἔκείσις, ἔμαρτυ-
 ρία σφαιδύτος, οὐ δωμοσία, ἀλλ' ἀπ' αἰτίας
 οὐδὲς ἢ τιμωρία γέγραπται, ἢ αὐτὴν ἡ ἀπα-
 γρηδύουσιν οἱ νόμοι, τί αὖν ἄλλο τις εἴποι; καί
 τοι ταῦτα πάντα ἔστι πέντε δικασθεῖος γί-
 γνῃ προστεταγμένα τοῖς νόμοις. νῦν δὲ ἴσως
 εἴποι τίς αὖν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδενὸς ἔσ' ἀ-
 γία, οὐδὲ δικαίως βυρημένα: ἀλλ' ἔγραψεν οὐ-
 κενος δίκημα καὶ καλά; ἀλλὰ τὸν ἐναντίον, τού-
 του μὲν τῷ ψήφισματος, οὐκ οἶδ' εἴ τι δεινότε-
 ρον γέγονε πώποτε ἐν ὑμῖν. τούτων δὲ τῶν πάν-
 των, ὅ πόσα ὄσι δικασθεῖα ἐν ἀνθρώποις οὐδὲν
 οὐτε σεμνότρονον, οὐτε δημιότρονον φανήσε-
 ται. Βούλομαι δ' εἰπεῖν διὰ βραχέων, ἀλλ' ἢ
 βῆλόν τινα, καὶ τιμὴν φέρει τῇ πόλει ῥηθνή-
 στα, καὶ ἡδίους ἔσεσθε ἀκούσαντες. ἀξίωμα ἔ-
 σ' αὐτῶν δὲν ὅταν μάλιστα μαθήσεσθε, ἔστι τὴν
 δωρεάν ἐπανελθῶν ἢ τῶ χειδὴμῶν δέδοται.
 ἡμεῖς ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶναι χαι δημῶν ἐποι-
 τάμεθα πολίτην. καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης
 μετεδώκαμεν αὐτῶ καὶ ἰδρῶν, καὶ ὀσίων ἢ

Δημοσθένους

νομίμων, καὶ πάντων ὅσων πρὸς αὐτοῖς μέγ
στην ἡμῖν. πολλὰ μὲν δὴ παρ' ἡμῖν ἔστι τοιαῦ
τα, ὅτι ἔχεται τῶνδε. ἐν δὲ οὗτω ἰδιαιτάτον πο
των καὶ σεμνότατον, τὸ ἐν ἀρείῳ πάγῃ δικα
σθεῖον ἔσθ' οὗ τοσαῦτά ἐστιν εἶπεῖν καλ
πρᾶξεδεδομεία καὶ μυθώδη, καὶ ὧν αὐτοῖ μο
τυροῖς ἐσμὲν, ὅσα παρὶ οὐδενὸς ἄλλου δικο
σθεῖον. ὧν ὡς πρὸς δείγματος εἴηκεν, ἀξι
ἔστιν ἐν ἡ δύο ἀκούσαι. ὅτι μὲν τοίνυν τὰ
λαϊα, ὡς ἡμῖν ἀκούσαι πρᾶξέδοται, ἐν μοι
τούτω τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκασαν φόνον, κα
σθῶσαι καὶ λαβεῖν ἡξίωσαν, καὶ δικασαὶ γε
σθαι διενεχθεῖσιν ἀλλήλοισι, ὡς λόγος: λαβε
μὲν ποσειδῶν ἔσθ' ἀλιγρόδιον τῆς ἡοῦ πῆ
ἀρεος: δικάσασθαι δὲ δὴ μνησίσι καὶ ὀρέσῃ οἱ δι
δεκα θεοί. καὶ τὰ μὲν δὴ παλαιά, τοιαῦτα
τὰ δὲ ὑστέρων, ὅτι μόνον τὸ δικασθεῖον ἔχει
ραννος, ἔκ ὀλιγαρχία, ἔκ δημοκρατία τὰς φι
κὰς δίκας ἀφελέσθαι τετόλμικεν. ἀλλὰ πι
τες ἀσθενέστερον αὐτὸ δίκασθαι δύρεῖν ἡ γυναι
παρὶ τούτων αὐτοῖ, τῆς πρᾶ τούτοις δὴσικε
δικαίου. πρὸς δὲ τούτοις τοιούτοις οὖσιν, ἐν τῷ
θεοῖ μόνον ἔδειξεν πῶποτε οὔτε φύγων ἄλλοι,
ἔτε διώκων ἢ πηθεῖς ἐξήλεγεν ὡς ἀδίκως ἰ
κάσθαι τὰ κειθέντα. ταύτῃ τοίνυν τῷ φ
λακίῳ, καὶ τὰς ἐν ταύτῃ νομίμους τιμῶν

ἰδὼ, πρῶτος ὁ γράφων τὸ ψήφισμα τοῦτι, ζῶν
 ἢ τι μὲν ἕξουσίαν γέγραφε τῷ χαρὶ δῆμιον ποι-
 εῖν, ὃ, τι αὐτὸ βούλιται: παθόντος δέ τι τοῖς οἰ-
 κείοις συκοφαντίαν δέδωκε. σκέψασθε γὰρ
 οὕτως. ἴστε δῆπου τῶν ἅπαντες, ὅτι ἐν ἀρείῳ
 πάγῳ οὐ δίδωσιν ὁ νόμος καὶ κελύει φόνου
 δικάζεσθαι, πρῶτον μὲν διεξομεῖται κατ' ἕξω
 κείῳ αὐτῶν, καὶ γένους, καὶ οἰκίῳ ὃ πινὰ ἂ
 πώμνος εἰργάσθαι τί τοιοῦτον: εἴτ' ἔδὲ τὸν τυ-
 χόντα τιν' ὄρειον εἶπε ποιήσει: ἀλλ' ὃν οὐδεὶς
 γὰρ μνησιν ἕσθ' οὐδενὸς ἄλλου: σὰς (ἐπὶ τῶν το-
 μίων κάπρου, καὶ κελου, καὶ τῶν τῶν, καὶ τού-
 των ἐσφαγμένων ὑφ' ὧν δεῖ καὶ ἐν αἷς ἡμέ-
 ραις προσήκει. ὥστε καὶ ἐκ τῶν χείρων, καὶ ἐκ
 τῶν μεταχειρισμένων ἅπαν ὅσον ἔσθ' ὄσιον,
 πεπράχθαι. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν τοιοῦτον
 ἄρκον οἰωμοκῶς, οὐ πῶ πεπίσθεται. ἀλλ' ἐὰν
 ἄλλοτε λεγῆται μὴ λέγων ἀληθῆ, τὴν ἐπιτορκίαν
 ἐπενεγκάμενος τοῖς ἐσθ' ἅπασιν καὶ τῷ γένει,
 πᾶσι οὐδ' ὅπως ἔξει. ἐὰν δὲ δύξη τὰ δίκαια
 ἀγκαλεῖν, καὶ ἔλη τὸν δεδρακότα τῶν φόνου,
 οὐδ' οὕτω κύριος γίγνεται τῶν ἀλόγους. ἀλλ'
 ἐκείνους μὲν οἱ νόμοι κύριοι κολάσαι, καὶ οἷς προσ-
 ἔτακται ταῦτα, τῷ δὲ, ἐπιδεῖν δίδόντα δι-
 κῶν ἔξεισιν, καὶ ἔταξεν ὁ νόμος τὸν ἀλόγους: πέ-
 ρα δ' οὐδὲν τούτων. καὶ τῷ μὲν δῶκοντι ὑπάρ-

Δημοσθένους

χει ταῦτα. τῶ δὲ φύγοντι, τὰ μὲν τῆς διωμ
σίως, ταυτὰ τὸν πρότερον δὲ ἔξεστιν εἰπόντε
λόγον μετασῆναι. ἢ οὐθ' ὁ διώκων, οὐθ' οἱ δικε
ζοντες, οὐτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδεὶς κύριος κ
λύσαι. τί δὴ ποτ' ὦ ἀνδρῶν ἀθλαῖοι τῶσ' οὐ
τως ἔχει; ὅτι οἱ ταῦτ' ἔξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα
διαθέντες, οἱ πινὲς ποτ' ἦσαν, εἴθ' ἠρωδῶν, εἴτ
θεοὶ, οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασιν: ἀλλ' α
θρωπίνως ἐπεκούθησαν εἰς ὅσον εἶχε καλῶ
τὰς συμφορὰς. ταῦτα μὲν τοι πάντα, οὐπι
καλῶς καὶ νομίμως ἔχοντα, ὁ γράφων τὸ ψ
φισμα τουτὶ πρᾶξεβηκῶς φαίνεται. εἰ γὰρ
οὐδ' ὁ ποῦν εἴ τι τούτων εἰ τῶ ψφισματι το
του. Καὶ πρῶτον μὲν πρ' εἰς αἴτιον τὸ δικασ
ειον, καὶ πρᾶ αἴτιον γεγραμμένους νόμους κα
ἄγραφα νόμιμα, τὸ ψφισμα εἴρηται: διδύ
τῶρον δι' ἑτέρον δικαστήριον, τὸ τῶν ἀκουσίω
φόνων φαίνεται συγχέων, τὸ αἰτιῶν παλαι
αἰτίων, καὶ αἴτιον πρᾶ τούτων νόμους πρᾶξαίνω
καὶ γὰρ εἰ ταῦθ' ὑπέκειται πρῶτοι μὲν δια
μοσία: διδύ τῶρον δὲ λόγος: τείτον δὲ γινώσκεις
δικαστηρίου. ὧν οὐδέν ὄστιν εἰ τῶ τούτου ψφ
φισματι. ἀν' εἰ ἀλλῶ καὶ δικῆ τούτων εἰργά
σται, οὐθ' ὁ διώκων τῶ δεδρακέντος κύριος, οὐ
ἄλλος οὐδεὶς πλὴν ὁ νόμος. τί εἴω ὁ νόμος κε
λεύει; τὸν ἀλόγιστον ἐπ' ἀκουσίω φόνω, εἰ τις

ὁ κατὰ ἀρχῶν κρῖναι τοὺς λόγους. 262

*ὡρισμένοις χρόνοις ἀπελθεῖν τακτικῶς οὐδὲν, ἢ
φύγειν ἕως αὐτῶν αἰδέσθαι τίς τῶν ἐν γένει τῶ
πεπονθότος: πτωικαῦτα δ' ἡκεῖν δέδωκεν ἔστιν
ὄντροπον, οὐχ ὄν αὐτῶν τύχη: ἀλλὰ καὶ θῦσαι, ἢ
καθαρθῆναι, ἢ ἀλλ' ἄτινα: διείρηκεν ἀρχὴν ποι
ἦσαι ὀρθῶς ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι ταῦτα πάν
τα λέγων ὁ νόμος. καὶ γὰρ τὸ τῶν ἀκουσίων
ἐλάττω πτωικῶν, ἢ τῶν ἐκουσίων τάξαι
δίηκον: καὶ τὸ παραχρόντ' ἀσφάλειαν ἀπελ
θεῖν, καὶ τὸ προσάτιν φύγειν, ὀρθῶς ἔχον ὅτι:
καὶ τὸ τὸν κατόνθ' ὀσοῦν καὶ καθαίρειται νο
μίμοις πσι, ἢ τὸ τῶν νόμων κρείους ἀπάντων
εἶναι, ἢ ταῦτα πάντα ἔχει καλῶς. ταῦτα τοί
νω ἀπαντα δικαίως ἔτι διορθῶντα ὑπὸ τῶ
ἀρχῆς νομοθετησάντων παρέβη γράφων
τὸ ψήφισμα οὕτως. ταῦτα μὲν διὰ δύο τηλι
καῦτα καὶ τοιαῦτα δικαστήρια ἢ νόμιμα ἐκ
παντός τε χρόνου πρᾶξεσθαι οὕτως ἀνα
ιδῶς ὑπὸρπεπήθηκε. Τείτον δὲ ἔτδρον πρὸς
τούτοις δικαστήριον, ὃ πάντων ἀγώτατα τού
των ἔχει καὶ φεικτέατα, αὐτῶν ὁμολογῆ
μὲν κτεῖναι, ἐνόμως δὲ φῆδεδρακείαι: οὕτω
δέ ὅτιν τὸ ἐπὶ δελφινίῳ. δικαῖσι γάρ μοι ὡς ἀν
δρῶν ἀθλωαῖοι ζητήσαι οὕτω πρῶτον ἀπάν
των οἱ πρὸς τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκημα ὀεί
παντες: πότδρ οὐδένα γὰρ φόνον ὅσον εἶναι νο

Δημοσθένους

μίξειν, ἢ πινάξ' ἔσθ' ὅσιον νομιστέον. λογιζόμεν
δι' ὅτι μηδὲν αὐτῆς ἀπεκτονῶς, ὁμολογῶ
θεῶν δικαστῶν τυχῶν ἀρχφυλάγει, νομίσ
δίησιν πινάξ' εἶναι φόνον: οὐ γὰρ αὐτὰ γὰρ
δίησιν φόνον ψεύσασθαι. ὡς δὲ ἄρα νόμοι
σαν, γράφουσιν ἡδὴ καὶ διορίζουσι σαφῶς ἐ-
οῖς ἔξῃν ἀρχκτείνωσι. ἀλλ' ἔχ' οὗτοι οὐδὲ
ἀφείλαν: ἀλλ' ἄπλῶς εἰάν τις ἀρχκτείνῃ, φ-
σι, χαρίδιμον, καὶ δικαίως, καὶ ὡς οἱ νόμοι
δοῶσιν, ἐκδοτὴν ποιῆ. καὶ τοὶ πᾶσιν εἰσι πρὸς
μασι καὶ λόγοις δύο προσθήκαι, ἢ τε τῆς δικαί-
καὶ ἀδίκου: ἅς ἅμα μὲν τὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα οὐ
δὲν αὐτὸ διώματα ἔχειν, οὐδὲ λόγος οὐδὲ τίς: π-
γαὶρ αὐτὸ δίησιν ἅμα τὰ καὶ μὴ, γένοιτο
πῶς ἔτ' ἄν δι' ἕκαστον αἰτίαν ἔχεν ὀδονμάζει
καὶ μὲν πῶς ἀδίκον φανῆ, πονηρὸν κείνῃ
εἰάν δὲ πῶς δικαίαν, χρηστὸν καὶ καλόν. οὐ τ-
νω οὐδὲ ἔτ' ἄν προσέθηκαὶ τούτων, ἀλλ'
ἀρχκτείνῃ γράφων: ἀλλ' ἀόριστον αὐτῷ εἰπ-
πῶς αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἄρα πρὸς γρ-
ψας ἀγώγιμον εἶναι, τρίτον τοῦτ' ὀδονμάζει
καὶ τὰ τούτου νόμιμα πρᾶξε ἐκείνῃς φάνη
Τέταρτον τρίτω ἄλλο πρὸς τούτους, τὸ ἔ-
πρὸς ταῦτα: ἄρα δὲ ὅτι τί; εἰάν λίσσῃ, ἢ ἐύλι-
ἢ σίδηρος, ἢ τί τοιοῦτο: ἐμπροσθὸν πατάξῃ, ἢ
τὸν μὲν βαλόντα ἀγνοῆ τις, αὐτὸ δὲ εἰδῆναι

ἔχῃ τὸ τὸν φόνον ἐργασμῶν: τούτοις ἐν ταῦ-
 τα λαγχάνεται. εἰ τοίνυν τῶν ἀψύχων ἢ μὴ
 μετεχόντων τῶ φρονεῖν οὐδὲν ἔσθ' ὅσιον τοιαύ-
 τῳ ἔχον αἰτίαν ἔαν ἄκειτον: ἢ που τὸν γε ἀδι-
 κοῦντα μὲν οὐδὲν ἔαν τύχη, θήσω δὲ ἀδικοῦ-
 ντα, ἀλλ' ἀνθρώπον γε ὄντα καὶ μετεπιφοῦτα
 τῆ τύχῃ τῆς αὐτῆς ἡμῖν φύσεως, ἀνόσιον καὶ
 μὲν ἄνδρ' λόγου καὶ ψύφου ποιεῖν ἔκδοτον
 ἔσθ' αἰτία τοιαύτη. Ἐπι τοίνυν πέμπτον δι-
 κασήριον ἄλλο θεάσαοθε, οἷον ἕσπερ βέβαιε,
 ἐπὶ ἐν φρεσὶ τοῖ. ἐν ταῦθα γὰρ ὡ ἀνδρῶν ἀθη-
 ναῖοι κελύει δίκασ' ὑπέχειν ὁ νόμος, ἔαν τις
 ἐπ' ἀκουσίῳ πεφλυγῶς, μὴ πω τῶν ἐκβαλλόν-
 των αὐτὸν ἡδεσμῶν, αἰτίαν ἔχει ἐτέρῳ φό-
 νον ἐκουσίου. καὶ οὐχ ὅτι διδύρο ἔχ' οἷόν τε ἐλ-
 λείν αὐτῷ, παρεῖλεν αὐτὸν ὁ ταῦτα ἔκασα
 πῶς τάξασ': οὐδ' ὅτι καὶ πρό-τοῖ ὄντι τοιοῦ-
 τον ἐποίησε, καὶ δὴ τῷ ὁμοίαν ἐποίησατο π-
 κῶ αἰτίαν κατ' αὐτῶ: ἀλλὰ τότε ὄψε βέ-
 βαιον ὅπως ἔσαι, καὶ κείνον οὐκ ἀπέσέρισε λό-
 γου καὶ κείσεως. τί οἷον ἐποίησαν: ἢ γὰρ οὐδ'
 δικάζοντας ἐκείτε, οἱ πορτε λθεῖν οἷόν τε ἰ-
 κείνω, τῆς χώρας ἀφαιρέξασ' τόπον τινὰ ἐν
 ἡρεσὶ καλούμενον: ἔσθ' ἰθαλάτῃ. εἴθ' ὁ μὲν,
 ἐν πλοίῳ προσπλύσας λέγει τῆς γῆς ἔχ' ἀπὸ
 κωσ: οἷδ' ἀκροῶνται ἢ δικάζουσιν ἐν τῇ γῆ.

Δημοσθένους

καὶ μὴν ἄλλω, πῶς ἔστι τοῖς ἔκοντοῖσι φόνοις ἐκ
κίω ἔδωκε. δικαίως. εἰ δὲ ἀφύγη, ταῦτι
μὴν ἀθῶος ἀφίεται: πῶς δὲ ἔστι τῷ προτέρῳ φ
νῶ φυγῆ ὑπέχει. τίνας οὖν ποτε εἴνεκα ταῦ
οὕτω διεσπύδαται; ἴσον ἠγεῖτο ἀσέβημα
ταῦτα διαφῶν τόντε ἀδικουῦτα εἶναι, καὶ π
αὐτῶν ἀίτιον ἐκδιδύναμι πρὸς δίκης. καί τοι εἰ πρὸ
τῶ ἀνδραφόνων τῶν ἤδη κεκειμενῶν, τοσαύτη
αὐτοῦ γίνεται, ὅπως λόγου καὶ κείσεως, καὶ
πάντων ὅποσα εἰς δίκημα, τούτωνται πρὸς
ὑπερον αἰτιῶν: ἢ που πρὶ γε τῶ μήθ' ἑαλωκε
τος μήτ' ἐγνωσμένης, πότρον δέ δρακον, ἢ σ
καὶ πότρ' ἄκεν, ἢ ἑκῶν, πάνδεινον γράφ
ὡς ἐκδοτέον τοῖς ἐγκαλοῦσιν αὐτοῖς πρὸς δ
κίης. Ἐπιτοίνω ἔκτη τιμωρία πρὸς ἀπάσι
ταύταις, ὡς ὁμοίως πρᾶβας γέγραφε τὸ
φισμα οὐτό. εἰ πάντα ταῦτά τις ἠγνόηκε,
ἢ πρὸς ἠλύθασιν οἱ χρόνοι ἐν οἷς ἔδει τούτ
ἕκαστα ποιῆν, ἢ δι' ἄλλοτι οὐχὶ βούλεται
τους οὐδὲ πρόπους ἐπεξίκασι: τὸν ἀνδραφόνον
ὄρα πρὸς ἰόντα ἐν τοῖς ἰδρῶσι, καὶ κατὰ πῶ
γοραῖ: ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσποτικόν, α
οἴκαδε. οὐδ' ὅποι βούλεται τις, ὡς πρὸς σὺ
ἔδωκε. καὶ ταῦθα ἀπαχθεῖς, οὐδ' ὅτι
πρὶν αὐτῶν κειθῆ πείσεται. ἀλλ' εἰ μὴ ἄλλω,
νά τῶ ζημιωθήσεται: εἰ δὲ μὴ μεταλάβῃ

πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ ἀπαγαγὼν, χεί-
 λισ' προποφλήσει. ἀλλ' οὐχ οὗτος ἔγραψε
 ταῦτα: ἀλλὰ τὸν μὲν ἀθῶον αἰτιάσασθαι, τὸν
 δὲ ἄκειτον, πρᾶχρῆμα ἐκδίδουσαι, ἐὰν δέ τις
 ἀνθρώπων, ἢ καὶ ὅλη ἢ πόλις τοσούτοις νομί-
 μοις ἀναφρονεμένοις ὅσοις ἐγὼ διεξελήλυθα, ἢ
 τοσούτοις δικασταῖσι καταλυομένοις ὅσοις εἰ-
 ρηνικὰ, ἃ θεοὶ κατέδειξαν, καὶ μετὰ ταῦτα
 ἀνθρώποι χρῶνται, πάντα τὸν χρόνον βοηθήσει,
 καὶ τὸν ὑβριζόμενον ἢ παρανομούμενον ἀφέ-
 ληται. ἔκαστον δὲ ἔγραψεν εἶναι: καὶ οὐδὲ τού-
 τω λόγον οὐδὲ κείσιν πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ
 ἄλλων οὐθὺς ἀνδ' κείσεως κολάζει. πῶς αὖ, ἢ
 βαινότῃρον γένοιτο, ἢ πρᾶνομώτῃρον τούτου
 ἀφήσιμα; ἀρὰ τίς ἡμῖν ἐπιλοιπὸς ὅστι νόμος;
 Πείξον οὐ τοσί. Λέγε τουτονί.

Νόμος.

Ἐὰν τις βιάω θανάτῳ ἀρθάνῃ, ἔσθ' ἢ τού-
 του τοῖς προσήκουσιν εἶναι τὰς ἀνδροληψίας,
 ἢ ὡς αὖ, ἢ δίκασ' τῶ φόνου ἔσθ' ἢ ὡς αὖ, ἢ οὐκ
 κερκτείναντας ἐκδῶσι. τῶ δὲ ἀνδροληψίαν
 εἶναι μέχρι τριῶν, πλέοι δὲ μή. Πολλῶν ὡ-
 κ' ἀρσ' ἀθ' αἰοὶ καλῶς ἔχόντων νόμων, οὐκ
 ἢ δ' εἴ τινος ἢ πον καλῶς οὗτος ἔχει ἢ δικαίως
 ἢ νόμος. σκέψασθε γὰρ ὡς νομίμως, καὶ σφό-
 δρα ἀνθρωπίνως κείται. ἐὰν τις βιάω θανά-

Δημοσθένους

τω ἀρχαίῃ, φησὶ. πρῶτον μὲν διὰ τῆς προσ-
γράφου τὸ βιαίως, σύμβολον πεποιήκει, ὡς
νόσκειν ὅτι ἂν ἀδίκως λέγει. ἐπεὶ τούτο
φησὶ, τοῖς προσήκουσιν εἶναι τὰς ἀνδροληψίας
ἕως ἂν ἡ δίκος τὸ φόνος ὑπόσχωσιν, ἢ εἰς ἀγκυ-
κτείναντας ἐκδιώσῃ. σκοπεῖσθε ὡς καλῶς π-
τόρον μὲν ὑποσχεῖν δίκας ἀξιοί, μετὰ ταυ-
τα δὲ, ἂν οἷον μὴ βούλωνται, προτέταξι
ἐκδιῶναι. εἰάν δὲ μηδὲ τὸρον τούτων ἐθέλω-
σι, τὸ ἀνδρολήψιον, φησὶν, εἶναι μέχρι τριῶν
πλέον δὲ μή. πρῶτα τοίνυν ὅλον εἶπεν τὸν νό-
μον εἰρηται τὸ ψήφισμα. πρῶτον μὲν γὰρ ἐν-
τις ἀγκυκτείνῃ γραφῶν, οὐ προτέγραψεν ἀ-
δικως, οὐδὲ βιαίως, οὐδὲ ὅλως οὐδὲν: εἶτα προσ-
δίκῃ ἀξιῶσαι λαβεῖν, οὐθὺς ἐγραψεν ἀγκυ-
κτείναν εἶναι. πρὸς δὲ τούτοις, ὁ μὲν νόμος, ἀντι-
τε δίκῃ ὑπόσχωσι παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος ἴ-
νηται, μήτε οἷον δεκράκωτας ἐκδιώσῃ, κελί-
κατα τούτων εἶναι ἀνδρολήψιον μέχρι τρι-
ῶν. ὁ δὲ, τούτους μὲν ἀθῶους πρῆκε, καὶ οἷον
λόγον πεποιήται πρὸς αὐτῶν οὐδικία: οἷον
τὸν ἡδὴ πεφύγοντα, φήσω γὰρ οὕτω κατὰ
κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃν κείτο
φύγοντα δέχεσθαι, ὑποδέξαμεν οὐκ ἀ-
σῶς εἶναι γράφει, εἰάν μὴ τὸν ἰκέτω ἐκδι-
διώσῃ. οὐκοῦν καὶ τὸ μὴ προσθεῖναι τῆ

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος. 165

εἰάν ἀρχτείνῃ, ἢ τὸ μηδεμίαν κείσιν εἰπεῖν,
καὶ τὸ μὴ δίκαια αἰτεῖν, καὶ τὸ πάντα χόρην
διδόναι λαβεῖν, καὶ τὸ οὐκ ὑποδεξαμένους,
ἀλλὰ μὴ παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται, κολά-
ζειν, καὶ πᾶσιν ἔτῳσι φανερώς καὶ πρὸς ὄψιν
εἴρηκε τὸν νόμον. Λέγε δὴ τὸν ἐφεξῆς.

Νόμος.

Μὴ ὁ νόμον ἐπ' ἀνδρῶν ἐβεῖναι θεῖναι, εἰάν μὴ ἢ
αὐτὸν ἐφ' ἀπασιν ἀθλωαίοις. Ἐστὶ μὲν οὐκέτι
τῶν φονικῶν ὁδε νῦν ἀνεγνωσμένος νόμος ὡς
ἀνδρῶν δικασαί, οὐδ' ὅποιω δὴ ἦπτον ἔχει κα-
λῶς, εἰ πῶρ καὶ ἄλλος τις. ὡς πῶρ γὰρ τῆς ἄλ-
λης πολιτείας ἴσον μέτεσιν ἐκάσῳ, ἔτῳσι ὡς τα-
θεῖν ἢ τῶν νόμων ἴσον μετέχειν πάντας ὁ θεῖς
αὐτόν: ἢ δὲ ταῦτ' ἐγράφει, οὐδὲ νόμον ἐπ'
ἀνδρῶν ἐβεῖναι θεῖναι, εἰάν μὴ τὸν αὐτὸν ἐφ' ἀ-
πασιν ἀθλωαίοις. ὁπότε τοίνυν τὰ ψηφίσματα
θεῖν κατὰ οὓς νόμους ὁμολογεῖται γράφειν, ὁ
γράφων ἰδίᾳ τι χαεῖ δῆμῳ τοιᾶτον, ὁ μὴ πᾶ-
σι, καὶ ὑμῖν ἔσαι, σαφῶς πρὸς ὄψιν ἂν εἰρηκῶς
εἴη τὸν νόμον. οὐ γὰρ δήπου ἂ μὴ δὲ νομοθε-
τεῖν ἔξεσσι, ταῦτα εὖ ψηφίσματα γράφας
πῆς, εὐνομῶν ἂν εἰρηκῶς εἴη. Λέγε τὸν μετὰ
ταῦτα νόμον, ἢ οὗτοι πάντες εἰσίν.

Νόμος.

Ψηφίσμα ὃ μηδὲν μίτε βουλῆς μίτε δήμον κα

λ

ειώτερον εἶναι. Κατάθου. Πάνυ μικρὸν ὑπέλιφα μοι τὸν λόγον ὡς ἄνδρες δικασαὶ καὶ ῥάδιον εἶναι, ὡς δὲ τὰ καὶ πρῶτα εἶπεν εἶραται τὸν νόμον τὸ ψήθισμα. ὅς γὰρ ὑπαρχόντων τούτων νόμων πάντας ὑπερβὰς τούτους γέγραφέ τι ἢ κατέκλεισεν ἴδιον πρῶτα ψήθισματι, εἶπεν τί τις ἄλλο ποιεῖν φήσῃ, ὡς δὲ ψήθισμα νόμου κνεώτερον ἀξιουῶ εἶναι; βούλομαι τοίνυν ὑμῖν καὶ εὖ, ἢ διψηθίσματα δεῖξαι τῶν γεγραμμένων τοῖς ἄλλοῖς ἀληθῶς ὡς ἔγραψα τῆς πόλεως: ἵν' εἰδῆτε ὅτι ῥάδιον εἶσι γράφειν τὰ δίκαια, ὅταν αὐτὰ τὰ εἴνεκα τούτου γράφῃ τὰ πικρὰ τινά, ἢ μεταδιδῶναι τῶν ὑμῖν ὑπάρχοντων, καὶ μὴ δεῖ τὰ ταῦτα δοκεῖν ποιεῖν βούληται κακουργεῖν καὶ πρᾶκρούεσθαι. Λέγε τὰ ψήθισματα ταυτί. ἀλλ' ἵνα μὴ μακρὸν ἀκούειν ὑμῖν ἐξέκαστου τῶν ψηθισμάτων αὐτὸ εἶπεν ὅτι λέγεται, ὡς δὲ οὗ τούτου κατηγορῶ. Λέγε.

Ἐκ τῶν ψηθισμάτων.

Ορᾶτε ὅτι πάντες ὡς ἄνδρες ἀθλιωταῖοι πρὸ αὐτὸν εὖρον γεγράφασιν, ἔσα, φηπὶν, ὑπερβὰς αὐτὰ ἢ αὐτὴ πικρὰ, καὶ ἄτιμον ἂν τὸν ἀθλιωτῆρα ἀρκτείνῃ: κνεῖους μὲν ἔωντες ὡς ὡς τούτων ὑπαρχόντας ὑμῖν νόμους, σεμνοῦς ἀρφαίνοντες, οἷγε εὖ δωρεὰς ἐποίησαντο τῶν

ξει τὸ τούτων μεταδοῦναι τινί. ἀλλ' οὐκ ἀει-
 σοκράτης: ἀλλὰ προπυλακίζει μὲν καθ' ὃν
 δυνάται εὖ ποιν τούτους. ὡς γὰρ οὐδενὸς ὄν-
 των ἀξίων ἴδιόν τι γράφειν ἐπεχείρησε: μι-
 κρατὸν δ' ἀρχοφαίνει καὶ κείνῳ τῷ δωροῦν, ἐν ἧ
 τῷ πολιτείαν δεδῶκατε τῷ χαεῖδῆμῳ. ὅς
 γὰρ ὡς ἀγαπώντων τῶν ὑμῶν καὶ προσφει-
 λόντων χάριν αὐτῷ γέγραφε, ἢ προσέτι φυ-
 λάττειν ὑμᾶς ἐκεῖνο ὅπως ἀδεῶς ὅ, τι αὐτὸν βού-
 ληται, ποιῆ: πῶς οὐ τῶν ὅ λέγω διαπράττει;
 οὐκ ἀγνοῶ τοίνυν ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, ὅτι ὡς
 μὲν οὐ πρὸς τοὺς νόμους φανδρῶς γέγραφε τὸ
 ψήφισμα ἀριστοκράτης, οὐχ ἔξει δεῖξαι: ὃ ἵδι-
 νότατον πάντων ὅτι, τὸ μηδεμίαν κρίσιν ἐν-
 παντὶ ποιῆσαι τῷ ψηφίσματι τισιούτης αἰτί-
 ας, τῶν ὑφαιρέσθαι πειράτεται. ἐγὼ δὲ πάλιν
 αὐτῶν τούτου πολλὰ μὲν λέγειν οὐκ οἶμαι
 δεῖν: ἐκ τῶν ψηφίσματος αὐτῶν δεῖξω σαφῶς
 ὅτι αὐτὸν εὖ ποιν ἢ γούμνον εἶναι κρίσιν ἔδεμί-
 αν ὡς τῷ αἰτίαν ἔχοντι. γέγραφε γὰρ, εἰάν τις ἀ-
 ποκτείνῃ χαρίδῆμον, ἀγώγιμος ἔστω. εἰάν τις
 ἀφέλιπῃ, ἢ πολίτης ἢ ἰδιώτης, ἔκαστος ἔστω:
 οὐκ εἰάν μὴ πρῶτα εἰς κρίσιν τὸν ἀφερεθέν-
 τα: ἀλλ' ὅλως δούσης. καὶ τοι, εἴγε ἐδίδου κρίσιν,
 ἢ καὶ μὴ ἀφηρεῖτο, τότε αὐτὸν προσέγραψε κα-
 τὰ τῶν ἀφελομένων τῷ τιμωρίαν, ὅτι ὅτε

Δημοσθένους.

εἰς τὴν κρίσιν μὴ πρότερον, ὃν ἀφείλοντο.
Οἶμαι τοίνυν αὐτὸν καὶ κείνον δεῖν τὸν λό-
γον, καὶ σφόδρα ταυτὶ ζητήσιν ἕξασπατᾶ
ὑμᾶς, ὡς ἀκυρόν ὅτι τὸ ψήφισμα: περὶ οὐλ-
μα γάρ ὅτιν. ὁ νόμος δ' ἐπέτρεξα κελύει τὰ τῆ
βυλῆς εἶναι ψήφισματα. ὥστε καὶ αὐτῶν
ἄρ' ἔψηφισατε, ἢ γε πόλις φλαῦρον οὐδὲν π-
σεται κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο. ἐγὼ δὲ περὶ
ταῦτα οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ἐκείνο ὑπολαμβάν-
ειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τῷ θεῷ ἔγραψεν, ὅχι
ὄντος ἀκύρου μηδὲν ἀνεῖς ὑμῖν συμβῆ, ἕξασπατᾶ
αὐτῷ τῷ ἀρχῷ μὴ γράφειν, εἰ γε τὸ εἶλ-
σον τῆ πόλει σιωπῆν ἐβούλετο: ἀλλ' ἴν' ἕξασ-
πατῆ δέντων ὑμῶν διαπράξαι τὸ πινδύτα
ναντία τοῖς ὑμῖν συμφέρονσιν. οἱ δὲ γραψά-
μενοι καὶ κρίτους ἐμποιήσαντες, καὶ δι' οὓς ὁ
κύριον ὅτι τὸ ψήφισμα, ἡμεῖς ἐσμὲν. ἀτοπ-
θὴ γένοιτ' αὖ, εἰ ὧν ἡμῖν χάριν εἰκὸς ὑπάρχει
ταῦτα τούτοις εἰς σωτηρίαν ὑπάρξεν. ἐπι-
νω, οὐδὲ ἀπλοῦ τῶν οὕτως ὅτιν, ὡς τις οἶ-
ται. εἰ μὲν γὰρ μηδεὶς ἄλλος κῶ ὅς τις ἐμελ-
λει ὁμοίως τούτῳ τῶν συμφέροντων ὑμ-
ῶν ὀλιγορήσας γράφειν, ἴσως αὖ ἢ τὰ κῶ διε-
τοῦτο. νῶν δὲ ὄντων οὐκ ὀλίγων, οὐ καλῶς εἴ-
μη λύσαι τὸ ψήφισμα ὑμῖν. τίς γὰρ οὐ γρη-
ψει γε θαρσύνων πάλιν, κῶ ἢ ἢ τοῦτο ἄρ'

φύλος; τίς δὲ οὐκ ἔσσι ψευδεῖς; τίς δὲ γράφεται; οὐ τοίνυν ἄρα σκεπτόμενον, εἰ τὸ τ' ὅτιν ἄκυρον τοῖς χρόνοις, ἀλλ' ἐκεῖνο ὁρᾶν, ὅτι τῆ παρὰ τούτου ψήφω νῦν εἰς ἀρχὴν ψεύσασθε, τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις αὐτῶν ὑμᾶς, ἀδικεῖν δώσετε. Οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνό με λελήθειεν ὡς ἀνδρῶν ἀθωαῖοι, ὅτι ἀπὸ λῶν μὴ οὐδὲ δικαίαν οὐδ' ἰσχυρὰν ἀρχολογίαν ἀριστοκράτης ἔξειλέγειν, παραγωγὰς δὲ τινῶν τοιαύτας ὁρεῖ: ὡς ἀρ' αὖ πολλὰ τοιαῦτα ἤδη γέγονε ψεύσματα πολλοῖς. ἔστι δὲ ὡς ἀνδρες ἀθωαῖοι, οὐδὲν ἄρα σημεῖον, τὸ, ἄρα ἐν νόμοις εἰρηκῆσαι. πολλὰ γὰρ προφάσεις εἰσὶ, δι' αἷς πολλὰκις ὑμεῖς ἐβηπάθηθε. οἷον εἴ τι τῶν ἐαλωκότων ψεύσμάτων παρ' ὑμῖν μὴ ἐγράφη, κύριον ἀνὴρ δὴ πούθεν. καὶ μὴ πρὸς ἄλλους νόμους γ' αὖ εἰρητο, καὶ εἴ τι γε γραφὴν, ἢ καθυφάντων τῶν κατηγόρων, ἢ μὴ διωκθέντων οὐδὲν διδάξαι, ἀπέφυγε: καὶ ἄρα οὐδὲν καλύπει πρὸς αἴτιον εἶναι. οὐκ ἀρ' αὖ δὴ οὐκοῦν οἱ δικάσαντες αὐτῶν; ναί. πῶς; ἐγὼ διδάξω. γνώμη τῆ δικαιοτάτης δικάσειν ὁμωμόκασιν. ἢ δὲ τῆς γνώμης δύξα, ἀφ' ὧν αὖ ἀκρόσῃσι, πρὶς αὐτά. ὅτε τοίνυν κατὰ ταύτων ἔθεντο πῶς ψήφον, ὀσεβοῦσι. πᾶς γὰρ ὁ μήτε δι' ἔχθραν, μήτε δι' ὄνειον, μήτε δι' ἄλλω ἀδίκον πρόφασιν μηδεμίαν παρ' ἄ

Δημοθένους

γινώσκει, θεμενος τῷ ψῆφον, οὐ σε βεῖ. εἰ γὰρ
ἠγνόησέ τι διδάσκειν, τὸ μὴ σωεῖναι δι-
κῆν οὐκ ὀφείλει δοῦναι. ἀλλ' εἴ τις εἰδὼς ἐκε-
νο προὔδωκεν, ἢ ἔβριπατᾶ, ἐνόχος οὗτός τε
τῆ ἀρχῆ. διότι καταρᾶται καθ' ἐκαστῷ ἐκ
κλισιῶν ὁ κήρυξ, ἔκ εἰ τινοὺς ἐβριπαθήσεται
ἀλλ' εἴ τις ἐβριπατᾶ λέγων, ἢ βουλή, ἢ δι-
μον, ἢ τῷ ἡλιαίαν. μὴ δὴ τῶν ὑμῶν ἔατε λέ-
γειν ὡς γέγονεν, ἀλλ' ὡς ἐστὶ δίκαιον γενέσθαι
μὴ δ' ὡς ἔτεροι δικάσαντες ἐκύρωσαν ἐκεῖ-
να, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἀξιούτε διδάσκειν, ὡς
καί ποτε ἡμῶν παρὰ τῶνδε λέγουσιν. εἰ δὲ οὐ
μὴ διωήσοντες, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι, τί
ἐτόλμων ἀπάτω κλειωτέρων ποιήσασθαι τί
ὑμετέρων αὐτῶν γνώμης. ἐπιτοίνω ἔμοι
δοκεῖ, καὶ σφόδρα ἀναδύς εἶναι ὁ τοιοῦτος λι-
γος, ὡς γέγονε καὶ πρότερον πρὸς ἄλλοις τοι-
αῦτα ψηφίσματα. οὐ γὰρ εἴ τι πώποτε μὴ
κατὰ νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τῶν ἐμμησί-
δων τῶν ἀφύγειν σοι προσήκει. ἀλλὰ τοῦ
ναντίον πολὺ μάλλον ἀλίσκεσθαι δεῖ ταῦ-
τα. ὡς πρότερον γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἐάλω, σὺ τὰς
οὐκ' αὖ ἐγράψας. οὕτως αὖ σὺ νῦν ἄλως, ἄ-
λλος οὐ γράψει. Ὡς μὲν τοίνυν οὐ παρὰ νό-
μους οὐ νόμους φανερῶς γέγραφε τὸ ψηφί-
σμα ἀριστοκράτης, οὐκ οἶμαι λέγειν αὐτὸν

ξειν. ἦδη δὲ τινα εἶδον ὡς ἀνδρῶν ἀθλιώται γρά-
 φων ἀγωνιζόμενον πῦρ νόμων, τοῖς νόμοις μὲν
 ἀλισκόμενον, ὡς δὲ συμφέρον ἡμῖν γεγραφε
 λέγειν ὡς χειροῦτα, καὶ ταύτη βιαζόμενον,
 οὐκ ἔστι μὲν τοῖς ἀπασιν οἴμαι, μάλλον ὃ ἀνάδει-
 λόγον. εἰ γὰρ καὶ κατὰ πάντα πάντα συμ-
 φέρει τὰ εἰρημνία, εἴ γε ὁμομοιότηας κατὰ
 τὰ νόμους δικάζειν ὑμᾶς ἀξιόκυρου, ἀμὴ
 δ' αὐτὸς ἔχει δεῖξαι δικαίως γεγραμμένα: ἀ-
 σύμφορα αὖ εἴη: εἴ ποτὲ τὸ διορκεῖν πλεῖ-
 στα πᾶσιν ὅτι ποιητέον: οὐ μὲν, ἀλλ' ἔχει τινα
 ὁμοίως ἢ ἀνάδεικα αὐτὴ λόγον. τούτω τοίνυν ὁ
 δ' οὕτως εἰς αὐτὸς πρὸς ὑμᾶς ὁ λόγος. οὕτω γὰρ
 σφόδρα ἐναντίον ὃν τοῖς νόμοις τὸ ψήφισμα,
 μάλλον ἀσύμφορον ὅτιν ἢ πῦρ νόμον. βούλο-
 μαί δ' ὑμῖν καὶ τῶν ὡς δεικνύω. ἵνα δὲ ὡς
 ἄλλο βραχυτάτου λόγου δῆλον ὁ βούλομαι
 ποιήσω, πῦρ ἀδειγμά τι γνώριμον πᾶσιν ὑμῖν
 ὄρω. ἴστε ὅτι συμφέρει τῇ πόλει μήτε θηβαί-
 ον, μήτε λακεδαιμονίους ἰσχύειν: ἀλλὰ τοῖς
 μὲν, φωκέας ἀντιπάλους, τοῖς δὲ πινάσ ἀλ-
 λους εἶναι. ἐκ γὰρ τῶν ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ὑμῖν
 ὑπάρξει μεγίστοις οὖσιν ἀσφαλῶς οἰκεῖν. τούτω
 τὸ τοίνυν νομίζετε ὅτι, καὶ τοῖς γε ῥόνισον
 οἰκοῦσι τῶν πολιτῶν συμφέρειν, μηδένα εἶναι
 τῶν θρακῶν ἰσχυρόν. ἢ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλ-

Δημοσθένους.

λήλους παραχὴ καὶ ὑποψία φρουρὰ χερ-
ρονήσου μεγίστη τῶν πασῶν ὅτι καὶ βεβαιότο-
τη. τὸ τοίνυν ψήσιμα τοῦτ' ἐμὴν ἡγουμέ-
νω τῶν κερσοβλέπῃου πραγμάτων ἀσφάλ-
αν δίδωμι, τοῖς δὲ τῶν ἐτοίμων βασιλέων στρα-
τηγοῖς φόβον καὶ δέος μή τινα αἰτίαν ἔχουσι
πρὸς αὐτὸν, ὅς μὲν ἀσθενεῖς, τὸν δὲ εἰς ἄνθρωπον ἰαχ-
ρὸν καθίστησιν. ἵνα δὲ μὴ πάνυ θαυμάζητε,
τὰ παρ' ὑμῖν ψήσιματα τηλικαύτως ἔχ-
διώαμιν, γεροντός ὁ καὶ πάντες ἐπίστασθε πρῶ-
γμα, ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅτε μιλτοκύθης ἀπέ-
κότυος, συχνὸν ἤδη χρόνον ὄντος τῆς πλείους
ἡγεμονίας ἀπὸ πηλαγμαίου μὲν δὲ γοφίλου, μέλλοντι
δὲ αὐτοκλέους ἐκπλεῖν στρατηγῷ, ἐγράφη
παρ' ὑμῖν ψήσιμα τοιοῦτον, δι' οὗ μιλτοκ-
θης μὲν ἀπῆλθε φοβηθεὶς, καὶ νομίσας ὑμῶν
οὐ προσέχειν αὐτῷ, κότυος δὲ ἐγκρατῆς τῆς
ἄλλης τῆς ἰδρύου καὶ τῶν θησαυρῶν ἐγένετο.
γάρ τοι μετὰ ταῦτα ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, α-
πὸ κλήης μὲν ἐκείνετο ὡς ἀπλωλεκῶς μιλτο-
κύθω. οἱ δὲ χρόνοι, κατὰ τῆς τοῦ ψήσιμα εἰπι-
τος τῆς γραφῆς ἐβεβηλεύθησαν: τὰ δὲ πρά-
γματα ἀπλώλη τῆς πόλει. οὐ τοίνυν ἴσε ὅτι-
νω εἰ μὴ λύσετε τὸ ψήσιμα τοῦτ': καὶ το-
βασιλευσὶ θαυμαστὴ γενήσεται δι' αὐτὸ αἰ-
μία, καὶ τοῖς στρατηγοῖς αὐτῶν: ὅλως γὰρ ἡ

ἴσονται πρῶτα μὲν αὐτοὶ, πρὸς ἑσὶν ὁρῶ-
 βλέπω δὲ ἀποκλίνην ὑμᾶς. εἰδ' ἐκ τῶν ταῦ-
 τα γινῶναι πρᾶξις τῆς ἀρχῆς ὡς καὶ
 ροῦ πινος, αὐτοῖς ὡς θεμελίον τῶν κερσοβλέ-
 πῶν: πάλιν ὁρᾶτε τί συμβήσεται. φέρ' εἰ γὰρ
 πρὸς θεῶν αὐτῶν ὑμᾶς ἀδικῆ κερσοβλέπῃς, *
 ὅμολλον εἰκὸς ἐλπίζαντα, ἢ μὴ διωθῆναι
 ποιῆσαι: οὐκ ἐπ' ἐκείνους ἴμεν, καὶ δι' ἐκείνων
 πάλιν ἀδελφῆ ποιῆν αὐτὸν ὡς χειρήσμεν;
 αὐτοῖς εἰπωσιν ὑμῖν πρὸς ταῦτα ἐκείνοι, ὑ-
 μεῖς ὡς ἀνδρῶν ἀθλῶνται, οὐ μόνον ἡμῖν ἀδι-
 κημοῖσι οὐκ ἐβοηθήσατε, ἀλλὰ καὶ φόβον,
 αὐτῶν ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθα, θαυμα-
 σὸν πρῆξάσατε, ψήφισμα ποιησάμενοι τ' εὐαν-
 τία τοῖς ὑμῖν συμφέρονσι, ἢ πράττοντα ἡμῖν,
 αὐτοῖς ἀρκτείνῃ, ἀγώγιμον εἶναι. οὐκοῦν ἐσε-
 δίκαιοι βοηθοὺς καλεῖν ἡμᾶς, ἐφ' οἷς καὶ πρὸς
 ὑμᾶς αὐτοῖς καὶ πρὸς ἡμᾶς κακῶς ἐβουλεύ-
 σασθε: εἰπέ μοι ταῦτ' ἐάν λέγωσιν, οὐ δικαιο-
 τῶν ἡμῶν δ' οὐσιν; ἔγω γ' οἶμαι. καὶ μὴ οὐ
 δι' ἐκείνῳ γ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι νῦν δία εἰκότως ἐφε-
 νακίωθητε καὶ πρᾶξις ἐκράθητε. εἰ γὰρ μὴδὲν εἶχε-
 τε τῶν ἄλλων λογίζασθαι, μὴ δι' ἐφ' ὑμῶν αὐ-
 τῶν αἰοί τε ἢ τε ταῦτα σωεῖναι, ὡς ἰδεῖν πα-
 ράδειγμα ὀλωθίους τουτουσὶ, οἳ τὴν πεποι-
 κότες αὐτοῖς ἐλίπῶν, πῶς αὐτῶν κέχρηται;

Δημοσθένους

ἐκείνος ἐκείνοις ποτίδαιαν οὐχὶ τῷ καὶ ταῖς
πέδωκεν, ὡς ἴκα ἀχρεεῖν οὐκ ἔβ' οἴος τ' ὤ, ἀ
πὸρ ὑμῖν ὁ κερσὸς βλέπῃς χερρὸνισεν: ἀλλ
πρὸς ὑμᾶς πολεμῶν, χρήματα πολλὰ ἀνα
λώσας, ἐλὼν καὶ διωθηθεὶς ἀν' αὐτὸς ἔχει, εἰ
πὸρ ἐβελήθη, πρὲ δωκε. καὶ οὐδ' ἐπεχείρισεν
ἀλλοποιεῖν ἑδέν. ἀλλ' ὅμως ἐκείνοι, ἕως μὲν ἐν
ρων τηλικούτον αὐτὸν, ἡλίκοι ὦν πρὸς ὑπὲρ
χε, σύμμαχοί τε ἦσαν, καὶ δι' ἐκείνον ἡμῖν ἐτ
λέμοιαι: ἐπειδὴ δὲ εἶδον μείζω τῆς πρὸς αὐτῶν
πίστεως γινόμενον, τοσοῦτ' ἀπέχουσι τῶν ψηφί
σασθαι, ἀν' τις ἀχρεεῖν ἢ τινὰ τῶν ἐκείνων σ
κατεσκλησάντων τῷ ἀρχὴν ἐκ τῶν ἐαυτῶν
συμμάχων ἀγώγιμον εἶναι, ὡς θ' ἡμᾶς οὐς ἴκα
σιν ἀπάντων ἀνθρώπων ἡδὲς ἀν' καὶ οὐδ' ἐκεί
νον φίλους καὶ αὐτὸν φίλιωπὸν ἀχρεεῖν
τας, φίλους πεποιήσασθαι: φασὶ δὲ καὶ συμμά
χους ποιήσεσθαι. εἴτ' ὀλιώδισι μὲν ἴσασθαι
μέλλον προσεῖν, ὑμεῖς δὲ ὄντες ἀθλωαῖοι, τα
τὸ τῶν οὐ ποιήσετε; ἀλλ' ἔκ ἀγαθὸν οὐδ' π
εὶ πραγμάτων ἐπίστασθαι βουλεύεσθαι δι
κοῦντας προσέχειν, ἢ πῶν ὀλιωδίων τὸ συμφε
ρον εἰδῆτας ὀφθῆναι; Ἀκούω τίνω αὐτῶν
καὶ τοιοῦτον τινὰ εἶναι λόγον, οἷον καὶ πρόστι
ρόν ποτε ἀριστῆμαχος παρ' ὑμῖν ἐδημηγόρησεν
ὡς οὐκ ἔστιν ὅπως ποτὲ κερσὸς βλέπῃς αἰρή

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος. 270

ταὶ χερσὶν ἄρξασθαι ἐπιχειρῶν ἐχθρὸς
ὑμῖν εἶναι. οὐ δὲ γὰρ εἰ λάβοι καὶ κατὰ χροί,
λυσιτελήσειν αὐτῷ. ἐκ μὲν γὰρ ἐκείνης, οὐκ
ἔστιν ἕως τριάντα τάλαντα ἢ πρόσθετος,
μὴ πολυμυμύνης: εἰ πολέμησε τε δὲ, οὐδέ νη:
ἐκ τῶν ἐμπορίων, ἀ τὸ τ' αὐτὸ κλεισθῆναι, πλέ
ον, ἢ διακόσια τάλαντα ἔσθ' ἢ πρόσθετος. ὡς τ'
εἰ βουλόμηνος μικρὰ λαμβάνειν, καὶ πολέ-
μειν αὐτὸν ἔλοιτο, ἕξον τὰ πλείω ἢ φίλος εἶναι,
θαυμάζειν φήσουσιν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀφρῶ μὲν
εἰπεῖν πολλὰ, ἀ μοι δοκεῖ μάλλον αὐτὸς ἰδῶν
ἀπισεῖν εἰκότως, ἢ τούτοις πισθῶν ἐκείνον ἔαυ-
μέην γίγνεσθαι: οὐ μὲν ἄλλ' ὁ μάλιστα πρόσθε-
τον ἔχω, ὡς ἄρ' ὄρω. ἴσε δὴ που φίλι πῶν ὡ αὐ-
θρες ἀθλωαῖοι τουτονὶ τὸν μακεδύνα, ὡ πολὺ
δή που μάλλον ἐλυσιτέλει τὰς ἕξ ἀπάσης μοι
κεδονίᾳ πρόσθετος ἀδεῶς λαμβάνειν. ἢ με-
τὰ κενδυῶν τὰς ἕξ ἀμειπόμεως: ἢ χεῖρα
φίλοις ἀρετώτερον ἢ αὐτῷ τοῖς πατεροῖς
ὑμῖν, ἢ δεπάλοις, οἱ τὸν πατέρα αὐτῶν ἕξέ-
βαλον. αὐτοὺ γὰρ τούτου, καὶ κείνῳ ὅστιν ἰδιεῖν:
ὑμεῖς μὲν ὡ ἀνδρες ἀθλωαῖοι οὐδένα προῦ-
θώκατε πώποτε τῶν φίλων: δεπάλοι δὲ
οὐδένα πώποθ' ὄν τινα, οὐ. ἀλλ' ὁμῶς τούτων
οὕτως ἐχόντων μικρὰ λαμβάνειν, καὶ ὡς ἀ-
πίστους φίλους, καὶ τὸ κενδυῶν ἀντὶ τῶ με

Δημοσθένους.

τὰ ἀσφαλείῃσ' ἦν ὁρᾶτε προσημείων αὐ-
τόν. τί δὴ ποτε τὸ αἴτιον; οὐ γὰρ δὴ λόγον γ'
τὸ πρᾶγμα οὕτως ἐπρόχειρον ἔχει: ὅτι ὡς ἀν-
δρῶσ' ἀθλωαῖσι δύοιν ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν α-
θρώποις, τῶ μὲν ἡ γουμνίου καὶ μεγίστου πάν-
των τῶ δὲ τυχεῖν, τῶ δὲ ἐλάττωτος μὲν τούτοι
τῶν δὲ ἄλλων μεγίστου, τῶ καλῶς βουλούε-
σθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται τοῖς ἀν-
θρώποις. οὐδὲ ἔχει τῶν δὲ πρᾶτῶν οὐδὲ
ὄρον, εἰ δὲ τελευτῶ τῆς τῶ πλεονεκτεῖν ὥστε
μῖσος. διότι πολλοὶ πολυάκις μειζόνων ἔα-
θυμοῦτες τὰ παρόντα ἀπώλεσαν. καὶ τί δὲ
φίλιππον λέγειν, ἢ τιν' ἄλλον; ἀλλ' ὅτι πατὴρ
αὐτὸς ὁ κόρ σφέλλῃου κότυς, κώϊκα μὲν σα-
σιάζοι πρὸς τινασ', πρῆσβεις πέμπων πρὸς ἡ-
μᾶς, ἀπαντα ποιεῖν ἔτοιμος ἦν: καὶ τότε ἠὲ
νετο, ὡς ἀλυσιτελὲς τὸ τῆ πόλει πολεμῆ-
εἰπειδὴ δὲ ὑφ' ἑαυτῶ τῶ θράκῃ ἔχοι, κατε-
λάμβανε τὰς πόλεις, ἡδίκηει μεθύων, ἐπαφ-
νει. μάλιστα μὲν εἰς ἑαυτὸν, ἐπειτα δὲ καὶ ε-
ἡμᾶς, τῶ χώραν ἐποιεῖθ' ὑφ' ἑαυτῶ: τὸ πρᾶγ-
μα ἀμήχανον ἦν. τῶν γὰρ ἑσθ' τῶ πλεονε-
κτεῖν ὥστε χειρῶτων οἷς εἰ χρῆ, οὐκ εἴωθε τ
δυαχέρεστα ἕκαστος λογιζοσθαι: ἀλλ' ἔκα-
τορθώσας διαπράξεται. ἐγὼ δὲ δεῖν ὑμᾶς ὁ-
μα εἶσθ' τὸν σφόδρον βεβουλούσθαι: ὅπως ο

μὴν ἀχρὴ πῶδε ὑμῶν γινώσκῃ κερσοβλέπῃς,
 μηδὲν ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθήσεται: ἐὰν δὲ ἀλό-
 γως ἀδικεῖν ᾧ χειρῇ, μὴ μείζων ἔσαι τῆς δοῦ-
 ναι δίκῃ. ἀναγνώσομαι δ' ὑμῖν τὴν ᾧ σο-
 λῶ, ὡς ὅτε ἀφεισήκει μιλτοκύθῃς, κότυς ἐ-
 πεμψε: καὶ ὡς ὅτε πᾶσαν τὴν ἀρχὴν ἔχων
 πέμψας τῆ μομάχῳ ταχυνεία ὑμῶν ἕβειλεν.

Ἐπιστολή.

Τοῦ τοῦ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι τὸ παράδειγμα
 ἐωρακότες, ἀν' ἐμοὶ πεισθῆτε, καὶ κείνο εἰδότες
 ὅτι φίλι πῶς ὅτε μὴ ἐπολιόρκῃ ἀμφίπολιν,
 ἢ ὑμῖν πῶς ἀδῶ, πολιορκεῖν ἐφίεπειδῆ δὲ ἔ-
 λαβε, καὶ ποτήδαιαν προσαφείλετο: ἐκείνῳ
 τὴν πίσιν βυλίστεαθε ἔχειν, ὡς πῶς φασὶ πρὸς
 λακεδαιμονίους ποτὲ εἰπεῖν ἰσικράτῳ ἐφί
 ἀλτου. καὶ γὰρ ἐκείνόν φασιν ἕβειλε πατῶντων
 τί τῶν λακεδαιμονίων, καὶ προτεινόντων πί-
 σιν ὡς τῆνα βούλεται λαμβάνειν, εἰπεῖν, ὅτι
 πίσιν ἀν' οἴεται γενέσθαι μόνῳ, εἰ δέξαιεν, ὅ-
 πως ἀν' ἀδικεῖν βούλωνται, μὴ δωρήσονται:
 ἐπεὶ ὅτι γε βουλήσονται, δὲ εἰδέναι: ἕως ἀν' οἴῳ
 δωρῶνται, πίσιν ἔκ εἶναι ταύτῳ. ἀν' ἐμοὶ χρῆ
 ἔσθε συμβούλῳ, φυλάξετε τὴν πίσιν πρὸς του
 τονὶ τὸν θράκα: καὶ μὴ βουλήσεσθε εἰδέναι τί
 να ἀν', εἰ πάσης ἀρῆξειε τῆς θράκῃς, πρὸς ὑμᾶς
 ἀχοίη γνώμῳ. Ὅτι τοίνῳ ὅλως οὐδὲ ὑγαί

Δημοσθένους

νότων ἀνθρώπων ὅτι τοιαῦτα γράφειν ψή-
φισματα, καὶ διδόναι τι τοιαύτης δωρεᾶς
καὶ τὸ τ' ἐκ πολλῶν ῥάδιον γινῶναι. ἴσε γὰρ δι-
που ὅσοι πάντες ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι ὁμοίαι
μοί, ὅτι τὸν κότιω πότ' ἐκείνον ἐποιήσατε τι-
λίτω: δῆλον ὡς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὕνου
ἢ γούμνοι καὶ φίλον. καὶ μὴ καὶ χρυσοῖς σε-
φάνοις ἐσεφανοῦτε, οὐκ ἀν' εἰ γε ἐχθρὸν ἦγε-
θε. ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ πονηρὸς ἢ θεοῖς ἐχθρί-
ω, καὶ μεγάλαι ὑμᾶς ἠδίκηι, ὅς ἀρκτείνας
τας ἐκείνον πύθωνα καὶ ἠρακλείδω ὅς ἀνι-
ους πολίτας ἐποιήσατε, ὡς οὐδ' ἄρ' ἔτας, ἢ χρυ-
σοῖς σεφάνοις ἐσεφανώσατε. εἰ δὴ τότε, ὅθ' ὑ-
μῖν οἰκείως ἔχειν ὁ κότις ἐδύκει, ἐγράφετ
εἰάν τις ἀρκτείνῃ κότιω ἐκδοτὸν εἶναι, πό-
ρον ἐξέδοτε αὐτὸν πύθωνα καὶ τὸν ἀδελφὸν
ἢ πρὸ τὸ ψήφισμα ὅσοι πολίτας ἐποιήσατε
καὶ ὡς οὐδ' ἄρ' ἔτας ἐτιμάτε. τί δ' ἀλέξανδρος
ἐκείνον τὸν δεπάλον; κίχ' εἶχε μὲν αἰχμαλ-
τον δῆσας πελοπίδαν, ἐχθρὸς δ' ὡς οὐδεὶς θη-
βαίοις ὡς, ὑμῖν δ' οἰκείως διέκειτο οὕτως, ὡς
παρ' ὑμῶν στρατηγὸν αἰτεῖν, ἐβοηθεῖτε ἢ α-
πῶ, καὶ πάντα ὡς ἀλέξανδρος: πρὸς Διὸς
τις ἐγράφεν, εἰάν τις ἀρκτείνῃ ἀλέξανδρος
ἀγώγιμον εἶναι: ἄρ' ὦν μετὰ ταῦθ' ὑβείσε
πρὸς πηλάμοσιν, ἀσφαλὲς αὐτῶ τὸ παρ' εἶ

τῶ δίκῳ πειρᾶσθαι λαβεῖν; τί δὲ τὰ μάλῃ λέ-
 γοι τις αὐτῷ; ἀλλ' ὁ μάλιστα δοκῶν νῦν ὑμῖν ἐ-
 χθρὸς εἶναι φίλιππος οὐτοσί, εἰ τόθ' ὅτ' ἀργαῖ-
 ὄν κατὰ γόντας λαβῶν τῶν ἡμετέρων τινὰς
 πολιτῶν ἀφῆκε μὲν αὐτοῦ, ἀπέστωκε δὲ πάν-
 τα ὅσα ἀπώλεσεν αὐτοῖς. πέμψας δὲ γράμ-
 ματα ἐπιπέειλατο ἔτοιμος εἶναι συμμαχίαν
 ποιῆσαι, καὶ τῷ πατρικῷ φιλίαν ἀνανεοῦ-
 θῆναι: εἰ τότε ἡξίωσε τυχεῖν τούτων, καὶ τις ἐ-
 γράψῃ τ' ἀφελθέντων ὑπὸ αὐτῶ, εἰάν τις ἀφο-
 κτείνῃ φίλιππον, ἀγώγιμον εἶναι, καλῶ γε
 ὑβείν ἡμῶν αὐτῶν ὑβεισμῶσι. ἄρα γε ὁρᾶτε καὶ
 καταμανθάνετε ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖοι, ἐφ' ἑκά-
 στου τούτου, ἡλικῶ αὐτῶν ὠφληκότεσ πρᾶξιαν.
 ἴτε, εἴ τι τοιοῦτο ἐτυχαῖνετε ἐψηφισμῶσι;
 ἴσθι γὰρ οὐχ ὑψαινότων ἀνδρῶν οἶμαι, οὐθ' ὅ-
 ἴταν τινὰ ὑπειλήφωσι φίλον, οὕτω πισθεῖν,
 ὅσ τε αὐτῶ ἀδικεῖν ὥσιν ἄλλοι, τὸ ἀμύεσθαι σφῶν
 καὶ τ' ἀφελῆσθαι: οὐθ' ὅταν ἐχθρόν τινα ἡγῶν
 παρῶ, οὕτως αὐτῶ μισεῖν, ὥσ τε αὐτῶ πανσάμηνος
 βούληται φίλος εἶναι, τὸ ποιεῖν ὑβείναι: ταῦ-
 τὰ κωλύσαι, ἀλλ' ἀχρί του καὶ φιλεῖν, οἶμαι,
 κῆρὴ ἢ μισεῖν, μὴ δὲ ἐτόρου τῶν καμεῶν ἑσθῆ-
 ραλόνας. Οὐ ποίνω ἔγωγε οὐδὲ ἐκεῖνο
 δεῖν διώμααι, ὥσ οὐχὶ πάντες ἀνθρωποι τού-
 τῶν ἀξιώσουσι τυχεῖν, ὁπόσοις πᾶρ ὄσι καὶ ἡ

Δημοθένους.

πιστῶ δὲ καὶ χάρις πρόσφασις πρὸς ὑμᾶς, εἰ ἔχει
ειδήμῳ δώσετε: οἷον εἰ βούλεσθε, σίμων, θιο
νῶρ, ἀθλιώδεις, ἄλλοι μυρίοι. εἰ μὲν τοίνυν
πᾶσι ψιφιοῦμεθα ταῦτα, λήσμεν ὡς ἐοικ
μίσθον φόρων ἔργον ἀνθρώπων ποιούτες, τί
ἐκαστοῦ σωθῆναι τούτων δευροφροῦτες. εἰ δὲ
τοῖς μὲν, τοῖς δὲ οὐ, δικαίως ἐγκαλέσουσιν·
μὴ μετέχοντες. φέρω, εἰάντι καὶ μετέστρατα
ἡμᾶς ὁ δὲ τριτοῦς ἀξιοῖ ταῦτα καὶ αὐτῶ ψ
φίσασθαι, ἢ φάυλος ὁ φωκὸς, ἢ τις ἄλλος δι
νάσης: πολλοῖς δὲ δήπου. διὰ καφεροῦς πιναι
πολλάκις φίλοι γινόμεθα: πότῳρον ψιφιοῦμε
θα πᾶσιν, ἢ οὐ; ψιφιοῦμεθα νῆ δία. καὶ τί δὲ
φήσομεν ὡς ἀνδρὸς ἀθλιώτοι καλόν, εἰ τῶν ἐ
λπίων ἐπ' ἐλδοθερία περὶ αἰναι φάσκειτε
εὐδὲ ἰδίᾳ διωάμεν ἐπὶ τοῖς πλῆθεσι κεκτε
μένους δευροφροῦτες φανούμεθα; ἐγὼ μ
σὺ χόρῳ. εἰ γὰρ εἴ τῳ δευτέρον τί τοιοῦτον, ὡ
γὼ γε οὐ φημι: πρῶτον μὲν ὅ μὴ δὲν ἠδίκηκ
πώποτε, διδύτερον δὲ, μὴ δὲ ἀν' ἀδικεῖν εὐί
ται, διωησιμείω, ἐπειθ' ὡς ἀληθῶς ὅς τις ἀν
σιν ἀνθρώποις ἔσαι φανερὸς ἔστω τῆ μὴ π
θεῖν ταῦτα δευροφροῦτος, καὶ οὐκ ἐπὶ τῷ τ
εἶν μετ' ἀδείας ἐτόρους κακῶς, τούτω δευ
τον. ὅτι μὲν τοίνυν ὁ χαίδημῳς ἔτε ἴ ἀναμ
τήτων ὅτι πρὸς ὑμᾶς, ἔτε τῶν ἵνα μή τι π
ταῦτα

ταῦτα

ταῦτα δὲ εἰσηνομίων, ἔασω· ἀλλ' ὡς οὐδὲ πρὸς
 εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, ἀκούσατέ μου, καὶ
 σκοπεῖτε αὐτὸ ὀρθῶς ὑμῖν. ἔζετὰ ζεῖν δοκῶ. ἐγὼ
 νομίζω ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, ὅσοι μὲν τῶν ἡμε-
 ρῶν ἐθῶν καὶ νόμων ἐπιθυμητοὶ γινόμενοι
 πολῖται γενέσθαι ἐσπούδασαν, ἀμα τ' αὐτὸν
 οὐκ ἀτυχεαίνον τούτων, ἢ παρ' ἡμῖν οἰκεῖν ἢ
 κετέχειν ὧν ἐπεθύμησαν, ὅσοις δὲ τούτων μὴ
 ἀνευθύνον μήτ' ἐπιθυμία μήτε ζῆλος εἰσέρχε-
 ται, πῶς πλεονεξίαν δι' ἀγαπήσιν, καὶ διὰ τῆς
 οἰκεῖν ὑφ' ἡμῶν τιμᾶσθαι καρποῦται· τού-
 τος οἶμαι, μάλλον δὲ οἶδα σαφῶς, ὅταν ποτε
 κείνος πλεονεξία ἐλπίδα ἐτέρωθεν ἴδω-
 ν, οὐδ' ὅπου ὑμῶν φροντίσαντας ἐκείνου
 θεραπεύειν. οἶον, ἴν' εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς πρὸς ἀ-
 λέπων ἐγὼ ταῦτα λέγω· πύθων οὐτοσί, ὅτε
 καὶ νότῳ δούτῳ ἀπεκτονῶς οὐκ ἀσφαλές ἦ-
 ρεῖτο ἀπελθεῖν ὅποι τύχοι, ἢ λ.θ. ὡς ὑμᾶς ἢ
 πολιτείαν ἤτησε, ἢ πάντων ἐποιήσατο πρῶ-
 τος ὑμᾶς. ἐπειδὴ δὲ οἶεταί τὰ ἐπιλίττω
 πράγματα συμφέρειν ἑαυτῷ μάλλον, οὐδ'
 ποῦ ὑμῶν φροντίσας, τὰ ἐκείνου φρονεῖ. οὐ-
 κ' ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι πρῶτα τού-
 τος, τοῖς ἐπὶ τῆς πλεονεξίας προαιρέσει
 ἴσιν, οὐδὲν οὔτε βέλαιον οὐθ' ὅσιον· ἀλλὰ δεῖ
 ἡμῶν ὅς τις οὐ φρονεῖ, φυλαττόμενον ἀδελφῶν

Δημοσθένους

ναί, μὴ προσιδύσαντα κατηγορεῖν. εἰ τοῖσι
ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι τοῦ ἀντίον, ἢ τὸ ἀληθὲς
ἔχει θεῖον τὸν χαριδμήον αὐτὸν, καὶ γε
ἴσθαι πρὸς ἡμᾶς ἀπουδαῖον, καὶ εἶναι καὶ ἔσθαι
ἴσθαι, καὶ μὴ δέποτε ἄλλω γνώμῃ, ἢ τα
πῶ αἴσειν, οὐδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς ταῦτα
αὐτῷ ψηφίσασθαι, εἰ μὲν γὰρ ἐπ' ἄλλο τι τῶ
πῶ τῷ ἀδελφῶν ἐλάμβανε τῷ ἐκ τῆ ψηφί
ματος, ἢ τὰ κερσὸβλέπῃον πράγματα, ἢ το
αὐτῷ δεινόν. νῦν δ' ἔσθαι οὐ καταχρήσει
τῆ δὲ τῆ ψηφίσματος πλεονεξία, οὐκ ἀξί
στον οὐθ' ὑμῖν οὐτ' ἐκείνῳ λογιζόμενος αὐτῷ
δύρισκῳ. σκέψασθε δὲ ὡς δικαίως ἔκαστα
τάζω καὶ σφόδρα γε εἰκότως δεδιώς. ἐγὼ εἶ
πῶ κότῳ, ὅτι κινδύνης ἡ ἰσχυράται, τὸν ἀ
τὸν βόπον, ὃν πρὸ χαριδμήῳ κερσὸβλέπῃ
καὶ τὰ πεπραγμένα ὁρῶ πολλῶ μείζονα; ἢ
χάριτος πλείονος ἀξία ἔσθαι κότῳ ἰσχυ
ται, ἢ ἔσθαι κερσὸβλέπῃον χαριδμήῳ. σι
ψώμεθα δ' οὕτως: ἴστε δὴ πῶ τῆ τ' ἀνδρες
ναῖοι, ὅτι χαλκῆς εἰκότος οὐσης παρ' ἡμῖν ἰ
κράται, καὶ σιτήσεως ἐν πρυτανείῳ, καὶ δε
ῶν, καὶ τιμῶν ἄλλων, δι' ἃς διδάμων ἐκεί
ῶν: ὅμως ἐτόλμησεν ἔσθαι τῶν κότῳ πρὸ
μάτων ἐναντία τοῖς ὑμετέροισι στρατηγῶν
μαχεῖν, καὶ πρὸς πλείονος ἐποίησα τῷ ἐπ'

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος. 274

του σωτηρίαν, ἢ τὰς ὑπαρχουσας ἐαυτῷ παρ-
μῖν τιμὰς: ἢ εἰ μὴ μετειωτέρων ἔχετε πλῆ-
ργλῶ ὑμεῖς τῆς ἐκείνου προπετείας, οὐδὲν αὐ-
τὸν ἐκώλυσεν ἀθλιώτατον ἀνθρώπων ἀ-
πάντων εἶναι. ἀλλ' ὅμως ὁ κότυς ὑπ' ἐκείνου τό-
τε σωθεῖς, καὶ λαβὼν ἔργω τῆς ἐκείνου φιλί-
ας πείραν, ἐπειδὴ βεβαίως ἠήσατο σῶς εἶναι,
οὐχ ὅπως ἀφροδίσει χείρ ἐσπούδασεν αὐ-
τῷ, καὶ πρὸς ὑμᾶς δι' ἐκείνον τί φιλανθρώ-
πον ἔπραξεν, ἵνα συγγνώμης ὧσιν τοῖς πεπραγ-
μένοις τύχη: ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίον, ἡξίου μὲν
αὐτὸν συμπολιορκεῖν τὰ λοιπὰ τῶν ὑμετέρων
κωείων: οὐκ ἐθέλοντος δι' ἐκείνον, λαβὼν αὐ-
τὸς πλῶτε βαρβαρικῶς διώαμεν, ἢ πλῶτε ὑπ'
ἐκείνου σπειλεγκνύω, καὶ τὸν χαρίδημον
ἦσαν προσμιασάμενος, προσέβαλε τοῖς ὑ-
μετέροις χωρίοις, καὶ εἰς ὅσον κατέστησε τὸν
ἐκράτῳ ἀφρείασ, ὡς τε ἀπελθόντα εἰς αὐ-
τοσαν οἰκεῖν, καὶ πάλιν εἰς δρυῶν, ἡ γούμνον
ὅς μὲν ὑμᾶς οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἐλθεῖν, ὅς ὑπέ-
ρους ἐπεποίητο τῶν θρακῶν καὶ τῶν βαρβαρῶν.
παρ' ἐκείνω δ' οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι μένειν, ὅν
ἴπῳ ὀλιγωροῦντα ἑώρα τῆς ἐαυτῶν σωτη-
ρίας. ἐὰν σὺ ὡς ἀνδρῶν ἀθλῶαῖοι καὶ ὁ κερσὸς
βλέπῃς ἐκ τῆς τῶν χειρῶν νῦν ἀδείας κα-
τασκυδαζομένης αὐξηθεῖς, ὀλιγορῆ μὲν ἐκεῖ

1
... Διμωθ. εἰ οὐκ ἔστι
νου, νεώτερον δὲ τί καὶ κινή πρὸς ἡμᾶς: ἔβαλε
καὶ τὰ ὑμῖν, εἰ αὐτὸς χαρίδης ἔβαλε πατήρ, τοῖ
βραχὺ καὶ ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐτῶν: κατεσκόβα-
κύναι, ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ. καὶ γὰρ ἐκεῖνο νομι-
ζω δίκαιον, εἰ μὲν αὐτὸ ἀνέται ταῦτα ἢ περ-
εἶ χαρίδης, εἴθ' ὅπως τοιούτων ψηφισμά-
των: τούτετι, διαπράττεται, ὡς ἐπιβουλεύον.
τι μὴ: ἔπειτα εἰπὲν αὐτῶν: εἰ δὲ λέληθεν αὐτῶν
ὁ σὺ μάλλον: οὐνοῦ τις αὐτὸν ὑπέλιπον εἶ-
ναι, τοσούτω μάλλον προιδέσθαι καὶ ἔπειτα
αὐτῶν καὶ ἔπειτα ἐκεῖνον. ἐστὶ γὰρ φίλων ἀχ-
θῶν, οὐτὰ τοιαῦτα χαίρεισθαι τοῖς οὐνοῖς, ἔ-
ων καὶ κείνοις καὶ σθένει αὐτοῖς ἔσαι τις βλε-
βη: ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸ μέλη σωοίσειν ἀμφοῖν, συ-
πράττειν: ὁ δ' αὖ αὐτὸς ἀμεινον ἐκεῖνου προ-
εἶ, πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι: καὶ μὴ τι
ἤδη χάειν τῶ μετὰ ταῦτα χρόνου παντὸς π-
εὶ πλείονος ἢ γείσθαι. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο λ-
ηζόμενος διώαμαι κατὰ δέειν, ὡς εἰ καὶ βαρβ-
ρος καὶ ἀπίστος ὁ κὸρ σὺ βλέπῃς. ὁ μὲν προνο-
εἶν γ' αὖ, μὴ τὰ τηλικαῦτα ἀδικῆσαι χα-
εἰδῆμον. ὅταν γὰρ πάλιν ἐξετάσω ἡλικα-
κότῃς ἰσχυρᾶτι ἀρσερήσειν μέλιον οὐδὲ
ἐφρόντισε, παντελῶς τούτω γε οὐδὲν ἐπ' ἡ-
γοῦμαι μελήσει τῶν ἀρλουμύων χαεῖδ-
μῶ. ὁ μὲν γὰρ ἐκεῖνον, τιμᾶς, σίτησιν, εἰκόνα

πατείδαι ἢ ζήλωτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὀλίγου
 δέω λέγειν πάνθ' ὧν ἀνδρῶν ζῆν οὐκ ἄξιον. ὡς
 ἰσχυράται, νομίζων ἄχρησθήσειν, οὐκ ἐπεσφρά-
 φη. οὗτος δ' ὡς ἀληθῶς τίνος ἀν' ἡ λόγον χάριτι
 μὴ τίνος χαεὶ δῆμων ἄχρησθήσει; οὐδ' ὀπιούν, ἔστι
 γὰρ παρ' ὑμῖν αὐτῶν, ἔσ' παῖδες, οὐκ εἰκόν, οὐ
 συσκευῆς, οὐκ ἄλλο οὐδέν. καὶ μὲν, εἰ μὴ τε φύ-
 σισει πρὸς ὁ κέρσῳ βλέπειν, ἔκ τειτῶν γιγνη-
 μένων πρό τῶν, δικάως ἀπίστος, μηδὲ τε τοι-
 οῦτον ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν, δι' ὃ καὶ πρὸ ἀ-
 γνώμῳ καὶ φύσιν προνοηθεῖν τι τῶν χαεὶ δῆμων.
 τίνος εὐεκα ἀπλῶς καὶ νομιδίῃ τε τυφωμέ-
 νως οὕτως ἀβούλετοι, διαπράξαύται; συμά-
 βωμην αὐτῶ καὶ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα; ἐγὼ
 μὲν οὐ χόρῳ. Ὅτι τίνω ἀνδρῶν τῶν τοῖς πρά-
 γμασι μὴ συμφέρειν τὸ λήθησιν, οὐδὲ πρὸς
 ὀξείαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδὲν ἐπι-
 θησιμὴ φαίνεσθαι. καὶ εἴη δειμαθεῖν ὑμᾶς.
 εἰ μὲν γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθωαῖοι πόλιν οἰκοῦσι
 καὶ νόμοις πολιτθουμένως τὸ λήθησιν ἐγέ-
 γραπτο δεινὸν ὄν, ἢ πον ἀν' ὡς αἰχρόν: νῦν δὲ
 ἐγέγραπται χαεὶ δῆμων ὡς πόλιν μὲν ἐδ' ὡς τι-
 νῶ οἰκοῦσι, ἀρα καὶ δὲ ἀνθρώπων βασιλείῃ στρα-
 τηγῶσι, καὶ δὲ τῆς ἐκείνου βασιλείᾳ πολ-
 λούς ἀδικοῦσι. ἴστε γὰρ δή που τῶν ὅτι πάν-
 τες οἱ ξαναγοῦστές οὔτοι, πόλεις καταλαμ-

Δημοθρύους

βαίνοντες ἐμλιώδεις ἀρχεῖν ζητῶσι· καὶ πάντων ὅσοι πρὸ νόμοις οἰκεῖν βούλονται τῷ αὐτῶν ὄντες ἐλεύθεροι, κοῖνοί ποδιδύχονται κατὰ πᾶσαν χώραν, εἰ δεῖ τὰ ληθεῖς εἰπεῖν, ἐχέροί· ἀρσὺν ὦ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι καλὸνι πρέπον ὑμῖν, τῶ μὲν ἐνεκα τῆς ἐαυτῶν πλεονεξίας ἐπιβουλεύσοντος οἷς αὐτῶν τύχοι, τοιαύτῳ φυλακῆν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι: τοῖσι δὲ ὑποδὸν τῆς ἐαυτῶν ἐλευθερίας ἀμωσμένοις εἶρεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας περὶ ρηκείαι; ἐγὼ μὲν οὐχ ὑπολαμβάνω εἶρεσθαι τε καλῶς ἔχειν, οὐθ' ὑμῶν ἀξίως· πῶς γὰρ εἰς αἰχρὸν λακεδαιμονίοις μὲν ἐγκαλεῖν, ὅτι εἰ μὲν τῷ ἀσίαν οἰκουῦτας ἐμλωσὶ ἐγραψα εἶρεσθαι δεῖσθαι πάντο, τι αὐτῶν ἐδέλη βασιλευσάων δὲ ἐκδοῦναι ἢ εἰς τῷ δῦρώπιω οἰκῆσθαι κερσὸ βλέπῃ, καὶ πάντας, ὅσων πρὸ αὐτοῖσι κρείττων χαεὶ δημῶς ἐσεσθαι. οὐ γὰρ ἄλλο τι ποιεῖ τὸ ψήφισμα, ἢ τουτὶ ὅτι τῷ μὲν ἐκείνου στρατηγῶ οὐ δεῖρηται τί πρακτέον, μή: πᾶσι δὲ αὐτῶν τις ἀμώηται, τοσοῦτος ἐπῆρηται φόβος. Καὶ μὲν ὦ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι ἢ γεγονός τι πράγμα φράσαι πρὸς ὑμᾶς βελομαι, διὸ οὐ μᾶλλον ἐθ' ὑμῖν γενήσεται δῖλον, ὡς σφόδρα δεῖ λύσαι τὸ ψήφισμα τῷ τί· ὑμεῖς ἐποιήσαθε ἐντιστοιχοῖς καὶ χρόνῳ

ὁ ἡγετὰ ἀριστοκράτους λόγος. 276

Ἄριστοβαρζάνω πολίτῳ· καὶ δι' ἐκείνον Φιλί-
σκον, ὡς πρὸς νῦν διὰ κερσὸ βλέπῃω χαείδη-
μον. ὧν δ' ὅμοιος ἐκείνος τούτῳ τῆ προαιρέσει
τῆ βίου διὰ τῆς ἀριστοβαρζάνης διωάμεως πό-
λεις κατελάμβανεν ἐμλιώδας: εἰς αἷς εἰσι-
ῶν, πολλὰ καὶ δεινὰ ἔργα ἐποίει, παῖδας ἐ-
λευθέρους ἀδικῶν, καὶ γυναικῶν ὑβείζων,
καὶ πάντα ποιῶν ὅσα ἀν' ἀνθρώπος ποιήσειεν,
καὶ νόμων καὶ τῶν ἐν πολιτείᾳ καλῶν τε-
θραμμύσος εἰς ἐξουσίαν ἐλθὼν. ἐν δὲ λαμ-
ψάκῳ τινὲς ἀνθρώποι γίνονται δύο, θερσα-
γόρασ' ὄνομα αὐτῶν θατρίω, τῷ δ' ἐζήκεσος.
οἱ πρῶτα πᾶσι τοῖς παρ' ὑμῖν γόντες παρὶ τῆ
τύραννον ἀρχκτοννύουσι τὸν Φιλίσκον δικαί-
ως, τῷ αὐτῶν πατερίδα οἰόμενοι δεῖν ἐλευθε-
ροῦν. εἰ δὲ τῶν τότε ἑσθὲρ Φιλίσκου λεγόν-
των, ὅτε ἐμυθοδύτει μὲν τοῖς ἐν πρὸ ἰνθῶ ξέ-
νοις, εἶχε δ' ὅλον τὸν ἐμλίωποντον, μέγιστος δ'
ἰὼ τῶν ὑπάρων, ἔγραψέ τις ὡς πῆρ οὗτος
βιωί, εἰάν τις ἀρχκτείνῃ Φιλίσκον, ἀγώγιμον
αὐτὸν ἐκ τῶν συμμάχων εἶναι: πρὸς δὲ οὗτος θεά-
σαθε εἰς ὅσω ἀν' αἰσ, ὡίω ἢ πόλις ἡμῶν ἐ-
ληλύθει. ἦκε μὲν γὰρ ὁ θερσαγόρασ' ἢ ὁ ἐζή-
κεσος εἰς λέσβον, καὶ ὡίω ἐκεῖ· εἰ δὲ ἐφήπτε
τό τις τῶν τῆ Φιλίσκου παίδων ἢ φίλων, ἐξε-
λίδοτ' ἀν' ἑσθὲ τῆ ἡμετέρῃ ψηφίσματος. πῶς

μ 1111

Δημόθευος

οὐκ αἰσχρὸν καὶ δεινὸν ἀν' ἧτε πεποιηκό-
τες ὡς ἀνδρῶν ἀθλῶται, εἰ γὰρ μὴ παρ' ὑμῖ-
νοι οὗτό τι πράξαντας χαλκοῦς ἴσαντες, κα-
ταῖς μεγάλαις δωρεαῖς τιμῶντες ἐφαίνεσθαι
οὐδὲ δὲ ἐτόλῳθι πῶς αὐτῶν τούτοις διαν-
οῦν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρῴδος ἔχοντας, ἐκ-
τούς εἶναι κατεψηφίσατε; οἷον τοίνυν ἐπεὶ
κείνου μὴ δὲ ποιῶν οὐ σωέει φονακισθῆσθαι
ὑμῖν αἰσχύνη ὄφλειν. ὅτι τούτου δὲ, ἐὰν ἐ-
μοὶ πεισθῆτε, φυλάξεσθε. μὴ γὰρ ὡς σιμῶν
μηδένος, ἀλλ' ἀπλῶς ἀν' τις ἀρχικτείνῃ καὶ εἰ-
δημόν γεγραμμένου, τὰ χ' ἀν' εἰτύχοι, γὰρ τοι-
οῦτό τι συμβαίη. Βούλομαι τοίνυν ἤδη κα-
τὰ πεπραγμένα ἐξετάσαι τῶν καὶ δήμων δι-
βραχέων, καὶ δεῖξαι πῶς ὑπὲρ βολῆς τῆς ἀ-
ναδείασθαι τῶν ἐπεινοῦτων αὐτόν. εἰ δὲ ὑμ-
εῖς κείνο ὑπονοῦμαι, καὶ μόνον μηδεὶς ἀγέσθαι
τῆς ὑποθέσει. οὐ μόνον γὰρ ὑμῖν ὅσον δειξ-
τῆς φυλακῆς οὐκ ἀξιὸν αὐτόν καὶ γεγραφε-
οῦτος, ἀλλὰ καὶ δίκῃ δύντ' ἀν' δικαίως τι-
μείην, εἰ πῶς οἰκονόμοι καὶ φονακίζοντες ἰ-
μαῖς, καὶ δὲ παντὸς ἐναντία πράττοντες, κα-
λάζοντ' ἀν' δικαίως. ἴσως δὲ πειλογομένη
ὑμῶν, ὅτι πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἀνθε-
πος, εἶτα πάλιν χυσοῖς σεφάμοις ὡς δὲ ὄρη-
της ἐσεφάωται, θαυμάζειν ἐπελήλυθεν. εἰ

ἡλικαῦτα οὕτως ἐζηπάθηθε ῥαδίως. οὐ τοί-
κω ἴστε ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι, ὅτι ἐζηπάθηθε.
ἢ διὰ γε εἰκότως ἄρα πεπόνθατε, ἐγὼ φρά-
σω πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι πολλὰ
ἠγνώσκοντες ὀρθῶς ὑμεῖς οὐ δῖα τέλους χρεῖ-
στε αὐτοῖς. οἷον τί λέγω, εἴ τις ὑμᾶς ἐροίτο, τί
πονηρότατον νομίζετε τῶν τῆ πόλει πάντων
ἔθνων, οὔτε ἄν γωργούς, οὔτε ἄν ἐμπύρους,
οὔτε ἄν ἐκ τῶν ἀγρογυφείων, οὔτε τῶν τοιού-
των οὐδὲν ἀλλ' εἰπείτε: ἀλλ' εἰ ἄν ἄλλο μὲν ὡς
λέγειν καὶ γράφειν εἰωθότας εἰποι τις, οὐ οἶδ'
ὅτι συμφήσαι τ' αὐτὰ πάντες. μέγα μὲν δὴ τοῦ
του, καλῶς ἐγνώκατε: ἐπειτα δὲ, οὐκ ἔτ' ὀρ-
θῶς τὸ λοιπόν. οὐς γὰρ αὐτοὶ πονηροτάτους νο-
μίζετε πάντων, τούτοις ἄρα τῶν ὁποῖόν τιν' ἐ-
καστον χρεῖ νομίζειν πεπισδύκατε: οἶδ' ὅν αὐτὰ
ἴποις λυσιτελεῖ καὶ χρεῖσόν ηῖ πονηρόν εἶναι φα-
σιν, οὐχ ὅν αὐτὰ ἢ δίκημον καὶ ἀλιθές. ὅπερ πε-
ποιήκασι τὸν χαεὶ δημῶν ἄρα οἱ ὀήτορες πάν-
τα τὸν χρόνον, ὡς καὶ ὑμεῖς ὁμολογήσετε, ἐπει-
θὰν ἀκούσητέ μου τὰ πεπραγμένα αὐτῶν. ὅ-
σα μὲν δὴ στραπώτης ὦν ἐν σφενδονίτου καὶ
ἰφιλοῦ μᾶλλον τὸ ἄπο ἀρχῆς ἐναντία ἐσχάτου
ἴσαι τῆ πόλει, οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μᾶλλον,
οὐδ' ὅτι ληστρικόν ποτε πλοῖον ἔχων ἐλιείζετο
ἄν ὑμετέρους συμμάχους, ἀλλ' ἐὼ ταῦτα.

Δημοθρόνους

Ἐγὼ τί; ὅτι ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι αἱ ἀναγκαῖαι
χρεῖαι, οὐδὲ τῶν τί πρακτέον ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀ
ναιροῦσιν ἀπαντας. ὡς τ' οὐ πάνυ ταῦτα ἀκ
βολογεῖσθαι δεῖ τὸν δικαίως ἐξετάζοντα. ἀλ
λ' ὅθεν ἀρξάμενος ξυναγωγῶν ἤδη, καὶ τινῶν ἀ
χων στρατιῶν κακῶς ὑμᾶς ἐπίει, ταῦτα σ
κούσατε μ. κ. ἕτος εἰ μὴν ἀπάντων πρῶτον μ
αθωθεῖς ὑπὸ ἰσικράτους, ἢ σπείρον, ἢ ζία ἔτ.
μῆτο φορήσας παρ' ἐκείνῳ, ἐπειδὴ τὸν μὴ ἰε
κράτῳ ἀφ' ἐστράτηγον ἐποιήσατε, τῆμόθεν δ
ἐπ' ἀμφίπολιν καὶ χερζόνησον ἐξεπέμψατε
στρατηγόν: πρῶτον μὴν οὐδὲ ἀμφιπολιτῶν ὄμ
ρους, οὓς παρ' ἀρπάλου λαβῶν ἰσικράτης
ἔδωκε φυλάττειν αὐτῷ, ψηφισαμένων ὑμᾶ
ὡς ὑμᾶς νομίσει, πρὸς δὲ ἀμφιπολίτου
καὶ τῶν μὴ λαβεῖν ἀμφίπολιν, τῶν τ' ἐμπειρῶ
κατέστη. διὸ τῶν δὲ, μετ' οὐκ εὖ πῆμοθεν
πάλιν αὐτὸν καὶ τὸ στρατήμα, τούτῳ μὴ
μῆτο πρὸς δὲ νότῳ σπείρον ὡχέτο, ἔχων το
ὑμετέρῳ τειρακοντόξους ὃν ἀκείβως ἤδει
ὄντων ἀπάντων ἀνθρώπων ἐχ' ῥότατα ὑμῖ
διακείωνον. καὶ μετὰ ταῦτά γ' ἐπειδὴ π
πρὸς ἀμφίπολιν πόλεμον πρὸ τῶν πολε
μῶν εἴλετο τῆμόθεν τῶν πρὸς χερζόνητον,
οὐδὲν εἶχε ποιεῖν ὑμᾶς ἐκεῖ κακόν, μετ' οὐκ
πολιν αὐτὸν ὀλιωθίσι τοῖς ὑμετέροισι ἐχθροῖ

ὁ κατὰ ἀρσῶκράτους λόγος. 278

ἢ τοῖς ἔχουσιν ἀμφοῖ πόλιν κατ' ἐκείνον τ' χρό-
νον: καὶ πλέων ἐκείτε ἐκ καρδίας ἀναχθεῖς
ἵνα ταῖναντία τῇ πόλει πολέμῃ, ὑπὸ τῶν ἡ-
μετέρων τειχῶν ἐάλω. διὰ τὸν πρόντα δὲ
καιρὸν, καὶ τὸ δειῶσαι ξένων ἐπὶ τὸν πόλεμον
τὸν ἐπ' ἀμφοῖ πόλιν αὐτὴ τῆ δίκῃ δουῶσαι, ὅτι
οὐκ ἀφ' δεδῶκε ἄν ὁμήρους, καὶ διότι πρὸς
κότῳ ἐχθρὸν ὄνθ' ὑμῖν ἡτομόλησεν ἔχων τὰς
τειρακοντόρχας, πίσεις δούς καὶ λαβῶν, ἐσχά-
τουτε μεθ' ὑμῶν. ὧν δ' ἐκείνον δίκημιον ἡ χά-
ραν ὑμῖν ἔχειν, οὐκ ἀφ' ἡλώτα, ὅτι παθόντ'
καὶ δικαίως, αὐτὴ τούτων ὡς ὀφείλουσα ἢ πύ-
κτις αὐτῶ σεφάμους καὶ πολιτείαν καὶ ἅ πάν-
τες ἐπίσταθε, δέδωκε. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀλη-
θῆ λέγω, τότε ψήθισμα ἀνάγνωθί μοι τὸ πε-
ρὶ τ' ὁμήρων, ἢ τῷ ἰσικράτους ἐπιστολῶ, ἢ
τῷ τιμοθέου. καὶ μετὰ ταῦτα τῷ μαρτυεῖ-
αν ταυτῶ: ὄψεθε γὰρ οὐ λόγους, οὐδὲ αἰ-
τίας: ἀλλὰ ἀλήθειαν οὐσαν ὧν λέγω. Λέ-
γε τῷ ἐπιστολῶ.

Επιστολή. Ψήθισμα. Μαρτυεῖα.

Ὅτι μὲν τοίνυν καὶ τὸ πρῶτον οὐ πολεμεῖν
μῖν ὤετο ἐκείτε ἐμιάθω τεν αὐτὸν, πολλαχό-
τε ἀλλήλοσε μαθῶσαι παρόν: καὶ μετὰ ταῦτα
οὐδὲν ἐκεῖ κακῶν εἶχε ποιεῖν ὑμῶς, ἔπλει
ἡμεῖς πάλιν, οὐ ταῖναντία ἐμελε πράξειν τῇ

Δημοσθένους

πόλει· καὶ τῆ μὴ λαβεῖν ἀμφιπολιν πάντων
οὗτος αἰτιώτατος ὅστιν, ἀκηκόατε ἐκ τῆς ἑσ-
σομένης, καὶ τῆς ἀφίστασης, καὶ τῆς μαρτυ-
ρίας· καὶ τὰ μὲν πρότερον τοιαῦτα ὅτι τῶν ἔργων
τῶν χειρὸς ἡμῶν. μετὰ ταῦτα δὲ ἄλλα δε-
σάσθε· χρόνου γὰρ διεληλυθότος βραχύως,
τὸν πόλεμον πρὸς κόντιον ὄντος ἤδη πέμπει πρὸς
ὑμᾶς ἑσσομένη. μάλλον δὲ οὐχὶ πρὸς ὑμᾶς
ἀλλὰ πρὸς κηφισόδοτον, οὕτω σφόδρα ὑ-
μῶν τῆ γε οὐδ' αὖ ἐξάπατηθῆναι πῶς πόλιν
γῆτο, σιωπῶντος ἅπερ ποίηκεν ἐν ἡμετέροις
ὑπέχετο τῇ πόλει νομιεῖσθαι, πάντα τούτων
πάναντία διελθὼν ποιεῖν. δεῖ δὲ ὑμᾶς
πρῶτον οἶον ἔχει τὸ ἀδελφικὸν ἑσσομένη ἀνα-
σαι· καὶ γὰρ ὅτι βραχὺ· καὶ διαρῆσαι τὸν ε-
πον τ' ἀνθρώπου ὡς ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς κέχρηται
ἐκείνος ὡς ἀπ' ἐμῶν γίγνεται πρὸς τῆς τῆς
δέου, τότε ἀπ' ἀμφιπόλεως ἀναχωρῶν δι-
βάς εἰς τὴν ἀσίαν δὲ τὴν σύλληψιν τὴν ἀρ-
βάξω συμβῆσαν τότε ὑπὸ αὐτοφρεσὶ ἀπ-
μῆδοι τὸ σφάττον καὶ εἰαι τὸν τοῖς ἀρ-
βάξω κινδυνῶν λαβὼν δὲ πίσεις καὶ ἀδύς ἀ-
γωρήσας τῶν ὄρκων, καὶ παραβάς αὐτῶν, ἀ-
λάκτων ὄντων ὡς αὐτὸς πρὸς φίλον τῶν ἐν
χώρῃ, καταλαμβάνει σκῆψιν, καὶ κέβριση
καὶ ἥλιον αὐτῶν, ἐγκρατὴς δὲ γινόμενος

πῶν τῶν χείρων; πρῶτον ἔπαυσε τοῖς τῶν, οἷον
 οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἀνὴρ γένοιτο τις εἶναι φα-
 ρμακῶν, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἀνθρώπος. οὐδ' ὅτι οὐ
 παρ' ἡμίονον ἔχων ἐπὶ θαλάτῃ, οὐδ' ὅτι οὐδ' ἀν-
 ἰστοποιήσῃ δὲ πορήσῃ τοῖς στρατιώταις, οὐδ'
 ἡμίονον ἔχων ἐν τοῖς χείροις ὑπέμεινε ἐν
 τοῖς τείχεσι καὶ οὐ διαρπάσας ὤχετο, ἐπειδὴ
 ἀδικεῖν ἐγνώσκει. ὡς δὲ συλλέξασθαι δύναμιν πα-
 ρὰ τῷ ὀρθῷ βασιλεὺς ἀφαιρέσιος ἢ τῶν αὐτο-
 κραδῶν, ὅ μὲν ὑπῆρχεν ἐπισημῶς ἐκ τῆς
 ἀπορίας φρυγίας καὶ λυδίας καὶ παφλαγο-
 γίας οἰκείας οὐσίας: τῶ δ' ὅτι οὐκ ἄλλο, πάλιν
 πολιορκία παρρηγήκει. ἀπὸ μὲν οὖν κα-
 τὰ τὸν, καὶ λογισμὸν λαβὼν ὅτι λιφθήσεται,
 ἔχον μὲν τῶν ἄλλων, τῶν γε λιμῶν οἶδεν εἴτε
 κινὸς εἰπόντος, εἴτ' αὐτὸς σιωπεῖς ὅτι σωθῆναι
 οὐκ ἔστιν ἔτι γένοιτο ἀνὴρ αὐτῶν, ἢ πᾶσι ἀπαντασὶ ἀνθρώ-
 πους σώζει. ἔστι δ' αὖτε τις, ἢ ἡμετέρῃ αὖ-
 τὸν ἀθλαῖσι, εἴτε καὶ φιλανθρωπίαν λέ-
 γον, εἴθ' ὅτι δήποτε. γνοὺς δὲ αὖτε πέμπτῳ
 ἐπιστολῶν ὑμῖν, ἧς ἀξιὸν εἶναι ἀκούσαι, βουλό-
 μενος δὲ τῆς ὑποχρέσεως τῆς κομμείσθαι χρῆ-
 σασθαι ὑμῖν, καὶ δὲ τῆς, τὸν κημιστότον δο-
 τῆν ἐχθρὸν ὄντα τῆς κόπυος καὶ τῆς ἰσχυράτους
 ἡμῶν βούλευται, τειχῶν δὲ πορήσας παρ'
 ἡμῶν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς ἀσίας ἀφαιρέσθαι. τί

Δημοσθένους

δὴ συμβαίνει πρὸς ταῦτα, ὃ δὲν ἐξηλέγχθη
φανερῶς πρᾶγμα, ἐπ' αὐτοφώρῳ; ὁ μὲν ἄλλω
ἢ ὁ μὲν τῶν οἱ κινδύνοι τῶν ἀρτάβαζου ἀνθρῶ
ποινέοι καὶ κεχρημένοι ἀπροσδοκίῳ δὲ τυ
χία τῆ τῶ ἀρτάβαζου κινδύνοι βυλόμνοι τῆ
χώρῳ ἀρχεῖν δὲ εἰρήνῃ, καὶ τιμᾶσθαι
καὶ μὴ πολεμεῖν μὴ δὲ κινδυνεύειν, πείθονται
ἀρτάβαζον, τῶ μὲν τιμωρεῖσθαι χαεῖ δῆμον,
φείσθαι, καὶ μὴ πολεμεῖν, ἀποσεῖλαι δὲ ὑπό
πωνδον: διδάσκοντες ὡς ὑμεῖς καὶ ἐκεῖνος μ
δέλη, διαβιβάτε, καὶ οὐ δυνήσεται καλύ
ειν. ὡς δὲ τυχαῖν ταύτης τῆς ἀλόγου κα
ἀπροσδοκίῳ σωθείας ὁ χαεῖ δῆμος, δια
βὰς εἰς τὴν χερῶν ῥόνισον ἐφ' αὐτῶν δὲ τὰς, πω
δὰς τοσούτου ἐδέησεν ἐπελθεῖν τῶ κότυι,
γραφῶς ὅτι οὐχ ὑπομένει κότυς αὐτὸν ἔ
όντα, ἢ τὴν χερῶν ῥόνισον ὅπως κομείσθε ἡμι
συμπρᾶξαι, ὡς τε πάλιν μεθώσας αὐτὸν
κότυι τὰ ὑπόλοιπα τῶν ὑμετέρων χρεῖα
κειθωτῶ, καὶ ἐλεοῦντα ἐπολιόρκει. καὶ ἔ
ταῦτα, καὶ κώϊκα ἔτ' ἔτι ἐν τῆ ἀσία, καὶ τ
ἔπειτα ἔπεμπε πρὸς ὑμᾶς, τὰ ναιτίχ ἐ
κῶς ποιεῖν ἐφενάκιζεν ὑμᾶς, ἀπὸ τῆς διακ
σεως γνώσεσθε, κῶ ἐποίησατο. ἐκ γὰρ ἀβύσσ
τῆς τὸν ἅπαντα χρόνον ὑμῖν ἐχθρᾶς, καὶ ὅ
ἦσαν οἱ σιστὸν καταλαβόντες, εἰς σιστὸν διέει

ὁ κατὰ ἀρσοκράτους λόγος. 2^ο

εν, ὡς εἶχε νότυς. καὶ τοι μὴ νομίζετε μήτ' αὐ-
τῶν ἀβυδηνῶν αὐτὸν ὑποδέχεσθαι, μήτ' αὐ-
τῶν ἐν ᾧ σισῶ, τῆς Ἐπιτολῆς ὑμῖν ἐκείνης πεμ-
φθείσης, εἰ μὴ σωήδεσαν φρονίζοντι αὐτῶ
τότε, καὶ σωεξιπάτων αὐτοῖ, βουλόμηναι τῶ
ἀλλ' διαβῶαι τὸ δράτλημα, ὑμᾶς πῦρ χεῖν
τῶ ἀσφάλειαν. διαβαίτος δ', ὅπῃρ σωέβη,
ἔντος ἀρταβάζου τῶ ἀδελιαν αὐτοῖς ὑπάρ-
αι τῶ χρείαν. ὅτι τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχῃ, λέ-
γε τὰς Ἐπιτολάς, ὡς τ' ἐπεμψεν ἐκεῖνος, καὶ
τὰς πρὸ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐκ χερῶν ῥονήσου.
ὡς τε δε γὰρ ἐκ τούτων, ὅτι ταῦθ' οὕτως
ἔχει. Λέγε.

Ἐπιτολαί.

θυμείθε ὅθεν διέβη, Ἐξαβύδου εἰς σισῶν. ἄρ-
τῶ οἶεσθ' αὐτὸν ὑποδέξασθαι τῶν ἀβυδιωτῶν αὐ-
τῶν, ἢ τῶν σισίων, εἰ μὴ σωεξιπάτων, ὅτε τῶ
πρὸς ὑμᾶς ἐπεμψεν Ἐπιτολί; λέγε δ' αὐ-
τῶν τῶ ἐπιτολί αὐτῶ. καὶ θεωρεῖτε ὡς αὐ-
τῶν ἀθλωαῖοι τὰς Ἐπιτολάς, ὧν αὐτὸς πε-
καὶ τῶ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαινῶν, ἢ τὰ
ἡμῶν πεποίηκε, λέγων, τὰ δ' ὑπάρχοντάς τινος
βίησειν. Λέγε.

Ἐπιτολί.

Καλά γε. οὐ γὰρ ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τα-
ραμμένα καὶ χείριτος πολλῆς ἀξία, εἶγ' ὡς

Δημοσθένους.
ἀληθῆ. νῦν δ' ὅτε μὲν τῶν ἀπονδῶν οὐκ ᾤετο
τούξεσθαι, ταῦτα ἔγραφον ἕξ ἀπατῶν ὑμᾶς
ἐπειδὴ δὲ ἔτυχε, λέγε οἷα ἐποίησεν.

Μαρτυεῖα ἔργων.

Οὐκ οἶω τῆ κομείῳ τα ἀφλωλότα χι
εἶα ὑποχομείου χαιδῆμου διαβαίντες φ
σιν ὁ ἀρχων κειθωτῆς, ἀδρι τῶν ὑπὲρ χέντα
μεγενησθαι μείζους τ πρότον οὐκ κινδύει.
λέγε δ' ἕξ ἑτορῶσ ἑπιδείξασ ἑπισολῆς.

Ἐπιστολή.

Ορᾶτε ὅτι πανταχόθεν τὸ πρᾶγμα μαρ
τυρεῖται, ὅτι διαβάς οὐκ ἔσσι τὸν κότυν, ἀλλ
ἐφ' ὑμᾶς μετ' ἐκείνου ἐπερδύετο. ἐπὶ τοίμα
ταύτῃ μόνῃ ἀνάγνωθί μοι τῷ ἑπισολῆ
τάς δ' ἄλλασ ἔα. δῆλον γάρ που ὑμῖν γεγε
νην, ὡς πεφανάκηκεν ὑμᾶς. λέγε.

Ἐπιστολή.

Ἐπίχου. εὐθυμείαθε ὅτι γράφαις μὲν
ἀφιδώσει χερδόνησον, τὰ λοιπα ἀφελείω
μαθώσας αὐ τὸν τοῖς ὑμετέροις ἐχθροῖς ἐπ
χείρει. γράφαις δὲ ὡς ἀλεξανδρου πρεσβου
μείου, πρὸς αὐ τὸν οὐχ ὑπεδέξατο, τοῖς λ
σαῖς φαίνεται τοῖς παρ' ἐκείνου ταυ τὰ προ
των. δύνους γε, οὐ γὰρ ἀστῶς ὑμῖν καὶ οὐκ
αὐ ἑπισείλασ φθῦδος, οὐδὲ ἕξ ἀπατήσας.
τοίνῃ ἐκ τούτων πω δῆλον ἔσθ' οὕτω σαφῆ

δῆλον

δῆλον ὄν, οὐδὲν πιστὸν ἔσθ' ὧν ἐκεῖνος φησι, ἢ
 προσωπιεῖται τῇ πόλει προσέχειν: ἀλλὰ καὶ
 ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβαίντων ἔσαι φανε-
 ρώτερον. τὸν μὲν γὰρ κότυω δὲ ποιῶν ὄντα γ'
 ἐχθρὸν ὑμῖν καὶ πονηρὸν, ἀρχητίννυσιν ὁ πύ-
 ρων. ὁ δὲ κερσοβλέπης ὁ νωὶ βασιλεύων μει-
 ρακύμιον ἦν, καὶ πάντες οἱ τῆς κότυος παῖ-
 ρες. τῶν δὲ πραγμάτων κύριος ἦν τῷ παρου-
 ρίαν καὶ τὸ δυνάμειν ἔχειν, ὁ χαεὶ δημῶς ἐγεγό-
 νει. ἦκε δὲ κηφισόδοτος στρατηγῶν, πρὸς ὃν αὐ-
 τὸς ἐπέμψε τῷ ἑσισολῶ ἐκείνῳ. καὶ αἰετὶς
 φησὶ, αἰετὶς ὅτε ἦν ἀδελφὰ τὰ τῆς σωθείας αὐ-
 τῷ, καὶ μὴ συγχωροῦτος ἀρτὰ βάλλον, σώζειν
 μέλλον αὐτόν. τί δὴ προσῆκον ἦν ὡς ἀνδρῶν
 ἀθλωαῖοι τ' ὡς ἀλιθῶς ἀπολοῦν ἢ φίλον ποιῆ-
 σαι παρόντος μὲν στρατηγῶν, οὐχ ὃν ἐκεῖνος ἐ-
 φησεν αὐτῷ φθονεῖν οὐδενός, ἀλλ' ὃν αὐτὸς ἐ-
 σωτῆς φίλον προείλετο τῶν παρ' ὑμῖν, ἢ πρὸς
 τὸν τῷ ἑσισολῶ ἐπέπομφει, τετελευτηκότος
 τῆς κότυος, κύριον δ' ὄντα τῶν πραγμάτων; ἔκ-
 κερδοῦμαι μὲν τῷ χώρῳ δὲ θεῶς ὑμῖν, κοινή
 ἔμεθ' ὑμῶν καθιστάναι τὸν βασιλέα τῆς θρά-
 κης; δηλώσαι δ' ὡς εἶχεν δυνατῶς ὑμῖν, καιρῶ-
 ς ποῖσ' του λαβόμενον; * ἔγω γ' ἀν' φαίλω. ἀρ' οἴω
 ἐποίησέ τι τούτων; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλὰ
 ἢ μὲν ἄλλον ἅπαντα χρόνον κλιῶσθ' ἐπὶ ἀδελφῶν

Δημοσθένους

γὰρ ἡμᾶς πολεμῶν ἐκ προφανοῦς ἐχθρῶν
ῶν, καὶ οὐδὲ λόγον φιλανθρώπων διδοῦς, καὶ
κατ' ἀρχαῖς μὲν ἡμῶν δέκα ναυσὶ μόναις εἰ-
πὸρ ἰνθον ὀρμισαμένων, ἀκηκόωντων ὅτι πλοῖον
ὄσιν ἐκείνος, ὅπως συμμίξαι μὲν αὐτῷ, καὶ
πῶρ τούτων εἰς λόγους ἔλθοι μὲν, ἀριστοποιο-
μείους φυλάξασθαι δὲ στρατιώτας, ἐπεχείρησεν
μὲν ἡμῶν τὰ σκάφη λαβεῖν, πολλοὺς δ' ἀπέ-
κτεινε τῶν αὐτῶν. κατέρξαξε δ' εἰς τὴν θά-
λατταν ἅπαντας, ἰππέας ἔχων καὶ ψιλῶν
τινάσ. μετὰ ταῦτα δὲ πλοῦσαντων ἡμῶν εἰς
ἐπὶ τῆς θράκης τόπον ἑόρτα ἑορταῖα, ἑορταῖα
τῆς αὐτῆς εἰποι τις νηδία: ἀμωόμενος γὰρ ἑορταῖα
τῆς μὴ παθεῖν ἐποίει τί κακόν, οὐκ ἔστι γὰρ οὐ-
γὰρ ἦλθοι μὲν οὐδὲ μὴ τῆς θράκης: ἀλλ' ἐπὶ ἄ-
λωπεκόννησον, ἢ χερσονήσου μὲν ὅτι νηδία ἡ
μετῶρα, ἀκρωτήριον δ' ἀνέχεν πρὸς τὴν ἡ-
βρον ἀπὸ τῆς θράκης, ληστῶν δ' ἡμῶν
καὶ καταποντισῶν: ἐν ταῦθα ἔλθόντων ἡμῶν
ἢ πολιορκιῶν τούτους, πορθεῖς δ' ἡμῶν χερ-
σονήσου πάσης τῆς ἡμετέρῃς, ἡμῖν μὲν προσ-
βαλεῖν, ἐβούλει δὲ τοῖς λησταῖς, καὶ καταπο-
τισαῖς. καὶ πρὸ τῶν προσκαθήμενος τὸν ἡμέ-
τερον στρατηγὸν ἐπεισε καὶ ἠνάγκασε, μὴ π-
βέλπειν ἑορταῖα ἡμῶν πρὸς τῆς, ἢ αὐτὸς ἑορ-
τούτου ἐπεισθῆ, ὧν ὡμολογήκει καὶ ὑπέχετο

ἵτι πράξειν. καὶ γράφει δὴ τὰς σωθήκας ταύ-
 τας τὰς πρὸς κηϋισόδοτον, ἐφ' αἷς ὑμεῖς οὕτως
 ἠἴκανα κτήσατε ἢ χαλεπῶς ἠέγκατε, ὥστε
 ἀπεχειροτονήσατε μὲν τὸν στρατηγὸν, πέντε
 τε λαλάντοισι εἰ ἕξιμώσατε. εἴς δὲ μόνοι ψῆ-
 φοι διωέγκαντο, μὴ θανάτου τιμῆσαι. καὶ τοι
 ἠπλήκω πινὰ χρὴ νομίζην ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖσι
 ταύτω πῶ ἀλογίαν, ὅταν τίς ἴδῃ δῖα τὰς αὐ-
 τὰς πράξεις τὸν μὲν, ὡς ἀδικουῦτα κολαθέν-
 τα πικρῶς οὕτω, τὸν δὲ ὡς δουρ γέτω ἔτι καὶ
 νῦν τιμώμενον, ὅτι τοίνω ταῦτα ἀληθῆ λέ-
 γω, τῶν μὲν τῶ στρατηγῶ συμβαίντων δή που,
 μαρτυροῦς ὑμεῖς ἐσέ μοι: καὶ γὰρ ἐκείνεθ' ὑ-
 μεῖς, καὶ ἀπεχειροτονεῖτε, καὶ ὠργίζεσθε: καὶ
 ταῦτα πάντα σωιάθ' ὑμεῖς. τῶν δ' ἐν πείν-
 θῳ καὶ τῶν ἐν ἀλωπεκοννήσω κάλει μοι εἶς
 τει ηραρχους μαρτυρασ.

Τειήραρχοι μαρτυροῦς.

Μετὰ ταῦτα τοίνω ἐπειδὴ κηϋισόδοτος
 μὲν ἀπὸ πλάγι τῆ στρατηγεῖν, ὑμῖν δ' οὐκ ἐδὲ
 κωσ καλῶς ἔχειν οὐδὲ δικαίως αἰ πρὸς ἐκεῖ-
 νον γραφεῖσαι σωθήκει, τὸν μὲν μιλτοκύθω,
 τὸν διαπαντὸς δύνουσι ὑμῖν τῆ χρόνον προσδο-
 θείτα λάβων ὑπὸ τῆ σμικυθίωνος ὁ χρυσὸς
 οὗτος χεῖδημῶς, οὐκ ὄντος νομίμου τοῖς θρα-
 ξίν ἀμύλους ἀρχκτιννωῖαι, γνοὺς ὅτι σωθήσε

Δημοσθένους

ται πρὸς κερσοβλέπῳ ἀν' ἀχθῆ, πρᾶδιδα
 σι καρδιανόις τοῖς ὑμετέροισι ἐχθροῖς. καὶ κείνο
 λαβόντες αὐτὸν καὶ τὸν ἕον, καὶ ἀναγκάζον-
 τες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ, τὸν μὲν ἕον ἀπέ-
 σφαξαν, ἐκείνον δὲ ἑσιδόντα τὸν ἕον ἀρσφα-
 τόμῳνον κατεπόντισαν. τῶν δὲ θρακῶν ἀπάν-
 των χαλεπῶς ἐνεγνόοντων ἑσὶ τούτοις, καὶ σ-
 τραφείτων, τῆτε βιησάδου καὶ τῆ ἀμαδό-
 κου, ἰδὼν τὸν καιρὸν εἶσαν ἀθῳόδωρος, συμ-
 μαχίαν ποιησάμενος πρὸς τούτους οἷός τ' ἔω τ
 λεμῆιν. ἐν φόβῳ δὲ κατασάντος τῆ κερσοβλ-
 πῳου γράφει ὁ ἀθῳόδωρος σωθήκασ, καθ' ἃ
 ἀναγκάζει τὸν κερσοβλέπῳ ὁμόσαι: πρὸς τ
 ὑμᾶς ἢ τοῦ βασιλέω εἶναι μὲν τῷ ἀρχῳ κα
 νῶ τῆς θράκης εἰς ἴεις διηρημέω, πάντας δ
 ὑμῖν ἀρδιῆναι τῷ χώρῳ. ὡς δὲ ἐν ἀρχαιρεσί
 αἰς ὑμεῖς χαβείαν ἑσὶ τὸν πόλεμον εἶσαν κατ
 σήσατε, ἢ δὲ μὲν ἀθῳοδώρῳ σωέβη διαφείνι
 τῷ δῳάμιν χήματα οὐκ ἔχοντι παρ' ὑμῶ
 εἰδ' ἀφορμῶν εἰδεμίαν δὲ πολέμῳ, τῷ χαβεί
 εἰμίαν ναῶν ἔχοντι μόνῳ ἐκπλεῖν, τί ποιῆ π
 λιν οὗτος ὁ χαείδημος; ἅς μὲν ὤμοσε πρὸς
 ἀθῳόδωρον σωθήκασ, ἕξαφνος γίγνεται. κα
 τὸν κερσοβλέπῳ ἀρνεῖσθαι πείθει: γράφει
 δὲ ἐτόρῳ πρὸς τὸν χαβείαν, ἔτι τῶν πρὸς κ
 εἰσίδουτον δεινοτόρῳ. οὐκ ἔχων δὲ ἐκείνος, οἰ

μα, διώαμιν. σέργειν ἰωαγκάζετο τούτοις, ἀ-
 κούσαντες δι' ὑμεῖς ταῦτ' ἐν τῷ δήμῳ, λόγων
 ῥησέων πολλῶν, καὶ τῶν σωθικῶν πρᾶξα-
 γνωσθεισῶν, οὔτε τῷ χαβείου δύξαν αἰχμ
 δέντες, οὔτε τῶν σωμαγορδύοντων οὐδένα, ἀ-
 χειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς σω-
 θήκας. καὶ ἐψήφισατε ψήφισμα γλαύκωνος
 εἰπόντος, ἐλέωσαι πρέσβεις δέκα ἀνδρῶν ἐξ
 ὑμῶν αὐτῶν. τούτους δ' αὖ ἐμμνήη ταῖς πρὸς
 ἀθλωδωρον σωθήκας ὁ κερσοβλέπης, ὀρ-
 κίσαι πάλιν αὐτόν: εἰδὲ μὴ, πρᾶ μὲν τοῖν δυ-
 οῖν βασιλέοιν ἀχολαβεῖν εἰς ὄρκους, πρὸς δὲ
 ἐκείνον ὅπως πολεμήσετε, βυλθύσασθαι. ἐκ-
 πωλυκότων ἢ τῶν πρέσβεων συμβάινει τοῖς
 χρόνοις εἰς τὰς ὑπηγμένα τὰ πράγματα, ἠδη-
 τειβόντων τούτων, καὶ οὐδὲν ἀπλοῦν οὐδέ
 δίχαιμον ὑμῖν ἐδελόντων πρᾶξαι, ὥστε ἐβοη-
 θοῦμεν εἰς δύβοιαν. καὶ χάρις ἦεν ἔχων εἰς ξέ-
 νους, καὶ στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν αὐτοκράτωρ εἰς
 κερσοβλέπην ἐξέσται. οὕτω γράφει πάλιν σω-
 θήκας πρὸς τὸν χάριτα παραγενομένου ἀθι-
 νοδώρου καὶ τῶν βασιλέων, ταύτας, αἵ πρὸς
 εἰσὶν ἀρῖσαι καὶ δικαιοτάται. καὶ ἔργῳ ἐαυτῶν
 ἐξήλεγξεν, ὅτι κηροφυλακεῖ τῷ πόλιν ἡ-
 μῶν, καὶ οὐδὲν ἀπλοῦν ἐγνωκε ποιεῖν, οὐδ'
 ἄσπον. εἴθ' ὅν ὁρᾶτε ἐκ προσαγωγῆς ὄνθ' ὑμῖν φεί-

Δημοσθένους

λον, καὶ ὅπως ἀν' ὑμᾶς διώκεσθαι νομίσῃ οὐ τι
πρὸς ὑμᾶς δυνόισα ἔχοντα, εἴτεν οἶεσθε δεῖ
ἰσχυρὸν ποτ' ἔασαι γενέσθαι, καὶ ταῦτα δι
ὑμῶν· οὐκ ἄρ' ὀρθῶς ἐγνώκατε. Ἰνα τοίνυν ε
δῆτε ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τι
Ἐπιστολῶν, ἢ μετὰ τὰς πρώτας σωθήκασ' ἢ λ
θεν· εἴτα πρὸς ἐπιστάδου. μάλιστα γὰρ οὐ τι
γνώσεσθε διδοσκέμνοι.

Ἐπιστολή.

Λέγε καὶ τῷ Ἐπιστολῶν, τῷ πρὸς τὴν ἐπιστάδου
Ἐπιστολή.

Ἡ μὲν τοίνυν συμμαχία τοῖν ἀλλοῖν βασιλ
οῖν εἴτεν τὸν χρόνον μετὰ τῷ πρὸς κρουσιν τῷ
διὰ τῶν πρὸς κηθιστότον σωθῆκῶν σωεσά
θη, ἢ δὴ μετὰ τοῦ μὲν ἀνηρημείου, χειρὶ δὴ
μου δι' ἔργω φανόρου γεγενημείου, ὅτι τῆς τ
λεως ἐχθρὸς ὅστιν. ὅς γὰρ ὄν ἢ διὰ διὰ πάντος
χρόνου πάντων τῶν θρακῶν δυνούσατον ὄνθ' ὑ
μῖν εἴτεν ὑποχείριον ἢ ξίωπε λαβῶν, τοῖς ὑμ
τέροις ἐχθροῖς καρδιανοῖς ἐγχειρῆσαι, πῶς ο
μεγάλῃς ἐχθροῖς δείγμα πρὸς ὑμᾶς ὀβέφε
ρεσθ; ἄς δὴ δεδιώσ τὸν πρὸς εἴτε θρακῶν πόλε
μον. καὶ πρὸς ἀθλιόδωξον ἐποιήσατο σωθῆ
κασ', καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κερσελέπῃς, λέγε.

Σωθῆκαί.

Ὅ ταῦτα τοίνυν γράψας καὶ σωθῆκαί

νος, καὶ τὸν ὄρκον ὃν ὑμεῖς ἠκούσατε ὁμόσασθε,
ἐπειδὴ τῷ μὲν ἀθλωδῶρον διώαμιν διαφει-
μύλω εἶδε, μᾶ δὲ μόνῃ τειήρει χαθείαν ἦκον-
τα, ἔτε τὸν ἰφιάδου παρέδωκεν ἕὸν ὑμῖν, οὐ-
τε ἄλλο οὐδὲν ὧν ὠμοσεν ἐπίησεν, ἀλλὰ ἢ
πρὸς τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς
σωθήκαις, ἕξαρνος γίνετῃ καὶ γράφῃ ταύτας
τὰς σωθήκας: λάβε μοι καὶ λέγε ταυτασί.

Σωθήκαι.

Ενθυμεῖσθε ὅτι καὶ τέλι καὶ δεκάτας ἡγεῖσθε
λαμβάνειν, καὶ πάλιν ὡς αὐτῆ τῆς χώρας
οὔσης οὗτος λόγος ἐποιεῖτο, οὗτος δεκατηλόγους
ἀξίων οὗτος αὐτῆ τῶν τελῶν κρείους εἶναι: καὶ
τὸν ὄμηρον τὸν ἕὸν τῆ ἰφιάδου, ὃν ἕδρῃ σισοῦ
ἔχων ὠμοσε πρὸς τὸ ἀθλωδῶρον πῖραδιώσειν,
οὐδ' ὑπαχνεῖται πῖραδιώσειν ἐπι. Λάβε μοι
τὸ ψήφισμα, ὃ πρὸς ταῦθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε.
Λέγε. Ὑψίσμα.

Ελθόντων τοίνυν μετὰ ταῦτα τῶν πρέσ-
βων εἰς θράκιον ὃ μὲν κερσεβλέπης ἡμῖν ἕως
ἕλμει ταυτί, καὶ οὐδ' ὅποιον ὠμολόγει δίκη
ον: οἱ δ' ἔτρροι ταυτί. Λέγε αὐτοῖς.

Επισολή.

Λέγε δὴ τῷ παρὰ τῶν βασιλέων ἕπιστο-
λίῳ. καὶ σκοπεῖτε εἰ ἄρα ὑμῖν δεκοῦσι μη-
δὲν ἐγκαλεῖν. Επισολή.

Δημοσθένους

Ἄρα γε ὄρατε ἢ σωίετε ὧ ἀνδρες ἀθλωαῖς
τῷ πονηρίῳ καὶ τῷ ἀπίστῳ, ὡς ἀνω ἢ κα-
τω τὸ πρῶτον ἠδίκηει κημισόδοτον; καὶ πάλι
φοβηθεὶς ἀθλωόδωρον ἐπαύσατο; καὶ αὐτὸς
ἠδίκησε χαβείαν; πάλιν ὡμολόγησε χάριτι; πό-
τε ἀνω καὶ κάτω πεποίηκε; καὶ οὐδὲν ἀπλά-
ουδὲ δικαίως ἐπραξε; μετὰ ταῦτα τοίνυν ὅ-
σον μὲν χρόνον ἢ ὑμετέρῃ διώξει πῶς
ἐμίσθοντο, κολακίδων ἢ φανακίδων ὑμᾶς
διαγέρονται. ἐπεὶ ὅτι εἶδε τάχιστα τὸν ἐμίσθον-
τον ἔρημον διωάμεως, οὐθὺς ἐνχείρει κατα-
λύειν, καὶ ἀπαλλάξαι αὐτὸν δύο τῆς ἀρχῆς, κα-
πᾶσαν ὑφ' ἐαυτῷ ποιήσασθαι τῷ ἀρχίῳ, ἐ-
γὼ πείραν ἔχων ὅτι τῶν πρὸς ὑμᾶς οὐδὲν μ-
διωθηῖ πρότερον λύσαι, πρὶν αὐτὸν ἐκβάλητε
τούς. ἵνα δὲ ὡς ῥᾶστα αὐτῷ πράξει, ψήφισμ-
τοιοῦτόν τι παρ' ὑμῶν δύρετο, ἔξ ὧν κινηθεὶς
αὐτὸς, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτῃ τῷ γραφῷ, ἠδ-
κίωτο μὲν φανερῶς οἱ δύο τῶν βασιλέων, ἡς
χίαν δ' αὐτὸν ἦγον οἱ στρατηγικῶτες αὐτοῖς, ὁ βι-
νωρ, ὁ σίμων, ὁ ἀθλωόδωρος, φοβόμενοι τῷ δι-
τῆ ψήφισματος συκοφαντίαν. ὁ δ' ὅτι, ταύτης τῆς
ἐξουσίας ἀφελύσας καὶ πᾶσαν ὑφ' ἐαυ-
τῶν λαβὼν τῷ ἀρχίῳ, ἰσχυρὸς αὐτὸς ἐχθρὸς ὑπῆρ-
κεν ὑμῖν. ἔχει δ' ὀρμητικὸν πᾶν πάντα τὸ
χρόνον αὐτῷ τετηρημένον, τῷ καρδιανῶν τῷ

λιν, ὡς ἐν ἀπάσαις μὲν ταῖς σωθήκαις ἐξαί-
 ρητον αὐτῷ γέγραφε. τὸ τελευταῖον δὲ καὶ
 φανερῶς αὐτῷ ἀφείλετο πρὸ ὑμῶν. καὶ τοι
 ποῖς ἀπὸ λαγυμύοις μὲν τῆς πόλεως ἡμῶν τί φρο-
 νεῖν ἀδίκον, μετὰ πάσις δ' ἀλιθείᾳ ἀπολῶς
 εὐνοεῖν ὑμῖν περὶ ἡμετέροις, τί περὶ ἡμῶν αὐ-
 τοῖς ὀρμηθῆεν καταλιπεῖν χρήσιμον ἢ πρὸς
 ἡμᾶς πολέμον. ἴσε γὰρ δή πεντακῶς οἱ μὲν ἀ-
 γοιμύοι, σαφῶς οἱ δ' ἄλλοι τούτων ἀκούον-
 τες, ὅτι τῆς καρδιανῶν πύλεως ἐχούσης ὡς ἐ-
 χεῖ, εἰ γενήσεται τὰ πρὸς αὐτὴν θρασύκαυ δὺρεπῆ
 αὐτῷ κερσοβλέπῃ, πρὸ ἡμέραν ἕξῃσιν αὐτῷ βα-
 ρύειν ὡς χερρῶνισον ἀσφαλῶς, ὡς πρὸ γὰρ
 χαλκίς τῷ τόπῳ τῆς θυροῖα πρὸ τῆς βοιωτί-
 καυ κείται, οὕτω χερρῶνισον κείται πρὸ τῆς
 θρασύκαυ ἢ καρδιανῶν πόλις: ὡς ὅν ἐχει τόπον,
 ὅς τις εἶδεν ὑμῶν, οὐδ' ἐκείν' ἀγοεῖ, τίνος εἶνε-
 κα κερσοῦ πόλεως ποιεῖται ἢ διεσπύδασαι μὴ
 λαβεῖν ὑμᾶς, ὃν ὑμεῖς οὐ συμπαρασκηδάσαι
 καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε: ἀλλὰ καλύσαι
 καθ' ὅσον διωατὸν, καὶ σκοπεῖν ὅπως μὴ γενή-
 σεται. ἐπεὶ ὅτι γε οὐδ' αὖ ὄντινοῦ κερσον πα-
 ρεῖν, δεδήλωκε. Φιλίππου γὰρ εἰς μακρόνειαν
 ἔλθοντος, ἐπέμψε πρὸς αὐτὸν ἀρμωνίδην,
 ἡπίσκις οὐδ' ἐκείνῳ, καὶ παρμύει. καὶ εἰ μὴ
 κρατῶν τῆς χώρας ἀμάδουκός ἀπέπε Φιλίπ

Δημοσθένους

πῶ μὴ ἐπιβαίνειν, οὐδὲν ἀνὼ ἐν μέσῳ πο-
λεμῆν ὑμᾶς πρὸς καρδιανούς ἤδη, καὶ πρὸς
κερσοβλέπῃω. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγου-
λάβε μοι πῶ χάριτος ἐπιτολῶ.

Ἐπιστολή.

Ταῦτα μὲν τοι δεῖν σινοπουμένους, ἀπι-
σεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι. μὴ οἷώς οὐδ' ἔτι
προσέχειν τὸν νοῦν. οὐ γὰρ ὦν ἀναγκαζόμε-
νος φίλος εἶνά φησι φανακίζων ὑμᾶς, χάρ-
ε δὲ δίκαιον ὀφείλειν κερσοβλέπῃη. οὐδ' ἂν
μικρὰ ἀναλίσκεαν ἰδίᾳ καὶ τοῖς στρατηγ-
καὶ τοῖς ῥήτορσι χαλεπὸς διαπράττει πρὸς
ὑμᾶς, ἐπαίνους αὐτῶν γράφεσθαι. ἀλλ' ὦν ὁ
χοῦ κύριος γέρονε τῶν πράττειν ὅ, τι βούλεται
πανταχοῦ κακῶς ἐπιχειρῶν ὑμᾶς ποιεῖν φη-
νεταί, τούτων πολὺ μᾶλλον ὀργίζεσθαι προσ-
σῆκει. οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι πάντες, ὅσοι τι πα-
ρ' ὑμῶν οὐδ' ἔρωται πώποτε, ἐφ' οἷς οὐ πεπίηκο-
σιν ὑμᾶς, τετίμωται: οὗτος δὲ εἰς ἀπάντων
ἄλλων μόνος ἐφ' οἷς ἐγχειρῶν οὐ δεδιώηται
καὶ ποιῆσαι. καὶ τοι τῶ τοιούτῳ τὸ δίκαιον
ἔδωκε δικαίως ἀν' ἀφείσθαι, μεγάλη δωρε-
παρ' ὑμῶν ἴσως. ἀλλ' ἐταῦτα ὀδκεί τοῖς ῥήτορ-
σιν: ἀλλὰ πολίτης, οὐδ' ἔτι της, σέφανοι, δωρεα-
δι' ἀ' τούτοις ἰδίᾳ δίδωσιν. οἱ δ' ἄλλοι πεφε-
νακισμένοι κάθησθε, τὰ πράγματα θαυμά-

ζόντες. τὸ τελευταῖον δὲ νωὶ καὶ φύλακας
 αὐτῶν κατέστησαν ὑμᾶς ἐκείνου διὰ τῆς προβου-
 λυμάτων τούτου, εἰ μὴ τῶν γραφῶν ἐποιεσά-
 μεθ' ἡμεῖς ταυτῶν, καὶ τὸ τῆς μεθοφόρου καὶ
 δεραπλύνοντος ἐκείνου ἔργον ἢ πόλις αὐτῶν διε-
 πρᾶττετο ἐφρούρει χαεῖ δῆμον. καλὸν γε. οὐ
 γὰρ ὡς θεοὶ καὶ θεοὶ, ὅς γε αὐτὸς ποτε εἴς ὑμε-
 τέρους ἐχθρὸς μεθὸν λαμβάνων ἐδρυφό-
 ρει, εἴσῃν ὑφ' ὑμετέρου ψήθισματος φανῶναι
 φυλατόμενον; ἴσως τοίνυν ἐκείνο αὐτὸς μ' ἔροι-
 πο, τί δή ποτε ταῦτ' εἰδὼς οὕτως ἀκρίβως ἐ-
 γὼ καὶ πῆρικολουθικῶς ἐπίοις τῶν ἀδικημά-
 των εἶασα, καὶ οὐδ' ὅτ' αὐτὸν ἐποιεῖσθε πολί-
 τῶν οὐδὲν αὐτεῖπον, εὐδ' ὅτ' ἐπηνείτο, εἴθ' ὅπως
 πρότερον πρὶν τὸ ψήθισμα ταυτὶ γενέσθαι, λά-
 ζον ἐποιεσάμεν οὐδένα. ἐγὼ δ' ὡς ἀνδρὸς ἀ-
 θηναῖοι πρὸς ὑμᾶς ἀπῆσαν ἄλλῶ τῶν ἀλήθειαν.
 καὶ γὰρ ὡς ἀν' ἀξίως ἢ ἴδριν. καὶ πῆρῶ ὅτε τού-
 των ἡξιοῦτο, καὶ οὐκ αὐτεῖπον, ὁμολογῶ. διὰ
 τῆς ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἀθληταῖοι πρῶτον μὲν ἀθε-
 νέστερον ἡ γούμῳ ἐπεσθαι πολλῶν ψυδομενῶν
 ἐτοίμως πρὸς αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς εἴα ταύτη
 λέγοντα ἐμᾶτον. ἐπειθ' ὧν μὲν ἐκείνος οὐρί-
 σκετο ἔξασπατῶν ὑμᾶς μὰ τὸν δία καὶ εἴς θε-
 οὺς ἀπαντας, οὐδενὸς εἰσῆσει μοι φθονεῖν. κα-
 κὸν δὲ οὐδὲν ἐώρων ἐπὶ φυνὲς ὑμᾶς πεισομέ

Δημοσθένους.

νοους, εἴ τινα ἡδίκηκότα πολλὰ ἀφίετε, καὶ
προκαλείσθε ἔτι τοῦ λοιποῦ ποιεῖν ὑμᾶς ἀ-
θόν. εὖ γὰρ τῷ πολίτῳ πειεῖσθαι καὶ σεφο-
νοῦ. ταῦτ' εὖ ἂν ἀμφοτέρω. ἔπειδ' ἡ δὲ ὅς
προσκατασκευάζομεν τι τοιοῦτον, δι' ἧς, ἐν-
μόνον οὐκ ἐπίσθαι εἰς εὐθάρδε' ἕξαιπάτησ-
τας ὑμᾶς ὑπὸρ' αὐτῶν, τῶν γε ἔξω φίλων καὶ
ἐχλομενίων ἀντι ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθόν, καὶ κεί-
νον καλύειν ἐναντία πράττειν ὑμῖν, οἷον ἀθι-
νόδωρον λέγω, σίμωνα, βιαύορα, ἀρχέβιονι-
βυζάντιον; εἰς θρακίαν εἰς δύο, εἰς βασιλέα
τούτων. μηδενὶ μήτ' ἐναντιώσθαι, μήτε κα-
λύειν ἕξαι τῶν καὶ ἡ καὶ κατηγε-
καὶ νομίζω τὸ μὲν, οἷς ἐμελλον ἐκείνος λαεῖ-
μηδενὶ ὑπὸρ' μέγα δεσπὶν πύλιν βλάψειν, ἢ
πλέγειν, ἢ κακῶς ἰδίᾳ πεπονθότος, ἢ συκεφ-
τουῦτος εἶναι, τὸ δ' ἔφ' οἷς μέγα πρᾶγμα ἀλα-
σιτελὲς τῇ πόλει κατασκευάζετο, ἐναντιο-
σθαι, χρηστοῦ καὶ φιλοπόλιδος ἀνδρός ἔργον
εἶναι. δεῖ τὰυτ' ἐπ' ἐκείνοις οὐδὲν εἰπὼν, ἢ
λέγω. Ἐστὶ τοίνυν τίς αὐτοῖς τοιοῦτος λόγος
δι' οὗ προσδοκῶσι πράξειν ὑμᾶς ὡς ὁ κερσα-
βλέπτης καὶ χαεῖρ δημοσίου ἴσως ἐναντία ἔπρα-
τον τῇ πόλει, τοῖς ὅτ' ἦσαν ἐχθροῖν ὑμῶν δὲ γ' ἐ-
φίλοι, καὶ χρησίμους παρέχουσιν αὐτοῦς. οὐ
δέ δεῖ μνησθαι κακῶν. οὐδὲ γὰρ λακεδαίμονα

ὅτ' ἔσώζομεν, οὐκ ἀνεμνησθήμεθα εἴτι κα-
 κῶν ἐποίησαν ἡμᾶς ὄντες ἐχθροί: οὐδὲ θηβαίους,
 οὐδ' ἄλλοί τ' αὖτε τὰ τελευταῖα νωμί. ἐγὼ δ' ἡγοῦ-
 ῖμαι ἄσπρον τὸν λόγον εἰ μὴν εἴ τι κερῶ βοή-
 θεία γεγραμμῆς τῷ κερσέλεπῃ, καὶ τῷ
 χερειδίμῳ κωλύοντων ἡμῶν ταύτῃ ἔλε-
 γον, ὀρθῶς αὖ λέγεσθαι. εἰ δὲ τοιούτου μὴ μι-
 θιστὸς ὄντος μὴ ἔγεγραμμῆς, ἐξλόμενοι δὲ
 κείῳ τῷ δέοντος ποιῆσαι διὰ τῶ παρ' ὑμῶν ἀ-
 λειαν λαβεῖν: ἄλλ' ἐκείνου στρατηγούς, δεινά
 ποιεῖν αὐτῶς ἡγοῦμαι. οὐ γάρ ἐστι δίκημον ὡ-
 σὺν δόξαι ἀθλωαῖοι εἰς τῶν σεθιῶναι ζητουῶτων
 λόγους πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἕως τῶν ὅπως
 ἀδικεῖν αὐτοῖς ἐξέσαι, πρᾶττόντων. χερεῖς δὲ
 τούτων. εἰ μὴν ἐχθρὸς ὢν χερεῖ δημοσ κακῶς ἐ-
 ποίει, φίλος δὲ φήσας εἶναι μετεβέβλιτο,
 καὶ ἄν τις ταῦτα ἡκούσιν: ἐπειδὴ δ' οὐ τοιοῦ-
 τόν ἐστιν, ἀλλ' ἐξ οὗ φίλος εἶναι προσηγορεῖται,
 καὶ τούτου πλεῖστα ὑμᾶς ἐξηπάτησαν, εἰ μὴ ἢ
 εἰ ἐκείνα δειμῶσαι, διὰ ταῦτα γε ἀπισεῖν
 ἡμῶν ποροσῆκε. καὶ μὴ πᾶσι μὴ τῶ μὴ μνη-
 μακῆν, ἐγὼ γε ὡδί πως λέγω. ὁ μὴν; εἴνεκα
 ἐβί κακῶν ποιεῖν, τὰ τοιαῦτα ἐξετάζων, μνη-
 μακῆ. ὅδ' ἕως τῶ μὴ παθεῖν ἀλλὰ φυλά-
 κῆσαι σὺν πῶν, σωφρονεῖ. ἴσως τοίνυν καὶ τοι-
 οῦτω τινὰ δρῶσιν ἑσπνοιαί, ὡς ὠρμηκότα!

Δημοσθένους

νῦν τὸν ἀνθρώπον φίλον εἶναι καὶ βουλομένον
τι ποιῆν ἀγαθὸν τῷ πόλιν, εἰς ἀθυμίαν φέ-
ψουεν εἰ καταψηφιοῦμεθα, καὶ ποιήσμεν ὑ-
πόπῃως πρὸς ὑμᾶς ἔχειν. ἐγὼ δὲ ὡς ἀνδρῶν
ἀθλῶαί δεάσαθε ὡς ἔχω. εἰ μετ' ἀληθείας
ἀπλῶς ᾧ φίλος ἡμῖν, καὶ νῦν δὲ πάντα το-
γαθὰ ἐμελεν ἡμᾶς ποιῆσειν: οὐδ' αὖ οὐτι-
στῆσ' ὧμῳ δεῖν ἀκούειν τὸ λόγον. οὐδένα γὰρ
νομίζω τοσαῦτ' ἀγάθ' αὖ ποιῆσαι, δι' ὃν ὑμῖ
προσῆκειν ἐπιτορῆσαι, καὶ παρ' ἃ φαίνετε
δίηματα εἶναι, τῷ ψῆφον δεῖσθαι. ἐπειδὴ καὶ φ-
νακίζων καὶ οὐδ' ὅτι οὐκ ὑγιὲς πράττων ἐξελέ-
χεται, δύσιν ἀγαθῶν θάττον ὑμῖν, ἐὰν κατα-
ψηφίσασθε, συμφέητεται. ἢ γὰρ ἐξ ἀπατῶν προ-
σεταί, νομίσας οὐκ ἔτι λαμβάνειν, ἢ εἰ πῦρ ἀ-
τῷ βουλομένῳ πρὸς ὑμᾶς ὅστιν οἰκείως ἔχει
ὡς ἀληθῶς, ἀγαθόν τι ποιῆν πειράσεται, γιν-
ῶσι τῷ φνακίζειν οὐκ ἔθ' ἃ βούλεται πράττειν
ὡς τε καὶ εἰ μὴ δὲ δι' αὐτῶν ἄλλων, δὲ γὰρ ἴσως
γε καταψηφίσασθαι συμφέρει. Ἄξιον τε
νῦν ὡς ἀνδρῶν ἀθλῶαί καὶ κείνο ἐξετάσαι
πῶς ποτε οἱ πάλαι τὰς τιμὰς ἐνέμον, καὶ
τὰς δωρεὰς τοῖς ὡς ἀληθῶς δούροί γεταί, καὶ
ὅσοι πολῖται τύχοιεν ὄντες, καὶ ὅσοι ξένοι
καὶ μὴ ἴδῃτ' ἐκείνους ἀμεινον ὑμῶν χρω-
νοὺς, καλὸν τὸ μιμήσασθαι: αὖ δὲ ὑμᾶς αὖτε

ἐφ' ὅ μιν ἔσαι τὸ πρᾶττειν. πρῶτον μὲν τοίνυν
 ἐκείνοι θεμιστοκλέα τὸν τιῶ ἐν σαλαμῖνι ναυ
 μαχίαν νικήσαντα, καὶ μιλτιάδην τὸν ἠγού
 μενον μαραθῶνι, καὶ πολλοὺς ἄλλους οὐκ ἴσα
 τοῖς νηῦ ἀγαθὰ στρατηγῶν εἰργασμείων, ἔχαλ
 κούσ ἴσασαν, οὐδ' ἑσπρηγάπων. ἔκ αὖτ' αὖ τοῖς
 ἀγαθόν τι ποιῶσιν ἑαυτοῦ χάειν εἶχον; σφόδρα
 μεῖω ἀνδρῶν ἀθλαῖοι, καὶ ἀπεδίδοσαν γε
 καὶ αὐτῶν καὶ κείνων ἀξίαν. ὄντες γὰρ πολ
 λοῦ πάντες ἀξιοί, περὶ κείνον ἐκείνης αὐτῶν
 γείσθαι. ἔστι δὲ σῶφροσιν ἀνθρώποις καὶ πρὸς
 εὐλήθειαν βουλομένοις σιωπεῖν, πολὺ μείζων
 τιμὴ τῆς χαλκῆς εἰκόνας, τὸ καλῶν καὶ ἀγαθῶν
 ἀνδρῶν κεκείσθαι πρῶτους. καὶ γὰρ τοι τῶν
 πρῶτων, οὐδενὸς ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι τῶν τότε
 πεσέρισαν ἑαυτούς. οὐδ' ἔστιν οὐδεὶς ὅς τις ἀν
 ῥοποι τιῶ ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν θεμιστο
 λέους, ἀλλ' ἀθλαῖων: οὐδὲ τιῶ ἐν μαραθῶνι
 μάχην μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως. νηῦ δ'
 ἀνδρῶν ἀθλαῖοι, πολλοὶ εἴτε λέγουσιν, ὡς
 ἐρκευραν εἶλε τιμόθιος, καὶ τιῶ μόραν κατέ
 ρψεν ἰσικράτης. καὶ τιῶ εἰς νάξον ναυμα
 χίαν εἰς ἰκα χεβείωσ. δοκεῖτε γὰρ αὐτοὶ τ' ἔρ
 ρον τοῦ τῶν παραχωρεῖν τ' τιμῶν ταῖς ἑσπρ
 ῶλαῖς, αἷς δεδιώκατε ἐπ' αὐτοῖς ἐκάσω τού
 ρον, τὰς μὲν δὲ πολιτικὰς, δωρεὰς, οὕτως ἐκεῖ

Δημοσθένους

νοί τε καλῶς καὶ λυσιτελούντως ἐδίδουσαι
αὐτοῖς, ἢ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς. ταῖς δὲ τῶν ξείνων
πῶς; ἐκεῖνοι μόνωνι τῷ φαρσαλίῳ διωδεκε
μὲν τάλαντα ἀγγυεῖον δόντι πρὸς τὸν ἐπι
ἠτόνι τῆ πρὸς ἀμοιβύλει πόλεμον, τει ακο
οῖς δὲ ἵππεδῦσι πενέσαις ἰδίοις βοηθήσαντι, οὐ
ἐψηφίσαντο αὐτὸν ἀν' τις ἀρκτείνῃ, ἀγώγι
μον εἶναι: ἀλλὰ πολιτείαν ἐδούσαν, καὶ ταύ
τῃ ἰκανῶ ὑπελάμβανον εἶναι τῷ πριμῷ.
πάλιν πρὸς δίκη κατὰ τῷ τῆ βαρβαρῶ
πότ' ἑσπερατείαν βασιλεύοντι μακεδονία
εὐδὲ ἀναχωρεῶντας ἐκ πλαταιῶν τῶν βαρ
βαρῶν διαφθείραντι, καὶ τέλειον ποιήσαντι
τὰ τύχημα τῷ βασιλεί, οὐκ ἐψηφίσαντο ἀ
γώγιμον, ἐάν τις ἀρκτείνῃ πρὸς δίκη κατὰ, ὡς
σιλδὺς ὁ πρὸς τῶν ἐχθρῶν δι' ἡμᾶς ἀρκτείνῃ
ἀλλὰ πολιτείαν ἐδούσαν μόνον. καὶ γὰρ τ
τότε μὲν οὕτω τίμιον ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις
γενέσθαι πολίτας παρ' ὑμῖν, ὡς θ' ἕως τῆ
χεῖν τούτου τηλικαῦτα ἡμᾶς ἀγαθὰ ἢ φελ
ποιεῖν. νῦν δ' οὕτως ἀτίμιον, ὡς τε τῶν τετυ
κότων πολλοὶ πλείω κακὰ τῶν φανόρως
χθρῶν εἰσιν ὑμᾶς εἰργασμένοι. οὐ μόνον δ' ο
τῆ τῆς πόλεως ἢ δωρεὰ προπετηλάκια
φάυλη γέρονται, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι διὰ τῷ π
καταράτων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ῥητόρων, τῶν τ
τοι αὐτὰ

τοιαῦτα γραφόντων ἐτίμως πονηείαν. οἱ το-
 σαύτω παρβολῶν πεπίλωται τῆς αὐτῶν
 ἀγοκερδείας, ὡς τε τὰς τιμὰς καὶ τὰς παρ-
 ὑμῶν δωρεὰς, ὡς πῶρ οἱ τὰ μικρὰ καὶ κομι-
 δῆ φαῦλα ἀρχηγεύοντες, οὕτω πωλοῦσιν
 ἐπιδυνίζοντες, καὶ πολλοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 λημμάτων γράφοντες πᾶν ὅ, τι αὐτῶν βούλων-
 ται. πρῶτον μὲν τείνω ἵνα τῶν τελευταίων
 πρῶτον μνησθῶμεν, ἀριστοκράτην ἐκεῖνον, οὐ
 μόνον αὐτὸν καὶ οὐδὲ ἕσους ἄλλους ὄντας πάντων
 ἠξίωσαν ὄσων ἐβουλήθησαν, ἀλλὰ καὶ δύο ἀβυ-
 δλωσὺς μισαθῶναι τὰτους καὶ πονηροτάτους ἀν-
 θρώπους προσέθηκα αὐτῶ, φιλίσκον καὶ ἀ-
 γαῶν. πάλιν τίμω θεοῦ δύναντός τι ποιῆσαι
 τῶν δεινῶν ὑμῖν πρὸς τὸ πάνθ' ἅ μέγιστ' αὐ-
 τῶ δουῶναι, προσέθηκα αὐτῶ δύο φράσκει-
 δλω, καὶ πολυθένην, ἀνθρώπους οὐδὲ ἐλδ-
 θέρους γε ἀλλ' ὀλέθρους, καὶ τοιαῦτα πεποι-
 νότας, οἷα λέγειν ὀκνήσειεν ἀνὴρ τις εὖ φρονῶν.
 τὸ τελευταῖον δὲ νῦν, ἐπειδὴ κερσοβλέπῃω
 ἠξίωσιν αὐτοῖς ἐδύκει, καὶ πῶρ τούτων ἡ
 ἠσπουδῆ, προστιθέασιν δύο αὐτῶ, τ' μὲν, ὅσα
 * αὐτοὶ ἠκινῶντε εἰργασμῶν κακῶν, τὸν δὲ
 ἄλλως ὄν ἔδειξεν αἰδῶν ἀνθρώπων τίς ὄστιν, εὐδέρ-
 κῶ ὄνομα. τοιγάρ τοι δὴ τὰ αὐτῶ ἀνδρῶν
 ἀθλῶνται, μικρὰ ἅ περὶ τῶ μεγάλ' ἡ φαίνετ'.

ξ

Δημόθους

καὶ τὸ πρῶτον ἡδὴ καὶ πρῶτον βαδίζει.
καὶ οὐκ ἐπιταῦτα ἀπόχη. ἀλλ' εἴη μὴ φυ-
λάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γε οὐδεμία
χάεις ὡς ἔοικε. τῶ μὲν τοι ταῦθ' ἔτις ἀχρῶς
προελιλυθῆναι, εἰ δὲ μετὰ παρρησίας εἰ-
πεῖν τάλιθῃ, οὐδένοσ ὑμῶν ὡ ἀνδρῶσ ἀθη-
ναῖοι μᾶλλον εἰσιν αἴτιοι. οὐδὲ γὰρ δίκῃ ἐπι-
λαμβάνειν ἐθέλετε παρὰ τῶν ἀδικουῶτων.
ἀλλὰ καὶ τῶθ' ἔζελλήλυθεν ἐκ τῆσ πόλεωσ.
καὶ τοι σκέψασθε ὡς ἐκόλαζον οἱ πρόγονοι
οὓσ ἀδικουῶτασ ἐαυτοῦσ, εἰ πρῶτον ἡσῶσ ὑμῖν.
ἐκείνοι θεμιτοκλέα λαβόντεσ μείζον αὐτῶν
ἀξιοῦντα φρονεῖν, ἔξήλασαν ἐκ τῆσ πόλεωσ,
καὶ μηδισμὸν κατέγνωσαν: καὶ κίμωνά οἱ
πῶ πᾶτερον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυ-
τῶ, πρῶτῶ γρῆσ μὲν ἀφῆσαν ψήφουσ, τὸ μὴ θα-
νάτῶ ζημιῶσαι πεντήκοντα δὲ τάλαντα εἰσέ-
πραξαν. καὶ οὓσ τὸν εὐρόπον προσεφρόντε
τηλικαῦτα αὐτοῦσ ἀγαθὰ εἰργασμενοῖσ ἀν-
θρώποισ δικάωσ. οὐ γὰρ αὐτοῖσ ἀπιδίδοντε
πῶ αὐτῶν ἐλευθερίαν, καὶ μεγαλοφυχίαν
τῶν ἔργων: ἀλλὰ χρυστοῦσ μὲν ὄντασ ἐτίμων
ἑσπιχειροῦσι δ' ἀδικεῖν οὐκ ἐπέερον. ὑμεῖσ
δ' ὡ ἀνδρῶσ ἀθλωαῖοι οὓσ τὰ μέγιστα ἀδικουῶ-
τασ καὶ φρονόωσ ἔζελεγχόμενοσ, ἀν' εἴη
δύο ἀσεία εἴπωσι, καὶ πρῶτῶ τῶν φυλετῶν πῶ

νῆς ἤρμενοι σιῶδικοι δεηθῶσιν, ἀφίετε. εἰ ἀνὶ δὲ
 καὶ καταψήσῃσθε του, πέντε ἢ εἴκοσι δραχ
 μῶν ἐπιμήσατε. ἢ γὰρ τοι τότε, τὰ μὲν τῆς πό
 λεως ἰὼ δὴ πορα καὶ λαμπρὰ δημοσία: ἰδίᾳ
 δὲ οὐδεὶς ἑσπείχε τῶν πολλῶν. τεκμήριον
 δὲ: πῶ δεμιστολέους μὲν γὰρ οἰκίαν, καὶ πῶ
 μιλ πᾶσθου, ἢ τῶν τότε λαμπρῶν, εἴ τις ἀφ᾽ α
 οἶδεν ὑμῶν ὅποιά ποτ' ὄσιν, ὄρα τῶν πολλῶν
 οὐδὲν σεμνοτέρων οὔσαν: τὰ δὲ τῆς πόλεως οἰ
 κοδομήματα καὶ τὰ κατασκευάσματα τη
 λικαῦτα καὶ τοιαῦτα, ὡς τε μηδενὶ τῶν ἑσπ
 ηγομένων ἑσπείχων λελείφθαι: προπύ
 λαια ταῦτα, νεώσοικοι, σοαί, πειραιεύς: τὰ λ
 λα, οἷς κατεσκευασμένω ὄρατε πῶ πόλιν.
 νῶ δ' ἰδίᾳ μὲν ἐκάστω τῶν τὰ κοινὰ προτιόν
 των ποσά τη δεδουσία ὄσιν, ὡς τε τινὲς μὲν
 αὐτῶν πολλῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σε
 μνοτέρως τὰς ἰδίᾳ κατεσκευάκασιν οἰκί
 ας. γῶ δ' ἐνίοι πλείω πάντων ὑμῶν τῶν ἐ
 πὶ τῷ δικαστηρίῳ σωεώνηται. δημοσία δ' ὑμεῖς
 ἰὰ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κοινᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ
 γλίχρα, αἰχμῶν λέγειν. ἀλλ' ἔχει τ' εἰπεῖν ὅτι
 κοινῇ κτησάμενοι καταλείψετε, ὡς περ ἐκεῖ
 νοι χερ' ὀνήσον, ἀμφοῖ πολιν, δόξαν ἔργων κα
 λῶν, ἰὼ οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα ἀναλί
 σκοντες εἶρον, οὐχ οἷοί τε εἶσιν ἀφανίσαι ὧ

Δημοσθένους

ἀνδρὸς ἀθλῶαῖοι, εἰκώτως. τότε μὲν γὰρ τῷ κυ-
εῖω τῶν φόρων γενομένω τάξιαι ἀφισείδη ἔδε-
μαῖ δραχμῆ πλείω τὰ ὑπάρχοντα ἔγένον-
το· ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντα αὐτὰν ἔθαψεν ἡ
πόλις. ὑμῖν δ' εἴπι δέοισθε, χρήματα ὑπῆρχε
κοινῆ πλείω τῶν πάντων ἐλλώων. ὡς τε ὁ πό-
σου χρόνου ψυχίσαιθε ἕξιαι, τοσούτου μι-
σθὸν ἔχοντες ἕξιαιτε. νῦν δ' οἱ μὲν τὰ κοινὰ
διοικοῦντες, ἐκ πτωχῶν εἰσιν οὐ ποιοί, καὶ πολ-
λοῦ χρόνου εὐφρῶν ἀφθονόν εἰσιν ἡτοιμασμέ-
νοι. ὑμῖν δέ, οὐδέμας ἡμέρας ἐφόδια ἔστιν
εἰ τῷ κοινῷ. ἀλλ' ἅμα δεῖ τι ποιῆν, καὶ πόθει
οὐκ ἔχετε. τότε μὲν γὰρ ᾧ δεσπότης ὁ δῆμος
τῶν πολιτομομένων, νῦν δ' ὑπὲρ τῆς αἰτίας δι-
οἱ τὰ τοιαῦτα γράφοντες καὶ σιωπῶντες
ὑμᾶς, ὑμῶν μὲν αὐτῶν καταφρονεῖν, εὐα δ' ἰ-
θύο ἀνθρώπους θαυμάζειν. εἴθ' οὗτοι κληρο-
νομοῦσι τῆς ὑμετέρων δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων
ἀγαθῶν. ὑμεῖς δ' ὅποιον ἀφλάετε, ἀλλο-
μαρτύροισ ἐσὲ τῶν ἐτέρων ἀγαθῶν, οὐδενὸ
ἄλλο μετέχοντες, ἢ τῶν ἕξαπατάσθαι. καὶ το-
πιλίον ποτ' αὐτὴν σενάξειαν οἱ ἀνδρὸς ἐκεῖνοι
οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαν-
τος, καὶ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ὑπομι-
ματα καταλιπόντος, εἰ ἄρα αἰδοῖντο, ὅτι
νῦν πόλις εἰς ὑπὲρ τοῦ αἵματος καὶ τάξιν προ-

λίλυθε, καὶ χᾶείδημον εἰ χρὴ φρονεῖν, βου-
 λυέται: χᾶείδημον, οἴμοι. ἀλλ' οὐ γὰρ ὄβρι το
 δεινόν, οὐ γὰρ, εἰ τῶν προγόνων, οἱ τῶν ἀπάν-
 των διεννώχασιν ἀρετῇ, χεῖρον βουλυόμε-
 θα: ἀλλ' ὅτι καὶ πάντων ἀνθρώπων. πῶς γὰρ
 οὐκ ἀχρὸν ἀγνήτας μὲν τουτουσὶ νῆσον οἰ-
 κούστας οὕτω μικρὰν, καὶ οὐδὲν ἔχοντας ἐφ'
 ᾧ μέγα διὰ φρονεῖν εἰκὸς ἰὼ αὐτῶν, λάμπιν, ὅς
 μέγιστα ναυκλήρια κέκτηται τῶν ἐμλύων, ἢ
 κατεσκέακε τῷ πόλιν αὐτοῖς ἢ τὸ ἐμπό-
 ριον, μηδέ πω καὶ τήμδρον πολίτῳ πεποιῆ-
 ῶσαι: ἀλλὰ μόλις αὐτὸν τῆς ἀτελείας ἠξίω-
 κείαι τῆς τῆς μετοικίου: ἢ μεγάρεα τουτου-
 σὶ γὰρ καταράτους οὕτως δὴ τὰ παρ' αὐτοῖς
 σεμνωεῖν; ὡς τε ἔρμῶνα τὸν κυβερνήτῳ τὸν
 μετὰ λυπάνδρον λαβόντα πειήρεις διακοσί-
 ας, ὅτ' εὐαίγος ποταμοῖς ἠτυχήσαμεν ὑμεῖς,
 περὶ πάντων λακεδιαμονίων καὶ κελυόντων
 ποιήσασθαι πολίτῳ, ἀρκεῖνασθαι αὐτοῖς ὅτι
 ὅταν αὐτῶν ἴδωσι σαρπτάτῳ αὐτὸν πεποι-
 ῖμένους, τότε καὶ αὐτοὶ μεγάρεα ποιήσονται:
 καὶ ὠρείτας ἐκείνους μδρὸς τέταρτον δὴ βόιασ
 οἰκουῦτας τὸν χᾶείδημον γὰρ αὐτὸν, ᾧ μή-
 τηρ μὲν ὑπάρχει πολίτις ἐκεῖ, πατήρ δὲ οὐκ
 ὄβρι τίς, ἢ πόθεν: οὐδὲν γὰρ δεῖ πλείω τῶν
 ἀναγκαίων αὐτὸν ἐξετάζεσθαι: ἀλλ' ὅμως τὸ

Δημοσθένους

ἡμῶν τῶν γένους αὐτῶν συμβαλλομένου τῶν ἡ-
μίσεως μέχρι τῆς τήμδρον ἡμῶν οὐκ ἡξιώ-
κασιν, ἀλλ' εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ σωτελεῖ, καθά-
περ ποτὲ εὐθάρδε εἰς κνώσας οἱ νόθοι. ὑ-
μεῖς δ' ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι πάσης τῆς πόλεως
μεταδόντες αὐτῶν καὶ τετιμηκότων ἄλλοις,
ἐπι καὶ τοῖς αὐτῶν προσθήσετε; ὅτι, τίς; πεί-
σασ' ἔλαβε ναῦς ὑμῖν, δι' ἧς ὑπὸ τῶν ἀρχω-
λεκότων ἑσπεύοντο, ἢ ποῖαν πύλιν πα-
ρέδωκεν ἀχμάλωτον λαβῶν, ἢ τίνας κιν-
διώους ὑμῖν κεκινδιώθηκεν, ἢ τίνας ἐ-
χθρούς τοὺς αὐτοὺς ὑμῖν ἤρηται; οὐδ' αὖ εἰς εἰπεῖν
ἔχοι. περὶ μὲν δὲ τῶν νόμων ὧν πρότερον γράμ-
ματα ὡς ἀνδρῶν δικασαί, βούλομαι μικρὰ
πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβαίνειν, ἃ νομίζω μνη-
μονεύοντας ὑμᾶς ἀμεινον φυλάττειν, ἀν' ἧς
γινῆσθαι καὶ φανακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. Ὁ
πρῶτος νόμος ἀντιφρονεῖ εἰρηκεν, ἀν' τις ἀρ-
κτείνῃ τινα, πῶς βουλήν δικάζειν. ὁ δὲ, ἀν' τις
ἀρκτείνῃ, δὴθὺς γέγραφε ἀγώγιμοι εἶναι.
τοῖς φυλάττετε ἢ μέμνησθε ὅτι πάντων ὅσιν
ἐπιπρώτατον τῶν κείνῃν, τὸ μὴ δύντα κείσιν
ἐκδοτὸν ποιεῖν. οὐκ ἔστι μετὰ ταῦτα ὁ δεύτε-
ρος νόμος, οὐδὲ τὸν ἐαλωκότα ἀνδροφόνου λα-
μαίνεσθαι, οὐδὲ χρήματα πράττειν. ὁ δ' αὖ
ὡς ποιεῖν ἀγώγιμον, πάντα ταῦτα δέδωκεν,

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος. 252

ὣς γὰρ τοῖς λαβοῦσιν ἔσαι ποιῆν ὅ, τι ἀν' βου-
λωνται. Ἀπάγειν ὁ νόμος ὡς εἰς δεσμοδέ-
τασ κελύει, καὶ τῆτ', ἀν' εἰ τῆ τῆ πεπον-
θός τις λάβῃ τίς πατείδι. ὅδι ἀγώγιμον αὐτῶ
τῶ τῶ αἰτίαν εἰεγκόντι δίδωσιν ὡς αὐτὸν,
καὶν ὣς τῆς ἀμοτείας που λάβῃ. Ἔστιν ἐφ'
οἷς ἀδικήμασι δέδωκεν ἀρκτείνειν ὁ νόμος.
ὅδι εἰδὲν ὑπειπὼν, καὶν ὣς τούτοις κτείνῃ τις,
δίδωσιν ἐκδοτον τὸν ἀθῶον ἀφειμείον εἰ τοῖς
νόμοις. Ἐάν τις πάθῃ τί τιοῦτον, δίκασ ὁ νό-
μος κελύει ἀπαιτεῖν πρῶτον. ὁ δὲ, τούναντί-
ον. οὐδεμίαν κείσιν, οὔτε αὐτὸς εἰπὼν, οὔτε
παρῶν αὐτὸς ἀξιοῖ αἰτήσασ λαβεῖν, ἀγώγι-
μον δὴθὺς ἔγραψε, καὶν τις ἀφαιρῆται, παρα-
χρῆμα ἔκασονδον ποιεῖ. Τὸ ἀνδρολήψον πρ'
οἷς ἀν' ὁ δράσασ ἦ, εἰ μὴ δίδωσι δίκασ, κε-
λύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τελῶν εἶναι. ὁ δὲ, ἀν' ἀ-
φέλιταί τις τὸν ἄγοντα, μὴ βουλόμηνος πρὸ
δίκης ἐκδοῦσαι, δὴθὺς ἔκασονδον ποιεῖ. Οὐκ
εἰ ὁ νόμος νόμον εἰ μὴ τὸν αὐτὸν ὣς πᾶσι
πῆ τίς, εἰσφῶειν. ὅδι εἰπὼ ἀνδρὶ γράφει ψή-
φισμα ἴδιον. Οὐκ εἰ ὁ ψήφισμα ὁ νόμος κν-
ειώτρων εἶναι νόμος. ὁ ὃ ὑπῆρχόντων τούτων
κόμων ψήφισμα ποιεῖ κύριον εἰς νόμους ἀνα-
ρῶν. ταῦτα φυλάττετε, καὶ μεμνημεῖοι κά-
θησθε. καὶ τὰς μὴ παραγωγὰς ἀς οὔτοι ποιή-

ξ 1111

Δημοθέτους

ἴπονται, χαίρειν ἑᾶτε, ἢ μὴ ἔσι, ἴεπετε λέγειν
αὐτοῖς. κελύετε δὲ δεῖξαι ποῦ γέγραφε κεί-
σιν, ἢ πᾶς γέγραφεν αὐτοῖς ἄλλω φόνου, κατὰ τὸ
του τὰς τιμωρίας εἶναι: εἰ γὰρ, ἢ τ' ἄλλο, ἴπον
κειθέντα ἢ ἑαλωκότα ὅτι δεῖ κολάζειν, ἔγρα-
ψεν, ἢ αὐτὸς ἔγραψε κείσιν εἰ πεπίηκεν ἢ ἔ,
ἢ εἰ δικαίως, ἢ ἀδίκως, ἔκιν αὐτὸς ἢ δίκη. εἰ ὅ τὸ τῆς
αἰτίας ὄνομα αὐτῶ γράψας, αὐτοῖς ἀρκεί-
νη, καὶ ἑσθέρβας τὸ, καὶ εἰ ἄλλω φόνου, καὶ
τὸ, δόξη ἀπεκτονείαι, καὶ τὸ δίκου ὑπεχέτω
τῶ φόνου, καὶ τὸ, τὰς τιμωρίας εἶναι κατ' αὐ-
τῶ τὰς αὐτοῖς, ἄς πᾶρ αὐτὸν ἀθλωαῖον ἑρ-
κτείνη, ἢ πάνθ' ὅσα ἔστι δίκη καὶ ἑσθέρβας ἀγώ-
γιμον εἶναι γέγραφε, μὴ φωνακίζεσθε: ἀλλ' ἴ-
στε, ὅτι πάντων ἀνθρώπων παρνομώταται
εἴρικεν.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ κατὰ τιμοκράτους λόγου.

Διόδωρος μὴ κἀνταῦθα ὁ κατήγορος κα-
τηγορεῖ νόμου μάλα φιλανθρώπου. διό πᾶρ
ἄρ τῆς αἰτίας καὶ τῆς τῶ γεγραφότος γνώ-
μης διαβάμειν αὐτὸν πειρᾶται. ἔστι δὲ νόμος
ὅ τῶ τιμοκράτους τοῖς τοῖς. εἰ τις ἀθλωαῖον ἔκ-
ὄφλημα τι δημοσίῳ προστετίμηται δεσμοῦ,
ἢ καὶ τὸ λοιπὸν προστιμηθείη, ἔξείναι αὐτῶ,

ἢ ἄλλω ἔσδρ' αὐτῶ ἐπυνητὰς καταπήσαντι
 τῶ ὄφληματος, οὓς αὖ ὁ δῆμος χειροτονίση, ἢ
 μὲν ἐν τὸς ὀνητῆς περὶ δεσμίου ἐκτίσειν, ἀφεί-
 ψαι τῶ δεσμοῦ: ἐὰν δὲ ἑσπιάσιντος τῶ χρόνου
 μὴ ἐκπιδῆ τὸ ὄφλημα, τὸν μὲν ἔζεπυνηδέ ν-
 τα δεδέσθαι: τῶν δὲ ἐπυνητῶν δημοσίαν εἶναι
 πλὴ οὐσίαν. αἴτησιν αἰτιάται τὸν νόμον ὁ κατή-
 γρος, οὐκ ἔσδρ' τῶ κοινοῦ γεγράφθαι, ἀλλ'
 ἔσδρ' ἀνδρῶτίωνος, καὶ γλαυκίου, καὶ μελα-
 νώπου. οὗτοι γὰρ πεμφθέντες εἰς καίαν πρεσ-
 βουταί, ἢ πλεοντές, φησιν, ἐν τῆ τεύρη, πῶδε
 πείσονται ναυκρατίταις ἀνθρώποις ἐμπύροις
 ἀφείλοντο αὐτῶν τὰ χήματα. εἴθ' οἱ ναυκρα-
 τίται μὲν ἔλθόντες ἀθλώαζε, τὸν δῆμον ἰκέ-
 τλον: ὁ δὲ δῆμος ἐγνώ πλέμα εἶναι τὰ χή-
 ματα, καὶ μὴ δεῖν ἀχρῶθῶναι τοῖς ἐμπύροις.
 τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἀρχέβιος καὶ λυ-
 σθείδης οἱ τεύραρχοι τῆς νεὼς ἐφ' ἧς ἔπλεον
 οἱ πῶδε τὸν ἀνδρῶτίωνα, εἰσεπράττοντο τὰ χή-
 ματα. ὡς δὲ ἐκεῖνοι μὲν οὐκ ἐφανίσαν ἔχον-
 τες αὐτὰ, οἱ πρεσβουταί δὲ ὠμολόγησαν ἔχεν
 αὐτὰ, ἢ εἴδει πᾶν χήμα καταβαλεῖν, ἢ τοῖς
 νόμοις ἔσπῃ πῆν τοῖς τ' ὄφλόντων τὰ δημό-
 σια. δὲ αἴτῃ, φησι, τ' τὸν τ' νόμον τιμοκράτης
 βουδοῦντα ἐκείνοις ἔθηκεν. ὁ μὲν ται τιμοκρά-
 τῆς ἐκτετικάναι φησὶ τὰ χήματα εἴς πῶδε

Δημοσθένους

ἀνδρῶτίωνα· καὶ δῆλον ἐν τούτῳ εἶναι, ὡς ἔκ
ἐκείνων εἴνεκα τὸν νόμον εἰσέφθον αὐτοῖς.
κατηγορεῖ δὲ ὁ δίοδωρος καὶ ἄλλο τῶ νόμου.
τήν τε γὰρ θέσιν αὐτῶ μέμφεται ὡς γενοῦ-
σαν πρὸς τοὺς νόμους, καὶ ὑπεναντίον εἶναι φησι
τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἀσύμφορόν τοῖς κοινοῖς ὡς
δείκνυσιν.

Ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων.

Πολέμου τυχαίνοντος ἀθλωματίαι πρὸς βασι-
λέα κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐγράφη ψήφι-
σμα, πλοῖα σύλα πολεμίων εἶναι· καὶ γίνε-
σθαι τὰ τιμήματα τῶ κλοπῶν δημόσια. μαύ-
σῶλος τῆς καρείας σακράτης ἰὼ τὰς πύργων
νήσους κακῶς ποιῶν. κατεβόων εἰ βλαπτόμε-
νοι, καὶ τοῦ ἀθλωματίαι ἐπεκαλοῦντο. ἔδωκε δὲ
πρὸς τῶν τέως ἀτιμῶσθαι τὸν κάρα. πέμ-
πουσιν οὖν ἀνδρῶτίωνα καὶ μελάνωπον καὶ
γλαυκίαν πρὸς τὸν ἀρχόντα μαύσῶλον τὸν
τῆς ἀρτεμισίας ἀνδρα καὶ ἀδελφόν, ὡς ἀδι-
κοῦνται τὰς νήσους ἀτιμῶσθαι, καὶ βασι-
λεῖ χειζόμενον, δι' ὃν κακῶς ἐποίει τοῦ ἐμι-
νχοῦ. οὗτοι νηὶ πλοῦντες ναυκρατητικῆ
αἰγυπία ἐχούση φορτία, διεκόμενον δὲ τού-
τους ἀρχέβιος καὶ λυσθείδης τειήραρχοι, κα-
τάγουσιν εἰς τὸν πειραιᾶ τὴν ὁλκάδα. ἢ λί-
γων γενομένων τοῖς αἰγυπίοις πρὸς τὸν δῆ-

μον, ἢ ἱκετειῶν, οὐδὲν ἤτιον ἐκείθι τὰ χρήματα εἶναι δημόσια, ὡς πολεμίων ὄντων τῶν αἰγυπτίων. νόμον δὲ προστάτηντος τὸν χρυσάμενον δημοσίοις χρήμασιν ἐπὶ αὐτῶν τὸν ὅλον διπλάσια ταῦτα δίδοναι, κατὰχόντες οἱ πρέσβεις ἕτοι τάλαντα ἀνέα, ἢ τετράκοντα μνάς τῶν ἀπεμποληθέντων φορτίων ἐκ τῆς νεῶς, οὐκ ἔδωκεν ἐκ τῶν δημοσίων καὶ τῶν διπλάσιων, ἀσυνίετος δὲ χρημάτων καταχούσης τὸν δῆμον ἀεισοφῶν τίς δημογωγὸς ἔγραψε ψήφισμα, ἐλέσθαι ζητηταὶς τῶν ὀφειλόντων τῇ πόλει καὶ ἀρπυρωμένων διαλαθεῖν, καὶ πούτῃς μλύφην. ἐμλύσεν δὲ κτήμων ὁ πρὸς ἀνδρότιωνα μικρῶ πρόσθεν ἀγωνισάμενος, νικῶν δὲ πρὸς τιμοκράτην, ἔχειν ἀρχέβιον καὶ λυπθείδην ἐκ τῆς αἰγυπτίας ὀλκιάδος τάλαντα ἀνέα, καὶ τετράκοντα μνάς. ἔγραψε δηλονότι φύγων μὲν τὴν ἐκ τῆς προφανοῦς πρὸς ἀνδρότιωνα μάχην, δὲ δὲ τῆς τῶν τειχεάρχων ἀνήμης, οὐδὲν ἤτιον βουλευθέντων τῶν ἀνδρότιωνι. διαδικασίας δὲ γενομένης τοῖς πρέσβεσι πρὸς τοὺς τειχεάρχους, ἠτίθησαν οἱ πρέσβεις καὶ ὀφείλον τὰ χρήματα. προστάτηντος δὲ νόμου τὸν ὀφείλοντα ἕξαι τῆς δουλείου ἀνὰ τῆς δεδέσθαι ἕως ἀν' ἐκτίσῃ, ἕμελλον τῶν ἔσμων καὶ οἱ πρέσβεις καθυποβάλλεσθαι.

Δημοσίους

Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ ἀρχαίου τῆ βίβλου
ρου οἰκιστῆ, οὗ ὄνομα δεῦνα οὗ πρῶτος
ἐχθρῶ, ἐγραψεν τιμωρίας νόμοι τοιοῦτοι, εἰ
πῶς τὸ σφαιλοῦται τῷ δημοσίῳ δεσμοῦ ποσ
τεπίωνται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ νόμοι, ἢ
καὶ τὸ λοιπὸν ποσπιμῆ, ἐξέπει αὐτῷ κα
ταθήσονται οἱ ἐπιτηδῆς, ἢ μὴ ἐκτίσει, οὗ
αὐτὸ ὄνομα χειροποίησι, ἀσφαλιστῆ δεσμοῦ
ἐὰν δὲ μὴ ἐκτίσει αὐτὸς ἢ οἱ ἐπιτηδῆ, τὸ μὴ
ἐξέπει δέονται δεδέσθαι: τῶν δὲ ἐπιτηδῶν ὄνο
μοίαν εἶναι τῷ οὐσίαν. τούτου τῆ νόμου γρα
φῶν ἀπὸ ἐγκλητῶν διόδορος καὶ δικτήμων, ὡ
πρῶτος, καὶ ἀδίκου, καὶ ἀσυμφέρου. αὐτῶ
δυσπίων δὲ καὶ ἀσκήσι καὶ μελαγχολῆς συ
νοίτες δι' αὐτῶν γενήσονται τῷ γραφῶν, κα
ταβῆλλονται ἐπὶ τὰ πάντα καὶ τειάνονται
μῆς: ἴσως μὴ καὶ οὐκ αὐτὸ καταβλήντες
εἰ μὴ τῷ γραφῶν ἀπέδωσαν οἱ κατήγοροι ὄ
νομα δὲ οὐκ κατέβαλον. Κατήγοροι τῶν
δικτήμων καὶ διόδορος φάσκαιτες μὴ δὲ οὐ
πρῶτος γράφει τὸν νόμον: εἰ δὲ καὶ ἐξέ
πει αὐτῷ μετὰ χρόνον, διόδορος τῆς γρι
φῆς οὐκ ἐπίσταται: ὥστε τῷ ποσπίων τῆ νό
μοῦ τῶν ὑπαίτιαν εἶναι. Οὐδὲν δὲ ἢ τῶν ὄνο
τάξει τὸν νόμον ὁ ὄνομα ὡς καὶ κατ' ἄλλου ὄ
πον ἔχοντα κατὰ καὶ γὰρ πρῶτος τεθε

ἰθαύφισι καὶ ὑπεναντίως ἔχειν τοῖς νόμοις, ἢ
 ἄλλως ἀδικεῖν ἢ βλάπτειν δι' ὧν προστάτ
 τει, τὴν πόλιν. Διὰ ταῦτα γινώσκῃ αἱ ἕπο
 δεσεὶς τὸν λόγον δύο. μία μὲν ὅτι διὰ τῶν πρέσ
 βειν γεγραπταί ἐστὶν ὅτι ὑπεναντίως τοῖς νό
 μοις, ἢ ἐπιζήμιος, ἢ ἀδίκος. ὡς τε εἰ ἠδυνάτο
 ἐκφυγεῖν ὁ τιμοκράτης τὴν αἰτίαν τῶν μὴ διὰ
 τῶν πρέσβειν γεγραπταί, ἀλλ' οἷον γε τῶν μὴ
 πονηρὸν εἶναι οὐ διαφύξεται. ἠδυνάτο μὲν γὰρ
 τῶν νομοθέτου κατηγορεῖν ὁ δολωρὸς, ὅτι πο
 νηρὸν ἔγραψε νόμον. ἢ ὑπεναντίον τοῖς νόμοις,
 καὶ ἤρκεσεν αὐτῷ αὐτῶν πρὸς ἕποδειςιν ταῦ
 τα. νυνὶ δὲ κατὰ τὴν τῶν πρέσβειν προστείλη
 φε διαβολῶν, ἐνεκα τῶν νομοθέτου. Ἡ μὲν
 οἷον ἕποδεις τῆς αἰτίας δι' ἣν ἔθηκεν τὸν νό
 μον, σοφιστική. ζητεῖται γὰρ, εἰ διὰ τῶν πρέσ
 βειν ἔθηκεν, ἢ οὐ. ἡ δὲ κατὰ τὸν νόμον, πραγμα
 τική. καθόλου γὰρ πᾶσα κατηγορία ῥητῶν,
 πραγματικῶν ἀπὸρράζειται σοφιστικῶν. ῥητῶν δὲ λέ
 γω, οὐκ ἔστι οὐδὲν ἀπὸρρῶν τι ζητεῖται, ὡς ἀπὸρ
 ρῶν σοφιστικῶν, οὐδὲ τῶν ἀναφερομένων εἰς τέ
 χνῶν καὶ ἐξουσίαν, ὡς ἀπὸρρῶν ἐν ἀντιλήψει. ἐκεῖ
 μὲν ἕποδεις τοῖς ἐκβεβηκόσιν ἢ κείσιν: ἐν δὲ τῇ
 πραγματικῇ, ἕποδεις μέλουσι. καὶ δεῖ γεγρα
 φθαι τὸ ῥητὸν ἐν νόμῳ, καὶ ἐν ψήφισμασιν.
 ἔστι τοίνυν τοῦτου τὸν λόγον κεφάλαια τέσσα

Δημοσθένους

ρα. εἰ μὲν τὸ νόμιμον, ὃ διαρεῖται διχῆ, εἰς τὸ
τὸ πρόσωπον, καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα: τουτέστιν, εἰς
αὐτὸν τὸν νόμον ὅπως εἰς ἀντίς ὅτι τοῖς νόμοις.
διῦτόν, τὸ δίκαιον. τρίτον, τὸ συμφέρον, ὅτι
ἑσπέρημος. τέταρτον, τὸ διστατόν, ὅτι καὶ ἀ-
δυστάτους. ἑσπέρημος πρᾶξεις. ἢ κεινομένη οἰω-
ῦπόθεσις εἶναι αὐτῆ ἢ εἰς τοῖς κεφαλαίοις.
πῶ γὰρ κατὰ τῶν πρέσβων ὑπόθεσις εἰς τῆ
καταστάσει καὶ πρὸς ἀνάσει τέθηκε, διαβολῆς
εἰς ἀκαθολόγη. ἐπειδὴ γὰρ ὁ νόμος δοκεῖ φι-
λαθροπότητος εἶναι ἢ δεσμῶν ἀφείκει, τούτε
εἰς ἀκαθολόγη πρὸς ἀνάσει καὶ ἄλλα, μάλι-
σα δὲ τὰ δύο ταῦτα, τῆντε ὑπόθεσις πῶ κα-
τὰ τὸ πρὸς πρέσβων, ἵνα τῆ ὑπονοία ταύτη τὸ
ἀκροατῶν κατὰ πῶ ὑποψίαν δοῦς κατὰ τῆ
ἀντιδικῆ πείσῃ διαῖσχροκέρδειαν τεθῆκότο
ὑπόθεσις ῥητόρων καὶ πολιτοδομῶν ἀρπύσει
τὰ κρινὰ προαιρουμένων: καὶ τὸ ἀσύμφορον
εἰς ὅτι ἀφῆσαι πῶ πόλιν ἀπάντων ἡ
ὀφλημάτων δίδωσι. πρὸς δὲ τὸ διστατόν, ὅτι
εἰ καὶ ἐβουλόμεθα, οὐκ ἔστι διστατόν. ἀναρω-
ταὶ γὰρ τῆς πολιτείας οἱ κανόνες. μὴ ἀγνω-
στὸν δὲ ὅτι τὸ μὲν νόμιμον κεφάλαιον, εἰς τελ-
εργατα εἶργασαι. τὸ δὲ δίκαιον, καὶ τὸ συμφέρον
καὶ τὸ διστατόν ἀλλήλοις συμπλέκεται. κα-
τὰ μὲν συμφέρον εἰς τούτοις ὅτι τὸ προηγούμε-

νον. κατασκυιάζεται δε διά τε τῆ δικαίου, ἢ
 τῆ ἀδίκου καὶ τῆ ἀδυνάτου: πᾶν γὰρ ἀδίκον,
 καὶ ἀσύμφορον. τῷ δ' αὐτῷ καὶ πῶρὶ τῆ ἀ-
 δυνάτου βιάζεται χρῆσθαι λόγῳ. ὁ γὰρ ἀδυνά-
 τόν φησι, εἴη δὴ καὶ ἀσύμφορον. καὶ ἐπειδὴ
 τιμοκράτης πολὺς ὄβρι τῆ φιλανθρωπία τῆ
 νόμου χρώμενος, αὐτῇ δὲ εἴη τὸ δίκαιον ἀνα-
 φέροιτο αὐτῷ, εἴη εἴη δημοσίου πανταχού
 πῶ ἀσυμφόρῳ κέχρηται, δεικνύς εἴη βλαβῆ
 καὶ εἴη ζήμιον τυγχάνοντα τῆ πόλις τὸ νόμον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΚΑΤΑ
 ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΣ.

Οὐ μὲν ἀγῶνος ὡς ἀνδρῶν
 δικασαὶ τῆ πρόντος οὐδ' αὐτῷ
 αὐτὸν οἶμαι τιμοκράτῳ εἰ-
 πῆν ὡς ἀπίος ὅστιν ἄλλός τις
 αὐτῷ πᾶσι αὐτὸς αὐτῶ.
 χρημάτων γὰρ οὐκ ὀλίγων
 προσεῆσαι βουλόμενος τῷ πόλιν πρὸ πάν-
 τας εἴη νόμους νόμον εἰσώεγκεν οὐτ' εἴη τῆ
 εἰον, οὐτ' εἴη δίκαιον ὡς ἀνδρῶν δικασαί: ὅς τὰ
 ἡκίστα ὅσα λυμανεῖται ἢ χεῖρον ἔχειν τὰ
 ἡκίστα ποιήσει, κύριος εἰ γενήσεται, τάχα δὴ
 ἰθὺ ἕκαστον ἀκούοντες ἐμοῦ μαθήσεσθε. εἴ δὲ

Δημοσθένους

ὁ μέγιστον ἔχω καὶ προχειρότατον πρὸς ὑμᾶς
εἰπεῖν, ὅτι ἀφ' ἧς ἔσομαι. τῷ γὰρ ὑμετέρῳ φη-
ρον ὡς ὁμωμοκότες πᾶσι πάντων φέρετέ,
λύει καὶ ποιεῖ τὰ μηδενὸς ἀξίαν ὁ τουτοῦ νό-
μος. οὐχ ἵνα κοινῇ τι τῷ πόλιν ὠφελήσῃ, πῶς
γὰρ, ὅς γε ἂν δοκῆ σωέχειν τῷ πολιτείᾳ,
τὰ δικασθῆναι, ταῦτα ἀκέρως ποιεῖ, τὰ προ-
τιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν
νόμων ὀλισμίων: ἀλλ' ἵνα τῶν πολλῶν χρό-
νον ὑμᾶς πρὸς ἐκκεκρωμένων, καὶ πολλοῦ
τῶν ὑμετέρων διηρηπακῶν, μὴ δι' ἀκλήπτου-
τες φανερώς ἐλήφθησαν, καταβῶσι. καὶ το-
σούτῳ ῥᾶόν ὅστιν ἰδίᾳ τινὰς διραπύει, ἢ τῶν
ὑμετέρων δικαίων προΐσταται: ὥστε οὕτω
μὲν ἔχει παρ' ἐκείνων ἀργύειον, καὶ οὐ πρό-
ρον ὄψιν εἰσώγειν παρ' αὐτῶν τὸν νόμον.
ἔμοι δ' ἐν χιλίαις παρ' ὑμῶν ἔσθ' ὁ κίνδυνος
ποσοῦτ' ἀπέχω τὰ λαβεῖν τι παρ' ὑμῶν.
Εἰώθασιν μὲν οἷον οἱ πολλοὶ τὰ πράττειν τὰ προ-
ρουμένων τῶν κοινῶν, λέγειν ὡς ταῦθ' ὑμῶν
αὐτοδικότατ' ὅτι, ἢ μάλιστα ἀξίον προσέχει
τούτοις τὸν νομῶν, ὡς ἂν αὐτοὶ τυχε-
νωσι ποιούμενοι τῶν λόγων. ἐγὼ δ' εἰπέτε
ὄψιν καὶ ἄλλω προσηκόντως εἰρηται, ἢ μάλιστα
καμοὶ νῦν ἀρμόττειν εἰπεῖν. τῶν γὰρ ὄντων ἀ-
θῶν τῆ πόλει, καὶ τὰ δημοκρατουμένῳ κ-

ἐλθ. δέξαν

ἔλωθ' ἄρα εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰ-
 τιώ τ' ἄν ὄσιν, οὐδ' αὖ εἴα εἰπεῖν οἶμαι. πε-
 εἰ τοίνυν αὐτῶ τούτου νῦν ὑμῖν ὄσι σκεπ-
 τέον, πότερον δεῖ εἶναι μὴ ἄλλους νόμους οὐς
 εἶναι τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν ὑμεῖς ἀνεγρά-
 ψατε, ἀκύρους εἶναι, τόνδε δὲ κύριον: ἢ
 τούναντίον, εἶναι μὴ λύσαι, κατὰ χώ-
 ραν δὲ μένειν εἶναι ἄλλους ἔαν. Τὸ μὴ
 εἶναι πρᾶγμα πᾶσι οὐδεὶς νῦν ὑμᾶς γινῶναι,
 ὡς εἰ κεφαλαιῶ τις αὖ εἴποι, τῶν ὄσιν.
 εἶνα δ' ὑμῶν μηδεὶς θαυμάζη, τί δὴ ποτ' ἐ-
 γὼ μετείως ὡς γ' ἐμαυτὸν πείθω, τὸν ἄλλ-
 λον χρόνον βεβιωκώς, νῦν εἰ ἀγῶσι καὶ γρα-
 φαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι: βούλομαι μ-
 κρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἔσα δὲ ταῦτα οὐκ
 εἶμι τῶ πρᾶγματος. ἐγὼ γάρ ὡ ἀνδρῶν ἀθη-
 ναῖοι προσέκρουσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ, καὶ φι-
 λαπεχρήμονι, καὶ θεοῖς ἐχθρῷ, ὃν τελευτῶ-
 ντα προσέκρουσεν ἡ πόλις ὅλη, ἀνδρῶτίωνα
 λέγω: καὶ τοσούτῳ δεινότῳρα δυκτῆμόνος ἡδὲ
 κήθῳ ὑπ' αὐτῶ: ὡς θ' ὁ μὴ δυκτῆμῶν εἰς χρή-
 ματα ἐσθ' ἢ κακῶς ἐπαθεν: ἐγὼ δ' εἰ κατῶρ
 ὄσεν ἐκεῖνος, ὡς ἐπ' ἐμ' ἤλθεν ὄσον, οὐχ ὅτι
 ἔσεν ὄσων ἀπεσθρήμῳ αὖ, ἀλλ' οὐδ' αὖ ἐζῆν:
 οὐδ' ὁ κοινὸν ἀπασίν ἔστιν ἀπαλαγῶναι τῶ
 ἴδιον ῥάδιον ὡς αὖ μοι. ἀπασάμηνος γάρ με ἢ

Δημοσθένους

καὶ λέγειν ἂν τις ὀκνήσειεν εὖ φροσῶν, τὸν ἑ-
μαυτῆ πατῶρα ὡς ἀπέκτονα, καὶ ἀσεβεία,
γραφῶν κατασκηλεύσας, εἰς ἀγῶνα κατέστη-
σεν. ἀνδρῶν δὲ τούτων τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
οὐ μεταλαβὼν ὠφλε χιλιάσ. ἐγὼ δὲ, ὡς περὶ
ἡμῶν δίκαιο, μάλιστα μὲν εἶχα εὖς θεοῦς, ἐπειτα
δὲ καὶ εἶχα εὖς δικάζοντας ὑμῶν ἐσώσω. τὸν
δὲ εἰς τοιαῦτα καταστήσαντά με ἀδίκως ἀ-
διάλλακτοι ἐχθρὸν ἠγούμεν. ἰδὼν δὲ ἠδίκη-
κότα κοινῆ πᾶσαν τῆ πόλιν, καὶ πᾶσι τῶν
εἰσπραξῶν τῶν εἰσφορῶν, καὶ πᾶσι τῶν πείσεων
τῶν πομπείων, καὶ χρήματα πολλὰ τῆς δεῦ-
ρῆ τῶν ἐπιπνύμενων, ἢ τῆς πόλεως ἔχοντα, καὶ
οὐκ ἀποδιδόντα, ἦλθον ἐπ' αὐτὸν μετὰ εὐκτη-
μόνος, ἠγούμενος ἀρμότιοντα εἰληφείαι και-
ρὸν τῆ βοιωτῆσάθ' ἅμα τῆ πόλει, καὶ τιμωρί-
αν ὑπορῶν ἐπεπόνθει, λαβεῖν. βουλοίμεθα
δ' αὖ ἐμέ τε τυχεῖν ὧν βούλομαι, τῶν τε
παθεῖν ὧν ἀξίός ἐστι. Τοῦ δὲ πράγματος ἐκ-
επιδόντος ἀμοισβιτησίμου, ἀλλὰ πρώτου μὲν
τῆς βουλῆς κατεγνωκῆσά, εἶτα τῆ δήμου, μι-
αν ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀνάλω-
σαντος, πρὸς δὲ τούτοις, δικαστέοις ἄνδρῶν εἰ-
κόνα καὶ χιλίους ἐψηφισμένων, αἰούσης δὲ ἐπι-
δεμῆς ἐπὶ ἀρσοφῆς τῆ μὴ τὰ χρήματα ἔχθ-
ῆμοις, τιμωκράτης οὕτως τοσοῦτον ὑπορῶν εἶδει

ἅπαντα τὰ πράγματα: ὥστε τίθισι τουτονὶ ἔ-
νόμον, δι' οὗ τῶν ἰδρῶν μὲν χρημάτων οὐδ' εἶ-
δους, τῶν ὀσίων δὲ πῶς πόλιν ἀφαιρεῖ: ἄκυρα
δὲ τὰ γνωθέντα ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τῆς δῆ-
μου καὶ τῆς δικασθείου καθίστησιν: ἀδίκων δὲ
τὰ κοινὰ διαρπάξεν τῷ βουλομένῳ πεποιθ-
των. ὑποδὲρ δὴ τούτων ἀπάντων λύσιν ταύ-
των διεύσκομεν οὕσαν μόνω, εἰ γραψάμενοι
τὸν νόμον. ἢ εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς λύσαι δυ-
νησόμεθα. ὅς ἀρχῆς οἷον βραχέσι τὰ πραχέ-
στα δίδειμι πρὸς ὑμᾶς, ἵνα μᾶλλον μάθῃτε καὶ
παρακολουθήσῃτε τοῖς πρὸς τὸν νόμον αὐτὸν
ἀδικήμασι. Ἰησοῖος εἶπεν ὑμῖν ἀείσοφῶν
ἐλεύθεροι ζητηταί. εἰ δὲ τις οἶδὲ τίνα ἢ τῶν ἰε-
ρῶν, ἢ τῶν ὀσίων χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πό-
λεως μιλύειν πρὸς τοὺς. μετὰ ταῦτα ἐμή-
νουσεν δικτήμων ἔχειν ἀρχέβιον ἢ λυσιθείδω
τῶν ἀρχήσαντας χρήματα ναυκρατητικά,
τίμημα τάλαντα εὐνέα, ἢ τειάκοντα μναίς:
προσῆλθε τῆ βουλῆ: προσέειπεν εὐράφης.
μετὰ ταῦτα γενομένης ἐκκλησίας προὔχει
ροτόνιπεν ὁ δῆμος: ἀναστὰς δικτήμων ἔλεγεν
ἡ ἀλλατε πολλα, καὶ διεξῆλθε πρὸς ὑμᾶς, ὡς
ἔλεγεσιν ἢ τειήρης τὸ πλοῖον ἢ μελαίνωπον ἀ-
γρυσσα, καὶ γλαῦκέτιω, καὶ ἀνδρότιωνα πρὸς
βουταῖς ὡς μαύσωλον: ὡς ἔδρασαν πῶς ἰκεθεί-

Δημοσθένους

αὐτῶν ὡς τὰ χρήματα ἀνθρώποις ἐπεχειρο-
τονήσαθ' ὑμεῖς μὴ φίλια εἶναι. τότε ἀνέμνησεν,
ὑμᾶς οὖς νόμους οὓς ἀνεγνώκατε, καθ' οὓς
οἷσιν τὸν φόρον περὶ χθόντων τῆς πόλεως γί-
γνεται τὰ χρήματα. ἐδόκει δίκαια λέγειν ὑ-
μῖν. ἄπαυιν ἀναπιδήσας ἀνδρότιων, ἢ γλαυ-
κέτης, καὶ μελάνωπος, καὶ ταῦτα σκοπεῖτε
ἀλλήθῃ λέγω, ἐβόων, ἢ γανάκτωσιν, ἐλοιδο-
ροῦντο, ἀπέλνον οὓς τειράρχους, ἔχειν ὡμο-
λόγησιν παρ' ἑαυτοῖς, ζητεῖν ἠξίωσιν τὰ χρήμα-
τα. ταῦτ' ἀκουσάντων ὑμῶν, ἐπειδὴ ποτ' ἐ-
παύσανθ' οὗτοι θορυβασῶτες, ἔδωκε γνώμην
δουκτικῶν ὡς Διωατὸν, δικαιοτάτῃ, ὑμᾶς μὲν
εἰσπεράττειν οὓς τειράρχους, ἐκείνοις δ' εἶναι
πρόσθ' αὐτῶν εἰς οὓς ἔχοντας ἀναφορᾶν: ἐάν-
δ' ἀμεισβιτῆταί τι, ποιεῖν διαδικασίαν, τὸν
δὲ ἢ πηθέντα οἷσιν ὀφείλειν τῇ πόλει: γρά-
φονται τὸ ψήφισμα: εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθεν: ἵνα
σωτέμῃ, κατὰ οὓς νόμους ἔδωκεν εἰρηῶσαι, ἢ
ἀπέφυγεν. ἐν ταῦθα τί προσῆκε; τὰ μὲν χρήμα-
τα ἔχειν τῷ πόλιν, τὸν δ' ἀχρεοῦντα κολά-
ζειν: νόμου δ' οὐδενὸς οὐδ' ὀπιωῶ προσέδει δῆ-
πον. Μέχρι μὲν δὴ τούτων οὐδὲν ἠδίκησθ'
ὑπὸ τῆμοκράτους τουτουί. μετὰ ταῦτα δὲ,
πάντα γ' ἀνεδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ περὶ
μείνα, καὶ πάντα ἠδίκημένοι φανήσεσθε ὑπὸ

τούτου. ταῖς γὰρ ἐκείνων τέχναις καὶ πανουργίαις μαθώσας αὐτὸν, καὶ πρᾶγμα ὑπερέπαινον, ἐφ' αὐτὸν ἤγαγε τὰ δίκαια, ὡς ἐγὼ σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. ἀνάγκη δὲ πρῶτον ὑπομνήσαι τὸν χρόνον ὑμᾶς, καὶ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ τίθησι τὸν νόμον: καὶ γὰρ ὑβριστικῶς προσεκηχθῆλυακῶς ὑμᾶς φανήσεται. ἰὼ μὲν γὰρ σκεφοφειῶν μὲν, ἐν ᾧ τοῖς γραφαῖς ἠτίλωτο ἐκείνοι τὰς κατὰ τῆς δικτῆμονος. μαθώσάμενοι δὲ ἔπεισαν, καὶ οὐδὲ παρεσκδασμείοι τὰ δέμα πειεῖν ὑμῖν κατὰ τὴν ἀγραὺ λογοποιούς καδίεσαν, ὡς ἀπλά μὲν εἰσὶν ἐτοιμοὶ τὰ χρήματα ἐκτίνειν, διπλά δὲ, οὐ διωήσονται. ἰὼ δὲ ταῦτα ἐνέδρα μετὰ τῆς δικασίας, ἢ κατὰ δικασμοῦ ἐπὶ τῆς λαθεῖν τόνδε τὸν νόμον τεθέντα: μαρτυρεῖ δ' ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχον τούργον αὐτό: τῶν γὰρ χρημάτων ἐκείνοις τοῖς χρόνοις δραχμῶν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν νόμῳ διὰ ἐνὶ πλείους τῶν ὑπάρχοντα ἀκέρους ἐποίησαν, καὶ τούτω τῶν πρόποτε τεθέντων ἐν ὑμῖν αἰσχίω καὶ δεινοτάτῳ. Βούλομαι δὲ τιμικρὰ διεξελθὼν πρὸς τῶν κειμένων νόμων καθ' οὓς εἰσὶν αἰ τοιαῦδε γραφαί, πρὸς αὐτῆς τῆς ἀνέστῃ λέγειν, ὃν γέγραμμαι. γενήσεσθε γὰρ ἰσχυροὶ πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προσηκούσαντες. ἔστιν ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶται ἐν τοῖς οὖσι

Δημοσθένους

νόμοις ὑμῖν κρείοις διωρισμένα ἀκείβωσ καὶ σαφῶσ πάνθ' ὅσα δεῖ ποιεῖν πρὸ τῶν μελλόντων τεθήσεσθαι νόμων· καὶ πρῶτον μὲν ἀπάντων χρόνος ὅσιν ἐπεγραμμένος, εὐὼ προσήκει νομοθετεῖν. εἴτ' ἔδὲ τούτῳσ ἀν' ἑκάστω δοκῆ, δεδωκε πράττειν εὖσ· ἀλλὰ προστάττει πρῶτον μὲν ἐκθεῖναι πρόθεστων ἐπωνύμων γραφάντα σιοπεῖν τῷ βουλομένῳ. μετὰ ταῦτα εὖσ πᾶσι τούτοισ τὸν αὐτὸν νόμον κελύει τιθεῖναι. πρὸσ τούτοισ, λυεῖν εὖσ εὐαντίουσ. ἀλλὰ, πρὸ τῶν ἴσασ οὐδὲν κατεπέγει ὑμᾶσ νῦν ἀκούσαι. εἰ μὲν τίσ τούτων εὐὼ πᾶρα βῆ, τῷ βουλομένῳ δίδωσι γραφεσθαι. εἰ μὲν οἶω μὴ πᾶσιν εὐόχοσ τούτοισ τιμῶκράτησ, καὶ πᾶρα πάντα ταῦτα εἰσενλώχει τὸν νόμον, εὐὼ αὐτῶσ τίσ ἐποιεῖτο κατηγόρημα, ὅτι δήποτε τῶσ τῶσ νῦν δὲ ἀνάγκη καθ' ἑκάστων χωεῖσ πρὸ τῶν ἑκάστου διελόμενον λέγειν. πρῶτον μὲν ὅπῃ ἡ δίκη τε πρῶτον, τῶσ τ' ἔδῳ, ὡσ πᾶρα πάντασ εὖσ νόμουσ εὐνοθετεῖ. εἴτα τῶν ἄλλων ἐξῆσ, ὅ, πᾶσ βουλομένοισ ὑμῖν ἀκούειν ἦ. Καί μοι λάβεσ τουτουσὶ εὖσ νόμουσ καὶ ἀνάγνωθι. φανήτε πρὸ τῶν τούτων οὐδὲν πεποιηκόσ. προσέχετε ὡσ ἀνδρῶσ δικασαὶ τὸν νομῶ ἀναγνωσσομένῶσ τοῖσ νόμοισ.

Επιχειροτονία νόμων.

Ἐπὶ δὲ τῆς πρώτης πρυτανείᾳ τῆ εὐδεκᾶτι
 εὐ τῷ δήμῳ ἐπειδὴν δὴ ξηταὶ ὁ κῆρυξ, ἐπιχει-
 ροτονίαν ποιεῖν τῶν νόμων, πρῶτον μὲν πρὸς τῆ
 βουλευτικῶν: διδύτῳρον δὲ πρὸς τῶν κοινῶν:
 εἶτα οἱ κείνται τοῖς εὐνέα ἀρχουσιν: εἶτα τῶν
 ἄλλων ἀρχῶν. ἢ δὲ βουλευτοτονία ἐστὶ ἢ πρῶ-
 τῶν, ὅτῳ δοκοῦσιν ἀρκεῖν οἱ νόμοι οἱ βου-
 λυτικοί: ἢ δὲ ὑτέρα, ὅτῳ μὴ δοκοῦσιν: εἶτα τῶν
 κοινῶν κατὰ ταῦτα. τῷ δὲ βουλευτοτονίαν
 εἶναι τῶν νόμων κατὰ τοῦ νόμου τοῦ κειμένου:
 εἰ δὲ πινδὸς τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀρ-
 χειροτονηθῶσι, τοῦ πρυτάνεις ἐφ' ὧν αὐτὴ βου-
 λητοτονία γένεται, ποιεῖν πρὸς τῶν ἀρχαιρο-
 τονηθέντων τῷ τελευταίαν τῶν τειῶν ἐκ-
 κλησιῶν: τοῦ δὲ προέδρους οἱ αὐτὴ τύχῃσι προσε-
 δρῶντες εὐ ταύτῃ τῆ ἐκκλησίᾳ χρημα-
 τίζειν ἐπάναγκος πρῶτον, μετὰ τὰ ἰδρᾶ
 πρὸς τῶν νομοθέτων, καθ' ὅτι καθεδουῶ-
 νται, καὶ πρὸς ἀργυρίου ὁ πόθεν τοῖς νομοθέ-
 ταις εἶσαι: τοῦ δὲ νομοθέτας εἶναι ἐκ τῶν ὁμο-
 μοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὄρκον. εἰ δὲ οἱ πρυτάν-
 νεις μὴ ποιῶσι κατὰ τὰ γεγραμμένα τῷ ἐκ-
 κλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσι κατὰ
 τὰ γεγραμμένα, ὀφείλουν τῶν μὲν πρυτανέ-
 ῶν ἕκαστον χιλιάσ δραχμᾶς ἱεράς τῆ ἀθλιῶ:
 τῆ δὲ προέδρων ἕκαστος ὀφείλῃ τῷ τετάρανον

Δημοθέτους

τα δραχμαὶς ἑραῖ τῆ ἀθλωαῖ· ἢ εἴδειξαι αὐτῶν
ἔσω πρὸς τοὺς Δημοθέτας, καθάπερ εἰ τις
ἀρχὴ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. οἱ δὲ Δημοθέται
τοὺς εἰδειχθέντας εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστή-
ριον κατὰ τὸν νόμον· ἢ μὴ ἀγίοντων εἰς ἀρείον
πάγον, ὡς καταλύοντες τῷ ἐπανόρθωσιν τῶν
νόμων. πρὸ δὲ τῆς ἐκκλησίας ὁ βουλόμενος
ἀθλωαίων νομοθετεῖν ἐκτιθέτω πρόθεν τῶν
ἐπωνύμων, γράψας τοὺς νόμους οὓς αὐτῷ
ὅπως αὐτῶν πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἐκτεθέντων νό-
μων, ψηφίσθαι ὁ δῆμος πρὸ τῶ χρόνου τοῖς
νομοθέταις. ὁ δὲ πθεὶς τὸν κοινὸν νόμον ἀνα-
γράφας εἰς λύκαμα ἐκτιθέτω πρόθεν τῶν
ἐπωνύμων ὁσημέραι, ἕως αὐτῆς ἐκκλησίας γένη-
ται. ἀρεῖσθαι δὲ καὶ τοὺς σωαπολογησομένους
τῶν δήμων τοῖς νόμοις, οἱ αὐτοὶ τῶν νομοθέ-
ταις λύωνται, πέντε ἀνδρῶν ἐξ ἀθλωαίων
ἀπάντων, τῆ εἰδεκάτῃ τῶν ἑκατομβαιῶν νο-
μῶς.

Οὗτοι πάντες οἱ νόμοι κείνται πλὴν ἢ δι-
χρόνον ὡς ἀνδρῶν δικασαί, καὶ πείραν αὐτῶν
πολλάκις δεδώκασιν, ὅτι συμφέροντες ὑμῖν
εἰσι, καὶ οὐδεὶς πώποτε μὴ ἔκαλῶς ἔχειν αἰ-
τεῖπεν αὐτούς· εἰκότως οὐδὲν γὰρ ὡμοῖον, οὐδὲ
εἰαίον, οὐδὲ ὀλιγαρχικὸν προστάτῃσιν· ἀλλὰ
τοῦναντίον, πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοσ-

ὁ κατὰ τιμοκράτους λόγος. 301

ὡς φράζουσι πράττειν. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ὑ-
μῖν ἐπίπισαν διαχειροτονίαν, πότῳ δὲ εἰσοισί-
ος ὅτι νόμος ἢ κρινός, ἢ δικασίαν ἀρκεῖν οἱ κρι-
μένοι: μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὴν χειροτονήσατε εἰσ-
φύειν, οὐκ οὐθὺς πθεῖαι προσέταξαν, ἀλλὰ
πῶ τείπῳ ἀπέδειξαν ἐκκλησίαι: καὶ οὐδὲ ἐν
ταύτῃ πθεῖαι διδώκασιν, ἀλλὰ σκέψασθε
καθ' ὅτι οὐ νομοδέτας: καθεδέειτε. ἐν δὲ τῷ
μεταξὺ τούτῳ χρόνῳ προσέταξαν τοῖς βου-
λομένοις εἰσφύειν ἐκπθεῖαι οὐ νόμους πρὸ
θεοῦ τῶν ἐπωνύμων, ἵν' ὁ βελόμβλος σκέψηται.
καὶ ἄσυμφορον ὑμῖν τι κατίδη, φράση, καὶ
κατὰ χολῶν αὐτέων. τούτων μὲν τοι τοσού-
των ὄντων οὐδὲν πεποίηκε τιμοκράτης οὐτοσί-
ου τε γὰρ ἐξέθηκε τὸν νόμον, οὐτ' ἔδωκεν εἴτις
ἐβούλετο ἀναγνούς ἀντειπεῖν. οὐτ' ἐνέμψεν
οὐδένα τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς νόμοις:
ἀλλὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν ἧ ὁ νόμος ἀπεχει-
ροτονήσατε, οὐτῆς ἐνδεκάτης τῆς ἐκατομβαιῶ-
νος μινός, δωδεκάτῃ τὸν νόμον εἰσήνεγκεν οὐ-
θὺς τῆ ὑπεραία, καὶ ταῦτα ὄντων κρονίων. καὶ
ὅλα ταῦτα ἀφειμένης τῆς βουλῆς διαπραξά-
μιλος μετὰ τῶν ὑμῖν βουλευόντων καθε-
δέειτε νομοδέτας ὅλα τ' ἡφίσματος, βῶσι τῆ
τῶν παναθλιαίων προφάσει. βούλομαι δ' ὑ-
μῖν τὸ ψήφισμα αὐτὸ ἀναγῶναι τὸ νικῆσαν,

Δημοσθένους

ἴν' εἰδῆθ' ὅτι πάντα σωταξάμενοι ἢ οὐδὲν ἄλλο
ταυτομάτου τούτων ἐπραΐον οὔτοι. Λάβε
τὸ ψήφισμα αὐτοῖς, καὶ ἀναγίγνωσκε σύ.

Ψήφισμα.

Ἐπὶ τῆς πανδονίδος πρώτης εὐδεκάτῃ τῆς
πρυτανείᾳ τιμοκράτης εἶπεν, ὅπως αὖ τὰ ἱε
ρὰ θύηται τις, καὶ ἡ διοίκησις ἱκανὴ γένηται,
καὶ εἴ τις εὐδείῃ πρὸς τὰ παναθλήματα, διοι
κῆ, ὡς πρυτάνεις ὡς τῆς πανδονίδος καδί
σαι νομοθέτας αὐτίον. ὡς δὲ νομοθέτας εἶναι
εὐα καὶ χιλίους ἐκ τῶν ὁμωμοκότων. σωμο
θετεῖν δὲ καὶ τῷ βουλῷ.

Ενθυμήθητε ἀναγνωστικῶν τῶ ψήφ
ισματος, ὡς τεχνικῶς ὁ γράφων αὐτὸ τῷ διο
κῆσι, καὶ τὸ τῆς ἐρετῆς προσησάμενος κατε
πείθον, ἀνελών τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, αὐ
τὸς ἔγραψεν αὐτίον νομοθετεῖν. οὐ μὰ δὲ ἔχ
ῖνα ὡς κάμια γένοιτό τι τῶν πρὸ τῆς ἐρε
τῆς οὐδὲ καὶ ἄλλο, ὑπόλοιπον οὐδ' ἄδιοικητο
οὐδὲν· ἀλλ' ἵνα μὴ προαιδομένου μηδενὸς αἰ
θρώπων, μὴ δὲ αὐτῆς πόλιος τεθείη ἢ γένοιτο κ
εῖος αὐτοῖς ὁδεῖο νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος. τε
μήριον δὲ καδίνομόνων γὰρ τῶν νομοθετῶν
πρὸς μὴ τῶν γεγραμμένων τούτων τῆς διοι
κῆσεως καὶ τῶν παναθλημάτων οὔτε χείρονα, οἷ

τε βέλτιον νόμον οὐδένα εἰσιώγειν οὐδείς.
 πῶς δὲ ὧν οὔτε τὸ ψήφισμα ἐκέλευεν, οἷτε
 νόμοι κωλύουσι, τιμοκράτης ἔτος κατὰ πολ-
 λὴν ἡσυχίαν ἐνομοθέτει, κλειώτορον μὲν νο-
 μίσας τὸν ἐκ τῆς ψήφισματος, ἢ τὸν ἐν τοῖς νό-
 μοις εἰρημνίον χρόνον, οὐδ' ὅτι οὐδὲ φοβηθεὶς,
 εἰ ἅπαντων ὑμῶν ἀγόντων ἰσορρομνίαν, καὶ νό-
 μου κειμένον, μήτ' ἰδίᾳ μήτε κοινῇ μηδὲν ἄλ-
 λήλους ἀδικεῖν, ἐν τούτῳ ὡς χρόνῳ, μὴ δὲ χρῆ-
 ματίζειν ὅτι αὐτὸ μὴ πῶς τῆς ἐορτῆς ἢ, αὐτὸς
 ἔχοντα ἢ τυχόντα, ἀλλὰ ὅλλω ἀδικεῖν φανή-
 τε τοι τὴν πόλιν. καί τοι πῶς οὐδὲν οὐδὲν, εἰδότες
 μὲν ὅτι νόμους ὧν ὀλίγω πρότερον πάντες ἡ-
 γούσατε, κλειῶν ὄντας, εἰδότες δ' οὐκ ἔωντας
 τὸρον ψήφισμα οὐδὲν, οὐδ' αὖ ἐνομον ἢ, κυ-
 κλώτορον εἶναι, γράφαι καὶ θεῖναι νόμον ὑμῶν
 κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ καὶ αὐτὸ πρῶτον νόμος
 εἰρημνίον ἡδαι; ἢ πῶς ἔτι πλεονέκτη μὲν πό-
 λιν αὐτῶν ἐκείνων ἡμῶν δεδωκέναι ἀδικεῖν ἢ
 ἢ τι παθεῖν ἀδικεῖν, ἢ δεινόν, ἐν τούτῳ τῷ χρό-
 νῳ ποιήσασαν ἰσορρομνίαν, αὐτῶν δὲ μὴ τετυ-
 κέναι ταύτης τῆς ἀσφαλείου πρῶτον τιμο-
 κράτους: ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἰσορρομνίᾳ τὰ μέγισ-
 τα διακρίσει; τί γὰρ αὐτὸς μείζον ἡδίκησεν ἰδιώ-
 της ἀνὴρ, ἢ καταλύων ὅτι νόμους αὐτῆς δι-
 κῶν οἰκείτοι; ὅτι μὲν τοίνυν οὐδὲν ὧν προσήκει

Δημοδοσίους

τε, καὶ κελύουσιν ὡ νόμοι, πεποιήκον, εἰς τὰ
προειρημένα τίς σιοπῶν ἀν' γνοίη. ὅτι δ' οὐ μόνον
κατὰ τῶν ἀδικεῖ, εἰ πρῶτος τὸν χρόνον ἔ-
ξῃ τῶν νόμων, καὶ τὸ βουλόμενα καὶ σκέ-
ψασθαι περὶ τούτων ὑμᾶς παντελῶς ἀνε-
λὼν οὔσης ἰσομωίας ἐνομοθέτει: ἀλλὰ καὶ
κατ' ἐκείνο, ὅτι πᾶσιν ἐναντίον εἰσεννώχε-
τοῖς οὗσι νόμον: αὐτίκα δὴ μάλ' ἀκείβως μα-
θήσεσθε. Ἀνάγνωθι δέ μοι λαβῶν τουτονὶ
πρῶτον τὸν νόμον, ὅς διαρρήδιον οὐκ ἔσθ' νόμον
οὐδένα ἐναντίον εἰσφέρειν: ἐὰν δέ τις εἰσφέ-
ρη, γράφεσθαι κελύει. ἀναγίνωσκε.

Νόμος.

Τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων μὴ ἔζειναι λύ-
σαι μηδένα, ἐὰν μὴ ἐν νομοθέτοις: τότε δ' ἔζει-
ναι τῷ βουλευμένῳ τῶν ἀθλωαίων λύειν, ἔπει-
ρόν τι τιθέντι ἀνθ' ὅτου ἀν' λύη. Διαχειροτονί-
αν δὲ ποιεῖν οὗς πρόεδρους περὶ τούτων τῶν
νόμων: πρῶτον μὲν περὶ τῶν κειμένων εἰ δοκέ-
σσι τήδεος εἶναι τῷ δήμῳ τῶν ἀθλωαίων, ἢ ἄ-
λλοι ἔπειτα περὶ τῶν τιθεμένων. ὁπότ' ἄρα δι' αὐ-
χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, οὗσαν κύριον εἶναι
ἐναντίον δὲ νόμον μὴ ἔζειναι πησύναι τῶν νό-
μων τῶν κειμένων μηδενί. ἐὰν δέ τις λύσῃ τῶν
νόμων τῶν κειμένων, ἔτ' ἄρα ἀν' τιθῆ-
μὴ σσι τήδεος τῷ ἀθλωαίων δήμῳ, ἢ ἐναντί-

ον τῶν κειμένων, τῶ, τὰς γραφὰς εἶναι κατ' αὐτῶ κατὰ τὸν νόμον ὃς κείται, εἰ μὴ ἴσως τήδειον θῆ νόμον.

Ἠκούσατε μὲν τῶ νόμου. πολλῶν δὲ καλλῶν κειμένων νόμων τῆ πόλει, οὐδενὸς ἤτιον ἢ γούμαι καὶ ἄλλων ἀξίως ἐπαίνου γεγράφθαι. σκέψασθε γὰρ ὡς δικαίως, ἢ σφόδρα ἰσχυρῶ τῶ δέμου κείται. οὐκ ἔα τοῖς ὑπάρχουσι νόμοις ἐναντίον εἰσφέρειν, εἰ μὴ λύσῃ τὸν πρότερον κείμενον. τίνας ἐνεκα; πρῶτον μὲν ἴν' ὑμῶν ἐβῆ τὰ δίκαια ψεύζεσθαι μετ' ὕσε βείω. εἰ γὰρ εἴησαν δύο τινὲς ἐναντίοι νόμοι, καὶ τινὲς καὶ πίδικοι παρ' ὑμῶν ἀγωνίζονται, ἢ πρὸς δημοσίων, ἢ πρὸς ἰδίων πραγμάτων, ἀξιοὶ δ' ἐκαστὸς νικᾶν, μὴ τὸν αὐτὸν δεικνύων νόμον: οὐτ' ἀμφοτέρωθεν ἐνὶ δήπῳ ψεύζεσθαι: πῶς γὰρ; οὐτε θατέρω ψευδομένους ὑποκείν. πρᾶ γὰρ τὸν ἐναντίον νόμον, ὄντα δὲ κείως κύριον ἢ γνώσις συμβαίνει. ἄλλ' ἴτε οὖν πρὸς ὑμῶν φυλατόμενος ταῦτα προεῖπε, καὶ ἐπὶ πρὸς τούτοις βουλόμενος φύλακας καὶ τῶν νόμων καταστῆσαι. ἦδει γὰρ ἐκεῖνο, πὶ τὰς ἄλλοις ἄς γέγραφεν αὐτῶν φυλακῆς ἔστι πηλαχού διακρούσασθαι: τοῖς σωτηρίους οὖς χειροτονεῖτε, δύναται ἂν πεισά τις ὠπᾶν: ἐκτιθεῖται κελύει τῶ προειδία πάν

Δημοσθένους

τας: ὡς τὰ χ' αὐ' εἰ τύχοι, εἴ μὲν αὐτεπόντας ἢ
αὐ', εἰ μὴ προσάθουτο, λάθοι: οἱ δ' οὐδὲν προσέ-
χοντες ἀγχοῖσιν αὐ'. ἀλλὰ γράψασθαι ἢ δὲ
ἐκασὸν δεῖν, ὃ καὶ γὰρ νῦν πεποίηκα: καὶ ἐν-
ταῦθ' ἀπαλλάξῃ τις τὸν ἑσπέραντα, ἢ πόλις
πρᾶκτέκρουσαι. τίς οἴω μόνη φυλακὴ καὶ δι-
καία καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί
οὔτε γὰρ τὸ γινῶναι τὸ δίκαιον καὶ δοκιμάσαι
τὸ βέλτιον ἐξελέσθαι διώκει αὐ' ὑμῶν οὐδέ-
εις, οὔτε ἀπαλλάξασθαι καὶ διαφθεῖραι πείσαι
τὸν χείρονα δεῖσθαι νόμον ἀπὸ τῆς κρείττονος.
ὁ δὲ ταῦτα πάντα ἐφ' ἐκάστω ἀπαντᾷ τῷ
ὁδῶν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ οὐκ ἔω
βαδίζειν εἴς τὴν βουλεύοντα ὑμῖν. ταῦτα
πάντα τιμοκράτης οὕτω καλῶς καὶ δικαίως
κείμενα ἠφάνισεν. ἐξήλεψεν ὅσον ἴσως τοῖς
τῷ, καὶ νόμον εἰσήνεγκεν ἀπασιν ἐναντίον, ὡς
εἴ ποτε εἴπειν, τοῖς οὖσιν, οὐ πρᾶγνους, οὐ λύσας,
οὐ δοῦς αἵρεσιν, οὐκ ἄλλο ποιήσας οὐδὲν τῶ
προσηκόντων. ὡς μὲν οἴω ἐνόησε τῆς γραφῆς
τέσσηκεν, ἐναντίον εἰτενλωχῶς τοῖς ἐσιν νόμοις.
οἶμαι πάντας ὑμᾶς ἠδῆσθαι. ἵνα ἢ εἰδῆτε πρῶ-
τοῖς νόμοις οἷον οὗτος εἰσήνεγκεν: ἀναγνώσε-
τε πρῶτον ὑμῖν τὸν τούτου νόμον: εἶτα ἢ ἄλλο
λας οἷς οὗτος ἐναντίος δεῖν. **Αναγνώσκε.**

· Νόμος.

ὁ κατὰ τιμοκράτους λόγος. 304

Ἐπὶ τῆς πανδονίδος πρώτης δωδεκάτῃ τῆς
πρυτανείας τιμοκράτης εἶπε . καὶ εἶπενί τῶν
ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστετίμηται κα-
τὰ νόμον, ἢ κατὰ ψήφισμα δεσμοῦ, ἢ τὸ λοι-
πὸν προστιμῆθῃ, εἶναι αὐτῶ, ἢ ἄλλῳ ἑσθῆ-
ρα κείνου, ἐπυπταῖς καταστῆσαι τῆς ὀφλήματος,
οὓς αὖ ὁ δήμος χειροτονήσῃ, ἢ μὴ ἐκτίσειν τὸ
ἀργύριον ὃ ὤφλε: οὓς δὲ παρέδρους ἑσθῆ χει-
ροτονεῖν ἐπάναγκος, ὅταν τις καθίσταται βού-
λιται: τῶ δὲ καταστῆσαντι οὓς ἐπυπταῖς, εἰ μὴ
ἄλλῳ τῇ πόλει τὸ ἀργύριον, ἐφ' οἷς κατέστη
τε οὓς ἐπυπταῖς, ἀφείδαι τῶν δεσμῶν. εἰ μὴ δὲ
καταβάλλῃ τὸ ἀργύριον ἢ αὐτὸς, ἢ οἱ ἐπυ-
πταῖς τῆς ἐνάτης πρυτανείας, τὸ μὴ ὑβρεγ-
νηθέντα δεδέσθαι, τῶν δὲ ἐπυπταῶν δημοσί-
α εἶναι τῷ οὐσίῳ. πάλιν δὲ τῶν ὠνομενίων
καὶ τέλει, καὶ τῶν ἐπυπταῶν καὶ ἐκλεγόν-
των, καὶ τῶν τὰ μαθώσιμα μεθουμένων, καὶ
τῶν ἐπυπταῶν τὰς πράξεις, εἶναι τῇ πόλει
κατὰ οὓς νόμους οὓς κειμένους. εἰ μὴ δὲ τῆς
ἐνάτης πρυτανείας ὀφλή τῆς ὑπέρου ἐνάτης
ἢ, τῆς ἐνάτης, ἢ δεκάτης πρυτανείας
ἵπναι.

Ἐπιθήκω τε μὴ τῆς νόμου. μνημονεύετε δὲ ὑβ-
ρεγνηθέντα μὴ τὸ, καὶ εἶπενί τῶν ὀφει-
λόντων δεσμοῦ προστετίμηται, ἢ τὸ λοιπὸν

Δημοσθένους

προστιμῆ. ἔπειθ' ὅτι πάλιν πάλιν τῶν τε-
λώνων, καὶ πάλιν τῶν μεθουμένων, καὶ ὅσοι
ταῦτα ἐπύωνται, χεῖρα κελδύει τῷ νόμῳ.*
ὄλως μὲν γὰρ ὅστιν ὁδε γὰρ ἅπασιν ἐναντίος τοῖς
οὔσι. μάλιστα δὲ ταῦτα γνώσεσθε, * ἀκούσαν
τοῦ τοῦ νόμους αὐτούς. λέγε.

Νόμοι.

Δοικλῆς εἶπε, τοῖς νόμοις τοῖς πρὸς δυκλείδου
τεθέντες ἐν δημοκρατία, ἢ ὅσοι ἀπ' δυκλεί-
δου ἐτέθησαν, καὶ εἰσὶν ἀνεγεγραμμένοι, κρεί-
ους εἶναι τοῖς δὲ μετ' δυκλείδου τεθέντας, καὶ
τὸ λοιπὸν τιθεμένους, κρείους εἶναι ἀπὸ τῆς
μέρας ἧς ἕκαστος ἐτέθη: πάλιν εἶτω προσγε-
γραπῆαι χρόνος, ὃν τινα δεῖ ἀρῆχειν. ὅτι γρά-
ψαι δὲ, τοῖς μὲν νῦν κειμένοις τὸν γραμματέα
τῆς βουλῆς, τριάντα ἡμερῶν. τὸ δὲ λοιπὸν
ὃν ἀν' τυχαίῃ γραμματέων, προσγραφέται
πρᾶξιμα τῶν νόμων κρείον εἶναι ἀπὸ τῆς
μέρας ἧς ἐτέθη.

Καλῶς ἐχόντων ὡς ἀνδρὸς δικασαὶ τῶν
ὑπάρχοντων νόμων, ὁδε ὁ νῦν ἀναγνωστὴς νό-
μος ὡς πῶρ εἰ διώξει καὶ βεβαιότητος ἐπι-
σεν αὐτούς. κελδύει γὰρ ἕκαστον ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἐτέθη, κρείον εἶναι, πάλιν εἶτω χρόνος προσγε-
γραπῆαι. τούτῳ ἦ, τ' ἀνεγεγραμμένον ἀρῆχειν. δι-
τί; ὅτι πολλοῖς τ' νόμων προσεγράφη. π.
δὲ νόμον

ὁ κατὰ τιμοκράτους λόγος. 305

δὲ νόμον εἶναι κύριον τόνδε, ἀπὸ τῆς μετὰ τὸν
νῦν ἀρχόντα. ὑπερον δὲ γράφων ὁ πθεὶς ὡς
τούτοις τόνδε τὸν νόμον τὸν ἀνεγνωσμένον, οὐκ
ἐνόμιζε δίκαιον εἶναι, ὡς αὐτὸς τῶν νόμων
ἀναγεγραμμένους ὑπερον ἢ ἐτέθεισαν, κυρίας
εἶναι, ἀνεγκεῖν (ὡς τῷ ἡμέραν ἀφ' ἧς ἐτέ-
θεισαν, καὶ πρό τῶρον ποιῆσαι κυρίους, ἢ ὁ θεὸς
ἐκαστην ἠξίωσε. τούτῳ μὲν τῷ νόμῳ σκέψασθε
ὡς ἐναντίος ὅστιν ὄν οὗτος τέθεικεν. ὁ μὲν γε κε-
λεύει, τὸν γεγραμμένον χρόνον ἢ τῷ ἡμέραν
ἀφ' ἧς αὐτὴ τεθῆ, κυρίας εἶναι. ὁ δὲ ἔγραψε, καὶ
εἴ τι προστετίμηται, ὡς τῶν πῦρελιλυθό-
των λέγων. καὶ οὐδὲ ὡς οὐκ ἀρχόντα
προσγράψας, ἀφ' οὗ ἀλλὰ πεποίηκεν οὐ μόν-
ον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐν ἣ τέθεικε, κύριον τὸν νό-
μον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς γενέσθαι τινὰ ἡμῶν. ἀό-
ριστον γὰρ ἅπαντα τὸν πῦρελιλυθότα προσ-
πορεύει χρόνον. καὶ τοι χρεῖσθε ὡς τιμοκρά-
τες, ἢ ὡς οὐκ ἀρχόντα μὴ γράφειν, ἢ ἐκείνον λύειν. καὶ
οὐχ ἵνα ὁ βούλει σὺ γένηται, πάντα τὰ πρά-
γματα σωταράξαι. Λέγε ἄλλον νόμον.

Νόμος.

Μὴ δὲ ὡς τῶν ἀτίμων ὅπως χρεῖσθε ὡς τί-
κους αὐτὸς εἶναι. μὴ δὲ ὡς τῶν ὀφειλόντων
ποῖς θεοῖς, ἢ τῶ δημοσίῳ τῶν ἀθλωαίων ὡς
ἐφέσεως τῆς ὀφλήματος, ἢ τάξεως, εἰὰ μὴ

Δημοσθένους

ψηφισαμένων ἀθίωαίων πῶ ἀδίκων πρῶτον,
μὴ ἔλαττον ἑξακχιλίων, οἷς αὐτὸ οὕτως κρύδιον
ψηφισμένοις. τότε δι' ἕξιναι χρηματίζην, καθ'
ὅ, πᾶν τῆ βουλῆ, καὶ δήμῳ δοκῆ. Ἄλλος οὗ
τος νόμος, οὐκ ἐὼν πᾶσι τῶν ἀτίμων οὐδὲ τῶν
ὀφειλόντων λέγειν, οὐδὲ χρηματίζειν πᾶσι ἀ
φέσεως τῶν ὀφλημάτων, οὐδὲ τάξεως, ἐὰν
μὴ τῆς ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης μὴ ἔλατ
τον, ἢ ἑξακχιλίων ψηφισαμένων. οὗτος δι' ἕ
γραψεν ἀντίκρυς, καὶ εἴ τι τῶν ὀφειλόντων
δεσμῶ προστετέμη, εἶναι πῶ ἀφειν πεισα
μένῳ οὗ ἐπισημομένης, ἔ προστεθέντος ἔδενος
πᾶσι τούτων, ἔδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. καὶ εἰ
μὴν νόμος, ἔδὲ ἐπειδὴ πῶ ἀδίκων οὐρητικὴ πᾶ
ἔδωκεν ὡς αὐτὸ ῥέλιπ, πρᾶτῆν, ἀλλ' ὡς αὐτῆ
βουλῆ, καὶ ὡ δήμῳ δοκῆ, ὡ δὲ ἔκ ἀπέχρησε τῆ
ἀδικεῖν μόνον, εἰ μὴ δοθείσης τῆς ἀδείας λέγει
καὶ νόμον εἰσφέρει πᾶσι τούτων: ἀλλὰ καὶ πρᾶ
σέ τι οὐκ εἰς πῶ βουλῆ, οὐκ εἰς τὸν δῆμον ε
πῶν, πᾶσι τούτων οὐδὲν εὐ πρᾶβύσω, τῆς βου
λῆς μὴ ἀφειμένης, τῶν δὲ ἄλλων εἰς πῶ εἰσι
πῶ ἰδρυμῶν ἀγόντων, λάθρα τὸν νόμον ε
σῆνεγκε. καὶ τοι χρωσέ ὡ πμόκρατος εἰδύ
τα τὸν νόμον τόνδε ὄν ἀνέγειν, εἰ τι δίκον
ἐβούλου πρᾶτῆν, πρῶτον μὴ πρόσσον γρά
ψασαι πρὸς πῶ βουλῆ, εἶτα τῶ δήμῳ δι

λεχθῆναι. καὶ οὕτως, εἰ πᾶσιν ἀθλωαίοις ἐδύ-
 κει, γράφειν καὶ νομοθετεῖν περὶ τούτων, καὶ
 τότε οὖς χρόνους ἀναμείναντα οὖς ἐκ τῶν νό-
 μων. ἵνα οὖσαν τὸν τρόπον πράττων, εἰ καὶ τις
 ἐπεχείρει δεικνύειν οὐκ ἑπιτήδειον ὄντα τῇ
 πόλει τὸν νόμον, μὴ οἷω ἑπιβουλεύειν γ' ἐδύ-
 κεις: ἀλλὰ γνώμη διαμαρτῶν ἀφ' τυχεῖν. νῦν
 δὲ τῷ λάθρα καὶ ταχὺ καὶ παρὰ οὖς νόμους
 ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους καὶ μὴ θείναι
 πᾶσαν ἀφήρησαι σαυτῆς τῷ συγγνώμῳ. τοῖς
 γὰρ ἀνευσιν ἀμαρτῆσιν μέτεσι συγγνώμης, οὐ
 τοῖς ἑπιβουλεύουσιν: ὁ σὺ νῦν εἴληψαι ποιῶν.
 ἀλλὰ γὰρ αὐτίκα ὁρῶ περὶ τούτων: νῦν δ' ἀ-
 ναγίγνωσκε τὸν ἐξῆς νόμον. Νόμος.

Εὰν δὲ τις ἵκετὸν ἐν τῇ βουλῇ, ἢ ἐν τῷ
 δήμῳ, περὶ ὧν δικασθῆιον ἢ βουλῇ, ἢ ὁ δῆμος
 κατέγω: εἰ μὲν αὐτὸς ὄφλων ἵκετὸν πρὶν
 ἐκτίσαι, εἴδειξιν εἶναι κατ' αὐτῆς, καθάπερ
 εἰ ἄν τις ὄφλων τῷ δημοσίῳ ἠλιάζηται. εἰ ἄν
 ἄλλος ἑσθ' ὁ ὄφλικός τις ἵκετὸν πρὶν ἐκ-
 τίσαι, δημοσία ἔσω αὐτῆς ἢ οὐσία πᾶσα. εἰ ἄν
 δὲ τις τῶν προέδρων δῶ τινὶ τῷ ἑπιχειροτο-
 νίαν, ἢ αὐτῷ τῷ ὄφλικότι, ἢ ἄλλῳ ἑσθ' ἐ-
 κείνου πρὶν ἐκτίσαι, ἀτιμος ἔσω.

Ἔστι μὲν ἔργον ὧ ἀνδρῶν δικασαῖ, εἰ περὶ
 πάντων τῶν νόμων οἷς οὗτος εἰς ἀντίον εἰσενή-

Δημοθένους.

νοχον, ἢ οὐ μὲν. ἄξιον δὲ εἶπερ πόριτου καὶ ἄλλου, καὶ πόρι τῆδε, ὄν νῦν ἀνέγνω, διελθεῖν. ὁ γὰρ τὸν νόμον ὄσιν ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι θεῖς ἤδει τῷ φιλανθρωπίᾳ ἢ τῷ πραότητι τῷ ὑμετέρῳ: καὶ διὰ τούτῳ ἕώρα πόρι πολλῶν ὑμᾶς ἐκόντας ἤδη ποτὲ μεγάλα ζημιωθέντας. βουλόμενος δὲ μηδεμίαν πρόφασιν τῆς τοῦ κοινὰ κακῶς ἔχειν ὑπολιπεῖν, ὅς μετὰ τῶν νόμων κείσει καὶ δικασθῆναι μὴ δίκημα ποιεῖν ἐγνωσμένους οὐκ ἔπειτο δεῖν τῆς δυνθείας τῆς ὑμετέρῳ ἀφλαύειν, τὸ δεῖσθαι ἢ μετὰ συμφορᾶς ἵκετῶν, ἔχοντας ἀφορμῶν: ἀλλ' ὅλως ἀπέπειπε μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενί, μήτ' ἵκετῶν, μήτε λέγειν ὑπό τῶν τοιούτων, ἀλλὰ ποιεῖν τὰ δίκημα σγῆ. εἰ τοίνυν τίς ἔροιθ' ὑμᾶς, ποτέρῳις μᾶλλον ἀν' εἰκότως ποιήσαι ὅτι οὐ τῶν τοῖς δεομένοις ἢ τοῖς ὄσι τὰ τῆσιν, οἷδι ὅτι φήσαιτ' ἀν' τοῖς δεομένοις. τὸ μὲν γὰρ, χρυσῶν, τό δ' ἀνακιδῶν ἀνθρώπων ἔργον ὄσι. οὐκοῦν οἱ νόμοι μὲν ἅπαντες προστάτουσιν ἀχρὴ ποιεῖν. οἱ πηρύτες δὲ τὰς ἵκετῶν δέονται. εἰ τοίνυν ἵκετῶν οὐκ ἔξεπν, ἢ που νόμον γ' ἐπίταγμα ἔχοντα εἰσφῆρει; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. καὶ γὰρ αἰχρὸν πόρι ὧν μὴ δὲ χαιρεῖσθαι δεῖν ὑπειλήφατε, πόρι τούτων ἀκόντων ὑμῶν ἔσιν, ἀπινδῶ βούλονται πραχθῆναι.

Λέγε τὸν μετὰ ἑστῶν ἐφεξῆς νόμον.

Νόμος.

Ὅσων δίκη πρότερον ἐγένετο, ἢ δὴθῶα, ἢ διαδικασία πρότερον ἐν δικασθείῳ, ἢ ἰδίᾳ, ἢ δημοσίᾳ, ἢ τὸ δημόσιον ἀπίδδοτο, μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικασθῆαιον. μὴ δὲ ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα, μὴ δὲ κατηγορεῖν ἐόντων, ἀ οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι.

Τιμοκράτης τοίνυν ὡς πρότερον μαρτυρίαν ὧν ἀδικεῖ γράφων, δὴθῶα ἀρχόμενος τῶν νόμων τὰναντία ἐβηκε τούτοις. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἐῶσεν ἑστῶν ἀνὰ ἅπασι γινώσκον τὸ δικασθῆαιον πάλιν χρηματίζειν. ὁ δὲ ἐγράψε καὶ εἰ τι προστετίμηται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ ψήφισμα, τὸν δῆμον τούτω χρηματίζειν. ὁ πῶς ἂν μὲν ἐγνώσκον τὸ δικασθῆαιον, λυθήσεται, καταστήσῃ δὲ ἐπὶ τῆς ὥφλων. καὶ ὁ μὲν νόμος μὴ δὲ ἐπιψηφίζειν φησὶ τῶν ἀρχόντων πρότερον ταῦτα μηδένα. ὁ δὲ ἐγράψε τοῖς προέδροις ἐπιανάγκασθαι, εἰάν τις καθασθῆαι προσάγειν: καὶ προσέγραψεν ὅπότ' ἂν τις βῆσθαι. Λέγε δὲ ἑστῶν νόμον.

Νόμος.

Τὰς δίκας καὶ τὰς διατάξεις ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ τοῖς νόμοις ἐν δημοκρατικῇ πόλει, κυρία εἶναι. Οὐ φησὶ τιμοκράτης, οὐκ ὡς ὅποιοι γὰρ ἀνὰ δεσμῶν προστιμῆθαι. Λέγε.

Δημοθέου

Νόμος.

Ὅποσα δὲ ἑστὶ τῶν τεύχοντα ἐπράχθη, ἢ δίκη ἐδικάσθη, ἢ ἰδίᾳ, ἢ δημοσίᾳ, ἄκυρα εἶναι.

Ἐπίχθον· εἶπέ μοι, τί δεινότατον πάντες αὐτὸ ἀκούσαντες φήσατε, καὶ τί αὐτὴν μάλιστα ἀπὸβύξαιτε; οὐχὶ ταῦτα τὰ πράγματα, ἀπὸρ ἡ ἑστὶ τῶν τεύχοντα, μὴ γενέσθαι; ἔγωγε γοῶμαι. ὁ γοῶ νόμος οὐτοσὶ δὴ λαβούμενος ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τὸ τοιοῦτον ἀπείπε τὰ πρᾶχθέντα ἐπ' ἐκείνων μὴ κύρια εἶναι. οὐτοσὶ τοίνυν τῷ αὐτῷ κατέγνω πᾶνομίαν τῶν ἑστὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἡ δὲ πρὸς ἐπ' ἐκείνων ὑμεῖς ὁμοίως γοῶ ἄκυρα ποιεῖ. καί τοι τί φήσομεν ὡς ἀνδρὸς ἀθλαῖοι ὄντων κύριον τὸν νόμον ἔχσαντες γενέσθαι; πότῃρον τὰ δικαστήρια ἀ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως ἐκ τῶν ὁμωμοκότων πληροῦνται, ταῦτα ἀδικήματα τοῖς ἑστὶ τῶν τεύχοντα ἀδικεῖν; καὶ πῶς οὐ δεινόν; ἀλλὰ δικαίως ἐψηθῆσθαι; τίνας οἷω εὐεκα τὸν λύσοντα ταῦτα νόμον δέσθαι φήσομεν; πᾶν εἰ μὴ ὄντι τις εἴποι, μαινύτῃ. ἄλλο γὰρ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. λέγ' ἔτῃρον νόμον.

Νόμος.

Μὴ δὲ νόμον ἐβεῖναι ἐπ' ἀνδρὶ θεῖναι, ἐπὶ μὴ τὸν αὐτὸν ἑστὶ πᾶσιν ἀθλαῖοις πῆ, ψηφισαμένων μὴ ἔλαπτον ἑξακχιλίων, οἷς αὐτὸ δό-

ξη, κρύβδην ψιφισομύοις.

Οὐκ ἔστι νόμον, ἀλλ' ἢ τὸ αὐτὸ πθεῖναι κατὰ τὴν
 πολιτῶν πάντων, καλῶς καὶ δημοτικῶς λέ-
 γων. ὡς πρὸς γὰρ τῆς ἀλλης πολιτείας ἴσον
 μέτεσιν ἐκάστω, οὕτω καὶ τούτων ἴσον μετέ-
 χειν ἐκάστον ἀξιοῖ. δι' οὓς μὲν τοίνυν οὗτος εἰσέ-
 φθρε τὸν νόμον, ὑμεῖς οὐδὲν ἐμοῦ χεῖρον γι-
 γνώσκετε. ἀλλ' οὐδὲ τούτων αὐτὸς ὡμολόγησεν
 μὴ ἕσθι πᾶσι τὸν αὐτὸν τεθεικῖαι, πλὴν πε-
 εὶ τῶν τελωνῶν, καὶ τῶν μεθουμύων, καὶ
 τῶν τούτων ἐρήνιτῶν, χρῆσθαι προσγράψας
 τῷ νόμῳ. οὐκοῦν ὅποτε εἰσὶ τινὲς οὓς ἀφοεῖ-
 ρεις, οὐκ αὖ ἐπὶ εἰς ἕσθι πᾶσι τὸν αὐτὸν τεθει-
 κῖαι. καὶ μὲν, οὐδ' ἐκείνο γ' αὖ εἶποις, ὡς ὅσοις
 δεσμῶν προστιμᾶται, τούτων τὰ μάλιστα, ἢ
 τὰ μέγιστα ἀδικοῦσιν οἱ τελῶναι, ὥστε μόνοις
 αὐτοῖς μὴ μεταδοῦναι τῶν νόμων. πολὺ γὰρ
 ἴδη ποι μᾶλλον οἱ προσδιδόντες τί τῶν κοινῶν, ἢ
 οἱ οὓς γονέωσ κακοῦντες, ἢ οἱ μὴ καθαρὰς τὰς
 χεῖρας ἔχοντες, εἰσόντες δι' εἰς τὴν ἀγορὰν
 ἀδικοῦσιν. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νό-
 μοι δεσμὸν προσλέγουσιν: ὁ δὲ σὸς λελυῦσθαι
 θίδωσιν. ἀλλ' ἐνταῦθα πάλιν καταμιλύεις
 ἑσθ' ὧν ἐπίθεις. διὰ γὰρ τὸ μὴ τελωνήσαν-
 τας ὀφείλεις αὐτοὺς ἀλλὰ κλέψαντας, μᾶλ-
 λον δὲ ἀρπάσαντας τὰ χρήματα, διὰ τῶν

Δημοσθένους.

οὐκ ἔφρόντισας, οἶμαι, τῶν τελωνῶν. Πολ-
λοὺς δ' αὖ τις ἔχει νόμους ἐπιήρως καλῶς ἔχον-
τας δεικνύει, οἷς πᾶσιν ἐναντίος ὄσιν ὃν οὗτος
τέθεικεν: ἀλλ' ἴσως ἐγὼ μὲν εἰ πᾶσι πάντων
ὄρω, ἔξωσθήσμαι, πᾶσι τῶν μὴ δὲ βουλήθειον
ὄλωσ ὑμῖν εἶναι τὸν νόμον, εἰπεῖν: ὑμῖν δ' ὁμοί-
ως ἐνόμος φανέται τῆ γραφῆ, καὶ εἰ ἐνὶ τῶν
ὄντων νόμων ἐναντίος ὄσιν. πῶς οἶω μοι δοκεῖ
εἶς μὲν ἄλλους ἔχειν, πᾶσι δ' οὐ πρότερον ποτε
αὐτὸς οὗτος ἔθηκε νόμον διελθόντα, ἐπ' ἐκεί-
νο ἰσχύει τὸ μέρος τῆς κατηγορίας ἡδὴ, ὡς καὶ
μεγάλῃ ἀνὸ βλάβῃσι γινόμενος κύριος τῆ πό-
λιν. τὸ μὲν οἶω τοῖς τῶν ἄλλων ἐναντίον εἰσε-
νήσομαι νόμον, δεινὸν μὲν ἀλλ' ἄλλου δέεται
κατηγόρον. τὸ δὲ τῶ ὑφ' ἐαυτῶ πρότερον κει-
μένῳ νόμῳ ἐναντία θείναι, τῶ τ' ἡδὴ ποιεῖ κα-
τήγορον αὐτὸν αὐτῶ γεγενηῶσαι. ἴν' οἶω τῶ τ'
εἰδῆτε γιγνομένου, ἀναγνώσεται τὸν νόμον, ὑ-
μῖν αὐτὸν, ὃν οὗτος ἔθηκεν. ἐγὼ δὲ, σιωπήσο-
μαι. Λέγε.

Νόμος.

Τιμοκράτης εἶπεν, ὅποσοι ἀθλιωαίων κατ'
εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς, ἢ νῦν εἰσιν ἐν τῶ
δεσποτικῷ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι, καὶ μὴ
πράσθῃ ἢ κατάγνωσις αὐτῶν πῶς δεσποδέ-
ταις. ὑπὸ τῶ γραμματέως τῶ κατὰ πρυταν-

νείαν, κατὰ τὸν εἰσαγγελτικὸν νόμον, δεδύχθαι τοῖς δεσμοδέταις εἰσάγειν ὄντιν ἐνδεκά εἰς τὸ δικαστήριον ἐν τὸς τεύκονθ' ἡμῶν, ἀφ' ἧς αὐτῶν πρᾶλάβωσιν, εἰ μὴ τι τῇ δημοσίᾳ καλύσῃ. εἰ δὲ μὴ, ὅταν πρῶτον ἴοντ' ἢ. κατηγορεῖν δὲ ἀθωαίων τὸν βουλόμενον οἷς ἔξεστιν. εἰ δ' ἄλλῳ, τιμάτω ἢ ἡλιαία πῶρι αὐτῶ, ὅ, τι αὐτῶ δοκῇ ἄξιον εἶναι παθεῖν ἢ ἀρτίσαι. εἰ δὲ ἀρτίου τιμῆθ', δεδέστω τέως αὐτῶ ἐκτίσῃ; ὅ, τι αὐτῶ καταγναθῆ.

Ακούεται ὡ ἀνδρῶ δικασαί; Δέγε αὐτοῖς αὐτὸ ὄντιν πάλιν.

Νόμος.

Εἰ δὲ ἀρτίου τιμῆθ', δεδέστω τέως αὐτῶ ἐκτίσῃ. Γέπω σο. ἔστιν οἷω ὅπως αὐτῶ ἐν ἀντιπώτῳρά τις δύο θεῖν, τῶ δεδέστω τέως αὐτῶ ἐκτίσῃ, ὄντιν ἀλόντας, ἢ τῶ καθιστάναι ὄντιν αὐτῶ τούτους ἐπυιτάς, ἀλλὰ μὴ δεῖν; ταῦτα τοίνυν κατηγορεῖ τιμοκράτης τιμοκράτους, οὐ δλόδωρος. οὐδ' ἄλλος ἡμῶν οὐδεὶς τοσούτων ἔντων τὸ πῶ ἡθῶς. καί τοι τίνοσ αὐτῶ ὑμῖν ἀρχέσθαι δοκῇ λήμματοσ, ἢ τί ποιεῖν ὀκνήσαι κέρδουσ ἐνεκα. ὅσ τις ἐναντία αὐτῶσ ἐαι τῶ νομοθετεῖν ἡξίωσεν, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις τῶν νόμων ἐόντων; ἐμοὶ μὲν γάρ ἐνεκα ἀναδείξασθαι τοιοῦτοσ δοκεῖ πᾶν αὐτῶ ἐτοίμως ἔργον ποιῆ-

Ἐπιμωσένους

σαι. ὡς πῶρ τοίνυν ὡ ἀνδρῶν ἀέλωαῖοι τῶν πε-
 εἰ τὰλλα κακῶν ἔδὲ ὁμολογηῶτας αἰδου-
 κείσεως κολλάζειν οἱ νόμοι κελύχσιν: οὕτω δὲ
 καιμον καὶ τούτου, ἐπειδὴ ἔδὲ νόμους κακῶν
 γῶν εἴληπται, μὴ δύντας λόγον μὴ δὲ ἐπιλή-
 σαντας ἀκοῦσαι καταψιφίσασθαι. ὡμολόγη-
 κε γὰρ θατέρω τῷ προτέρω νόμῳ ἐναντίον
 τόνδε πθεῖς ἀδικεῖν. Ὅτι μὲν τοίνυν καὶ πα-
 ρὰ τούτους ἔδὲ νόμους, καὶ πρῶτῶν ἔδὲ περιη-
 μένους, καὶ μικροῦ δέω παρὰ πάντας εἰπεῖν
 ἔδὲ ὄντας ἐν τῇ πόλει τέθεικε τὸν νόμον, οἷμα
 δῆλον ἅπασιν ὑμῖν εἶναι. θαυμάζω δὲ αὐτῶ
 τί ποτε καὶ τολμήσει λέγειν πρὸς τούτων. οὐ-
 τε γὰρ ὡς οὐκ ἐναντίος ἔσθ' ὁ νόμος τοῖς ἄλ-
 λοις δεικνύειν ἔξει, οὐθ' ὡς δι' ἀπειρίαν ἰδιώ-
 τῳ αὐτὸν ὄντα τῶν ἔλαθε, διώσεται ἀπεί-
 σαι. πάλαι γὰρ μεθοῦ, καὶ γράφων καὶ νό-
 μους εἰσφύων ὡπται. καὶ μὲν οὐδὲ ἐκεῖνο γ-
 ἐνεσιν αὐτῷ. ἀδίκημα μὲν εἶναι τὸ πρῶτον
 ὁμολογεῖται, συνηώμης δὲ τυχεῖν ἀξιοῦ. οὐ-
 δὲ γὰρ ἀκῶν, οὐδὲ ἔσθ' ἢ τυχηκότων, οὐδὲ
 ἔσθ' συνηῶν καὶ ἀναγκαίων αὐτῷ, τεθει-
 κὰς φαίνεται τὸν νόμον: ἀλλ' ἐκὼν ἔσθ' με-
 γάλα ἢ δικηκότων ὑμᾶς, οὐδὲν προσήκοντα
 αὐτῷ. πάλιν εἰ μὴ συνηῶν ἔσθ' λαμβάνει
 φήσει ἔδὲ μεθοῦ μένους αὐτόν. Ὡς τοίνυν

οὐδ' ὥσπερ τήδειον νόμον, οὐδὲ συμφέροντ' εἶσε
 νύοχε, τ' τ' ἤδη πειράσομαι νωὶ δεικνύωαι. οἶ
 μαί δι' πάντας αὐτὸ ὁμολογήσαι δεῖν τὸν ὀρ-
 θῶς ἔχοντα νόμον, καὶ σωοίσειν μέλλοντα τῶ
 πλῆθει, πρῶτον μὲν ἀπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως
 γνωσίμως γεγράφαι. καὶ μὴ τῶ μὲν εἶναι τὰ
 τὴ ἀδελφῶν αὐτῶ νομίζεσθαι, τῶ δὲ τὰ τί : ἔπειτα
 εἶναι διωατὰς τὰς πράξεις, ἃς δεῖ γίνεσθαι
 ὀρθῶς τῶ νόμου. εἰ γὰρ αὐτὸ καλῶς ἔχει, μὴ διωα
 τὸν δὲ τι φράζοι, οὐ γὰρ οὐ νόμος διαπράττει
 αὐτὸ ἔργον. πρὸς δὲ τούτοις, οὐδενὶ τῶν ἀδικω-
 των φαίνεσθαι μηδεμίαν δισύντα ῥασώλω. εἰ
 γὰρ δημοτικόν τις ὑπέλιπε τὸ πρῶτος εἶναι
 τοῦ νόμου, τίσι τούτοις προσεξεταζέτω, καὶ
 πρὸ ὀρθῶς βούληται σκοπεῖν, οὐδέ τις τοῖς κεί-
 νου μέλουσιν, οὐ τοῖς ἐβεληλεγκμοῖς. εἰ
 μὲν γὰρ τοῖς, ἀδελφὸν εἰ τις εἴς ἀδικίας δια-
 βεβλημένος. τοῖς δὲ, οὐδὲ λόγος λείπειται
 τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι. τούτων τίνων ὧν διε-
 κελήλυθα ἐγὼ νῦν, οὐδὲ ὅπως οὗτος ἔχων ὁ
 νόμος φανήσεται πάναντία διεξίης πάντα. πλ
 ἰαχόθεν μὲν οἷω αὐτὸς ἔχει αὐτὸν διδάσκειν.
 τάλισα δὲ τὸν νόμον αὐτὸν ὃν τέθηκε διεξιῶν.
 ἵστι γὰρ οὐ τὸ μὲν, αὐτῶ καλῶς κείμενον, τὸ δ',
 μαρτημείον : ἀλλ' ὅλος ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς
 πρώτης συλαβῆς μέχρι τῆς τελευταίας, ἐφ'

Δημοσθένους.

ὑμῖν κεῖται. λάθε δ' αὐτοῖς πῶς γραφῶ ταύ-
τῳ, καὶ μέχρι τῆς πρώτου μέρους ἀνάγνωθι
τὸν νόμον. ῥᾶσα γὰρ οὕτως ἐγὼ τε διδάξω,
καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε ἅ λέγω.

Νόμος.

Ἐπὶ τῆς πάνδονιόδος πρώτης πρυτανείᾳ
δωδεκάτη τῶν πρεσβέδρων, ἔπεψέουσεν ἀριστο-
κλῆς μυρρινούσιος, τιμοκράτης εἶπε, καὶ εἶπι-
νι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστετίμη-
ται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ ψήφισμα δεσμοῦ, ἢ
τὸ λοιπὸν προστιμηθῆ, εἶναι αὐτῷ, ἢ ἄλλῳ
ἕωδ' ἐκείνου ἐπιψητὰς καταστῆσαι.

Ἐπίχθου : αὐτίκα γὰρ καθ' ἕκαστον ἀνα-
γώσῃ. τουτὶ πάντων ὧ ἀνδρῶν δικασαὶ τῶν
γεγραμμένων ἐν τῷ νόμῳ ἄξιόν ἐστι δεινότα-
τον. οἶμαι γὰρ οὐδένα ἀνθρώπων ἄλλον τολ-
μῆσαι νόμον εἰσφύροντα ἑσθὶ τῷ χρεῖσθαι εἶναι
πολίτας αὐτῷ, τοὺς κατὰ εἶναι πρότερον κρεί-
ους νόμους κείσεις γεννημῆσθαι ἑσθὶ χειρῆσαι
λύειν. εἴτα τίνω οὕτοσι τιμοκράτης ἀνα-
δῶς καὶ οὐδ' ἀρχερέφελος πεπίπκε γρά-
ψας διαβρίδω, καὶ εἶπινι τῶν ὀφειλόντων
τῷ δημοσίῳ προστετίμηται κατὰ νόμον, ἢ κα-
τὰ ψήφισμα δεσμοῦ, ἢ τὸ λοιπὸν προστιμη-
θῆ. ὅτι μὲν δὴ τῶν μελόντων εἶπι δίκαιον ἐ-
πεισεν ὑμᾶς, οὐκ αὖ ἡδίκηει. ὅτι δὲ ὧν δικα-

ὁ κατὰ τιμοκράτους λόγος. 311

πήειον ἔγνωκε, ἢ τέλος ἔρακε, πῶς ἔχει δὴν ἀ-
ποιεῖ νόμον εἰσφύων δι' οὗ ταῦτα λυθήσε-
ται; ὡς πρὸς αὐτὸ εἴ τις ἐάσας κύειον γενέσθαι τὸ
τούτου νόμον γράψειν ἔτορον τοῖονδε. καὶ εἴ τι-
νες ὠφλικότες χρήματα ἢ δεσμοῦ προστεπι-
μῆμνόν αὐτοῖς, ἐπύνηταις κατέστησαν, κατὰ τὸ
τούτου νόμον μὴ εἶναι τῷ διεπύνητιν αὐτοῖς, μὴ
δὲ τὸ λοιπὸν ἐξεφύων μηδένα. ἀλλ' οὔτε ταῦ-
τα ποιήσειν αὐτοὺς οὐδὲ ὑπαίνων, οἶμαι, σὺ τ' ἐ-
κείνα λύων ἠδίκεις. χρίω γὰρ αὐτὸν εἰ τὸ πρῶ-
τον ἐνόμιζε δίκαιον, ὥτι τοῖς ὑτέρον γενησομέ-
νοις θεῖναι τὸν νόμον, καὶ μὴ σωσνεγνόντα εἰς
ταυτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς πρὲλιλυθόσι ἢ τὰ
μὴ δῆλα τοῖς φανδροῖς ἀδικήμασιν, εἶτα ὥτι
πᾶσι γράψαι τῷ αὐτῷ γνώμῳ. πῶς γὰρ οὐ
δεινὸν τῶν αὐτῶν ἠξιωκίαι δικαίων ὅτις ἐξε-
λιλεγκέντες ἀδικουῦτας τῷ πόλιν πρότορον
καὶ ὅτι μὴ δ' εἰ κείσεως ἀξίον δρᾶσωνταί τι,
δήλους. καὶ μὴ καὶ κείθεν ἴδοι τις αὐτὸν, ὡς δει-
νὸν πεποίηκε τὸ θεῖναι ὁδοὶ τῶν πρὲλιλυθό-
των τὸν νόμον, εἰ λογίσαιτο παρ' αὐτῶν, τί ποτ'
ἔστιν ὁ νόμος ὀλιγαρχικὸς διαφύει; καὶ τί δή-
ποτ', οἱ μὲν ὑπὸ νόμων ἐδέλοντες ἀφ' ἑαυτῶν
σώφρονες καὶ χρηστοὶ πολῖτες νομίζονται: οἱ δ'
ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἄνδρες, καὶ δοῦλοι,
ἦ ἄρα γὰρ αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ὅτις προχειρότατον.

Δημοσθένους

ὅτι τῶν μὲν ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις ἕκαστος, καὶ τὰ
πεπραγμένα λύσαι καὶ πρὸς τῶν μελλόν-
των ἂν αὐτῷ ὁδικῆ, προστάξει κρείος δεῖν·
οἱ δὲ νόμοι πρὸς τῶν μελλόντων ἂν χρὴ γίνε-
σθαι φράζουσι μετὰ τῆς πείσαι τεθείτες, ὥς
σωοῖσιν τοῖς χρωμένοις. Τίμοκράτης τίνων
ἐν δημοκρατουμένῃ τῆς πόλεως νομοθετῶν, πρὸς
ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν αὐτῆς νό-
μον μετήνευκε, καὶ πρὸς τῶν πρὸς ἐλιλυθότων
αὐτὸν κρείωτότερον τῶν καταγόντων δικα-
σῶν ἠξίωσε ποιῆσαι. καὶ οὐ μόνον πεπίπ-
κον ὑβριτικῶν, ἀλλὰ καὶ γέγραφε καὶ τὸ λοι-
πὸν ἐὰν τινι προστιμῆθῃ δεσμῶν, εἶναι κατασῆ-
σαντι ὅς ἐπυπταῖς, ἢ μὲν ἐκτίσειν, ἀφείσθαι
καὶ τοὶ ἐχθρῶν αὐτὸν εἰς τὸ δεδέσθαι δεινὸν ἠγεί-
το, μηδενὶ προστιμῶν, ὅς αὐτῶν ὑμῖν ἐπυπταῖς κα-
θίσῃ, δεσμοῦ νομοθετῆσαι μὴ προλαβόντων
κατεγνωκότας ὑμᾶς τὸν δεσμὸν, μὴ δὲ ἐχθρῶν
διατεθέντα πρὸς ὑμᾶς τὸν ἠλωκότα. τῶν
καῦτα ποιῆν πρὸς ὑμῶν ἕξ ἐπυπταῖς. νῦν δὲ ὡς πρὸς
ἐν δεικνύμενος ὅτι καὶ ὑμῖν ὁδικῆ δεδέσθαι τι-
νὰ, αὐτὸς ἀφήσει, ὅσον τὸν εἶπον τὸν νόμον
εἰσπλέγκει. ἄρ' οὖν τῷ ὁδικῆ συμφέρειν τῆς πό-
λεως τοιοῦτος νόμος, ὅς δικασθείον γνώσεως αὐ-
τὸς κρείωτότερος εἶναι, καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχ-
κότων ἠγνώσεις τοῖς ἀνώμοτοις προστάξει λι-

ειν; ἐγὼ μὴ οὐκ οἶμαι. φαίνεται τοίνυν ὁ τού-
 του νόμος ταῦτ' ἔχων ἀμφοτέρω, ὡς τ' εἶπερ
 ὑμῶν ἐκάσῳ μέλει τι τῆς πλιτείας ἢ δεῖν
 οἶε^ν κρείαν εἶναι τῷ αὐτῷ γνώμῳ πατριῶν αὐτῶν
 ὁμωμοκῶς ψήφισθ^ν, λυτέος ἢ οὐκ ἔατέος ὁ
 τοιοῦτος νόμος κύειος γενέσθαι νωί. ὁ τοίνυν ἀ-
 πέχρητεν αὐτῷ τὰ δικαστήρια ἀκυραποιῆσαι
 τῶν προστιμημάτων. ἀλλ' ὁ δὲ ἅ' δίκαια ὡείσα
 το αὐτὸς ἐν τῷ νόμῳ καὶ προσέταξε τοῖς ὠ-
 φληκόσιν, οὐδὲ ταῦτα ἀπλῶς οὐδὲ ἀδύλως
 φανήσεται γεγραφώς, ἀλλ' ὡς αὐτῶν μάλιστα τις
 ὑμῶν ἐξαπατήσῃ καὶ πῦρα κρούσασθαι βε-
 βλόμενος. σκέψασθε γὰρ ὡς γέγραφε. τιμοκρά-
 τῆς εἶπε, φησὶ, καὶ εἴ τι τῶν ὀφειλόντων τῷ
 δημοσίῳ προστετίμηται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ
 ψήφισμα δεσμοῦ, ἢ τὸ λοιπὸν προστιμηθῆ,
 εἶναι αὐτῷ ἢ ἄλλῳ πατριῶν ἐπινηταῖς κα-
 ταστῆσαι, οὓς αὐτὸς ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, ἢ μὴ ἐκ-
 πίσειν. ἐνθυμεῖσθε ἀπὸ τῆς δικαστορείου καὶ τῆς
 κατανώσεως, οἳ διεπήδησεν ἐπὶ τὸν δῆμον
 κλέπτων τὸν ἠδίκηκοτα, καὶ τῷ πῦρα δόσιν
 αὐτῶν τῷ τοῖς ἐνδεκα. τίς καὶ ἀρχὴ πῦρα δώ-
 σαι τὸν ὀφλοντα. τίς τῶν ἐνδεκα πῦρα λήφε-
 ται. κελύοντος μὲν τῆς νόμου τούτου ἐν τῷ δή-
 μῳ καθιστάσαι οὓς ἐπινηταῖς, ἀδωάτου δ' ὄν-
 τος αὐθιμῶν ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστή-

Δημοθέτους.

ειον γενέσθαι, οὐδ' αὖ μοῦ δι' ἑσπέρτα ποντος φυ-
λάττειν τέως αὖ καταθήσῃ ἑσὺ ἐπυιτάς; καί
τοι τί ποτ' ἴω δι' ὁ προσγράψαι σαφῶς ὠκνη-
σε: τίω δὲ ἀρχὴν τὸν ὄφλοντα φυλάττειν τέ-
ως αὖ καταθήσῃ ἑσὺ ἐπυιτάς; πότῳρον ἔχι δι-
ήριον; οὐδ' οἶδ' ὅτι πάντες αὖ φήσαίτε. ἀλλ' εὐ-
αντίον ἴω. τινὶ ἑσὺ νόμος; οὐκ: ἀλλὰ μάλλον
κατὰ ἑσὺ νόμος. τί ποτ' οἴω ἴω; ἔδεν αὖ δ' ἄροιτί
ἄλλο, πάλω ὅτι οὐκ ὅπως δώσουσι δίκλω ὦν
αὖ ὑμεῖς καταγῶτε, ἔσκόπει, ἀλλ' ὅπως μή-
εἶτα πῶς γέγραπται μετὰ ταῦτα κατὰ δικάσαι
ἑσὺ ἐπυιτάς; ἢ μὴ ἐκτίσειν τὸ ἀργύριον ὁ ὠ-
φλεν. εὐταυθεὶ πάλιν τῶν μὲν ἱερῶν χρημά-
των τίω δεκαπλάσιαν ἀφήρηται: τῶν δὲ ἑσὺ
ἴων, ὁ πόσων εὐ τῶ νόμῳ διαπλασάξεται τὸ ἡμέ-
σου. πῶς δὲ ἑσὺ ποιεῖ; γράψας αὖ τὴ μὲν τῆ
μήματος τὸ ἀργύριον, αὖ τὴ δὲ τῆ, τὸ γινόμε-
νον, ὁ ὠφλε. διαφθεῖ δὲ τι; εἰ μὲν ἔγραψε κα-
τὰ δικάσαι ἑσὺ ἐπυιτάς, ἢ μὴ ἐκτίσειν τὸ τίμη-
μα τὸ γινόμενον, προσπαραλειφθεὶς νόμος
αὖ καθ' οὓς τὰ μὲν, δεκαπλά, τὰ δὲ, καὶ δι-
πλά γίγνεται τῶν ὄφλημάτων: ὥστε ἐκ τού-
των ἴω ἀνάγκη τοῖς ὄφλοσι τὸ γεγραμμένον
τ' ἐκτίσειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσύσαι
ζημίαις καταβάλλειν. ἴω δὲ εὐ ὡ γράψαι τίω
κατάστασιν εἶναι, τῶν ἐπυιτῶν, ἢ μὴ ἐκτίσειν
τὸ ἀργύριον

τὸ ἀργύριον, ὃ ὤφλιν, ἐκ τῆς λίξεως καὶ τῶν
 γραμμάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσήχθη, ποιεῖ τὴν
 ἔκτισιν, ἐν οἷς πᾶσιν ἀπολωῖ ὅς τις ὤφληκεν
 ἀργύριον, γέγραπται. μετὰ ταῦτα τοίνυν τῆ
 λικοῦτον πρᾶγμα ἀνελὼν, ἐν τῇ τῶν ῥημά-
 των μεταθέσει, προσέγραψε, ἑὺ δὲ προσέ-
 δρους ἑὺ χειροτονεῖν ἐπάναγκος. ὅταν τίς κα-
 θισάναι βούληται, πρὸ πάντα τὸν νόμον, εἰσ-
 μνησθεὶς δεινὴν σώζειν τὸν ἡδικηκότα, καὶ τὸν ἐν ὑ-
 μῖν ἡλωκότα. οὐδὲ γὰρ ὅταν βούληται τὴν
 κατάστασιν αὐτῶ τῶν ἐφ' ἡμετέρων, ἐπ' ἐκείνῳ πε-
 ποίηκε μηδέ ποτ' ἐκτίσαι, μηδὲ δεθῶναι. τίς
 γὰρ οὐ ποιεῖται φαύλους ἀνθρώπους, οὐδὲ
 ὅταν ὑμεῖς ἀρχαιοτονήσητε, ἀπαλλάξωνται.
 εἰ ἀνὰ γὰρ τις ὡς ἔκαθισάντα ἑὺ ἐφ' ἡμετέρας ἀξι-
 οῖ δεδέσθαι, φήσῃ καὶ καθισάναι καὶ καταστή-
 σαι καὶ δεῖξαι τὸν τούτου νόμον, ὅς καθισά-
 ναι μὲν ὅταν βούληται, κελούει, φυλάττειν δὲ
 τῆς, οὐ λέγει, οὐδ' ἀνὰ ἀρχαιοτονήσῃ ὑμεῖς
 ἑὺ ἐφ' ἡμετέρας δεδέσθαι προστάττει. ἀλλ' ὡς ἀ-
 λιθῶς ὡς πρὸ ἀλεξιφάρμακόν ὅτι τοῖς ἀδι-
 κῆν βουλομένοισι. τῷ δὲ καταστήσαντί, φησὶ,
 ἑὺ ἐφ' ἡμετέρας, εἰ ἀνὰ ἀρχαιοτονήσῃ τῇ πόλει τὸ ἀργύ-
 ριον ἐφ' ὃ κατέστησε ἑὺ ἐφ' ἡμετέρας, ἀφείναι τῆ
 δεσμῶ. πάλιν ἐν ταῦθ' ἐπέμεινεν ἑὺ τῆ κα-
 κουρήματος, ὃ μικρῶ πρότερον εἶπον, καὶ οὐκ

Δημοσθένους

ἐπὶ λάθροιο. οὐδ' ἔγραψε τὸ τίμημα τὸ γινόμενον· ἀλλὰ τὸ ἀρῆσιον ὁ ὠφλεν εἰς ἀφιδιώ, ἀφείσθαι τὸ δεσμῶ. εἰάν ᾧ μὴ καταβάληται ῥήσιον, ἢ αὐτὸς, ἢ ἐπινηταὶ ἑσὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας τὸ μὲν ἐξεγνηθέντα δεδέσθαι· τὸ ἔγνητ' δημοσίαν εἶναι πῶς εἶσιν. εἰ δὴ ὦ τελευταίῳ τούτῳ, παντελῶς αὐτὸς αὐτὸς κατήγορος ὡς ἀδικεῖ, μερονῶς φανήσεται. εἰ ἄλλως τὸ δεδέσθαι τινὰ τὸ πολιτῶν ἀχρὸν, ἢ δεινὸν νομίσεις, ἀπέπειπε μὴ δεῖν· ἀλλὰ τὸν χαρὸν εἰς ὃ τὸ ἠδίκητότα ἐνὶ πῶντα λαβεῖν ἐκκλήσεις, τὸ νόμα μὲν τῆς τιμωρίας ἐλίπε τοῖς ἀδικημένοις ὑμῖν λαβεῖν, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο. ἢ πρὸς ἀκόντων ἔδωκεν ἀφείσιν· τοῖς τὰ ὑμέτερον ἀξιοῦσιν ἔχειν βία. ἢ μονοῦ προσέγραψε δίκην ἐξεῖναι λαχεῖν αὐτῶ κατὰ τῶν δικαστῶν τῶν προστιμησάντων τῶ δεσμοῦ. ὁ δὲ πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν ὧν ἐν τῶ νόμῳ τέθεικε, μάλιστα ἀξίον ἐστὶ ἀγανακτῆσαι, βούλομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. διὸ ὅλον γὰρ τῶ νόμου τῶν κατασχίσαντι οὐδ' ἐπινητᾶς, ἀπαντας λέγει. ὦ δὲ μὴ κατισάντι, μήτε βελτίους, μήτε χείρους, μήθ' ὅλλως προσέχοντι τὸν νομῶ ὑμῖν, οὐδεμίαν οὔτε δίκην, οὔτε τιμωρίαν προσγέγραψεν, ἀλλ' ἀδίκαν πεποίηκε τὸσάυτην, ὅσῳ οἷόν τε γενέσθαι πλείσῳ. καὶ γὰρ τὸν χρόνον ὃν δώσει

σε τῷ ἐννάτῳ πρυτανείῳ, τῷ καταστήσαντι
λέγει ὅς ἐγγυητάς. γνοίη δ' αὖ τις ἐκεῖθεν.
προσέγραψε δημοσίαν εἶναι τῷ οὐσίῳ τῷ ἤ
ἐγγυητῶν, αὐτὸς μὴ τις ἐκτίσῃ. τῶ δὲ μὴ καταστή-
σαντος οὐκ ἐνὶ δήπῳθεν εἰσηιτάς ὑπάρχειν. καὶ
τοῖς μὲν προέδροις οἱ κεκληρωμένοι καθίζου-
σιν ἐξ ὑμῶν, ἐπάναγκασ ἐποίησεν, ὅταν κα-
θίσῃ τις δέχεσθαι: τοῖς δ' ἀδικοῦσι τῷ πόλιν,
ἐδεμίαν προσέγραψεν ἀνάγκη: ἀλλ' ὡς πρὸ
δύο γέτους αἴρεσιν αὐτοῖς ἔδωκεν εἰς χρὴ δοῦ-
ναι δίκην ἢ μὴ. καὶ τοὶ πῶς αὐτὸ ἀσυμφορώτε-
ρος ὑμῖν τούτου γένοιτο νόμος, ἢ κάκιον ἔχων,
ὅς πρῶτον μὲν πρὸ τῶν ἐκ τῶ πῦρελιλυθότος
χρόνου κειθέντων ἐναντία τοῖς ἐφ' ὑμῶν ἐγνω-
σμένοις προστάτῃ. διούτῳρον δὲ πρὸ τῶν
μελλόντων κειθήσεσθαι προστιμᾶν κελύων
ὅς δικαστὰς ὅς ὁμωμοκότας ἀκυρὰ τὰ προσ-
τιμήματα ποιεῖ: πρὸς δὲ τούτοις ἑσπείρους
ὅς ὀφείλοντας, οὐτὰ προσήκοντα ἐκτίνοντας
δικάζουσιν. ὅλως δ' ἑσπείρουσι μάλιστα ὁμνω-
πτας, τιμῶντας, δικάζοντας, ὀργισομένους, ἀπαν-
τα ποιοῦντας ὑμᾶς. ἐγὼ μὲν γὰρ εἰς κείτῃσιν
ὁ γενόμενος τῶν τετακέντων εἰσέφθρε τὸν νό-
μον, οὐκ αὐτὸν ἄλλον οἶμαι τρόπον γράψαντ'
εἰσνεγκεῖν, ἢ ὅτισιν. ὅτι τοίνυν ὅλως συγχεῖ-
ται τῷ πολιτείῳ, καὶ καταλύει πάντα τὰ πρὸ

Δημοθρύου

χρήματα ὁ νόμος, ἢ πολλὰς φιλοτιμίας * ἀδελ-
φείτου τῆς πόλεως, καὶ οὕτω ὁμοίως ὑμῶν
νομίζω μαθήσεσθαι. εἶσε γὰρ δήπου τῶν ὅτι σώ-
ζεται πολλάκις ὑμῶν ἡ πόλις διὰ τὰς στρα-
τείαν, καὶ τὰς ναυτικάς, καὶ τὰς πηλίας. καὶ
πολλὰ καὶ καλά πολλάκις ἤδη διεπράξαθε
καὶ σώσαντες τινὰς καὶ τιμωριστάμενοι, καὶ
διαλλάξαντες. πῶς οὖν ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα
διοικεῖν ὅτι διὰ ψήφισμάτων καὶ νόμων, τοῖς
μὲν εἰσφέρειν ἑπιτάκτοντας, οὓς δὲ, τελερὰ
χεῖν κελύοντας, οὓς δὲ, πλεῖν, οὓς δὲ ἕκαστα
ποιεῖν ὧν δεῖ. οὐκοῦν ταῦθ' ὅπως γίνεται, δι-
κασίαια πληροῦτε καὶ καταγνώσκετε δε-
σμὸν τῶν ἀνοσμοιούτων. σκέψασθε δὲ τὸν τῶν
καλοῦ καὶ κακοῦ τούτου νόμον, ὡς λυμαίνεται
ταῦτα καὶ διαφθείρει. γέγραπται γὰρ δήπου
ἐν τῷ νόμῳ αὐτῷ, καὶ εἴ τιτι τῶν ὀφειλόντων
προστέμνεται δεσμοῦ, ἢ ἢ τὸ λοιπὸν προσ-
τιμῆ, εἶναι κατασῆσαντι ἐπιτιμίας, ἢ μὲν
ὅτι τῆς ἀνάτης προτανείας ἐκτίσειν τὸ ἀφ-
ήριον, ἀφείσθαι τὸν δεσμῶ. τίς οὖν πύρος ἔσαι;
τίνα ἀρσαλήσει τὸν ἄρον ἢ στρατία; πῶς τα-
χρήματα εἰσπράξομεν, εἰάν εἰς ἕκαστος ὀφλι-
σκαύων ἐπιτιμίας καθίσῃ κατὰ τὸν τούτου νό-
μον ἀλλ' οὐ τὸ προσῆκον ποιῇ; ἔδοξεν νῦν δια-
τοῖς ἔμμοισι, τιμωρέτους νόμος ὅτι παρ' ἡμῶν

ἀναμείνατ' οὐκ οὐκ πῶς ἐν ἀπὸ πρυτανείῳ, εἴτα
 τότε ἔξιπην; αἴτιον γὰρ λοιπόν. ἀν' δι' ἐπὶ ὑ-
 μῶν αὐτῶν ἀμώεσθαι δέη; ἄρα γ' οἶεσθε εἶς
 ἐχθρούς τὰς τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσειν
 καὶ κακουρήσασθαι ἀνὰ μένιν; ἢ πῶς πόλιν αὐ-
 πῶ ἐμ. ποδίζοντας νόμους εἰ θύσετε, καὶ τὰ νῦν
 τίττα τῶν συμφρόντων λέγοντας; διωθήσεσθαί
 τι ποιῆσαι τῶν δεόντων; ἀλλ' ἀγαπήτὸν ὧς ἀν-
 δροῦς ἀθλωαῖοι, εἰ πάντων καλῶς ἐχόντων ἡ-
 μῖν καὶ μηδενὸς ὄντος τοιούτου νόμου κρατοῦ-
 μιν τῶν ἐχθρῶν ἢ ταῖς ὀξύτησι δυναίμεθα, ἢ
 τοῖς τῶν πολέμου κραιφύσι ἀκολουθεῖν, καὶ μη-
 δενὸς ὑστείρειν. ἀλλὰ μὲν εἰ φαίνη τοιοῦτον τε
 θεοκῶς νόμον, ὅς τὰ τοιαῦτα λυμάνεται, δι-
 ῶν ἢ πόλις καὶ περὶ καὶ λαμπρὰ πρὸς πᾶ-
 σι κατέστηκε, τῶς οὐχὶ δικαίως ἔπιπῶ αὐτῶν
 ἄλλοις; Ἐπιτοίνω ὧς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι πῶς διοί-
 κησιν ἀνὰ κρεῖττον, τὴν δὲ ἱεράν, καὶ πῶς ὅσιν. ὡς δὲ,
 ἐγὼ φράσω. ἔστιν ὑμῖν κύριος νόμος καλῶς εἰ-
 πὸς τις ἢ ἄλλος κείμενος, εἶς ἔχοντας τὰ, τε
 ἱερά καὶ τὰ ὅσα γήματα καταβάλλειν εἰς
 τὸ βουλοῦσθαι εἰ δὲ μὴ, πῶς βουλώσασθαι
 εἰσπράττειν τοῖς νόμοις χρωμένω τοῖς τελωνι-
 κοῖς. ὅτι τοίνω τῶν νόμων τούτου διοικεῖται τὰ
 κοινά. τὰ γὰρ εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς θυ-
 σίας καὶ πῶς βουλώσασθαι, καὶ εἰς ἵππεσθαι, ἢ τὰ λ

Δημοσθένους

λα χρήματα ἀναλισκόμενα, οὗτος ἔσθ' ὁ νό-
μος ὁ διοικῶν, καὶ ὁ ποιῶν προσδυπερεῖσθαι. οὐ
γαρ ὄντων ἱκανῶν τῶν ἐκ τῶν τελῶν χρημά-
των τῇ διοικήσει, τὰ προσκαταβλήματα ὀνο-
μαζόμενα, διὰ τὸν τῶν νόμου τούτου φόβον κα-
ταβάλλεται. πῶς οὖν ἔχ' ἅπαντ' ἀνάγκη κα-
ταλυθῆναι τὰ τῆς πόλεως, ὅταν αἰ μὲν τῶν
τελῶν καταβαλαὶ μὴ ἱκαναὶ ὡς τῇ διοική-
σει, ἀλλ' εὐδεῖς πολλῶν, καὶ μὴ δὲ ταῦτα ἀλ-
λ' ἢ πρὸς λήγοντα τὸν εὐναυτὸν ἢ λαβεῖν: τὰ
δὲ προσκαταβλήματα οὐ μὴ πεισῆτας, κυ-
εῖα ἢ μηδὲ ἢ βουλῆ, μηδὲ τὰ δικασθῆαι δι-
σαι, ἀλλὰ καδισῶσιν ἐβρυτάς μέχρι τῆς εὐνά-
της πρυτανείας; τὰς δὲ ὀκτώ, τί ποιήσομεν;
εἴπε τιμόκρατες. οὐ σωίμεν καὶ βουλυσό-
μεθα εἰάν τι δέη; εἴτα ἔτι δημοκρατησόμεθα;
οὐ δικάσει τὰ δικασθῆαι τὰ, τε ἰδία καὶ τὰ
δημόσια; καὶ τίς ὑπάρξει τοῖς ἀδικουμένοις ἀσ-
φάλεια; οὐκ εἴσεισιν ἢ βουλῆ καὶ διοικήσει τὰ
ἐκ τῶν νόμων; καὶ τί λοιπὸν ἔσθ' ἡμῖν, ἀλλ' ἢ
καταλελυῖσθαι; ἀλλὰ νῦν δι' ἅμωθ' ἰταῦτα
ποιήσομεν; καὶ πῶς οὐ δεινὸν εἰ διὰ τὸν νόμον
ὄν σὺ τέθεικας μωθὸν λαβῶν, ἅμωθος ὁ δῆ-
μος καὶ ἢ βουλῆ καὶ τὰ δικασθῆαι ἔσαι. χεῖρ
γαρ εἴσθ' ἔγε σε ὡς τιμόκρατες προσγράψαι
τῷ νόμῳ. ὁ πρὸς ἐποίεις κατὰ τῶν τελῶν ἢ

τῶν ἐβνιτῶν, τὰς πράξεις κατὰ τοῦ ὑπάρχον-
 τας νόμους, καὶ εἰ κατὰ τινων ἐν ἄλλῳ τινὶ νό-
 μῳ, ἢ ψήφισματι τὰς αὐτὰς εἴρηται πράξεις
 ὧν ὀφείλουσιν εἶναι, ἄς ποδὶ τελωνῶν, καὶ κα-
 τὰ τούτων εἶναι τὰς πράξεις, κατὰ τοῦ ὑπάρ-
 χοντος νόμου. νῦν δὲ κύκλῳ φύγων τοῦ νό-
 μου τοῦ τελωνικῆς ὅτι τὸ ψήφισμα τὸ δικτή-
 μονος εἴρηκε πράττειν τοῦ ὠφληκότας κατὰ
 τούτους τοῦ νόμου, διότι ταῦτ' οὐ προσέγρα-
 ψε τοῦτο. ἐκ ὧν τούτου τὸ πρόπον τῶν μὲν ὑπάρ-
 χουσιν τιμωρίας λύσας κατὰ τῶν τῆς πό-
 λεως ἐχόντων, ἐτόρσαν δ' οὐ προσγράψας,
 πάντα τὰ πράγματα ἀναρεῖ, δῆμον, ἱππέ-
 ας, βουλῶν, ἱερά, ὅσα ἀνθρώπων ἀνὰ πρός ὑμεῖς ὡ-
 ἀνδρῶν ἀθλωμαῖοι σωφρονῆτε, κολαθεῖς καὶ
 δοῦς ἀξίαν δίκην, τοῖς ἄλλοις πρᾶδειμα γε-
 νήσεται μὴ τιθέναι τοιούτους νόμους. οὐ τοίνυν
 τὰ δικαστήρια ἀκυρα μόνον ποιεῖ τῶν προστι-
 μιμάτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὰ κοινὰ δὴ
 δώσιν ἀδικίαν: τὰς ἐποδὶ τῆς πόλεως στρατι-
 ασί λυμάνεται: τῶν διοικήσιν καταλύει: τοῖς
 κακούργοις, καὶ τοῖς παρραλοῖαις, καὶ τοῖς ἀ-
 στρατοῦ τοῖς βοηθοῦται τέθεικε τὸν νόμον. τὰς
 γὰρ ὑπαρχούσας ἐκ τῶν νῦν κρείων νόμων τι-
 μωρίας καταλύει. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων
 ἰούς ἔθηκε σόλων οὐδὲν ὅμοιος ὧν τούτω νομο-

Δημοσθένους

δέ τις, εἰάν τις ἄλλῳ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμῆ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμοῦ· καὶ εἰάν τις ἄλλους τῆς κακώσεως τῶν γονέων εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλη, δεδέσθαι, καὶ ἄσφατεῖα πῖς ὀφλη, καὶ τι τῶν αὐτῶν τοῖς ἑσπέρμοις ποιῆ, καὶ ἑσπέρν δεδέσθαι· τιμοκράτης ἅπασι τούτοις ἀδίκαιαν ποιεῖ, τῆ κατατάσει τῶν ἐρήνιτων τὸν δεσμὸν ἀφαιρῶν. ὥστ' ἐμοὶ γε δοκεῖ, καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερον εἶναι τὸ ῥηθισόμενον οὕξει, λέξω καὶ οὐκ ἀρκρῦψομαι, κατὰ ἑσπέρν γ' αὐτὸ ἀξιὸν αὐτὸν εἶναι θανάτῳ ζημῶσαι ἵνα εἰ ἀδου τοῖς ἀτεβέσι θῆ ἑσπέρν τὸν νόμον, ὑμᾶς δὲ ἑσπέρν ζῶντας τοῖςδε τοῖς ὀσίοις καὶ δικαίοις εἶναι τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. ἀνάγνωθι δὲ καὶ τούτους ἑσπέρν νόμους. Νόμοι κλοπῆς, κακώσεως γονέων, ἄσφατεῖα.

Ο, πὲ εἰάν τις ἀπωλέσῃ, εἰάν μὴ αὐτὸ λάβῃ, τὴν διπλασίαν καταδικάζειν· εἰάν δὲ μὴ, τὴν δεκαπλασίαν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. δεδέσθαι δ' εἰ τῆ ποδοκᾶκη τὸν πόδα πένθ' ἡμέραισ καὶ νύκτας ἴσας, εἰάν προστιμῆσῃ ἢ ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον, ὅταν ποδὲ τῆ τιμῆματος ἢ. εἰάν δὲ τις ἀπαχθῆ τῶν γονέων κακώσεως ἢ λωκῶς, ἢ ἄσφατεῖα, ἢ προειρημένων αὐτῷ τῶν νόμων εἰργασθαι, εἰσὼν ὅπῃ μὴ χρῆ, δημοσίων αὐτὸν οἱ εἰ δέκα ἢ

ἔισα γόντων αὐτὸν εἰς τῷ ἡλιαίαν: κατηγορεῖ
 τω δὲ ὁ βουλόμηνος, οἷς ἔξεστιν. εἰὰν δὲ ἀλώ, τι
 μά τω ἡ ἡλιαία, ὅ, τι χρῆ παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀρ-
 τίσαι. εἰὰν δὲ ἀρῆνείου τιμῆῃ, δεδέσθω τέως
 αὐτὸν ἐκτίση.

Ομοίος γε ὡ ἀνδρὸς ἀθλιαῖοι σόλων νο-
 μοθέτης, καὶ τῆμοκράτης. ὁ μὲν γε καὶ εὖ ὄν-
 τας βελτίους ποιῆ, καὶ εὖ μέλλοντας ἐσε-
 ὄσαι. ὁ δὲ καὶ τοῖς γενημείοις πονηροῖς ὅπως
 μὴ δώσουσι δίκην, ὁ δὲ δεικνυσι, καὶ τοῖς οὖσιν
 ὅπως ἀδεια γνήσεται κακουργεῖν, δεισκει,
 καὶ τοῖς μέλουσιν ἐσεῶσαι, εὖ ἔξ ἀπάντων
 τῶν χρόνων πονηροῦς, ὅπως ἐσοντι σῶοι, καὶ
 μηδὲν πείσονται, πῶρασκιδάζων. καὶ τοι τίνα
 αὐτὸν ἀείων δόξης δίκην, ἢ τί σὺ παθῶν αὐτὰ προ-
 σήκοντα εἶης πεπονθῶς, ὅς τὰ μὲν ἄλλα εἰώ, ἀλ-
 λά εὖ τῷ γῆρα βοηθοῦς λυμαίνῃ, οἱ καὶ ζῶν-
 τας ἀναγκάζουσι εὖ παιδείας εὖ γονέας εἰ-
 φειν, καὶ ἐπειδαν ἀρῆθάνωσιν, ὅπως τῶν νομι-
 μομείων τύχῃσι, πῶρασκιδάζουσιν; ἢ πῶς οὐ
 κἀκείνος ἀπάντων ἀνθρώπων δικαίως αὐτὸν νομί-
 μοιο, ὅς τις ὡ κατάρατε εὖ εὖ πλείονος φράνη
 εὖ κλέπῃας, καὶ κακούργους, καὶ εὖ ἀδρα-
 τῆτους τῆς πατείδος ποιούμενος, καὶ εὖ τού-
 πους καθ' ὑμῶν νόμον τιθεῖς; Βούλομαι τοί-
 μω ὑμῖν ἀύπεχόμην εὖ ἀρχῆ τῶ λόγου ἀρῆ

Δημοσθένους

λογήσασθαι πεποιηκότα ἑμαυτόν. ἔφλω γράψαι
τὸ ἔξελέγεθν κατὰ πάντα εὐόχον ὄντα τῆ γρα-
φῆ: πρῶτον μὲν, πρὸς τοὺς νόμους νομοθετουῶ-
ντα: διὸ τῶρον δὲ ὑπεναντία τοῖς ἔσιν νόμοις γε-
γραφότα: τείτον δὲ τοιαῦτα δι' ὧν βλάβη
πύλιν. οὐκοῦν ἠκούσατε τῶν νόμων ἀκε-
λδύουσι ποιεῖν τὸν πηκύτα νόμον καινόν. καὶ
πάλιν ὑμᾶς ἐδίδαξα, ὅτι τούτων ἔδ' ὅτι οὐκ
ἔποίησεν οὗτος. καὶ μὲν, καὶ κείνων ἠκούσατε
τῶν νόμων, οἷς εὐαντίος ὧν ἐφαίνετ' ὁ τούτου. καὶ
τούτους ὅτι πρὶν λύσαι, τὸν δὲ τέθεικεν, ἐπίστα-
σθε. ἀλλὰ μὲν ὅτι γ' οὐκ ἔστι τῆδ' αἰσῶν, ἀκηκόα-
τε: ἀρ' ἔτι γὰρ λέγων ἐπαυσάμεν. οὐκοῦν κα-
τὰ πάντα ἀδικεῖ φανερῶς, καὶ οὐδὲν ἔσθ' ὅ, τι
φροντίσας ὑμῶν οὐδ' οὐλαβηθεῖς φαίνεται.
ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ ἐν εἰς πρὸς τούτοις ἄλλο τι
μὴ ποιεῖν ἐγγράψῃσιν εὐ τοῖς οὐσι νόμοις, καὶ ἐν
τοῖσιν ποιῆσαι. πανταχόθεν μὲν τοίνυν δήλος
ἔσθ' ὅτι ταῦτ' ἐγράψεν ἑσθι βουλδύτας, καὶ
μετὰ τῆ βουλδύσασθαι ταῦτ' ἀδικεῖν, καὶ οὐ-
 γνώμη διαμαρτῶν. μάλιτα δὲ ἐκ τῆ πάντα
τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑσάτης συλαβῆς τοιοῦτον
εἶναι. οὐ δὲ γὰρ οὐδ' ἄκων οὐδὲν ἔθηκεν ὀρθῶς
ἔχον, οὐδ' ὡς ὑμῖν ἐμελελυσιτελήσειν. πῶς
οὐκ εἰκὸς μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι τοῖσιν, ὅς
τις τῆ μὲν δήμῳ ἠδικημένῳ ἠμέλησεν, ἑσθρῶ

Δὲ τῶν ἡδικοτήτων, καὶ ὑπερον ἀδικησόντων
 τοὺς νόμους τέθεικε; Θαυμάζω δὲ ὧ ἀνδρες
 δικασαὶ τῆς ἀναιδείας αὐτῶ τὸ λῶϊκα μὲν
 ἔρχον αὐτὸς μετ' ἀνδρῶτιωνος, τὸν ἔλεον ἄλλων
 ἄλλοι τῶ πλῆθει τῶ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι, ὡ
 ἀπειρηκότι τὰ ἐαυτῶ χρεῖματα εἰσφέροντι:
 ἐπειδὴ δὲ ἀνδρῶτιωνα ἔδει ἀπάλαι ὑφῆξιτο
 τῆς πόλεως χρεῖματα καταθεῖναι, τὰ μὲν, ἱε-
 ρὰ, τὰ δὲ ὅσια, τότε θεῖναι τὸν νόμον ἐπ' ἀρσε-
 ρήσει, τῶν μὲν ὀσίων τῆς δεκαπλασίας, τῶν ἱε-
 ρῶν δὲ, τῆς δεκαπλασίας. καὶ οὕτω πρὸς τὸ
 πλῆθος τὸ ὑμέτερον προσενώετα, ὅ αὐτί-
 κα διή μάλα ἔσθ' ἔχ' δῆμον φήσων τὸν νό-
 μον ἄλλων θεῖναι. δικαίως δὲ αὐτῶ μοι δοκεῖ πα-
 θεῖν ὀπιού, ὅς τις οἶετα δεῖν, εἰ μὴ τις ἀγο-
 ρανόμος, ἢ ἀσιώμος, ἢ δικαστὴς κατὰ νόμους
 γυνόμνος, κλοπῆς ἐν ταῖς δὴθώαις ἐάλωκεν,
 ἀνθρώπος πένης καὶ ἡδωότης, καὶ πολλῶν ἀπει-
 ρος, καὶ κληρωτῶ ἀρχιῶ ἀρξασί: τούτῳ μὲν
 πλῶ δεκαπλασίαν εἶναι, καὶ νόμον οὐδένα τοῖς
 ποιούτοις ἄλλοιουῶτα τίθεισιν. εἰ δὲ πινδὸς
 πρὸς ἄλλους αἶρεθὲν τὸς ἔσθ' ἔχ' δῆμον πλῶσοι
 ἄντες ὑφείλοντο χρεῖματα πολλὰ, τὰ μὲν, ἱε-
 ρὰ, τὰ δὲ ὅσια, καὶ εἶχον χεῖρον πολλῶ, τούτοις
 ἴπως μηδὲν πείσοντες, μήθ' ὧν οἱ νόμοι, μήθ' ὧν
 τὰ ψηφίσματα προστάττει, μάλ' ἀκείβως

Δημοσθένους

οὔτε. καὶ τοίγ' ὁ σόλων ὡς ἀνδρὸς δικασαί, ὃ
οὐδέτις αὐτὸς τιμοκράτης φήσει ὅμοιος νομο-
θέτης εἶναι, οὐχ ὅπως ἀσφαλῶς κακουργή-
σουσι, φαίνεται πρᾶσκαδύζων τοῖς τοιούτοις·
ἀλλ' ὅπως, ἢ μὴ ἀδικήσουσιν, ἢ διώσουσι δίκῃ
ἀξίαν, καὶ νόμον ἡσώεγκε. Λέγε ἄρα τὸν νό-
μον.

Νόμος.

Εἰ μὲν τις μεθ' ἡμῶν ἀπὸ πενήτηντα
δραχμαῖς κλέπῃσι, ἀπαγωγῇ πρὸς αὐτὸν εἶδε
κα εἶναι. εἰ δέ τις νύκτωρ ὀπιού κλέπῃσι, τῆ-
τον ἔβῃναι καὶ ἀρκτεῖναι, καὶ ῥῶσαι διώκον-
τα, καὶ ἀπαγαγεῖν τοῖς ἑνδεκα εἰς οὐλοῖτο· ὃ
δι' ἀλότιων αἰ ἀπαγωγαί εἰσιν οὐκ ἐβυηταῖς
κατασῆσαντι ἔκτισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων,
ἀλλὰ θανάτον πῶ ζημίαν. καὶ εἰ τις γ' ἐκλυ-
κείσ, ἢ ἔξ ἀκαδημίας, ἢ ἐκ κωσσαργῆς ἱμά-
πιον, ἢ λικύθιον, ἢ ἄλλο τι φανλότατον, ἢ τῶ
σκαδῶν τι τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων ὑφέλοῖτο, ἢ
ἐκ τῶν λιμένων ἀπὸ δέκα δραχμαῖς ἢ τού-
ταις θανάτον ἐνομοθέτησεν εἶναι πῶ ζημίαν.
εἰ δέ τις ἰδίαν δίκῃ κλοπῆς ἀλώη, ὑπάρχου-
μῶν αὐτῷ διπλασίον ἀρκτίσαι τὸ τιμῆν· πρὸς
τιμῆσαι δὲ βίῳ τῶ δικασθεῖν πρὸς ὃ ἀρκ-
εῖν δεσμὸν· ὃ κλέπῃσι, πένθ' ἡμῶν, ἢ νύκτας
ἴσας, ὅπως ὀρεῶν ἅπαντες αὐτὸν δεδεμένον.

Καὶ τούτων ὀλίγα πρότερον ἠκούσατε τῶ

νόμων. ὥτε γὰρ δεῖν τόν γε τὰ αἰχρὰ ὄραζό-
 μνον μὴ ἂν ὑφείλετο μόνον ἀφιδύοντα ἀ-
 πημάχαι: πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἐδύκωσαν οὐ-
 τω γοὶ κλέπται ἐσεσθαι, εἰ μέλοιεν λαθόν-
 τες μὴ ἔξειν, μὴ λαθόντες δὲ αὐτὰ μόνα κα-
 ταθήσειν ἂν ὑφείλοντο: ἀλλὰ ταῦτα μὴ δι-
 πλάσια καταθεῖναι: δεθέντα ἧ πρὸς τούτῳ ὡ-
 πμήματι ἐν αἰχρῇ ἡδὴ ζῆν τὸν ἄλλον βίον.
 ἀλλ' ἐπιμοκράτης: ἀλλ' ὅπως ἀπλά μὴ ἂν δεῖ
 διπλάσια, καταθήσουσι, πρὸς κούασε. μὴ δ'
 ὅπως ὡς τίμον ἐσαι πρὸς τούτοις. καὶ οὐκ
 ἀπέχρισεν ἑσθὲρ τῶν μελλόντων αὐτῷ ταῦ-
 τ' ἀδικεῖν. ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἂν ἡδίκηκως κεκο-
 λασμένος ὡς, καὶ ὄψιν ἀφῆκε. καὶ τοι ἐγὼ γ'
 ὡμῶς δεῖν τὸν νομοθετοῦντα πρὸς τῶν μελ-
 λόντων ἐσεσθαι, οἷα δεῖ γίγνεσθαι, καὶ ὡς ἕκα-
 στα ἔχειν, καὶ τὰς τιμωρίας ὅποιός τις ἐφ'
 ἕκαστοις δεῖ τοῖς ἀδικήμασιν εἶναι, πρὸς τού-
 των νομοθετεῖν. ὄψιν γάρ ὅτι τὸ ἐφ' ἅπασιν τοῖς
 πολίταις κοινὸς ὅς νόμος τιθέναι. τὸ ἧ πρὸς
 τῶν γεγονότων πραγμάτων νόμους γράφειν,
 οὐ νομοθετεῖν ὅτιν, ἀλλὰ ὅς ἀδικουῦντας σώ-
 ζειν. σιωπεῖτε δ' ὡς ἀληθῆ λέγω ἐκ τωνδλί.
 εἰ μὴ γὰρ δυκτῆμῶν ἐάλω πῶ τῶν πρᾶνό-
 μων γραφῶ, οὐκ αὐτῆκε ὄψιν τὸν νόμον ὁ
 τιμοκράτης, οὐδ' αὐτῆ δεῖτο ἢ πόλις τούτου. τῆ

Δημοσθένους

ὁ μὲν ἄλλ' ἐξήκει ἀν' αὐτοῖς ἀπεδρῖν ὅσιν τῷ
πόλιν τὰ χρήματα τῶν ἄλλων μὴ φροντί-
ζειν. νῦν δ' ἐπειδὴ ἀπέφυγε, τὸ μὲν ὑμέτερον
δύγμα καὶ τῷ τῆς δικασθείου ψήφον, καὶ εἰς
ἄλλους νόμους ἀκύρους οἶεταί δεῖν εἶναι: αὐτ'
δὲ καὶ τοῖς αὐτῆς νόμον, κύριον. καὶ τοὶ ὦ τιμό-
κρατες, οἱ μὲν ὄντες ἡμῖν κύριοι νόμοι τουτου-
σὶ ποιούσι κρείους ἀπάντων: καὶ δισύασιν αὐ-
τοῖς ἀκούσασιν ὁποῖον αὐτὸ νομίζωσι τὸ ἀδί-
κιμα, τοιαύτη δὲ τῆς ἡδονικότητος κεχῆσθαι
τῆς ὀργῆς: μέγα, μεγάλη: μικρὸν, μικρὰ. ὅταν
γὰρ ἢ ὁ, πικρὴ παθεῖν, ἢ ἀρτίσαι, τὸ τιμᾶν
εἰς τούτοις γίγνεται. σὺ τοίνυν τὸ παθεῖν ἀφαι-
ρεῖς, τὸν δεσμὸν ἀφαιεῖς: καὶ ταῦτα, τίσι; τοῖς
κλέπταις, τοῖς ἰδρυσύλοις, τοῖς παγραλοῖς, τοῖς
ἀνδροφόνοις, τοῖς ἀσρατῦτοις, τοῖς λεί-
πουσι τὰς τάξεις. τούτους γὰρ πάντας σώσεις
τῷ νόμῳ, καὶ τοὶ ὅς τις ἐν δημοκρατίᾳ νομο-
θετῶν, μήθ' ἑσθ' τῶν ἰδρῶν μήθ' ἑσθ' τῆς
δήμῳ νομοθετεῖ, ἀλλ' ἑσθ' ὧν εἶπον ἀρτίως, κα-
πῶς οὐ δίκαιός ἐστι τῆς ἐχάτης τιμωρίας τυ-
χεῖν; οὐ γὰρ διὰ δρῆγε ὡς εἴς τοιούτους οὐκ ἔστι
προσῆκει καὶ οἱ νόμοι κελθόνσι ταῖς μεγίσταις
τιμωρίας ἐνόχους εἶναι: οὐδ' ὡς οὗτοι ἑσθ' ὧν
εἶρηκε τὸν νόμον, οὐ καὶ κλέπται, καὶ ἰδρυσύ-
λογοί εἰσι, τὰ μὲν ἰδρὰ, τὰς δεκάτας τῆς δεξί-

καὶ τὰς πενήτησας τῶν ἄλλων θεῶν σεσυλη-
κότες: καὶ ἀντὶ τῆς ἀχρυσῶσαι, αὐτοὶ ἔχοντες,
τὰ δ' ὅσα ἄ ἐγένετο ὑμέτερα, κεκλοφότες.
Παραφύει δὲ τοσοῦτον αὐτῶν ἢ ἰδρυσυλία τῶν
ἄλλων, ὅτι τῷ ἀρχῶ οὐδὲ ἀνλώεγκαν εἰς
τῷ ἀκρόπολιν δέον αὐτούς. οἶμαι δὲ νῆ τὸν
λία τὸν ὀλύμπιον ὡ ἀνδρῶς δικασαί, ἔκ ἀχρ-
αυτομαίτου τῷ ὑβειν καὶ τῷ ἰσδρηφανί-
κν ἐπελθεῖν ἀνδρῶτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ
ἔπι πεμφθεῖσαν: ἴν' ὡ ἀπερ οἱ τὰ ἀκρωθῆεια τῆς
ἱκίς ποδῶν φαίνεσθε ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' αὐ-
τῶν: οὐτῶ καὶ οὗτοι αὐτοὶ αὐτοῖς διαδικαζό-
μενοι, ἀπώλοντο, καὶ τὰ χρήματα καταθείεν.
ἑσπλάπια κατὰ ἑσὺ νόμους, ἢ δεθείεν.
οὐλομαι δ' ὑμῖν ὁ μεταξὺ λέγων ποδὶ τού-
των ἐνεθυμήθην εἰπεῖν, ποδὶ οὐ τέθεικε νόμος,
ἔραδρξόν τι καὶ θαυμαστὸν ἠλίκον. οὗτος γὰρ
καὶ ἀνδρῶς δικασαί, τοῖς μὲν τὰ τέλη ὠνονμέ-
κίς ἔγραψε τὰς τιμωείας εἶναι, εἰ μὴ κατα-
ἄλοιεν τὰ χρήματα κατὰ ἑσὺ νόμους τοὺς
εἰσ τῶν, ἐν οἷς ἢ ὁ δεσμὸς ἢ ἡ διπλασία γέ-
ραπῆαι ἀνθρώποις, οἱ δὲ τὸ ζημιοῦσθαι ἔπι
ἰωνῆ, ἀκοντες ἔμελλον τῷ πόλιν ἀδικήσθαι:
ἵς δ' ὑφαιρουμύοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἰδρ ο-
υλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ τὸν δεσμὸν ἀφείλε. καί
εἰ μὲν ἐλάτῃω τούτους ἀδικεῖν ἐκείνων νομο-

Δημοσθένους

σαι φήσεις, ἀνάγκη μάλιστα σε ὁμολογεῖν· εἰ
δὲ μείζω νομίζων, ὡς περ ὄσιν, ἐκείνα. τὰ δὲ κή-
ματα οὗ μὴ ἀδείεις, οὗ δὲ μὴ, οὐκ ἤδη δῆλος
εἰ πεπρακώς τὸ πρᾶγμα τούτοις; Ἄξιον τοί-
νω καὶ τὸ τ' εἶπεν, ὅσον ὑμεῖς διαφύετε ὡς
ἀνδρῶν δικασαὶ μεγαλοφροσυνῆ τῶν ὀπιό-
ρων. ὑμεῖς μὲν γὰρ τὰ ὡς τῶ πλῆθει νομοθε-
τησάμενα δεινά, εἰάν τις ἢ διχόθεν μεθοφορῆ, ἢ
ὀφείλων τῶ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ, ἢ δικάζῃ, ἢ
ἄλλο τι ποιῆ ὧν οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσιν, οὐ κα-
λύετε· καὶ ταῦτα εἰδότες ὅτι διὰ πενίαν ποιῆ-
σει ὁ τούτων τί ποιῶν· οὐ δὲ νόμους τοιούτους
τίθεσθε, ὅπως ἐξουσία ἔσαι αὐτοῖς ἐξαμαρ-
τεῖν, ἀλλὰ τὸναντίον, ὅπως μὴ. οὐτοι δ' ὅπως
οἱ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δεινότατα ποιῶντες δι-
κῶ μὴ δώσουσιν· εἶτα προπηλακίζουσιν ὑμᾶς
ἰδίᾳ τοῖς λόγοις, ὡς αὐτοὶ καλοὶ καὶ ἄγαθοι, πρι-
νερῶν καὶ ἀχαιέων οἰκετῶν εὐόπους ἔχοντες·
καὶ καὶ ἐκείνων ὡς ἀνδρῶν δικασαὶ, ὅσοι αὐ-
τῶν ἐλευθέροι γένωνται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χά-
ριν ἔχουσι τοῖς δεσπότης, ἀλλὰ μισοῦσι μά-
λιστα ἀνθρώπων ἀπάντων, ὅτι σωίσασιν αὐ-
τοῖς δουλεύσασιν· οὕτω δὲ καὶ οὐτοι οἱ ῥήτορες
οὐκ ἀγαπῶσιν ἐκ πενήτων πλούσιοι ἀπὸ τῆς
πόλεως γιγνόμενοι· ἀλλὰ καὶ προπηλακί-
σει τὸ πλῆθος, ὅτι σωίσειεν αὐτῶν ἕκαστος το-
σὺ τῆ

εὐ τῆ πονία καὶ * εὐ τῆ νεότητι ζωιτηδύμα
 τα. ἀλλὰ νῆ δία, αἶχρον ἴσως κω, ἀνδροτίωνα
 δεδέσθαι, ἢ γλ αὐκέτω, ἢ μελαίνωπον; οὐ μα
 τὸν δία ὡ ἀνδρὸς δικασαί: ἀλλὰ πολὺ αἶχι
 ον τῷ πόλιν ἀδικουμένω καὶ ὑβριζομένω
 μὴ λαβεῖν δίκην καὶ ἔσθρ τῆς θεοῦ, καὶ
 ἔσθρ αὐτῆς. ἐπεὶ ἀνδροτίωνί γε πότρεα οὐ
 παρῶν τὸ δεδέσθαι; ἀλλ' αὐτοὶ ἴσε πολλὰς
 πενταεθείδας εὐ τῷ δεσποτικῷ διατεί-
 φαντα τὸν πατῶρα αὐτῆ, καὶ ἀχρδραῖντα, ἢ
 οὐκ ἀφελθέντα. ἀλλὰ δὴ τὰ ζωιτηδύματα
 τὰ εὐ τῆ ἡλικία; ἀλλὰ καὶ δὴ τὰ ταῦτα δεδέ
 σθαι αὐτῷ ἔχ ἦπρον προσήκει, ἢ δι' ἀπρῦφεί
 λετο, ἢ ὅτι εἰσῆει εἰς τῷ ἀγορῶν, οὐκ ἔζον αὐ
 τῷ, καὶ ἐκ ταύτης εὐ σωφρόνως βεβιωκότας
 αὐ τὸς ἦγεν εἰς τὸ δεσποτικόν. ἀλλὰ καὶ με-
 λαίνωπος δεινὸν νῆ δι' ὄβιν, εἰ δεθήσεσθαι νυῖ
 ἔμελλεν; ἀλλὰ πῶρὶ μὲν τῆ παρὸς αὐτῆ οὐ-
 δὲν ἀν φλαῦρον εἰ ποιμι, οὐδ' εἰ πάνυ πύλα
 ἔχω πῶρὶ κλοπῆς λέγειν: ἀλλ' ἔστω ἐκεῖνός γ'
 ἐμοὶ τοιοῦτος, οἷον ἀν τιμοκράτης αὐ τὸν ἐγκω
 μιάσειν. ἀλλ' εἰ χρῆστοῦ παρὸς ὦν πονηρὸς ἢ
 κλέπτης κω, καὶ προσδοσίω γε ἄλουν, τεία
 ἡάλλαντα ἀπέτισε, καὶ σινέδρου γενομένου
 κλοπῶ αὐτῆ; τὸ δικασήριον κατέγνω, καὶ δε
 καπλάσιον ἀπέτισε, καὶ πῆρεπρεσβύσατο εἰς

Δημοσθένους

αἰγυπῆον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐαυτῶν ἡλικίᾳ,
οὐ τοσούτῳ μάλλον αὐτὸν ἔδει δεδέσθαι, εἰ
καὶ χρυσοῦ πατρὸς ὢν τοιοῦτος ἴσῳ; οἶμαι γὰρ
ἔγωγε, εἴ πορ τῷ ὄντι χρυσοῦ ἴσῳ λάχῃς καὶ οὐ
λόπολις, ὅπως αὐτῶν ἀν' ἐκείνου δεθῆναι αὐτὸν
τοιοῦτόν γε ὄντα, καὶ οὕτως ἀχρεοῖς ἀνείδεσι
πυριβάλλοντα ἐκείνον. ἢ οὔτε μὲν διη' ἐώμεν.
ἢ αὐκέτι δὲ σκεψώμεθα. οὐχ οὕτως ὅτιν, ὅ
πρῶτον μὲν εἰς δεκέλειαν αὐτομολήσας καὶ
κεῖθεν ὀρμώμενος, καταθέων καὶ φέρων καὶ
ἀγων ὑμᾶς; ἀλλὰ πάντες ἴστε ταῦτ' ἅ λέγω:
καὶ ἀπὸ μὲν τῶν ὑμετέρων παιδῶν καὶ γυναί-
κων καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων ὅσα λάβοι, δε-
κάτας ἐκεί τῷ ἀρμόσῃ κατατιθεὶς τούτων ἀ-
χειβῶς. τί δέ γ' ἐνθάδε θεὸν πρεσβυτῆς ἀξίω
θεὸς εἶναι ὑφ' ὑμῶν ἀχρεῶν τὰς ἀπὸ τῶν ὑμε-
τέρων πολεμίων δεκάτας, ἔπειτα ταμνύ-
σας ἐν ἀκροπόλει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως, ἃ
ἔλαβεν ἀπὸ τῶν βαρβάρων, ὑψηλοῦς ἐξ
ἀκροπόλεως τὸν, τε δίφρον τὸν ἀργυρόποδα,
καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν μαρδονίου, ὅς ἦγε τειρα-
νοσίους διαρκικούς. ἀλλὰ ταῦτα γ' οὕτω περὶ
φανῆ ὅτιν, ὥστε πάντας ἀνθρώπους εἰδέναι.
ἀλλὰ τὰ μάλιστα, οὐ βίαιος ὡς οὐδεὶς ἀνθρώπων·
εἴτα φείσασθαι τινος αὐτῶν ἀξίον ὅτιν, ὥστε
εἶναι τούτους, ἢ τῶν δεκατῶν τῆς θεοῦ ἀμελή

σαι, ἢ τῆς διπλασίας τῶν ὀσίων χρημάτων, ἢ τὸν τούτους πειρώμενον σώζειν μὴ τιμωρήσασθαι : καὶ τί κωλύσει ἅπαντας εἶναι πονηροὺς ὡς ἄνδρες δικασαί, εἰ δὲ ταῦτα πλεονέξουσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι οὐδέν. μὴ τοίνυν αὐτοὶ διδάσκετε, ἀλλὰ τιμωρεῖσθε. καὶ μὴ ἔατε ἀγανακτεῖν, εἰ δεθῆσονται ἔχοντες τὰ ὑμέτερα: ἀλλ' ἄγετ' αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου. οὐδὲ γὰρ οἱ τῆς ξενίας ἀλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ ὄντες, ἕως αὖ τῶν ψυδομαρτυριῶν ἀγωνίσωνται: ἀλλὰ μείουσι, καὶ οὐκ οἴονται δεῖν ἐπὶ νηπιάς κατασῆσαντες πωλεῖσθαι. ἔδοξε γὰρ τῇ πόλει ἀπιστεῖν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ᾔετο δεῖν διακρονοθῆναι τῆς τιμωρίας δι' ἐπὶ νηπιῶν κατασάσεως: ἀλλ' ἐν ταῦθα μένειν αὐτοὺς, οὐ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν. καί τοι καὶ ἐπὶ χρέμασιν ἤδη τινὲς ἐδέθησαν, καὶ ἐπὶ κείσεσιν, ἀλλ' ὅμως ὑπέμενον. ἀνδρῶν μὲν οἷω ἴσας δεῖν ὀνομαστὴ πρὶ τινῶν μεμνησθαι: ἀναγκαῖον δὲ πρὸς ἐξέτασαι αὐτοὺς παρὰ τούτους. τοῦ μὲν οἷω πρὸς δὲ κλείδου ἀρχοντος ἔω, καὶ τοῦ σφόδρα παλαιούς. καί τοι κατὰ τοῦ χρόνου καθ' οὓς ἕκαστοι αὐτῶν ἦσαν, πολλοῦ ἄξιοι δοκιοῦντες μεμνησθαι τὸν ἐμπροσθεν χρόνον, ὅμως ἰσχυρᾶς πρὸς τῆς δήμας ὀργῆς ἐτύχχανον, ἐπὶ τοῖς ὑστερον γενομένοις

Δημοσθένους.

ἀδικήμασιν. οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δικάσιους ὤετο
θεῖν αὐτοὺς ἢ πόλις εἶναι, εἶτα κλέπτειν· ἀλλὰ
περὶ γε τὰ κοινὰ αἰεὶ δικάσιους. ἐδόκει γὰρ ἔ
μπροσθεν χρόνον οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύ
ων τῶ πεισθεῖναι συνέκειν δίκης οὗ τοιοῦτος γε
γινέαι ἀνθρώπος. ἀλλὰ μετ' εὐκλείδῳ ἀρ
χόντα ὡς ἀνδρὸς δίκασαι, πρῶτον μὲν θράσυ
βουλον τὸν κολυπῆα ἅπαντες μέμνησθε δις
θεσπία ἢ κειθήσια ἀμφοτέρωσ τὰς κρίσεις
ἐν τῷ δήμῳ. καὶ τοι τῶν ἐκ πειραιῶσ καὶ ἀρ
φυλῆσ οὕτως ὤ. ἔπειτα θιλέφρον τὸν λαμ
πρέα. ἔπειτα ἀργύριον τὸν κολυπῆα ἀνδρα
χρηστὸν καὶ δημοτικὸν, καὶ πρὸ τὸ πλῆθος τὸ
ὑμέτερον πολλὰ ἀσυνδάκτα. ἀλλ' ὁμως
τοὺσ νόμους ὤετο θεῖν καὶ αὐτοὺς ἐκείνος ὁμοίως
ὡσ περ ἐπὶ τοῖσ ἀδικιάταισ, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυ
τῷ ἰαύειν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ
πολλὰ ἔτη, ἕως τὰ χεῖματα ἀπέτισεν, ἀέδο
ξε τῆσ πόλεωσ ὄντα ἔχειν. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ κάλ
λίφρατος δισάμηνος καὶ ἀδελφιστοῦσ ὧν αὐ
τῶ οὐκ ἐτίθει νόμους· καὶ μῦρωνίδησ ὁ ἀρχίνθ
ῆσ τῶ καταλαβόντοσ φυλῶ, ἢ μετὰ γε τοὺ
θεοῦσ ἀπώτα του ὄντοσ τῆσ καθόδοσ ὡ δῆμο,
καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλά πε πολιτθμείνησ
καὶ ἐστρατηγηκότοσ πολλάκισ· ἀλλ' ὁμως ἅπαν
τεσ οὗτοι ὑπέμεινον τοὺσ νόμους. καὶ οἱ ταμίαι

ἐφ' ὧν ὁ ὀπαθόδομος ἐπέβη, καὶ οἱ τῶν τῆς
 θεοῦ, καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεῶν ἐν τῷ οἰκήμα-
 τι τούτῳ ἦσαν, ἕως ἢ κείσιν αὐτοῖς ἐγένε-
 το. καὶ οἱ πᾶσι τὸν σῆτον ἀδικεῖν δόξαντες
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὡς ἀνδρῶν δικασαὶ ἅπαν-
 τες βελτίους ἀνδροτίωνος ὄντες. εἶτα τού-
 τοις μὲν ἔδει κρείσσειν πάλαι κειμένους εἶναι
 νόμους, καὶ δεδωκείαι δίκην αὐτοῖς κατὰ
 αὐτῶν ὑπάρχοντα νόμους: δι' ἀνδροτίωνα δὲ
 καὶ γλαυκίτην καὶ μελαίνωπον, κοινὸν διείγε
 νέσθαι νόμον, δι' ὃ αὐτῶν ἐαλωκότας καὶ ψήφῳ
 κεκειμένους κατὰ αὐτῶν πάλαι κειμένους νό-
 μους, καὶ δόξαντας ἔχειν ἰδρὰ χρήματα καὶ
 ὅσα; εἶτ' ἔκατα γέλαστος δόξει ἢ πόλεις εἶναι,
 εἰ τοῖς ἰδρῶσὺλοις ὅπως σωθήσονται νόμον φα-
 νεῖται τι θεμνῆ; ἔγω γ' οἶμαι μὴ τοίνυν ἐάση-
 τε ὑμᾶς αὐτοῖς ὑβείζεσθαι, μὴ δὲ τῷ πόλιν.
 ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὅτι οὐδὴ μὲν τὸν κινδύου
 ναία νόμον δόξαντα θεῖναι οὐκ ἔστι τήδειον, οὐ
 πάλαι: ἀλλ' ἐπ' οὐδ' ἀνδρῶν ἀρχόντος ἀπεκτεί-
 νατε, καὶ φίλιππων τὸν φίλιππου τῆς ναυ-
 κλήρου ἡδὲ μικροῦ μὲν ἀπεκτείνετε: χρημά-
 των δὲ πολλῶν αὐτῶν ἐκείνου ἀντιτιμωμῆς,
 παρ' ὀλίγης ψήφου ἡ τιμώσατε. ταύτῃ τῷ
 ἔργῳ ἢ νῦν ἔστι τουτονὶ λάξετε: ἐκείνο πρὸς
 τούτοις ἅπασιν ἐθυμῆσθε, τὴν πρῶτ' αὐτῶν ἐπά-

Δημοθένους

Βετέ ὑπο τούτου αὐτῆ, εἰ ἔτος εἰς ὧν ἐπρέσ
βουσαν ὑπο ὑμῶν. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον
εἶναι, ὅτου αὐτὸ ἀπέχετο. ὁρᾶτε δὴ πῶ διαύοι-
αν αὐτῆ. ὁ γὰρ νόμος ὃν ἐτόλμησε θείναι, τὸν
ζόπον αὐτῆ δείκνυσι. Βούλομαι δ' ὑμῖν ὡ
ἀνδρῶν δικασαὶ ἐν Λοκροῖς ὡς νομοθετῆσι
διηγήσασθαι. οὐδὲν γὰρ χείρους ἔσεσθε πρῶ-
δειγμάτι ἀκηκοότες, ἄλλως τε καὶ ὡ πόλις
δύνομουμένη χρῆται. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτως οἶοντες
δεῖν τοῖς πάλαι κειμένοις χρῆσθαι νόμοις, καὶ
τὰ πάτρια ἀδυσέλπειν. καὶ μὴ πρὸς τὰς βου-
λήσεις, μὴ δὲ πρὸς τὰς διαλύσεις τῶν ἀδικη-
μάτων νομοθετεῖσθαι: ὥστε αὐτὸς βούλιτος
νόμον κεινὸν τιθέναι, ἐν βρόχῳ τὸν γράχην
ἔχων νομοθετεῖ. καὶ ἐὰν μὲν δόξη καλὸς καὶ
χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῆ ὁ πθεῖς καὶ ἀπὸρ χε-
ται: εἰ δὲ μὴ, τέθνηκεν ὡς ἀσθεντος τῆ βρο-
χου. καὶ γὰρ τοι κεινὸς μὲν οὐ τολμῶσι τιθέ-
ναι νόμους: τοῖς δὲ πάλαι κειμένοις ἀκραιβῶς
χρῶνται. ἐν πολλοῖς δὲ πάνυ ἔτεσιν ὡ ἀνδρῶν
δικασαὶ εἰς λέγεται παρ' αὐτοῖς νόμος κεινὸς
τεθῆναι. ὄντος γὰρ αὐτόθι νόμος ἐὰν τις ὀφθαλ-
μὸν ἐκκόψῃ, αὐτεκκόψαι πρῶτα εἶν τὸν ἐαυ-
τῆ, καὶ οὐ χρημάτων τιμῆσεως οὐδὲ μᾶς, ἀ-
πειλήσασί τις λέγεται ἐχθρὸς ἐχθρῶ ἐὰν ἔ-
χοντι ὀφθαλμὸν ὅτι αὐτῆ ἐκκόψει ἄσθεν τὸν

εἴα γυνομένης δὲ ταύτης τῆς ἀπειλῆς χαλε-
 πῶς ἐνεγκὼν ὁ ἐπιδόφθαλμος, ἢ ἡ γούμνος
 ἀβίωτον εἶναι αὐτῶ τὸν βίον ὄψα παθόντι,
 λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν. εἰάν τις
 εἴα ἔχοντας ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκ-
 κόψαι πρᾶξαίη, ἵνα τῆ ἴση συμφορᾷ ἄμφό-
 τροι χρωῖται. καὶ ὄψαν μόνον λέγονται λο-
 κροὶ θεῶσαι τὸν νόμον ἐν πλείοσιν, ἢ διακοσίοις
 ἔτεσιν. οἱ δὲ παρ' ὑμῖν ῥήτορες ὡς ἄνδρες δι-
 κασαὶ, πρῶτον μὲν ὅσοι μῶδε, μικροῦ δέουσι
 νομοθετεῖν τὰ ἐαυτοῖς συμφέροντα. ἔπειτα
 αὐτοὶ μὲν ὄψις ἰδιώτας εἰς τὸ δεσποτικὸν ἀ-
 γουσι ὅταν ἀρχῶσιν: ἐφ' αὐτοῖς δ' οὐκ οἴονται
 βεῖν τὸ αὐτὸ δίκαιον εἶναι ὄψα. ἔπειτα ὄψις
 μὲν τῶ σόλωνος νόμους ὄψις πάλαι δεδοκιμα-
 σμένους, οὓς οἱ πρόγονοι ἔθεντο, λύουσιν αὐτοί:
 τοῖς δ' ἐαυτῶν οὓς ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τι-
 θεῖσι, χρῆσθαι ὑμᾶς οἴονται δεῖν. εἰ οἶω μὴ τι-
 λωρήσεσθε τούτους, οὐκ αὖ φθαίοι τὸ πλῆθος
 τούτοις τοῖς θειοῖς δουλεύον. οὐδ' ἴσε ὡς ἄν-
 δρες δικασαὶ, ὅτι εἰ μὲν σφόδρα ὀργίζησθε,
 τίον ἀσελγανοῦσιν: εἰ μὲν δὲ μὴ, πολλοὺς ὄψις
 ἰσελγείσθ' ὄψητε, ἢ ὄψις ὑβείζοντας ὑμᾶς ὄψις
 εἰ τῶ φιλοτιμείσθαι προφάσει. ἵνα δὲ καὶ
 ὄψις ἐκείνου εἴπω τῶ νόμου ὡς ἄνδρες δικα-
 σαὶ, ὡς ἀκούω μέλειν παραδείγματι χρῆσθαι

Δημοθρόνος.

τουτονι, και φησειν ακολουθον αυτω τεθεικε-
ναι εν ω ενι, ουδε δησω αθλωαίων ουδενα ος αν
επιυιτας ρεις καθιση το αυτο τελος τελουω
τας: πλιω ενυ τις εωι προσδοσια της πολεως
η εωι καταλυσει τη δημη σωιων αλω: η τε
λος πριαμενος, η επιυισαμενος, η εκλεγων μη
καταβαλη. ακουσατε μου και πδρι τουτου.
ου γαρ ερω οτι αυτος ανδρωτιων ηγει εις το
δεσμωθμεον, και εδει τουτου κειμενου τη νο-
μου, αλλ εφ οισ κειται ο νομον ουτος, διδειξω
υμας. ουτος γαρ ω ανδρωτ δικασαι, ουκ εωι
τοις κειμενοις και ηγωνισμοις κειται, αλλ
εωι τοις ακειτοις, ινα μη δε το δεδεσται
χειρον αναγκάζοιντο αγωνιζεσθαι, η και παν-
τα πασιν απρασκοιοι ειν. ουτοι δε α εωι
τοις ακειτοις κειται, ως πδρι παντων ειρημέ-
να μέλει προς υμας λεγειν. ως δε σαφως γνώ-
σεσθε οτι αλιθη λέγω, εγω υμιν ερω. ουτε
γαρ ω ανδρωτ δικασαι εξιω υμιν τιμαν ο, τι
χη παθειν, η ακρτίσαι. εν γαρ τω παθειν και
δεσμος ενι. ουκ αν οτω εξιω δεσμου τιμησαι.
ουθ' οσων ενδειξίς δε τιτι, η απαγωγη προσε-
χεγραπτο αν εν τοις νομοις: τον δε ενδειχθει-
τα, η απαχθειτα δεσαντων οι ενδεκα εν τη
ξύλω. ει πδρ μη εβιω άλλους, η εωι προσ-
δοσια της πολεως, η εωι καταλυσει τη δημη

σωιόντας, ἢ ἄν τὰ τέλει ὠνούμενους, καὶ μὴ
καταβάλλοντας δῆσαι. νῦν δὲ, ταῦθ' ὑμῖν τεκ-
μήρια ἔγω ὅτι ἔξεσι δῆσαι. παντελῶς γὰρ ἡδη
ἄκυρα ἀνὼ τὰ τιμήματα. ἔπειτα δὲ ὧ ἀν-
δρες δικασαὶ, ὅσον τὸ γράμμα αὐτὸ μὴ καθ'
αὐτὸ οὐκ ἔστι νόμος, τὸ, οὐδὲ δῆσω ἀθλωαίων
οὐδένα. εἴ δὲ τῷ ὄρκῳ τῷ βουλευτικῷ γέγρα-
πῆαι, ἵνα μὴ σωισάμενοι οἱ ῥήτορες οἱ εἰ τῆ
βουλῆ δεσμὸν κατὰ πινος τῶν πλιτῶν λέ-
γοιεν. ἄκυρον οἶν τῆ δῆσαι τῷ βελῶ ποιῶν
ὅσον ὁ σὺλῶν πρὸς τὸν ὄρκον τὸν βουλευτικὸν
προσέγραψεν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν ὑμέτερον. ἀ-
πάντων γὰρ κλειώτατον ὤετο δεῖν εἶναι τὸ δι-
κασίειον, καὶ ὅτι γοίη, ὅσον πάχειν τὸν ἄλόν-
τα. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτῆς τούτου εἵνεκα
τὸ τῆ ἡλιασῶν ὄρκον. Λέγε σύ. Ορκος ἡλιασῶν.

Ἵψιστοῦμαι κατὰ ἄν νόμους, καὶ τὰ ψηφί-
σματα τῆ δήμου τῶν ἀθλωαίων, καὶ τῆς βου-
λῆς τῶν πεντακοσίων, ἢ τύραννον οὐ ψηφιοῦ-
μαι εἶναι, οὐδὲ ὀλιγαρχίαν. οὐδὲ εἰάν τις κα-
ταλύῃ τὸν δῆμον τῶν ἀθλωαίων, ἢ λέγῃ, ἢ
ὅτι ψηφίση πρὸς ταῦτα, οὐ πείσομαι. οὐδὲ τῆ
χρεῶν τῶν ἰδίων ἀρηκοπείας: οὐδὲ γῆς ἀναδα-
μίον τῆς ἀθλωαίων, οὐδὲ οἰκιῶν: οὐδὲ ἄν φθύ-
ζοντας κατὰ ξω, εἰ δὲ ὧν θάνατος κατέγιωσαι,
οὐδὲ ἄν μένοντας ἐβελῶ πρὸς ἄν νόμους ἄν

Δημοσθένους

κειμένους, καὶ τὰ ψήφισματα τῶν δήμου τῶν
ἀθλωμάτων ἢ τῆς βουλῆς: οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ, οὐτ'
ἄλλον οὐδένα ἐάσω. οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω
ὥστε ἀρχεῖν ὑπὸ δούλων ὄντα ἐτόρῃσθαι ἀρχῆς,
καὶ τῶν ἐνέα ἀρχόντων, καὶ τῶν ἰδρομνήμο-
νος, καὶ ὅσοι μετὰ τῶν ἐνέα ἀρχόντων κυα-
μδύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος, καὶ
πρεσβείας, καὶ σωέδρων. οὐδὲ δὲ τις πῦρ αὐτῷ
ἀρχὴν τὸν αὐτὸν ἀνδρα, οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἀρ-
ξαί τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ. οὐδὲ δῶ-
ρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἐνέκα, οὐτ' αὐτὸς
ἐγὼ, οὐτ' ἄλλος ἐμοί, οὐτ' ἄλλοι εἰδύτος ἐμοῦ,
οὔτε τέχνη, οὔτε μηχανῆ οὐδὲ μᾶ. καὶ γέγο-
να οὐκ ἔλαττον ἢ τεύχοντα ἔτη. καὶ ἀκροά-
σομαι τῶν τε κατηγόρων, καὶ τῶν ἀπολογουμέ-
νου ὁμοίως ἀμφοῖν, καὶ διαψηφισμαὶ πρὸς
αὐτῶν οὐκ ἂν ἢ ἢ διώξεις. ἐπόμνυμι δία, ποσει-
δῶνα, δῆμητρα: καὶ ἐπαρᾶται ἕξωλειαν ἐαυ-
τῷ, καὶ οἰκία τῇ ἐαυτῷ, εἴ τι τούτων πῖρα βιά-
νοι: διορκοῦντι δὲ, καλὰ πολλὰ καὶ γαθαῖ εἶναι.
ἐν ταυτοῖσι δ' οὐκ ἐνὶ ὧ ἀνδρῶν δικασαί, οὐδὲ
δήσω ἀθλωμάτων οὐδένα. τὰ γὰρ κείνοντα τὰς
κείσεις ἀπάσας τὰ δικασίειά ὄσιν, οἷς ἕξου-
σία ὄσι, καὶ δεσμὸν καὶ ἄλλο τι ὃ ἀν' βούλοντι
καταγνώσκειν. ὡς μὲν οὖν ἔξεστιν ὑμῖν δε-
σμὸν καταγνώσκειν, ταύτ' ἐπιδείνυμι. ὡς

Δὲ τὰ δεδικασμένα ἀκύρα ποιῆν καὶ δεινὸν
 καὶ ἀνόσιον ὄντι, καὶ δήμου καταλύσις, πάν-
 τας αὖ οἶμαι ὁμολογήσαι. ἢ γὰρ πόλις ἡμῶν
 ὧ ἀνδρὸς δικασαί, νόμοις καὶ ψήφισμασι δια-
 κείη. εἰ δέ τις τὰ ψήφω κεκειμένα νόμω και-
 νῶ λύσει, τί πόρρω ἔσται; ἢ πῶς εἴσται δίκη
 ὄν ὄντι νόμον προσαγορεύσαι, ἀλλ' οὐκ ἀνομί-
 αν; ἢ πῶς οὐ τῆς μεγίστης ὀργῆς ὁ τοιοῦτος νομο-
 θέτης ἀξίος ὄσιν; ἐγὼ μὲν γὰρ τῆς ἐσχάτης νο-
 μίζω, εἴχ' ὅτι μόνον εἴσται τὸν νόμον ἐθικεν, ἀλ-
 λ' ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις ὁδὸν δεικνύει καὶ πᾶσι
 δικασθεῖων καταλύσεως, καὶ πᾶσι τῶν φυ-
 ζόντων καθόλου, καὶ πᾶσι τῶν ἄλλων τῶν δι-
 νοτάτων. τί γὰρ καλύει ὧ ἀνδρὸς δικασαί,
 εἰ οὗτος χαίρων ἀπαλλάξει ὁ τοιοῦτον νόμον
 ἰθεὶς, ἐτέρον φανῆναι ἄλλο τι τῶν τῆς πόλεως
 ἰσχυροτάτων καταλύσοντα νόμω καινῶ; ἐγὼ
 μὲν γὰρ οἶμαι οὐδέν. ἀκούω δ' ἐγὼ γε ἢ τὸ πρό-
 τερὸν οὕτω καταλυθῆναι τῆ δημοκρατίαν
 ἢ πρᾶξιμων πρῶτον γραφῶν καταλυθεισῶν ἢ
 ἢ τῶν δικασθεῖων ἀκύρων γενομένων. ἴσως μὲν
 εἰώ αὖ τις ὑπολάβοι, ὅτι οὐχ ὁμοίων ὄντων
 τῶν πραγμάτων νῦν καὶ τότε, λέγω πᾶσι κα-
 ταλύσεως τῆ δήμου. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεικνύει
 καταβάλλει ἐν τῇ πόλει οὐδένα ὧ ἀνδρὸς δι-
 κασαί τοιούτων πραγμάτων, οὐδ' εἰμή πω αὖ

Διμωθένους.

ἐκφύοι· ἀλλὰ ἢ τ' ἐγχειροῦντα λέγειν, ἢ ποι-
 εῖν τὴ τοῖσ'τον δίκῃ δίδουαι. ὅτι τείνω ἢ τέ-
 χνη κακῶς εἰτεχέησθε ποιεῖν ὑμᾶς, ἀξίον ἔστιν
 ἀκεῦσαι. ὁρῶν γὰρ ἑκάστω παύτας, ἢ εἰς πο-
 λιτῶν μένους ἢ εἰς ἰδιώτας εἰς νόμους τῶν
 τῆς πόλεως ἀγαθῶν αἰτίους ἕως λαμβάνον-
 τας, ἐσιόπει πῶς λύσει τούτους καταλίπας.
 καὶ ἂν ἀφ' ἀληφῆ ἑστῆ ποιῶν, μὴ δόξη δεινόν, μὴ
 δ' ἀναίετος μηδὲν εἰργάσθαι. οὐρεν οἷω εἰς
 ποιῶν ὅπε ποίηκε νόμῳ εἰς νόμους κατα-
 λῦσαι, ἵνα τὰ δίκηματ' αὐτῶν, τὸ τῆς σω-
 τηρίας ὄνομα ἔχη. οἷτε γὰρ σώζοντες τὴν πό-
 λιν εἰσι νόμοι: ὅν τε οὕτως ἔθικον, οὐδὲν ἐκεί-
 νοις τῶν αὐτῶν ἔχοντα, νόμος. τὴν μὲν οἷω τῶ
 ὄνοματος εὐλαφρωπίαν ὅτι τὰ τῶν αὐτῶν μά-
 λις περσέειθε, κατέειδεν: τὴν δ' ἡ χρεία ὅτι τὰ
 ναυτία ἔχουσα φανήσεται, πρῶτον. φῶδε γὰρ
 πρὸς διός ὅστιν ὅς τις αὐτῶν; ἢ πρὸς εὐδός ποτ' ἐπε-
 λήθεισεν, ἢ πρὸς τῶν τούτων τῶν ἐν τῶ νό-
 μῳ γεγραμμένων; ἐγὼ μὲν οἷω οὐδένα αὐτῶν
 οἶμαι. πῶς οἷω τῶν ὑπέδου; νόμοι ἔδει το ὄνομα
 τοῖς αὐτῶν κακουρήμασι. οὐ γὰρ ἀπλῶς, οὐδὲ
 ὅπως ἐτυχε, ποιῶσι κακῶς ὑμᾶς, ἀλλ' ἐσκεμ-
 μέως. καὶ τῶν αὐτῶν πρῶτοντες οὐχ οὗτοι εἰ-
 νον, ἀλλὰ ἢ πολλοὶ τῶν πολιτῶν μένους, οἱ τού-
 τῶν πρῶτοντες αὐτῶν δὲ μάλα σωμα πλο-

γῆσοντοι, οὐ μὰ δὲ οὐ τιμοκράτει χαιείσα-
 σθαι βουλόμηναι: πόθεν; ἀλλ' αὐτῷ συμφέρειν
 ἕκαστος ἡγούμενος τὸν νόμον. ὡς πρὸς τοίνυν οὐ
 τοι σφίσι αὐτοῖς βοηθοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς, οὐτῷ δει
 καὶ ὑμᾶς ὑμῖν αὐτοῖς βοηθεῖν. καὶ τοι ἀνερω-
 τῶν τὸς τινος αὐτὸν, ὅτου ἔνεκα τοιαῦτ' ἐθέ-
 λησε γράφειν ἢ διεξιόντος ὡς χαλεπὸν ἀγῶ-
 να. ἔπο λαμβάνοι τόνδε, τε τυφῶσθαι τ' ταῦ-
 τα λέγοντα ἔφη, συμπάρεσθαι γὰρ ἀνδρῶ-
 τίωνα ἐαυτῷ, καὶ τοιούτους λόγους σχολιῶ
 ἀγόντας ἐσκέφθαι πρὸς πάντων: ὡς τ' οὐ εἶδέ-
 ναι ὅτι οὐδὲν αὐτῷ γενήσοιτο φλαῦρον ἀπὸ
 τῆς γραφῆς τῆσδε. καὶ δῆτα καὶ τεθαύμακα
 τῷ ἀναίχρωπίαν τῷ τούτου, καὶ κείνον: τ' μὲν
 εἰ καλεῖ, τῆ δὲ, εἰ πάρεσι, καὶ σωμαπολογήσε-
 ται. μαρτυρεῖα γὰρ δὴ που φανδρὰ γενήσε τῆ
 πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι τὸν νόμον τούτου ἔνεκα ἐτίθει,
 ἀλλ' οὐκ ἔστι πᾶσι τὸν αὐτόν. Οἴμωσ δὲ καὶ
 πρὸς τῶν ἐκείνω πεπολιτθυμένων ὑμᾶς μι-
 κρὰ βέλπιδόν ὅστιν ἀκοῦσαι: καὶ τούτων ταῦ-
 τῶν κεναιώνηκεν οὗτος, δι' ἃ ἄριστον οὐδὲν
 ἢ ἦτον ἐκείνου δικαίως ἀν' ἑμσοῖτε. λέξω δὲ οὐ-
 δὲν πλέον ὧν ἀκηκόαθ' ὑμεῖς. εἰ μὴ τινες αἴρα
 ἔστι τοῖς δυκτῆμόνι γιγνομένοις μὴ πῆῆσαν ἀ-
 γῶσι. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ' ᾧ μέγιστον φρονεῖ, τῷ
 τῶν χρημάτων εἰσπραξίν ἐξετάσι μὲν αὐτῆ,

Δημοσθένους

Ὡς μετὰ τούτου τῷ χρυσοῦ πάντα εἰσέπρα-
ξεν ὑμᾶς. αἰτία σάμνος γὰρ δυκτῆμόνα τὰς ὑ-
μετέρων ἔχειν εἰσφοράς, καὶ τὸ τ' ἕζελέγ-
ξεν, ἢ παρ' ἑαυτῶν καταθήσειν ὑποχόμενος,
καταλύσας ψηφίσματα κληρωτῶ ἀρχῶν
ὧσὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ὧσὶ τῷ εἰσπραξίν
πῆρέδω. καὶ ὧσὶν προὔβαλετο εἰ πῶν τῷ τ'
σώματος ἀρρώστια, ἴν', ἔφη, σωδοικῆ μοι. δι-
μηγοῦσά δὲ ὧσὶ τούτοις ποιούμενος, ὡς ἐστὶ βι-
ῶν αἵρεσις ὑμῶν, ἢ τὰ πομπεῖα κατακόπτειν,
ἢ πάλιν εἰσφέρειν, ἢ ὧσὶ ὀφείλοντο εἰσπράτ-
τειν, ἀρουμένων εἰκότως ὑμῶν τοὺς ὀφείλον-
το εἰσπράττειν, ταῖς ὑποχέσεσι κατέχων,
καὶ διὰ τὸν καιρὸν ὅς ἴω τότε, ἔχων ἕξουσίαν,
τοῖς μὲν κειμένοις νόμοις, ἔκωε το δεῖν χρῆσθαι:
οὐδ' εἰ μὴ τούτους ἐνόμιζεν ἱκανοὺς, ἐτόλμος πι-
θεῖναι, ψηφίσματα δ' εἶπεν ἐν ὑμῶν δεινὰ καὶ
πρᾶνόμα, δι' ὧν ἡρ κλάθει, προσαγωγῆ τού-
τῳ χρώμενος τῶν λιμμάτων, καὶ πολλὰ τῶν
ὑμετέρων κέκλοφε: μετὰ τούτου γράψας
τοὺς ἑνδεκά, καὶ τοὺς ἀκδέκτασ, καὶ τοὺς ὑ-
πηρετάσ ἀπολκθεῖν μεθ' ἑαυτῶν. εἴτ' ἔχων του-
τουσὶ ἢ γ' ὧσὶ τὰς ὑμετέρων οἰκίασ. καὶ σὺ ὧ
τῆμόκρατες σωηκολούθεισ μόνος τῶν σωαφ-
χόντων δέκα ὄντων, καὶ μηδεὶς ὑπολαμβα-
νέτω με λέγειν, ὡς οὐ χρῶ εἰσπράττειν τοὺς

ὀφείλοντασ: χρεῶν γάρ: ἀλλὰ πῶς; ὡς ὁ νόμος
 ἀχρεῦει τῶν ἄλλων ἐνεκα. οἷσα γάρ ὅτι δημο-
 πικόν. οὐ γὰρ τοσούτον ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι πέν-
 τε ταλαάντων ὑμῖν ὧν οὗτοι τότε εἰσέπραξαν
 τε θέντων ὀφέλιμα, ὅσον βέλαια φθιτοῦ
 των ἐθῶν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγαμμένων. εἰ
 γὰρ θέλετε ἐξετάσαι τίνος ἐνεκα μάλλον
 ἀντις ἔλοιτο ἐν δημοκρατία ζῆν, ἢ ἐν ὀλιγαρ-
 χίᾳ, τῶντ' ἀνδρῶν προχειρότατον, ὅτι πάν-
 τα πράοτ' ὅτι ἐν δημοκρατία, ὅτι μὲν τοί-
 νω τῆς ὅποι βούλεσθε, ὀλιγαρχίᾳ πολλῶν
 σεληγεστέρα καὶ δεινότ' ἐποίωσιν οὗτοι, πα-
 ραλείψω: ἀλλὰ παρ' ἡμῖν πότε πώποτε δει-
 νότ' ἔστι ἐν τῇ πόλει γέρον; οὐ οἶδ' ὅτι ἔστι
 τῶν τεύκωντα ἅπαντες ἀνείποιτε. τότε τί-
 νω ὡς ἔστι ἀκούειν, οὐδεὶς ὅτι ὅς τις ἀπεσερεῖ
 το τῶ σωθῆναι, εἰ τις ἐαυτὸν οἶκοι κρύψειν.
 ἀλλ' αὐτὸ οἷσα κατηγοροῦσι τῶν τεύκωντα,
 ἵτι οὐδ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδίκως ἀπῆγον. οὐ-
 ποι τοίνω τοσαύτῳ ἑσθ' βολῆν ἐποίησαν-
 πο ἐκείνων τῆς αὐτῶν πονηρίας, ὡστ' ἐν δη-
 μοκρατία πολιτὸν ἄλλοι τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐ-
 κάσῳ δεσποτικῶν κατέλασαν ἄγοντες οὐδ'
 ἄλλ' ἐκ τῆς οἰκίας. καὶ τοὶ ὡς ἀνδρῶν δι-
 τασαῖ, τί οἶεσθε ὅπ' ἄνθρωπος πένις, ἢ καὶ
 πλούσιος πολλ' ἀνηλωκῶς, καὶ τιν' ἴσως ζόπον

Δημοθέτους.

εἰκότως οὐκ ὄψεσθαι ἀρῆναι, μὴ μόνον εἰς
τὴν ἀγορὰν φοβοῖτ' ἐμβαλεῖν, ἀλλὰ μὴ δὲ οἰ-
κοι μένειν ἀν' ἀσφαλὲς ἢ κίτο. ὁ δὲ τούτων αἴ-
τιος ἀνδρῶπιων εἴη. ὃν οὐδ' ἔπειθ' αὐτῶς δίκην
ἔλαβεῖν τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα·
μή τι γ' ἔπειθ' τῆς πόλεως εἰσπράττειν εἰσφο-
ράς. Καί τοι εἴ τις ἔροιτ' αὐτὸν, ἢ σὲ ὧ πῶς
κρατῆς, τὸν ἐπαίνετ' αὐτῶν καὶ σωφρονῶν,
τὰς εἰσφοράς πότῳ τὰ κτήματα, ἢ τὰ σώ-
ματα ὀφείλει, τὰ κτήματα φήσασθαι ἀν' εἰπὼν
ἀληθῆ λέγειν βούλοισθε: ἀπὸ γὰρ τούτων εἰς
φρόνησιν. τίνας οἶω εἴνεκα ὧ κάκιστοι πάντων
ἀνθρώπων ἀφύετες τὸ τὰ χεῖρα δημύειν ἢ
τὰς οἰκίας καὶ ταῦτα ἀρχαράφειν, ἐδέεσθε
καὶ ὑβείζετε πολίτας ἀνθρώπους καὶ οὖν τα-
λαιπώρους μετοίκους, οἷς ὑβείζετε τὸν ὑμεῖς,
ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέρους αὐτῶν κέχρη-
σθε. καὶ μὴ εἰδέετε σκέψασθαι παρ' ὑμῖν
αὐτοῖς ὧ ἀνδρῶς δικασαὶ τί δούλον, ἢ ἐ-
λεύθερον εἶναι διαφύρει, οὕτω μέγιστον ἀν' εἰ-
ροῖτε, ὅτι τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα τῶν ἀδι-
κημάτων ἀπάντων ὑπὸ θωόν ὄξει: τοῖς δ'
ἐλεύθεροις ὑσάτων οὕτω προσήκει κολάζειν. οἱ
δὲ, τούναντίον εἰς τὰ σώματα ὧ πῶς ἀνδρῶν
πόδοις ἐποιήσαντο τὰς τιμωρίας, οὕτω δ' ἀν'
ἴσως ἢ πλεονεκτικῶς ἔχει πρὸς ὑμᾶς ἀνδρῶ-
πιων,

τίων, ὥστε ἢ μὴ αὐτῷ πατρίᾳ ὡς τὸ δεινὸν δημο-
 σία δεσνύτα ἑσθὶ χήμασιν εἴ ᾧ δεσμωθῆίω,
 μήτε ἀφρόντα ταῦτα, μήτε κειθέντα ἀφ-
 δραῖνα. ἢ δ' ἄλλων πολιτῶν, ἢ μὴ διωάμενον
 τὰ ἑαυτῷ θῆναι οἴκοθεν, εἰς τὴν δεσμωθῆιον ἀ-
 χαιότητα ὑφ' ἑαυτῷ δεδέσθαι. ἢ τιμοκράτης ἢ
 μὴ πολλῶν ἡμῶν τότε ὅτε τὴν διπλασίαν εἰσέ-
 πραψεν, ἔδ' αὖ πρὸς εὐχὴν λαβεῖν ἠθέλησεν ἐπι-
 τὰς μὴ μέχρι τῆς εὐχῆς πρυτανείας, ἀλλ' ἔδ' ἑ-
 μᾶς ἡμῶν ἀσπασίως ἢ διπλασίων χήματα ἔδ' ἡ-
 καταβαλεῖν ἢ πρᾶχῆμα δεδέσθαι. πρὸς δὲ
 ἢ ἔτος τοῖς εὐδεκα ἢ ἔκ ὠφληκότες εἴ ᾧ δικα-
 σθείω. νῦν ἢ ὅπως ὦν ἀν' ὑμῖς καταγῶτε, ἀδ-
 τοι παρῆσιν, ὑπὸ θῶρον αὐτῷ ποιήσας νόμον
 εἰσενεγκεῖν ἐτόλμισεν. ἀλλ' ὅμως ἢ τάδε κα-
 κῆνα φήσουσιν ἑσθὶ ὑμῶν πεπραχῆαι. εἴτα
 ταῦθ' ὑμεῖς ἐφ' ἑαυτοῖς ἀναδέξεσθε ἑσθὶ ὑ-
 μῶν πεπραχῆαι; ἢ τὰ τῆς τούτων θρασύτητος
 ἢ πονηρίας ἔργα πράως οἴσετε; ἀλλὰ μισεῖν
 ὀφείλετε εὐχὴν τοιούτους ὡς ἀνδρῶν ἀθωαῖοι
 μάλλον, ἢ σώζειν. τὸν γὰρ ἑσθὶ τῆς πόλεως
 πράττοντά τι καὶ πράων ὑμῶν τρυξόμενον τὸ
 τῆς πόλεως ἦθος ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι: εὐχὴ
 ἢ ἔστι τί; εὐχὴν ἀσθενεῖς ἐλεεῖν: τοῖς ἰσχυροῖς καὶ
 διωαμένοις μὴ εὐχὴν βεβῆσαι ὑβείζειν: ἔσθ' ἢ μὴ
 πολυμῶν ὡμῶς μεταχειρίζεσθαι, κολακῆσαι ἢ

τ

Δημοθρύους

τὸν αἰεὶ τίθω αἰσθῆσαι δικαιοῦτα, αἱ σὺ ποιεῖς ὡς
 τιμόκρατες: διὲ αἱ πολλῶ μάλλον ἀν' εἰκότως
 μὴ θελήσαντες ἀνοῦσαί σου θάνατον κατα
 ψηφίσανθ' οὗτοι, ἢ δι' ἀνδρῶτίωνα ἀφίεισαν.
 Οἷ τι ποίνω οὐδὲ πῶ εἰσπραξίν αὐτῶ ἕως
 ὑμῶν πεποιῶται, καὶ τῶτ' αὐτίκα δὴ μάλα
 ὑμῖν δῆλον ποιήσω: εἰ γάρ τις ἔροιτο αὐτοῦ
 πότῃροι αὐτοῖς δοκοῦσιν ἀδικεῖν μάλλον πῶ
 πόλιν: οἱ γεωργῶντες, καὶ φειδόμενοι δὲ παι
 δοβοσκῶ δὲ καὶ οἰκεῖα ἀναλώματα, καὶ λει
 τευργῶσ' ἐτόσ' αὐτοῖς λελοιπότες τὰς εἰσφράς,
 ἢ οἱ τὰ τῶν ἐθελισάντων εἰσενεγκεῖν χρέ
 ματα, καὶ τὰ πρῶτῶν συμμάχων κλέπτον
 τες, ἢ ἀφελῶντες; οὐκ ἀν' εἰς αὐτοῦ δὴ που τόλ
 μης καὶ πρῶτῶν ἀναιδεῖς ἔλθοισιν, ὥστε φῆ
 σαι αὐτοῖς τὰ ἑαυτῶν μὴ εἰσφρόντας μάλλον
 ἀδικεῖν, ἢ αὐτοῖς τὰ κοινὰ ὑφαιρουμένους. τίνας
 οἶω εἴνεκα ὡς τιμόκρατες καὶ ἀνδρῶτίων ἐτ'
 ὄντων ἀλόφονων ἢ ζιζάνοντα ἀφ' οὗ ὅγε ἐτόρος
 ὑμῶν πολιτεύεται, καὶ εἰ τούτῳ τῶ χρόνῳ
 πολλῶν μὲν στρατηγῶν ἢ δικηκότων πῶ πόλιν,
 πολλῶν δὲ ῥητόρων, οἱ πρῶτῶν πευτοισὶ κέκεινται,
 ὧν οἱ μὲν τεθνήσκουσιν ἐφ' οἷς ἠδύνοισιν, οἱ δὲ ὑποχω
 εῖσαντες ὡς χεντο καταγιόντες ἑαυτῶν, οὐδε
 νὸς πῶποτε τούτων ἐζητάσθαι κατήγορος ὑ
 μῶν οὐδέ τορος, οὐδὲ ἀγκυρακτῶν ὡς φθι ἕως

ἧ πόλις ἔπαχεν : ἀλλ' αὐτὰῦθα ἐφάνηθ' ἡμῶν κηδόμενοι οὐ πολλοὺς ἔδει κακῶς ποιῆσαι ; βούλεσθε ὡς ἀνδρὸς ἀθωαῖοι τὸ τούτων αἴτιον ἐγὼ ὑμῖν εἶπω ; ὅτι τούτων μὴ μετέχουσιν, ὧν ἀδικοῦσιν ὑμᾶς τινὸς : ἀπὸ δὲ τῶν εἰσπραττομένων ὑψηροῦτο : δι' ἀπληγίαν δὲ φόρων διχόθεν καρποῦται τῇ πόλιν. οὔτε γὰρ ῥᾶον πολλοῖς καὶ κατὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλα : οὔτε δημοτικώτερον δὴ πού τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὄραν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων : ἀλλὰ τῆς αἰτίας οὐκ ἐγὼ λέγω. δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ταῦτα λογισαμένους καὶ μεμνημένους ὧν αὐτὸς ἕκαστος ἀμαρτή, κολάζειν ὅταν λάβητέ τινα : καὶ μὴ τὸν χρόνον εἶ πολὺς ἔσ' ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἐποίω, ὡς εἰ νῦν πρῶτος οἴσετ' ἐφ' οἷς τότε ἡγανακτεῖτε, δόξετε ὀργιζόμενοι κατεγνωκῆναι τὰ χρήματα τούτων οὐκ ἀδικούμενοι. τῶν μὲν γὰρ ὀργιζομένων ὅσιν ὀξέως τί κακὸν τὸν λελυπηκότα εἰργάσασθαι : τῶν δὲ ἀδικουμένων ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἀδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι. οὐκοῦν δεῖ δοκεῖν νῦν μαλακωθέντας τότε τῶν ὁμωμόσμων ὀρκῶν ἀμελήσαντας, ὑμῖν αὐτοῖς χαίεσθαι πρὸς τὸ δίκαιον : ἀλλὰ μισεῖν, καὶ μὴ δ' ἀνέχεσθαι φωνῶν, μήτε τούτων μή τ' ἐ-

Δημόθους

κείνων τοιαῦτα πεπολιτευμένων. Ἀλλὰ
νὴ Δία ταῦτα μόνον τοιοῦτοι γέγονασιν ἐν οἷς
πεπολιτεύονται: ἄλλα δὲ ὅσιν ἂν καλῶς διωκί-
κασιν; ἄλλα καὶ πᾶμα οὕτω προσελήλυ-
θασιν πρὸς ὑμᾶς, ὥς τε ἦκα ἐν οἷς ἀκικιάτε,
ἀξίον ὅτι μισθὸν αὐτοῦς. τί γὰρ βούλεσθε εἶπω,
τὰ πομπεῖα ὡς ἐπεσκυῖασι, καὶ τῶν τῶν σε-
φάνων καθαίρεσιν, ἢ τῶν τῶν φιαλῶν ποίησιν
τῶν καλῶν; ἄλλ' ὅτι τούτοις γε εἰ μηδὲν ἄλλο
ὑδίκοι τῶν πόλιν, τρεῖς οὐχ ἄπαξ δικαίως αὐ-
μοι τεθνήσκαι δοκοῦσι. καὶ γὰρ ἰδρυσυλία, καὶ
ἀσεβεία, καὶ κλοπή, καὶ πᾶσι τοῖς δήνοτά τοις
εἰσὶν ἐνόχοι. τὰ μὲν οὖν πολλὰ ὧν λέγων ὑ-
μᾶς ἐφενάκιζεν ἀνδρῶν τῶν, πρᾶλείψω, φή-
σας δὲ ἀπὸ ῥεῖν τὰ φύλα τῶν σεφάνων, καὶ
σαπεύς εἶναι διὰ τὸν χρόνον ὡς ὁρῶν, ἢ ὁρ-
δων ὄντας, ἄλλ' οὐ χρυσίου, συγχωνθύνειν εἴπει-
σεν. αἰρεθεῖς δὲ ὅτι ταῦτα προσείλετο του-
τονι. τὸν ἅπαντων τῶν κακῶν κοινωνόν. καὶ πε-
τ' ὅτι μὲν ταῦς εἰσφοραῖς τὸν δημόσιον πρᾶϊ-
ναι προτέγραψεν, ὡς δὴ δίκαιος ὢν, ὧν ἕκα-
σος ἀντιγραφὸς ἐμελλεν εἶπεσθαι τ' εἰσνεγ-
κόντων: ὅτι τοῖς σεφάνοις δίκους κατέκοπιεν,
οὐχὶ προσηγάγετο ταῦτ' ὀλίγον ὅσον: ἄλλ'
αὐτὸς ὀλίγωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγρα-
φὸς γέγονε. καὶ μὲν εἰ μὲν ἅπαντ' ἠξίους ὅσα

πράττεις τῇ πόλει σωτῆρα πισθύνει, οὐκ αὖ ὁμοίως κλέπτεις ὧν ἐφωρῶ, νυκτὶ δὲ ἔπι ταῖς εἰσφοραῖς ὁ δίκαιός ἐστι δείσασθαι μὴ σοὶ πισθύνειν, ἀλλὰ τοῖς αὐτῆς δούλοις πλὴν πόλιν: ὅπότ' ἄλλοι πράττων καὶ χρήματα κινῶν ἰδρᾶ, ὧν εἴα οὐδὲ ἔπι τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη, μὴ * πρὸς γραφάμηνος πλὴν αὐτῶν φυλακῶν, ἵνα πρὸς ἔπι τῶν εἰσφορῶν φαίνῃ: οὐκ ἔτι δὲ ἄλλο δὲ ὁ τῆς ἐπίσης; ἐγὼ μὲν οἶμαι. καὶ μὴ ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖσι καὶ κατὰ παντὸς τῆς χρόνου σκέψασθε ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἔπι γράμματα τῆς πόλεως ἀνελῶν, ὡς ἀσεβῆ καὶ δεινὰ ἀντεπέγραψεν. οἶμαι γὰρ ὑμῶν ἀπαντας ὄραν ὑπὸ τῶν σεφάνων ταῖς χρονικίσι κἀπὼθεν γεγραμμένα: οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον τὸν ἀθλωαίων ἀνδραγαθίασιν ἐκείνησιν ἐσεφάνωσαν, καὶ δικαιοσύνης. ἢ οἱ σύμμαχοι ἀριστεῖον τῆς ἀθλωαίας ἀνέδειξαν, ἢ κατὰ πόλεις οἱ δεινὸς τὸν δῆμον ἐσεφάνωσαν σωθέντες ὑπὸ τῆς δῆμον: οἷον ὑβρεῖς σωθέντες καὶ ἐλευθερωθέντες ἐσεφάνωσαν τὸν δῆμον. ἐπεὶ γὰρ πρὸς πόλιν: κόνων ἀπὸ τῆς ναυμαχίας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ βείων ἀπὸ τῆς ἐνάξων ναυμαχίας. τοιαῦτα γὰρ ἵνα τὰ τῶν σεφάνων ἔπι γράμματα. ταῦτα μὲν τοίνυν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν πολὺ εἶχε καὶ φιλοτιμίαν ὑμῶν, ἡφάνει

παὶ καθαίρεθ' ἐν τῶν τεφαίων. Ἐπὶ δὲ ταῖς
 φάλασι αἷς αὐτ' ἐκείνων ἐποιήσαθ' ὑμῖν ὁ πύρ-
 νος οὗτος, ἀνδρῶτιωνος Ἐπιμελουμένης ἐποιή-
 θησαν, Ἐπιγέγραπται, καὶ οὐ τὸ σῶμα ἡταρη-
 κότος οὐκ ἐώσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἰδρὰ εἰσιεῖαι,
 τούτου τοῦνομα ἐν τοῖς ἰδρῶσι Ἐπὶ τῶν φα-
 λῶν Ἐπιγραμμείον ὅτι ἴσμοίον γε: οὐ γὰρ
 εἴς τας πεπρωτοῖς Ἐπιγράμμασι, ἢ φιλοπι-
 μίαν ἴσιν ἔχεν ὑμῖν. τεία τοίνυν ἐκ τούτων
 παρ' ἰσμοίοντα αὐτὸς ἴσδι πεπραγμασία αὐτοῖς.
 πῶ μὲν γὰρ θεὸν οὐκ ἐφαίονος σεσυλήκασι:
 τῆς πέλεως δὲ τὸν ζῆλον ἡφανίκασι τὸν ἐκ τῶ
 ἔργων ὧν ἔπομνήματ' ἦσαν ὄντες οἱ σέφανοι:
 εἰς δ' ἀναθείτας δόξαν οὐ μικρὰν ἀφῆρω,
 ὡς οὐκ εἰν ὧν αὐτὸς πάθωσιν ἐθέλην μεμνήσασθαι.
 ἢ τοιαῦτα ἢ τοσαῦτα τὸ πλῆθος δὲ γασάμε-
 νοὶ κακὰ εἰς τὸ ἀναμαθησίαν ἢ τὸ λμης πρε-
 ληλύθασιν, ὡς ὅ μὲν οἶετα δι' ἐκείνον ὑφ' ὑ-
 μῶν σωθήσεσθαι: ὁ δὲ, πρᾶκᾶθηται, καὶ οὐ κα-
 ταδύεται τοῖς πεπραγμαίοις. οὕτω δ' οὐ μόν-
 ον εἰς χημάτα ἀναδής, ἀλλὰ καὶ σηαίος
 ὅτιν, ὡς τ' οὐκ οἶδεν ἐκείνο, ὅτι σέφανοι μὲν εἰ-
 σιν ἀρετῆς σημεῖον. φάλα δὲ ἢ ἐκ πώματα,
 καὶ τὰ τοιαῦτα, πλούτοι. καὶ σέφανος μὲν ἀ-
 πας καὶ μικρὸς ἢ, πῶ ἴσιν φιλοπιμίαν ἔχει
 ὡς μεγάλω: ἐκ πώματα δ' ἢ θυμαθία, ἢ τὰ

τοιαῦτα κτήματα εἰ μὴν ἑσθρβάλη τῶ
 πλίθει, πλούτου τινὰ δύξαν προσετείψατο
 τοῖς κηκτιμένοις: εἰ δὲ ἑσθρὶ μικροῖς σεμνωί-
 ται πῖς, τοσεῦτ' ἀπέχη τῆς τιμῆς τινος δὲ ταῦ-
 τα τυχεῖν, ὡς τε ἀπειρόκαλος προσέδδεξεν
 εἶναι. οὗτος τοίνυν ἀνελὼν μὴν τῆς δύξης κτή-
 ματα, τῆς πλούτου πεπιήτα μικρὰ καὶ ἀνά-
 ξια ὑμῶν. καὶ οὐδὲ ἐκεῖνο οἶδεν, ὅτι πρὸς μὴν
 χρημάτων κτήσιν εἶδε πῶποτε ὁ δῆμος ἐσπού-
 दाσε: πρὸς δὲ δύξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν ἄλ-
 λων. τεκμήριον δὲ, χεῖματα μὴν γὰρ πλείστα
 τῶν ἐλλύων ποτὲ χῶν παύθ' ἑσθρὶ φιλοτι-
 μίᾳ ἀνῆλωσαν: ἑσθρὶ δὲ δύξης εἰσφύων ἐκ
 τῶν ἰδίῶν οὐδένα πῶποτε κίνδυνον ἐξέστη,
 ἀφ' ὧν κτήματα ἀθάνατα αὐτῶ πδρῖ ἴδρι: τὰ
 μὴν, τῶν ἔργων ἢ μνήμη: τὰ δὲ τῶν ἀναθιμά-
 των τῶν ἐπ' ἐκείνοις σαθέντων τὸ κάλλος: πρὸ
 πύλαια ταῦτα, ὁ πῆθενων, νεώσοιμοι, σοαί:
 εἰ ἀμφοείσχοι δύο, εἶδὲ χρυσίδες τέτταρες, ἢ
 ρεῖς, ἀγούσα ἐκάστη μναῦ, ἄς ὅταν σοι δοκῆ,
 πάλιν γράφεις καταχωνδύειν. οὐ γὰρ ἐσμοῦς
 δεκατδύοντες, οὐδὲ ἄ' καταράσαιντ' αὐ' οἱ ἐ-
 χθροὶ, ποιουῶτες, διωλᾶς πρᾶττοντες εἰσφο-
 ρὰς ταῦτ' ἀνέδεσον, οὐδὲ οἷοις πδρ σὺ χρω-
 μηλοὶ συμβούλοις ἐπολιτδύοντο: ἀλλὰ οἷς
 ἐχθροὺς κρατουῶτες, καὶ ἄ' πᾶς τις αὐ' δὺ φρα

Δημοσθένους

ἄνδρες ἄνδρες, πῶς πόλιν εἰς ὁμόνοιαν ἀγαθόντες,
 ἀθάνατον κλέος αὐτοῖς λελόισι. ὅς ἔστι τῆ
 δουράωντας οἷα σοὶ βεβίωται, τῆς ἀγορᾶς εἶργον
 τες. ὑμεῖς δ' εἰς τοσοῦτο ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι
 προήχθητ' ἀντιθέοι, καὶ ῥαθυμῖαι, ὥστ' οὐδέ
 τοιαῦτ' ἔχοντες πρᾶδειν ματα, ταῦτα μι-
 μείθε: ἀλλ' ἀνδρῶν ὑμῖν πομπέων ἔστι-
 σκλασῆς ἀνδρῶν, ὡς γῆ καὶ θεοί. καὶ τῶν
 ἀσεβημάτων ἑλαττόν τινος ἡγείθε. ἐγὼ μὲν γὰρ
 ἡγοῦμαι δεῖν τὸν εἰς ἰδρᾶ εἰσόντα, καὶ χερσὶ
 βῶν, ἢ κανῶν ἀψόμενον, ἢ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς
 ἔστι μελείαι προσάτιω ἑσόμενον, οὐχὶ προει-
 ρημῶν, τακτῆ, ἢ μὲν ἀειθμὸν ἀγ. δύειν, ἀλλ
 λά τὸν βίον ὅλον ἡγούκται τοιούτων ἔστι τῆ
 δουμάτων, οἷα τούτω βεβίωται. Καὶ πάλιν
 μὲν τούτων, κατὰ ἀσπύ. ἃ δὲ πμοκράτει
 σωφρεῖ, πάλιν λέγειν ἔχων ἐπὶ πρὸς τούτοις
 πᾶσαι. οἶδα δὲ ὅτι ὡς μὲν οὐκ ἀσύμφο-
 ρος ὑμῖν ὅτι ὁ νόμος, καὶ πρᾶ πάντα ὅς
 νόμους εἰτενίω γένος, καὶ κατὰ πάντα ἀδί-
 κως ἔχων, οὐκ ἔξει λέγειν. ἀκούω δ' αὖ τὸν λέ-
 γειν, ὡς ἐκτέπσαι τὰ χεῖματα ἀνδρῶν,
 καὶ γλαυκῆτι, καὶ μελανώπω: καὶ ὅτι δεινό-
 τατ' αὖ πάθοι πάντων ἀνθρώπων, εἰ πεποι-
 κῶτων ἐκείνων τὰ δίκαια ἔσδ' ὧν αὐτὸς αἰτί-
 αν ἔχει θείναι τὸν νόμον, μηδὲν ἢ τῶν αὐτὸς ἀλί

ὁ κατὰ τῶν κρείττους λόγος. 333

σχοιτο. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον ἢ γούμαι εἶπεν, οὐδὲ
καθ' οὗ λέγειν εἰ εἶναι τούτῳ. εἰ μὲν γὰρ ἔπειθ
τούτων, οὓς τὰ προσήκοντα φήσεις πεποι-
κείαι, θείναι τὸν νόμον ὁμολογεῖς, κατ' ἐκείνῳ
σε προσήκει ἀλίσκεσθαι φανερῶς, ὅτι μὴ τι
δένα νόμον, εἰ μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
πλίτταις ἀντικρυς οἱ κύριοι νόμοι λέγουσι,
καθ' οὓς ἔτι δικάσειν ὁμωμόκασιν. εἰ δὲ τ' πᾶ-
σι συμφέροντος ἐνεκα ταῦτα νομοθετῆσαι
φήσεις, μὴ λέγε τῷ ἔκτισιν τῷ τούτων: οὐδὲν
γὰρ κοινῶν τῷ νόμῳ πᾶσι: ἀλλ' ὡς ἐπιτήδει
ὅς δεῖ ἢ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, εἶπεν δίδασκε.
εἶπεν γὰρ ἐὰν ἔπειθ ἔσὺ μὲν εἰσνευκεῖν φῆς,
ἐγὼ δὲ γέγραμμαι τὰναντία φάσκων, κείναι
δὲ προσήκει τουτοσί. καί τοι καὶ εἶπεν. οὐκ
ἄχρησται μ' αὐτὸν δεῖξαι πάντα μάλλον, ἢ κατὰ
εἶπεν νόμους πεποιμμένους τῷ ἔκτισιν ἐκείνους
τῷ τῶν χρημάτων: ἀλλὰ μὴ περὶ τούτων
ὑμῶν οἰσόντων τῷ ψῆφον; τί δεῖ ταῦτα λέ-
γοντα εἰσπλεῖν μενεῖ; Οἶμαι τοίνυν αὐ-
τὸν, οὐδ' ἐκείνων ἀφέξεσθαι τῶν λόγων, ὡς δι-
να αὐτὸν πάθοι, εἰ γράψας ὅπως ἀδυνατίων μη-
δεὶς δεθήτεται, αὐτὸς πείσεταί τι κακόν: καὶ
ἴσθι εἶπεν νόμους ὡς πρῶτότατους καὶ μετρωτά-
τους εἶναι ἔπειθ τῶν ἀδυνατίων μάλιστα δεῖ.
πρὸς δὲ εἶπεν τοιούτους λόγους βέλπιον προσή-

Δημοσθένους

κινούσαι μικρὰ πάντας ὑμᾶς, ἵν᾽ ἴπτον ἕξα-
πατάσθε. ὅταν μὲν γὰρ λέγη, ὅπως μηδεὶς δε-
θήσεται ἀθλωαίων, μὴ λαυθάνετω ψευδόμενος
ὑμᾶς: οὐ γὰρ τὸ τ' ἔθηκεν: ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς ἀκυ-
ροὶ τῶν προστιμημάτων γενήσεσθε. καὶ τῷ
μεθ' ὄρκου, καὶ λόγου, καὶ κείσεως ψῆφον εἴη
νεγκύλιω ἀδίκον καθίστησι. μὴ δὲ ταῦθ' ὑμῖν
τῶν ἐκ τῶ νόμου ῥημάτων ἐκλέξασθε λέγω,
ἀφιλαυθροπύτατ' ὅσιν ἀκούσαι: ἀλλ' ὅλον
δεικνύτω τὸν νόμον ἐξῆς, καὶ τὰ συμβαίνοντ'
ἕξ αὐτῶ σκοπεῖν ἐάτω. δურήτετε γὰρ ταῦτα
ὄντα, ἀ' ἐγὼ λέγω, καὶ οὐχ ἀφισιν οὗτος. ἀλλ'
ἀ μὲν πρὸς γε τὸ τοῖς πολλοῖς συμφέρειν, οὗς
νόμους πρᾶτους καὶ μετεῖους εἶναι, τὰδε χρὴ
σκοπεῖν. ἐστὶν ὡς ἀνδρες ἀθλωαῖοι, δύο εἶδη, καθ'
ῶν εἰσιν οἱ νόμοι κατὰ πάσας τὰς πόλεις ὧν τὸ
μὲν ὅτι δι' ὧν χρώμεθα ἀλλήλοισι, καὶ συναλ-
λάττομεν καὶ καθ' ἑαυτῶν ἰδίῳν ἀχρὴ ποιεῖν δια-
είσμεθα, καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ὑμᾶς αὐ-
τούς: τὸ δ' ὅν ἐρόπον δεῖ τῷ κοινῷ τῆς πόλεως
εἴνα ἕκαστον ἡμῶν χρῆσθαι ἐὰν πολιτεύεσθαι
βούληται, καὶ φῆ κήδεσθαι τῆς πόλεως. ἐκεί-
νους μὲν τοίνυν οὗς νόμους καθ' ἑαυτῶν ἰδίῳν ἡπί-
ως κείσθαι καὶ φιλαυθρῶς, πῶς ἕκαστῶν πᾶ-
σιν ὅτι: τοὺς δὲ δὲ οὗς καθ' ἑαυτῶν πρὸς τὸ δη-
μόσιον προσιόντων, τὸ ὑναντίον ἰσχυρῶς, καὶ

ὁ κατὰ τιμῶν ἄτους λόγος. 334

χαλεπὸς ἔχειν ἕως ὑμῶν δεῖν. οὐτὼ γὰρ
αὐτῶν οἱ πολιτὸν ὄντων εἰς πολλοὺς ὑμῶν
ἀδικοῦσιν. ὅταν δὴ τούτῳ ἔργῳ χρῆται, ὡς
ταῦτα ἀπαντᾷτε, ὅτι οὐ νόμους οὐκ ἐκεί-
νους εἰς ἕως ὑμῶν πράξεις ποιεῖ, ἀλλὰ τού-
τε, οἱ τοῖς πολιτὸν ὄντων φόβον πρὸς ἑαυτοὺς.
Πολλὰ δὲ αὐτὸς ἔχει λέγειν, εἰ καθ' ἕκαστον ὧν
δρῆ, δεκνύει βούλοιο. φανακισμοῦ καὶ πα-
ρακρούτεως εἰς ἑκάστην ὄντων. ἀλλὰ τὰ μὲν
πολλὰ πρῆσω. κεφάλαιον δὲ ὑμῶν μνημο-
νύετε, ὡς οἰσθεῖται ἐν ἅπασιν τοῖς λόγοις ὅπου
σοὺς αὐτὸς λέγει, εἴ τι διωθήσεται τοιοῦτον εἰπεῖν.
δι' οὗ διδάξει, ὡς ἔστι δίκαιον τὸν τιθέντα τὸν
νόμον, ταῦτα προστάξει πρὸς τῶν πρὸς ἐπι-
λυθῶτων, καὶ πρὸς τὸν τέλος ἐχθρῶτων ποι-
εῖν, καὶ πρὸς τῶν μελλόντων γενήσεσθαι. πάν-
των γὰρ ὄντων ἀγαθῶν ἢ δεινῶν ἢ γεγραμ-
μένων ἐν τῷ νόμῳ εἰς δεινότητα, καὶ μάλι-
στα πρὸς ἀνὸν γέγραπται. εἰ δὲ εἰς μὴ οὗτος
καὶ ἄλλος μὲν τούτων διωθήσεται δεῖξαι,
εἰδέναι γὰρ καὶ σωσίαι σαφῶς φανακισμέ-
τους ὑμῶν: καὶ λογίσασθαι πρὸς ὑμῶν αὐτῶν,
ἐκτίνας ποτὲ ἐπὶ τούτῳ τοιαῦτα νομο-
θετεῖν. οὐ προῖκα ὡς τιμῶν ἄτους: πύθεν, οὐδὲ
λίγου δὴ εἰς ἑθικὰ τὸν νόμον. οὐδέ μιν
καὶ αὐτὸς εἰπεῖν ἔχεις πρὸς ἄλλῳ, δι' ὅτι

Δημοσθένους

τοιοῦτον ἐπιθήβης εἰσενεγκεῖν νόμον, ἢ πῶ σε-
 σωτῆ θεοῖς ἐχθρὰν ἀσχεροκέρδειαν. οὔτε γὰρ
 οἰκέϊος, οὔτε συγγενῆς, οὔτε ἀναγκαῖος ἴσσι
 τούτων οὐδείς. οὐδὲ ἐκεῖνο ἀν' ἔχεις εἰπεῖν, ὡς
 ἐλείπας δεινὰ πάσχοντας ἀνθρώπους, εἴλου
 δεῖ ταῦτα βοηθεῖν αὐτοῖς. οὔτε γὰρ τὸ ταῦ-
 τούτων πολὺς ὁ χρόνος μόλις ἄκουσας εὐτε-
 σὶν ἐβλεψαμένης δικασθείας καταβῆναι τῆ
 θ' ἡγήσω, τὸ δεινὰ πάχειν εἶναι: ποιεῖν γὰρ ὅστι
 ἄσπερ με δεινὰ, καὶ προξυῖε μάλλον ἀν' τινα
 μισεῖν, ἢ, προσέφειε ἐλεεῖν. οὔτ' ἄλλως πρῶ-
 σος καὶ φιλάνθρωπος σύ τις τῶν ἄλλων διάφο-
 ρος ὢν μάλλον ἐλεεῖς αὐτούς. οὐ γὰρ ὅστι τῆς
 αὐτῆς ψυχῆς, ἀνδρῶτίωνα μὲν, καὶ γλαυκέ-
 τω, καὶ μελανώπον ἐλεεῖν, ἀ' κλέψαιτες εἶ-
 χον, εἰ καταθήσουσι: τουτωνὶ δὲ τοσούτων ὄν-
 των καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν ὢν ἐπὶ τὰς οἰκί-
 ας ἐβιάσθησιν σὺ εἴς ἐνδεκά καὶ εἴς ἄσπερ δέ-
 κτας ἔχου, ἢ εἴς ὑπηρετας, μηδὲν πώποτε
 ἐλεῆσαι, ἀλλὰ θύρασ' ὑφαιρῆν, ἢ δρώμενα θ' ἄσπερ
 ἄσπερ ἀσπέν καὶ διάκονον εἰ τις ἔχῃτο, ταῦτω
 ἐνεχυράζειν. ἀ' σὺ πάντ' ἐπαίεις αἰῶνι τὸ ὅλον
 μετ' ἀνδρῶτίωνος. πολὺ γὰρ δήπου ἀετλιώ-
 τερὸν ἐπάχει ὑμεῖς, ἢ πολὺ μάλλον ἀν' εἰκό-
 τως ἡλέεις τούτους, οἳ δὲ ὑμῶς ὡς κατάρρατε
 εἴς λέγοντας οὐδὲ ὅτι οὐκ εἰσφθῆντες πάλι-

ονται: καὶ οὐκ ἀπόχη δῶν, ἀλλὰ καὶ διαπλά-
 πράττονται; καὶ ταῦτ' ἕποτε σοῦ; καὶ ἀνδρό-
 πίωνος, οἱ μίαν εἰσφορὰν οὐδέ πώποτε εἰσεπι-
 νόχατε. Πηλικούτο τοίνυν ἐφρόνησεν οὗτος, ὡς
 ἄρ' ἔῃ δίκην τούτων ἔδεμίαν δώσων, ὥστε μό-
 νος δέκα τ' συναρχόντων ὄντων κοινῇ τ' λόγον
 ἐπράψαι μετ' ἀνδρόπίωνος ἐτόλμησε. Πρωϊ-
 κα γὰρ οὐδὲν ὠφελούμενος ὑμῖν τῆμοκράτης
 ἀπεχθαίνεται, καὶ νόμους εἰσφέρει πᾶσιν εὐαν-
 τίους: τὸ τελευταῖον δὲ, καὶ ἐαυτῶ νόμῳ προ-
 τέρῳ, ὃν μὰ τῷ ἀθλαῶν οὐδ' ὑμᾶς οἶμαι λαν-
 θάνειν. Οὐ τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ μάλις ὄρ-
 γῆς ἀξίον εἶναι, φράσω ἢ οὐκ ἀκρυψομαι.
 ἵτι ταῦτ' ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῶν προάτιων ἐπ'
 ἀργείῳ, ἢ προσηριμένως ὡς ἀληθῶς μαθαρ-
 νεῖν, οὐκ εἰς ἅ καὶ συνηνώμην ἀν' τις ἀκούσας
 ἴσῃ, ταῦτ' ἀναλίσκει, ταῦτα δ' ἔστι τί, ὃ πα-
 τῆρ ὡς ἀνδρῶν δικασαὶ ὃ τούτου τῷ δημοσίῳ
 ἰφείλει, καὶ οὐκ ὀνειδίζων ἐκείνῳ λέγω, ἀλλ'
 κῆναγκαζόμενος: καὶ οὗτος ὁ χρῆστος πωδμοφᾶ.
 καὶ τοι ὅς τις μέλων κληρονομήσῃ τῆς ἀτιμί-
 ας, ἀν' ἐκείνους τι πάθοι, μὴ οἷε πρὶ δεῖν ἐκτίσαι,
 ἔλλα κερδαίνειν, ὃν ἐκείνος ἦ χρόνον, ἀξιοῖ τ'
 πὸ τὸ κέρδος, τίνος ἀν' ὑμῖν ἀρχαῖα δοκῆ,
 καὶ τὸν μὲν πατὴρα οὐτ' ἐλεεῖς, οὐτε δεινά-
 τοι πάσχειν δοκεῖ, εἰ σοῦ λαμβάνοντος ἢ χρεῖ

Δημοσθένους

ματιζομένου ἀπὸ τῶν εἰσφορῶν ὧν εἰσέπρατ-
τες, ἀπὸ τῶν ψηφισμάτων ὧν γράφεις, ἀφ' ὧν
εἰσφύρεις νόμων, διὰ μικρὸν ἀργύριον μὴ με-
τέχει τῆς πόλεως, ἐτόδους δι' ἐλεῆσαι πινά-
φῆς. ἀλλὰ νῦν διὰ τὴν ἀδελφίαν καλῶς διώ-
κησιν; ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἠδίκει, κατὰ
τοῦτο ἀξίος ὅστιν ἀρλωλεύει: πέπρακε γὰρ
αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκδέδωκε. τῶν γὰρ ὑμετέρων
ἐχθρῶν ἐνὶ κερκυραίῳ τινὶ τῶν νῦν ἐχόντων
τὴν πόλιν, καταλύοντι πρὸ αὐτῶ ὅτε διδύρο
πρεσβυτοὶ καὶ βουλευτὴι λαβεῖν αὐτῷ, ὅ-
ου δὲ τρόπου πρὸ ἀλείψω, λαβὼν οὐ γένοιον ἐ-
δωκε. καὶ νῦν ὅστιν ἐν κερκύρα. ὅς οἱ τὴν μὲν
ἀδελφίαν ἐπὶ ἕξαγωγῆ φησὶ μὲν ἐκδοῦναι, πέ-
πρακε δὲ τῷ ἔργῳ: τοὶ δὲ ἐαυτῶ πατῶρα οὐ τῷ
μηροβοφεί: καλακῶν δὲ καὶ μεθοῦ γράφει,
καὶ πολιτεύεται: τοῦτον ὑμεῖς λαβόντες οὐκ
ἀρκτενεῖτε; δόξετε ἄρα ὡς ἀνδρῶ ἀθλωαῖοι
καί σεις βούλευσαι καὶ πράγματα ἔχειν, ἀλλ'
οὐκ ἀπηλλάχθαι τῶν πονηρῶν. ἢ μὲν, ὅτι μὴ
προσῆκει πάντας καλᾶζειν τοὺς ἀδικοῦντας,
οὐ οἶδ' ὅτι πάντες αὐτῷ εἴ τις ἔροιτο, φήσετε: ὅ-
τι δὲ μάλιστα τοῦτον ὅς τὸν νόμον εἰτενίωσεν
ἐπὶ βλάβῃ τῶ πλίθους ἐγὼ διδάξαι πειρά-
σομαι. τῶν μὲν γὰρ κλεπτῶν ἢ λωποδύτῶν
καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργουμένων ἕκαστος, πρῶ

ὁ κατὰ τιμοκράτους λόγος. 335

τον μὲν ὡς ἀλιθῶς τὸν ἐντυχόντα ἀδικεῖ: καὶ οὐκ ἀν' οἴος τ' ἀν' ἢ πάντας ἐκ δύειν, οὐδὲ τὰ πάντων ὑφελέσθαι: εἴτα κατὰ χυώει τὴν ἐαυτῆς δύξαν καὶ τὸν βίον μόνον. εἰ δέ τις εἰσφέρει νόμον ἕξ οὗ τοῖς βουλομένοις ὑμᾶς ἀδικεῖν ἢ πάντα ἕξουσία καὶ ἀδεια γενήσεται, οὗτος ἄλλω ἀδικεῖ τὴν πόλιν: καὶ κατεχυώει πάντας νόμος καὶ ἀρχὸς ὅταν κύεος ἦ, τῆς πόλεως ὄνειδος ὅτι τῆς θεμελίης: ἢ ἐλάππει πάντας, ὅσοι πρὸ ἀν' αὐτῶ χρῶνται. τὸν οἶω καὶ βλάππειν ὑμᾶς, καὶ δόξεις ἀναπιμπλάνα φαύλης ἐπιχειροῦνται, ὅσον οὐ τιμωρήσεται λαβόντες; καὶ τί φήσετε; γοίη δ' ἀν' τις οὕτω μάλιστα ἠλίκα πράγματα συσχυάσας γέγραφεν αὐτὸν: καὶ ταῦτ' ὡς ὑποναντία τῆ καθεύουσι πολιτεία: εἰ λογίσαιτο ὅτι πάντες οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον ὅταν πράγματα ἐγχειρῶσι νεωτέρους, ὅσον ποιοῦσι. πρῶτον ἔπαντων ἔλυσαν ὅς νόμους πρὸ τῶρον νόμω, πὶ ἀμαρτίαν τινὰ ταύτῃ ὑπέχοντες τὴν δίκην. πῶς οἶω οὐκ ἀξίος οὗτος εἰ δλωατόν ὅτι, πείσ οὐχ ἀπαξ ἀχλωλαίαι, ὅς εἰσὼν, καὶ οὐ ἢ που μέλων καταλύσειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τούαντίον αὐτὸς ἐν ὑμῖν ἀν' τὰ δίκημα καὶ προήκοντα ποιῆτε, ἀχλωλείσθαι, ὅμως ἐμμήσατο ἕξ τὰ δίκημα καὶ δῖα τῆ νόμου λύειν ἢ ξίω

Δημοσθένους

σεν, οὐς δὲ δῆκε τὰ δικαστήρια. γράψασ' ἀναι-
δῶς εἴ τιτι προστετίμηται δεσμοῦ, καὶ τὸ λοι-
πὸν τιτι προστιμηθῆ, οἷον ἀφείωται. ἢ μὲν
εἰ σὺ τίκα δὴ μάλα κραυγὴν ἀκούετε τε πρὸς
τῷ δικαστήριῳ, εἴτ' εἴποι τις, ὡς ἀνέωκται τὸ
δεσποτήριον, οἱ δὲ δεσμῶται φύγουσιν: ἔδει
οὔτε νέος, οὔτε γέρον, οὔτ' ὀλίγωρος οὔτως
ἔσθιν, ὅς τις οὐχὶ βοηθήσειεν αὐτῷ, καθόσον διώα-
ται. εἰ δὲ δή τις εἴποι πρὸς τῶν, ὡς ὁ τούτους ἀ-
φείεις ἔστιν οὕτως, οὐδὲ λόγου τυχῶν, οὐθὺς αὐτῷ
ἀπαχθεὶς θανάτῳ ζημιωθείη. νῦν τοίνυν ὡς ἀν-
δρῶν ἀθλωαῖοι ἔχετε ἄριστον, ὅς οὐχὶ λάθρα πε-
ποιήκε ἄριστον, ἀλλὰ φανακίσας καὶ πρᾶκρου-
σάμενος ὑμᾶς, νόμον τέθεικε φανδρῶς, ὅς οὐκ
αὐοίγινουσι μόνον τὸ δεσποτήριον, ἀλλὰ καθα-
ρεῖ. προσδοκίμησε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια. τίς
γαρ ἢ τούτων, ἢ ἐκείνων χρεία, ὅταν οἷς τε τί-
μηται δεσμοῦ, λύωνται; καὶ τὸ λοιπὸν τι-
μήσητε τῷ, μηδὲν ὑμῖν ἢ πλεῖον: δεῖ τοίνυν ὑ-
μᾶς καὶ κείνο σκοπεῖν, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐμύων
πολλάκις εἰπὸν ἐψήφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆ-
σθαι τοῖς ὑμετέροις, ἐφ' ᾧ φιλοτιμείαθε ὑμεῖς
εἰκότως. ὁ γὰρ εἰπεῖν τινὰ φασιν ἐν ὑμῖν, ἀλη-
θὲς εἶναί μοι δοκεῖ. ὅτι οὐ νόμους ἀπαντες
ὑπειλήφασιν ἐν ὑμῖν ὅσοι σωφρονούσι, εὐ-
πους τῆς πόλεως εἶναι. χρὴ τοίνυν σπουδάζειν,
ὅπως

ὅπως ὡς βέλτιστοι δόξωσιν εἶναι: καὶ οὐδὲ λυμαινομένους καὶ διασχεέφοντας αὐτοὺς κολάζειν. ὡς εἰ καταρῥαθυμήσετε: τῆς φιλοτιμίας τε τῆς ἀφροσύνης τε, ἢ κατὰ τῆς πόλεως δόξαν οὐ χριστῶ ποιήσετε. ἢ μὲν εἰ σόλων καὶ ἀρχαῖοντα δικαίως ἐπαινεῖτε, ἔκ αὐτῶν ἔχοντες εἰπεῖν οὐδετέρου κοινὸν οὐδὲ γένηται οὐδὲν, πλὴν ὅτι συμφρόντας ἔθικαν ἢ καλῶς ἔχοντας νόμους: δίκημον δὴ πού καὶ τοῖς ὑπενασπίτους πθεῖσιν ἐκείνοις ὀρθῶς ἔχοντας, καὶ κολάζοντας φαίνεσθαι. οἶδα δὲ τιμοκράτη, ὅτι τὸν νόμον εἰσενώσχεσθαι οὐκ ἠέμισα ἑαυτῶν αὐτῶν: πολλὰ γὰρ ἠγείτο πολιτεύεσθαι πρὸς ὑμῶν ἀξία δεσμοῦ. Βούλομαι τοίνυν ὑμῶν καὶ κείνο διηγήσασθαι, ὅ φασί ποτ' εἰπεῖν σόλωνα κατηγοροῦντα νόμον τινὸς οὐκ ἐπιτήδειον θέντος. λέγεται γὰρ τοῖς δικασταῖς αὐτὸν εἰπεῖν ἐπειδὴ τὰ μάλ' ἀκατηγόρησεν, ὅτι νόμος ὅστιν ἀπάσασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ταῖς πόλεσιν, εἴαν τις τὸ νόμισμα διαφθείρη, θανάτον τιμωρημίαν εἶναι: ἐπιδρωθήσας δὲ εἰ δίκημος αὐτοῖς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος φαίνεται, ἐπειδὴ φῆσαι πάντας οὐδὲ δικαστῶν, εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἠγείτο ἀρῆγειον μὲν νόμισμα εἶναι τῶν ἰδίων σωμαμαγμάτων ἐνεκα τοῖς ἰδιώταις θύρημένον: οὐδὲ δὲ νόμους ἠγείτο τῆς πόλεως νόμου

Δημοθρύους

σμα εἶναι . διεῖ δὴ τοῦ δικαστῆς πολλῶ μάλλον
εἴ τις ὁ τῆς πόλεως ὄστι νόμισμα, τοῦτο διαφθεί-
ρει, καὶ πρῶτον εἰσφέρει, μισεῖν καὶ κολά-
ζειν, ἢ εἴ τις ἐκείνο, ὁ τῶν ἰδιωτῶν ὄστι. προσθεῖ-
ται δὲ τεκμήριον τῆ καὶ μείζον εἶναι τὸ ἀδίκη-
μα, τὸ τοῦ νόμου διαφθεῖρειν ἢ τὸ ἀρῆγειν·
ὅτι ἀρῆγειν μὲν πολλά τῶν πόλεων καὶ φα-
νερῶς πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμέ-
νω χρώμηναι σώζονται, καὶ οὐδ' ὅτι οὐκ ἀ-
ποστρέφονται πάλιν. ὁμοίως δὲ νόμοις πονηροῖς χρώ-
μνοι, καὶ διαφθείρεσθαι τοῦ ὄντος ἐὼντες, οὐ-
δέποτε πώποτε ἐσώθησαν . ταύτη μὲν τοι τῆ
κατηγορία, καὶ τιμοκράτης ἐνόμος κατέστηκε
νωί . καὶ δικαίως ἀν' ὑφ' ὑμῶν τῆ προσήκοντος
τύχοι τιμῆματος . χρῆ μὲν οἷον ἅπαντες ὀρ-
γίλως ἔχειν, ὅσοι τιδέασιν νόμους ἀγροῦς καὶ
πονηροῦς μόλις δὲ τούτοις, οἱ τοῦ τοιούτους
τῶν νόμων διαφθείρουσι, δι' ὧν ὄστιν, ἢ μικρὰν,
ἢ μεγάλην εἶναι τῆ πόλιν . εἴπερ δὲ τοῖς τίνδε;
οἴτε τοῦ ἀδικούντος τιμωροῦ μνοι, ἢ ὅσοι τοῖς
τοῖς ἐκείνοις τιμῆς διδύασιν . εἴ γὰρ ἅπαντες προ-
θυμηθεῖεν ποιεῖν ἀγαθόντι τὸ κοινόν, καὶ τὰς τι-
μῆς καὶ τὰς δωρεὰς τὰς ὑπὲρ τούτων ζη-
λώσαντες, καὶ πάντες ὄχρασῶν τῆ κακουρ-
γεῖν, ἢ κακόντι πρᾶ τῆεν, τὰς βλάβας καὶ τὰς
ζημίους τὰς τοῖς τούτοις κειμένους φοβηθέν

τες, ἔσθ' ὅτι καλύει τὴν πόλιν μεγίστω εἶναι;
 οὐ τειήρεις ὅσας οὐδεμία ἄλλη πόλις ἐμλίωις
 κέκτηται; ἔχ' ὄπλίτας, ἔχ' ἵππέας, ἔχ' προσ-
 δους, ἔχ' τόποις, ἔχ' λιμνίαν; τὰ αὐτὰ ἢ πάντα τὴν
 σώζει ἢ σωέχει; οἱ νόμοι. κατὰ γὰρ τούτους οὐ-
 σης τῆς πολιτείας ἔστι τὰ αὐτὰ χρήσιμα τῷ κοι-
 νῷ. εἰ δὲ τοῦναντίον γένοιτο τῷ κοινῷ, τοῖς χρη-
 σοῖς μὲν οὐδ' ὅποιῳ πλεόν, τοῖς δ' ἀδικούσιν ἀ-
 δεια ὅσω τιμοκράτη γέγραφε, πίσση ταραχὴ
 γένοιτ' ἀν' εἰκότως; οὐ γὰρ ἴσε ὅτι τούτων ὧν
 διεξῆλθον κτημάτων, ἔδ' ἀν' εἰδὶς γένοιτο, ὅσα
 ἰνῷ ὅστιν, οὐδ' ὅποιῳ ἀν' ὄφελος εἴη. οὕτως τοί-
 κων ἐν τούτῳ τῷ νόμῳ φαίνεται κακῶς ὡσι-
 χειρῶν ὑμᾶς ποιεῖν, δι' οὗ τοῖς ἀδικεῖν ὡσι χει-
 ροῦσιν εἰσιν αἱ τιμωραὶ: πάντων οἷῳ ἐνεκα τῆ
 εἰρημνῶν ἀξιόν ὅστιν ὀργισθῆναι, ἢ κολάσαι,
 καὶ πρῶτον ἀειγμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις ὄψιν. ὡς
 τὸ πράως ἔχειν τοῖς τοιούτοις, καὶ καταψηφί-
 ζεσθαι μὲν, ὀλίγου δὲ τιμᾶν, ἐδίξεν καὶ προ-
 ιδιδάσκειν ἔσαι ἀδικεῖν ὑμᾶς ὡς πλείστους.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
 κατὰ ἀριστογείτονος λόγου.

Ἰπυθάγγελος καὶ σκιάφων ἰδόντες ἰδρῶκλέα
 φρόντα ἰδρὰ ἱμάτια, ἐφ' οἷς ἢ χρυσᾶ γράμ-

Δημοθένους.

ματα ἦν δηλῆντα εὖς ἀναθεύτας, ἀπάγισι
πεὸς εὖς πρυτάνεις ὡς ἰδρόσυλον. οἱ δὲ τῆ ὑσε
ρύα καθιστῶσιν εἰς τῶ ἐκκλησίαν. καὶ κείνος
ὑπὸ τῆς ἰδρείας ἐφει πεμφθεὶς λαβεῖν τὰ ἱμά
τια, ἵνα κομίση περὸς τὸ ἰδρὸν κωμηγέσιον. ἐν
ταῦθα ἀριστογείτων γράφει ψήφισμα. πρῶ
τον μὲν ἀποβούλυτον, ἔπειτα δεινότατον:
κελεύων, εἰ μὲν ὁ μολογῆ τὰ ἱματῖα ἕζε
νεγκεῖν, ἀρθάνεῖν αὐτὸν αὐτίκα. εἰ δὲ ἀρ
νῆται, κείνεσθαι: ἕξ οὗ σιωπέβαινον αὐτῶ ὁμο
λογήσαντι μὲν τὰ λιθῆς, πρῶτα χῆμα τεθνά
ναι: ἕξ ἄρνη ἡ γνομῶν, μετ' ὀλίγον εὖς πα
θεῖν. εὖς τὸ ψήφισμα γραψάμενος πρῶτό
μων φαῦδέσρατος ὁ ἰδρὸ κλέους τ' κινδιωδύον
τος πατῆρ συγκλητορήσαντος αὐτῆ ὁμο
θένους, αἰρεῖ παρανόμων. καὶ τιμᾶ τὸ δικα
σῆειον ἀριστογείτων πέντε ταλαύτων. εὖς
μὲν δὲ πρῶτον ἀπόφλημα ἀριστογείτωνι γίγνε
ται. ἔπειτα ἡγεμόνα γραψάμενος, καὶ τὸν ἀ
γῶνα ἀρδόμενος, τὸ πέμπτον μῶρος μὴ λα
βῶν τῶν ψήφων, ὡφλε χελιάσ. οὐκ ἀρδόν
τος ἡ αὐτῆ κατὰ τῶ ὡεισμῶν πρῶτισμῶ
διεπλοῦται τὰ ὀφλήματα κατὰ τὸν νόμον,
καὶ γίνεται δέκα τάλαντα, καὶ διαχίλια
δραχμαί. ὑπὸ τούτων τῶν χρημάτων ἀρ
γράφει τί εἰς τὸ δημόσιον χωρίον ἑαυτῆ. καὶ

ὁ κατὰ ἀριστογείτονες λόγος. ἀ 340

τὸ χρεῖον ἄρα δὴ νόμος ὠνεῖται ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τῆ, τάξιν αὐτῆσ' ἄλλοι τῆ ὀφλήματος. ὡς τε
εὐδέκα ἔτεσιν ἐκτίσαι τὸ σύμπαν, καθ' ἕκα-
στον ἔτος πθεῖς τὸ Ἐπιβάλλον μῦθος. δύο μὲν
δὴ καταβόλας ἀπίνεγκε τάλαιτα δύο ἢ
δραχμας τετρακισίασ'. τὸ δὲ λοιπὸν ὀφείλε-
ται τάλαιτα ὀκτὶ, ἢ δραχμαὶ χίλια καὶ
ἑξακόσια. δοκῶν οὖν ἔχειν ὁ ἀριστογείτων τῆ
λέγειν ἑβ' ουσίαν, καὶ μικέτι ὀφείλειν ἐπειδὴ
χρήσῃν αὐτῆ δωκε τῆ πύλει: καὶ ἐγράφετο
πολλοὺς, καὶ ἐδημιγόρει, τῶν νόμων, τὸν ὀφεί-
λοντα τῷ δημοσίῳ μέχρις αὐ' ἐκτίσει, ποιῶ-
των ἀτιμον. δίοπδρ αὐτὸν οἱ πδρὶ λυκοῦργον
εὐείδειξαν, ὡς οὐκ ἔβ' ὄν λέγοντα. οὐκ ἔβαλι-
μιμείον τοῖσ' αὐ' ἔβ' ἀκροπόλεως ἀριστογείτο-
νος, ἀλλ' ἔτι τῆ ὀφειλήματος ἐπεγραμμείον,
χρήστου δὲ κατασάιτες τῆ τὸ χρεῖον ὠνεῖσα μέ-
νον, ζήτημα σωίσσεται. πύτδρον ὁ πειάμενος
τὸ χρεῖον ὀφείλει μόνον, ἢ ἢ ὁ πρῶτος ὀφλων,
ἔχρισ αὐ', ἐκθεσθ' ἢ τὸ χρεῖος. πδρὶ μὲν δὴ τὰ
πύο ὀφλήματα ἄρα σωίσσεται τὸ ζήτημα.
ρασι δὲ αὐτὸν οἱ κατήγοροι, καὶ τείτον ὀφεί-
λειν ὀφλημα τῷ δημοσίῳ. ποὺς ἄρα ἀριστο-
γείτων αὐτῶ σάμενος φησὶν εὐδίκως ἐπεγρά-
σθαι. ἢ δια ἄρα δίκην λαχεῖν ἀρίστωνι τῷ ἐγ-
ράφαντι. δημοθένης δὲ ἢ λυκοῦργος πδρὶ

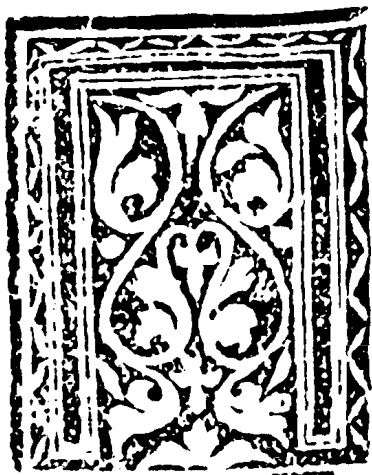

Δημοσθένους

μὴ τῶ δικαίῳ ἢ μὴ, γενεῆσθαι τῷ ἔγραφῃν,
οὐδὲν λέγουσι. φασὶ δὲ ὅταν ἔλῃ τὸν ἀρίστωνα,
τότε ἀριστογείτων μὴ ἔβαλειφθήσεται, ἐκεῖ
νος δὲ ἔγραφήσεται κατὰ τὸν νόμον: πρὶν δὲ
κειθῶναι τὸ πρῶτον, οὐ προσήκει λέγειν τὸν
τάχα δικαίως ἔπεγραμμένον, καὶ ψευδῶς ἐγ
καλουῖται ἀρίστῳ. ταῦτα μὴ δὴ τὰ ζητή-
ματα τῆς ὑποθέσεως. ἐπιγώνισαι ἢ αὐτοῖς
ὁ λυκοῦργος ἄτε πρότερος λέγων. τῷ δημο-
σθένει δὲ πρὸς μὴ τούτων βραχὺς πάνυ λό-
γος γέγονεν, ὡς προειλημμένον. ὁ δὲ ὅλος αὐ-
τῷ λόγος τῶ ἀριστογείτονος βίου κατηγείαν
πρὸς ἑαυτὸν. διονύσιος ἢ ὁ ἀλικαρνασσοῦς, ἔδέχε-
ται τούτους οὐκ ἄλλοι λόγους δημοσθένους εἶναι, ἐκ
τῆς ἰδέας τεκμαιρόμενος. οἱ δὲ φασὶν ἐπιτη-
δες τὸν ῥήτορα τοιοῦτω χαρακτηεῖ κεχρηῆσθαι,
ζηλώσαντα λυκοῦργον οὐδοκίμοιῦτα παρὰ
τοῖς ἀθλοαίοις. οἱ δὲ, ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς ἡλι-
κίας χρόνον εἰς τῷ πρωτολογίαν ἔλαβε λυ-
κοῦργος, καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρή-
σατο, ὁ δημοσθένης ὡσαυτάσθι λοιπὸν φιλο-
σοφώτερον μετελθεῖν, καὶ πρὸς οὐδὲν. ἄλλοι
δὲ, τὸν μὴ πρότερον δέχοντ' δημοσθένους εἶναι.
τὸν δὲ διούτερον, οὐδαμῶς οὐδὲν ἄξιον ἔχοντα
τῶ ῥήτορος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΛΛΑΙ καθήμινος ὧ ἀνδρες
ἀθλωαῖοι, καὶ κατηχερωῖτος
ἀκούων ὡσπὲρ ὑμεῖς λυκέρ-
γου, τὰ μὲν ἄλλα καλῶς αὖ-
τὸν ἠγούμιω λέγειν: εἰ δὲ τε-
θαύμακα ὄρων ὑποδρατει-
νόμινον, εἰ ἀγνοεῖ τῶθ' ὅτι ἔτε

πρᾶ ἄνδ' ὑφ' ἑαυτῶ λόγους εἰρημύους, οὔτε
πρᾶ ἄνδ' ὑπ' ἑμοῦ μέμιοντας ριθῆσεωται τὰ
τουτουὶ τῶ ἀγῶνος δίκημα ἄδιν ἰαχυρά: ἀμ-
ῶς ἀν' ἑκαστος ὑμῶν ἔχη, ἢ πρὸς τὸ ἄνυχερά-
νειν, ἢ προσίεωται πονηείαν. καὶ ἔγωγε ὑπο-
λαμβαίνω μὲν κατηχερίαν καὶ τὸ τῶν λόγων
: πλῆθος, ἔθους εἴνεκα καὶ τῆς ὑμετέρωσ ἀκροά-
: σεωσ δειν ποιήσαωται: κεκείωται δὲ ἄνδ' τὸ
: πρᾶγμα ἄνδ' τῆς ἑκάστου φύσεωσ οἰκοθεν. καὶ
: κω εἰ μὲν εἰσιν ὑμῶν οἱ πλείους, οἱοὶ ἄνδ' πονη-
: ροὺς φιλεῖν καὶ σώζειν, μάλιστα ἔρρα φωδηκό-
: τωσ ἡμᾶσ ἔσεωται: εἰ δ' οἱοὶ μισεῖν, δίκημ ἀν' θε-
: ὸσ δέλη, τουτουὶ δώσειν. Πολμῶν δὲ λόγων
: εἰρημύων ἢ πάντων καλῶσ, ἔκ ὀκνήσω πρὸς

Δημοσθένους.

ὑμᾶς εἰπεῖν, ἄγ' ἔμοι φαίνεται. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲ
ὅποιω εἰσικύαι δοκεῖ τοῖς ἄλλοις ὁ πρῶν ἀ-
γών. σιοπεῖτε δ' οὕτωςί: πρὸς ἅπαντ' ὄν-
ται τὰ δικαστήρια οἱ μὲν δικασαί, πρῶτα τῶ κα-
τηγόρου καὶ τῶ φεύγοντος τὸ πρᾶγμα μαθη-
σόμενοι, ὡδὲ οὐδέησει πῶ ψῆφον ἐνεγκεῖν αὐ-
τοῖς: οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτῶ δειξῶν ἑκάτε-
ρος ὄντα τὰ τῶν νόμων δίκημα ἰαχυρά. τὰ δὲ
τούτου τῶ ἀγῶνος πῶς ἔχει: οἱ μὲν δικάζον-
τες ὑμεῖς ἦκετε μᾶλλον ἡμῶν τῶ κατηγῶρων
εἰδότες, καὶ ὀφείλοντα τῶ δημοσίῳ ἴσῳ, καὶ
γεγραμμένον ἐν ἀκροπόλει, καὶ οὐκ ἔξον αὐ-
τῶ λέγειν. ὡςθ' ἑκαστον ὑμῶν κατηγῶρον τάξιν
ἔχειν: καὶ τὰ δίκημα εἰδέναι, ἢ μὴ μαθεῖν δεῖ
ῶσαι. ὁ δὲ κεινόμενος τῶν μὲν εἰς σωθείαν αὐ-
τῶ φρόντων οὐδὲ ὅποιω πάρεστιν ἔχων, οὐχὶ
ῶς ἑσθ' αὐτῶ τῶ πρᾶγματος λόγους δικαί-
ους, οὐ. τὸν ἑαυτῶ βίον ἀνθρώπινον, οὐκ ἄλλα
οὐδὲ ὅποιω ἀγαθόν. δι' ἃ δ' ἀν' καὶ μὴ δ' ὅπι-
οῦ ἀδικῶν τις ἔδεισε, ἴσῳ ταῦθ' οὕτως οἷε τῶ
σωθήσεσθαι. ἐν γὰρ τῆ τῆς πονηρίας ἑσθ' ἑσθ'
λη πῶ ἐλπίδα τῆς σωθείας ἔχει. οὕτω δὲ
τούτων ἔχόντων, δοκεῖ μοι τις οὐκ ἀν' ἀμαρ-
τεῖν εἰ πῶν ὅτι νωὶ κείνεσθ μὲν ἀριστογείτων,
δοκιμάζεσθαι δὲ καὶ κινδυνεύετε ὑμεῖς ὡδὲ
δύξης. εἰ μὲν γὰρ ὀφθήσεσθαι ῶς τοῖς οὕτω φα

ὁ κατὰ ἀριστογέitonος λόγος. α' 342
υδροῖς καὶ μεγάλοις ἀδικήμασιν ὀργιζόμενοι
καὶ τιμωρούμενοι: δύξετε τῶθ' ὅπρ' ἐς ἐδικα-
σαι καὶ φύλακας τῶν νόμων εἰσεληλυθέ-
ναι. εἰδ' ἐτόρον τι τούτων παθεῖσαι, ὁ μὲν δὲ
μὲν αὐτὸς πεποιθέναί φησιν, εἰ δὲ ταῖς ψή-
φοις ὑρεθήσεται: δέδοικα μὴ δύξητέ τισι τὸν
ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρὸν τῶν ἐν τῇ πόλει
παιδῶν εἶναι. ἀσθενὲς μὲν γάρ ὅτι πᾶς ὁ πονη-
ρὸς καθ' ἑαυτὸν: ὡδ' αὖ ὑμεῖς πρόσθετε, οὗτος
ἰσχυρὸς γίγνεται. ἐστὶ δὲ αἴτιον τῶ μὲν λαβόντι
παρ' ὑμῶν ὄργασίαν καὶ διαμαρτίαν: ὑμῶν δὲ τοῖς
δοκῶσιν ὄνειδος. Βυλοῖμεν δ' αὖ ὡς ἀνδρῶν
ἀθλωμαῖοι πρὸ τῶ παρὶ τῶν ἰδίων ἐμὲ τῶν τού-
του λέγειν, ἀπειθέσαντας ὑμᾶς ἐξετάσαι
διὰ βραχέων, εἰς ὅσπιν ἀδικίαν καὶ ἀσεβείαν
προεῖχε τῷ πύλιν δημοσίαν πάντα τὰ τοιαῦ-
τα θηρία, ὧν μέσος, καὶ τελευτῆτος, καὶ πρῶ-
τος ὅστιν οὗτος: ὧν τὰ μὲν ἄλλα, ἐάσω: ἀλλ'
εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς
γνώμης ἀπίδειξιν, οὐ πονηρίας τοῖς λέγου-
σι προτίθετε τὸν μαν, καὶ κρυβίω, καὶ ψυ-
δεῖς ἀπίαν, καὶ συκοφαντίαν, καὶ ἀναδικα-
σίαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα σωεσκδα-
σμῶν. ὧν οὐκ ἀνδρῶν τις ἐναντιώτερα τῶ
βουλεύεται. νομίζω δ' οὐδ' αὖ ἀδικίαν καὶ
τούτοις τοῖς ἀδικοῖς πάντων τῶν καλῶν τῶν

Δημοσθένους

τῆς πόλεως πρόβρισι, τῶν νόμων, τῶν περὶ
δρῶν, τῆς προγράμματος, τῆς δύνομίαις. εἰ μὴ
οἶω ὑμεῖς ταῦτα βούλεσθε, ἢ μετὰ τῆς ὑμε
πρόσθ' γνώμης οὗτοι ταῦτα ποιῶσιν, ὁ δὲ βα
δίξειν καὶ ἔαν δει. εἰ δ' ἔπανορθώσεται ταῦ
τ' ἔτι καὶ νῦν οἶεσθε χρεῖται, καὶ τὰ περὶ
μεία πρόβρισι ἢ πολὺ ἤδη χρόνον ἀχρεῖως ἢ
κακῶς ὑπὸ τούτων διακείμενα βελτίω ποιῆ
σαι: πάντα τὰ τοιαῦτα ἔστι πρὸ δύντασ τήμε
ρον ὀρθῶς δεῖ δικάσαι, τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶ
σαν δύνομίαν ἀδελφείστου ποιησαμένους, ἢ
πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει, καὶ τὴν
ἀπαράιτητον ἢ σεμνὴν δίκην, ὡς ὁ τὰς ἀγω
τάτας ἡμῖν τελετάς καταδείξαι ὄφθους πα
ρὰ τὸν τῆς δὲ θρόνον φησὶ καθιμείνω πάντα
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφορᾶν: ὡς εἰς ἕνα τὸν ἕκα
στον νομίσαντα βλέπειν, οὕτω ψηφίζεσθαι φυ
λαττόμενον καὶ πεσορῶμενον μὴ καταχρῆσαι
ταύτην: ἥς ἐπὶ πῶνυμός ἐστιν ὑμῶν ἕκαστος ὁ ἀεὶ
δικάζειν λαχὼν τὰ πάντων τῶν ἐν ταύτῃ τῇ
πόλει καλὰ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα φυ
λάττων, ταύτην τὴν ἡμέραν πρὸ καταθέσειν
ἐνόρκον εἰληφὼς πρὸ τῶν νόμων, καὶ τῆς πο
λιτείας καὶ τῆς πατρίδος. ὡς εἰ μὴ εἴσαν ἔξε
τε τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σωτήριουσ δύθειας
εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε: φοβοῦμαι μὴ τὸ

ὁ κατὰ ἀριστογέitonος λόγος. ἀ 341
πρᾶγμα εἰς τὸναντίον ἀδελφῆ: καὶ δοκωῖτες
ἡμεῖς ἀειστογέitonος κατηγορεῖν ὑμῶν κατηγο-
ρουῖτες φανώμεν. ὅσω γὰρ ἀνὸ μάλλον ἡμῶν
δειξάντων πῶ τούτου πονηρίαν μηδὲν ὑμεῖς
φροντίσητε, τοσούτω μείζων ἢ καθ' ὑμῶν αἰχὺ-
νη γενήσεται. καὶ ἀδελφῶν τούτων ἱκανά.
πάνυ δ' ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, μετὰ πάσης οἰκώ-
τητος δρῶ τὰ λιθῆ πρὸς ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ εἰ ταῦς
ἐκκλησίας ὄρων ὑμᾶς κατατάττοντάς με ἢ
προχειρομάνους πῶ τούτου κατηγορεῖαν, ἢ-
χόμω, καὶ μὰ τὸν δία καὶ πάντας ὄντας θεούς
οὐκ ἐβουλόμω. σὺ γὰρ ἠγνόσω ὅτι ὁ ποιή-
σας τι τοιοῦτον παρ' ὑμῶν, καὶ παθῶν ἀπδρῶ
τα. εἰ ὃ μὴ τηλιοῦτον, ὥστε θυτὸς ἀσθέσθαι,
ἀλλ' ἐὰν πολλὰ τοιαῦτα ποιῆ καὶ μὴ παύση-
ται, ταχὺ γνωθήσεται. ὅμως δὲ ἀναγκαῖον
ἡγούμω εἶναι πείθεσθαι τοῖς ὑμετέροισ βου-
λήμασι. τὰ μὲν οἶω ἀδελφῆ τῆς ἐνδείξεως καὶ τῶ
νόμων δίκημα αὐτὸν ὁπδρ πεποίηκε, λυκοῦρ-
γον αἰρεῖν ἡγούμω, καὶ ὄντας μάρτυρας τῆς πο-
νηρίας τῆς τούτου ὄντων ἑώρων προκαλούμε-
νον: ἀδὲ καὶ λογιζέσθαι ὄντας ὑπὸ πόλεως ἢ
νόμων βουλομάνους προσήκει, καὶ σκοπεῖ-
σθαι δεῖ, ταῦτα προηρούμω εἰπεῖν. καὶ νῦν
ὄντα ταῦτα προδύσομαι. δύτε δ' ὧ ἀνδρῶ
ἀθλωαῖοι καὶ συγχωρήσατέ μοι πρὸς διὸς ὧς

Δημοσθένους.

πέφυκα, καὶ προσήρημαι, πρὸς τούτων διαλε-
χθῆναι πρὸς ὑμᾶς. καὶ γὰρ οὐδ' αὖ ἄλλως
δικαίω. Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ὡς
ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ ἐν μεγάλῳ πύλιν οἰκῶ-
σι καὶ ἐν μικρῷ, φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. τού-
των δ' ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἀτακτον καὶ ἀνώμα-
λον, καὶ κατ' ἀνδρα ἕκαστον ἴδιον τῶν ἔχεντος·
οἱ δὲ νόμοι κοινὸν καὶ τεταγμένον τὰ πᾶ-
σιν. ἡ μὲν οὖν φύσις ἀν' ἡ πονηρὰ, πολλάκις
φάυλα βουλεύεται· διό πρὸς τοιούτους ῥα
δίως ἐξαμαρτάνοντας διεήσετε. οἱ δὲ νόμοι
τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον βέ-
βηλονται, καὶ οὕτως ζητῶσι· καὶ ἐπεὶ δὴν δὲρεθῆ,
κοινὸν οὕτως πρόσταγμα ἀπεδείχθη πᾶσιν ἴσον
καὶ ὅμοιον. καὶ τῶν δὲ νόμος, ὡς πάντας προσή-
κει πείθεσθαι διὰ πολλὰ, καὶ μάλιστα, ὅτι
πᾶς ἐστὶ νόμος δέρεμα μὲν καὶ δῶρον θεῶν· δῶ-
γμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων· ἐπαμόρθωμα δὲ
τῶν ἐκυσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων·
πόλεως δὲ σωθῆκη κοινῇ, καθ' ἕνα πᾶσι προσή-
κει ζῆν τοῖς ἐν πύλει. ἀλλὰ μὲν ὅτι νῦν ἀρι-
στογείτων τοῖς μὲν τῆς εὐδείξιας δικαίοις πᾶ-
σιν ἐάλωκεν, ἔτι δὲ οὐδεὶς ἐστὶν ἀνεκτὸς αὐ-
τῷ λόγῳ, πρὸς τούτων ῥαδίον διδάξαι. δυοῖν
γὰρ ὄντων ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι, ὧν εἴεκα πάν-
τες τίθενται οἱ νόμοι, τῶν τε μηδένα μηδὲν ὁ

μὴ δίκημιν ὅτι ποιεῖν, καὶ τῆ, εὖς πῶρα βαινόν
 τας ταῦτα κολαζομένους ἐελτίους εὖς ἄλ-
 λους ποιεῖν: ἀμφοτέρους τούτοις οὗτος εὖος
 ὦν φανήτεται. εὖσι μὲν γὰρ οὖς εὖς ἀρχῆς πα-
 ρέβη εὖς νόμους, τὰ ὄφληματ' αὐτῶν γέγε-
 νον: εὖσι δ' οὖς οὐκ ἐμμεύει, τούτοις νῦν εὖσι
 τῷ παρ' ὑμῶν ἀγεται τιμωρίαν, ὥστε μηδε-
 μίαν καταλείπεσθαι πρόφασιν, δι' ἧν αὖ τις
 αὐτὸν ἀφίη. οὐδὲ γὰρ αὐτῶν εὖς εἰπεῖν ὡς
 ἄρ' ἐκ τούτων ἡ πόλις οὐδὲν βλάβηται. ἐγὼ
 γὰρ ὅτι μὲν πάντα ἀπόλυται τὰ τῆς πόλε-
 ως ὄφληματα, εἰ τὰ τούτου σοφίσματα προσ-
 δέξεσθε: καὶ ὅτι εἰ ἄρα δεῖ τινὰς ἐκ τῶν ὄφει-
 λόντων ἀφείναι εὖς εὖς εὖς ἀτάτους καὶ βελ-
 τίους καὶ εὖς εὖς τοῖς ἡκιστα δεινοῖς ὄφληκό-
 τας, τούτους ἀφείναι δεῖ, οὐχὶ τὸν πονηρότα-
 τον καὶ πλεῖστα ἡμαρτηκότα καὶ δικαιοτάτα
 ὄφληκότα καὶ εὖς δεινοτάτοις. τί γὰρ αὖ
 γένοιτο συνοφαντίας καὶ προνομίας δεινότε-
 ρον; ἐφ' οὖς ἀμφοτέρους οὗτος ὄφληκε: καὶ ὅτι
 οὐδ' εἰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀφίετε, οὐχὶ τῶν βια-
 ζομένων δὴ που συγχωρήσαι προσήκει: ὑμεῖς γὰρ
 εὖς γε: καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐάσω. ἀλλ' ὅτι
 καὶ πᾶς ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος
 ὡς ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι σωταρά τῆται καὶ δια-
 φθείρεται κατὰ εὖσιν, καὶ τῆτ', οἶμαι, σαφῶς

Δημοσθένους

ὑμῖν ἐπιδείξειν. λέξω δὲ οὔτε κρινόν, οὔτε πε-
ριπτόν οὔδέν, οὔτ' ἴδιον, ἀλλ' ὅ πάντες ὑμεῖς ἴσε-
ομοίως ἐμοί. εἰ γάρ τις ὑμῶν ἐβεβάσαι βούλε-
ται, τί ποτ' ὄστι τὸ αἴτιον καὶ τὸ ποιούμην τῷ
βουλιῷ συλλέγεσθαι, τὸν δῆμον εἰς τῷ ἐκκλη-
σίαν ἀναβαίνειν, τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι,
τὰς εἰσὶ ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκούσας ὑπεξίε-
ναι, πάντα δι' ὧν ἡ πόλις διοικεῖται καὶ σώ-
ζεται, γίνεσθαι: ὅς νόμους ὀφείσει, καὶ τὸ τού-
τοις ἀπαντας πείθεσθαι. ἐπεὶ λυθέντων γε-
τούτων καὶ ἐκάστω δόξεισθε ἐβουσίωσθε, τί βού-
λεται ποιεῖν, οὐ μόνον ἡ πολιτεία οἴχεται,
ἀλλ' οὐδ' ὁ θεὸς ἡμῶν τῶν θεῶν οὔδέν ἀν-
δικνέγκοι. τί γὰρ ἀν' ὅσον αὐτὸν οἴεσθε ποι-
εῖν λυθέντων τῶν νόμων, ὅς ὄντων κρείων τοι-
οὔτος ὄστιν; Ἐπειδὴ τοίνυν οἱ νόμοι μετὰ τοῖς
θεοῖς ὁμολογουμένως σώζειν τῷ πόλιν, δεῖ πάν-
τας ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς πρὸ εἰ ἐκάθη-
σθε δ' αἴου πληρωταί, τὸν μὲν πειθόμενον τού-
τοις ὡς φρόντα τῷ τῆς σωθείας φορὰν πλή-
ρη τῆ πατρίδι τιμᾶν καὶ ἐπαινεῖν: τὸν δὲ ἀπει-
θοῦντα κολάζειν. ὄρανος γάρ ὄστι πολιτικὸς
ἢ κοινὸς πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἐκά-
στος ὑμῶν ποιεῖ: ὃν ὁ λείπων ὡ ἀνδρῶν ἀθίωται
οἱ, πολλὰ, καὶ καλὰ, καὶ σεμνὰ, καὶ μέγαρα
ὑμῶν ἀφαιρεῖται, καὶ διαφθείρει τὸ καθ' αὐ-

τόν. ὧν ἐν ἡ δύο δὲ ὧ πρᾶδειγματες ἐνεκα τὰ
 γνωιμώτατα. τὸ πῶ βουλιῶ δὲς ποντακ-
 σίους ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κυκλίδος.
 τῶν ἀπρᾶγμάτων κρείαν εἶναι, καὶ μὴ δὲς ἰδιώ-
 τας ἐπεισιναί. τὸ πῶ ἐξ ἀρείου πάγου βου-
 λιῶ; ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ σοᾶ καθεζομένη
 πωδραχοινίσηται, κατὰ πολλῶ ἡσυχίαν ἐφ᾽ ἐ-
 σωτῆς εἶναι, καὶ ἀπαντασὶ ἐκποδῶν ὑποχω-
 ρεῖν: τὸ τὰς ἀρχὰς ἀπάσασὶ ὅσας οἱ λαχόντες.
 ἀρχουσιν ὑμῶν, ἀμα τῶ τὸν ὑπὲρ τῶ εἰπεῖν.
 μετὰ γη τε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ᾽ οἷς εἰσε-
 πέμφθισαν, καὶ μὴ δὲς ἀσελγεσάτους βιάζε-
 ῖσθαι: ἀλλὰ μνεῖα. πάντα γὰρ καλὰ καὶ σε-
 μνὰ, καὶ δι᾽ ὧν ἡ πόλις κοσμεῖται καὶ σώζεται,
 οὔτοι φυλάττουσιν. ἡ σωφροσύνη πρὸς δὲς γο-
 νέασ, καὶ δὲς πρεσβυτέρους ὑμῶν, ἡ πρᾶ τῶν
 νέων ἀειχίῳ, ἡ δὲ ταξία, τῇ τῶν νόμων προ-
 σθήκη τῶν ἀειχρῶν πδρίεσι, τῆς ἀναιχιωτί-
 ας, τῆς θρασύτητος, τῆς ἀναιδείας. ἰταμὸν γὰρ
 ἡ πονηρία καὶ τολμηρὸν καὶ πλεονεκτικόν: ἡ
 πούναντίον ἡ καλοκαγαθία, ἡσυχίον καὶ ὀκνη-
 ρὸν καὶ βραδύ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. δὲς νό-
 μους οἷου δεῖ τηρεῖν, καὶ τούτους ἰχυροῦς ποι-
 εῖν δὲς ἀεὶ δικάζοντασὶ ὑμῶν. μετὰ γὰρ τού-
 των οἱ χριστοὶ τῶν πονηρῶν πδρίεσιν. εἰ δὲ μὴ,
 λέλυται πάντα, ἀνέωκται, συγκέχυται, ἢ

Δήμοσθένους.

πονιροτάτων καὶ ἀναιδεσάτων ἢ πόλις γίγνε-
ται. φέρε γὰρ πρὸς θεῶν εἰ ἕκαστος τῶν ἐν τῇ
πόλει τῷ ἀριστογέitonos τόλμαν καὶ ἀναι-
σχωτίαν λαβὼν, καὶ διαλογισάμενος ταῦθ'
ἂν πρὸ οὗτος, ὅτι ἔξει καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν μέ-
χρι πινός ὅτι ἀν' βούληταί τις ἐν δημοκρατία,
εἰάν πρὸ τ' ποῖός τις εἶναι δύξῃ ὁ ταῦτα ποιῶν
ὀλιγωρήσῃ, ἢ οὐδεὶς ἐπ' οὐδενὶ τ' ἀδικημά-
των δούσ ἀρχικτενεῖ: εἰ ταῦτα διανοηθεῖς ὁμῆ-
λαχὼν τῷ λαχόντι, ἢ ὁ μὴ χειροτονηθεῖς ὡς χε-
ροτονηθέντι ὅζ' ἴσου ζητοῖν εἶναι καὶ τῶν αὐ-
τῶν μετέχειν, καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτε-
ρος τὰ προσήκοντα πράττοι, ἀλλὰ πᾶν τὸ τε-
ταγμένον ἐξελάσας ἕκαστος ἐκ τῆς βίου τῷ
ἐαυτῆς βούλησιν, νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπο-
λαμβάνει: εἰ ταῦτα ποιῶμεν, ἔστιν ἔτι τῷ πό-
λιν οἰκεῖσθαι; τί δὲ, εἰ νόμους κρείους εἶναι;
πόσω δ' ἀν' οἴεσθε βίαν, καὶ ὑβριν καὶ πῦρ ανα-
μίαν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει καθ' ἑκάστω ἡμέ-
ραν γίγνεσθαι καὶ βλασφημίαν, ἀντὶ τῆς νῦν
δύφημίας καὶ τάξεως; καὶ τί δεῖ λέγειν, ὅτι
τούτοις νόμοις ἀπαντα κοσμεῖται, καὶ τῷ τούτοις
πέθεσθαι; ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ πάντων ἀρ' τι κλη-
ρονομίων ἀθλωαίων καὶ πάντων δὲ οἴδ' ὅτι βε-
λομύων εἰς τουτὶ λαχεῖν τὸ δικασθῆεν, μό-
νοι δικάζεσθ' ἡμῖν. δεῖ τί; ὅτι ἐλάχετε: εἴτα ἀπε-
κληρώθητε

κλιρώθητε: ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι λέγουσιν. εἴθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοῦ νόμου εἰσελιλυθότες τὸν πρῶτον νόμον λέγαν ἢ πράττειν τι βιάζομενον λαβόντες ἀφήσετε; καὶ οὐδεὶς ὑμῶν χολῶ οὐδὲ ὀργῶ ἔνων φανήσεται, ἐφ' οἷς ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς ἄνθρωπος οὐτοσὶ βιάζεται τοῦ νόμου; ὅς ὡς μαρῶτα τε πάντων τῶν ὄντων ἀνθρώπων κεκλεισμένῃ σου τῆς παρρησίας οὐ κηκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀ' καὶ πρᾶνοίξιν αὐτίς, ἀλλὰ τοσούτοις καὶ τηλικούτοις ὀφλήμασι, καὶ τούτων πρῶτῃ θεῷ κειμένων, ἐς τὸ εὐτὸς τούτων βιάζη καὶ προσέριχη πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι: ἀπεχοινομένης πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις, γνώσεσι τειῶν δικασθειῶν, τῇ γραφῇ θεσμοθετῶν, ἐτέρῃ πρακτόρων, τῇ τῆς βουλῆσεως, ἡ αὐτὸς διώκεις, γραφῇ, καὶ μονοῦ χ' ἀλύσει σιδηρᾶ δεδεμένῃ ὑποδύῃ πρῶτα ταῦτα καὶ διασῶξαι: καὶ προφάσεις πλάττων ἢ ψευδεῖς αἰτίας σωπθεῖς τὰ κοινὰ ἀναγρέψιν οἷε. καὶ μὴ μέγα ἢ σαφὲς ὑμῖν ὄρω παράδειγμα, ὅτι ταῦτα οὐδὲ καθ' εὐὴ προσήκει παιδεῖν. εἴ γάρ τις αὐτίκα δὴ μάλα εἴποι, ὡς ἐκ τῶν νεωτάτων, ἢ τῶν πλουσιωτάτων, ἢ τῶν λειτουργηκῶν, ἢ τῶν τοιούτων πινὸς μερῶν ἀφοείσας τοῦ λέγοντας εἶναι δεῖ, ἀρ-

Δημοθρύους

ἠτείναιτ' αὐτὸν αὐτὸν δὲ οἶδ' ὅτι, ὡς καταλύον-
τα τὸν δῆμον: καὶ δικαίως αὐτὸν εὖ ποιήσατε.
καὶ μὴ ὅτι βούλεσθε τούτων, ἢ τίς ἔστι δει-
νόν, ἢ εἴ τις ἐξ ὧν ἔστιν οὗτος μερῶν εἴποι τοῖς
βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν, ἢ τοῖς ἐκ τῆς δεσμω-
τηρίου, ἢ τοῖς ὧν ὁ δῆμος ἀπέκτεινε τοὺς πα-
τέρους, ἢ τοῖς ἀφ' ἀδουμασμοῦ ἀρχεῖν λα-
χοῦσιν, ἢ τοῖς ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ, ἢ τοῖς κα-
θάπαξ ἀτίμοις, ἢ τοῖς πνηρστάτοις καὶ οὐσι ἢ
δοκοῦσι. πάντα γὰρ ταῦτα ὑπάρχει τούτῳ ἢ
πρόσεσι τοῖς, οἷος οὗτος ἔστι τῷ φύσιν. ἐγὼ γὰρ
ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖσι νομίζω μὴ αὐτὸν καὶ ἐφ'
οἷς νῦν ποιεῖ, δικαίως αὐτὸν ἀφθανεῖν: πολὺ μὲν
τοι μᾶλλον, ἢ οὐδέν γε ἢ τίς ἐφ' οἷς δῆλός ἔστι
ποιήσων, εἰ τῷ παρ' ὑμῶν ἐξουσίαν λήψεται
καὶ κερδόν, ὃ μὴ γένοιτο. ὃ καὶ θαυμαστὸν ἔστιν
εἴ τις ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι εἰ μὴ καλόν, ἢ χρι-
στὸν, ἢ τῆς πόλεως ἀξιὸν πρᾶγμα οὐδέν οὗτος
ἔστι χρήσιμος: μὴ γὰρ ὡς ζῶν καὶ θεοῖ τοσαύ-
τη ἀπάνις ἀνδρῶν γένοιτο τῇ πόλει, ὥστε πα-
ρὰ ἀριστογέιτονος τῶν καλῶν τι ποιήσασθαι:
ἐφ' ἃ δ' αὐτὸ καὶ χεῖρα τὸς τοιούτω θηείῳ, ἀ-
πύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ εἰ δ' ἄρα
καὶ συμβαίη, μείζον ἔστιν δὲ τύχημα τῇ πόλει
ἀφρῆσαι εὖ βουλομένους ἐξαμαρτεῖν, δι-
οῦ εὖ ποιήθουσιν, ἢ εὖ ἀφειμένον αὐτοῖς

ἔτοιμον ὑπάρξει. τί γάρ οὗτος ὁ κινήσειεν ἀνὴρ ὡς
 ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τῶν ἀνηκέστων ἢ δεινῶν, ἀν-
 θρωπος μαρὸς καὶ πατεικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν
 διήμιον ἀνάμεσος; τίς δ' ἀν' ἄλλος μάλλον ὁ μὴ
 γένοιτο, ἀνὰ ζέψει τῷ πόλιν εἰ λάβοιτο ὕβρι-
 σίασ; οὐχ ὁρᾶτε ὅτι τῆς φύσεως αὐτῆ καὶ τῆς
 πολιτείας οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδώς οὐδεμία,
 ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται: μάλλον δὲ ὅλον ὄσιν ἀ-
 πόνοια ἢ τῆς πολιτείας; ἢ μέγιστον μὲν ὄσιν
 αὐτῶ τῶ ἔχοντι κακόν, δεινὸν δὲ καὶ χαλε-
 πὸν πᾶσι, πόλει δ' οὐδ' ἀνεκτέον. ὁ γάρ ἀχρ-
 νουσιμὸς ἀπὸς αὐτὸν μὴ προεῖται καὶ τῷ
 ἐκ λογισμοῦ σωθείαν: ἐκ δὲ τῆς πῖραδύξου ἢ
 τῆς πῖραλόγου ἐὰν ἀρὰ σωθῆ, σώζεται. τίς οἶω
 οὐ φρονῶν ἐαυτὸν ἀν' ἢ τὰ τῆς πατείδι συμφέ-
 ροντα τούτῳ ὄσιν ζέψει; τίς δ' οὐκ ἀν' εἰς ὅσον
 δυνατὸν, φύγει, καὶ τὸν ἔχοντα τὰύτῳ ἐκπο-
 δῶν ποιήσαιο; ἵνα μὴ δὲ ἀκῶν αὐτῶ ποτε
 παδειπέση. οὐκ ἀχρνοσία ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι
 εἰς ἄπορ πατείδος βουλευομένους δεῖ ζη-
 τεῖν ὅτῳ κοινωήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρονῶν
 ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. ταῦτα μὴ γὰρ
 εἰς οὐδαιμονίαν ἀγει πάντας ἀνθρώπους: ἐκεί-
 να δὲ οἱ ἀεὶ ἀπελθεῖν δεῖ. θεωρεῖτε δὲ μὴ
 πρὸς τὸν ἐμὸν λόγον, ἀλλ' εἰς πάντα τὰ τῶν
 ἀνθρώπων ἔθνη βλέποντες. εἰσὶ ταῦς πόλεις

Δημοσθένους

πάσαις βωμοὶ καὶ νεῶ πάντων τῶν θεῶν: εὐ-
δὲ τούτοις, καὶ προνοίᾳ ἀθλιᾶς, ὡς μεγάλης
καὶ ἀγαθῆς θεοῦ, καὶ πρὸ τῶ ἀπόλωνι εὐ-
δελφοῖς κάλλιστος καὶ μέγιστος νεὼς θυθὺς εἰσι-
όντι εἰς τὸ ἱδρὸν: ὅς ὢν θεὸς καὶ μαύτις, κατ'
ἀμφοτέρω οἶδε τὸ βέλτιστον: ἀλλ' οὐκ ἀχρονοί-
α: οὐδ' ἀναιδεία. καὶ δίκης γε καὶ δυναμίας
καὶ αἰδοῦς εἰσιν ἀπασιν ἀνθρώποις βωμοί: οἱ
μὲν, κάλλιστοι καὶ ἀγιώτατοι εὐ αὐτῆ τῆ ψυ-
χῆ ἐκάστου καὶ τῆ φύσει: οἱ δὲ, ἢ κοινοὶ τοῖς πᾶ-
σι τιμαῖν ἱδρυμένοι: ἀλλ' οὐκ ἀναμαχυσία,
οὐδὲ συνοφαντία, οὐδ' ἐπισηκία, οὐδ' ἀχα-
εισία. ἀ πάντα τούτῳ πρόσεστιν. Οἶδα
τοίνυν ὅτι τῷ μὲν ὀρθῶ καὶ δίκαιαν ὁδὸν τῆς
ἀχρηλογίας οὗτος φύξεται: ἐξωθεν δὲ κύκλω
πρόβρισι λοιδυροῦμενος, ἢ διαβάμων, ἢ ὑπι-
σχνοῦμενος κεινεῖν, εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ
τοιαῦτα δή. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτα ἐάν
πρὸ ὑμεῖς ὀρθῶς ἀκούσητε, ἀδύκημα. τί γὰρ
οὐκ ἔξελέγηκεται τούτων ἐπὶ πάντων πολ-
λάκις; καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω: ἀλλ' ἀριστόγει-
τον ἐπὶ ἀ γραφὰς κέκεικας με τοῖς ἑσθῶν
λίπῳου τότε πρὸ ἄπῃουσι σαι τὸν μεθώσας,
καὶ θυθιώσῃ διδόντος δις κατηγόρισας. καὶ ἀ-
διδράσθαι μὲν ἀνθρώπος ὢν ἐγώ γε, περσικῶ,
καὶ ἔχω τοῖς θεοῖς καὶ ἀπασιν ὑμῖν πολῶ

ὁ κατὰ ἀρίστογείτονος λόγος. ἀ 347
 χάειν ὧ ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, τοῖς στυσάσιν ἐμέ:
 σὺ δὲ πώποτε δι' οὐδὲν ἀληθεὺς λέγων ἐφά-
 νης, ἀλλ' αἰ συκοφαντῶν ἠλέγχον. εἰ αὖ εἶναι
 ὧ νόμους ἀκύρους οὗτοι ποιήσαντες ἀφῶσέ
 σε τίμωρον; νῦν με ὕβελέγεις; * πῶδε τῆ; σικο-
 πτεῖτε γὰρ οὐ τωσί. δι' ἔτη βιάζεται λέγειν οὗ-
 τος οὐκ ὕβρον αὐτῶ, ἀλλὰ λέγει με ὁμως. εἴπει-
 τ' εὐ τοιούτοις τὸν μὲν ταλαίπωρον φωκίδιω
 καὶ τὸν χαλκότηπον τὸν ἐκπειραῖως, καὶ τὸν
 * σκυτόδεψον, ἢ ὅσων ἄλλων κατηγορήκε πρῶ-
 ὑμῖν, εἶδεν ἀδικοῦντας τῷ πόλιν: ἐμὲ δι' οὐκ
 ἔώρα τὸν ῥήτορα ὧ ἐπολέμει; οὐδὲ τὸν λυκῆρ-
 γον; οὐδὲ ὧ ἄλλους; πῶδε ὧν αὐτίκα δὴ τὰ
 πολλαῖ ἐρεῖ. καὶ μὲν κατ' ἀμφοτέρω ἀξιός ἐσ-
 ἀρλωλεῖαι: ὧ μὲν, εἴ τι καθ' ὑμῶν ἔχων ἀ-
 δίκημα δεικνύει, ἢ μαῖς μὲν ἠφίει, ὧ δὲ ὧ
 ἰδιώτας ἐπορβύετο: ὧ δὲ, εἰ μὴδὲν ἔχων εὐε-
 : κα τῆ παρακρούσασθαι καὶ φανακίσει ὑ-
 μαῖς ταῦτ' ἔρεῖ. εἴ τοίνυν ἀρὰ καὶ τοιούτος τίς
 ἔστιν ἀνθρώπος εὐ τῆ πόλει, ὅιος ἐκ παντὸς ὧ
 : που τὸν κεινοῦντά τινος καὶ συκοφαντήσον-
 : τα ζητεῖν εἴτε δικαίως, ἢ ἀδίκως μὴδὲν φρον-
 : τίζειν: οὐδένα αὖ ἢ ἦσαν οὐροὶ χρήσιμον, ἢ ὧ
 : ἔαυτῶ. διὰ τί; ὧ τὸν κατηγορήσοντα τῶν
 ἄλλων ἢ πάντας κεινόντα, αὐτὸν ἀνεξέλεγ-
 κτον ὑπάρχειν δεῖ: ἵνα μὴ διὰ τῷ τούτου πο-

Δημοσθένους

νηρίαν διαφύγων ἐκεῖνοι. τούτου δὲ οὔτε
πλείονων, οὔτε μειζόνων ἁμαρτημάτων οὔ-
δεῖς μᾶλλον ὅτι μετὸς ἐν τῇ πόλει. τί οἶω οὗ-
τός ὅτι; κύων νῆ δία φασὶ πινθε τῷ δήμῳ.
ποδα πὸς; οἶος οὐδὲ μὲν αὐτᾶται λύκοι εἶναι,
μὴ δάκνειν, ἀδὲ φησι φυλάττειν πρόβατα,
αὐτὸς καθιδίειν. τίνα γὰρ τῶν ἰσχυρότερων οὗ-
τος εἴργασά τι κακὸν τοσούτον, ἢ λίαν εὖ ἰ-
διώτας, οὐδὲ συκοφαντῶν ἀδριέχεται; τίνα
δὲ ὅζ οὗ πάλιν νῦν λέγει, κέκεικε ἰσχυρά; οὐ
δένα: ἀλλ' ἰδιώτας πολλούς, ἀδριῶν ψήφισμα
γράφων ἐάλωκεν. ἀλλὰ μὲν εὖ γλυμοκύους
κίωσεν ἢ προβάτων κατακόππειν φασὶ δεῖν.
ὥστε οὐκ ἀν' φθάνοι κατακοπτόμενος. οὐδὲν
γαρ ὡ ἀνδρὸς ἀθλαῖοι χρήσιμός ὅστιν ὦν φη-
σιν. ἀλλ' ὅτος πρᾶγμα ἐώρακε μαρὸν ἢ αἰα-
δέσ. λοιδορούμενος γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἢ
προπετῶς ἀπασὶ προσκερούων, ὦν ἀν' ἐκ τού-
των ἀθρόους πάντας ὑμᾶς ἐκεῖ πρᾶκρούση-
ται, τούτων καταβάς καθ' ἑα ὑμῶν παρ' ἐ-
κάστου δίκην λαμβάνει, συκοφαντῶν, αἰτῶν,
εἰσπράττων ἀργεία, οὐχὶ μὰ δία εὖ λέγον-
τας: οὗτοι γὰρ ἐπίστανται τούτῳ σωδιαβα-
ππίζεσθαι: ἀλλὰ εὖ ἰδιώτας, καὶ εὖ ἀπείρους.
ἴσασι δὲ οἱ πεπληγμένοι. Ἀλλὰ νῆ δία ταῦ-
τα μὲν οὕτως ἔχειν ὁμολογήσετε, χρήσιμον δὲ

αὐθροπον τῆ πόλει κείναι: ὥστε πάντα ταῦτα πρὸς δύναντας δεῖν αὐτὸν σῶζειν; ἀλλ' ὧν ὀργῶν πείραν εἰλήφατε ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι; μηδέν ποτε ἐκ λόγου ταῦτα σκοπεῖτε. οὗτος ὑμῖν οὐχὶ προσήλασε πέντε ἐτῶν ὧν ἐπιμήθη μὴ λέγειν αὐτῷ. τίς οἶω ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ὄψιν ἐπόθησε; τί τῶν τῆς πόλεως ἐλείφθαι δὲν δὴ; πῶς ἀπουσίαν εἶδε πῶς τούτου; τί δὲ ἀφ' οὗ νῦν λέγει, βέλτιον γέγονε; ἐμοὶ μὲν γὰρ ὁδοκῆ τοῦναντίον, ὃν μὲν οἶω οὐ προσήλθον γόνον, ἀναπαύσασθαι τῶν κακῶν ἢ πόλις, ὧν ἅπασιν οὗτος πρῆϊχεν: ἀφ' οὗ δὲ πάλιν ἤδη μιγορεῖ, πολιορκεῖσθαι, λόγους σασιώδεις ἢ ταραχώδεις ἐν ἅπασιν ταῖς ἐκκλησίαις αἰεὶ λέγοντος τούτου. Βέλομαι τοίνυν ἢ πρᾶκινδιωλυτικοῦ τινὸς ἀψαδαί λόγου, καὶ διαλεχθῆναι τοῖς δὴ ταῦτα φιλοῦσιν αὐτόν: οὐς ὁποῖους μὲν τινὰς χρὴ νομίζειν, αὐτοὶ σκοπεῖσθε: ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἀν' εἰποιμι, πλὴν ὅτι γε ἔστω φρονοῦσι προσνέμοντες αὐτῷ τούτῳ. ἢ μὲν οἶω ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν οὐδένα εἶναι τοιοῦτον τίθεμαι: καὶ γὰρ δίκαιον ὡς ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι καὶ καλὸν καὶ συμφέρον ἔστω καὶ λέγειν ἐμὲ, καὶ φρονεῖν περὶ ὑμῶν. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἴν' ὡς εἰς ἐλαχίστους πῶς βλασφημίαν ἀγάγω, τὸν μαθητῶν, εἰ δὲ βού

Δημοσθένους

Λεαθε, τὸν διδάσκαλον αὐτῆ φιλοκράτῳ
 τὸν ἑλδυσίνιον μόνον εἶναι τοιοῦτον τίθεμαι.
 οὐδ' ὡς ὄχι πλείονων ὄντων, ὠφέλε γὰρ μηδεὶς
 ἄλλος ἀριστογείτονι χαίρειν, ἀλλ' ὁ καθ' ὑμῶν
 ὡς ὄνειδος ὁκνῶ λέγειν: οὐδ' ἔτι τῶν ἄλλων πο-
 λιτῶν δίκαιός εἰμι δημοσία κατηχερεῖν. εἶτα
 καὶ ταυτὸ ποιήσει καὶ πρὸς σὺν ῥηθεῖς ὁ λό-
 γος. τὸ μὲν οἷον ἕξετάζειν αἰετῶς οἷον ἀνάγκη
 καὶ φύσιν εἶναι τὸν ἀειστογείτονι χαίροντα,
 εἰάσω: ἵνα μὴ πομπὰ βλάσφημα ἀναγκάζω
 καὶ διεξιέναι: ἀλλ' ἐκεῖνο λέγω: εἰ πονηρός ὅστιν
 ἀριστογείτων ἀπλῶς, ἢ πικρός, ἢ συκοφαντίας
 ἢ τοιοῦτος, οἷος ὑπαχνεῖς, δίδωμι, συγχωρῶ
 φιλόκρατες σοὶ τῷ τοιούτῳ τὸν ὅμοιον σώζην:
 ἤ γὰρ ἄλλων ἀπάντων ἢ φρονοῦντων ἀδελφῶν,
 ἢ φυλαττόντων ὅσους νόμους, οὐδὲν αὖ πρὸς τῆ
 τ' οἶμαι γενέσθαι. εἰ ἢ κάπηλός ὅστις πονηρίας,
 ἢ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολῆς, ἢ μονο-
 νοῦ ζυγὰ καὶ σάθμα ἔχων πάντα ὅσα πώποτε
 ἐπραξεν, ἐπώλει: τί γὰρ ὅστις ὡμῶς ἀκοιῆς;
 οὔτε γὰρ μαγείρῳ μαχαίρῳ οὐδὲν ἔσ' ὄφελος
 δῆπουθεν, ἢ τις μὴ τέμνει, οὔτε τῷ βουλομέ-
 νῳ δι' αὐτῆ πᾶσι πράγματα ἢ κακὰ γίγε-
 σθαι, ὅταυτα ἀχθῶ σόμενος συκοφαντίας οὐ-
 δὲν ὅστις χρήσιμος. ἀλλὰ μὲν ὅτι τοιοῦτός ὅστις
 οὔτος, εἰδὲ τι σοὶ φράσω. τὴν καθ' ἡγήμονος εἰ-

σαφελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπέδοτο ταῖς κατὰ δη-
μαίδου γραφάς. οἶσθ' ὡς ἐβέλιπε τὸν ἐλαιο-
πώλῳ ἀγάθωνα. ταῦτα γὰρ πρῶτω βουῶν καὶ
κεκραγῶς καὶ ἰοῦ ἰοῦ πάντ' ἀνωτε καὶ κάτω
ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὡς δέον σφραβλουῶ,
λαβῶν ὅτι δὴ ποτε πρῶν ὅτε ἠθέετο, ἀφωνοῖς
ἐγένετο. τῷ κατὰ δημοκλέους εἰσαφελίαν
ἀνασεύσας ποῖ ἐρεψεν; ἀλλὰ μνεῖα, ὧν ἐμοὶ
μὲν δὲ γόν ἀπάντων μνησθῶμαι: σύ δ' οἶδ' ὅτι
καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις δὲ γολαβῶν
αὐτῶ. τίς οἶω ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων, ἢ πονηρὸς,
ἢ χρυσὸς; εἰ γὰρ τί; τῶν μὲν γὰρ ὁμοίων προσδύ-
της, τῶν δὲ χρυσῶν ἐχθρὸς ἐκ φύσεως καὶ γέ-
νους. πῶλῳ εἰ συνοφάντου τίς ἢ πονηροῦ ἀπέρ-
μα καὶ ρίζαν ὡς πῶρ γεωργὸς ὑπάρχειν οἶεται
δεῖν τῇ πόλει. οἶσθ' δ' ἔκαλον ὡ ἀνδρῶν ἀθι-
ναῖοι, νομίζω ἢ μαῖσθ' θεῶς εἰδ' ὅσπον. εἰ δὲ γὰρ οἶσθ'
προγόνους ὑπολαμβάνω τὰ δικασθῆαι ταῦ
θ' ὑμῖν οἰκοδομηῆσαι, ἵνα οἶσθ' τοιοῦτους ἐν αἰ-
τοῖς μοῖς εὖντε, ἀλλὰ τὸνναντίον ἵνα αἰείρη-
τε καὶ κολάζητε, καὶ μηδεὶς ζυλοῖ, μὴ δ' ἔσθι
θυμῇ κακίαν. δυσκατάπαισον δέ τι κινδύ-
νῳ πρᾶγμα εἶναι πονηρία. ὅπου ἀριστογείτων
ἔσθι τοῖς ὁμολογημένοις ἀδικήμασιν εἶναι κεί-
νεται, καὶ οἶσθ' ἀπόλωλε πάλαι, τί χρὴ ποι-
εῖν ἢ λέγειν; ὅς εἰς τῶν ἠέκει πονηρία, ὡς τ' αἰδε

Δημοσθένους

δειγμῶς ἤδη βωῶν, συκοφαντῶν, ἀπειλῶν,
οὐκ ἐπαύετο. οἷς μὲν ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐνεχει-
εῖζετο στρατηγῶν, ὅτι αὐτῷ ἀργύριον αὐτοῦ
πὶ οὐκ ἔδωσαν, οὐδὲ τῶν κορυφῶν ἀνὴρ ἑσπέρ-
τας ἐλέσθαι φάσκων: οὐκ ἐκείνους ὑβρίζων, ὅ-
τι ἐκείνοις μὲν γὰρ ἔβλιψεν μικρὸν ἀργύριον δοῦσι
τούτῳ, μὴ ἀκούειν ταῦτα: ἀλλὰ τῷ ὑμετέ-
ραν χειροτονίᾳ προπηλακίζων, καὶ τῆς ἐαυ-
τῶν πονηρίας ἐπίδειξιν ποιούμενος: τὰς δὲ κλη-
ρωτὰς ἀρχὰς ἀπαράττων, αὐτῶν, εἰσπράττων
ἀργύριον, τί κακὸν οὐκ ἔχων; τὰ τελευταῖα
δὲ ταῦτα, πάντας εἰς ταραχὴν καὶ γάσιν ἐμβα-
λεῖν ζητήσας, γράμματ' ἐκπιθεὶς ψυδρῆ: ὅπως
δὲ ἑσπέρῳ τῷ πάντων κακῶ πεφυκῶς καὶ πρό-
δηλος ὢν ὅτι τοιοῦτός ἐστι τῷ βίῳ. σκοπεῖτε
γάρ: εἰπὲν ὁμοῦ δυσμύεοι πάντες ἀθλιωταῖοι.
τούτων ἕκαστος εὖ γέ τι πρᾶττων κατὰ τῷ ἀ-
γορᾷ ἀδριέρεται, ἢ τοὶ νῆ τὸν Ἡρακλέα τῶν
κοινῶν ἢ τῶν ἰδίων. ἀλλ' οὐχ οὗτος οὐδὲν οὐδ'
ἀν' ἐχοι δεῖξαι πρὸς ὅτῳ τὸν βίον ἐστὶ τῶν με-
ταίων, ἢ τῶν καλῶν. οὐχὶ τῶν πολιτικῶν ἀγα-
θῶν ἑσπέρῳ οὐδενὶ τῷ ψυχρῶ διαπορεύει. οὐ τέ-
χνης, ὅτι γεωργίας, ὅτι ἄλλης ἰσοστάσεως ἔδεμας
ἑσπέρῳ μελεῖται: οὐ φιλανθρωπίας, οὐχ ὁμιλίας
οὐδεμας οὐδενὶ κοινῶν. ἀλλὰ πορεύεται διὰ
τῆς ἀγορᾶς ὡς πρὸς ὄφιν ἢ σκορπίον ἢ ἕρκος τὸ

ὁ κατὰ ἀριστογείτονος λόγος. ἅ 350

καὶ ζον, ἅ πῶν ἀδύρο καὶ κείσε, σιο πῶν τίνι συμ
φοραὶ, ἢ βλασφημίαν, ἢ κακόν τι προσζιψά
μνος καὶ καταπήσας εἰς φόβον, ἀρῆειον πρᾶ
ξεται: οὐδὲ προσφοιτᾷ πρὸς τι τούτων τῶν
ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ τ᾽ ἄλλ
λων ἄρχαγείων οὐδὲ πρὸς ἐν: ἀλλ' ἀπειστος,
ἀνίδρυτος, ἀμμηκτος: οὐ χείειν, οὐ φιλίαν, ἔκ
ἄλλο οὐδὲν, ὧν ἀνθρώπος μέτερος γινώσκων.
μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι οὐκ ἀσεβεῖς γράφουσιν
ἐν ἄδου, μετὰ τούτων μετ' ἀρᾶς ἢ βλασφη
μίας καὶ φθόνου καὶ σάτεως ἢ νείκους ἀδειέ
ρχεται. εἴθ' ὅν οὐδὲ τῶν ἐν ἄδου θεῶν εἰκὸς ὅτι
τυχεῖν ἴλεων, ἀλλ' εἰς οὐκ ἀσεβεῖς ὡσθῆναι δὲ
τῶν πονηρίαν τῆς εἰου: οὕτως ὑμεῖς ἀδικοῦντα
λαβόντες, οὐ μόνον οὐ τιμωρήτεσθε, ἀλλὰ ἢ
μεϊζόνων ἀξιῶσαντες θεωρεῶν ἀφήτετε, ὡς οὐκ
οὐκ ἔχεται; τίνι γὰρ πῶποτε ὑμεῖς ἔδοτε εἰάν
ἔοφλη τί τῷ δημοσίῳ τούτῳ μὴ καταθέντι τ᾽
ἰῆστον μετέχειν; οὐδενί. μὴ τίνω μὴ ἢ τούτῳ
ἔδύτε νῦν, ἀλλὰ τιμωρήσοσθε καὶ πρᾶδειγμα
ποιήσατε τοῖς ἄλλοις. Ἄξιον δὲ εἶναι ὧ ἀνδρες
ἀθλωαῖοι καὶ τὰ λοιπὰ ἀκούσαι. δεινῶν γὰρ
ἄντων οὐμνοῦν ἐχόντων ἑσθέρβολῶν ὧν ἠκί
σατε ἀρῆτι λέγοντες λυκούργου, τὰ λοιπὰ
ἐν ἄμμι τῶν τοῖς καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ὄρε
θήσεται. πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ

Δημοσθένους

δεσποτικῶν προδουῶν ἀπελθεῖν ἐξ ἐρετείᾳ
ὡς πρὸ ἡκούσατε φαίμεν, ἀχθανόντα ὁ ἀσε-
βῆς οὗτος καὶ μαρὸς οὐκ ἔθαψεν, οὐδὲ τοῖς θά-
ψασιν τῷ ταφίῳ ἀπέδωκεν· ἀλλὰ καὶ δίκην
προσέλαχε. πρὸς δὲ τῷ τῆς μικρῆς μὴ ἀρχέ-
σθαι τῷ χεῖρε, ὡς πρὸ ἀρτίως ἡκούσατε τῶν
μαρτύρων· καὶ τῷ ἀδελφῷ τῷ ἑαυτῶ οὐχ
ὁμοπατεῖαν μὲν οὔσαν, θυγατρία δὲ ἐκείνῃς ὁ-
πωσδήποτε γνομεῖν, ἐὼ γὰρ εἴη· ἀλλ' ἀ-
δελφῷ γε ἐπ' ἐξαγωγῆ ἀπέδοτο, ὡς φησὶ τὸ
ἐγκλημα τῆς δίκης, καὶ ἔπειτα τούτων ἔλα-
χεν αὐτῷ ὁ χρῆστος ἀδελφὸς οὗτος ὁ νῦν σύν
απολογισόμενος. πρὸς δὲ τούτοις τοιούτοις οὐ-
σὶν ἔτδρον δεινὸν ὧ ἡ καὶ θεοὶ προῶμι ἀκούσε
αὐτῶ. ὅτε γὰρ τὸ δεσποτικὸν διορύξασθαι ἀπέ-
δρα, τότε πρὸς γυναικὰ τινὰ δρ' ἔχεται ζωβίαν
ὄνομα, ἣ ἐτύχχανεν ὡς εἴοικε, κεχρημένος πο-
τέ. καὶ κρύπτει καὶ διασώζει τὰς πρώτας αὐ-
τὸν ἡμέρας ἐκείνῃ, ἄς ἐζήτου, ἐκήρυττον οἱ εὐ-
δεκα· καὶ μετὰ ταῦτα δοῦσα ὀκτὼ δραχμαῖς
ἐφόδιον, καὶ χιτῶνίσκον καὶ ἱμάτιον, ἐξέπεμ-
ψεν εἰς μέγαρον. ταύτῃ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ταῖ
τοιαῦτα δὲ δρ' ἔχθησαν αὐτῶ, ὡς πολὺς πρὸ
ὑμῶν ἔπει καὶ λαμπρῶς ἰδὼ, μεμφομένῳ τι
καὶ τούτων ἔπομνήσκουσιν· καὶ ἀξιοῦσαν
δὲ παθεῖν; τὸ μὲν πρῶτον ἔραπίσασθαι καὶ ἀπει-

ὁ κατὰ ἀριστογείτονος λόγος. ἅ 351
λήσασ' ἅπέπεψεν ἀπὸ τῆς οἰκίας: ὡς δ' οὐκ
ἔπαύετο ἢ ἀνθρώπος, ἀλλὰ γυναικίου πρά-
γμα ἔποιε, καὶ πρὸς τοὺς γυνεῖμους προσποῦ-
σα ἐνέκαλει, λαβὼν αὐτὸς αὐτοχρεία πρὸς
τὸ πωλιθῆαιον τῶ μετοικίου ἀπήγαγε: καὶ εἰ
μὴ κείωνον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχεν, ἔπέ-
πρατ' αὐτὸν δὲ οὐκ ἔπεισε, ὡς τῆς σωθείας αὐτῆς αἰ-
τία ἐγγίνει. καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω κάλη
μοι τὸν πῦρ ταφῆν τῶ πατρὸς οὐκ ἀπειληφό-
τα καὶ τὸν τῆς δίκης διατητῶ, ὡς ἔπεισε τῆς
πράσεως τῆς ἀδελφῆς ἔλαχεν αὐτῷ οὐτοσί.
καὶ τὸ ἔγκλημα φέρει. κάλει δὲ πάντων πρῶ-
τον τὸν τῆς ζωβίας προσάτην τῆς ὑποδεξαμέ-
νης αὐτὸν, ἢ οὐκ πωλιτὰς πρὸς οὐς ἀπήγα-
γεν αὐτῷ. ὑμεῖς δ' ἡγανακτεῖτε ἀρτίως εἰ-
πῶν τὸν δρῶνον φρόντων εἰς πῦρ σωθείαν
αὐτῷ κατηγορεῖ. μαρὸν μαρὸν τὸ θιεῖον ὡς
ἀνδρὸς ἀθωαῖοι καὶ ἀμικτον. Λέγε τὰς
μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Τίς οἶω ἰκανὴ κατὰ τῶ τοσαῦτα καὶ τοι-
αῦτα πονηρὰ πεποιητός γένοιτ' αὐτὸν δίκη; τίς
ἀξία τιμωρία; θάνατος μὲν γὰρ ἔμοιγε μικρὰ
φαίνεται. Ἐν τρίτῳ εἰπὼν ἐπὶ τῶν ἰδίων
αὐτῶ πονηρῶν τὰ λοιπὰ εἶσα. πρῖν
γὰρ ἐξεπθεῖν ἐκ τῶ δεσποτικῆς ἐμπεσόντος

Δημοσθένους

ἀνθρώπου τινὸς παναγρίου πρὸς κατεγύλιον
γραμματεῖον ἔχεντος, προσελθὼν καὶ λα-
λῶν ὅτι δὴ πῶς ὑφαίρειται τὸ γραμματεῖον.
αἰτιωμένου δὲ καὶ δεινὰ ποιῶντος τὰ θρώ-
που, καὶ λέγοντος ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ὑφῆρηται,
εἰς οὗτος ἀφικνεῖται βδελυείας, ὥστε τύπῃεν
ἐπεχείρητε τὸν ἀνθρώπον. νεῆλις δὲ καὶ πρό-
σφατος ὢν ἐκείνος, ἀδελῶν καὶ τῶν τεταριχου-
μένων καὶ πολλῶν χρόνον ἐμπεπῆωκόςτος. ὡς δὲ
εἰς τῶν ἡκον, ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τῶν ἀνθρώπων. καὶ
τότε μὲν ἀδελῶν τὴν γεροντῶν συμφορῶν ἀνθρώ-
πος γενόμενος, ἀπέσθῃ τῶν τὸ γραμματεῖον ἔδου-
νῶν καὶ ζητεῖν. ὡς ἄρον δὲ δειείσκουσι τὸ γραμ-
ματεῖον ἐν κίβωτῶν τινι, οὗ τὴν κλεῖν οὗτος
εἶχε. καὶ μετὰ ταῦτα ψηφίζονται ἀδελῶν αὐ-
τῶν ταῦτῃ οἱ ἐν τῶ οἰκήματι, μὴ πρὸς, μὴ
λύχνου, μὴ ποτῶ, μὴ βροτῶ μηδένα μηδενὸς
τούτῳ κοινωνεῖν, μὴ δὲ λαμβάνειν, μήδῃ αὐτὸν
τούτῳ διδύναι. καὶ ὅτι ταῦτῃ ἀληθῆ λέγω, κά-
λει μοι τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν οὗ τὴν ῥῖνα ὁ μα-
ρὸς οὗτος ἐσθίων κατέφαγε.

Μαρτυεῖα.

Καλῶν γε ἄγων ὁ ῥήτωρ δημοσεργὸς ὑμῖν γέ-
γονεν. ἀξίον γε ἐκ τῶν ταῦτοιῶντα πεποιηκότος
σώματος λόγον ἢ συμβελὴν ἵνα ἀκῶσαι. ἀνά-
γνωθι ὅ καὶ τούτῃ τὸ καλὸν ἀδελῶν αὐτῶν δόγμα.

Δόγμα.

Εἴ τ' οὐκ αἰχμύεαθε, ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι,
 εἰ οἱ μὲν ἑσὶ πονηρία καὶ τοῖς αἰχίσοις ἐμπε-
 πῆωκότες εἰς τὸ οἴκημα τοσούτῳ ἑστῶν ἠγῆ-
 σαντο ἑαυτῶν πονηρότητον, ὥστε ἀμικτον ἑαυ-
 τοῖς καταστῆσαι: ὑμεῖς δὲ ἐξελιλακότων τῶν
 νόμων αὐτὸν ἐκ τῆς πολιτείας εἰς ὑμᾶς αὐ-
 τοὺς καταστῆσετε; τί τῶν πεπραγμένων ἢ βε-
 βιωμένων ἐπαινέσαντες, ἢ τί τῶν πάντων οὐ
 χὶ ἀναχθῶν ἀνάαντες; οὐκ ἀσεβής; οὐκ ὠμός; ἔκ
 ἀκάθαρτος; ἔσσυφοφάντης; ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα
 ποιῶν ἢ τοιοῦτος ὢν, εὐ ἀπάσαις ἀειεσοῦται
 ἐκκλησίαις: ἐγὼ μόνος ἐπιδύνας ὑμῖν: πάντες
 οὗτοι σωεσῶσι: προσέδοθε: ἢ παρ' ἐμοὶ μόνον
 δύνοια λοιπή. βούλομαι δὲ τῷ σφοδρῶν καὶ
 μεγάλῳ δύνοιαν αὐτῶν ταύτῃ ἐξετάσαι,
 πύθην ὅτι καὶ ἐκ τίνος ὡς ἀληθῶς αὐτῶ γεγο-
 νῆα: ἴν' εἰ μὲν ὅτι τοιαύτη, χρεῖσθε αὐτῇ καὶ
 πισδύητε: εἰ δὲ μὴ, φυλάττησθε. πότῳ γὰρ
 ἢ τι τῶ παρὸς αὐτῶ θάνατον κατέγνωτε, καὶ
 τῷ μητόρα αὐτῶ ὄφλουσαν ἀρσασίον ἀπέ-
 ῥοαθε; διὰ ταῦτα αὐτὸν ὑμῖν ἕπολαμβά-
 ρετε δύνοιαν εἶναι; ἀλλ' ἀτοπον νῆ τὸν δία καὶ
 πάντας τοὺς θεοὺς ἑσὶ γε. εἰ μὲν γὰρ δύνους
 βσιν ἐκείνοις καὶ τὸν τῆς φύσεως διασώζει νό-
 μον, ὅς καὶ ἀνθρώποις καὶ θηείοις εἰς ὁ αὐτὸς

Δημοσθένους

ἅπανσιν ὤεισαι, σέργειν ἑὸς γονεῖς, κακόνους ὅτι
τοῖς ἐκείνους ἀχλωλεκόσι: δῆλον ὅτι καὶ νό-
μοις ἢ πολιτείᾳ τῇ τούτων. εἰ δὲ μηδένα τού-
των ὑπόλογον ποιῆται, ἠδέως ἀν' εἰδείλω τίς
ὅστιν ὁ πῶς πρὸς ἑὸς γονεῖσιν ὄντοισιν ὄρων προ-
δεδωκότα ἑῶσιν, ἢ πρὸς τὸν δῆμον νῦν ἔχειν
ὑπαγνείται, πισθύνων. ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπιστῶ, καὶ
θεοῖς ἐχθρὸν οὐ μόνον ἀνθρώποις ὑπολαμ-
βαίνω τὸν τῶν γονέων ἀμελουῦτα. ἀλλὰ νῦν
δία ὅτι ταῖς ἐνδείξεσι αὐτῶν κατεψήφισατε,
καὶ δις εἰς τὸ δεσποτικὸν κατέθεσθε καὶ αὐ-
τὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν, διὰ ταῦθ' ὑμῖν ὄνους
ὅστιν; ἀλλὰ καὶ τῆτ' ἀτοπον. ἀλλ' ὅτι πῶς ἀρ-
χὴν ἢ ἔλαχεν ἀπεδοκιμάσατε; ἀλλ' ὅτι πα-
ρανόμων αὐτῶν κατέγνωτε; ἀλλ' ὅτι πέτε-
ταλαύτων παρεπρήσατε; ἀλλ' ὅτι δακτυλο-
δεικτεῖτε (ὡς τῷ πονηρότατον τῶν ὄντων ἀ-
πάντων δεικνύσαι; ἀλλ' ὅτι τῶν ὑπάρχόντων
νόμων καὶ πολιτείᾳ μνηόντων οὐκ ἐνὶ τῶν
ἀειχρῶν αὐτῶ τούτων ἀπαλαγή; ἀλλὰ διὰ
τί ὑμῖν οὗτος ὅστιν ὄνους; ὅτι φησὶν ἀναιδής
ὅστιν. ὅδ' ἀναιδής ἐκ τίνος ὠνομαίαθη τῶν ἀλ-
λων, ἀλλ' ἢ ὅταν τὰ μῆτε ὄντα μῆτ' ἀν' γενό-
μενα, ταῦτα τολμᾷ λέγειν δι' ἀναγκαστίαν,
ὅπως οὗτος ποιῆ. Ἡ γούμικε τοίνυν ἢ πρὸς
τῆς ἐνδείξεως ἅ μοι πῶς ἀλιπτεῖν εἴσομαι

γος,

ὁ κατὰ ἀριστογέτονος λόγος. ἄ 353
γος, βέλπιον εἶναι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ μὲν
ἤ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς ὡς πρὸρ ἀν' εἰς χρέος ἐσκο-
πεῖτε ἴδιον, οὕτως ἐξετάσαι εἶπεν. ἢ τὰ του-
τουὶ τῷ ἀγῶνος δίκαια. εἰ τοίνυν τις ὀφείλειν
τινὰ ἢ πᾶτα χρήματα. ὁ δ' ἠρνεῖτο. εἰ μὲν ἐφά-
νοντο αὐτὸ σωθῆναι καθ' ἅς ἐδανείτατο, κεί-
μηναι, καὶ οἱ τε θέντες ὅροι ἐσηκότες: τὸν ἀρνεῖ-
μενον ἠγεῖσθ' ἀναίδη δηλονότι. εἰ δ' ἀνήρημμένα
ταῦτα, τὸν ἐγκαλοῦντα. οὕτω ταῦτα πέφυ-
κεν. εἰσι τοίνυν ὧν ἀριστογέτων ὀφείλει τῇ πό-
λει, σωθῆναι μὲν οἱ νόμοι καθ' οὓς ἐγράφοντες
πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες: ὅρος δὲ, ἡσανίς ἢ
πρὸ τῆς δευτέρας κειμένη. εἰ μὲν οἷω ἀνήρηται ταῦ-
τα ἢ ἐβίβληται τὸ ὀφλημα, ἡμεῖς λιποῦμεν
μακρόν δὲ ψεύδόμεθα, εἰ δ' ἐπιδῶν, ἢ ἔσαι τέ-
ως πρὸρ ἀν' ἐκτίση, καὶ μένει, οὗτος οὐδὲν ἀλι-
θὲς λέγει: ἀλλ' ἀδικεῖ καὶ δεινὰ, ποιεῖ, τὰ κοι-
νὰ δίκαια ἀφανίζειν ὡς χειρῶν. ἔ γὰρ εἰμὴ
πᾶν ὅσον ὄφλεν, ὀφείλει, νῶν ἢ κείσις, οὐδ' ὁ
λόγος ἔστιν, ἀλλ' εἰ ὀφείλει: ἢ δεινὰ γ' ἀν' πά-
θοισιν οἱ δὲ γὰρ γραφῶν ἐπεγραμμένοι μόνων. εἰ
δ' ὅτι μικρὰ καὶ οὐδὲν ἠδικήκασιν, ἰσχύσει τὸ
ὀφείλειν κατ' αὐτῶν. ἐὰν δὲ τις μεγάλῃ ἠδι-
κηκῶς ἢ μίαν θείσιν ἢ δύο καταβολὰς, ἐπίτιμος
ἔσαι. ἐπιτοίμια δὲ τεία ἔστι τὰ ὀφλήματα ἀ' ἐπέ-
γραπτα, καὶ ἐφ' οἷς εὐδέδεικται. τὰ μὲν δὲ

Δημοσθένους

δύο ἐν ἀρχογραφῇ πεπίηται: τὸ δ' ἐν, οὐκ ἀπογέγραπται. ἀλλὰ βουλόμεως τὸν ἀλωπεκῆθεν ἀρίστωνα δῶκει. ναί φησιν: ἀδίκως γάρ με γέγραφεν. δεῖ δὲ σε ὡς ἔοικε, δίκην λαβεῖν. οὐκοῦν ὑποχεῖν πρῶτον καὶ μείναι ἐν οἷς πέπονθα ἀνάγκη: ἢ τίνας λήψῃ δίκην; εἰ γὰρ ἔξεςί σοι πάντα ποιεῖν ἅπαντα τοῖς ἄλλοις, τί ἠδίκησαι; φέρε δὲ πρὸς θεῶν, καὶ κείνο σκέψασθε. ἀν' ἔλη τὸν ἀρίστωνα τῆς βουλόμεως; τί ἔσαι; ἔξαιλειφθήσεται νῦν δία. ὁ δ' ἀντεγράφησεται. ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι λέγουσι καλῶς. πῶ τῶρον οἶω ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ὅδι μὲν ὀφλήσει τῷ δημοσίῳ ὁ ἔξαιλειφθεὶς, ἐκείνος δὲ ἐπίτιμος ἔσαι ὁ ἐγράφεῖς; ἐκ γὰρ ὧν νῦν ὁδε ἀξιοῖ, ταῦτα συμβαίνει. εἰ γὰρ ὅτ' ἐπέγραπται μὴ ὀφείλει, ἐπειδὴν ἔξαιλειφθῆ, ὀφλήσει δηλονότι. ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὅταν ἔξαιλειφθῆ, τότε οὐκ ὀφείλει. οὐκοῦν νῦν ὀφείλει. τί δ' ἀν' αὐτὸς ἀρχοφύγοι, παρὰ τῶν κομῆται ταῦθ' ἢ πόλις, ἢ νῦν οὐκ ἔξαιλειφθὼν οὗτος αὐτῷ ποιεῖ; πῶθεν δ' οἷς οὗτος θανάτου τιμᾶται, καὶ δεσμοῦ, πειριῶν ἐν τῷ δικασθεῖω, οἱ μὲν, τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ, τὸ μὴ δεινὰ πεπονθείαι κομμοῦται; ὡ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκύκλιων δικαίων μετευσίαν διδύασιν οἱ νόμοι, οὗτος τῶν ἀνὴκε

των ἐτέρους αἴτιος γίγνεται: οὐκ ὀρθῶς, οὐδὲ πα-
 λιτικῶς, οὐδ' ὡς συμφέρει, γιγνομένων τού-
 των. ἀλλ' ἐγὼ ταῦθ' ὀρθῶν θαυμάζω, τότε
 αὐτὸν κάτω γίγνεσθαι. τί ποτ' οἶεσθ' εἶναι, εἰ
 ἢ ἢ μὴ αὐτὸν, τὰ δὲ ἄσπρα κάτω γέννηται; οὐκ
 ἐστὶ δὴ γένεσθαι: μὴ δὲ γένοιτο: ἀλλ' ὅταν οἷς
 ἐκ τῶν νόμων μὴ ἔξεστιν, ἐκ τῶν ὑμετέρων βυ-
 λήσεων ἐξῆ: ὅταν ἢ μὴ πονηρία τιμᾶται, τὰ
 χρυσὰ δ' ἀπὸ ὀρίππεται: ὅταν τὸ δίκαιον ἢ τὸ
 συμφέρον ἢ πᾶσι τῶν φθόνου, τότε αὐτὸν καὶ
 κάτω πάντα χεῖνομίσειν ἐσφράσθαι. Ἡ' δὲ
 τοίνυν τινὰς εἶδον τῶν ἀγωνιζομένων, οἱ τοῖς
 πράγμασιν αὐτοῖς ἀλισιόμηναι, καὶ οὐκ ἔχον-
 τες ὡς οὐκ ἀδικοῦσι δεῖξαι, οἱ μὴ εἰς τὴν τῶν
 βίου μετελότητα καὶ σωφροσύνην κατέφου-
 ρον, οἱ δ' εἰς τὰ τῶν προγόνων ἄρ' ἔχον καὶ λει-
 τουργίαν. οἱ δ' εἰς ἑτέρα τοιαῦτα, δι' ὧν εἰς ἔλε-
 ον καὶ φιλανθρωπίαν εὖ δικάζοντας ἤγαγον.
 τούτῳ δ' οὐδένα ὀρθῶς τῶν τόπων τούτων βιά-
 σιμον ὄντα, ἀλλὰ πάντα ἀπόκημνα, φάραγ-
 γας, βάραθρα. τί γὰρ ὡς ἀλιθῶς ἄρ' εἶ; ὧν ὁ πα-
 τὴρ αὐτῶν τί πεποίηκε νῆδία; ἀλλὰ κατεγνώ-
 κισθε ὑμεῖς ἐν τούτοις τοῖς δικασθείοις αὐτῶν θά-
 νατον, ὡς πονηροῦ δηλονότι καὶ ἀξίου τεθνή-
 ναι. ἀλλὰ, ἢ ἢ εἰ ταῦτ' ὄσιν αὐτῶν δυχε-
 ρῆ, τὰ δὲ τὸν πατέρα, εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον

Δημοσθένους

καταφύξεταί ὡς σώφρονα ἢ μέτερον; ποι-
ον; ὄν ποῦ βεβίωκεν; ὄν μὲν γὰρ πάντες ὑμεῖς
ἔωράκατε, ἔκ ἐστὶ τοιοῦτος. ἀλλ' ὧταν, εἰς τοὺς
λειτουργίᾳ ἀρχωρήσεται; τὰς πύτε, ἢ πῦ
γερονῆσά; τοὺς τῶ παρὸς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν: ἀλλὰ
τὰς ἑαυτῶ; φάσεις, ἀπαγωγάς, ἐνδείξεις, οὐχὶ
λειτουργίᾳ δῦρήσετε. ἀλλὰ νῆ δία καὶ χω-
ρεῖς τούτου συβενεῖς πολλοὶ καὶ καλοὶ καὶ γα-
θοὶ πῶρασάντες αὐτὸν ἔβλαπτήσονται; ἀλλ' οὐτ'
εἰσὶν, οὐτ' ἐγένοντο πώποτε. πῶς γὰρ, τῶ γε
μὴ δ' ἔλδουδέρω; πλὴν ἐστὶ νῆ δία, ἐστὶν ἀδελ-
φός τις οὗτος αὐτῶ ὁ πῶρων, ἢ τῶ καλῶ δὶ
κῶ αὐτῶ λαχών, πῶ δὲ δὲ μὲν ἀλλὰ τί δὲ
λέγειν; ἀδελφός δ' ἐστὶ τούτου ὁμοπάτειος, ἢ
ὁμομήτειος, καὶ πρὸς τοῖς ἀλλοῖς κακοῖς δὶ
μος. οὗτος, τὰ μὲν ἀλλὰ πῶ πῶ: ἀλλ' ἐφ' οἷς ὑ-
μεῖς τῶ μαρὰν θεωείδα τῶ λιμηνίσσα, τῶ
φαρμακίδα, ἢ αὐτῶ ἢ τὸ γένος ἀπαν ἀπε-
κτείνετε, ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ
τὰς ἐπωδάς πῶ τῆς θέρραπείης αὐτῆς, ἢ
κατ' ἐκείνης τότε ἐμύονσαν, ἐξ ἧς πῶ ὁ βιά-
σκακος οὐτοσὶ πεπαιδοποίηται, ματὰ μὲν ἢ
φρακίσει, καὶ οὐδὲ ἐπιλήπῃους φησὶν ἰᾶσθαι,
αὐτὸς ὢν ἐπιλήπῃος πάσῃ πονηρίᾳ. οὗτος οὖν
αὐτὸν ἔβλαπτήσεται ὁ φαρμάκος: ὁ λοιμός. ὄν
οἰωνίσαιτ' αὐτὸς τις μάλλον ἰδὼν, ἢ πῶσειπῆν

βέλοιο; ὅς αὐτὸς αὐτὸν θανάτου τετίμηκεν,
 ὅτε τοι αὐτῷ δίκην ἔλαχε; τί οὖν λοιπὸν ὦ
 ἄνδρες ἀθλαῖοι; ἀκοινὰ νῦν δία πᾶσιν ὑπάρ-
 χει τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς τῆς τῶν ἄλλων ὑ-
 μῶν φύσεως, καὶ οὐδεὶς αὐτὸς ἐαυτῷ ταῦτα
 φέρει ἢ κεινομένων, ἀλλ' ὑμῶν ἕκαστος ἔχων
 οἴκοθεν ὄρχεται, ἔλεον, σιγνώμην, καὶ φιλοαν-
 θρωπίαν. ἀλλὰ τούτων γε οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θε-
 μισ τῷ μαρῶ τούτῳ μεταδοῦμαι. διὰ τί; ὅτι
 ὃν αὖ αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῆ φύσει δῆλος ἢ
 καθ' ἅπαντων ἔχων, τούτου τυχεῖν παρ'
 ἕκαστου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. τίνα οὖν νόμον
 ὑμῶν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν ἀριστογείτων κα-
 τὰ πάντων δοκεῖ; πότῳρον δύτυχευῶτας ὄραϊν
 καὶ ἐν δὲ δαιμονία καὶ χρηστῆ δύξει διάγοντας;
 καὶ τί ποῖων ζήσεται; τὰ γὰρ τῶν ἄλλων κα-
 καὶ οὐκ ἔστιν ἔλεος. οὐκοῦν ἐν κείσει καὶ ἀγῶσι
 καὶ πονηραῖς αἰτίαις ἅπαντας εἶναι βούλε-
 ται. ταῦτα γεωργεῖ: ταῦτα δὲ γάλλεται. ὁ δὲ
 δὴ παμπόνηρος ἄνθρωπος, ποῖός τις ὦ ἄνδρες
 ἀθλαῖοι καλοῖτ' ἀνδραίως; ὁ τεισκατάρρα-
 τος, ὁ κοινὸς ἐχέρως, ὁ πᾶσι δυσμενὴς, ὅτῳ μή-
 τε γῆ καρπὸν φέρει, μήτ' ἀφθανόντα δεξα-
 σθαι, οὐχ ὁ τοιοῦτος: ἔγωγε νομίζω. τίνας δὲ συγ-
 γνώμης ἢ πρὸς ἑλέων οἱ σεσηνοφανημέσιοι
 παρ' αὐτῶν τετυχήκασιν: οἷς οὗτος θανάτου.

Δημοθρόνους

πᾶσιν ἐπιμᾶτο ἐν τούτοις τοῖς δίκασθῆναι οἷσι·
καὶ ταῦτα πρὶν τῷ πρώτῳ ψῆφον δεινεγεῖν
ναί: καὶ ἐφ' οἷς ὁ βλάσκακος οὕτως ὡμῶς
καὶ πικρῶς εἶχε: τούτους ὑμῶν οἱ λαχόντες
ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶαῖοι τὰ δίκημα πικρῶς ἐσω-
ζον ὅτις ὑπὸ τούτου συκοφαντούμενους, καὶ
ἀπεψήφίζοντο, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψή-
φῶν οὐ μετεδίδεσαν τούτῳ. ἀλλ' ἤγε τούτου
πικρία καὶ μαυρονομία καὶ ὡμότης πρὸς καὶ
ἐξισταίετο: οὐχὶ παιδία, οὐχὶ μητρίαι τῶν
κεινομύων ἐνίων γραῶς προσεσηκῆσθαι ὄρων
οὗτος ἠλέει. εἴτά σοι συήνωμι; πέθει; ἢ παρὰ
τῆ; ἢ τοῖς σοῖς παιδίοις ἔλεος; πολλοῦ γε καὶ
δει. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προσέδωκας ἀρ-
σόγειτον. μάλλον δ' ἀνῆρκαὸς ὄλεος. μὴ δὴ
πρὸς οὐς αὐτὸς ἔχουσας λιμύνας καὶ παρβό-
λων ἐπέπλησας, πρὸς τούτους προσωρμίζου:
οὐ γὰρ δίκημον. εἰ τοίνυν ἀκούσετε καὶ τὰς
βλασφημίας ἅς κατὰ τῷ ἀγρῶν ποδῶν
καθ' ὑμῶν ἔλεγει, ἐπιμᾶλλον ἀν' αὐτὸν μισή-
σετε, καὶ δικαίως. φησὶ γὰρ πολλοὺς ὀφείλειν
τῷ δημοσίῳ: τούτους δὲ πάντας ὑπάρχειν ὁ-
μοίως ἑαυτῶ. ἐγὼ δὲ πολλὰς μὲν εἶναι ὅτις ἠτυ-
χηκότας, εἰ καὶ δύο εἰσι μόνρι. συγχωρῶ, παντὶ
γὰρ πλείους εἰσι τῆ δέοντος, καὶ ὁσὺν τῶν ἄλ-
λων ὀφείλειν εἶδει. οὐ μὲν τοι μὰ ὅτι θεοὺς

ὁ κατὰ ἀριστογείτονος λόγος. α' 356

τούτω γε ὑπάρχειν οἶμαι τούτους ὁμοίους : οὐ
δὲ πολλοῦ δεῖ. ἀλλὰ ἢ πᾶν τὸ ναιτίον. οὐτῶ
σὶ δὲ λογίζεσθε : καὶ μή με ἕσπελάβητε ὡς ἀν-
δρῶν ἀθλωαῖοι ὡς πρὸς ὀφείλοντας ὑμᾶς τῶ
δημοσίῳ διαλέγεσθαι. οὔτε γὰρ ὅτι, μὴ γένοι-
το ἄρα, οὐτ' ἐγὼ νομίζω . ἀλλ' εἰ τῶ τις ἀφ' α.
ἢ φίλος, ἢ γνώμιός ὅστιν ἐν τούτοις ὡς ἕσπερ
τούτου ἄρα προσήκει, μισεῖν, ἄρα βούλομαι
δείξαι. πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπους ἕσπερ εἰκῆς οἷς
αἱ ἐφύαι καὶ φιλανθρωπία γίνονται, καὶ ὀ-
φλήματα ἴδια : οἷς οὐ πρόσεσι κοινὰ ἀδική-
ματα, ἢ τυχηκῆσαι δὲ συμβέβηκεν. εἰς τὴν ὀ-
μοίαν τάξιν αὐτῶ ἢ βλασφημίαν ἄγει, οὐκ
ὀρθῶς, οὐδὲ προσηκόντως . οὐ γὰρ ὅστιν ὁμοιον
ἀριστόγειτον, οὐδὲ, πολλοῦ δεῖ, γράψαντά σε
τῶ πολιτῶν ἄρεις ἀκείτους ἀρκτεῖναι, γρα-
φῶ ἀλῶναι παρανόμων, ἢ δέον σε ἕσπερ ταύ-
τη τεθναῖναι, τιμῆματος τυχεῖν, καὶ φίλον ἐγ-
νησάμενον μὴ διώσασθαι ζημίαν ἀπροσδόκη-
τον ἐνεγκεῖν. οὐχ ὁμοιον, οὐ . ἐπειθ' ὅτι τὴν κοι-
νὴν φιλανθρωπίαν ὡς ὑμεῖς ἔχετε ἐκ φύσεως
πρὸς ἀλλήλους, οὗτος ἀναρῆι καὶ διαφθείρει
τὸ καθ' αὐτόν, ἴσθι τ' ἀν' ἐν τούτοις . ὑμεῖς γὰρ ὡς
ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι τῆ τῆς φύσεως πρὸς ἀλ-
λήλους, ὅπως εἶπον, χρώμενοι φιλανθρωπία
ὡς πρῶτα συσχεῖται ταῖς ἰδίαις οἰκοῦσιν οἰκί-

Δημοθένους

αὐτῶν οὐτῶ τῆ πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ. πῶς οἱ
ἐκεῖναι; ὅπου πατήρ ὅτι καὶ ἡεῖς ἀνδρῶν, τυ-
χὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἐταῦθα ἀνάγκη
πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίως εἶναι βουλήσεις: οὐ
γαρ τῶν αὐτῶν οὔτε λόγων οὔτ' ὄρων ὅτιν
ἢ νεότης τῶ γήρα: ἀλλ' ὁμῶς οἴτε νεοὶ πάνθ' ὅσα
ἀν' πράττουσιν, ἀν' πῶρ ὡς μετεοὶ, οὐτῶ ποιῶ-
σιν, ὥστε μάλιστ' ἀλλ' πρῶτα λαμβάνειν, εἰ ἢ
μὴ, φανεροῖγ' εἶναι εἶναι βεβλόμενοι ποιεῖν. οἴτε
πρεσβύτῃσι πάλιν ἀν' ἀρ' ἰδῶσιν ἢ δα πά-
ντω, ἢ πότον, ἢ παιδίας πλείω τῆς μετείας, ἢ
τῶ ταῦθ' ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐρακεῖαι.
ἐκ δὲ τούτων γίγνεταί τε πάντα ἀφ' ὅπου
αἰ φύσεις, καὶ καλῶς γίγνετα. τὸν αὐτὸν τοί-
νω ἰόπον εἶναι ἢ ὑμεῖς ὡ ἀνδρῶν ἀθλιωταῖς
τῆ πόλιν οἰκεῖτε συβενικῶς καὶ φιλανθρώ-
πως: οἴ μὴ οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἡτυχηώ-
των ὄρα, ὥστε τὸ τῆς προίμιας ὁρῶντας μὴ
ὄρα, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν, εἰδ' οὐτῶ ποι-
οῦτες ἀπράττουσιν, ὥστ' εἶναι φανῶροι φυ-
λατόμενοι καὶ ἀχαιόμενοι, ἐκ δὲ τούτων ἢ
κοινή καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία τῆ πό-
λει μένει καὶ σωέση καὶ ὁμόνοια. ταῦτα τοί-
νω ἀριστογείτων τὰ καλῶς οὐτῶ πεπηγότε
τῆ φύσει καὶ τοῖς ἡδέσι τοῖς ὑμετέροις, κινεῖ
καὶ ἀναίρει, καὶ μεταείπει: καὶ ἂ τῶν ἄλλων

ὁ κατὰ ἀριστογείτονος λόγος. ἀ 357

ἢ ἡ τυχηρότων ἕκαστος ἀφορητὴ ποιῆ, ταῦ-
τ' οὕτω μονοῦ κώδωνας ἕξαψάμβλος δια-
πράττει. οὐ πρύτανις, οὐ κήρυξ, οὐκ ἑπιστά-
της, ἔχῃ πεπεδημένη φυλὴ τούτου κρατεῖν
διώσται. ἐπειδὴ οἱ τις ὑμῶν ἐφ' οἷς οὗτος
ἄσελγαίνει, λυπηθεὶς τουτονὶ ταῦτα ποιεῖν
εἶπη, καὶ ταῦτα, ὀφείλονται τῷ δημοσίῳ: τί
δὲ οὐ καὶ ὀφείλει, φησὶν, ὀφείλει; τὸν ἐχέρον ἕκα-
στος εἰπὼν τὸν ἑαυτῶ: ὡς τε τῷ πονηρίαν τῷ
τούτου αἰτίαν εἶναι τῶν βλασφημιῶν: αἱ πε-
ρὶ τῶν οὐχ ὁμοίων τούτῳ δὲ ἄλλων γίγνονται.
λοιπὸν τίνω δὲ ὡς ἀνδρῶν ἀθλαῖοι τοῖς
ἀπαμαγῶν βουλομένοις τούτου: πρῶται
ἡμαρτὰ σαφῆς καὶ εὐαργῆς ἔχοντας ἐκ τῶν νόμων
ἡμῶν μὴ θανάτου αὐτῶ τιμῆσαι: εἰ δὲ μὴ,
τοσούτον ἑσθῆναι τίμημα χιμῶντων, ὅσον ἔ-
δωκεν φῆρ. ἄλλο γὰρ ἔστιν ἀπαμαγῆ
τούτου: σαφῶς ἐπίστασθε. καὶ γὰρ ὡς ἀνδρῶν
ἀθλαῖοι τῶν μὴ ἄλλων ἀνθρώπων ἀντις ἴδου
οἷς μὴ βελτίστους καὶ μετειωτάτους αὐτῆ
φύσει πάντα ποιῶντας ἐκόντας ἀδελφῶν δὲ
χειροῦς μὴ τούτων, ἔξω δὲ τῶ πονηροῦς ἀγαν
κλιθῶναι, τῷ φόβῳ τῶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τῷ τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ λόγοις καὶ ὀνειδέσιν ἀλγεῖν, οὐλα
βουλομένους ἑαυτὰ μάρτανειν. οἷς δὲ πονηροτά-
τους καὶ οὐκ ἕξαγίστους ὀνομαζομένους τάς τε

Δημοσθένους

συμφορὰς σὰ φρονίζειν λέγουσιν. οὐ τοσοῦτοι γὰρ
ἀριστογείτων τοσοῦτον ἔωδ' ἤρκε πάντας ἀν-
θρώπους πονηρία, ὥστε οὐδὲ παθῶν εὐνοῦ. δετή-
θη: ἀλλ' ὥτι τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεο-
νεκτήμασι πάλιν εἴληπται. καὶ τοσούτω πλείο-
νος ὀργῆς ἀξίος ὅτι νῦν ἢ πρότερον, ὅσῳ τότε
μὲν γράφειν μόνον ὤετο δεῖν πρὸς τοὺς νόμους:
νῦν δὲ ταῦτα ποιεῖν ἀπιᾶσθαι, λέγειν, δια-
βάλλειν. ἀγεῖν, ἐλασφιμεῖν, θανάτου τιμᾶ-
σθαι, εἰσαγγέλλειν, κακολογεῖν τοὺς ὄντιμονες,
αὐτὸς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. τούτου γὰρ οὐ-
δὲν ὅτι δεῖνός τ' ἐστίν. τὸ μὲν οὖν νῦν δετῆν ὄντων,
μανία. ὅς γὰρ οἷς ὁ δῆμος ἀπας τοὺς ἐνοχλῶν-
τας ἐαυτὸν νουδετεῖ θορύβοις, μὴ δὲ πώποθ'
ὑπέξε, μὴ ὅτι διεζάπη, ταχύ γὰρ φροντίσει ἐπι-
τῆ πρὸς εὐὸς λόγου. ἀνίατον ὡς ἀνδρες ἀθληταῖοι
τὸ πρᾶγμα ὅτι τὸ τούτου. δεῖ δὲ πάντας, ὡς
πρότεροι ὅταν κερκῖνον, ἢ φαζέδιαναι, ἢ τῶ
ἀνίατωτάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκασαν,
ἢ ὅλως ἀπέκοψαν: οὕτω ὄντων τὸ θεῖον ὑμᾶς
ἐξρεῖσαι, ὄψαι ἐκ τῆς πόλεως, ἀνελεῖν, μὴ πε-
ριμείναντάς τι παθεῖν, ὁ μὴ τε δημοσία γένοι-
το: ἀλλὰ περιλαβηθείτας. ὡδὲ γὰρ ὄρατε:
οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχισ' ἔδακον, οὐδὲ
φαλάγγιον, μήτε δάκοι ποτέ: ἀλλ' ὅμως πάν-
τα τὰ τοιαῦτα ἐπ' ἅν' ἴδητε, οὐθὺς ἀπ' ἡμετέ-

ὁ κατὰ ἀριστογείτονος λόγος. ἀ 358
τέ. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον ὡς ἀνδρῶν ἀθι-
ναῖοι, καὶ ὅταν συνοφάντι καὶ πικρὸν ἢ ἔχιν
τῷ φύσιν ἀνθρώπον ἴδητε, μὴ ποτε ἕκαστον
ὑμῶν δῆξεται, πῶς μενέετε, ἀλλ' ὁ προστυ-
χῶν ἀεὶ τιμωρεῖσθε. Λυκοῦργος μὲν οὖν
τῷ ἀθλωαῖ ἐμαρτύρετο καὶ τῷ μιτῶρα τῶν
θεῶν, καὶ καλῶς γ' ἐποίει. ἐγὼ δὲ οὕτως προγό-
νους οὕτως ὑμετέρους, καὶ τὰς ἀρεταῖς ἐκείνων
ἀνακαλῶν οὐδὲ χρόνος τῷ μνήμῃ ἠφάνι-
σεν. εἰκότως. ἐπολιτῶντο γὰρ οὐχὶ τοῖς πο-
νηροτάτοις καὶ συνοφάνταις σωφρογείν διδόν-
τες ἑαυτούς: οὐδὲ τὸν εὐτὸς τείχους φθόνον
ἀσχοῦντες ἐπ' ἀλλήλους: ἀλλὰ καὶ τῶν ῥήτα-
ρων καὶ τῶν ἰδιωτῶν οὕτως μὲν σώφρονας ἢ χρι-
στοὺς τιμῶντες: οὕτως δὲ πονηροὺς καὶ θρασεῖς μι-
σοῦντες καὶ κολάζοντες. οὕτως ὅν πάντες ἀθλη-
ταὶ τῶν καλῶν ἔργων ἐγένοντο. Ἐν δ' εἰπὼν
ἐπιπαύσασθαι βούλομαι. ἐξίτε αὐτίκα δὴ
μάλιστα ἐκ τῆς δικασθείου. θεωρήσουσι δ' ὑμᾶς
οἱ πῶς μεσηκότες καὶ ξείνοι ἢ πολίται, ἢ κατ'
ἀνδρα εἰς ἕκαστον τὸν πρῖόντα βλέψοντα, ἢ
φρυστογνωμόνουσι οὕτως ἀφροφροσάμενους. τί
οὕτως δ' εἴτε ὡς ἀνδρῶν ἀθλωαῖοι, εἰ προέμενοι
οὕτως νόμους ἐξίτε. ποίοις προσωποῖς, ἢ τίσιν ὀ-
φθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων αὐτίβλεψε-
θε; πῶς δ' εἰς τὸ μικρῶν βαδίζετε ἀντιβέλι

Δημοθρόνους

αθε; ἔγρ' δὴ πον καθ' αἷα ὑμῶν ἕκαστος ὡς πρὸς
ἐπι κνείας ἐὺ νόμος πορδύσεται: εἰ νῦν μὴ βε
βαιώσαντες αὐτῶν ἔξιτε ἅπαντες κοινῇ. πῶς
δὲ ταῖς νομιμίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαί
νοντες τὰ γὰρ τῆ πόλει διδόναι, καὶ ἕκαστος
ἐαυτῶ τοῖς θεοῖς δῶκεται. ὅταν ὄντος τούτου
ἐκεῖ, ἢ τῆ παρὸς αὐτῆ τῆ χειροῦ, τὰναντία
τοῖς ὅροις καὶ τοῖς ἐκεῖ γραμμασιν ἐγνωκό
τες ἦτε. ἢ τί δὲ εἴτε ὡ ἀνδρὸς ἀθλωαῖοι; τί ἐ
ρεῖτε, ἀν' τις ὑμᾶς δῶτα γνείσας ἐὺ ἀρ
ψησιαμύνους; τί φήσετε; ἀρέσκειν ἄρην ὑ
μῶν; καὶ τίς ὁ ἄρην πολμήσων εἰπεῖν; τίς ὁ τῆς
τούτου πονηρίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δόξης
κληρονομεῖν βουλησόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς
ἕκαστος καταψηφίσασθαι; οὐκ οὐ καταρᾶ
σθαι τοῖς ἀρψησιαμύνοις, ἄρην τὸ πῖσιν ἕκα
στος διδούς ὡς οὐκ αὐτὸς οὕτως ὅστι. καὶ τί δεῖ
ταῦτα ποιεῖν, ἔξον δῦφμεῖν, καὶ ἅπαντας ἅ
πασι πάντα τὰ γὰρ δῦχ. ὄσαι, καὶ ὑμᾶς ὑμῶν
αὐτοῖς καὶ ἐὺ ἄλλους ἀθλωαῖους ἅπαντας ὑ
μῶν. προσησῶ δὲ καὶ ἐὺ ξένους καὶ παῖδας
καὶ γυναικας, ἐφῆται γὰρ, ἐφῆται πάν
των ἢ τούτου κακοπραγμοσῶν, καὶ πᾶ
σι βουλομύνοις ὅστιν ἀπαμαγῶσαι τῆς τού
του πονηρίας, καὶ δίκην δεσποκῶτα αὐτὸν
ἐπιδῆν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΑΡΙ- στογείτονος λόγος δίδυτος.

ΤΙ μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ
 δημοσίῳ ἀριστεγείτων οὐτο-
 σὶ καὶ οὐκ ἔστιν ἐπίτιμος, καὶ
 οἱ νόμοι διαρρήδιω ἀπαγε-
 ρύξουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἕξει-
 ναι τοῖς τοιούτοις λέγειν, φα-
 νερώς ὥστε δεικται ἀνδρῶν δικασαί. δι᾽ ἧ δὲ
 ὑμᾶς ἅπαντας μὲν ἀπείργειν ἢ κωλύειν οὐδὲ πα-
 ρανομοῦντας: πολὺ ἢ μάλιτα οὐδὲ ἐν ταῖς ἀρ-
 χαῖς ὄντας, ἢ οὐδὲ πολιτδομείους. διὰ γὰρ τού-
 τους τὰ κοινὰ καὶ βλάπτεσθαι πέφυκεν ἀν-
 ὡς φαῦλοι, καὶ τὰ μέγιστα πάλιν ὠφελεί-
 σθαι, ἐὰν ὡς ἐπιεικέις, ἢ δέλωσιν ἐμμενέειν
 τοῖς νόμοις. ὡς ἀνὸς ἀπαξ δῶτε τοῖς ἑσθέρων τῶν
 κοινῶν ἐγχειροῦσι πράττειν τὸ πρᾶνομεῖν καὶ
 καταφρονεῖν τῶν ὠεισμένων δικαίων, ἀναγ-
 καῖόν ὅστιν ἅπαντας, ἀφλάσειν τῆς τούτων κα-
 κίας οὐδὲ μετέχοντας τῆς πόλεως. ὡς πρὸς γὰρ
 τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμαρτημάτων ἀ συμβαί-
 νει πρὸς οὐδὲ πλοῦς, ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις
 ἀμαρτή βραχείαν τῷ βλάβειν ἠέγειν: ὅ-
 ταν δὲ κυβερνήτης ἀρσφαλή, ἢ διαμαρ-
 τή, κοινῆ τῷ ἀτυχίαν ἅπασιν τοῖς συμπολέου

Δημοσθένους

σι κατεσκήδασεν. ὡσαύτως τὰ μὲν τῶν ἰδιω-
τῶν ἁμαρτήματα ἔκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὖ-
τοῦ ὡς ἔγχε τὰς βλάβας : τὰ ἣ ἤ ἀρχόντων
καὶ πολιτθρομείων εἰς ἅπαντας ὑμᾶς ἀφί-
κνείται . διὸ καὶ τὰς τιμωρίας ὁ σὺλῶν τοῖς
μὲν ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε : ταῖς δ' ἀρ-
χαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς, ταχείας : ὑπολαμ-
βάνων τοῖς μὲν, εὐδέχεσθαι καὶ πρὸ τὸν χρό-
νον τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δ', οὐκ εἶναι ποδ-
μεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον
ἔκ ὑπέσαι τῆς πολιτείας καταλυθείσης. ἢ τῶ
τοῖς τοῖς δίκαιοις ἔδειξ ἔως ἔτε ἀναιδῆς ἔτε
ὑπορ ὑμᾶς φρονῶν ὅτιν, ὅς τις ἀντιλέγειν (ὡς
χρήσει πάλιν ἀριστογέτονος τούτου, ἢ τῆς τού-
του τόλμης καὶ πονηρίας. ἀλλὰ πάσας τὰς ἀρ-
χὰς καὶ τοῦ πολιτθρομείους δὴρήσομεν, ἐπει-
δὲν ἅπασι καταγῶτε ὑμεῖς, τούτους ἐμ-
μείνοντας. ὅτι μὲν γὰρ ὅταν ἀρχαιοτονη-
θῶσι πινὸς τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς, παραχρῆμα
πέπαιωνται ἀρχοντοῖς, καὶ τοῦ σεφάνους πε-
ειρήνεται : ὅτι δὲ ὅποις τῶν δεσμοδετῶν εἰς
ἀρειον πάγον οὐχ οἰόντ' ὅτιν ἀνελεῖν, παρ-
τό τὸ βιάζεσθαι, εὐργουσι ἐμμείοντο
ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι : καὶ ταῦτ' εἰκότως
ποιοῦσιν. ὡς πρὸ γὰρ ὅταν ἀρχαιοσὶ τοῦ ἰδιώ-
τασ οἰόνται δεῖν αὐτοῖς πειθαρχεῖν. ὡσαύ-

ὁ κατὰ ἀριτογείτονος λόγος. β' 360

πως ὅταν αὐτοὶ ἰδῶται γένωνται πάλιν, τοῖς
τῆς πόλεως ἀρχισι νόμοις, δικαίως αὐτὸ ἀκλή-
ροῖεν. ἔτι τοίνυν οἱ πολίτη δόμνοι πάντες ἐκ τῶν
παλαιῶν εἰ βούλευθε ἀρξάμενοι χρόνων θεω-
ρεῖν, ὡς αὐτὸς φαίνονται καὶ αὐτοὶ εἶκοντες
τοῖς ὑμετέροισι δικαίοις. ἀρῖσει δὲ μὲν γὰρ φα-
σιν ὑπὸ τῶν προγόνων μετατεθέντα εὐαγγέλιον
διατείνειν ἕως αὐτὸν ὁ δῆμος κατεδέξατο,
μὴ πιάδω δὲ καὶ πεικλέῃ ὄφλοντας τὸν
μὲν τειάκοντα, τὸν δὲ πενήκοντα τάλαντα
ἐκτίσαντας οὕτω δημογορεῖν. ὁ καὶ δεινότα-
τον αὐτὸ εἶη συμβῆναι: οὗ μὲν πολλὰ καὶ μεγά-
λα ποιήσαντας ὑμᾶς ἀγαθὰ μὴ τυχεῖν ταύ-
της τῆς δωρεᾶς: ὥστε πρῶτα οὗ νόμους τι οὗ
κειμένους πρὸ ὑμῶν πρᾶξιαι: τὸν δὲ μηδὲν μὲν
ἐργασίον, παμπληθῆ δι' ἕξιμαρ-
τηκότα, οὕτως προχείρως φαίνεσθαι
καὶ πρῶτα τὸ συμφέρον καὶ τὸ δίκαιον ἐξουσί-
αν παρ' ὑμῶν τῶν πρᾶνομεῖν εὐλιπότα. καὶ τί
εἶν λέγειν περὶ τῶν παλαιῶν; ἀλλὰ οὗ ἐφ'
μῶν αὐτῶν ἀναλογίσασθε, εἴ τις οὕτως ἀνα-
μῆς γέγονε πώποτε. οὐδένα γὰρ οὐροίτε, εἰ βέ-
βαια ἀκε. βῶς ἐξετάζειν. χρεῖς τοίνυν τού-
των, ὅταν τις ψήφισματος ἢ νόμον γραφῶν ἀ-
νέγκῃ πρὸς οὗ δέσμοδέτας, ὁ μὲν νόμος, ἢ
ψήφισμα ἀκρῶν ὅστιν: ὁ δὲ θεὸς ἢ γράψας

Δημοσθένους

οὐδὲν ἀναγκαστῆ βιαζόμενος: ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ὑ-
μεῖς ἠθέλοσατε, τούτῳ ἐμμένει, καὶ ἢ πρῶτος
τὸ δυνάσασθαι λέγειν, ἢ πράττειν ἐν ὑμῖν. καὶ τοι-
πῶς οὐκ ἄτοπον, ἀ μὲν ἅπαντες ὑμεῖς συλλε-
γύτες ἐθέλοσατε κατὰ τοὺς νόμους ἀκυρα-
εῖναι, τῷ δὲ ἀεισογέιτονος βούλησιν εἰς τὸ πα-
ρανομεῖν κυριώτερον οἰεσθαι δεῖν νόμων αὐτῷ
κατατῆσαι; πάλιν τοίνυν ὅταν τις ἐπεξιών μὴ
μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἐφ'
οἷς οἱ νόμοι κελδύουσι, τὸ λοιπὸν μὴ γράφε-
σθαι, μὴ δ' ἀπάγειν, μὴ δ' ἐφυγεῖσθαι: τὸν αὐ-
τὸν τρόπον πρῶτα ταῦτ' οὐδεὶς οἶετ' δεῖν πράτ-
τειν τῶν εὐόχων ὄντων τούτοις τοῖς ἔπι τιμί-
οις. ἀριστογέιτονι δ' ὡς ἔοικε. μόνῳ τῶν πάντων
ἔδεν οὔτε δικασθῆναι, ἔτε νόμος κυριώτερον
ἔστι τῆς αὐτῆς βουλήσεως. καὶ ταῦτα πάντα
οὕτω διαφυλάττουσιν. ἔδὲ πῶποτε οὐδ' ὑμῖν
οὔτε τοῖς προγόνοις μετεμέλησεν. ἔστι γὰρ δι-
μοκρατικὴ φυλακὴ τὸ τῶν μὲν ἐχθρῶν ἢ βου-
λευομένων, ἢ μαχομένων ἀδικεῖναι: τῶν δὲ
νόμων, ἢ προαιρουμένων, ἢ ἀναγκαζομένων
ἢ πᾶσθαι. καὶ ταῦτ' ὅτι εἴσῃ τὸν νόπον προ-
σῆκει πράττεσθαι, καὶ παρ' αὐτῆς τούτου φανε-
ρῶς σωμολόγηται. ὅτε γὰρ Ἰσθμίου ἐγρα-
ψε τῷ ἀδελφῷ χερώνεια ἀτυχῆματων τοῖς ἔλ-
λησι γενομένως καὶ τῆς πόλεως ἕκαστ' αὐτῶν
τῶν

τῶν ἐδαφῶν εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακε-
 κλιμένῃς, εἶναι εὖς ἀτίμους ὡς τίμους: ἴν' ὁμο-
 νοουῶτες ἀπαιτεῖς ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας προ-
 θύμως ἀγωνίζονται, ὅταν τις κίνδυνος τηλι-
 κοῦτος καταλαμβάνῃ τὴν πόλιν. τούτου τῆς
 ψήφισματος γραφῶν πρᾶξιόμων ἀπινέγκασθαι
 ἤγωνίζετο ἐν τῷ δικασθεῖω. καὶ τοι πῶς οὐ δι-
 νὸν εἰς μὲν τὴν ὑπὸ τῆς πατείδους σωθείαν
 μηδενὶ τῶν πολιτῶν ἀριστογείτονα τουτονὶ συγ-
 χωρήσαι τυχεῖν τῆς ὡς τιμίας: εἰς δὲ τὴν αὐ-
 τῆς πρᾶξιόμων πρᾶξιόμων ὑμῶν ἀξιῶν λαμ-
 βάνειν τὴν αὐτὴν δωρεάν. καὶ τοι πύργον νομι-
 μῶ τῶν καὶ δικαιοσύνην τὸ ψήφισμα ἐκεῖνο
 ἴσως, οὐ σὺ νῦν ἀξιῶς ψήφισαοθαί σοι τουτουσί.
 τὸ μὲν γὰρ ἴσον καὶ κοινὸν ἀπασὶ τοῖς πολί-
 ταισι: τὸ δὲ, ἀνίσον, καὶ σοὶ μόνω τῶν ἐν τῇ
 πόλει τὴν πλεονεξίαν κατασκυιάζον. καὶ τὸ
 μὲν, ὑπὸ τῆς μὴ γενέσθαι τὴν εἰρήνην, ἐφ' ᾧ τε
 εὖς κύνειον τῆς ὅλης πολιτείας κατασιῶσαι:
 τὸ δὲ ὑπὸ τῆς τὰ τουτωνὶ δόγματα καὶ νό-
 μιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα ὑπὸ τῶν
 προγόνων σοὶ μόνω δεδύσθαι ἐβουσίαν ἀδεῶς
 παραβαίνοντι καὶ πρᾶξιόντι ὅτι ἀν' βουλευ-
 τῆς. ἠδέως δ' ἀν' ἔγωγε αὐτὸν δρωθήσασιν, πό-
 τῶρα ἐνόμον καὶ δικαίαν ἐποίησατο τῆς ψή-
 φισματις τὴν γραφῶν, ἢ τοῦναντίον, ἀδίκον

↓

καὶ παράνομον. εἰ μὲν γὰρ ἀσύμφορον καὶ ὀ-
 δήμῳ βλαβερὸν, ὅλα ἅπαντα δικαίως ἀν' ἀρ-
 θάνοις: εἰ δὲ συμφέρουσαν καὶ τοῖς πολλοῖς ὠ-
 φελίμων, ὅλα τὴν νῦν τὰνναντία οἷς αὐτὸς ἔγρα-
 ψας, ψηφίζεσθαι τούτους ἀξιοῖς; ἀλλ' οὐτ' ἐκεῖ-
 να δίκαια, οὔτε ταῦτα εὐνομα οὐδὲ συμφέ-
 ροντά ἔστιν ὑμῖν. Ὅρω δ' ὑμᾶς ἔγωγε ἀν-
 θρώπου δικασαὶ ταύτῃ ἔχοντας τῷ γνώμῃ
 καὶ πρὸς ὑμῶν αὐτῶν: πολλὰς γὰρ εὐδείξεις
 ἴδηκατε ψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων. καί
 τοι πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' ὑμῶν μὲν αὐτῶν ἐξετά-
 ζεσθαι ἀκερβῶς ἅδ' νόμους, ὅτι δὲ τῶν πει-
 οργαζομένων τι καὶ κοινῇ πάντας εὐοχλοώ-
 των; καὶ προποιομένων ἑσθ' ἅδ' ἄλλους.
 εἶναι, ῥαθύμως οὕτως ἔχειν; οὐ γὰρ δή τινὲς ὑ-
 μῶν οὕτως ἔχουσιν, ὡς προσήκειν μὲν ταῦθ'
 οὕτως ἔχειν ὡς ἐγὼ λέγω: ὅλα δὲ τῷ ὁσιεί-
 κειαν τῷ ἀριστογέιτονος καὶ τὸ χερίσμον αὐ-
 τὸν ὑμῖν εἶναι, προπίεον τί καὶ πρᾶνομοῦτα
 αὐτόν. ὅτι μὲν γὰρ πονηρὸς καὶ τὸν ἑρόπον ἀδι-
 κος, ἱκανῶς ὑμῖν ὡς ἐγὼ γ' οἶμαι, ἐκ τῶν περὶ
 ρημῶν λυκοῦργος ἐπέδειξεν: ὅτι δὲ οὐδὲ χερί-
 σμος, ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτθιμάτων ἀν' τις
 αὐτὸν θεωρήσειε. τίνα γὰρ πρᾶγαγὼν εἰς τὸ
 δικασθῆειον ὧν ἠτιᾶτο, τούτων ἠρῆκε κατηγε-
 ρῶν, ἢ ποῖον πέρρον ὑμῖν πεπείκει, ἢ τί ψη-

φισμα γέγραφεν, ὧ πεισθέντες ὑμεῖς οὐ πάλιν μετανοῆσαι περὶ ἐλεσθε; καὶ γὰρ ταῦτα οὐ πω σκαῖός ἐστι ἢ βαρὺ βαρος τὸν βόπον, ὡς θ' ὅταν ὑμᾶς ἴδῃ προρηθέντας τί πρὸς τινὰ καὶ μάλλον τῆ δέοντος προξωθέντας, τινικαῦτα πρὸ τῆ ὀργῆς ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβὼν, τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται. δεῖ δὲ τὸ πολιτθούμενον ὑμῶν ἔχει τοῖς ἐξαιφνης μετ' ὀργῆς πάθειν ὑμῶν συμπύπνουσιν ἐπακολουθεῖν, ἀλλὰ τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν καιροῖς ἀκολουθεῖν. τὰ μὲν γὰρ ταχὺ μεταπίπνειν εἴδισαι: τὰ δὲ, διαμείνειν καὶ πλείονα χρόνον ὑπάρχειν. ὧν οὗτος ἔδεν ἐνθυμούμενος ἐλέγχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας: ὡς τε ταῦτα ἀναγκάζεσθαι καὶ κύεια, καὶ πάλιν ἀκνρα ποιεῖν. ἀλλ' ἴσως ὅτι πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι * καὶ διαπᾶσθαι τὰ λεγόμενα, διὰ ταῦτα πειποιῆσαι νῦν αὖ τὸν ἀρμόπει; ἀλλὰ ταῦτά γε νῦν τῆ ἀθωαῖ ὄνειδος ἔστιν ἀνδρῶν δικασαί, τὰ γινόμενα τῆ πόλει ὡς τῆ βήματος καὶ διὰ τὰς τούτων ἀχνοίωσ ἐπονείδισον ἤδη τὸ πολιτθνεσθαι πρὸ τοῖς ἐπεικέσιν ὑμῶν ἔστιν. εἰ δ' οἴω τινι ὑμῶν τῆτ' ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν, ἔκ ἀχρήσετε τῶν τὰ τοιαῦτα ποιησόντων: ἐπεὶ καὶ νῦν μεσὸν τὸ

Δημοσθένους

βήμα ὅτιν. οὐ γὰρ ἔπει τιμᾶν τοῖς συμβεβη-
μένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβουλεύσασθαι καὶ
πείσαι τῶν δεόντων ὑμᾶς ψηφίσασθαι. πρὸς
δὲ τούτοις, εἰ μὴ καὶ πρότερον τοῖς αὐτοῖς
τούτοις χρώμενος λόγοις ἐζητήθησαν ὑμᾶς
ὅτ' ἠγωνίζετο πῶς προτέραν εὐδειξίην: ἡ μὴ
οὐδ' οὕτω δίημιον τὸ παρὰ τῶν ὑπάρχοντων
νόμους τι συγχωρεῖν. οὐδέ γάρ παρανομεῖν
δύντας ποῖ τῶν ἄλλους κατὰ τῶν νόμους ἀξι-
οῦν πρᾶττειν. οὐ μὲν ἄλλ' ἴσως γε δύλογώτε-
ρον ἡ τὸ πισδύσαι καὶ καταχεῖσαι, καὶ
πεσέωσθαι τι τῶν τοιούτων. ἐπειδὴ δὲ τότε ἀ-
φύγτες ἔπει τῆς μελλούσης ἐλπίσι μικρὸν
ὑστέρων τὸν αὐτὸν ἔστην ὡς πρᾶττοντα καὶ λέ-
γοντα μὴ τὰ ἀρίστα τῷ δήμῳ πάλιν ἐκολλάσα-
τε: τίς ἔπολλέπεται σκήψις ὑμῖν ἀρμόττειν-
σα, ἀν' νῦν πᾶρακρονασθῆτε; ὦν μὴ γὰρ ὄρω
πείραν εἰλήφατε, τί δέει τοῖς λόγοις πισδύειν;
ὦν δὲ μηδέ πω πῶς ὀδύμασίαν ἔχετε ἀκείβη
παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ἐκ τῶν λεγμένων ἴσως ἀ-
ναγκαῖόν ὅτι κείνειν. θαυμάζω δ' ἔγωγε τῶν
οὕτως ἐχόντων, ὥστε τὰ μὴ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν
πᾶρακρονασθῶν χρόνων οὖσιν ἔπει κείνοι, τού-
τους παρακατατίθειν: τὰ δ' ἐν τῇ πολι-
τείᾳ κοινὰ τοῖς ὁμολογουμένοις καὶ ἐβελη-
λεγμένοις οὖσι φάλοισι ἔπει κείνοι. ἡ γὰρ

ὁ κατὰ ἀριστυγείτονος λόγος β. : 63
 μὲν ἑσὶ ποιμνιον ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδ' αὖ
 εἰς ἑσὶ σήσειε φυλάττειν: ἑσὶ δὲ ἑσὶ τὰ κοιναὶ
 πράττοντας ἑσὶ τυχόντας ἀνθρώπους φασὶν
 ἐνίοι πινθε δεῖν φύλακας ἐπιτάμειν: οἱ προσ-
 ποιούμενοι μιλύειν ἑσὶ ἀμαρτάνοντας, αὐ-
 τοὶ τῆς μεγίστης εἰσὶ φυλακῆς δεόμενοι. ὦν ἐαὺ
 ἔχτε νοῦ, ἐνθυμούμενοι ἑσὶ μὲν φάσιοντας
 τούτω τῷ λόγῳ φιλεῖν ὑμᾶς χαίρειν ἐάτατε:
 αὐτοὶ δὲ τῆτ' ἐκ παντὸς τρόπου παραφυλά-
 ξατε, ὅπως μηδενὶ δώτ' ἕξουσίαν, ἄκύντες ἑσὶ
 νόμους ποιεῖν: ἄλλως τε, ἢ τῶ πολλῶν ἑσὶ
 τῆσ πλῆθους καὶ λέγειν καὶ γράφειν διώματα
 προσωπιουμένων. ὡς πάνδεινόν ἐστι, ἑσὶ μὲν
 προσγόνους ἑσὶ τῆσ μὴ καταλυθῆαι ἑσὶ νό-
 μους ἀρθνήσκειν πολμᾶν, ὑμᾶς δὲ μὴ δὲ ἑσὶ
 ἀμαρτάνοντας εἰς αὐτῶσ τιμωρεῖσθαι προσ-
 λέσθαι: καὶ τὸν μὲν γράψαντα ἑσὶ νόμους σὸ
 λῶνα φησείσθαι χαλινοῦ ἐν ἀχερᾶ σῆσαι,
 αὐτῶν δὲ τῶν νόμων οὕτως ὀλιγορουῖτασ
 φαίνεσθαι, δι' οὐσ καὶ κείνον ἑσὶ βαλόντως
 συμβέβηκε τιμᾶσθαι. πῶσ δὲ οὐκ αὖ εἶη τὸ
 συμβαῖνον ἀλογον, εἰ νομοθετοῦτες μὲν ὀργί-
 ζεσθε τοῖσ πονηροῖσ, ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ τινασ εἰ-
 λιφότθσ ἀθῶους ἐάσετε; καὶ τὸν μὲν νομοθε-
 τῶσ εἰα ὄντα πᾶσιν ἑσὶ ὑμῶν ἀπεχραῖε-
 σθαι, τοῖσ φαύλοισ, ὑμᾶς δὲ μὴ δὲ ἑσὶ ὑμῶν

Δημοσθένους.

αὐτῶν κοινῆ συλλεψύτας ἑπιδείξασθαι μι-
σοῦντας ὅς πονηροὺς: ἀλλ' ὑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς
πονηρίας ἢ πηθῆναι, καὶ θανάτον μὴ ὠεικύναι
ζημίαν, ἐκείνους οὐκ ὄντας νόμον παράχρηται:
ὅς δὲ ὄντας εἰς πῦν τῶν οὐκ ὄντων νόμων τά-
ξιν ἀγόντας, τούτους ἀπιμωρήτους ἀποδορᾶν;
οὕτω δ' αὖ ἀκρεβέστατα θεωρήσετε τὸ
τοῖς κειμένοις νόμοις πείθεσθαι ἠλίκοι ἀγα-
θόν ὄντι, καὶ τὸ καταφρονεῖν καὶ μὴ πειθαρχεῖν
αὐτοῖς ἠλίκοι κακόν: εἰ τὰ ἐκ τῶν νόμων ἀγα-
θὰ χροῖς, καὶ τὰ δὲ τῆς πῆραννομίας συμβά-
νοντα πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν αὐτοῖς ποιησάμε-
νοι θεωρήσετε. δοθήσετε γὰρ πῦν μὲν, τὰ τῆς
μανίας καὶ τῆς ἀκρασίας καὶ τῆς πλεονεξί-
ας: ὅς δὲ, τὰ τῆς φρονήσεως καὶ σωφροσύνης
καὶ δικαιοσύνης ἴδ' ἄρα διαπραττόμενους. δη-
λον δὲ: τῶν γὰρ πόλεων ταύτας αἰεὶ αὖ οἴκα-
μένως ἰσοδιμῶν αὖ, ἐν αἷς ἀριστοὶ νομοθέται
γεγόνασι. τὰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρᾶ-
σθήματα τοῖς τ' ἰατρῶν δόξασιν καταπαύε-
ται: ταῖς δ' ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀρᾶσθῆται αἰ τῶν
νομοθετῶν ἐξουείζουσι διαύσια. ὅλως δὲ οὐδὲν
ἔτε σεμνόν, ἔτε ἀπονομαῖον δοθήσεμεν, ὃ μὴ νό-
μος κεινοῦν ὄντων. ἐπεὶ ἢ τ' ὅλον κόσμον ἢ τὰ
θεῖα ἢ τὰς καλούμεν ὠραῖς, νόμος ἢ τάξις
εἰ χρὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς πισθεῖν, διοικεῖν φαίε-

Diuerſæ leſiones ſecūdx huius partis ora-
tionum Demoſthenis quæ in aliqui-
bus codicibus reperiuntur: quæ
in contextu notatæ aſte-
riſco ſunt.

- 7.α. οὐ τὸ φιλίππῳ ζητοῦν τοῖς.
8.α. βούλησθ' ὑμεῖς.
9.α. ἔγραψα ὑμῖν, ἵνα.
14.α. ἐναντιωθέντων οἷς.
15.α. ἄς μὲν ἀναίρων, εἰς ἄς δὲ οὐκ
15.β. πῶς τούτων εἰπὼν.
19.β. χαρίτας πῆρέχεται.
19.β. ἔκτασιν γὰς. καὶ ἄλλως. ἐκ ταῖς γὰς.
πόθ' ὅλον ποτὶ τὰν
δωρεὰς ἐς τὰς εἴτε
23.β. καταλιφθεῖσα ἂ πώλετο.
26.α. διὰ τὸ οὐ κατηγόρεις;
27.α. ψηφίσθηται, τούτους δι' ἀναγορεύτω.
27.β. ἐμοὶ δὲ προσποιῆ.
28.α. διασύρειν, αὐτὸς εἰρηκῶς.
28.α. τοιούτους εἶναι; πῶς ἔστι.
28.β. ἠλισίω τῷ πρὸς τῷ καλαμίτη.
29.α. σεμνολογουμένου τουτουί.
30.β. ἀντικαταμαθόμενοι, διό πῶρ ῥᾶον ἔστ'
32.α. πῶρα κρούσεσθαι, τὰ δὲ πείσειν.

32. b. τοῦτο ἢ τῶν πρῶτων αὐτῶν.
32. b. πρῶτων ἡγεῖσθαι.
34. b. ἄς μὲν κατέλιπε πόλεις τῶν, ἀσυγεί-
τόνων, ἄς δὲ πορθεῖ.
36. a. δοῦλα γόρως ἀλωπεκῆθεν.
36. a. παρασκιάζεται δὲ καὶ παντὶ.
37. a. πίσεως. Εὐρώαθε.
45. a. ἐθαύμασεν αἰχίνι.
45. b. βουλόμεθα πρὸς χείρων.
48. a. ὥραν, οὐδὲ πρόνοιαν.
51. a. ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα
εἶποτ' ἐμοῦ ἀκροβολουμείων.
52. a. ὅποι πρὸς βουτῆς.
54. a. ὡς ἡβουλόμεθ' ἡμῖν.
55. a. οὐκ ἔστι, ἄτις οὐκ ἔστι; ἕξαρχος.
55. b. σιμύδιον καὶ σωκράτη.
62. b. ὡς περὶ ἀνὰ ρυτάνη, ὁέπων.
77. a. ἐπατέλειαν τῷ τούτου.
79. b. ἀνάστατος ἢ πύλις.
85. a. οὐκ ἐπιστολῶν ἔγραψεν οὐδεμίαν.
85. b. οἱ δὲ ἀθλωαῖοι τῆς ἐλευθερωτάτης.
86. b. πονηρῶν. οὐδὲ γὰρ.
87. a. ἀθλωαῖοι, μήδ' ὑπομείνητε.
89. a. ἐθορυβεῖσθε, πάντες.
89. a. αὐτῶν λόγους.
- πεπραγμένων ἀπάγειν.

89. b. κτήμαθ' ὑμῖν.

ἃ δ' ἡμῶν δικαίως ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης.

90. α. αὐτοὶ δοῦρο.

τούτων μέμφεται τις.

90. b. λέγουσιν αὐτεπὼν.

ὥς οἶμαι, ὁ πανοῦργος οὗτος.

91. α. τῶν ἀδελφῶν γεγενῆσθαι;

91. α. πολλοῖς πρᾶδειγμα ποιήσατε.

92. b. ἐκείνῳ, ἀλλ' ἡκον.

93. b. ὅς τις ἵνα λαμβανῆ.

94. b. ὑπέχρητο, ἐχειροτονήσατε.

95. α. λεζοντων βαδίζειν.

96. α. ταῦτα ἀνελών καὶ πρῶιδων.

96. b. προύτεινε, καὶ ταῦτ' οὐκ.

97. b. ἀσωδέτωτατον, ὡς περ εἶ.

πῶδῦμα ἀκατάστατον.

οὕτω καὶ διοικήσοντας.

οἶον αὐτῶ δοκῆ.

98. b. προύτεινεν αὐτοῖς.

καθίστασαι; ἀλλὰ μὴ.

109. α. τούτοις σώζεσθαι.

109. b. ἐὰν λάβω, ἀφ' ἧς.

109. b. ἄρ' ἔγον ἐδήλωσε.

110. α. ἐράματα ἢ γυνή.

112. α. διωθεῖν. ἀνδρῶν ἀθλιωταῖοι.

113. b. φθέγγεται, μὴ δ' εἴ φαῦλον.

- 116. b. οὐθλιωείσθαι: τὸν δὲ.
- 117. α. πρῆλ δε. τῆς πρώτης.
πρᾶξει νῦν οὗτος.
- 117. b. ὑποκεινόμενον. ἡμεῖς ἀφόβιτε.
συνήνωμω ἀδελφῶ βοηθεῖν.
- 124. b. ἡγεμόνων, ἔλαβεν.
- 127. b. ὁμολογοῦσιν, ἀπάγειν δὴ που.
- 130. α. κατηρῶ φιλίππῳ καὶ κατὰ.
- 131. α. τῶν προσηκόντων μάλλον.
- 132. α. δικαιότρονον ἢ τούτῳ.
- 132. b. δωρεὰν ἔχων ταῦτα ἄγει.
- 134. b. ἐπιθυμῆν διαφορομένους αὐτῶ.
- 135. α. δι' ἧς μάλιστ' ἀνέωτο.
- 135. b. ταῦτα οὐ παρ' ἄλλων.
- 139. α. εἰ δὲ φωνος, σιωπεῖν.
- 145. b. ἀψυδῆ νόμον γεγράφθαι.
- 147. α. ἰζέλης οὐ μικρὰν.
- 151. α. ὁμολογουμένως ἀξίους.
- 160. α. αἰ μὴ πῆεν δοκεῖ πρᾶ.
- 161. α. ἀν' βούληται θεῖναι.
- 163. α. ἐφ' ἑαυτῶ τίθησιν.
- 166. α. ὡσπερ ὑμεῖς.
- 172. α. πᾶσι τῶν αὐτῶν οὔτε δίκασθ.
- 178. b. πᾶσι βολῶν ἔχοντα πολὺν.
- 178. b. αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας.
- 196. b. τὰ μὲν δὲ τότε ἡσελημενία τούτων.

- 197.β. ἀρχοφύειν καὶ οὓς ἀρχοντας.
- 203.α. αὐτὸν μικροῦ παρῆλθε.
- 204.α. δι' ἐμοῦ τὸν ἀρίσταρχον.
- 207.α. καὶ παραλέλοιφ, ἐτόρα. οὐ γὰρ αὐτὸν.
- 219.α. ἐπὶ τὰ τοιαῦτα.
- 225.α. ὥστε ἅ μίσους ὄσι σημεῖα, ταῦτα ἐποιεῖτε, οὐδὲν.
- 225.α. πολλῆς ἀσφαλείας αὐτῶν τὸ λοιπὸν διάγινε παράδειγμα.
- 230.β. ὅσοι πῶποτ' ἔχουσι.
- 233.α. ὡς πρὸς τὸν νόμον δέ, οὐτ' αὐτὸν.
ὡς παρὰ τὸν νόμον ἢ δωρεὰ.
- 237.α. παρεσηκότες ῥητόρων.
- 243.α. τοῦναντίον, ὃ ἐγὼ λέγω.
- 245.α. ἀνατεθέντων τὸ κάλλος.
- 248.β. τὰ κακουρήματα, πῶς ἀρχῶν.
- 252.β. πῶς; οὐκ ἐστὶν.
- 255.β. ἀνόμοιος ὡς ὡς ἄνδρες.
- 262.α. εἰρηκέναι χρόνοις.
- 262.α. δὴ εἰρηκέναι ἅ χρῆ.
- 263.α. ἀπὸ θαλάπιον. εἶθ' ὁ μὲν.
- 269.β. ἀλλ' αἰχρὸν οὓς ἀδελφί.
- 276.β. κατεψησισμένοι; αἴτιον.
αὐτὸν αἰτία πρᾶπτοντες.
- 280.α. καλὰ γε ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι.
- 281.α. ἐγὼ γε φημι. ἄρ' οὐκ.

- 286.α. ἐφάνετο ἕβραπατῶν.
 286.β. προκαλεῖσθε τι ποιεῖν ὑμᾶς.
 287.α. ἡμῶν ταυτ' αὐ' ἔλεγον.
 289.β. πορρωτέρω βαδίζει.
 296.β. ἄπορ' ὧν αὐ' τινὲς τυχαίως.
 298.β. βωῶντες, ἔδωκε γνώμην.
 301.α. καθιῆτε. ἐν δὲ τῷ.
 303.β. ἀναγνοῖεν αὐ'. ἀλλὰ:
 304.β. ὅλος μὲν γὰρ ὅτι.
 304.β. ἀκούοντες αὐτῶν νόμους.
 312.α. ἀλλ' ἡμεῖς ὡείσατο αὐτὸς.
 312.β. ὑφήρηται: τῶν δὲ ὁσίων.
 314.β. πῦραιται τῆς πόλεως.
 321.α. δεινότητι ἐπιτηδύματα.
 344.β. οἰκεῖται καὶ σώζεται.
 345.α. τῶν τῆς βουλῆς, ὡς αὐτὸς.
 Διώκεις, γραφῆ, καὶ.
 47.α. ἀπὸ τούτων. σκοπεῖται γὰρ οὕτως.
 ὁμοίως. ἔπειτ' ἐν τοσούτοις.
 σκλυλόδεψον, καὶ ὄσων.
 48.β. ποιούτων ἀ' δεῖ.
 ἀρδεξόμενος συκοφαντίας.
 1.β. λαθῶν ὅτι δὴ ποθ'·
 2.α. καταμίξετε; τὶ τῶν πεπραγμένων.
 λοιπὸς ὑμῖν: πάντες.
 4.β. οὐ βεβίωκεν; ἐν μὲν γὰρ.

355, b. παρέστας ὄρων.
360. α. μετασθέντα ἐν αἰγῆ.
360. b. συναγωνιζομένους ἢ πᾶσαι.
362. α. καὶ διαβοῦσαι τὰ λεγόμενα.
302. b. παρακατατιθεμένων τὰ δ' ἐν τῇ.
302. b. Ἐπιζέπόντων καὶ κῶα.

SECUNDAE PARTIS ORATIONUM
Demosthenis finis.

